

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 40. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/6/ - vrácený Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/3/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - druhé čtení
7. Návrh poslanců Lukáše Černožského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - druhé čtení

8. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - druhé čtení
11. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení
13. Návrh poslanců Věry Adámkové, Milana Brázdila, Jany Pastuchové, Kamala Farhana, Rostislava Vyzuly, Davida Kasala, Jaroslava Dvořáka, Petra Pávka a Jiřího Ventruby na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 438/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 581/ - první čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ - první čtení
16. Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ - první čtení

17. Vládní návrh zákona o dani z digitálních služeb /sněmovní tisk 658/ - první čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 689/ - první čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 178/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 645/ - první čtení
25. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Lenky Kozlové, Martina Baxy, Františka Váchy, Jiřího Míholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 506/ - první čtení

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - prvé čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 531/ - prvé čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 644/ - prvé čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - prvé čtení
30. Návrh poslanců Jiřího Maška, Jana Hamáčka, Pavla Žáčka, Zdeňka Ondráčka, Jiřího Kobzy, Lukáše Kolářika, Jana Bartoška, Františka Váchy a dalších na vydání zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky /sněmovní tisk 669/ - prvé čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 534/ - prvé čtení
32. Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ - prvé čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ - prvé čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 553/ - prvé čtení

35. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ - prvé čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 566/ - prvé čtení
37. Vládní návrh zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 575/ - prvé čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 576/ - prvé čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - prvé čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 593/ - prvé čtení
41. Vládní návrh zákona o zrušení vybraných obsoletních právních předpisů /sněmovní tisk 608/ - prvé čtení
42. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - prvé čtení
43. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - prvé čtení
44. Vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Heleny Válkové, Olgy Richterové, Marka Výborného, Romana Sklenáka, Zdeňka Ondráčka, Heleny Langšádlové, Martina Baxy, Věry Kovářové, Jany Levové a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. .../2019 Sb., o soudních tlumočnicích a soudních překladatelích /sněmovní tisk 663/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediační službě), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 624/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 630/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 639/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úředních územních samosprávných celcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 641/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 642/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 643/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 646/ - první čtení

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 654/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona o provádění zvláštních režimů v oblasti zahraničního obchodu /sněmovní tisk 660/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 670/ - první čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - první čtení
58. Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - první čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - první čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - první čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 682/ - první čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - první čtení

64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení
65. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 696/ - první čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 699/ - první čtení
68. Návrh poslanců Adama Kalouse, Pavla Kováčika, Jana Volného, Jana Pošváře, Zdeňka Podala, Antonína Staňka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 634/ - první čtení
69. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěnčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Míholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 665/ - první čtení podle § 90 odst. 2
70. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěnčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Míholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 666/ - první čtení podle § 90 odst. 2
71. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jirovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení

72. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení
73. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - první čtení
74. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
75. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - první čtení
76. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - první čtení
77. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - první čtení
78. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
79. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - první čtení

80. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
81. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - první čtení
82. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - první čtení
83. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profánta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - první čtení
84. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - první čtení
85. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - první čtení
86. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - první čtení
87. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení

88. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - prvé čtení
89. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - prvé čtení
90. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - prvé čtení
91. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čížinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - prvé čtení
92. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - prvé čtení
93. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - prvé čtení
94. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení
95. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - prvé čtení

96. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - prvé čtení
97. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - prvé čtení
98. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ - prvé čtení
99. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ - prvé čtení
100. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - prvé čtení
101. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ - prvé čtení
102. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - prvé čtení
103. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ - prvé čtení

104. Návrh poslanců Jana Chvojky a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ - první čtení
105. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ - první čtení
106. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Pávka, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ - první čtení
107. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - první čtení
108. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ - první čtení
109. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ - první čtení
110. Návrh poslanců Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka, Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 350/ - první čtení
111. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
112. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony související s potíráním lichvářských půjček, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 377/ - první čtení

113. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ - první čtení
114. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka a Ivo Pojezného na vydání zákona o státním jazyce České republiky /sněmovní tisk 378/ - první čtení
115. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 383/ - první čtení
116. Návrh poslanců Václava Klause, Zuzany Majerové Zahradníkové, Aleše Juchelky, Patrika Nachera, Stanislava Juránka, Radima Fialy, Iva Pojezného, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. /sněmovní tisk 384/ - první čtení
117. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jakuba Michálka, Marka Výborného, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdika, Petra Pávka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 387/ - první čtení podle § 90 odst. 2
118. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Františka Váchy, Václava Klause, Terezy Hyťhové, Jaroslava Foldyny a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 389/ - první čtení
119. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jaroslava Faltýnka, Jana Farského, Tomia Okamury a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 390/ - první čtení

120. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Petra Fialy, Františka Váchy, Lukáše Bartoně, Terezy Hyřňové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 396/ - první čtení
121. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Radka Kotena, Jana Bartoška a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 399/ - první čtení
122. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Adama Kalouse a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 400/ - první čtení
123. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení
124. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - první čtení
125. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 418/ - první čtení
126. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 421/ - první čtení

127. Návrh poslanců Moniky Červíčkové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Romana Onderky, Ivana Jáče, Evy Fialové, Jiřího Maška, Karly Šlechtové, Františka Kopřivy, Olgy Richterové, Věry Procházkové a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ - první čtení
128. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení podle § 90 odst. 2
129. Návrh poslanců Julia Špičáka a Stanislava Fridricha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 436/ - první čtení
130. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jany Krutákové, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 440/ - první čtení
131. Návrh poslanců Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Vojtěcha Munzara, Radima Fialy, Martina Jiráka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti zakládání obchodních společností /sněmovní tisk 446/ - první čtení
132. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Víta Kaňkovského, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 457/ - první čtení
133. Návrh poslankyň Heleny Válkové, Aleny Gajduškové, Moniky Červíčkové, Kateřiny Valachové, Radky Maxové, Věry Procházkové a Karly Šlechtové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - první čtení

134. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Jana Lipavského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 464/ - první čtení
135. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - první čtení
136. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 467/ - první čtení
137. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Terezy Hyťhové, Iva Pojezného, Martina Baxy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 470/ - první čtení
138. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - první čtení podle § 90 odst. 2
139. Návrh poslanců Heleny Válkové, Františka Elfmarka, Tomáše Vymazala, Leo Luzara, Aleny Gajdůškové a Lubomíra Španěla na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení
140. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - první čtení

141. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Zbyňka Stanjury a Marka Výborného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení podle § 90 odst. 2
142. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 569/ - první čtení
143. Návrh poslanců Ondřeje Polanského, Zuzany Ožanové, Leo Luzara, Marka Výborného, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové, Jany Levové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 484/ - první čtení
144. Návrh poslankyně Lenky Kozlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 488/ - první čtení
145. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ - první čtení
146. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 542/ - první čtení
147. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Víta Rakušana, Kateřiny Valachové, Terezy Hyťhové, Františka Váchy, Jany Krutákové, Jana Farského, Petra Pávka, Romana Onderky, Petra Dolínka a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 494/ - první čtení

148. Návrh poslanců Mikuláše Peksy, Olgy Richterové, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 498/ - první čtení
149. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ - první čtení
150. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré a Marie Pěnčíkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 508/ - první čtení
151. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Míholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 526/ - první čtení
152. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ - první čtení
153. Návrh poslanců Marie Pěnčíkové, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 515/ - první čtení
154. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 517/ - první čtení
155. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Pavly Golasowské, Jana Čižinského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 518/ - první čtení

156. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomira Španěla, Františka Elfmarka, Lucie Šafránkové a Moniky Červíčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 520/ - první čtení
157. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomira Španěla, Františka Elfmarka a Lucie Šafránkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - první čtení
158. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Vojtěcha Pikala, Víta Rakušana, Marka Výborného, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 536/ - první čtení
159. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích) /sněmovní tisk 546/ - první čtení
160. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka a Jiřího Valenty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ - první čtení
161. Návrh poslanců Jana Farského, Jana Chvojky, Jakuba Michálka, Miroslava Kalouska, Pavla Kováčika, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení podle § 90 odst. 2
162. Návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
163. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 560/ - první čtení

164. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 568/ - první čtení
165. Návrh poslanců Víta Rakušana, Heleny Langšádlové, Marka Výborného, Moniky Červíčkové, Tomáše Vymazala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - první čtení
166. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - první čtení
167. Návrh poslanců Heleny Válkové, Jany Pastuchové, Lenky Dražilové, Pavly Golasowské, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Marka Nováka, Aleny Gajdůškové a Evy Matyášové na vydání zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem /sněmovní tisk 603/ - první čtení
168. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 625/ - první čtení
169. Návrh poslanců Petra Dolínka, Ondřeje Veselého, Antonína Staňka a Aleny Gajdůškové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 626/ - první čtení
170. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Petra Fialy, Martina Kolovratníka, Františka Váchy, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení podle § 90 odst. 2
171. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 637/ - první čtení

172. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Jiřího Valenty a Miloslavy Vostré na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., zákon o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 638/ - první čtení
173. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Stanislava Juránka, Jana Čížinského, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Víta Rakušana, Pavla Bělobrádka, Ondřeje Benešíka a Mariána Jurečky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení
174. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 649/ - první čtení
175. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 651/ - první čtení
176. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - první čtení
177. Návrh poslanců Petra Sadového, Andrey Babišové, Pavla Žáčka, Radka Rozvorala, Zdeňka Ondráčka, Tomáše Vymazala, Dominika Feriho, Jana Chvojky, Karla Raise, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 657/ - první čtení podle § 90 odst. 2
178. Návrh poslanců Víta Rakušana, Jana Farského, Petra Gazdíka, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 661/ - první čtení

179. Návrh poslanců Jakuba Jandy, Adama Kalouse, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2014 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení
180. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 664/ - první čtení
181. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukcii v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - druhé čtení
182. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU – LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení
183. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ - druhé čtení
184. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 386/ - druhé čtení
185. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení
186. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení
187. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení

188. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. – 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie, 4. – 14. září 2018) /sněmovní tisk 416/ - prvé čtení
189. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o letecké dopravě /sněmovní tisk 430/ - prvé čtení
190. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 459/ - prvé čtení
191. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Kyrgyzské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Biškeku dne 9. dubna 2019 /sněmovní tisk 487/ - prvé čtení
192. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 499/ - prvé čtení
193. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách /sněmovní tisk 507/ - prvé čtení
194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019 /sněmovní tisk 511/ - prvé čtení
195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím ve vztahu ke Curaçau o letecké dopravě /sněmovní tisk 513/ - prvé čtení
196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Sultanátu Omán o letecké dopravě /sněmovní tisk 522/ - prvé čtení

197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 20. května 2019 v Praze /sněmovní tisk 533/ - prvé čtení
198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Gruzii o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 10. července 2019 v Tbilisi /sněmovní tisk 594/ - prvé čtení
199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, podepsaná dne 25. června 2019 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 30. června 2019 v Hanoji za Evropskou unií a Vietnam /sněmovní tisk 609/ - prvé čtení
200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Botswanské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pretorii dne 29. října 2019 /sněmovní tisk 671/ - prvé čtení
201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Bangladéšské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Praze dne 11. prosince 2019 /sněmovní tisk 686/ - prvé čtení
202. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o vydávání mezi Českou republikou a Argentinskou republikou (Praha, 25. 11. 2019) /sněmovní tisk 691/ - prvé čtení
203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o vyměřování lodí (TONNAGE), 1969, ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 692/ - prvé čtení
204. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 693/ - prvé čtení

205. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guyana ve znění změn přijatých dne 4. prosince 2017 /sněmovní tisk 694/ - první čtení
206. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - třetí čtení
207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 336/ - třetí čtení
208. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení
209. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadoevského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - třetí čtení
210. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - třetí čtení
211. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - třetí čtení
212. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - třetí čtení
213. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - třetí čtení

214. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - třetí čtení
215. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - třetí čtení
216. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - třetí čtení
217. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - třetí čtení
218. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/ - třetí čtení
219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - třetí čtení
220. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení
221. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - třetí čtení
222. Návrh poslanců Věry Adámkové, Milana Brázdila, Jany Pastuchové, Kamala Farhana, Rostislava Vyzuly, Davida Kasala, Jaroslava Dvořáka, Petra Pávka a Jiřího Ventruby na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 438/ - třetí čtení

223. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
224. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
225. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
226. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv
227. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 441/
228. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 562/
229. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/
230. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 /sněmovní tisk 392/
231. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 /sněmovní tisk 614/
232. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránčyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/
233. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018 /sněmovní tisk 444/
234. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/
235. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/
236. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
237. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/

238. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/
239. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/
240. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017 /sněmovní tisk 312/
241. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/
242. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/
243. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/
244. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/
245. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/
246. Zpráva o životním prostředí České republiky 2017 /sněmovní tisk 355/
247. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/
248. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2019 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2019 a střednědobých výhledů na roky 2020 a 2021 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 372/
249. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2017, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu v roce 2017 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2018 /sněmovní tisk 385/
250. Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2018, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu v roce 2018 a Koncepce boje proti projevům extremismu a předsudečné nenávisti pro rok 2019 /sněmovní tisk 486/

251. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2018 /sněmovní tisk 442/
252. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2018 /sněmovní tisk 443/
253. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 445/
254. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2018 /sněmovní tisk 461/
255. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2018 /sněmovní tisk 469/
256. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2018 /sněmovní tisk 474/
257. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 492/
258. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí červen 2019 /sněmovní tisk 505/
259. Zpráva o finanční stabilitě 2018/2019 /sněmovní tisk 510/
260. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2018 /sněmovní tisk 537/
261. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2019 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2019) /sněmovní tisk 564/
262. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2018 /sněmovní tisk 523/
263. Informace o podpořeném financování za rok 2018 /sněmovní tisk 539/
264. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2018 /sněmovní tisk 540/
265. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2018 /sněmovní tisk 541/

266. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 548/
267. Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2019–2023 /sněmovní tisk 563/
268. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2018 /sněmovní tisk 570/
269. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 573/
270. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 574/
271. Zpráva o finančních opravách EU prostředků v České republice /sněmovní tisk 583/
272. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2018 /sněmovní tisk 600/
273. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2018 /sněmovní tisk 610/
274. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2018 (ve srovnání s rokem 2017) /sněmovní tisk 612/
275. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 613/
276. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2019 /sněmovní tisk 631/
277. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2018 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2018 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 648/
278. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2020 /sněmovní tisk 688/
279. Projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království

280. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise PSP ČR pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/
281. Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu
282. Informace vlády o ochraně klimatu
283. Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojitou kvalitu potravin
284. Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o řešení kůrovcové kalamity, škod způsobených bekyní velkohlavou a přemnožením hraboše polního
285. Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD /sněmovní dokument 3516/
286. Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuálnímu stavu příprav novely zákona o sociálních službách
287. Konečné znění auditní zprávy Evropské komise o střetu zájmů
288. Stanovisko Poslanecké sněmovny k dlouhodobému pronásledování politických oponentů, náboženských a etnických menšin a k nelegálním odběrům orgánů v České lidové republice
289. Zpráva ministra zemědělství o řešení krize v lesnictví v souvislosti s kůrovcem
290. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2020 /sněmovní dokument 4100/
291. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
292. Ústní interpelace
293. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/12/ - zamítnutý Senátem

294. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/5/ - zamítnutý Senátem
295. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/8/ - vrácený Senátem
296. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 247/8/ - vrácený Senátem
297. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/5/ - vrácený Senátem
298. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/5/ - vrácený Senátem
299. Návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/5/ - vrácený Senátem

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 40. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 21. ledna až 13. února 2020

Obsah:

Strana:

21. ledna 2020

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 868).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	91
Řeč poslance Jakuba Michálka	91
Řeč poslankyně Jany Černochové	92
Řeč poslance Václava Klause	94
Řeč poslance Ondřeje Profanta	95
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	95
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	97
Řeč poslance Jana Farského	98
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	98
Řeč poslance Jana Bartoška	100
Řeč poslance Jakuba Michálka	100

Schválen pořad schůze.

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/6/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	103
Řeč senátora Tomáše Goláně	104
Řeč poslance Dominika Feriho	105

Usnesení schváleno (č. 869).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 106

Řeč senátora Jiřího Carbola 106

Řeč poslance Ivana Bartoše 107

Usnesení schváleno (č. 870).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - druhé čtení

Řeč mpř. vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka 109

Řeč poslance Lea Luzara 109

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - druhé čtení

Řeč mpř. vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka 110

Řeč poslance Patrika Nachera 111

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové..... 113

Řeč poslance Tomáše Kohoutka..... 114

Řeč poslance Dominika Feriho..... 114

Řeč poslance Milana Poura..... 115

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové 117

Řeč poslance Romana Kubíčka 118

Řeč poslance Jana Farského	119
Řeč poslance Jiřího Dolejše	120
Řeč poslance Karla Raise	120
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	121
Řeč poslance Františka Váchy	123
Řeč poslance Martina Kupky	124
Řeč poslance Romana Kubíčka	125
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	126
Řeč poslance Martina Kupky	128
Řeč poslance Marka Bendy	129
Řeč poslance Marka Výborného	130
Řeč poslance Víta Rakušana	131
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	131
Řeč poslance Martina Kupky	132
Řeč poslance Radima Fialy	133

7. Návrh poslanců Lukáše Černožského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - druhé čtení

Řeč poslance Lukáše Černožského	134
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Farského	135
Řeč poslance Romana Kubíčka	136
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	137
Řeč poslance Jiřího Dolejše	138
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	139
Řeč poslance Marka Bendy	140
Řeč poslankyně Heleny Válkové	141
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	141
Řeč poslance Martina Kupky	141

8. Návrh poslanců Lukáše Černožského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - druhé čtení

Řeč poslance Lukáše Černožského	142
Řeč poslance Romana Kubíčka	142
Řeč poslance Jana Farského	142

Řeč poslance Ivana Bartoše	143
Řeč poslance Romana Kubíčka	143

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	144
Řeč poslance Kamala Farhana	145
Řeč poslance Petra Třešňáka	146
Řeč poslance Víta Kaňkovského	147
Řeč poslance Davida Kasala	149
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	149
Řeč poslance Petra Třešňáka	150
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	150

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	151
Řeč poslankyně Olgy Richterové	152
Řeč poslankyně Věry Adámkové	152
Řeč poslance Kamala Farhana	153
Řeč poslance Petra Třešňáka	155
Řeč poslance Jana Farského	156
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	156
Řeč poslance Vlastimila Válka	157
Řeč poslance Petra Pávka	159
Řeč poslance Jiřího Bláhy	160
Řeč poslankyně Olgy Richterové	160

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Věry Adámkové	162
Řeč poslance Kamala Farhana	162
Řeč poslance Petra Třešňáka	162
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	162
Řeč poslance Vlastimila Válka	163
Řeč poslance Jana Farského	163

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	163
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	165
Řeč poslance Romana Onderky	165
Řeč poslankyně Věry Kovářové	166
Řeč poslance Lukáše Kolářika	169

Projednávání bodu bylo přerušeno.

22. ledna 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	170
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	171

206. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	172
Řeč poslance Ondřeje Polanského	174
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	175
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	177
Řeč poslance Jana Čížinského	177
Řeč poslance Ondřeje Benešika	178
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	179

Usnesení schváleno (č. 871).

207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 336/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	181
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	182
Řeč poslance Jiřího Strýčka	182

Usnesení schváleno (č. 872).

209. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - třetí čtení

Řeč poslance Ivana Adamce	185
Řeč poslance Radka Kotena	188
Řeč poslance Iva Vondráka	188
Řeč poslance Ivana Adamce	189
Řeč poslance Jana Birkeho	189
Řeč poslance Jaroslava Holíka	190
Řeč poslance Ondřeje Polanského	190
Řeč poslance Františka Váchy	191
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	192

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Adamce	194
Řeč poslance Jana Birkeho	195
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	196
Řeč poslance Stanislava Juránka	196
Řeč poslance Vlastimila Válka	197
Řeč poslance Milana Ferance	199
Řeč poslance Petra Bendla	199
Řeč poslance Mariana Jurečky	200
Řeč poslance Petra Sadovského	202
Řeč poslance Vlastimila Válka	203
Řeč poslance Víta Rakušana	203

Usnesení schváleno (č. 873).

210. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Dolínka	205
Řeč poslance Josefa Kotta	207
Řeč poslance Ondřeje Polanského	208
Řeč poslance Lea Luzara	208
Řeč poslankyně Věry Kovářové	210
Řeč poslance Josefa Kotta	211

Usnesení schváleno (č. 874).

Pokračování v projednávání bodu

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení

Řeč poslance Lukáše Kolářika	212
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	213
Řeč poslance Miroslava Kalouska	214
Řeč poslance Tomáše Martínka	215
Řeč poslance Stanislava Juránka	216

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	217
Řeč poslance Jana Skopečka	222
Řeč poslance Václava Votavy	224
Řeč poslance Romana Onderky	225
Řeč poslankyně Věry Kovářové	225
Řeč poslance Lukáše Kolářika	226
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	226
Řeč poslance Miroslava Kalouska	226
Řeč poslance Tomáše Martínka	226
Řeč poslance Stanislava Juránka	227
Řeč poslance Lubomíra Španěla	227
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	227
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	228
Řeč poslance Jana Skopečka	228

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 581/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 875).

Řeč poslance Jana Chvojky	229
---------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 876).

16. Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	230
Řeč poslance Jana Farského	231
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	231
Řeč poslance František Navrkal	232
Řeč poslance Dominika Feriho	234
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	235
Řeč poslance Dominika Feriho	236
Řeč poslance Stanislava Juránka	236
Řeč poslance Jiřího Strýčka	237
Řeč poslance Marka Výborného	237
Řeč poslance František Navrkal	238
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	238
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	239
Řeč poslance František Navrkal	240
Řeč poslance Marka Bendy	240
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	241
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	243
Řeč poslance Lukáše Kolářika	243

Usnesení schváleno (č. 877).

17. Vládní návrh zákona o dani z digitálních služeb /sněmovní tisk 658/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	244
Řeč poslance Václava Votavy	246
Řeč poslance Jana Hrnčíře	248
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	249
Řeč poslance Patrika Nachera	251
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	251
Řeč poslance Tomáše Martínka	252
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	253
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	253

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jana Lipavského	255
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	255
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	256
Řeč poslankyně Věry Kovářové	256
Řeč poslance Pavla Juříčka	257
Řeč poslance Miroslava Kalouska	258
Řeč poslance Tomáše Martínka	260
Řeč poslance Patrika Nachera	260
Řeč poslance Václava Klause	261
Řeč poslance Ondřeje Benešika	261
Řeč poslance Miroslava Kalouska	262
Řeč poslance Tomáše Martínka	262
Řeč poslance Jana Skopečka	262
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	265
Řeč poslance Václava Votavy	265

Usnesení schváleno (č. 878).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 879).

Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	267
Řeč poslance Jiřího Dolejše	268
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	272
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	273
Řeč poslance Tomáše Martínka	275
Řeč poslance Jana Skopečka	275

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Václava Votavy	279
Řeč poslance Patrika Nachera	279
Řeč poslance Miroslava Kalouska	281
Řeč poslance Jana Skopečka	283
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	283
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	285
Řeč poslance Václava Klause	286
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	286
Řeč poslance Václava Klause	287
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	287
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	287
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	288

Řeč poslance Miroslava Kalouska	289
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	290
Řeč poslance Jana Skopečka	292
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	293
Řeč poslance Patrika Nachera	296
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	296
Řeč poslance Miroslava Kalouska	297

Projednávání bodu bylo přerušeno.

23. ledna 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

291. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	299
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	300
Řeč poslance Ondřeje Polanského	300
Řeč poslance Lubomíra Volného	302
Řeč poslance Jana Zahradníka	304
Řeč poslance Jakuba Michálka	305
Řeč poslance Jiřího Valenty	308
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	308
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	309
Řeč poslance Jiřího Valenty	310
Řeč poslance Milana Ferance	310
Řeč poslance Tomáše Martínka	310
Řeč poslance Ondřeje Profanta	312
Řeč poslance Jakuba Michálka	312

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	314
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	317
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	320

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	322
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	323

Řeč poslankyně Olgy Richterové 325

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

290. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2020 /sněmovní dokument 4100/

Řeč poslance Jana Richtera 326

Řeč poslance Jakuba Michálka 326

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 327

Řeč poslance Jana Richtera 327

Usnesení schváleno (č. 880).

229. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/

Řeč poslankyně Heleny Válkové 328

Usnesení schváleno (č. 881).

230. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 /sněmovní tisk 392/

Řeč poslankyně Heleny Válkové 330

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 332

Řeč poslankyně Heleny Válkové 333

Usnesení schváleno (č. 882).

231. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 /sněmovní tisk 614/

Řeč poslankyně Heleny Válkové 333

Usnesení schváleno (č. 883).

232. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránčyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	336
Řeč poslankyně Heleny Válkové	337

Usnesení schváleno (č. 884).

233. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018 /sněmovní tisk 444/

Řeč veřejné ochránčyně práv Anny Šabatové	339
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	341
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	342
Řeč poslance Františka Kopřivy	346

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	346
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	347
Řeč poslance Pavla Plzáka	347
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	348
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	349
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	349
Řeč poslance Jiřího Strýčka	350
Řeč poslance Jiřího Kobzy	351
Řeč poslance Jaroslava Holíka	351
Řeč poslance Radima Fialy	352
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	352
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	354

Usnesení schváleno (č. 885).

Řeč poslance Pavla Plzáka	354
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	355
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	355

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

292. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Jany Černochové	357
Řeč poslankyně Olgy Richterové	358
Řeč poslance Jakuba Michálka	358
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	359
Řeč poslance Jana Lipavského	359
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	360
Řeč poslance Jakuba Jandy	360
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	361
Řeč poslance Jakuba Jandy	362
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	362
Řeč poslance Tomáše Martíňka	362
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	363
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	365
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	366
Řeč poslance Jana Čížinského	368
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	369
Řeč poslance Martina Baxy	370
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	371
Řeč poslance Václava Klause	373
Řeč poslance Jana Zahradníka	374
Řeč poslance Petra Bendla	374
Řeč poslance Marka Výborného	375
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	375
Řeč poslankyně Olgy Richterové	377
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	378
Řeč poslance Karla Raise	379
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	380
Řeč poslance Jakuba Michálka	381
Řeč poslankyně Věry Kovářové	382
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	382

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	384
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	384
Řeč poslankyně Jany Krutákové	385
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	385
Řeč poslance Jaroslava Martinů	386
Řeč poslankyně Jany Černochové	386
Řeč poslance Víta Kaňkovského	386
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	387
Řeč poslance Víta Rakušana	389
Řeč poslance Karla Krejzy	390

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	390
Řeč poslance Radka Rozvorala	392
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	393
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	393
Řeč poslance Petra Beitla	395
Řeč poslance Zdeňka Podala	395
Řeč poslance Radka Holomčíka	396
Řeč poslance Ondřeje Profanta	397
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	397
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	397
Řeč poslance Lukáše Kolářika	398
Řeč poslankyně Ilony Mauritzové	399
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	400
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	401
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	402
Řeč poslance Jakuba Jandy	403
Řeč poslance Tomáše Martínka	404
Řeč poslance Petra Beitla	404
Řeč poslance Karla Raise	405
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	405
Řeč poslance Jakuba Michálka	407
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	408
Řeč poslance Víta Kaňkovského	408
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	409
Řeč poslance Petra Bendla	412
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	412
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	413

24. ledna 2020

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Chvojky	416
Řeč poslance Jiřího Maška	416

Pokračování v projednávání bodu

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - první čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	418
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	418
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	419
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	419

Řeč poslance Jana Skopecčka	419
Řeč poslance Miroslava Kalouska	420
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	420
Řeč poslance Václava Votavy	420
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	421
Řeč poslance Tomáše Martínka	421
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	422
Řeč poslance Jana Skopecčka	423
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	423
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	423
Řeč poslance Václava Klause	424
Usnesení schváleno (č. 886).	
Řeč poslance Patrika Nachera	425
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	425
19. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - prvé čtení	
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	426
Řeč poslankyně Ivy Kalátové	427
Usnesení schváleno (č. 887).	
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - prvé čtení	
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	428
Řeč poslance Jiřího Dolejše	429
Usnesení schváleno (č. 888).	
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - prvé čtení	

Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové 430

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	432
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	433
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	434
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	435
Řeč poslance Václava Votavy	435
Řeč poslance Miroslava Kalouska	436
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	436
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	438

Usnesení schváleno (č. 889).

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka

438

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 689/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	439
Řeč poslance Romana Sklenáka	440
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	441
Řeč poslance Stanislava Grospiče	443
Řeč poslance Víta Kaňkovského	446

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Josefa Hájka	448
Řeč poslance Víta Kaňkovského	449
Řeč poslance Jana Bauera	449
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	451
Řeč poslance Lukáše Černohorského	453
Řeč poslance Víta Kaňkovského	453
Řeč poslance Pavla Juříčka	454
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	454
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	455
Řeč poslankyně Olgy Richterové	455
Řeč poslance Stanislava Grospiče	456
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	456
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	457
Řeč poslance František Navrkal	458
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	458

Řeč poslance Romana Sklenáka	458
Řeč poslance Jana Bauera	459

Usnesení schváleno (č. 890).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 531/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	460
Řeč poslance Lea Luzara	461
Řeč poslance Dominika Feriho	462

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Zahradníka	463
Řeč poslankyně Květy Matušovské	465
Řeč poslance Petra Bendla	465
Řeč poslankyně Hany Aulické Jirovcové	467
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	469
Řeč poslance Jiřího Kobzy	469
Řeč poslance Petra Dolínka	471
Řeč poslance Jana Bauera	472
Řeč poslance Jiřího Dolejše	473
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	475
Řeč poslance Lea Luzara	476

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Lea Luzara	480
Řeč poslance Jiřího Kobzy	481
Řeč poslance Marka Bendy	481
Řeč poslance Lea Luzara	482
Řeč poslance Dominika Feriho	483
Řeč poslance Jiřího Kobzy	483
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	483

Usnesení schváleno (č. 891).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 644/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	485
Řeč poslance Lea Luzara	486
Řeč poslance Jakuba Michálka	486
Řeč poslance Martina Jiráka	488

Usnesení schváleno (č. 892).

32. Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 893 - 1. část).

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	489
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	490
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	491
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	491
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	492
Řeč poslance Pavla Růžičky	492
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	492
Řeč poslance Pavla Juříčka	493
Řeč poslance Pavla Růžičky	494
Řeč poslance Jakuba Michálka	494
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	495

Usnesení schváleno (č. 893 - 2. část).

28. ledna 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	497
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	498
Řeč poslance Jakuba Michálka	499
Řeč poslance Dominika Feriho	499
Řeč poslance Bohuslava Svobody	499

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	501
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	503

Sloučená rozprava k bodům 24 a 25 /sněmovní tisky 645 a 506/

Řeč poslance Ivo Pojezného	506
Řeč poslance Karla Raise	509
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	509
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	510
Řeč poslance Jana Zahradníka	511
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	512
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	513
Řeč poslance Pavla Juříčka	513
Řeč poslance Petra Gazdika	514
Řeč poslance Václava Klause	514
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	515
Řeč poslance Iva Vondráka	516
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	517
Řeč poslance Václava Klause	517
Řeč poslance Iva Vondráka	517
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	518

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Miholy	518
Řeč poslance Pavla Plzáka	520
Řeč poslance Jiřího Bláhy	520
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	521
Řeč poslance Jana Skopečka	522
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	524
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	524
Řeč poslance Petra Gazdika	525
Řeč poslance Iva Vondráka	526
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	526
Řeč poslance Lukáše Bartoně	526
Řeč poslance Karla Raise	527
Řeč poslance Iva Vondráka	527
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	527
Řeč poslance Martina Baxy	528
Řeč poslance Iva Vondráka	531
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	532
Řeč poslance Lukáše Bartoně	532
Řeč poslance Martina Baxy	533
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	534

Řeč poslance Iva Vondráka	534
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	535
Řeč poslance Jiřího Bláhy	535
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	536
Řeč poslance Marka Výborného	536
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	537
Řeč poslance Martina Baxy	538
Řeč poslance Jiřího Miholy	538
Řeč poslance Iva Vondráka	539
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	539
Řeč poslance Jiřího Maška	540
Řeč poslance Václava Klause	541
Řeč poslance Martina Baxy	541
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	542
Řeč poslance Lubomíra Volného	542
Řeč poslance Václava Klause	543
Řeč poslance Ondřeje Benešika	543
Řeč poslance Martina Baxy	544

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Karla Raise	545
Řeč poslance Václava Klause	545
Řeč poslance Ondřeje Benešika	545
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	546
Řeč poslance Pavla Blažka	546
Řeč poslance Stanislava Juránka	547
Řeč poslance Jaroslava Holíka	549
Řeč poslance Martina Jiránka	549
Řeč poslance Lukáše Bartoně	550
Řeč poslance Karla Raise	552
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	552
Řeč poslance Lukáše Bartoně	552

Pokračování v projednávání bodu

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 178/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 645/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 894).

Pokračování v projednávání bodu

25. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Lenky Kozlové, Martina Baxy, Františka Váchy, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 506/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 895).

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - první čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	554
Řeč poslance Lukáše Bartoně	557
Řeč poslance Martina Baxy	558
Řeč poslance Antonína Staňka	559
Řeč poslance Karla Raise	560
Řeč poslance Jiřího Miholy	560
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	564
Řeč poslance Lukáše Bartoně	565
Řeč poslankyně Marcely Melkové	565
Řeč poslance Jakuba Michálka	566

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Jany Černochové	567
Řeč poslance Jiřího Miholy	567
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	568
Řeč poslance Františka Váchy	568
Řeč poslance Antonína Staňka	570
Řeč poslance Karla Raise	570
Řeč poslance Jiřího Miholy	571
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	571
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	572
Řeč poslance Antonína Staňka	573
Řeč poslance Františka Váchy	576
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	577

Řeč poslance Václava Klause 578

Usnesení schváleno (č. 896).

29. ledna 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka 582

Řeč poslance Pavla Staňka 582

Usnesení schváleno (č. 897).

177. Návrh poslanců Petra Sadovského, Andrey Babišové, Pavla Žáčka, Radka Rozvorala, Zdeňka Ondráčka, Tomáše Vymazala, Dominika Feriho, Jana Chvojky, Karla Raise, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 657/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Sadovského 583

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové 584

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 585

Usnesení schváleno (č. 898 - 1. část).

Řeč poslance Dominika Feriho 585

Řeč poslance Jana Farského 586

Usnesení schváleno (č. 898 - 2. a 3. část).

161. Návrh poslanců Jana Farského, Jana Chvojky, Jakuba Michálka, Miroslava Kalouska, Pavla Kováčika, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Farského	590
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 899 - 1. část).

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	590
Řeč poslance Dominika Feriho	591
Řeč poslance Jana Farského	591

Usnesení schváleno (č. 899 - 2. část).

162. Návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 557/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové	591
Řeč poslance Dominika Feriho	594
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	594
Řeč poslance Radovana Vícha	596
Řeč poslance Miroslava Kalouska	596
Řeč poslance Stanislava Grospiče	597
Řeč poslance Jiřího Kobzy	598
Řeč poslance Pavla Růžičky	599
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	599
Řeč poslance Radovana Vícha	600
Řeč poslance Radima Fialy	600
Řeč poslance Jana Lipavského	600
Řeč poslance Jiřího Kobzy	602

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Lipavského	602
Řeč poslance Jiřího Kobzy	603
Řeč poslance Alexandra Černého	603
Řeč poslance Josefa Bělíci	606
Řeč poslance Pavla Růžičky	606
Řeč poslance Lea Luzara	606
Řeč poslance Pavla Žáčka	607
Řeč poslance Jiřího Kobzy	607
Řeč poslankyně Jany Černochové	608
Řeč poslance Pavla Růžičky	608
Řeč poslance Stanislava Grospiče	608
Řeč poslance Josefa Bělíci	609
Řeč poslance Lea Luzara	609

Řeč poslance Radka Zlesáka	610
Řeč poslance Václava Klause	610
Řeč poslance Jana Bartoška	611
Řeč poslankyně Jany Černochové	611
Řeč poslance Lea Luzara	612
Řeč poslankyně Jany Černochové	612
Řeč poslance Lubomíra Volného	613
Řeč poslance Josefa Bělíci	613
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	613
Řeč poslance Jana Lipavského	615
Řeč poslance Stanislava Grospiče	615
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	616
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	618
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	619
Řeč poslance Roberta Králíčka	620
Řeč poslance Marka Výborného	620
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	621
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	621
Řeč poslance Lubomíra Volného	623
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	624
Řeč poslance František Navrkal	624
Řeč poslankyně Jany Černochové	624
Řeč poslance Dominika Feriho	626

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Jany Černochové	627
Řeč poslance Pavla Kováčka	628
Řeč poslance Jakuba Michálka	628
Řeč poslance Jana Chvojky	628
Řeč poslankyně Jany Černochové	628
Řeč poslance Dominika Feriho	629
Řeč poslance Jiřího Kobzy	629

Usnesení schváleno (č. 900).

Řeč poslance Romana Sklenáka	630
Řeč poslance Jakuba Michálka	630

44. Vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Víta Rakušana	631
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	632
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	632

Usnesení schváleno (č. 901).

Řeč poslance Petra Venhody	634
Řeč předsedy ČSÚ Marka Rojíčka	634
Řeč poslance Lea Luzara	635
Řeč poslance Jakuba Michálka	637
Řeč poslance Ondřeje Profanta	637
Řeč předsedy ČSÚ Marka Rojíčka	637
Řeč poslance Martina Baxy	639
Řeč poslance Jiřího Miholy	639
Řeč poslance Petra Venhody	640
Řeč poslance Dominika Feriho	640

Usnesení schváleno (č. 902).

Řeč poslance Jana Chvojky	641
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	642
Řeč poslance Víta Rakušana	642

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

45. Návrh poslanců Heleny Válkové, Olgy Richterové, Marka Výborného, Romana Sklenáka, Zdeňka Ondráčka, Heleny Langšádlové, Martina Baxy, Věry Kovářové, Jany Levové a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. .../2019 Sb., o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 663/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Heleny Válkové	643
Řeč poslance Pavla Blažka	644
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	645
Řeč poslankyně Olgy Richterové	645
Řeč poslance Dominika Feriho	646
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	646

Usnesení schváleno (č. 903).

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	647
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	648
Řeč poslance Karla Turečka	649
Řeč poslance Jaroslava Martinů	650
Řeč poslance Jana Zahradníka	652
Řeč poslance Stanislava Grospiče	655
Řeč poslance Radka Holomčíka	656
Řeč poslance Jaroslava Holíka	659
Řeč poslance Zdeňka Podala	660
Řeč poslankyně Dany Balcarové	661
Řeč poslance Pavla Kováčika	661
Řeč poslance Jana Zahradníka	663
Řeč poslance Marka Výborného	664

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslankyně Jany Krutákové	665
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	665
Řeč poslance Karla Turečka	666
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	666

Usnesení schváleno (č. 904).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 553/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	667
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	668
Řeč poslance Radka Holomčíka	669
Řeč poslance Josefa Kotta	670
Řeč poslance Radka Holomčíka	671

Usnesení schváleno (č. 905).

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	672
Řeč poslance Milana Ferance	673

Usnesení schváleno (č. 906).

52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 643/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	674
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	675
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	676
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	678

Usnesení schváleno (č. 907).

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 646/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	680
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	681
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	681
Řeč poslankyně Marceley Melkové	682

Usnesení schváleno (č. 908).

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 654/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	683
Řeč poslance Radovana Vícha	684

Usnesení schváleno (č. 909).

55. Vládní návrh zákona o provádění zvláštních režimů v oblasti zahraničního obchodu /sněmovní tisk 660/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	685
Řeč poslance Petra Dolínka	686
Řeč poslankyně Jany Černochové	687
Řeč poslance Ondřeje Benešika	687

Usnesení schváleno (č. 910).

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - první čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	688
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	690
Řeč poslankyně Květy Matušovské	692
Řeč poslance Petra Dolínka	692
Řeč poslance Jana Birkeho	693
Řeč poslance Ivana Adamce	694
Řeč poslance Martina Kupky	696
Řeč poslankyně Dany Balcarové	697
Řeč poslance Ondřeje Polanského	698
Řeč poslance Jana Zahradníka	698
Řeč poslance Ivana Adamce	698
Řeč poslance Martina Kolovratníka	700
Řeč poslankyně Dany Balcarové	701
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	701
Řeč poslance Ivana Adamce	702
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	703
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	703
Řeč poslance Lukáše Černožského	703

Usnesení schváleno (č. 911).

Řeč poslance Jana Zahradníka	704
Řeč poslance Lukáše Černožského	704
Řeč poslance Martina Kupky	704
Řeč poslance Ivana Bartoše	705

58. Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	706
---	-----

Usnesení schváleno (č. 912).

Řeč poslance Josefa Kotta	707
---------------------------------	-----

Řeč poslankyně Jany Černochové	708
--------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

30. ledna 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

291. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Jakuba Michálka	716
------------------------------------	-----

Řeč poslance Jana Zahradníka	722
------------------------------------	-----

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	723
--	-----

Řeč poslance Ivana Bartoše	723
----------------------------------	-----

Řeč poslankyně Olgy Richterové	725
--------------------------------------	-----

Řeč poslance Jakuba Michálka	725
------------------------------------	-----

Řeč poslankyně Věry Procházkové	726
---------------------------------------	-----

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	726
---	-----

Řeč poslance Jakuba Michálka	726
------------------------------------	-----

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	727
------------------------------------	-----

Řeč poslance Davida Pražáka	727
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	727
--	-----

Řeč poslankyně Olgy Richterové	728
--------------------------------------	-----

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	729
---	-----

Řeč poslance Ivana Bartoše	729
----------------------------------	-----

Řeč poslance Jana Lipavského	730
------------------------------------	-----

Řeč poslankyně Olgy Richterové	730
--------------------------------------	-----

Řeč poslance Pavla Plzáka	730
---------------------------------	-----

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	731
---	-----

Řeč poslance Pavla Bělobrádka	731
-------------------------------------	-----

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	731
---	-----

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	732
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	732
------------------------------------	-----

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	732
---	-----

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	733
------------------------------------	-----

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	734
---	-----

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	738
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	740
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	740
Řeč poslance Jana Lipavského	740
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	741
Řeč poslance Jana Lipavského	741
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	742
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	742
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	743
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	743
Řeč poslance Jana Lipavského	744
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	744
Řeč poslankyně Olgy Richterové	745
Řeč poslance Jakuba Michálka	745

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	746
---	-----

285. Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD /sněmovní dokument 3516/

Řeč poslance Lukáše Černožského	746
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Josefa Hájka	764
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	764

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

292. Ústní interpelace

Řeč poslance Lubomíra Volného	777
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	777
Řeč poslance Stanislava Blahy	778
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	779
Řeč poslankyně Olgy Richterové	781
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	781
Řeč poslance Ivana Bartoše	784
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	784
Řeč poslance Martina Kupky	786

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	787
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	788
Řeč poslance Lukáše Černožorského	791
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	792
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	793
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	794
Řeč poslance Lukáše Bartoně	796
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	796
Řeč poslance Jana Zahradníka	798
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	798
Řeč poslance Jakuba Michálka	800
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	801

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Ondřeje Profanta	802
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	802
Řeč poslance Martina Kupky	804
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	805
Řeč poslankyně Olgy Richterové	807
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	808
Řeč poslankyně Věry Kovařové	810
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	810
Řeč poslance Pavla Plzáka	812
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	813
Řeč poslance Pavla Jelínka	814
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	815
Řeč poslance Pavla Jelínka	816
Řeč poslance Jaroslava Martinů	816
Řeč poslance Bohuslava Svobody	817
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	817
Řeč poslankyně Karly Maříkové	819
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	819
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	821
Řeč poslance Petra Bendla	822
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	822
Řeč poslance Jana Bauera	824
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	825
Řeč poslance Dominika Feriho	826
Řeč poslance Tomáše Martínka	826
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	827
Řeč poslance Jana Zahradníka	829
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	830
Řeč poslance Lukáše Černožorského	832
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	833

Řeč poslance Marka Výborného	834
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	835
Řeč poslance Karla Raise	836
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	836

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Pokračování v projednávání bodu

285. Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD /sněmovní dokument 3516/

Řeč poslankyně Pavly Golasowské	838
Řeč poslance Radka Rozvorala	839
Řeč poslance Josefa Hájka	840
Řeč poslance Miroslava Kalouska	846
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	846
Řeč poslance Lea Luzara	849
Řeč poslance Miroslava Kalouska	851
Řeč poslance Josefa Hájka	854
Řeč poslance Pavla Blažka	854
Řeč poslance Miroslava Kalouska	855
Řeč poslance Lubomíra Volného	855
Řeč poslance Lukáše Černožského	856
Řeč poslance Miroslava Kalouska	858

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Lea Luzara	859
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	859
Řeč poslance Lea Luzara	860
Řeč poslance Josefa Hájka	861
Řeč poslance Miroslava Kalouska	861
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	862
Řeč poslance Pavla Blažka	862
Řeč poslance Lukáše Černožského	863
Řeč poslance Mariana Bojka	864
Řeč poslance Miroslava Kalouska	865
Řeč poslance Jakuba Michálka	865
Řeč poslance Miroslava Kalouska	866
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	866
Řeč poslance Josefa Hájka	866
Řeč poslance Jakuba Michálka	867
Řeč poslance Miroslava Kalouska	867
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	867

Řeč poslance Lea Luzara	868
Řeč poslance Josefa Hájka	868
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	869
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	869
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	869

Usnesení schváleno (č. 913).

Usnesení schváleno (č. 914).

31. ledna 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Pokračování v projednávání bodu

58. Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	872
Řeč poslankyně Jany Černochové	872
Řeč poslance Ondřeje Veselého	874
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	875
Řeč poslance Františka Elfmarka	875
Řeč poslance Jana Zahradníka	877
Řeč poslance Ivana Adamce	882
Řeč poslankyně Jany Krutákové	884
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	884

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Václava Klause	886
Řeč poslance Petra Bendla	887
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	888
Řeč poslance Josefa Kotta	892
Řeč poslance Dominika Feriho	892

Usnesení schváleno (č. 915).

59. Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	893
Řeč poslankyně Jany Krutákové	895

Řeč poslance Františka Elfmarka	897
Řeč poslance Jana Zahradníka	898
Řeč poslance Pavla Jelínka	898
Řeč poslance Ivana Adamce	899
Řeč poslance Jana Schillera	899

Usnesení schváleno (č. 916).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	900
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	901
Řeč poslance Františka Elfmarka	901
Řeč poslance Jana Schillera	902

Usnesení schváleno (č. 917).

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	902
Řeč poslance Františka Elfmarka	905
Řeč poslance Jana Zahradníka	906
Řeč poslance Ivana Adamce	908

Usnesení schváleno (č. 918).

65. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 696/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	909
Řeč poslance Julia Špičáka	910
Řeč poslance Víta Kaňkovského	910
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	912

Usnesení schváleno (č. 919).

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	913
Řeč poslance Julia Špičáka	914

Usnesení schváleno (č. 920).

68. Návrh poslanců Adama Kalouse, Pavla Kováčika, Jana Volného, Jana Pošváře, Zdeňka Podala, Antonína Staňka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 634/ - první čtení

Řeč poslance Adama Kalouse	916
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Moniky Oborné	917
Řeč poslance Pavla Kováčika	917
Řeč poslance Zdeňka Podala	918
Řeč poslance Dominika Feriho	918
Řeč poslance Ondřeje Veselého	919
Řeč poslance Josefa Kotta	919
Řeč poslance Pavla Kováčika	920
Řeč poslance Jana Pošváře	920
Řeč poslance Dominika Feriho	921

Usnesení schváleno (č. 921).

71. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	923
Řeč poslankyně Jany Černochové	924
Řeč poslankyně Heleny Válkové	925

72. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové	925
Řeč poslance Jana Bartoška	926
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	927
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	927
Řeč poslance Jana Bartoška	928
Řeč poslankyně Jany Černochové	929
Řeč poslance Jana Bartoška	929

Usnesení schváleno (č. 922).

73. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - první čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	930
Řeč poslance Jaroslava Dvořáka	932
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	933

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	935
Řeč poslance Stanislava Grospiče	936
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	937
Řeč poslance Jiřího Bláhy	939
Řeč poslance Martina Jiráka	940
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	940
Řeč poslance Víta Kaňkovského	941
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	942
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	942

Usnesení schváleno (č. 923).

74. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení

Řeč poslance Lea Luzara	944
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	947
Řeč poslance Stanislava Berkovce	947
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	948

Projednávání bodu bylo přerušeno.

11. února 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Mariana Jurečky	953
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	955
Řeč poslance Jana Chvojky	956
Řeč poslance Mariana Jurečky	956
Řeč poslance Jana Chvojky	956
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	957
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	962
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	963
Řeč poslance Miroslava Kalouska	967
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	969
Řeč poslance Lukáše Černožského	970
Řeč poslance Jana Chvojky	971
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	972
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	973

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Lukáše Černožského	975
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	975
Řeč poslance Pavla Kováčka	976
Řeč poslankyně Jany Černožkové	977

131. Návrh poslanců Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Vojtěcha Munzara, Radima Fialy, Martina Jiráňka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti zakládání obchodních společností /sněmovní tisk 446/- první čtení

Řeč poslance Ondřeje Profanta	979
Řeč poslance Stanislava Fridricha	981
Řeč poslance Dominika Feriho	983
Řeč poslance Martina Jiráňka	984
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	984
Řeč poslance Ondřeje Profanta	985

Řeč poslance Lea Luzara	986
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	986
Řeč poslance Jana Lipavského	987
Řeč poslance Jiřího Bláhy	987
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	988
Řeč poslance Dominika Feriho	988
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	989
Řeč poslance Tomáše Martínka	989
Řeč poslance Martina Jiráňka	990
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	990
Řeč poslance Jiřího Bláhy	991
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	992
Řeč poslance Jiřího Bláhy	992
Řeč poslance Lea Luzara	993
Řeč poslance Radka Kotena	993
Řeč poslance Radima Fialy	994
Řeč poslance Jiřího Bláhy	995
Řeč poslance Mariana Jurečky	995
Řeč poslance Ondřeje Profáňa	997

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	999
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1000
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1001
Řeč poslance Petra Bendla	1002
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1002
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1004
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1004
Řeč poslance Jakuba Michálka	1005
Řeč poslance Jaroslava Faltýňka	1006
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1006
Řeč poslance Ondřeje Profáňa	1006
Řeč poslance Stanislava Fridricha	1007

Usnesení schváleno (č. 924).

Řeč poslance Jakuba Michálka	1008
------------------------------------	------

176. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - první čtení

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	1009
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	1014
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	1015
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1020
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	1021

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	1023
Řeč poslance Radima Fialy	1025
Řeč poslance Jaroslava Holíka	1026
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1026
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	1027
Řeč poslance Radka Kotena	1027
Řeč poslance Jana Bauera	1028

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. února 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Marka Bendy	1031
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1032

212. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - třetí čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	1033
Řeč poslance Dominika Feriho	1034
Řeč poslankyně Jany Černochové	1035
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	1036
Řeč poslance Marka Bendy	1036
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	1038

Usnesení schváleno (č. 925).

214. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - třetí čtení

Řeč poslance Lukáše Černožorského	1040
Řeč poslance Dominika Feriho	1041
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	1042
Řeč poslance Martina Kupky	1043
Řeč poslance Romana Kubička	1044
Řeč poslance Martina Kupky	1046
Řeč poslance Lukáše Černožorského	1046
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1047
Řeč poslance Petra Pávka	1048
Řeč poslance Ivana Adamce	1049
Řeč poslance Lukáše Černožorského	1051
Řeč poslance Jana Farského	1051

Usnesení schváleno (č. 926).

213. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - třetí čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	1053
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	1054
Řeč poslance Jiřího Valenty	1054
Řeč poslance Martina Kupky	1055

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Kubička	1058
-----------------------------------	------

Usnesení schváleno (č. 927).

215. Návrh poslanců Lukáše Černožorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - třetí čtení

Řeč poslance Lukáše Černožorského	1061
Řeč poslance Romana Kubička	1062

Usnesení schváleno (č. 928).

216. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	1062
Řeč poslance Petra Třešňáka	1064
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	1065
Řeč poslance Víta Kaňkovského	1065
Řeč poslance Vlastimila Válka	1066
Řeč poslance Petra Třešňáka	1067
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	1067
Řeč poslance Kamala Farhana	1068
Řeč poslance Petra Třešňáka	1068
Řeč poslance Kamala Farhana	1069

Usnesení schváleno (č. 929).

217. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	1071
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	1072
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	1073
Řeč poslance Vlastimila Válka	1073
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1075
Řeč poslance Petra Třešňáka	1075
Řeč poslance Víta Kaňkovského	1076
Řeč poslance Petra Pávka	1077
Řeč poslance Bohuslava Svobody	1077
Řeč poslance Petra Pávka	1079

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	1080
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1081
Řeč poslance Vlastimila Válka	1082
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1082

Usnesení schváleno (č. 930).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1085
------------------------------------	------

219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - třetí čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min.dopravy ČR K.Havlíčka 1086
Řeč poslance Lea Luzara 1087

Usnesení schváleno (č. 931).

224. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka 1088

Projednávání bodu bylo přerušeno.

225. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Řeč poslance Martina Kolovratníka 1089

Projednávání bodu bylo přerušeno.

226. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Řeč poslance Martina Kolovratníka 1089
Řeč poslance Václava Klause 1090
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 1091
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1091
Řeč poslankyně Jany Černochové 1092
Řeč poslance Dominika Feriho 1092
Řeč poslance Pavla Plizáka 1093
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 1093
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 1093
Řeč poslance Ondřeje Veselého 1094
Řeč poslance Dominika Feriho 1094
Řeč poslance Jana Čížinského 1094
Řeč poslance Marka Bendy 1095
Řeč poslance Víta Rakušana 1095
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 1096
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 1096
Řeč poslance Ondřeje Profanta 1096

Řeč poslance Mariana Jurečky	1097
Řeč poslance Ivana Adamce	1097
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	1097
Řeč poslance Ivana Bartoše	1098
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	1098
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1099
Řeč poslankyně Heleny Válkové	1099
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1100

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1101
---	------

Pokračování v projednávání bodu

224. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1101
---	------

Usnesení schváleno (č. 932).

Pokračování v projednávání bodu

225. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1101
---	------

Usnesení schváleno (č. 933).

Pokračování v projednávání bodu

226. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1101
---	------

Projednávání bodu bylo přerušeno.

220. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1102
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1104
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1106
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1108
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1113
Řeč poslance Pavla Juříčka	1114
Řeč poslance Jana Hrnčíře	1114
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1115
Řeč poslance Václava Votavy	1115
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1116
Řeč poslance Tomáše Martínka	1116
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	1117
Řeč poslance Pavla Juříčka	1120

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	1121
Řeč poslance Jana Skopečka	1121
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1123
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1124
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1126
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	1128
Řeč poslankyně Karly Šlechtové	1129
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	1129
Řeč poslance Pavla Kováčika	1129
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1130
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	1130
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1138

Usnesení schváleno (č. 934).

11. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/ - druhé čtení

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	1139
------------------------------------	------

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Josefa Bělíci	1140
Řeč poslance Jana Schillera	1142

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Ivany Nevludové	1142
Řeč poslance Jiřího Maška	1144

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Martina Baxy	1146
Řeč poslance Jiřího Maška	1147
Řeč poslance Pavla Žáčka	1147
Řeč poslance Ivana Adamce	1150
Řeč poslankyně Jany Černochové	1150
Řeč poslance Bohuslava Svobody	1152
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	1153
Řeč poslance Jiřího Maška	1153

Pokračování v projednávání bodu

226. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1153
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1154

Usnesení schváleno (č. 935).

69. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěnčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 665/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	1154
Řeč poslankyně Taťány Malé	1157

Projednávání bodu bylo přerušeno.

70. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěnčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 666/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč mistopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	1158
Řeč poslankyně Taťány Malé	1158

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 69 a 70 /sněmovní tisky 665 a 666/

Pokračování v projednávání bodu

69. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěnčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 665/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 936).

Pokračování v projednávání bodu

70. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěnčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 666/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 937).

119. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jaroslava Faltýnka, Jana Farského, Tomia Okamury a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 390/ - první čtení

Řeč poslance Lukáše Černožského	1161
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	1162
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1162
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	1164
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1165
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	1165

Usnesení schváleno (č. 938).

13. února 2020

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

291. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	1168
Řeč poslance Jiřího Valenty	1171
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	1175

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	1181
---	------

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Zahradníka	1182
------------------------------------	------

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Lukáše Černošského	1191
Řeč poslance Jana Lipavského	1192

188. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. – 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie, 4. – 14. září 2018) /sněmovní tisk 416/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1193
Řeč poslance Michala Ratiborského	1193

Usnesení schváleno (č. 939).

189. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o letecké dopravě /sněmovní tisk 430/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1194
Řeč poslankyně Karly Šlechtové	1195

Usnesení schváleno (č. 940).

190. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 459/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1196
Řeč poslance Jiřího Miholy	1196
Řeč poslance Milana Hniličky	1197

Usnesení schváleno (č. 941).

191. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Kyrgyzské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Biškeku dne 9. dubna 2019 /sněmovní tisk 487/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1198
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové	1199

Usnesení schváleno (č. 942).

192. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 499/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1200
---	------

Usnesení schváleno (č. 943 - 1. část).

Řeč poslankyně Karly Šlechtové	1201
Řeč poslance Petra Beitla	1201
Řeč poslance Jaroslava Holíka	1202
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1202
Řeč poslance Jana Skopecčka	1202

Usnesení schváleno (č. 943 - 2. část).

193. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách /sněmovní tisk 507/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1203
Řeč poslance Petra Beitla	1204

Usnesení schváleno (č. 944).

194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019 /sněmovní tisk 511/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	1204
Řeč poslance Jiřího Miholy	1205

Usnesení schváleno (č. 945).

195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím ve vztahu ke Curaçau o letecké dopravě /sněmovní tisk 513/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1206
Řeč poslankyně Karly Šlechtové	1206
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	1207

Usnesení schváleno (č. 946).

196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Sultanátu Omán o letecké dopravě /sněmovní tisk 522/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1207
---	------

Usnesení schváleno (č. 947 - 1. část).

Řeč poslance Jaroslava Holíka	1208
Řeč poslance Pavla Juříčka	1209
Řeč poslance Jana Lipavského	1209

Usnesení schváleno (č. 947 - 2. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 20. května 2019 v Praze /sněmovní tisk 533/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 1210
Řeč poslankyně Karly Šlechtové 1210

Usnesení schváleno (č. 948).

198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Gruzii o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 10. července 2019 v Tbilisi /sněmovní tisk 594/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 1211
Řeč poslance František Navrkal 1212

Usnesení schváleno (č. 949).

199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, podepsaná dne 25. června 2019 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 30. června 2019 v Hanoji za Evropskou unií a Vietnam /sněmovní tisk 609/ - prvé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové .. 1213
Řeč poslance Petra Beitla 1214
Řeč poslance Františka Kopřivy 1214

Usnesení schváleno (č. 950).

200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Botswanské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pretorii dne 29. října 2019 /sněmovní tisk 671/ - prvé čtení

Řeč mistopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1215
Řeč poslance František Navrkal	1216

Usnesení schváleno (č. 951).

201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Bangladéšské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Praze dne 11. prosince 2019 /sněmovní tisk 686/ - první čtení

Řeč mistopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1217
Řeč poslance Petra Beitla	1218

Usnesení schváleno (č. 952).

202. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o vydávání mezi Českou republikou a Argentinskou republikou (Praha, 25. 11. 2019) /sněmovní tisk 691/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	1219
Řeč poslance Marka Bendy	1220

Usnesení schváleno (č. 953).

203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o vyměřování lodí (TONNAGE), 1969, ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 692/ - první čtení

Řeč mistopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1220
Řeč poslance Jiřího Strýčka	1221

Usnesení schváleno (č. 954).

204. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 693/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1222
Řeč poslance Jiřího Strýčka	1222
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1223
Řeč poslance Petra Dolínka	1223
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1224
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1224

Projednávání bodu bylo přerušeno.

87. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení

Řeč poslance Marka Bendy	1225
--------------------------------	------

Usnesení schváleno (č. 955 - 1. část).

Řeč poslankyně Taťány Malé	1226
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	1227
Řeč poslankyně Heleny Válkové	1227
Řeč poslance Dominika Feriho	1228

Usnesení schváleno (č. 955 - 2. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

292. Ústní	interpelace
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1230
Řeč poslance Jakuba Jandy	1231
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	1231
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1231
Řeč poslankyně Karly Maříkové	1232
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1232
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	1233
Řeč poslance Radka Kotena	1233
Řeč poslance Martina Jiránka	1234
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	1235
Řeč poslance Františka Kopřivy	1235
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1236
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	1237
Řeč poslance Františka Kopřivy	1237

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	1238
Řeč poslance Františka Kopřivy	1239
Řeč poslance Petra Beitla	1239
Řeč poslance Dominika Feriho	1240
Řeč poslance Jiřího Valenty	1240
Řeč poslance Petra Bendla	1241
Řeč poslankyně Karly Maříkové	1241
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	1241
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	1242
Řeč poslance Tomáše Martínka	1244
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1245
Řeč poslance Lukáše Černožského	1247
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1247
Řeč poslankyně Dany Balcarové	1248
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1248
Řeč poslankyně Dany Balcarové	1249
Řeč poslance Jakuba Jandy	1250
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1250
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1252
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1253
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1253
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1255

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1256
Řeč poslance Zdeňka Podala	1257
Řeč poslance Martina Kupky	1258
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1259
Řeč poslance Radka Kotena	1261
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	1262
Řeč poslance Petra Beitla	1262
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1263
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1265
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1265
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1267
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	1267
Řeč poslance Františka Kopřivy	1268
Řeč poslance Petra Třešňáka	1269
Řeč poslance Petra Bendla	1269
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	1270
Řeč poslance Petra Bendla	1270
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	1271
Řeč poslance Lukáše Černožského	1271
Řeč poslance Tomáše Martínka	1271

Řeč poslankyně Barbory Kořanové	1272
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	1272
Řeč poslankyně Dany Balcarové	1273
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1273
Řeč poslance Lukáše Černožského	1275
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	1276
Řeč poslankyně Olgy Richterové	1278
Řeč poslance Lukáše Černožského	1278

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
21. ledna 2020
Přítomno: 192 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 40. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě všechny odhlásil a poprosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Všechny vás prosím o klid v sále a prosím vás, abyste zaujali svá místa.

Rád bych přednesl návrh, na kterém se dnes jednomyslně usneslo grémium Poslanecké sněmovny, a to, abychom si minutou ticha připomněli památku našeho vzácného kolegy, pana předsedy Senátu, Jaroslava Kubery. Prosim, povstaňte. (Všichni přítomní povstávají a minutou ticha uctívají památku zesnulého senátora Jaroslava Kubery.)

Děkuji.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 40. schůze dne 9. ledna tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne. Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze.

Navrhují, abychom určili poslance Miroslava Kalouska a poslance Petra Vrání. Ptám se, zda je zde nějaký jiný návrh na osoby ověřovatelů. Nikoho nevidím, budeme tedy o tomto přeloženém návrhu hlasovat.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 157, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 40. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Miroslava Kalouska a Petra Vrání.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci: Jiří Běhounek – zdravotní důvody, Eva Fialová – zdravotní důvody, Petr Gazdík od 14 do 17 hodin – pracovní důvody, Radek Holomčík od 14 hodin – zdravotní důvody, Patrik Nacher od 17 hodin – rodinné důvody, Jana Pastuchová od 14 do 14.30 hodin – rodinné důvody, Petr Pávek od 14.30 do 16.30 hodin – zdravotní důvody, Lubomír Volný od 14 do 15 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Vladimír Kremlík od 14 hodin – bez udání důvodu, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů. Dodatečně jsem ještě obdržel omluvu paní ministryně Schillerové z dnešního jednání z důvodu zahraniční cesty.

Nyní veselejší zpráva. Dnes 21. 1. slaví narozeniny naše kolegyně Olga Richterová. Všechno nejlepší! (Potlesk.)

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 40. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Grémium navrhuje:

1. zařadit nový bod – Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2020, sněmovní dokument 4100, a zařadit jej pevně na čtvrtek 23. 1. jako první bod po písemných interpelacích;

2. vyřadit bod 281 návrhu pořadu, sněmovní tisk 698 – Zpráva o životním prostředí v České republice 2018;

3. zařadit jako první body v bloku zákony druhého čtení bod 10, sněmovní tisk 555 – Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a dále je to bod 12, sněmovní tisk 582 – Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony;

4. předřadit v bloku zákonů, prvé čtení, bod 20 návrhu pořadu, sněmovní tisk 658 – Vládní návrh zákona o dani z digitálních služeb, prvé čtení, za bod 16 návrhu pořadu, a dále bod 181 návrhu pořadu, sněmovní tisk 663 – Návrh poslanců Heleny Válkové, Olgy Richterové, Marka Výborného, Romana Sklenáka, Zdeňka Ondráčka, Heleny Langšádlové, Martina Baxy, Věry Kovářové, Jany Levové a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, prvé čtení podle § 90 odst. 2, za bod 44 návrhu pořadu a zároveň jej zařadit pevně na středu 29. 1. jako první bod ve 14.30 hodin;

5. pevně zařadit bod 288 – Závěrečná zpráva vyšetřovací komise k OKD, sněmovní dokument 3516, na čtvrtek 30. 1. jako první bod po písemných interpelacích; dále bod 68, sněmovní tisk 665 – Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, prvé čtení podle § 90 odst. 2; a bod 69 návrhu pořadu, sněmovní tisk 666 – Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, prvé čtení podle § 90 odst. 2 – tyto body zařadit pevně na středu 12. 2. jako první body po případných bodech z bloku třetího čtení.

To je z mé strany, z grémia, vše.

Nyní prosím poslankyně a poslance, aby se případně k návrhu vyjádřili. S přednostním právem jako první pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo. A poprosím kolegyně a kolegy o klid v sále, abyste, pokud možno, setrvali na svých místech. Děkuji všem diskutujícím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, teď poprosím o pozornost zejména těch, kteří chodí na grémium Poslanecké sněmovny, protože udělám neobvyklý krok. A skutečně to není porušení dohod. Je to pokus o vysvětlení nedorozumění a požádání o pochopení.

My jsme se na grémium dohodli, že 31. ledna jako první bod po písemných interpelacích bude zařazen bod vyšetřovací komise k OKD. Když jsme tady ale projednávali bod zřízení vyšetřovací komise k vlivu autoritativních režimů, byl tento bod přerušen do 31. ledna 11.00 hodin. Přerušen byl v situaci, kdy došlo k ukončení obecné rozpravy, a dokončení tohoto bodu je tedy otázkou pěti, maximálně deseti minut.

Řada z nás si vysvětlila to přerušení do čtvrtka 31. 1. jako pevné – (Poslanec Faltýnek z místa: 30. ledna.) Pardon, třicátého. Omlouvám se. 30. 1. si řada z nás vysvětlila jako pevné zařazení. Legislativa to vykládá jinak s tím, že to může být kdykoliv po čtvrtku po jedenácté hodině. To znamená, že pravděpodobně by se na této schůzi už k tomu nedostalo. Já vás velmi prosím o pochopení, že tedy předložím – a doufám, že to je poprvé a naposled v tomto volebním období – pozměňující návrh k návrhu grémia, aby jako první bod bylo zařazeno dokončení bodu 30. 1. po písemných interpelacích, aby bylo zařazeno dokončení bodu vyšetřovací komise k autoritativním režimům, opravdu ujišťuji, že to je otázka několika minut, a abychom pak tedy pokračovali bodem vyšetřovací komise k OKD. Já vám děkuji za pochopení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tento návrh vnímám jako protinávrh k návrhu grémia s tím, že bychom o všech návrzích předložených grémii hlasovali jedním hlasováním. Poté bychom hlasovali o protinávru pana předsedy Kalouska, poté případně o původním návrhu z grémia.

Tak. Ptám se, kdo další k pořadu schůze. S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. Já bych chtěl navrhnout zařazení bodu 118, sněmovní tisk 390. Jde o návrh novely Ústavy o klouzavém mandátu, tak aby byl zařazen za body 68 a 69, které mají být podle návrhu grémia pevně zařazeny. To znamená, navrhuje se ten návrh klouzavého mandátu, který předkládáme spolu s kolegy Farským, Faltýnkem, Okamurou a řadou dalších, zařadit do toho bloku, který se týká jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak. Jestliže nevidím nikoho dalšího s přednostním právem, tak jako první s písemnou přihláškou k pořadu schůze prosím paní poslankyni Janu Černochovou.

S náhradní kartou číslo 16 hlasuje paní poslankyně Kozlová. (V sále je velmi hlučno.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. V posledních letech, zhruba od 11. září 2001, jsme svědky poměrně zásadní proměny bezpečnostní situace v mezinárodním prostředí. Vrství se celá řada bezpečnostních hrozeb, rizik. Množí se počty mezinárodních konfliktů, stoupá riziko terorismu, vzrůstá počet nestátních aktérů ohrožujících mír, bezpečnost a stabilitu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším. Paní poslankyně má na to smůlu trošku. Já vás poprosím o klid v sále! Už začala schůze. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Naštěstí si to neberu osobně, pane předsedo. (Se smíchem.)

Dochází rovněž k návratu v širokospektrálním chápání způsobu ovlivňování bezpečnosti, kdy kombinace diplomatických, ekonomických, zpravodajských a vojenských nástrojů, populárně se to nazývá jako hybridní válečnictví, je návratem k méně rozlišitelnému užívání všech efektivních nástrojů k prosazení zájmů státu.

S touto proměnou úzce souvisí významné zkrácení takzvané varovací doby, a tudíž zároveň i nezbytná schopnost státu reagovat na bezpečnostní hrozby flexibilně, rychle a efektivně. Takovou schopnost reakce vyžadují jednak naše spojenecké závazky, a očekávají ji od nás naši spojenci jak v rámci Severoatlantické aliance, tak i v rámci Evropské unie. Mám na mysli schopnost vysílat flexibilně ozbrojené síly do společných operací. Ale tuto schopnost vyžadují rovněž případy, kdy je nezbytná záchrana českých občanů zadržovaných v zahraničí. Tuto flexibilitu bohužel ale neumožňuje stávající právní úprava obsažená v naší Ústavě a jedná se o problém, na který opakovaně poukazují.

Stále častěji se množí případy, kdy armáda, resp. Ministerstvo obrany, musely zažádat o jakési obecné bílko šeky pro případné vyslání ozbrojených sil do blíže neurčených lokalit v nadsazeném počtu vojáků. Proto jsme zde na půdě Poslanecké sněmovny... (Odmilka pro hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní kolegyně, ale hlavně vážení paní kolegové, já vidím, že jste se dlouho neviděli, tak si to běžte říct ven! Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Proto jsme zde na půdě Poslanecké sněmovny zahájili již v minulém volebním období diskuzi o změně příslušných ustanovení Ústavy obsažených v článku 43 a jejím výsledkem je tento návrh novely Ústavy, který předkládám společně s dalšími kolegy již podruhé, neboť v minulosti nedošlo na jeho projednání.

Jedná se o návrh, který je zcela záměrně a symbolicky společnou iniciativou více jak šedesáti poslanců pěti stran, zastávající jednoznačnou pozici, že naše ozbrojené síly by měly i nadále participovat na systému kolektivní obrany a měly by být za současné bezpečnostní situace, jejíž aspekty jsem zde nastínila v úvodu, schopny rychle a hlavně pružné reakce. Nová formulace článku 43 Ústavy obsažená v této

novele dá například vládě možnost vyslat ozbrojené síly do zahraničí na dobu nejdéle šedesáti dnů bez splnění dalších podmínek, mimo jiné kromě informování obou komor Parlamentu. To umožní například právě vyslat operativně ozbrojené síly za účelem záchrany protiprávně zadržovaných rukojmích, ale také vyslat jednotky vyčleněné pro síly velmi rychlé reakce NATO, které mají reagovat na krizové situace v řádu desítek hodin, nebo do operací pod patronací Evropské unie či OSN při řešení krizových situací vojenského i nevojenského charakteru.

Vzhledem k tomu, že Česká republika má od tohoto roku povinnost vyčlenit tisíce vojáků pro síly velmi rychlé reakce NATO, je přijetí této novely jednoznačně ještě aktuálnější, neboť mohou skutečně nastat situace, kdy rychlé vysílání těchto vojáků bude tedy vládou na žádost Aliance nutné řešit a stávající zakotvení v naší Ústavě může být sporné. Chtěla bych zde zdůraznit, vážené kolegyně a kolegové, že tento návrh v žádném případě neoslabuje kontrolní pravomoc obou komor Parlamentu České republiky, který může nadpoloviční většinou kterékoli z nich rozhodnutí vlády zrušit a zaměnit (zamezit?) vyslání sil, či vládě zakázat, nebo vládu zavázat k jejich stažení. Zároveň bych chtěla uvést, že již stávající znění Ústavy vládě tuto pravomoc v určitých případech přiznává, a že se tedy nejedná až o tak zásadní změnu, která by pravomoci exekutivy významně posilovala. Jde pouze o to, aby reakce ozbrojených sil v akutních případech byla pokud možno bezprostřední, pružná a bez zbytečného prodlení, tak jak si současná mezinárodní situace vyžaduje.

Návrh novely pak přináší ještě drobnou změnu v procesu schvalování přeletů a průjezdů ozbrojených sil jiných států přes a nad naším územím, kde v reakci na zavedenou praxi by vláda rozhodovala nikoli o každém jednotlivém přeletu a průjezdu, ale rozhodovala by nově o způsobu jejich povolování, případně by tuto pravomoc mohla delegovat na Ministerstvo obrany.

Vážené dámy, vážení pánové. Jak jsem již uvedla, jedná se o návrh, který prošel důkladnou odbornou i politickou diskuzí, byl konzultován i s renomovanými ústavními právníky a je skutečně lege artis s naší Ústavou. Byl zpracován v souladu i s těmi požadavky, které vzešly ze summitu ve Walesu, a je zcela komfortní s tím, abychom ho mohli projednávat. Tento návrh má dokonce i podporu pana premiéra Babiše, který se mi pod ten návrh také podepsal, má podporu pana vicepremiéra Hamáčka, celé řady dalších kolegů. Samozřejmě i Ministerstva obrany, akorát pan ministr obrany se pod to nemohl podepsat, protože není poslancem.

Chtěla bych vás tedy poprosit, abychom skutečně neotáleli. Ten návrh je tady více než půl roku, je na něm zájem, aby byl projednán, dokonce jsem se obracela hned po jeho zařazení do programu Poslanecké sněmovny na předsedu klubu ANO pana Faltýnka, který mi slíbil, že jakmile se projedná rozpočet, tak že tento návrh budeme projednávat. Rozpočet máme projednaný, vybírám si tady ten slib pana Faltýnka a prosím ctihodné kolegy o podporu.

Protože chápu, že v tomto týdnu tady bude celá řada věcí, které budou zase naléhavé a důležité, nechci to zařadit na tento týden. Chci tento bod zařadit na týden příští, a to vždy jako první bod při prvních čteních.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže v bloku prvního čtení zařadit tento... Ano, chápu, jako první v bloku zákonů v prvním čtení.

Poslanec Václav Klaus k pořadu schůze.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Hezký nový rok. Máme dva body k pořadu schůze, které bychom chtěli dát, možná v něčem drobnější. První se jmenuje Stanovisko vlády k implementaci směrnice Evropského parlamentu číslo 2017/853, který bychom rádi dali na příští úterý po pevně zařazených bodech hned zpočátku. Jedná se o zbraňovou směrnici, kterou se evropská legislativa snaží salámovou metodou ukrajovat práva občanů držících zbraň.

Krátce, meritorně. V České republice je naprosté minimum trestných činů spácháno legálními zbraněmi a patříme k nejbezpečnějším zemím světa. Náš zbrojařský průmysl je také chloubou našeho průmyslu a tak dále a tak dále. Kvůli tomu nehovořím. Hovořím proto, že jde o flagrantní ukázkou ztráty suverenity České republiky, protože proti této směrnici se zdvihla vlna nevole myslivců, lidí ze střelnice a podobně. Dneska jsme měli některé z nich na tiskové konferenci. Na to zareagovaly i české politické strany, dokonce i vláda, a dokonce hnaly celou věc až k Evropskému soudu, aby rozhodl. Evropský soud rozhodl tak jako vždycky, to znamená ve prospěch evropských struktur proti suverénnímu státu České republiky. A já se chci zeptat vlády, jaká bude pozice naše, zda se přikrčíte a budeme implementovat ve čtyřech různých zákonech všechny tyto nesmysly, registrace replik historických zbraní a podobně, anebo zda není namístě zachovat to, co slibujete voličům v médiích, jak hovoříte na náměstích, abyste to dotáhli do důsledků i zde ve Sněmovně. Byl bych velice rád, abychom si tuto věc vyjasnili, aby se když tak naplno řeklo, že něco jiného se říká voličům, ale pak se tady jinak hlasuje pěkně v tichosti ve Sněmovně. A rád bych tento bod projednal, protože je evidentní, že zájem České republiky i vyjádřený vládou je přesně opačný než to, k čemu budeme nuceni hlasovat. Tak to je první bod, který navrhuji.

Druhý bod, který bych zařadil hned za něj, pakliže budete té lásky, bych nazval "digitální Palermo". Teď se tady v České republice probírá velice bohatá kauza o elektronické dálniční známce. Nechci hodnotit roli jednotlivých aktérů, kvůli tomu nehovořím. Mně je celkem – jestli se ta zakázka zlevní ze 400 milionů na 300 nebo na 200 a jestli se ještě čtyřikrát vymění ministr nebo sloučí, to mě na tom zas až tak strašně nevzrušuje, ale opět bych rád vznesl debatu, zda se jedná pouze o marketingová hesla, jako například Digitální Česko, anebo zda se pod tímto pláštíkem nejedná o digitální buzerování občanů a firem a obrovské korupční příležitosti. Protože ten rozvoj a pokrok, který nese technologický vývoj, je tažen soukromými subjekty. A já jsem bytostně přesvědčen, že když něco dělá vláda, tak to dílem skončí špehováním občanů jako v Číně, nebo to skončí podobnými komickými zakázkami na elektronickou dálniční známku, 20krát nebo 50krát předraženými. A ještě si musíme uvědomit, že tu elektronickou známku v jádru nikdo nepotřebuje, protože ta klasická známka je k dostání na každé poště, na každé pumpě, lidé si ji dokážou zakoupit za jednu sekundu. A kupují si za to také to právo, že je nikdo

neustále nesleduje, když jedou po dálnici: kam jedou, proč tam jedou a kdy tam jedou. Čili chtěl bych otevřít tento bod, abychom si vyjasnili pozici vlády, jaké digitální záležitosti bude prosazovat, zda jde vždycky o úbytek povinností občanů a úbytek byrokracie, anebo naopak.

Takže to je zhruba k těmto dvěma bodům, které se, myslím, dotýkají českých občanů. Jsou vážné, tak bych je rád zařadil na příští úterý. Nejsou v podobě zákona. Na to máme jiné zákony. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže u obou navrhuje pevně zařazení – jeden jako první, druhý jako druhý po pevně zařazených bodech.

K pořadu schůze poslanec Ondřej Profant.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení kolegové, vážení občané, já bych navázal na svého předřečníka. Jistě jste slyšeli o zakázce na informační systém k prodeji dálničních známek. Státní fond dopravní infrastruktury vědomě obešel Centrum dopravních informačních systémů Ministerstva dopravy České republiky a zcela zbytečně dalo do podmínek prověrky. Tím a dalšími nekompetentními kroky zakázku velmi prodražilo až na výsledných 400 milionů korun jenom za ten software a další stovky milionů má stát platit za prodejní místa. Celkově celá elektronická dálniční známka vychází draž než papírová. Toto přiznává jak premiér Andrej Babiš, tak odborníci, například Tomáš Havryluk z Alza.cz. Premiér již za tuto nehoráznost odvolal ministra dopravy, ale podle mě selhalo také Dozorčí rada Státního fondu dopravní infrastruktury. Podle mých informací vzala tento od začátku podezřelý projekt na vědomí na svém 132. zasedání 13. března 2019. Proto navrhuji bod Odvolání Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Navrhuji tento bod zařadit na zítra ve 14.30 hodin, tedy jako první bod odpolední části jednání. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. K pořadu schůze jako další poslanec Zdeněk Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vaši pozornost směřovat ke dvěma bodům, a to za prvé bod číslo 9, je to sněmovní tisk 550, novela zákona o obecní policii, kterou jsme předkládali jako skupina poslanců. V podstatě je to, dovolím si říct, celkem bezproblémový bod, protože jak podvýbor pro policii, tak výbor pro bezpečnost přijal pozměňovací návrh jednomyslně. Ale jsme v takovém problému, řekněme, částečně lhůtou, ale ještě v jednom problému, kdy máme zde připraven pozměňovací návrh, ke kterému jsme neměli stanovisko Svazu měst a obcí, a vzhledem k tomu, že se cítím být odpovědným poslancem, tak jsem bez tohoto stanoviska nechtěl o tomto pozměňovacím návrhu hlasovat.

Společně s předkladateli vás proto žádám, abyste nám ještě vytvořili prostor a abychom tento sněmovní tisk, to znamená bod číslo 9, sněmovní tisk číslo 550, neprojednávali dnes nebo zítra nebo v tomto týdnu, ale abychom ho pevně zařadili až na úterý variabilního týdne, to znamená 11. února, jako první bod jednání, nebo v případě, pokud by tam bylo něco jiného zařazeno, tak po pevně zařazených bodech, ale jako první bod. Vytvoříte nám ještě krátký prostor, abychom jeden pozměňovací návrh, na kterém se jako členové výboru shodujeme, že je k diskusi, a byli bychom schopni ho většinou podpořit ku prospěchu strážníků obecních a městských policií, to znamená, týká se to každého z vás, protože jste mnohdy zároveň starosty obcí, ale zároveň také působíte v regionu a s městskými strážníky přicházíte do kontaktu, takže bychom chtěli tento bod ještě projednat, ale projednat ho seriózně, abychom ten pozměňovací návrh mohli načíst v rámci druhého čtení, pokud na něm najdeme vnitřní podporu napříč politickým spektrem, a já očekávám, že se tak stane. Nebude to dlouhé čtení, protože pozměňovací návrhy, které předkládáme jako výbor pro bezpečnost, jsou většinou podporovány a tento jeden bod, který jsme nemohli projednat z objektivních důvodů, o kterých vás teď informuji, tak bychom chtěli ještě dát. Takže vás prosím, abychom tento bod neprojednávali v tomto týdnu, ale až v týdnu od 11. února, v týdnu variabilním.

A druhou pozornost, a teď si myslím, že byste mě měli věnovat ještě více pozornosti, než jste mě věnovali doteď, je to bod 178. Bohužel je to zařazeno hodně, hodně daleko. Je to sněmovní tisk číslo 657. Je to bod, o kterém jsme zde hovořili, a já myslím, že se možná vyjádří i pan kolega, který předkládal obdobný pozměňovací návrh, a je to bod, který předkládá skupina poslanců, který se týká toho problému, že nám odsouzená ve výkonu trestu odnětí svobody otěhotněla a ze zákona jsme ji museli propustit. Po dohodě s Ministerstvem spravedlnosti jsme tuto problematiku zpracovali – děkuji tímto ministryni spravedlnosti i celému aparátu Ministerstva spravedlnosti, že nám pomohlo – předložili jsme tento materiál.

Znovu říkám, je to sněmovní tisk 657, bod 178, ale vzhledem k tomu, že to je poslanecký návrh, protože bohužel nás trochu tlačí čas, tak to není na pořadu dne. Takže já vás požádám o nějaké alternativní zařazení. Neočekávám, že by tam měl být zásadní problém při projednávání tohoto bodu. Neočekávám, protože snad nám jde všem o to, aby osoba, která je společensky nebezpečná, byla ve výkonu trestu a abychom neměli do budoucna tyto podobné případy, kdy využijí mezeru v zákoně a nebezpečný pachatel, chcete-li vražedkyně, se nám bude pohybovat na svobodě. Já to říkám z toho důvodu, že jsem také členem výboru pro bezpečnost v Královéhradeckém kraji, kde ta dotyčná osoba bydlí. V současné době je to pokryto tím, že je z jiného důvodu trestně stíhaná a ve vazbě, ale to samozřejmě nelze donekonečna.

Takže kolegyně a kolegyně, buďte prosím odpovědní, zkuste nám pomoci v tomto směru, abychom napravili tento nedostatek trestního řádu, na kterém jsme se zase shodli většinou v Poslanecké sněmovně napříč politickým spektrem. Není to žádná politika. Je to prostě věc, kterou je nutné vyřešit, a pokud možno co nejdříve.

Já vás požádám alternativně o zařazení tohoto bodu – a požádal bych především předsedu největšího poslaneckého klubu, aby po dohodě s paní garantkou tohoto našli

termín kdy – pevně zařadit na středu 22. 1. ve 14.30 hodin, to znamená zítra, a říkám znovu, neočekávám velkou diskuzi, na úterý 28. 1. jako první bod v případě, že nebudeme projednávat nějaké senátní záležitosti, které dojednáme dneska, anebo, kolegově, na středu 28. 1. ve 14.30 hodin jako první bod, popřípadě jako první bod po již zařazených bodech. Pojdme, prosím vás, najít termín, kdy to projednáme. Pošleme to do ústavně-právního výboru do druhého čtení a my se s tím pak už nějak vypořádáme. My jenom potřebujeme, abyste nám dali to jedno hlasování a mohli jsme to posunout dál do druhého čtení. Já za předkladatele si dovoluji říct, že budeme velmi racionální a budeme od vás požadovat pět, maximálně deset minut vašeho ctného času.

Děkuji vám za podporu tohoto problému, který chceme, doufám, vyřešit napříč politickým spektrem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. K pořadu schůze pan místopředseda Vojtěch Píkal.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Úvodem bych vám chtěl, kterým jsem tak ještě neučinil, popřát krásný nový rok a hodně pevných nervů, a přitáhl bych vaši pozornost k bodu 124 návrhu schůze. Jedná se o sněmovní tisk 405, který je ještě před prvním čtením. Tento návrh zákona jsme podali já, pan poslanec Farský a zbytek poslaneckého klubu Pirátů. Jedná se o návrh, který měl za cíl zrušit vlastně poplatek za podání podnětu Úřadu pro dohled nad hospodářskou soutěží, čili antimonopolnímu úřadu, jak je běžně znám. Jak říkám, podali jsme tento návrh 19. 2. minulého roku. Vláda k němu zaujala negativní stanovisko 19. 3. minulého roku. Ještě se hodí připomenout, že tuto legislativní úpravu navrhovala také veřejná ochránkyně práv ve své zprávě za rok 2016, abychom ji provedli. A plénum Ústavního soudu zrušilo tento desetitisícový poplatek za podnět dne 13. 11. 2019. Jsem rád, že Ústavní soud tak dal za pravdu České pirátské straně a zrušil tento nesystémový a protiústavní poplatek, čímž naplnil účel naší zákonodárné iniciativy. Protiústavnost s námi tehdy namítala také veřejná ochránkyně práv, jak už jsem zmínil.

Poslanecká úprava, která se z původního vládního návrhu zákona dostala až do Sněmovny, byla v rozporu s principy právního státu i ústavním pořádkem. Poplatek byl nepřiměřeným omezením práva petičního podle článku 18 Listiny základních práv a svobod a byl také v rozporu s článkem 21 Listiny, který garantuje občanské společnosti účast na správě věcí veřejných. Poplatek porušoval princip ekvivalence, neumožňoval osvobození ani další úlevy včetně nevratnosti poplatku v případě odůvodněného podnětu. Paušální dopad poplatků na všechny podatele podnětů bez rozdílu – včetně orgánů veřejné správy, někdy i samy například obce musely uhradit tento poplatek a podobně, a to i v případě, že jsou povinny třeba podávat podnět z úřední povinnosti – nebyl jakkoliv legitimní. Navíc úprava byla natolik nesystémová, že neumožňovala ani uplatnění nějakého opravného prostředku.

Jsem velice rád za toto rozhodnutí Ústavního soudu, kterým podpořil občanskou společnost a neziskové organizace, které se snaží o kultivaci prostředí veřejného zadávání v České republice. Proto nyní jako zástupce navrhovatele podle § 86 odst. 6 jednacího řádu po dohodě s dalšími navrhovateli stahuji tento náš návrh, protože již je naplněn. Myslím si, že bychom měli takto stahovat body, na které se již nemůže dostat a které již nemá cenu projednat. Já vám děkuji. A tímto máme jeden úkol splněný.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za zlepšení statistik Poslanecké sněmovny. Zpětvzetí bereme na vědomí, netřeba o něm hlasovat.

S přednostním právem pan předseda Farský k pořadu schůze.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady návrhem pana poslance Ondráčka byl motivován k tomu, abych přednesl ještě jeden návrh, protože té tzv. kauzy těhotné vražedkyně se týkají dva tisky. Myslím si, že by nebylo praktické, kdyby se projednávaly odděleně, protože v tu chvíli by nám tady jeden z nich zůstal viset, zatímco ten druhý by byl projednán a pak bychom ho buďto stahovali, nebo ho tady zbytečně táhli v tom batohu neprojednaných tisků za sebou.

A tak bych chtěl navrhnout, aby sněmovní tisk č. 551, bod 162 schůze – a teď to bude malinko složitější konstrukce, ale s panem předsedou jsem ji předběžně konzultoval – aby v případě, že bude zařazen bod 178 pevně, se hlasovalo o pevném zařazení, po tomto bodu, bodu 162. Jinak lidsky řečeno, pokud bude prohlasováno pevné zařazení na jeden z těch tří termínů, které pan poslanec Ondráček tady navrhl, u tisku 657, tak v ten moment se bude hlasovat o pevném zařazení i bodu 162 po tomto bodu 178. Pokud nebude žádný z těch termínů, který tady byl navržen, žádná z těch variant, tak nebude hlasováno ani o pevném zařazení bodu 162. Takže pokud budou projednávány pevně zařazené, budou projednávány u sebe. To je gros tohoto návrhu.

Děkuji za podporu, abychom mohli tu debatu ke stejnému tématu tady u těchto dvou tisků sloučit a absolvovat ji jenom jednou a nemuseli se k ní vracet na dalších schůzích. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Návrh je hlasovatelný. V případě, že by nebyl schválen ani jeden z návrhů pana poslance Ondráčka, nebudeme hlasovat ani o vašem návrhu. Tak.

Další k pořadu schůze – paní předsedkyně Pekarová Adamová, poté pan předseda Bartošek a to by mělo být v tuto chvíli vše k pořadu schůze.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, také vás zdravím v novém roce a přeji vám v něm vše dobré.

Dovolím si na úvod své žádosti o zařazení nového bodu na program této schůze připomenout, co je náplní agend zmocněnce vlády pro lidská práva. Zmocněnec má v gesci agendy lidských práv, romské menšiny, národnostních menšin, neziskových organizací, zdravotně postižených, sociálního začleňování a rovnosti žen a mužů. Určitě se všichni shodneme na tom, že pro výkon takové funkce je nutný zejména vysoký morální kredit, stejně tak jako se shodujeme na tom, že takovýto kredit žádáme od veřejného ochránce práv či veřejné ochránčyně práv a ombudsmana. A jak jsme v minulých týdnech a dnech byli svědky, tak bohužel tedy jedna z kandidátek nevyhovovala tomuto přísnému kritériu, a nevidím tedy důvod toho, proč by v tu chvíli ale měla vyhovovat kritériím, která jsou vlastně stejná pro výkon funkce zmocněnce vlády pro lidská práva.

Můžeme si tady společně říci, že nám to vlastně může být jako poslancům jedno, že je to zodpovědností vlády a že se budeme řídit, nebo že platí rčení "jaká matka, taká Katka". Ale v tomto směru si dovolím tvrdit, že pokud se k tomu vláda postavila takovým způsobem, jakým se postavila, byť třeba ministři za sociální demokracii už v několika předchozích dnech se nechali slyšet, že i pro ně ten morální kredit současné zmocněnkyně vlády pro lidská práva, paní Heleny Válkové, není dostačující, tak já nemohu souhlasit s tím, že jsme vyčerпали veškeré možnosti, jak tvrdí pan předseda ČSSD Hamáček. Já se domnívám, že možnosti tu stále existují, a proto vás žádám o zařazení nového bodu na naši schůzi, a to ve dvou alternativách. Buď dnes jako první bod, anebo pokud z jakéhokoliv důvodu chcete upřednostnit všechny body, které už na dnešním programu máme, tak jako bod na čtvrté jednání, bod první po písemných interpelacích, tak abychom zařadili bod, který by se jmenoval Zmocněnec vlády pro lidská práva. Myslím si, že bychom jako Sněmovna neměli strčit hlavu do písku před tím, kdo tyto funkce zastává, a měli bychom se postavit na rozdíl od vlády k tomu čelem natolik, že tedy vyslovíme svůj jasný názor, zda má naši důvěru a veškerou naši podporu současná paní zmocněnkyně.

Já si dovolím tedy navrhnout usnesení, které bychom mohli přijmout k této věci, totiž že právě nepodporujeme paní profesorku Helenu Válkovou na postu zmocněnkyně vlády pro lidská práva, že vyzýváme vládu, aby na svém nejbližším jednání paní Helenu Válkovou odvolala z této funkce, a žádáme ji, aby bez zbytečného odkladu jmenovala nového zmocněnce vlády pro lidská práva. Žádáme také předsedu vlády, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu podal informaci o postupu výběru nového zmocněnce vlády pro lidská práva. Už čtyři lidé opustili ať už Radu vlády pro romskou menšinu nebo Radu vlády pro lidská práva, ať už to byl pan Kroupa, pan Němeček nebo Smekal či naposledy včera paní Kettnerová. Pověst této funkce tedy už utrpěla dostatek šrámů na to, abychom nepřehlíželi a abychom to nenechali jen takto být. Proto vás žádám o zařazení tohoto bodu a doufám, že se shodneme na tom, že chceme právě ten kredit této pozici vrátit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Michálek. Chtěl vystoupit pan předseda Michálek ještě k pořadu? (Nepřeje si vystoupit.) Ne. V tom případě pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já přicházím s žádostí o zařazení nového bodu na program Poslanecké sněmovny. Návrh tohoto bodu je výzva vládě České republiky k zachování jaderného bezpečí a nešíření jaderných technologií diktátorským režimům. Je to výzva Poslanecké sněmovny k vládě ve věci bezpečnosti. Důvodem k této výzvě je vysoká míra nepředvídatelnosti, nevyzpytatelnosti a reálného nebezpečí některých iránských složek, především revolučních gard, které nepodléhají politickému vedení státu včetně prezidenta, ale výlučně tzv. vůdci Sajjidu Alí Chameneímu. Je nanejvýš pravděpodobné, že pokud by Írán získal jadernou vojenskou technologii a byl schopen vytvořit jadernou zbraň, bude nepochybně pod plnou kontrolou právě revolučních gard, což nelze připustit, nechceme-li žít i my ve velkém strachu. Není snad nutno připomínat, že nedávnou tragédií ukrajinského dopravního letadla způsobily právě revoluční gardy. Prý omylem. Ale omyl s jadernou zbraní by byl naprosto fatální, o tom jsem přesvědčen, že to nesmíme připustit. (V sále je trvalý hluk.)

Z toho důvodu potom v případě, že bude tento bod zařazen, bude načteno i usnesení, které konstatuje, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby doma i na mezinárodních fórech aktivně vystupovala a zamezila tomu, aby Írán získal technologie pro výrobu jaderné zbraně. V případě, že tento bod bude zařazen na jednání Poslanecké sněmovny, tak vás žádám, aby byl zařazen dnes po senátních vratkách, případně příští úterý po pevně zařazených bodech variantně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Většina příspěvků zde spočívá v navrhování zákonů, takže já se zařadím do té druhé kategorie, stahování návrhů zákonů, jak už tady vystoupil pan místopředseda Vojtěch Píkal, a stahuji návrh zákona, který je veden jako sněmovní tisk 406, bod 125 na programu této schůze, týká se to škody způsobené úředníky, a to z toho důvodu, že se nám už podařilo prosadit tento návrh zákona v rámci sněmovního tisku 69.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Bereme na vědomí. Ptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze? Nikoho nevidím, takže už přivolám naše kolegy z předsálí a vypořádáme se s jednotlivými návrhy, tak jak zazněly.

Nejprve bychom tedy hlasovali o všech návrzích grémia, tak jak jsem je tady přečetl, s výjimkou pevného zařazení zprávy Vyšetřovací komise k OKD, protože zde zazněl protinávrh pana předsedy Kalouska, abychom 30. 1. v 11 hodin nejprve doprojednali bod týkající se Vyšetřovací komise k vlivu autoritářských režimů v České republice, kde je skončena obecná rozprava. V případě, že by nebyl přijat protinávrh pana předsedy Kalouska, hlasovali bychom o původním návrhu grémia.

Takže nejprve všechny návrhy z grémia kromě zprávy Vyšetřovací komise k OKD, tu budeme hlasovat zvlášť.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 190, pro 184, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat, aby ten přerušený bod byl 30. 1. v 11 hodin jako první bod, a tím pádem se navržený bod grémia 288 – Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD – stane druhým bodem 30. 1., až přijde na řadu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento protinávrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 190, pro 168, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Prosím, pane předsedo? (Posl. Stanjura sděluje mimo mikrofon, že jeho kolegyni nefunguje hlasovací zařízení.) Takže chvíličku, musíme zkontrolovat hlasovací zařízení. (Probíhá oprava hlasovacího zařízení.) Takže problém s hlasovacím zařízením byl odstraněn. Ptám se, zda paní kolegyně zpochybňuje hlasování. Není tomu tak, takže můžeme pokračovat.

Nejprve tedy vystoupil pan předseda Michálek a požádal o zařazení bodu 118, tisk 390, klouzavý mandát, za body 68 a 69, které jsme před chvílkou pevně zařadili v rámci gremiálního návrhu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 191 poslanců, pro 144, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh paní poslankyně Černochové, abychom novelu Ústavy týkající se flexibility nasazování ozbrojených sil, sněmovní tisk 557, zařadili jako první bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 191 poslanců, pro 66, proti 35. Návrh přijat nebyl.

Dále jsou zde dva návrhy nových bodů k zařazení do této schůze pana poslance Klause. Nejprve by to bylo zařazení bodu Stanovisko vlády k implementaci směrnice Evropského parlamentu 2017/853, tedy nejprve o zařazení tohoto bodu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 192, pro 53, proti 1. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh na zařazení bodu, který nazval pracovně pan poslanec Digitální Palermo. Já bych se s dovořením držel toho názvu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 192, pro 74, proti 25. Tento návrh přijat nebyl.

Jako další budeme hlasovat o návrhu pana poslance Profanta, který navrhuje do pořadu schůze zařadit nový bod Odvolání Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno 192, pro 53, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Ted' je zde návrh pana poslance Ondráčka na pevné zařazení bodu číslo 9 návrhu pořadu schůze, sněmovní tisk 550, novela zákona o obecní policii. Navrhuje jako první zařadit 11. 2. jako první bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 192, pro 95, proti 11. Návrh přijat nebyl.

Alternativně navrhoval pan poslanec Ondráček zařazení na stejný den po pevně zařazených bodech. Nejsem si jistý, jestli v tuto chvíli 11. 2. je pevně zařazený bod. (Není.) Tím pádem by bylo nesmyslné hlasovat v podstatě o stejném obsahu jako první bod, co schváleno nebylo.

Dalším návrhem pana poslance Ondráčka je zařazení bodu 178, sněmovní tisk 657, novela trestního řádu. A zde je několik návrhů. Nejprve zařazení tohoto tisku na zítra jako prvního bodu, 22. 1.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno 192, pro 83, proti 3. Návrh přijat nebyl.

Dále alternativně zde padl návrh na zařazení 28. 1., a to jako první bod. Pan poslanec tady měl připomínku – v případě, že budou projednány zákony vrácené Senátem, jinak by to bylo za zákony projednané Senátem. To je z mého pohledu hlasovatelné.

Nejprve bychom tedy hlasovali o zařazení jako prvního bodu 28. 1.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11. Přihlášeno 192, pro 82, proti 1. Takže jako první bod jsme nezařadili tento tisk.

V pořadu schůze, v návrhu pořadu schůze v tuto chvíli se se zákony vrácenými Senátem vůbec nepočítá na ten den. Jenom hypoteticky, kdyby nebyly projednány. Takže považuji ten druhý návrh za nehlasovatelný.

Pan poslanec navrhuje, aby byl tento zákon – třetí návrh, který zazněl, tak to bylo pevně na 14.30 hodin 28. 1.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. (Upozornění z pléna.) 29. 1.? (Ano.) Tak 29. 1. ve 14.30 hodin. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přihlášeno 192, pro 78, proti nikdo. Návrh přijat nebyl, a tím jsme vyčerpali jednotlivé alternativní návrhy.

A protože jsme přijali gremiální návrh, že ve 14.30 hodin bude sněmovní tisk 663 o tlumočnicích, tak je hlasovatelný návrh pana poslance Ondráčka, abychom po tomto pevně zařazeném bodu zařadili novelu trestního řádu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13. Přihlášeno je 192, pro 84. Ani tento návrh nebyl přijat.

Vzhledem k tomu, že ani jedno pevně zařazení nebylo úspěšné, nebudeme hlasovat ani o návrhu pana předsedy Farského, a budeme tedy hlasovat o novém bodu, který navrhla zařadit paní předsedkyně Pekarová Adamová, týkajícím se vládní

zmocněnkyně pro lidská práva. Omlouvám se, nepostřehl jsem konkrétní návrh toho bodu. Zmocněnec vlády pro lidská práva, podle písemného podání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přihlášeno 192, pro 74, proti 55. Tento návrh nebyl přijat.

Zbývá nám vypořádat se s návrhem pana předsedy Bartoška, který navrhuje zařadit nový bod Výzva vládě České republiky týkající se nešíření jaderného nebezpečí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15. Přihlášeno 191, pro 67, proti nikdo. Tento návrh nebyl přijat.

To je v tuto chvíli vše a budeme hlasovat o návrhu pořadu schůze jako celku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro navržený program nadcházející schůze ve znění přijatých změn? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16. Přihlášeno 192, pro 153, proti 4. Návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Otevírám nový bod, kterým je

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 207/7. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byla rozdána do vaší pošty. Vítám mezi námi pana senátora Tomáše Goláně a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženému pozměňovacímu návrhu nejprve vyjádřila ministryně spravedlnosti Marie Benešová.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím vás o klid v sále. Případné debaty přeneste do předsálí. Děkuji. Ještě jednou prosím o klid! (Takřka bez reakce.)

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo a zdravím v tomto roce Sněmovnu. První, co tu máme, je vrácená věc ze Senátu, zákon o obchodních korporacích, který zde prošel s pozměňovacími návrhy poslance Chvojky, který tam tedy řešil problematiku kodeterminace, s technickými úpravami poslance Strýčka a dále s pozměňovacím návrhem poslance Feriho a s návrhem ústavně-právního výboru. V Senátu byla věc přezkoumána a byl zde, kupodivu překvapivě, jeden pozměňovací návrh, který se týká splatnosti pevného podílu na zisku. Zastávali jsme názor na Ministerstvu spravedlnosti, že to je nadbytečné –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, paní ministryně. (Předsedající zvoní.) Já opravdu prosím o klid. Umožněte vystoupení!

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Původně jsme zastávali názor, že toto doplnění je nadbytečné, nicméně zdůraznění v tomto zákoně neuškodí, takže pokud se k tomu mám stručně vyjádřit, já bych podpořila tu senátní verzi, a navrhuji tedy, aby tento zákon byl schválen v senátní verzi, tak jak bylo navrženo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní poprosím, aby se slova ujal pan senátor Tomáš Golář.

Senátor Tomáš Golář: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, moje paní předřečnice vlastně řekla vše, co jsem vám tady chtěl říct, nicméně bych chtěl vysvětlit, co mě vedlo k podání tohoto pozměňovacího návrhu.

Já sám jsem autorem tohoto pozměňovacího návrhu a vedla mě k tomu situace, právě jakási právní jistota, jak tady bylo řečeno, protože tak jak vlastně tento zákon o obchodních korporacích přišel z Poslanecké sněmovny, zakládal jakousi nerovnost mezi akciovými společnostmi a společnostmi s ručením omezeným. A my všichni víme, že přísnější úprava má být právě pro tyto akciové společnosti, protože akciové společnosti chrání obecně více vlastníků, mnohdy malých vlastníků, a že jakýmsi způsobem ten zákon pro ty společnosti s ručením omezeným může být benevolentnější.

A tady nastala situace, která se týká pevného podílu na zisku, což je terminus technicus takový, který vychází ze zákona a hlavně ze společenských smluv a je zvláštní tím, že nepodléhá schválení valnou hromadou. To znamená, pokud společenská smlouva dá přesný podíl na zisku, který bude vždycky vyplácen, stačí k vyplácení toho podílu situace, že je schválena účetní závěrka. Doposud jsme v zákoně o obchodních korporacích měli přesně specifikováno, že tento pevný podíl na zisku, o kterém zde mluvím, je vždy splatný do tří měsíců od schválení účetní závěrky. Právě novelou zákona o obchodních korporacích, kterou předložila vláda a která se dostala z Poslanecké sněmovny, došlo k situaci, kdy tohle ustanovení přestalo být jakousi obligatorní náležitostí společenské smlouvy a lze ho upravit již odlišně. Nicméně tato úprava chyběla právě u společenských smluv týkajících se pevného podílu na zisku u společností s ručením omezeným.

Měl jsem za to, a samozřejmě jsem to dlouhodobě konzultoval i s legislativním odborem, že by bylo dobré, aby ty úpravy byly postaveny na roveň, abychom neměli jakousi přísnější úpravu pro samotné společnosti s ručením omezeným než pro akciové společnosti. Proto vás všechny žádám, abyste tento zákon podpořili. A velmi děkuji i paní ministryni, že se na jeho podporu vyjádřila. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda se k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu chce vyjádřit zpravodaj garančního výboru, což byl ústavně-právní výbor, a zpravodajem byl pan poslanec Jakub Michálek. Máte zájem o vystoupení? Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu a do rozpravy je přihlášen jako první pan poslanec Dominik Feri. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane senátore, vážení přítomní členové vlády, jenom si dovolím okomentovat, jak k této legislativní chybě došlo. Přišel nám sem návrh novely zákona o obchodních korporacích, který byl pojat velmi ambiciózně, velmi široce. Mezitím se změnilo obsazení ministerstva, změnila se i jakási politická nálada netoliko na ústavně-právním výboru, a došli jsme všichni k závěru, že by ta novela neměla být tak široce koncipovaná. Rozhodli jsme se škrtať. Škrtaťi jsme. Škrtaťi jsme divoce. Kosili jsme ta ustanovení jak jarní louku. A tady to jsme bohužel vyhodili taky. Ta úprava byla skutečně, jak to zmiňoval pan senátor, navržena tak, aby úprava byla stejná u akciověk i u eseróček. A u těch eseróček vypadla tím, jak jsme drasticky škrtaťi, a u akciových společností zůstala.

Jsem tedy velmi rád, že to pan senátor v Senátu vyzdvihl, upravil, protože není žádným způsobem odůvodnitelné, proč by pro společnosti s ručením omezeným měla platit kogentní úprava takto nevyrovnaná oproti společnostem akciovým. To by zakládalo, myslím, velmi nedůvodnou nerovnost v rámci úpravy kapitálových společností v zákonu o obchodních korporacích.

Děkuji vám. Podpoříme senátní verzi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Přivolať jsem naše kolegy z předsálí. Nyní jim umožním, aby se mohli zúčastnit hlasování. Registruji žádost o odhlášení. Žádosti jsem právě vyhověl. Prosim o vaše opětovné přihlášení identifikačními kartami.

Dovolte mi přečíst omluvu pana ministra školství Roberta Plagy, který se omlouvá 21. ledna, ve středu 22. ledna, ve čtvrtek 23. ledna a v pátek 24. ledna z pracovních důvodů.

Počet hlasujících už se nám relativně ustálil. Myslím, že přistoupíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony, podle sněmovního tisku 207/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 207/7."

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro senátní verzi. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno 166, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstataji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi, děkuji paní ministryni a končím projednání tohoto bodu. Dalším bodem schváleného pořadu schůze je

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/3/ - vrácený Senátem

Otevírám tento bod. Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 367/4. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byla rozdána do vaší pošty. Vítám mezi námi pana senátora Jiřího Carbola. Ale nejprve poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřila ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedo, děkuju za slovo. Jenom pro připomenutí, skutečně jde o velmi stručný návrh a jde o výměnu jediného slova, to znamená namísto "předsedy vlády" bude nově zákonem stanoveno, že radu pro fondy povede "člen vlády, kterému vláda tuto funkci určí".

Poslanecká sněmovna návrh schválila 8. listopadu 2019. Návrh byl dále projednáván senátním výborem pro územní spolupráci, veřejnou správu a životní prostředí. Výbor doporučil Senátu vrátit projednávaný návrh Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem. Tento pozměňovací návrh doplňuje podmínku, podle které nesmí být předseda rady ani člen rady ve střetu zájmů ve smyslu článku 61 nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 2018/10-46, takzvané finanční nařízení.

Se senátním pozměňovacím návrhem nesouhlasíme, protože navrhované doplnění je nadbytečné a nesystémové. Příslušné ustanovení finančního nařízení je samozřejmě v českém právním řádu přímo aplikovatelné a dopadá obecně na značný okruh osob a širokou množinu případů upravenou v řadě vnitrostátních předpisů. Postrádá tedy smysl, aby v jednom konkrétním národním předpise byla existence předmětného ustanovení takto odkazem zcela nadbytečně připomenuta, zatímco v jiných nikoli. Navrhujeme tedy, aby se schválil návrh zákona ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. A poprosím, aby se slova ujal pan senátor Jiří Carbol.

Senátor Jiří Carbol: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, dovoluji vám představit zákon vrácený ze Senátu. Byl jsem pověřen, abych vám odůvodnil usnesení Senátu, které bylo přijato. Jenom navážu na paní ministryni, která tedy vyjádřila nesouhlas s navrženou změnou. Jedná se

skutečně jenom o to, že v rámci rozpravy v Senátu o tomto návrhu zákona vyplynulo, že jsou dva důvody k této změně. Je to zobecnění v podstatě té původní normy, a to jednak z důvodu vyřízení předsedy vlády a za druhé z důvodu současné nejistoty ohledně toho, zda není předseda vlády ve střetu zájmů, s tím, že zejména pro riziko střetu zájmů se předseda vlády neúčastní jednání rady. Rozhodnutí samozřejmě nechávám na vás. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ještě se ptám, zda se k předloženému návrhu chce vyjádřit zpravodaj garančního výboru, kterým byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pan poslanec Kubík nemá zájem o vystoupení. V tom případě otevírám rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Na počátku prosince roku 2018 tehdejší eurokomisař pro rozpočet pan Oettinger upozornil ve svém dopise pana premiéra Andreje Babiše na závažnost jeho střetu zájmů. A mimo jiné mu rovněž vytkl, že premiér nemůže být ve střetu zájmů a zároveň předsedou rady pro fondy. Tímto ovšem v žádném případě neuvedl, že premiér Babiš odstoupením z čela tohoto poradního orgánu vlády vyřeší svůj střet zájmů, či dokonce zajistí soulad s českou a evropskou legislativou. Přesto vláda navrhla tuto malou novelu. Navíc z finální auditní zprávy Evropské komise je zřejmé, že když v čele rady ESI fondů bude premiér Babiš nebo kdokoli jiný, tak se na střetu zájmů samozřejmě vůbec nic nemění.

Já si dovoluji jménem České pirátské strany podpořit pozměňovací návrh Senátu České republiky, který nerozporuje onu možnost, aby v čele rady pro ESI fondy mohl být jakýkoliv člen vlády, zároveň ovšem doplňuje, že předseda rady nebo člen rady nesmí být ve střetu zájmů ve smyslu článku 61 evropského finančního nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. července 2018. Tento návrh Senátu je zcela logický, a pokud hnutí ANO či vládní ČSSD myslí vážně svoji snahu o zvýšení důvěryhodnosti vlády, pak by tento návrh naopak měli podpořit, jinak jsou ta slova pouhou frází.

Ono to je už skoro dva roky, kdy Česká pirátská strana v souvislosti s některými členy vlády upozornila na možné porušování evropských a českých předpisů. Místo toho, aby dotyční členové vlády svůj střet zájmů odstranili v souladu se zákony, místo toho jsme nuceni se této věci neustále věnovat na úkor řady důležitých témat – dostupné bydlení, exekuce či skutečné podpory podnikání a vzdělávání. A já naopak nesouhlasím s tím argumentem, který zde řekla paní ministryně Dostálová. Vzhledem k tomu, že tato pravidla jsou flagrantně ignorována, tak je právě žádoucí, abychom do budoucna, pokud platí vše, co tady paní ministryně řekla, jednak dodržovali evropské i české zákony, a druhak je skutečně lepší mít to v tomto případě jako první vlašťovku explicitně zmíněno. Proto vás prosím o podporu tohoto návrhu, protože není to v tuto chvíli jen pan premiér Babiš, který čelí obvinění ze střetu zájmů, ale z pohledu

rozdělování dotací v dané oblasti je to třeba i pan ministr Toman nominovaný za sociální demokracii. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo další má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Kolegy z předsálí jsem již zavolal a je tu žádost o odhlášení. Té jsem právě vyhověl a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartami. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 367/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 367/4."

Počet hlasujících je ustálený. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno je 175, pro 60, proti 34. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců. Kворum je na informační tabuli již nastaveno správně.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 367/3."

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno je 175 poslanců, pro 123, proti 19. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. Všem děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám tento zákon ve druhém čtení, kterým se mění zákon o poštovních službách. Jedná se o novelu, která je adaptačním předpisem k nařízení Evropského parlamentu a Rady o službách přeshraničního dodávání balíků. Jedná se o určitou vyšší transparentnost cen, která ukládá provozovatelům služeb dodávání balíků mj. za povinnost poskytovat národním regulačním orgánům informace o svých službách, počtech zásilek, o jejich cenách atd. Jinými slovy, tyto údaje jsou v rámci České republiky poskytovány Českému telekomunikačnímu úřadu a jedná se o údaj o cenách, které jsou následně zveřejňovány a srovnávány na webových stránkách Evropské komise, s tím, že již nyní je obsah nařízení v praxi naplňován. Návrh zákona má adaptační charakter, představuje minimalistickou implementaci nařízení.

Návrhem se na základě i vašeho rozhodnutí zabýval hospodářský výbor, který doporučil návrh projednat, schválit ve znění schváleného pozměňovacího návrhu zpravodaje tisku, pana poslance Luzara. Jeho návrh se týká úpravy původně navrženého data účinnosti. S navrženou změnou samozřejmě souhlasíme. Rád bych tedy poděkoval hospodářskému výboru i zpravodajovi a požádal vás o podporu návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru hospodářskému jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 555/1 a 555/2. Já poprosím pana zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Leo Luzara, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy aby odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil v krátkosti s usnesením hospodářského výboru ze 36. schůze ze dne 11. prosince 2019 k vládnímu návrhu zákona o poštovních službách, sněmovní tisk 555. Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 555 ve znění schváleného pozměňovacího návrhu. V části třetí, čl. III se slova "dnem 23. listopadu 2019"

nahrazují slovy "dnem jeho vyhlášení". Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednání tohoto návrhu. A za čtvrté pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Tolik v krátkosti usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

Děkuji panu zpravodaji a můžeme pokračovat otevřením obecné rozpravy. Konstatuji ovšem, že nemám žádnou přihlášku do této rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Pokud nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. V tom případě asi není o závěrečná slova zájem. Pane ministře? Pane zpravodaji? (Nepřejí si vystoupit.)

Zahajují podrobnou rozpravu. Ani do té nemám písemnou přihlášku. V tom případě se ptám, kdo se hlásí z místa. Jestli nikdo, končím i rozpravu podrobnou. Vzhledem k tomu, že nikdo v podrobné ani obecné rozpravě nevystoupil, nemáme žádný návrh na hlasování, mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu, poděkovat panu místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu a panu zpravodaji a ukončit tento bod.

Pokračovat budeme bodem

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - druhé čtení

Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi, že zůstal u stolku zpravodajů. Požádám ještě, aby své místo zaujal i zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Patrik Nacher. Pan místopředseda vlády nám z pověření vlády tento bod uvede. Požádám, pane místopředsedo, ještě o klid v sále, aby vaše úvodní slovo mohlo být v důstojném prostředí. Pokud máte jiné diskuze, prosím zásadně v předsáli. A to platí i pro předsedy poslaneckých klubů. Děkuji. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedná se o zákon, kterým se mění zákon č. 634, o ochraně spotřebitele. Podstatou je to, že se přijímá nařízení Evropského parlamentu o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů

spotřebitelů. Fakticky jde o to, aby přeshraniční spolupráce, která existuje, byla koncentrována tak, že instituce typu, které mohou vykonávat přeshraniční dozor, jako je Česká obchodní inspekce, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Český telekomunikační úřad, obecní, krajské živnostňáky a další, tak aby tato pravidla byla použitelná pro všechny tyto instituce v rámci přeshraničního obchodu, s tím, že zákon o ochraně spotřebitele takto určuje 23 správních orgánů, které tedy budou příslušné uplatňování daného nařízení realizovat. Ta adaptace vyžaduje i provedení celé řady odpovídajících změn v některých dalších zákonech a právě z tohoto důvodu byly kromě novely zákona o ochraně spotřebitele provedeny změny řádově i v dalších 15 právních předpisech.

V rámci projednávání prvního čtení byl návrh zákona přikázán k projednání hospodářskému výboru. Toto jednání proběhlo dne 11. 12. V rámci projednání byl uplatněn jeden pozměňovací návrh a jeho obsahem bylo zakotvení povinnosti správního orgánu informovat dotčenou osobu o tom, že žádal banku o poskytnutí informací vztahujících se k této osobě, a to přesně ve lhůtě 24 měsíců ode dne podání žádosti. Pozměňovací návrh byl hospodářským výborem přijat a Ministerstvo průmyslu a obchodu k němu zaujalo souhlasné stanovisko. Takže v souvislosti s potřebou adaptace českého právního řádu na toto nové nařízení a vzhledem ke skutečnosti, že se jedná čistě o adaptační novelu, bych vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, chtěl požádat o podporu tohoto návrhu na dnešním jednání.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 582/1 a 582/2. A teď už požádám zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Patrika Nachera, aby nás informoval o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, je to na vás.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Pěkné odpoledne v novém roce.

Jak již bylo řečeno, návrh projednal 11. prosince 2019 hospodářský výbor. Přijal jeden pozměňovací návrh Romana Kubíčka, který reaguje na zvýšené pravomoci, mezi které patří právě i ten průlom do bankovního tajemství. Tento pozměňovací návrh se týká určitých pojistek, které by měly zabraňovat tomu zneužití vzhledem k tomu, jak to popsal pan ministr, kolika různých správních orgánů se tato nová pravomoc týká. Jedním z těchto možných, a já si myslím, i efektivních řešení je zavedení určité povinnosti správního orgánu informovat ten dotčený subjekt či toho občana, že o něm byly zjišťovány údaje, které jsou chráněny bankovním tajemstvím.

V tomto duchu byl přijat jediný pozměňovací návrh, který byl projednán, a já si tudíž dovoluji v této chvíli přečíst usnesení:

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyloučení výkladu náměstka ministra průmyslu a obchodu Reného Neděly a zpravodajské zprávy poslance Nachera a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu projednat a schválit sněmovní tisk 582 ve znění schváleného pozměňovacího návrhu – jež jsem před chvílkou odůvodnil –, který v části první článku 1 v novelizačním bodě 6 § 24g doplňuje odst. 6, který zní: "6. Příslušný orgán do 24 měsíců ode dne podání žádosti podle odst. 2 vyrozumí dotčený subjekt, že o něm požadoval údaje podle odst. 2." – To je to, co jsem před chvílkou vysvětloval;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona;

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru;

IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Já potom v podrobné rozpravě načtu ještě jeden pozměňovací návrh týkající se účinnosti tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Můžeme pokračovat, a to obecnou rozpravou, do které mám dvě přihlášky, a to s faktickými poznámkami – kolegu Baxu a paní kolegyni Richterovou. Nevidím. Paní poslankyně Richterová se hlásila. Tak je to omyl. Kolegu Baxu nevidím, tak také ne. V tom případě nemám žádnou písemnou přihlášku a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Můžeme tedy pokračovat rozpravou podrobnou a tam eviduji přihlášku pana zpravodaje, kterému hned udělím slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se to celé posouvalo, což byl mimochodem ten důvod, proč jsme navrhovali, abychom to projednávali podle § 90 a schválili to v rámci prvního čtení, si všimněte, že tam je ta účinnost psaná od 17. ledna 2020, což se nedá logicky stihnout, pokud se nebudeme vracet v čase. Já bych si dovilil načíst pozměňovací návrh k článku 16, který nově zní, že tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2020, tudíž se jenom posouvá ta účinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo – pane místopředsedo vlády? Není tomu tak, mohu tedy ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Poděkuji panu místopředsedovi vlády, poděkuji zpravodaji a končím bod o ochraně spotřebitele.

Pokračovat budeme dalším návrhem, kterým je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - druhé čtení

Z pověření vlády nám návrh zákona uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Ale ještě, než jí udělím slovo, požádám, aby své místo u stolku zpravodajů zaujal také zpravodaj pan poslanec Tomáš Kohoutek. Nyní tedy – ještě chvíličku, paní ministryně – došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny. Mezi 14.30 a 17. hodinou se ze zdravotních důvodů omlouvá Karel Schwarzenberg.

Nyní má tedy slovo paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, na úvod druhého čtení mi dovoluji, abych vám alespoň ve stručnosti přiblížila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Mezi zásadní navrhované změny tohoto překladu lze zařadit zejména: vyloučení předkupního práva v některých případech spoluvlastnictví jednotky a v případech spoluvlastnického podílu na funkčně související nemovité věci, zejména pozemku, a v případě jeho převodu s jednotkou – tady, pokud si vzpomenete na první čtení, se debatovaly například garáže; úpravu vzniku společenství vlastníků jednotek s jedním členem a na to navazující další úpravy týkající se vzniku společenství; zpřesnění úpravy správy domu bez vzniku společenství; zjednodušení procesu přijímání změn prohlášení; dále zjednodušení procesu prodeje jednotky vlastníka, který porušuje své povinnosti; zpřesnění textu ustanovení o přechodu dluhů v souvislosti s převodem jednotky a některé další změny.

Vzhledem k souvislosti úpravy bytového spoluvlastnictví obsažené v občanském zákoníku k zákonu č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev, jsou navrženy i dílčí úpravy v tomto zákoně.

Další navržená změna se promítá do oblasti nájemních vztahů k bytům a souvisí s možností sjednání smluvní pokuty mezi nájemcem a pronajímatelem v případě porušování povinností vyplývajících z nájmu. Rovněž se navrhuje zjednodušit bytovým družstvům možnost přijímat změny stanov v záležitostech, které se týkají zejména práv a povinností člena bytového družstva spojených s užíváním družstevního bytu a zjednodušit i svolávání členské schůze a informování členů družstva.

Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Chtěla bych moc poděkovat za projednávání tohoto návrhu na ústavně-právním výboru, který se problematikou opravdu zabýval velmi podrobně.

Na svém usnesení ze dne 11. prosince 2019 doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, a současně přijal několik pozměňovacích návrhů. Předpokládám, že tyto návrhy budou posléze představeny, a samozřejmě se k nim vyjádřím při jejich projednávání.

Vzhledem k významu této novely pro praxi, která je pro oblasti bytového spoluvlastnictví více než složitá, moc prosím o podporu tohoto návrhu a jeho propuštění do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Kláře Dostálové. Konstatuji, že jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 411/1 až 411/3. Nyní požádám zpravodaje ústavně-právního výboru Tomáše Kohoutka, aby nás informoval o jednání a případné návrhy odůvodnil. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Ústavně-právní výbor se projednáváním tisku 411 zabýval na čtyřech jednáních ústavně-právního výboru, kdy několikrát toto projednávání bodu bylo přerušeno. Následně na své 53. schůzi ze dne 11. prosince 2019 přijal usnesení číslo 179, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila.

Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky. Zde si dovoluji odkázat na písemné vyhotovení tisku 411 odst. 3, kde se konkrétně jedná o 15 změn a doplňků, které upravují zejména předkupní právo spoluvlastníků, dále pak povinnosti vlastníků bytových jednotek vůči společenství vlastníků a jednotek, precizuje úpravy bytových družstev a zejména vypořádací podíly a v neposlední řadě navrhuje změnu účinnosti zákona.

Následně pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocnil zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavně-právního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a budeme pokračovat otevřením obecné rozpravy, do které mám přihlášku pánů poslanců Dominika Feriho a Jana Poura. Nyní tedy pan poslanec Dominik Feri, řádně přihlášený do obecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Můj příspěvek v rozpravě bude tak krátký jako můj pozměňovací návrh. Pozměňovací návrh nevymýšlí nic nového, jenom zachovává současnou úpravu a snaží se vyrovnat novelou zakotvovanou nerovnost mezi bytovými družstvy a vlastníky jednotek v takzvaných smíšených domech, to znamená v domech, kde už jsou některé jednotky převedené, ještě nevzniklo SVJ a je tam ještě to bytové družstvo. Protože ta úprava,

tak jak je navrhována, by mohla vést k tomu, že by mohla být naprosto paralyzována efektivní správa toho daného domu. Mohlo by se stát, že byt' jeden vlastník by se neúčastnil schůze vlastníků, tak by to rozhodnutí nemohlo být tímto způsobem učiněno. Proto navrhuji tímto pozměňovacím návrhem zachování současné úpravy, která je, myslím, nejenom na papíře, ale i v praxi funkční a osvědčila se. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dominiku Ferimu. Nyní pan poslanec Milan Pour. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vám také přiblížil obsah svého pozměňovacího návrhu, ke kterému se ještě přihlásím v podrobné rozpravě. Tento pozměňovací návrh se týká společenství vlastníků jednotek, tedy potažmo všech občanů, kteří vlastní byt.

Dle stávající právní úpravy i dle právní úpravy navrhované jsou nastavena odlišná pravidla pro přijetí stanov společenství vlastníků jednotek, kdy pouze některá z nich vyžadují formu veřejné listiny, tedy notářského zápisu, a to podle toho, kým jsou založeny. Od toho se potom odvíjí i požadavky na změnu těchto stanov, kdy změna stanov SVJ, které byly povinně přijaty formou notářského zápisu, musí být nadále provedena již navždy formou notářského zápisu, zatímco v případě změn stanov ostatních SVJ tomu tak není, respektive zatím nebylo judikováno, že by tomu tak být mělo.

V této souvislosti ještě poznamenám, že otázka formy stanov společenství vlastníků jednotek založených před 1. 1. 2014 již byla předmětem soudních rozhodnutí, kdy každý ze dvou vrchních soudů, které v České republice působí, věc posuzoval jinak, až nakonec došlo k tomu, že se vrchní soudy shodly na tom, že v případě těchto společenství vlastníků jednotek pro změnu stanov formou notářského zápisu požadovat nebudou.

Jakkoliv různé způsoby založení společenství vlastníků jednotek v novém občanském zákoníku možná mohou odůvodňovat různé požadavky na formu stanov, v případě jejich změn již tyto různé podmínky dle mého odůvodněny nejsou, neboť v těchto fungujících společenstvích již není nic, co by je odlišovalo. Z tohoto důvodu tedy předkládám pozměňovací návrh, ve kterém je jednoznačně stanoveno, že pro změnu stanov společenství vlastníků jednotek se forma veřejné listiny nevyžaduje. Tím dojde k posílení právní jistoty v této věci a zároveň se předejde dalším případným soudním sporům v této otázce, které by ještě mohly vyvstat.

A na závěr ještě konstatuji, že tento pozměňovací návrh má podporu Svazu českých a moravských bytových družstev jakožto zájmového sdružení sdružujícího bytová družstva a společenství vlastníků jednotek v působnosti po celé České republice. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pourovi a ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je

zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Můžeme tedy přejít k rozpravě podrobné. V podrobné rozpravě je jako první přihlášen pan poslanec Dominik Feri. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hlásím se tímto ke sněmovnímu dokumentu číslo 4159, který obsahuje odůvodnění, ale věc už byla dostatečně odůvodněna v rámci obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. I tak je možné odůvodnit, protože to v písemném textu parlamentního tisku je. Nyní pan poslanec Milan Pour v podrobné rozpravě. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jak už jsem uvedl v obecné rozpravě, hlásím se nyní ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument pod číslem 3204. Tento pozměňovací návrh se týká změny stanov společenství vlastníků jednotek, a to tak, že v této otázce staví na roveň všechna společenství vlastníků jednotek, kdy změna stanov by nevyžadovala formu veřejné listiny, tedy notářského zápisu, pro žádné společenství vlastníků jednotek bez ohledu na to, jakým způsobem bylo založeno. Podrobné odůvodnění je uvedeno v písemné podobě mého návrhu, který je načten v systému Sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pourovi. Nemám další písemnou přihlášku do podrobné rozpravy, ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? (Ne.) Pan zpravodaj? Není tomu tak. Protože nepadl žádný návrh, který bychom mohli hlasovat ve druhém čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni.

Budeme pokračovat podle pořadu schůze dalším vládním návrhem a tím je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně spravedlnosti Marie Benešová. A než jí udělím slovo, požádám o pozornost nejen Romana Kubíčka, který

je zpravodajem kontrolního výboru, ale i kolegu Farského, Dolejše a Karla Raise, kteří jsou zpravodaji dalších výborů, kterým byl tento tisk přikázán.

Nyní tedy... Ještě ne, paní ministryně, protože je tady velký hluk. Požádám kolegy a kolegyně o klid. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jsme ve druhém čtení tohoto sněmovního tisku 360, vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu. Je nutno si připomenout, že návrhem novely zákona je realizován jeden ze závazků vlády obsažený v jejím programovém prohlášení, jehož cílem je rozšířit dosavadní omezený rozsah kontrolní působnosti NKÚ.

Předpokladem přijetí zákona je souběžné schválení ústavního rozšíření kontrolní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu. V tomto směru si dovoluji upozornit, že navazuje na již dříve předložený poslanecký návrh novely Ústavy, a jedná se o sněmovní tisk 229. Poznatky Nejvyššího kontrolního úřadu je potřeba rozšířit, protože některé chybí a některé jsou dávno překonány. Proto je nutné získat z co nejširšího spektra subjektů informace, které jsou potřebné, a jedná se o spektra subjektů nakládajících s veřejnými financemi. Pokud jde obecně k tomuto návrhu, je předkládán jako související právní předpis k již přiloženému tedy poslaneckému návrhu novely Ústavy, tisk 229, a je tedy potřeba rozšířit stávající omezený ústavní rozsah kontrolních působností NKÚ.

Shrnutí dosavadního průběhu projednání v Poslanecké sněmovně: Projednán byl v prvním čtení 12. února 2019. Byl přikázán kontrolnímu výboru jako výrobu garančnímu, potom ústavně-právnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výboru pro vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Kontrolní výbor doporučil návrh zákona schválit s pozměňujícími návrhy, které jsou obsaženy v usnesení výboru evidovaném jako tisk 360/8. Tyto návrhy spočívají v zúžení okruhu územních samosprávných celků, jejichž hospodaření má vedle hospodaření krajů podléhat kontrole NKÚ, z obcí s rozšířenou působností pouze na statutární města, dále ve vypuštění kontroly hospodaření veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí z kontrolní působnosti NKÚ, dále v legislativně technických úpravách vyvolaných uvedenými pozměňovacími návrhy a v posunutí zahájení kontrol NKÚ u územních samosprávných celků z roku 2021 na rok 2023.

Pokud jde o výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu a mládež a tělovýchovu, doporučil návrh zákona schválit s pozměňovacími návrhy, které jsou obsaženy v usnesení výboru evidovaném jako tisk 360/4. Výbor zde navrhl vypustit z kontrolní působnosti NKÚ kontrolu hospodaření veřejných vysokých škol.

Pokud jde o výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, doporučil návrh zákona schválit v předloženém znění. Jedná se o tisk 360/5.

Poslední – ústavně-právní – výbor projednával návrh zákona jednak 3. dubna loňského roku, přerušil projednávání, a potom 11. prosince loňského roku a toto jednání tedy znovu přerušil.

Jako předkladatelé jsme původně nesouhlasili s vypuštěním veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí z výčtu rozsahu kontrolní působnosti NKÚ, a to z těchto důvodů: Smyslem navrženého rozšíření kontrolní působnosti je podrobit kontrole takové subjekty, na které je nahlíženo jako na subjekty veřejnoprávní povahy. V případě veřejných vysokých škol jde o subjekty, kterým stát svěřil svůj majetek, a významně jejich činnost podporuje prostředky státního rozpočtu, a je tedy v celospolečenském zájmu zjistit, jak tyto subjekty hospodaří.

Pokud jde o závěr, schválením rozšíření kontrolní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu bude dán prostor pro potřebné a nutné získání informací o způsobu hospodaření a možnost Nejvyššího kontrolního úřadu prověřovat způsob nakládání s veřejnými financemi v navrženém rozsahu bude plnit i významnou preventivní funkci v této oblasti. Pokud jde o nás jako předkladatele, doporučuji vyslovit s předloženým návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., váš souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Marii Benešové a konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavně-právnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Všechna usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisky 360/1 až 360/9.

Nyní požádám zpravodaje garančního výboru pana poslance Romana Kubička, aby nás informoval o projednání ve výboru a případné změny odůvodnil. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, po dlouhém projednávání na výborech jsme se konečně dostali ke druhému čtení tohoto zákona. Kontrolní výbor po diskuzi, která byla vyvolána v prvním čtení, přistoupil k určitým kompromisům, kterými tento zákon upravil a vyhověl veškerým námitkám, které byly vzneseny, projednal tento zákon na své 20. schůzi dne 12. června 2019 a přijal následující usnesení:

Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním výkladu náměstka ministra spravedlnosti Jana Kněžinka, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubička, stanoviska viceprezidentky Nejvyššího kontrolního úřadu Zdeňky Horníkové a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 360, schválila, ve znění těchto pozměňovacích návrhů:

1. V článku I. bod 5 se v § 3a odstavec 1 písmena a) slova "obce s rozšířenou působností" nahrazují slovy "statutární města".

2. V článku I v bodě 5 se v § 3a odstavec 1 písm. b) bod 3 zrušuje. V § 3a odstavec 1 písm. b) se dosavadní body 4 až 11 označují jako body 3 až 10.

3. V článku I v bodě 5 se v § 3a odstavec 1 písm. b) bod 8 zrušuje. V § 3a odstavec 1 písm. b) se dosavadní body 9 až 10 označují jako body 8 a 9.

4. V článku I v bodě 6 se v § 4 odstavec 2 věť první číslo "10" nahrazuje číslem "8".

5. V článku I v bodě 6 se v § 4 odstavec 2 věť druhé číslo "11" nahrazuje číslem "9".

6. V článku I se za bod 6 vkládá bod číslo 7 ve znění: 7. V §12 odst. 1 se číslo "15" nahrazuje číslem "17". Dosavadní novelizační body 7 až 9 se označují jako body 8 až 10.

7. V článku II v bodě 2 se v písm. a) číslo "2021" nahrazuje číslem "2023".

8. V článku II v bodě 2 se písm. b) zrušuje. Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

III. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

IV. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Dále bych si dovolil upozornit na to, že až bude načten pozměňovací návrh školského výboru, že se v globálu jedná o duplicitu tohoto komplexního pozměňovacího návrhu.

Děkuji za slovo, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji garančního výboru Romanu Kubíčkoví a požádám tedy zpravodaje ostatních výborů, aby se postupně ujali slova. Nejdříve zpravodaj ústavně-právního výboru poslanec Jan Farský. Přípraví se Jiří Dolejš. (Poslanec Dolejš přistoupil k řečníšti.) Ne, pane kolego. Pan kolega Farský první. Vy buďte připraven. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Ke sněmovnímu tisku 360, novele zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, se ústavně-právní výbor vyjadřoval celkem dvakrát, a to v dubnu 2019, kdy přerušil projednávání, a podruhé v prosinci, 13. prosince 2019, kdy opět přerušil projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jiří Dolejš. Přípraví se pan kolega Václav Rais.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající. Já už mám takový reflex, že když slyším z vašich úst své jméno, tak jsem vyběhl. Ale já v podstatě nemám nic zásadního ke sdělení, jenom to, že výbor pro veřejnou správu a regiony to projednal. Vnímal samozřejmě v té debatě, jak zrají určité korekce, ale toto břemeno nechal na garančním výboru. Takže my jsme podpořili tisk tak, jak je, bez našich vlastních připomínek a pozměňovacích návrhů. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Jiřímu Dolejšovi. Nyní zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslanec Karel Rais. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já nebudu tak stručný jako pan kolega. Mám tady před sebou usnesení z 3. dubna 2019, což je zhruba rok. My jsme to samozřejmě projednali a po rozpravě doporučujeme Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadě ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, což je sněmovní tisk 360, ve znění těchto pozměňovacích návrhů. A máme tady pozměňovací návrhy:

I. V části první článku 1 se z novelizačního bodu 5 v § 3a odst. 1 písm. b) vypouští bod 9 a ostatní body se přečíslovají. A v části první článku 1 se novelizační bod 6 nahrazuje novým zněním, které zní: V § 4 se za odstavce 1 vkládá nový odstavec 2, který zní: "(2) Při kontrole hospodaření územního samosprávného celku uvedeného v § 3a odstavec 1 písm. a) hospodaření právnických osob uvedených v § 3 a) odst. 1 písm. b) v bodech 2 až 9 a při kontrole hospodaření právnických osob uvedených v § 3 odst. 1 písm. c) prověřuje úřad soulad jejich hospodaření s právními předpisy. Při kontrole hospodaření České národní banky podle § 3a odst. 1 písm. b) bodu 10 prověřuje Úřad výdaje na pořízení majetku a výdaje na provoz České národní banky." Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

II. Pověřuje předsedu výboru, tehdejšího pana poslance Klause, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, což tak učinil.

III. Pověřuje zpravodaje výboru, poslance Karla Raise, aby usnesení přednesl na schůzi Poslanecké sněmovny – což tímto činím.

IV. Pověřuje zpravodaje výboru Raise, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Karlu Raisovi za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášeného pana místopředsedu Tomia Okamuru. Připraví se řádně přihlášený poslanec Vácha. Ale nejdříve musím respektovat uplatnění přednostního práva pana místopředsedy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, po dlouhé době jsme se zase dostali k novele zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, NKÚ. Ukazuje to, jakou míru důležitosti mu vláda přikládá. Faktem je, že Nejvyšší kontrolní úřad je svého druhu téma a problém, který není nestranický, ale naopak štěpí strany napříč celým politickým spektrem, s výjimkou SPD, která jako jediná na maximum podporuje posílení kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu v oblasti kontroly veškerého hospodaření s veřejnými penězi, tedy kontroly, jak se utrácí peníze nás občanů a daňových poplatníků.

Nejde si nevšimnout, že i ve Sněmovně máme lobby proti Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, tedy proti tomu, aby Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat veškeré hospodaření s veřejnými prostředky. Poslanecké výbory celkem úspěšně protahovaly projednávání této novely zákona a některé z nich si neodpustily přidat návrhy, které by navrhované rozšíření kontrolovaných subjektů zase snížily. Těším se, jak se tady budou lobbisté pokoušet zdůvodnit, proč například vědecká instituce nebo veřejná vysoká škola by neměly být kontrolovány, proč by jejich hospodaření s veřejnými financemi nemělo být kontrolováno Nejvyšším kontrolním úřadem.

My v SPD chceme a prosazujeme, aby se mohly kontrolovat veškeré subjekty, které inkasují veřejné peníze, samozřejmě včetně neziskových organizací. Mám samozřejmě na mysli v prvé řadě ty politické neziskové organizace. Ale jak tak vidím, tak je SPD v tomto osamocena a vypadá to, že ani po této novele zákona opět nebudou kontrolovány všechny subjekty, které hospodaří s veřejnými penězi, a to i ty, které hospodaří opravdu s obrovskými veřejnými penězi, a to jsou například veřejné vysoké školy nebo veřejné vědecké instituce. My v SPD s tím samozřejmě nesouhlasíme.

Byly časy, kdy se Bezpečnostní a informační služba, BIS, méně zajímala o ideologii a více o funkčnost našeho státu. A z této doby, z roku 2015, si dovolím ocitovat část zprávy BIS.

Cituji: "K dysfunkci ve veřejné správě nejčastěji docházelo proto, že státní úředníci a osoby, které zastávají veřejné funkce, neměly dostatečnou odpovědnost za důsledky vlastních rozhodnutí. V některých případech tato odpovědnost zcela chyběla. Často byly uzavírány nevýhodné smlouvy a veřejné zakázky byly svěřovány firmám s nejasnou vlastnickou strukturou, nebo byly zadávány bez výběrového řízení. Výsledkem bylo špatné hospodaření se svěřeným majetkem, kdy však nedocházelo k trestným činům a prokazování míry zavinění bylo velmi obtížné. Odpovědnost konkrétních osob se mnohdy vytrácela během schvalovacího procesu, při kterém se přenášela z jedné osoby na druhou, aniž by byly přesně vymezeny podíl a úloha každé ze zúčastněných osob na výsledném rozhodnutí. Následkem této praxe bylo vyvádění veřejných peněz do soukromých rukou. Důsledkem nebyly pouze nezanedbatelné ekonomické dopady na veřejné rozpočty, ale rovněž oslabování efektivnosti, důvěryhodnosti výkonu veřejné správy. V případě formálního i obsahového dodržení platných norem by k tomuto jevu vůbec nedošlo." Konec citace ze zprávy Bezpečnostní informační služby, BIS.

K tomu bych chtěl říci, že tato konstatování platí i dnes. A pokud naši zemi něco skutečně velmi ohrožuje, tak jsou to miliardy, které mizí díky absenci systémových opatření proti zneužívání, rozkrádání veřejných peněz. Chyby se mohou stát všude. Všude se může najít pár jedinců, kteří kradou nebo poškozují firmu. To je přirozený jev. Na druhou stranu jediné systémové řešení je tyto věci kontinuálně odhalovat pomocí nezávislých kontrol a následně také ihned stíhat a odpovědné vést k odpovědnosti. Od nezávislých kontrol tu máme skutečně profesionální instituci, Nejvyšší kontrolní úřad, a není jediný důvod, proč její aparát nevyužívat všude, kde je to možné.

Zlodějny podkopávají víru občanů ve spravedlnost. Podkopávají ekonomiku a samozřejmě způsobují ztráty, které se pak odrážejí na neschopnosti či neochotě státu řešit chudobu a sociální problémy lidí, kteří si skutečně sami nemohou pomoci. Máme tu dnes spokojené milionáře a miliardáře. Na druhé straně invalidy a důchodce, kteří žebrají na ulici. Máme tu bohatý stát, který rozdává miliardové zakázky, nebo třeba půlmiliardové, jako jsme teď aktuálně svědkem v případě zakázky na e-shop pod vedením Ministerstva dopravy za hnutí ANO. A musím říci, že na jednu stranu tady stát rozdává neúčelně stamiliony, miliardy, předražuje zakázky, ale invalidům a starobním důchodcům, kteří celý život pracovali, není schopen zajistit alespoň minimální důstojný důchod v důstojné výši.

Tady bych připomenul, že návrh zákona z pera SPD na uzákonění minimálního důstojného důchodu ve výši hranici chudoby, což je dneska cca 14 tisíc čistého, tady již měsíce leží ve Sněmovně a není ze strany vlády ochota ho přijmout. Takže na jednu stranu půlmiliardová předražená zakázka na e-shop ANO, ale projednat tady návrh SPD na minimální důstojný důchod ve výši hranice chudoby pro starobní a invalidní důchodce, to vláda nechce. A pochopitelně chybí i peníze na účelné investice, které by státu do budoucna přinášely zisky.

Dámy a pánové, na tohle myslíte, až budeme hlasovat o tom, v jaké podobě zákon o NKÚ přijmeme. Čím více výjimek, tím více děr v cedníku, ze kterého odtékají veřejné peníze, peníze nás všech, peníze našich občanů, peníze, které bychom mohli používat daleko účelněji. Takže hnutí SPD bude sledovat tu finální verzi, a v každém případě my prosazujeme – ale jak tak koukám na základě dosavadního projednávání, SPD je jedinou stranou, která tady prosazuje –, aby veškeré subjekty, které hospodaří s veřejnými prostředky, byly kontrolovány Nejvyšším kontrolním úřadem, tak doufám, že se k podobnému výsledku dobereme, a v každém případě SPD samozřejmě podporuje rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny Tomio Okamurovi a dále v rozpravě vystoupí pan poslanec František Vácha a připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Váženě kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, k návrhu novely zákona o NKÚ jsem předložil do systému pozměňovací návrh, který právě vyjímá z toho zákona vysoké školy. Podobně tak předložila kolegyně Melková z našeho výboru pozměňovací návrh, který vyjímá veřejné výzkumné instituce, nicméně pak samozřejmě kontrolní výbor přijal usnesení 360/8, ten komplexní pozměňovací návrh, který tohle všechno zahrnuje. A chtěl jsem se jenom zeptat paní ministryně, já jsem z toho vašeho vystoupení úplně nepostřehl, jestli ten komplexní pozměňovací návrh kontrolního výboru doporučíte ke schválení. Kýváte, že doporučíte. Já bych jinak ten svůj pozměňovací návrh načetl, ale pokud bude obecná shoda na podpoře komplexního pozměňovací návrhu z kontrolního výboru, tak nic načítat nebudu, protože by to nemělo smysl.

K vystoupení pana kolegy Okamury. Já nevím, jak je to možné, ale my jsme v roce 2019 měli u nás na Jihočeské univerzitě, u nás na fakultě, NKÚ tři měsíce a kontroloval peníze, které přišly na dlouhodobý koncepční rozvoj organizací, což znamená, že jednu pracovní sílu musíte – a nejenom pracovní sílu, ale musíte vyčlenit i jednu místnost, která má okno a je uzamykatelná. To všechno musíte na té instituci mít pro kontroly připravené a ta kontrola přišla asi, teď možná to budu přehánět, týden po tom, co tam byla kontrola z finančního úřadu, která kontrolovala prakticky to samé, a bylo to asi několik měsíců poté, co tam byla kontrola z Ministerstva školství, která také kontrolovala úplně to samé. To znamená, tady nejde o to, abychom chránili nějaké instituce, aby nebyly kontrolovány, ale abychom chránili nějaké instituce, aby nebyly kontrolovány mnohonásobně. Musíte si uvědomit, že ti lidé, kteří musí mít součinnost s tím kontrolním orgánem, to znamená chodit do archivu, přinést každou účtenku, normálně vykazují i jinou práci a jako třeba u nás ty dámy z administrativního oddělení – což jsou skvělí zaměstnanci, já bych jim chtěl tímto poděkovat – to dělají za 22 tisíc hrubého.

Vysoké školy, to není tak, že by se tvrdilo, že to jsou instituce, kam chodí obrovské miliardy. Vysoké školy jsou dneska podfinancovány několika desítkami miliard. Na vysoké školy jde nějakých 0,4 HDP, přitom OECD chce, nebo my bychom si představovali, nebo společnost by si představovala, aby tam šlo mnohem víc. To znamená, to není tak, že by ty vysoké školy nějakým způsobem měly přebytek, který si rozdělují někam, nevím kam. Tam je to tak, že se každá koruna obrací dvakrát v dlani a přemýšlíte, na co ji máte vynaložit. A jestli bychom se měli někam zaměřit, tak si myslím, že by to měl být spíš zákon o veřejných zakázkách, který nás nutí dělat takové věci, jako například dynamický nákupní systém nebo smlouvy. Takže pak se vám dostanou počítače, které musíte kupovat o několik tisíc dráž, než byste si je koupili třeba na nějakém e-shopu.

Takže to bylo všechno. Já bych poprosil stáhnout svoji přihlášku z podrobné rozpravy, protože jsem dostal ujištění od paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi. Nyní pan poslanec Martin Kupka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vám rád představil pozměňovací návrh, který se vydává jiným směrem, než je to doposud diskutované rozšíření pravomocí NKÚ, ale s rozšířením pravomocí NKÚ souvisí velmi úzce rovněž. Ten pozměňovací návrh předkládáme spolu s panem kolegou Markem Výborným, Vítem Rakušanem a Markem Bendou. Jediný cíl toho pozměňovacího návrhu je vyřešit jeden z vážných problémů České republiky, totiž nadměrnou kontrolní zátěž, o které se tolik nemluví, ale která často vede rovněž k neefektivním kontrolám tam, kde dochází například k nekoordinované činnosti kontrolních orgánů, které ve stejný okamžik, zejména u malých obcí, ale třeba i u malých firem provádějí své kontroly a dokážou ochromit jakoukoliv další činnost těch subjektů, v případě obcí všechno, co je potřeba zařadit a zajistit pro občany toho území, v případě malých firem pak mohou ochromit i vytváření jakékoliv hodnoty, která je přirozeně primárním cílem těchto společností.

Předkládáme tedy pozměňovací návrh, který umožňuje NKÚ a ukládá fakticky NKÚ, aby se rovněž zabýval sledováním systému kontrol v České republice. To, jakým způsobem Česká republika je schopna vyvíjet svoji kontrolní činnost. Všichni se nepochybně shodneme na tom, že k funkčnosti každého státu patří to, aby dokázal efektivně kontrolovat plnění zákonů, funkci jednotlivých úřadů a podobně. V tomhle směru my máme k rozšíření kompetencí NKÚ principiální výhradu, máme výhradu v tom smyslu, že chceme také zajistit, aby se NKÚ s touto rozšířenou kompetencí zaměřil na samotnou kontrolní činnost státu, vyhodnocoval pravidelně, jak ta kontrola probíhá, jestli je efektivní, a upozorňoval na případy, kdy také kontrolní orgány vyvíjejí neefektivní kontrolní činnost.

V tom pozměňovacím návrhu definujeme významnou kontrolní zátěž, kdy probíhají současně dvě a více kontrol stejného předmětu v jednom roce, kdy probíhají současně dvě nekoordinované kontroly a zároveň kdy dochází ve stejném roce například u obcí, které nejsou obcemi s rozšířenou působností, a také u malých firem, kdy dochází ke čtvrté či jakékoli další kontrole toho subjektu ve stejném kalendářním roce. V takovém případě dochází k významné kontrolní zátěži a v takovém případě ten pozměňovací návrh zákona zavádí kontrolním orgánům povinnost zdůvodnit svůj kontrolní zásah a svoje zdůvodnění také tomu kontrolovanému orgánu předložit. Nevede to k tomu, že bychom chtěli diktovat a určit, kdy ta kontrola proběhnout nemá. Chceme přispět k tomu, aby v tomto směru v této oblasti přebujelá byrokracie byl schopen český stát také stoupnout na brzdu a ukázat, kdy už ta kontrola nevede k větší efektivitě, ale směřuje naopak k oslabení výkonu například jednotlivých obecních úřadů či těch malých soukromých firem.

Principem je vytvoření systému evidence kontrol informačního systému veřejné správy, kam kontrolní orgány budou vkládat své kontrolní záměry a plány, a samozřejmě budou muset před každou provedenou kontrolou rovněž zkontrolovat, zda opravdu v tom samém dni, v tom samém okamžiku u toho subjektu neprobíhá nějaká jiná kontrola, nebo dokonce více kontrol a zda například u malé obce, která má i neuvolněného starostu, v tom roce už třeba čtyři jiné orgány nebyly a nezatížily tu obec tak, že ve výsledku místo skutečné kontroly a efektivního zásahu dochází ke kroku, který naopak jakýkoli účinek kontroly jenom oslabuje.

Míříme tedy k tomu, aby se podařilo i v České republice zkvalitnit systém kontrol, omezit zdvojené, ztrojené a jinak zmožené kontroly, udělat pořádek v tom, co jinde státy sledují také, aby prostě systém kontrol fungoval dobře, ne nadměrně, ale efektivně a správně tam, kde je to nezbytně třeba. K tomu, aby kontroly měly patřičný efekt a nemijely se účinkem, je organizace sledování efektivity nezbytně třeba. Tomu, čím trpí Česká republika, kdy opravdu ke zmnožení, ke zdvojení, ztrojení dochází, ke škodě věci, tomu chceme zabránit.

Děkuji mnohokrát za pozornost. V podrobné rozpravě načtu tento pozměňovací návrh, stejně ještě jako jeden pozměňovací návrh k rozsahu kontrolovaných osob. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Martinu Kupkovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Ano, pan zpravodaj kontrolního výboru Kubiček. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Já bych se jenom vrátil k vystoupení Tomia Okamury. Já si nemyslím, že tady jediná strana, která by ráda rozšířila pravomoci NKÚ, je strana SPD. Nicméně tento zákon je zvláštní tím, že musí být propojen i se změnou Ústavy, a na to v obou komorách potřebujeme určitý počet poslanců či senátorů, takže my jsme museli přistoupit k určitému kompromisu. A členové SPD jsou pochopitelně v kontrolním výboru a asi potvrdí, že to bylo velmi rozumné, byť se skřípěním zubů, protože ty ústupky se nedělaly úplně dobře. Ale pokud máme vytvořit něco, co začne fungovat – a podotýkám ještě jednu věc, aby si někdo nepletl kontroly NKÚ s kontrolou Finanční správy, daňářů a podobně. NKÚ vlastně kontroluje dobré nakládání s těmi prostředky, ale dává i tzv. feedback pro další organizace, tak aby nenastávaly ty chyby. NKÚ by neměl být strašák. Nemůžete tady říkat novým subjektům, za kterými přijde provádět kontrolu NKÚ, že tam je z toho důvodu, aby odhalil rozkrádání atd. Já si to nemyslím. Nedávno jsme měli zrovna u nás na obci kontrolu NKÚ, která kontrolovala dotaci na přidělení malých elektrobusů, a nenašla žádnou chybu, i když kontrolorky byly velmi úporné a měly množství dotazů. Ale oni to mají správně, protože je to taková metodika pro ty další, kteří budou pokračovat, aby nedělali ty jednotlivé chyby. Já tady uvedu jeden příklad, který se podařil Nejvyššímu kontrolnímu úřadu na Slovensku, který při kontrole hospodaření obcí našel nedostatky v tom, jak stát vybavoval prostředky jednotlivé obce, poukázal na to a do rozpočtu těch obcí přinesl i další peníze. Takže v této formě ano, aby ten NKÚ byl pomocník, ne žádný strašák. Ale nestrašme subjekty tím, že to je daňová, účetní a já nevím jaká kontrola za účelem nalezení chyby. To by bylo velmi smutné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo zpravodaje. Ještě? My jsme tedy mimo rozpravu, ale paní ministryně, chcete využít přednostního práva,

tak samozřejmě máte možnost vystoupit, pokud tedy nechce mít závěrečné slovo nejdřív paní ministryně spravedlnosti. Ta se nehlásí. (Ministryně spravedlnosti: Dám přednost paní ministryni.) Ano, pochopil jsem to správně. V tom případě s přednostním právem místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní místopředsedkyně vlády, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Já se omlouvám, přiletěla jsem z Bruselu. Přeji vám všem mnoho štěstí a zdraví do nového roku, protože vás tady vidím v novém roce poprvé, těším se na spolupráci, ať už sedíte na kterékoliv straně této místnosti.

Já bych si dovolila zareagovat na pozměňovací návrh pana poslance Kupky a chtěla bych říct, že s tou navrženou novelou zákona 280/2009 Sb., daňový řád, vyslovuji zásadní nesouhlas. Předpokládám, že o tom budeme ještě debatovat dále, ale chtěla bych upozornit, že není jasné, zda si autor toho pozměňovacího návrhu vůbec uvědomuje zásadní negativní dopad, který by tento návrh způsobil.

V prvé řadě jde o bezprecedentní a nesystémový zásah do daňové mlčenlivosti, kdy se údaje z daňového řízení jednotlivých subjektů mají de facto zveřejňovat prostřednictvím veřejného dostupného systému evidence kontrol. To by znamenalo popření daňové mlčenlivosti, která je esenciální součástí daňového práva nejen u nás, ale i v zahraničí. Navíc by šlo o zcela nepřiměřený zásah do ústavním pořádkem zaručených základních práv jednotlivců, zejména pak práva na soukromí. Významnou měrou by to narušilo konkurenční vztahy mezi jednotlivými subjekty, neboť zveřejnění informací získaných správcem daně by v řadě případů mohlo vést ke vzniku horšího postavení na trhu. Vznikl by tak nežádoucí zásah do principu daňové neutrality, kdy by se kontrolované daňové subjekty ocitaly ve výrazné nevýhodě proti subjektům, které v té chvíli nejsou kontrolovány. Rozsah zveřejňovaných informací má být pak zřejmě stanoven podzákoným právním předpisem, vyhláškou Ministerstva financí, což protiústavnost celého opatření ještě umocňuje. Nezávisle na otázce daňové mlčenlivosti není rovněž nijak řešena otázka ochrany osobních údajů kontrolovaných osob, úředních osob, zaměstnanců.

Zcela zásadní a negativní dopad by mělo omezení možnosti zahájit daňovou kontrolu v případě, kdy vzniká tzv. významná kontrolní zátěž. To by znemožňovalo provést kontrolní činnost tam, kde ze strany jiných orgánů veřejné moci probíhá kontrola ke zcela jiné oblasti, nesouvisející s tou předcházející. Předkladatel si zřejmě neuvědomuje, že řada daňových subjektů, typicky podnikatelů, je povinna k několika druhům daní zároveň, přičemž část těchto daní má zdaňovací období kratší než kalendářní rok, např. kalendářní měsíc – DPH, spotřební daň – a logickým důsledkem toho je, že u jednoho daňového subjektu běží každoročně několik daňových řízení, z nichž každé generuje potenciální potřebu kontroly, ty ovšem nejsou ve vzájemné kolizi, neboť každá se vztahuje k jinému daňovému řízení. (V sále je velmi hlučno.)

Typickým příkladem je daň z přidané hodnoty, kdy je každý měsíc zapotřebí v řádu třiceti dnů prověřit a rozhodnout o tom, zda může být –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní místopředsedkyně vlády, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné téma, než je novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, tak zásadně v předsálí. Děkuji. Můžete pokračovat.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Typickým příkladem je daň z přidané hodnoty, kdy je každý měsíc zapotřebí v řádu třiceti dnů prověřit a rozhodnout o tom, zda může být vyplacen nadměrný odpočet, nebo má být zahájen kontrolní postup. Souběh více vzájemně si nekonkurujících daňových kontrol k různým zdaňovacím obdobím či různým daním proto není ničím výjimečným ani nesystémovým. Jakékoliv administrativní omezení, či dokonce překážka kontrolní postup zahájit bude znamenat obtížnou spravovatelnost této daně a faktickou pozvánku pro lidi, kteří třeba nemají čisté úmysly, které se naopak daří díky kontrolnímu hlášení v poslední době vytlačovat. Takže já se domnívám, že toto není úmyslem předkladatele v žádném případě.

Návrh ve vztahu ke správě daní zcela odhlíží od povahy kontroly plnění povinností v daňové oblasti, která je zcela odlišná od kontrol v jiných oblastech výkonu veřejné moci. Správa daní je obecně založena na tom, že daňový subjekt má povinnost stvrdit daň a současně jej tíží důkazní břemeno ohledně této daně. Celý proces stanovení daně, resp. její správy, je založen na součinnosti daňového subjektu a správce daně, kdy obě zúčastněné strany mají zájem na dosaženém výsledku v podobě řádného stanovení daně. Součástí tohoto procesu je i provádění kontrolní činnosti, kdy ostatně její velké procento bezprostředně reaguje na předchozí aktivitu daňového subjektu. Typicky navazuje např. na podání daňového přiznání, popř. souvisí s předchozím požadavkem daňového subjektu, typicky kontrolní činnost související s uplatněním nároku na daňový odpočet. Takže na správu daní tak nelze aplikovat laicky chápaný pohled, podle něhož státní orgány ryze z vlastní aktivity pouze kontrolují nezávisle probíhající činnost podnikatelů a jiných subjektů.

Po stránce praktické je rovněž třeba uvést, že řada kroků při zahájení, průběhu a ukončení daňové kontroly je závislá na konkrétním vývoji daného postupu a na reakcích kontrolovaného subjektu. Z principu proto nelze predikovat, zda a kdy se podaří konkrétní daňovou kontrolu zahájit či ukončit, takže požadavek na zveřejnění data zahájení kontroly – neboť daňová kontrola je podle daňového úřadu zahájena až faktickým zahájením kontrolní činnosti za součinnosti kontrolovaného subjektu, která nemusí vždy nastat. Proces zahájení daňové kontroly se tak může protáhnout až na relativně dlouhý časový úsek.

Při posuzování dopadů daného opatření je třeba mít na paměti, že proces daňové kontroly se neuplatňuje pouze v případě daní v užším slova smyslu. Používá se tedy při kontrole cel, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, jakož i v případě kontroly dodržování rozpočtové kázně. Administrativní dopad na jednotlivé správce daně bude značný a v řadě případů by vedl k rezignaci na kontrolní činnost – bavíme

se třeba i o obcích, nebavíme se jenom o daňových orgánech, tak jak je známe – obcházení institutu daňové kontroly atd. Takové pojetí kontrol by vedlo ke znemožnění rychlého ukončení, či dokonce k nemožnosti kontrolní činnosti vůbec efektivně provádět.

Tato zásadní změna je navrhována bez možnosti diskuze s dotčenými subjekty, navíc v rámci novely právního předpisu, který s daňovou oblastí téměř nesouvisí. I při vědomí omezené možnosti opozičních stran účastnit se na legislativním procesu vládních návrhů zákona nelze takovýto způsob poslanecké iniciativy považovat za systémový ani transparentní, tím spíše, že jeho dopad je namířen prakticky na každou osobu v tuzemské jurisdikci.

Samotný text paragrafovaného znění je zapotřebí odmítnout i po stránce legislativní. Jednak je třeba upozornit na kolizi s návrhem novely daňového řádu, sněmovní tisk číslo 580, která zasahuje do téhož ustanovení a mění počet odstavců. Kriticky lze hodnotit i skutečnost, jakým způsobem je odkazováno na jiný právní předpis, kontrolní řád a jeho obdobné využití. Takovýto způsob normotvorby nejenom svým stylem odporuje způsobu, jakým je daňový řád koncipován, ale rozhodně nepřispívá k přehlednosti a srozumitelnosti předpisů. Nevhodným způsobem je normováno zmocnění (k) vydání vyhlášky atd.

Mám celou řadu technických připomínek, ale pro mě je podstatné to, co jsem rekla doposud. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo vystoupení s přednostním právem místopředsedkyně vlády a ministryně financí Aleny Schillerové. Teď se tedy vracíme do protokolu s tím, jestli má zájem o závěrečné slovo paní ministryně spravedlnosti. Není tomu tak. V tom případě začínáme rozpravu podrobnou a tam je... (Námítky.) Takže vystoupením paní ministryně financí jsme otevřeli rozpravu a já jsem chtěl dodat, že řádně přihlášený v podrobné rozpravě Martin Kupka se přihlásil do rozpravy k tomuto vystoupení, kterou otevřela paní místopředsedkyně vlády, a druhým přihlášeným je Marek Benda. Takže vracíme se do rozpravy obecné a Martin Kupka má slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážená paní ministryně, je mi líto, že jste pravděpodobně nečetla finální pozměňovací návrh, protože reagujete na něco, co v něm prostě uvedeno není. Chápu, že se bráníte odstranění vašich technik zaklekávání na podnikatele, nicméně to, kam směřujeme my, je opravdu zefektivnění kontroly. V žádném případě nemíříme k tomu, že by mělo dojít k omezení nebo ochromení činnosti státu. Míříme do těch končin, kde kontrola naopak směřuje fakticky k oslabení vlastních úředních výkonů anebo k činnosti jednotlivých firem. My také neříkáme, a tomu jsme se snažili vyhnout, aby mohlo dojít k omezení efektivnosti kontroly, a v tomto směru má Nejvyšší kontrolní úřad následně pravomoc opravdu data, která neohroží kontrolní činnost, účel kontroly, a zveřejnit pouze ty údaje, které by opravdu nijak neměly ohrozit kontrolní činnost. V tomto směru pokládám tu výhradu vlastně za zodpovězenou. Nic takového ten pozměňovací návrh

nepředkládá, nic takového se tam dít nebude. Míříme k tomu, aby opravdu opakovanými kontrolami zejména ty menší subjekty, menší obce a města, a samozřejmě také nejmenší subjekty podnikatelské nebyly zavalovány kontrolou nad únosnou možnou mírou, s tím, že – aby bylo jasné, tady v tom případě se jedná spíš o rozumnou měkkou redukci nesmyslné kontrolní činnosti, kdy kontrolní orgány, které se vydají za příslušným subjektem třeba i v režimu té významné kontrolní zátěže, tak jediné, co jim ten zákon, ta změna ukládá, je, aby svůj zásah zdůvodnily řádně a předložily i tomu kontrolovanému subjektu, proč tam v tom okamžiku jdou. Rozhodně nedochází k ochromení kontrolní činnosti, jak paní ministryně naznačovala, ale k řádnému, správnému omezení té nadměrné činnosti, která žádoucí není a rozhodně není žádoucí z hlediska efektivity fungování státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. A nyní ještě v obecné rozpravě Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se také přihlásil v reakci na vystoupení paní vicepremiérky a ministryně financí. Přišel mi to jako takový hodně úřednický materiál, který předložili. Ale mluví tady ona, takže vycházejme z toho, že i když jí to úředníci napíšou...

Tak za prvé bych řekl, že asi tak osm let tady probíhají pokusy o to, aby se rozšířila pravomoc Nejvyššího kontrolního úřadu, a asi tak devět let je vyvíjen tlak na Ministerstvo financí, resp. Ministerstvo vnitra v dohodě, aby konečně udělala nějaký pořádek v kontrolní činnosti. Za ty roky se nestalo nic a jediné, co zase umějí ministerští úředníci napsat, říct: ti poslanci jsou pitomci, ti to neumějí sepsat, musí se to udělat jinak, vědeckěji, chytřeji, moudřeji, a my bychom to samozřejmě uměli, akorát že to nikdy neuděláme. A teď je to v podstatě úplně jedno, která je to vláda, to není snad ani výhrada vůči této vládě, to prostě je takový strukturální přístup ministerstev: rozhodně si nenecháme mluvit do toho, jakým způsobem budeme kontrolovat.

I další výhrady, které tam odezněly, jako že je tady předložen nějaký daňový řád, který ještě není ani před prvním čtením, kde si zase ministerští úředníci něco napíšou a říkají: novela, která je předložena, není s tím v souladu. To mi připadá už úplně úsměvné a bizarní, co si fakt dovolují, jakým způsobem je snaha manipulovat s legislativou v téhle zemi.

Čili ano, pokud vláda přijde se svým projektem, co se má s kontrolní zátěží dělat, co máme dělat s obcemi, které si stěžují, že za rok mají sedm kontrol na tu samou věc, co máme dělat s podnikateli. Ale tak dobře, tam to možná někdy je i naschvál, to zakleknutí, o kterém tady mluvil Martin, ale v řadě případů jsou to prostě orgány veřejné správy, které říkají: my neděláme nic jiného než vyplňujeme nějakým státním úředníkům kontrolní protokoly. A mimochodem, zrovna zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu rozšiřuje tuhle pravomoc vůči samosprávám, čili tam je nejvíce potřeba řešit ten problém. Ten stejně nepůjde na většinu soukromých subjektů.

Kdyby vláda přišla s tím, řekla ano, uděláme v tom nějaký pořádek... Já chápu, že dvě věci můžou být, že může přijít zvlášť kontrola z hygieny a zvlášť kontrola z financí. Ale nesmí přijít pětkrát kontrola na hospodaření, kde jedna je z krajského úřadu, jedna je z Finančního ředitelství, jedna je z dotačního programu, každá řekne něco jiného. A co s tím asi tak ti starostové mají dělat?

Takže vymlouvat se na to, že připravíme něco lepšího, když to předložit schopní nejsme... Pokus, který činí Martin Kupka, ale ve spolupráci s námi dalšími, říká, ať Nejvyšší kontrolní úřad má pravomoc sledovat množství kontrol, které probíhají, a má pravomoc, stejně jako má dnes, upozorňovat na to, kde má dojem, že jsou nesprávně čerpané státní finance, respektive kde se s nimi případně plýtvá. On nemůže nikoho potrestat. On jenom dodává informace Sněmovně: dejte si pozor na tohle, tady se vyhazují zbytečné peníze za stavbu silnic nebo zbytečné peníze za IT systémy, starejte se o to lépe. A to samé si představujeme, že by měl dělat v kontrolách. Že by měl dát jednou za čas informaci: tady dochází ke zbytečným kontrolám, které nic užitečného nepřinášejí, ale jenom obtěžují ty subjekty na trhu. A proti této snaze samozřejmě Ministerstvo financí vystoupí. A já si myslím, že to vystoupení je velmi nešťastné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Marek Výborný. Stále jsme ve znovuotevřené obecné rozpravě. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, já také přeji paní ministryni vše dobré do nového roku. A možná mám pochopení pro to, jakým způsobem reagovala na náš společný pozměňovací návrh, protože sama říkala, že přiletěla před chvílí ze zahraniční pracovní cesty. Nicméně je evidentní, paní ministryně, že ta reakce byla na nějaký meziprodukt, který se ve finále nedoputoval. A pokud se podíváte pečlivě do toho pozměňovacího návrhu Martina Kupky, Víta Rakušana, mé osoby a Marka Bendy, tak zjistíte, že tam skutečně nic takového, co tady vámi bylo kritizováno, není. To jediné, v čem se upravuje daňový řád, je skutečně to, že správce daně je před zahájením daňové kontroly povinen si ověřit v evidenci kontrol, že nevzniká významná kontrolní zátěž, a zároveň je povinen do evidence kontrol potom tu kontrolu samotnou zaznamenat. Čili tady skutečně jde o efektivitu.

A samozřejmě, když se podíváme do toho kontrolního řádu, tak to, čeho chceme dosáhnout, je to, aby zde nedocházelo ke zbytečnému opakování, duplicitě kontrol. Já předpokládám, že to je přesně i v duchu toho, co vaše vláda prosazuje – aby kontrolní činnost, která je důležitá, byla maximálně efektivní, ale zároveň se nestávala něčím, co je zbytečnou nadměrnou šikanou, nebo chcete-li buzerací těch kontrolovaných osob, protože v tomto smyslu by potom samozřejmě ta kontrolní činnost neplnila ty cíle a ten efekt, který má mít. Takže já věřím, že i vaši úředníci, vaše ministerstvo

v tomto smyslu pochopí to finální znění našeho pozměňovacího návrhu a připojí se k jeho podpoře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Výbornému. Nyní dále přihlášený pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, jenom ještě krátká reakce z té ryze starostenské perspektivy. Napříč politickým spektrem jsme tady ať už bývalí, nebo současní primátoři, starostové měst a obcí nejrůznější velikosti a každý z vás i jako poslanec jistě zažil ve své poslanecké kanceláři nárek některého ze starostů, že prostě ty obce jsou skutečně zatíženy mnohokrát nadměrným počtem kontrol a že se skutečně stává, že se do té jedné malé obce v tu samou chvíli najednou dostaví dokonce kontroly dvě a obec je paralyzována ve své běžné činnosti, kterou má vykonávat pro občany té dané obce, daného města.

Pozměňovací návrh tohoto zákona, s kterým přicházíme, vlastně trošku mění i pohled na NKÚ. NKÚ jsme doposud chápali jako ten orgán, který prostě přichází vždycky jenom s tou kontrolní činností jako takovou, a teď mu přibývá jedna velmi důležitá úloha, a to úloha orgánu, který kontroluje, jaké všechny kontroly v té dané obci a městě probíhají, jestli někde neprobíhají současně, a NKÚ prostě ručí za to, aby ty obce a města a třeba i podnikatelé, kontrolované osoby, nebyli zatěžováni nadměrnými kontrolami v jednu a tu samou chvíli. A to samo o sobě vytváří přece tu atmosféru, kterou chceme: aby v naší zemi bylo řádně kontrolováno, jak je nakládáno s veřejnými prostředky, ale zároveň aby tady nebyly samoučelné kontroly, které probíhají prostě jenom proto, že ten kontrolní subjekt potřebuje vykázat, že někoho v ten daný rok v tu danou rozhodnou časovou dobu zkontroloval.

NKÚ se v té chvíli stává garantem odbornosti, garantem řádnosti kontroly a také garantem řádného zdůvodnění té kontroly a je tady opravdu pouze a jen naše ambice – nikoliv aby nedocházelo ke kontrolám, ale aby ty kontroly byly vedeny řádně, aby tady byl i jistý tlak na kontrolní úřady nejrůznějšího typu a aby tady byla dostatečná evidenční povinnost toho, že daná kontrola probíhá, nedocházelo k duplicitám a ke kontrolám ve stejný čas na stejném místě. To je celé. A to ten návrh, myslím, legislativně a právně velmi čistě řeší a těm výhradám úplně nerozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rakušanovi a pokračujeme v obecné rozpravě ještě dalším vystoupením místopředsedkyně vlády a ministryně financí Aleny Schillerové. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Tak méně úřednický. Naprosto polopaticky. My jsme 1. ledna 2016 zavedli, schválila to tato Poslanecká sněmovna, kontrolní hlášení. 1. prosince 2016 vstoupila v účinnost první vlna EET, pak druhá, teď nás čeká třetí,

čtvrtá. Za tu dobu se počet daňových kontrol – a prosím, já mluvím pouze o daňových kontrolách, nemluvím o žádných jiných kontrolách – snížil o 15 tisíc, zhruba, nemám teď tu statistiku, ale mám ji v hlavě, a efektivita doměrku se zvedla.

Co je toho důsledkem? To, že Finanční správa provádí daňové kontroly na základě analytiky. Vyhodnotí se analytická data v analytickém centru, kde se sbíhají, kde to vyhodnocuje asi dvacet úředníků s prověrkou NBÚ, a agregovaná data posílají po republice po finančních správách, takže vlastně ta kontrola, vypadávají z té analytické činnosti určité problémy, které je potřeba zkontrolovat. Podléhá to striktně mlčenlivosti. O tom se nikdo kromě kompetentních pracovníků Finanční správy nemůže dozvědět.

Takže jaký registr? Jaký vstup? To znamená, že když zanalyzuje ta analytika, že je nutno nějakou oblast zkontrolovat, a říkám, ubylo jich 15 tisíc za tři roky, i to je důsledek těchto opatření. Neobtěžují se slušné daňové subjekty, protože se chodí na kontroly cíleně. Tak jak by mohl takovýto registr, kde tedy porušíme veškerou daňovou mlčenlivost, která v podstatě striktně chrání tajemství včetně těchto informací, tak ji tím registrem porušíme, a bude to znamenat, že nahlédnutím do toho registru nebude konat úředník tam, kde konat musí? To bylo celé, co jsem chtěla říct. Tak teď to říkám polopaticky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan kolega Martin Kupka. Stále jsme v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Jen na doplnění. Ale ten pozměňovací návrh nic takového, o čem hovořila paní ministryně, nepřináší. Tím nemá dojít k tomu, že pokud je kontrola namístě a je pro ni důvod, tak že by neměla proběhnout. Jen v případě, že se opravdu jedná o opakovanou kontrolu například téhož předmětu nebo nekoordinovanou současnou kontrolu téhož subjektu, tak že je potřeba to zdůvodnit. Nic jiného, nic víc, nic méně.

A ano, upravili jsme podobu textace toho návrhu tak, aby to nemohlo ohrozit v žádném případě ani případ, kdy má být patřičná diskrétnost, má být ta kontrola skrytá. Nic takového se tam neděje. Jednoduše řečeno, ano, jde nám proti účelovému zaklekávání, to by se odehrávat nemělo. A tohle je mimochodem také jedna z věcí, která tomu bude s to zabránit. Jde nám o to, aby kontroly probíhaly efektivně, měly svůj patřičný význam. A ten význam přece spočívá v tom, že se podaří napravit buďto ty, kteří zákon přestoupili, anebo aby prostě jenom v případě obcí zavedli řádné účetnictví a řádné postupy, jak se sluší a patří. K tomu to má směřovat, aby se Česká republika nezahlovala nekoordinovanou změtí kontrol, které ve výsledku k ničemu nevedou.

Opakovaně, troufnu si říct, skoro všechny subjekty volaly po tom, aby bylo méně byrokracie, nesmyslných kontrol, zatěžování tam, kde to není namístě. Přišli jsme s variantou, která to řeší. Řeší to nástrojem, který je rozumný, který je měkký. A vaječnou se ozývá paní ministryně financí, která by mnoha jinými svými prohlášeními vlastně pro něco takového naopak měla plédovat, a říká, že je to špatně,

že bychom to dělat neměli. Tak jenom bych chtěl poprosit, jestli vy a vaši kolegové si můžete detailně ten pozměňovací návrh přečíst, protože tam opravdu není nic o tom, že by mělo dojít například k takovému zásahu, kdy zveřejněním se kontrola znehodnotí nebo se zasáhne do jejího účelu. Nic takového tam není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kupkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy obecné. Znovu se tedy ptám, jestli se někdo ještě hlásí, abych mohl obecnou rozpravu uzavřít. Tak ji uzavírám, když se nikdo nehlásí, a ptám se znovu na závěrečná slova. Paní ministryně ne, pan zpravodaj také ne. Můžeme přejít k rozpravě podrobné. A tam konstatuji, že v obecné rozpravě pan poslanec Vácha avizoval, že stahuje z podrobné rozpravy svoji přihlášku. Můžeme tedy začít přihlášku pana poslance Martina Kupky. Připraví se Radim Fiala. Máte slovo v podrobné rozpravě, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Dovoluji si tedy načíst ten diskutovaný pozměňovací návrh, pod kterým je spolu se mnou podepsaný pan kolega Marek Výborný, Vít Rakušan a Marek Benda. V systému má číslo 4162.

A dále bych chtěl načíst ještě drobný pozměňovací návrh číslo 4170, který z toho okruhu vyjmenovaných osob, na které se rozšiřuje pravomoc NKÚ, vyjímá obce s rozšířenou působností. Děkuji mnohokrát. A číslo toho druhého pozměňovacího návrhu je 4170.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. Nyní v podrobné rozpravě pan poslanec Radim Fiala. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych načel pozměňovací návrh, který potom krátce odůvodním. My v SPD bychom chtěli, aby předmětem kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu byly samozřejmě města a obce. Takže samozřejmě ten můj návrh tam vlastně vrací do kontroly města a obce. A samozřejmě počítá také s rozšířením počtu kolegů z 15 na 17. Dovolte, abych to načel:

1. V čl. I bodě 5 se v § 3a odst. 1 písm. b) bod 3 zrušuje. V § 3a odst. 1 písm. b) se dosavadní body 4 až 11 označují jako body 3 až 10.

2. V čl. I bodě 5 se v § 3a odst. 1 písm. b) bod 8 zrušuje. V § 3a odst. 1 písm. b) se dosavadní body 9 a 10 označují jako body 8 a 9.

3. V čl. I bodě 6 se v § 4 odst. 2 větě první číslo "10" nahrazuje číslem "8".

4. V čl. I bodě 6 se v § 4 odst. 2 větě druhé číslo "11" nahrazuje číslem "9".

5. V čl. I se za bod 6 vkládá bod 7 ve znění: "7. V § 12 odst. 1 se číslo "15" nahrazuje číslem "17".". Dosavadní novelizační body 7 až 9 se označují jako body 8 až 10. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. To byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. V podrobné rozpravě nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat. Ptám se ještě na závěrečná slova po podrobné rozpravě. Ani paní ministryně, ani pan zpravodaj. V tom případě mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajům a končím tento bod.

Než budeme pokračovat, konstatuji došlou omluvu. Od 17 hodin do 19 hodin z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Staněk.

Další bod našeho jednání je

7.

Návrh poslanců Lukáše Černožorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - druhé čtení

Než požádám pana poslance Lukáše Černožorského, který za předkladatele uvede tento tisk, konstatuji, že zpravodaji jsou za ústavně-právní výbor Jan Farský, za kontrolní výbor Roman Kubíček a za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj Jiří Dolejš. Garančním výborem u tohoto tisku je ústavně-právní výbor.

Nyní tedy pan poslanec Lukáš Černožorský. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Dobrý den. Cílem návrhu zákona je rozšířit omezený rozsah ústavních kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu. Návrh novely Ústavy je současně doprovázen novelou zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších návrhů, která navrhované změny Ústavy konkretizuje. Jedná se tedy o již projednaný sněmovní tisk 360 a o ten tisk, který bude následovat, což je sněmovní tisk 230.

Dosavadní působnost Nejvyššího kontrolního úřadu je Ústavou omezena na kontrolu hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu. Tato rámcově vymezená působnost je na základě Ústavy rozpracována v zákoně č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, a to především v § 3 tohoto zákona. Na základě stávající ústavní úpravy tedy může Nejvyšší kontrolní úřad provádět kontrolu hospodaření jiných subjektů než státu, to znamená jiných osob včetně obcí a krajů, jen v případě, kdy hospodáří se státním majetkem včetně finančních prostředků. Úprava obsažená v § 3 zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu však dosavadnímu ústavnímu vymezení kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu ne zcela odpovídá.

Navrhovaná právní úprava vede k širšímu rozsahu působnosti nejvyšších kontrolních institucí, reaguje tedy na nově koncipované znění článku 97, které pod kontrolní působnost Nejvyššího kontrolního úřadu podřazuje hospodaření s veřejnými prostředky, kterými se podle navazující novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu

rozumí zejména majetek nebo dluh státu nebo územního samosprávného celku, jakož i majetek nebo dluh jiné právnické osoby, přičemž navrhovaná novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu tyto jiné právnické osoby vymezuje. Tato úprava je přitom koncipována tak, aby bylo respektováno specifické postavení územních samosprávných celků garantované Ústavou.

Vedle toho se navrhuje rozšířit působnost Nejvyššího kontrolního úřadu i na další právnické osoby, které by mohly podléhat jeho kontrolní činnosti, a to za předpokladu, že jde o právnické osoby, v nichž má majetkovou účast stát nebo územní samosprávný celek. Takto koncipované znění ustanovení o působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu také vyžaduje souběžnou novelizaci příslušných ustanovení zákona č. 166/1993, o Nejvyšším kontrolním úřadu, které konkretizuje okruh těchto právnických osob podléhajících kontrolní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu. Tim se však budeme zabývat, tou specifikací, až v tom případném tisku následujícím.

Činnost Nejvyššího kontrolního úřadu nevyústí ve zjednaní nápravy zjištěných nedostatků, neboť se jedná o orgán bez exekutivních pravomocí. Nejvyšší kontrolní úřad je orgánem vyhledávacím, jehož úkolem je upozorňovat na existující problémy. Jeho činnost tak představuje významnou zpětnou vazbu, která slouží Parlamentu České republiky, vládě, popř. dalším orgánům veřejné moci včetně orgánů územních samosprávných celků a všem občanům jako informační zdroj, zda jsou při hospodaření s veřejnými prostředky dodržovány zákony, a např. upozorňuje i na zvýšenou byrokracii, což se v některých kontrolních závěrech projevilo následnou úpravou procesů a jejich zjednodušením, a naopak se třeba přestaly kontroly duplikovat.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán kontrolnímu výboru, stále komisi Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru nám byla doručena jako sněmovní tisky 229/2 až 229/9. A já prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavně-právního výboru, tedy garančního výboru, pan poslanec Jan Farský a informoval nás o jednání ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, novelou Ústavy se ústavně-právní výbor zabýval dvakrát v dubnu loňského roku, kdy přerušil projednávání, a následně 13. prosince loňského roku, kdy se shodl po dlouhých debatách o pozměňovacích návrzích v kompromisu, který odpovídá většinové shodě. Změna Ústavy je podmínkou samozřejmě pro to, abychom přijímali změny zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu tak, abychom konkretizovali jeho pravomoci. Samotné usnesení – na něj si dovolím odkázat, protože je docela obsáhlé – vstupuje k tomu, že se už sahá i do článku 97, který upravuje postavení NKÚ a

konkretizuje ho, a zároveň vstupuje i do článků 2 a 3, čímž v podstatě nahrazuje původní znění předloženého návrhu ústavního zákona, tak jak byl projednán.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Roman Kubiček a pak další. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kontrolní výbor projednal tento tisk na své 20. schůzi dne 12. června roku 2019 s následujícím usnesením: Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním výkladu zástupce předkladatelů poslance Lukáše Černožského, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubička, stanovisku viceprezidentky Nejvyššího kontrolního úřadu Zdeňky Horníkové a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh poslanců Lukáše Černožského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, sněmovní tisk 229, schválila ve znění tohoto pozměňovacího návrhu:

V návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, článek I zní:

Článek I. Ústavní zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona číslo 347/1997 Sb., ústavního zákona číslo 300/2000 Sb., ústavního zákona č. 395/2001 Sb., ústavního zákona číslo 448/2001 Sb., ústavního zákona číslo 515/2002 Sb., ústavního zákona číslo 319/2009 Sb., ústavního zákona číslo 71/2012 Sb., a ústavního zákona číslo 98/2013 Sb., se mění takto:

1. V článku 97 odst. 1 se slova "se státním majetkem" nahrazují slovem "státu".

2. V článku 97 se za odst. 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

"Nejvyšší kontrolní úřad v rozsahu stanoveném zákonem vykonává kontrolu hospodaření s dalšími veřejnými prostředky a s prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů.

(3) Nejvyšší kontrolní úřad dále v rozsahu stanoveném zákonem vykonává kontrolu hospodaření právnických osob, ve kterých mají stát nebo územní samosprávný celek samostatně nebo s jiným územně samosprávným celkem většinový podíl na základním kapitálu nebo vůči kterým jsou stát nebo územní samosprávný celek samostatně nebo s jiným územně samosprávným celkem v postavení ovládající osoby."

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 4 a 5.

II. Kontrolní výbor zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s návrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy;

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

IV. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji kontrolního výboru. A jak jsem vás již informoval, tak se tímto návrhem zabývala také stálá komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky. S výsledky jednání nás seznámí paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych vás seznámila s usneseními stálé komise pro Ústavu České republiky. Předem bych se chtěla, vážené kolegyně, vážení kolegové, omluvit, že tato usnesení jste nemohli nalézt v písemné podobě v našem elektronickém systému. Bylo to administrativní nedopatření, protože stálá komise pro Ústavu, jak víte, je novou institucí, a za toto administrativní nedopatření se omlouvám. Dohodla jsem se s organizačním výborem a s kolegy z legislativy, že postačí, pokud vás tímto způsobem ústně a pečlivě seznámím s usneseními, která jsme přijali.

Co se týká stálé komise pro Ústavu České republiky, tak jednala o novele Ústavy tak, jak ji projednáváme, několikrát. Stejně tak o této věci několikrát jednala se stálou komisí pro Ústavu Senátu Parlamentu České republiky. Snažili jsme se najít shodu v tom, jakým způsobem Ústavu upravit tak, abychom měli šanci na schválení oběma komorami Parlamentu.

Co se týká usnesení komise, tak 12. června 2019 jsme na 12. schůzi Stálé komise pro Ústavu České republiky přijali toto usnesení:

"Stálá komise pro Ústavu České republiky

I. konstatuje, že

a) předložený návrh novely Ústavy, tisk 229, navazuje na dlouhodobé snahy o rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen "NKÚ");

b) nelze přijmout návrh novely zákona o NKÚ bez přijetí návrhu novely Ústavy. – Bez změn Ústavy by totiž byla novela zákona o NKÚ protiústavní, neboť z nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 26/94 vyplývá, že působnost NKÚ nelze proti textu článku 97 Ústavy rozšířit běžným zákonem;

c) předložený návrh novely Ústavy dává Parlamentu široký prostor pro uvážení, jak široce vymezit působnost NKÚ v prováděcím zákoně. Je však nutné dbát na soulad návrhu prováděcího zákona s návrhem novely Ústavy;

II. navrhuje – stálá komise pro Ústavu – pro dosažení shody se Senátem zahrnutí zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu do výčtu zákonů vyžadujících souhlas Senátu podle článku 40 Ústavy a pověřuje předsedkyni komise Kateřinu Valachovou

iniciováním společného jednání se stálou komisí Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury;

III. podporuje rozšíření působnosti NKÚ v tomto volebním období.

Na toto usnesení jsme tedy zareagovali jednak zformulováním pozměňovacího návrhu, který tedy odpovídajícím způsobem rozšiřuje článek 40 Ústavy, a zároveň jsme tento pozměňovací návrh projednali dne 30. října 2019 na 15. schůzi stálé komise pro Ústavu České republiky. K tomu stálá komise pro Ústavu České republiky doporučila navíc – podotýkám navíc, to je poměrně důležité zdůraznit –, aby v tomto pozměňovacím návrhu poslankyně Kateřiny Valachové k návrhu ústavního zákona rozšiřujícímu působnosti NKÚ, tisk 229, navrhované znění k článku 97 odst. 3 Ústavy znělo: "(3) Nejvyšší kontrolní úřad dále vykonává kontrolu hospodaření veřejných institucí, u kterých to stanoví zákon."

Tolik tedy usnesení stálé komise pro Ústavu České republiky. Jenom bych chtěla říct, že jsme tyto návrhy, tyto výsledky projednali i na ústavně-právním výboru. Nedosáhli jsme tam, řekněme, kýžené shody, proto se tyto věci nepromítly do usnesení ústavně-právního výboru.

Co se týká pozměňovacího návrhu mého, tedy jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu k článku 40 Ústavy, ten vám, vážené kolegyně a kolegové, představím v rámci svých běžných přihlášek v obecné a podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S projednáním ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nás seznámí pan poslanec Jiří Dolejš, zpravodaj výboru. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, do plejády výboru ještě jeden. Budu velmi stručný. Podobně jako jsme svým většinovým hlasováním podpořili předchozí tisk, a bude tomu podobně i v tom následujícím tisku, tak také zde jsme podpořili. Sice vnímáme, jak je to senzitivní otázka i v oblasti veřejné správy, ale při vědomí toho, že je to ústavní záležitost a že bychom se neměli dopouštět na tomto výboru nějakého ústavodárného kutilství, tak jsme nepříčinili nějaké pozměňovací návrhy, takže je to pouhá podpora tohoto tisku bez jakýchkoliv pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Mezitím přišly dvě omluvy: pan poslanec Radek Kóten se omlouvá dnes od 17.50 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan poslanec Petr Pávek se omlouvá dnes od 14.30 do 16.30 hodin z důvodu návštěvy lékaře.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je jako první přihlášena paní poslankyně Kateřina Valachová a připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosim pány poslance u řečnického pultu, aby umožnili paní poslankyni vystoupit. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Naštěstí jsem štíhlá, takže jsem se k pulťíku dostala.

Pane předsedající, vážené paní poslankyně, poslanci, vážená vládo, co se týká předložené novely Ústavy, já se vám přiznám, že jsem opravdu dlouhodobě velkou zastánkyní rozšíření kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu. Necítím se být tady ovšem ve střetu zájmů, ba přímo naopak, cítím se být povolána za tu dlouhou dobu, ve které se debata o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu vede, se k tomu vyjádřit.

Myslím si, že je bezpochyby velká ostuda, pokud jsme tedy na tom tak, že po desetileté debatě nejsme schopni na všechny veřejné prostředky kontrolu a dohled Nejvyššího kontrolního úřadu nasadit, povolat, notabene když Nejvyšší kontrolní úřad je jakousi prodlouženou rukou Sněmovny a mělo by být naším zájmem, abychom samozřejmě sledovali využití veřejných prostředků nejenom z pohledu prostých paragrafů, ale také efektivitu nakládání s veřejnými prostředky včetně účelnosti. Ta dlouhá doba, která nám tedy bohužel nepřinesla kýžené rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, podle mého soudu uplynula především proto, že samozřejmě obce, města, statutární města a kraje se obávají toho, že by tedy byly ještě více zatíženy různou kontrolou už dosavadních kontrolních institucí, a také se samozřejmě dlouhodobě obávají jakéhosi v uvozovkách zneužití toho, co je hospodárné, co je účelné, že zkrátka Nejvyšší kontrolní úřad to nebude moci posoudit. Já se domnívám, že Nejvyšší kontrolní úřad má v tuto chvíli nastaveny standardy, které by nic takového nemohly dovolit, stejně tak máme nastaveny standardy z hlediska běžné auditorické praxe v rámci Evropy, a že by bylo záhodno, kdyby opravdu rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu umožnilo v Ústavě a následně v prováděcím zákoně zasažení opravdu všech veřejných prostředků.

Co se týká novely Ústavy, tak dlouhodobou snahou Senátu Parlamentu České republiky je tedy rozšíření článku 40. Zjednodušeně řečeno to znamená, že senátoři a senátorky opakovaně žádali, aby tento zákon rozšířil výčet zákonů, kde potřebujeme palec nahoru od obou komor, jinak zkrátka danou novelu Ústavy nepodpoří. Já bych chtěla říct, že i ten článek 40, ten pozměňovací návrh, jak ho načítám, je snahou z mé strany následně vytvořit prostor k debatě garančního výboru a případně konečného hlasování Poslanecké sněmovny pro to, abychom našli takovou změnu a následně ji podpořili i v Senátu, aby konečně Nejvyšší kontrolní úřad rozšířené kompetence měl a my jsme opravdu tímto způsobem kontrolovali maximum veřejných prostředků.

Co se týká Nejvyššího kontrolního úřadu, pokládám za poctivé a důležité říct, že samotný Nejvyšší kontrolní úřad, i tedy jeho šéf, ten pozměňovací návrh na rozšíření článku 40 odmítají. Obávají se tedy zase toho, že by byl Nejvyšší kontrolní úřad paralyzován a že by potom vždycky musel i u drobných změn zákona hledat podporu obou komor. Pokládám za důležité vám tady říct obě strany mince, abyste o tom mohli následně diskutovat nejenom na garančním výboru, ale i na plénu Sněmovny.

Já sama se následně v podrobné rozpravě přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu především proto, že chci rozšířit kompetence NKÚ, chci pro to vytvořit prostor, a myslím si, že tento pozměňovací návrh následně v garančním výboru nebo

na plénu tento prostor, následně i pro schválení Senátem, otevřít může. Takže proto tedy tento pozměňovací návrh nakonec načtu a nakonec se k němu přihlásím. Chtěla jsem to takto vysvětlit a chtěla jsem poctivě říct, co je pro a co je proti a jaká je historie rozšiřování článku 40 Ústavy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným v obecné rozpravě je pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předkladateli, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já teď vystupuji spíš jakoby jenom formálně. Nechci nijak zpochybňovat tento tisk, ale z diskusí, které jsme spolu s paní kolegyní Valachovou a mnoha dalšími vedli s tím Senátem, mám pocit, že jsme v situaci, že ve třetím čtení, v okamžiku, kdy bylo správně předřadit před ty ostatní body Ústavu, to asi všichni tušíme, že projednávat NKÚ bez schválené Ústavy nedává smysl, že pak by správné řešení mělo být: schválit novelu Ústavy a dojít v hlasování o těch dalších doprovodných zákonech měnících Nejvyšší kontrolní úřad až do okamžiku před závěrečné hlasování, aby bylo jasné, co Sněmovna projednala, co je její většinová vůle, a v tu chvíli přerušit do okamžiku, než projde Ústava. Protože pokud pošleme do Senátu novelu Ústavy upravující rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu a současně novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, tak u té Ústavy Senát má neomezený čas, může nám ji vrátet. Máme tady člunek, může se stát mnoho věcí. Každopádně má neomezený čas.

U zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu máme přesně těch 30 dní. Pokud by se náhodou do 30 dnů Senát nevyjádřil, platí, že návrh zákona byl schválen, a to bez ústavní změny, což bychom se dostávali do relativně obskurní situace, kdy by nám pak asi musel prezident republiky ten zákon vrátit, protože by říkal, že není v souladu s ústavním pořádkem. A jak známe našeho pana prezidenta, tak by si nás hodně vychutnal. Myslím, že bychom si to opravdu za rámeček nedali. Takže mám dojem, že prostě nemůžeme posílat obojí současně.

A současně opakovaně v minulosti se Senát usnášel, že chce vědět, co bude v tom doprovodném zákoně, zejména kdyby nebyla novelizace článku 40. Pokud bude novelizace článku 40 a projde, byla by dříve, tak se to ještě dejme tomu dá. Ale pokud nebude, tak si myslím, že by bylo opravdu správné, abychom hlasování o těchto bodech dovedli až před to závěrečné hlasování, aby Senát věděl, jaká je tady většinová vůle, vyřazují-li se ještě statutární města, malá města, vysoké školy, co si tam navymyslíme, co tedy odsud odejde, a že současně nesmíme připustit to závěrečné hlasování, protože pak bychom se dostávali do ústavně neřešitelné situace.

Jenom jsem to chtěl říct teď tady, protože tohle beru jako ten hlavní nosič, i když veškerá pozornost se soustředí na ty doprovodné zákony, kde se vede diskuze o tom, koho se to ještě bude týkat a koho nebude. Ale myslím, že tady je třeba říct a navrhnout Sněmovně postup do budoucna. Teď o něm nechci hlasovat, jenom chci, abyste to takhle viděli a vnímali, že v případě projednávání těch dalších bodů budeme

navrhovat jiné řazení. A že si samozřejmě myslím, že mezi třetími čteními musíme nejprve projednávat novelu ústavního zákona, a pak teprve případné novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Helena Válková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Milé kolegyně a milí kolegové, já bych jenom podpořila to, co tady zaznělo, protože nám by se mohlo podařit, stejně jako se to už jednou v nedávné době téměř podařilo tím, že jsme riskovali, že neschválíme zákon o tlumočnicích, takový ústavní paskvil, respektive jeden zákon, který by brzdil přijetí druhého zákona pro nedostatek ústavnosti. Takže podporuji naprosto ten postup, který tady navrhl předřečník pan poslanec Benda.

A chci na to upozornit i v souvislosti s tím, jak tady hovořila další předřečnice, paní poslankyně Valachová, že je sice hezké dávat pozměňovací návrhy, ale teď je absolutně klíčové se domluvit, v jakém pořadí a jakým způsobem je budeme projednávat. Protože jinak by se mohlo stát, že i sebelepší pozměňovací návrh, který míří správným směrem, potom ve výsledku bude vést minimálně ke zpochybnění celého procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášku do obecné rozpravy nemám ani nikoho nevidím, že by se hlásil. Obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě není. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy je jako první přihlášena paní poslankyně Kateřina Valachová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám. Tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 3584 a odůvodňuji ho tedy nutností dosáhnout maximální shody o rozšíření kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu v Ústavě a souhlasu obou komor Parlamentu. Jedná se o to, že by článek 40 byl tedy rozšířen i o zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu a napříště by k jeho změnám byl potřeba souhlas obou komor Parlamentu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Martin Kupka. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já si dovoluji načíst také jenom velmi jednoduchý, stručný pozměňovací návrh zanesený v systému pod číslem 4163, který také začleňuje právě zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu do článku 40 Ústavy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Pan navrhovatel? (Ne.) Pan zpravodaj? (Ne.) Není zájem o závěrečná slova. A protože nezázněl návrh, o kterém bychom nyní měli hlasovat, tak končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod, což je

8.

Návrh poslanců Lukáše Černožorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - druhé čtení

Předložený návrh za navrhovatele uvede opět pan poslanec Lukáš Černožorský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Já už asi jenom ve zkratce, protože ten návrh je ve své podstatě velice stejný, jako již tady představovala paní ministryně u sněmovního tisku 360. Jedná se tedy o prováděcí zákon, který navrhovala pirátská strana k rozšíření pravomocí NKÚ a souvisí samozřejmě s rozšířením pravomocí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru. Dále byl tisk přikázán ústavně-právnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisky 230/2 až 230/8. Pan poslanec Roman Kubíček, který už je připraven, byl zpravodajem kontrolního výboru. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu velmi stručný. Potom vystoupím k zamítnutí návrhu tohoto zákona, protože jsme si na plénu odsouhlasili, že nosičem bude sněmovní tisk 360, takže by došlo k duplicitě. Takže já budu navrhopvat zamítnutí a v podrobné rozpravě se k tomu přihlásím. Je to i usnesení kontrolního výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V ústavně-právním výboru byl tento návrh také projednáván a o tom jak, nás bude informovat pan zpravodaj Jan Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Podobně jako předchozími dvěma tisky, se tímto zabýval ústavně-právní výbor také dvakrát, a to v dubnu loňského roku a následně v prosinci, tak právě se odkazujeme na to, že dokud neprojde úprava Ústavy,

tak doprovodné nebo na ni odkazující zákony by nebyly na co navázat, tak přerušil projednávání i na svém jednání 13. prosince 2019.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a o projednání návrhu ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj by nás měl informovat pan poslanec Jiří Dolejš, který zde v tuto chvíli není. Mohu požádat někoho jiného z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, aby nás informoval o projednání? (Přichází poslanec Bartoš.) Pan předseda Ivan Bartoš nás seznámí s projednáním návrhu ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj místo pana zpravodaje. Děkuji, pane předsedo. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 21. schůzi po předkladatelské zprávě Ivana Bartoše a po zpravodajské zprávě pana poslance Ing. Dolejše a po rozpravě přijal usnesení, kterým za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 230/0 projednat a schválit v předloženém znění, za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pak pověřuje předsedu výboru, aby toto dodal.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Tím jsme se vyrovnali se stanovisky jednotlivých výborů. Já teď mohu otevřít obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě není. Otevírám podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj pan poslanec Roman Kubíček. Prosím máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Jak jsem již avizoval, navrhuji zamítnutí tohoto zákona ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Ještě je prosím zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Také není. Zazněl návrh na zamítnutí, se kterým se vyrovnáme ve třetím čtení. Jiné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat teď, nezazněly.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu navrhovateli, a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych připomenul, že předložený návrh je zejména reakcí na nálezy Ústavního soudu, který s účinností od 1. října 2019 zrušil podstatnou část stávající právní úpravy týkající se způsobu obsazování orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, a to z toho důvodu, že podle zrušené právní úpravy byly některé skupiny pojištěnců vyloučeny z pasivního volebního práva, tedy takoví pojištěnci nemohli být u dotčených orgánů vůbec voleni.

Cílem návrhu zákona je tedy zavést systém transparentního obsazování správních a dozorčích rad zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, který vyhoví požadavkům uvedeným ve zmíněném nálezu Ústavního soudu.

Výbor pro zdravotnictví přijal k návrhu pozměňovací návrh pana poslance Kaňkovského, kterým se navrhuje svěřit pravomoc nad zaměstnaneckými pojišťovnami Poslanecké sněmovně. S takovým řešením v tuto chvíli nemohu souhlasit, neboť v rámci diskuzí, které probíhaly již na jednání vlády k předloženému návrhu a dále pokračovaly nejen na jednání výboru pro zdravotnictví, ale také v rámci koaliční rady, byl preferován názor, že zákon by měl otevřít možnost kandidovat a hlasovat do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven také jejich pojištěncům jako plátcům pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Ostatně již usnesení vlády, kterým byl předložený návrh zákona schválen, ukládalo předložit do konce června 2020 návrh řešení, které bude do budoucna vhodněji zohledňovat pojistné odvedené zaměstnanci. Na základě těchto skutečností bylo v rámci koaliční rady dohodnuto, že bude připraven pozměňovací návrh, který toho docílí. Rád se proto v rámci podrobné rozpravy přihlásím jakožto poslanec k pozměňovacímu návrhu řešícímu právě zapojení pojištěnců do voleb do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven.

Považuji za vhodné krátce zmínit, že tento pozměňovací návrh zachovává tripartitní rozdělení obsazení orgánů zaměstnaneckých pojišťoven, a to znamená, třetina by byla jmenována vládou jako doposud, třetina volena skupinou zaměstnavatelů a osobami samostatně výdělečně činnými a třetina by byla volena zaměstnanci a osobami bez zdanitelných příjmů, přičemž právo volit v kurii zaměstnavatelů by náleželo každému zaměstnavateli nebo osobě samostatně

výdělečně činné, kdo ve stanoveném období odvedl příslušné zaměstnanecké pojišťovně pojistné. Právo volit v kurii zaměstnanců by zase náleželo každému zaměstnanci nebo osobě bez zdanitelných příjmů.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, pozměňovací návrh, na němž jsme se v rámci i koaliční rady shodli, napravuje slabinu původního vládního návrhu tím, že dává pojištěncům možnost rozhodovat o složení správní i dozorčí rady zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, a proto věřím, že vládní návrh ve znění tohoto pozměňovacího návrhu, ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím, podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh v prvním čtení byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisky 516/1 a 516/2. Prosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Kamala Farhana, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych si jenom dovolil jako zpravodaj krátce shrnout ve druhém čtení, jak toto schvalování probíhalo. Vládní návrh zákona byl rozeslán poslancům dne 19. června 2019. Následně byl organizačním výborem doporučen k projednání. První čtení proběhlo 6. listopadu 2019 a bylo přikázáno k projednání výboru pro zdravotnictví.

Zde bych chtěl zmínit, že vládní návrh zákona přiznává pasivní volební právo všem pojištěncům příslušné zdravotní pojišťovny a aktivní volební právo všem plátcům pojistného, mimo zaměstnance, kteří samostatně nebo společně odvedli alespoň 0,4 % z celkového úhrnu pojistného za rozhodné období.

Výbor pro zdravotnictví sněmovní tisk projednal dne 11. prosince 2019 a navrhl přijmout vládní variantu řešení. Zde bych si dovolil přednést usnesení zdravotního výboru č. 218 z 53. schůze ze dne 5. prosince:

Po úvodním slovu pana ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha a zpravodajské zprávě poslance Kamala Farhana a po rozpravě výbor zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 516, ve znění těchto přijatých pozměňovacích návrhů. – Zde bych už potom necitoval další následující tři strany a odkázal bych na usnesení zdravotního výboru č. 218.

II. Mě potom zmocnil, abych ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny případně navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu.

III. Mě pověřil, abych seznámil s tímto Poslaneckou sněmovnu.

To bylo usnesení. A ještě mi dovoluťe krátce zmínit, že hlavní změnou oproti vládní verzi je změna, která byla vlastně v tom pozměňovacím návrhu kolegy Víta Kaňkovského, je způsob obsazování orgánů zaměstnaneckých pojišťoven, kdy výbor pro zdravotnictví doporučil, aby členy správních a dozorčích rad místo plátců pojistného volila Poslanecká sněmovna. A tady vlastně jenom ještě bych odkázal, že 20. ledna vložil pan ministr komplexní pozměňovací návrh, který zachovává tripartitní rozdělení obsazení orgánů zaměstnaneckých pojišťoven.

A co zde ještě nezaznělo, chtěl bych tady upozornit ve druhém čtení, že novela rovněž upravuje způsob schvalování výročních zpráv účetních závěrek a především zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven. Tak to je za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Petr Třešňák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkný podvečer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Rád bych vám představil a posléze se i v podrobné rozpravě přihlásil k několika pozměňovacím návrhům.

Jako první bych zmínil ten, který má v systému číslo 3968. Jedná se vlastně o komplexní pozměňovací návrh skupiny poslanců, který nabízí možnost kandidovat pojištěncům dané pojišťovny a také otevírá jako jediný možnost všem pojištěncům se stejnou vahou hlasu volit do správních rad oborových zdravotních pojišťoven, a to pomocí korespondenční a elektronické volby.

Pokusím se být stručný, protože chci, abychom dneska stihli i další tisky. Ale na začátku mi dovoluťe shrnout otázky, které jsme si doposud v té současné platné právní úpravě a vyhlášce již dříve pokládali. Tedy kdo volí do správní rady zdravotních oborových pojišťoven, kdo jsou ti, kdo rozhodují o částce 130 mld. korun v českém zdravotnictví, zda sdělují někomu pojišťovny, kdo jsou ti tajemní volitelé a které firmy mají tu moc ovlivňovat jejich řízení a tok peněz. A tyto otázky logicky vzbuzovaly další pochyby, jak transparentní takové volby jsou a zda mohou existovat nějaké zákulisní tlaky těch velkých plátců zdravotního pojištění, protože je nutné si připustit, že to nejsou peníze těch firem, ale jsou to hlavně peníze jejich zaměstnanců, které odvedou na zdravotní pojištění. Proto jsme přišli s tímto pozměňovacím návrhem, který umožňuje volit a kandidovat pojištěncům dané oborové a zaměstnanecké pojišťovny.

Ačkoli budu nadále pokládat pozměňovací návrhy vycházející z naší poslanecké novely za nejlepší možné řešení vzniklé situace po nálezU Ústavního soudu, přesto mi dovoluťe ocenit i komplexní pozměňovací návrh načtený panem ministrem, který nakonec odstraňuje mimo jiné námi kritizovanou volební hranici 0,4 %, takže nyní již mohou volit všichni zdravotní pojištěnci, akorát tedy váha jejich hlasu je dána pomocí množství peněz, které platí zdravotní pojišťovně, a dokonce bude díky tomuto pozměňovacímu návrhu možné volit jak prezenčně, tak elektronicky. Za tuto změnu tedy pana ministra také chválím a myslím, že je to velmi dobrý kompromisní návrh,

byť například v tom našem návrhu ponecháváme organizaci voleb Českému statistickému úřadu, což bereme jako záruku naprosté nestrannosti. Nicméně je to velmi zajímavá alternativa a sám se budu těšit na projednávání ve třetím čtení.

Dále bych vám rád představil i další návrhy, které předkládáme jako Piráti. Je to návrh 4167, který omezuje střet zájmů, respektive správní rada zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven by neměla být řízena osobami, které jsou ve střetu zájmů a jsou příjemci peněz, které si samy schvalují. Na tom se zde jistě shodneme. Vládní novela dovoluje, aby se za jistých okolností stal členem správní rady i ten, kdo ve střetu zájmů je, pokud je tento střet zájmů malý a není převažující činností této osoby. Převažující činnost osoby není jasně specifikována, jestli je finanční, časová, v jakém horizontu se bude měřit, kdo to bude posuzovat a kdo bude případně člena správní rady odvolávat, pokud dojde k tomu, že poskytování hrazených služeb se stane převažující činností této osoby. Vzhledem k nejasnosti výkladu u tohoto paragrafu navrhuje, aby byla předmětná část vyškrtuta a střet zájmů přestal být řešen na malý a velký.

A tím posledním pozměňovacím návrhem je pak ten pod číslem 4168, který také předkládáme společně s kolegyní Richterovou, protože vládní novela vlastně – vycházím z toho předchozího – stanovuje podmínky pro výkon funkce členů správních rad pro zaměstnanecké a oborové zdravotní pojišťovny a určuje jasné okruhy a střety zájmů, které člen správní rady nesmí mít. Aby bylo zajištěno, že všichni členové správních rad zdravotních pojišťoven jsou si rovni ve smyslu podmínek, které musí splňovat pro výkon své funkce, navrhuje právě výše připravenou změnu, kdy stejné podmínky střetu zájmů platí i pro členy Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Ano, poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovoluji mi pár poznámek k projednávané novele ve druhém čtení. Bylo tady zmíněno, že jsem na výboru pro zdravotní politiku předložil pozměňovací návrh, který následně při hlasování členů zdravotního výboru získal podporu členů zdravotního výboru.

Jak už jsem deklaroval na samotném jednání výboru, můj návrh reaguje na fakt, že vládou předložená novela nedostatečně respektuje nález Ústavního soudu z roku 2018. Změny, které novela v té vládní podobě přináší v mechanismu obsazování orgánů rezortních a zaměstnaneckých pojišťoven, totiž ještě více posilují práva velkých zaměstnavatelů, a naopak opomíjejí práva samotných pojištěnců. A právě tento fakt jsem považoval za natolik závažný, že jsem na něj zareagoval zmíněným pozměňovacím návrhem.

Chci ale v této souvislosti zdůraznit, a jasně jsem to zmínil i na výboru, že můj návrh má charakter pouze dočasného, přechodného řešení, nikoliv řešení dlouhodobého. Sám pan ministr na jednání zmínil, a i to tady dnes zaznělo, že vláda

ještě chystá další novelu zákona o resortních a zaměstnaneckých zdravotních pojišťovnách. A mělo by to být, pokud jsem dobře poslouchal na výboru, ještě v průběhu tohoto roku. Předpokládám, že vláda v rámci té další novely předloží skutečně plán, jakým způsobem transparentně a nediskriminačně orgány zdravotních pojišťoven obsazovat.

Pokud se jedná o kritiku, která se snesla na tento pozměňovací návrh v některých médiích a také ze strany Hospodářské komory a velkých zaměstnavatelů, tak k tomu bych chtěl jenom říci, že tuto kritiku vnímám jako doklad toho, že velcí zaměstnavatelé, ale také některé finanční skupiny mají v tuto chvíli zásadní vliv v zaměstnaneckých a rezortních zdravotních pojišťovnách. A je potřeba se ptát, jestli toto je úplně správně, jestli to takto chceme. Je potřeba si uvědomit, že ten původní model zaměstnaneckých, rezortních, podnikových pojišťoven měl trošičku jiný ráz. Dneska si mezi sebou zdravotní pojišťovny nějakým způsobem konkurují a nelze říci, že jejich statut v tuto chvíli odpovídá tomu statutu zaměstnaneckých a rezortních pojišťoven, možná s výjimkou pojišťovny Škoda. Pojištěnci těchto pojišťoven dneska zdaleka nejsou například jenom vojáci, nebo příslušníci bezpečnostních složek u pojišťovny Ministerstva vnitra, stejně tak jako třeba to nejsou jenom vojáci u Vojenské zdravotní pojišťovny. Jsou to běžní občané, kteří se k této pojišťovně přihlásili. A je tam také nemalé procento těch takzvaných státních pojištěnců. Proto jsem přesvědčen o tom, že by obecně zástupci pojištěnců měli mít právo zasahovat do voleb do orgánů zdravotních pojišťoven. A právě proto jsem zvolil ten způsob, který je dneska znám v tuto chvíli odpovídá tomu statutu všeobecné zdravotní pojišťovny, tedy princip zastupitelské demokracie. A znovu zdůrazňuji, že to není vhodné řešení pro dlouhodobý horizont, ale je to řešení v tuto chvíli, kdy vládní návrh nerespektuje ten náleze Ústavního soudu, nebo alespoň ne tak, jak to Ústavní soud vcelku zamýšlel.

Pak bych se ještě rád vyjádřil ke kritikům, kteří pozměňovací návrh, který přijal zdravotní výbor, kritizovali z toho pohledu, že to snad mají být nějaké pašalíky pro stávající poslance. Tady bych chtěl říci, že já sám osobně jsem ani v minulém, ani v tomto volebním období v žádné správní či dozorčí radě nezasedal, a také tady chci říci závazek, že to ani do budoucna neplánuji, protože jsem aktivní lékař a nepovažuji to za vhodné. Chci také zdůraznit, že KDU-ČSL například ve Správní radě VZP jak v minulém, tak v tomto volebním období žádného poslance nemá, takže je to jenom na strategii a zodpovědnosti jednotlivých politických frakcí zde v Poslanecké sněmovně.

Ale vrátím se ještě k tomu, co tady dneska avizoval pan ministr, a navázal bych na kolegu Třešňáka. Vážím si toho, že v mezidobí ministerstvo ten můj trošičku provokativní pozměňovací návrh – a já jsem se tím netajil, že to je trošičku provokativní a že to je trošičku i výzva k ministerstvu – přetavilo v pozměňovací návrh, který dneska bude pan ministr načítat, jak avizoval. Nemohu v tuto chvíli ještě říci, jak se k němu finálně postavíme, protože má 16 stran a je tam od včerejšího večera. Ale tak jak už některé ty parametry zde představil nebo komentoval kolega Třešňák, tak ten směr považujeme za správný. My si ho určitě do třetího čtení jako klub KDU-ČSL poctivě i s experty analyzujeme, a pokud náš názor bude takový, že lépe odpovídá nálezu Ústavního soudu, že lépe odpovídá tomu, aby pojištěnci měli

zajištěné právo se podílet na obsazování dozorčích a správních rad zdravotních pojišťoven, tak mohu říci, že pokud k tomuto závěru dojdeme, tak upřednostníme ve finálním hlasování tento pozměňovací návrh před tím našim, který, jak jsem říkal, měl být pouze krátkodobým řešením. Ale ten bianko šek ještě v tuto chvíli dát nemůžu, potřebujeme si ten pozměňovací návrh zanalyzovat.

Děkuji vám za pozornost, hezký večer.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych navázal na kolegu Kaňkovského. Přesně tak, jak to říkal, tak to bylo. Za mě, je to trochu pro mě složitě – komplexní pozměňovací návrh. Vlastně den před hlasováním, respektive dneska jsme se o něm dozvěděli, takže i my si ho zanalyzujeme.

A já mám jeden dotaz na pana ministra. Ve chvíli, kdy uvažujeme o nějakých strukturálních změnách, tak pokud by se do budoucna uvažovalo o snížení nebo zvýšení počtu pojišťoven, tento návrh neblokuje toto? Protože budeme to mít transparentně změněno, ale v dané pojišťovně budou dvě třetiny, do kterých nezasáhne stát. A pokud stát bude chtít měnit nějakou strukturu, tak by mě zajímalo, jakým způsobem to udělá. Takže poprosil bych o tuto odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nikdo další se do obecné rozpravy nehlásí, hlásí. Pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Já budu jenom krátce reagovat na pana poslance Kaňkovského. Skutečně pravdou je, že ten vládní návrh v tomto směru nebyl zcela dokonalý, a deklarovali jsme, že chceme ještě úpravu. A ten pozměňovací návrh, tak jak ho načtu v podrobné rozpravě, řeší ten problém. Skutečně ten pozměňovací návrh v zásadě vylučuje tu klauzuli 0,4 procenta odvedeného pojistného, což je první věc, a dává tedy možnost volit i zaměstnancům, osobám samostatně výdělečně činným bez zdanitelných příjmů, zkrátka všem skupinám pojištěnců, které vlastně odvádějí pojistné na veřejné zdravotní pojištění, což je ten princip, ke kterému došel i Ústavní soud, že by tam neměla být v tomto směru žádná diskriminace, žádná konkrétní nominace od konkrétních organizací, třeba odborových organizací a podobně. Takže je to skutečně tak, že každý pojištěnec bude moci být volen a zároveň všichni, kteří odvádějí nějakým způsobem pojistné, budou moci volit, budou mít aktivní volební právo. Takže v tomto směru si myslím, že pozměňovací návrh, který načtu, by toto měl plně respektovat a nastavit ty volby transparentně.

Pokud jde o pana poslance Kasala, tak to je samozřejmě otázka, protože v současné době legislativa, tak jak je nastavena – zákon o zaměstnaneckých zdravotních pojišťovnách neumožňuje slučování. Je to o nějaké další změně zákona,

protože v současné době, pokud bychom chtěli třeba slučovat pojišťovny, tak by musela vlastně příslušná zdravotní pojišťovna být v tzv. bankrotu, nemohla by platit závazky svým poskytovatelům asi šest měsíců atd., a jsou tam poměrně přísná kritéria, takže tam bude nutné ještě udělat zásadnější změnu zákona. To není otázka obsazení orgánů, ale to je otázka vůbec podmínek pro fúze, tak jak jsou v současné právní úpravě. Ale na druhou stranu si je třeba také uvědomit, že v řadě těch pojišťoven budou zastoupeni zaměstnanci státu stejně, jako jsou dnes. Ono dneska to tak je. Dneska vlastně jedna třetina je vláda a dvě třetiny jsou zástupci zaměstnavatelů, odborů, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, Vojenská zdravotní pojišťovna, zástupci armády atd. Tady by se v zásadě nemělo nic změnit zásadního oproti tomu současnému stavu, ale nutné je upravit podmínky pro nějaké možné fúze, které jsou teď poměrně přísné v tom zákonu, a je to o hlubší právní úpravě. Ale my teď aktuálně nějakou analýzu v tomto směru připravujeme, a případně změnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádná další přihláška do obecné rozpravy není, obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova nevidím, přejdeme k rozpravě podrobné. Do podrobné rozpravy je jako první přihlášen pan poslanec Třešňák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Já se už jen přihlásím k pozměňovacím návrhům, které jsem zmínil v obecné rozpravě. Je to 3968, 4167 a 4168. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další se přihlásil do podrobné rozpravy pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 4120, který komplexně upravuje zapojení jednotlivých skupin pojištěnců do voleb orgánů zdravotních pojišťoven. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihláška do podrobné rozpravy není. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova také není. Nezazněl žádný návrh, o kterém bychom nyní mohli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo 10, kterým je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona opět uvede pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji opět za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovolte tedy, abych uvedl návrh novely zákona o ochraně veřejného zdraví. Jak jsem předeslal již v rámci prvního čtení a při projednání návrhu zákona ve výboru pro zdravotnictví, hlavním důvodem předložení je potřeba adaptace dvou unijních nařízení, a to nařízení Evropského parlamentu a Rady o úředních kontrolách a nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

Nařízení o úředních kontrolách jako celek nabylo účinnosti 14. prosince 2019. Český právní řád je tak třeba adaptovat na uvedené nařízení co nejdříve. Zákon o ochraně veřejného zdraví je jeden z několika zákonů, kterým je uvedená adaptace naplňována.

V souvislosti s implementací uvedených nařízení se zakotvují některé nové, zejména oznamovací povinnosti pro osoby dovážející nebo vyrábějící materiály, předměty určené pro styk s potravinami a dále pak také některé nové kompetence pro Ministerstvo zdravotnictví. Nad rámec implementace byla v zákoně o ochraně veřejného zdraví a v zákoně o specifických zdravotních službách identifikována ustanovení týkající se státního zdravotního dozoru v oblasti ochrany veřejného zdraví, jejichž aplikace v praxi byla zhodnocena jako problematická. V oblasti ochrany zdraví při práci dochází k úpravám, jejichž cílem je především snížení administrativní a ekonomické zátěže podnikatelským subjektům. Zakotvuje se například možnost předložit v rámci kategorizace práce pro faktory fyziologie práce u prací, které jsou nerizikové, odborné hodnocení provedené autorizovanou nebo akreditovanou osobou místo nákladného měření. Dále se odstraňuje duplicitní a časově náročný postup vypracování a projednání textu, písemných pravidel o bezpečnosti, ochraně zajišťující zdraví a ochraně životního prostředí. Současně jsou navrhovány změny navazující na probíhající legislativní úpravy pro oblast ochrany zdraví zaměstnanců, a to zejména při práci s chemickými látkami a směsmi, a to jak na národní, tak i mezinárodní úrovni. Součástí navrhované právní úpravy je i související změna zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů.

Jako vždy při projednávání nového zákona o ochraně veřejného zdraví probíhá základní a zásadní diskuze ohledně povinného očkování, které obsahuje daný zákon. V této souvislosti bych rád zdůraznil, že Ministerstvo zdravotnictví považuje za potřebné setrvat na základních principech očkování, to znamená zachování povinného

očkovaní tak, jak je nastaveno v současné legislativě, zejména z důvodu zachování proočkovánosti populace, která se v současnosti nebezpečně snižuje.

Návrh zákona byl výborem pro zdravotnictví projednán a výbor doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s předloženým návrhem zákona.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh uvádí český právní řád do souladu s unijní úpravou. V případě jeho nepřijetí samozřejmě by to mělo vliv na závazky vyplývající z členství v Evropské unii. Věřím, že návrh podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh v prvním čtení byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru, usnesení výboru máme k dispozici. Jde o sněmovní tisky 530/1 a 530/2. A já prosím zpravodajku výboru pro zdravotnictví, kterou byla paní poslankyně Olga Richterová, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jen velice stručně shrnu, že jsme návrh zákona projednali na 54. schůzi zdravotního výboru. Bylo to dne 8. ledna tohoto roku. Usnesení výboru je k dispozici jako sněmovní tisk 530/2. Podstatné je, že výbor nepřijal žádné pozměňovací návrhy a že doporučuje návrh zákona přijmout. Takto, myslím, lze shrnout stručně v rámci zpravodajské zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za informaci o projednání ve výboru pro zdravotnictví. Než otevřu obecnou rozpravu, tak ještě jedna omluva. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám obecnou rozpravu. Jako první vystoupí paní poslankyně Věra Adámková, připraví se pan poslanec Kamal Farhan. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych v této obecné rozpravě řekla několik slov, po kterých pak bude jasné, proč jsme podávali pozměňovací návrh. Tento zákon považuji za velmi důležitý a je velmi důležitý pro celou naši společnost.

Z toho terénu, který známe velmi dobře, vyplývá, že velmi důležitou úlohou je úloha hlavního hygienika ve zdravotnických zařízeních a postavení hygieny jako takové. Bohužel nemáme v současné době úplně jasné procesní věci někde nastavené v hygienických službách, a to není samozřejmě dobře. Nejedná se tady jenom o ta infekční rizika, ale jedná se o celkové uchopení hygieny, kam patří také hygiena práce, hygiena škol, hygiena dětí apod. Takže tady samozřejmě to pole působnosti je naprosto široké.

Na základě těchto zkušeností, na základě zkušeností z terénu, kde se začalo ukazovat, že veřejnost vnímá hygienu jako něco přídatného, méněcenného, tak bohužel na velmi zodpovědných postech jsou lidé, kteří nemají dostatečné vzdělání, a bohužel potom se dostáváme do velmi nevhodných situací, které už naše zdravotnictví by řešit nemělo.

Na základě těchto zkušeností si dovoluji s kolegy říci, že samozřejmě bychom byli velmi rádi, kdyby tam došlo ještě k určitému upřesnění. To znamená, že hlavním hygienikem České republiky může být pouze lékař se získanou specializovanou způsobilostí potom k dalším úkonům, jmenuje jej vláda, na jeho výběr, jmenování a odvolání se samozřejmě přiměřeně použijí ustanovení zákona o státní službě a podle rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví.

Další věcí, která je naprosto nutná, je opět tam zavést hygienickou službu jako službu vzdělávací, protože hygiena se prolíná všemi oblastmi, celým naším životem, a když budete chtít i postavit nebo přistavit jednu místnost, víte dobře, že musíte mít posouzení hygienika. A tam by bylo velmi vhodné, kdyby to byl člověk, který tomu rozumí. Takže i z těchto důvodů je třeba, aby samozřejmě dále celá hygienická služba probíhala jednak vzdělávacím procesem, ale také sama byla zapojena do vzdělávání. Takže je třeba, aby se tyto krajské hygienické stanice a další podílely na vzdělávání lékařů, zdravotnických i nezdravotnických pracovníků tak, aby samozřejmě mohlo naše zdravotnictví dále poskytovat velmi kvalitní služby.

Další věcí, kterou je třeba říci, že všude tam, kde potřebujeme hygienickou službu, je provádění lékařských činností v ochraně a podpoře veřejného zdraví. Veřejné zdraví a veřejné zdravotnictví je obor, který někdy u nás bývá popelkou, a to není dobře, protože veřejné zdravotnictví ve vyspělých zemích, kam se samozřejmě řadíme, má velmi důležitou úlohu v posilování trendů a definic moderní medicíny, zejména co se týče populačních preventivních programů. Takže i z tohoto pohledu je tedy nutné, aby byli tito zaměstnanci s odbornou způsobilostí dále zapojeni do úkolů orgánů ochrany veřejného zdraví a zapojovali se do provádění lékařských činností v ochraně a podpoře veřejného zdraví. Samozřejmě aby tam také bylo postgraduální i pregraduální vzdělávání lékařských i nelékařských oborů a samozřejmě aby byli schopni posléze stát v jedné řadě, i co se týče posudkové služby.

Dámy a pánové, prosím pěkně, naše veřejné zdravotnictví je velmi důležité a dělá důležitou část dobrého jména naší medicíny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Farhan. Připraví se pan poslanec Třešňák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já si dovolím tady v obecné rozpravě krátce zdůvodnit své tři pozměňovací návrhy, které považuji za spíše technického rázu.

První návrh reaguje na změny v unijním právu, ke kterým došlo až v průběhu schvalování návrhu zákona vládou, a nebylo tak možné je ze strany předkladatele

zpracovat. Jedná se o problematiku strategického hlukového mapování, jehož součástí jsou tzv. akční plány pořizované Ministerstvem dopravy a krajskými úřady za účelem ochrany před škodlivými a obtěžujícími účinky hluku. Lhůta na přípravu akčního plánu v současné době činí jeden rok a vychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49, evropské směrnice ze dne 25. června 2002, o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí. Citovaná směrnice byla novelizována nařízením Evropského parlamentu a Rady EU 2019/1010 ze dne 5. června 2019, o sladění povinností podávání zpráv v oblasti právních předpisů souvisejících s politikou životního prostředí, tak, že tato lhůta byla prodloužena na dva roky.

Uvedené nařízení nabylo účinnosti dne 6. června 2019, je proto nezbytné promítnout tuto změnu do zákona o ochraně veřejného zdraví v co nejkratším možném termínu. Kromě toho navrhuji úpravu přechodného ustanovení a ustanovení o účinnosti, neboť v současné době již nejsou časově aktuální. Účinnost je navržena plovoucím datem, protože s ohledem na implementační lhůty je to v oblasti právních předpisů souvisejících s politikou životního prostředí tak, že tato lhůta byla prodloužena na dva roky.

Uvedené nařízení nabylo účinnosti dne 6. června 2019, je proto nezbytné promítnout tuto změnu do zákona o ochraně veřejného zdraví v co nejkratším možném termínu. Kromě toho navrhuji úpravu přechodného ustanovení a ustanovení o účinnosti, neboť zase již nejsou časově aktuální. Účinnost je navržena, v uvozovkách, plovoucím datem, protože s ohledem na implementační lhůty je nezbytné, aby zákon nabyl účinnosti co nejdříve. (Poslanec přečetl stejný text dvakrát.)

Druhý pozměňovací návrh se týká odborné způsobilosti, to tady krátce zmínil pan ministr, pro nakládání s nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, pro něž je vyžadováno vysokoškolské vzdělání. Vzhledem k tomu, že do § 44b odst. 1 zákona se nově doplňují konkrétní oblasti vzdělávání, je potřebné vyřešit i vztah k dříve získaným diplomům, neboť v oblasti vzdělávání před novelou vysokoškolského zákona, což je zákon č. 137/2016 Sb., neexistovaly diplomy. Navrhuji tedy použít dovětek "nebo obor obdobné vysokoškolské vzdělání, které bylo získáno studiem na vysoké škole nezařazeným do oblasti vzdělávání" – toto je moje rozšíření –, který byl použit již v několika jiných právních předpisech. To je můj druhý pozměňovací návrh.

Třetí pozměňovací návrh řeší problematiku referenční laboratoře přírodních léčivých zdrojů. Tato referenční laboratoř je řízena Ministerstvem zdravotnictví na základě lázeňského zákona. Její existence je nutným předpokladem řádné péče o státní zdroje, v tomto případě přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod. Činnosti, které v rámci celorepublikové působnosti zabezpečuje, představují dlouhodobý kontinuální proces, u něhož je důležité zajištění laboratorní kontinuity z hlediska reprezentativnosti a opakovatelnosti výsledků. Nicméně úhrady za prováděné činnosti nepostačují na rozvoj a udržitelnost laboratoře a jen sporadicky pokrývají provozní financování. Důsledkem toho je mimo jiné, pro vaši informaci, nedostatečné personální obsazení – dnes tam jsou tři pracovníci s neúplnými úvazky;

technické vybavení, které již neumožňuje samostatně provádět ani analýzy, natož provádět další činnosti předpokládané lázeňským zákonem.

Veškerá činnost zahrnující zpracování ekonomických agend, mzdových agend, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, IT potřeb, jakož i právních služeb je prováděna externí firmou v úzké součinnosti se Zdravotním ústavem se sídlem v Ústí nad Labem, který v dnešní době provádí veškeré chemické analýzy výtěžku minerálních vod, peloidů i plynů. Z toho důvodu navrhuji převést referenční laboratoř přírodních léčivých zdrojů pod Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem, s nímž je nyní vykonávána součinnost v těsné spolupráci. Tato změna by neměla představovat žádné dopady na výkon činnosti podle lázeňského zákona ani dopady na státní rozpočet, resp. tyto by měly být pozitivní.

Ještě než vám poděkuji za pozornost, tak avizuji, že se přihlásím v podrobné rozpravě k těmto svým třem pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na řadě je nyní pan poslanec Třešňák, po něm vystoupí paní poslankyně Brzobohatá. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Ještě jednou pěkný podvečer. Dovolte mi, abych představil některé pozměňovací návrhy týkající se povinného očkování. Ten první je 4065, protože jaksi v tom původním zákoně vyžadovaná kompletní proočkovanost a její dokladování na zotavovacích akcích a školách v přírodě nebyla doposud racionálně lékařsky zdůvodněna, resp. až z diskuse na výboru zdravotnictví 8. ledna některá zdůvodnění vzešla, byť např. čísla, která jsou konkrétně v zákoně, jako pět dní trvání akce nebo kolektiv 25 dětí ve třídě, stále považuji za čísla vystřelená od stolu. Nicméně ten hlavní rozdíl mezi zotavovací akcí a školou v přírodě zde diskutován byl, právě na školu v přírodě jede vždy ten stejný, identický a homogenní kolektiv dětí, který spolu tráví i zbytek školního roku ve třídě, takže to nás vedlo kromě toho pozměňovacího návrhu 4065 i k jistému kompromisnímu návrhu, který tu povinnost vypouští právě jenom u škol v přírodě, a to je návrh 4165.

Dále bych představil pozměňovací návrh 4166, kterým se ruší podmínka očkování pro přijetí do dětských skupin a soukromých mateřských škol. Zároveň se vypouští, aby očkování bylo nově povinné také v dětských koutcích a mateřských centrech. A spíše než preventivní nástroj ochrany veřejného zdraví vlastně tohle představuje zákaz přijímání neočkovaných dětí do školek a je to jistou donucující sankcí, což nám přijde jako rozpor se samotným školským zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Farský a pak budeme pokračovat tak, jak jsou řečníci přihlášení. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych tady navázal na kolegu Třešňáka, který mluvil o té zrušené sankci, kterou je zákaz účasti těch plně neproočkovaných na školách v přírodě nebo na zotavovacích akcích. Pan kolega Třešňák spolu s dalšími předložil pozměňovací návrh, který se jen mírně liší od toho, který jsem v rozmezí několika hodin do systému vkládal já. Řekl bych, ten pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, řeší stejnou agendu, ale řeší jako podskupinou. Když řeknu ten rozdíl, tak já to navrhuji tak, aby na zotavovací akce a na školy v přírodě mohly jet i plně neočkované děti – a to je ten rozdíl od pozměňovacího návrhu skupiny poslanců v čele s panem kolegou Třešňákem – aby to měly ve zdravotní dokumentaci zaznamenáno, ve zdravotním posudku, v jakém stavu na ten tábor jedou.

Proč toto navrhuji? Protože to je jedna z těch sankcí, kterou když představujete lidem – a já vedu tábory, je to fakt dost nepochopitelné pro ty, kteří celoročně fungují v nějakém kolektivu, kteří se scházejí, kteří se setkávají, zažívají spolu víkendy, a pak zjistí, že pokud je ta akce delší jak pět dnů a je na ní více jak 29 dětí, tak najednou už nikam vyrazit nemůžou, nebo alespoň nikam nemůžou vyrazit legálně. Ta sankce je tak nevysvětlitelná, že jenom zvyšuje nedůvěru k samotnému očkování. A myslím si, že to je to, čemu dnes čelíme, že ta nesmyslnost, neprovázanost sankcí, které jsou v některých případech, zvláště v tomto, takovou diskriminující šikanou, prostě způsobuje ten odpor k očkování, který pak přináší to, jak klesá proočkovanost. Protože jak vysvětlit, že když jich bude 29, tak jet můžou, když jich bude 30, tak už tam nemůžou vyrazit, i když se celoročně scházejí v kolektivu a jezdí na víkendové akce, tak pokud je ta akce čtyřdenní, tak na ni vyrazit můžou, ale pokud bude mít šest dnů, tak už na tu akci jet nemůžou. To je takové ustanovení, které se vysvětlit nedá. A tím, jak se vysvětlit nedá zdravotními důvody, tak jen způsobuje pocit, že je tady vyvíjen neúměrný tlak. Přitom samotné ty zotavovací akce mají přece příznivý dopad jak na zdravotní stav dětí, tak i na jejich sociální začlenění. A my jenom tímto způsobem ostrakizujeme a vyvádíme je z toho kolektivu.

Aby tady nepadla mýlka a nepřesunuli jsme tu debatu k otázkám povinného očkování. To vůbec není návrh na nepovinné očkování nebo nějaké rozmělnění. Ta povinnost zůstává, dokonce zůstává i sankce, kterou můžou samozřejmě dostat, ale jediné, co navrhuji, je, aby tam nebyla z mého pohledu a pohledu toho vysvětlujícího ta nesmyslná sankce, která říká, že můžete všechno, ale nemůžete pak odjet na tábor nebo na školu v přírodě, protože to je taková sankce, která jenom ubližuje i samotnému konceptu očkování. Děkuji za pozornost. V podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Brzobohatá, připraví se pan poslanec Válek. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás ráda seznámila se svými dvěma pozměňujícími návrhy.

Jeden je o šíření infekčních nemocí. Účelem zákona o ochraně veřejného zdraví je ochrana a podpora zdraví obyvatelstva a jeho skupin včetně zdravotních pracovníků. Můj předkládaný pozměňující návrh lépe definuje podmínky ochrany zdravotních pracovníků před nákazou, umožňuje provedení testu na HIV bez souhlasu pacienta v případech profesionální expozice či poranění a uvádí do souladu informační povinnost pacienta s Listinou základních a práv a svobod. Pozměňovací návrh nijak neruší a neomezuje ani jinak neupravuje informační povinnost pacientů definovanou v zákoně 41, o zdravotních službách, která zůstává v plném rozsahu zachována.

Tak a ten druhý návrh – je to očkování proti meningokokovi. Tady jsem si neudělala žádnou přípravu, protože je to téma, které se mě osobně velice týká, protože bohužel tady na tu nejzákeřnější bakterii, která vůbec na světě existuje, když uhoří, když se ukáží její první příznaky, tak někdy se stane, že do 24 hodin člověk umírá, ať je u něho třeba pět doktorů. Takže je to vlastně pozměňovací návrh, který umožňuje to, že maminky děti do jednoho roku si to budou moct nechat jako nepovinné očkování, nebudou muset vytahovat peníze z kapes, ale budou mít děti očkovány zdarma. Tak doufám, že mě všichni v tomto návrhu podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Nyní vystoupí pan poslanec Válek, připraví se pan poslanec Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, myslím, že v roce 2012 se změnila legislativa, která posunula očkování v České republice, což je dobře. Teď jestli si správně pamatuji, v roce 2015 přijalo pětiletý akční plán Ministerstvo zdravotnictví na zvýšení proočkovanosti, v letošním roce bude končit. Ale pokud se udělá analýza těch pěti let, tak ta proočkovanost, byť ten akční plán se jistě v předchozích vládách realizoval, spíš klesá, než stoupá, to víme, víme, že v některých kategoriích. Takže ten akční plán úplně nefungoval. V příštím roce bude předpokládám, vyhodnocen. Není to asi chyba stávajícího ministra, nicméně bude nějaké vyhodnocení toho akčního plánu.

Ministerstvo, byť to takhle v tom akčním plánu není, přistoupilo k několika pozitivním krokům. Ty pozitivní kroky spočívají v tom, že jsme odhlasovali odškodnění těch, kteří mají komplikace způsobené očkováním, na druhé straně tvrdě trváme a vymáháme povinné očkování, a to je dobře, snažíme se veřejnost informovat, aby se očkování nebála, a informujeme o užitečnosti očkování. A všechny tyto aktivity jsou velmi pozitivně vnímány. Nicméně chybí některé drobnosti, které mně připadají ne úplně logické.

Já bych si dovolil podpořit na tomto místě pozměňovací návrh paní profesorky Adámkové, který s tím souvisí. Domnívám se opravdu, že hlavní hygienik by měl být lékař. A pokud tento obor – hygiena a epidemiologie – je, je to zásadní obor, tak bychom měli tuto změnu přijmout a přimlouvám se za tento pozměňovací návrh.

A sám předkládám spolu s kolegy z dalších politických stran další dva pozměňovací návrhy, které jsou součástí komplexu čtyř pozměňovacích návrhů. Z mého pohledu tyto pozměňovací návrhy jsou spíše technickými úpravami. Já jsem

se je snažil konzultovat napříč s odborníky, s Ministerstvem zdravotnictví a dalšími. První má číslo 4140, druhý má číslo 4141.

Pozměňovací návrh číslo 4140 se de facto týká definice kontraindikace očkování, protože v zákoně je definice trvalé kontraindikace. Ty trvalé kontraindikace jsou známé, zřejmé. My, kteří pracujeme ve velkých nemocnicích, kde jsou dětská onkologická oddělení, známe řadu těchto nešťastných trvalých kontraindikací. Nicméně existuje suma dočasných kontraindikací, které pediatři velmi dobře znají. A tyto dočasné kontraindikace jsou legitimní dočasnou kontraindikací očkování. Bohužel v zákoně je definováno – trvalá kontraindikace. A pak děti, které mají tuto dočasnou kontraindikaci, nejsou akceptovány v mateřských školách, nemohou se účastnit škol v přírodě.

Já to nepovažuji za logické, přerozdělovat mezi trvalou a dočasnou kontraindikací, když děti s trvalou kontraindikací se účastnit těchto aktivit mohou, mohou do školky, a děti s dočasnou kontraindikací, jejichž rodiče neodmítají očkování, se nemohou účastnit. To nepovažuji za šťastné, a proto můj – nebo náš pozměňovací návrh, já si to dovolím takhle formulovat, náš pozměňovací návrh vypouští v podstatě slůvko "trvalá kontraindikace" a ponechává slůvko "kontraindikace". Domníváme se, že tím vyřešíme řadu nešťastných situací, ke kterým dochází. Přitom se domníváme, že naši pediatři jsou ti nejlepší a nejvíce kvalifikovaní, kteří mohou posoudit, zda má, či nemá dítě kontraindikaci očkování, a pokud vysloví to, že dítě má kontraindikaci očkování, nemělo by být tomu dítěti upíráno, aby mohlo chodit do mateřských škol nebo na školy v přírodě po tu dobu, kdy ta dočasná kontraindikace trvá. Je to tedy pozměňovací návrh číslo 4140.

Ten druhý pozměňovací návrh – ty první dva představil kolega Třešňák – se týká de facto skupiny dětí, které byly očkovány pentavakcínou, jejíž součástí nebyla očkování proti hepatitidě B. A pro tyto děti zase je problém, protože nemají očkování proti hepatitidě B, účastnit se aktivit ve školském kolektivu, přitom to nemá úplně logiku, aspoň z mého pohledu jako lékaře, protože hepatitida B se přenáší krví anebo pohlavním stykem a je velmi, velmi málo pravděpodobné, že by k tomuto přenosu došlo. To znamená, i tady se jedná z mého pohledu spíše o technickou úpravu, drobnou technickou úpravu, která je zdánlivě nepatrná, nicméně významně může určitě části populace usnadnit život a návštěvu školy. A zase, nejde o žádné omezení povinného očkování, nejde o žádný průlom do povinného očkování, to bych chtěl znovu zdůraznit, to nejde v žádném z těch pozměňovacích návrhů, ale cíl toho našeho kolektivu je jednoznačný – zvýšit proočkování české populace a zvýšit ho tak, že omezíme obavy a drobné chyby, které jsou v legislativě a které rodiče zbytečně stresují, vypustíme.

Tyto dva pozměňovací návrhy jsou z této kategorie podobně jako pozměňovací návrhy kolegy Třešňáka. Já bych vás velmi poprosil o vaše vlídné přijetí těchto pozměňovacích návrhů a jejich podporu a tímto končím a děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Petr Pávek, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, všechno nejlepší do nového roku. Vidíme se poprvé.

Já bych krátce navázal na své předřečníky. Já se domnívám, že téměř všechny pozměňovací návrhy, jak tady dnes byly zmíněny, si zaslouží podporu, ať už je to u té kvalifikace, nebo jsou to legislativní nedostatky, a potom tamhle z té strany jsou to pozměňovací návrhy, které mají zabránit šikaně některých vybraných dětí, potažmo jejich rodičů při určitých příležitostech.

Podle mého názoru se tady stát stává drábem při vymáhání cizích zájmů, a to není dobře. Uvedu několik příkladů. První je – neuslyšíte ode mě teď nic proti očkování a proočkovanosti obyvatel, i když většina z vás na to zná můj názor. Zůstaňme u toho, že chceme, aby byla proočkovaná populace. Zůstaňme u toho, že očkování je tak užitečné, jak se tváří. Zůstaňme u toho, že chrání ty, kteří byli očkováni. Ale vy, zejména vy lékaři, víte, že zodpovědně je potřeba ke každému dítěti přistoupit zvlášť, že by měly být poskytovány očkovací plány, že ne každé dítě prostě může odejít s hexavakcínou, že to může vyvolat prostě různé protireakce, kontraindikace apod.

V takových případech, když třeba dítě není zcela proočkováno, tak ho vyloučit z nějaké akce, je podle mě šikanózní a není to opodstatněné. Je-li to očkování skutečně tak chránící, tak se ty ostatní děti ani jejich rodiče nemusí ničeho obávat. Stejně jsou ty děti celou dobu pohromadě. My tady máme absurdní situace, kdy například ve školce sankcionujeme tu školku za to, když přijme dítě, které není proočkováno nebo zcela proočkováno tak, jak to ukládá dneska zákon, a následně dva měsíce nato ho pošleme do první třídy ve škole, kde už to nehraje žádnou roli. Stejně tak vylučování těchto dětí z táborů, různých akcí, škol v přírodě, rekondičních pobytů je prostě šikanózní.

A zejména potom – já si při téhle příležitosti vzpomenu na ty šťastné okamžiky svého dětství, kdy jsme jezdili na skautské tábory, kdy jsme prostě vykopali latrínu, kdy jsme nebyli svázáni tak přísnými hygienickými předpisy, které z toho dneska dělají v podstatě hotelový pobyt, kdy jsme vařili v jednom kotli a pak jsme z něho jedli, kdy jsme pili vodu ze studánky a vozili jsme ji tam v konvicích. Dneska se podle mě ty hygienické předpisy v mnoha ohledech zvrhly v podstatě v něco, co brání tomu původnímu účelu například pobytu ve společenství dětí, táborů, přírody, jaksi toho normálního, co je prostě v životě pěkné. A dělá se z toho prostě papírová válka, zavádí se do toho spousta šikany. Já se domnívám, že to není namístě a není to správné.

Pak je tam ještě jedna kategorie a to jsou soukromé školky. Tam se domnívám, že to naráží přímo na ústavní pořádek České republiky. A sice jedna věc je, když se stát domáhá, byť šikanózním způsobem, například proočkovaností v zařízeních, která financuje a která pod něj organizačně spadají, a jiná věc je, jestliže tady máme soukromý subjekt, který si někdo založí, a v tom okamžiku už to je v podstatě šikana, která přechází do nezákonnosti, protože určujeme podnikatelskému subjektu, jak se má chovat, jak má dítě přijmout, jak má pokutovat někoho. To je naprosto nepřijatelné. Takže to je zvláštní kategorie mezi těmi školkami. Tam, kde tu školku si zřídí někdo jako soukromý subjekt, jako podnikatelskou záležitost, kde se nemusí

obávat, nemá nad sebou hierarchii těch úřadů, ať už zřizujících měst, anebo prostě krajů nebo států, tam se domnívám, že to naráží přímo na ústavní pořádek této země.

Ale já vás chci také požádat za všechny ty rodiče a jejich děti, aby nebyly vylučovány z kolektivů, abyste podpořili v podstatě všechny ty pozměňovací návrhy. Tak jak tady zazněly, tak se domnívám, že vedou k vylepšení té předlohy, která tady přistála z Ministerstva zdravotnictví. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Dvě omluvy. Ze zdravotních důvodů od 17.00 do 19.00 hodin z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Karel Schwarzenberg a také ze zdravotních důvodů od 18.30 do 21.00 hodin se omlouvá pan předseda Vít Rakušan.

S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jiří Bláha a do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já opravdu nebudu zdržovat, jenom rychle. Bavíme se o očkování, ale nezaslechl jsem tady, že bychom se bavili o povinnosti přeočkovat všechny zahraniční pracovníky, kteří k nám přicházejí za prací, a víte, že poslední dobou, já nevím, jestli to víte, ale rozhodně já se s tím setkávám dnes a denně, i mí zaměstnanci dokonce onemocněli černým kašlem, protože prostě je to záležitost, že na východ od nás přeočkovanosť je velice malá. A dneska se bavíme o tom, jestli přeočkovat děti nebo očkovat nebo neočkovat, ale z ciziny sem k nám pravidelně za prací přicházejí lidé, kteří očkování nejsou. A myslím si, že to je závažný problém, který bychom možná v rámci toho očkování mohli naťuknout a řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Richterová v obecné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Už bylo téměř vše řečeno včetně idylické doby našeho dětství, ať už bylo před 25 lety jako u mě, anebo před 50 lety. Prostě vždycky to bylo všechno zelenější. Ale s tím mytím v potoco to je pravda. To se prostě dnes už na táboře nemůže. A stejně to přitvrzuje, ta svázání předpisy a vším souvisejícím v mnoha dalších oblastech. Domnívám se, že tady u té debaty jsme prostě v okamžiku, kdy hledáme tu správnou míru, a že ty opravdu velice drobné pozměňovací návrhy, které představili mí předřečníci, jsou čistě o nějakém napravení – já bych až řekla přehnané – tvrdosti přístupu, přehnaného glajchšaltování.

Jenom vypíchnu, o co jde. Jde o to, že dnes mají legální možnost chodit do předškolních zařízení nebo jezdit na školy v přírodě nebo na tábory delší než pět dní pouze děti, které mají v případě komplikací ty komplikace takové, že z toho plyne trvalá kontraindikace k očkování. A zase, úplně logicky, jak to vysvětlil pan profesor Válek, je naprosto logické, že existuje-li kontraindikace dočasná, tak by právě měla pozastavit pro tu dobu trvání dočasně tu povinnost plného očkování. A tuhle úplně

logickou věc my dnes v zákoně nemáme. Ten pozměňovací návrh ji umožňuje zavést. A já vás velmi prosím, abyste tomuto konkrétnímu pozměňovacímu návrhu tu pozornost věnovali.

Stejně tak opravdu z medicínského hlediska, zase už to bylo vysvětleno, jsme velice, velice přísní na povinnost hepatitidy B. Zase je to ten přenos krví, pohlavním stykem. Je velice nepravděpodobné šíření mezi malými dětmi. A ti rodiče, kteří očkovali své děti pentavakcinou, tak chybí jejich dětem jenom tady ta jedna z těch devíti povinných vakcín. A stejně nemají šanci legálně chodit do předškolního zařízení nebo jet na tábor. Myslím, že takováto přísnost absolutně nedává smysl. A najednou bum, udeří předškolní rok a vše je v pořádku. Udeří páté nebo šesté narozeniny, dítě má jít za rok do první třídy, a v tom povinném předškolním roce už se na kompletnost nebo nekompletnost očkování nehledí.

Jenom vás žádám, vážené kolegyně, vážení kolegové, zamyslete se nad tím, zda vám to dává logicky smysl. Tady ty dvě věci – možnost posunout očkování z důvodu dočasné kontraindikace a možnost vybrat si pentavakcinu, pětivakcinu místo hexa-, šestivakciny, nemít hepatitidu typu B. To se opravdu domnívám, že pokud to něco způsobí, tak jen zvýšení důvěry rodičů v to, že se tenhle stát chová logicky a předvídatelně.

A poslední věc. Já nejsem zdravotník, ale zastupuji tady ve Sněmovně hlas rodičů malých dětí, rodičů, kteří zkrátka nevědí, proč jsou ta pravidla nastavena tak, jak jsou, proč pokud akce trvá do pěti dní, pokud na ní je do 29 dětí, ty jejich třeba nekompletně očkované děti, a to zase mluvím jenom o té pentavakcině, třeba jim může chybět, a často to tak je, jenom ta hepatitida B, tak proč v případech kratší, menší akce jet mohou, v případě delší, větší akce jet nemohou. Zase žádají si logické vysvětlení. A já jsem ho nikde od našeho státu, od Ministerstva zdravotnictví srozumitelně nenalezla. Proč tyhle hranice, proč tato omezení? Proto ty naše pozměňovací návrhy umožňující společné pobyty na školách v přírodě dětí, které spolu stejně chodí do třídy, umožňující společné tábory dětí, které na ty kroužky, na víkendové výlety spolu stejně jezdí. Zase si myslíme, že to dává smysl.

A poslední věc, kterou bych ráda zdůraznila. Důvěra rodičů v očkování zkrátka vzroste s tím, když se posílí speciální individuální péče tam, kde jsou odůvodněné obavy z komplikací. Dám příklad. Když jsem si dělala zpětnou vazbu, ptala jsem se lidí, jaké mají zkušenosti, tak ti, kteří třeba měli významněji předčasně narozené dítě a byli automaticky odesláni do očkovacího centra, tak většinou měli zkušenosti velmi dobré. A chci poprosit. Víte, co se liší v očkovacím centru jaksi vlastně od běžného provozu, když máte harmonogram a jedete podle očkovacího kalendáře? Ten přístup v očkovacích centrech bývá velice individuální, velmi speciální. A díky tomu se předejde komplikacím.

Tak bych jen požádala, mohli-li bychom ke třetímu čtení třeba mít přehled ministerstva, jak se posilují personální kapacity těchto očkovacích center, protože bohužel se zdá, že právě třeba pražský Motol kapacitně se ztenčuje, a to je velká škoda. Pokud v případech velkých dědičných zátěží, v případech prvních komplikací při prvním očkování bude možnost rodičům nabídnout tyto individuální, vysoce

odborné přístupy, tak věřím, že posílíme důvěru a ve finále i tu proočkovanost, o níž tady všichni mluví.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Rozhlédnu se, zdali je nějaký další zájemce o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže tímto obecnou rozpravu končím. Ptám se navrhovatele, pana ministra, zdali má zájem vystoupit se závěrečným slovem. Nemá. A paní zpravodajka právě vystoupila, takže taky nemá. Tím pádem zahajují podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musejí být vždy odůvodněny.

Nyní tady mám řadu poslanců. Vidíme je tady na obrazovce. Jako první vystoupí v podrobné rozpravě paní poslankyně Věra Adámková a připraví se pan poslanec Kamal Farhan. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se v podrobné rozpravě přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu a mých kolegů, který nese číslo sněmovního dokumentu 4188, který jsem podrobně zdůvodnila v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako další vystoupí pan poslanec Kamal Farhan a připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Chtěl bych se zde přihlásit ke svým třem pozměňovacím návrhům, které byly vloženy do systému pod čísly 4154, 4155, 4156. Odůvodnil jsem je v obecné rozpravě a i v systému je vloženo jejich podrobné odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Petr Třešňák a připraví se paní poslankyně Brzobohatá. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Také se přihlásím ke třem pozměňovacím návrhům pod čísly 4065, 4165 a 4166. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Andrea Brzobohatá a připraví se jako poslední pan poslanec Vlastimil Válek.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Chtěla bych se přihlásit ke sněmovním dokumentům, ke sněmovním pozměňovacím návrhům číslo 4174 a 4118. Důvodová zpráva je vložena do systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek a připraví se pan poslanec Farský.

Poslanec Vlastimil Válek: Hezké pozdní odpoledne. Dovolím si přihlásit se ke dvěma pozměňovacím návrhům, a to číslo 4141 a číslo 4140. Oba pozměňovací návrhy jsem podrobně zdůvodnil a vysvětlil, tím pádem děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A jako poslední pan poslanec Jan Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Dovolte mi přihlásit se k pozměňovacímu návrhu 4072, jak je načten v systému a jak jsem ho odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Rozhlédnu se po sále, zdali mám ještě nějaké zájemce o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu. Táhá se opět na závěrečná slova. Pan ministr? (Ne.) Paní zpravodajka? (Ne.) Pan ministr váhá? Ne, ne. Tak dobře. Omlouvám se. Nemám tady žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní by se měl projednávat návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona o obecní policii, nicméně mám tady poznámku, že návrh nelze projednat, jelikož není splněna lhůta, to znamená, že usnesení výboru pro bezpečnost 550/5 bylo doručeno až dnes, 21. 1., ve 14.19 hodin, tím pádem není splněna lhůta 24 hodin. Takže projednání tohoto tisku tedy odložíme a vrhneme se na další tisk.

Jedná se o bod číslo

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený tisk zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a s ním související další zákony. Předložený zákon je vlastně

legislativním základem pro realizaci projektu MOJE daně neboli MODerní a JEdnoduché daně, jehož realizace je spolu s podporou zjednodušení a elektronizace daňového systému a obecně veřejné správy jedním z bodů programového prohlášení vlády. Těžištěm zákona je tedy rozsáhlá novela daňového řádu, který je obecným předpisem pro správu daní, a ten se věnuje čtyřem zásadním tématům.

Prvním z nich je podpora elektronizace, čili zjednodušení administrativy v komunikaci se správcem daně, pozitivně motivovat využívání elektronických prostředků, a proto zakotvuje legislativní předpoklady pro modernizaci portálu Finanční a Celní správy, zejména v novém pojetí daňové informační schránky, která umožní daňovým subjektům mj. získávat větší množství informací pomocí internetu a umožní předvyplnit elektronická podání, zejména daňová přiznání. Na poli elektronizace návrh přináší např. prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání u daní z příjmu o jeden měsíc v případě podání elektronicky, kratší lhůtu pro vrácení přeplatku v případě elektronicky podaných žádostí, upouštění od povinnosti podávat formulářová podání elektronicky pro ty, kteří si dobrovolně zřídili datové schránky, anebo také snížení pokuty za nedodržení elektronické formy podání o polovinu.

Druhým tématem je zjednodušení kontrolních postupů – dnes jsme se už tady o kontrolách bavili –, kde nově bude připuštěna též korespondenční forma komunikace v rámci daňové kontroly, což přinese větší flexibilitu, a bude vždycky záležet na daňovém subjektu, jaká bude jeho vůle, zda bude chtít takto tuto kontrolu zkrátit.

Třetím tématem je revize sankčního systému, která by měla mj. zmírnit dopady některých sankcí, zejména úroků, odstranit nesystémové výjimky v této oblasti, a s tím je především spojeno snížení úroků na úroveň standardního úroku z prodlení uplatňovaného v soukromoprávní oblasti. Dojde tedy k poklesu sankcí úroků ze 16 na 10 % za rok.

Čtvrtým klíčovým tématem je zavedení odbornou veřejností i judikaturou dlouhodobě požadované možnosti vyplácet formou zálohy část nárokovaných nadměrných odpočtů na dani z přidané hodnoty v případě, že jsou nadměrné odpočty zadržovány v důsledku probíhajícího kontrolního postupu. Tato změna povede ke snížení negativního finančního dopadu uvedeného zadržování, ale současně si vyžádá prodloužení doby pro vyhledávací činnost správce daně o 15 dní, což povede k zacílení kontrolní činnosti, bude pokračovat trend zbytečných kontrol a zadržování finančních prostředků a větší prostor pro prověření i neformální komunikaci.

Z řady dalších dílčích změn obsažených v návrhu zákona lze uvést zejména rozšíření okruhu méně invazivních způsobů realizace zajišťovacích příkazů anebo umožnění fyzickým osobám požádat si o změnu daňového identifikačního čísla tak, aby neobsahovalo rodné číslo.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 580/1 a 580/2. Prosím, aby se slova ujala

zpravodajka rozpočtového výboru poslankyně Miloslava Vostrá a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru ze 34. schůze ze dne 8. ledna 2020 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 580.

Usnesení, které bylo schváleno, zní: Po úvodním slově ministryně financí a zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 580, schválila ve znění tohoto pozměňovacího návrhu: V části první v čl. I se novelizační bod č. 125 zrušuje. Následující novelizační body se přečísloují;

II. zmocňuje zpravodajku, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Toto bylo usnesení, které bylo schváleno v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám řadu přihlášených poslanců a poslankyň. Takže jako prvního prosím o vystoupení pana poslance Romana Onderku a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, chci vás požádat o podporu pozměňovacího návrhu, který předkládám k tisku 580, tj. k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb.

Vládou předložený návrh zákona obsahuje zrušení tolerance pěti pracovních dnů, po kterou nevzniká pokuta za opožděné tvrzení daně podle § 250 daňového řádu v případě pozdního podání daňového tvrzení. Toto zrušení však nahrazuje adresněji zacíleným řešením. Namísto stávajícího plošného modelu, kdy se všem daňovým subjektům připouští při podání daňového tvrzení zpoždění pět pracovních dnů, zavádí vládní návrh zákona stupňovanou toleranci podle výše tvrzené daně, a to ve formě zvýšení minimální hranice pro vznik pokuty při pozdním podání daňového tvrzení ze 200 na 500 korun českých. Důsledkem odstupňování je tedy fakt, že čím menší je daň, tím delší může být prodlení s podáním daňových tvrzení. Díky tomu nebude docházet ke vzniku pokuty tam, kde je povinnost podat daňové tvrzení splněna se zpožděním a základ pro výpočet pokuty je relativně nízký.

Pozměňovací návrh, který předkládám, respektuje vládou navrženou konstrukci, avšak současně považuje za vhodné rozšířit okruh daňových subjektů, na které bude řešení pozitivně zacíleno, resp. dále posílit pozitivní efekt vládou navržené

konstrukce na malé a střední subjekty. Navrhuje se proto zvýšení minimální hranice vzniku pokuty z 500 na 1 000 korun. Výsledkem tak bude jednak prodloužení tolerance, dvojnásobek oproti vládou navrženému stavu, a jednak vyšší počet subjektů, pro které bude změna oproti současnému stavu pozitivní. Zvýšení na tuto hodnotu navíc bude znamenat sjednocení s minimálním limitem, který byl vládou navržen pro vznik úroků z prodlení, který rovněž činí 1 000 korun, což dle mého názoru přispěje k větší srozumitelnosti a přehlednosti.

Znovu zdůrazňuji, že tento pozměňovací návrh je návrhem, který má podpořit malé a střední firmy. Doufám, že pro tento svůj pozměňovací návrh získám vaši podporu, o kterou vás nyní žádám. A samozřejmě k pozměňovacího návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já nyní přečtu omluvu a z dnešního jednání Sněmovny. Od 18.40 hodin do konce jednacího dne se z důvodu ošetřování rodinného příslušníka omlouvá paní poslankyně Jana Levová.

Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se pan poslanec Lukáš Kolářik. Prosím, máte slovo. A prosím o klid v jednacím sále!

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i já představila naše pozměňovací návrhy. Jenom shrnu názor na některé části daňové řádu tohoto návrhu. Vnímáme samozřejmě jako pozitivní, že Ministerstvo financí využilo potenciál daňové informační schránky, která existuje už dlouhou dobu, ale zatím poplatníkům sloužila jen okrajově, většinou pouze ke zjišťování stavu na daňových účtech. To může být přínosné pro malé podnikatele, kteří nemají zřízenou datovou schránku, a jedná se o takzvaný projekt MOJE daně.

Samozřejmě že některé části tohoto návrhu vnímáme jako problematické, a ve skutečnosti jsou to velmi významné návrhy, které se však dotknou všech poplatníků, a je také navržena řada změn, které ve srovnání se současným stavem přinesou v mnoha ohledech pro daňové poplatníky výrazně horší podmínky. Myslím, že ta debata jde od všech opozičních poslaneckých klubů stejným směrem. (Poslankyně se odmlčela kvůli velkému hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o klid! Už jsem vás o klid jednou žádal. Prosím, vydržme to ještě těch deset minut, ať se paní poslankyně může v klidu vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Dovolte, abych tedy zmínila některé úpravy, které výrazně zhorší podmínky daňových poplatníků. Jedná se o zrušení toleranční doby pro podání daňového přiznání a placení daně. (Hluk v sále neutichá.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, žádal jsem vás o klid. Já bohužel budu muset jmenovat, anebo budu muset vyhlásit pauzu. Ještě počkáme. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Takže ještě jednou. Jedná se například o zrušení toleranční doby pro podání daňového přiznání a placení daně či prodloužení doby pro vrácení nadměrných odpočtů. A myslím, že tady také padnou návrhy, které vrátí zpátky to prodloužené období ze 45 dnů na 30. My jsme se pod tento návrh poslaneckého klubu Pirátů připojili.

Dále musím zmínit, že některé změny jsou označovány v tomto zákoně jako...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás znovu poprosím o klid, protože paní poslankyně už mě dvakrát žádala, abych zjednal klid. Je to žena, tak prosím vás buďme ohleduplní, aby se mohla paní poslankyně vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Já myslím, že žena, nebo muž, to je jedno. Důležité je, aby tady byl klid. Každopádně děkuji za to, že jste tady zařídil dobré podmínky pro mé vystoupení.

Musím říci, že některé změny v tomto návrhu zákona bývají označovány jako proklientské, to je ta jediná, o které jsem na začátku hovořila, ale ty ostatní opravdu jako proklientské označit nemůžeme. Připojíme se k podpoře některých opozičních pozměňovacích návrhů a také sami podáváme dva pozměňovací návrhy, a to i z toho důvodu, že o řadě právě těchto návrhů lze konstatovat, že nejsou nějak nezbytné.

První pozměňovací návrh se týká toho, že vládní návrh zákona ruší pravidlo, podle kterého neběží v případě placení daně úrok z prodlení po dobu prvních čtyř pracovních dní od okamžiku splatnosti. Tam navrhuje, aby toto ustanovení bylo odstraněno a nadále platilo, že první čtyři dny se nebude stanovovat úrok z prodlení. Myslíme si, že to je úprava správná, která existuje již řadu let, a pokud se hovoří o tom, že to je nesystémové, tak to můžeme srovnat s tím, že podáváme-li například daňové přiznání poslední den na poště, tak stejně na finanční úřad dorazí s několikadenním zpožděním, takže v tomto případě si myslím, že by to mohlo být jakýmsi způsobem sladěno, pokud projdou některé opoziční pozměňovací návrhy. Čili v případě placení daně necháváme období čtyř dnů po splatnosti bez úroku z prodlení.

Druhý pozměňovací návrh vzešel z podnětů daňových poplatníků, kteří mají zkušenosti s daňovou kontrolou, a týká se seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění, kdy se daňový subjekt dozví, k jakým závěrům správce daně na základě daňové kontroly dospěl, jak vyhodnotil předložené důkazy a jestli daňový subjekt svá tvrzení obhájil, nebo má správce daně v úmyslu mu doměřit daň. Seznámení s výsledkem kontrolního zjištění může proběhnout v principu dvěma způsoby, a to buď korespondenčně, to znamená, že se zašle výsledek kontrolního zjištění daňovému subjektu poštou, nebo do jeho datové schránky, nebo osobně

v rámci jednání se správcem daně. Jak uvádí důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona, tyto způsoby by měly být v principu kvalitativně rovnocenné. Bohužel pokud se podíváme do návrhu zákona, tak tomu tak úplně není. V případě toho, že dochází k seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění korespondenčně, tak je tam stanovena lhůta, kdy se daňový subjekt může jaksi vyjádřit a doplnit výsledek kontrolního zjištění. Na rozdíl od korespondenční formy, kdy správce daně současně se sdělením výsledku kontrolního zjištění daňovému subjektu pro případné daňové (vyjádření) automaticky stanoví přiměřenou lhůtu, pak v případě osobního jednání tomu tak není a daňovému subjektu je v rámci tohoto projednávání předloženo poučení, kde je samozřejmě mezi x desítkami řádků malým písmem napsáno, že si může daňový subjekt požádat o lhůtu k vyjádření a k doplnění.

My toto jakýmsi způsobem upravujeme, a to z toho důvodu, že se dost často stává, že přece jenom v případě osobního jednání... (Odmilka pro hluk.) Pane předsedající?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás prostě musím o ten klid požádat ještě jednou. Mně se skutečně nechce jmenovat jednotlivé poslance, nechci to dělat, je to ostuda. Tak prosím vás, vydržme to ještě ty tři minutky.

Poslankyně Věra Kovářová: Možná, že to je příliš detailní a dlouhé, tak já to zkrátka a dobře zkrátím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale máte právo se vyjádřit v souladu s jednacím řádem, takže vás prosím ještě tři minutky. Paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: My zkrátka a dobře navrhujeme, aby správce daně stanovil daňovému subjektu přiměřenou lhůtu pro vyjádření jak v případě seznámení korespondenčního, tak při osobním seznámení s výsledkem kontrolního zjištění, pouze při ústním jednání ponechá daňovému subjektu možnost se práva na vyjádření vzdát ústně do protokolu. Je to zkrátka a dobře proto, že někdy s sebou daňový subjekt nemá daňového poradce. Přece jenom osobní jednání na finančním úřadu může být někdy, nechci říci psychicky náročné, ale přece jenom tam určitá nervozita bude, a chceme tedy dát daňovému subjektu možnost, aby dostal onu lhůtu k vyjádření automaticky, nikoliv poté, co přečte několik desítek řádků poučení, a tímto mu vlastně usnadníme život.

Děkuji za pozornost a samozřejmě se ke svým pozměňovacím návrhům přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec Lukáš Kolářik a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Já zkusím velice stručně představit, nebudu se vyjadřovat k meritu tohoto zákona, to se potom vyjádří kolega Mikuláš Ferjenčík. Já jenom využiji toho, že opravujeme tento zákon, a chtěl bych se věnovat problematice daňových nedoplatků a penále. Tím bych navázal i na kolegyni Kovářovou, která navrhuje nějakou lhůtu, kdy by se ta penále a úroky nepočítaly. Já jdu ještě dál a chtěl bych představit svůj pozměňovací návrh, který by vracel tu právní úpravu zpátky do roku 2010, kdy úroky z těchto nedoplatků se počítaly pouze po dobu pěti let a dále ty úroky už nerostly.

Já si myslím, že v dnešní době, kdy opravdu často řešíme dluhové pasti našich občanů, tak aby ještě stát pomáhal tomu, aby tyto pasti na naše občany uvrhoval a vybíral opravdu penále a úroky z nedoplatků až donekonečna, téměř až do smrti, je zbytečné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, já vás budu muset přerušit, budete mít příležitost si to zopakovat klidně od začátku příště. Takže máme 19 hodin. Přerušuji jednání schůze do zítřejší deváté hodiny. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. ledna 2020
Přítomno: 195 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Právě jsem vás všechny odhlásil a poprosím vás, abyste se přihlásili, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Jan Bartošek – pracovní důvody, Jiří Běhounek – zdravotní důvody, Eva Fialová – zdravotní důvody, Ivan Jáč od 14 hodin – zdravotní důvody, Jana Krutáková od 9 do 10.30 hodin – pracovní důvody, Jana Levová – osobní důvody, Tomio Okamura do 11.15 hodin – zdravotní důvody, Daniel Pawlas od 9 do 13 hodin – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg od 9 do 10.30 hodin – zdravotní důvody, Julius Špičák od 10 do 19 hodin z pracovních důvodů, Ondřej Veselý mezi 9.35 až 11.00 hodin z pracovních důvodů a dále od 18.30 hodin také z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Richard Brabec do 10 hodin – zdravotní důvody, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík bez udání důvodu, Jana Maláčová – pracovní důvody, Robert Plaga – osobní důvody.

Paní poslankyně Majerová Zahradníková hlasuje s náhradní kartou číslo 15, pro záznam.

Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodů z bloku třetích čtení, to jsou body 206 – sněmovní tisk 330, 207 – sněmovní tisk 336, 208 – sněmovní tisk 352, bod 209 – sněmovní tisk 359 a bod 210 – sněmovní tisk 374, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty. Poté bychom případně pokračovali bodem 12 – sněmovní tisk 580 z bloku druhých čtení. U bodu 11, sněmovní tisk 550, bude splněna lhůta k projednání dnes, ve středu 22. 1., ve 14.19 hodin. Dříve tedy nelze projednat. Poté bychom pokračovali body z bloku prvních čtení.

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Feranec.

Tak 22. 1., dnes, slaví narozeniny pan poslanec Ondřej Polanský. Takže všechno nejlepší k narozeninám. (Potlesk.)

Nyní k pořadu schůze. Jestliže se nehlásí nikdo s přednostním právem, tak mám zde přihlášku pana poslance Zdeňka Ondráčka jako prvního. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych ještě jednou požádal o přefazeni, nebo resp. pevné zařazení jednoho z bodů, a to konkrétně bodu číslo 9, je to sněmovní tisk 550, je to druhé čtení zákona o obecní policii. Když jsem včera o to žádal, zmiňoval jsem, že máme i

problém, kdy není dodržena lhůta, což se prokázalo v odpolední části jednání, že jsme nemohli tento bod projednat. Takže já bych vás požádal, abychom tento bod pevně projednali 12. února, to znamená ve variabilním týdnu, ve 14.30 hodin jako pevně zařazený bod.

Očekávám, že bude načten jeden nebo dva pozměňovací návrhy zde na plénu, takže předpokládám, že bychom do třiceti (?) mohli být vyřízeni. Ale uvidíme, samozřejmě nikoho nebudeme omezovat. Takže ještě jednou, bod číslo 9, sněmovní tisk 550 na 12. února ve 14.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dále se k pořadu schůze přihlásila paní poslankyně Aulická. Máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěla požádat, abychom z pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny vyřadili sněmovní tisk 352, o veřejném zdravotním pojištění, který by mohl být dnes projednán ve třetím čtení. Jsem přesvědčena, že tento tisk si zaslouží ještě další projednávání, a požádám tedy o jeho vyřazení z této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. K pořadu schůze ještě někdo? Jestliže tomu tak není, tak budeme hlasovat o těchto dvou návrzích.

Nejprve návrh pana poslance Ondráčka. Jenom pro doplnění. V návrhu pořadu schůze to byl bod číslo 9, nyní je to bod 11 po změnách, které jsme si odhlasovali. Ale je to sněmovní tisk 550. Všichni víme, o čem hlasujeme. Je zde návrh na pevně zařazení 12. února ve 14.30 hodin.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno je 157, pro 137. (Proti 0.) Tento návrh byl přijat. Bod jsme pevně zařadili.

Nyní je zde návrh na vyřazení bodu – jestli se dobře dívám – 208, sněmovní tisk 352, návrh na vyřazení tohoto bodu ze stávající schůze.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno je 160 poslanců, pro 154, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Já vám děkuji. Tím jsme se vypořádali s návrhy na změnu pořadu schůze a budeme pokračovat v třetím čtení. Jako první otevírám v tuto chvíli bod číslo

206.

Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - třetí čtení

Nejprve poprosím, aby – už se tak stalo – u stolku navrhovatelů je paní poslankyně Ožanová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 330/4, který byl doručen 4. prosince 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 330/5.

Paní navrhovatelka chce vystoupit ještě před otevřením rozpravy, vidím, máte slovo. Prosím. (V sále velmi silný hluk.)

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Návrh zákona byl vyvolán společenskou potřebou řešit nedostatečnou právní úpravu znemožňující účinně řešit problematiku dlouhodobě odstavených vozidel na pozemních komunikacích. Většina dlouhodobě odstavených vozidel nespĺňuje definici vřaku v souladu se zákonem.

Předseda PSP Radek Vondřáček: Já vás přeruším na okamžik. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid. Už začala schůze. (Hluk se nezmenšuje.) Prosím o klid v sále!

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dále v současnosti neexistuje výslovný zákaz stání vozidel na pozemních komunikacích bez platné technické kontroly. Zbavování se vozidel formou jejich odstavení na komunikace se stalo koloritem našich obcí. S problémem se potýkají samosprávy v celé republice.

Při navrhování právní úpravy byl dán hlavní důraz na realizovatelnost v praxi. Při navrhování lhůt bylo nutné zvážít zájem na řádném obecném užívání komunikací a zásah do práv majitelů vozidel.

Stručně zřekapituluji základní body navrhovaného zákona. (Velký hluk, předsedající zvoní.) Takže ještě jednou. Zřekapituluji základní body navrhovaného zákona.

Výslovný zákaz odstavovat vozidla bez technické kontroly. Odstranění vozidla z komunikace, nejvíce úkonů bude na vlastníkově komunikace, minimální úkony na silničním správním úřadu. Přestupek provozovatele vozidla bude moci být potrestán až do výše 300 tisíc korun. Vlastník komunikace bude oprávněn žádat o údaje z registru vozidel. Vozidlo bez identifikátoru bude možno na žádost vlastníka silničním správním orgánem otevřít.

Navržený postup v případě odstranění vozidla z komunikace. Vlastník komunikace je oprávněn vyzvat k odstranění z důvodu, pro který nesmí být vozidlo

provozováno na pozemních komunikacích, k odstranění vozidla a odstavení mimo pozemní komunikaci. Po marném uplynutí dvou měsíců od doručení výzvy je vlastník pozemní komunikace oprávněn vozidlo z pozemní komunikace odstranit a odstavit na jiném vhodném místě. Náklady na odstranění a odstavení silničního vozidla nese jeho provozovatel. To neplatí, prokáže-li závažné důvody, které mu znemožnily vozidlo odstranit. Není-li vozidlo vyzvednuto do tří měsíců, pak rozhodne silniční správní úřad na návrh vlastníka pozemní komunikace o povolení prodeje silničního vozidla ve veřejné dražbě.

Ráda bych se ještě vyjádřila také k pozměňovacím návrhům. Není jich mnoho, pokusím se být stručná.

Pozměňovací návrh A hospodářského výboru plně podporuji. Týká se odstranění zaniklých silničních vozidel, tedy vozidel, u nichž v registru vozidel není evidován provozovatel. Je to proto, abychom mohli postihnout majitele. Pokud vlastník komunikace nedohledá majitele, může ustanovit opatrovníka a úkony k odstranění vozidla mohou být činěny.

Pozměňovací návrh poslankyně Barbory Kořanové nedoporučuji podpořit. Nepřiměřené zkrácení lhůty může postihnout občany, kteří se z různých důvodů nemohou postarat o zajištění technické kontroly, například náhlá nemoc, zahraniční cesta či nedostatek finančních prostředků na odstranění závad na vozidle.

Pozměňovací návrh dále zakotvuje zákaz odstavovat vozidla na chodníku, a to jakákoliv vozidla, nejen ta, která mají propadlou technickou. Pravidla pro užívání chodníků jsou však stanovena v zákoně 361/2000 v § 53 odst. 2, v němž je stanoveno, že chodník nesmějí užívat jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci. Pozměňovací návrh zcela zásadním způsobem mění navržený postup odstraňování vozidel a dává možnost rozhodnout o odstranění vozidla do rukou policisty nebo strážníka obecní policie, v návrhu však zcela abscentují jakákoliv kritéria, která by byla rozhodná pro to, zda policista či strážník má či nemá této možnosti využít. Současně návrh počítá s tím, že rovnou dojde k odstranění vozidla, aniž by byla jeho provozovateli dána jakákoli možnost nesprávný stav zhojit.

Pozměňovací návrhy C pana poslance Polanského. K nim musím dodat, že pan Ondřej Polanský je podal společně se mnou. Je to C1 a C2. U C1 doporučuji nepodpořit, u C2 podpořit. C1 ruší veškerá omezení v nařízeních obce týkající se regulace dopravy. To znamená, že by si obce mohly stanovovat jakákoliv pravidla pro regulaci dopravy, to znamená takzvané zóny, bez jakékoliv regulace, kdežto bod C2 toto úplně nevypouští, ale umožňuje obcím například umožnit parkování vozidlům obce, i když obec nemá radnici a sídlo v dané lokalitě, nebo vozidlům, jejichž uživatelé nejsou vlastníky, ale užívají je například při zajišťování havarijních služeb. Takže poprosím o podporu pozměňovacího návrhu C2.

Pozměňovací návrh D1 pana poslance Čížinského rovněž podporuji. Má sloužit k odstranění administrativní zátěže jak pro občany, tak pro úřady.

Naopak pozměňovací návrh D2 pana poslance Čížinského nepodporuji, poněvadž navržená úprava se týká výhradně zákona č. 361/2000 Sb., my však děláme úpravy zákona č. 13/1997 Sb. V samotném názvu pozměňovacího návrhu je uvedeno

"pozměňovací návrh poslanců Jana Čížinského, Patrika Nachera, Petra Dolinka, Ondřeje Polanského k návrhu zákona, kterým se mění zákon 361/2000 Sb., sněmovní tisk 374." Tady došlo pravděpodobně k chybě, že byl tento pozměňovací návrh načten k tisku 330 místo 374.

Poslední – pozměňovací návrh poslance Mariana Jurečky bude prodlužovat dobu odstranění vozidla, jelikož při marném doručení výzvy bude muset vlastník komunikace zjišťovat nejbližší příbuzné a s nimi komunikovat. Ovšem vlastník komunikace nemá v současnosti přístup do evidence obyvatel. Proto je navrhované ustanovení neaplikovatelné a zmaří celý proces. S žádným vozidlem se nebude moci nakládat, jelikož nebude splněna tato navrhovaná podmínka. I kdyby byl přijat pozměňovací návrh D1 poslance Čížinského a obce by měly možnost vstupovat do základních registrů, tak by tyto údaje nebyly k dispozici. Základní registr, registr obyvatel, neobsahuje údaje o příbuzných – zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech. Údaje o příbuzných jsou v evidenci obyvatel dle zákona č. 133/2000 Sb. Z těchto právních důvodů prosím, aby nebyl podpořen pozměňovací návrh E.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Do rozpravy je v tuto chvíli jako první přihlášen pan poslanec Polanský, poté s přednostním právem paní předsedkyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Vážený pane předsedo, milá vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi stručně sdělit stanovisko k projednávanému tisku za Piráty.

Předně bych chtěl říci, že původní iniciativa pro odtahování autovraků vzešla ze Senátu, konkrétně od senátorky Renaty Chmelové. Ta vlastně tu iniciativu přinesla sem do Poslanecké sněmovny a výsledkem je dnešní hlasování. Té iniciativy Renaty Chmelové jsme se jako Piráti na začátku zúčastnili, takže asi nepřekvapí, když řeknu, že iniciativu v nadcházejícím hlasování podpoříme.

Vaši pozornost bych chtěl ale zaměřit na jeden z našich pozměňovacích návrhů. Jak už říkala kolegyně předkladatelka, jedná se o návrh C2, sněmovní dokument 3950, který jsme připravili ve spolupráci. Předmětem této úpravy je změna systému v parkovacích zónách. Abych byl přesnější, je dána vlastně těm městským radám, které se rozhodnou toho využít, možnost převzít odpovědnost za pravidla parkování ve své parkovací zóně. Dnešní možnosti parkování v těchto zónách jsou vymezeny v § 23 zákona 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích a jsou nastaveny fixně.

Já ten paragraf asi nebudu citovat, ale řeknu, že z něj vlastně vyplývá, že možnosti parkování v parkovacích zónách jsou buď časové, to znamená maximálně na 24 hodin, nebo musí mít majitel vozidla v dané zóně bydliště či provozovnu. Povšimněte si prosím slova majitel. Za okamžik se k němu vrátím.

Jak jsem předeslal, náš pozměňovací návrh těmto městům dává možnost tato pravidla změnit. Pro ty obce, které se rozhodnou toho nevyužít, nebo obce, které

nebudují vlastní systém parkovacích zón, se vlastně nic nezmění a nebudou muset přijímat ani žádnou vyhlášku.

Představte si například poměrně častý případ, kdy bydlíte v rezidenční zóně, ale auto máte na leasing. V takovémto případě vlastně nemáte právo vaší vlastní domácí parkovací zóny využít. Obce, které vám toto umožní, vlastně jednají dnes nad rámec zákona. A nejde jenom o leasing, jde třeba o náhradní vůz v případě havárie a podobně. Jestli máte v obci nějakou sociální službu nebo dobročinnou organizaci, která se stará o své klienty, navštěvuje je v domě, tak ani tato služba nemůže využít parkovací zónu u daného domu a musí řešit situaci ad hoc.

Za povšimnutí určitě stojí ještě například zákon 458/2000 Sb., ve kterém v § 25 odst. 1 písm. a) je poznámka o tom, že provozovatel distribuční soustavy musí zajistit spolehlivé provozování, obnovu a rozvoj soustavy. Velice často měřirny a rozvodny, o které se musí distributor starat, jsou uprostřed parkovacích zón a distributoři nemohou servisní vozidla přistavit poblíž objektů.

Když už ne kvůli sobě, vžijme se na okamžik do role našich komunálních kolegů, kteří se s těmito problémy musí dnes a denně potýkat. Jediný argument, který mohou svým nespokojeným občanům říct, je, že je špatně postavený zákon. Věřím, že vedení obcí jsou dostatečně, a vlastně jedini, kompetentní na to, aby dokázali své vlastní potřeby správně a včas odhadnout a vymyslet řešení na míru. Nebojím se říct, že tento návrh může být prvním krokem k revoluci v parkování v českých městech, těch, která se nebudou bát toho využít. Bez jediného kopnutí do země může město či obvod zdatně rozšířit množství parkovacích míst tím, že doručí správnou informaci ve správnou dobu na správné místo.

Jenom pro úplnost ještě dodám, že v systému – jak říkala už kolegyně zpravodajka – je nahraný podobný návrh pod písmenem C1. To byl alternativní návrh tady k tomuto. Po diskuzích s ministerstvem i na výboru jsme se rozhodli, že tento návrh podporovat nebudeme. Takže ten, u kterého vás prosím o podporu, je návrh C2. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dále je přihlášen pan poslanec Čížinský. Pardon omlouvám se, s přednostním právem paní poslankyně Pekarová Adamová se hlásila z místa.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Já toho přednostního práva využívám tak zřídka, že ještě na to nejste zvyklý, tak já vám to odpouštím.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych vyjádřila stanovisko TOP 09 k tomuto zákonu, k novele zákona o pozemních komunikacích, který předložili poslanci hnutí ANO v čele s někdejšími ministrem dopravy, ještě předchozím, panem Danem Ťokem. A hned na úvod jasně vyjádřím podporu pro tento návrh. TOP 09 bude hlasovat nejenom pro něj jako celek, ale i pro všechny předložené pozměňovací návrhy.

Vraky v ulicích, které hyzdí města a obce, které jsou často ekologickou zátěží a blokují potřebná parkovací místa, jsou samozřejmě problémem nebo trápením každé české obce. Tento problém má ale řešení. Bohužel tato a ani předešlá vláda, kde má hnutí ANO ministra dopravy už šest let, takže už sedmým rokem začíná, s řešením toho problému nepřišly. Proto TOP 09 ve spolupráci s komunálními politiky připravila a předložila vlastní novelu zákona, která dává starostům měst konečně možnost se s vraky vypořádat už ve chvíli, kdy nepoužívaný vůz nebude mít víc než tři měsíce platné osvědčení o technické způsobilosti stanicí SME a STK.

Novelu zákona jsme předložili už zhruba před rokem a půl, v říjnu 2018 a hned začátkem listopadu 2018 se k němu vyjadřovala vláda a dala k němu nesouhlasné stanovisko. A hle, hned po 14 dnech přišla novela z pera poslanců hnutí ANO do Poslanecké sněmovny a tato novela je ta, kterou se teď zabýváme. Autoři se, eufemisticky řečeno, významným způsobem inspirovali naší novelou, s tím rozdílem, že navrhuji odtahovat vozidla s propadlou technickou po šesti měsících, nikoliv po třech, jak navrhuje my. Nicméně i zde se našel poslanec, který se inspiroval, a já jsem za to ráda, pan poslanec Nacher, který předložil pozměňovací návrh, který právě zpřísňuje na námi navrhované tři měsíce. O tom budeme dnes rozhodovat ve svých hlasováních a já ho ráda podpořím. Jsem za to ráda, že tady ten pozměňovací návrh je.

Co bylo ale důležité, bylo stanovisko vlády. U téměř totožného návrhu zákona se během jednoho měsíce vláda posunula od negativního k pozitivnímu stanovisku. A to je přece skvělá zpráva pro nás všechny, kteří chceme, aby tato novela byla přijata, a usilujeme o změnu. Nevím, jestli se na tomto názorovém posunu podepsaly osoby podepsané pod návrhem zákona, ale to už je teď vedlejší.

Mrzí mě však, že na dva totožné návrhy, které sem přišly tak krátce po sobě a mají naprosto stejný cíl, se nahlíží zcela jinak, přičemž jeden je utopen mezi stovkou dalších pozměňovacích návrhů, často tedy také opozičních, jako je ten náš, které pak marně čekají na své projednání, a ten druhý je už tady ve třetím čtení. Minimálně se domnívám, že oba dva ty návrhy měly být projednávány souběžně, na čemž jsme se tehdy s tehdejším ministrem panem Ťokem i dohodli. Gentlemanská dohoda však platila jenom do té doby, než on podal demisi a rezignoval na poslanecký mandát, a pak už šly návrhy svou vlastní cestou. Jeden do třetího čtení a druhý na odstavné parkoviště.

Nechtěla bych z toho dělat větší politikum, než je, ale chtěla jsem připomenout, jak to tedy s touto iniciativou ohledně vraků v ulicích bylo, a abychom nezapomínali na to, že toto je iniciativa tedy i opozičních stran. Naši starostové, radní a další komunální politici už čekají na to, až tuto novelu posvětime. Proto také za TOP 09 říkám, že nám jde o to, aby se tato věc opravdu řešila. Je nám jedno, kdo je nakonec pod tou novelou podepsaný, v tom smyslu, že pro nás je zásadní, že posuzujeme cíl návrhu, ne jména navrhovatelů, a proto budeme pro tuto novelu hlasovat.

Podpoříme také pozměňovací návrhy, jak už jsem zmínila. Nejenom tedy pozměňovací návrh Patrika Nachera, ale i další. A věřím tomu, že tento návrh tady najde většinovou podporu, a proto se na vás také obracím s žádostí o tuto podporu,

protože tento smysluplný návrh opravdu pomůže českým obcím a městům s dlouho neřešeným problémem. Jenom v Praze, připomínám, jsou to stovky aut a v dalších městech jsou to další minimálně desítky. Záleží samozřejmě na velikosti obce. Prosim tedy o podporu a doufám, že i příště budeme vládním poslancům inspirací. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Ožanové.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dámy a pánové, děkuji za podporu TOP 09, nicméně se musím ohradit, že jste mi byli inspirací. Můžu říct, že já jsem byla hlavním iniciátorem návrhu tohoto zákona, a řešilo se to několik měsíců, nikoliv 14 dní od doby podání vašeho návrhu. Já sama jsem totiž vykonávala na obci tyto činnosti a věděla jsem, jaký je problém. To znamená, jak jako úředník obce s rozšířenou působností, tak jako komunální politik jsem věděla, že je nutno toto řešit. A vzhledem k tomu, že jsem odborník na dopravu, tak jsem iniciovala tady tento návrh. To znamená, nebylo to až tím, že vy jste podali nějaký návrh.

Nicméně vyjadřuji hlubokou lítost i nad tím, že já jsem se nedokázala zasadit o to, aby tyto dva návrhy byly projednávány společně. Domnívám se, že to byla minimálně slušnost, a přijměte prosím moji omluvu, mělo to být projednáváno společně. Na tom bychom se měli shodnout.

Pokud se týče návrhu Patrika Nachera. Prosim vás, kdyby tam byly jenom ty tři měsíce, tak by mi to možná nevadilo, kdyby byl přijat tento pozměňovací návrh, tedy, a to upřesním, pod písmenem B Barbory Kořanové. Ale jsou tam další věci, např. to, že se zasahuje do zákona 361/2000 Sb., a při tom, kdy by policista nebo strážník městské policie mohl nařídít odstranění vozidla, nejsou žádná kritéria. Mohlo by docházet ke zvláštním činitelům, mohli by si dělat, co chtějí. Mohlo by dojít k tomu, že si koupíte nové auto, po čtyřech letech vám propadne technická kontrola a auto bude mít ročník narození čtyři roky a čtyři měsíce a strážník ho bez skrupulí nařídí odstranit. K takové situaci by mohl ten návrh dojít. To znamená, myšlenka byla dobrá, ale to, co by mohlo následovat v praxi, není úplně dobré. Já proto doporučuji nepodporovat tento návrh. Chápu, proč to chcete udělat, nicméně kvůli realizovatelnosti v praxi vás prosím, abyste tento návrh nepodporovali.

Takže ještě jednou, domnívám se, že příště bychom se na odborných tématech mohli více shodnout (upozornění na čas) a projednávat je společně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Čížinský. Máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, prosím o chvilku vaší pozornosti. Budu hovořit o dvou pozměňovacích návrzích, o návrhu D1 a D2. Ten návrh D1 má širokou podporu, za což jsem rád. Ušetří totiž stovkám tisíc lidí každoroční návštěvy úřadů s velkým techničákem a občankou, aby si mohli

prodloužit parkovací zónu. To je ten návrh D1. To znamená, návrh D1 umožní, aby prodlužování parkovacích zón v našich městech bylo přes e-mail, což podle mého názoru patří k moderní obci, k moderní státní správě. Děkuji za tu podporu D1, která je široká. Doufáme, že to projde, protože to každé město nebo velké město u nás trápí.

A co se týče návrhu D2, tak návrh D2 zavádí možnost odtáhnout autovrak nebo automobil z chodníku. To je velmi důležité, protože i podle tohoto zákona, pokud někdo zaparkuje autovrak na chodník, tak ten autovrak tam bude stát měsíce a ze zákona není možné, aby městská policie nařídila odtah. Takže tento návrh má umožnit, aby bylo možné z chodníku odtáhnout autovrak, protože nyní je ta situace skutečně velmi absurdní. Pokud někdo umístí auto na chodník, tak je vlastně v lepší situaci, než pokud auto umístí do parkovací zóny, tudíž mnoho lidí bohužel toho využije a odstaví to auto na chodník, což je skutečně velmi nežádoucí. Takže žádám i o podporu toho druhého návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Tak pan poslanec Benešik se přihlásil. Dobře, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešik: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já si myslím, že v zásadě ten zákon dává možnosti, větší možnosti obecním a městským zastupitelstvům řešit dopravní situaci v jejich městě či obci. On jim to neukládá, takže mějme na paměti, že on jim nedává žádné další povinnosti, ale dává jim větší prostor, a toto je samozřejmě v souladu i s politikou KDU-ČSL. Často se odvoláváme na to, že největší důvěře v našem politickém systému se těší obecní a městská zastupitelstva. Já jsem velký příznivec místní samosprávy, proto si myslím, že místní samospráva má mít možnosti, má mít pravomoci. Toto je jeden ze zákonů, který jí toto umožňuje, takže prosím o podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Tak nyní tedy končím rozpravu definitivně.

Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se mezi 9.00. a 9.30 ze zdravotních důvodů pan poslanec Vít Rakušan. Omlouvá se pan poslanec Martin Kupka od 9.15 do 12.00 z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Věra Kovařová mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů.

A nyní tedy přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já poprosím zpravodajku garančního výboru, pana zpravodaje, pardon, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte mi, abych vás seznámil s procedurou hlasování. Za prvé budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A. Za druhé pozměňovací návrh B. Pokud bude schválen, je nehlasovatelný pozměňovací návrh E. Za třetí pozměňovací návrh E. Za čtvrté pozměňovací návrh C1. Pokud bude schválen, je nehlasovatelný pozměňovací návrh C2. Za páté pozměňovací návrh C2, za šesté pozměňovací návrh D1, za sedmé pozměňovací návrh D2 a za osmé návrh zákona jako celek.

Tak pozměňovací návrh A.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tedy s dovolením, je zvykem, schválíme si navrženou proceduru. I když je tedy minimální, tak o ní dám hlasovat. Přivolám kolegy z předsálí. Všichni jsme slyšeli pana zpravodaje, víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno je 181, pro 163, proti nikdo. Návrh byl schválen. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh A. Paragraf 19e doplňuje a upřesňuje odstranění zaniklého silničního vozidla z pozemní komunikace, je-li v registru vozidel zapsán zánik silničního vozidla. Ustanovení § 19b až § 19d se použijí namísto provozovatele vozidla vůči jeho vlastníkovi. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 přihlášeno 182, pro 170, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh B. Pozměňovací návrh zkracuje lhůtu z šesti měsíců za tři měsíce. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 24 přihlášeno 182, pro 13, proti 151. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh E. Vlastník komunikace nemá v současnosti přístup do evidence obyvatel, proto je navrhované ustanovení neaplikovatelné a zmaří celý proces. S žádným vozidlem se nebude moci nakládat, jelikož nebude splněna tato navrhovaná podmínka. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno je 182, pro 16, proti 141. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh C1. Jedná se o změnu, která umožňuje obcím nést větší odpovědnost za regulaci statické dopravy. Tento pozměňovací návrh ruší omezení, která musí být v nařízení obce. Hospodářský výbor bez stanoviska.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno je 183, pro 18, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh C. Tento návrh navazuje na návrh C1, přičemž umožňuje obcím například umožnit parkování vozidlům obce, i když nemají sídlo v dané lokalitě, nebo vozidlům, jejichž uživatelé nejsou vlastníky a využívají je například při zajišťování havarijních služeb. Hospodářský výbor doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno je 183, pro 143, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh D1. Navrhované ustanovení umožní obcím využívat údaje ze základního registru obyvatel a základního registru osob při výkonu působnosti podle § 23 tohoto zákona. Hospodářský výbor doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno je 183 poslanců, pro 179, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Pozměňovací návrh D2. Smyslem navrhované úpravy je dosáhnout stavu, kdy bude možné z rozhodnutí strážníka nebo policisty odstranit vozidlo, které stojí na chodníku. Navržené změny se zjevně týkají zákona, a to zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Tisk 330 se však týká změn zákona 13/1997 Sb. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas, přílepek. – Pobavení v sále.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování č. 29, přihlášeno je 184, pro 50, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Kohoutek: Tímto jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a teď budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, souhlasím. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 330, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 30. Přihlášeno je 184 poslanců, pro 179, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Všem vám děkuji a končím třetí čtení tohoto tisku.

Otevírám další bod, kterým je

207.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 336/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů už zaujal místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček i pan poslanec Jiří Strýček, který je zpravodajem garančního výboru, kterým byl ústavně-právní výbor. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 336/2, který byl doručen dne 28. listopadu 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 336/3. (U řečnického pultu připraven zpravodaj.) Nejprve se zeptám pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení. Tak já poprosím pana zpravodaje, aby ještě vyčkal. Máte slovo, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se velmi stručně vyjádřil k tomuto návrhu zákona. Chci říci, že bych chtěl podpořit pozměňovací návrh, který si osvojil, nebo s kterým přišel garanční výbor, to znamená posunout datum nabytí účinnosti.

Co se týká návrhů pana poslance Pikala, tak tam bych se ztotožnil s postojem garančního výboru, který zaujal nesouhlasná stanoviska. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji za velmi stručné vystoupení. Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan místopředseda Pikal. Prosím, máte slovo. (V sále je velmi silný hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane předsedající. Je to třetí čtení, odůvodňoval jsem to tady v druhém čtení, takže jenom krátce –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám. Poprosím o klid v sále! Děkuji. Máte-li něco k vyřízení, prosím, běžte do předsálí. Úroveň hluku je příliš vysoká.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane předsedající. Já zkusím zvýšit hlas.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych chtěl přitáhnout vaši pozornost aspoň k některým z těch pozměňovacích návrhů, které jsem podal. Jsou tam dva pozměňovací návrhy, které se týkají práv našich občanů v zahraničí hlasovat v evropských volbách. Jeden jim dává právo hlasovat korespondenčně i hlasovat na našich ambasádách, druhý jim dává právo hlasovat alespoň na našich ambasádách. Já bych chtěl velice poprosit o podporu alespoň toho hlasování na ambasádách, tak abychom vyrovnali ta práva našich občanů hlasovat oproti jiným občanům Evropské unie, tak abychom vyrovnali právo hlasovat v evropských volbách vůči právu, jako je hlasovat ve sněmovních nebo prezidentských volbách. Myslím si, že bychom měli směřovat k tomu, aby všechny naše volební systémy fungovaly pro občany pokud možno stejně, aby tam bylo co nejmenší zmatení nebo nerovnost v tom, kdy má kdo kde hlasovací právo. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu ve třetím čtení. Pan zpravodaj chce vystoupit v rozpravě? Ne, už k samotné proceduře. Tak já tedy končím rozpravu, jestliže se nikdo nehlásí, a přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích. Poprosím tedy zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Strýček: Vážení pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás v krátkosti provedl, seznámil s hlasovací procedurou k tomuto návrhu zákona. Jako první budeme hlasovat návrhy legislativně technických úprav podle § 59 odst. 2 jednacního řádu přednesené ve třetím čtení, budou-li takovéo předneseny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pokud jsem zaznamenal, tak tyto návrhy předneseny nebyly.

Poslanec Jiří Strýček: Jako druhý bod bychom hlasovali pozměňovací návrh B1. Jako třetí bod budeme hlasovat pozměňovací návrhy B2. V případě přijetí B2 se stanou nehlasovatelnými B3 a A. Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh B3, který bude nehlasovatelný v případě přijetí B2. Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh A, který bude nehlasovatelný v případě přijetí B2 nebo B3. Na závěr bychom hlasovali návrh zákona jako celek a po odhlasování zákona budeme hlasovat ještě doprovodné usnesení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Já poprosím vážené poslance a poslankyně, aby už zaujali své místo. Budeme hlasovat proceduru k tomuto tisku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno je v tuto chvíli 183 poslanců, pro 171, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Strýček: Nyní bych vás provedl jednotlivými pozměňovacími návrhy, tak jak byly předloženy. Pozměňovací návrh, který budeme samozřejmě hlasovat – pozměňovací návrh B1 pana místopředsedy Pikala, který se týká snížení volební klauzule z 5 % na 3 % v evropských volbách v České republice. Stanovisko výboru nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zaznamenal jsem žádost o odhlášení. Já jí vyhovím. Všechny jsem vás právě odhlásil a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Počet hlasujících se již nemění, budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu B1.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, přihlášeno je 175 poslanců, pro 40, proti 111. Návrh nebyl přijat. Prosim.

Poslanec Jiří Strýček: Dále budeme hlasovat pozměňovací návrh rovněž pana místopředsedy Pikala B2, který se týká korespondenční volby a prezenční volby v zahraničí na ambasádách, oboje v evropských volbách. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 33, přihlášeno 177, pro 43, proti 102. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Dále budeme hlasovat pozměňovací návrh B3 rovněž pana místopředsedy Pikala, který se týká pouze prezenční volby v zahraničí, tzn. pouze možnost hlasování na ambasádách v evropských volbách. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, přihlášeno 177, pro 60, proti 103. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Další pozměňovací návrh je pozměňovací návrh A, je to pozměňovací návrh ústavně-právního výboru a týká se posunutí účinnosti zákona na 1. leden 2021. Stanovisko výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 35, přihlášeno je 178, pro 173, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Nyní budeme hlasovat zákon jako celek. Stanovisko výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, souhlasím. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 336, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

(Hlasování číslo 36.) Přihlášeno je k hlasování 179, pro 113, proti 23. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Pak je zde ještě nějaké doprovodné usnesení.

Poslanec Jiří Strýček: Nyní ještě musíme odhlasovat doprovodné usnesení pana místopředsedy Pikala, které se týká vyjádření nesouhlasu Poslanecké sněmovny s rozhodnutím Rady EU 2018/994 ze dne 13. července 2018. Stanovisko výboru nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jestli navrhovatel k tomu chce něco říci, má možnost. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 37, přihlášeno je 179, pro 23, proti 62. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali se všemi hlasováními v tomto bodu. Já končím třetí čtení tohoto tisku. Všem vám děkuji.

Otevírám další bod.

209.

Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili dne 18. prosince 2019 na 39. schůzi. Rozprava byla přerušena. Místo u stolku zpravodajů už zaujala paní poslankyně Barbora Kořanová a pan poslanec Ondřej Polanský. Připomínám, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 359/4, který byl doručen dne 27. listopadu 2019. Usnesení garančního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 359/5 a 359/6.

Budeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě a já se ptám, kdo má zájem o vystoupení. Pan poslanec Adamec byl přerušen při minulém vystoupení a hodlá pokračovat. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji, pane předsedající. Pane předsedo, dámy a pánové, já se pokusím vám znovu vysvětlit, proč tento návrh zákona není úplně v pořádku, a některé pozměňovací návrhy, řekl bych, jsou vedeny dobrými úmysly, nicméně všichni známe, že dobré úmysly v řadě případů nestačí, a jak se říká lidově, cesta do pekla je dlážděna samými dobrými úmysly.

Já musím říct, a já to jenom zopakuji, protože jsem tady hovořil někdy před Vánoci, a to už si určitě nikdo nepamatuje, že veškeré pozměňovací návrhy, které byly k tomuto návrhu zákona přidány, až na poslední paní hejtmanky Vildumetzové Mračkové, se snažily vylepšit ten stav úplného zákazu předjíždění kamionů. A já si myslím, že tudy cesta nevede. Nakonec pokud jste dnes sledovali ranní vysílání, kdy se vyjadřovali dopravní policisté a kdy se zhodnocoval stav, jak to vypadá s předjížděním kamionů na českých dálnicích, tak jste zjistili, že ŘSD už konalo, policie začíná konat, že jsou úseky, kde ten zákaz už dneska je, a jsou úseky, kde může být proměnlivě ten zákaz zadán vzhledem třeba ke klimatickým podmínkám. Já si myslím, že to je správné pochopení problémů, že tudy vede cesta, nicméně tady bych chtěl spíš apel na policisty, dopravní policii, aby na dálnicích také dělali něco jiného, než měřili tím maskovaným autem rychlé řidiče, protože ten problém všichni

známe, a ti závodníci v těch kamionech, když jede jeden o tři kilometry rychleji než druhý, tak dovedou řádně zkomplikovat jízdu na dálnici, a dokonce to nebezpečí, které z toho vzniká, je opravdu obrovské. A chápu tímto i ten záměr předkladatelů, že to chtějí takto vyřešit. Nicméně známe všichni, že úplná prohibice, úplný zákaz většinou nic neřeší, vyvolá další problémy a ta cesta může být ještě komplikovanější a výsledek daleko horší...

Pane předsedo, já bych poprosil, kdyby mi tady pánové přede mnou přestali vyprávět do mého povídání.

Předseda PSP Radek Vondráček: Opravdu já poprosím své kolegy – už zareagovali – rušíte pana poslance při jeho přednesu.

Poslanec Ivan Adamec: Mně to nevadí, pane předsedo, já klidně začnu znova, já mám času dost. A jestli si někdo myslí, že to neumím zopakovat, tak umím, dobře, několikrát po sobě. Takže tam, kde jsem skončil – tentokrát budu na vás ještě přívětivý, ale jestli mi to provedete ještě jednou, tak pak už to tak nebude. Takže to jenom abychom si řekli pravidla hry.

Takže chtěl jsem říct, že ten záměr samozřejmě chápu, nicméně to provedení tímto způsobem nelze zařadit.

Podělím se s vámi o zkušenost ze včerejška, kdy jsem přijel sem do Sněmovny, jel jsem po desáté hodině a měl jsem takový pocit, že všichni kamionáči se zastavili na svačině a kolem té jedenácté všichni na tu D11 vyjeli. A musím vám říct, jak to vypadalo. Narazil jsem celkem na tři chumly kamionů asi po padesáti, po šedesáti kusech. A jak vypadala jízda po dálnici, pokud oni jeli v tomto pravém pruhu takto za sebou, tak jak by jezdili při úplném zákazu? Mezi nimi bylo pár zoufalců, kteří se klepali, aby kamionu neselhaly brzdy, a zbytek jel v levém pruhu. A víte, jak rychle v levém pruhu? Mimochodem, od Poděbrad do Prahy. Možná ještě před Poděbrady. Maximálně sto deset, protože vepředu vždycky jel ten nejpomalejší, jak to tak bývá, a celá kolona jela podle něj. Tak se to opakovalo třikrát. Takže já si myslím, že kdyby to bylo na celé dálnici, tak toto bychom měli na denním pořádku. Doufám, že všichni vědí, že kde je vysoká koncentrace na jednom místě, tak i to nebezpečí nehody výrazně stoupá. A řekl bych, že to víc než přímo úměrně.

Pochopil jsem i z dnešního ranního vysílání, že odborníci dávají jasně najevo, že tento přístup není správně, že správně je v některých úsecích zakázat předjíždění, správně je dávat proměnlivé značky, možná správně by bylo, aby ti kamionáči, kteří předjíždějí tímto způsobem, byli varováni od svých zaměstnavatelů, že tudy cesta nevede, že to komplikuje život a vyvolává to potom takovéto nápady tady ve Sněmovně.

Takže já jsem pro všechny pozměňovací návrhy, které zlepšují tento případ, pokud nezamítneme tento návrh zákona, a nepadlo tady, že také tady padl návrh na vrácení do druhého čtení, tak prostě tyto věci doporučuji zásadně zamítnat.

Co se týká zmiňovaného pozměňovacího návrhu paní hejtmanky, tady bych chtěl říct, že samozřejmě беру hejtmany jako významné osobnosti a starosty jako významné osobnosti, mluvím o hejtmanech, protože to bylo na Asociaci hejtmánů, to jenom abychom si to vysvětlili. Beru, že samozřejmě oni mají zájem řešit problém, který nám tady vznikne, ale musím říct, že to je řešení problému, kdy vláda nenaplnila slib, že těch 800 až 900 kilometrů silnic prvních tříd nebude spadat pod mýto, pod výběr mýta. Oni se samozřejmě oprávněně bojí, že ty kamiony budou jezdit jinudy, než mají. A víceméně ten návrh, který přišel na hospodářský výbor, stanovisko Ministerstva dopravy bylo nejdřív záporné. A podle mě to bylo správně, protože podle mého názoru tímto způsobem se tento problém vyřešit nedá. Nicméně pak bylo jednání a přes noc ministerstvo, pan ministr Kremlík, aby bylo ještě jasné, změnil názor a na jednání hospodářského výboru přišli se stanoviskem kladným.

A já chci říct, že ono to vypadá velmi hezky, a zase, jako dobrý nápad, ale ten výsledek podle mě dobrý nebude a doporučuji všem, kteří si myslí, že to je správně, aby se podívali na mapy, kudy ty kamiony pak budou moci jezdit. A dostat se z bodu A do bodu B tímto způsobem přes tento zákaz znamená jet přes bod C, D, kdy ta kilometráž těch kamionů bude úplně jiná, samozřejmě z hlediska životního prostředí to je úplně špatně. Z hlediska ceny přepravy je to také špatně. A mám zkušenosti i tam, kde takhle se to paušálně udělalo, průjezd přes obec, tak to stejně nefungovalo, protože ta zjištění jsou taková, že oni pak všichni riskují, policistů máme málo, a myslím si, že je to potřeba vyřešit místními úpravami.

Na druhou stranu chápu, že i Policie České republiky v řadě případů, ti dopravní inženýři, neslyší na požadavky starostů a hejtmánů nebo vydávají negativní stanoviska k těm nápadům, jak by se to mohlo řešit. Tomu rozumím, nicméně takto paušálně je to špatně. Povede to, řekl bych, k deformaci trhu v lepším případě, v horším případě to může vést – a nebojím se říct – až možná k zániku těch dopravců, protože nebudou prostě schopni za ty ceny to zboží dodávat na místo.

Takže já před tím varuji. Objeví se nám to ještě jednou v dalším návrhu pana poslance Dolínka, kde já to považuji trochu za přílepek, nicméně jsem ochoten o tom diskutovat v rámci toho návrhu zákona, ale já fakt doporučuji i přesto, že si vážím názoru hejtmánů, tento pozměňovací návrh prostě neschválit. Hledejme jiná řešení. A všechno to vzniklo jenom proto, protože tady někdo něco slíbil a nedodržel. A ten, kdo to sliboval, byl ministr dopravy a potažmo vláda.

Dámy a pánové, já osobně doporučuji tento návrh zákona zamítnout a případně vrátit do druhého čtení. Ale řeknu to tady zcela veřejně a otevřeně, aby někdo neměl pokušení opět to otvírat, tak já bych to nazval zaparkovat do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní jenom k další diskuzi. Mám tady dvě faktické poznámky, pan poslanec Koten, pan poslanec Vondrák, písemně je přihlášen pan poslanec Polanský, z místa se mi hlásí pan poslanec Sadovský. Přihláška písemná má přednost. A ještě mě upozornil pan poslanec Vácha, že byl přihlášen do diskuse před přerušením, takže předpokládám, že se nějak podaří tu

diskusi uzavřít. Upozorňuji, že písemné přihlášky mají přednost. Nyní faktická, pan poslanec Koten.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Chtěl bych zareagovat alespoň trochu na svého předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího. Samozřejmě ty argumenty, které zde padly, jsou věcné, chápu je. Na druhou stranu máme zde nějaké dopravní předpisy, které například stanovují, že kamiony by mezi sebou měly mít rozestupy minimálně padesát metrů a neměly by tedy být na sebe navázány třeba po pěti, po deseti metrech. Potom samozřejmě se tam žádná auta mezi ně nemohou zařadit.

Ten další problém je, že například ku Praze jsou, nebo i na jiných místech, na jiných dálnicích tři pruhy a skutečně se stává, že ve všech třech pruzích jedou kamiony a předjíždějí se, závodí, závodí tím způsobem, že ucpou celou dálnici, a potom tedy není možné používat ani ten pruh, který je nejvíce vlevo pro rychlejší vozidla. Je to samozřejmě na dodržování dopravních předpisů, což se samozřejmě neděje.

Vzhledem ke skutečnosti, že naše dálnice jsou nově protkány kamerovými systémy, tak by bylo velmi praktické tyto kamerové systémy používat i v případě tady toho špatného předjíždění kamionů k pokutování řidičů, protože vesměs se jedná o tranzitující kamiony, které Českou republikou pouze projíždějí a dělají nám tady takovéto problémy.

Dalším problémem je, že kamion se obvykle nepodívá ani do zpětného zrcátka, protože on má přece třicet tun, když dá blinkr a za jednu vteřinu vybočí do levého, rychlého pruhu, tak přece ten, co jede v tom levém pruhu, musí zastavit, jinak si o něj rozbije auto. Takže tady tato praxe je poměrně dost častá a bohužel někdy to končí tragicky pro řidiče osobního vozu, protože absolutně nečeká, že mu tam kamion tímto způsobem vjede. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan poslanec Vondrák, poté pan poslanec Adamec. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré dopoledne, dámy a pánové. K těm kamionům na silnicích druhých a třetích tříd. Jsem přesvědčen o tom, že tranzitní kamionová doprava na dvojky a trojky nepatří. Já vím, že je tam kilometrů nějaká navíc, ale to, co se děje na dvojkách a trojkách, jak se tyto cesty likvidují, jak ohrožují v podstatě místní komunikace, je více než zjevné. A já se proto přikláním k tomu, abychom systémově tuto dopravu na dvojkách a trojkách zakázali a ve výjimečných případech ji povolili. Nikoliv naopak. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Birke.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já budu reagovat na to, co tady padlo, nejdřív na pana poslance Vondráka. Víte, u nás z Trutnova na státní hranici je čtyřtunová komunikace, po které by tranzitní kamiony do Polska jezdit neměly. Běžte se tam večer podívat. Jede jeden kamion za druhým a všichni mají výjimky. Já si myslím, že cesta zákazu a pak výjimek v tomto případě neobstojí. A řeknu proč. Dneska všichni chceme to zboží v těch krámech. Všichni chceme, aby nám všechno dodali co nejdříve, včas, bez problémů, a většina té dopravy prostě k nám směřuje kamiony. Ať to jsou tranzitní kamiony, které zajedou někam, kde vyloží, naloží a jedou dál. Takže tudy cesta nevede.

Co se týká těch manévřů těch kamionů a těch tří pruhů, tak já si myslím, že dopravní policie – těch tří pruhů nemáme tolik – by měla právě na těchto místech a na místech, kde je dneska zakázáno předjíždět kamiony, toto hlídat, měla by to pokutovat. A samozřejmě použití kamerových systémů, tak ono je to trošku problém. Na to zase musí být nějaký zákon a vždycky to souvisí s ochranou dat a podobných věcí, takže tam se toho trošku obávám. Nicméně ta policie by měla konat.

A já jsem se tady ptal minule, kolik kamionistů dostalo pokutu za nesprávné předjíždění nebo za předjíždění na úsecích, kde je to zakázáno. Kdo změřil těch 50 metrů vzdálenosti těch kamionů někdy a někdy to pokutoval? Já na to mám jasnou odpověď. No nikdy! Tak prostě tohle se musí změnit. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Birke, poté pan poslanec Špičák.

Poslanec Jan Birke: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych o kamionech mohl povídat, protože mně jich projede městem 6 tisíc denně za 24 hodin. Nicméně si pokládám jednu otázku. Všichni z vás jezdíte určitě do zahraničí, do Německa, do Rakouska na těch velkých dálnicích. Viděli jste někdy předjíždět ty kamiony ve všech třech pruzích? Tam si to nikdo nedovolí. Nedovolí. A víte proč? Protože ten řidič kamionu dostane takový flastr, ale takový flastr, že prostě to postihne dokonce i toho speditéra. Tak si to tam nikdo prostě nedovolí. Všichni si pamatujeme to krásné předjíždění v plné čáře v Německu. Ten člověk byl dokonce odsouzen, pokud se nepletu. To je prostě zásadní změna, která nás čeká do budoucna. To si tady můžeme vypravovat, co chceme. Tak to je jeden pohled z mého laického pohledu na to. Samozřejmě chápu, že každý, kdo tady dnes vystupuje, tak máme pocit, že tomu rozumí, atd. atd.

Myslím, že padla dohoda, kterou tady řekl pan kolega Adamec. Ta dohoda padla na tom, že tento zákon je v podstatě odkázán na zaparkování do druhého čtení a nechat ho tam. Nechat ho tam definitivně. To si myslím, že je jasné, aby to tady zaznělo. A zaznívá to.

A jinak samozřejmě tady toto, o čem tady hovoříme, jak tady hovořil pan kolega, pan hejtman severomoravského kraje (reakce z pléna), nebo Moravskoslezského, promiňte, omlouvám se, šéfka Asociace krajů je na to náchylná, tak se omlouvám paní šéfce. Tenhle ten návrh není totiž o dvojkách, o trojkách, pane kolego. Ten je

o předjíždění na dálnicích, prosím vás. Tak si to nepleťme. Protože dvojky, trojky budou až v následujícím bodě. (Výkřiky z pléna: Tady jsou taky.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím, abychom na sebe nepokřikovali, v rámci možností. Děkuji za dodržení času. Další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Špičák, poté pan poslanec Holík. Pan Špičák není v tuto chvíli přítomen, jeho faktická tedy propadá. Pan poslanec Holík s faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení kolegové, my tady pláče nad předjížděním na dálnici, ale my řešíme pouze důsledek. Příčina je to, že my jsme řadu výroby koncentrovali, ty malé výroby jsme zrušili a teď zboží taháme sem tam, sem tam. My bychom se měli zamyslet nad tímto, protože naše dálnice jsou opravdu blokovány kamiony.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi faktickými poznámkami. Do rozpravy je písemně přihlášen pan poslanec Polanský, poté se připraví pan poslanec Vácha a registroval jsem přihlášku z místa pana poslance Sadovského. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Jenom stručně shrnu stanovisko Pirátů. V podstatě mi nezbývá než odcítovat to, co už jsem tady říkal v prvním čtení. Piráti tento návrh zákona nepodpoří, a to z několika důvodů.

Za prvé, návrh nevychází z žádné dlouhodobé potřeby, nějaké odborné iniciativy. Nezaznamenal jsem vlastně před podáním tohoto zákona žádnou diskuzi na toto téma, seminář, nevyšly na to žádné články. Celá iniciativa přišla jako blesk z čistého nebe.

Za druhé, chybí analýza dopadů na ekonomiku. Ve chvíli, kdy vezmeme v tranzitní zemi nákladním automobilům 50 % propustné kapacity komunikace, určitě se to projeví, bude to mít důsledky ať už časové, nebo finanční na českou ekonomiku. S tímhle se návrh nevypořádá.

Za třetí, důvodová zpráva obsahovala chyby, například nezmínila skutečnost, že předmětné úpravy lze již dnes dosáhnout dopravními značkami.

Jenom ještě, než odejdu, rád bych připomněl a krátce odcítoval ze stanoviska vlády k tomuto tisku. Přečtu jenom několik vět. Za prvé, vláda se sice v obecné rovině ztotožňuje s deklarovaným cílem zvýšit plynulost a bezpečnost silničního provozu, nicméně způsob, jakým to činí navrhovaná změna zákona o silničním provozu, vyvolává pochybnosti o vhodnosti a účinnosti tohoto řešení. Dále, již současná právní úprava § 77 zákona o silničním provozu umožňuje pomocí stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích omezit jízdu některých kategorií silničních vozidel pouze na vymezené jízdní pruhy s tím, že na rozdíl od obecné úpravy s plošným dopadem je takové omezení možné přizpůsobit stavu konkrétního úseku. Omezení pro některá vozidla stanovená prostřednictvím dopravního značení je oproti obecné úpravě zejména pro řidiče cizí státní příslušnosti srozumitelnější, řidič

se vždy v konkrétním úseku pozemní komunikace dozví, kde levého jízdního pruhu nesmí užit. V podobném duchu pokračuje celé stanovisko vlády. Myslím, že nemá cenu se jím již dále zabývat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, nějakým způsobem jsem vypadl z toho seznamu. Minule jsem byl přihlášen po kolegovi Adamcovi, tak jsem se musel přihlásit znovu. Omlouvám se, jestli neřeknu úplně všechno, co jsem chtěl říct a měl připraveno minule.

Když tady posloucháme ty komentáře, tak to má několik rovin – rovinu odbornou, rovinu legislativní a potom rovinu lidskou. V odborné rovině jsme slyšeli stanovisko Ministerstva dopravy, že zákon – jak to říct slušně – není úplně vhodný k tomu, aby byl podpořen, protože jeho důsledky... a to tam ti úředníci ministerstva nějakým způsobem vyčetli. Ministerstvo dopravy připravuje na zimu 2019/2020 zvýšit počet zákazů předjíždění na dálnicích z nějakých 29 km na 145. Takže už nějak ten problém operativně řeší, takže ten zákon v tuto chvíli si myslím, že už pozbývá smyslu.

V legislativní rovině ten zákon pozbývá smyslu ještě víc, protože si musíme uvědomit, že v § 36 odst. 4 už dneska je definován zákaz předjíždění kamionů na dálnicích v případě, že kamion nemá dostatečnou rychlost a nemůže předjet jiné vozidlo, pokud nehrozí a ani neomezí jiná vozidla. Neomezí znamená to, že když jedete, tak musíte pustit nohu z plynu. Když sundáte nohu z plynu, nebo musíte mírně ťuknout na brzdu, v tu chvíli jste omezen. To znamená ve chvíli, kdy kamion jede takovou rychlostí, že nemůže předjet ten jiný kamion, aniž by ostatní účastníci silničního provozu nesundali nohu z plynu, porušuje zákon.

Už to tu bylo řečeno několikrát, že můžeme připravovat zákony, můžeme zakázat všem kamionům jezdit po dálnicích, ale pokud ty zákony a paragrafy nebudou vyžadovány nebo vynucovány, tak si tady můžeme vymyslet zákony, jaké chceme, ale k ničemu to nepovede. A já si myslím, že důsledek bude ten samý. My už dneska máme zákaz předjíždění na dálnici, tak tam dáme nový paragraf a situace na dálnicích bude úplně stejná, protože ti řidiči kamionů jsou v práci, potřebují někam odvézt materiál.

My všichni – a teď se dostávám do roviny osobní – my všichni, nebo většina řidičů nadává na to, jak ten kamionák jede a předjíždí a brání. A nadává, jací jsou ti kamionáči, zase použiji nějaké slušné, neslušné nebo nevhodné řidiči. Ale uvědomte si, že procento idiotů mezi kamionáky je stejné jako procento mezi normálními řidiči. To znamená, i ti normální řidiči v těch autech občas jezdí neslušně. To znamená, my teď budeme penalizovat jednu skupinu řidičů, kteří jsou v práci a potřebují nám někam dovést to zboží, a samozřejmě mezi nimi se občas najde někdo, kdo neřídí tak

skvěle, ale to se najde i mezi normálními řidiči. Máte případy vybrzdování a závodí mezi sebou ti lidé na dálnici a podobně. To znamená, to je ta lidská rovina.

Nevím, jestli jste si to někdy zkusili. Já ve chvíli, kdy se objevil ten návrh zákona ve Sněmovně, tak si to teď zkusím, když jedu po dálnici, dojezu nějaký kamion, který předjíždí, tak si počítám vteřiny, jak dlouho to trvá. Když je to menší nákladní vozidlo, tak je to 30 vteřin, kolem 30 vteřin. Když je to kamion, tak je to 60, někdy 90 vteřin. Takže my teď v tuhle chvíli přijmeme zákon proto, aby ten poslanec, kterému se nelíbilo, že přijel domů o 90 vteřin později, možná že po té cestě potkal tři kamiony, takže se dostal domů možná o pět minut později, tak přijmeme zákon, který nám zablokuje dálnice, a pak se domů dostaneme později ne o pět minut, ale o půl hodiny. Tak já bych plédoval za to, abychom trochu vzali rozum do hrsti. Těch 60 vteřin při 100kilometrové rychlosti nebo 120kilometrové rychlosti jsou nějaké dva kilometry, tak nechme občas ty kamiony předjet tam, kde je to třeba. Nechme Ministerstvo dopravy, aby určilo úseky dálnic, kde se nesmí předjíždět, případně to značení, vy víte, jaké značení, přenosné, operativní značení, tak aby řídilo dálnici podle potřeby situace v dopravě, a ne podle potřeby několika poslanců, kteří se potřebují dostat domů dřív.

Z toho důvodu se přikloním k zamítnutí zákona ve třetím čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další je přihlášená paní poslankyně Mračková, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych si dovolila reagovat především na předřečníka pana Ivana Adamce, protože jsem tady byla několikrát zmíněna ohledně pozměňovacího návrhu, který předkládám k návrhu tohoto zákona, ale i návrhu zákona, který předkládá pan Dolínek. Chtěla bych uvést některé věci na pravou míru, které tady zazněly, a chtěla bych se také trochu vrátit do historie, a to především do roku 2016, kdy došlo k tomu rozhodnutí, že se rozšíří mýtný systém na silnice I. tříd v délce zhruba 860 km.

Toto rozhodnutí padlo o nás bez nás, protože v tu chvíli, bylo to v listopadu roku 2016, bylo po krajských volbách a ještě neproběhly ustavující schůze na jednotlivých krajích, tudíž kraje se k tomu kroku nemohly v žádném případě vyjádřit, a hned po ustanovení těch jednotlivých zastupitelstev daly jasný signál, že nesouhlasí s tím, aby došlo k rozšíření mýtného systému, protože se velmi obávají, že tímto krokem se přesune nákladní a kamionová doprava na silnice nižších tříd a především na silnice, které jsou ve vlastnictví krajů, což jsou silnice II. a III. tříd. Pak následovala velmi intenzivní komunikace s Ministerstvem dopravy, nejenom s hejtmany, ale i starosty, které zastupuje jak Svaz měst a obcí, tak Sdružení místních samospráv. Došlo k podepsání memoranda mezi Ministerstvem dopravy, Asociací krajů a Svazem měst a obcí, které nám mělo zajistit, že pokud v součinnosti se starosty kraje budou požadovat, aby na daném úseku byla nulová sazba mýta, tak že nám v tom bude vyhověno.

S příchodem nového pana ministra, pana Kremlíka, nám bylo jasně řečeno, že bohužel toto memorandum nemůže být naplněno, a to především z toho důvodu, že tendr ještě není ukončen. To znamená, že se hledala cesta. Ta cesta se hledala tak, že se ihned vytvořila pracovní skupina, ve které byli opět zástupci Asociace krajů, Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv – vím, že tam byla i paní Věra Kovářová –, kde se intenzivně scházeli a řešili tento problém. A vzešel z toho výstup, že právě takovýto návrh, který v tuto chvíli já tady předkládám, bude předložen. Pravdou je, že bylo dohodnuto, že to půjde původně poslaneckým návrhem. Všichni víte, že legislativní proces je velmi složitý. Pokud předložíte novelu zákona, tak trvá, troufnu si říci, několik let, než dojdete ke zdárnému konci tohoto zákona, k jeho schválení. Proto v součinnosti s Ministerstvem dopravy – a říkám to tady s veškerou zodpovědností a řekl to i pan Kopřiva na hospodářském výboru, že oni tento návrh v součinnosti se mnou připravovali, takže byl i legislativně zkontrolován – se tento návrh předložil. Pokud se objevil v systému, tak ihned na to reagovali zástupci ČESMADu, kteří se se mnou sešli a opravdu argumentovali některými případy, že pokud dojde k úplnému zákazu těžkých automobilů nad 12 tun, že nebudou moci jezdit po silnicích II. a III. třídy, tak může dojít k tomu, že se jim ta cesta prodlouží a budou muset jet po komunikaci I. třídy nebo po dálnici.

Ještě bych chtěla znovu zdůraznit, že mýtný systém se týká nákladních automobilů nad 3,5 tuny. Tento plošný zákaz, neboli zákaz tranzitní jízdy, se týká nákladních automobilů nad 12 tun, to znamená těch nejtěžších automobilů a kamionů. A když tady od pana Adamce prostřednictvím pana předsedajícího zaznívá, kudy budou jezdit – já jsem přesvědčena o tom, že kamionová doprava nad 12 tun na silnici II. a III. třídy nepatří a velmi zatěžuje občany jednotlivých měst a obcí.

Já jsem byla sedm let starostkou Horního Slavkova. Do tohoto města byl příjezd pro silnici II. třídy, který byl v bezprostřední blízkosti domů. A přála bych vám, kdybyste se do těch domů šli podívat, protože kvůli tomu, že tam právě jezdily kamiony, ještě nepřiměřenou rychlostí, tyto domy praskaly. A litovala jsem a lituji dodnes lidi, kteří v těch domech bydlí.

Ještě bych chtěla zdůraznit jednu věc, a to že Ministerstvo dopravy původně dalo nesouhlasné stanovisko. Tím, že jsem se sešla se zástupci ČESMADu a argumentovali věcmi, proč nesouhlasí s tímto návrhem, tak jsem je férově pozvala na jednání Asociace krajů, které se uskutečnilo 10. prosince, a byli tam i zástupci Ministerstva dopravy, kdy jsem jasně řekla: Přijďte mezi hejtmany a pojd'te o tomto návrhu diskutovat! Výstup z toho jednání byl absolutně jednoznačný: nebyl jeden hejtman, který by nepodporoval tento pozměňovací návrh. A myslím si, že tam byl dán jasný signál jak Ministerstvu dopravy, tak zástupcům ČESMADu, jak je pro hejtmany, ale i pro starosty důležité, aby tato těžká nákladní doprava v budoucnosti nejezdila po silnicích II. a III. tříd.

Ještě bych chtěla vysvětlit, že je tam řada výjimek. Je to zákaz tranzitní jízdy. To znamená, že pokud ten kamion pojede do sídla firmy, pojede naložit, vyložit náklad, popřípadě do svého bydliště, nebo pokud bude potřebovat natankovat, technickou kontrolu, tak to jsou všechno výjimky, které přináší to, že ten kamion bude moci po té silnici II. a III. třídy jet.

Chtěla bych také zdůraznit, že na tom jednání Asociace krajů se dohodlo, že pokud se tento sněmovní nebo ten další sněmovní tisk dostane do Senátu, tak ty argumenty, které zaznívají od ČESMADu, že by Ministerstvo dopravy připravilo případný pozměňovací návrh, který by byl načten v Senátu a popřípadě by pak byl ještě podpořen v Poslanecké sněmovně, tak pokud bude tento pozměňovací návrh schválen a zákon jako celek, tak jeho účinnost bude až osm měsíců po jeho vyhlášení. Tento pozměňovací návrh bude moci být pak pokutován a implementován až ve chvíli, kdy popřípadě na těch silnicích II. a III. tříd ty jednotlivé značky – zákaz tranzitní dopravy – budou instalovány. A řekněme si na rovinu, že ten proces bude ještě dlouhý, budou se na to muset sehnat finanční prostředky.

Takže já jsem opravdu přesvědčena, jsou o tom přesvědčeni všichni hejtmani, a troufnu si říct, i starostové – vy teď určitě registrujete řadu mediálních výstupů, že právě od 1. ledna, jak došlo k rozšíření mýtného systému, se kamionová doprava opravdu přesunula na silnice nižších tříd, ale i na jedničky, na dvojky, na trojky – a jsem přesvědčena, že tento návrh je správný. Myslím si, že ty případné argumenty je ještě možné dopracovat v rámci pozměňovacího návrhu v Senátu. A chtěla bych říct, že tento pozměňovací návrh je opravdu pro starosty a hejtmany klíčový, a chtěla bych vás požádat, ať už to bude u tohoto sněmovního tisku, nebo u toho následujícího, o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Než budeme pokračovat, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní ministryně Marie Benešové na celý jednací den z pracovních důvodů.

Máme před sebou tři faktické poznámky. Mám dotaz na pana poslance Sadovského, jestli je přihlášen s faktickou poznámkou, nebo řádně. Řádně, tak ale budete na konci, protože elektronické přihlášky mají samozřejmě přednost. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Adamece, potom Birkeho a Polanského. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl říct, že jsem nekritizoval postup hejtmanů – vůbec. Já je chápu. Ale musím tady říct jednu věc, a je potřeba, aby si to uvědomili nejenom hejtmani a starostové, ale my všichni. Za dopravu v České republice je odpovědné Ministerstvo dopravy. To je potřeba říct, protože cokoliv se potom stane, nějaký problém, tak za to bude zodpovídat patřičný rezortní ministr, v tomto případě ministr dopravy, a potom vláda jako celek.

Já jsem tady slyšel, že se to bude ještě upravovat v Senátu. Nezlobte se na mě, já bych proti tomu nic neměl, kdyby to prošlo klasickým legislativním procesem, kdy Ministerstvo dopravy by řeklo: to je ta správná cesta, tudy půjdeme, tam vidíme světlo na konci tunelu. Ale přiznám se, já jsem toto neviděl. Představitelé ministerstva byli z nočního přehodnocení pozměňovacího návrhu zděšeni.

Myslím si, že je dobré podívat se na ty mapky. Chápu to. Jsem z města, kde je průtah, kde jezdí kamiony jeden za druhým. Víím, o co se jedná. Nicméně znovu opakují, nehrajme si tady na legislativce. Vůbec nemáme dopad na podnikatelské prostředí, dopad na řadu dalších problémů, které s tím budou souviset, s tímto v tuto chvíli zajímavým nápadem, jak tomu pomoci. Ale já říkám, že cesta do pekla je dlážděna samými dobrými úmysly, a tohle je klasický případ. A neříkám, že to tak musí dopadnout, ale nejsem si jistý, zda to tak nedopadne.

Proto říkám, že odpovědnost je na Ministerstvu dopravy. A Ministerstvo dopravy mělo iniciovat řešení tohoto problému, mělo na to dost času, vědělo, že těch 860 nebo 870 km bude muset zpoplatnit, protože takto nešikovně si nastavili tu soutěž na dodavatele mýtného systému. To je prostě realita. Ale v tuhle chvíli si tady nehrajme na to, že my to tady spasíme nějakými iniciativami. A je mi to líto, hejtmanů si obrovsky vážím, starostů možná ještě víc. I přesto, že tito lidé toto říkají svými ústy, svými zástupci, tak já s tím prostě souhlasit nemůžu. Mělo by to dělat Ministerstvo dopravy se vším všudy a hlavně se svojí odpovědností.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas pro vaši faktickou poznámku. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Birkeho. Následují poslanci Polanský, paní poslankyně Mračková Vildumetzová a Stanislav Juránek. Nyní máte slovo vy, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom k té malé poznámce předřečníka pana poslance Vondráka. Já jsem to samozřejmě myslel tím způsobem, a špatně jsem se vyjádřil, z hlediska argumentace a debaty.

Já jenom chci říci, že mě trochu překvapuje vystoupení mé předřečnice paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, a to z toho důvodu, že byla jasná dohoda, že tento tisk bude zaparkován do druhého čtení, nebude k tomu žádná debata, na hospodářském výboru jsme si to jasně řekli, a v tuhle chvíli je tady debata a diskutujeme zprava, shora, zdola a samozřejmě diskutujeme o tom, jestli zákaz předjíždění kamionů na jedné straně a na druhé straně dvojky, trojky. Ta debata má být k tisku 374. To za a).

A za b) druhá poznámka. Opět k mé předřečnici, prostřednictvím pana předsedajícího, velmi se omlouvám. Víte, mě už strašně mrzí to rozhodnutí o zpoplatnění dvojek, trojek – o nás bez nás! To přece nemůžete říkat, vašim prostřednictvím. (Hovoří velmi důrazně.) Bylo to koaliční rozhodnutí ČSSD, ANO a KDU-ČSL. Neříkejte o nás bez nás! Já už jsem na to fakt alergický, protože každý říká: socani to vymysleli, ANO to vymyslelo, lidovci to vymysleli. Ne, bylo to koaliční rozhodnutí! Prosim, neříkejte, vašim prostřednictvím, že to bylo o nás bez nás. Hejtmani a starostové byli zásadně – ne přizváni, ale byla to odpovědnost vládní, respektive vláda rozhodla, respektive z pohledu pana poslance Adamce, který tady hovořil, že odpovědnost má Ministerstvo dopravy. Proto to bylo koaliční rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Mračková Vildumetzová s faktickou poznámkou. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já bych si ještě dovolila reagovat faktickou poznámkou na své předřečníky. Na pana Ivana Adamce prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěla říct, že Ministerstvo dopravy k tomu dalo souhlasné stanovisko. Zároveň i iniciovalo právě řešení této věci. Ministerstvo dopravy návrh i připravilo, já jsem to tady již říkala.

A ohledně pana Birkeho, také prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem o nás bez nás říkala z důvodu, že my jsme v tu dobu nebyli ve funkcích – nic jiného. Nic jiného bych si nedovolila. A chtěla bych ještě říci, že nedošlo ke zpoplatnění druhých a třetích tříd, jak jste tady teď řekl, ale k rozšíření mýtného systému o 860 kilometrů.

Ještě bych se chtěla omluvit za to, že tady v tuto chvíli mluvím o daném pozměňovacím návrhu. Tím, že to otevřel pan Adamec, tak jsem si dovolila na to reagovat, a je v tuto chvíli jasné, že to samé nebudu opakovat u dalšího sněmovního tisku, a myslím si, že ta dohoda, která padla na hospodářském výboru ohledně zaparkování tohoto sněmovního tisku, platí. Znovu říkám, pan Adamec se tady k tomuto pozměňovacímu návrhu vyjádřil, proto jsem k němu vystoupila, proto jsem řekla ty věci, a nebudu je opakovat u toho dalšího sněmovního tisku, který předkládá pan Dolínek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než dám slovo k další faktické poznámce panu poslanci Juránkovi, ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Krutákové z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající a všichni, kteří sledujete tady tuto debatu. Já myslím, že je docela zásadní, abychom se pobavili o tom pozměňovacím návrhu, o kterém tady mluvili moji předřečníci. A abych to uvedl na pravou míru, ono to není o tom, že má zodpovědnost jenom Ministerstvo dopravy. Ze zákona totiž mají kraje povinnost mít zodpovědnost za silnice II. a III. tříd. A to je právě to naprosté nepochopení toho, proč se vlastně kraje i obce brání tomu, aby se rozhodovalo o krajích, aniž by se s nimi tyto věci projednaly, protože důsledky, které zde jsou, znamenají, že ty kraje nemohou plně uplatnit to, co vlastně mají ve své povinnosti. Zdůrazňuji ve své povinnosti II. a III. tříd.

Já tedy znovu chci upozornit na to, že kraje jsou potom povinny, aby se při každé příležitosti, tedy i při příležitosti tohoto zákona, ozvaly, aby se nezapomnělo na řešení této podstatné záležitosti, protože jinak se nikdy nedočkáme toho, aby silnice II. a III. tříd, které navazují jednak na silnice I. tříd a jednak na dálnice, byly v dobrém stavu. Já myslím, že přestože je tady nějaká dohoda, o které nevím, že to bude zaparkováno,

je velice důležité si říci, že tento problém je nutné řešit. A to, co zde chci zdůraznit, je jenom to, že je to plné právo krajů, plné právo obcí, aby se v této věci ozvaly a aby se pokusily docílit toho, aby tady na té naší úrovni a na úrovni vlády byl tento problém řešen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Vlastimila Válka. Připraví se pan poslanec Milan Feranec. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Tak můj záměr bylo uvést pár faktů a zklidnit debatu a teď už jsem si jist, že se mi to nepovede, tak se o to ani nebudu snažit.

Loni touto dobou jsme debatovali o prosinci roku 2018, nebo listopadu, kdy nastal na D1 problém. Teď se tady jaksi rychle chtěla situace řešit. To byli myslím dva, nebo tři ministři dopravy, oni se ti odborníci na Ministerstvu dopravy střídají hodně rychle, tak já úplně – a myslím, že tři zpátky, že jo? A pan poslanec Kováčik prostřednictvím pana předsedajícího, navrhl, pokud si dobře vzpomínám, mám to takhle v poznámkách, že by se to mělo řešit zákazem předjíždění kamionů na D1, že připraví nějaký návrh zákona, který by tedy zakazoval kamionům předjíždět. Argumentovalo se tím, že na Slovensku kamiony předjíždět nemohou, plus mají nějakou jinou rychlost. Byla tady na to téma poměrně intenzivní debata.

Tak já jsem to vzal vážně a na férovku a udělat jsem to jediné, co můžu udělat, inspirován kolegy z ANO, že jsem si jaksi také najal studenty, ne agenturu, přece jenom nejsem tak movitý, a s pomocí několika kolegů jsem stahoval záznamy z kamer v osobních automobilech, jak jezdíme z Brna do Prahy a zpátky, a ty záznamy jsem nechal studenty analyzovat a srovnávat, zda kamiony zachycené na těch záznamech porušují dopravní předpisy na D1, stávající dopravní předpisy. A protože mě zajímala i podrobnější analýza, tak jsem nechal udělat rozbor, jestli se to týká kamionů, které jsou spíše tranzitní – ty jsem si definoval jako kamiony se značkou Rumunska, Polska, Maďarska a tak, těchto zemí, anebo jsou to spíš kamiony, které převážejí zboží po České republice, ty jsem si definoval jako kamiony se značkou CZ. A snažil jsem se udělat i nějaké pořadí těch kamionů. Jednak podle typu – bez přívěsu, s přívěsem a ty, které převážejí, to sice nejsou kamiony, ale je to poměrně velká skupina vozidel, která převážejí auta, taková ta dvě tři auta, většinou se značkou z Rumunska, abych zjistil, jestli tedy nějaké stávající předpisy se porušují a jestli se nějak liší jednotlivé země v porušování těch předpisů.

Já už jsem tady o tom mluvil. Shrnu to ještě jednou. Ty záznamy jsem sbíral zhruba dva měsíce. Analýza byla poměrně podrobná. Snažil jsem se to i statisticky, nebo oni se to snažili statisticky vyhodnotit. Zjistili jsme opravdu, že dochází k porušování stávajících předpisů, a to v poměrně velkém procentu. Dokonce jsme zachytili relativně vysoké procento předjíždění kamionů tam, kde byla značka přímo na dálnici zákaz předjíždění kamionů. Běžně jsme zachytili to, že kamiony jely na dálnici ve všech třech pruzích a předjížděly se v tom levém pruhu, i když tam byly tři

pruhu. Na prvním místě figurovaly kamiony se značkou z Rumunska, na druhém z Polska atd. Já jsem to tady říkal. A říkal jsem si, protože to samozřejmě byla amatérská analýza, která byla jenom... sice s relativně vysokým počtem zachycených vozidel, za relativně velkou dobu, ale ve srovnání s tím, kolik vozidel projede po našich dálnicích, tak je to samozřejmě jenom malý vzorek, a já nemám rád, když ty analýzy nejsou dostatečné, jsem zvyklý na desetiprocentní vzorky atd., prostě nástroje vědeckého hodnocení dat jsou všude stejné.

Předpokládal jsem, že když toto téma tady řešíme přes rok, že se mu stejně intenzivně věnují obě dvě ministerstva – Ministerstvo dopravy a Ministerstvo vnitra – soustředí se na to a snaží se analyzovat tu situaci na dálnicích a zjistit, kde je tedy pravda, jestli opravdu je problém, řekněme chování kamionů, a pokud ano, jestli kamionů z některých zemí nebo obecně atd. I proto jsem v dobré vůli – nedělal jsem to jako ústní interpelaci, protože ty ústní interpelace mně někdy přijdou velice agresivní, a ne se snahou zjistit informaci, ale spíš se snahou jaksi útočit, tak jsem dal písemnou interpelaci. A měl jsem čtyři dotazy: Kolik evidujeme pokut udělených za předjíždění kamionů v místech označených zákazem předjíždění kamionů na dálnicích za období říjen–listopad. Bylo to to stejné období, které já jsem sledoval. Kolik eviduje ministerstvo udělení (pokut) řidičům kamionů za nebezpečné předjíždění na dálnici za období říjen, listopad. Dále, kolik Ministerstvo dopravy eviduje přestupků kamionů, kolik tam bylo uděleno pokut za období říjen, listopad. A ještě čtvrtý dotaz, zda aktuálně nastavený systém kontrol přestupků na D1 je adekvátní, dostačující, zda by mělo dojít k nějaké změně.

Tak odpověď byla jasná, že ten systém kontroly kamionů a dodržování předpisů na D1 je adekvátní, že změny nejsou potřeba, že jsou dostatečné. A na dotaz, kolik bylo pokut uděleno za ty dva měsíce, kdy já jsem tedy dospěl k nějakým výsledkům, na dotaz, kolik bylo pokut uděleno za nebezpečné předjíždění kamionů, kdy já jsem dospěl k nějakým výsledkům na základě své amatérské analýzy, a na ten dotaz, kolik těch kamionů předjíždělo v místech zákazu předjíždění, kdy já jsem dospěl k nějakým, kupodivu ve všech třech případech byla odpověď velmi shodná a stejná. Dá se shrnout de facto do jednoho čísla: nula, z analýz ministerstva. To znamená, za ty dva měsíce na dálnici D1 kamiony nespáchaly žádný přestupek podle stávající legislativy. Tím pádem mám pocit, že řešíme něco, co v podstatě obě ministerstva nevnímají absolutně jako problém, protože kamiony žádné přestupky nespáchají, dodržují dopravní předpisy. My ten zákon změnit můžeme jakkoliv, oni zase žádné přestupky páchat nebudou a v podstatě zase nikdo nebude eventuálně ty řidiče pokutovat.

Tak mě by zajímalo, co je cílem naší snahy. Pokud je cílem naší snahy ukázat, že tedy parlament nechce, aby se kamiony předjížděly, tak je to dobrý cíl pro někoho, a pak jistě ten zákon, pokud ho přijmeme, tento cíl splní. Pokud je cílem dosáhnout toho, a to si myslím, že by cílem mělo být, aby doprava na D1 byla plynulá, aby doprava na D1 a dalších dálnicích byla plynulá, aby dodržovali řidiči na dálnicích předpisy, a to nejenom řidiči kamionů, ale obecně, pak vidím jedinou možnost, že budeme pravidelně žádat ministra dopravy, ať už to bude kdokoliv, protože tam to bude rychlé střídání asi zase, anebo ministra vnitra, kde jakási stabilita existuje, tak

aby nás pravidelně informovali, jak tedy se soustředí na dodržování předpisů na dálnicích. Pokud se soustředí tak, jako za ty dva měsíce, kdy jsem tedy ten dotaz vznesl, to znamená, že tam žádné porušování předpisů není, no tak pokud se s tím smíříme, považujeme to za správné, tak nemáme co řešit, protože k žádným přestupkům kamionů na dálnicích nedochází.

Pokud se s tím nesmíříme, tak nám nezbude, než abychom oba ministry tvrdě úkolovali a žádali, aby se na plynulost dopravy na D1 zaměřili. Protože naším cílem přece není perzekvovat řidiče, naším cílem není nějakou skupinu řidičů šikanovat. Naším cílem je to, co nám vadilo před více než rokem, kdy jsme to tady projednávali, aby se nestávalo, že na dálnicích, a my jsme se bavili tehdy o D1, nebude plynulá doprava. A to by měli zajistit oba dva páni ministři. Ti by měli zajistit prostředky, které k tomu mají, aby doprava na dálnicích byla plynulá, aby nedocházelo k problémům, když dojde k nějaké mimořádné situaci, a aby policie a jejich ministerstva mimořádné situace pružně, dynamicky a inteligentně řešily.

Pokud to, co je řešením této situace, je zákaz předjíždění kamionů, prosím. Já osobně si to nemyslím. A data, která jsem na svoji interpelaci získal, to bohužel potvrzují. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní pan poslanec Feranec s řádnou přihláškou. Připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom stručně. Impulsem nebo obsahem toho zákona je zákaz předjíždění kamionů. Několikrát tady padlo, že je obecná dohoda o vrácení tohoto zákona do druhého čtení, nicméně já jsem formálně nezaznamenal takový návrh, takže z důvodu právní jistoty dávám návrh na opakování druhého čtení podle § 95 odst. 2 jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za formálně správný návrh, o kterém jistě dám hlasovat, ale až poté, až bude odhlasováno, jestli nemá být zákon zamítnut, protože ten návrh také padl.

Nyní tedy pan poslanec Petr Bendl s faktickou poznámkou, který předběhl řádně přihlášeného pana poslance Mariana Jurečku, který je připraven. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já jsem chtěl podpořit svého předřečníka, protože – prosím vás, je tady někdo kompetentní za vládu, aby se k těmto materiálům, které jsou důležité, vyjadřoval? Máme tady paní místopředsedkyni vlády. Je schopná s námi o tom diskutovat? Je tady vůbec někdo, kdo tuto dopravní problematiku v tuhle chvíli může komunikovat? Není tady ministr vnitra, s ministrem dopravy nevíme, jak to bude, údajně ho budeme mít v pátek, ale mohl by tady být, pokud tedy mediálně víme, že ministrem dopravy se stane ministr průmyslu a obchodu. Já bych

poprosil vládu a přítomné místopředsedy vlády, aby sehnali někoho, kdo je schopen s námi kompetentně diskutovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je samozřejmě požadavek možný, ale podle jednacího řádu není nutný.

Nyní pan poslanec Marian Jurečka. Zatím se nikdo z členů vlády nehlásí, takže podle jednacího řádu udělím slovo panu poslanci Jurečkovi, ale až poté, co tady bude dostatečný klid a rozpustí se hloučky, které narušují dostatečně důstojné prostředí pro vystoupení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové i veřejnost na balkoně. Já bych také rád shrnul některé důležité postřehy k této novele zákona, kterou projednáváme. Diskutovali jsme o ní poměrně bouřlivě i na jednání hospodářského výboru.

Je opravdu potřeba se zamyslet nad tím, a už to tady v rozpravě zaznělo, co je příčina a co je důsledek a co vlastně potřebujeme řešit. Jestli tady ze dvou důvodů, a tím jedním je Ťokův průsmyk a obtížná situace na dálnici D1 v zimním období, kdy došlo k tomu, že ano, kamiony a někteří řidiči přispěli k poměrně složité situaci, tak jestli tou reakcí na tuto situaci má být plošný zákaz předjíždění kamionů na dálnicích, tak si říkám, že to asi není úplně promyšlená věc, protože kdyby prostě Ministerstvo dopravy konalo řádně, tak tam v tu dobu vůbec zúžení nebylo, k té situaci by nedošlo. A aplikovat to plošně na dálniční úseky, kde tyto problémy nejsou, to si myslím, že soudný člověk, který nad tím přemýšlí, si říká, že to je asi nesmysl.

Já docela pravidelně jezdím trasu Praha – Prostějov po dálnici nebo Praha – Přerov po dálnici, nebo těsně před Přerov, protože tam tu dálnici pořád nemáme a asi ještě dlouho mít nebudeme, a když si tak analyžuji, ano, dojde na to, že za těch zhruba 270 km cesty se stane, že dvakrát třikrát přibrzdíuji před tím, že předjíždějí kamiony. Já nevím, kdo z vás máte řidičské oprávnění na skupinu C, jestli jste někdy jezdili s těmito auty a trochu se také umíte vžít do situace těch řidičů, protože jestli já mám jako zákonodárce něco posuzovat, tak bych měl přemýšlet nad tím, proč to ten řidič dělá, proč je nucen v té dané situaci předjíždět a jestli já, kdybych byl na jeho místě, bych se zachoval jinak.

Ano, i v této Sněmovně někdy můžeme přemýšlet nad tím, jestli já nebo kdokoli z nás umí vždycky dělat dobrá rozhodnutí a přemýšlet správně. Stejným pohledem se můžu dívat na některé řidiče kamionů, ale aplikovat něco paušálního na celé území České republiky je fakt nesmysl, navíc v situaci, kdy konečně Ministerstvo dopravy, Ředitelství silnic a dálnic ve spolupráci s policií dostalo řekněme rozum a začalo na vybraných úsecích využívat možnosti dnešní legislativy, tedy proměnlivého značení a na vybraných úsecích ten zákaz aplikovat. To je v pořádku, pokud takové úseky jsou, jsou vytipované, ať se to děje, ale nedělejme to tady tímto paušálním návrhem zákona, který opravdu považuji za naprosto nešťastný.

Tady také několikrát zazněla diskuse nad tématem druhého tisku. Já toho využiji a trochu se o tom zmíním. To je ten zákaz jízdy kamionů na silnicích druhých a třetích tříd. Zase si kladme otázku, kde je příčina a kde je důsledek. Já jsem prožil celé své dětství zhruba do 22 let v obci Kokory. Když se podíváte na mapu, je to obec na silnici první třídy mezi Přerovem a Olomoucí. Náš dům stojí zhruba 2,5 metru od této komunikace. Denně mi pod okny projelo zhruba 10–15 tisíc aut včetně kamionů. Žádná příjemná situace, ale pokud si představíte mapu České republiky, a zkuste si teď v hlavách promítnout rychlostní komunikace a silnice prvních tříd, jakou mají strukturu, a zkuste si říci, jestli při návrhu, který je tady ve Sněmovně, dokážou potom ti dopravci, ti řidiči, převézt zboží, které dost často potřebujeme my, efektivním způsobem, pokud bude platit paušální zákaz, jak je navrhován, na komunikace druhých a třetích tříd.

Já vám řeknu konkrétní příklad, který se dá na mapě ověřit, abychom si reálně přiblížili, co to naše rozhodnutí bude mít za důsledky, pokud bychom ho přijali. Kousíček od Prostějova je třeba obec Kralice na Hané a období od září až zhruba do konce roku je obdobím, kdy se třeba v této lokalitě vozí cukrová řepa. Vozí se do cukrovaru v Prosenicích. Nejkratší cesta je po silnici druhé třídy, která vede, když jsem se podíval na mapu, přes pět obcí včetně města Přerova do toho cukrovaru, a tato vzdálenost je 29 km. Pokud uplatníte tento návrh, který je ve Sněmovně, tak ten kamion bude muset z obce Kralice nebo jejího katastrálního území najet na dálnici v Prostějově, jet do Olomouce a dále po silnici první třídy zpátky do Přerova a do Prosenic. Najede 51 km a pojedje přes čtyři obce. To bude důsledek tohoto rozhodnutí. Bude to mít dopady na životní prostředí a bude to samozřejmě mít dopady i na zvýšení nákladů na tuto komoditu. Nikdo tady nedopočítal dopady na spotřebitele, na občany této země. Není k tomu vůbec žádná analýza. A my tady chceme hlasovat o takové zásadní věci.

Takže kde je ta příčina? Příčina je v tom, abychom řešili problematiku efektivního mýtného systému, aby po dvojkách a trojkách nejezdili ti, kteří objíždějí mýto při tranzitní dopravě. To tady pořád není a chybí to. Řeší se to tady už pátým rokem. Je to potom otázka využívání zákazových značek, aby prostě kraje, města, obce a orgány státní správy spolupracovaly na tom, aby v územích, kde se to často děje, zákazové značky byly a aby ten úsek byl kontrolován, aby tam řidiči nejezdili a nezneužívali to.

Pak je samozřejmě řešení také v lepší práci policie. Já jsem rád, že konečně zaznívá od Nového roku, že bude více policejních aut viditelných na dálnicích, na rychlostních komunikacích. Mě netěší to, že stojí policie a měří před koncovou značkou obce nebo města, kde už je víceméně průmyslová zóna, a dá pokutu řidiči, který překročil rychlost o 15 kilometrů v hodině. Ano, porušil zákon. Mně mnohem víc vadí to, jakým způsobem se odehrává agresivita řidičů na dálnicích a rychlostních komunikacích s vážnými důsledky, jako je vybrzdování a podobně. Kde jsou ti policisté? Proč tam nejsou vidět?

A pak je to samozřejmě v posledním bodě efektivní budování rychlostních silnic a dálnic v České republice i obchvátů měst a obcí. Já vím, že není vůbec jednoduché to realizovat, ale ten kamion prostě pojedje tou nejkratší, nejefektivnější cestou, pokud tam tu trasu bude mít. Toho řidiče netěší před každou obcí brzdit na 50 kilometrů

v hodině a zase ten kolos rozjíždět, a když bude mít ten obchvat, velmi rád po tom obchvatu pojede.

Takže prosím pěkně, byl bych opravdu rád – buďto zamítněme tento paskvil a tuto novelu, nebo ji zaparkujeme v tom druhém čtení. Ale prostě nemá opravdu logiku toto paušálně přijímat, tento zákaz. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. To byl poslední řádně přihlášený. Nyní máme přihlášku z místa pana poslance Sadovského. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Dobrý den, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já jako jeden z předkladatelů tohoto zákona jsem prostě byl donucen svým vlastním pocitem tady vystoupit a říct vám k tomu něco. Jeden z hlavních mýtů, který tady padl, je to, že tento zákon nevznikl na základě nějakého požadavku kohokoliv. Ještě před tou kalamitou, která se stala v listopadu 2018, jsme měsíc předem s kolegyní Kořanovou prostřednictvím pana předsedajícího posílali dopis a návrh tohoto zákona na Ministerstvo dopravy.

Dále prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Jurečku. Pane poslanče, já mám C, mám to i s návěsy a mám to i s profesákem. A s kamionem jsem ne jezdil, jako že bych se tím živil, ale vyzkoušel jsem si to a vím, o čem to je. A dovolím si říct, že to není o tom, jak říkal prostřednictvím pana předsedajícího kolega Válek – kolega Vácha, omlouvám se – o třiceti sekundách nebo o šedesáti sekundách, o které se přijede později, ale je to o tom, že když dodržíte rychlost, jedete 130 a ten kamion jede rychlostí 80 kilometrů – když dodržíte náhodou – a vyjede vám, když jste 10, 15, metrů za ním, tak tady šlo o bezpečnost. Tady nešlo o rychlost, o to, jestli budete o 60 vteřin doma dřív, nebo nebudete. To byl ten zákon. A vycházeli jsme z toho, že tahleto praxe funguje na Slovensku, je v Německu na dálnici A5 a funguje to, je to tam bez problémů.

Je to převážně o tom, co už tady taky padlo, o chování těch řidičů. Není to o ničem jiném, než jak se ti řidiči chovají. Na druhou stranu je třeba uznat, že jsme tranzitní země, že oproti Slovensku to máme daleko komplikovanější. A ano, pokud by se dodržovaly zákony tak, jak jsou dneska napsány, tak by tenhle zákon nebo tenhle návrh zákona vůbec nemusel vzniknout.

Pokud i tenhle zákon bude zaparkován, nebo bude zamítnut, kdyby to nepřineslo vůbec nic, tak minimálně to, že se tady o tom začalo mluvit, že Ministerstvo dopravy dalo ty proměnlivé značky a něco se kolem toho děje. I tohle byl možná důvod, který mi přináší uspokojení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sadovskému. Ještě jedna faktická poznámka v rozpravě, pana poslance Válka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Velmi děkuji a ve většině věcí prostřednictvím pana předsedajícího s předřečníkem souhlasím. Jen si dovolím drobnou poznámku. Pokud kamion jede 80, já jedu 130, oba dodržujeme předpisy, a ten kamion těch 10, 15, 20 metrů přede mnou udělá kamioňáckou myšku a vjede mi tam a ohrozí mě, tak už dneska porušuje předpisy, dneska už toto nesmí. A co mě fascinuje, že žádný kamion za to žádnou pokutu nedostal. To znamená, jak je toto možné, nepřítomný ministr vnitra a neexistující ministr dopravy?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A protože nemám žádnou přihlášku do rozpravy, ptám se, jestli se ještě někdo hlásí z místa. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní kolegyně Kořanová? (Ne.) Paní kolegyně Kořanová ne. Pan zpravodaj? (Ne.) Také nemá zájem o závěrečné slovo. Pokud tomu tak není, můžeme tedy přistoupit k hlasování, a to nikoliv o pozměňovacích návrzích, ale – pane zpravodaji, protože jsem neřídil celou dobu při tomto bodu, tak to jenom zopakují. Máme návrh na zamítnutí a potom máme návrh na vrácení do druhého čtení. (Zpravodaj: Je to tak.) A podle obou úprav v jednacím řádu, tedy podle § 95 odst. 3 i podle § 72 odst. 1 bod 1, tedy 3 nebo 6, se nejdříve hlasuje návrh na zamítnutí. Pokud tomu tak je, nikdo nic nenamítá, všechny vás odhlásím, abychom zjistili přesnou přítomnost při hlasování. Prosim přihlaste se svými identifikačními kartami. Rozhodneme o návrzích, které máme procedurálně před sebou. Počet přihlášených se stabilizoval.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování číslo 38, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 38, z přítomných 170, pro 85, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na vrácení tohoto zákona... (Poslanec Rakušan žádá o kontrolu proběhlého hlasování.) Kontrola prosím. V tom případě posečkám a jednotlivé kluby zkontrolují, zda elektronický zápis o výsledku hlasování odpovídá úmyslu jednotlivých zákonodárců. Pan poslanec Rakušan. Prosím sněmovnu o klid. Pane poslanče ještě moment. Žádám jednotlivé poslance, aby se zklidnili, abychom mohli pro zápis mít jasno.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane místopředsedo, omlouvám se. Na sjetině mám zdržel se, chtěl jsem hlasovat pro. Omlouvám se, ještě jednou. Hlasoval jsem pro a na sjetině mám zdržel se. Proto zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pro nesoulad mezi elektronickým zápisem o výsledku hlasování a hlasováním poslance budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s opakováním hlasování.

Tedy námitku proti elektronickému zápisu budeme hlasovat v hlasování číslo 39, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí námitky proti zápisu. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 39, z přítomných 182, pro 179, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na zamítnutí návrhu, a to v hlasování číslo 40, které jsem zahájil, a... (Námítky ze sálu a požadavek na odhlášení.) Dobře, omlouvám se, hlasování číslo 40 prohlašuji za zmatečné. Všechny jsem vás odhlásil a žádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě počkám, až bude stabilizován počet přihlášených.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování číslo 41, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 41, z přítomných 183, pro 91 poslanců, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Pokud není zájem o kontrolu hlasování, rozhodneme o návrhu na opakování druhého čtení, a to v hlasování číslo 42, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 42, z přítomných 183, pro 176, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh paní poslankyně Barbory Kořanové, poslance Petra Sadvorského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, se vrátil do druhého čtení. Tím končím projednávání bodu 209. Děkuji zástupkyni navrhovatelů, děkuji zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo 210, to je další třetí čtení, které je připraveno k projednání. Jde o

210.

Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - třetí čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa pan poslanec Petr Dolínek – vidím, že je přítomen – a zpravodaj garančního hospodářského výboru pan poslanec Jan Bauer, který je taky přítomen. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 374/4, který byl doručen 28. listopadu 2019. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 374/5. (V sále je velký hluk.)

Ptám se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Ještě jednou požádám sněmovnu o klid! (Poslanec Dolínek: Dobré dopoledne.) Pane poslanče, ještě chvíli. Jakmile bude situace taková, že bude možné, abychom vyslechli před otevřením rozpravy ve třetím čtení navrhovatele, udělím mu slovo. Nemám v úmyslu jmenovat jednotlivé poslance, ale prosím tedy, pokud vedete jinou debatu, než je silniční zákon, zásadně v předsálí! Děkuji.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si tedy předložit ve třetím čtení návrh zákona, který řeší poměrně jednoduchou záležitost. Ta se týká toho, že v rámci existence preferenčních pruhů určených pro veřejnou hromadnou dopravu, integrovaný záchranný systém a někde např. i vozy taxi, podle toho, jak je to upraveno, nemohla a nemůže dosud městská policie na místě udělit pokutu. Mohla pouze na vyhrazené místo odstavit automobil, započít správní řízení, a to vše samozřejmě je velmi komplikované, není to ideální. To znamená, neměla pozici státní policie v tomto případě.

Proč je nutné dodržovat preferenční pruhy, je podle mě poměrně nasnadě a je to důvod jednoduchý. Naštěstí stále většina populace České republiky využívá veřejnou dopravu jako svoji prioritní dopravu ať za prací, nebo za jiným účelem a samozřejmě také integrovaný záchranný systém hojně využívá těchto pruhů právě v okamžicích, kdy jde o krizové situace a kdy ranní doprava například nebo odpolední špička zabraňují rychlému průjezdu nějakou oblastí. Řidiči, kteří nerespektují tento provoz a vjíždějí do preferenčních pruhů, tím samozřejmě porušují předpisy. Bohužel vím, že státní policie má určitě daleko více věcí na starosti než pouze kontrolovat preferenční pruhy, ale městská policie je zase díky kamerovému systému a dalším věcem obeznámena s tím, co se děje na jejich území, a mohla by proto účinně zasahovat např. ve špičkách tam, kde je to třeba. Proto tento návrh byl předložen.

V prvním čtení došlo k několikahodinové diskuzi na téma, zda obecní policie má být zatížena, nebo nemá být zatížena dalšími pravomocemi. Jsem rád, že jsme si zde vyříkali, že to je jedna unikátní pravomoc, o kterou rozšiřujeme povinnosti nebo možnosti městské policie. A jsem také rád, že kolegyně a kolegové nepoužili tento zákon na to, aby dále vstupovali do pravomocí městské policie v rámci dopravy. Takže takto ten návrh zákona byl ochráněn. Dovoluji si požádat o jeho podporu, jelikož i na gesčním hospodářském výboru následně ta diskuze byla jednoduchá a návrh byl podpořen.

Já bych se podobně jako jiní kolegové krátce zmínil o pozměňovacích návrzích, které zazněly následně. Je jich několik, není jich takové množství, ale některé jsou významné.

První návrh, který bych chtěl zmínit, je návrh, který říká, že nahrazujeme, resp. že prodlužujeme možnost, kdy může někdo zaplatit úřadu pokutu, z 15 na 30 dnů. Já to vidím jako optimální záležitost, protože města často měla problém, že když někdo založil složenku, následně zaplatil šestnáctý, sedmnáctý den, tak na své náklady musela ty peníze obec vracet zpátky hříšníkovi a začít řízení. Takto dáváme tu šanci, aby v tom třicetidenním rytmu, kdy lidé jsou zvyklí platit různé účty a podobně, se vypořádali i se svojí pokutou. Nicméně samozřejmě v případě, že 30 dnů nebude využito, tak běží klasické řízení dále. Myslím si, že to je věc pozitivní.

Dále bych ocenil i návrh, který se přímo netýká provozu na běžných komunikacích, ale je zde návrh, aby se mohl týkat toho, že v oblasti řidičů traktorů by mohly být využívány i řidičské průkazy získané v zahraničí, resp. aby některé skupiny řidičů, přestože nemají tzv. téčko, mohli řídit traktor. Myslím si, že to je

v tuto dobu nedostatku pracovních sil pozitivní především pro zemědělce a pro lesohospodáře. Takže také to vidím jako pozitivní.

Návrh, který se zde zjevil, nebo objevil, byl načten, a považuji (ho) za nejzajímavější, je návrh paní kolegyně Pastuchové, a to je, aby automobily, především záchranka v případě, že se vrací ze svého zásahu a jede po dálnici, mohla jezdit stejně rychle jako jiné automobily podle limitů a nemusela mít ten svůj limit do 3,5 tun. Já si myslím, že je to velmi prospěšné, a zaznamenal jsem spoustu pozitivních reakcí i od profesionálů.

Pak zde máme návrhy pana poslance Kotena, které se týkají rychlosti v tunelu. Tam to vnímám jako rozporuplné, protože samozřejmě ŘSD a další podle norem mají různé předpisy. Tam jsem k tomuto neutrální, protože samozřejmě záleží na provozovateli dané komunikace, jestli nám řekne, že už by byl schopen vůbec tento limit naplňovat, těch 110 za hodinu, a myslím si, že to je velmi diskutabilní.

Také návrh týkající se toho, že senioři nad 68 let by měli jiné pokuty za nesplnění povinností než mladší. Já to vnímám lidsky velmi sympaticky, ale chápu, že v rámci rovnosti práva je to taky diskutabilní záležitost, takže mám k tomu neutrální stanovisko, které vyjádřím.

Sám jsem tam dal pozměňovací návrh, který se týká usnesení vlády, resp. návrhu, co vláda navrhla doplnit do zákona. Je to technická věc, kterou jsem tedy navrhl.

Potom zde máme dva další návrhy, které byly připojeny k tomuto jednoduchému návrhu zákona. Jeden se týká pana poslance Kotta, resp. odtahů na komunikacích a dálnicích. Tento návrh já nemohu v tuto chvíli podpořit, mám negativní stanovisko, a to je z toho důvodu, že není napsán tak, aby byl ku prospěchu věci, byť vnímám, že autor návrhu hlídal jednu věc – a o té jste se vlastně bavili zde předtím dvě hodiny, nebo hodinu a půl – průjezdnost dálnice a průjezdnost kapacitních komunikací. Autor se bezesporu snažil zajistit, aby co nejrychleji mohla policie dosáhnout odklizení jakéhokoli vozidla za účelem maximálního zkapacitnění provozu. Nicméně tak, jak je to napsáno, to vyvolává řadu otázek. Proto mám negativní stanovisko k této věci a tak to zdůvodňuji, že nejsem proti zprovoznění komunikací, ale proti systému, jak to bylo navrženo. Nicméně samozřejmě určitě se k tomu může zde někdo vyjádřit.

A potom za sebe říkám, že byť ta věc se úplně netýká mnou navrhaného zákona, nebo změny zákona, tak v tuto chvíli vnímám pozitivně návrh paní poslankyně Mračkové, nicméně řada už o tom tady byla řečena. Já řeknu ten důvod poměrně jednoduše, a to je, že opravdu pakliže ministerstvo není schopno starostům a krajům zabezpečit garantovaný provoz na jejich komunikacích, tak samozřejmě přicházejí krizová opatření. Já toto vnímám takto. Na druhou stranu jak krizové opatření přijde, tak očekávám, že následně může být i vyřešeno poté, co se opravdu připraví síť provozu tak, aby nebyly naše obce ohroženy. A myslím si, že to řešení, co bylo navrhováno předtím, je jednoduché, a to jenom některé úseky odpoplatnit, resp. zpoplatnit na úrovni nuly, ale pakliže ta vůle zatím není, tak podporuji to, aby obce mohly ochránit své občany. Sám jsem za to v Praze bojoval v rámci městského okruhu a podobných komunikací a třeba Spořilova, kdy na Spořilově umírají lidé na

závažné choroby, protože nejsme schopni jim dát alternativní dopravu, resp. těm nákladním automobilům. Takže vnímám, že i jiné starostové a jiné obce takto bojují.

Za sebe tedy chci požádat o to, aby zákon byl podpořen, nicméně samozřejmě budu vnímat navržené možnosti, které zazní v diskuzi, a jsem samozřejmě připraven jako předkladatel se jim podle vůle většiny Sněmovny přizpůsobit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji navrhovateli za jeho úvodní slovo. Otevírám rozpravu. Mám dvě řádné přihlášky. Nejdříve pan poslanec Josef Kott, připraví se pan poslanec Polanský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl předně poděkovat za přístup pana předkladatele. Já jsem ve druhém čtení podrobně popsal svůj pozměňovací návrh, a proto už jenom stručně ho zkusím představit. V návrhu jde především o včasnost zásahu. Chceme mít jistotu, že odtahová služba bude na místě kolize včas a že bude schopna kvalitně zasáhnout a odtáhnout vozidlo, a tím připravit a udělat i ty nejnужnější práce. Proto ŘSD na dálnicích nasmlouvalo v otevřeném výběrovém řízení velké odtahové služby a udělalo metodiku a jasné postupy pod tvrdými sankcemi, kde jde o rychlost a přesnost zásahu, aby vozidlo bylo co nejdříve z dálnice odstraněno. To znamená, minimalizovat kolony, které by tam mohly vznikat. Volání přímo těm zkušeným odtahovým službám, které se tím zabývají, to zaručí a častokrát se to i osvědčilo. Volání přes dispečink asociace může fungovat, ale ukazuje se, že ty časy dojezdů jsou daleko delší. Přiznávám, že oba modely jsou možné, ale cílem mého pozměňovacího návrhu je skutečně rychlost odtahu. Není jisté, že toto dispečink asociace zabezpečí, když cílem bude pro něj šetřit peníze pojišťoven a nebude to nikoli (?) rychlý zásah. Na druhou stranu je třeba přiznat, že je třeba zvýšit tlak na odtahové služby, aby výkazy zásahů byly adekvátní a odpovídající.

Musím se ohradit i proti tomu, že není pravda, že zásah přes odtahové služby bude pomalejší. Zkušenosti jsou úplně opačné. S problematikou a se stanovisky je nutné se důkladně seznámit a nechat si asi dále situaci vysvětlit. Prioritou je jednoznačně včasnost zásahu, aby dálnice byla vždy co nejdříve průjezdná. Za to musí někdo plně ručit. Jde hlavně o lidi čekající v kolonách, a nikoliv o zisk pojišťoven.

Vzhledem k tomu, že i Ministerstvo dopravy není úplně spokojené se současným stavem řešení odtahů z dálnice, ale současně se vyslovilo proti mému pozměňovacímu návrhu, dovoluji si navrhnout podle jednacního řádu § 95 odst. 2 opakování druhého čtení a v součinnosti s Ministerstvem dopravy vycizovat tento můj pozměňovací návrh, aby ředitelství silnic jako garant plynulosti dopravy se mohlo k tomu vyjádřit a dopracovat tam to, co mu chybí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kottovi, nyní pan poslanec Polanský v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Můj příspěvek bude krátkou reakcí na příspěvek kolegy Kotta, neboť některá z těch rizik, která... Takhle: Potřebu rychleji odstraňovat auta z dálnice asi vnímáme všichni. Nicméně některá z těch rizik, která on zmínil a která vlastně představuje i Ministerstvo dopravy a Česká kancelář pojistitelů, je potřeba zmínit i tady. Dovolím si ocitovat krátce nesouhlas Ministerstva dopravy.

Pozměňovací návrh omezuje okruh subjektů, které může policista vyzvat k odstranění vozidla z dálnice, a to pouze na vlastníka dálnice. V současné době vozidlo tvořící překážku provozu na dálnici je povinen odstranit na vyzvu policisty buď původce překážky, tj. řidič, nebo vlastník dálnice. Policista při tom posuzuje nejvhodnější řešení provedení odtahu vozidla a zjišťuje, zda je případně odtahová služba původce překážky schopná zajistit její včasné odstranění, či zda je efektivnější vyzvat k odstranění vozidla vlastníka, resp. správce dálnice. Tuto možnost nový návrh omezí.

Z mého pohledu se tak zhorší vlastně kvalita a rychlost odtahování z dálnice a obrovský problém je, že v tomto případě dojde k přihrání byznysu jedné privilegované skupině odtahových služeb, a to té, kterou zasloučilo ŘSD. Kolega tady mluvil o otevřeném výběrovém řízení, což je věc, kterou bych v jedné větě s Ředitelstvím silnic a dálnic určitě nepoužíval. Varuji před výraznými riziky tohoto návrhu, před zvýšením ceny a souhlasím s návrhem vrácení do druhého čtení, pokud bychom to chtěli nějak řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Polanskému. Nyní pan poslanec Leo Luzar v rozpravě. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se budu zaobírat dvěma věcmi. První věc, kterou jsem již otevřel na hospodářském výboru, který tento návrh projednával. Všichni jsme v nějaké úrovni zastoupení svých politických stran, svých názorů a snažíme se předložit ve Sněmovně co nejlepší zákony. Mnozí z vás, já jsem si vyzkoušel, jak je problematické napsat nějakou novelu zákona. Dáte mi za pravdu, že to vůbec není jednoduché. (V sále je trvalý hluk.)

Kolega Dolínek, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, dal návrh vcelku jednoduchého zákona, je jeho předkladatelem, je jeho nositelem. Odpracoval si na tom návrhu mnoho hodin. Musel to konzultovat s právníky. Musel to konzultovat také napříč s ostatními kolegy a odborníky a doufal, že tento návrh bude přijat. Co se stalo? Tento návrh samozřejmě otevírá patřičný zákon, ke kterému se vztahuje, a dle mého názoru toho bylo zneužito. Zneužito ostatními kolegy, kteří mu k tomu návrhu začali přihazovat své pozměňovací návrhy. Ne aby si připravili vlastní návrh, využili ho jako nosič a přihodili mu další návrhy k projednávání. Jsou to možná jednodušší návrhy, možná naopak složitější, ale co to pro toho poslance, který připravil vlastní návrh, znamená? Znamená to dostat se do role, kterou tady vedle kolega zrovna má, jinými slovy garanta toho zákona, a musí se vypořádávat s těmi připomínkami, musí

hledat oponenturu ministerstva, musí se s návrhy, které mu ti ostatní kolegové sobecky hodili na záda, vypořádat. To považuji za absolutně neseriózní vůči kolegovi, který se rozhodl, že se pokusí v nějaké, řekněme, drobnější věci upravit zákon. Upozorňoval jsem na to na hospodářském výboru a docela důrazně jsem všechny prosil –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Prosím, pokud diskutujete na jiné téma, tak v předsáli, ať můžeme tento pro dnešek poslední bod třetích čtení dokončit. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Leo Luzar: Upozorňoval jsem na to na hospodářském výboru a říkal jsem, pevně věřím, že ty návrhy, které tady projednáváme a dostáváme, jsou už poslední návrhy, které někdo použije jako snahu – použiji to slovo – přiživit se na práci druhého a prosadit v rámci Sněmovny. A také jsem všechny varoval, že pevně věřím, že když jsme se dohodli na hospodářském výboru a došli jsme k nějakému konsenzu nad návrhy, které přišly, a probírali jsme to velice podrobně, že tedy tento návrh, který má svého nositele, a je to jeden náš kolega, projde i touto Sněmovnou. Co jsem se dneska ráno dozvěděl? Dozvěděl jsem se, že je snaha tento návrh vrátit. Přesně to, na co jsem upozorňoval, že nastane a že dojde k tomu zneužití, a jeho roční práce je dána vniče. Může se možná vrátit do druhého čtení, ale také nemusí. A to považuji za silně neseriózní z naší strany.

A teď mi dovoluňte konkrétně k tomu návrhu, ke kterému se vede celá debata, proč je snaha tento návrh vrátit do druhého čtení. Návrh kolegy Josefa Kotta, vaším prostřednictvím, je špatný. Na hospodářském výboru byl projednán, je k tomu stanovisko ministerstva – negativní. A ano, možná v jeho úmyslu bylo pomoci věci, ale tak jak je předán a podán, je špatný. Nedá se pro něj hlasovat. Jako důkaz tady mohu uvést, píše se zde: vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele. Jinými slovy, když vás na konkrétní dálnici bude odtahovat provozovatel, třeba ta SÚS, tak vám vystaví fakturu, vy to zaplatíte, neboť vy jste provozovatel vozidla, a budete si muset u své pojišťovny žádat o proplacení tohoto odtahu. Tak se tento bod dá také číst.

A jaká je dneska situace? Dneska se nabouráte kdekoliv v republice, máte pojistku, a drtví většina pojistek, snad všechny, zajišťují odtah nepojízdného vozidla v ceně pojistky. Čili vy pouze zavoláte svoji pojišťovnu, protože se stala nehoda do určitého finančního limitu, kdy nemusíte volat policii – upozorňuji, nemusíte volat policii, pouze si zavoláte své pojišťovně a ona se o všechno postará. Vy to uděláte, ona přijede, odtáhne vás, nemusíte za to platit.

Tady se ale vkládá výjimka, že všude v republice to budou dělat pojišťovny, jenom na dálnicích to bude dělat někdo jiný, bude to dělat policie. Čili vám se stane drobná nehoda na dálnici, vy odstavíte vozidlo, víte, že nikomu se nic nestalo, je to drobná škoda, zavoláte svojí pojišťovně, ona vám řekne samozřejmě, posíláme vám odtahové vozidlo, přijede policista a řekne ne, ne, ne, hezky volej zpátky pojišťovnu, ty do toho nemáš co mluvit, protože je tady jiný zákon, který říká, že to musíme

zajistit my a my musíme volat konkrétní odtahovou službu tady a tady. Chápete tu absurditu toho návrhu? Celá republika má nějaký systém, který tady dlouhodobě běží, a teď se zavede něco nového. A bude koho bít. Ten řidič, ten, který je poškozený, který má tu nehodu, bude bit za to, že my se tady nedokážeme shodnout na pořádném návrhu, který by urychlil – a tady chápu předkladatele – vyklízení nepojízdného vozidla z dálnice.

Takže zkusme se nad tím zamyslet. A za prvé, opravdu na vás apeluji, zkusme nepřidávat pozměňovací návrhy k návrhům kolegů, kteří připravují návrh zákona, nezneužívejme to, pokud to není v souladu s jeho přáním. A za druhé, když už se k tomu vrátíme, zkusme si taky doložit fakta, jak to vypadá v rámci odtahů s časy a jak to tam funguje, než předložíme návrh, který nabourává stávající systém. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vystoupení, ale nyní máme faktickou poznámku pana Josefa Kotta a řádně přihlášenou paní Věru Kovářovou. Takže nejdříve pan poslanec Josef Kott s faktickou poznámkou... Dobře, takže v tom případě paní kolegyně Kovářová, kolega Kott ještě posečká. Ale také, paní poslankyně, než vám udělím slovo, zase žádám sněmovnu o klid! Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem se chtěla také vyjádřit k pozměňovacímu návrhu pana poslance Kotta. Většinu těch výhrad sdělil pan kolega přede mnou, tak já jenom stručně shrnu, že tento pozměňovací návrh v podstatě policii nepřidává žádné nové pravomoci při řešení nehody, což by se dalo předpokládat, že by to mohlo být cílem, a současně je naopak omezuje. Také je problém, že dochází – řeknu to takovým ošklivým slovem – k monopolizaci odtahů na dálnicích, a to, co hrozí nejvíce, že se prodlouží doba odtahu, a samozřejmě policista bude muset ignorovat odtah, který si přivolá motorista, i kdyby byl na cestě, nebo dokonce na místě, a odtah přikázat správci komunikace. Také samozřejmě hrozí, a to si myslím také, že je velmi závažný problém, že motorista, ačkoliv od pojišťovny by odtah měl zdarma, tak jeden z odtahů bude muset ještě sám zaplatit, protože samozřejmě pojišťovna hradí jenom jeden odtah. A bohužel pak je třeba si položit otázku, kdo tedy má zájem, aby tento pozměňovací návrh prošel. A zároveň si mohu i sama odpovědět. Jediným takovým jsou smluvní odtahovky ŘSD, protože jim tento pozměňovací návrh zaručuje větší množství volání od ŘSD. Takže si myslím, že tento pozměňovací návrh v podstatě může způsobit propuštění zpátky do druhého čtení, ač by mě to samozřejmě vůči kolegu Dolínkovi mrzelo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Nyní pan poslanec Josef Kott přihlášený s faktickou poznámkou. A ještě než mu udělím slovo, znovu žádám sněmovnu o klid. Jsme ve třetím čtení a to naše rozhodnutí buď je konečné, nebo má nějaké peripetie, tak abychom věděli velmi dobře před vlastním rozhodnutím, co činíme. Máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Já jsem se samozřejmě panu předkladateli Dolínkovi omluvil, protože mou snahou nebylo shodit ten zákon nebo vracet ho zpátky do druhého čtení.

A vaším prostřednictvím k panu Luzarovi. Já jsem tam nedával nic, co by tam bylo navíc. Já jsem tam chtěl pouze upřesnit to, že chci, abychom na dálnici nečekali dvě, tři, čtyři hodiny jenom proto, že tam buď přijede odtahová služba, která na to nemá kapacitu, nebo se odtahová služba na Vysočinu posílá tamhle odněkud buď ze Žatce, anebo na druhou stranu z Frýdku-Místku, takže to byl jediný můj zájem, aby ta dálnice jela, aby tam nevznikaly kolony, aby když už se ten odtah děje, tak aby byl prováděn bezpečně a byl prováděn firmou, která je na to certifikovaná a která na to má vyškolené lidi, kteří jsou 24 hodin k dispozici do 30 minut k té překážce přijet a odstranit ji. Takže nějaké věci o tom, že někoho upřednostňujeme, když to udělá asociace do 30 minut, tak to tam pořád zůstává, ale ta asociace to v mnoha případech nebyla schopna vyřešit ani do několika hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený v rozpravě. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Teď tedy bychom se zabývali návrhy. Návrh na zamítnutí nepadl. Je to tak, pane zpravodaji? (Souhlasí.) Návrh na opakování druhého čtení, ten padl, čili musíme o něm hlasovat ještě předtím, než bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích, které ovšem nejsou.

Takže teď máme před sebou zásadní rozhodnutí, jestli tento návrh vrátíme také do druhého čtení jako ten návrh předchozí. O tom rozhodneme v hlasování 43, které zahájím. Já vás všechny nejdřív všechny odhlásím a požádám vás raději o novou registraci, abychom vzhledem k tomu, jak jsme těžce bojovali v předchozím bodu, měli jasno. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o vrácení návrhu do druhého čtení.

Zahájil jsem hlasování číslo 43 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 43, z přítomných 177 pro 175, proti nikdo. Návrh byl vrácen do druhého čtení.

Děkuji v tom případě navrhovateli, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 210.

Tím jsme pro dnešek vyčerpali třetí čtení, která měla lhůtu pro projednání, a vrátíme se do bloku druhých čtení, která jsme zahájili včera. A tím přerušným bodem včerejšího jednání byl bod

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení

Projednávání bodu jsme včera zahájili a požádám tedy paní ministryni financí a místopředsedkyni vlády Alenu Schillerovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů, o totéž žádám zpravodajku rozpočtového výboru, paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Připomínám, že usnesení rozpočtového výboru byla doručena jako sněmovní tisky 580/1 a 580/2.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které jsou přihlášení poslanci podle pořadí, které vidíte, tzn. pan poslanec Kolářik, Ferjenčík, Kalousek, Martínek, Juránek a Munzar v obecné rozpravě, a další poslanci v rozpravě podrobné. Ještě než dám slovo panu poslanci Kolářikovi, tak požádám sněmovnu o klid. Pan kolega Kolářik, jestli je připraven – je připraven. Dobře. (Stále velký hluk v sále.) Pane poslanče, ještě chvíličku, protože někteří pravděpodobně budou diskutovat ještě předchozí bod, jak vidím... (Sněmovna se utiňuje.) Prosim, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně a vážení kolegové, já navážu tam, kde jsem včera skončil. Chtěl bych představit svůj pozměňovací návrh k tomuto tisku. Protože se ve svém mandátu zabývám dlužnictvím a celkově problematikou státu a problematikou dluhů, tak bych se chtěl zaměřit na takzvané úroky z prodlení, které máme v České republice při neplnění daňové povinnosti.

Ta úprava proběhla za několik let třemi změnami. V podstatě poslední z nich byla taková, že ty úroky, které z prodlení vyplývají, nejsou nijak omezené a zastropované tak, jak to bylo předtím, a v podstatě se ta dlužná částka úročí až do smrti dlužníka. Myslím si, že v dnešní době, kdy je často konzultován negativní vliv předlužených lidí a dluhových pastí nejenom na ekonomiku státu, ale celkové fungování, stát by neměl přispívat a zvyšovat tuto problematiku a ty lidi zatěžovat dalšími a dalšími platbami.

Je logické, že je třeba zaplatit nějaký úrok, pokud člověk neplní svou daňovou povinnost, nicméně to úročení až do smrti si myslím, že je zbytečné, a proto bych to rád vrátil do stavu tak, jak to bylo před rokem 2010, to znamená, že ty úroky z prodlení se počítají pouze po dobu 500 dní. Pak je tam ten strop. To by znamenalo, že maximální úrok by byl ve výši zhruba 70 % té dlužné částky, takže vidíte sami, že to je téměř dvojnásobek ve výši toho dluhu. Protože jsem si vědom toho, že Ministerstvo financí asi nebude úplně šťastné z tohoto pozměňovacího návrhu, tak jsem připravil dvě varianty. Jedna varianta je taková, že se dotýká i právnických i fyzických osob, to je taková všeobjímající, řekněme. Druhá varianta je taková, že úrok z prodlení by se počítal maximálně 500 dní pouze u osob fyzických.

Takže děkuji za podporu těchto mých návrhů. Já je, avizuji, načtu je potom v podrobné rozpravě a prosím o jejich podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Kolářikovi. Pokračovat budeme vystoupením pana poslance Ferjenčíka, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, nejprve velmi stručně k tomu zákonu jako celku. On má, řekněme, dvě části.

Jedna, která je nekonfliktní a je na ní shoda napříč celou Sněmovnou, je část, která zjednodušuje elektronický výběr daní. To samozřejmě plně podporujeme. Podporujeme, aby vznikl jeden uživatelsky přívětivý portál, kde budou moci daňovní poplatníci platit všechny daně, a my navíc ještě tedy podporujeme, aby skrz to mohli platit i sociální pojištění, výhledově ideálně i zdravotní pojištění. Bohužel, s touto zásadní funkcionalitou se v první fázi nepočítá, což považujeme za chybu, ale stále věřím, že časem se to podaří integrovat, aby skutečně úředníci daňové správy nemuseli dělat to samé co úředníci České správy sociálního zabezpečení a aby se podařilo tyhle dva procesy dostat pod jednu střechu. To je tedy ta první část, která má podporu napříč.

Druhá část je daleko problematičtější, a to je především jednorázové vylepšení bilance státního rozpočtu státu, a nejen státního rozpočtu, ale i rozpočtu dalších veřejných institucí, především tedy krajů a obcí, v úhrnu o 24 miliard korun na úkor našich firem. S tím skutečně nemůžeme souhlasit a to je asi i hlavní důvod, proč je ohledně toho tisku značná debata, značná kontroverze.

Z toho důvodu jsme připravili několik pozměňovacích návrhů. Jeden pozměňovací návrh, který také podporuji, už představila včera paní kolegyně Kovářová z hnutí STAN, to znamená, aby k zachování toleranční lhůty u podání daňového tvrzení, což podpořil rozpočtový výbor na můj návrh a za což všem kolegům děkuji, přibylo i zachování této toleranční lhůty u zaplacení té daně. Takže to je taková spíše drobnost, která zachovává osvědčený institut toleranční lhůty.

Kromě toho společně s kolegyní Kovářovou a s kolegou Martínkem podáváme návrh, který ruší ten návrh na prodloužení lhůt vratek DPH o 15 dní a vyrobení toho jednorázového lepšího výsledku hospodaření státu. Myslím si, že není důvod, aby ve chvíli, kdy si firmy půjčují za horší úrok než stát, jim stát jednorázově zhoršoval cash flow až o 24 miliard korun. A pokud je ten důvod zlepšení nějakých záloh a omezení zadržování vratek, tak skutečně ta cena 24 miliard korun na 15 dnů je prostě velmi vysoká a fakticky každý měsíc. S tímhle samozřejmě nemůžeme souhlasit, takže spolu s paní Kovářovou a kolegou Martínkem předkládáme pozměňovací návrh, který tuto část novely ruší.

Dále předkládám pozměňovací návrh, který se věnuje problematice zajišťovacích příkazů a problematice odškodnění firem v případě, že se staly terčem nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu. Já navrhuji, aby v takovém případě měly nárok na dvojnásobný úrok proti úroku běžnému. Myslím si, že zvláště u zajišťovacích příkazů, které mají potenciál zlikvidovat fungující firmu, by měli být úředníci daňové správy extrémně obezřetní. A pokud dojde k nezákonnému zajišťovacímu příkazu, odškodnění pro firmu by mělo být nad rámec té běžné inflace, nebo toho, na co má daňový subjekt nárok automaticky, ale mělo by být vyšší, aby skutečně daňová správa byla motivována posuzovat tento nástroj extrémně obezřetně a aby se firmy o tu náhradu škody nemusely se státem soudit. Ať prostě automaticky dostanou o něco

víc, než je minimum, a případně ať se soudí o to, co je nad rámec, ale myslím si, že ten dvojnásobný úrok proti jiným pochybením státu je naprosto adekvátní, a ty případy zajišťovacích příkazů, které se děly v minulosti, byl naprostý extrém. Ostatně dnes stát už vyplatil stovky milionů na úrocích z neoprávněných zajišťovacích příkazů.

Prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, stejně tak prosím o podporu mého návrhu na zachování toleranční lhůty, kterou podpořil rozpočtový výbor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek. Připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, nechci zdržovat tím, že bych tady opakoval argumenty, které tady padly ať již od paní poslankyně Kovářové, či od pana poslance Ferjenčíka. Pouze si povzdychnu, že je velká škoda, že nemůžeme říct, že tenhle návrh zlepšuje podnikatelské prostředí. Kdyby nebylo těch několika min, které tam byly vloženy, ať už co se týče úroků nebo snížení toleranční doby, ale především prodloužení doby na vratku DPH, tak bychom teď mohli jako opoziční poslanci říci: děkujeme, ten návrh skutečně je přátelský a zlepšuje podnikatelské prostředí. Takhle musíme bohužel říct, ten návrh jistě přátelský je, ale přátelský je především vůči úředníkům Finanční správy a pro jednorázové vylepšení státního rozpočtu. Jinak celková bilance podnikatelského prostředí je minus.

Zcela jistě tím nejnepřijatelnějším bodem tohoto návrhu je ono prodloužení vratky daně z přidané hodnoty na 45 dní, které samozřejmě jinak dopadne na malé a střední podnikatele a jinak dopadne na velké, kapitálově silné korporace, takže opět přispěje k otevírání nůžek v podmínkách mezi malými a velkými.

Ministerstvo financí se na rozpočtovém výboru obhajobě tohoto návrhu věnovalo mimořádně pečlivě na několika stranách. Bohužel musím říct, že všechny tyto argumenty jsou liché. Nechci zdržovat jejich podrobným vyvracením. Odkazují na odbornou literaturu, která už v této věci vychází a která vyvrací velmi přesvědčivě všechny zástupné argumenty Ministerstva financí. Řeknu jenom ten hlavní.

Chceme-li vyplácet zálohy a vyhovět nálezu Ústavního soudu, musíme mít vyhledávací činnost o 50 % delší, to znamená nikoli 30, ale 45 dní, abychom to mohli odpovědně zvážit. Nicméně v návrhu zákona samém je popsáno, a zákon to předpokládá, že zálohy budou vypláceny až v rámci kontrolní činnosti, kde žádná lhůta uvedena není. To znamená, že v rámci vyhledávací činnosti se ta částka zálohy nestanovuje. Ta se stanovuje až v rámci kontrolní činnosti. Argument Ministerstva financí je tedy zcela lichý.

Není prostě možné, aby v době digitalizace, aby v době, kdy finanční úřad má usnadněnu situaci kontrolním hlášením, elektronickým podáním, aby si

zjednodušoval situaci prodloužením doby na vratku o 50 %, tedy na 45 dní. Těch 15 dní bude velmi drahých pro každého živnostníka, pro každého středního podnikatele. Nezaslouží si tento stav, aby s ním stál tímhle způsobem zacházel, jenom tím, že to pak paní ministryni lépe vyjde v rozpočtu roku 2021. Že jí to o to hůř vyjde v rozpočtu roku 2022, to už jí vadit nebude, to už budou volby a deficit se bude počítat až po volbách. Takže to je jediný, opravdu jediný důvod, zakrývaný mnoha zástupnými a nepravdivými argumenty. Mrzí mě, že to musím říct. Ale je tomu skutečně tak.

Předkládám tedy jediný pozměňovací návrh, o jehož podporu prosím. Samozřejmě podpořím celou řadu i jiných. Předložím ho v podrobné rozpravě. V poněkud jiné legislativní konstrukci navrhuji totéž, co avizoval už pan poslanec Ferjenčík, zachovat dobu pro vratku na 30 dnů. Je mi úplně jedno, zda projde můj pozměňovací návrh, nebo jiný na stejné téma. Pokládám ale za nestydaté vůči podnikatelům, aby tato lhůta byla prodloužena. Pokud tento nebo jiný podobný pozměňovací návrh nebude přijat, je naprosto vyloučeno, abych hlasoval pro tento návrh novely daňového řádu, jakkoli je tam spousta důvodů, pro které bych pro něj hlasoval rád. Ale ta mina se 45 dní je nepřekročitelná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek. Připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, na začátek bych chtěl říci, že jsem rád, že již vládní návrh obsahuje můj dříve předkládaný návrh na prodloužení lhůty pro elektronicky podávané daňové přiznání, což má pozitivně motivovat občany k využívání digitální komunikace se státem. Dále chci říci, že návrh obsahuje některé ne úplně šťastné úpravy, které tu naštěstí upravují pozměňovací návrhy kolegy Mikuláše Ferjenčíka či poslankyně Věry Kovářové, kde jsem též spolupředkladatelem. Rád se k nim přihlásím.

Teď bych chtěl ještě krátce okomentovat pozměňovací návrh, který má za cíl, aby automaticky bylo odstraněno rodné číslo z daňového identifikačního čísla u nově přidělovaných DIČ. Rodné číslo je jeden z nejcitlivějších osobních údajů, lze ho zneužít například při sjednávání úvěru a podobně. Vládní návrh sice umožňuje změnu DIČ, ale mám za to, že v době, kdy pomalu nezveřejňujeme celá jména v některých případech za účelem ochrany osobních údajů, by všechna nově vytvořená DIČ již rodné číslo obsahovat neměla.

Hlavním argumentem proti návrhu podle Ministerstva financí má být asi finanční náročnost. Pokud by dodavatel, předpokládám tedy IBM spravující ADIS, za pouhou změnu číselné řady účtoval více než 20 000 korun, byl by to za mě důvod k okamžitému ukončení nevýhodné smlouvy. Samotné přijetí pozměňovacího návrhu umožní určit si ministerstvu identifikátor, který uzná za vhodný. Teoreticky tak může i nadále pokračovat s praxí vydávání rodných čísel, ale už to alespoň nebude jasně

definováno v zákoně. Je zvláštní, že číslo ve tvaru rodného čísla nedojde, zatímco číslo v jakémkoli tvaru dojít má. Počet náhodně generovaných obecných identifikátorů může být už z povahy věci vždy větší než počet rodných čísel. Řešením tohoto problému je tedy pouze otázkou drobné změny algoritmů užívaných ke generování obecného identifikátoru.

O komplexním řešení se hovoří již více jak deset let a nedávno byl Poslaneckou sněmovnou schválen návrh zákona, který komplexní řešení nahrazení rodných čísel opět odkládá. Argument ministerstva ohledně dobrovolnosti rozhodnutí můžeme otestovat například zde ve Sněmovně. Schválně. Změňme veřejné e-mailové schránky poslanců na tvar rodné číslo poslance@psp.cz, a schválně, kolik poslanců si e-mail v tomto tvaru ponechá a kolik bude chtít úpravu na jiný tvar.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Martínkovi. Nyní pan poslanec Stanislav Juránek. Připraví se Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, vážení přítomní, mám zde stanovisko KDU-ČSL k tomuto zákonu. Nicméně máme i své pozměňovací návrhy, které jsem předkládal společně s poslancem Bartoškem.

Vládní návrh zákona, kterým se mění daňový řád, směřuje k několika změnám v oblasti lhůty u daňového odpočtu při neoznámení vyměření nebo doměření, které jsou všechny vždy na úkor daňových subjektů, aniž by k tomu byly legitimní důvody nebo aniž by byly změny uvedené ve vládním návrhu zákona přiměřené, vhodné a nezbytné. Jde tady zejména o oblast úroků hrazených správcem daně v souvislosti s jeho neoprávněným jednáním. Stát prostřednictvím jednotlivých změn v uvedených oblastech snižuje prostor daňovému subjektu, zvláště v oblasti stanovení a vymáhání daní a v oblasti vrácení vratitelných přeplatků. Vládní návrh zákona nepřiměřeně upřednostňuje správce daně, aniž by zohlednil a správně poměřil důvody svědčící ve prospěch daňového subjektu.

Proto náš pozměňovací návrh v zásadě směřuje k zachování současného stavu, kdy upřednostňujeme, aby výše úroků hrazených za jeho neoprávněné jednání byla stanovena zákonem a měla nadále nejen běžnou funkci reparační, zohledňující cenu peněz, ale takovou, která zohledňuje neoprávněnost jednání správce daně, a tak má funkci zosílené reparace, a lze-li o ní v tomto kontextu hovořit, také funkci sankční.

Bez většího odůvodnění je ve vládním návrhu zákona zcela vypuštěn úrok z neoprávněného jednání správce daně v případě neoprávněného vymáhání, když právě neoprávněné vymáhání patří do oblastí, které nejcitlivěji daňové subjekty negativně zasáhnou. Nemají pak mnoho možností, jak negativní následky takového neoprávněného jednání správce daně zvrátit, či alespoň zmírnit. A tak se ukazuje jako vhodné zachovat zvláštní vyšší sazbu úroku z neoprávněného jednání správce daně v případě vymáhání.

Obdobnou výši by pak měl mít úrok z nesprávně stanovené daně uhrazené na základě nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu, protože v negativních důsledcích se takové neoprávněné jednání správce daně, zejména nezákonný nebo nicotný zajišťovací příkaz, začasťe podobá svou citelností a závažností pro daňové subjekty neoprávněnému vymáhání. I proto je třeba u takových neoprávněných zajišťovacích příkazů mít zosťrenou reparační funkci takových úroků, resp. sankční funkci.

Náš pozměňovací návrh směřuje proto k zachování současného stavu a obsahuje návrh na zvýšení sazby úroku hrazeného správcem daně v případě neoprávněných zajišťovacích příkazů, které se ukázaly zejména v poslední době jako nástroj správcem daně nadužívaný při stanovení a výběru daní. Je třeba, aby nadále bylo neoprávněné jednání správce daně reparováno, alespoň zčásti, úrokem z vratitelného přeplatku, úrokem z nesprávného stanovení daně a úrokem z neoprávněného jednání správce daně v případě neoprávněného vymáhání.

Proto tedy tento náš pozměňovací návrh ze shora uvedených obecných důvodů směřuje jednak proti delší lhůtě u daňového odpočtu při neoznámení vyměření nebo doměření, jednak proti způsobu stanovení a výši úroku z neoprávněného jednání správce. Sjednocuje tedy lhůtu v případě oznamování i neoznamování výsledku vyměření nebo doměření daňovému subjektu při vrácení vratitelného přeplatku daňovému subjektu bez žádosti, a to na 15 dní ode dne oznámení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru, resp. ode dne, který se považuje za den doručení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru v případě, kdy se výsledek vyměření nebo doměření daňovému subjektu neoznamuje. Pozměňovací návrh tak směřuje ze shora uvedených důvodů k zachování současného stavu, kdy byla uvedena lhůta v délce 30 dní, nikoliv v délce 45 dní, jak je navrhována vládním návrhem zákona.

Dále pozměňovací návrh vrací přírážku na 14 procentních bodů obecně v případě úroků z nesprávně stanovené daně. Úrok z nesprávně stanovené daně, je-li základem pro výpočet úroku z nesprávně stanovené daně částka uhrazená na základě nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu, se navyšuje potom na 28 procentních bodů. Podstatné na našem návrhu je také to, že zakotvuje tuto přírážku přímo v zákoně, nikoli v nařízení vlády.

K pozměňovacímu návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Skopecček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Pod pojmem daňový řád si mnoho lidí představí nějaký metodický pokyn pro účetní, daňové poradce a berní úřady. Ale to je veliká mýlka. Daňová pravidla jsou totiž ta, která určují podnikatelské prostředí. Když si vláda v roce 2016 nechala přeměřit administrativní zátěž, tak z hodnoty celkově 71 mld. korun představovala zátěž spojená s daňovou administrativou více než 40 mld. A nejedná se jenom

o administrativní zátěž. Jedná se i o způsob jednání státní moci k občanům, k podnikatelům a daňovým poplatníkům.

Ronald Reagan kdysi říkával: První povinností vlády je chránit lidi, nikoliv řídit jejich životy. Stávající vláda se dlouhodobě a plánovitě chová právě opačně. Místo ochrany občanů, jejich práv před státní mocí se zde znovu dostávají ke slovu tendence k ochraně státní moci na úkor občanů. A předložená novela daňového řádu a ostatních daňových zákonů je toho zářným příkladem.

Já, paní ministryně, dlouhodobě vládě vyčítám, že plánovitě vychyluje jazýčky vah v neprospěch podnikatelů a ve prospěch státní moci. Na jednu stranu vláda plánovitě snižuje toleranci k chybám podnikatelů, zpřísňuje pokuty a sankce, a na druhou stranu zvyšuje pravomoci státní moci a zavírá oči před chybami této státní moci a úředníků. Tím vytváří nepřátelské podnikatelské prostředí a roli podnikatelů v naší společnosti snižuje na evidenční číslo, jehož jedinou úlohou je roboticky a bez chyb platit daně. Stát lidem neslouží, ale snaží se je řídit.

A tato novela je ukázkovým příkladem tohoto přístupu. Vždyť se na to podívejte! Na jednu stranu stát se snaží rušit pětidenní bezúročné období pro pozdní platbu daně, ruší pětidenní toleranci pro podání daňových přiznání daně z příjmu a daně z nemovitosti. Na straně druhé si chce nechat peníze daňových poplatníků déle na svých účtech, anebo se např. dopředu vyvíňuje ze svých nesprávných rozhodnutí, aby nemusel platit úroky z prodlení.

Dokonce se v tomto návrhu, v této novele mění názvosloví. Už nebudeme mít úrok z neoprávněného jednání správce daně, ale pouze z nesprávně stanovené daně. Vidíte ten významový posun? Protože stát, a zejména Finanční správa je zřejmě neomylná. Alespoň podle té nekritické obhajoby paní ministryně financí k některým nadužíváním pravomocí Finanční správou. A že jich za poslední dva roky bylo! Zkrátka se jedná o novelu, která vychyluje opět jazýček vah od podnikatelů ke státu.

Protože je to tak důležité téma, o kterém hovořili už mí předchůdci, tak já osobně mám připraveno deset pozměňovacích návrhů, které se budou snažit vrátit jazýček na vahách zpět od státu k podnikatelům.

Prvním pozměňovacím návrhem vás asi nepřekvapím – oni už tady o tom hovořili např. pan kolega Kalousek nebo pan kolega Ferjenčík – je ponechat lhůtu na vrácení nadměrných odpočtů na 30 dnech místo nově na 45 dnech. Posunutí okamžiku vratky odpočtu bezpochyby zhoršuje cash flow a řízení finančních toků daňových subjektů, což důvodová zpráva taktéž otevřeně přiznává. Z dlouhodobého hlediska si tak stát vytváří u podnikatelských subjektů jakýsi bezúročný úvěr, kontokorent, bezúročnou půjčku z peněz podnikatelů. Celkový dopad tohoto kroku na podnikatelské prostředí bude jednoznačně negativní, jelikož se podnikatelům v krajním případě nemusí dostávat disponibilních prostředků, naopak si sami budou muset finance půjčovat. Nejvíce to postihne ty menší, kteří nemají dostatečné rezervy a žijí mnohdy od faktury k faktuře. Těm nejvíce tento návrh zkomplikuje život. A to jen proto – paní ministryně – abyste měli o 16 mld. korun víc ve státním rozpočtu v závěrečném roce 2020. Celkově si takto jednorázově a opticky polepší veřejné rozpočty o 24 mld.

Argumentace, která tady zazněla, zazněla na rozpočtovém výboru od paní ministryně, že Finanční správa potřebuje více času pro plánování údajů, neobstojí. Když se zavádělo kontrolní hlášení, tak také Ministerstvo financí argumentovalo, že to povede ke zrychlení procesů na Finanční správě. A výsledkem je návrh prodloužení lhůty.

Můj návrh má také trochu jinou konstrukci než pana kolegy Ferjenčíka, ale já jsem v prvním čtení dal slib, že tento návrh předložím, což tímto činím. Mimochodem, dopad do rozpočtu bude jednorázový – pouze za rok 2020. Shodou okolností se bude jednat o výsledek kalendářního roku před volbami. Když vidím, jakými kejkli si vláda pomáhá vylepšovat výsledky hospodaření, tak se samozřejmě neodbytně vkrádá myšlenka, že toto je pravý důvod prodloužení lhůty. Před volbami si opticky vylepšit výsledek hospodaření uzavřeného kalendářního roku.

Druhý pozměňovací návrh se týká navrácení toleranční lhůty 5 dnů pro podání daňového přiznání daně z příjmu a daně z nemovitosti a třetí pozměňovací návrh se týká návratu pětidenní tolerance pro úhradu daně. Cílem státu by nemělo být za každou cenu zpříšňovat a zmenšovat toleranci, ale naopak respektovat vůli podnikatelů a občanů splnit svoje daňové závazky vůči státu a zachovávat stabilní daňové prostředí. Zrušení tolerančních lhůt znamená jen zbytečné další klacky pod nohy daňovým poplatníkům. A úplně zbytečně! Státu to nic nepřinese. Ale rušení toleranční lhůty není jen symbolickým vyjádřením negativního přístupu k daňovým poplatníkům, ale v reálném životě může dojít nezaviněně na straně podnikatele, živnostníka i občana k pozdějšímu připsání daně na účet, než je datum splatnosti.

Někteří kolegové z hnutí ANO na rozpočtovém výboru vyjadřovali, řekněme, svůj údiv nad tím, proč by měla být vůbec nějaká tolerance vůči daňovým poplatníkům. Ale proč ne? Proč měnit za každou cenu zavedené, to, na co jsou podnikatelé zvyklí? Paní ministryně na rozpočtovém výboru říkala, že nový systém úroků a minimální hranice je lepší než předchozí systém. To ale nevylučuje oba dva pozměňovací návrhy. Ty vedou jen ke znovuzavedení té pětidenní tolerance a nemění kompletně celý nově navržený systém.

Další pozměňovací návrh se týká toho, že se stát chce dopředu vyvíňovat a zbavovat odpovědnosti za chybný postup při stanovení daní. Velmi vágními formulacemi se snaží stát a Ministerstvo financí vytvořit co nejširší množinu případů, na které se nebudou vztahovat úroky podle toho nového názvu nesprávně stanovené daně, a tím dopředu vyprazdňuje tu množinu, kdy by ten úrok měl stát daňovým poplatníkům zaplatit. To není fér vůči daňovým poplatníkům. A můj pozměňovací návrh si klade za cíl toto alespoň částečně napravit.

Stejně tak není fér, když stát nechce platit úroky z nesprávně stanovené daně v případech takzvané dělené správy. Dělená správa je to, když vám daň či pokutu vyměří jedna státní instituce, například Celní správa, ale vymáhá ji jiná, například Finanční správa. Přijde mi úplně neuvěřitelné, že stát vytváří skupinu daňových poplatníků, kteří nemají nárok na úrok z prodlení jenom proto, že si vnitřně nějakým způsobem rozdělil kompetence. Toto není změna, kterou přináší nová novela daňového řádu. Toto vyjmutí té skupiny se uskutečnilo už novelou v roce 2017

navzdory a přímo proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí a judikatuře určil, že by i v případech dělené správy daně měl stát úroky hradit. Daňový subjekt vnitřní rozdělení kompetencí státu nemůže opravdu ovlivnit, a proto bychom u jedné skupiny neměli snižovat práva jenom proto, jak si stát rozdělil kompetence. Můj pozměňovací návrh se bude snažit narovnat podmínky pro všechny daňové subjekty.

Můj další pozměňovací návrh se týká naprosto brutálního zrušení úroků za nezákonně vymáhání dle stávajícího § 254. To znamená faktické vytěsnění daňových subjektů postižených nezákonnou exekucí do civilního řízení na náhradu škody namísto stávající rychlé a jednoduché náhrady škody a úroku. Jedná se tady o zjevnou snahu ministerstva minimalizovat škody vyplacené státem za nezákonně exekuce, například v souvislosti s nezákonnými zajišťovacími příkazy. Proto podobně, i když trochu jiným způsobem, jako pan kolega Ferjenčík navrhuji, aby v takových případech při neoprávněném jednání správce daně byl ten úrok, který stát má vyplatit, pro toho daňového poplatníka dvojnásobný.

Další pozměňovací návrh se netýká přímo změn, které přináší novela daňového řádu, ale reaguje na to, co jsem říkal na začátku o zmenšování tolerance a zvyšování přísnosti vůči podnikatelům, a to se týká i šibeničních lhůt. Já se znovu pokouším, už jsem to tady při daňových zákonech navrhoval několikrát, navrhuji zvýšit lhůtu na doplnění kontrolního hlášení ze stávajících pěti na patnáct dnů. Pokud dnes například živnostníka Finanční správa vyzve k doplnění kontrolního hlášení, má na to skutečně jen pět dní, jinak mu hrozí sankce a pokuty. Je to komplikace zejména pro ty nejmenší, kteří si to buď dělají sami, nebo mají jenom jednu účetní, nemají tým lidí, nemají zastupitelnost, takže tam stačí, když je taková účetní nebo ten živnostník na dovolené, nebo se něco stane, nebo je někdo nemocný, a pak to při nejlepší vůli nedokáže ten živnostník během pěti dnů zajistit. Proto navrhuji prodloužit tuto lhůtu z pěti na patnáct dnů.

Předposlední návrh se týká přiznání daně z nemovitosti. Stát má dnes ve svých evidencích – paní ministryně – dostatek údajů, aby ve většině standardních situací dokázal sám vyměřit daň z nemovitosti, a nenuťil tedy každého člověka při každé změně, aby nejenom chodil na katastr, aby nejenom podával daňové přiznání z nabytí nemovitosti, ale aby chodil ještě podávat nově daňové přiznání z daně z nemovitosti. Stát má údaje z katastru, stát má zároveň údaje z přiznání z daně z nabytí nemovitosti, takže má dostatečný přehled o nemovitosti i o změně vlastnictví. Přesto každý takový poplatník, jak jsem říkal, musí opět přijít na úřad a vyplňovat nijak úplně jednoduché daňové přiznání.

Proto předkládám návrh, aby u určitých standardních situací, kdy se nemění další okolnosti podstatné pro výpočet daně, bylo možné, aby poplatník daňové přiznání nepodával. V takovém případě by daň stanovila Finanční správa dle dostupných údajů. Zdůrazňuji, že se jedná o možnost volby. Poplatník může toto využít, nebo si podat daňové přiznání sám v případě, že je přesvědčen, že má nárok na nějaké osvobození, nebo v případě, že si není jist, zda mu Finanční správa tuto daň dobře vypočítá. Jedná se tedy o volbu daňového poplatníka.

Já jsem, dámy a pánové, paní ministryně, podobný návrh předkládal v rámci daňového balíčku a tam Ministerstvo financí, a to je důležité, tento pozměňovací návrh věcně nezpochybnilo, jen mělo připomínku ke krátké lhůtě, k účinnosti. Proto navrhuji účinnost tohoto pozměňovacího návrhu od 1. 1. 2021. To by měla být dostatečná lhůta na to, aby se to naprogramovalo. Pokud se ministerstvu podařilo naprogramovat a zfunkčnit celý nový systém EET mezi dubnem a prosincem 2016, tak by měl podobný čas stačit ministerstvu na daleko jednodušší systém, který bude umět pouze číst data z katastru a propojit je s údaji a informačním systémem evidence daně z nabytí nemovitosti. Proto chci věřit, že ve svém stanovisku vyjde Ministerstvo financí tomuto návrhu vstříc.

Posledním pozměňovacím návrhem, se kterým vás chci seznámit, je návrh na zvýšení limitu pro povinnou registraci DPH na 2 miliony korun obratu. Právě při překročení limitu nastává rapidní zvýšení administrativní zátěže podnikatelů a živnostníků spojené s placením daní, o kterém jsem mluvil v úvodu. Při překročení limitu DPH rostou časové, ale i finanční náklady na administrativu, kterou musí takový podnikatel pro stát udělat. Původní snahou limitu, který je dnes do 1 milionu korun, bylo umožnit těm nejmenším podnikatelům možnost podnikat bez povinnosti registrace k DPH právě kvůli tomu, aby stát ty nejmenší nezatěžoval daňovou administrativou. Ale za těch patnáct let, kdy se tato hranice neposunula, došlo ke zvýšení cenových hladin, inflaci a kvůli tomu dneska tento obrat 1 milion korun překračuje daleko více podnikatelů, než bylo původním záměrem. Malým živnostníkům, pro vaši informaci, stačí mnohdy jedna jediná výjimečná zakázka za rok a spadnou do režimu DPH, a tedy do této zvýšené administrativy. Zvýšením limitu bychom značně ulevili podnikatelům, a to za malou cenu skutečně jednotek miliard korun rozpočtu, což v rozpočtu není tak vysoká částka, a navíc tyto peníze živnostníci samozřejmě použijí dál ve svém podnikání. Proto se značná část prostředků vrátí v příjmech státního rozpočtu v ostatních daních, a navíc by toto opatření přispělo k oživení ekonomické činnosti. Takový stimul v době zpomalování ekonomického růstu naše země a naše hospodářství potřebuje.

Já jsem stejný návrh předkládal při projednávání daňového balíčku. Proto dnes nebudu opakovat všechny argumenty.

Paní ministryně, mě velmi mrzí, že ministerstvo opětovně návrh odmítalo s odkazem na evropské právo, přitom jsme vám pro inspiraci uváděli příklad Slovinska, které požádalo o zvýšení hranice v červenci 2012, a v lednu 2013 bylo vydáno rozhodnutí Rady Evropy o povolení zvýšení této hranice, což je pět měsíců. Rozhodnutí o Slovinsku potvrdilo možnost členských států požádat o zvýšení prahové hranice až na 100 tisíc eur. Takže opravdu nerozumím tomu, proč ministerstvo pořád opakuje, že to nejde kvůli Evropě, že to nejde kvůli Evropě, že to nejde kvůli Evropě. Podle mě se za to ministerstvo pouze schovává. Proto doufám, že se přestanete schovávat za Evropskou unii a stávající prahovou hodnotu a přestanete tvrdit, že to nejde. Jde jenom o to, jestli je zde vůle a ochota vlády v tom něco udělat.

Pokud ta ochota nebude a stanovisko bude opět podobné jako při daňovém balíčku, tak zde velmi rád při třetím čtení zopakuji velmi podrobně všechny své

argumenty k tomuto návrhu. A já se snažím být optimistou a doufám, že se aspoň některé ledy na ministerstvu pohnou.

Dámy a pánové, to bylo deset pozměňovacích návrhů. Děkuji za jejich zvážení. Děkuji i za jejich zvážení na Ministerstvu financí. Přeji hezký den. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Jan Skopec, zatím poslední přihlášený. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji pěkně za slovo. Hezké poledne, dámy a pánové. Já budu nepoměrně kratší. Zopakuji tři hlavní důvody, proč si myslím, že bychom daňový řád v té novelizované podobě neměli schvalovat. Předtím uvedu takový ten zastřešující důvod.

Já jsem bytostně přesvědčen, že ten, kdo posunuje Českou republiku dopředu, ten, kdo rozvíjí Českou republiku, ti, díky kterým bohatneme a můžeme i přerozdělovat a financovat veřejné statky, tak je podnikatelské prostředí, podnikatelé, kteří na vlastní riziko podnikají, dávají práci, umožňují bohatnout České republice a posouvají celou zemi dopředu. Na základě této úvahy se dívám na tento zákon a ptám se, jestli ta novela zákona pomůže tomuto sektoru podnikatelů ještě snadněji rozvíjet Českou republiku, ještě snadněji nechat bohatnout ostatní občany České republiky, ještě dál posunovat Českou republiku směrem dopředu. Když zhodnotím to, co ta novela zákona obsahuje, tak na straně toho, kde se komplikuje našim podnikatelům prostředí, kde se jim komplikuje život, kde se přidávají regulace, tak je toho rozhodně více než na straně usnadňující nebo zlepšující daňové prostředí.

Pro mě na té straně nákladů, na té straně regulací, na té straně komplikací pro naše podnikatele jsou tři zásadní věci. Tou první je už tady často zmiňované prodloužení lhůty pro vracení nadměrného odpočtu DPH ze 30 na 45 dní. Opravdu je pravdou, že tímto budou poskytovat naši podnikatelé státu bezúročný kontokorent na úkor svého vlastního financování. Vůbec tomu nerozumím, proč v době, kdy máme schváleno kontrolní hlášení, kdy se Finanční správa chlubí tím, jak dokáže efektivněji vybírat daně než v minulosti, kdy i to kontrolní hlášení znamenalo pro naše podnikatele nárůst nákladů, tak proč v takové chvíli chce Finanční správa zvýšit tuto lhůtu z 30 na 45 dní.

Já předpokládám, že elektronické nástroje, digitalizaci dělá stát proto, aby se jednotlivé lhůty snižovaly, aby i placení daní i oblast daňová byla v tomto způsobu, digitalizací, více flexibilní, rychlejší a lhůty nutné pro to, aby stát zadržoval peníze, které mu nepatří, peníze, které patří podnikatelům, které by mohly sloužit na rozvoj jejich firem a jejich podnikání, tak aby si stát nenechával příliš dlouhou dobu. Logika věci spolu s digitalizací, spolu s kontrolním hlášením, by vedla k tomu, že se tato lhůta má postupně snižovat, nikoliv mít 30 dní, ale 20, 15. Místo toho ministryně financí přichází s prodloužením lhůty na 45 dní.

To samozřejmě bude mít dopad na likviditu firem, na cash flow firem. A nejenom těch firem, kterých se to dotkne, kterým bude stát zadržovat nadměrný odpočet 45

dní, ale samozřejmě to dopadne nebo může to dopadnout i na firmy, které s tímto subjektem obchodují. Ve chvíli, kdy ta firma nebude mít dostatečnou likviditu, tak může zdržovat některé platby svým dodavatelům, čili může se prodloužit splatnost faktur a takovýmto způsobem prostřednictvím nabalování na sněhovou kouli se ten problém s cash flow a s horší likviditou může šířit nejenom směrem k té firmě, které se ten zdržený odpočet bude týkat, ale pro firmy další, které s touto firmou obchodují.

My s paní ministryní tady často mluvíme o žebříčku Doing Business, a jak je u nás daňový systém komplikovaný a složitý a že nás to sráží v té daňové oblasti v tom celkovém žebříčku Doing Business, a postavení České republiky směrem dolů jak u stavebního řízení, tak právě u daní. A jestli nám něco vytýkají autoři tohoto žebříčku, nebo jako jeden důvod, proč jsme v daňové oblasti na té podprůměrné příčce, je právě i to, že si stát zdržuje odpočty, nadměrné odpočty příliš dlouhou dobu. Místo abychom na to reagovali tím, že tu dobu budeme zkracovat, tak si Ministerstvo financí tady chce vytvořit prostor a dobu ještě delší. Nerozumím tomu a je to podle mého názoru hloupost. A neměli bychom tento bod v navržené novele podpořit.

Další věcí, která míří proti podnikatelům, je zrušení toleranční pětidenní lhůty, kdy podnikatelé mohou beztrestně nebo bez sankcí podat opožděné daňové přiznání. Tato toleranční lhůta se vypouští. Rovněž je to samozřejmě krok nepřátelský vůči podnikatelům, krok nepřátelský vůči podnikatelskému prostředí. Je to úsměvné, když si uvědomíme, že je to stát, který v řadě oblastí není schopen plnit své vlastní lhůty, který některá rozhodnutí uskutečnil se zpožděním, které je v rozporu se zákonem i v rozporu často se zdravým rozumem. A ten stát, který se nechová bezvadně nejenom k daňovým poplatníkům, ale občanům v celé řadě agend, které má na starosti, tady chce vzít daňovému poplatníkovi toleranční lhůtu pěti dnů, kdy zapomene, onemocní, opomene podat daňové přiznání, tak se mu zkrátí i ta pětidenní lhůta, kdy může toto své pochybení napravit.

Tím pro mě třetím krokem proti podnikatelskému prostředí, proti podnikatelům, je snížení úroků na straně státu. Ve chvíli, kdy drží neprávem peníze daňového poplatníka, tak se má snížit úrok, který stát vyplatí poté zpětně tomu daňovému poplatníkovi, kterému zdržoval peníze, které státu nepatří a které opět ten podnikatel mohl používat na rozvoj své firmy, na rozvoj svého podnikání.

Čili vrátím se úplně na začátek. Když se podíváme na to, jestli daňový řád pomáhá podnikatelskému prostředí, liberalizuje prostředí, otevírá ho, usnadňuje podnikatelům život, nebo jestli více ten život podnikatelům komplikuje a přináší další zbytečné náklady a regulace pro podnikatele, tak musíme dospět k tomu, že platí to druhé. Že to je zákon namířený proti podnikání, namířený proti podnikatelům a jako takový bychom ho neměli podpořit.

Já mám připraveno, nebo podpořím samozřejmě celou řadu pozměňujících návrhů, které tyto tři body řeší. Já sám jsem přišel se třemi pozměňujícími návrhy, které představím v podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Votava. Prosim, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, budu hovořit s vědomím toho, že jsem tedy vládní poslanec, koaliční poslanec. Nicméně si neodpustím, a to je také, proč vystupuji, určitou připomínku k daňovému řádu. Koneckonců paní ministryně tu moji připomínku slyšela již na rozpočtovém výboru, takže pro ni to nebude nic nového.

Ta připomínka se týká toho, co už tady bylo mými předřečníky několikrát skloňováno, a to je otázka prodloužení lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu DPH, tedy vratky DPH, z 30 dnů na 45 dnů, tedy o 15 dnů. No, já bych chtěl apelovat na paní ministryni, aby ještě jednou zvážila tedy, ještě je čas, zdali tento návrh zůstane tedy v zákonu. Já jsem na rozpočtovém výboru pro to sice aktivně nehlasoval, nehlasoval jsem vůbec, ale řekl jsem, že pokud tedy nedojde k nějakému kompromisu, nebo kompromisnímu řešení, ke snížení nebo k vypuštění, tak že budu hlasovat pro pozměňovací návrh některého z kolegů, který odstraňuje toto opatření o prodloužení o těch 15 dnů.

Já osobně jsem byl svého času, v minulém volebním období, pro to, abychom přijali kontrolní hlášení. Považoval jsem a pořád považuji za správné, abychom bránili podvodům s daní z přidané hodnoty, což by kontrolní hlášení mělo plnit, a předpokládám, že to také plní, párování faktur. Myslím si, že to je poměrně dostatečná kontrola v této oblasti.

My často hovoříme o podpoře podnikání především těch malých živnostníků a malých podnikatelů a já si myslím, že právě jich se dotkne toto opatření, prodloužení lhůty pro vrácení. Oni čekají na každou korunu. Živnostník, který má malý obrat, nebo menší obrat, je samozřejmě rád za každou korunu, která přijde z finančního úřadu, kterou dostane do svého cash flow. Toto opatření jeho cash flow svým způsobem poškozují. Na jedné straně chápu, proč to paní ministryně předkládala v daňovém řádu, ten jednorázový příjem pro státní rozpočet. Někteří tady hovoří o kontokorentu. Ono to tak trochu vypadá. To bych třeba dokázal i pochopit, ale opravdu si myslím, že to je spíše věc, která nepomůže podnikatelům, především těm malým, a živnostníkům. Větší firmy si s tím určitě poradí. Tam to na cash flow žádný velký vliv mít nemůže. O to bych se přimlouval. Jak říkám, zřejmě nedojde k přehodnocení, takže budu v tomto případě hlasovat pro odstranění tohoto ustanovení z daňového řádu.

Padla tady otázka zajišťovacích příkazů. Já toho možná zneužiji, když tady byla tato zmínka o zajišťovacích příkazech. My jsme se v rozpočtovém výboru v minulém volebním období – a je tady řada lidí, kteří si to pamatují jak z rozpočtového výboru, tak z pléna, kde se o tom hovořilo – zabývali, především v rozpočtovém výboru, nezodpovědným a často skandálním používáním zajišťovacích příkazů ze strany daňové správy. To, co to způsobilo u řady firem, které tím byly postiženy – říkám neoprávněně, nemluvím samozřejmě o těch, kde zajišťovací příkaz byl na místě, ale řada firem byla takto postižena neoprávněně a způsobilo jim to obrovské problémy,

u některých dokonce likvidaci, nevratnou likvidaci. V řadě případů těch majitelů, podnikatelů, to způsobilo i osobní tragédie. Já jsem se i v rozpočtovém výboru za přítomnosti nové paní generální ředitelky ptal, zdali byl někdo z příslušných úředníků, kteří takto aplikovali, teď se mi chtělo říci nehorázným způsobem, ale možná, že to použiji, nehorázným způsobem zajišťovací příkazy, pohnán k zodpovědnosti. Myslím si, že nebyl. Za to, co způsobili řadě firem, a za to, že způsobili škodu státu, protože řada soudních jednání, soudních případů dospěla k tomu, že to bylo neoprávněné a že stát musí ty firmy odškodnit, byť už se třeba ti podnikatelé nikdy nevrátí k tomu, aby znovu podnikali, protože jejich firmy jsou totálně zničeny a zlikvidovány.

Já vůbec nezpochybňuji institut zajišťovacích příkazů. Vůbec nezpochybňuji to, že je oprávněný v našem daňovém řádu, resp. v našich předpisech. To nezpochybňuji, protože je to určitě nástroj, který by měl být používán v krajních případech, ale měl by být používán opravdu tam, kde by to bylo namístě, a nebyl zneužíván. Používat a zneužívat jsou dvě rozdílné věci. To jsem chtěl říci k zajišťovacím příkazům.

Byl bych docela rád, kdybychom se dozvěděli, jestli byly vyvozeny důsledky z jednání u těch, kteří působili tyto špatné věci, co se týká zajišťovacích příkazů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, takže obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě nemá paní ministryně, ani paní zpravodajka.

Otevírám podrobnou rozpravu. Jako první v podrobné rozpravě vystoupí pak poslanec Roman Onderka, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je vložen do systému pod číslem 4183 k tisku 580. Odůvodnil jsem v obecné rozpravě i písemně v podaném pozměňovacím návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Věra Kovářová v podrobné rozpravě, připraví se pan poslanec Kolářík. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Tímto bych se ráda přihlásila ke dvěma pozměňovacím návrhům. Ten první předkládám s panem poslancem Martínkem a Ferjenčíkem. Jedná se o sněmovní dokument 4171.

Druhý předkládám společně s panem poslancem Martínkem. Jde o sněmovní dokument 4187.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lukáš Kolářík. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se rád přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden je pod sněmovním dokumentem 4185 a druhý pod sněmovním dokumentem 4186. Oba pozměňovací návrhy zastropují úrok z prodlení maximálně na 500 dnech, pak už se to nepočítá. Jeden je pouze pro fyzické osoby, druhý pro fyzické i právnické osoby. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který podáváme společně s paní Kovářovou, se kterou dále společně s panem kolegou Martínkem předkládáme návrh 4176, což je číslo sněmovního dokumentu, který se týká zachování vratek na úrovni 30 dnů. Odůvodňoval jsem ho v obecné rozpravě a má samozřejmě důvodovou zprávu.

Dále předkládám návrh pod číslem sněmovního dokumentu 4177, což je návrh, který zvyšuje sankci státu v případě neoprávněných zajišťovacích příkazů, resp. nezákonných nebo nicotných, na dvojnásobek vypláceného úroku.

Děkuji za podporu těchto návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, připraví se pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, ve smyslu svého vystoupení v obecné rozpravě si dovoluji přihlásit se k pozměňovacímu návrhu 4157.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Tomáš Martínek, připraví se pan poslanec Juránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych se přihlásil pozměňovacím návrhům, které už zmínili moji předřečníci, pan Ferjenčík a paní Kovářová, konkrétně tedy sněmovní dokumenty 4176, 4171 a 4187.

Dále bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, kterým jsem zde komentoval v obecné rozpravě, tedy sněmovní dokument 3941.

Chtěl bych ještě načíst sněmovní dokument 4164, což je pozměňovací návrh kolegy Michálka, který na základě jednání s Vrchním státním zastupitelstvím v Praze, kdy v praxi orgány činné v trestním řízení nedostávají dokumenty, které mají být veřejně dostupné dle zákona, řeší tento materiál tak, že tento pozměňovací návrh

zakládá jednoduchý princip, že pokud má být něco veřejné podle zákona a daný podnikatel tuto povinnost nedodržuje, tak Finanční správa, která tento dokument má k dispozici, musí tento dokument poskytnout pro účely trestního řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juránek je další na řadě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Hlásím se ke sněmovnímu dokumentu 3981, kde je jako předkladatel uveden Jan Bartošek. Zdůvodnění jsem řekl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Místo omluveného pana poslance Hrnčíře se k jeho pozměňovacímu návrhu přihlásil pan poslanec Španěl. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se tedy jménem svého kolegy poslance Jana Hrnčíře chtěl přihlásit k jeho pozměňovacímu návrhu, který je zapsán pod číslem 4085. Jenom zjednodušeně řeknu, že pozměňovací návrh ruší vládou navržené zrušení tolerance pěti dnů pro pozdní úhradu daně nebo daňového tvrzení. Náš pozměňovací návrh spočívá v zavedení alespoň tří dnů tolerance. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Munzar je dalším na řadě, připraví se paní poslankyně Vostrá. Prosím máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsem tady zdůvodňoval v obecné rozpravě. Je jich deset, takže teď vás zahlτίím vlnou čísel. Je to pozměňovací návrh vedený pod číslem 4127, pozměňovací návrh vedený pod číslem 4128, další 4131, další 4133, další 4134, další 4136, další pozměňovací návrh pod číslem 4137, další pod číslem 4147, další, předposlední, pod číslem 4152 a poslední můj pozměňovací návrh pod číslem 4153.

Zároveň mi dovoluji, požádal mě pan kolega, předseda našeho klubu Zbyněk Stanjura, abych jeho jménem zde načetl v podrobné rozpravě další dva pozměňovací návrhy, které najdete v systému Sněmovny pod čísly 4190 a 4191. I u těchto dokumentů najdete odůvodnění.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Vostrá, připraví se pan poslanec Skopeček. Prosím máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem číslo 4146. Odůvodnění je písemně součástí tohoto dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jan Skopeczek, poslední přihlášený v podrobné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně za slovo. Já se přihlašuji ke třem pozměňovacím návrhům. První je v systému pod číslem 4179. Jde o vypuštění odstavce 5 v § 159 novelizačního bodu 88. Tam jsou podle mého názoru nesystémově zaváděny dvě kategorie námitek, slabší a silnější. Tak to je jeden pozměňovací návrh a reakce na to.

Druhým je pozměňovací návrh pod číslem 4180. Za tímto pozměňovacím návrhem se skrývá to, aby daňové příznání s formálními chybami bylo považováno jako řádně podané.

Nakonec se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4200. To je pozměňovací návrh, který umožní prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Není ani u paní ministryně, ani u paní zpravodajky. Oběma děkuji. Nezazněl žádný návrh, o kterém bychom měli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme věnovat bodu číslo

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb.,
o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů
(zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění
a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 581/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili 29. listopadu loňského roku na 39. schůzi Poslanecké sněmovny usnesením číslo 825. Byla ukončena obecná rozprava. Návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování nebyl přijat. U stolku zpravodajů zaujali místo ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a zpravodajka pro první čtení – už přichází, je to paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat

předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. (O slovo se hlásí poslanec Lubomír Voňný.) Já se omlouvám, pane poslanče, v materiálech, které mám k dispozici, je to, co jsem nevěděl, když jsem s vámi mluvil, a to je to, že jsme tento bod přerušili po ukončení obecné rozpravy. Takže vám nemohu udělit slovo. Pokud by pan ministr otevřel obecnou rozpravu, tak bychom to mohli udělat, ale ten se k tomu zjevně nechystá. Takže musíme pokračovat tak, jak jsem řekl, to znamená přikázat, rozhodnout o přikázání garančnímu výboru.

Nejprve se zeptám, zda navrhuje někdo nějaký jiný výbor než zdravotní, aby byl výborem garančním. Není tomu tak. Tak přistoupíme k hlasování. Ještě jsem přivolal poslankyně a poslance, kteří nejsou v jednacím sále, aby měli možnost zúčastnit se hlasování.

Hlasujeme o přikázání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přihlášeno 181 poslanců, pro 106, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a tento návrh jsme přikázali výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl žádný jiný výbor, aby se věnoval tomuto návrhu. Navrhuje někdo z pléna jiný výbor? Nenavrhuje. Takže konstatuji, že tímto návrhem se bude jako garanční výbor zabývat výbor pro zdravotnictví a končím prvé čtení tohoto bodu. Děkuji panu ministrowi, paní zpravodajce.

Než se budeme věnovat dalšímu bodu, tak pan předseda Chvojka s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych si jménem poslaneckého klubu ČSSD chtěl vzít přestávku do 13 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, samozřejmě vyhovím této žádosti. Znamená to, že budeme pokračovat ve 14.30 hodin jednáním Poslanecké sněmovny. Jenom připomínám, že o polední přestávce se sejde organizační výbor. Je 12.47 hodin, tak ve 12.55 hodin se zahájí jednání organizačního výboru.

(Jednání přerušeno ve 12.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Zahajují program odpolední schůze Poslanecké sněmovny. Nejprve přečtu omluvy. Mezi 16.15 a 17.30 se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Helena Válková. Pan ministr zahraničí Tomáš Petříček se omlouvá od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Margita Balaščíková se omlouvá od 17.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Karel Tureček se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z rodinných důvodů.

Nyní zahájíme pokračování projednávání bodu

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 29. listopadu 2019 na 39. schůzi Poslanecké sněmovny po skončení obecné rozpravy. Návrh jsme přikázali ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru dalšímu. Bod byl přerušen před hlasováním o návrhu na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o 20 dnů. To je návrh, který v obecné rozpravě přednesl dne 29. 11. poslanec Mikuláš Ferjenčík. Takže prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček a zpravodaj pro první čtení poslanec Jan Farský.

A nyní tedy přistoupíme neprodleně k hlasování o návrhu na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o 20 dnů. Takže zagonuji, svolám poslance do jednacího sálu. Je tu žádost o odhlášení. Odhlásím vás, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Dáme prostor, aby se poslanci dostavili.

Zopakují, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na prodloužení lhůty pro projednávání ve výborech o 20 dnů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? (Poslankyni nefunguje hlasovací zařízení.) Nefunguje vám hlasovací zařízení? Já tedy ukončuji hlasování a prohlašuji ho za zmatečné.

Paní poslankyně, jak to vypadá s vaším hlasovacím zařízením? Už funguje. Takže si hlasování zopakujeme. Budeme hlasovat o tom návrhu na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o 20 dnů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 46, přihlášeno 103 poslanců, pro 103, proti žádný. Návrh byl přijat. Tímto můžeme ukončit první čtení tohoto návrhu zákona.

Přistoupíme k dalšímu návrhu. Jedná se o

16.

Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych stručně uvedl poslední z trojice návrhů zákonů s volební tematikou, které společně slouží k realizaci některých změn v oblasti volebního práva.

Tisk 528, je návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky. Návrh představuje reakci zejména na usnesení Senátu číslo 377 ze dne 4. dubna 2018, kterým Senát požádal vládu, aby připravila takovou úpravu volebního zákona, která zajistí větší stálost volebních obvodů pro volby do Senátu. Návrhem se opouští stávající praxe, která znamenala změnu vymezení senátních obvodů v zásadě každé dva roky z důvodu změn v počtu obyvatel volebních obvodů. Řešením, které je obsaženo v návrhu, je zavedení stálých volebních obvodů pro volby do Senátu, a to včetně jejich územního vymezení pomocí výčtu obcí, jejichž území bude do jednotlivých volebních obvodů náležet. Dále jsou v tom zákoně stanovena pravidla, jak pro účely vymezení volebních obvodů zohlednit případné slučování, připojování, či naopak oddělování obcí nebo změny jejich názvů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jan Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak zaznělo od zástupce předkladatele, totiž vlády, tak obsahově to bylo představeno a jenom snad dodám, že do Sněmovny tento tisk doputoval v červnu loňského roku a je doporučen ústavně-právní výbor jako garanční k tomuto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu. Mám tady jedno přednostní právo a jednu písemnou přihlášku a potom pan poslanec Dominik Feri. Nejdřív tedy s přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal, pak písemně se přihlásil pan poslanec František Navrkal a potom Dominik Feri. Prosím máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý den. Já už jsem s těmi argumenty, proč nepovažuji to navržené řešení za dobré, vystupoval předtím, nicméně už uběhla nějaká doba. Přece jen to bylo minulý rok, takže bych to osvěžil.

Já u tohoto zákona, který je vlastně novým ústavním vymezením senátních obvodů, nemůžu souhlasit s tím, jak je to uděláno. Rozumím tomu, že je potřeba něco udělat, protože současné neustálé změny senátních obvodů každé dva roky skutečně nejsou dobré. A to, jak se to víceméně náhodně přesunuje, jak někteří voliči volí každé dva roky, někteří volí jednou za deset let, to skutečně neodpovídá principu rovnosti. Ale stejně tak nemohu souhlasit s tím, že by principu rovnosti mohlo odpovídat to, že trvale zafixujeme současnou podobu senátních obvodů tak, jak prostě historicky postupně vznikly a doputovaly nám, některé jsou skrze třeba i tři kraje nebo nepokrývají celé správní obvody a podobně.

Та současná podoba senátních obvodů, která se tímhle návrhem zákona fixuje, nezachovává ani rovnost volebního hlasu mezi občany napříč mezi sebou, protože některé obvody se prostě budou lišit třeba i o více než 30 %, co se týče množství

obyvatel, a ten stav se bude zhoršovat, protože občané se nám prostě přesunují. A stejně tak se nám nezachovává ta rovnost z pohledu toho, aby – ale nezachovává se nám ani to, aby ti občané měli nějaký vztah k tomu senátnímu obvodu, protože ty obvody jsou podle mě často konstruovány velmi nepochopitelným způsobem. Kdyby byly konstruovány tak, jak to bylo v úvodu navrženo, to znamená, že každý senátní obvod bude právě v jednom kraji a ideálně bude omezen hranicemi obcí s rozšířenou působností, tak bych pro to měl jisté pochopení. Ale takhle se mi to nezdá.

A pak ještě si myslím, že přece jenom pohyb občanů je takový, že se postupně posunují a přesunují ti obyvatelé, a časem dojde k tomu, že množství obyvatel v jednom obvodu a v jiném obvodu bude natolik rozdílné, že nebudeme moci mluvit o rovnosti hlasů. Ale tam původně byl návrh, že bychom to přepočítávali třeba jednou za 12 let, kdy by bylo dosaženo skutečně toho, že jednou za těch 12 let si každý občan odvolí právě dvakrát, a pak bychom přepočítali ty obvody, pokud by bylo potřeba dosáhnout nějakého posunu po nějakých větších celcích a větší stabilitě. Čili to jsou důvody, proč si myslím, že toto řešení je nevhodné.

A pak samozřejmě mám celkový problém s tím, že řešíme ty senátní obvody vlastně ústavním zákonem, kde budeme mít kompletní výčet všech obcí v ČR, tedy kromě těch, které nám vzniknou a zaniknou. Ty se tam neobjeví, ty pouze budeme nějak vnímat, že se přesunují, ale nebudete vlastně jako občan moci ani v tom ústavním zákoně vyhledat, ve které obci tedy jste, pokud vaše obec vznikla, nebo zanikla, nebo se nedej bože přesunula. To mi přijde jako nevhodný způsob konstrukce ústavních zákonů.

Takže to jsou důvody, pro které bych navrhoval to řešit jinak a tento tisk zamítnout, respektive vrátit k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže teď jsem se chtěl zeptat, vy dáváte, pane místopředsedo, procedurální návrh vrátit k přepracování nebo zamítnout? (Ano.) Takže obojí chcete, abychom hlasovali? Takže první o vrácení a potom o zamítnutí? (Ano.) Dobře.

Takže nyní přečtu jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Pavel Pustějovský od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů.

Nyní tedy s písemnou přihláškou požádal o vystoupení pan poslanec František Navrkal a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážení kolegové a vážené kolegyně. Já bych teprve tedy počtrnácté za tu dobu, co vykonávám poslanecký mandát, podobně jako kolega Pikal vás poprosil o zvýšenou pozornost při projednávání tisků, které se týkají vymezení senátních obvodů.

Vlastně ty hlavní problémy už tady shrnul kolega Pikal. A já bych tedy ještě, já jsem důkladně studoval důvodové zprávy k těm tiskům. Nejvíce mě tam vlastně zaujala důvodová zpráva k tisku 527, ve které se cituje rozhodnutí Ústavního soudu I/ÚS/360/98 ze dne 8. 12. 1998, přičemž důvodová zpráva ve prospěch tady těch

návrhů tam cituje z toho rozhodnutí, že princip rovnosti nemá absolutní charakter, míňeno rovnosti volebního práva, atd. atd., ale už tam necituje jaksi, co se do krámu nehodilo, protože v následujícím odstavci se právě Ústavní soud zabývá tím, jaké odchylky v počtu obyvatel v jednotlivých volebních obvodech jsou ještě přijatelné a jaké ne. A tam tedy zmiňuje, protože tehdy ještě platila, nebo byla v zákoně ta nutnost měnit vymezení těch obvodů při odchylce více jak 15 % od průměru, která byla zrušena, tak tady v tom kontextu Ústavní soud říká – cituji: "Například v počtu obyvatel senátních obvodů je odchylka až 15 %. Teorie i praxe nicméně uznává, že ještě rozumnou a ospravedlnitelnou odchylkou může být nejvýše až 30 %."

Z toho by se dalo vyvozovat, že když odchylka přesáhne 30 %, což si myslím, že je naprosto reálné v momentě, kdy senátní obvody budou stanoveny ústavním zákonem, tudíž jejich změna bude vyžadovat ústavní většinu v obou komorách Parlamentu, tak si myslím, že třeba v horizontu deseti, dvaceti let, a myslím si, že pokud se bavíme o změnách ústavního pořádku, tak bychom měli myslet skutečně dlouho dopředu, tak tady hrozí, že ta odchylka 30 % bude přesazena, a myslím si tedy, že tady ten návrh z dlouhodobého hlediska tedy nabourává rovnost hlasovacího práva, nabourává ji naprosto nepřiměřeně, nebo i dle rozhodnutí Ústavního soudu prostě nepřijatelným způsobem. A myslím si, že bychom měli hledat vůbec shodu na tom, jestli bychom měli provádět změnu Ústavy, která se odkazuje na ten potenciální ústavní zákon. Navrhoval bych tedy přerušení rozpravy, dokud se neprojedná sněmovní tisk 527, tedy ta změna Ústavy.

Ještě bych tedy podotkl zase na druhou stranu, podobně jako kolega Pikal chápu, že je určitě přínosné, abychom tady měli nějakou stálost zase na druhou stranu těch senátních obvodů, ale tady prostě vyvažujeme nějaké tři věci. Vyvažujeme tady rovnost hlasovacího práva a vyvažujeme tu stálost a zkrátka a dobře nemůžeme mít všechno, nemůžeme mít všechno najednou. Ale myslím si, že od toho stavu, kdy se to přepočítávalo každé dva roky, se posouváme do stavu, že se to vlastně přepočítá, nebo změní, teprve až se na tom usnesou obě komory Parlamentu. A to mně přijde, jako že tedy přecházíme z jednoho extrému do druhého. Přitom by stačilo, jak tady navrhoval i kolega Pikal, aby ten přepočít byl méně častý, bylo to třeba jednou za 12 let, a tudíž by z toho hlediska, jak já jsem tady uváděl i z toho rozhodnutí Ústavního soudu, by tedy nehrozilo to, že přesáhneme třeba pravděpodobně ani ne 15procentní, natož tu 30procentní odchylku. A myslím si, že by to mohlo být ke spokojenosti všech.

Já si myslím, že tady to je poměrně – já tady nebudu spekulovat o všech možných důvodech, ze kterých podezírám, že tady ten návrh vůbec vznikl, ale jedna z těch věcí, co mně přijde, že je to tedy možná potenciální znemožnění nebo omezení možnosti přezkumu Ústavního soudu, že přece jenom, když tady budeme mít dvě části ústavního pořádku, které budou v rozporu, prostě Ústava říká, že tedy volební právo má být rovné při volbách do Senátu, na druhou stranu tady budeme mít ústavním zákonem takhle pevně vymezené obvody, a pak to tedy nevím, soud to asi bude muset nějak opět vyvažovat, nebo nevím.

Ale prostě stejně jak tady už kolega Pikal zmínil, je naprosto nekonceptní to mít v ústavním zákoně. Takže ještě jednou prosím o zvážení přerušení projednávání

tohoto tisku, dokud se neprojedná změna Ústavy a nedojdeme tady k nějaké širší shodě na tom, jak celý tento problém ohledně senátních obvodů řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane poslanče, vy jste říkal, prosím o zvážení, takže chápu to, že je to váš procedurální návrh, a budeme o něm teď hlasovat. (Poslanec Navrkal: Ano.) Tak dobře. Takže abychom to nezvažovali za vás. Takže to je procedurální návrh. Já zagonguji, protože budeme hlasovat neprodleně. A zopakuji to, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Navrkal... Ano, žádost o odhlášení, odhlásím vás. A přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami.

Návrh je, abychom přerušili rozpravu k tomuto tisku, dokud se neprojedná tisk 527. Ještě jednou zagonguji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno 149 poslanců, pro 40, proti 12. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. A než se dostaví k mikrofonu pan poslanec Dominik Feri, tak přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Takže nyní vystoupí pan poslanec Dominik Feri. Pane poslanče, máte slovo. Zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane místopředsedo. Váženě kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády a vážený pane ministře, moje otázka bude směřována právě na pana ministra, takže já teď nevím, jestli počkat, než dotelefonuje, nebo ne, aby ji slyšel.

Ale na úvod. S volebními zákony je to v poslední době takové divoké. Jeden zákon jsme dneska schválili, další tu máme v prvním čtení, další už je v meziřesortu a další, nějaká dramatická velká úprava, se připravuje. A já věřím, že mi odpustíte, když se tady v tom svém příspěvku nebudu věnovat konkrétně senátním obvodům, tam se zcela ztotožňuji se svými pirátskými kolegy, že to je materie, která by měla být upravena skutečně spíše tím podústavním, tím jednoduchým právem, ale rád bych se věnoval jedné věci, kterou ministr vystřelil do vzduchu asi před čtyřmi nebo pěti dny a která se týká této komory, týká se nás, týká se těch z nás, kteří třeba budou kandidovat, nebo našich budoucích nástupců, a sice dramatické změny volebního systému u voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Já tu otázku skutečně nemůžu položit, když mě pan ministr neposlouchá, takže nevím, jak to udělat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych jedině mohl vyhlásit pauzu na jednu minutu. Tak pan ministr už přestal, dobře, nemusím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Nechci vám vůbec zasahovat do života, ale je to myslím velmi důležité. Protože od té doby to Sněmovna nemohla projednávat,

interpelace nejsou, jak víte, často navštěvované, a já bych rád znal vaše stanovisko a myslím, že naši kolegové také.

Vy jste totiž zmínil před čtyřmi dny, že máte zájem udělat jednu velkou kandidátku pro celou Českou republiku, zrušit stávající systém volebních krajů, tak jak jsou nastaveny samosprávné kraje, a mě by zajímalo, jak moc je to skutečné, jestli je to jenom nějaká fekněme interní akce, která se nedopatřením dostala na veřejnost, anebo je to reálný politický program, který budete prosazovat na koaliční radě, na vládě, a máme tu čekat nějaký návrh. Protože to je skutečně něco, co je mnohem významnější z hlediska nastavení politického systému než to, jestli budou obvody upraveny tu v příloze, tu v zákoně ústavním, tu v zákoně normálním, ale je to něco, co se dotýká skutečně nás všech.

Volební zákony se podle mého soudu mají vyznačovat zejména svou stabilitou, tím, že se ta pravidla nemění tak rychle. A představa, že bychom tady takhle z ničeho nic řekli, že nebude 14 volebních krajů, že tu např. po slovenském vzoru bude jedna velká kandidátka s jedním lídrem a dvěma sty kandidáty, tak to je něco, co je docela zásadní. A řešit to rok a půl nebo rok a tři čtvrtě před volbami, tedy nevím, jestli nám poskytuje dostatečný komfort na to, abychom se nad tím mohli důstojně zamyslet a věnovat se tomu.

Čili zajímá mě, v jakém je to stadiu a jestli to máme očekávat jako nějaký komplexní pozměňovací návrh k návrhu zákona o správě voleb, anebo jako nějaký další samostatný tisk, samostatnou předlohu, která by do Poslanecké sněmovny šla, a případně jestli jste o této věci jednal se svými kolegy ze sociální demokracie anebo se svými kolegy vládními z hnutí ANO, protože je to velmi překvapivé pro všechny. A vůbec to nehodnotím po věcné stránce, ale spíš po stránce toho procesu. Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S přednostním právem pan ministr vnitra Hamáček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Tak za prvé si myslím, že debata má být k věci, a toto je debata o volbách do Senátu, nikoli do Poslanecké sněmovny. Ale odpovím panu poslanci na jeho dotaz. Já jsem v rozhovoru pro Lidové noviny vyjádřil svůj osobní názor, kdy si myslím, že by bylo z hlediska férovosti a z hlediska nějaké reformy voleb do Poslanecké sněmovny, nikoli do Senátu, možné uvažovat o zavedení jednoho obvodu pro celou Českou republiku, nikoli ten současný scénář, kdy máme 14 krajů. To byl můj soukromý, osobní názor. A zákon, který se týká změny systému voleb do Poslanecké sněmovny, teď je vlastně ve finále na Ministerstvu vnitra, půjde do vlády a potom do Sněmovny. To znamená, ta debata, ke které vyzýváte, nás čeká, já jsem k ní připraven. Nemyslím si ale, že máme vést debatu o volbách do Sněmovny v bodě, který se týká voleb do Senátu.

Pokud se mě ptáte na můj osobní názor, ano, já si myslím, že by bylo jednodušší a čistší, kdyby Česká republika byla jeden volební obvod, ale prosím, je to můj názor jako Jana Hamáčka, není to názor Ministerstva vnitra a je to věc, kterou velmi

intenzivně diskutujeme v sociální demokracii. Určitě ta debata o tom, jak má vypadat volební systém, ta přijde, já jsem k ní připraven a vím, že to, co přijde z vlády, asi nebude to, co odejde z té Poslanecké sněmovny ve vztahu k volbám do Poslanecké sněmovny. Ale prosím, veďme tu debatu ve chvíli, kdy ten zákon tady bude. Ještě teď tady není.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní dvě faktické poznámky, takže jako první vystoupí pan poslanec Dominik Feri a připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Pane poslanče, vaše dvě minuty, máte slovo. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Pane ministře, nezlobte se na mě, ale já jsem z toho opravdu moc nepochopil, co nás tedy čeká, protože vy jste řekl, že to je váš osobní názor jako pana ministra, pak jste říkal, že ten zákon tady ještě není, a až tady bude – říkal jste, že to je váš osobní názor, ale pak jste zároveň říkal, že jste zadal analýzu panu náměstkovi Mlsnovi, to znamená nějakému činovníkovi ministerstva. A já vůbec nevím, co od toho čekat.

A to, že to řešíme v bodu o Senátu, no tak kdy jindy to máme řešit, když v tom předchozím bodě byla uzavřena rozprava, na interpelace tu nejsou ctění kolegové, kteří by to myslím měli slyšet, a já bych požadoval nějaké rozumné vysvětlení, jestli to budete prosazovat jako reálný politický program vás, vašeho ministerstva, sociální demokracie, anebo ne, protože to mění zásadně pravidla politické hry. A jestli tedy máme mlčet do chvíle, než to sem přijde, to po nás přece nemůžete spravedlivě požadovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Juránek a připraví se na faktickou pan poslanec Jiří Strýček. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl tady jednoznačně k věci říct za prvé, že máme nejhůř kompatibilní, to znamená naprosto nekompatibilní, všechny volby, když je dáme dohromady, a udělali jsme v tom zmatek i tím, že máme přímou volbu prezidenta, ale to nechci rozebírat. Ale chci říct, že když budeme měnit kterýkoli z těchto systémů, tak bychom se měli zabývat zároveň i jejich návazností, aby se co nejvíc sobě navzájem blížily. To znamená, není od věci tady pracovat i s tím, jaké budou vazby na ostatní volby, než jsou do Senátu. To je první věc.

Druhá věc. Chci ale říct, že naprosto nesouhlasím se svými předřečníky, kteří tady mluvili jako piráti. Myslím, že jsou úplně mimo mísu. Prosím je, aby se sami podívali, jak docházelo ke změnám v těch jednotlivých volebních obvodech a kolik to bylo procent. Prosím, aby si to ověřili, nechci tady teď v tuto chvíli říkat svoje výpočty nebo to, co jsem zjistil během posledních 15 minut, a proto si to také ověřím. Ale chci říci, že stabilitu můžeme dosáhnout v rámci těch senátních obvodů právě

jenom ústavním způsobem, protože jinak k žádné stabilitě nedojde. A ne každé dva roky, ale fakticky každý rok sem může potom přijít návrh kteréhokoli ministra, kteréhokoli ministra vnitra, který dá návrh na změnu těchto volebních obvodů. A protože docházelo k velkému množství případů, že někteří lidé nemohli volit, protože se na ně třeba třikrát po sobě nedostalo, tak si myslím, že rovnost z hlediska naší Ústavy a přiměřené podobné podmínky budou dosaženy spíš tím, že provedeme ústavní zákon, než když to bude záležitost, která se týká jenom jednotlivostí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak máme tady – pan ministr, vy jste na mě nějak ukazoval? (Ne.) V pořádku. Máme tady – já to zreakapituluji – faktické poznámky, protože tady toho teď naskočilo trošku víc. Takže nyní vystoupí pan poslanec Jiří Strýček, připraví se pan poslanec Marek Výborný, dále pan poslanec František Navrkal a místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Takže pan poslanec Jiří Strýček, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, já jenom k panu poslanci Ferimu vašim prostřednictvím. Dneska jsme neschvalovali volební zákon, změnu volebního zákona. Co jsme dneska schvalovali, byla pokuta za dvojí hlasování v evropských volbách, takže tam se vůbec nejednalo o nějakou změnu ve volebních zákonech. Pokud si pamatují, tak v podstatě v dnešní době, nebo pokud mám v hlavě, tak v současné době přichází nejvíce změn volebních zákonů právě z dílny TOP 09 a KDU-ČSL. Takže já bych opravdu byl rád, kdybychom počkali, až Ministerstvo vnitra předloží ten komplexní zákon o správě voleb, o kterém se hovoří – tedy tuším, že už proběhlo mezirezortní řízení – a potom se o něm můžeme bavit jako o celku. A já bych chtěl opravdu požádat vás, pane místopředsedo vašim prostřednictvím, abyste tu debatu vrátil tam, kam patří, to znamená k zákonu o senátních volbách.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, já vyhovím vaši žádosti a vyzývám poslance, aby mluvili k věci. Nyní vystoupí předseda KDU-ČSL Marek Výborný a připraví se pan poslanec František Navrkal. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já nejprve k panu kolegovi Strýčkovi vašim prostřednictvím. To je trošku mýlka, protože zákon o správě voleb nebude a nemůže řešit otázku volebního systému do Sněmovny ani kamkoli jinam. Čili tam by to také nepatřilo.

Já na jednu stranu rozumím panu kolegovi Ferimu, že tu otázku položil, což vychází z nějaké zkušenosti účasti ministrů na interpelacích apod., ale na druhou stranu, a tady bych možná pomohl panu vicepremiérovi, jeden sněmovní tisk tady leží, už je to náš návrh na úpravu volebního zákona, který se týká načítacího kvora pro koalice a který se týká také přepočtu hlasů na mandáty. Máme o čem reálně diskutovat. Opravdu nemusíme – a nedává smysl čekat na zákon o správě voleb, to

bude o něčem jiném. Tam samozřejmě ta diskuze také bude důležitá, ale bude se týkat technických věcí v zásadě, nikoli těch věcí, jako jsou volební systémy. A já jsem připraven v příštích týdnech, nebo možná reálně do jednoho měsíce i po dohodě s novým předsedou KDU-ČSL svolat tady ve Sněmovně kulatý stůl za účasti všech poslaneckých klubů, nebo reprezentantů všech poslaneckých klubů, a pojdme se reálně bavit o těch věcech.

Musím říct, že to, co jsem si přečetl v Lidových novinách, mě možná trochu překvapilo. Na druhou stranu to беру jako relevantní názor politické strany, předsedy politické strany, vicepremiéra. Také by mě zajímalo, do jaké míry to už je nějakým způsobem třeba diskutováno na úrovni koaliční rady apod. Nicméně pojdme i toto použít jako jedno z možných řešení k diskuzi. Pojdme si to dát na stůl a pojdme se o tom bavit jako zástupci všech politických stran zde ve Sněmovně. Myslím, že to je potřeba. Ta diskuze nemá čekat až na zákon o správě voleb. A já jsem připraven všechny zástupce pozvat. Pojdme si říct, co je reálné, co není reálné, kudy můžeme jít. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec František Navrkal a připraví se místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Prosim, vaše dvě minuty.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Já bych jenom krátce reagoval na pana kolegu Juránka. Já tedy nesouhlasím s tím, že jediná možnost, jak tady zavést tu stálost, nebo zvýšit tu stálost, je takhle vyjmenovat nebo přesně vymezit, pevně vymezit ty senátní obvody ústavním zákonem. Vždyť přece zrovna tak, a já tedy jsem otevřen té diskuzi, byť si nemyslím, že je to nutně nejlepší řešení, ale byl by i rozhodně krok přece lepším směrem a šlo by to tak, aby tedy ústavní zákon jenom tedy vymezil ty mantinely, že se to třeba bude, stejně jako to vymezoval tedy ten zákon neústavní, že tam dá ty limity, to znamená, že tam dá třeba nějakou tu maximální přijatelnou odchylku počtu obyvatel od průměru, a pak tedy by se třeba jednou za těch dvanáct let, tedy méně často, než to bylo před tou změnou zákona, se volební obvody přepočítaly. Vysvětlete mi, kde je problém. Podle mě je to takhle mnohem lepší než to, co prosazují ty vládní návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal a připraví se paní poslankyně Jana Mračková. Zatím poslední přihlášky. Prosim, pane místopředsedo, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já se nebudu vyjadřovat k jiným volebním zákonům, i když třeba volební zákon o obcích by také potřeboval nějakou diskuzi, ale to prostě není předmětem téhle diskuze. Já jenom k tomu, proč vlastně navrhuji tyhle dvě věci a proč si myslím, že bychom to měli zamítnout, abych tak reagoval na tu rozpravu.

Prostě není možné upravovat v ústavní materii něco jenom proto, abychom se vyhnuli ústavnímu přezkumu. A není možné se tvářit, že tím zavedeme rovnost toho volebního práva, nějakou dobrou nebo lepší. Ano, souhlasím, že existuje ten současný problém, kdy se volební obvody mění často, a často se mění také způsobem, který vytváří jakési přívěšky těch volebních obvodů mimo, kdy vlastně ti voliči mají třeba nějaké přirozené centrum svého zájmu ve svém obvodu někde jinde, v jiném kraji, v jiné obci s rozšířenou působností, v jiném okrese, ale senátně prostě přísluší někam, kde s tím nemají žádnou vazbu, tak jak je to navrženo. A to samozřejmě není dobře. Pojdme to tedy uvést tak, že se ty obvody vymezí nějak rozumně a že je zafixujeme na dvanáct let, na dvacet čtyři let, ale na nějakou dobu prostě, a pak se jednou za čas podíváme, jestli třeba někteří občané nemají dvojnásobnou hlasovací sílu než jiní občané, což prostě v naší republice, která není federativní, ale máme tady rovnost, tak podle mě bychom to neměli směřovat tím směrem, že někteří senátoři budou zastupovat řádově více občanů než jiní. To není dobrá cesta. A to je moje reakce.

A proč to navrhuji přepracovat? Tak to je ten důvod, že si myslím, že i pokud bychom to měli zakotvit ústavně, tak ty obvody lze vymezit řádově lépe. A já to nechci operovat tady na koleni poslaneckým návrhem, když jsem ten návrh viděl, že byl připravený na ministerstvu v rámci toho připomínkového řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Mračková, zatím poslední přihláška. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, poslanci, já bych si dovolila reagovat na předřečníky, a to především pana Pikala a pana Navrkala prostřednictvím pana předsedajícího, a především na tu poznámku, že je tady podezírání, z čeho vůbec tento návrh vznikl.

Já tedy když se podívám na pana bakaláře Navrkala, tak má účast ve Sněmovně 97 %. Takže předpokládám, že tady byl i v roce 2018, kdy tady pan ministr předkládal novelu zákona o senátních volebních obvodech, tak asi jste poslanec už delší dobu, kdy právě tady došlo k tomu, že senátoři nám tento návrh vrátili a zrušili tu pravidelnou aktualizaci, která vlastně řešila, že pokud se ten senátní volební obvod navýšil o 15 %, nebo snížil o 15 %, tak právě muselo dojít ke změně toho senátního volebního obvodu, a bylo nám tady uloženo, že se musí připravit prakticky nový návrh, že ho musí připravit Ministerstvo vnitra. Proto k tomu vznikla pracovní skupina, kde byly zastoupeny všechny politické subjekty. Byla tam řada variant. A na základě toho a na základě shody prakticky všech zástupců těch politických stran vznikl tento návrh, který tady teď předložilo Ministerstvo vnitra.

Takže bych si jenom dovolila to uvést na pravou míru. Ale opravdu to byl velký problém, protože například před těmi dvěma lety, kdy senátoři tedy řekli, že vypustí to patnáctiprocentní navýšení a to snížení, tak i hrozilo popřípadě to, že by někdo, protože byly zrovna dva volební okrsky, kde prakticky to bylo překročeno, nebo byl tam ten počet obyvatel po těch 15 %, a tam pak samozřejmě se někdo může proti

tomu výsledku voleb odvolat, a proto si myslím, že je dobře, že tady tento návrh je a že na něm prakticky z hlediska těch (upozornění na čas) politických stran a těch zástupců panovala shoda. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní dvě faktické poznámky. Pan poslanec František Navrkal a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec František Navrkal: Tak děkuji za slovo. Já tedy za prvé bych jenom opravu. Já jsem v roce 2018 nebyl poslanec Parlamentu ČR. Já jsem se stal poslancem až v červnu minulého roku, tudíž jsem tu nebyl. Nezúčastnil jsem se ani té pracovní skupiny, kde tedy určitě nepanovala úplně všeobecná shoda, protože naši zástupci, nebo náš zástupce, já nevím, určitě tady s návrhem nesouhlasil.

Máte pravdu, že tady byl problém v minulosti právě s těmi změnami nutnými, když byly nutné, když tam ještě platil ten limit 15 % té odchylky. Ale přece nelze argumentovat tak, že byl tady problém s nějakým systémem, který vede k tomu, že je tady zachována rovnost hlasů, což si myslím, že je nějaký základ nějaké demokracie, že tady máme rovné hlasy. A nelze přece argumentovat tak, že byl tedy v minulosti problém tady to dělat. To je třeba nějaké tady selhání parlamentu, nebo prostě měli jsme se dohodnout na něčem jiném, a ne přece jít z toho extrému těch častých přepočtů do toho opačného extrému. Prostě zařixovat to ústavně nařadí, lidově řečeno, to mně přijde jako nesmyslné, úplně jako popřít vlastně z dlouhodobého hlediska tu rovnost hlasů.

Takže prostě všeobecná shoda tu určitě nebyla a myslím si... už bych tady opakoval jak sám sebe, tak předřečníky, kdybych tady kladl další věcné argumenty. Prostě považuji to za velice špatný návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Pan poslanec Ferjenčík stáhl, takže zatím už tady nemáme žádnou další přihlášku. Takže já se rozhlédnu po sále... Pan poslanec Benda, máte zájem vystoupit? V obecné, nebo na faktickou? V obecné. Tak, jste jediný. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane navrhovatelé, vážené dámy, vážení pánové, já chápu důvody, které navrhovatele k navržení toho zákona vedou. Přesto ho pokládám za mimořádně nešťastný. Já dokonce chápu, že možná o tohle usiluje Senát, ale ústavní zákon, ve kterém máme vyjmenovány téměř všechny obce, mně prostě fakt nepřipadá jako rozumné řešení. Co se stane, kdy mi nějaká z těch obcí zanikne? Například se sloučí, například se rozdělí?

Když jsme zakládali kraje, bylo to alespoň po území okresů. Mně by tohle dávalo nějaký smysl, kdybychom se bavili o běžném zákoně. Ale v tom ústavním zákoně, a to už jsem tady říkal při té minulé rozpravě a velmi bych poprosil – a to berte prosím,

pane předsedající, jako procedurální návrh –, aby tato materie byla přikázána kromě ústavně-právního výboru ještě stálé komisi pro Ústavu paní kolegyně Valachové, protože si myslím, že tady musíme opět nějaké kolečko jednání se Senátem podstoupit, aby bylo minimálně jasné, jakým způsobem budou ty věci schvalovány po sobě, protože, to jsem říkal v minulém vystoupení, ta změna Ústavy, jak je navržena, je nejjednodušší způsob, jak zrušit Senát jako celek, schválit změnu Ústavy, která řekne, volební obvody jsou určeny ústavním zákonem, a pak neschválit ten ústavní zákon, kterým jsou volební obvody určeny.

Moc vůbec nechápu, proč se to člení, že máme jakoby jeden zákon, který mění Ústavu, a druhý, který se tváří jako prováděcí, ale přitom je ústavního charakteru. Tak prostě máme říci, že volební obvody jsou stálé, toto říct do Ústavy můžeme, ale proč děláme volební obvody ústavním zákonem, mi fakt velkou logiku nedává, a to i za předpokladu, že vycházím z toho, že bychom je neměli měnit často, že můžeme říci, že ta odchylka může být větší, že se přepočítá jednou za šest let, to bych pokládal asi za nejrozumnější, prostě když ty troje volby proběhnou, tak dojde znovu k přepočítání po celé republice a Ministerstvo vnitra je povinno předložit návrh, který bude přibližovat, a bude tam, kde ty odchylky jsou, aby skutečně nedocházelo k těm stavům, které popisuje jak pan ministr, tak někteří předřečníci, že někde se nevolí téměř vůbec a někde se volí příliš často. Ale myslím, že ta řešení jsou snazší, než to vzít a přepsat volební zákon do ústavního zákona.

Tohle v podstatě pokládám spíše za lehkou neúctu k ústavním zákonům a z tohoto hlediska proti tomu do jisté míry protestuji, i když pravděpodobně budu přehlasován, ale jenom chci, aby se vědělo, že já si nepředstavuji, že se Ústava má psát tímto způsobem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, takže navrhuje, aby tento návrh byl přikázán ústavně-právnímu výboru.

Poslanec Marek Benda: A stálé komisi pro Ústavu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. On ústavně-právní výbor je už navržen jako garanční, takže o tom hlasovat budeme. A komisi pro Ústavu, mám to poznamenáno.

Ted' ministr vnitra Jan Hamáček.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já s velkým respektem k panu poslanci Bendovi chci odpovědět na jeho otázku, ale mám pocit, že to nečetl, protože on tady vznesl dotaz, co se stane, když se obec připojí, co se stane, když se obce sloučí. On ten zákon kromě výčtu obcí má jednu stránku a v článku 2 je přesně napsáno, co se stane, když se sloučí či připojí:

Dojde-li ke sloučení obcí, území obce vzniklé sloučením náleží do volebního obvodu, do kterého náleželo území územně největší ze slučovaných obcí. To je v zákoně.

Dojde-li k připojení obce k jiné obci, náleží území připojované obce do volebního obvodu, do kterého náleží území obce, ke které se připojuje.

Dojde-li ke vzniku nové obce oddělením části obce, náleží území nově vzniklé obce do volebního obvodu, do kterého náleží území obce, od které se oddělila.

Na jedné stránce všechny odpovědi na vaše dotazy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Pan poslanec Jaroslav Bžoch se omlouvá dnes mezi 15. a 19. hodinou ze schůze Poslanecké sněmovny.

Já se rozhlédnu po jednacím sále, zdali ještě někdo další má zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Táží se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Pan zpravodaj? Nemáte zájem o závěrečná slova.

Budeme hlasovat o návrzích. Máme tady dva návrhy místopředsedy Sněmovny Vojtěcha Pikala. Já už mezitím zagonguji. Jako první budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Pakliže tento návrh neprojde, tak budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu. Ještě jednou zagonguji. Já vás všechny odhlásím na žádost z pléna. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Zopakuji, o čem budeme hlasovat. Nyní budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 159 poslanců, pro 55, proti 65. Návrh byl zamítnut.

Další hlasování. Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 161 poslanců, pro 27, proti 80. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu. Já se táží – navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Ne. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání návrhu k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 162, pro 156, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Ano, místopředseda Vojtěch Pikal. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já jenom, protože bych chtěl, aby tedy pokud snad nakonec tedy zavedeme ty stálé poslance, tak bych chtěl, aby měli tedy vazbu ideálně na jeden kraj a jednu nebo nějaké omezené množství obcí s rozšířenou působností, tak bych chtěl navrhnout, abychom to přikázali výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak aby se tam ty hranice mohly prodiskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se táži do pléna, zdali je tady ještě nějaký návrh na přikázání. (Ne.) Takže budeme teď hlasovat dvakrát. Za prvé tady mám návrh na přikázání výboru pro veřejnou správu a potom návrh pana poslance Bendy, který navrhl komisi pro Ústavu.

Takže teď budeme hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 162 poslanců, pro 55, proti 12. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o přikázání komisi pro Ústavu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 163 poslanců, pro 81, proti 8. Návrh byl zamítnut.

Rozumím tomu, že byla podána žádost o kontrolu hlasování? (Ano. – Probíhá kontrola hlasování.)

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo. Zpochybňuji toto hlasování. Hlasoval jsem pro a bohužel na sjetině mám zdržel se. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec Lukáš Kolářik říká, že zpochybňuje hlasování. Takže budeme hlasovat o vaší námitce.

Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Lukáše Koláříka? Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 53 přihlášeno 163 poslanců, pro 143, proti žádný. Námitka byla přijata.

Já vás na základě požadavku z pléna odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. A já zopakují, o čem budeme teď hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy, aby byl návrh zákona projednán také v komisi pro Ústavu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 54 přihlášeno 157 poslanců, pro 86, proti 10. Návrh byl přijat.

Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání také komisi pro ústavu. Tím jsme vyčerpali všechny návrhy související s tímto návrhem ústavního zákona.

Zahájíme další bod. Jedná se o

17.

Vládní návrh zákona o dani z digitálních služeb /sněmovní tisk 658/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. Paní ministryně, prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji vám představit návrh zákona o dani z digitálních služeb. Hlavním cílem návrhu zákona je zavést daň, kterou se bude zdaňovat úplatné poskytování vybraných digitálních služeb na území České republiky. Návrh zákona vychází z návrhu směrnice, který byl projednáván v Evropské unii, ale pro který nebyla nalezena jednomyslná shoda, a tak směrnice nakonec nebyla přijata. Pro vaši informaci, já jsem ji podporovala velmi aktivně. V různých členských státech Evropské unie se v současné době buď jednostranně zavádějí, nebo dokonce již byly zavedeny daně, které vycházejí z tohoto návrhu směrnice, například jde o Francii, Rakousko, Španělsko, Portugalsko, ale i další země, které na úpravě pracují.

Nad rámec evropského návrhu obsahuje předložený návrh zákona dopracování některých problémů, které návrh směrnice doposud neřešil, avšak předmět zdanění je velmi podobný původnímu návrhu, tak aby subjekty daně nebyly zatíženy různým rozsahem zdanění v různých státech Evropské unie.

Do působnosti zákona spadají následující digitální služby, které zákon označuje jako zdanitelné.

Za první, provedení cílené reklamní kampaně, která spočívá v umísťování cílené reklamy na digitálním rozhraní a s ní související poskytování doplňkových služeb.

Za druhé, využití mnohostranného digitálního rozhraní, které spočívá v umožnění uzavírání transakcí mezi uživateli mnohostranného digitálního rozhraní a další způsoby jeho využití.

Za třetí, poskytnutí dat o uživateli, která byly získána a shromážděna o uživateli digitálních rozhraní. Subjekt daně, který je označován jako plátcem, se určí pomocí čtyř zákonem stanovených prahů posuzovaných za rozhodné období, které zjednodušeně řečeno odpovídá poslednímu účetnímu období, za které je k dispozici účetní závěrka.

První práh stanovuje, že subjektem daně budou ty právnické osoby, které buď patří do skupiny s konsolidovaným výnosem přesahujícím 750 mil. eur, nebo které takového výnosu dosahují samy.

Druhý práh stanovuje, že současně musí tyto právnické osoby samy nebo v rámci skupiny inkasovat úhrn části úplat za uskutečněné zdanitelné služby, které připadají na Českou republiku, přesahující 100 mil. korun.

Třetí práh stanovuje, že subjektem daně v případě provedení cílené reklamní kampaně a poskytnutí dat o uživateli budou právnické osoby, u nichž úhrn části úplat za uskutečněné zdanitelné služby připadající na Českou republiku přesáhne 5 mil. korun. Využití mnohostranného digitálního rozhraní budou mít právnické osoby, u nichž musí toto rozhraní mít více než 200 tis. uživatelských účtů.

Čtvrtý práh stanovuje, že subjektem daně budou pouze ty právnické osoby, u kterých není poskytování zdanitelných služeb pouze malým zlomkem jejich celkové činnosti, tedy jedná se o podniky nebo skupiny podniků, které podnikají převážně digitálně. Vyloučeny budou ty podniky nebo skupiny podniků, u nichž podíl inkasa ze zdanitelných služeb v rámci Evropy na jejich celkových výnosech v rámci Evropy činí nejvýše 10 %.

Zároveň se pro účely zamezení obcházení tohoto zákona zavádí oznamovací povinnost subjektů, které sice přesáhnou první a druhý práh, nicméně tento čtvrtý práh nepřesáhnou. Oznamovací povinnost může být v rámci skupiny splněna i souhrnně tak, že se podá jedno oznámení za více členských entit téže skupiny.

Tyto práhy omezují působnost zákona na subjekty určité velikosti, a to v případech, kdy existuje významná digitální přítomnost těchto společností na území České republiky v souvislosti s poskytováním některé ze zdanitelných služeb. Zároveň je zamezeno tomu, aby daň nepříznivě dopadla na společnosti, které sice jsou součástí nadnárodní skupiny, která je významná digitálně přítomná na území České republiky, ale samy tyto zdanitelné služby neposkytují, nebo je poskytují, avšak dosahují zákonných limitů, či je poskytují pouze okrajově.

Sazba daně je 7 %, a to jednotně pro všechny zdanitelné služby. Zdaňovacím obdobím bude kalendářní rok. Subjekt daně, kterému nově vznikne daňová povinnost k dani z digitálních služeb, bude mít povinnost podat přihlášku k registraci. Při správě daně se použije takzvané samovyměření, daň se tak bude stanovovat právní fikcí přímo na základě podání daňového přiznání. Jde o standardní a moderní způsob správy daní, který je používán u nově zavedených daní a který je obvyklý i v zahraničí. Daň bude placena primárně zálohově, a to v měsíčních zálohách odpovídajících jedné dvanáctině daně tvrzené za předchozí zdaňovací období. V prvním období po registraci k dani výše záloh bude vycházet z částky rozhodné pro účely již zmíněného druhého práhu.

Návrh zákona dále obsahuje zvláštní následek porušení povinnosti při správě této daně, a to institut nespolehlivého plátce daně z digitálních služeb. Důvodem zavedení tohoto opatření je zejména skutečnost, že subjektem daně budou ve významné míře zahraniční právnické osoby, u kterých nelze očekávat, že by měly v České republice majetek postížitelný daňovou exekucí a které lze jen velmi těžko postihnout sankcemi

za platební delikty. Účinnějším se totiž v těchto případech jeví postihnutí reputace takového subjektu než jeho majetku. Informace, že subjekt je nespolehlivým plátcem, bude zveřejněna na internetu. Jedná se o obdobnou úpravu, jaká je dnes v případě daně z přidané hodnoty.

Účinnost zákona se navrhuje patnáctým dnem po jeho vyhlášení. Zákon však není retroaktivní, zdaňovat se budou pouze skutečnosti, které nastanou po účinnosti tohoto zákona, i když nabude účinnosti v průběhu zdaňovacího období.

V návrhu zákona o dani z digitálních služeb je z důvodu zvýšení právní jistoty adresátů výslovně zakotveno omezení použitelnosti tohoto zákona ve vazbě na konkrétní zdaňovací období, kdy posledním zdaňovacím obdobím bude zdaňovací období roku 2024. Daň z digitálních služeb představuje tedy překlenovací opatření, které má být aplikováno v období, než bude dosaženo shody na globálním řešení zdanění digitálních služeb, na jehož přípravě probíhají v současné době intenzivní práce zejména na poli Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Nicméně je nutně podotknout, že tyto práce probíhají již od roku 2013.

Důvodem omezení použitelnosti tohoto zákona je zejména to, že neefektivnějším řešením v reakci na nové výzvy digitální ekonomiky pro současné daňové systémy jsou opatření, která budou prosazována a zaváděna v širokém mezinárodním kontextu. Vlastní národní úprava dočasného charakteru má za cíl vytvořit společně s dalšími státy Evropské unie, které vlastní úpravu zavádějí nebo zavedly, tlak na mezinárodní instituce a na uspořádání prací na globálním řešení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Václav Votava. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, členové vlády, dovoluji, abych vás seznámil s velice stručnou zpravodajskou zprávou, protože paní ministryně financí tady už velice pečlivě a velice podrobně hovořila o principech digitální daně, tak jak je v návrhu tisku 658 zákona o dani z digitálních služeb. Já bych tedy jenom připomněl ty nejdůležitější věci.

Návrh tedy zavádí digitální daň ve výši 7 % na vybrané internetové služby poskytované v České republice. Budou jí podléhat společnosti s globálním obratem nad 750 mil. eur ročně, které na území České republiky dosáhnou za kalendářní rok obratu minimálně 100 mil. korun za uskutečněné, tedy zdanitelné služby. Dani přitom budou podléhat jednotlivé služby tehdy, pokud u nich bude překročena minimální hranice jejich zdanění.

Je třeba říci, že internetoví giganti u nás neplatí daně v míře, která by odpovídala jejich ziskům v naší zemi, což si myslím, že je nefér vůči ostatním firmám v České republice, které tu daň odvádějí. Je třeba také říci, že Česká republika dlouhodobě podporuje nalezení společného mezinárodního řešení jednáním na úrovni Evropské

unie a OECD, avšak bohužel to ještě nějakou dobu potrvá, přitom tedy přichází tato koalice s vlastním řešením.

Jak jsem řekl, návrh zákona zavádí 7% daň u společností se stanoveným obratem ve třech blíže specifikovaných oblastech – paní ministryně je tady vyjmenovala. Digitální dani přitom bude poskytování těchto služeb podléhat jediné za předpokladu, že bude u daného plátce překročena minimální hranice pro jejich zdanění, to bych chtěl zdůraznit. V případě provedení cílené reklamní kampaně o poskytnutí dat o uživateli je touto hranicí v obou případech obrat za danou službu v České republice ve výši minimálně 5 mil. korun.

Závěrem bych chtěl říci, že předložený návrh je tedy v souladu s programovým prohlášením vlády, která se zavázala aktivně řešit fenomén digitální a sdílené ekonomiky, a účinnost zákona se bude odvíjet od legislativního procesu. Předpokládaný start digitální daně v České republice je v polovině roku 2020 a předpokládaný roční výnos digitální daně do státního rozpočtu na rok 2020 byl zahrnut již ve státním rozpočtu ve výši, jestli se nemýlím, 5 mld. korun.

Děkuji. Tolik moje stručná zpravodajská zpráva. Pane místopředsedo, hlásím se rovnou do rozpravy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. A jako zpravodaj máte přednostní právo, můžete vystoupit kdykoli. Takže já tedy otevírám obecnou rozpravu, jsou tam sice dva přihlášení poslanci, ale zpravodaj může kdykoli vystoupit, takže můžete s přednostním právem hned. Chcete vystoupit hned? (Ano.) Zpravodaj má právo vystoupit kdykoliv, takže prosím, máte slovo a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Ještě jednou děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, digitální ekonomika proměňuje naše životy každým dnem a internetoví giganti dosahují v naší zemi nadměrných zisků. Pokud se ale podíváme na to, v jaké míře u nás tyto firmy platí daně, tak ty jejich ziskům neodpovídají ani vzdáleně.

Když se podívám na náš český trh – a jistě jste to v médiích také zaznamenali – tak např. společnost Seznam u nás platí třicetkrát více na daních než internetový gigant Google. Určitě se zde shodneme, že takto nastavený daňový systém není fér, a to jak vůči našim firmám, které zde poctivě odvádějí daně, ale především vůči občanům, kteří drží státní kasu svou prací a spotřebou nad vodou, a to mnohem více než tyto nadnárodní korporace. Nemají totiž takové finanční a personální zdroje, jako mají velké firmy, aby optimalizovali své daňové zatížení.

I proto jsem rád, že sociální demokracie přišla jako první s digitální dani. Ještě teď si živě pamatuji, jak jsme byli za tento nápad vysmíváni, a myslím, že nad principem této daně bychom se zde v dolní komoře mohli většinově shodnout. Toho, že je odliv kapitálu z digitálního prostředí problém, jsme si totiž nevšimli jen my. Tento problém reflektuje celá Evropa. Jen prostě společného celounijního řešení jsme

se bohužel dosud nedočkali. Proto tato vláda, koaliční vláda, přichází s vlastním návrhem.

I proto jsem rád, že nejsme sami, kdo k této dani přistupuje. Jen pro zajímavost, Francie má 3% digitální daň a na rozdíl od našeho návrhu platí retroaktivně. Rakousko pak zavádí pro internetové giganty 5% daň z příjmů z online reklamy. Náš návrh na 7% daň se bude týkat jak umístování cílené reklamy na internetu, tak jí budou podléhat i některé platformy digitální ekonomiky, které se doteď placení daní oklikou vyhýbaly. Zavedení vyššího zdanění digitálních služeb je jednoznačný úspěch sociální demokracie. Chtěli jsme si posvětit na odtok nezdaněného kapitálu ze země a našli jsme také reálné řešení. I když se tomu někteří samozřejmě zasmějí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná jste v poslední době v médiích zaznamenali stejně jako já, že i nám kvůli této dani Spojené státy americké pohrozily obchodní válkou, i když zřejmě zatím jen neoficiálně. Já se jim ani nedivím, moc dobře si uvědomuji, jak je pro jejich firmy Česká republika snadným cílem pro jejich lehce nabyté renty. Osobně si ale myslím, že bychom neměli tomuto pomyslnému chraštění řetězy ustupovat. Z České republiky oteklo již dost nezdaněných peněz a je třeba tomu udělat také přítrž. Neděláme politiku pro diplomaty, ale pro lidi. Tomu, že chceme, aby hodnoty, jež jsou v naší zemi vytvořeny, byly i v naší zemi důsledně daněny, se nemůže přece nikdo divit, a aby se také tyto korporace na digitálním trhu více podílely na rozvoji České republiky a na růstu životní úrovně našich občanů. Roční výnos se podle výpočtu Ministerstva financí očekává v rozmezí 2,4 až 6,6 mld. korun. Výsledný rozpočtový dopad se pak pohybuje na polovině tohoto intervalu, což je okolo 5 mld. korun. Již jsem i ve své zpravodajské zprávě hovořil o tom, že do rozpočtu je počítáno v příštím roce s cca 5 mld. korun výnosu. Jsou to prostředky, které můžeme samozřejmě využít na navýšení platů, na valorizaci důchodů nebo na investice.

Vážené kolegyně, kolegové, současný stav je ve stále více globalizovaném a propojeném světě jednoznačně neudržitelný a vede ke stále větším a rozmanitějším příležitostem pro vyhýbání se daňovým povinnostem. I proto přicházíme s touto daní. A já bych vás chtěl tímto všechny moc požádat o její podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní mám tady jednu faktickou poznámku, takže prostor dostane pan poslanec Jan Hrnčíř a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl jenom krátce zareagovat na to, co tady zaznělo k tzv. digitální dani. V podstatě tuto digitální daň podporujeme, protože se ukázalo, že neexistují standardní efektivní nástroje, kdy by se dala skutečně efektivně vybrat daň v tom digitálním prostředí. Je nemravné, že tady prostě nadnárodní korporace realizují miliardové zisky, které platí naše firmy, náš spotřebitel, a de facto daně neplatí téměř žádné. To je samozřejmě v pořádku.

Problém je v tom, že navrhovaná 7% daň by v tuto chvíli patřila k nejvyšším v Evropě, na což samozřejmě reagoval už i Donald Trump. Američané nám hrozí odvetnými cly apod. Samozřejmě jsme suverénním státem, to znamená, máme legitímní právo daň zavést, nicméně když většina států tuto daň má 3 %, sousední Rakousko 5 %, tak nevidím v tuto chvíli prostor, abychom tu daň dávali takto vysoko a měli ji největší ze všech evropských států, protože v konečném důsledku samozřejmě to dopadne na zadavatele reklamy, na naše firmy a samozřejmě tuzemského spotřebitele, který to ve finále zaplatí. Proto na to reagujeme i pozměňovacím návrhem, kdy navrhujeme daň 5%, tak jako je v sousedním Rakousku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem má zájem vystoupit předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Ten už je připraven delší dobu. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi krátké vystoupení k tomuto návrhu. Myslím si, že myšlenka daň z digitálních služeb je správná. Nicméně v té podobě, jak je předložena, v čase, ve kterém je předložena, je poměrně riskantní. A za nás, občanské demokracie, budu chtít slyšet ujištění od paní ministryně, možná od pana premiéra, že v případě, že by čeští zákonodárci takový návrh schválili, nepřijdou protiopatření z americké strany.

Já myslím, že mnohem lepší je to zdlouhavé, komplikované vyjednávání na úrovni OECD, že to řešení by mohly akceptovat i Spojené státy, ne náhodou se tomu zákonu říká GAFA podle čtyř největších amerických firem v této branži, a... myslím, že to je i v důvodové zprávě, první evropská země, která zavedla digitální daň, je Francie. Dokonce zpětně. A pokud si přečteme zprávy z tohoto týdne, právě z tohoto týdne, tak poté, co americká administrativa pohrozila odvetnými kroky, zejména v celní oblasti, tak se Francie a Spojené státy domluvily o pozastavení účinnosti tohoto zákona.

Máme skvělé české firmy i v branži IT, pro které americký trh je naprosto zásadní, a neuvážené rozhodnutí z naší strany by mohlo vést k poškození jejich oprávněných obchodních zájmů a ekonomických výsledků. Myslím, že to všechno musíme zvažovat v okamžiku, kdy budeme rozhodovat například ve třetím čtení o tomto návrhu zákona. My se určitě nebráníme debatě, jsme připraveni o tom racionálně debatovat dnes, ve druhém čtení, na rozpočtovém výboru, ale ta rizika musíme vnímat.

Ano, je nespravedlivé k českým daňovým poplatníkům, že tyto firmy, když řeknu zjednodušeně GAFA, neplatí skoro žádné daně na území České republiky. Možná někteří kolegové se ptají – Google, Amazon, Facebook a Apple. Myslím, že Američané tomu říkají, že to není žádná digitální daň, nebo z digitálních služeb, ale že je to namířené, já nevím, jestli je to náhoda, nebo ne, ale jsou to všechno americké firmy a jsou to ty firmy, které velmi úspěšně podnikají na českém trhu a neplatí tady skoro žádné daně. Toho jsme si naprosto vědomi. Proto říkám, že ten princip je

správný, ale ta jednání na úrovni OECD zatím bohužel nevedla k výsledku. A není to Česká republika, která to má v rukou, která tam přijde, něco předloží a všechny ostatní partnery... Ta jednání budou komplikovaná.

Ve Spojených státech běží letos prezidentská kampaň. Můžeme si o tom myslet, co chceme, ale jedním ze silných témat minulé i této prezidentské kampaně bude ochrana amerického trhu, a nerad bych byl, abychom svým rozhodnutím, i když říkám, chápu ty důvody, chápu, že by to bylo narovnání ve prospěch českých daňových poplatníků, abychom jiným firmám neztižili přístup na americký trh, nesnížili jejich tržby, případně aby nedošlo ke zvýšení ceny jejich produktů. I tak, když to schválíme, nakonec to velmi pravděpodobně dopadne v cenách na české uživatele. To si také musíme říct, že to tak prostě je.

Já myslím, že lepší cesta by byla, kdybychom uvažovali o snížení daňového zatížení českých daňových subjektů. To nám připadá bezpečnější, mnohem lepší. Tady ano, můžeme vybrat jednotky miliard podle toho návrhu, ale dopady na tom obchodním trhu a ztráty českých firem na trhu v Americe mohou být mnohem vyšší než tyto nakreslené jednotky miliard v rozpočtu.

I ta sazba je mimořádně vysoká. To si řekněme otevřeně. Žádná z těch zemí, kde se to debatuje, a nejsme zdaleka jediná země v Evropě, kde se to debatuje, to je třeba poctivě přiznat, nepřemýšlí, paní ministryně to řekla – já jsem chtěl demonstrovat shodu s opozicí, často se nám to nestává, ale v tomto případě ano. Nikde jinde o tak vysoké sazbě neuvažují. Ale to číslo není důležité. Není důležité sedm, pět nebo tři. Důležitý je ten princip a ta obava z kroků, z protipatření zejména z americké strany. A není to legrace. Není to jednoduché. Není to něco, co pokud dneska řekne paní ministryně nebo dneska pan premiér, si nemyslím, i když to budou myslet vážně, že je to věc, na kterou se můžeme spolehnout. To se podle mě musí dojednat dopředu, než o tom bude hlasováno. Ano, nejsme rozhodující trh v Evropě, to si zase přiznajme, ani pro tyto internetové giganty, ale oni budou hájit svoje zájmy a bude jim v tom pomáhat americká administrativa. To je úplně jasné.

Ano, klidně to propusťme do druhého čtení. Já bych možná, pokud by paní ministryně souhlasila, že bychom mohli prodloužit lhůtu mezi prvním a druhým čtením. A chtěl bych, aby nás vláda informovala, jaká konkrétní jednání vedla a jak nás ubezpečí a jaké budeme mít záruky, že pokud by takový návrh zákona Sněmovna přijala, že nepřijdou protipatření.

Současně, a to říkám podruhé, ale chci, abychom na to nezapomněli, české firmy, které podnikají v té samé branži, oprávněně říkají, že ony tady platí 19% daň, a ti vlastně neplatí nic. Ale to řešení je opravdu na úrovni OECD, nebo minimálně na úrovni vztahů Evropské unie a Spojených států amerických. Pokud budeme jediná evropská země, která ten zákon bude mít platný a účinný, tak se obávám, že ta protipatření přijdou. A vzhledem k tomu, že ten náš trh není tak důležitý, tak mohou být velmi razantní a velmi nebezpečná pro některé z podnikatelských subjektů. A my bychom vědomě, nebo nevědomě, já bych řekl, že o tom víme, takže už to není nevědomě, neměli ztěžovat podnikání nikomu, nikomu v České republice.

Tolik z naší strany upozornění na ta rizika. Přesto ten princip podporujeme, jenom bych byl mnohem raději, kdyby to bylo domluveno na té mezinárodní bázi, protože jinak můžeme zplakat nad výdělkem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jedna faktická poznámka, pan poslanec Patrik Nacher, a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne. Děkuji za slovo. Já jenom lehce pár myšlenek v reakci na vystoupení pana předsedy. Já bych mu chtěl poděkovat za ten smířlivý tón a za to, že vlastně odsouhlasil ten samotný princip, protože podle mě s tím se nesouhlasit nedá, s tím principem. Důkazem toho, že je správné, že to tady řešíme, je to, že nejsme jediná země. Kdybychom byli jediná země, tak rozumím tomu, že nám někdo může vytýkat, že tady objevujeme kolo nebo něco podobného.

Na tom, že se jedná o evidentní nespravedlnost z pohledu daňového poplatníka a principu, že by se mělo danit tam, kde se ty hodnoty vytváří, se taky shodneme. A shodneme se podle mě i na tom, že podle mého názoru ta jednání tady probíhala roky, a důkazem toho je, že teprve k vážným jednáním došlo v momentu, kdy ty země přijaly digitální daň, že ta digitální daň je určitým tlakem v momentu, kdy se to celé zastavilo, neustále se jedná, ale výsledek není hmatatelný. To mně přijde zcela jasné, a my jako suverénní země prostě přijdeme s nějakým návrhem, který může vyprovokovat nějaká další jednání.

Ten argument, který jsem slyšel, že to může vyvolat nějaká protiopatření, nějakou reciprocitu, za mě – nikoliv tedy z vašich úst, ale tedy z úst Spojených států – mně přijde slabý. Prostě ta jakoby opatření typu "víme, že to je nespravedlivé, ale my jsme velcí, vy jste malí, tak to takhle nechme, protože jinak my se rozzlobíme", to mně přijde slabé. Já bych tam chtěl vidět nějaký argument, který by se týkal třeba rozvoje sdílené ekonomiky, digitální ekonomiky apod. Někaký argument, který by se týkal obsohu, nikoliv jenom jakoby fajn, vy nám zavedete tohle, my uděláme protiopatření.

Takže tolik krátké poznámky. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě jedna faktická poznámka – předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Omlouvám se za přetažení času. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana poslance Nachera. Mně to slabé nepřipadá právě ve světle toho, Francie je bezesporu pro Spojené státy důležitější než Česká republika. Je to logické. Na tom není nic špatného. Podle počtu obyvatel, počtu spotřebitelů, síly ekonomiky. A přesto ten zákon v této chvíli účinný není. Ta rizika prostě existují. A není to podle mě slabý argument.

A já jsem dvakrát mluvil o té nespravedlnosti. Já s vámi naprosto souhlasím, že je to nespravedlivé vůči českým daňovým podnikatelům – některým. ale když teď tu nespravedlnost napravíme, tak můžeme vyrobít problémy jiným podnikatelům. A

proto jsem mluvil o těch rizicích a proto bych rád slyšel kroky, nejenom ujištění, co všechno se pro to udělá, aby to nehrozilo. Jestli bychom měli debatovat s partnery ze Spojených států o sazbě, o objemu lokálních příjmů a podobných věcech. Já myslím, že ano. Můžeme si to nakreslit, jak chceme. Můžeme si říct, že to je skvělé a že odstraníme nespravedlnost. A může to být pravda, že jsme tu nespravedlnost odstranili – v jednom segmentu. Ale můžeme způsobit velké problémy všem našim exportérům na americký trh. A není to zanedbatelné. Když se podíváte, kolik exportujeme z České republiky do Spojených států, není to sice zdaleka tolik jako do Evropské unie, ale není to zanedbatelné číslo. A dotýká se to konkrétních firem, kterým bychom naším špatným rozhodnutím mohli výrazným způsobem zkomplikovat jejich podnikání. O tom jsem mluvil. O těch rizicích.

Ten smířlivý tón – děkuji za ocenění, protože si myslím, že ta nespravedlnost existuje a že to musíme řešit. Na tom se shodujeme. Otázka je kdy, jak a s kým. A na to bychom si měli jít hledat poctivé odpovědi. Proto jsem třeba říkal, že bychom prodloužili na 80 nebo 90 dnů lhůtu mezi prvním a druhým čtením, ničemu neublížíme podle mě a dáme vládě větší – protože to musí vyjednávat vláda, to nejsme schopni my ve Sněmovně nějak dojednat, aby protiopatření nepřišla. Já se jich opravdu obávám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Tomáš Martínek a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Tak konečně, pane poslanče. Prosim.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi se vyjádřit také za Piráty k daní z digitálních služeb nadnárodních korporací. Jako Piráti chápeme potřebu řešit problematiku, kdy české společnosti jsou v konkurenční nevýhodě oproti nadnárodním korporacím, které zde neodvádějí adekvátní daň. Například společnost Seznam.cz platí v České republice na daních zhruba 30krát více než společnost Google. Google či Facebook poté většinu své evropské daňové povinnosti plní v Irsku, kde díky využívání daňových rájů, jako jsou Bermudy, politice tamní vlády se speciálními úlevami pro nadnárodní korporace odvádějí výrazně nižší daň. Nadnárodní společnosti se sídlem v Irsku tak mají oproti českým společnostem na českém trhu výraznou výhodu.

Chtěli bychom, aby došlo k přijetí celosvětového řešení na úrovni OECD, nebo alespoň Evropské unie. Už jen projednávání daného návrhu může podpořit snahy k hledání řešení mírnící nerovnost na tomto konkurenčním prostředí. Proto jsem taky požádal již v únoru 2019 Ministerstvo financí na podvýboru pro digitální ekonomiku, aby začalo připravovat národní legislativu. To mělo podpořit hledání společného řešení na jednání Ecofinu. Upozorňujeme ovšem na naše dobré ekonomické vztahy se Spojenými státy, odkud pochází většina vlastníků společností, na které by daň dopadla. Výše navrhovaného zdanění obratu by mohla pro některé dotčené společnosti činit nepřiměřený ekvivalent daně z příjmu i více než 30 %. Proto je nutné legislativu upravit podle ostatních zemí Evropské unie. Nelze předkládat návrh

s enormně vysokou sazbou 7 %, kterou žádná jiná země Evropské unie nemá. Proto navrhneme snížení této sazby na 5 %, kterou zavádějí i jiné členské státy Evropské unie.

S ohledem na nedávný vývoj vztahů mezi prezidenty Trumpem a Macronem, kde Francie odložila účinnost obdoby této daně a jejího zavedení, aby bylo možné hledat řešení na úrovni OECD, navrhuji u nás prodloužit lhůtu na projednávání ve výborech o 20 dnů, pokud bude případně souhlasit předkladatel, i o více. Samotné projednávání může podpořit tlak k nalezení mezinárodní dohody.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Navrhujete prodloužit lhůtu o 20 dní? (Ano.) Dobře. Nyní se mi hlásil s přednostním právem pan ministr Petříček a potom se připraví paní poslankyně Věra Kovářová.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, jenom krátce k dotazům, které zde padají ohledně možných dopadů daně, kterou bychom narovnali podmínky v oblasti digitálních služeb, protože se skutečně jedná především o narovnání podmínek pro subjekty, které na českém trhu v této oblasti působí. A v tom se myslím principiálně, alespoň z těch vystoupení, Sněmovna shoduje. Takže principiální shoda zde existuje.

Jenom bych doplnil, co se týče, protože zde padaly argumenty ohledně stažení návrhu ze strany Francie, nicméně můžeme také říci, že Velká Británie ve svém plánu pokračuje, stejně tak to potvrdil ministr financí Velké Británie. Podobná daň platí od počátku letošního roku v Itálii. A samozřejmě naším cílem je vytvořit mezinárodní rámec, ve kterém by byly vytvořeny spravedlivé podmínky pro všechny podnikající subjekty v oblasti digitálních služeb. Nicméně od roku 2013 ta jednání v rámci OECD neprobíhají. A je zde i jasný signál, že Evropská unie a její členské státy chtějí tato jednání obnovit.

Takže pokud se Sněmovna rozhodne podpořit tento návrh, bude to v podstatě i signál pro naše partnery, že zavádíme prozatímní řešení do doby, než bude vytvořen spravedlivý systém, jak regulovat podnikání v této oblasti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem ještě paní ministryně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Původně jsem chtěla reagovat až v závěrečném slovu, ale budu reagovat už teď. Jestli mě pan předseda Stanjura bude poslouchat, budu ráda. Děkuju. Také oceňuji to, že tady vedeme po dlouhé době konstruktivní debatu.

Chtěla bych vysvětlit jednu věc. Od počátku, co jsem ministryně financí, dokonce si myslím, že jsem byla na nějakém jednání i jako náměstkyně, podporujeme

platformu OECD. Od roku 2013 se dojednává. My jsme aktivní. My vystupujeme, podporujeme, zdůrazňujeme a tak dále. Loni, když Bruno Le Maire, ministr financí Francie, přišel s evropským řešením, tak jsem to taky velmi aktivně podpořila. Řekla jsem ano, dobře, nejlepší by bylo OECD, ale když nemáme OECD, pojďme se domluvit. Nedalo se to. X států tam musí mít jednomyslnost, to je v pořádku, ale prostě x států to zablokovalo. No a prostě rok od roku 2013 to máme sedm let. Sedm let jednání. A Spojené státy americké při vši účtě to mají v rukách. Vy jste jmenoval ty firmy. To jsou firmy americké. Ale ta naše úprava čistě teoreticky nemusí na všechny tyto firmy dopadnout, a naopak může dopadnout na jiné zahraniční firmy z jiných zemí, nejenom americké. Není to cíleno opravdu, není to šito na míru těmto firmám, i když samozřejmě tam některé z nich spadnou. A USA to mají v rukách. A mají v rukách ovlivnění vyřešení platformy OECD.

My jsme právní úpravu na technické úrovni řešili i s ambasádou USA. Byli tam jejich experti. Vysvětlovali jsme jim tuto právní úpravu. Takže my nemáme žádnou oficiální informaci, že by se vůči nám něco chystalo. Technická spolupráce tam byla. Když můj technický tým zpracovával ten návrh, tak jsme se bavili s jejich experty z ambasády a vysvětlovali jsme jim celou tu úpravu a dvě zásadní věci, že tu úpravu bereme jako dočasnou na čtyři roky a že jsme připraveni ji kdykoli zrušit v okamžiku, kdy v podstatě se dohodne a přijme OECD řešení.

To, co jste říkal, pane předsedo, já jsem si s Francií včera ověřovala, se stálým zastoupením, jsem byla v Bruselu, tak mi to tam ověřovali, Francie skutečně tu úpravu přijala jako retroaktivní, to my nechceme. A po schůzce čelných představitelů USA a Francie, to, co tedy máme z dostupných zdrojů, se dohodli, že se odloží do konce tohoto roku splatnost, která už jakoby nabíhá pro tuto daň za předpokladu, že se přijme OECD řešení. To znamená, to je turborychlost oproti tomu, co se dělo doposud. Jiné signály my nemáme.

Ještě bych chtěla upozornit na vyjádření komisaře Hogana, který se jasně vyjádřil, že pokud by došlo k nějakému opatření vůči kterékoli zemi Evropské unie ze strany Spojených států, tak to bude řešit, bude na to reagovat Evropská unie jako celek. To znamená, my jsme členy Evropské unie a rozhodně bychom v tom nezůstali sami. To znamená, ten problém by se posunul na platformu Evropské unie. A já jsem přesvědčena o tom, že musíme dát jasně najevo, že to myslíme vážně.

Vy jste to správně řekl, že je to nespravedlivé vůči českým firmám, českým firmám podobného typu, nebo menšího typu, které tady platí velké daně, a podnikají vedle nich firmy, které tady neplatí nic. A já jsem to už několikrát přirovnávala k tomu, že mezinárodní rychlík neprojde přes Českou republiku, pokud tady nebudou koleje. A ty firmy tady podnikají na nějakých IT strukturách. Čili ať nám tady z toho zaplatí nějaké daně. To je prostě v pořádku a my dáváme najevo, že to myslíme vážně, a současně říkáme: chceme to jenom čtyři roky, a pokud to bude – a to jsme ujistili i technické týmy z ambasády – v podstatě zavedeno, to celosvětové řešení, tak my ustoupíme a zrušíme naši úpravu. A dokonce myslím si, že skutečně se začaly ledy hýbat, protože jsem byla na Ecofinu, Radě ministrů financí, a byl to jeden z bodů – prostě podpora a tlak na vytvoření celorepublikového řešení. A to jednoznačně, otevřeně a vždycky podporujeme a budeme podporovat. To znamená

ale, je to naše národní právo, je to spravedlivé vůči českým firmám a my musíme dát najevo, že to myslíme vážně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Dobrý podvečer všem. Než dorazí k mikrofonu pan poslanec Lipavský, který je přihlášen s faktickou poznámkou, seznámím vás s omluvenkou. Pan poslanec Výborný se omlouvá dnes od 15.45 do 16.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní prosím pana poslance Lipavského, připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říct, že mě těší míra konsenzuálnosti této debaty. Já jsem chtěl vystoupit s faktickou poznámkou, abych jenom doplnil harmonogram OECD, kdy teprve letos se má domluvit ten hrubý rámec v roce 2020. Někdy na konci roku by dokonce měl proběhnout summit G20, tzn. těch nejvýznamnějších zemí. A teprve potom další dva roky, 2021 a 2022, by vznikala mezinárodní instrument, ta mezinárodní smlouva, která by potom doputovala sem do parlamentu, kterou my bychom ratifikovali, a ten problém vyřešila. Takže pokud to půjde tím harmonogramem tak, jak to v OECD mají vymyšleno, a samozřejmě my jsme členy OECD, a jsme velice aktivními členy OECD, to já chválím, tak to jsou pořád ty čtyři nebo tři roky, po které by ten problém zůstával neřešen.

Na úrovni Evropské unie by ten problém samozřejmě také šel řešit, ale jsou tam státy jako Irsko, Švédsko, Dánsko, které prostě z určitých důvodů proti té dani brojí. A pak už nám tedy zbývá udělat tu národní úroveň. Takže to je důvod, proč to podporujeme. Kolega Martínek říkal, že ta sazba je příliš vysoká, takže my budeme navrhopat snížení na 5 % a věřím, že se nám podaří to parlamentem protáhnout. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a s další faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že všichni říkáme přibližně totéž, možná se lišíme v termínu kolik, kdy a jak. Ale já jsem si říkal, paní ministryně, jestli je to úmyslem, nebo náhodou, zda si předkladatelé uvědomili, že ta daň by mohla dopadnout i na české firmy, které platí tady daně, ale současně je jejich globální obrát vyšší než částka 750 milionů eur ročně. I takové máme české firmy, i ony zpeněžují reklamy z některých bezplatných služeb na území České republiky. To znamená, přestože tady platí normální daně, naprostá většina zaměstnanců je tady, platí za ně odvody, tak by ještě na ně dopadla nová daň z digitálních služeb. Jestli si to někdo uvědomil. Zda jste si to uvědomili, zda to skutečně chcete, aby ještě platily navíc k tomu, co mají. To mně přijde jako nezamýšlený efekt. Nebo zamýšlený? To by mě docela zajímalo. Protože jsou české firmy, které jsou tak úspěšné a platí daně tady, že by mohly platit ještě tu novou daň k tomu, co už platí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně chce reagovat s faktickou poznámkou, můžete. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ano, děkuji za ten dotaz, pane předsedo. Samozřejmě jsme se tím zaobírali. Proto jsme velmi detailně ten návrh, a já jsem ho nakonec na vládě ještě modifikovala, protože jsme v mezirezortním připomínkovém řízení měli ty parametry trošku jinak, tak jsme ho detailně diskutovali se Svazem průmyslu a dopravy, s Komorou daňových poradců, s dalšími, určitě i Hospodářskou komorou atd. My nemůžeme napsat návrh, to by bylo protiústavní, to by bylo na nějaký možná i další hlubší spor, my nemůžeme napsat návrh: je to daň na toho a na toho. My to prostě musíme napsat obecně, ten předmět. Proto jsme to detailně debatovali, abychom tato rizika minimalizovali, ale samozřejmě musí to být obecně stanoveno. Takže je to stanoveno tak, jak to je, prodiskutováno, akceptovala jsem celou řadu připomínek, které zaznívaly nejvíce ze Svazu průmyslu a dopravy, tam jsme nejdéle vedli debatu. A nakonec, než jsem zákon poslala do Poslanecké sněmovny, tak jsem měla i jejich předběžný souhlas. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a tím se posuneme zpět do obecné rozpravy. Nyní je přihlášena paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Juříček. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se také ráda vyjádřila za klub Starostů a nezávislých k návrhu zákona o digitální dani. Myslím si, že tady zaznívají podobné názory, které má náš klub. Zkrátka a dobře, doba je turbulentní, co se týče hospodářského vývoje a pokroku, a myslím si, že digitální daň jako daň nová nebude určitě poslední daní, která v budoucnu bude zaváděna. Ještě některé parametry rozhodně neznáme, ať se to týká zdanění robotů apod., tak si myslím – neříkám, že v tomto volebním období, ale v řádu desítek let rozhodně ke změně jako takové dojde. Proto si myslím, že digitální daň je správnou cestou, protože narovnává nespravedlivé prostředí v tuzemsku. A jak zde již zaznělo, například Seznam odvede na daních 30krát více než pobočka Googlu, a přitom obě firmy z hlediska tržního podílu jsou srovnatelné. Ale Google, jak také zaznělo, přiznává většinu tržeb z Česka v Irsku.

To jsou základní parametry, které zde zazněly. Ta 7% výše, globální výnosy nad 750 mil. eur a obrat v České republice 100 mil. korun. Jednou z našich připomínek, a to také se budu opakovat po kolezích, že bychom rádi snížili daň na 5%, a to z toho důvodu, že Francie zavádí např. 3%, Rakousko 5%. Takže my bychom navrhovali 5%. Paní ministryně, myslím, jasně vysvětlila důvody, proč se zavádí i přechodná platnost do roku 2024. Samozřejmě, že co se týče té výše si můžeme klást otázku, proč máme daň 7%, zda to neslouží také trošku k tomu, aby se získaly peníze do státního rozpočtu navíc.

Samozřejmě, že argument zavedení daně kvůli narovnání podnikatelského prostředí a posílení férovosti daňového systému, ten je samozřejmě platný a ten

můžeme jen podporovat. Co zde ovšem zaznělo, že Česká republika není jedinou zemí, která má digitální daň. Ale těch zemí není mnoho. Francie od toho přechodně ustoupila. A jestliže se skutečně nedohodneme na evropské úrovni, ale to je málo samozřejmě, a paní ministryně říká, že tedy je platforma na úrovni OECD, tak samozřejmě doufám, že to za ty čtyři roky bude možné zvládnout. A očekávám, že tedy dojde k nějakému jednání mezi Spojenými státy a EU, a pak nás paní ministryně ujistí, že nebudou postiženy sankcemi některé naše firmy.

Možná problematickým bodem pro nás je to, že výnosy půjdou tedy celé, čistě budou příjmem do státního rozpočtu, tak je možné, zda by nebylo dobré uvažovat o tom, že jestliže se jedná o digitální daň, tak jestli by také neměly ty peníze směřovat tímto směrem, tedy na investice do klíčové infrastruktury, digitalizace a podobně. A možná bych si trochu přihřála polívčičku ohledně obcí a krajů, zda by nebylo dobré zařadit digitální daň do systému sdílených daní, aby z ní měly užitek také naše kraje, města a obce a jejich občané.

Tedy závěrem potvrzuji, že propustíme tento návrh do druhého čtení, podpoříme i prodloužení lhůty k projednání a budeme navrhovat snížení daně na 5 %. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Juříčka a připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Asi tady v Sněmovně nenajdeme poslance, který by (ne)souhlasil se zavedením digitální daně, protože samozřejmě míru spravedlnosti je potřeba taky vyhledávat, ale nicméně musím fěrově říct, že vzhledem k tomu, že se znám s velvyslancem Spojených států v ČR Stephenem Kingem a několikrát mě kontaktoval Stacey Weston, jeho obchodní rada, s tím, že samozřejmě je to pro ně velmi citlivá záležitost a že by chtěli vysvětlení, proč 7 procent. Většina států má tři nebo pět. Je pravdou to, že Maďarsko uvažuje o 7,5 procenta. V podstatě jde o tu částku, protože tam vyčuhujeme. Takže pokud mám poslední informace, tak pan velvyslanec se nahlásil k panu premiérovi k jednání.

Myslím si, že bychom taky měli dát prostor potom na to prodloužení o 20 dnů, protože je potřeba si uvědomit fakta mimo digitální firmy v České republice, tak exportujeme do Spojených států ročně 100 miliard. A pokud by případně odvetná opatření byla někde v rozsahu 10 až 20 procent, tak právě Svaz průmyslu nyní dělá analýzu a jejich první odhady jsou, že by export mohl spadnout ze 100 miliard na 50 miliard. Ale to jsou první odhady. Vzhledem k tomu, že tu dopadovou studii prostě zatím ještě v tuto chvíli v rukou nemáme, tak bych byl v tomhle směru právě opatrný, jestliže budeme vyčuhovat z té úrovně toho křoví v rámci EU. Notabene ale na druhou stranu je dobře, že se to vyvolalo, protože jestliže se o tom jedná šest let a zatím se nic nedělo, tak jak říkám, míra spravedlnosti se musí vyhledávat, tak bych byl velmi opatrný k tomu, aby právě ty exportní firmy nebyly zatíženy vlastně tím, že samozřejmě se to neprojeví okamžitě během jednoho měsíce, ale může to znamenat rizika. A vzhledem k tomu, že v letošním rozpočtu je počítáno s digitální daní ve výši

2 miliardy a v příštím roce 5 miliard, tak si myslím, že je potřeba udělat právě tu správnou analýzu, finanční analýzu a balanc, co je pro nás výhodnější, jestli 7 procent, nebo 5 procent zároveň při zachování jakési neutrality toho potenciálního a existujícího exportu do Spojených států.

Takže já jako podnikatel a jako člověk, který se vždycky snaží věci vyvažovat moudře, bych doporučil, abychom opravdu udělali to prodloužení té lhůty na vyjednávání tak – to, co se podaří udělat, a pak následně i zapojit celou EU do toho vyjednávání, které bude komplexní. Ono už to tady zaznělo. OECD šest let nechtělo jednat a teď, když je to na stole, tak samozřejmě už to vyvolává reakce. A já jsem vám chtěl férově říct, že ty reakce byly i směrem ke mně, protože vy víte, že jsem podnikatel a že s některými lidmi i v zahraničí se znám. Takže jsem chtěl na to upozornit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Podotknu, že ten návrh na prodloužení o 20 dní zde je. Samozřejmě lze předložit i návrh na prodloužení delší.

A nyní prosím pana poslance Kalouska, který je přihlášen v rozpravě. Připraví se pan poslanec Klaus.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi tři poznámky k předloženému návrhu.

Poznámka první. Státní rozpočet na rok 2020 již počítá s příjmy z tohoto návrhu, který projednáváme v prvním čtení. Já jsem zažil za všech vlád od roku 1990 situace, kdy byl schvalován státní rozpočet, který počítal s příjmy návrhů zákonů, které ještě v tu chvíli nebyly schváleny ve třetím čtení. To ano, to si pamatuji. Byl to sice nešvar, ale takový zavedený nešvar. Ale abychom měli v prvním čtení návrh zákona, s jehož příjmy počítá rozpočet, který byl schválen před měsícem, tak to si ještě nepamatuji, to je precedens, který tady máme poprvé, a já bych velmi prosil, aby to bylo naposledy. To je opravdu mimořádný nešvar. Takže to byla poznámka první.

Poznámka druhá se týká fiskálního dopadu do veřejných rozpočtů, který bude plus. Bude to znamenat vyšší příjem. Argumentujeme přitom tady efektivní a spravedlivou mírou zdanění pro digitální firmy, které v rámci globální ekonomiky tu mají svoji míru efektivního zdanění mnohem nižší. Ale pokud nám jde opravdu jenom o spravedlnost, tak proč na druhé straně není nějaký návrh, který by udělal fiskálně neutrální dopad? Proč, když v zájmu spravedlnosti v případě digitální daně zvyšujeme příjmy státního rozpočtu a zvyšujeme celkovou míru zdanění v zemi, proč jsme museli tolik trvat na tom, že lidé budou platit větší poplatky na katastrálním úřadu? Proč jsme nemohli když ne zrušit, tak alespoň snížit ve stejném finančním objemu třeba daň z převodu nemovitostí nebo jakýkoliv odvod vázaný na pracovním místě? Proč to vždycky ve jménu spravedlnosti nebo boje se závislostí nebo jakýmkoliv jiným zástupným argumentem, proč to musí být vždycky jenom zvýšení daní? Zatímco máme-li někde nějaký výpadek, tak hned chvátáme to kompenzovat navýšením někde jinde. Bohužel tímto přístupem vláda oslabuje své argumenty, které tady nějaké relevantní jsou, a zesiluje ten argument základní, který jsme tu mnohokrát

opakovali už při projednávání daňového balíčku, že primárním cílem je vydrancovat co nejvíc peněz do veřejných rozpočtů. A všechny ostatní argumenty, jakkoliv ušlechtilé pronášené, jsou argumenty většinou zástupné.

A teď tedy poznámka třetí, v podstatě zásadní, protože se týká té předlohy. Ano, všichni se shodneme, že skutečně efektivní míra zdanění digitálních obrů je naprosto nespravedlivá vůči jinému podnikání a že je potřeba najít nějaký nástroj, jak tuhle nespravedlnost narovnat. A jsem ochoten připustit i to, že digitální daň tím nástrojem je. Přál bych si samozřejmě, kdyby to někde jinde bylo kompenzováno snížením a podobně. Nicméně přiznávám, že digitální daň je nástrojem, jak do určité míry napravit tu nespravedlnost, a chcete-li, tu neomalenost digitálních monopolů daně pokud možno neplatit, nebo platit co nejmenší.

Otázkou je, abychom se přitom nedopustili víc škody než užítu. To, co tady navrhuje ve výši 7 %, není (je?) bezprecedentní v rámci Evropské unie nejenom z hlediska výše té sazby – připomínám, že ve Francii schválili 3 % –, ale i co se týče limitu lokálního obratu. Povinnost, a ten parametr vyplývá ze směrnice, s tím nikdo z nás nehne, do téhle povinnosti spadnou všechny firmy, které mají globální obrat na celé zeměkouli 750 mil. eur a více, ale pak je otázka, kolik je obrat na území té dané země, která tu lokální daň zavádí, a tady Ministerstvo financí navrhuje, aby do toho z těchto firem spadly všechny firmy, jejichž minimální lokální obrat je 100 mil. korun a více. Strašně nízký. Jenom dám zase porovnání s Francií. Ve Francii je to 15 mil. eur, to je nějakých 670 mil. Takže my dáváme víc než dvojnásobnou sazbu, než dala Francie, a co se týče limitu lokálního obratu, dáváme více než šestkrát méně, než nastavila Francie.

Pan předseda Stanjura tady položil otázku na paní ministryni financí, popř. i na pana premiéra, že by rád slyšel záruku, že pokud to takhle schválíme, nepřijdou reciproční ekonomická opatření ze strany Spojených států. A já bych si skoro troufl říct, že v případě těchto parametrů tu záruku můžeme dát teď hned. Pokud to schválíme takhle, pokud opravdu schválíme 7 % a 100 mil. ročního lokálního obratu, no tak ty sankce přijdou. Není možné si myslet, že ne. A která z těch dvou ekonomik a která z těch dvou zemí bude v tu chvíli tahat za kratší a delší konec, to asi nemusím rozvádět – dívám se do naší podnikatelů a exportérů ve vašich lavicích.

Takže jsem přesvědčen, že ten problém, jakkoli ho musíme řešit, a já se tomu nevyhýbám, si opravdu zaslouží svoji důkladnou diskuzi. Přál bych si, což samozřejmě není v silách Poslanecké sněmovny, aby během té diskuze byly rozžhavené příslušné diplomatické linky a abychom měli dostatečnou vůli a flexibilitu k úpravě těch parametrů, které jsou v zákoně navrženy. Paní ministryně financí tady uvedla příklad naprosto správný, že Google platí třicetkrát menší daň, než platí náš Seznam, který tady má sídlo a tady platí daň, a to je fakt a to je absolutně neř. Ale můžeme říct také jiný příklad. Jedna z neúspěšnějších firem, která podniká v moderních technologiích, Avast, už má objem, globální celosvětový objem, přes 750 mil. eur, takže tam spadne, a jako domácí firma má samozřejmě na lokálním obratu daleko víc než těch 100 mil. Je to firma, která má sídlo v České republice, platí daně v České republice, zaměstnává lidi v České republice, je to jeden z největších plátců daní v České republice, a protože se jí tak daří, tak my jí ještě

takhle šoupneme na krk digitální daň. To je vážná věc, to je nespravedlivost z druhé strany. A i tu musíme tedy diskutovat, protože jestli je to v zájmu toho, abychom odstranili nespravedlnost v efektivní míře zdanění, tak tu nespravedlnost nemůžeme napravit tak, že se jiných nespravedlností budeme dopouštět.

Když někdy mám tu čest něco říkat studentům na ekonomických školách, tak velmi rád při tom používám nonverbální pomůcku. Vezmu takový ten dětský balonek, nafouknu ho z půlky a říkám: podívejte se, regulátor tady vidí problém a v dobré víře ten problém vyřešit ze všech sil tady na tomhle kousku zmáčkne. Ale on ten systém je potřeba vidět v celku, protože ono se vám to na té druhé straně vyboulí a možná, že ta boule na té druhé straně bude mnohem palčivější a bolestivější než ten původní problém, který jste chtěli řešit. Tohle je riziko, ke kterému přistupujeme, a s touhle předlohou to opravdu není tak jednoduché. Abychom těm zlým neplatičům daní trošku přišlápli krk, je potřeba řešit to s mimořádnou mírou ohledů na celý ten systém a na všechny sekundární dopady takového kroku a taky s mimořádnou diplomatickou obratností.

O to chci požádat, a proto se samozřejmě přikláním k žádosti, abychom prodloužili dobu projednávání a především abychom tu dobu projednávání nepromarnili, ani co se týče odborné diskuse, ani co se týče diplomatických aktivit. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než dostane slovo pan poslanec Klaus, jsou zde faktické poznámky. Jako první pan poslanec Martínek, poté pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Musím říct, že s velkou částí souhlasím, jenom možná k té společnosti Avast, která byla zmíněna. Tam se domnívám, že nenaplnuje ani jednu z těch tří konkrétních věcí, které tam jsou. Jde o to, že vlastně prodává vlastní softwarové produkty, takže neposkytuje mnohostranné digitální rozhraní třetí osobě pro další využití a prodej digitální reklamy asi také nespadá do toho, nebo ten její objem, který prodá, že by splnila ty limity. Takže předpokládám, že tam je to asi takhle, ale nevím. Potvrdí to možná Ministerstvo financí. Tady paní ministryně říká, že to potvrzuje. Větší obavu bych měl možná u české společnosti Kiwi.com, kde možná tenhle problém může nastat. Tam ta obava u mě asi je, ale snad to třeba také ministerstvo vyvrátí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a s další faktickou poznámkou pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Tak já nechci být detailista, ale reagoval bych na pana předsedu Kalouska vašim prostřednictvím, jak mluvil o obrotech v těch zemích. Jestli u nás je 100 mil. a ve Francii, jestli si dobře vzpomínám, 15 mil. eur, tak když si to vynásobíte, tak je to 375 mil., což je 3,7násobek, zatímco počet

obyvatel je 67, 68, možná 70 mil. podle Wikipedie, takže to je sedmínásobek. Jinými slovy u nás, myslím si, že ten obrat z tohoto úhlu pohledu při srovnání s Francií je nastaven naopak v pořádku. Vůbec tam do toho nepletu ani kupní sílu Francouzů a Čechů. To znamená, že z tohoto úhlu pohledu si myslím, že naopak ten obrat v rámci České republiky je vyšší než v té Francii. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní tedy v obecné rozpravě opět pan poslanec Klaus, připraví se pan poslanec Skopec. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já také kvituji velice klidnou debatu. Přišel jsem sdělit naše stanovisko hnutí Trikolóra. Jak také víte, nikdy nechodím k mluvítku, když říkám to stejné, co všichni moji předřečníci. Tak bych se rád politicky vymezil. S potěšením jsem zaznamenal, že ODS se hlásí k nějaké globální dani OECD. Takže toto není naše politika. Myslíme si, že globalismus je cesta do pekel.

A co se týče samotné digitální daně, tak vám musím říci, že jsme měli poměrně bouřlivou debatu, protože jsme mladé a malé hnutí, o to víc ideově zakotvené, takže jsme měli vášnivou debatu, jaká daň se vůbec smí zvýšit, jaká nesmí. Samozřejmě také všichni znáte můj slib, že nebudu hlasovat pro nic, co zvyšuje daně. Na druhou stranu je naší politikou ochrana národního průmyslu, takže tady jsme v naprostém ideovém rozporu, a protože je skutečně pravda, že velcí internetoví giganti, čeští a zahraniční, mají v České republice úplně odlišné podmínky, úplně odlišně platí daně – a to říkám jako člověk, který asi není největším miláčkem Seznamu, jak tak sleduji náš mediální prostor.

Takže naše řešení je toto: My jsme ochotni tento zákon, za prvé, pustit do druhého čtení. A za druhé, jsme pro něj ochotni hlasovat v případě, že bude přijat náš pozměňovací návrh k tomuto zákonu, který bude znít, že stejně vysoká částka, která se vybere na této dani, bude z daní odebrána na straně daní fyzických osob, aby to bylo daňově neutrální. Takže toto je naše pozice. To číslo spočítat není příliš těžké. A chceme to odečíst z té základní odečitatelné položky k dani, kterou platí každý český člověk. Když se tedy podaří snížit nebo zdanit internetové giganty tak, aby to dostali čeští občané. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Vystoupení vyvolalo faktické poznámky. Jako první pan poslanec Benešik, s druhou pak pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, myslím si, že ta diskuze svědčí o tom, že v principu se asi napříč politickým spektrem shodujeme. Podobné stanovisko jak většina z vás zastává i KDU-ČSL. Tento byznys je potřeba danit. Otázka je té procedury, jak k tomu dospět, a načasování. Taktéž považuji za neodpovědné, že příjmová stránka státního rozpočtu počítá s příjmy, které

v podstatě ještě nemáme. Dokonce na ně jsme nepřijali ještě ani žádný zákon, o něm teprve debatujeme.

A pokud tady máme globální podnikání, a my ho tady máme, a jestli se nám to líbí, nebo se nám to nelíbí, tak je dobré, a evidentně se ukazuje, že by bylo dobré, aby bylo také globálně zdaněno, nebo alespoň zdaněno podle pravidel, která respektuje a používá většina. Takže je evidentně špatně, z té diskuze to také vyplývá a z praxe také, když se globálně podniká, ale už se potom globálně nedaní. Takže ona ta globalizace je trochu dvojsměrná. A pokud, tak už prostě ti, kteří globálně podnikají, musí také nést globálně náklady.

A KDU-ČSL se kloní k tomu, abychom parametry tohoto zákona nastavili podle pravidel, která se dojednávají v OECD do konce tohoto roku, tak abychom tady neházelí čísla sedm, tři, pět procent. To jsou obrovské rozdíly. A myslím si, že těch několik měsíců, kdy ten zákon může být podstatně kvalitnější, protože si počkáme na tu dohodu, rozhodně stojí za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Panu poslanci Nacherovi děkuji za upozornění na chybu, kterou jsem řekl. Ve Francii to není ten limit lokálního obratu 15 mil. eur, ale 25 mil. eur. Takže je to nějakých zhruba nějakých 630 mil. českých korun ročně. U nás tedy 100. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byly všechny faktické poznámky a v tuto chvíli poslední. Pan poslanec Martínek se ještě přihlásil dříve, než jsem ho stihl vyvolat. Já se omlouvám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych se také rád opravil. Tady jsem říkal, že Avast tam asi nespadne, ale úplnou jistotu nemám, tak samozřejmě bych nechtěl říkat něco, co není pravda. Je možné, že teoreticky by tam spadnout mohl za prodej reklamy. Takže by to chtělo ještě ověřit. A proto bych chtěl i poprosit a požádat všechny, aby podpořili můj návrh na prodloužení lhůty na projednávání ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Skopecěk řádně do rozpravy.

Poslanec Jan Skopecěk: Děkuji pěkně za slovo. Rovněž oceňuji poměrně věcnou diskuzi o návrhu na zavedení digitální daně. Jenom bych vás na úvod chtěl přivést trochu k zamyšlení, že tu máme situaci, kdy paní ministryně přináší nebo přichází s návrhem daně, a není samotná, o té dani přemýšlí celá řada zemí v Evropské unii. Jednání o nějakém společném postupu v Evropské unii selhalo, ale vede se

celoevropská snaha nějakým způsobem zajistit větší spravedlnost v tom, aby globální firmy, zejména se sídlem ve Spojených státech, platily za poskytování svých služeb daně i v Evropské unii. A jdeme na to cestou, že vymyšlíme daň, kterou je zatížíme, kterou je poškodíme. A tu spravedlnost hledáme v tom větším zdanění.

Je ale trochu smutné, že ani nás, ani nikoho na půdě Evropské unie nevede ta situace k zamyšlení ve smyslu toho, proč tyto úspěšné inovativní softwarové digitální firmy ve své drtivé většině sídlí ve Spojených státech a proč nesídlí na území některých evropských zemí v rámci Evropské unie. No, to asi nebude náhodou. Ty firmy asi mají ve Spojených státech poměrně lepší podnikatelské prostředí, poměrně výhodnější daňové prostředí, a proto raději sídlí ve Spojených státech a snaží se danit tam, popřípadě v některých jiných zemích. Já myslím, že vedle toho, že přemýšlíme o nějakém novém typu daní, který by zajistil větší spravedlnost, tak bychom se měli zabývat i tím a přemýšlet o tom, jestli není cesta, jak zjednodušit podnikatelské prostředí, jak změnit daňový systém ve smyslu toho, aby pro tyto země byla větší motivace sídlit i v některé z evropských zemí. Protože když se podíváme na ten trh, tak největší globální firmy jsou samozřejmě ve Spojených státech. Díky tomu jsou Spojené státy mnohem inovativnější než Evropa a samozřejmě tyto firmy přispívají k tomu, že Spojené státy rostou... (Odminka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vám rozumím a vyzvu ke klidu u stolku zpravodajů.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně. Tyto firmy samozřejmě přispívají k rychlejšímu průměrnému tempu hospodářského růstu Spojených států oproti Evropské unii. V Evropské unii vznikaly nejrůznější lisabonské strategie, které měly za cíl, aby Evropská unie dohnala a předešla Spojené státy už mnoho, mnoho let zpátky. V těch materiálech se slovo inovace a inovativní firmy a start-upy, tak těmito slovy tyto strategie byly plné, ale ve finále se za ta léta v tomto směru nic nepodařilo. A ten náskok Spojených států oproti Evropské unii je –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, a nyní se neklid přesouvá do celého sálu. Požádal bych o větší klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Skopeczek: Tak já to řeknu asi od začátku, protože už jsem byl přerušen třikrát a pomalu sám nebudu vědět, kde jsem skončil. Ale uzavřu to tím, že vedle hledání nástrojů regulativního typu, vedle hledání nových daní bychom si v České republice i v Evropské unii měli odpovědět na to, proč nemotivujeme, proč nemáme takové prostředí daňové a podnikatelské, aby tyto firmy sídlily i v zemích Evropské unie. O tom tady doposud ještě nikdo nemluvil.

Když ale připustím, že to je cesta trochu trnitější, náročnější a že tu nespravedlnost je potřeba řešit rychleji, a přistoupím na tuto argumentaci, tak je podle mého názoru naivní si myslet, že Česká republika jako ostrůvek v rámci Evropské

unie přijde se svým jedinečným zákonem o digitální dani, se svou jedinečnou konstrukcí této daně a se svou jedinečnou sazbou daně, aniž by to byl nějaký úzus v rámci celého našeho regionu, v rámci celé Evropské unie, a budeme si myslet, že Spojené státy tento náš individuální krok budou akceptovat.

Já jenom připomenu, není to tak dlouho, možná pár dní, kdy francouzský prezident odpískal vlastně ambici zavést digitální daň poté, co Spojené státy přišly, pokud se nemýlím, se seznamem sta položek francouzského zboží, na které by uvalily odvetné clo, pokud by Francie jako první země z Evropské unie skutečně digitální daň schválila. A to ještě doplním, že Francie počítala se sazbou daně tříprocentní. Paní ministryně má ve svém návrhu napsánu sazbu sedmiprocentní. Takže tříprocentní sazba ve Francii vedla k velmi ostré reakci ze strany Spojených států a k riziku toho, že vznikne další vlna celních válek. A my přicházíme se sedmiprocentní sazbou. Myslím si, že bez nějaké shody na tom, jak tato daň má být konstruována, a bez nějakého elementárního jednání se Spojenými státy není možné, aby Česká republika samostatně individuálně s nějakým takovým návrhem přišla, aniž by byl dopředu zejména se Spojenými státy projednán tak, aby nehrozilo českým exportérům, že na ně dopadne nějaké odvetné opatření.

Dobře víme, že ta jednání běží na úrovni OECD. Spojené státy prosily a tlačily na Francii, ať se schválením daně počká do té doby, než se podaří najít shodu v rámci organizace vyspělých států OECD, a já myslím, že my nemáme jinou šanci než čekat na nějaký výsledek toho jednání rovněž, protože kdybychom to zavedli separátně bez dohody se Spojenými státy, tak odvetná opatření, která mohou poškodit exportně orientovanou zemi, kterou Česká republika je, tak to riziko je poměrně velké.

Samozřejmě u liberálního ekonomy se v otázce digitální daně perou dva argumenty. Jeden argument říká, že jakákoliv další daň, jakákoliv další distorze na trhu, jakákoliv další vyšší daňové břemeno je pro ekonomiku špatné. Na straně druhé i já musím přiznat, že není dlouhodobě únosné, aby mnohem menší softwarové digitální firmy v České republice, kterým fandíme, aby se staly rovněž globálními hráči a velkými digitálními firmami, aby se svou velikostí platily mnohonásobně vyšší daň než globální firmy s neskonale větší tržní hodnotou.

Nicméně jako liberální ekonom samozřejmě budu na paní ministryni chtít, a pokud s tím nepřijde ona, tak bezesporu s tím přijdeme my, aby vedle toho, že zavede novou daň a zvýší tak už dnes rekordně vysoké daňové břemeno v České republice, tak aby jinde daňové břemeno, daňovou zátěž, snížila, protože nevidím žádný smysl v tom vybrat cca 5 mld. korun navíc od zahraničních subjektů a pouze zvýšit veřejné přerozdělování v České republice. Takže jestli to paní ministryně s tou spravedlností a narovnáním konkurenčního prostředí myslí vážně, tak vedle toho zákona na zavedení digitální daně musí přijít s jiným zákonem nebo s jiným paragrafem, který jinou daň v České republice zruší, tak aby náš daňový systém nebyl komplikovanější, nebo alespoň sníží daňové zatížení.

Já teď nechci říkat jako kolega Klaus, jestli to má být daň z příjmů fyzických osob. To si myslím, že můžeme debatovat o tom, jakou daň v této chvíli bychom potřebovali snížit. Já třeba považuji za vůbec největší problém českého daňového

systemu vysoké vedlejší náklady práce, vysoké odvody, které zejména zaměstnavatelé platí na sociálním pojištění za své zaměstnance. Ale nechci tu debatu zužovat na nějaký konkrétní typ daní. Pro nás a pro mě bude prioritní, aby vedle toho, že nová daň vzniká, že vzroste daňové zatížení, které má nějakou distorzi, nějakou nespravedlnost na našem trhu narovnávat, tak aby jiná daň byla zrušena nebo aby jiná daň byla snížena, tak aby se nezvýšilo daňové zatížení v České republice, tak aby se novou daní pouze nekomplikoval již tak dost komplikovaný daňový systém.

A to je možná můj dotaz na paní ministryni, jestli s něčím takovým vůbec počítá. To bude do značné míry rozhodovat o tom, jak se já, a věřím, řada mých kolegů budeme chovat při dalších čteních a při konečném hlasování o této novele. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Ještě budeme v obecné rozpravě pokračovat. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Než dorazí k mikrofonu – pan poslanec Staněk hlasuje s náhradní kartou číslo 20. Prosim, pane poslanče Ferjenčíku, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom apelovat na paní ministryni, abychom se shodli, že ten termín 1. července je nerealistický, umožnili jsme delší rozpravu ve výborech a schválili jsme to s účinností k 1. lednu, což mi přijde i u daňového zákona výrazně logičtější termín.

Ještě jsem chtěl vlastně reagovat na pana Kalouska, který zmiňoval, že to je bezprecedentní. Bohužel, vlastně ve stejném režimu teď schvalujeme novelu daňového řádu, která ve skutečnosti přinese státnímu rozpočtu nějakých 16 mld., takže zatímco s těmi 2 mld. by si státní rozpočet myslím poradil, u těch 16 mld. to už je poměrně značná díra do rozpočtu, navíc ještě dalších 8 mld. pro obce a samosprávy. Takže tam to vidím jako daleko vážnější problém než u tohoto tisku, přestože mi to přišlo trochu úsměvné, když třeba církevní restituce naopak do rozpočtu zahrnuté nebyly, přestože schváleny byly.

Takže prosím, ať to dáme fakt k 1. lednu, ať skutečně nemáme nejvyšší daň v Evropské unii, ať skutečně to jsou 3 nebo 5 %.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je v tuto chvíli poslední přihláška, takže pokud se nikdo další do rozpravy nehlásí, já ji v tuto chvíli končím. Zároveň svolávám kolegy do sálu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministryně nebo ze strany zpravodaje. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Prosim.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, byla to jistě zajímavá debata okolo digitální daně. Myslím, že nezazněl snad kromě Trikolóry žádný zásadní odpor vůči této digitální dani. Samozřejmě se tu otevřela řada otázek, ať je to tedy otázka postoje, který je zatím

jenom neoficiální, co se týká Spojených států amerických, protože právě řada těch firem pochází z této oblasti. Nezazněl návrh na zamítnutí. Zazněl tady návrh na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o dvacet dnů. Já osobně si nemyslím, že těch dvacet dnů nějak změni postoje. Hlasovat se tedy bude o prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o dvacet dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Myslím, že všichni kolegové již stihli dorazit. To byla závěrečná slova. Jak zaznělo, nebyl ani návrh na vrácení k přepracování, ani návrh na zamítnutí, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? (Ne.) Rozpočtovému výboru přikazujeme.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 55 je přihlášeno 182 poslanců, pro 168, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh nějakému dalšímu výboru k projednání. Má někdo návrh na nějaký další výbor? (Nikdo se nehlásí.)

Pokud tomu tak není, tak se ještě vypořádáme s návrhem na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o dvacet dní.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 bylo přihlášeno 182 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 5. Návrh nebyl přijat. Děkuji vám. Tím projednávání tohoto tisku v prvním čtení končí.

Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - první čtení

Než přistoupíme k projednávání tohoto bodu, je nutno odhlasovat, že podle § 52 odst. 3 jednacího řádu Poslanecké sněmovny souhlasíme s účastí guvernéra České národní banky pana Jiřího Rusnoka při projednávání tohoto bodu. Je zde žádost o odhlášení. Já vás poprosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Až se nám počet ustálí, budeme hlasovat o tom, jestli souhlasíme s přítomností guvernéra České národní banky při projednávání tohoto bodu. Vypadá to – ne, ještě ne. (Po chvíli:) Už.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přítomností guvernéra. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 57 je přihlášeno 157 poslanců a poslankyň, pro 154, proti nikdo. Takže prosím, abychom přivítali guvernéra České národní banky Jiřího Rusnoka, který bude rozpravu sledovat a může se do ní též hlásit a zapojit se.

Jak jsem již říkal, nyní projednáváme vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 532. Jsme v prvním čtení. (V sále je hlučno.)

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova. Prosím o klid v sále.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dámy a pánové, vážený pane guvernére, dovolte mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o České národní bance. Obsahově se jedná o novelu, která byla v legislativní procesu, a možná si někteří vzpomenete, už v minulém volebním období, ale projednávání v Poslanecké sněmovně nebylo dokončeno.

Jednou z nejvýznamnějších změn je zakotvení nového oprávnění pro Českou národní banku stanovit horní hranici vybraných úvěrových ukazatelů, které se týkají spotřebitelských úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí. Jedná se o důležitý nástroj takzvané makroobezřetnostní politiky, který České národní bance umožní plnit důležitý cíl, kterým je péče o finanční stabilitu, a současně je třeba vnímat tento nástroj také jako cestu, jak zajistit rovné podmínky na tuzemském trhu. Do budoucna totiž nelze vyloučit, že hypoteční úvěry budou ve zvýšené míře poskytovány i nebankovními poskytovateli nebo zahraničními subjekty v rámci jejich přeshraničních aktivit. U těchto osob není forma doporučení vzhledem ke konkurenčnímu boji dostatečně účinná. (Hluk v sále trvá.)

Považuji tedy za nezbytné, aby Česká národní banka měla nástroj pro podporu zajištění finanční stability, který bude efektivní, tedy působící vůči všem relevantním subjektům, a vymahatelný. Legislativní zakotvení nástroje takzvaných úvěrových ukazatelů u hypotečních úvěrů není českým specifikem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně, já si vás dovoluji přerušit a vyzvat kolegy v sále, zejména po své pravici, aby svá případná jednání přesunuli mimo sál. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Obdobnou cestou se vydala většina členských států v Evropské unii, navíc je takový nástroj opakovaně České republice doporučován ze strany Mezinárodního měnového fondu. Evropská rada pro systémová rizika dokonce dne 23. září 2019 uveřejnila varování pro Českou republiku, ve kterém upozorňuje na zranitelnost tuzemského finančního sektoru v souvislosti s financováním nákupu

rezidenčních nemovitostí, mimo jiné právě v souvislosti s absencí zakotvení právně závazných úvěrových ukazatelů. Toto explicitní varování rozhodně nesmíme brát na lehkou váhu. Navíc další kroky České republiky v této věci budou ze strany Evropské rady pro systémová rizika pečlivě sledovány.

Dále bych chtěla připomenout, že tato část návrhu byla v minulém volebním období nejvíce diskutovanou změnou. V rozpočtovém výboru byly dohodnuty některé dílčí parametrické změny, které jsou dnes v předloženém návrhu zákona již plně zapracovány. V neposlední řadě bych také ráda zdůraznila, že do návrhu byla oproti minulému znění doplněna také úleva pro mladé žadatele o úvěr do 36 let. Pro ně by byly limity mírnější. Kromě toho obsahuje návrh také obecnou výjimku, kdy se na 5 % úvěrů nebudou limity úvěrových ukazatelů vztahovat vůbec, čímž budou pokryty specifické případy. Věřím tedy, že tento současný návrh, který doputoval do Poslanecké sněmovny, je vyvážený a přijatelný.

Návrh zákona pak dále přináší rozšíření okruhu nástrojů měnové politiky a také okruhu subjektů, se kterými může Česká národní banka uzavírat obchody na volném trhu, což je plně v souladu s mezinárodní praxí i praxí Evropské centrální banky. Předpokládám, že o návrhu proběhne podrobná diskuse jak v rozpočtovém výboru, tak i na plénu v rámci dalších čtení.

Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že byl tento zákon připraven ve společné kompetenci Ministerstva financí a České národní banky, tak předpokládám, že bude udělen souhlas, nechci do toho teď mluvit, s vystoupením guvernéra České národní banky. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, souhlas již byl. Nyní tedy prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení přítomní, dlouho očekávaná novela zákona o České národní bance tedy přistála na naše stoly a dnes budeme rozhodovat o prvním čtení, tedy zda ho propustíme dál a jaký nastartujeme prostor pro debatu pro případné úpravy tohoto návrhu.

Jak už paní ministryně předslala, tento návrh se netýká jenom oné parametrizace hypotečních úvěrů, má širší záběr, i když ten možná dosud vaší pozornosti poněkud unikl. Je to rámováno jak některými implementačními záležitostmi, tak i určitou inspirací, určitou naléhavou inspirací ze zahraničních evropských institucí, které sice jdou nad rámec toho, co musíme, ale řekněme, že jsme se nechali inspirovat proto, že to považujeme za problém závažný. V podstatě u těch věcí mimo hypoteční úvěry se jedná především o problematiku možnosti využívat nekonvenčních měnověpolitických nástrojů, jako například dlouhodobé cenné papíry, přímá podpora úvěrové emise a tak dále, kdy se inspirováme tedy tím, co už dělají v realu některé banky v prostoru Evropské unie, a za druhé se to týká, řekněme, obchodování bank, obchodování na volném trhu a úvěrových operací, což je záležitost umožnění České národní bance určitého širšího okruhu těchto operací.

Když se ale zaměřím na to, co asi většina z vás sledovala, a ti, co tady byli v minulém volebním období, tak měli možnost se i vyjádřit k tomuto tématu, tak je to tedy především ona záležitost uzákonění oněch nástrojů, které mají preventivní funkci, které mají předcházet určitému systémovému riziku v oblasti hypotečních úvěrů a které nejen, ale například byly inspirovány varováním tedy již zmíněné Evropské rady pro systémová rizika.

V roce 2016 byla situace poněkud odlišná tedy kromě toho, že byly předčasné volby a že i na půdě tehdejší vládní koalice nevládla shoda nad tímto materiálem, ale situace je změněná především v té oblasti kompromisu směrem k úlevám žadatelům o hypoteční úvěry. Čili je třeba se na to dívat novou optikou, ne jenom přes kopírák tehdy z té debaty na konci roku 2017, nebo na jaře 2017, kdy ta debata kulminovala. Pravdou je, že ty nástroje, o kterých je řeč, se samozřejmě již používají. Dokonce ten první nástroj, což je záležitost onoho poměrování hodnotou zajištění, ukazatel loan to value, se používá dlouhodobě a v podstatě je používán ve většině evropských zemí, i když pochopitelně jeho kvantifikace je záležitostí, řekl bych, vždy aktuálního zvyšování.

Možná že jste postřehli, že teď běží velmi živá debata na téma, zda současné nastavení je v pořádku, či zda by se mělo přitvrdit a jít až někam do nižších poloh, až třeba k 70 %. Ale tam skutečně asi těžiště toho problému není. V podstatě Česká národní banka, která zatím s těmito nástroji operuje v rovině doporučení, tak k tomu doporučení postupně využívala dalších nástrojů, ať už se to týká dluhové služby, tedy debt service, nebo samotným dluhem, kdy tyto parametry jsou určovány zhruba od roku 2018, a už můžeme vyhodnotit, jak toto doporučení bylo akceptováno tím sektorem, tzn. samotnými finančními institucemi.

Pochopitelně se tady střetávají dva pohledy, a to z jedné strany je to tedy dostupnost oněch úvěrů pro žadatele, minimálně z toho formálního hlediska, protože pak samozřejmě ten, kdo čerpá onen hypoteční úvěr, musí dostát i tomu, že je ho schopen splácet. A tam právě vzniká ten opačný přístup, tedy ten obezřetnostní, kdy Česká národní banka jakožto dohledová instituce vychází z toho, že v určité krizi – a řekněme si rovnou, že za dobu toho splácení, která není krátká, ale je dlouhá, tak nemůžeme očekávat, že bude neustále dobré ekonomické počasí, že v době krize ta schopnost splácení nebude dobrá a že současné relativně malé procento těch špatných pohledávek, obtížně dobytých pohledávek, by se mohlo dramaticky zhoršit.

Ta rozvaha, který z těch principů by měl mít navrch, resp. jak se v reálné praxi proplétají tyto dva principy, je i prokladem pro zpracování zprávy RIA. Kdo si to chce nastudovat, je to samozřejmě součástí toho tisku. Ale jak říkám, nejde jenom o současný stav. Jde především o schopnost odhadnout, tedy predikovat ta potenciální rizika do budoucnosti, a tam se asi nepochybně z toho bude odvíjet nějaká debata v dalším kole nad tímto materiálem.

Faktem je, že se můžeme inspirovat příběhy z doby velké krize, tedy rok 2009, 2010, kdy poměrně dramatický příběh zažilo Irsko, které mělo poměrně benevolentní politiku uzavírání hypotečních úvěrů, a v poměrně krátké době se tam vytvořil asi zhruba čtvrtinový podíl těch nesplacných, nakažených, toxických, říkejte tomu, jak

chcete, úvěrů. Možná ještě dramatičtější je příběh Řecka, i když to mělo poněkud složitější příčiny. Máme důvod si myslet, že nám tento příběh nějak hrozí, že by se mohlo v dohledné době, tedy v době splatnosti, něco takového odehrát? A do jaké míry tedy jsou závažná upozornění těch nadnárodních institucí, které inspirovaly Českou národní banku? To je právě samozřejmě otázka. Lze připomenout, že i mise Mezinárodní měnového fondu argumentovala podobným způsobem jako Evropa, tedy že to není argument ojedinělý.

Pokud jsem zmínil zkušenost za to období 2018–2019, tak tady je asi třeba říci, že většinou bankovní sektor respektoval ta doporučení, čili nikoliv uzákoněné, vymahatelné věci, pod sankcí. Ale že je to přímo natvrdo v zákoně, tak je otázka, do jaké míry by se to mohlo zhoršit. Pravdou je, že situace se pochopitelně vyvíjela. V roce 2018 zhruba od toho jara, kdy se ta politika přijala, došlo k určitému úbytku uzavřených úvěrových smluv. Pravdou ale je, že se také do toho promítaly i jiné vlivy, jako např. že rostly ceny nemovitostí, s růstem cen nemovitostí rostl i objem té půjčky a samozřejmě tím pádem rostla i problematičnost toho splácení. A už samotné povinnosti bank kontrolovat si toho klienta a říci si, bude nám schopen splácet, nebude, vedla tedy k tomu, že objem úvěrů v období 2018, ale i 2019 poněkud klesal. Někdo z toho vyvozuje problém, tedy v podstatě zhoršení dostupnosti, někdo to má za zdravý signál, tedy i ten bankovní sektor, aniž by to měl uzákoněné, tak už si dává pozor a do problematických úvěrů se nepouští. Takže ta data za rok 2018 a 2019 lze také samozřejmě chápat různým způsobem.

Pravdou je, že objem např. uzavřených obchodů v této oblasti za loňský rok spadl asi o pětinu, což není úplně málo, a vysílá to určitý signál o tom, jaký je vztah mezi nabídkou a poptávkou, ale neznamená to ještě to, že ta regulace sama o sobě je něco špatného, že ten problém může být komplexnější povahy, že se tady sice bavíme o pravomocích České národní banky, ale implicitně se vlastně bavíme o situaci na trhu bydlení. A ta je samozřejmě ovlivňována i jinými faktory. A samozřejmě, že to řešení není jenom v oblasti zmocnění České národní banky, ta má starost pouze o to, aby hlídala stabilitu, ale my, pokud máme starost o to, aby bydlení v této zemi nebyl luxus, aby na něj lidé vůbec dosáhli, tak musíme hledat pochopitelně i jiné cesty.

Pokud byl zmíněn onen kompromis, který změkčuje tu situaci směrem k mladým, tak pochopitelně to je asi důležitý posun. Může být předmětem i diskuzí, protože tam je otázka nastavení toho věkového limitu, tuším je to 36 let, pro případný manželský pár jsou to oba. Postřehl jsem, že v té debatě ještě před zahájením projednávání tohoto materiálu zazněly názory, že stačí, kdyby to byl třeba jeden z manželů. To je samozřejmě věcí další debaty. Pravdou je, že ten pětiprocentní prostor, který se dává speciálním případům, také zatím dostačuje. Pochopitelně také jde o to, pokud jsou ty úvěrové smlouvy poskytovány, tak vždycky zvažovat, jaký je konečný účel toho žadatele. A když se podíváme na statistiky nákupu bytů, tak se nám tam ukazuje, že sice v podstatné části z nich jde těm lidem o rezidenční bydlení, zkrátka aby měli kde bydlet, ale někteří si pořizují už druhé bydlení, což už je s otazníkem, a pochopitelně když je to nákup investičních bytů a ve velkém, tak to už je úplně jiný příběh a tam řekněme je skrytý určitý problém. Až jedna třetina toho objemu může směřovat k těm nákupcům, kteří takto investují, protože nemovitosti, co si budeme povídat,

v nejistých dobách přece jenom ty peníze jsou uloženy relativně spolehlivě a mnohdy jsou těmi investory i zahraniční státní příslušníci, cizinci. V Praze je běžné, že si byty ve velkém kupují Rusové, Němci atd. atd.

Pokud jde o tu míru problematických úvěrů momentální, tedy aktuální míru, tak pravdou je, že to nesignalizuje zopakování irského či řeckého příběhu, že průměrná míra ono defaultu v Evropské unii se pohybuje někde kolem 2–2,5 %, čili to není nikterak dramatické. Je také pravdou, že ty země Evropy, které mají určitou míru regulace, tak tou se lze inspirovat, ale je poctivé – a když se podíváte do té zprávy RIA, tak tam máte dokonce tabulku se seznamem, jak je to v těch konkrétních zemích. Je to velmi různé. Ve velké většině zemí je ten ukazatel LTV – loan to value, v některých zemích k tomu přidali ten ukazatel dluhu – debt to income nebo debt service to income. A v málokterých zemích jsou všechny tři, čili je otázkou, jestli celá ta plejáda těchto nástrojů, tak jak by byla v zákoně, jestli jsme relativně rigoróznější, než činí evropský průměr, jestli je namístě, ale to opět bych asi předjímal debatu směrem pro druhé čtení. Pravdou je, že nám asi nejbližší, tomu návrhu, jsou některé země typu Slovenska nebo Portugalska, Dánska, není to úplně ojedinělé.

Ten dotaz, jestli to takto nastavené má smysl, přicházel při debatě například právě se zástupci bankovního sektoru. Nejčastěji se tak právě vyjadřovali zástupci České bankovní asociace, kteří ale přímo nerozporovali ten dohodnutý výsledek, byť pochopitelně, ano, přijmou, jak se tady dohodneme, jak ten zákon dopadne, ale skutečně měli zatím pocit, že mají dostatek argumentů, protože ten současný model funguje. Já to říkám pro objektivitu těch diskuzí. Část těch diskuzí už proběhla na půdě podvýboru pro bankovníctví, byť sám jsem přesvědčen, že má smysl tento návrh propustit prvním čtením a soustředit se na debatu ve čtení druhém.

Skončím tím, že jestliže my tady řešíme problematiku regulace tohoto sektoru v zájmu stability, tak pochopitelně musíme myslet i na to B, byť to nevyřešíme nad tímto tiskem, a to je problematika bydlení, růstu nákladů na bydlení. A řekněme si upřímně, že to je právě segment, který nejrychleji roste. Za celých těch pětadvacet let, jestli vzrostl osmkrát, devětkrát, tak položka, kdybychom ji zúžili čistě na nájemné, tak zejména od té doby, kdy se postupnými zvyšovacími kroky dosáhla až deregulované úrovně, tak roste nejvíc, a to tam ještě není váha toho faktoru vývoje cen realit zohledněna dostatečně, takže by asi ten cenový index pak byl v těch nákladech na bydlení ještě vyšší. Takže to něco ukazuje. Je jasné, že bude asi nutné řešit i tu nabídkovou stranu, protože nějaké důvody pro tu výši cen tady jsou. A řekněme si rovnou, že dokud budou byty takto drahé, tak to riziko problematické splatnosti se prostě vytváří, tudíž ta povinnost kofinancování z vlastních zdrojů a všechny ty výhrady, které k těm ukazatelům tady jsou, jsou oprávněné, protože zkrátka to matematicky tak i s tou mírou rizika vychází.

Takže musíme myslet na to, jak tedy trošku ovlivnit trh s realitami. Specificky v České republice je, řekl bych, víc vychýlený než v jiných zemích. Je to otázka asi skutečně spíše té nabídkové strany, a jestli chceme něco udělat pro levnější nabídku, aby řekněme i ten developer se musel nějakým způsobem zachovat a zvážit své investiční strategie do budoucnosti. Ale to je běh a la longue, to je běh na delší trati.

Tady si myslím, že ten návrh přináší určité logické řešení, které má v sobě zahrnutý ten kompromis, čili si myslím, že odpovídá debatě, která se odehrává i na půdě těch evropských institucí, a že bychom jej měli skutečně propustit do dalšího čtení a vše, co nás tíží k tomuto tématu, vyřešit v tom čtení druhém. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za tuto obsáhlou zpravodajskou zprávu. Nejdřív vás seznámím s omluvenkou. Paní poslankyně Taťána Malá se nám omlouvá od 17.30 hodin do konce jednání z důvodu nemoci.

Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které jsou v téhle chvíli tři přihlášky, nicméně pan guvernér se hlásí, takže pokud nikdo nebude nic namítat, já bych mu v tuto chvíli dal slovo. Pan poslanec Nacher se hlásí? (Do rozpravy.) Prosim, pane guvernére.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, obě paní ministryně, chci poděkovat za možnost tady krátce vystoupit. Již paní místopředsedkyně vlády shrnula tu hlavní, asi mediálně nejzajímavější část tohoto společného návrhu a pan zpravodaj velmi obsáhle o tom hovořil, takže já si dovoluji se zmínit jenom o několika málo věcech ve dvou krátkých poznámkách.

Za prvé bych chtěl zmínit podrobněji navrženou úpravu v oblasti obchodů centrální banky, neboť obchody centrální banky tvoří významný nástroj pro provádění měnové politiky. Dovolím si připomenout, že to je v podstatě náš klíčový úkol a primární mandát jako centrální banky dbát o měnovou a cenovou stabilitu. Podstata té změny, která je navržena v této předloze, spočívá v tom, že se rozšiřuje počet typů a druhů transakcí a okruhů subjektů, se kterými my jako centrální banka tyto transakce můžeme realizovat v rámci obchodování na finančních trzích. Nedávné zkušenosti z vyspělých ekonomik totiž ukazují, že stávající okruh operací centrální banky, který je dnes platným zákonem omezen pouze na úvěrové instituce a maximální splatnost tři měsíce, může být pro praktické plnění našich úkolů příliš restriktivní v situaci méně standardního vývoje, než je běžné. Potenciální protistrany těchto obchodů se tak v návrhu novely rozšiřují i na další subjekty, které působí na finančním trhu.

Rovněž nynější množinu přípustných aktiv pro tyto operace, kterou dnes tvoří pouze vybrané směnky, státní dluhopisy a některé další cenné papíry, je podle nás žádoucí rozšířit na další finanční nástroje, a navrhovaná změna má tedy za cíl dosavadní omezení poněkud uvolnit a rozšířit naše možnosti provádění měnové politiky co možná nejefektivnějším způsobem podle konkrétní situace. Bude tak možno také lépe reagovat na případně špatně předvídatelné či nepředvídatelné události, které mohou vyžadovat operativnější zásah do nastavení měnové politiky.

Chtěl bych zdůraznit, že tyto obchody, které banka provádí v rámci měnové politiky, může provádět – a tak to zůstane i po případném schválení novely – pouze za účelem plnění zákonných cílů ČNB a po vyhodnocení konkrétní situace. Z hlediska evropské regulace, evropské dimenze ten návrh nepřináší v této oblasti vlastně nic

nového, podobně jako u té regulace hypoték, nebo snad neobvyklého. Jsou to věci, které běžně centrální banky v Evropské unii mají k dispozici.

Za druhé, to bude ta druhá poznámka, bych rád uvedl, že návrh obsahuje také celou řadu dílčích úprav a změn zákona o ČNB, které rovněž považuji pro hladké fungování centrální banky za důležité. Týká se to například spolupráce s dalšími institucemi, dále například metodiky výpočtů úroku, který má charakter sankce za nedodržení povinných minimálních rezerv, zpřesnění pravidel pro statistiku a výkaznictví, posílení transparency ČNB, zejména pokud jde o obsah zprávy o výsledku hospodaření.

Tady bych možná pro zajímavost uvedl – tady se navrhuje, abychom ve zprávě o hospodaření vedle stávající informace o mzdách členů Bankovní rady ve stejné formě, to znamená jmenovitě, rovněž informovali o mzdách vedoucích zaměstnanců v přímé řídicí působnosti Bankovní rady. Dále se úpravy dotýkají zpřesnění interních oblastí, jako například problematiky zproštění povinnosti mlčenlivosti zaměstnanců ČNB a restrikce jejich angažmá v činnostech mimo centrální banku. Některé novely jsou potom čistě legislativní povahy.

Závěrem mi dovoluje, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vyjádřit přesvědčení, že návrh zákona bude propuštěn do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a budeme pokračovat v obecné rozpravě, kde mám v tuto chvíli tři písemné přihlášky, a nevím, jestli pan poslanec Nacher se hlásí také do rozpravy, nebo s faktickou. Také do rozpravy. Dobře, tak v tom případě nyní pan poslanec Munzar, poté pan poslanec Martínek, poté pan poslanec Skopeček a poté pan poslanec Nacher, pokud se někdo do té doby ještě nepřihlásí písemně. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dobrý den, pane guvernére. Chci se vyjádřit pouze k té části nebo budu se vyjadřovat pouze k té mediálně zajímavé části novely zákona o ČNB a to je regulace hypoték, resp. zvyšování pravomocí České národní banky v oblasti regulace hypoték a v souvislosti se stávající situací na trhu.

Nebudeme si nalhávat, že tento návrh pravomocí a případná z něho vyplývající další regulace hypoték omezí přístup střední třídy k vlastnímu bydlení, k vlastnickému bydlení. Proto se to taky zřejmě dělá. Stát se poslední dobou, a to nejenom ČNB, ale i vláda soustředí čistě na regulaci poptávky po vlastnickém bydlení, a tím zvyšuje náklady na pořízení vlastnického bydlení. Když se na to podíváme, co jsme tady projednávali jenom v tomto volebním období – vláda odmítá zrušit daň z nabytí nemovitosti, která dále prodražuje náklady na pořízení vlastnického bydlení o 4 %. Vláda zvýšila katastrální poplatky. Vláda díky zákonu o realitních zprostředkovatelích zvyšuje ceny realitních služeb. A teď předkládá návrh na zvýšení pravomocí České národní bance, která má za cíl dále ztížit přístup k hypotékám. Tím vším dělá vláda teď i ve spolupráci s ČNB kroky, které vedou

k tomu, aby bylo vlastnické bydlení co nejdražší a co nejméně dostupné. To jsou bohužel fakta, dámy a pánové.

Je paradoxní, že tento návrh, který vyplývá z obav z předlužení a z nesplácení hypoték, přichází v době, kdy v září minulého roku například podíl nesplacených hypoték, hypotečních úvěrů, klesl poprvé v novodobé historii pod jedno procento. Pod jedno procento! Je to v zásadě v České republice, co se týká hypoték, skoro dokonalá platební morálka, protože nesplácejí pouze ti, kteří se z nějakého osobního důvodu dostali do nějakého neštěstí. A my jsme tady strašeni rizikem z nesplacených úvěrů jako argumentem, aby se zaváděly nové pravomoci ČNB, centrální bance, která umožní další regulaci hypotečních úvěrů.

Ale regulací poptávky po vlastnickém bydlení nijak nesnížíte potřebu střední třídě, a nejenom střední třídě, všem lidem v České republice bydlet, jen tuto poptávku a potřebu převedete do sektoru nájemního bydlení, kde je stejný problém jako u toho vlastnického. Je to nedostatek bytů a růst cen. Převedením poptávky z vlastnického bydlení do nájemního růst cen nájemního bydlení jenom urychlíme. A tím se roztáčí koloběh, protože lidé bydlící v nájmech budou mít dražší nájemy, zbude jim méně peněz z výplat na to uspořít si spoluúčast na hypotéky.

A právě třeba úspory jsou největším limitem třeba u mladých lidí k pořízení bydlení. To je výše úspor, které mají na hypotéku a právě na daň z nabytí nemovitostí. Z průzkumů na konci minulého roku totiž vyplynulo, že polovina mladých má naspořeno na bydlení méně než 100 000 korun. To v současných cenách nemovitostí rozhodně nestačí. Proto je hypotéka pro ně mnohdy jedinou alternativou. Není divu při takovém růstu cen nemovitostí. A co vláda udělala pro to, aby ceny nerostly a vlastnické bydlení se zpřístupnilo? Co vláda udělala? Nic. Vláda neudělala vůbec nic! A touto situací, těmito opatřeními a další regulací celou situaci na trhu s bydlením pouze zhoršíme.

Jak už zde řekl pan zpravodaj, vláda navrhuje společně s ČNB, aby limity úvěrových ukazatelů byly stanovovány ve všech třech kategoriích, což je poměrně raritní záležitost. Zároveň v tomto návrhu nejsou pro Českou národní banku stanoveny žádné limity, a tedy tímto návrhem dáváme centrální bance, pokud bychom ho takto přijali, určitý bílko šek. A abychom se jednou nedivili, čím ho centrální bankéři třeba někdy v budoucnu vyplní. Vzpomeňme, jak se mnozí divili například nad délkou intervencí proti koruně, a množství nákladů, které to přineslo.

Takže vláda jedním dechem chce svým návrhem zkomplikovat střední třídě i mladým lidem pořízení bydlení a zároveň se chce pasovat do role zachránce mladých lidí, protože zároveň navrhuje nějaké úlevy a výjimku. A to je opravdu taková finta fň. Zpřísníme regulace a zároveň vymyslíme výjimku. Víte, co by byla největší úleva? Vůbec toto zvýšení pravomocí nenavrhopvat. Jenže mám obavu, že stávající vláda má pocit, že musí mluvit do všeho, musí mluvit lidem do života, že někdo moudřejší musí určovat, kdo si může a kdo si nemůže vzít hypotéku a jestli máme moc velký podíl vlastnického bydlení a jestli nemáme mít náhodou jiný podíl na trhu s bydlením a podobně. Nechme to na lidech. Nechme to na komerčních bankách, které tyto peníze poskytují. A v jejich hlavním zájmu je, aby to poskytly osobám,

kteře budou schopny tu hypotéku spláčet. Nedávejme tuto pravomoc centřální bance. A předkládat návrh na tak bezlimitní rozsáhlé pravomoce České národní bance, kdy máme podíl nespláćených úvěřů kolem jednoho procenta, to je určitým negativním gestem – řekněme ranním gestem předsedy Vondřáčka – střední třídě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Martínek. Připraví se pan poslanec Skopecěk.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, v době, kdy máme stabilní finanční trh a de facto neexistují společnosti, které by působily na trhu, na hypotečním trhu a dalších, bez regulace ČNB, naprostá většina regulovaných subjektů na trhu dodržuje doporučení ČNB, se domnívám, že jsou schvalované nové pravomoce České národní banky příliš velké. U hypoték si dokážu představit uzákonit pravomoc České národní bance určovat výši LTV, případně DTV. Sama ČNB uvádí, že cena nemovitostí je nadhodnocena zhruba o 15 %, proto by nastavené LTV mělo plně pokrýt případná rizika věřitelů i žadatelů o hypotéku. Problém je především s příjmovými kritérii, tedy DTI a DSTI, ta by i nadále měla být řešena pouze na úrovni doporučení ČNB, jinak by mohlo dojít ke zhoršení dostupnosti hypoték, především pro mladé. Banky mnohdy neuznávají některé druhy příjmů, například příjmy na dobu určitou, stipendia, nebo mají zkreslené informace kvůli využití výdajových paušálů živnostníků.

Pokud tisk projde do druhého čtení, budeme se snažit toto upravit. Současné budeme chtít zjednodušit postavení občanů do 36 let tak, aby stačilo, že podmínku 36 let splňuje pro mírnější podmínky alespoň jeden z žadatelů, a ne všichni, jak je navrženo nyní. Nechceme zhoršit dostupnost vlastnického bydlení. Dále máme za to, že problematickým ustanovením je také rozšíření okruhu aktiv, se kterými může Česká národní banka uplatňovat měnovou politiku. K tomu také nevidíme nyní důvod. Proto navrhujeme vrátit tento tisk k přepracování s tím, že by byly zapracovány ty poznámky, které jsem zmínil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Váš návrh jsem zaznamenal. A nyní prosím pana poslance Skopecčka. Prosím.

Poslanec Jan Skopecěk: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dobrý podvečer. Trochu to bude paradox, ale zatímco u předchozího zákona bylo mnoho diskutujících a svým významem to byl zákon mnohem nižšího významu než ten, který budeme projednávat teď a který se nám vrací z minulého volebního období, kde tak nějak všichni napříč politickým spektrem jsme se shodli, že tak dramatické, brutální navýšení pravomocí České národní banky a tak dramatické, brutální omezení hypotečního trhu zkrátka nechceme připustit, tak vás jenom upozorňuji, že ten zákon,

kteřý jsme tu se zavřenýma očima nechali spadnout pod stůl, se nám vrací de facto ve stejné podobě, v jaké jsme ho odmítli v předcházejícím volebním období. A zatímco tady budeme hodiny trávit nad diskusí, jestli sazba DPH má být o jeden procentní bod více, nebo níže, a budeme tady vést politické bitvy, tak tu máme zákon, který velmi výrazným, skutečně brutálním způsobem navýší pravomoce České národní banky, která je má už dnes velmi vysoké.

Já jsem většinou obhájcem práce České národní banky, vážím si jejich výstupů, jejich analytických výstupů. Vlastně si myslím, že v historii České republiky byla Česká národní banka institucí, která pomáhala ekonomickému růstu a rozvoji České republiky, asi až na dvě výjimky, a to na sešlápnutí ekonomiky a zvýšení úrokových sazeb a podíl na ekonomické krizi v 90. letech. A moje druhá kritika je k závazku udržovat korunu, devizové intervence, které, není to tak dlouhou dobu, skončily.

Já vás opravdu chci probudit z letargie. Tento zákon přináší významný nárůst pravomocí České národní banky a není to jen v oblasti regulace hypotečního trhu, ale jak pan guvernér sám přiznal, České národní bance, pokud ten zákon schválíme, dáme do vlnku další nástroje tzv. netradiční měnové politiky. Takže jestli se vám líbilo a jestli nemáte obavu z toho, co dělaly velké světové centrální banky, když rozjely rotačky peněz, když šly do záporných úrokových měř, když kupovaly do bilancí bank bondy firem a státu, které se snažily zachránit, tak to přesně my umožníme České národní bance. Já si to nepřeju. Věřím v to, že České národní bance stačí tradiční nástroje měnové politiky, že když jí tyto tradiční nástroje došly, tak si uměla sáhnout na netradiční nástroj v podobě oslabování koruny. A opravdu nechci sledovat, jak roste bilance, rozvaha České národní banky, tak jako rostou do astronomických výšek bilance centrálních bank ve světě, které se plní cennými papíry, které by často normální investor nekoupil ani za jeden halíř. Opravdu si toto nepřeji a prosím, zvažte, až budete hlasovat o tomto zákoně, jestli skutečně chceme dát České národní bance stejné nástroje, na které se řada ekonomů, jak praktických, tak teoretických, dívá velmi, když použijí slovo klasika, s povytaženým obočím, protože nikdo netuší, co udělá to obrovské množství peněz, které ty rotačky po poslední krizi vyemitovaly směrem do ekonomiky, co to udělá za pár let.

K té druhé části zákona, já bych skoro řekl, že o trochu méně významné, než k tomu nárůstu pravomocí v oblasti netradičních nástrojů měnové politiky, ale stejně závažné, k regulaci hypoték. Tady chce Česká národní banka do rukou nástroj na hašení požáru, který sama způsobila. Protože co způsobilo nárůst objemu hypoték? Co způsobilo nárůst objemu celého úvěrového hypotečního trhu? No samozřejmě to byla politika levných peněz! Česká národní banka snižovala úrokové míry, a světe, div se, klienti, občané na to reagovali tím, že za nižší cenu peněz si pořizovali bydlení. Co jiného by si měli pořizovat, když viděli ostatní centrální banky, jak tou enormně uvolněnou měnovou politikou likvidují jakákoli aktiva, do kterých bylo dříve možné investovat tak, aby vynášela nějaký přiměřený úrok? To ta měnová politika, kterou chce těmi netradičními nástroji dělat Česká národní banka, zlikvidovala. A lidé zvažovali a jako dobrý nápad jim přišlo uložit své peníze v nemovitostech. Proto ten nárůst objemu hypoték. Samozřejmě kvůli tomu, a mluvil tady o tom kolega Munzar, kvůli tomu, že se u nás z mnoha důvodů nestaví, tak rostla

i cena těch hypoték. Takže vedle nízké úrokové sazby se k tomu přidal nárůst cen nemovitostí a měli jsme tady velmi rychle rostoucí hypoteční úvěrový trh. Nicméně je potřeba říct, že Česká národní banka od nás chce nástroje, kterými chce hasit požár, který sama způsobila.

Česká národní banka také ty nástroje, které chce mít ze zákona, které mají mít zákonnou podobu, už dneska využívá. Všechny ty tři nástroje už dneska formou doporučení bankám de facto nařizuje, i když je to doporučení, tak ty banky to samozřejmě respektují. A respektují to proto, že Česká národní banka jako dohledový orgán má samozřejmě celou řadu nástrojů směrem ke komerčním bankám, které by využila – a jsou to velmi drsné nástroje – ve chvíli, kdy by to doporučení ze strany České národní banky nebylo těmi komerčními bankami akceptováno.

A když se podíváte na ten trh, tak se můžete i podívat, co se stalo ve chvíli, kdy Česká národní banka zavedla přísnější nástroje, že už nešlo si půjčovat na 90 % hodnoty nemovitosti, že ty nástroje byly přísnější. Co se stalo? Těsně předtím, než to Česká národní banka zavedla, tak na tom trhu můžeme vidět obrovský skok, kdy si lidé řekli: Máme poslední šanci, než budou ty přísné limity platit, si pořídit vlastní bydlení, dosáhnout na hypotéku, na kterou už jako střední třída po té aplikaci limitů nesáhneme. Tak před tím datem, které Česká národní banka ohlásila, že k tomuto opatření sáhne, samozřejmě došlo k velkému nárůstu počtu uzavřených úvěrů. Takže Česká národní banka, která tyto nástroje chce využívat pro stabilitu finančního sektoru, pro stabilitu hypotečního sektoru, rozkolísávala trh tím, že s touto regulací přišla.

Třetí věc, Česká národní banka, pan guvernér jak v tom předcházejícím volebním období, tak i dnes určitě bude argumentovat tím, že se tyto nástroje, tyto limity využívají v celé řadě jiných států, ale je také potřeba říci, že v celé řadě jiných států situace na hypotečním trhu je úplně jiná. V ČR podíl hypoték na hrubém domácím produktu v roce 2008 byl něco přes 20 %. To je hluboce pod průměrem Evropské unie. Zkrátka nemáme napůjčováno prostřednictvím hypoték tolik peněz k hrubému domácímu produktu, jako má drtivá většina evropských zemí, a je tedy zřejmé, že i to riziko v případě toho, že by se něco s nemovitostmi dělo, že by se něco na hypotečním trhu dělo, je velmi výrazně nižší, než je tomu v celé řadě jiných států, které ty limity využívají. Navíc v celé řadě států nevyužívají všechny tři limity najednou. Využívají třeba jeden, dva, kombinaci. Ale Česká národní banka, která nemá z hlediska mezinárodního srovnání potřebu takové nástroje mít, tak chce do vínku, do rukou, hned nástroje tři a regulovat prostřednictvím všech tří. Opravdu to nepovažují za optimální vzhledem k tomu, jak náš hypoteční trh vypadá.

Rovněž když se podíváte na zdraví našich bank, tak všechny stress testy, které se mezinárodně dějí, tak jejich výsledky ukazují na to, že český finanční sektor, české banky jsou ve srovnání i se západoevropskými bankami na tom velmi dobře a že jsou zdravé. Takže ani z tohoto důvodu nemusíme mít obavu, že bychom něco takového potřebovali, abychom bránili nějakému kolapsu bankovního sektoru v České republice.

Rovněž podíl tzv. nevykonných úvěrů na celkových klientských úvěrech je v České republice dlouhodobě nízký a v posledních letech navíc klesá. Poslední číslo, co mám, tak klesl o 0,7 procentního bodu na 3,2 % podílu nevykonných úvěrů na celkových klientských úvěrech. Je to nejméně za deset let. Stejně tak, když se podíváme na další srovnání, Česká národní banka často argumentuje, že pokud se ekonomika dostane do potíží, pokud ceny nemovitostí klesnou, splaskne nějaká bublina, tak největší problém budou mít lidé, kteří nejsou vysokopříjmoví, budou mít problémy se splácením. Tak opět, když to mezinárodně srovnáme, tak chudší lidé, sociálně slabší lidé v České republice, kteří mají hypotéku, tak tento podíl je šestiprocentní. Zase třeba v EU je podíl dvojnásobný. Takže ani co se týče struktury toho, komu české banky napůjčovaly, tak se nemusíme bát, že napůjčovaly nějaký velký objem hypotečních úvěrů to nejslabší sociální skupině obyvatel.

Takže já samozřejmě souhlasím s tím, že to je zákon, který se dotkne střední třídy. To, že tady budou přísnější limity, to znamená, že si lidé nesáhnou na nějaký vysoký podíl hypotéky k ceně té nemovitosti, že budou limitováni svým příjmem, to samozřejmě znamená, že tyto lidi odsouváme z možnosti pořídit si vlastní bydlení a více ten hypoteční trh otevíráme lidem, kteří si kupují nemovitosti jako další investici. Mají nemovitosti, vidí, že ceny nemovitostí v Praze rostou, mají dostatek finančních prostředků, vědí, že cena peněz je nízká, tak si od té banky půjčí, protože vědí, že ty ceny bytů, jejich cena poroste rychleji, a takto vydělávají, což samozřejmě dále komplikuje situaci pro ty lidi, kteří takový dostatek kapitálu nemají, normální rodiny, začínající páry, střední třída – prostě tímto opatřením jí zavřeme dveře k vlastnímu bydlení a o to více otevíráme dveře pro ty, kteří si nemovitosti kupují jako investici a kupují si pátý, šestý, sedmý, desátý byt, jak chcete.

Zároveň si nemyslím, že to je nějaké sociální opatření, které by chránilo tu skupinu obyvatel, která je riziková. Protože co takový člověk udělá, když přijde do banky a banka mu neposkytne 80procentní hypotéku, ale jenom 70procentní nebo 60procentní? Co takový člověk udělá? Půjčí si u té banky, která je regulována, která má svůj risk management, zkoumá bonitu toho klienta, rozhoduje se sama, jestli mu půjčí, nebo nikoli. A tomuto člověku, ať by její risk management vyhodnotil, že ještě má šanci mu půjčit, že to pro ni není tak velké riziko, tak z důvodu nějakého regulatorního opatření ze strany ČNB půjčit nebude moci, půjčí mu jenom část. Co ten klient udělá? Klient půjde za nebankovním subjektem, půjde si půjčit peníze někam jinam, a ten nebankovní subjekt samozřejmě může poskytovat ty peníze za mnohem horších úrokových podmínek, za mnohem horších smluvních podmínek. A to riziko takového člověka, že spadne do exekuce, že se ocitne na nějaké hraně, bude samozřejmě větší než ve chvíli, kdy by měl půjčeno pouze ze strany standardní banky, která si umí poradit i ve chvíli, kdy ten klient se dostává do potíží. A pokud s ní standardně komunikuje, tak dokážou i nějaké nepříznivé období překlenout. U těch nebankovních subjektů už to bude samozřejmě pro toho klienta v nesnázích mnohem horší.

Čili dámy a pánové, já vás prosím o to – já nevím, jestli to už udělal kolega Martínek přede mnou, pokud ne, tak já dávám návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení, protože si zkrátka nepřeji, abychom v ČR jednou viděli rozjeté rotačky peněz a

kvantitativní uvolňování. A nepřeji si, abychom zamezovali střední třídě v přístupu k hypotékám a vyháněli ji k nějakým spekulantům a nebankovním subjektům, kde si budou půjčovat za mnohem horší peníze, a může to způsobit daleko horší sociálně-ekonomickou situaci. Tento zákon není dobrý, nepotřebujeme ho a prosím vás, abyste ho nepodpořili. (Potlesk ze strany poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Václav Votava. A než dojde k mikrofonu, přečtu dvě omluvy. První je paní poslankyně Jana Pastuchová, omlouvá se dnes od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, a pan poslanec Marek Výborný dnes od 17.45 hodin do konce dnešního jednání z rodinných důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já na rozdíl od pana kolegy Skopečka, i když mu rozumím, nebudu hlasovat pro zamítnutí. Já si rád ještě vyslechnu debatu, která bude tedy na rozpočtovém výboru, to v každém případě. Nicméně já jsem i minulé volební období byl kritikem tohoto návrhu zákona, především co se týká regulace – abych neřekl možná brutální, ale tvrdé, tvrdé regulace hypotečních úvěrů. A byl jsem rád, že tehdy to spadlo pod stůl. A je třeba říci, že to šlo skrz všechny politické strany, které byly zastoupeny ve Sněmovně.

Samozřejmě chápu, nebo mohu chápat argumenty ČNB. Já bych vůbec neřikal nebo nemluvil o nějakém zvyšování pravomocí. Ono někdy ty pravomoce je třeba zvýšit, pokud to má nějaký význam. Nicméně v tomto případě, v případě hypotečních úvěrů, si myslím, že to vůbec není namístě. Banky dnes mají doporučení, jak se mají chovat při přidělování hypoték. Já si myslím, že je naprosto dostatečné, aby to zůstalo tak a aby se to nedostávalo přímo jako zákonná úprava. Já si myslím, že z těch bank děláme dokonce takové nesvéprávné subjekty. Pan kolega Skopeček to řekl: banky jsou zdravé v ČR. A takové to kdyby, kdyby. Kdyby, nebyly by ryby, že jo? Takže banky procházejí zátěžovými testy. Ta regulace bank u nás je myslím dostatečná. Přijali jsme zákon o spotřebitelském úvěru, který (čas!) – já to jenom dopovím, pane místopředsedo – který (čas!) jasně říká, jak banky mají postupovat při přidělování úvěru, co všechno mají prověřovat. (Já se omlouvám, ale čas.) Takže беру to naprosto za nadbytečné, to, co je v zákonu, co se týká regulace.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, abychom dodržovali čas pro faktickou poznámku. A platí to pro úplně každého v tomto jednacím sále. K rozpravě je přihlášen pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pane guvernére, vážená paní ministryně, pěkný podvečer. Já si také dovolím pár poznámek v duchu toho, o čem

jsme se bavili na podvýboru pro bankovníctví v této věci, a bude se to týkat zejména té části pravomocí v oblasti hypoték.

Na začátku pár pozitivních věcí. Jednak kvitují tedy ten posun a to zjemnění podmínek u žadatelů do 35 let. Stejně tak jako rozumím tomu principu, že jde o prevenci a že je potřeba, že se tady nebavíme o situaci, která je v této chvíli, kdy máme nejnižší nezaměstnanost, ekonomický růst, rostou platy i důchody a podobně, ale že ta situace samozřejmě tady nebude navždycky a ta situace se může zhoršit.

Nicméně zároveň bych tady chtěl vznést několik dotazů, zejména tedy na pana guvernéra, abych to jaksi lépe pochopil. Protože za mě se, podle mě, v určitých částech zaměňuje následek za příčinu.

Za prvé, pozice ČR obecně dlouhodobě i v této chvíli. U nás fungují banky konzervativně. Fungovaly tak i před přijetím zákona o spotřebitelském úvěru k 1. prosinci 2016 a fungují tak i v této chvíli. Budiž takovým důkazem, protože jsme byli jedna z mála zemí, která nedala ani korunu do ozdravení bank po finanční krizi v roce 2008. Dále, zisky bank v ČR jsou rekordní, jsou mnohem vyšší než u jejich matek, a to – a to já tady velmi kvituji – i při poklesu výnosu z bankovních poplatků. Když to porovnáme s rokem 2012, tak ten pokles je neuvěřitelných šest nebo sedm miliard, a i přesto ty banky jsou zdravé, fungují, mají rekordní zisk.

Jak již bylo řečeno, ten default klientů u hypotečních úvěrů je někde kolem 1,4 %, takže jsme na tom dvakrát lépe, než je průměr EU. Nevím, možná si myslím, že jsme na tom skoro nejlépe tedy z celé EU. To je ten kontext řekněme bankovní ekonomický.

Kontext obecně principu vztahu ČNB a bank, o tom už mluvil tady kolega Skopeček, tak já to nebudu protahovat. Bavíme se tady o kultivovaném prostředí, kde i pouhé doporučení banky ve svém vlastním zájmu, protože to je velmi regulovaná oblast, dodržují.

To znamená, že v této chvíli bych si dovolil položit první dotaz, jestli to doporučení nestačí, jestli tedy jsou banky nebo finanční instituce, které jdou i nad rámec toho doporučení, které dnes ČNB v této věci má.

Pokud jde o ten kontext bydlení, tak ten je potřeba také tady podtrhnout. Za prvé obecně ceny nemovitostí jdou u nás rychleji nahoru než ve zbytku Evropy. Je to dáno také tím, že se třeba nestaví, je tlak poptávky, kterou neumí uspokojit nabídka. Bavíme se tady o změně stavebního práva, to je legislativa na dlouhou dobu. Zároveň ale samozřejmě rostou i úroky. Za poslední dva roky vlastně Česká národní banka to zvedla z té technické nuly řekněme o dva procentní body. To znamená, že vlastně rostou i náklady a zároveň se zpřísňují ty hypotéky. Tady byla i možnost získat stoprocentní hypotéky, dneska jsme na těch 80 %, a teď jsou tam právě i ty další parametry – DTI, DSTI a podobně. Jinými slovy, na ty hypotéky dnes často, a zejména ve velkých městech – v Praze to je vidět extrémně –, nedosáhnou i středněpříjmové vrstvy, což je mrzuté. Já při svých přednáškách finanční gramotnosti říkám, že hypotéka je jedna z mála oblastí nebo jeden z mála druhů úvěrů, kde doporučuji se zadlužit, když to takhle řeknu, protože to je svého druhu investice do sebe, do sebe sama a do něčeho, co na té hodnotě neztrácí a nebude ztrácet v čase. A

v této chvíli se dostáváme do fáze, že vlastně na tu hypotéku lidé, kteří mají nadprůměrné příjmy, často nedosáhnou.

Jaký to má potom výsledek, o tom už také mluvil jeden z kolegů předřečníků, že ve chvíli, kdy skutečně bude hrozit velké zpřísnění, tak se stane vlastně to, proti čemu my všichni tady varujeme. Hypotéka a vlastnické bydlení není pro každého, někteří prostě budou muset žít v nájmu nebo se často stěhují, mají jiný styl života a podobně, nicméně ti, kteří chtějí mít vlastnické bydlení a chtějí do hypotéky, tak samozřejmě to pečlivě sledují. V momentě, kdy hrozí zpřísnění, tak v té chvíli uspíší to svoje rozhodnutí požádat o hypotéku a v té chvíli se skutečně můžou právě z nich rekrutovat ti, kteří potom za dva za tři roky, až se třeba zvýší úroková sazba a budou refinancovat, tak na to mít nebudou. Takže my vlastně tímhle můžeme vytvořit určitou skupinu lidí, kteří by o tu hypotéku žádali třeba za rok, za dva, za tři, a my je vlastně tím přimějeme, aby žádali dříve, aby se vyhnuli tomu zpřísnění.

Abych tady nezdržoval, protože bude určitě podrobná debata v tom druhém čtení – tím jsem chtěl říct, že já tedy nepodpořím to zamítnutí, ale naopak bych rád tady o tom detailně diskutoval a navrhu i rozšíření, abychom to projednávali nejen v rozpočtovém, ale i v hospodářském výboru.

Já bych měl spíš dotaz na pana guvernéra, jestli si můžu dovolit, proč, když se podíváte do té důvodové zprávy, tam máme vlastně všechny ty tři parametry. Protože všechny ty tři parametry, to znamená řešení LTVD, DTI a DSTI, by mělo kromě České republiky jenom Slovensko ze všech zemí Evropské unie a vlastně tři parametry má dohromady s Českou republikou sedm zemí, to znamená šest jiných zemí, s tím, že tyhle tři parametry má jenom Slovensko. Tam u těch ostatních zemí jsou to jiné metody, např. limitace délky hypotečního úvěru apod., jiný druh regulace.

Já jsem se tudíž chtěl zeptat, jestli je skutečně úplně nezbytně nutné jít do těch tří parametrů a vlastně se po boku Slovenska dostat do úplně nejpřísnějších norem, i přes ty všechny parametry, které jsem já na začátku zmínil. To znamená, že my jsme země s nejmenším defaultem, s nejkonzervativnějším, dalo by se říct, bankovníctvím, nejméně důležitým, a s prostředím, kde už dnes i relativně dobře příjmové kategorie na tu hypotéku nedosáhnou.

Já děkuji za tu debatu, děkuji za ty odpovědi a budu se těšit na hlubší diskusi k tomuto tématu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Miroslav Kalousek. Já přečtu omluvu. Pan poslanec Roman Onderka se omlouvá dnes od 15.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a zítra, to je ve čtvrtek 23. 1., od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů. Prosim, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pokusím se být co nejstručnější. Dámy a pánové, v té diskusi, která není úplně čerstvá, protože jsme o tom diskutovali už v minulém volebním období, se občas pohybujeme mezi dvěma extrémy. Já tvrdím, že hypotéka není základní lidské právo. Doufám, že v inflaci návrhu na

ústavní práva ať již na vodu, či na placení v hotovosti nikdo nepřijde s ústavním právem na hypotéku. A pokud by tady existoval jakýkoli politický tlak – historicky si ho pamatujeme třeba ve Spojených státech za pana prezidenta Clintona – pokud by tady existoval jakýkoli politický tlak na komerční banky a na hypoteční banky, aby za každou cenu dávaly hypotéky přes únosnou míru rizik, byl bych první, kdo by bil na poplach a byl bych proti tomu, protože ty banky mají svůj risk management, znají svá úroková rizika, znají svoji kapitálovou přiměřenost a koneckonců mají svého odpovědného regulátora, který hlídá jejich zdraví.

Tím druhým extrémem je nařizování, které v podstatě už vyřazuje z provozu onu diskreční pravomoc a onu úvahu toho, kdo ty peníze poskytuje, zda to riziko je, nebo není únosné. Prostě tady bude mít nařízeno ze zákona, že jakkoli by se mu zdál ten klient tisíckrát bonitní, tisíckrát důvěryhodný, on mu ze zákona tu hypotéku poskytnout nemůže, a to mi připadá jako druhý extrém. Jako kdyby ty banky neměly dost obezřetnosti, jako kdybychom měli pocit, že nejsou dostatečně stabilní a neměly svůj krizový management, neměly svá oddělení úvěrových rizik a jako kdyby nebyly přičetné. Na jedné straně je klient, který při žádosti o hypotéku zvažuje míru svého rizika budoucího dlužníka, na druhé straně je věřitel, který zvažuje míru rizika svého věřitele. A já za posledních několik let nemám sebemenší pocit, a když tak ať mě pan guvernér vyvede z omylu, že snad by chování českých bank v oblasti hypoték bylo přehnaně rizikové.

Co mně vadí snad vůbec nejmíc na té předloze, je pak ona výjimka. Já chápu, že byla vedena dobrou vůlí, ale prostě pod politickým tlakem, že vlada takovým návrhem ztíží mladým rodinám přístup k hypotékám, tak tam máme výjimku, že prostě do určitého věku ten klient, byť by měl být posuzován jako rizikový, tak ho zas tak jako rizikového prostě ty banky posuzovat nemají. To už je politické rozhodování o úvěrových rizicích a to je něco, s čím máme mimořádně špatnou zkušenost. To si pamatujeme z bankovního socialismu, kdy pod politickým tlakem tenkrát ještě polostátní banky prostě holt někomu úvěry dávaly a někomu nedávaly. A nebylo to pouze na zvážení příslušného rizika, bylo to prostě na politický pokyn. A ten politický pokyn my vkládáme přímo do návrhu zákona? A kdo tam bude příště? Blondáci, katolíci? Co je to za nesmysl? Buď ten klient je bonitní a důvěryhodný, nebo je rizikový. A prostě vytvářet politické distorze, že když je mi o deset míň, tak rizikový nejsem, než když je mi o deset víc, to je prostě distorze, která si myslím, že do našeho retailového systému nepatří a nesmírně mně vadí. A nemyslím si, že bychom to měli odstranit tak, že bychom měli být tvrdí i na ty mladé. Myslím si, že bychom to měli odstranit tak, že bychom tuhle regulaci, kterou vlada navrhuje, neměli zavádět pro nikoho.

A k těm ostatním kompetencím týkajícím se netradiční monetární politiky, odpusťte mi, možná je to ročníkem narození. Já jsem vyrostl v době, kdy měnové financování, kterému se dnes říká kvantitativní uvolňování, bylo pokládáno za hřích a za něco neředstavitelného. Možná je to dáno věkem, možná je to přílišným konzervativismem, nicméně pokud Poslanecká sněmovna a posléze Senát schválí České národní bance tyto kompetence, tak si dejme do zákona anebo do usnesení, že Poslanecká sněmovna a vlada rezignuje na svoji úlohu v rámci hospodářské politiky

státu. Protože pak vložíme České národní bance do rukou takové nástroje, že jakékoliv nástroje fiskální politiky státu, které aplikuje běžnými mechanismy, budou zcela marginální proti nástrojům České národní banky. Pak přestaňme říkat, že děláme hospodářskou politiku, a svěřme to sedmi mužům jmenovaným bez jakékoliv kontroly jedním mužem, a to říkám ve vši účtě k těm sedmi mužům.

Já jsem člověk, když si proberete zpátky deset let, velmi loajální – vlastně víc, patnáct let – člověk velmi loajální k nezávislosti České národní banky, k její kompetenci. Hájil jsem ji v 99 % případů, ale prostě nevezmu si na svědomí zvednout ruku pro to, abych jim předal tyto kompetence. Pak zapomeňme na to, že ve volbách se rozhoduje o hospodářské politice státu. Ne! Pak se o ní bude rozhodovat jenom na Hradě, kdy libovolný prezident bude jmenovat libovolné členy Bankovní rady. Já jsem zásadně proti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Předpokládám, že pan poslanec Ferjenčík se hlásí do rozpravy. Takže s faktickou poznámkou pan poslanec Skopeczek. Prosím.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně za slovo. Já chci zareagovat na svého předřečníka. Já si také samozřejmě nemyslím, že hypotéka nebo na hypotéku, že to je lidské právo, které musí každý, kdo o ni požádá, dostat, že by snad stát měl motivovat k tomu, aby byly poskytovány – to už si užily Spojené státy, které prostřednictvím dvou státních agentur Fannie Mae a Freddie Mac Clintonovy éry způsobily hypoteční krizi ve Spojených státech. Nicméně naštěstí takovéto agentury v České republice nemáme a snad mít nebudeme. Na hypotéku určitě není lidské právo, nebo jakékoliv právo. Ale přeci banky mají své vlastní manažery, své vlastní analytiky, kteří umí vyhodnotit to, jestli je daný klient bonitní, nebo není bonitní. A na základě zralé úvahy, na základě toho, jestli je schopen jim ten klient vydělat, nebo jestli jim způsobí ztrátu, tak samozřejmě tu hypotéku udělí, nebo neudělí.

Nemáme banky, které by dávaly hypotéky jako na běžícím pásu, aniž by zvažovaly rizika toho klienta. Česká národní banka tímto zákonem říká, že máme neschopné risk manažery v bankách, že nejsou schopni ohodnotit bonitu klienta a že to za ně musí dělat centrální bankéři. Já si to nemyslím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. V rozpravě vystoupí pan poslanec Ferjenčík. A já přečtu omluvy. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá dnes mezi 17.15 a 23.59 hodin z důvodů pracovních a pan poslanec Tomáš Vymazal se omlouvá ze zbytku dnešního jednacího dne ze zdravotních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl nejprve zmínit vlastně věc, kterou vnímám trochu jako problém u tohoto tisku, že se... Vlastně obsahuje dvě věci, které spolu příliš nesouvisí, a obě budou mít vlastně

obrovský vliv. Já se obávám toho, že ta debata o bydlení a hypotékách vlastně zcela zastíní debatu o roli národní banky na volném trhu úvěrových operací.

Myslím si, že obavy národní banky v oblasti hypotečního trhu jsou poměrně odůvodněně především ve vztahu k tomu, co se stalo třeba v Irsku nebo v jiných zemích v období hospodářské krize a velkého poklesu. Tam prostě dochází k poklesu cen nemovitostí o desítky procent. V Irsku to bylo v některých – v Dublinu třeba až o padesát až šedesát procent, a potom skutečně dochází k obrovského nárůstu lidí, kteří nejsou schopni splácet původní úvěry, případně nemají vůbec motivaci splácet ty původní úvěry. A je mi to přiznat, že ty banky, které jsou pod tvrdým konkurenčním tlakem, aby ty hypotéky prodávaly, tak nejsou úplně motivované se chystat na takovouhle krizi, protože vědí, že když přijde, tak nakonec je ten stát stejně zachrání, protože jinak by se zhroutil celý bankovní sektor. Takže podle mě ty obavy jsou namístě. A je namístě bavit se o tom, která opatření jsou rozumná a která nejsou rozumná.

Na rozdíl od pana předsedy Kalouska si myslím, že výjimka pro mladé lidi je naprosto namístě. Právě z toho důvodu, že statisticky, člověk, kterému je 35 a bere nějaký plat nebo mzdu, nebo 36, abych byl přesný, tak je méně rizikový než člověk, kterému je 45 a bere úplně stejný plat nebo mzdu. To znamená, že ve chvíli, kdy národní... Statisticky samozřejmě. Samozřejmě na úrovni jednoho klienta to může být jinak, ale jako celá věková skupina. Takže ve chvíli, kdy národní banka nastavuje ta kritéria pro celý trh, tak je namístě zohlednit ten statistický rozdíl mezi jednotlivými účastníky toho trhu. Takže tam si naopak myslím, že je to rozumné diferencovat.

Já si myslím, že vlastně otázka, na kterou bychom se měli více zaměřit, je otázka toho, co dneska nastává, že se část těch hypoték nebo hypotečních úvěrů přesouvá normálně do spotřebitelských úvěrů. To znamená, že člověku dají hypotéku jenom na 80 %, ale on si na 10 % vezme spotřebitelský úvěr, takže to kritérium loan to value úplně neřeší ten problém poklesu cen na omezení schopnosti splácet. A možná tady tenhle problém by si zasloužil daleko víc pozornosti než to DTI a DSTI. A já tady vidím potenciální velkou slabinu té regulace. Nedávno jsem si sám pořizoval hypotéku a první věc, co mi nabídli, byl spotřebitelský úvěr, který mi pomůže pokrýt těch 10 nebo 20 %, která člověk musí mít, nebo musí složit sám. Takže rozhodně si nemyslím, že to je virtuální problém, a zaslouží si to větší pozornost.

Důvod, proč já budu hlasovat pro vrácení k přepracování, je ta druhá část. To jsou ty obchody na volném trhu a úvěrové operace. Chtěl bych se zeptat pana guvernéra, jestli ten zákon skutečně umožní, aby národní banka kupovala například dluhopisy soukromých firem, aby kupovala jejich pohledávky, aby vlastně národní banka třeba zachraňovala nějakou korporaci, jejíž význam je značný pro hospodářství celé ekonomiky, takže to bude odůvodnitelné cenovou stabilitou.

Já si myslím, a v tomhle souhlasím s kolegou Kalouskem, že je potřeba dobře vyvážit pravomocí vlády a národní banky v otázkách hospodářské politiky. A jestli tedy chápu dobře tu míru rozšíření pravomocí ČNB v těchto oblastech, tak hrozí, že například prezidentské volby se stanou kolbištěm, kde se bude řešit zásadní ekonomické směřování země, a vlastně to v důsledku může i ohrozit právě tu

nezávislost České národní banky na politické moci. Protože pokud přijmeme toto razantní rozšíření pravomocí, tak bude daleko větší motivace ten prezidentský úřad obsadit právě s dopadem na to, kdo v té Bankovní radě bude a co bude nebo nebude dělat. Takže tady já vidím poměrně značné riziko, které by si zasloužilo velmi podrobnou debatu, která bohužel z podstaty věci bude zastíněna debatou o dostupnosti bydlení, a kdo může za to, že rostou ceny nemovitostí. (V sále je trvalý hluk.)

Poslední poznámka – ještě zpátky k tomu hypotečnímu trhu. Je potřeba si uvědomit, že dostupnost hypoték je jeden z faktorů, který ovlivňuje samotnou cenu nemovitostí. Ve skandinávském světě se v několika zemích stalo, že se staly běžnými hypotéky na dobu, která třeba převyšuje i život člověka, s tím, že v praxi splácí jenom úroky té hypotéky a třeba má hypotéku na sto let, a to samozřejmě způsobí obrovský příliv kapitálu na ten nemovitostní trh a ten obrovský příliv kapitálu způsobí i růst cen nemovitostí. Takže sice krátkodobě rozšíříme počet lidí, kteří si můžou dovolit hypotéku a pořídit nemovitost, ale dlouhodobě to vede k obrovskému zvýšení cen nemovitostí, k nafukování té bubliny. A uvidíme, co se stane, až přijde další větší zpomalení. Naposledy v Praze klesaly ceny nemovitostí o 20 %, když přišla krize.

Takže si myslím, že tohle je téma, které si zaslouží pozornost. Byl bych velmi obezřetný s těmi soudy, že tady všichni dobře splácejí, tak to nemusíme řešit, protože to se ukáže až v krizi, jestli je ten systém stabilní. Mějme na paměti i to, že to není hra s nulovým součtem, že to, kolik peněz na ten nemovitostní trh pustíme, také ovlivní to, jaké budou ceny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Já jsem nechtěl pana poslance přerušovat, ale hluk v jednacím sále je neúnosný. Absolutně neúnosný. Já bych poprosil hlavně poslance na levé straně sálu, jestli by se mohli ztišit, a kdokoli chce cokoliv projednávat, tak ať to činí v předsáli. Děkuji.

Mám tady dvě faktické poznámky – pan poslanec Munzar, pan poslanec Václav Klaus a pak, pokud nebude nikdo přihlášen v rozpravě, tak ještě v rozpravě udělím slovo panu guvernérovi. Prosim.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím faktickou poznámkou reagovat na pana kolegu Ferjenčíka vašim prostřednictvím. Tady v tom se budeme lišit, protože já osobně se domnívám, že co se týká hodnocení rizikovosti klienta a bonity určitého klienta, tam se to naopak musí dělat individuálně, tam to nejde dělat podle skupin, protože samozřejmě může být třicetiletý člověk, který je více perspektivní než pětáctýřetiletý, ale zároveň může být více bonitní nějaký člověk, kterému je 37, než třeba ten pětáctýřetiletý. Tam se to prostě nedá udělat podle skupin, tam se to skutečně dělá individuálně. Proto komerční banky mají k tomu své analýzy, proto hodnotí bonitu klienta a proto si stanovují rizika, jakým se třeba chtějí vyhnout.

Ale já si neodpustím poznámku, že bohužel i hlasy Pirátů, i hlasy europoslanců za ANO možná tady brzy budeme diskutovat o tom, že se klienti hodnotí nikoliv podle bonity, ale podle uhlíkové stopy, což je do budoucna velká tragédie.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Ferjenčík, také s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já bych chtěl vašim prostřednictvím zareagovat na poslance Ferjenčíka, který tady obhajoval, jak Česká národní banka má hodnotit mladé lidi a podobně. Pan bakalář Ferjenčík nám tady konstruoval, od kolika let je kdo jak bonitnější klient. Prosím vás, opravdu si myslíte, že ty komerční banky jsou úplní tupci, kteří to nehodnotí, a musí to za ně dělat ČNB, nebo v ještě drakoničtějším případě poslanec Ferjenčík? Já si to tedy nemyslím!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou mám ještě přihlášeného pana poslance Ferjenčíka. Poprosil bych opravdu poslance na levé straně sálu, říkám to znovu, abychom se zklidnili. Děkuji.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji, pane předsedající. Já se pokusím ještě jednou vysvětlit, o co jde v tom sporu. Jde o to, že ČNB a vláda navrhly nějakou míru regulace. Národní rozpočtová rada dala zásadní připomínku, že tato regulace by měla být méně přísná pro mladší lidi, a to ze statistických důvodů, protože je racionální očekávání, že lidem pod 36 let věku stoupnou příjmy v budoucnu více než lidem nad 36 let věku, kteří mají v tu chvíli stejný plat nebo mzdu. To je prostě statistický fakt. Takže právě proto, že ty banky by rády mladší lidi ohodnotily jako méně rizikové, tak je v zákoně nižší bariéra pro dávání hypoték mladším lidem.

Já absolutně nechápu, proč tady někdo bojuje proti tomu, abychom umožnili bankám méně rizikové klienty ohodnotit a dát jim hypotéku podle toho, jak oni sami chtějí, to znamená, aby ten zákon více reflektoval realitu. Proč s tím bojuje zrovna pan Klaus, který se nejvíce ohání tím, že bojuje za obyčejné lidi, to nechápu už vůbec.

Tohle je důvod, proč je navrženo, aby regulace pro úvěry mladším lidem byla jiná než pro ostatní. Je samozřejmé, že na úrovni sjednávání hypotečních úvěrů to bude na té bance posoudit jednotlivého klienta, a je samozřejmé, že i při stejné mzdě nebo platu můžou být lidé ve vyšším věku, kteří na individuální úrovni budou méně rizikoví klienti, ale to přece my neřešíme. My řešíme regulaci celého sektoru, to znamená, za jakých podmínek jakým věkovým kohortám má být možné udělovat úvěry. A pokud skutečně statisticky mladším lidem rostou platy v budoucnu více, tak je racionální, aby mohli dostat hypotéku za méně přísných podmínek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Stanjura chce vystoupit s faktickou poznámkou? Nechce, takže tady mám pana poslance Václava Klause s faktickou poznámkou a pana poslance Vojtěcha Munzara taktéž.

Poslanec Václav Klaus: Já bych hlavně vyzval, abychom hovořili k meritu věci a ne k tomu, kdo co někdy říká, koho hájí. To je každého věc, ale když takhle hovoříte, pane poslanče Ferjenčíku, vaším prostřednictvím (směrem k předsedajícímu), tak třeba také bohužel platí, že muži mají vyšší příjmy než ženy, takže budete také hájit, když tady ČNB navrhne, že muži budou posuzováni nějak jinak než ženy? Nebo dokonce kdyby třeba Piráti měli výjimku, tak že třeba každý třetí pirát je poslanec, takže je jistě daleko více bonitní, aby také k nim ČNB přistupovala jinak? Takhle můžeme donekonečna pokračovat.

Vy jste vůbec nepochopil, o co se tady vede spor. Tady se vede spor o to, aby Česká národní banka nehodnotila za komerční subjekty, kdo je jak bonitní. To je celé.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Vojtěch Munzar a jeho faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já ještě vašim prostřednictvím na pana kolegu Ferjenčíka. To není boj o to, aby byla co největší regulace a ztížilo se to mladým lidem. Je to boj o to, já jsem to tady ve svém projevu říkal, že největší úlevou i pro ty mladé lidi bude, když se tato pravomoc vůbec nezavede. Mladí lidé mají největší problém – a to jsem tady také říkal – v tom, že mají dnes nedostatek úspor na zvyšující se spoluúčast a zároveň třeba na daň z nabytí nemovitosti. To je jeden z největších problémů a my to tady neřešíme. My řešíme pouze, jak zpříšňovat hypotéky, jak zvyšovat procento spoluúčasti, jak více zpříšňovat posuzování bonity klientů. Myslím si, že tato debata se vede obráceně, než by se vést měla.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík a jeho dvě minuty. Připraví se pan poslanec Bartoš. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Tak za prvé, já podporuji vrácení toho návrhu k přepracování, protože si myslím, že je příliš přísný v některých oblastech, myslím si, že ve skutečnosti to nepokrývá mladé lidi dostatečně. Ale především kvůli novým pravomocem národní banky ve druhé části tisku. Takže nejsme ve sporu ohledně postoje k zákonu jako celku, si myslím. Nicméně ve chvíli, kdy tady máme vládní většinu KSČM, ČSSD a hnutí ANO, která tady má 108 hlasů, a zdá se, že ten návrh podporuje, tak si myslím, že je naprosto racionální z naší strany chtít, aby aspoň na mladé lidi ten zákon nedopadl negativně. Myslím si, že je absolutně nesmyslné se tady o to dohadovat, když snad chceme, aby také mladší lidé měli dostupné bydlení.

Současně zopakují, ten zákon neřeší individuální klienty, řeší celý kmen klientů jako celek třeba ohledně povolených výjimek. Například kritérium LTV, to znamená, jaké procento ceny nemovitosti může banka půjčit, je podle mě poměrně racionální ochrana všech klientů před propadem na trhu s nemovitostmi, který už v minulosti už nás nastal. V zahraničí nastal v ještě daleko větším rozsahu. Skutečně v této situaci nechceme, aby člověk, který je donucen kvůli tomu, že ztratil práci, prodat svůj byt, tak aby výnos z prodeje mu nezajistil ani splacení dluhů, které má.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V rozpravě vystoupí pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych byl nerad, aby se ta polemika strhla na to, jestli se má mladým zmírnit regulace, nebo ne. Samozřejmě že ano, ale všem. To je to. To je ta vějička na to, abychom to podpořili. Samozřejmě že je to správně, ale nestačí to. Kdo z nás by vědomě ztěžoval mladým nějaké postavení třeba na hypotečním trhu? Ale to nám nesmí stačit. Takže když je vám 37 nebo 38 nebo 39, a teď bych mohl pokračovat, tak už nejste tak dobrý klient? A jak to víme? Nebylo by tedy řešením, když se tak bojíme o ty banky, jak to tak blbě dělají, že by pan guvernér a jeho instituce byla jediná, kdo by poskytoval hypotéky? To by byla asi stoprocentní jistota, že všichni všechno vrátí, kdybychom měli jednu státní banku, ta by všechno posuzovala a ty hloupé komerční banky, které produkují ty problémy, by z toho nebezpečného procesu vypadly. Doufám, že to nikdo nenavrhne. To by bylo skutečně jenom dodatečně ad absurdum – to, co je tady navrženo.

Přece abychom ten problém vůbec začali řešit, tak bych chtěl znát důvody, proč jej budeme řešit. Je největší problém bankovního sektoru nesplácení hypotečních úvěrů? Ano, nebo ne? Poprosím potom pana guvernéra, až bude vystupovat, aby mi odpověděl, zda největší problém v bankovním sektoru je nesplácení hypotečních úvěrů. Ano, nebo ne. Kolik jich je? Jsou ty úvěry kryty majetkem, nebo vznikají nedobytné pohledávky, velké problémy a ztráty? Až si na všechny tyhle otázky odpovíme ano, ano, ano, velký problém, vznikají nedobytné pohledávky, nemáme větší problém v bankovním sektoru než hypotéky, tak se bavme o regulacích.

Pokud mě paměť neklame, tak tuhle část zákona si nějak osvojilo Ministerstvo financí, ale nebyl to úplně jejich nápad. Dnes proti tomu ministryně financí neprotestuje, ale podle mých informací iniciátorem byla Česká národní banka. Když jiné skupiny píšou zákon pro sebe, tak mnozí poslanci říkají: pozor, pozor, ten, koho se to týká, vám připravil pozměňovací návrh, ten, koho se to týká, napsal ten návrh zákona. Vzpomeňme si na debatu o stovebním zákoně, kdo ho vlastně napsal, připravil a jaký je to problém – a oprávněně je to problém. A tady si Česká národní banka napíše zákon o České národní bance a málem každý kritik je označován za někoho, kdo by k tomu vystupovat neměl. Není to divné, že si ČNB píše zákon pro sebe, o sobě, že si zvyšuje další kompetence? Já tomu nerozumím. Velmi často slyšíme z úst guvernéra, a já to rád slyším, náš bankovní a finanční sektor je zdravý. A když si pak přečteme odůvodnění tohoto návrhu zákona, tak se musím ptát – co

platí? Platí první věta, že náš bankovní a finanční sektor je zdravý a silný a přežije i případné otřesy, které by k nám přišly zvenku, ne zevnitř? Anebo máme tak velký problém, že musíme zavádět nové regulace a zpříšňovat podmínky pro hypotéku?

Já klidně řeknu svoji osobní vzpomínku. Já jsem byl ten, který dostal stoprocentní hypotéku – stoprocentní. A už mi nebylo 36, už jsem byl starší. Ano, banka po nás chtěla hodně podkladů, ano, taky jsme se dlouho rozmýšleli, jestli to riziko, ten dlouholetý závazek přijmeme. Ale pan guvernér a vy, kteří pro to chcete hlasovat, byste lidem, kteří se ocitnou v podobné životní situaci, vlastně znemožnili, aby tak postupovali. Znemožnili byste tu svobodnou debatu mezi bankou a klientem a to konkrétní vyhodnocení rizik na obou dvou stranách, jestli ten, kdo si ty peníze půjčuje, má předpoklady pro to, aby dostal svým závazkům, a současně banka posoudí, zda současná či budoucí situace těch klientů je pro ni přijatelné riziko, aby takový úvěr poskytla.

Takže já tomu vlastně vůbec nerozumím. Proč to vlastně vůbec řešíme? A říkám, ta pochopitelná a správná úleva pro ty mladé nás nesmí odvést od toho, že by to mělo být pro všechny, nebo nejlépe vůbec.

V těchto měsících a letech platí doporučení České národní banky. Pane guvernére, je to tak? Tak já bych chtěl od vás slyšet informaci, zda máte vyhodnoceno, jak se komerční subjekty řídí doporučením regulátora. Kašlou na to? Postupují podle toho? V kolika procentech podle toho? A pokud na to nekašlou a řídí se doporučením regulátora, a já se jim nedivím, oprávněně se bojí regulátora a to je správné, tak proč to zase potřebujeme uzákonit? Preventivně? Řešíme problém Spojených států z roku 2010 v České republice v roce 2020 – Lehman Brothers? Co to má s námi společného v roce 2020? Co to má se situací v České republice společného? Odpověď je úplně jednoduchá. Vůbec nic. Je to pouze výmluva a je to pouze snaha České národní banky, docela pochopitelná, jako každé státní instituce mít víc a víc kompetenci, mít víc a víc vlivu. Nic jiného, nic racionálního za tím nevidím.

Určitě podpořím návrh na vrácení či zamítnutí tohoto návrhu zákona. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vznikla tady mírná přátelská nejistota, nikoliv spor, zda pan poslanec Martínek předložil návrh na vrácení k přepracování. Aby ta nejistota neexistovala, já stejně jako pan poslanec Martínek předkládám návrh na vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, předložil. Pan poslanec Martínek předložil návrh na vrácení tohoto materiálu k dopracování. Jelikož nemám nikoho přihlášeného v rozpravě, tak udělím v rozpravě slovo panu guvernérovi Rusnokovi. Prosím, máte slovo, pane guvernére.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, děkuji vám za možnost reagovat aspoň na některé výtky na adresu této novely zákona.

Já jsem tady strávil jistou část svého života. Vždycky jsem tušil, že je to tajemné místo, a dnes se mi to tedy znovu potvrdilo, protože jsem netušil, co všechno lze odvodit z této novely, za co všechno tato novela, potažmo její spoluautor ČNB, může. Ale k věci.

Prosím vás, tady je rozsáhlá kritika, že se vlastně připravujeme na něco, co není. Nemáme problém se špatnými úvěry. Potvrzují v tuto chvíli, že nemáme žádný zásadnější problém se špatnými úvěry. Bylo by to také divné v zemi, která ekonomicky prosperuje, abychom takový problém měli. Ale ta logika, proč chcete mít nějaký repertoár nějakých nástrojů, v podstatě nástrojů zvládnání nějakých rizik, když se nic neděje, je asi logika, jako že na co máme zákon o krizovém řízení, když zrovna teď není ani povodeň, ani není nějaká katastrofa, požáry nebo něco takového. To je prostě logika, kterou, se omlouvám, nemohu přijmout, protože ta legislativa se pokud možno v normální slušně fungující zemi obecně vytváří pokud možno na dlouhou dobu a vytváří nějaké prostředí, které je schopno reagovat na různé situace, na ten normální vývoj, ale i na ten vývoj, který nebude normální, standardní. A těžko budeme schvalovat zákon, až nedej bože jednou bude nějaká horší doba, přijde nějaká krize, a my potom asi za několik dnů těžko schválíme zákon, který umožní regulátorovi nebo jiným orgánům na to včas reagovat.

Čili já myslím, že to je nepochopení anebo nějaká záměrná dezinterpretace. Už to tady zaznělo od některých předřečníků. V tom Irsku v roce 2008 měli přesně takhle skvělý stav špatných úvěrů, jako máme my dneska. Žádné v hypotékách! Žádné. Během dvou čtvrtletí jich měli 25 %. Během dvou čtvrtletí! Protože prostě ta situace se dramaticky může změnit. Čili na to připravujeme ten zákon. Ne na to, že zítra máme tady něco začít regulovat.

A to je další moje obecná, ale doufám, že podstatná poznámka. Prosím pěkně, když bude tento zákon přijat, v což stále pevně doufám, tak domníváte se, že se něco změní na tom trhu hypoték, na stávajícím nastavení regulace ve smyslu našich doporučení? Nezmění se nic. My nechceme ty kompetence, jak o nich mluvíte, že se jich nemůžeme nabažít, my je nechceme proto, abychom teď šli regulovat nějak striktněji banky, nedej bože dokonce omezovat přístup mladým rodinám k bydlení. Nic takového ten zákon neobsahuje. Ten zákon říká, že mohou nastat jiné doby, mnohem horší, než jsou dnes, může se proměnit ten finanční trh, v tomto případě trh úvěrový, a to tak, že tady nebudeme mít jenom banky, které mají sídlo v České republice, mají tady ty svoje akciové společnosti, na které my jako regulátor lokální, ten home regulátor, jsme schopni solidně, efektivně dosáhnout, protože jsme taky jejich dohled z hlediska obezřetnosti, ale může klidně nastat situace, která se promění v čase a kterou z jiných zemí známe, že tady budeme mít třeba významný podíl poboček.

My pobočkám zahraničních bank, pokud tady je ING Bank N.V., pobočka pro Českou republiku, my jim nestanovujeme kapitál, my je neregulujeme z hlediska

obezřetnosti. To je věc holandského dozoru, protože oni mají svoji kapitálovou mateřskou základnu v Holandsku. My na ně nemáme žádné jiné páky než nějakou v podstatě ochranu spotřebitele, která je velmi samozřejmě soft v tomto případě, a nějakou minimální regulaci v oblasti likvidity. A to je úplně normálně možné, protože žijeme v Evropské unii, kde není povinnost mít tu banku v podobě akciové společnosti domicilované v té dané zemi, kde je ten regulátor, a my jsme samostatná jurisdikce, tak prostě my na ně nedosáhneme. Mohou se mnohem více prodávat hypotéky do budoucna přeshraničně. To mohou být platformy, které to budou prodávat na internetu, to se dneska děje v zemích, kde je to víc rozšířeno, ve Skandinávii. My na ně zase nedosáhneme.

Čili my tady chceme mít nástroje regulační pro budoucno taky. Přece ty zákony se nepišou... Já mám pocit, že se tady hádáme o to, co má dělat exekutiva, to jsme v tomto případě my, a v tom, jak má vypadat ten zákonný rámec. A já si myslím, že je dobré mít ten zákonný rámec takový, aby v tomto případě regulátorovi umožnil i v čase reagovat přibližně stejně efektivně, když se ten trh bude proměňovat, což se dá předpokládat.

Takže k některým dotazům, s dovolením, které tady zazněly od vystupujících. Ještě obecně k tomu. My po žádných kompetencích nebažíme, ba naopak. Čili jestli tady odhlasujete zákon, že nemáme být strážcem té tzv. finanční stability, kterou dnes máme vedle měnové stability jako základní úkol ve svém mandátu, tak já budu první, který bude šťastný. Za prvé. A za druhé můžeme stáhnout tento návrh. Jistě vláda zřídí nějaký orgán, jsou země, kde jsou to orgány mimo centrální banku, které se starají o finanční stabilitu a provádějí tu tzv. makrobezpečnostní politiku, a je to vyřešeno. Ale jestliže na jedné straně po nás chcete stejnými zákony schválenými stejnými rukama, že máme dbát o finanční stabilitu, a pak nám nechcete dát odpovídající dostatečně efektivní nástroje, to není náš názor, to je názor několikere míse IMF, to je názor té Evropské rady pro systémová rizika, no tak to nemůžeme plnit tu roli, kterou máme z jiných zákonů svěřenu. Čili prosím, zkusme se držet toho, že víme, co dělá levá ruka a pravá ruka. Takže my nebažíme po žádných dalších kompetencích. My budeme šťastní, když budeme mít těch kompetencí méně.

Tedy tady znělo samozřejmě, proč tři nástroje. To je prostě, jak říkám, to je sada nástrojů, které jsou k dispozici. To neznamená, že v každém okamžiku budeme používat všechny tři nástroje zároveň. Ten regulátor prostě potřebuje určitou pružnost, flexibilitu v tom, aby posoudil podle aktuální situace, jestli je potřeba použít jeden, dva, tři nástroje a jakým způsobem je kalibrovat. To přece těžko může dělat zákon a Poslanecká sněmovna. To samozřejmě je pochopitelné, a nakonec to doporučují i ty mezinárodní organizace, že širší spektrum těch nástrojů je v konečném důsledku, pokud se správně kombinuje a kalibruje, prostě efektivní. A také řada zemí ten repertoár nástrojů má podobně široký.

Samozřejmě že banky mají své rizikové procesy, procedury stanovování rizika, o tom není pochyb. A my samozřejmě necháváme bankám v rozhodující roli. To, co my tady požadujeme, aby bylo součástí zákona – je možnost stanovit nějaké maximální limity, stanovit nějaké stropy. My nebudeme nikdy posuzovat individuální ani skupinové záležitosti, to musí posoudit vždycky ta úvěřující banka a o tom nikdo

nepochybuje. A je také na bankách, aby samozřejmě tyto věci dělaly. Plus navíc ten zákon, tak jako dneska i ta naše doporučení, dává bankám pětiprocentní výjimky, tzn. pět procent případů, objemu, se vlastně neřídí žádnými limity, čili oni mohou flexibilně pokrýt ty specifické případy, které ta legislativa nikdy není schopna dokonale pokrýt, protože každý ten případ je unikátní svým způsobem, tak mohou prostě pět procent těch věcí zařadit do těch výjimek a mohou dát klidně 100 % hypotéku, když na to přijde, mohou klidně překročit ty limity, které mají dané, pokud jde o ty příjmové ukazatele. Každý ten ukazatel samozřejmě reaguje trochu na jinou věc. LTV reaguje na vývoj cen nemovitostí primárně, tedy aby ten poměr mezi půjčkami a cenami nemovitostí byl v nějaké harmonii. Samozřejmě ty ukazatele, které se dívají na příjmy, reagují na potenciální schopnost příjemců hypoték lépe, či hůře splácet ty hypotéky.

Ještě jedna poznámka. Pokud jde o nástroje pro centrální banku v oblasti měnové politiky, tak já myslím, že tady na to není prostor v tuto chvíli. Bylo by dobré, abychom si ve druhém čtení a zejména v rozpočtovém výboru prošli všechny ty eventuality, které tady někteří vyslovovali. Prosím pěkně, rozhodně se nemůže stát měnová politika nástrojem, to skutečně ta fantazie zašla už příliš daleko, dokonce nějakého tady politikaření, že snad operacemi měnové politiky tady budeme zachraňovat nějaké zombie firmy, a tím někomu budeme vyhovovat a někomu nevyhovovat. Za prvé tady platí nějaká pravidla, české zákony, evropské zákony antimonopolní o hospodářské státní pomoci atd., za druhé jsou tady samozřejmě taky pravidla měnového financování, velmi striktní, která samozřejmě zapovídají centrálním bankám dělat jakékoli výdaje, které by mohly být se blížít něčemu v podobě veřejných výdajů, dělat to za vlády, za správce veřejných financí. Takže myslím, že ty obavy jsou skutečně přehnané. A prosil bych, abychom si ty detaily případně vyjasnili na dalším projednávání.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky, pana poslance Skopečka a pan poslance Munzara, a pak s přednostním právem pana předsedu Stanjuru. Ještě než dám slovo, omlouvám se, přečtu tři omluvenky. Pan poslanec Jiří Kohoutek se omlouvá dnes od 18.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, paní poslankyně Karla Maříková dnes od 18.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Tereza Hyťhová dnes od 18.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Já chci zareagovat na slova pana guvernéra, respektive se ho zeptat. On v té své argumentaci říkal, že to, že bude mít nově, nebo že se uzákoní tři nástroje, tři typy těch regulací při poskytování hypoték, neznamená, že bude muset využívat všechny tři, že to je vždycky o té kombinaci, tak já bych se ho chtěl zeptat, v rámci těch doporučení, která dneska fungují směrem ke komerčním bankám, kolik z těchto tří nástrojů, která dneska chcete uzákonit a která

jsou jako doporučení těm bankám diktována nebo doporučována, jestli je to jeden, dva, nebo tři. To je první otázka.

Druhá poznámka. Úplně jsem nerozuměl té logice kolem toho Irsku, kde jste říkal, že během dvou měsíců se jim ten podíl úvěrů v nějakém selhání dramaticky zvyšoval, jak by jim pomohlo, když by v té chvíli měli uzákoněny tyto limity, jak by jim to pomohlo v tu chvíli k nějakému lepšímu vývoji. Tam to bylo přece úplně o něčem jiném.

A třetí věc k té finanční stabilitě. Ono to tady vypadá, jako že Česká národní banka nemá žádné nástroje k tomu, aby řešila finanční stabilitu, nemá žádné nástroje směrem k bankám. Vždyť to přece není pravda. Kapitálová přiměřenost, celá řada dalších nástrojů, kterými Česká národní banka finanční stabilitu bankovního sektoru v České republice řeší, tak těch má Česká národní banka celou řadu. A příznějme si, že od roku 2008 po pádu banky Lehman Brothers celosvětově míra regulací, které mají k dispozici dohledové orgány, a pan guvernér tu správně říkal, že v řadě zemí to dělají dvě instituce, aby právě jedna instituce neměla u sebe takovou míru pravomocí, jakou dneska chce Česká národní banka. (Upozornění na čas.) Tak to mají třeba Ministerstvo financí a centrální banka. Tak o kolik se třeba zvýšil jenom počet zaměstnanců České národní banky (Předsedající: Děkuji.) na dohledu od roku 2008? Myslím, že to bude poměrně vysoké číslo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Znova upozorňuji, že čas vymezený na faktickou poznámku je dvě minuty. Pan předseda Stanjura s přednostním právem v rozpravě. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Právě proto jsem si nevzal faktickou připomínku. Nejdřív se chci omluvit kolegovi Patrikovi Nacherovi, protože jsem zopakoval otázku, které položil on, a je to jenom čistá shoda okolností, ale je to fěrové, aby to zaznělo. Nicméně tím pádem ty otázky padly dvakrát, pan guvernér dvakrát neodpověděl. Mohu číst v tom jeho vyjádření, když vlastně říká, že jsme na tom jako v tom Irsku, že žádný problém není, že to je odpověď na tu první otázku, jak velký problém je na hypotečním trhu. To takhle můžu z toho jakoby přečíst, nicméně my jsme se oba dva ptali, jak se řídí komerční banky dneska doporučeními České národní banky, a na to jsme odpověď nedostali.

Já jsem rád, že tady je pan guvernér a že máme možnost takhle přímo na sebe reagovat, protože myslím, že to pak je rychlejší debata. Tak já zkusím okomentovat, případně se zeptat na jeho vystoupení.

Myslím si, pane guvernére, že to přirovnání s tou přírodní katastrofou a krizovým řízením prostě nesedí. Myslím si, že fakt nesedí. Pokud tady někdo obhájí návrh zákona a současně říká "pokud si myslíte, že když ten návrh zákona schválíte, že se něco změní, tak se pletete", no tak pak se musíme ptát, když se nic nezmění, k čemu to vlastně potřebujeme. Možná ty budoucí katastrofy, ale já tomu prostě takhle nevěřím.

Pan guvernér říká, a v tom má pravdu, že z těch tří ukazatelů nemusí použít všechny tři současně. Ale mohou. Kdybych měl věřit vašim slovům, tak bych třeba rozuměl tomu, že tam jsou vyvolané tři ukazatele a že Česká národní banka má právo použít dva. Libovolně dva. Sám jste říkal, a já s tím souhlasím, že v různých okamžicích se mohou jevit jako důležité různé parametry.

My samozřejmě nemáme tolik informací jako pan guvernér osobně a Česká národní banka jako instituce, nicméně by mě zajímalo, v kolika zahraničních zemích se používají všechny tři dohromady. Fakt nevím. Takže to není tak, že bych to měl napsané a teď vás zkoušel, pane guvernére, a chtěl říct, že vy jste řekl dva, a já vím jenom o jednom, nebo naopak. Takže v tom je také velký problém, pokud by se použily všechny tři najednou, a tam by i podle našeho názoru došlo k omezení přístupu na hypoteční trh, ale možná jsou zahraniční případy, kde všechny tři platí současně, a pak se můžeme podívat, co to udělalo s tím hypotečním trhem v té konkrétní zemi v nějaké časové řadě.

Takže ještě pan guvernér řekl, že ty pravomoci vlastně nechce. To je mi sympatické. Tak proč projednáváme ten návrh zákona, kde ta nová kompetence přichází? Bezesporně nová regulace je pro regulátora novou kompetencí. To si myslím, že to takhle jednoduché je, když si vysvětlím slovo, co je to regulace a zda to je pravomoc, kompetence, nebo ne. Tak to pak úplně nesedí.

Problém, na který pan guvernér poukázal velmi správně, jsou pobočky těch bank. To si myslím, že je věc, kterou bychom měli zvažovat, a to řešení úplně jednoduché není. To já připouštím. Ale máme věřit tomu, že tenhle návrh zákona problém, potenciální problém, potenciálně je třeba říct, problém s pobočkami vyřeší? Mně se to prostě nezdá. Možná to tak je, ale to zatím nevidím. Ale ten problém reálně existuje, protože – v tom má pan guvernér pravdu – národní regulátor má v tomhle omezené nebo skoro žádné pravomoci.

Já nevím, možná pan guvernér reagoval na některého z mých kolegů, a neslyšel jsem úplně všechna vystoupení, ale takové ty, řekl bych, spiklenecké teorie, já myslím, že to není předmětem té vážné debaty. Teď nemyslím z vaší strany, myslím, že jste na to reagoval, že někdo má úplně spiklenecké teorie, co by ta Česká národní banka mohla dělat, komu by mohla pomoci, zombie firmy a podobně, to by nemělo být předmětem naší debaty, protože to tu debatu odvádí někam jinam a pak se nekoncentrujeme na to hlavní.

Takže já jsem pochopil – a možná mě pan guvernér opraví – z jeho vystoupení, že nemáme problém na hypotečním trhu. Nemáme problém v České republice na hypotečním trhu. Pravděpodobně, když o tom nemluvil, možná na to zapomněl. Tomu rozumím, že těch dotazů padlo hodně, tak pravděpodobně se komerční banky drží doporučení regulátora.

Pak je samozřejmě otázka, když si představíme, že bohužel tady tu většinu vidím, což mě mrzí, třeba vás argumentačně přesvědčíme do třetího čtení, že ta novela není dobrý nápad, tak si představme, že ta pravomoc bude a Česká národní banka usoudí, že nastal čas, aby jeden, dva nebo tři ty ukazatele nějakým způsobem nastavila nebo –

mně se to hrozně líbilo, to sloveso, já vám ho seberu, pane guvernére – kalibrovala. Opravdu, opravdu si myslím, že to je příhodné sloveso.

Bude se to kalibrování, nastavování týkat pouze nových hypotečních úvěrů? Pokud ano, tak si pak řekněme, statisticky, z celkového objemu hypotečních úvěrů kolik jich vzniká za jeden rok k tomu, co běží. Já z hlavy nevím a možná bych vás poposíl o tu informaci, jaká je průměrná doba hypotéky, to skutečně nevím. A když přihlédneme k průměrné době hypotéky a možná k průměrné výši hypotéky, tak můžeme pak kvantifikovat, pokud bychom přistoupili, respektive regulátor, k tomu, jaké procento na celkovém hypotečním trhu by bylo regulováno použitím těch ukazatelů, ať už by byl jeden, dva, nebo tři, protože i to je důležité v této rozpravě – protože jaký může vzniknout problém? To, že budou poskytovány nové, špatné úvěry, to bezesporu ano, ale stejně tak může vzniknout problém z různých důvodů, že mnozí z těch, kteří ty hypotéky už mají, přestanou být schopni ty hypotéky splácet. A to se, myslím, stalo i v těch zemích, o kterých jsme mluvili a o kterých jsme naštěstí pouze četli, o těch problémech (nesroz.) v České republice bylo. Ale ty... (Odmilka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, rozumím. Poprosím poslance na pravé straně u vládního stolu, jestli by se mohli ztišit, a všechny ostatní, kteří projednávají v jednacím sále jakékoli záležitosti, tak prosím v předsálí. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo. Takže myslím si, že je správné o tom debatovat. Pokud by už ty nástroje byly a byly by použity, a teď nechci spekulovat, jestli jeden, dva, nebo tři a v jaké výši, na jaké procento hypotečního trhu by to vlastně dopadlo a zda by to mělo vůbec nějaký reálný význam. A ten dotaz je, jestli regulátor, který to navrhuje, se spíše obává budoucnosti. Protože dneska to problém není, nových hypotečních úvěrů nebo toho, že lidé ztratí schopnost splácet stávající hypoteční úvěry, protože pak si myslím, že ty nástroje musí být v každém případě jiné, ať už v tom prvním, nebo v tom druhém, případně jak byste to kvantifikoval procentuálně, vím, že to je nhrubo, jak velký by mohl být ten problém u nových úvěrů nebo u těch stávajících.

Nicméně vracím se k tomu, co tady řekli i mnozí kolegové. Pokud se zhorší ekonomická situace například z vnějších příčin, tak přece zcela logicky na to zareagují naše komerční banky. Ony mají obchodní rizika. Ony je nesou. Takže předpokládat, že při změně ekonomických podmínek komerční banky na to nijak nezareagují, si myslím, že není logické a není správné. První, kdo by měl zareagovat, by měly být komerční banky, protože ony ponесou riziko. A pokud současně tvrdíme, že fungují dobře a fungují správně, tak jim nechme tu důvěru a věrme tomu, že ony jako první zareagují na takovou situaci, protože je to v jejich bytostném zájmu. To si řekněme. To není žádná charita. To není od nich žádný dobrý skutek. To je v jejich bytostném obchodním a podnikatelském zájmu, aby zareagovaly, případně snižovaly výši úvěru k hodnotě té nemovitosti, případně zpřísnily na uchazeče požadavky na

jejich měsíční příjmy, celkovou zadluženost, devět ročních příjmů a všechno, co nás napadne. A pak si myslím, že by to bylo správné.

Ta debata bude bezesporu pokračovat. Zatím nás pan guvernér nepřesvědčil svými argumenty o tom, že Česká republika potřebuje, nebo že to bankovní sektor potřebuje. Ale my se na další debatu těšíme a určitě v ní budeme pokračovat zejména na rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkný podvečer. Já tu otázku zopakuji ještě jednou a vysvětlím ten důvod a odkážu se na to, o čem mluvil pan guvernér. Ten dotaz zněl, jestli dnes se tedy banky řídí tím pouhým, v uvozovkách, doporučením. A ten dotaz směřuje k tomu, že v momentě, kdy právě tady ta situace dneska je taková, jakou jsem popsal, nebudu to opakovat, to znamená míra defaultu je nejnižší, zisky bank jsou nejvyšší, půjčují konzervativně, vlastně se daří, všechny ekonomické ukazatele jsou v plusu, jsou pozitivní, a i přesto se řídí tím doporučením. Takže je nějaký předpoklad, že kdyby byla krize, že by se dvojnásob v té logice řídily doporučením, když se jím řídí i v momentě, kdy by vlastně ekonomika říkala: není se potřeba řídit úplně vším, protože máme velký polštář. Proto směřoval k tomu ten dotaz, jestli se dneska ty banky tím řídí.

A druhý důvod jsem naznačil předtím. Ten je hrozně důležitý, protože si musíme uvědomit, co se děje za těmito zdmi. My tady něco budeme probírat. Je nějaká realita. Ale potom je otázka, jak se to jeví navenek. Rozumím tomu, o čem mluvil pan guvernér. Už dneska to banky nějakým způsobem limitují. Na mě se čas od času obrátí nějaký klient, kterému nebyla schválena hypotéka, protože na to nedosáhl. Ale teď je otázka, jak to bude navenek. A tam já říkám, že může teoreticky hrozit, že to bude popisováno jako zpřísnění, takže ti lidé, kteří by teď o tu hypotéku nepožádali, tak o ni požádají teď, aby byli ještě v tom pro ně jemnějším režimu i přesto, že vy to nezpřísníte, jestli si rozumíme. Protože něco jiného je pro lidi zvenku doporučení a něco jiného už je nějaká pravomoc daná zákonem. Pro ty klienty zvenku to znamená: pojďme o tu hypotéku zažádat teď. (Upozornění na čas.) A v té chvíli nastane ten okamžik, kdy tam půjdou i lidé, kteří by na tu hypotéku neměli dosáhnout za normálních okolností.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikdo není přihlášen. Pan guvernér požádal o slovo. Já mu ho udělím. Poprosím klid v jednacím sále. Máme pět minut do konce. Prosím, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji. Omlouvám se. Jenom velmi stručně. Pokud jde o ty otázky, kde jsem neodpověděl, ano, pokud jde o plnění doporučení, banky je převážně plní. Ale máme vždycky čas od času nějakou banku, zejména

z těch větších hráčů, která je prostě jisté období neplní, máme jisté parametry, které se neplní. Čili není to žádné stoprocentní plnění. Prostě je to víceméně plněno. Ale to je v situaci, kdy my na ně ty páky máme. V situaci, kdy je mít nebudeme, tak samozřejmě jako doporučení budou ještě slabší.

A pokud jde o zpřísnění, není důvod, aby to vyznělo, aby to vypadalo jako zpřísnění, protože jak jsem řekl, z hlediska věcného se pro tuto chvíli nic nezmění, ať už to dopadne s tím zákonem jakkoli, ba dokonce když bude ten zákon schválen, tak je zřejmé, že bude platit ta výjimka pro mladší žadatele, kdežto dneska ta výjimka vlastně v těch doporučeních není. Takže není důvod se domnívat, že by to lidé měli brát jako nějaké zpřísnění oproti současnému stavu.

Já myslím, že to asi v tuto chvíli stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickými poznámkami jsou přihlášení dva poslanci – pan poslanec Kalousek a pan poslanec Munzar. Než dám slovo panu poslanci, přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Lenka Dražilová se omlouvá z dnešního jednání od 18.20 hodin do konce jednacího dne. Poprosím o klid v jednacím sále! Pokud nebude klid, nebudeme pokračovat. Já vím, že udržet pozornost kolem 19. hodiny je vždycky velice složité, ale přece jenom vydržme to ještě ty čtyři minuty. Prosím.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, prosím o pochopení. Strach má někdy velké oči. Propadli jsme panice, že někdo z vládních poslanců by mohl navrhnout jednání a hlasování po 19. hodině. Abychom se z té paniky vzpamatovali, prosím o přestávku na jednání klubu v délce pěti minut.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přerušuji tento bod a končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra odpověďmi na písemné interpelace. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. ledna 2020
Přítomno: 166 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 9.00, zahajují třetí jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám. Právě jsem vás všechny odhlásil a prosím, abyste se znovu přihlásili, případně mi oznámili, kdo hlasuje s náhradní kartou.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Dana Balcarová – zdravotní důvody, Ivan Bartoš od 9 do 13 hodin – osobní důvody, Jan Bartošek – pracovní důvody, Jiří Běhouněk – zdravotní důvody, Jan Birke – osobní důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Milan Brázdil – pracovní důvody, Jan Čížinský – pracovní důvody, Jaroslav Dvořák od 9 do 11.30 hodin – pracovní důvody, Kamal Farhan od 9 do 10.45 hodin – pracovní důvody, Jan Farský od 9 do 13 hodin – pracovní důvody, Dominik Feri do 11 hodin – pracovní důvody, Eva Fialová – zdravotní důvody, Pavla Golasowská od 9 do 12 hodin – osobní důvody, Tomáš Hanzel – pracovní důvody, Marian Jurečka od 9 do 12 hodin – pracovní důvody, Adam Kalous od 9 do 12 hodin – zdravotní důvody, David Kasal od 9 do 11.15 hodin – pracovní důvody, Jiří Kobza mezi 9. a 10. hodinou – pracovní důvody a poté od 14 hodin taktéž pracovní důvody, Jana Krutáková mezi 9. a 13. hodinou – pracovní důvody, Jana Levová – osobní důvody, Eva Matyášová – zdravotní důvody, Patrik Nacher – pracovní důvody, František Navrkal od 10 do 11 hodin – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Roman Onderka do 12 hodin – pracovní důvody, Zdeněk Ondráček z dopoledního jednání bez udání důvodu, Jana Pastuchová – pracovní důvody, Pavel Plzák od 10 do 11.30 hodin – pracovní důvody, Milan Pour od 9 do 11 hodin – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – pracovní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, Bohuslav Svoboda – pracovní důvody, Petr Třešňák do 9.45 hodin – pracovní důvody, Helena Válková mezi 9. a 11. hodinou – pracovní důvody, Marek Výborný od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Tomáš Vymazal – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody, Radek Zlesák od 9 do 11 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Marie Benešová – pracovní důvody, Klára Dostálová – pracovní důvody, Jan Hamáček z dopoledního jednání – pracovní důvody, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Tomáš Petříček od 9 do 11.30 hodin – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

Dnešní jednání zahájíme bodem 291, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování. Přistoupíme tedy k projednávání bodu 291.

Máme 23. 1., a narozeniny slaví náš kolega Tomáš Martínek. Tak nevím, jestli je přítomen. Všechno nejlepší. (Potlesk.)

Takže otevírám bod

291.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 40. schůze bylo předloženo celkem 33 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Nejprve je zde interpelace na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka, který odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci údajného prodeje lázeňského domu Mercur v Mariánských Lázních. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 611. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti prvního místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. Nemýlí-li se, tak jsem četl před chvílí jeho omluvu z dopoledního jednání. Je to tak. Nemohu tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu. Budeme pokračovat, až bude přítomen pan ministr.

Další interpelací je interpelace na místopředsedkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou, která odpověděla na interpelaci poslance Ivana Bartoše ve věci zprávy o finančních opravách EU prostředků v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 656. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno v rozpravě. V okamžiku přerušeni byl přihlášen k vystoupení v rozpravě pan poslanec Ivan Bartoš. Toho v tuto chvíli nevidím, tak můžeme tedy pokračovat v rozpravě. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k tomuto bodu? Pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych měl v tuto chvíli takovou nestandardní žádost. Pan předseda z důvodu nenadálých osobních důvodů tady bohužel není přítomen, tak já bych chtěl požádat o přerušeni.

Předseda PSP Radek Vondráček: Mohli bychom o tom hlasovat. (Mpř. Pikal diskutuje s předsedajícím o postupu.) Já jsem na začátku poučil ve smyslu § 112. Je tomu tak. Takže paní ministryně, nedá se nic dělat, v tomto bodu nebudeme pokračovat.

Dále zde máme interpelaci na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci kroků a opatření, kterými předseda vlády a vláda dosud reagovali a které kabinet připravuje v souvislosti s usnesením

Poslanecké sněmovny ze dne 6. června 2019, kterým Sněmovna požádala vládu, aby navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 659. V tuto chvíli pan předseda vlády přítomen není. Já zahajuji rozpravu a prosím pana poslance. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, zaznělo tady, že pan premiér není přítomen. Za těch okolností bych vás chtěl požádat o vyslovení souhlasu s přerušením projednávání této interpelace až do doby přítomnosti pana premiéra. Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Já vám děkuji. O návrhu samozřejmě můžeme hlasovat. Já přivolám kolegy z předsálí. (Po chvíli.) Počet hlasujících už vypadá mnohem optimističtěji než před chvílí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu do přítomnosti předsedy vlády. Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno je 67, pro 44, proti 2. Návrh byl přijat. Přerušuji tedy projednávání této interpelace.

Další interpelací je interpelace na ministra dopravy Vladimíra Kremlíka, který odpověděl na interpelaci poslance Ondřeje Polanského ve věci výběrového řízení na členy představenstva Českých drah. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 667. Pane poslanče, zahajuji rozpravu a dávám vám slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Dobré ráno, pane předsedající, děkuji za slovo. Jak už tady zaznělo, z důvodu nepřítomnosti, možná neexistence ministra dopravy bych ctěnou Sněmovnu požádal o přerušení interpelace do přítomnosti ministra. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ministra dopravy. Z hlediska výkladu zákona je pan Vladimír Kremlík do půlnoci ministrem dopravy, jenom pro vaši informaci.

Mezitím přečtu několik omluv a ta první je právě omluva pana ministra, který se omlouvá do konce jednacího dne. Omlouvá se pan poslanec Jan Kubík mezi 9.15 a 11.00 hodin z důvodu návštěvy lékaře, omlouvá se pan ministr zemědělství Miroslav Toman z důvodu zahraniční služební cesty na celý den, omlouvá se pan poslanec Jan Pošvář od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Kolovratník od 9 do 10 hodin a poté od 11 do 12 hodin a pak od 14 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pavel Jelínek ze zdravotních důvodů mezi 9. a 11. hodinou z dnešního dne, omlouvá se pan poslanec Pavel Blažek dnes mezi 10. a 13. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Richterová dnes do 9.40 hodin z důvodu jednání výboru, omlouvá se paní poslankyně Ivana Nevludová od 9 do 10.30 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně

Margita Balaščíková od 13 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Miroslava Němcová od 14.30 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů.

A nyní bychom tedy hlasovali o přerušení do přítomnosti ministra dopravy. Je to hlasovatelné.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno je 71, pro 35, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Pokračujeme tedy v rozpravě. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k tomuto bodu. Ani pan poslanec. Takže se tedy ptám, zda má návrh na usnesení.

Poslanec Ondřej Polanský: Bez přítomnosti pana ministra nemá vůbec žádný smysl v té interpelaci pokračovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám rozumím. Nicméně na závěr projednání písemné interpelace může Sněmovna přijmout usnesení k odpovědi na písemnou interpelaci, zda souhlasí, či nesouhlasí. Takže vaše vyjádření beru, že ani nenavrhuje žádné usnesení. Nebo ano? Prosim máte slovo, máme prostor.

Poslanec Ondřej Polanský: Dobrá tedy. Tak v tom případě navrhuji usnesení, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministra dopravy na interpelaci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Hlasovatelný návrh.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno je 71 poslanců, pro 28, proti 18. Návrh nebyl přijat. Končím projednávání této interpelace.

Další interpelací je taktéž interpelace na ministra dopravy, který odpověděl na interpelaci pana poslance Ondřeje Polanského ve věci dotovaného jízdného. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk – (Poslanec Polanský vstupuje předsedajícimu do řeči.)

Poslanec Ondřej Polanský: Já bych v prvé řadě chtěl poděkovat všem kolegům za velmi důstojnou atmosféru, za které tady to jednání –

Předseda PSP Radek Vondráček: Nic ve zlém, pane poslanče, ale já uděluji slovo! Já bych vám ho dal, ale nechte mě dokončit, co je třeba. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 668. Zahajuji rozpravu, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Žádám Sněmovnu o přerušení interpelace do přítomnosti ministra dopravy, libovolného ministra dopravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: O tomto návrhu budeme hlasovat. Teď přivolám kolegy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení této interpelace do přítomnosti ministra dopravy? Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, přihlášeno je 73, pro 39, proti 1. Návrh byl v tomto případě přijat. Přerušuji tedy projednávání této odpovědi na písemnou interpelaci do přítomnosti ministra dopravy.

Další interpelací je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Lubomíra Volného ve věci váženého pana armádního kapitána v záloze Josefa Vybírala, systém včasné radiolokační výstrahy, a jeho kolegů se záležitostí přiznání důstojných důchodů pro dlouholeté vojáky z povolání. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 672. Zahajuji rozpravu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem se rozhodl překvapit celou Sněmovnu s nečekanou žádostí o přerušení této interpelace do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Návrh zní tedy na přerušení této odpovědi na písemnou interpelaci do přítomnosti předsedy vlády.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 62, přihlášeno je 76, pro 37, proti 3. Návrh nebyl přijat. Pokračujeme tedy v rozpravě a hlásí se pan poslanec Volný. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já se tedy pokusím tuto zprávu poslat panu premiérovi prostřednictvím záznamu z tohoto jednání a poté navrhu text usnesení.

Takže pane premiére, vaše odpověď na mou písemnou interpelaci ve věci životní situace váženého pana kapitána Vybírala obsahuje mimo jiné sdělení, že z hlediska Ministerstva obrany České republiky se jeví jako velmi nepravděpodobné, velmi nepravděpodobné, nikoliv však zcela nemožné či vyloučené, že orgány Ministerstva obrany by mu byla v roce 1994 podána informace, na základě které by nabyl oprávněně dojmu, že nárok na starobní důchod mu vznikne dovršením věku 55 let.

Po opětovné schůzce s panem kapitánem Vybíralem v říjnu letošního roku nicméně právě vámi zmiňované pochybnosti nadále přetrvávají. Žádám vás proto, abyste pověřil pana ministra obrany tím, aby přesně prověřil podle záznamu ze spisové služby a patřičných archivů korespondenci mezi Ministerstvem obrany a panem kapitánem Vybíralem, aby došlo k jednoznačnému vyjasnění situace, zda takový přípis existoval, či nikoliv.

Pan kapitán Vybíral je totiž dodnes přesvědčen, že od 90. let minulého století, kdy z armády odešel, mu byl shora citovaný dokument zaslán, že šlo o formu zápočtového listu, a on se pak logicky podle tohoto řídil přes 22 let až do roku 2016, kdy začal

řešit svůj předpokládaný nárok na starobní důchod. Někdejší ministryně práce a sociálních věcí paní Ing. Jaroslava Němcová slíbila panu kapitánu Vybíralovi, že věc osobně prověří a také mu ona sama odpoví, nicméně pak celou věc opět převzali již pouze její podřízení úředníci.

Domnívám se, že by měla vláda České republiky v souladu se svým programovým prohlášením přistupovat k záležitostem profesionálních vojáků s nejvyšší možnou péčí, profesionalitou a nutnou citlivostí. Děkuji vám..

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo návrh na vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže ne, tak tedy požádám pana poslance Volného, aby rovnou sdělil, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Takže já navrhuji usnesení ve smyslu, že Poslanecká sněmovna žádá pana premiéra o odpověď v této záležitosti kapitána Vybírala...

Předseda PSP Radek Vondráček: Podle jednacího řádu pouze, zda Sněmovna souhlasí, nebo nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci.

Poslanec Lubomír Volný: Omlouvám se, dobře. Takže Sněmovna souhlasí, nebo nesouhlasí (smích v jednacím sále) s žádostí Lubomíra Volného o to, aby pan premiér odpověděl kapitánu Vybíralovi v této jeho složité životní situaci, kdy sloužil jako příslušník Armády České republiky, a v současné době předkládá svou žádost. Děkuji. (Porada s jedním z poslanců.) Zase špatně?

Předseda PSP Radek Vondráček: Musíte si vybrat, jestli tedy chcete, abychom souhlasili, nebo nesouhlasili. A já mám z vás pocit...

Poslanec Lubomír Volný: Já bych chtěl, abyste souhlasili. Děkuji. (Smích v jednacím sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Souhlasit s odpovědí pana premiéra?

Poslanec Lubomír Volný: Tak dobře, Poslanecká sněmovna vyjadřuje nesouhlas s odpovědí pana premiéra. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, budeme tedy hlasovat usnesení, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 63, přihlášeno 77, pro 30, proti 7. Návrh nebyl přijat. Usnesení nebylo přijato. Já vám děkuji a končím projednávání této interpelace.

Další je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Jana Zahradníka ve věci energetické bezpečnosti České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 684. Zahajuji rozpravu a slovo má pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já bych se chtěl také vydat cestou mých předřečníků a dovoluji si vás požádat o to, abyste schválili přerušení projednávání odpovědi na moji interpelaci do doby přítomnosti pana premiéra. Jenom bych si pár slovy dovolil svoji prosbu k vám zdůvodnit.

Pan premiér se k té otázce energetické bezpečnosti – to je věc, která je svrchovaně důležitá. Jsme svědky velkého tlaku na to, aby se jednotlivé státy Unie vyjadřovaly a podnikaly aktivní kroky, které by vedly k tomu, jak bojovat se změnou klimatu. Jsme svědky projednávání nové Zelené dohody pro Evropu, která byla v podobě sdělení předložena Evropskou komisí a ke které se včera vyjádřil také Evropský parlament. Pan premiér se podle mého názoru k tomu vyjadřuje poměrně rozumně. Například bych si dovolil z jeho rozhovoru z 11. ledna v Právu ocitovat: "Nenecháme si od Evropy vnucovat věci, které by měly ohrožovat naše hospodářství. Určitě se nenecháme strhnout k fanatickým zeleným opatřením, která by ohrožovala náš průmysl. To se radši budeme soudit a budeme se v nejhorsím dohadovat o sankcích," říká podle mého názoru velmi rozumně pan premiér Babiš.

Úředníci, kteří psali odpověď na moji interpelaci si zřejmě myslí, nebo se domnívají, že si mají myslet něco jiného, a ta čísla, která uvádějí ve svých odpovědích, se dají snadno vyvrátit, zpochybnit. Já jsem si dal práci, že spolu se svými spolupracovníky jsme hledali skutečnost, konzultoval jsem to s dalšími odborníky a byl bych moc rád, kdybych mohl tváří v tvář panu premiérovi tyto svoje argumenty přednést.

Máme jedno z velkých témat – dekarbonizaci naší energetiky. Plánujeme do roku 2050 tak učinit. Plánujeme zavírat uhelné elektrárny. Dobře víme, jaké problémy nás čekají s prosazením dostavby nových zdrojů pro jadernou energii. Evropský parlament je zelený, dneska naše sousední země jsou rovněž pod vlivem zelené politiky. V Rakousku jsou Zelení součástí vládní koalice a v Německu je evidentní, že ten boj proti změně klimatu je veden hlava nehlava. A fotovoltaika právě a větrná energetika a použití biomasy prostě nemůže nahradit případné chybějící zdroje. A já mám argumenty, které bych rád tady přednesl.

Čili dámy a pánové, dovolte mi, abych vás požádal, abyste se hlasováním vyjádřili ve prospěch mého návrhu na přerušení projednávání odpovědi do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Přivolał jsem kolegy z předsálı a budeme tedy hlasovat o vašem návrhu na přerušení do přítomnosti předsedy vlády.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64: přihlášeno 77, pro 55, proti nikdo. Návrh na přerušení byl přijat. Přerušuji projednávání této odpovědi na písemnou interpelaci.

A budeme pokračovat další, která je adresována také Andreji Babišovi, předsedovi vlády, který odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci "mohl byste mi prosím sdělit, jaký máte program?". Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 687. Zahajuji rozpravu a prosím o slovo pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Váženě kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezké ráno.

Předmět mé interpelace je poměrně obecný. Navazuje to v podstatě na britskou interpelační tradici, kde každá interpelace předsedy vlády začíná dotazem, jestli byste nám mohl sdělit svůj denní program. Nám se tady stala taková nešťastná situace, že když jsme to naposledy počítali, tak pan předseda vlády přišel na písemné interpelace dvakrát a devatenáctkrát nepřišel. Takže z toho důvodu pokud my s něčím písemně interpelujeme, tak to znamená, že na program této Poslanecké sněmovny, tak jak to předvídá zákon, se to dostane třeba za čtvrt roku, za půl roku, nebo dokonce v tom minulém roce se čekalo tuším deset měsíců, než pan premiér dorazil na písemné interpelace. To znamená, v podstatě ten zákonný mechanismus, kterým mají poslanci kontrolovat vládu, je znemožněn, protože libovolná věc se začne řešit teprve potom, co proběhne ta písemná výměna, která trvá třeba dva měsíce. Protože poslanec pošle dopis, potom čeká tedy třicet dnů na odpověď, potom musí navrhnout zařazení na program schůze, musí přijít na schůzi a pak se čeká deset měsíců, než pan premiér dorazí na písemné interpelace.

Takže proto já jsem přišel tedy s tím bodem "jaký máte program?" a vzhledem k tomu, že nedává smysl, abychom my vždycky čekali rok, než se začne projednávat to téma na programu Poslanecké sněmovny, tak na každé ty písemné interpelace zařadíme tento bod, který se týká programu pana premiéra, a budeme si povídat o těch aktuálních záležitostech, které zrovna nás zajímají a které chceme jako opozice řešit. A doufám, že aspoň někdy dorazí pan premiér a na něco nám odpoví. Já samozřejmě mám připraveny konkrétní dotazy, které se týkají předmětu té interpelace, ale vzhledem k tomu, že pan premiér tady není, tak si myslím, že by bylo vhodnější počkat, než dorazí.

Myslím si, že by Poslanecká sněmovna tedy měla, pokud nedorazí ani příště, tak by měla být svolána mimořádná schůze, kde pan premiér bude odpovídat na ty interpelace, případně by Poslanecká sněmovna měla schválit usnesení k tomu, že žádá, aby se dostavil na písemné interpelace. A teď tedy navrhuji přerušení do přítomnosti předsedy vlády.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Návrh na přerušení zazněl. Já o něm nechám hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přerušení této interpelace? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přihlášeno 77, pro 30, proti 1. Tento návrh přijat nebyl.

Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Pan poslanec Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já si toho opravdu velmi vážím, že Poslanecká sněmovna má zájem moji interpelaci projednat. A v podstatě možná předdiskutovat předtím, než přijde pan premiér.

Takže já bych se chtěl zeptat pana premiéra, doufám, že některý z ministrů mu to vyřídí, nebo případně prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny, jakým způsobem vlastně funguje plánování od dlouhodobého programu, kterým tedy, předpokládám, je ten volební manifest, ta knížka O čem sním, když zrovna spím – já ho tady mám dokonce vytištěný, už jsem se s ním seznámil – a jak se to potom propisuje do té reality. Protože největším problémem všech vlád na světě je, že ony sice slíbí různé sliby, ale potom neexistuje jasný mechanismus, jak je dohnat k tomu, aby ty sliby plnily.

Chtěl jsem ocenit, že vláda zřídila informační systém, ve kterém zachycuje plnění jednotlivých volebních slibů. Údajně je to rozpracované až na úroveň úkolů pro jednotlivá ministerstva. Dodávala to společnost Microsoft. A tento software funguje na Úřadu vlády a umožňuje sledovat, jakým způsobem, v jaké úrovni se plní jednotlivé úkoly, které jsou v programovém prohlášení. Já jsem poprosil Úřad vlády, aby mi poskytl výstup z tohoto informačního systému. Nicméně bohužel jsem dostal pouze obecné údaje o tom, kolik je tam úkolů, které jsou rozpracovány, které jsou nějakým způsobem zadány, které jsou plněny, které jsou neplněny, ale už jsem se nedostal na tu úroveň, abych věděl, co konkrétně vláda plní a co konkrétně vláda neplní.

Takže vláda má tyto údaje k dispozici, ale odmítá je dát nám poslancům, abychom ji mohli kontrolovat. Asi tedy předpokládá, že my si budeme dělat výpisky z toho čtyřicetistránkového programového prohlášení vlády a kontrolovat tedy tu konkrétní věc a budeme posílat stošestku na každou tu danou záležitost. Já si myslím, že to je poněkud nevhodný přístup, který by zatěžoval veřejnou správu, protože v okamžiku, kdy vláda má ty informace k dispozici, tak není důvod, aby si každý poslanec dával žádost o informace k tomu, jakým způsobem je naplněn ten který bod programového prohlášení.

Takže to je asi ta nejdůležitější věc, abychom my jako poslanci měli možnost kontrolovat vládu, aby bylo nějakým rozumným, přehledným způsobem znázorněno, jak na tom vláda je s plněním těch svých slibů. Ony samozřejmě existují různé neziskové projekty, které to mapují. Já jsem se koukal na některé projekty, které má třeba organizace Demagog.cz. Ta skutečně mapuje, do jaké míry jsou plněny některé

sliby. Ale myslím si, že to nedosahuje úplně toho rozsahu, který má vláda k dispozici v tom informačním systému.

Ono totiž pro odpovědnost vlády za plnění toho programového prohlášení je potřeba, aby ty informace byly skutečně přehledné, vizualizované, protože se ukazuje, že když se tyhle věci v podstatě zanoří do nějaké nečitelné zmeti toho, že to je někde v nějakých usneseních, a člověk si to musí dohledávat, tak pak tam skutečně ta zpětnovazební smyčka odpovědnosti nefunguje. Takže proto je ideální, aby se to vizualizovalo nějakým dashboardem, třeba i semaforem u každého toho úkolu, jestli je plněn, nebo není plněn z toho programového prohlášení vlády. A možná by to dalo i bič panu předsedovi vlády, který tedy kandidoval do voleb s tím, že bude dobrý manažer, že se bude moct obracet na jednotlivé ministry, kteří třeba neplní úplně ty úkoly, jak by je plnit měli, aby trochu zrychlili realizaci těch cílů, které jim vláda uložila.

Ono když se podíváme totiž na tu publikaci O čem sním, tak tam je celá řada různých slibů. A myslím si, že velká část z nich vlastně vůbec není plněna, není realizována. A myslím si, že by bylo dobré, abychom měli skutečně hodnověrná data, na základě kterých můžeme podložit, doložit a třeba i trochu zrychlit ty vnitřní úřední mechanismy v rámci vlády, protože samozřejmě máme různá připomínková řízení a tak dále, aby se to posunulo.

Já si pamatuju, že jsme tady interpeleovali pana předsedu vlády, aby předložil zákon o whistleblowingu. On tady na to reagoval, že to je jeho absolutní priorita, že chce, aby skutečně whistleblowing se probíral tady v rámci Poslanecké sněmovny, aby byl předložen ten zákon. Ale realita je taková, že do dnešního dne ten zákon nebyl do Poslanecké sněmovny předložen, a co hůř, nebyl předložen ani na vládu, dokonce ani na Legislativní radu vlády. Ten zákon zkrátka Ministerstvo spravedlnosti nepřipravilo. Zdůvodňovalo to tím, že čekalo na nějakou evropskou legislativu, která bude přijata, která bude upravovat whistleblowing. Takže se to samozřejmě protáhlo. A výsledkem je absurdní stav, kdy zákon o whistleblowingu bude přijat nebo nabude účinnosti na konci volebního období. To znamená, ta vláda vlastně sice kandiduje do voleb s tím, že bude prosazovat nějaké priority, jako že třeba něco zprůhlední a tak dále, ale šibalsky to zkrátka zrealizuje tak, že to nabude účinnosti až na konci volebního období, tak aby to případně platilo pro ty nástupce. A to ještě nevíme, jestli se vůbec podaří, že ten zákon o whistleblowingu v tom volebním období bude schválen.

Takže to jsou věci, které bychom měli mít zmapovány, jestli skutečně pan premiér a jeho vláda dělají to, co říkají, nebo jestli jsou to jenom proklamace. Protože jsme to tady viděli v celé řadě případů, kdy premiér třeba slíbil, že bude prosazovat přísnější postihy za týrání zvířat, a pak ve výsledku tady v Poslanecké sněmovně se ukázalo, že to poslanci neodhlasují. Samozřejmě se vyrojila řada různých spekulací, jestli to nějakým způsobem souvisí s tím byznysem, kde v Agrofertu je chov velkého počtu zvířat.

Ale myslím si, že pro nás jako pro opoziční poslance úplně postačí, pokud budeme mít tu základní informaci o tom, jak je realizován který bod v programu.

Vzhledem k tomu, že ta problematika je široká, tak bych rád nechal i možnost ostatním poslancům se vyjádřit. A já věřím, že pan premiér se seznámí s tou rozpravou a že nám poskytne informace, které od něho požadujeme, a myslím si, které by měl představit i svým voličům, protože ti jeho voliči se samozřejmě také ptají, jakým způsobem jsou realizovány ty věci, které slíbil ve svém volebním programu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda je někdo další do rozpravy. Pan poslanec Ferjenčík. Faktická poznámka pan poslanec Valenta, omlouvám se. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Mně stačí jenom ta faktická poznámka, dvě minuty.

Já musím říci, že si do jisté míry práce pana předsedy vlády Babiše vážím. Na druhé straně jsem měl obdobné problémy jako kolega Michálek. Čekal jsem na projednávání své odmítnuté interpelace skoro rok, takže jsem byl nucen pana premiéra Babiše zhruba v listopadu, myslím, že to bylo 6. listopadu, zde interpelovat ústně kvůli jeho nepřítomnosti. A možná by vás mohla zajímat jeho písemná odpověď, kterou vám v této souvislosti přečtu:

Vážený pane poslance, interpeloval jste mě ve věci absencí na jednání Poslanecké sněmovny. Ano, máte pravdu v tom, že vyjádřeno v procentech nevypadá má přítomnost na jednání Sněmovny ideálně. Nicméně vy sám v interpelaci nepopíráte, že by penzum vládou odvedené práce ve prospěch našich občanů bylo malé. A přesně to si myslím, že je mnohem podstatnější fakt než má absence na jednání Sněmovny. Navíc reprezentují naši zemi nejen doma, ale často také v zahraničí.

Myšlenku zavést do našeho právního řádu institut takzvaného klouzavého mandátu poslance Parlamentu ČR samozřejmě vítám. Dokonce už v minulém volebním období jsem to sám navrhoval. Proto podpořím co nejrychlejší zařazení k projednání sněmovního tisku číslo 390, což je tedy ta novela ústavního zákona, Poslaneckou sněmovnou.

To jenom pro vaši informaci, abyste věděli, z jakých důvodů tedy pan premiér nechodí na jednání Poslanecké sněmovny, když se projednávají interpelace. Samozřejmě jsem zastávce názoru, který zde prezentoval i kolega Michálek, že premiér této vlády by tady být měl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že především poslanci hnutí ANO neodhlasovali přerušení této interpelace, tak mně nezbývá nic jiného než ty dotazy, které jsem chtěl klást panu premiérovi přímo, až tu bude, tak je musím položit teď,

protože jinak ta interpelace skončí bez nějakého výsledku, což se bohužel děje poměrně často.

Chtěl jsem se zeptat, jak se vyvíjí vyjednávání na úrovni vlády ohledně zavedení, respektive zrušení superhrubé mzdy. Zajímalo by mě konkrétně, jakým způsobem hnutí ANO hodlá současně zavést 19% daň ze mzdy, která by tedy snižovala tu dnešní více než 20% daň. A při tom zrušení institutu superhrubé mzdy jak hodlá dosáhnout toho, aby se nezvýšilo zdanění OSVČ, prostě živnostníků, drobných podnikatelů. Protože dneska ta konstrukce je taková, že se platí 15 % ze superhrubé mzdy, což je u zaměstnanců něco přes 20 %, ale u živnostníků se ten jejich obrat počítá už jako základ daně, takže díky tomu živnostníci platí patnáct. Pokud by se ta superhrubá mzda zrušila, tak by logicky v tu chvíli živnostníci místo 15 platili 19 %, což ale pan premiér, alespoň jak jsem zachytil v jeho vyjádřeních, nechce. Píše, že chce, aby žádná skupina daňových poplatníků v důsledku zrušení superhrubé mzdy neplatila vyšší daň.

Tak by mě zajímalo, jak se to hnutí ANO chystá přesně navrhnout, jestli budou dvě sazby, jedna pro OSVČ, jedna pro zaměstnance, nebo jestli proběhnou nějaké změny ve výdajových paušálech nebo jestli je tam ještě nějaká jiná konstrukce, kterou jsem nepromyslel, jak by mohla fungovat. Tohle by mě zajímalo, jaké je řešení tohoto problému, a především i v souvislosti s tématem této interpelace, jak probíhá koaliční vyjednávání na toto téma. Víím, že ČSSD také slibovala snížení zdanění práce především těch nejchudších zaměstnanců, což si myslím, že je velmi žádoucí. Ostatně jsem opakovaně navrhoval zvýšení základní daňové slevy na poplatníka. Tak bych prosil pana premiéra o informaci, jak to vyjednávání probíhá a jestli je šance, že ještě v tomto volebním období se podaří snížit zdanění práce. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktická poznámka – pan místopředseda Pikal. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Když se tedy máme přiblížit k tomu britskému modelu, nejdříve bych chtěl zareagovat na jednu věc, která tady zazněla. To, že je někdo současně poslancem a ministrem, ho možná může omlouvat z přítomnosti na hlasování Sněmovny, ale nemůže ho to omlouvat z přítomnosti na interpelacích. To je prostě věc, která takhle je, to je součástí práce člena vlády, chodit zde na interpelace, být zde přítomen, a nezmění se to ani se zavedením klouzavého mandátu. To bych chtěl předestlat.

Další věc, o které jsem chtěl mluvit. Prakticky včera jsme odhlasovali, nebo respektive neodhlasovali zavedení korespondenční volby a možnosti hlasovat na ambasádách ve volbách do Evropského parlamentu. Jedním ze zásadních důvodů, proč byly tyto změny odmítnuty, je, že se připravuje novela zákona o správě voleb. A já bych se chtěl zeptat, kdy ji můžeme konečně očekávat ve Sněmovně, jak dlouho bude ještě trvat připomínkové řízení, protože ten termín se neustále odsouvá, odsouvá se již několik volebních období. Věřím, že toto volební období jsme blízko tomu, aby

se to konečně dostalo do Sněmovny, takže bych se rád zeptal kdy, protože ten čas, během kterého můžeme stihnout nějakou náročnější legislativní práci, se prostě krátí.

A nakonec bych se chtěl ještě pana premiéra zeptat – oznámil, že se chystá podat trestní oznámení ve věci kauzy prodejních míst na elektronické dálniční kupony, tak bych se také chtěl zeptat, kdy máme toto trestní oznámení případně očekávat, protože nechceme samozřejmě duplikovat tuto práci, takže kdy od ní máme případně očekávat nějaké výsledky nebo podání tohoto trestního oznámení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu několik omluv, poté faktická poznámka poslance Valenty. Omlouvá se poslankyně Mračková Vildumetzová od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec František Navrkal mezi 10. a 11. hodinou? Ne, z celé schůze. Omlouvá se z dnešního jednání poslanec Vlastimil Válek z pracovních důvodů, omlouvá se poslankyně Kateřina Valachová mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů z dnešního jednání, omlouvá se poslanec Jakub Janda od 9 do 11 hodin z osobních důvodů, omlouvá se poslanec Vít Kaňkovský mezi 9. a 11. hodinou z rodinných důvodů, omlouvá se poslanec Miloslav Janulík mezi 9.45 a 11.30 z pracovních důvodů. Tak.

Faktická poznámka, poslanec Valenta, poté poslanec Feranec.

Poslanec Jiří Valenta: Nechci nikterak zdržovat, pouze reakce na mého předřečníka, kolegu Pikala. Také já jsem interpeloval pana premiéra Babiše z jeho nepřítomnosti ve Sněmovně jako celek. To znamená i při projednávání rozličných zákonů, kde by svou přítomností projednávání těchto zákonů garantovat měl, tudíž v případě zavedení klouzavého mandátu by toto nesporně pomohlo. Samozřejmě, co se týče interpelací, je věc úplně odlišná. Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Náhradní kartou číslo 6 hlasuje poslanec Ferjenčík, jsem zapomněl na záznam říct. A faktická poznámka – poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych jenom rád poučil sice ne právníka, ale přece jenom místopředsedu Sněmovny, že trestní oznámení se nepodává orgánům Sněmovny, ale orgánům činným v trestním řízení. O jeho výsledku nerozhoduje ani Sněmovna, ani vláda, ale zase orgány činné v trestním řízení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda je zde ještě zájem, už je po faktických poznámkách. Poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, pochopil jsem, že to pan Pikal myslel trochu jinak, ale teď k mé věci. Mám zde připravenou

interpelaci na pana ministra dopravy, bohužel v tuto chvíli nevím, na koho přesně bych měl tuto interpelaci podat, takže jsem ji podal jak na pana ministra Kremlíka, tak na pana Havlíčka. Poněvadž mám informace, že tady pravděpodobně ani jeden z nich dnes odpovědne nebude, tak bych se rád otázal osoby odpovědné za danou agendu v tuto chvíli, tedy pana nepřítomného premiéra Babiše.

Máme zde v poslední době kauzu ohledně společnosti, která by měla vytvářet e-shop pro prodej dálničních kuponů. Předmětem mé interpelace není to, jakým způsobem byla společnost vybrána, o jakou částku se jedná a podobně, ale chci se zeptat na další věc, protože bude pravděpodobně docházet podle mediálních výstupů z poslední doby ke změně aktuální smlouvy. A poněvadž ani ze stávajících materiálů jsem nevyčetl, jak by měla fungovat daná, řekněme, platební brána pro platbu za kupony, tak bych se chtěl ujistit, jak to bude. Jde mi o to, jestli peníze za ty konkrétní jednotlivé platby za dálniční kupony budou chodit na účet, který bude spravován státem, nebo to bude na účet, který bude spravován tou danou společností, která bude mít na starosti tu platební bránu pro dálniční kupony. Pokud je to tak, že ty jednotlivé platby budou chodit na účet dané společnosti, chci se zeptat, jak bude zajištěno, že nedojde k vytunelování daných prostředků. V jakých intervalech by se měly dané prostředky převádět na účet státu, co by se stalo v případě úpadku dané společnosti?

Jde mi o to, že velká část prostředků, konkrétně jednotky až zhruba deset miliard korun, se vybere většinou v lednu každého roku. A samozřejmě mít tyto velké prostředky na jednom účtu soukromé společnosti je poměrně značné riziko. Jsou to prostředky, které potom mají přijít do státního rozpočtu, a nerad bych tady řešil nějakou kauzu, že v době, kdy měl přijít převod daných prostředků na účet státu, že ty prostředky najednou zmizely, ta společnost zkrachovala nebo něco podobného. Proto se chci zeptat, jak je zajištěno, že se o ty prostředky nepřijde. Případně mi to můžete samozřejmě potvrdit tím, že prostředky za jednotlivé platby za dálniční kupony budou chodit přímo na účet, který bude pod kontrolou nějaké státní organizace nebo přímo státu. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Já jsem vás nepřerušil, nechal jsem vás dokončit vaše dotazy. Jenom bych chtěl upozornit, že původní interpelace zněla: Jaký máte program, pane premiéře? Vy jste to pojali už potom, že se ptáte na konkrétní účty.

Při vši účtě k britské parlamentní tradici máme jinou tradici, máme českou tradici, a já jsem přesvědčen, že zákonodárce, když přijímal jednací řád, tak měl jiné záměry. A v České republice podle jednacího řádu, myslím, že musíme projednávat něco konkrétního. Tímto způsobem obcházíte jednací řád, když dáte interpelaci Jaký máte program? a pak budete říkat, že se můžeme bavit o čemkoli. Tady se musíme bavit o něčem konkrétním a k věci. Myslím si, teď to řešit nebudeme, ale asi bychom se měli společně sejít a o tomhle si promluvit, protože tuhle praxi bychom neměli připouštět i ve vašem vlastním zájmu, kolegové z pirátské strany. Nikdy nevíte. Děkuju.

Ptám se, jestli ještě někdo k tomuto bodu. Prosim.

Poslanec Ondřej Profant: Já souhlasím s panem předsedou Sněmovny v tom, že bychom to takhle neměli vést a že by pan premiér měl být přítomen na interpelacích. Je to prostě základ parlamentní kontroly vlády a je ostudné, jak často tu není. A holt problém této vlády je, že své programové priority otáčí de facto každý týden. Člověk se nemůže spolehnout na nějaký daný směr, viditelně to vychází z marketingových průzkumů. A tak se potřebujeme přepat na ty priority, protože stejně tak jsou nějaké zákony v legislativním plánu vlády, ty se mění, nebo se dozvíme, že je vláda vůbec nepíše, že je jenom předala nějakým lobbistickým skupinám, a obdobná závažná manažerská selhání.

Já se v souvislosti s tímto chci zeptat na rezortismus, protože panu premiérovi se tady ministři točí jak na orloji. Programové prohlášení vlády podle mne není příliš plněno, a dokud se nepřekoná tato řevnivost mezi rezorty a nepovedou rezorty manažeri, kteří si dokážou uhlídat i vcelku jednoduché věci, což se bohužel v této vládě neděje, tak se nemůžeme nikam posunout. Tento problém je zvláště u mezioborových témat, typicky veřejné zakázky, dotace anebo digitalizace, protože digitalizace není o jednom rezortu, o nahrazení jednoho papírového procesu jiným. Je to o celkové změně myšlení, změně konceptu a proniknutí do jádra výměny informací mezi rezorty a podobně. Ale kdykoli se na to ptám, kdykoli zkoumám konkrétní příklady, tak se vlastně dozvím, že ty rezorty spolu nespolupracují. Takže pan premiér tady v několika projevech se vyjadřoval, že tohle se určitě jeho vlády netýká, že on s tím zatočí. Ale výsledky žádné nevidíme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, kdo ještě má zájem o vystoupení v rozpravě. Pan předseda Michálek, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, váženě kolegyně, vážení kolegové, vystoupení pana předsedy Poslanecké sněmovny mi opravdu mluví z duše. Skutečně by bylo vhodné, abychom měli předem připravená témata, o kterých se budeme bavit, ale jak už jsem vysvětlil, to není možné, pokud je tam desetiměsíční interval mezi tím, co my podáme nějakou písemnou interpelaci, a pan premiér se dostaví do Poslanecké sněmovny na písemné interpelace. A to se skutečně stalo. A teď když se k té nefunkčnosti písemných interpelací připočte ještě to, co jsme zažili v jedněch z posledních ústních interpelací, kdy pan premiér skutečně funguje tak, že třeba vůbec neodpovídá na to téma – když dostal dotaz na Istanbulskou úmluvu a mluvil o svém střetu zájmů –, tak se prakticky znemožňuje způsob, abychom se my ptali a dostávali jsme odpovědi na naše otázky. A bohužel ústní interpelace už nám taky trochu zdegenerovaly do toho, že přijde ministr nebo premiér a v první části přečte nějaký text, který má předpřipravený, který je většinou takové obecné povídání, z něhož půlka je o tom, jaké má vláda úspěchy v budování školek a zvyšování důchodů, a ve druhé části často udělá nějaký osobní útok, protože už na něj není možné reagovat v další odpovědi. Protože se tam vždycky střídá jeden-druhý, jeden-druhý, konec. Takže takovýmto způsobem jsou znemožněny i ústní interpelace. A pokud je takový stav, pokud se vláda nezodpovídá Poslanecké

sněmovně, tak je namístě, aby opozice hledala i kreativní řešení k tomu, aby dostala svoje témata na plénum Poslanecké sněmovny a aby motivovala předsedu vlády, aby se dostavil na půdu Poslanecké sněmovny a Poslanecké sněmovně se zde zodpovídal.

Takže předpokládám, že pokud budete vést hluboký rozhovor s námi jakožto s opozicí, tak součástí toho rozhovoru bude i diskuze s předsedou vlády, protože vy jste vysoký ústavní představitel, tak určitě to zodpovědně zhodnotíte a budete apelovat na předsedu vlády, aby se dostavil na písemné interpelace. Ostatně tak jak nám slíbil i v odpovědi na jinou naši písemnou interpelaci, kde uvedl, že se na nás těší a že určitě přijde tento rok do Poslanecké sněmovny. Bylo by dobré, kdyby to nebylo jenom tento rok, ale třeba i tento měsíc nebo tuto schůzi.

Já mám připravena i další témata, která jsem chtěl probrat, a skutečně je to k tomu tématu, čili k tomu programu. Já jsem si ho tady vytiskl, program pana premiéra Babiše, mám ho tady vytištěný. (Ukazuje.) Mám tady podtržena témata, na která jsem se chtěl ptát, ale vzhledem k tomu, že jsou přihlášení i další kolegové se svými písemnými interpelacemi, tak jim chci dát prostor.

Proto předkládám znovu návrh na přerušení této písemné interpelace do příštích interpelací, aby dostali i další kolegové prostor vyjádřit se k tématům, na která tady sedí ministři. Ale pokud samozřejmě Poslanecká sněmovna jako suverén rozhodne, tak jsem připraven pokračovat a těším se na tu další diskusi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já si myslím, že je to možné. I když hlasujeme vlastně podruhé o stejné věci. Do příští schůze, do čtvrťka. (Poslanec Michálek chce ještě upřesnit.) Máte slovo, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, pane předsedo. Já jsem to chtěl jenom upřesnit. Ten předchozí návrh byl o přerušení do přítomnosti předsedy vlády, současný návrh je přerušení do příštích písemných interpelací, to znamená čtvrtek.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře, děkuji. Je zde žádost o odhlášení. Přivolał jsem kolegy z předsálí, tak jim dáme nějaký prostor. (Po chvilce.) Počet hlasujících se nám relativně ustálil a v tuto chvíli Sněmovna není usnášeníschopná. (Podle tabule přítomno 56.) Přerušuji jednání do 10.05 a uvidíme, zda se podaří zajistit kvorum.

(Jednání přerušeno od 10.00 do 10.05 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Přestávka pro zajištění přítomnosti jednotlivých klubů na jednání skončila. Máme před sebou tedy nový návrh na přerušení, který předložil pan poslanec Michálek. (Žádosti o odhlášení.) Dobře, pokud žádáte o odhlášení, znovu vás odhlásím, požádám vás o novou registraci, přihlaste se svými identifikačními kartami. O návrhu na přerušení do příštího čtvrťka u interpelace pana poslance Michálka na předsedu vlády Andreje Babiše rozhodneme v hlasování číslo šedesát

šest. Ještě posečkám chvilku na přihlášení... a můžeme hlasovat. Já chápu, že někteří si rádi pohrají s hlasovací kartou...

V hlasování číslo 66 rozhodneme o návrhu na přerušení interpelace poslance Michálka na předsedu vlády.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro přerušení? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 66, z přítomných 80 pro 44, proti nikdo. Návrh byl přijat. Jednání o této interpelaci bylo přerušeno.

Další interpelací bude interpelace moje na ministra obrany Lubomíra Metnara ve věci plánovaného nákupu vrtulníků pro Armádu České republiky, jedná se o sněmovní tisk 700. Požádám o vystředání, abych mohl uvést svou interpelaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, přebírám předsedání a zahajuji rozpravu. Pan místopředseda Filip se hlásí, takže prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, pane ministře, členové vlády, dovolím si krátce uvést svou interpelaci na ministra obrany Lubomíra Metnara ve věci nestandardního nákupu vrtulníků pro Armádu České republiky.

Začnu poměrně netradičně, a to že jsem rád, že v posledním čísle Review pro obranný a bezpečnostní průmysl vyšel nádherný článek, kde se První brněnská strojírna chlubí – a docela oprávněně – tím, že dosáhla významného milníku tisíce vyrobených pomocných energetických jednotek pro vrtulníky MIL. Myslím si, že to je důležité sdělení, protože náš obranný průmysl patří k těm, které patří ke světové špičce, jak v kvalitě, tak ve vysokých technologiích, výzkumu a vývoji.

Mimo jiné vrtulníky MIL mají být nahrazeny jinými vrtulníky, a tady začnu v roce 2018, i když bych mohl sáhnout hlouběji do minulosti, a to dopisem ze 7. února 2018, kdy velení armády, tedy náčelník Generálního štábu, tehdy Josef Bečvář, oslovil bývalou ministryni obrany, naši kolegyni Karlu Šlechtovou, ve věci analýzy dostupnosti vrtulníků dle požadavku Armády České republiky.

Pan náčelník Generálního štábu, bývalý, píše doslova, že z marketingového průzkumu svým rozsahem omezeným (omezeného?) vychází, že požadavky ve specifikaci na víceúčelový vrtulník jsou reálné a na trhu dostupné. Zohledňují především úkoly kladené na vrtulníkovou letku v rámci Armády České republiky a úkoly plněné v zahraničních operacích ve spolupráci s aliančními jednotkami NATO, reagují jak na soudobé, tak i na budoucí hrozby s ohledem na vývoj specifikace těch vojenských konfliktů.

Z výsledků marketingového průzkumu dále vychází, že výrobci vrtulníků jsou schopni a ochotni se smluvně zavázat a splnit požadavky uvedené ve specifikaci Armády České republiky, a výkonové a letové charakteristiky splňují všechny moderní vrtulníky v kategorii střední víceúčelový vrtulník, v oblasti výzbroje jsou požadavky v souladu s celosvětovým trendem vyzbrojování.

Z uvedeného vyplývá, že vrtulník splňující podmínky specifikace, UH-60 Black Hawk s kitem Battlehawk, je reálný příklad, který splňuje nejen požadavky na výzbroj, ale jako čistě vojenský výrobek i požadavky na použití v bojovém prostředí. Ostatní výrobci, například Eurocopter nebo Leonardo, jsou, jak prokázal i marketingový průzkum, schopni reagovat v oblasti výzbroje dle požadavku zákazníka.

A tak se vyvíjela debata ve velení Armády České republiky, na Ministerstvu obrany, ať už pod vedením bývalé ministryně, nebo současného ministra obrany, a v té odpovědi já zpochybňuji to, že podle Ministerstva obrany žádný výběr probíhat nemůže, respektive nemusí, protože marketingový průzkum prý prokázal, že kromě řešení nabídnutého USA neexistuje žádné jiné vhodné řešení.

To já opravdu nemohu přijmout, protože už 9. ledna loňského roku ředitel Leonardo Helicopters Cutillo píše ministrovi, že očekávají, že bude postupováno fěrově, jak bylo avizováno, a budou porovnány nabídky několika uchazečů. Mimo jiné je připomenuto, že nabídka Leonardo byla stoprocentně odpovídající technickým požadavkům, i jsou vyzdvíženy výhody vrtulníků AW139 i samotné nabídky. (V sále je velmi hlučno.)

18. 2. italské Ministerstvo obrany píše náměstkovi Říhovi, že poskytnutí pozitivní reference na Leonardo, co se týká schopnosti uživatelských úprav a integrace požadovaných zbraní, vyzdvihuje ekonomickou výhodnost, připomíná právní rámec Evropské unie pro výběrová řízení.

20. 2. pověřený náměstek Koudelka odpovídá panu řediteli Cutillovi na dopis z 9. ledna, že probíhá finalizace tendru a že budou v roce 2019 přímo osloveni vybraní uchazeči.

17. 5 CEO –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane místopředsedo, já si dovolím vás přerušit a požádám vaše kolegy ve sněmovně o větší klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Leonardo píše ministrovi, že je připravena se zúčastnit se soutěže, a byla zaslána vyžadovaná nabídka. Leonardo tak zareagovala na zprávy, že se jedná se Spojenými státy americkými o jejich nabídce. Poté došlo k určitému zádrhelu a začala právní bitva. A to je ten problém, pro který si myslím, že je potřeba se tím zabývat, a aby ministr obrany odpověděl, jestli nám něco hrozí, nebo nehrozí.

Protože odpověď ministra obrany poukazuje na to, že zákon o výběrovém řízení v § 192 odst. 2 písm. c), že vláda – vláda, tedy jednání mezi vládami dvou států, může znamenat, že se uplatní výjimka. To ale je možné v případě, že by ta hospodářská soutěž skutečně v Evropě neexistovala, ale hospodářská soutěž v Evropské unii prokazatelně existuje. Musíme se podívat na to, jakým způsobem v Evropě existují výrobci těch vrtulníků, ať už bojových, nebo dopravních, a samozřejmě kromě

Leonarda najdeme jistě nejen tedy Eurocopter, tedy ty dceřiné společnosti Airbusu apod.

Minimálně tedy Leonardo předložila nabídku, která je významně levnější. Jde o cca 8 miliard korun proti 14,6 miliardy, které nás má stát nákup ze Spojených států amerických, byla dokonce dodána dříve, a to dosažení úplné operability je v případě USA 2026 a u italského dodavatele 2024. A hlavně splňuje všechny požadavky, aby byly specifikovány tak, jak je Armáda České republiky požadovala. Je to doložitelné i na straně Ministerstva obrany. A právní zástupce, český advokát italské firmy, tvrdí, že má k dispozici dokumenty, které prokazují, že marketingový výběr prokázal existenci více způsobilých dodavatelů, a prokazuje, že s tím před rokem bylo počítáno, s tím, že cílem je provést výběr z většího počtu nabídek.

To mě vede k té úvaze, kterou musím chtít nechtět říct, a to je, jaké dopady může mít ten nákup ze Spojených států amerických, který, protože kontrakt je podepsán, na právní postavení České republiky, na případné škody, které mohou vzniknout aktivitami firmy Leonardo, když tvrdí, že tady existuje jak ta soutěžní možnost v rámci Evropy, tak existují samozřejmě i postupy, které naplňují ty principy už zahájeného výběrového řízení. Leonardo je přesvědčena, že výše uvedený postup na Ministerstvu obrany je prokazatelně neférový, respektive nezákonný přístup, a je připravena využít dostupných prostředků obrany. Momentálně tedy jsme svědky toho, a pan ministr pravděpodobně dosvědčí, že před Úřadem pro hospodářskou soutěž už je příslušné podání firmy Leonardo, a navíc italská strana hrozí, že se obrátí na Evropskou komisi, pokud by jim Úřad pro hospodářskou soutěž nevyhověl, a je ochotna se obrátit na mezinárodní arbitráž.

Rozhodně tedy nelze vyloučit, že se tento akviziční projekt negativně dotkne České republiky, a to ať už jejího renomé, či státního rozpočtu. Penále od Úřadu pro hospodářskou soutěž, či dokonce nějaké nároky Evropské komise vůči České republice, že jsme nenakupovali v Evropě, může znamenat pro Českou republiku výrazně velkou škodu. Při znalosti případu CASA nelze zřejmě vyloučit ani trestní postihy fyzických osob. Jestli jsem správně informován, projektem se zbývá i Vojenská policie, která má jistě lepší přehled než já.

Když se podívám na ten časový postup, tak musím říct, že ten nákup byl proveden dříve, než bylo doručeno rozhodnutí o námitkách, o záměru uzavřít smlouvu, což odporuje § 246 odst. 1 písm. a) a případně písm. b), případně c) nebo d), to znamená, že tam ty lhůty, ve kterých se uzavírá smlouva, nejsou dodrženy. To je ta první moje obava.

Druhá věc, kterou chci vysvětlit od pana ministra obrany, je, když už jsme sáhli k tomu postupu, vláda – vláda, a teď nepochybně to politické rozhodnutí, ale zpochybňuji ten vztah ke státnímu rozpočtu, tedy k prostředkům daňových poplatníků, proč jsme nevyužili toho přímého nákupu prostřednictvím toho centrálního nakupování Aliance a jaké vlastně podmínky nám nabídla americká strana, abychom byli zajištěni, co se týče případného servisu nebo dodávek dílů.

Víme, že předtím, než došlo k uzavření smlouvy, Spojené státy americké z Aera Vodochody stáhly výrobu kabin pro jeden typ vrtulníků, nikoli pro vrtulníky Viper,

ale to neznamená, že se k tomu nemůžeme vrátit, a proto jsem začínal citací Review obranného a bezpečnostního průmyslu, že Česká republika je certifikovaným dodavatelem pro většinu letadel malého typu, případně podzvukových letadel, ale i vrtulníků pro řadu světových dodavatelů, a to jak v Evropě, tak ve Spojených státech amerických, případně jinde ve světě, ať už jde o Ruskou federaci, Čínu, Koreu a podobně. A jak tedy dopadá ten nákup na budoucnost našeho obranného průmyslu, jestli bude využitelný a v jaké kapacitě, jestli tedy dává zpátky práci občanům České republiky.

To je asi to nejpodstatnější, co bych chtěl vědět, ty tři okruhy otázek. To znamená, jestli hrozí, pane ministře, ta škoda s tím, že se budeme soudit s italským dodavatelem, nebo jakým způsobem se s ním hodláme dohodnout v nějakém jednání, ať už na úrovni politické, nebo politicko-právní, to znamená před Evropskou komisí, tak aby nedošlo k žalobě ani k arbitráži. Druhá věc, jakým způsobem bude kompenzována ta zvýšená cena. Protože rozumím tomu, že nikdo nesmí nakoupit laciněji, než nakupuje armáda Spojených států od amerických výrobců, to znamená, že cenu nelze upravit, a v tom případě tedy jestli proti té ceně bude i nějaká výroba pro dodávané vrtulníky v České republice. A třetí je ta odpověď, jestli jste jednali v rámci centrálního nákupu Aliance, a to si myslím, že je potřeba, abyste nám odpověděli.

Na závěr mi dovoluje připomenout, že Česká republika má v leteckém průmyslu výhradní postavení, a pokud bychom chtěli, mohli bychom ještě vedle Leonarda alespoň vytvořit výcvikovou základnu pro střední a východní Evropu na podzvukové letouny. A myslím si, že v tomto ohledu je před námi hodně kroků, které by měla Armáda České republiky udělat ať už v rámci přímo armády, nebo Leteckých opravěn Malešice vůči dodavateli Aeru Vodochody, abychom náš letoun L-39NG dostali do povědomí celého světa tak jako jeho původní verze. Myslím, že ve více než čtyřech tisících kusech létá dodnes po celém světě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě, do které se hlásí pan ministr. Prosím.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi v úvodu stručně zrekapitulovat vývoj projektu nákupu vojenského vrtulníku pro Armádu České republiky.

Vláda České republiky v květnu 2011 schválila takzvanou Bílou knihu o obraně, ve které byl poprvé zmíněn záměr vyřazení bitevních vrtulníků Mi-24 ruské provenience. Následně v červnu 2015 vláda schválila Dlouhodobý výhled pro obranu do roku 2030. V návaznosti na tento dokument došlo k zahájení realizace výběru vojenského vrtulníku. Taktéž následně schválený dokument v prosinci 2015, takzvaná Koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2025, tento záměr realizovat výměnu těchto vrtulníků a nákup nových rozpracovávala a rozpracovává dodnes.

Následně proběhlo několik průzkumů trhu, jak tady zaznělo z úst pana předsedy Filipa, a to za účelem zjištění, jaké vrtulníky se v této kategorii na trhu nacházejí. Byly osloveny – a tady zdůrazňuji – vlády Francie, Itálie, Spojených států. Dodatečně došlo k oslovení Německa a Jižní Koreje. Po obdržení podkladů a provedení analýzy byly z dalšího hodnocení vyřazeny Francie, Německo a Jižní Korea z důvodu, že jejich nabídky nevyhovovaly požadavkům a neodpovídaly požadavkům Armády České republiky.

Protože byly provedeny tři průzkumy trhu, tým expertů Ministerstva obrany složený z armádních pilotů, logistiků a techniků vyhodnotil tyto průzkumy, kdy hodnocení potvrdilo, že na trhu Evropské unie není v současnosti řešení, které by odpovídalo požadavkům Armády České republiky. Z hodnocení nabídek nejlépe naplňuje všechny požadavky armády na vojenský víceúčelový vrtulník s výzbrojí komplexní zbraňový systém, a to nabídnutý systém Spojených států H-1, který se skládá z osmi vrtulníků Venom a ze čtyř vrtulníků Viper. Jeho zařazením do výzbroje dojde k výraznému navýšení bojových schopností Armády České republiky. Tento vrtulník je v 80 procentech konstrukčně shodný, z jeho konstrukčních celků, a zaručuje efektivnost a úsporu nákladů na výcvik a logistickou podporu v průběhu celého životního cyklu vrtulníku. Dodavatel je schopen všechny vrtulníky dodat již v roce 2023, což přináší výhodu ukončení provozu stávajících vrtulníků Mi-24, kterým dochází životní cyklus, je tam zvýšená poruchovost a závadovost, a samozřejmě nemusím hovořit o problematice servisu a údržby těchto vrtulníků, včetně dodávek náhradních dílů, a to nemluvím o tom, že tyto vrtulníky nejsou interoperabilní se stroji v rámci NATO. Další výhodou je, že vláda Spojených států dodání vrtulníků za stejných podmínek včetně finančních garantuje, jako by tyto vrtulníky pořizovala pro své ozbrojené síly, to znamená, ověřená rovněž výhodnost nabídky i z pohledu ceny.

Následně jsem o této zakázce po těchto vyhodnoceních, po veškerých těchto procesech v souladu s vnitrolegislativou Ministerstva obrany a v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek informoval vládu a na základě pověření byla potom následně podepsána smlouva se Spojenými státy na dodávku tohoto systému H-1.

Pořízení nových vojenských vrtulníků je plně v souladu s bezpečnostními zájmy České republiky a s potřebami zajištění bezpečnosti území České republiky. Odpovídá našim závazkům vůči Severoatlantické alianci, zvyšuje interoperabilitu naší vojenské techniky v rámci NATO a snižuje závislost České republiky na zbrojním průmyslu Ruské federace.

Není pravda, že pořízení vrtulníků od vlády Spojených států není v zájmu občanů České republiky. Firma Bell sama deklarovala možnost zapojení českého obranného průmyslu včetně státních podniků, jako je LOM Praha a Vojenský technický ústav v rámci pořízení vrtulníků a zabezpečení jejich životního cyklu, a to v hodnotě vyšší než 30 % z celkové hodnoty zakázky. Tento servis, údržba a zajištění tohoto celoživotního cyklu těchto vrtulníků po dodání po roce 2023 samozřejmě přinese možnosti pro nová pracovní místa, a tím pádem i peníze našim občanům.

Ministerstvo obrany v případě této veřejné zakázky od počátku postupovalo plně v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Zadavatel zvolil zadávací postup, který plně odpovídá všem tuzemským i unijním obecně závazným předpisům, a Ministerstvo obrany je připraveno zákonnost všech kroků doložit. Ministerstvo obrany vždy řádně a včas vypořádalo podané dotazy nebo námítky společnosti Leonardo. Na všechny dotazy v rámci zadávacích řízení reagujeme.

Dodávky nových vrtulníků jsou pro Českou republiku významným krokem v modernizaci armády, kterou schválila vláda ČR. Jedná se o kvalitní vrtulníky, na vysoké technické úrovni, ověřené v podmínkách reálného bojového nasazení v operacích.

Dále bych chtěl zareagovat konkrétně na některé věci, které tady zazněly. Ve vztahu k nabídce společnosti Leonardo není pravda, že splnili všechny technické požadavky, a to zejména nenabízeli vyzbrojený vrtulník. Zároveň nebyl tento vrtulník, který italská strana nabízela, nikdy použit v boji. A pro úplnost, jedná se o přestavěný civilní vrtulník, který nebyl vyvíjen jako vojenský. Aby splňoval všechny požadavky Armády ČR, musel by proběhnout dovyvoj.

A dále bych chtěl říct, že marketingový průzkum, který zmiňoval pan předseda, byl překonán, tak jak jsem říkal, protože byly tři, následným, dalším navazujícím průzkumem.

Co se týká NATO, agenturu využíváme, ale v tomto případě není přijatelná cesta využít agentury, která provádí nákupy, hlavně hromadné nákupy, tzv. agentura NSPA v rámci NATO. A rovněž by agentura neměla možnost zajistit zapojení mnou zmiňovaného obranného průmyslu České republiky, který, jak jsem říkal, činí více jak 30 % z hodnoty zakázky. To, co je vyhodnoceno jako námítka podle zákona o zadávání veřejných zakázek, jsme v zákonném termínu – a chci podotknout, v zákonném termínu – opravdu zodpověděli.

Na závěr bych svoji reakci, své vystoupení zakončil tím, že opravdu v rámci celého procesu vyhodnocení těch marketingových průzkumů nám nikdo jiný než americká strana nenabídl vojenský, operačně ověřený vrtulník s certifikovanou výzbrojí, kterou požadovala Armáda ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, mám zde nějaké stárnoucí omluvenky. Pan poslanec Kalousek se nám omlouvá mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Ferjenčík se omlouvá mezi 9.00 a 9.15 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Holomčík se omlouvá mezi 9. a 11. hodinou z osobních důvodů, paní poslankyně Maříková se omlouvá dnes od 14.30 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Koptřiva se omlouvá z dnešního jednání mezi 9.45 a 10.30 hodin, paní poslankyně Rutová se omlouvá mezi 15. a 18. hodinou z pracovních důvodů a pan poslanec Mihola se omlouvá mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů, paní poslankyně Adamová se omlouvá mezi 9. a 10. hodinou taktéž z pracovních důvodů.

A nyní pan místopředseda Filip se dále hlásí do rozpravy. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, já děkuji za dvě informace, a to, že ta dodávka má být dokončena do roku 2023 – to je výrazná změna proti té informaci, kterou jsem měl. To jistě je dobré. I za to, že to zapojení českého obranného průmyslu je zajištěno. Rozumím i té výhradě, a tedy ten dotaz považuji za zodpovězený, pokud jde o nákup přes agenturu v rámci Aliance.

Ale žel jsem nedostal od vás odpověď na to, zda jednáte s italskou stranou – a teď opravdu opakují: Jestli v rámci EU, nebo v rámci Aliance, protože to jsem nerozuměl, té vaší poznámce o interoperabilitě, vzhledem k tomu, že Itálie je členským státem Aliance, a pochybuji tedy, že by interoperabilita byla narušena, když jde o alianční stát. Takže tam mě zajímá, jestli nám tedy něco hrozí, pokud jde o ty mezinárodněprávní závazky, které máme k Evropě a jejímu evropskému trhu, a případně ta arbitráž. Pokud nemáte na to odpověď, já budu muset navrhnout odmítnutí vaší odpovědi. V případě, že to Poslanecká sněmovna neschválí, samozřejmě slibuji i vám, pane ministře, že to dál budu sledovat a budu opravdu dbát na to, aby naši úředníci, ať už na Ministerstvu obrany, na ÚOHS, případně na úřadu pro zastupování majetkových práv státu, nezanedbali vůbec nic, protože ta zakázka není, jak se říká, za korunu, je to otázka mírně velkého nákladu peněz daňových poplatníků. A pokud by měla být zatížena nějakou právní vadou, tak by to znamenalo pokuty, které by nebyly možné využít ani pro rozvoj našeho průmyslu, ani pro jiné účely ve státním rozpočtu.

Takže tolik ode mě. Jestli máte k tomu něco, pane ministře, budu rád.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji. Ano, pan ministr se hlásí dále do rozpravy. Samozřejmě může se přihlásit i někdo jiný. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Já bych chtěl pár poznámek. Co se týče interoperability, tak to se výhradně týkalo vrtulníků, mnou zmiňovaných vrtulníků Mi-24 ruské výroby, kde tam je ten problém, o kterém jsem hovořil.

Co se týče možné hrozby, nebo nějakého podání žaloby. Tady jsem naprosto, si myslím, odpověděl v tom duchu – jsme připraveni, za svým postupem si jednoznačně stojíme a jsme připraveni své kroky obhájit na jakékoli úrovni v prověřování toho našeho procesu, našeho postupu.

Co se týče spolupráce s italskou stranou, tak tady bych chtěl podotknout, s italskou stranou máme dlouhodobé, velmi dobré přátelské vztahy i v rámci obranného průmyslu. Tady bych chtěl podotknout, že italská strana nám za poslední čtyři roky v rámci obranného průmyslu dodává materiály a vojenské komponenty a techniku v hodnotě cca 5 mld. korun. Naopak Česká republika dává zlomek, vyváží zlomek do Itálie, což za stejnou dobu, o které jsem hovořil, činí asi půl miliardy korun.

Pokud by to takto stačilo. Protože zapojení domácího průmyslu je garantováno i ze strany firmy Bell, která s možnými subjekty, s možnými firmami České republiky, jak jsem říkal, státními podniky i dalšími firmami, byla podepsána memoranda o připravované spolupráci do budoucna, po dodání po roce 2023 těchto vrtulníků, kdy tam dojde de facto k přípravě a realizaci udržování toho životního cyklu formou servisu, údržby a dalších věcí.

Dále bych chtěl říct, že je to umocněno tím, že výměnou vrtulníků Mi-24 nedojde úplně k ukončení provozování vrtulníků ruské provenience, protože Armáda ČR má ve výzbroji další vrtulníky Mi-17, Mi-171, přepravní. Takže nákup amerických vrtulníků vidím jako rozšíření portfolia těchto českých firem a zapojení, protože bude pokračovat dál ještě, než dojde k obměně a ukončení životního cyklu vrtulníků ruské provenience a přezbrojení. Teď v současné době dojde u těchto podniků k rozšíření z hlediska techniky a používání dodaných vrtulníků od americké strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan místopředseda Filip se ještě hlásí do rozpravy. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou děkuji, pane ministře. No, bez urážky, vy máte velkou důvěru v právní službu ministerstva. Já po zkušenostech s CASA a s jinými věcmi tak úplně velkou důvěru nemám. Proto tedy jaksi navrhuu odmítnutí vaší odpovědi, nikoliv z těch věcných důvodů, ale z toho důvodu, že neumíme odpovědět na to, jakým způsobem se bude vyvíjet ten právní spor, protože zatím odpověď z ÚOHS neznáme. A na rovinu řečeno, nechci psát novou interpelaci, a pokud se shodneme na tom, že například dostanu odpověď v nějakém relativně krátkém čase, i když vím, že vy to nemůžete ovlivnit od ÚOHS, tak bych netrval ani na odmítnutí vaší odpovědi. Tě dodatečné, tu já přijímám, děkuji za to. Ale v té věci toho právního vztahu, i když vím, že to, co jste řekl, ukazuje na poměrně silný argument. Pokud my nakupujeme z Itálie cirká za pět miliard a prodáváme za půl miliardy, tak by se měli Italové zachovat jako dobrý obchodní partner a případné žaloby stáhnout. Ale důvěru v to úplně nemám.

Takže můj závěrečný návrh je – a to pouze z důvodu té případné právní vady – odmítnout vaší odpověď na moji interpelaci. S ostatními částmi odpovědi jsem spokojen.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Takže to chápu jako návrh na nesouhlasné stanovisko. Nicméně ještě stále můžeme pokračovat v rozpravě. Takže pokud se ještě někdo hlásí, dal bych prostor. Pokud se již nikdo nehlásí, tak tedy rozpravu končím a budeme hlasovat. Svolám kolegy do sálu. (Po chvíli.) Vypadá to, že jsou zde všichni, kteří zde chtějí být... Tak už. Zopakují pro ty, kteří přicházejí právě nyní, že budeme hlasovat o nesouhlasném stanovisku Sněmovny s odpovědí ministra obrany Lubomíra Metnara na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci plánovaného nákupu vrtulníků pro armádu České republiky. Ještě stále přicházejí kolegové. Je zde žádost o odhlášení, já vás tedy odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami.

V čase, než se nám počet přihlášených ustálí, zopakují, že budeme hlasovat o nesouhlasném stanovisku s odpovědí na písemnou interpelaci místopředsedy Filipa na pana ministra Metnara. Tak jste všichni.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro nesouhlas. Kdo je proti nesouhlasu? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 67 bylo nakonec přihlášeno 80 poslanců a poslankyň, pro 21, proti 8. Takže nesouhlasné stanovisko nebylo přijato.

Já vám děkuji. Tato interpelace tímto končí a vracím předsedání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat v odpovědích na písemné interpelace, se kterými nevyslovili poslanci souhlas. Další takovou interpelací je interpelace paní poslankyně Olgy Richterové na ministra zdravotnictví Vojtěcha Adama ve věci úmrtí ženy po darování vajíček pro potřebu umělého oplodnění a ve věci souvisejícího byznysu. Interpelace má sněmovní tisk 706. Paní Olga Richterová je připravena. Prosím máte slovo. Pan ministr je přítomen.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové. Já vás zdravím a současně chci trochu uvést to téma, protože ono by se to mohlo zdát, že to není věc, která je přímo na interpelaci ministra zdravotnictví. Jenže jde o téma dotýkající se čím dál tím většího počtu lidí. Umělé oplodnění je realita, například se stoupajícím věkem, ale hlavně jde taky o velký byznys. A jde o byznys, který má souvislosti i přímo k zájmům našeho předsedy vlády, respektive jeho svěřeneckých fondů. I proto si zaslouží tento byznys významnou veřejnou kontrolu. A potom tam jde o velmi velká zdravotní rizika. O souvislosti, kde převáží-li byznysové zájmy nad hájením zdraví lidí, tak zase ve finále dochází jak k tragédiím, a kvůli jedné tragédii tahle interpelace vznikla, tak ale i čistě ekonomicky k obrovským veřejným nákladům.

Já jenom shrnu pár čísel, pak samozřejmě budou následovat ty otázky, kvůli kterým jsem vyslovila nesouhlas s odpovědí ministra zdravotnictví. Ale jen pro představu k té velmoci v oblasti asistované reprodukce, kterou naše země je. Je tady 43 center asistované reprodukce podle údajů z roku 2017 a jezdí k nám masově ženy pryč zhruba z 60 zemí světa. Obrat tohoto odvětví přesáhl podle údajů z roku 2017 čtyři miliardy korun. Není to opravdu žádná maličkost.

A já jsem se ptala na to, jak ministerstvo řeší právě třeba souvislosti k velkým zdravotním potížím žen, které buď byly dárkyně, anebo podstoupily ten proces, a zejména, jak řeší úmrtí ženy po darování vajíček pro potřeby umělého oplodnění. Jde o to, že ty případy opravdu vážných komplikací nejsou ojedinělé a že jde o celý systém, jak je nastaveno odebírání vajíček dárkyním.

Já si dovolím odbočku. Jak víte, věnuji se zejména sociálním věcem. A bohužel v téhle oblasti jde o tu souvislost, že kvůli chybějícímu registru dárkyň je opravdu možné dnes v naší zemi – a stává se to lidem, kteří mi pak dávají prostě podklady z terénu, aby v situaci, kdy třeba někdo nemá na nájem, tak aby žena řekla, tak já

půjdu darovat. A protože není registr dárcyň, tak to nebezpečné opakované darování s krátkými rozestupy a v nevhodně vysokém počtu, protože tam musí být nějaký limit, aby právě nedošlo k těm vysoce pravděpodobným komplikacím, tak tohle u nás nemáme. A je prostě možné jít z kliniky na kliniku a tímto způsobem třeba zaplatit nájem. Jsou to reálné případy, o kterých mi lidé říkají. A je to děsivé, protože potom máme zákon, který vůbec neplatí.

V tom zákoně je, že darování má být bezplatné, čistě s úhradou těch nákladů, co ten člověk, který tu část svého těla, v tomto případě tedy vajíčka, daruje. Ale v praxi, v praxi jsou ty platby okolo 20, 25 tisíc korun. Otázkou je, jak se ten zákon vymáhá. A to je právě jedna z věcí, na které se chci ptát.

Pan ministr odpověděl, že existuje komise pro reprodukční medicínu zřízená v roce 2017, a že tedy – předpokládám, že na základě mého podnětu – bude v lednu svoláno její jednání a že ty otázky věcné, které jsem položila, tato komise zodpoví. Jenže už není řečeno, a teď se dostávám k těm otázkám, jak Ministerstvo zdravotnictví zajistí, aby členové této komise sami nebyli ve střetu zájmů, aby neměli profit z toho byznysu, který jsem popsala, který prostě potřebuje přísný dohled.

A stejně tak mě zajímá, v jaké míře budou v té komisi zastoupeny další odbornosti; odbornosti, které řeší následnou péči o ženy a děti v případě komplikací souvisejících třeba právě s tou oblastí umělého oplodnění – neurologové, internisté, dětští lékaři, endokrinologové.

A ještě jedna věc mě enormně zajímá, jestli si ministerstvo plánuje nechat vypracovat statistiky o dopadech asistované reprodukce na zdraví žen, a to na základě existujících dat zdravotních pojišťoven. Jde o to znát celková rizika a potom na to dárcyň adekvátně upozorňovat. To je totiž nejčastější věc, kterou mi ženy dárcyň psaly, že vůbec nevěděly, jak velká rizika s tím darováním jsou spojená. Takže to je poslední velká otázka na ministerstvo, jakým způsobem se postará, aby skutečně to nebyly formální informované souhlasy, ale aby si opravdu ty ženy byly vědomy těch vysokých rizik spojených zejména s tím opakovaným darováním.

Na závěr ještě poznámka k těmto dotazům. Nemyslím si, že je tou správnou cestou de facto zlegalizovat současnou praxi. A bohužel tak to z odpovědi ministerstva vypadá, že toto je v záměru. Těším se na odpovědi pana ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Richterové. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch je připraven rozšířit svou písemnou odpověď i na dodatečně otázky paní poslankyně. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, paní poslankyně, děkuji za ty dotazy. Já myslím, že v té písemné odpovědi z mého pohledu tedy to bylo poměrně dobře vysvětleno, ale zkusím tedy znovu to zevrubně probrat.

Určitě pokud jde o nějaký byznys někoho konkrétního, to z mého pohledu vůbec nehraje roli. Mimo jiné ta komise, která se založila, tak jak jste správně řekla, se

založila v roce 2017. To znamená ještě dávno předtím, než jsem přišel na Ministerstvo zdravotnictví. A samozřejmě ta komise je nějak složena, jsou tam jednotlivé odborné společnosti a zabývá se reprodukční medicínou v souladu se zdravotní politikou státu. Ta komise byla založena zkrátka proto, že tato oblast je bezesporu aktuální. Víme, že roste průměrný věk rodiček, že skutečně umělé oplodnění je metodou, která je využívána, a je namístě, aby ministerstvo v tomto směru mělo nějaký poradní orgán, který se tomuto bude věnovat a bude se k tomu vyjadřovat. Složení té komise a veškeré zápisy z jejich jednání jsou dnes zveřejněny, protože my jsme byli první, já jsem byl první, kdo vytvořil portál poradních orgánů ministerstva, kde si může každý veřejně, otevřeně, transparentně rozkliknout veškeré komise a poradní orgány Ministerstva zdravotnictví včetně zápisů z jednání a podobně. Takže vše je zveřejněno. To nikdy nebylo. Takže toto je k dispozici. A pokud se bavíme o nějakém doplnění třeba, určitě s tím nemám problém. Pokud budete mít návrh, kdo by v té komisi ještě měl být zastoupen, tak určitě jsem připraven případně, pokud to bude dávat smysl, tu komisi doplnit.

Ale nemyslím si, že zkrátka ta komise, tak jak je nastavena dnes, že by tam byl nějaký zásadní střet zájmů, případně by ho museli ti daní zástupci jasně deklarovat. To znamená, ta komise tedy byla zřízena. My všechny tyto věci děláme nikoliv na bázi nějakých názorů, ale skutečně ve spolupráci s odbornými společnostmi. A proto také jsme řekli, že i v rámci té vaší interpelace budeme chtít, aby všechny ty otázky byly projednány danou komisí, protože skutečně řada těch otázek není politických, jsou to skutečně čistě odborné otázky a i odborná veřejnost k tomu musí mít názor. Mimo jiné ta komise zasedá 26. února 2020, kdy tedy bude se tomuto věnovat, jak jsem ostatně v té písemné odpovědi na vaši interpelaci přislíbil.

Pokud jde o ty jednotlivé otázky a doplnění, tak my souhlasíme s tím, že je namístě zavést určitou míru regulace v této oblasti, že skutečně, a tam já s vámi souhlasím, že není dobře, že v současné době za prvé není nikterak zastropována ta finanční odměna pro ty dárkyně. Tam si myslíme, že by měla být zastropována, podobně jako je to v jiných státech. Na Slovensku je to tisíc eur, maximální částka. To znamená, v této souvislosti si myslíme, že to je nějaká inspirace i v našich podmínkách. To je ta první věc, pokud jde o to odměňování.

Pokud jde o počet těch darování, tam rovněž souhlasím s tím, že by mělo dojít k omezení počtu darování na tři až pět maximálně za život dárkyně. V současné době skutečně tyto limity dány nejsou. To znamená, je to věc, která určitě bude tématem pro jednání dané komise tak, abychom omezili počet darování.

A co je také velmi důležité, a tam s vámi také souhlasím, že v současné době neexistuje žádná evidence. Pokud zkrátka nějaká dárkyně vajíček obchází jedno centrum po druhém po celé republice, tak navzájem nejsou informace o tom, kde již tedy byl tento výkon poskytnut, kde tedy již bylo to darování vajíček, kde proběhlo, v jakém centru. A může se tedy stát, že takováto dárkyně zkrátka obchází jedno centrum po druhém, aniž by bylo zřejmé, že už třeba proběhlo předtím několik takovýchto darování. Takže tady my velmi vážně uvažujeme o zavedení registru, který by evidoval dané dárkyně, byť musíme vymyslet s odborníky, jak řešit otázku anonymity, protože tyto informace by neměly být zveřejňovány, respektive ty

dárkyně, takže my chceme, abychom vymysleli nějaký mechanismus anonymní evidence. Ale souhlasím s tím, že je to problém, že skutečně v tomto směru hrozí i určitá rizika, byť jde o relativně vzácné komplikace, ovšem o to závažnější, jako je například nitrobrišní krvácení, jak bohužel se stalo v tom jednom z případů. Bohužel v současné době nemáme k dispozici, a proto jsme vám ani nemohli odpovědět, statistiky, které by vlastně nám ukazovaly počet žen, které po hormonální stimulaci a odběru vajíček měly zdravotní problémy vyžadující hospitalizaci nebo u nich došlo k nějakému trvalému poškození zdraví. To je bohužel fakt, to znamená, tyto statistiky neexistují. A i tato záležitost bude projednána právě na jednání příslušné komise.

Takže já si myslím, že tady nejsme v zásadě ve sporu. Možná, že je to o nějaké spíš precizaci, ale která skutečně by měla vzejít až z té debaty v rámci odborné komise. Jsme k tomu připraveni, a pokud máte nějaké další návrhy, tak určitě není žádný problém na příslušné komisi je projednat a pak vám dát podrobnější informace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví a ptám se, kdo dál v rozpravě – paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za odpovědi. Protože se téměř nachýlil čas, zkusím velice rychle shrnout tedy ty otázky, co mám na komisi, a sice: To její složení není veřejně přístupné, protože portál je až pod přihlášením. Takže tam je vlastně potřeba se nějak registrovat, ale není na to registrování odkaz. Takto se to aspoň stalo mně.

Potom druhá věc, jde tedy přímo na tu otázku: zavedete registr dárkyň? Říkal jste, že ano, že to budete zkoumat. Samozřejmě registry jsou i jinde, takže tam se určitě máte kde inspirovat. Takže tam já se pak budu jenom ptát, dokdy to bude.

Potom k té statistice. Tam je to prostě obrovsky, obrovsky důležitá věc. Jde v podstatě o statistiku kvality v těchto oblastech. Takže tam zase se domnívám, že by ministerstvo informace mít mělo.

No a konečně pro komisi otázka ještě k tématu podpory skutečně řešení levnějšími a méně invazivními cestami. Takže já ještě chci připomenout, že i v odpovědi bylo napsáno, že není tak pečlivě léčené to, čemu se říká mužská neplodnost, a ta IVF centra nemají nasmlouvána podrobná vyšetření. Takže mě zajímá, zda bude komise řešit i to, aby se primárně podporovaly levnější a také zdraví méně škodlivé postupy, například ta kompletní vyšetření na odhalení příčin právě třeba u mužů.

Tak to by byly moje věcné dotazy s tím, že děkuji za snahu pana ministra zodpovědět, a považuji to tady na tomto plénu za vyřízené. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli – tak, už se neptám pana ministra, protože dodatečně odpovědi nemohu připustit, je 11 hodin. A paní

poslankyně nenavrhovala odmítnutí interpelace, nemáme ani co k hlasování. Uzavírám bod písemné interpelace. Skončili jsme odpovědí pana ministra zdravotnictví na interpelaci paní poslankyně Richterové.

Pokračovat budeme podle pevně zařazených bodů, pokud ovšem se někdo nehlásí do rozpravy, kterou mohu v 11 hodin ve čtvrtek otevřít ke změně programu. Pokud tomu tak není, budeme se řídit pevně zařazenými body. Prvním bodem je bod číslo 290, to je sněmovní dokument 4100 – hospodaření poslaneckých klubů na rok 2020. A pokračují body 229, 230, 231, 232, 233, a to jsou petice, doporučení veřejného ochránce práv a činnost veřejného ochránce práv. Tolik tedy k tomu a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den. Paní poslankyně Majerová Zahradníková hlasuje s náhradní kartou číslo 15.

Protože nezazněly návrhy na změnu schváleného pořadu schůze, budeme se věnovat bodu číslo

290.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2020 /sněmovní dokument 4100/

Prosím pověřeného člena organizačního výboru, pana poslance Jana Richtera, aby se ujal slova a předložený sněmovní dokument uvedl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Richter: Děkuji, pane předsedající. Pěkné dopoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte mi, abych předložil rozhodnutí organizačního výboru z jeho schůze číslo 51 ze dne 9. ledna 2020. Tento bod projednal a doporučil Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které je obsaženo ve sněmovním dokumentu číslo 4100.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu všeobecnou. Do všeobecné rozpravy se nikdo nehlásí. Končím všeobecnou rozpravu. Hlásíte se, pane předsedo ještě, s přednostním právem. Tak, prosím. Ještě jsem neotevřel podrobnou, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, já nechci doplňovat ta pravidla, která jsou předložena na rok 2020. Víceméně chtěl jsem avizovat, že bychom se měli zasadit o nějaké zprůhlednění financování peněz poslaneckých klubů, případně Kanceláře Poslanecké sněmovny, těch výdajů, tak jako už to běží na některých ministerstvech. Máme rozklikávací rozpočty a tak dále. Ale vzhledem k tomu, že to bude vyžadovat nějakou infrastrukturu, tak jsem to spíš chtěl avizovat jako podnět pro komisi pro fungování

Poslanecké sněmovny, aby to připravila případně na příští rok, pokud bychom to mohli posunout tím směrem k transparentnějšímu hospodaření.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se omlouvám za takovou miniaturní vsuvku. Chtěl jsem jenom poděkovat panu kancléři za to, že rozklikávací rozpočet Sněmovny už existuje. Takže tuhle novinku se nám podařilo v uplynulém roce zavést.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další zájem o vystoupení v podrobné rozpravě nevidím, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo není.

Budeme hlasovat o usnesení. Já bych prosil pana zpravodaje, kdyby nás seznámil s návrhem usnesení. Děkuji.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2020 s výší příspěvků měsíčně: pevná částka na kluby ve výši 24 500 korun, variabilní částka na člena klubu vládní strany ve výši 5 314 korun a variabilní částka na člena klubu nevládní strany ve výši 6 908 korun, kde je využit koeficient 1,3." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jsem mezi tím přivolal poslance a poslankyně do sálu, můžeme tedy zahájit hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno 140 poslanců, pro 132, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Další bod, kterým se budeme zabývat, je bod číslo

229.

**Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR,
jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018
/sněmovní tisk 266/**

Paní předsedkyně petičního výboru Helena Válková už je připravena. Prosím ji, aby předloženou zprávu uvedla.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, nevím, jak upoutat vaši pozornost k bodu, který většinou vaši pozornost moc neupoutává. Jsou to petice, které jsme na petičním výboru projednali. Až zjistíte data nebo si poslechnete data, kterých se týkají, tak samozřejmě se vám může zdát, že to je obsoletní. Obsoletní to není, protože jsou to stížnosti, problémy, otázky, které zajímají naše občany a ke kterým se sbíralo někdy hodně podpisů, deset tisíc a více, a bylo k tomu konáno veřejné slyšení, někdy méně podpisů a projednávali jsme to na petičním výboru jiným způsobem.

Takže nejdříve je to sněmovní tisk 266, který se týká období 1. ledna 2018 až 30. 6. 2018. Celkem za dobu toho půl roku bylo doručeno Poslanecké sněmovně 22 petic, ve kterých podpořilo žádosti o otázky veřejného zájmu nebo jiného – máte to i v tom tisku popsáno – obecně společenského zájmu, to znamená otázky, které zajímaly více občanů, celkem 170 071 petentů... (Odmilka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, aby ti, kteří mají zájem slyšet zprávu o peticích, tu možnost měli. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pokud jde o ty jednotlivé petice, které jste dostali v tom sněmovním tisku, já je nebudu celé číst, pokud si Sněmovna nebude přát. Pokud si bude přát, tak ta zpráva o peticích dala poměrně dost práce a velmi ráda vám ji přečtu.

Celkem si myslím, že pro vás je asi důležité, kolik z nich se vyřídilo z těch 22 v tom pololetí a kolik se přesunulo do dalšího pololetí. Čili polovinu, 11, se podařilo vyřídít ať už veřejným slyšením, nebo způsobem, kdy jsme s petenty jednali, anebo že jsme postoupili jejich stížnosti k vyřízení kompetentním orgánům. Těch 11 neznamená, že bychom se jimi nezabývali, ale přesunuli jsme je na další pololetí, kde se vyřídily. Takže v současné době tyto staré petice nemáme a máme všechno vyřízené.

Takže já teď jenom přečtu petice, abychom dostáli i těm formálním pravidlům, pokud jde o názvy, které vyjadřují obsah, nikoliv přesně nadpis té petice.

Čili první v lednu 2018 petenti požadovali vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání. V únoru 2018 petice kritizující postup orgánů sociálně-právní ochrany dítěte ve Žďáru nad Sázavou. Rovněž v únoru petice, která požadovala zřízení poslanecké vyšetřovací komise k prošetření vlivu Agrofertu na rozhodování státní správy. V březnu 2018 petice Ne Zdeňku Ondráčkovi do čela komise pro kontrolu činnosti GIBS. Posléze to byla petice požadující odvolání předsedy SPD Tomia Okamury z funkce místopředsedy Sněmovny a odvolání poslance SPD M. Roznera z mandátového a imunitního výboru.

Další petice v březnu... (Mpř. Píkal upravuje u řečnickému pultu mikrofon.) Děkuji. Tady je taková zajímavost, protože zatím v tom zákoně o peticích z roku 1990 není nikde stanoveno, že bychom za petici nemuseli nebo nemohli nepovažovat i petici s jedním podpisem. To byl tento případ, kdy jeden pisatel vyjádřil

nespokojenost s postupem Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj i s následným postupem Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. My jsme se samozřejmě s tím případem vypořádali. Sešla jsem se s ním jako předsedkyně, vysvětlila jsem mu to, myslím, že někdy to vysvětlení stačí. Tady si myslím, že by to vyžadovalo určité zamyšlení nad možnou novelou, nejenom pokud jde o elektronizaci petic, ale i kde je tedy ten počet podpisů, který stačí k tomu, aby se to mohlo nazývat peticí.

Další petice, která byla předána petičnímu výboru, ke zmírnění zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, takzvaného protikuřáckého zákona. Další petice se týkala nesouhlasu se zněním vyhlášky 359/2009 Sb., která definovala způsob posouzení poklesu pracovní schopnosti, s 16 podpisy. Další petice se týkala zrušení koncesionářských poplatků za Český rozhlas a Českou televizi, především pro důchodce. Další petice byla petice za čínské křesťany, tam se protestovalo proti neudělení azylu čínským křesťanům. Další petice z dubna za urychlení výstavby dálnic D49 a D55. Další petice proti Dublinu IV. V červnu petice, která se týkala ratifikace, čili byla proti ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o prevenci a boji proti násilí na ženách a domácímu násilí. Další petice v červnu za ukončení genocidy praktikujících metody Falun Gong páchané čínským režimem. Pak to byla petice lékárníků a dalších zaměstnanců ministrovi zdravotnictví k zajištění dodržování zákona o léčivech a financování odborné práce v lékárnách.

Další petice z června za přijetí zákona umožňujícího manželství homosexuálním pářům. V tomto případě upozorňuji, že bylo například organizováno, proběhlo veřejné slyšení, protože těch petentů bylo hodně – 70 350. Na takhle početné petice si vás dovolím upozornit.

Další petice byla za ukončení exportu zvířat z České republiky do Turecka a dalších zemí EU. Další petice na podporu biotroniky, což je určitý druh léčby biotronikou, nikoliv v tom striktním medicínském smyslu slova. Ta byla také podpořena 40 722 podpisy, takže jsme k ní konali veřejné slyšení.

Kdybychom to shrnuli, vidíte, že ten rozsah petic i jejich pestrost jsou velmi široké. Petiční výbor se jimi vždycky velmi pečlivě zabývá a i diferencuje mezi těmi nesmyslnými peticemi, nesmyslnými v tom smyslu, že požadují něco, k čemu není buď kompetentní státní orgán, nebo jde o soudní rozhodnutí. Jak víte, proti soudním rozhodnutím nelze petici podat, respektive, když je podána, tak se ten petent vyzoomí.

Některé petice byly tak početné, že bez ohledu na to, jestli podporujeme obsah petice, nebo nepodporujeme, jsme udělali veřejné slyšení. Všechna veřejná slyšení dopadla dobře v tom smyslu, že proběhla v klidu a dospěli jsme i určitému názorovému, řekněme, smíru v tom smyslu, že už se ti petenti na nás dále neobraceli, což považují za úspěch. Poslanecká sněmovna tím dokázala, že může být platformou, kde se konflikty můžou konstruktivně když ne vyřešit, tak alespoň projednat. To je ten první předstupeň.

Takže mi dovoluť přednést vám – nebo vlastně pane místopředsedo, nejdříve rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Nejprve bychom otevřeli rozpravu. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nikdo přihlášen není ani se nikdo nehlásí, všeobecnou rozpravu končím. Rozprava podrobná je teď taky otevřená. Nikdo se nehlásí, takže ukončuji podrobnou rozpravu. A nyní můžete prosím přečíst návrh usnesení.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji všem přítomným, že tak podrobně prostudovali zprávu, která nám dala práci, právě abyste byli informováni i o obsahu a způsobu vyřízení. (V sále trvalý silný hluk.)

Ten návrh usnesení z petičního výboru, z jeho 10. schůze číslo 55 ze dne 4. září 2018, je následující: Petiční výbor schválil předloženou zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od ledna 2018 do června 2018. Pověřil mě, abych vám ji předložila k informaci a abych vám doporučila, abyste přijali toto usnesení.

A teď je to, pane místopředsedo, důležité, aby byl klid, aby slyšeli...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, dámy a pánové, prosím o klid! Teď budeme seznámeni s textem usnesení, o kterém budeme následně hlasovat.

Poslankyně Helena Válková: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018. "

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Můžeme hned přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno 148 poslanců, pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Otevírám bod číslo

230.

**Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR,
jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018
/sněmovní tisk 392/**

Slovo má opět předsedkyně petičního výboru, paní poslankyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Samozřejmě mně to nedá, než tady na tomto místě upozornit na to, že by bylo vždycky velice dobré, kdybychom aktuálně projednávali třeba v časové prodlevě dvou tří měsíců, maximálně šesti, nikoliv až po roce a více.

Takže zpráva o peticích tady pokrývá období od 1. července 2018 do 31. prosince 2018. Celkem bylo doručeno Poslanecké sněmovně 21 petic a ty podepsalo dohromady 249 848 petentů. Některé ty petice se nám v podstatě jako přelily, protože když jste to dobře počítali, tak jste viděli, že to nedávalo celkem 22, byť byly některé petice už projednány nebo nařízeno veřejné slyšení.

Začnu s tou, kterou už jsem tady jmenovala, petice na podporu biotroniky, pak petice za přijetí zákona umožňujícího manželství homosexuálním párům, petice za zastavení budování trailových tras na Čížkových kamenech a v okolí Lhoty, petice za zastavení průzkumových prací ohledně výstavby plánovaného hlubinného úložiště radioaktivního odpadu v oblasti zvané Horka, petice za posun vedení trasy stavby I/27 Plasy tak, aby došlo ke zkrácení obchvatu, a tím i k ochraně životního prostředí a snížení nutného záboru zemědělské půdy.

Petice na podporu manželství jako svazku muže a ženy. Tato petice získala 52 239 podpisů a byla projednána v rámci veřejného slyšení 9. 10. 2018.

Petice za záchranu lužních lesů a zastavení nadměrného kácení v katastru Lednicko-valtického areálu, který je součástí seznamu světového dědictví UNESCO.

Petice proti ratifikaci úmluvy, tzv. Istanbulské úmluvy. Tam v podstatě šlo také o veřejné projednání, které proběhlo 6. listopadu 2018, a zároveň tam byla projednána petice za bezodkladné přijetí úmluvy Rady Evropy o prevenci a boji proti násilí, Istanbulská úmluva. Takže ta jedna, proti, měla 12 362 petentů a ta druhá, pro přijetí, měla podpisů 10 600. I tady se podařilo v klidu a konstruktivně argumenty projednat – od toho by Poslanecká sněmovna vždycky měla být – a vyslechnout si protistranu.

Další, petice za zvýšení důchodů, kterou jsme projednali v petičním výboru, měla jenom 6 podpisů. Přesto jsme se jí zabývali.

Petice, která byla doručena v říjnu, požadovala Děti patří do rodin, ne do ústavů, se 423 podpisy. A to dám jako příklad, proč usilujeme a proč máme připraven pozměňovací návrh k tomu zákonu o právu petičním, tzv. petiční zákon, protože třeba tato petice byla podpořena, Děti patří do rodin, ne do ústavů, sice jenom platnými písemnými podpisy v řádu stovek, 423, ale elektronických podpisů bylo 15 077.

Další petice požadovala oddělení věznice Holašovice od obce Jankov v okrese České Budějovice. A tady je druhý extrém. Těch podpisů pod touto peticí bylo opravdu málo, pouze tři.

Další, petice za zvolnění právních předpisů pro domácí pivovarníky.

Další, petice, která byla zaměřena na zdravé a prosperující lesy pro příští generaci. Tu již podepsalo 15 849 petentů, čili jsme k ní rádi mohli uspořádat veřejné slyšení. Říkám rádi, protože tam se také v tisku objevovala spousta názorů, někdy tisk informoval velmi jednostranně a tam obě strany měly možnost si ty názory vyřkat. A myslím si, že i tam došlo k určitému smírnému postoji.

Další, petice za zařazení referentek lékařské posudkové služby do vyšší platové třídy. Opět petice pouze se 14 podpisy.

Další, petice za úpravu systému sociálních dávek.

Další, petice v Brazílii žijících českých občanů, kteří občanství ČR nabyli na základě § 33 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství, ale část jejich potomků české občanství získat nemůže. Tato petice se 24 podpisy byla důkladně v našem petičním výboru projednána a myslím, že jsme i tady přijali potřebné kroky.

Konečně v prosinci byla předána petice Unie zaměstnanců obchodu, logistiky a služeb za zachování zákona číslo 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, takže tato petice byla podepsána 14 004 podpisy.

A konečně v prosinci byla ještě přijata petice k přijetí takových opatření, která uvedou tzv. sdílené ubytování do souladu s právem na nerušené bydlení, noční klid a veřejný pořádek. Takže to je apel hlavně těch, kteří bydlí v centrálních místech velkých měst. Byť tuto petici podepsalo pouze 1 533 petentů, tak jsme se jí zabývali a postoupili jsme ji samozřejmě i k vyjádření Ministerstvu pro místní rozvoj a Ministerstvu vnitra.

A konečně poslední petice se týkala – za zákon pro zelené lesy Šumavy s 10 701 podpisem. Protože se ta petice týkala i tematicky petice Zdravé a prosperující lesy pro příští generaci, tak jsme potom uspořádali veřejné slyšení v dalším termínu.

Takže dovoluji mně, abych shrnula, že petice byly opět bohaté a velmi široké od výrazně politických témat až po témata, která se týkají lokálních problémů. A já si dovolím vás požádat opět o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, otevírám všeobecnou rozpravu. Žádnou přihlášku nemám. Ano, hlásí se pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal do všeobecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, děkuji za to, že je tady trochu lepší atmosféra než při projednávání toho předchozího tisku.

Já bych chtěl taky upozornit možná spíš na nějakou procedurální věc v rámci projednávání petic. Já tady čtu v tom minulém tisku, který už jsme schválili a vzali na vědomí, že tady byla petice pod bodem číslo 3 s 31 661 podpisy, která požadovala zřízení vyšetřovací komise k prošetření vlivu Agrofertu na rozhodování státní správy. A je tady informace, že zpravodaj této petice je v kontaktu s petenty a dále s nimi jedná. Tam jsou i jiné příklady takových petic, kde je řečeno, že bude kulatý stůl nebo něco takového. A v tom dalším tisku už potom nemám informaci, jak to jednání dopadlo. Tak bych chtěl požádat buď o tu informaci teď, třeba, jak to dopadlo v některých případech, třeba konkrétně v tomto, a požádat, aby v těch reportech vředy, které navazují, byla informace o tom, jestli když se něco plánuje, tak jestli se to i stalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě je nějaká přihláška do všeobecné rozpravy? Není. Končím všeobecnou rozpravu. Než otevřu podrobnou, tak vás seznámím s omlouvami. Paní poslankyně Golasowská ruší omluvu, která byla do 12 hodin, už je přítomna. Pan předseda Marek Výborný se omlouvá od 11 do 12 hodin

z dnešního jednání z pracovních důvodů. Paní poslankyně Kateřina Valachová prodlužuje svoji omluvu do 13 hodin z pracovních důvodů.

Otevírám podrobnou rozpravu. Nevidím žádnou přihlášku, podrobnou rozpravu končím a poprosím paní předsedkyni petičního výboru o seznámení s návrhem usnesení.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Děkuji i za tu připomínku. Jenom jednou větou. Já si myslím, že jednak můžu přečíst i způsob vyřízení, případně ho doplnit, ale nejsem si jista, jestli to všechny zajímá. Takže bych doporučila postup, který tady byl i navržen předřečníkem, že bychom se k tomu vyjádřili potom písemně, k těm konkrétním bodům. Ale pokud bude příště ještě podobný dotaz, tak můžu jít do detailů.

Návrh usnesení je podobný jako u předchozího. Je to usnesení petičního výboru 90 ze 16. schůze z 5. února 2019. Týká se zprávy o peticích za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018. Petiční výbor schválil předloženou zprávu o peticích za toto období, pověřil mě, abych vás informovala, a doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Vyslechli jsme návrh usnesení. Poslankyně a poslance jsem už přivolał do sálu. Můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 157 poslanců, pro 138, proti nikdo. Konstatuji, že usnesení bylo přijato.

Přistoupíme k bodu

231.

Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 /sněmovní tisk 614/

Paní předsedkyně petičního výboru Helena Válková má opět slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já se pokusím být ještě konkrétnější. Už jsme v období roku 2019, v prvním pololetí, leden až konec června 2019. Celkem těch petic bylo přijato pouze devět.

Hned v lednu to byla petice s 24 096 podpisy, ve které petenti požadovali změnu tzv. protikuřáckého zákona v tom smyslu, aby majitelé restauračních zařízení mohli pro kuřáky vyčlenit místo, kde se hosté prokazatelně nestravují. Petenti byli

informování, že se členové petičního výboru s obsahem jejich petice seznámili. K totožné petici – k totožné petici – proběhlo veřejné slyšení v roce 2018, kde jsme si vyměnili názory petenti – zástupci Ministerstva zdravotnictví – poslanci, a nakonec po tomto navrženém zmírnění, dovolte mi to zjednodušení, toho tzv. protikuřáckého zákona – on to nebyl protikuřácký zákon, tam jenom jedna část se týkala několika ustanovení této problematiky – bylo dne 29. 5. 2018 v prvním čtení zamítnuto. Takže v tomto ohledu, byť nebyli petenti ve výsledku uspokojeni, bylo to projednáno.

Další petice, se 7 756 podpisů, požadovala zachování stávající územní působnosti obce s rozšířenou působností Turnov a vzniku okresu Turnov. Já vám tady nebudu teď přesně číst, co všechno jsme tady absolvovali – jednání s Ministerstvem vnitra, zúčastnila jsem se toho několikrát, potom jsme samozřejmě hovořili se zastupiteli, s občany Turnova nebo s jejich zástupci, s petenty, vyžádali jsme si k tomu podklady. Výsledek byl takový, že Ministerstvo vnitra žádost petentů nevyslyšelo a zdůvodnilo to relativně dobře. Materiály jsou k dispozici. V tomto smyslu byli i petenti vyrozuměni.

Další, třetí petice – a tady je právě také ten jeden extrémní příklad a myslím dobrý – byla petice s jediným podpisem, ale 1 674 podpisů elektronickými. Petenti vyjádřili protest proti senátnímu návrhu na novelizaci § 23 autorského zákona a obavy z přijetí tohoto návrhu, neboť by to v důsledku znamenalo, že ceny za dílo hmotné či duševní by ovlivňoval stát dle, podle jejich názoru, přání vlivného uživatele nebo skupiny uživatelů přímo zákonem. My jsme v rámci projednání novely autorského zákona, to byl ten tisk 175 v Poslanecké sněmovně, i s obsahem této petice byli seznámeni, hovořila o ní zpravodajka paní poslankyně Gajdůšková i já, a pak jsme přijali usnesení, ve kterém jsme schválili návrh autorského zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu. Takže tisk 175/4. Tím byla petice vyřízena.

V dubnu 2019 jsme zaevidovali petici za zřízení chráněné oblasti přirozené akumulace vod v oblasti soutoku Berounky a Vltavy. Opět jeden podpis, 256 ofocených, 271 zaslaných mailem, což se nepočítá. My jsme se samozřejmě informovali u příslušných státních orgánů a potom jsme vypracovali odpověď, petenti byli informováni. Zda jsou spokojeni, nevíme, ale svoji povinnost prošetřit ten případ a informovat jsme splnili.

Pak zde byla doručena petice s jedním podpisem, což je právě ten kuriózní případ, když je tam jeden podpis, a stejně to kvalifikujeme jako petici, která požadovala systémové řešení problematiky tzv. šmejďů. Zpravodaj této petice hovořil s pisatelem, byli jsme s ním tedy v kontaktu. Stále tento případ je svým způsobem v řešení. My jsme i odsouhlasili žádost zpravodaje o prodloužení lhůty pro projednání uvedené petice. Myslíme si, že to je i případ, který by mohl zajímat orgány činné v trestním řízení, ale je to případ, který není typicky petiční. Takže tady asi nebyl petent uspokojen a my si myslíme, že k tomu nejsme kompetentní jinak, než že to postoupíme dále.

Další petice, se 154 podpisů, se týkala oddělení vesnice Holašovice od obce Jankov v okrese České Budějovice. To je takový zajímavý případ, kdy obě tyto obce jsou ve velice napjatém vztahu, protože jedna obec je podle zákona a v podstatě podle

standardu UNESCO považována za obec mimořádného významu, a proto dostává i určitá zvýhodnění, která samozřejmě ta druhá obec využívá také, a to se těm obyvatelům nelíbí. Zpravodaj petice se ztotožnil se stanoviskem hejtmanky Jihočeského kraje tehdy, že navrhovaná změna by narazila hned v Legislativní radě vlády České republiky. Tam ty konzultace proběhly a schůdnější řešení se jeví v rámci obecního zastupitelstva – přesvědčit současné zastupitele, aby uspořádali místní referendum. V tomto smyslu jsme také informovali petenty.

Další petice, myslím, že byla i vámi, kteří nesledují přesně nebo průběžně činnost našeho výboru, zachycena – za řádné vyšetření okolností smrti Marečka z Loun a za významné zvýšení trestů pro pachatele trestných činů spáchaných na dětech – s 16 322 plus 18 000 podpisů elektronických, které se sice nepočítají, ale přesto. Ona byla původně předána Kanceláři prezidenta republiky. My jsme uspořádali veřejné slyšení, kterého se účastnili petenti, samozřejmě zástupci Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva vnitra, Výboru pro práva dítěte a Fondu ohrožených dětí. Jednání se zúčastnila předsedkyně stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny paní poslankyně Pastuchová, tenkrát v této funkci, která navrhla jako podnět zahájit širší osvětu, podobné případy více medializovat. Vedli jsme jednání s tím, abychom upozornili veřejnost, že už je pozdě, že soudy již teď mají velmi širokou škálu možností, jak co nejpřísněji potrestat pachatele takových trestných činů, ale že nejdůležitější je zachránit ty lidské životy. Čili v době, kdy se ještě může zasáhnout, nebýt lhostejný, netečný. To šetření i průběh veřejného slyšení jsme se spíše snažili zaměřit na tyto otázky.

Za petenty bylo potom také zdůrazněno, že je vhodné poukázat na tyto případy, kdy se na základě medializace konkrétního případu podaří zachránit týrané nebo ohrožené děti. To si myslím, že by si média měla vzít k srdci a věnovat se těmto otázkám, které můžou zachránit lidské životy, obzvlášť když jde o životy těch, kteří se vůbec nemůžou bránit, děti.

Tak to jsme vyřídili. Měla jsem velmi dobrý pocit – i ostatní členové petičního výboru, myslím, že můžu za ně mluvit, že si nechali petenti vše vysvětlit, že uznali, že ty současné sazby jsou dostatečné a že záleží na soudech, zda je využijí v plné šíři, uloží ty nejpřísnější tresty, ale že nejdůležitější je prevence, všimati si a reagovat.

Konečně další petice byla za posílení práv společenství vlastníků jednotek a vlastníků bytových jednotek. Ta petice byla se 48 468 podpisy. Petici se potom petiční výbor zabýval, uspořádal k tomu veřejné slyšení.

A konečně 26. 6. byl doručen petičnímu výboru jeden arch petice za nediskriminační navýšení rodičovského příspěvku s jedním podpisem a 226 podpisy elektronickými. Vidíte, že se opravdu stále více setkáváme s případy elektronických podpisů, a je třeba zařadit na jednání pléna ten pozměňovací návrh, který by to umožnil.

To je za mě všechno. Samozřejmě já jsem povinna vždycky vás informovat o tom pololetí a některé ty petice, jejich dořešení se potom posouvá do dalšího pololetí. Čili toto pokrývá pololetí leden 2019 až červen 2019.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo do všeobecné rozpravy? Nikdo se nehlásí. Rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu. Nemám přihlášku do podrobné rozpravy. Podrobnou rozpravu končím. Prosim o seznámení s návrhem usnesení.

Poslankyně Helena Válková: Ano. Je to usnesení 124 petičního výboru z jeho 23. schůze 1. října 2019, kdy jsme schválili tu předloženou podrobnou zprávu, kterou já jsem vám tady prezentovala jenom stručně. Výbor mě pověřil, abych vás informovala, a doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala toto následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou i jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Slyšeli jsme návrh usnesení, o kterém nyní budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 71. Přihlášeno 158 poslanců, pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že usnesení bylo přijato.

Poslankyně Helena Válková: Jestli bych, pane místopředsedo, mohla jenom poděkovat za přijetí těch zpráv a upozornit, že máme připravenou i Zprávu o peticích za období od 1. 7. 2019 do 31. 12. 2019 a doufáme, že bude zařazena včas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji paní předsedkyni petičního výboru. Tím jsme se vyrovnali se zprávami o peticích tak, jak jsme měli je zařazeny na dnešní program schůze.

A já otevírám další bod, což je

232.

Zpráva o využití doporučení veřejné ochránčyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/

Místo předsedy vlády Andreje Babiše byl pověřen uvedením tohoto materiálu ministr životního prostředí Richard Brabec. Pan ministr je nejen přítomen, ale už je i připraven, takže pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kdo je připraven, nebývá překvapen. Já budu stručný. Rád bych vám představil Zprávu o využití doporučení veřejné ochránčyně práv na změny právní

úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017. Touto zprávou vláda reaguje na žádost Poslanecké sněmovny informovat ji o využití doporučení veřejné ochránčyně práv změnit určité právní předpisy, a tak řešit některé problémy, se kterými se při své činnosti setkala. Vláda ve své zprávě popisuje, jaké kroky již učinila či plánuje učinit k naplnění doporučení.

Z jednotlivých kroků bych vyzdvihl například osvobození bytových jednotek v rodinných domech od daně z nabytí nemovitých věcí, které je předmětem novely, která nabyla účinnosti počátkem listopadu minulého roku. Toto doporučení je tedy již splněno.

Rovněž bych vyzdvihl připravovanou novelu Ministerstva zdravotnictví v oblasti úhrad zdravotních služeb, kterou se mimo jiné upravuje přezkoumávání naplnění podmínek pro úhradu zdravotních služeb z veřejného zdravotního pojištění a zjednodušuje a zvyšuje transparentnost vstupu léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely do systému úhrad, zejména co se týče oblasti vysoce inovativních léčivých přípravků a léčivých přípravků pro závažná onemocnění.

Ministerstvo zdravotnictví zároveň aktuálně připravuje novelu zákona o zdravotních službách, která reflektuje i výstupy další činnosti. Podobně Ministerstvo práce a sociálních věcí již předložilo novelu zákona o sociálních službách, kde má zavést postih zásahů do práv osob či nezávislé posouzení stížnosti v sociálních službách. Novela zákoníku práce, která měla zajistit, že při zvýšení minimální mzdy nebude docházet ke snížení náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, je účinná již od října 2018.

Některé otázky, jako například renta pro osoby poškozené pracovními úrazy či vydávání osobních dokladů na základě rodinných událostí, ke kterým došlo v zahraničí, jsou nadále předmětem hlubší debaty a hledání konkrétních řešení. Vláda však bude v těchto debatách nadále pokračovat.

Závěrem mi dovoluji poděkovat veřejné ochránčyni práv za její činnost ve prospěch osob v této zemi a také všem kolegyním a kolegům, poslankyním, poslancům za pozornost, kterou jejím doporučením věnují, a úsilí, které vyvíjejí pro jejich realizaci. Věřím, že tak můžeme společně přispět k řešení uvedených problémů a k lepší ochraně práv osob v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal petiční výbor. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 306/1. A já prosím paní zpravodajku petičního výboru, paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh usnesení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: My jsme se vždycky samozřejmě zabývali těmi doporučeními a vyzývali jsme vládu, aby zaměřila svoji pozornost zejména na ty legislativní změny, které petiční výbor považoval za nejaktuálnější.

V zásadě lze říci, že zpráva za ten rok 2017, který teď projednáváme, upozorňovala opakovaně na některé věci, a ne vždycky resorty reagovaly dostatečně

rychle. I na to jsme upozorňovali. Nicméně některé věci se pomalinku dostávají dopředu. Je tady řada pozměňovacích návrhů k již předloženým tiskům, já teď jenom namátkově, abyste si třeba vybavili, jsou tady návrhy poslanců na to, aby ve zdravotních zařízeních byl umožněn dohled státního zástupce, dozor státního zástupce, aby se rozšířila jeho kompetence nebo aby byla zavedena nová skutková podstata přestupku, který by spočíval v nějakém jednání, které vede k ponižujícím praktikám ve vztahu ke klientům sociálních zařízení, zejména seniorům. Říkám to teď spatra. Těch případů více. Takže nemůžeme říci, že bychom vždycky byli spokojeni s rychlostí toho vyřízení, ale na druhé straně je fakt, že vláda, ty příslušné rezorty mají snahu se těmi náměty zabývat. Je potom na vládě a na těch, kteří vládu v tomto směru ze strany Poslanecké sněmovny doplňují svými pozměňovacími návrhy, aby uvedli tyto mezery nebo nedostatky v soulad s návrhy veřejné ochránčyně práv.

Já bych jí také chtěla, protože zřejmě možná to bude už naposledy, co budeme mít tuto možnost, poděkovat za konstruktivní vztah a dobrou spolupráci s petičním výborem v průběhu posledních – nejenom tohoto volebního období, ale i předcházejícího. Jenom si povzdechnu, že je škoda, že nevyužila svého práva, které má, zúčastnit se jakéhokoliv jednání Poslanecké sněmovny a i tady zvednout hlas a důrazně třeba upozornit na některé otázky lidských práv, protože si myslím, že bychom to možná všichni potřebovali, protože těch návrhů je tady hodně a ona má přednostní právo vystoupit v takové debatě. Takže jí velmi děkuji, že tak činila na petičním výboru. A současně sebekriticky musím říci, že mně se to samotné ne vždy dařilo, abych tyto otázky prosadila. A proto jí na jedné straně moc děkuji, na druhé straně chci vysvětlit, proč třeba některé věci, které navrhovala, trvají tak dlouho – protože se jim nedostalo dostatečné pozornosti. Obecně lze říci, že se téměř se všemi jejími doporučeními lze ztotožnit.

Nyní bych vám přednesla návrh usnesení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, prosím, můžete nás seznámit s návrhem usnesení.

Poslankyně Helena Válková: Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke Zprávě o využití doporučení veřejné ochránčyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok – nezděste se – 2017: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o využití doporučení veřejné ochránčyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh usnesení jsme slyšeli. Ještě otevřu všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Rozprava podrobná je také zahájena teď. Podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak nás s ním seznámila paní zpravodajka petičního výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno 161 poslanců, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

233.

**Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018
/sněmovní tisk 444/**

Nejdříve dovolu, abych mezi námi přivítal veřejnou ochránkyni práv paní Annu Šabatovou. Paní veřejná ochránkyně práv je přítomna a já bych ji rovnou poprosil, aby uvedenou zprávu uvedla. Prosím, máte slovo.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mám vám představit svoji zprávu za rok 2018 – podtrhuji 2018, nikoli 2019. Od té doby, kdy jsme ji předali Sněmovně, uplynula poměrně dlouhá doba, takže se pokusím být přiměřeně tomu stručná, protože události a věci jdou poměrně rychle a za několik měsíců vám můj nástupce představí zprávu za rok 2019.

Abych vysvětlila, paní profesorko, to je také ten důvod, proč jsem nechtěla být u projednávání předchozího bodu, protože já ho vlastně již považuji za záležitost mezi Sněmovnou a vládou, protože doporučení za rok 2017 jsem tady představovala před dvěma lety.

Ve zprávě pro rok 2019 je deset nových legislativních doporučení. Nebudu je číst. Jenom chci říct, že jedno z nich – aby byl zrušen poplatek za podnět Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o nezákonnosti veřejných zakázek – byl mezitím zrušen Ústavním soudem pro neústavnost. Také bych chtěla říct, že zhruba polovina těch doporučení je, řekněme, na dobré cestě. Ombudsmanská práce, když pomíneme to vyřizování podnětů, je běh na dlouhou trať a holt to trvá dále. Já jsem s tím šla do funkce. Dobře jsem to věděla a vždycky jsem s tím pracovala. Je velmi málo doporučení v historii dvaceti let, která by se po nějaké době nenaplnila. Je to prostě tak.

Jinak pokud jde o stížnostní agendu v tom roce, dostali jsme 8 152 podnětů, což je běžné množství, které se v posledních letech příliš nemění, z toho 69 % bylo v působnosti veřejného ochránce práv a to je něco, co se pomaličku zvyšuje a svědčí to o tom, že občané vědí, k čemu ta instituce je a kdy se na ni mohou obrátit. Navštívili jsme 27 zařízení. Průběžně o tom informuji tiskovými zprávami a tiskovými konferencemi a intenzivně komunikuji se všemi zúčastněnými aktéry. Byli jsme v zařízeních pro lidi se zdravotním postižením, v zařízeních pro výkon zabezpečovací detence, v psychiatrických nemocnicích a v dalších.

Pokud jde o ochranu před diskriminací, slavili jsme v loňském roce výročí deset let přijetí zákona. Mohu říci, že nejvíce stížností bylo z oblasti práce a zaměstnávání. A nejčastějším důvodem, pro který se na nás lidé obraceli, byla nově rasa nebo

etnický původ, na druhém místě bylo zdravotní postižení, které do té doby bylo vždycky na prvním místě, a také diskriminace z důvodu věku na třetím místě.

Pracovali jsme se 157 zaměstnanci, z toho 121 se jich přímo podílelo na odborných úkolech ochránce. A teď bych chtěla trošku jaksí opravit jedno číslo, které se pohybuje ve veřejném prostoru. To nejsou všechno právníci. Je v tom zahrnuta i spisová služba veřejného ochránce práv. Takže těch právníků bylo asi 98 nebo 99.

Utratili jsme 187 milionů korun a to je velmi výjimečné číslo, protože naše výdaje jsou běžně asi o 50 milionů nižší. Bylo to proto, že jsme přistavěli objekt ke kancelářím, protože prostě právníci už neměli kde sedět. Překročili jsme rozpočet o 46 milionů, ale všechno jsme to kryli z úspor z předchozích let.

A teď mi dovolu, vážené paní poslankyně a páni poslanci, říct několik slov mimo téma této výroční zprávy. Můžete to chápat jako slova na rozloučenou. Myslím si, že se to sluší.

Veřejný ochránce práv je ve dvacátém roce svého působení. Za těch dvacet let se samozřejmě instituce výrazně proměnila. Zákon prošel čtrnácti novelami a přibýlo pět nových oblastí působení. Nejméně tři z nich jsou tak významné a důležité, že v některých zemích se na jejich práci zakládají nové, samostatné instituce, jako například na Slovensku. V jiných zemích se tyto nové úkoly přidávají k ombudsmanovi, jak si to vybrala Česká republika. V Evropě je to asi tak zhruba půl na půl.

A chci zde nahlas zopakovat něco, co vy samozřejmě dobře víte, že o všech těchto změnách rozhodl zákonodárce, tedy vy, resp. vaši předchůdci, nikoli ombudsman, a uvést také to, že ta změna, která budí největší vášně, tedy ochrana příslušníků zranitelných skupin před diskriminací, byla přijata už za mandátu doktora Otakara Motejla.

Někdy je dobré se bez emocí ohlédnout a podívat se na roli a užitečnost instituce, a to nejen prizmatem toho, kdo je v jejím čele, ale co ve skutečnosti dělá, jak nejen ombudsman jako jednotlivec, ale především tým právníků kanceláře jako celek pomáhá lidem. Jenom za dobu mého mandátu kancelář prověřila desítky tisíc stížností. A dnes – uvědomte si ten paradox – se mluví o dvou z nich. O šátcích a pronájmech bytů Romům. Ostatní jako by neexistovaly. Dalším paradoxem je, že v obou těchto případech, v nichž se dotčené osoby samy později soudně bránily u nezávislých soudů, uspěly.

Za tři týdny budete volit mého nástupce. Chci vás poprosit, nenechte se zmást líbivými řečmi. Byla bych ráda, abyste zvolili toho, kdo bude pravdivě, poctivě a statečně vykládat právo ve prospěch všech, kdo se na něj obrátí, a těch, které má chránit z povahy zákona. To neznamená, že vždy dospěje k tomu, že má stěžovatel pravdu. Ale pokud je v právu, měl by se ho ombudsman zastat, i když za to nesklidí potlesk na otevřené scéně.

Já vám děkuji, že jste mě vyslechli. Děkuji moc. (Potlesk.) A přeji vám dobré jednání v budoucnosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, přeji hezké poledne. A já tedy dodám, že zprávu projednal petiční výbor. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 444/1. Prosim zpravodajku petičního výboru poslankyni Helenu Válkovou, aby nás o jednání ve výboru informovala a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosim.

Poslankyně Helena Válková: Tak tady musím, pane místopředsedo, upozornit na takový lehký technický problém. Já vám ho přednesu. Nicméně my jsme ho – a z toho bude zřejmé, proč je to technický problém – jako členové petičního výboru přijali skutečně pod č. 108 na své 19. schůzi 30. dubna 2019, kdy jsme doporučili toto usnesení Poslanecké sněmovně, a nenapadlo nás tenkrát, že se bude projednávat prakticky až za tři čtvrtě roku. Takže já ho teď přečtu. Legislativa Poslanecké sněmovny potom sama zváží, jak se s ním vyrovná. Jde tam samozřejmě o termín, který jsme schválili pro vládu, která se má zabývat těmi legislativními podněty a která má Poslanecké sněmovně předložit potom zprávu o jejich využití.

Takže navrhuje toto usnesení, petiční výbor.

Poslanecká sněmovna Parlamentu

I. bere na vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018 dle sněmovního tisku 444;

II. upozorňuje vládu na význam a potřebu řešit nedostatky zjištěné veřejnou ochránkyní práv;

III. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v první kapitole doporučení Poslanecké sněmovny, str. 8 až 15, a aby předložila Poslanecké sněmovně do 30. 9. 2019 zprávu o využití těchto podnětů jejich zařazením do svého legislativního plánu.

Já jsem byla pověřena tím, abych toto usnesení předložila vám, a požádala tedy o jeho schválení. Po konzultaci s legislativou tak činím, protože takové usnesení bylo schváleno. Upozorňuji, že jde o nesplnitelný termín pro vládu do 30. 9. 2019 s tím, že i sama bych to definovala jako legislativně technický nedostatek. A s ohledem na standardní dobu, která je pro takovéto případy zpracování těch legislativních úprav pro správu, jak reagovala, jak využila ty podněty vláda v rámci jednotlivých rezortů, tak se vždycky ukládá tak zhruba tři měsíce až šest měsíců v závislosti i na charakteru těch legislativních podnětů. Takže dávám v úvahu, zda potom v rámci legislativně technických úprav by bylo možné ten termín změnit na termín 30. dubna 2020. Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A já zahajuji všeobecnou rozpravu a nechám se vystřídat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hnutí SPD nepodpoří zprávu o činnosti veřejného ochránce práv, tedy tzv. ombudsmana, za rok 2018, jelikož úřad pod vedením paní Šabatové neplní úlohu. A jelikož už konečně končí šestileté funkční období paní Šabatové, tak to vezmu trochu širěji.

Úřad sám o sobě je nehledě na vedení velmi potřebný institut, protože domoci se práv a spravedlnosti je pro stále více občanů v naší zemi nemožné. A úřad ombudsmana, tak jak byl původně plánován, měl právě hájit ty obyčejné, normální občany, ty pracující slušné lidi právě proti té zvlášti úřadů a proti dalším různým nemorálním věcem, které se dějí ve státní správě, a měla to být ta instance, ke které se mohli ti zoufalí občané, ti slušní a řádní, obrátit, a měla je chránit.

To, že v České republice nefunguje vymahatelná spravedlnost, je smutný fakt. Je ale nepochybnitelná a prokazatelná tisícovkami konkrétních příkladů nebetyčné úřední, policejní nebo justiční zvlášti. Ne vše z této oblasti spadá do působnosti tohoto úřadu. Ale za každého potřebného člověka, kterému se dostane pomoci proti nějaké zvlášti, patří komukoli, i tomuto úřadu, dík. Takže kdyby úřad fungoval, tak jak má, to znamená chránil práva těch normálních, slušných, obyčejných, pracujících lidí, tak by to bylo v pořádku. Ale to, co je pro nás zcela nepřijatelné, je filozofie paní ombudsmanky Šabatové, která si to od počátku popletla a je především ochránkyní práv menšin, nepřizpůsobivých a islámského zahalování na školách.

Ano, každá demokracie musí chránit menšiny, ale nikdy to nesmí být na úkor většiny. My v SPD si myslíme, že ochrana práv spočívá ve vymáhání rovnosti všech. Nikoli nerovnosti. Ukázkovým příkladem je jak samotné konání a činy paní ombudsmanky v některých medializovaných kauzách, tak i legislativní návrhy jejího úřadu. V námi projednávané zprávě to je například snaha o výjimku pro cizince, resp. změnu podmínek u zkoušek z českého jazyka pro žáky a žákyně s odlišným mateřským jazykem. Jinými slovy, cizinci by měli mít z češtiny jedničku za znalosti, za které by Čech dostal trojku. Měli bychom paní ombudsmance opakovat, že diskriminace je špatná a že i pozitivní diskriminace je diskriminace. A v tomto případě je poškozena většina těch, kteří za stejné dovednosti dostanou horší hodnocení jen proto, že jsou Češi.

V minulosti paní ombudsmanka navrhovala změny ohledně posuzování diskriminace s tím, že diskriminací je i odmítnutí služeb, bydlení atd. I toto zdánlivě antidiskriminační opatření je ale ve skutečnosti diskriminace. Tím, že majiteli bytu zakáže paní Šabatová vybírat podle vlastních kritérií mezi nájemci, tím diskriminuje vlastníky nemovitostí. A přeci je jen právo majitele bytu pronajmout ho tomu, komu důvěřuje nejvíce. A to je výše než právo kohokoliv na cizí byt, které popravdě vůbec neexistuje.

Zajímavé je, jak se v praxi podivně protikladně posuzuje právo kohokoli být například obslužen v hotelu či v restauraci. Na jednu stranu už několik restaurací dostalo pokuty za to, že odmítají v provozovně děti, a některé kauzy potvrdil i správní soud. Podobně byly pokutovány podniky, které odmítaly například některé Romy. Na straně druhé se Ústavní soud zastal hoteliéra, který odmítal ubytovat ruské klienty, přesněji ubytoval je jen tehdy, pokud písemně vyjádřili nesouhlas s anexí Krymu.

Stav je tedy takový, že stát podle své libovůle nařizuje, co člověk ve svém podniku může a nemůže a zda si tam smí zapálit, zda tam může zakázat někomu vstup a někomu naopak ne. Nenáviděný Rusák nemá práva, Rom ano.

Paní ombudsmanka Šabatová, abychom jí nekrivdili, má osobně pro cizince slabost na úkor českých občanů, a i proto odmítá § 26 zákona o státním občanství, který vylučuje soudní přezkum správních rozhodnutí o neudělení státního občanství z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Paní Šabatová podle sněmovního tisku nezpochybňuje, že na udělení státního občanství není právní nárok, ale to je protimluv, protože pokud to platí, pak stát má naopak právo neudělit státní občanství bez jakýchkoliv důvodů a bez povinností cokoliv zdůvodňovat.

Paní Šabatová opravdu, musím říci, velice poškodila image úřadu veřejného ochránce práv. A jak víme i z průzkumů, které jsou zveřejněny, klesla důvěra občanů v ombudsmana a v ten úřad z 60 na 50 %, neboli polovina občanů už mu vůbec nevěří. Paní Šabatová je zastáncem, jak to kdysi napsal její zástupce, pan doktor Křeček, šabatovsko-dienstbierovského vnímání lidských práv. Je to elitářské vidění světa, ve kterém zřejmě neexistuje normální pracující česká a moravská rodina. Paní Šabatová a úřad pod jejím vedením bohužel nemá důvěru naší, ani důvěru veřejnosti, což jsou prokazatelná, kvantifikovaná fakta.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Mně se zdá, že úroveň hluku je nadměrně vysoká. Prosím o klid v sále. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Podle zástupce paní Šabatové doktora Křečka, bývalého zástupce paní Šabatové doktora Křečka, je propad důvěry na úřadu katastrofální. Proti situaci, která byla za doktora Motejla a doktora Varvařovského, je na nejnižší úrovni. Jednoznačným viníkem stavu je paní Šabatová.

A tady bych jenom zdůraznil, že volba paní Šabatové do této funkce byl velký omyl těch stran v čele s poslanci hnutí ANO, ČSSD a TOP 09, kteří se k tomu přiznali veřejně, mediálně, v minulém volebním období, kdy paní Šabatovou zvolili do této funkce na šest let. A tuto chybu bychom měli jasně pojmenovat a měli bychom si jasně říct, abychom tuto chybu už tady neopakovali. Já jsem tehdy v minulém volebním období, kdy tady byla volena paní Šabatová, ji nevolil a upozorňoval jsem na to. A čas mi dal za pravdu a ukázalo se, že nevolit paní Šabatovou bylo správné rozhodnutí. A hodnocení veřejností tomu jasně odpovídá.

Pod vedením paní Šabatové se stal z úřadu ochránce práv orgán, který kontroluje co nejvyšší výši sociálních dávek nepřizpůsobivým. Na to si přímo stěžují pracovníci, státní úředníci z odborů sociální péče v České republice. Zatímco oni se snaží ze všech sil kontrolovat, aby nebyly zneužívány sociální dávky nepřizpůsobivými, tak paní Šabatová poštvává – poštvává! – proti úřadu, proti jejich rozhodnutí, a naopak kvůli paní Šabatové a kvůli ombudsmance nás to ještě přichází pěkně draho a naopak je preferován život takzvaných nepřizpůsobivých. A je to prokazatelné, my jsme to přímo diskutovali s těmito pracovníky. A nebyl jsem u toho jenom já, byla u toho tady i například naše poslankyně Šafránková, která má u nás na starosti sociální věci.

Takže paní Šabatová přímo škodí, škodí občanům České republiky tím, že ještě nechává vysávat maximum peněz těm, kteří si udělali program z toho, že celý život nepracují, přestože jsou práce schopní, a poštvává i proti státní správě, proti těm úředníkům, kteří bojují proti tomu, aby ty dávky byly zneužívány.

Lidé s úřadem přitom spojují velká očekávání, protože lidská práva je třeba vrátit všem lidem, aby nebyla jen záležitostí menšin. Lidská práva mají totiž ženy i muži, i běloši, Čech nebo Moravák, katolíci i heterosexuál a samozřejmě i majitelé bytů nebo restaurací. Mají je také miliony těch, co denně vstávají do práce a platí tak vysoký plat paní ombudsmance, tak spousty těch, co do té práce vstávat odmítají. Ty ovšem paní Šabatová vždycky prioritně hájíla. Okrádat slušné a řádné občany o jejich vyděné peníze je také diskriminace jako hrom. A bude dobře, když i takoví lidé jednou v úřadě ochránce práv začnou mít větší zastání.

A tady bych se ještě krátce vrátil k té jedné z mnoha negativně medializovaných kauz, které má na svědomí ombudsmanka paní Šabatová. Je to kauza zahalování muslimské somálské studentky na pražské Střední zdravotnické škole na Praze 10 v Ruské ulici. Takže tam to probíhalo tak, že škola – je tam paní ředitelka Ivanka Kohoutová – vytvořila a odsouhlasila si školní řád, který zakazuje islámské – respektive, který zakazuje prostě zahalovat se v rámci té školy. A tato studentka odmítala respektovat ten český školní řád, školní řád v té škole. Takže ona dostala podmínky, ta studentka, aby mohla studovat tady u nás, a začala dělat problémy tím, že nechtěla respektovat školní řád.

V normální zemi by člověk čekal, že celá záležitost skončí tím, že bude vyzvána k respektování školního řádu, a pakliže nebude respektovat školní řád, tak bude nějakým způsobem postížena a tak dále. Ale to by tady nesměla být paní ombudsmanka Šabatová, protože paní ombudsmanka Šabatová, místo aby se postavila na stranu školy, tedy střední zdravotnické školy, tak své veřejné peníze zneužila k tomu, že začala hájit tu muslimskou studentku proti rozhodnutí školy, proti školnímu řádu. To znamená, místo aby hájila slušné a řádné české občany, kteří si mi stěžují na paní Šabatovou, že jí tam posílají své nespravedlnosti, pracující lidé, a čekají dlouho na odpověď a píšou mi, stačí se podívat i do diskuze na mém facebooku průběžně, tak mi to tam píšou a stěžují si na paní ombudsmanku, tak paní ombudsmanka ztrácí čas těmito věcmi.

To je šílený! To je neuvěřitelný, co paní ombudsmanka předvádí! Takže já budu rád a jsem rád, že konečně těch šest let uplynulo a že konečně končí. A doufám, že tam bude někdo, kdo bude hájit práva slušných a řádných lidí.

A teď to pokračuje dál, protože jak víte, ta dívka se prostřednictvím žaloby – kde vzala peníze na právníky, nevíme, ale tušíme, že je to zase nějaká proimigrační nezisková organizace, ani bych se nedivil, kdyby to byla nějaká neziskovka, která ještě dostává nějaké dotace od státu, ale minimálně paní Šabatová a její úřad je placen z daní daňových poplatníků – tak ta dívka zažalovala svoji školu, žaluje vlastně nás, žaluje tady vlastně v podstatě občany České republiky, kteří jí umožnili vůbec studovat v České republice. To je neuvěřitelný úplně! Žaluje vlastně nás, vlastně tu Českou republiku, české občany, žaluje tady nás, to naše prostředí, bych řekl, když to

řeknu všeobecně, které jí umožnilo se z toho Somálska sem přestěhovat a žít tady. A ona nás ještě žaluje o 60 tisíc a domáhá se ještě toho, aby mohla porušovat ten školní řád.

Obvodní soud pro Prahu 10, tam ta studentka neuspěla. Neuspěla ani u městského soudu. Ovšem samozřejmě za velké podpory paní Šabatové, ombudsmanky, která veřejně neustále podporuje v podstatě názory proti té škole, proti té střední zdravotnické škole, proti většinovému názoru občanů České republiky, tak teď Nejvyšší soud rozhodl a vyhověl tomu dovolání té somálské dívky. A veřejná ochránčyně práv, v uvozovkách veřejná ochránčyně práv, protože to nemá vůbec s veřejnou ochránčyní práv nic společného, když prokazatelně většina veřejnosti je proti a nesouhlasí s tím, spíš bych řekl ochránčyně práv islámu a muslimů, tak paní Šabatová se od počátku postavila na stranu studentky a rozhodnutí soudu přivítala.

Tady to mám napsáno. Říká přímo: mám radost. Říká: mám radost z toho, že bude šikanována střední zdravotní škola, mám radost, že se budou moci muslimové v České republice zahalovat, a říká, že je to prý obětí diskriminace. Já si myslím, že naopak my jsme obětí diskriminace. Nebo já si snad v Saúdské Arábii, nebo nějaká žena nebo muž, můžu si tam vzít plavky a procházet se po ulici? Můžu si tam otevřít pivo? Můžu si tam postavit nový křesťanský kostel? Vždyť oni diskriminují! My to tam nemůžeme dělat. Takže je to přesně naopak. My jsme pro, jak jsem říkal už v úvodu, my jsme pro vyvážené vztahy. My jsme pro to, aby byla stejná práva i povinnosti, aby všichni měli stejná práva a povinnosti. To znamená, dokud my nebudeme moci v islámské zemi jít si třeba v plavkách nebo dívky v krátké sukni, jak u nás zvykem, a dát si nějakou skleničku na ulici, tak proč by to měli dělat oni tady u nás? Vždyť je to přesně naopak. Já vůbec nechápu, jakým způsobem uvažuje ten úřad ombudsmana. Vždyť vy si pletete vůbec příčinu a následek! Přece vy to máte úplně pomatené, že jo? Takže až oni budou sekulární, až oni budou tolerantní, tak přeci není problém, aby ten vztah byl vyvážený. Vůbec to nechápu tohleto.

Takže samozřejmě tady bych v této souvislosti chtěl zdůraznit, že hnutí SPD samozřejmě jako vždy nabízí konstruktivní řešení tohoto problému, protože už nám tady leží rok dva zákony v souvislosti s islámem. Leží nám tady zákon na zákaz islámského zahalování. Ale není to jenom islámské, týká se to i zahalování obličejů s tím náboženským podtextem a je to přesně zákon, který je opsán, je to funkční model, funkční zákon, už platí ten zákon v Rakousku a v Dánsku. Takže tady nemá smysl řešit, jestli to jde, nebo nejde. Prostě to jde. V Rakousku, v Dánsku už to platí, takže to je přesně, ten zákon jsme v podstatě opsali a je tady podán. To je správně. A takové ty směšné výtky, že v zimě si lidé nebudou moct zahalít, tady dát šálu přes obličej, to všechno legislativně už jsme konzultovali i s legislativním odborem Sněmovny, to vůbec problém nebude, to budou moci všichni si dělat i nadále. Nebo nějaká karnevalová maska. Tady se jedná, je to tam přesně vyjmenováno, aby to bylo přesně, jako to je v tom Dánsku a Rakousku.

Dále jsme tady podali také návrh zákona na zákaz propagace nenávistných ideologií. Máme na mysli pochopitelně islámskou ideologii. A oba dva zákony, protože islám je prostě diskriminační náboženství, hlásá, že muži jsou nadřazení nad ženami, hlásá nadřazenost věřících nad nevěřícími – mimochodem, i homosexuály

tam vraždí. Takže paní Šabatová jako ochránce veřejných práv obhájuje tyhle věci. Ona obhájuje takovouhle ideologii. Tak teď nevím, za co je placená. Já jsem myslel, že je placená za to, že bude hájit české řádné a slušné občany. A paní Šabatová je obhájcem této ideologie. Proč se na to nezaměřila? Proč se nezaměří na tyhle aspekty těch věcí, aby to tady nebylo, když například předseda muslimské obce v Brně Alrawi hlásá v mešitě, a je to nahrané, přitom to je také v Brně, má to tady pár metrů paní Šabatová, ale to ji nezajímá. Tady koluje nahrávka, prokazatelná nahrávka, že říká, aby rodiče, muslimští rodiče, učili děti nenávisli vůči nevěřícím. Vždyť každý si tu nahrávku může poslechnout na internetu, teď hned si ji může vygooglovat. Já jsem ji zveřejnil před několika lety. A nic! Ombudsman nekoná. Přitom to máte možná kilometr dva od toho vašeho úřadu. Já nevím přesně, kde je ta mešita v Brně. Všichni víme, že tam je, jsou všude fotky, je spousta videí, všechno, a samozřejmě možná paní Šabatová to ví, kde je ta mešita, ale o to hůř, protože by nekonala.

Takže za nás platí, že my jsme opravdu nespokojeni s těmi prioritami, co předváděla paní Šabatová v úřadu ombudsmana. Já za sebe říkám, je to žena, takže se snažím být maximálně slušný a snažím se to brát opravdu ve věcné rovině, ale skutečně jsem rád, že už paní Šabatová končí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Nejdříve pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená kolegyně, vážení kolegové, doufám, že se nebude jednat o zneužití faktické poznámky, protože ta se má vyjadřovat k průběhu rozpravy, a mně to přijde, že se teď budu vyjadřovat spíše ke střelbě hnojometů, které tady zaznívají. Tak já jenom bych chtěl využít tohoto prostoru a poděkovat paní ombudsmance za její činnost a činnost jejího úřad nejenom za rok 2018, ale za celé její funkční období. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Olga Richterová a připraví se pan místopředseda Vojtěch Píkal. Tak, vaše dvě minuty, prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já bych se zejména chtěla omluvit všem posluchačům, kterým připadaly některé předchozí projevy jako plýtvání veřejnými prostředky, za to, že to museli poslouchat. Za druhé chci zdůraznit, že hovoří-li se o zneužívání veřejných prostředků, není potřeba o tom tady plamenně mluvit. Je potřeba to buď doložit a dokázat, anebo se omluvit. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, další, prosím vás, teď vystoupí pan místopředseda Vojtěch Píkal a připraví se pan poslanec Pavel Plzák, zatím poslední dvě faktické poznámky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo. Protože nemáme tu britskou tradici, tak tady neprobíhalo během předchozích projevů bučení a podobně, místo toho všeobecný nezáměr případně. Nicméně já bych se chtěl vyjádřit k některým věcem.

Pokud samozřejmě je někde v České republice šířena nenávistná ideologie libovolného druhu, tak je to věci tajných služeb. A pokud vím, tak v současné chvíli nějaké soudy probíhají. To není předmětem práce veřejného ochránce práv, protože ten má chránit běžné občany před nějakou zvláštní ústavní a nedostatkem spravedlnosti. Já nevím, jestli se běžně setkáváte s těmi občany, já věřím, že ano, ale spousta občanů prostě se setkává s tím, že nejsou dostatečně šetřena jejich práva, a postupně ztrácí vůli a důvěru v právní stát. A to je to, co tady musíme řešit, a k tomu se budu vyjadřovat později, až se přihlásím řádně do rozpravy, protože byla přinesena nějaká ta doporučení a nic se z nich nerealizovalo, ať už ve Sněmovně, nebo na vládě, která by se tohoto týkala.

Nicméně k čemu se chci vyjádřit, to je ta diskriminace naopak, která je tady propagována. My přece nechceme být stejní jako některé islámské republiky nebo islámská království, kdy budeme předepisovat lidem, jak se mají oblékat a jak se nemají oblékat. To je prostě diskriminace naopak. Pokud chceme být tou svobodnou společností, což je ten opak, který tady snad hlásáme, tak přece nemůžeme lidem nakazovat, jestli se mají zahalovat, nebo ne. Ostatně to konstruktivní řešení, o kterém se tady mluvilo, ten zákon o zákazu zahalování, by pravděpodobně zakázal maskarní plesy a zcela určitě v té formulaci, jak je nastaven, by zakázal závoje nevěst.

Takže tolik k tomu navrženému konstruktivnímu řešení. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Pěkné dopoledne, vážení kolegové, kolegyně, členové vlády – nevidím, ale – moje krátká poznámka je opravdu faktická a týká se toho nešťastného šátku. A já myslím, že paní ombudsmanka už to ode mě slyšela v minulém volebním období, kdy jsem byl v petičním výboru. Já i tady možná k paní kolegyni Válkové jako právníčce.

Nechápu, kde se tuším v tom rozsudku, ale i z úst paní ombudsmanky vzal ten pojem náboženský symbol. Protože mě to tenkrát zajímalo, já jsem si ten Korán opravdu přečetl a konkrétně mě zajímalo to zahalování. Tam se mluví v jedné sůře o tom, že ženy by měly zakrývat své ozdoby – pomeňme, co kdo považuje za ozdobu – a v další, jiné sůře je napsáno, že ženy při tanci by neměly příliš dupat, aby se jim

ozdoby příliš nekývaly. Takže já si pod těmi ozdobami představuji, že ty ženy asi nemají chodit příliš nahé. Nikde se nepíše o tom, že by šátek byl náboženský symbol, a svědkem je nám i třeba Turecko, kde muslimky chodí prostovlasé, a dále i jiné. Já bych to přirovnal k tomu, že naši prapředci, prababičky, když šly prostě pod čepec takzvaně, tak prostě když se vdaly, tak si začaly zakrývat hlavu. Ale nemělo to nic společného s náboženstvím.

Může mi někdo vysvětlit, jak paní soudkyně přišla k tomu, jestli to je na základě nějakého posudku, nebo paní ombudsmanka, že se jedná v tomto případě o náboženský symbol, když to nikdo nedodržuje? A jak víme, tak muslimové se striktně drží Koránu, protože korán jim prostřednictvím archanděla Gabriela nadiktoval přímo Bůh, proto je neměnný.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bělobrádek a připraví se na poslední faktickou paní místopředseda Vojtěch Píkal.

Jinak já jenom ještě, pane poslanče, teď se pan ministr chystá odcházet. Já jsem právě už volal, zdali by byla zajištěna přítomnost někoho z vlády, a já bych to musel už přerušit. Já jsem myslel, že jste přišel na tu výzvu právě, ale vy jste se teď balil a zase jste chtěl odcházet, takže to asi nebyla ta výzva, aby byl zajištěn člen vlády. Tak jenom abyste věděli, že to řeším, že už jsem volal. A jestli se tam nedostavi během krátké doby, tak já to budu muset přerušit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená kolegyně, vážení kolegové, k těm pokrývkám hlavy. Samozřejmě pak se musíme zeptat, jak to je s jarmulkou. Já nevím, kde je v Bibli napsáno, že žid má nosit jarmulku. A jsem přesvědčen, že pokud ortodoxní žid studuje zdravotní školu, nebo pokud třeba řádová sestra nebo zasvěcená panna tam přijde v hábitu včetně zahalené hlavy, tak to někdo za náboženský symbol asi nepovažuje, někdo ano. Nicméně pokud to tak ti lidé vnímají, tak si myslím, že je to potřeba respektovat. Samozřejmě jsou různé typy islámu. Tady jsme slyšeli dost prudká slova, která zaměňují různé typy a různé tradice. Samozřejmě pokud je zahalená tvář, tak to jsou ještě předislámské zvyky a podobně.

Ano, správně bylo řečeno, i naše babičky, nebo i ve folklóru začepení a podobně. Ale abychom se nedostali právě do situace, kdy řádová sestra studuje zdravotní školu a je jí zakázáno chodit tam podle toho, jak jí její řádová pravidla prikazují. Já myslím, že to je velmi obdobné.

Co chápou, že některé školy nechtějí, aby tam seděli v kšiltovkách kluci, tomu rozumím. Stejně tak rozumím tomu, když jsem na stadionu a hraje se česká hymna a velká část publika nesmekne. Myslím si, že to jsou věci, které spolu souvisejí. Já bych apeloval na to, abychom se také v rámci úcty k našim národním symbolům a podobně i podíleli na tom, že se smeká při státní hymně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jenom zrekapituluji, mám tady čtyři faktické poznámky. Takže místopředseda Vojtěch Píkal, pak se připraví paní poslankyně Zuzana Majerová, potom pan poslanec Jiří Strýček a potom pan poslanec Jiří Kobza. Takže pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec Bělobrádek to částečně řekl za mě. Nicméně k tomu zahalování jako náboženskému symbolu bych vybral z křesťanství první list apoštola Pavla Korintským, kde se v kapitole 11 píše, že ženy na sebe mají brát závoj, pokud jsou při modlitbě nebo při hlásání slova proroků. Takže tolik k tomu zahalování jako náboženskému symbolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Zuzana Majerová na faktickou a připraví se pan poslanec Jiří Strýček. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké dobré poledne, dámy a pánové. Já si беру faktickou, protože mám obavy, že bych potom v rozpravě nepřišla na řadu.

Pozorně jsem si přečetla již před Vánocemi výroční zprávu úřadu (Kanceláře) veřejného ochránce práv, který již šestým rokem vykonává –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás jenom musím upozornit, aby to bylo korektní, že faktická poznámka by měla reagovat na nějaké předřečníky a neměla by být využívána k vystoupení v obecné rozpravě. (Poslankyně Majerová: Ano.) Takže já vám dám prostor, ale berte to v potaz, protože když to uvedete tak, že místo obecné rozpravy, abyste... Já vám stopnu čas. Že se nedostanete v obecné rozpravě, proto na faktickou, to není přijatelné, vám musím říct. Takže já vám ten prostor dám, paní poslankyně, ale prosím vás, takhle to nemůžeme uvádět, to bychom úplně tady zbořili jednacím řád.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Vy jste měl příliš dlouhý projev a v tu chvíli jsem si to tak vyhodnotila, a tudíž dobře, budu reagovat na paní ombudsmanku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale dám vám prostor, dám vám prostor, dvě minutky vám teď stopnu, ale pojměte to prosím jinak. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Dobře. Budu reagovat na projev paní veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové, která již šestým rokem vykonává tuto funkci.

Tato zpráva je po grafické, stylistické, marketingové stránce opravdu na úrovni. Ale ani sebezdařilejší PR, které očividně tento úřad zvládá na jedničku, nesmyje z vašeho šestiletého působení pár nesmazatelných skvrn a pachut'. Konkrétně mám na mysli pronásledování paní ředitelky Ivany Kohoutové v rámci takzvané šátkové aféry, které se zpátky vrací do hry a ke kterému se váš úřad bezprecedentně propůjčil. Místo pomáhání byla dlouhé měsíce paní ředitelka vláčena po soudech. Paní ředitelka pouze dodržovala pravidla. Místo ocenění čelila trestnímu stíhání a byl zásadně narušen její nejenom profesní, ale i soukromý život. Právě tento děsivý příklad ukázal, že úřad ombudsmanky je v současné době zpolitizovanou institucí, která podléhá ideologii politické korektnosti, genderismu a multikulturalismu. A mimo jiné paní ředitelku Kohoutovou hájí náš garant pro právo Radek Suchý. A to ani nepřipomínám kuřimskou kauzu, kde vaše role dodnes nebyla uspokojivě vysvětlena.

Za posledních šest let jsem přesvědčena, že úřad ombudsmana byl naprosto zneužit pro politickou agitaci nové levice a zdiskreditován. Místo pomoci občanům se propůjčil a dal do vleku ideologiím, které nemají právo (Čas.), nemá právo (Čas, paní poslankyně.) tento úřad řešit. Pro nás poslance je to varování –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás musím přerušit, paní poslankyně, musíme dodržovat ten čas. (Poslankyně Majerová: Ano.) Nezlobte se na mě, je mi to líto, ale... (Poslankyně Majerová: Poslední věta. Jen chci říct, že...) Neměla by být poslední věta. (Poslankyně Majerová: Na základě této skutečnosti...) Paní poslankyně, nemůžu vám dát tu poslední větu, protože to by se nám to pak zbořilo. Nezlobte se na mě! Osobně si můžu myslet o tom, co chci, ale nemůžu vám ji dát. (Poslankyně Majerová: Rozumím, děkuji.) Přihlaste se prosím znovu na přihlášku a samozřejmě budete moci pokračovat. Tak, nezlobte se, ale... byť samozřejmě vím, co jste chtěla říci.

Takže pan poslanec Jiří Strýček dvě minuty a připraví se pan poslanec Jiří Kobza.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom na doplnění pana poslance Bělobrádka vašim prostřednictvím, který tady momentálně není. Ona židovská jarmulka je náboženská symbolika, protože podle židovské víry mezi Bohem a člověkem, který tu jarmulku... něco musí být. Takže jestli samozřejmě jste zaregistrovali, že všichni židé nosí klobouky, zejména ti ortodoxní, protože mezi nimi a Bohem vždycky něco musí být. A když ten klobouk na hlavě nemá, tak aby tam v uvozovkách něco bylo, tak tam musí být ta jarmulka. To znamená, když vidíte na ulici i ty jarmulky, nejsou to ortodoxní židé, jsou to normální židé, kteří prostě tu jarmulku z náboženských důvodů nosit musí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Kobza. Jinak víte, že když někdo přetáhne, tak tu jednu dvě věty určitě vždycky toleruji bez problémů, i tři, ale jak už je to víc, tak pak by se nám to fakt zbořilo. To víte. Tak prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegové a kolegyně, dobrý den. Já bych rád reagoval na předřečníky, na povinnost či nepovinnost islámského zahalování, nebo, jak se říká, povinnost hidžábu.

Samozřejmě v různých zemích je tato povinnost uplatňována různě. Máme velký rozdíl mezi městy například v Jordánsku a venkovskými oblastmi, kde ženy chodí důsledně zahalovány. Nezahalenou ženu obvykle stihne sprška kamení nebo rána bičem, nebo co má ten dotyčný mravokárce zrovna po ruce. V Íránu za špatný hidžáb byl trest 70 ran bičem. V Afghánistánu byly ty tresty ještě krutější, v dalších zemích, v Pákistánu, některé oblasti Indonésie a podobně.

Takže je to v těch zemích chápáno jako určitý symbol. Ale co je hlavní, je to nedílná součást koncepce politického islámu. Je to taková jedna z těch prvních okolností, kdy právě hidžábem, šátky, muslimové nutí neislámskou společnost, většinou společnost, tu, do které se přistěhovali, aby je začala akceptovat, aby je přinutili, aby si na ně zvykli. Víím to z Austrálie, tam tento proces probíhá poměrně dost dlouho. Ti lidé jsou dokonce placeni za to, že v hidžábu a v dišdaši nebo v galábii chodí po ulici nahoru dolů, aby vytvářeli pocit, že ta muslimská společnost je poměrně silná.

A ještě dodatek k těm babičkám na Moravě. Já pocházím z jižní Moravy a tam ženy nosily šátek samozřejmě, protože to je zemědělská oblast, a bylo to ryze praktické opatření, protože prostovlasá žena večer měla vlasy plné prachu, takže byla nucena se zahalovat z čistě praktického důvodu. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Poslanec Jaroslav Holík a připraví se poslanec Polanský. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych tady malinko porovnal nějakou církevní budovu a školu. Obě dvě tyto budovy jsou místa, kde získáváme vědění. A každá z těchto institucí má nějaká svá pravidla. Já nesmím vstoupit do katolického kostela s pokrývkou na hlavě, naopak nesmím vstoupit do synagogy, aniž bych tu pokrývku na hlavě neměl. Uvedená škola, o které se bavíme, si dala pravidla, že se tam nesmí nosit nikáb nebo prostě muslimské symboly. A já bych očekával, že ochránkyňe lidských práv bude hájit to, co jsme si v této společnosti nějakým způsobem uzákonili, a ne že bude vystupovat proti tomu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. A jako zatím poslední faktická – poslanec Polanský. Je tady pan poslanec Polanský z Pirátů? (Ne.) Takže já to odmaznu. Vrátime se do obecné rozpravy a s přednostním právem vystoupí předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím. Připraví se poslanec Jiří Kohoutek.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, pánové, vážená vládo, pojďme se vrátit zase od islámu k úřadu veřejného ochránce práv. Úkolem úřadu, jehož zprávu máme dnes předloženu k posouzení, je ochrana lidských práv občanů, závažný úkol. Jsem přesvědčen, že v současné době stále více aktuální. Je nepochybné, že občané jsou stále více vystaveni například byrokratické šikaně. Šikaně, kterou nutně vytváří stále více bobtnající státní aparát. Především živnostníci a menší podnikatelé zažívají stále více administrativy, pocit nedostatku spravedlnosti a také se nemohou spravedlnosti dovolat.

Bohužel v naší zemi, která je součástí Evropské unie, se stále více projevují otevřené tendence elit Evropské unie potlačovat lidská, kulturní a národní práva. Čelíme otevřenému útoku na svobodu slova, hodnoty tradiční rodiny a na hodnoty národa a národních států. Lidé začínají být výběrově kriminalizováni za své názory a práva naší země a jejich občanů jsou stále více omezována. Úkolů v oblasti ochrany práv občanů naší země je tedy mnoho. Bohužel úřad pod vedením paní Šabatové se těm podstatným, které jsem pojmenoval, nevěnuje jako prioritě. Prioritou úřadu paní Šabatové je naopak prosazování pozitivní diskriminace a nekritického pojetí práv odtržených od povinností. Úřad se stal pevnou oporou nepřizpůsobivých a jejich zahálčivého života. Stal se oporou multikulturní a migrační politiky Evropské unie a obráncem inkluze ničící české školství. Je to špatná koncepce úřadu, která je cizí skutečným potřebám naší země.

Začněte hájit především práva těch, kteří v této zemi pracují, a jejich rodin. Hajte práva těch, kterým tato země patří. A až to budete dělat, podpoříme to. Nyní to neděláte, takže nedostanete ani naši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem pan ministr kultury Lubomír Zaorálek a připraví se poslanec Jiří Kohoutek.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, dámy a pánové, přihlásil jsem se vzhledem k tomu, že jsem zjistil, že jsem tady jediný ministr a musím tady být. Tak jsem si říkal, že to také budu samozřejmě sledovat. Omlouvám se, že jsem tady jediný. Ale když jsem poslouchal rozpravu, tak mi dovolte, abych se vyjádřil, protože jsem tady vyslechl sérii kritických vystoupení na adresu paní Anny Šabatové a kritiku toho, jakým způsobem vystupuje v tomto úřadu. Tak mi dovolte, abych vám řekl také svůj názor, protože mi připadá, že ta hodnocení vůči ní nejsou spravedlivá.

Přiznám se vám, že si dlouhodobě myslím, že na tento typ úřadu se hodí právě lidé, jako je Anna Šabatová, kteří mají něco společného. Mám na mysli Otakara Motejla, který, tuším, také stál v čele toho úřadu. Víím, že také muž paní Šabatové, Petr Uhl, byl v roli ochránce lidských práv v době, kdy byl Miloš Zeman premiérem v této zemi. A já jsem hluboce přesvědčen, že tento typ lidí patří právě do těchto funkcí, a vysvětlím vám proč.

Všechny tyto lidi včetně paní Šabatové spojuje to, že vlastně v dobách, bez ohledu na to, jaký je tady režim, se jsou schopni stavět na stranu těch, kteří mají nejméně moci. Oni vlastně opakovaně, všichni tito lidé, vždy, ať se děje cokoliv a

kdokoliv tu vládne, vystupovali na straně bezmocných. To je podstata toho, jak se chovají a proč vystupují tak, jak vystupují. Vy tomu dáváte jiné nálepky nebo se to snažíte klasifikovat jinak, ale já si myslím, protože jsem znal také otce paní Šabatové Jardu Šabatu, tak vím velmi dobře, že tohle byl hlavní hnací motiv v jejich chování. U nich je pozoruhodné to, že oni kvůli tomu seděli poměrně dlouho ve vězení. Petr Uhl snad seděl ve vězení možná nejdéle ze všech. Jarda Šabata byl také ve vězení, a dokonce jeho dcera Anna Šabatová byla ve vězení ještě dřív než její otec. A když jsem se Jardy Šabaty ptal, jaké to bylo, když ho poprvé zavřeli, tak mi říkal: Byla to pro mě obrovská úleva, protože všechny moje děti byly ve vězení kromě mě a já už jsem trpěl, protože jsem byl jediný na svobodě. To je prostě naprosto zvláštní prostředí lidí, kteří mi připadají, že v něčem byli i v tom socialismu jako z ocele, protože tam, kde jiní se báli a netroufali si, oni byli schopni a ochotni vystupovat na ochranu těch, kteří byli ti nejslabší.

A mám pocit, že paní Šabatová tohle dělá dnes stejně, jako to dělal on, jako to dělal její otec, jako to dělal Otakar Motejl, jako to dělal Petr Uhl. A připadá mi, že cena těchto lidí a podobných lidí ve společnosti je velká, a nikdo mě nepřesvědčí, ani ta vaše vystoupení mě nepřesvědčí o tom, že pro tuhle zem nemá zvláštní cenu, když jsou tady lidé, kteří, ať tu vládne kdokoliv, jsou vždycky vůči té moci v jakési zvláštní opozici a hledají způsob, jak v té společnosti najít ty nejslabší a jak se jim snažit pomoci. A to je logika toho, co oni dělají. Chápete, bez takových lidí, připadá mi, by ta společnost byla o hodně slabší a o hodně chudší. To je podstata toho, co dělá paní Šabatová. Rozumíte, dneska existují různé výklady a různé debaty o multikulturalismu a podobně, ale nezbobte se, já v tom, co dělá, vidím pořád to samé. Ona hledá ty nejbezmocnější, ona v jakékoli společnosti neusiluje o to mít privilegovaný vztah s mocí, ona vždycky stojí v jakési zvláštní opozici. Stejně jako to dělal její otec, jako to dělal Otakar Motejl a další.

A já bych vás rád přesvědčil, že to je něco, co má dost velkou cenu. Ne každý má takovou odvahu, ne každý má takovou schopnost nedbat na to, co se nosí, a říkat si to svoje navzdory všemu. Zvažte to, protože já jsem měl vždycky pocit u paní Šabatové i u jejího otce, že mají v sobě něco, co je jakoby z ocele, a že nehledí na to, co jim říká ten či onen režim, co je zrovna módní názor. Oni si prostě jdou po svých. Můžete s nimi nesouhlasit, můžete s nimi polemizovat, ale společně se na to, že oni to říkají naprosto spontánně, vědí, co dělají, a jsou připraveni za to nést důsledky.

Přiznám se, já tohle docela obdivuji, a i když se můžu v některých věcech přitřeba i s paní Šabatovou, nemusíme mít stejný názor, vždycky nad tím vším je ten respekt, že ona je z takového těsta, které v této zemi je neobvyklé. Takže já prostě tyhle lidi obdivuji a myslím si, že patří právě do těchto funkcí.

Omlouvám se, že jsem se takto ozval. Říkám vám, vím, čemu věřím léta, a tak bylo třeba tady o tom podat nějakou zprávu. A děkuji za trpělivost, že jste to vyslechli. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou předseda KSČM Vojtěch Filip a pak se připraví na faktickou pan poslanec Pavel Plízák.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych reagoval na průběh rozpravy a ne na jednoho vystupujícího. Ale vzhledem k tomu, kolik je ještě přihlášených, a nepovažuji tuto debatu za nějakou méněcennou proti debatě o zákonech, navrhuji potom ke 13. hodině přerušit projednávání tohoto bodu s tím, že nový termín projednávání, na který si budeme muset nechat asi více času, než jsme předpokládali, od 11 do 13 hodin, aby o tom rozhodl organizační výbor, respektive aby organizační výbor navrhl projednávání tak, abychom mohli třeba ve čtvrtek stanovit nový bod. Odpovídá to jednacímú řádu, protože přerušuji do konkrétního termínu, tzn. do středy do 13 hodin, s tím, že potom bychom se podle výsledku organizačního výboru rozhodli o dalším zařazení tohoto bodu.

Děkuji. Jde o procedurální návrh a žádám o hlasování bez rozpravy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zagonguji. Nicméně ještě bude prostor pro faktické poznámky, protože pan předseda navrhl, pakliže to projde, že až ve 13 hodin to přerušíme. Někdo se tady balil, ale ještě bude prostor. Takže gonguji, že budeme hlasovat neprodleně. Odhlásím vás, přihlaste se všichni svými hlasovacími kartami. Myslím si, že jsme tady už v dostatečném počtu.

Budeme hlasovat o návrhu místopředsedy Filipa, abychom přerušili tento bod do příští středy 13 hodin, kdy je organizační výbor. S tím, že to přerušení bude až ve 13 hodin, jen ještě dodám, aby to bylo správně.

Zahajují hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přihlášeno 105 poslanců, pro 95, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme pokračovat v rozpravě a s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Pavel Plzák a druhou faktickou ještě tady mám – paní poslankyně Alena Gajdůšková. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Já jsem chtěl reagovat na pana ministra Zaorálka. On mi utekl. On tady paní ombudsmanku... Pardon, je za mnou, ale neslyší mě. Utíká mi čas.

Pane ministře Zaorálku, jestli mohu k vám, vy jste vylíčil paní ombudsmanku jako železnou lady. Možná to tak je, ale ona má i svoji odvrácenou stranu. A já bych vám přál, abyste jel popovídat si do zařízení, kde byl úřad ombudsmana na kontrolách, a popovídat si s vedením. A někdy ty kontroly až zavání šikanou. A paní kolegyně Válková je svědkem, když jsme byli v Boleticích, kde jsou dětsí vrazi, tak tam úřad ombudsmana vyčítal tomu zařízení, že nemají děti květiny a květináče na pokoji. A ten ředitel říkal: Prosím vás, co by ty děti udělaly první s tím květináčem? Vysklí nám tady okno tím květináčem. Ale co je horší, že bohužel vedení toho úřadu na popud paní ombudsmanky přišlo o peníze. Ona se postarala o to, že jim byly sníženy odměny. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou, zatím poslední přihláška, paní poslankyně Alena Gajdůšková. Paní poslankyně, prosím, máte slovo, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Jiří Kohoutek.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená paní ombudsmanko, kolegyně, kolegové, já bych chtěla říct trochu pohled z jiné strany. Víte, že jsem dlouho byla senátorkou. Ať už v pozici senátorky, nebo teď jako poslankyně, tam, kde jsme nic nezmohli, kde jsem nezmohla nic jako zákonodárce, když se na mě lidé obrátili s problémy vůči orgánům státní správy, a byli to zvláště lidé se zdravotním postižením, tak tam pomohl úřad veřejného ochránce práv.

Já skutečně velmi a velmi děkuji jak paní Šabatové, veřejné ochránkyni práv, tak celému jejímu úřadu za práci, kterou dělají. Je potřebná, je velmi potřebná v naší společnosti. A myslím si, že my jako zákonodárny sbor bychom tuto organizaci, tuto instituci, měli podporovat, a ne její autoritu snižovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvy. Pan poslanec Juříček se omlouvá z dnešního odpoledního jednání od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Lenka Kozlová se omlouvá 23. 1. mezi 14.30 a 21.00 z důvodu návštěvy lékaře, paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá z dnešního jednání od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Věra Procházková se omlouvá dne 23. 1. od 14.30 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Sadovský se omlouvá dne 23. 1. mezi 14.00 a 19.45 z pracovních důvodů a pan poslanec Lubomír Volný se omlouvá 23. 1. od 11 hodin do konce tohoto jednacího týdne z osobních důvodů.

Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Kohoutka. Upozorňuji, že vás v jednu hodinu přeruším. Nicméně budete mít šanci dokončit svůj proslov nebo ho říct klidně od začátku, až budeme pokračovat v přerušném bodu. Tak prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, nic víc nepotřebuji občané než vymahatelnou spravedlnost. Ta je dnes obrovskou část občanů dosažitelná (?). Konkrétní kauzy ukazují, že před zvůlí není bezpečný fakticky nikdo bez ohledu na to, zda je bohatý, nebo chudý, zda je anonymní občan, nebo populární osobnost. Současná podoba veřejného ochránce je z toho pohledu nedostačující, protože ombudsman nemá šanci pomáhat například obětem justiční zvrůle. A tady jde o to, že člověk se často nedovolá práv nejen ve věcech trestních, ale i v občanskoprávních. To další je, že i sama nedostačující pravomoc pod vedením paní Šabatové zdegenerovala na obhajobu naprosto nesmyslných pseudopráv vybraných menšin na úkor práv většiny. Rád bych zdůraznil, na úkor práv té pracující, společensky přínosné většiny. Ochrana menšin před zvůlí jakékoli většiny je naprosto legitimní. Na druhou stranu nesmí překročit hranici, za níž se mění na šikanu většiny.

Ta degradace úřadu veřejného ochránce práv dostoupila až tak daleko, že se ozývají hlasy na zrušení tohoto úřadu. Bezesporu to je ideologickým zaměřením současné šéfky úřadu, a naopak je jasné, že například její zástupce pan doktor Křeček by měl vrátit úřadu zpět cestu ochrany práv českých občanů, protože většina je obětí nepřizpůsobivých menšin a má nárok na ochranu svých práv jako kdokoli jiný. Samozřejmě v zamyšlení nad jistou změnou konceptu vedení tohoto úřadu, aby jednotlivec nemohl v budoucnu konání této instituce tak masivně degradovat a pokřivovat a vlastně likvidovat její skutečný účel, tedy ochranu práv všech občanů bez ohledu na národnost, barvu pleti a pohlaví, tzn. aby se ochrany např. dostalo i pracujícímu heterosexuálnímu bělochovi, ať už je jakákoli dnes programově populární. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vyzývám poslance Radka Rozvorala – nicméně je minuta, tak jestli se můžeme dohodnout, tak já bych přerušil tímto jednání schůze Poslanecké sněmovny a uvidíme se tady ve 14.30 hodin na ústních interpelacích. Děkuji paní ombudsmance, že nás tady navštívila. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vás vítám na dnešní odpolední části jednání. Než budeme pokračovat, seznámím vás s omluvenkami. Je zde omluvenka paní poslankyně Válkové od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Vondráka od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Kalouska mezi 14.30 a 18 hodinami z pracovních důvodů, paní poslankyně Nevludové od 14.30 hodin z osobních důvodů, pana ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana poslance Strýčka od 15.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana poslance Petrtyla od 14.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, pana poslance Hniličky od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Richtera od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů v jeho volebním kraji, pana poslance Dvořáka od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana poslance Vrány od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Berkovce od 16 hodin do 18 hodin z pracovních důvodů, pana ministra Hamáčka od 14.30 hodin do konce jednacího dne z důvodu zahraniční pracovní cesty a pana poslance Třešňáka od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Tím se nám počet omluvených členů vlády zaokrouhlil někde na osmi nejméně.

Nicméně já začínám bod 292 této 40. schůze, což jsou

292. Ústní interpelace

Nejdříve nás čekají ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády ČR nebo vládě ČR jako celku. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše a poté na ostatní členy vlády. Seznam poslanců podle vylosovaného pořadí vám byl rozdán do lavic.

Upozorňuji interpelující poslance a interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Černochové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády ve věci vysílání vojáků do zahraničních operací. Připraví se paní poslankyně RichtEROVÁ. Prosím.

Poslankyně Jana ČernochoVá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný premiére, neinterpeluji často, jenom když jsem naštvaná. V květnu loňského roku jste při návštěvě 601. skupiny speciálních sil v Prostějově slíbil vojákům změnu a zjednodušení pravidel vysílání vojáků do zahraničních operací při mimořádných či naléhavých situacích vládou na omezenou dobu se zpětným souhlasem Parlamentu. Tehdy jsem upozornila, že příslušnou změnu Ústavy jsem již zpracovala a předložila v minulém volebním období spolu s tehdejšími ministrem obrany Stropnickým a s dalšími kolegy. Pro její prosazení však vláda, v níž bylo také hnutí ANO, ani váš tehdejší ministr Stropnický neučinili nic.

Po vašem vyjádření jsem se rozhodla tuto novelu znovu předložit a vy sám jste se pod ni podepsal, stejně jako řada vašich kolegů, za což vám děkuji. Činila jsem tak s nadějí, že by se snad konečně mohla novela hladce přijmout. Po více než půl roce se se však ani přes moji opakovanou snahu, pane premiére, o projednání této předlohy stále neděje nic.

Chtěla bych se vás tedy zeptat, jak vážně bylo vaše vyjádření míněno. Proč se aktivně nezasadíte o to, aby byla tato změna přijata, když jste se k tomu veřejně zavázal? Mám chápat přístup hnutí ANO jako úlitbu KSČM a možná SPD, které tuto změnu nepodporují? Jste si vědom toho, že Česká republika se v rámci NATO zavázala ke schopnosti vyslat vojáky v rámci tzv. sil velmi rychlé reakce a že bez této změny nejsme plně schopni tomuto závazku dostát? Stejně tak v té novele se jednalo o zachránění našich rukojmí, kdy pevně věřím, že to nikdy nebudeme potřebovat, ale bohužel naše současná Ústava na to připravená není. (Upozornění na čas.) Pane premiére, podpořte zařazení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. A pan premiér je nepřítomen, takže odpoví na otázky v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

A nyní prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat ve věci: kdy předložíte zákon o dětských skupinách nezbytný pro podporu rodičů? Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Nevím jak vy, já se občas začtu do hlášení na Facebooku zvaného Čau, lidi, a tam, pane premiére, píšete – zase nevím, jestli to opravdu čtete a víte, co tam je. Píšete tam: "Dál jsme jednali o dětských skupinách. Mělo by jít o formu jesliček pro děti do tří až čtyř let věku. Náš cíl je, aby se maminky, pokud chtějí, mohly vrátit dřív do práce. S podporou dětských skupin počítáme i v novém programovacím období od roku 2022. A ministryně Dostálová hledá zhruba 1,9 miliardy korun z evropských fondů už teď."

Končím citaci a ptám se: Tohle je přesně věc na vás, pane premiére, k vyřešení, protože vám se zasekla jednání mezi dvěma ministerstvy. Máme tady nějakou jasnou částku, kolik stojí náročná péče o malé děti. Víme, že je to mezi 8 až 10 tisíci korun na měsíc, ta potřebná dotace, aby to mohlo fungovat, tak jsou dnes podporovány dětské skupiny – a vy chcete prostřednictvím Ministerstva financí dávat pouze 4,5 až 4,6 tisíce. Tam je jasný střet.

Mě tedy zajímá, jak se naplní hlášení Čau lidi. Jak podpoříte rodiny, aby mohly podle své svobodné volby buď být s dětmi doma, anebo aby rodiče mohli i jít do práce na částečný úvazek, jak budou oni chtít. Dnes mateřské školky rozhodně nejsou všude dostupné pro dvouleté děti, ani pro ty tříleté to všude nejde. A právě podpora předškolní péče je klíč pro to, aby se předešlo třeba znevýhodňování matek malých dětí. Často o tom mluvíte. Mě zajímá, jak dostanete řešení ze svého Ministerstva financí, v souladu potom s MPSV. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. I na vaši interpelaci odpoví předseda vlády v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně. Já už to tu potom nebudu opakovat v dalších případech, protože to je pořád stejné.

A nyní prosím pana poslance předsedu Michálka, který bude interpelovat ve věci plnění programového prohlášení vlády. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já se chci předně zeptat nepřítomného pana premiéra, proč sem nepošle některého ze svých supervýkonných vicepremiérů, kteří zvládnou řídit tolik rezortů, ale nezvládnou se dostavit do Poslanecké sněmovny, aby místo něj odpovídali na interpelace na vládu, když už on je na pracovní cestě v zahraničí.

Ale teď k mému dotazu. Já jsem se ptal kdysi pana premiéra, aby nás seznámil s plněním programového prohlášení. Vláda na to má tabulku a grafy. To mi sdělil pan premiér v dopise 31. července 2019. Tabulku a grafy, to si koupili od společnosti Microsoft asi za půl milionu korun. Vláda si koupila tabulku a tam si eviduje, jak plní jednotlivé cíle. Bohužel se zjevně vláda bojí tuto informaci zveřejnit občanům. Takže já vyzývám pana premiéra: Zveřejněte občanům a svým voličům, jakým způsobem plníte programové prohlášení. Máte to v té tabulce, kterou vám dělala společnost

Microsoft. Zaplatili za ni daňoví poplatníci. A považují za naprosto nepřijatelné, abyste nám poslal dopis, že to plnění slouží pouze pro interní potřeby vlády. Protože máme tady zákony. Všichni poslanci i premiér by měli dodržovat ta pravidla hry. A vy jako vláda máte povinnost poskytnout informace poslancům, pouze s výjimkou případů, které jsou stanoveny zákonem. A to, že to máte v nějaké své tabulce, ke které máte přístupová jména a hesla, pokud jde o údaj, který nijak neohrožuje národní bezpečnost, tak si myslím, že opravdu není důvod, aby se to nezveřejnilo. Ledaže by vás to opravdu poškodilo, kdyby se zjistilo, že ty výsledky nejsou tak dobré, jak se někdy tváříte na Facebooku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně, Jarošová a to ve věci zákazu národních vlaječek na stolicích europoslanců. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, na půdě Evropského parlamentu proběhla vášnivá diskuze na téma národních vlaječek umístěných na stolicích europoslanců. Předsedající Evropského parlamentu vyzval zúčastněné, aby tyto takzvané bannery nebo reklamní předměty odstranili. Prý je to na půdě parlamentu nedovolené. Považujete vy osobně nebo vaši europoslanci za ANO, kteří jsou členy liberální frakce, českou vlajku za banner nebo reklamní předmět? A hodláte se v této věci nějak angažovat třeba při setkání lídrů evropských zemí, kde byste na tuto nehoráznost při zpochybňování národních symbolů poukázal? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a jako další bude interpelovat pan poslanec Lipavský, a to ve věci screeningu zahraničních investic. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane nepřítomný premiére, já vás interpeluji, chci se zeptat ohledně otázky screeningu zahraničních investic a zajímá mě, v jakém stavu ten zákon nyní je, kde se nachází, jestli leží tedy na Ministerstvu průmyslu a obchodu, nebo co s ním je. Protože je to velice důležitý zákon a měl jsem za to, že na tomto zákonu panovala i poměrně velká shoda napříč politickým spektrem. Neříkám, že všichni, ale minimálně ti, kteří se zapojovali v průběhu diskuzí a debat a do tvorby tohoto zákona, to vnímali velice kladně.

A nás čekají v následujících letech některé velice klíčové zakázky, klíčové tendry ohledně energetiky a telekomunikací. Připravuje se výstavba nové jaderné elektrárny, budou se stavět sítě 5G. A toto jsou všechno projekty, do kterých se bude určitým způsobem zapojovat i český domácí průmysl, a i tento zákon může být velmi zásadní a klíčový v ochraně našeho know-how a v ochraně klíčové infrastruktury, která bude spadat pod ten zákon o screeningu zahraničních investic.

Takže mám otázky, na které bych vás chtěl požádat o odpověď. A ty otázky zní, jaký je současný stav zákona o screeningu zahraničních investic a jaké budou další

vládní kroky v následujících měsících. Protože původní deklarace zněla, že ten zákon bude do Sněmovny předložen již na podzim minulého roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Adamovou, která bude interpelovat ve věci dvojího metru na členy vlády. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v souvislosti s kauzou předražené zakázky, kterou rezort vašeho ministra dopravy přidělil firmě bez řádné soutěže, jste prohlásil, že informace o průběhu a propojení některých osob jsou znepokojivé, dokonce absolutně nepřijatelné, a že by to měla prošetřit policie. Na konání, za něž je zodpovědný vámi vybraný ministr vlády, hodláte podat trestní oznámení. A co víc, nelíbí se vám, že první náměstek a další osoby spojené s kauzou odmítají vyvodit osobní odpovědnost a rezignovat.

Ve světle vašeho vlastního prohlášení "nikdy neodstoupím" jsou veškeré takové výroky nejen pokrytecké, ale vyznívají až směšně. Ale samozřejmě je zcela v pořádku za takto závažné pochybení ministra odvolat. Pozoruhodný je ale váš dvojitý metr. V souvislosti s veřejnými zakázkami přidělovanými státní agenturou CzechTourism je trestně stíháno několik osob. Důvodem je podezření z korupce a uplácení v řádech milionů. Prošetřována policií je i zodpovědná ministryně paní Klára Dostálová z vaší strany. Takže v jedné kauze jste svého ministra okamžitě odvolal, sám podáváte trestní oznámení, a u druhého, kde je kauza už v mnohem pokročilejší fázi, a zabývá se jí policie, jste se za svou ministryni postavil.

Česká republika si letos opět pohoršila v mezinárodním žebříčku vnímané korupce. Prý propadl o šest míst na 44. příčku nechápete, protože si nepamätujete na žádný korupční skandál vlády za vašeho působení.

Nejen mě, ale jistě i občany velice zajímá, podle jakého klíče se, pane premiére, rozhodujete, kterého ministra zatíženého kauzami při zadávání státních zakázek odvoláte a kterého nikoliv. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. To byla poslední interpelace na nepřítomného předsedu vlády. Já tedy znovu zopakuji, že na všechny tyto interpelace premiér v souladu s jednacím řádem odpoví do 30 dnů písemně. A upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že tímto byly vyčerpány všechny přihlášky k interpelacím na předsedu vlády a budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Nyní tedy vyzývám pana poslance Jakuba Jandu, aby přednesl interpelaci na místopředsedkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou, a to ve věci elektronizace Celní správy. Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, 28. listopadu 2019 jsem spolu se skupinou poslanců předložil návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty, jejímž předmětem je snížení limitu takzvané vratky DPH zahraničním

turistům v České republice. K tomuto návrhu vyjádřilo vaše ministerstvo několik připomínek týkajících se především administrativní náročnosti celé agendy, především proto, že není elektronizována.

Priznám se, že této výtce nerozumím, neboť již v roce 2018, kdy jsem tuto problematiku řešil v rámci seminářů a různých jednání rovněž se zástupci Ministerstva financí a Celní správy, jasně vyplynulo, že právě tato elektronizace doprovázená funkčností systému VAT Refund dokladů a celními kiosky se chystá a má být provedena do května loňského roku. Přesto v připomínkách operujete říjnovým termínem 2019, a to ještě v pilotním provozu, navíc s důrazem, že v současné době funguje pouze jeden celní kiosk, a to na letišti Praha Ruzyně. Jenže, paní ministryně, ono těch míst v České republice, na kterých lze opustit Schengenský prostor, moc není, respektive jsou celá tři. Že je tedy elektronizace pouze částečná, je problém Ministerstva financí a nikoliv můj.

Ptám se vás tedy, proč stále po roce zpoždění není zprovozněn systém elektronizace VAT Refund dokladů, kdy jej plánujete dokončit a kdy instalujete zbývající dva celní kiosky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dovoluji, abych k vaší interpelaci sdělila následující fakta. V důvodové zprávě k aktuálně předloženému poslanceckému návrhu změny zákona o DPH, kde se navrhuje snížení limitu pro vrácení DPH ze dvou tisíc na jeden tisíc, je zmiňován fakt, že Celní správa spouští do pilotního provozu koncept daňového a celního kiosku od 1. července 2019. Toto byl plán Celní správy platný ještě počátkem roku 2019, který byl postaven na specifikaci odsouhlasené s poskytovateli služeb spojených s vrácením DPH cestujícím ze zemí mimo EU. Začátkem března 2019 však musela být tato specifikace přepracována. Proto byl systém elektronického potvrzování prodejních dokladů na zboží vyváženého cestujícími ze zemí mimo EU uveden do pilotního provozu až 1. října 2019 se dvěma kiosky a čtyřmi pracovišti na terminálu 1 Letiště Václava Havla v Praze. Do konce února 2020 budou nainstalovány další čtyři kiosky předané Letištěm Praha na terminálu 1 a další dvě pracoviště, tentokrát na terminálu 2.

V rámci tohoto pilotního provozu je tento systém schopen aktuálně elektronicky odbavovat pouze tuzemské prodejní doklady, VAT Refund doklady, které jsou doprovázeny elektronickými daty produkovanými poskytovateli služeb spojenými s vrácením DPH cestujícím. V současné době jsou VAT Refund doklady elektronicky potvrzovány pouze v objemu cirká 20 % denního celkového počtu všech odbavených dokladů. Pilotní provoz je naplánován i na celý rok 2020, kdy postupně dojde k napojování i ostatních členských států EU do elektronického procesu potvrzování v České republice. Čili to není jenom věcí České republiky, ale je to spolupráce s ostatními členskými státy, takže my jsme závislí na té spolupráci. Proto ten objem 20 % není to, že bychom prostě leželi v Generálním ředitelství cel se založenými

rukama. Já vás zvu, klidně vám to ukážeme podrobně. Zvu vás jak na Generální ředitelství, tak vás zvu samozřejmě i na Letiště Václava Havla, kde vám to ukážeme.

Chtěla bych říct, že v průběhu posledních cirka deseti let došlo k dramatickému nárůstu dokladů potvrzených na výstupu v České republice. Průměrný roční nárůst potvrzených dokladů je od roku 2009 v objemu 19 %, přičemž hodnoty – z roku 2009 bylo 232 555 potvrzených dokladů, kdy byly v roce 2018 již téměř pětinásobně převyšeny na 1 016 477 potvrzených dokladů. V meziročním období je tedy nárůst u Celního úřadu Praha-Ruzyně ve srovnání roků 2018 a 2019: 1 016 477 potvrzených dokladů za rok 2018 a 1 054 355 potvrzených dokladů za rok 2019.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Já vám chci poděkovat za odpověď. Jsem rád, že jste mě i pozvala. Pozvání velice rád přijmu. Můj bod, nebo vlastně novela zákona je zařazena na této schůzi, ale než se na ni dostane, tak to bude chvíli trvat. Takže věřím, že nic nebude bránit, když se tento provoz rozjede během roku 2020, a že nic nebude bránit tuto novelu přijmout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně chce – asi nechce reagovat na doplňující dotaz.

Takže se posuneme dál a já prosím pana poslance Kohoutka, který bude interpelovat pana ministra Havlíčka, který je omluven, ve věci náklady na elektrickou distribuční síť. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, prosím o informace, kolik stát a spotřebitele stojí výstavba a údržba distribuční sítě elektřiny. Podle některých zdrojů to stálo v posledních třinácti letech 1 800 miliard korun. Prosím také o informace, kdo a kolik a z jakých zdrojů na údržbu elektrické distribuční sítě čerpá. Prosím také o vyčíslení nákladů na páteřní přenosovou soustavu elektrické energie. Předem děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr na vaši interpelaci odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

A já prosím pana poslance Martínka, který bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci povolení těžby v Tlustci. Připraví se paní poslankyně Langšádlová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci zamítnutí odvolání proti udělení výjimky ze zvláště chráněných živočišných druhů v kategorii kriticky ohrožených, silně ohrožených a ohrožených. Výjimka byla

udělena v souvislosti s hornickou činností v dobývacím prostoru Luhov, vedené pod číslem jednací MZP/2019/540/790. Výjimka z ochrany zvláště chráněných druhů byla udělena z důvodu převyšujícího veřejného zájmu ve vztahu ke strategickým dopravním stavbám, na které je vytěžené kamenivo potřeba. V Libereckém kraji aktuálně není strategická dopravní stavba, která by obhájila veřejný zájem převyšující potřebnou ochranu ohrožených druhů. Železnice zahájí přípravné fáze výstavby nejdříve v roce 2023, obchvaty Mimoně, České Lípy, Nového Boru a Turnova jsou zatím jen na papíře, a to už desítky let. Dokud nebudou zaneseny změny do územních plánů a neproběhne výkup pozemků, nemá smysl těžbu zahajovat.

Pane ministře, ptám se vás, když je hornická činnost v dobývacím prostoru obhajována veřejným zájmem, neměl by začátek těžby být spojen se zahájením výstavby staveb zajišťujících tento převyšující veřejný zájem? Neměl by být kámen použit výhradně pro tento účel? Ročně se v lomu vytěží 840 tisíc tun kvalitního čediče, který bude prodán pravděpodobně mimo kraj, mimo Českou republiku. Udělejme si kružnici 60 kilometrů od Tlustce, porovnejme s výstavbou strategických staveb u nás v rozsahu potřeby 840 tisíc tun kameniva ročně, a uvidíme, kam se kámen bude dopravovat. Dojde k odtěžení podstatné části kopce, produkci spalin při dopravě kamene, vibracím, zvýšené prašnosti a hluku. Opravdu má těžář pod záminkou veřejného zájmu devastovat krajinu a kámen prodávat několik let, než bude potřeba v Libereckém kraji na uvedené strategické stavby? Za tři roky se vytěží zhruba 2,5 milionu tun kvalitního čediče, 2,5 milionu tun kameniva, které neskončí na strategických stavbách v kraji, a to jen pokud zahájení staveb půjde podle plánu.

Opravdu je surovinovou strategií České republiky (upozornění na čas) vytěžit vlastní zdroje na prodej do zahraničí, a pak suroviny draze nakupovat zpět? (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Nemělo by tak dojít k odložení povolení minimálně do doby zahájení strategických staveb České republiky?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím, dokončete. (Posl. Martínek: Děkuji.) Děkuji. A prosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já to mám také poměrně ještě košaté, já se z toho budu snažit vybrat ty důležité věci.

Chci především zdůraznit, že ministerstvo, jak dobře víte, vlastně neschvaluje těžbu. Ministerstvo v této chvíli se vyjadřovalo k výjimkám, ten proces se táhl poměrně dlouho. My jsme vlastně vraceli i zpátky několikrát rozhodnutí krajského úřadu, který vydal výjimky ze zákona, ze základních ochranných podmínek celkem 21 zvláště chráněných druhů. To rozhodnutí nebylo vydáno bez odborných podkladů a jednalo se právě o třeba biologické hodnocení záměrů, biologické průzkumy Tlustce a okolí a další. My když jsme vlastně v květnu 2019 rozhodnutí zrušili jako Ministerstvo životního prostředí a věc vrátili k novému projednání a potom tedy následně 26. července Krajský úřad Libereckého kraje výjimku ze zákona ze základních ochranných podmínek potvrdil a výjimka byla doplněna – to je důležité –

omezujícími podmínkami a její platnost byla omezena dokončením sanací po těžbě a ministerstvo následně posuzovalo veřejný zájem, jeho převahu a splnění dalších zákonných podmínek pro udělení výjimky a následně potvrdilo rozhodnutí krajského úřadu, zamítlo odvolání a výjimku potvrdilo. Ministerstvo tedy nepovolilo těžbu, což dělá samozřejmě až báňský úřad, nýbrž jsme potvrdili rozhodnutí příslušného krajského úřadu.

V současné době čelí samozřejmě celý těžební sektor, ale i my jako Ministerstvo životního prostředí tlaku zpracovatelské sféry, která argumentuje tím, že v České republice je momentálně výrazný nedostatek těženého kameniva, stavebního kamene pro dopravní stavby, a že nejsou dostatečně dostupné zásoby v kamenolomech s povolením hornické činnosti.

Tady bych chtěl zdůraznit, že za prvé nemáme žádné signály o existenci významnějšího vývozu stavebního kamene do sousedních zemí ani o snaze tento vývoz nějakým způsobem zvýšit a také nám není známa žádná masivní stavba na německé či polské straně hranice vyžadující nákup kameniva z Tlustce. A co je důležité a opravdu je to na to, co vy se i ptáte, že ta těžba samozřejmě nezačne okamžitě. To znamená, pokud začne, umožní to za prvé rozhodnutí obvodního báňského úřadu, samozřejmě lze počítat s určitými odvolacími a zpomalovacími mechanismy. Rozhodování ve věci výjimky samotné probíhalo rok a půl. A právě i z tohoto důvodu je klidně možné, že vámi zmíněné obecně prospěšné stavby, jako jsou železnice, obchvaty a další, budou s těžbou na Tlustci časově prakticky synchronní. A každopádně je důležité se snažit o to, aby se tyto stavby nezpозdily.

To znamená, já chci říct, že ta politika tam nehraje prostě žádnou roli. To je vždycky nějaké konkrétní správní řízení. Jak víte, je přezkoumatelné. Ministr do něj – a já už jsem tady říkal několikrát v jiných záležitostech, viz Ostroh a další věci – prostě nikdy nevstupuje a je to opravdu o posouzení toho veřejného zájmu, těch konkrétních lidí, kteří ho pak musí obhájit před soudem nebo před nějakým odvolacím orgánem. Takže to poměrování veřejného zájmu je běžný proces, který se tam prostě děje. V tomto případě došlo k tomuto rozhodnutí. V jiných případech a v jiných oblastech, protože ty stavební suroviny samozřejmě jsou suroviny, které se obvykle nepřevážejí na nějakou delší trať, pak už to prostě samozřejmě není efektivní, a to byl jediný důvod, protože ten tlustecký čedič je samozřejmě především superkvalitní železniční šterk a jako takový je ho potřeba využít ve smyslu jeho hospodárného využití z hlediska horního zákona.

Takže ano, můžeme se na to podívat prostě pohledem, že pro Ministerstvo životního prostředí i pro mě osobně, říkám, je vždycky důležitá přirozeně ochrana přírody, ale proto je tady právě poměrování veřejných zájmů, tak aby v tomto konkrétním případě ten člověk, který o tom rozhodne a podepíše se pod to, a znovu zdůrazňuji v tomto případě nejde o povolení těžby, ale pouze o potvrzení rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje z hlediska výjimky, kterou potvrdil. Takže ministerstvo se pouze ztotožnilo s názorem Libereckého kraje z hlediska udělení výjimky... (Předsedající: Čas, pane ministře.) A děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec ještě položí doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za odpověď. Souhlasím, respektuji veřejný zájem, ale právě ten dotaz směřoval, jestli nemělo spíš to rozhodnutí o udělení výjimky, která byla odůvodněna především tím veřejným zájmem, počkat do té doby, než budou ty stavby alespoň někde na papíře. Protože zatím v okruhu těch 60 kilometrů žádné významné stavby de facto nejsou ještě ani v územním plánu de facto naprojektovány, takže jestli to nebylo předčasné a jestli vlastně tím rozhodnutím nedochází, ani zamítnutím odvolání, jestli se nedopouští ministerstvo porušení článku 7 Ústavy ČR.

Děkuji za dodatečnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak my jsme přesvědčeni, že nedopouští. To já myslím, že vás nepřekvapím tou odpovědí, protože kdybychom o něčem takovém vůbec spekovali, tak bychom samozřejmě nic takového nemohli udělat. Ale znovu říkám, je to vždycky rozhodnutí opravdu naprosto adekvátní té situaci, kterou dělá v tu chvíli ten úředník. A uvědomuje si, že to může být přezkoumáno a že to prostě musí obhájit i v nějakém řízení v rámci případného odvolání, což se samozřejmě může stát i v tomto případě. Samozřejmě může se to stát i proti rozhodnutí navazujícímu, tedy rozhodnutí o stanovení, o povolení těžby, což předpokládám, že se klidně stane, protože ta kauza Tlustec samozřejmě se táhne možná deset let. Takže předpokládáme, že to tímto neskončí. A také právě předpokládáme, že dalších možná několik let bude pokračovat prostě proces ještě povolování té vlastní těžby se všemi správnými lhůtami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní paní poslankyně Langšádlová bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci zásoby léků. Prosím. Připraví se pan poslanec Čížinský.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, já se na vás obracím jako na ministra zodpovědného za to, jaké léky a v jakém množství má Správa státních hmotných rezerv ve svých zásobách.

Dle informací z otevřených zdrojů má Správa státních hmotných rezerv z léků v zásobě pouze jediný lék, a to antivirotikum Tamiflu. Pro představu, například Polsko má ve svých strategických zásobách až tisíc druhů léků, tak aby v každé lékové skupině měli odpovídající objem alespoň jednoho léku. Domnívám se, že strategické lékové zásoby našeho státu by měly být propracovány tak, abychom v krizových situacích byli schopni zabezpečit požadavky na léky pro naše občany.

Navíc tyto zdroje by mohly pomoci i v situaci, kdy dochází k výpadkům dodávek léků do lékáren a nemocnice se potýkají taktéž s výpadky léků. Podle otevřených zdrojů opět se v tuto chvíli jedná až o 80 druhů léků, které jsou nedostupné.

Takže bych si vás, pane ministře, dovolila ještě jednou požádat, jestli byste mi mohl odpovědět na otázku, zda máte připravený krizový plán, který by upravil zásoby, strategické zásoby léků ve Správě státních hmotných rezerv, a zda zvažujete, že by mohly být používány například i v případech výpadku, tak jak jsme ho téměř bohužel každodenně svědky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, vážená paní poslankyně, děkuji za ten dotaz, který je bezesporu velmi zajímavý.

Pravdou je, že v současné době, a to máte bezesporu pravdu, ve skladu Správy státních hmotných rezerv jsou v současné době uskladněna pouze antivirotika určená pro případ nějaké pandemie a podobně. Pravdou také je, že ale v minulosti, pokud byly nějaké větší zásoby, tak to bylo také trošku kritizováno, protože možná jsme to zaznamenali, nebo jste to zaznamenali v médiích. V minulosti byla nakoupena v rámci opatření přijímaných v souvislosti s pandemií chřipky velká množství antivirotik, více než milion dávek, která se nakonec ukázala, že jsou neúčelná, vlastně se nedala použít, protože to nebylo nutné, a musela se tato balení spálit. Stálo to asi 400 milionů korun. Takže takovéto bylo tehdy rozhodnutí mých předchůdců. Takže já jenom dokládám to na tom, že v zásadě je třeba vždy být v tomto směru velmi obezřetný a mít to důkladně promyšleno, protože jedna věc je skutečně mít dostupné léky, nějaké esenciální léky skutečně, které jsou nenahraditelné a tak dále, a druhá věc je vnímat to riziko nějaké finanční ztráty, nakládání s veřejnými prostředky. Pokud se ty léky nespoteřebují, tak pak jsou zkrátka zničeny, protože samozřejmě expirují v nějakém čase. Takže tyto přínosy a rizika je nutné při tom rozhodování bezesporu vnímat.

Shodou okolností se ale v současné době skutečně zabýváme otázkou strategických zásob léčiv. Shodou okolností také kolegové z ministerstva byli na návštěvě v Polsku, kde vnímali nějaké podněty. A příští týden se uskuteční schůzka zástupců Ministerstva zdravotnictví, Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Správy státních hmotných rezerv na toto téma. Takže ta vaše interpelace je skutečně velmi příhodná v tuto dobu. Takže se tím zabýváme. Příští týden je na to schůzka a budeme hledat různé varianty řešení.

Asi to není o tom, že ČR bude disponovat všemi léky, veškerým portfoliem léků, protože i to, o čem jste hovořila, je 80 nedostupných léků. Je také třeba si uvědomit, že některé léky jsou nahraditelné, nejsou skutečně ty esenciální. Někdy je to skutečně otázka třeba jenom chyby v distribuci. Mimo jiné i proto máme ve Sněmovně zákon o léčivech, který toto má řešit. Takže ony ty otázky nedostupnosti nejsou vždy o tom,

že pouze ty léky zkrátka vůbec nejsou. A my se tím budeme bezesporu zabývat. Tam je nutné samozřejmě zvážit i nějaké investice. Zvážit to, aby třeba právě byl nastaven nějaký mechanismus zpětné distribuce. To znamená, pokud se ty léky nakoupí a nebudou vlastně použity, tak aby bylo možné je zpětně distribuovat třeba poskytovatelům a tak dále.

Takže je to téma, nemáme teď aktuálně nějaký konkrétní plán, ale vnímáme to. Se Státní správou hmotných rezerv jsme v kontaktu a díváme se na zahraniční příklady. V některých zemích je to třeba tak, že je povinností subjektů, jako jsou třeba zdravotnická zařízení, mít určité stanovené zásoby léčiv, ale skutečně těch esenciálních.

V ČR, ještě pro vaši informaci, nemáme tedy pouze ta antivirotika v rámci Správy státních hmotných rezerv, ale také funguje zásoba speciálních léčiv, což jsou antidota, antiséra, antiinfektiva, v rámci toxikologického informačního střediska ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze, kde ministerstvo financuje vlastně nákup a obnovu těchto léčiv, která jsou využívána skutečně ve výjimečných případech, třeba v případě uštknutí hadem a podobně. Tak v rámci ČR tato antidota zkrátka jsou distribuována do celé ČR a držíme tyto zásoby také v rámci Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Takže to jenom úplně pro upřesnění.

Takže děkuji za ten dotaz, určitě jsem vám schopen dát v průběhu času nějakou detailnější informaci na základě výsledků jednání, která budeme vést. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Pane ministře, já jsem vám chtěla poděkovat, že se touto otázkou zabýváte, protože já si myslím, že je velmi důležitá. Správa státních hmotných rezerv má velmi širokou škálu svých zásob a určité léky mezi ně mají patřit. Chápu, že jsou drahé. Chápu, že mají krátkou expiraci a že je určitě velmi náročné zrovna je spravovat a obměňovat, a chápu, že to mohou být jenom ty základní léky, které vlastně pomáhají v život ohrožujících situacích. Přesto si myslím, že právě z hlediska bezpečnosti obyvatel, z hlediska řízení v nějakých kritických situacích, že léky zkrátka do Správy státních hmotných rezerv patří. A chtěla bych vám opravdu poděkovat, že se tím zabýváte, a poprosit vás, jestli mi můžete říct, dokdy vlastně budou v té Správě státních hmotných rezerv. A stejně tak bych chtěla moc poprosit, aby ti zejména chroničtí pacienti a ti, kteří jsou opravdu dlouhodobě nemocní, abyměli zajištěny léky běžně, aby nedocházelo k těm výpádkům. Věřím, že i nový systém k tomu přispěje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Já se tady zavazuji, že určitě rád podám informaci na základě jednání, které proběhne právě shodou okolností v příštím týdnu mezi těmi jednotlivými subjekty, které jsou za to odpovědné, takže určitě jsem schopen vám pak dát dodatečnou informaci. Myslím si, že v řádu měsíců bychom měli mít již představu, jak postupovat.

Jinak pokud jde o nedostupnost léků jako takových, tam skutečně ty důvody jsou různé a jsem přesvědčen o tom, že novela zákona o léčivech, která je teď ve Sněmovně, prošla úspěšně prvním čtením, řeší celou řadu těchto nedostupností, zejména týkajících se toho, že léky třeba jsou k dispozici, a není to tak, že by byl nějaký výpadek ve výrobě, ale bohužel jsou tady někteří distributoři, kteří místo toho, aby léky dodali českým pacientům do českých lékáren, tak ty léky vezmou a vyvezou je do Německa, do Dánska a získají ten rozdíl v ceně mezi naší nižší cenou a cenou v jiných státech. A to je problém, který zkrátka tady existuje. Točí se v tom několik miliard korun ročně, je to velmi zajímavý byznys, ale bohužel pak ty léky nejsou k dispozici českým pacientům. Stejně tak doposud neexistuje, a to je také vlastně změna v tom zákoně, povinnost výrobců zajistit, že léky budou k dispozici českým pacientům. Takže my vlastně poprvé v historii dáváme do českého právního řádu povinnost výrobcům pod finanční sankcí, že zajistí léky v České republice maximálně do dvou dnů do jakékoliv lékárny, kam přijde pacient se svým receptem. Takže to je také novum.

A stejně tak, a to bych ještě možná řekl úplně na závěr, poprvé také dáváme jasnou lhůtu, že ten výpadek léků nesmí být delší než 120 dnů. Takto je to v zákoně, možná o tom ještě bude nějaká debata, třeba o nějakém zkrácení a podobně, ale doposud žádná lhůta v zákoně, dokdy má výrobce obnovit dodávky, nebyla. Takže věřím tomu, že toto také pomůže. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím poslance Čížinského, který bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci rekultivace pískovny Sandberk u Kolína. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, mám žádost, která se týká zatopené pískovny Sandberk u Kolína. Je to krásné jezero a nyní tu vlastník pozemků chce realizovat záměr nazvaný "sanace a rekultivace dobývacího prostoru Kolín". V jeho rámci má být do jeho prostoru navedeno 900 tisíc krychlových metrů materiálu, včetně recyklátu, demoličních a stavebních odpadů. Proti tomu vznikla petice, ta upozorňuje i na zátěž okolí nákladní dopravou, která by toto obrovské množství materiálu několik let do jezera navážela.

Krajský úřad Středočeského kraje provedl zjišťovací řízení, v jehož závěru 13. ledna 2020 rozhodl, že záměr nemá významný vliv na životní prostředí, a nebude tak posuzován podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Rozhodl tak navzdory připomínce obce Starý Kolín, odboru životního prostředí a zemědělství Městského úřadu Kolín a České inspekce životního prostředí. Všechna jmenovaná připomínková místa požadovala další posuzování záměru podle zákona 101/2001 Sb.

Žádám vás tedy, zasadte se o to, aby Česká inspekce životního prostředí v zákonné lhůtě, která skončí 28. ledna 2020, podala proti zmíněnému rozhodnutí odvolání. Jsem přesvědčen, že je v tomto případě zcela namístě, aby proběhla takzvaná velká EIA.

Děkuji a dovoluji, abych vám předal kopii rozhodnutí. (Předává materiál ministru Brabcovi.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času a prosím pana ministra o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: A v tomto hrobovém tichu... (V sále je skutečně ticho.) To mě zaujalo, to se často nestává v průběhu jednání, to se často stává akorát na interpelacích. Kdybychom si z toho vzali příklad aspoň do našich standardních jednání. Ale děkuji za tu interpelaci, pane kolego, děkuji za slovo.

Pro mě to není úplně nová informace, protože se na mě obrátilo různou formou už několik lidí s tímto podnětem, ale musím maličko korigovat to, co vy jste tady říkal. Souhlasím s tím, že skutečně bylo rozhodnuto Krajským úřadem Středočeského kraje o tom, že v zásadě to posouzení vlivu záměru skončilo ve zjišťovacím řízení, a také potvrzují to, co říkáte, že Česká inspekce životního prostředí skutečně ve svém závěru z 9. prosince 2019 říká, že oblastní inspektorát Praha má k předloženému oznámení záměru připomínky, konkrétně oddělení ochrany přírody, a inspekce požaduje další posuzování vlivu záměru na životní prostředí podle zákona 100/2001 Sb. a zohlednění těchto připomínek.

Ale to, co vás musím opravit, je to, že Česká inspekce životního prostředí nemá možnost se proti takovému rozhodnutí odvolat, protože závěr zjišťovacího řízení vydal krajský úřad a ministerstvo bude v tomto případě pravděpodobně, tedy v případě odvolání, figurovat jako odvolací orgán, takže je pro mě i trochu složitější se k tomu vyjadřovat. A určitě vám nefeknu, jestli nebo jak se postavíme k tomu odvolání, to po mně nechtějte, protože my potom budeme to případné odvolání rozhodovat.

Ale kdo se může odvolat? Odvolat se může dotčená veřejnost, to jsou občanská sdružení nebo dotčená obec. Ale protože je to podle § 3 písm. i), tak v bodě 2 se přesně říká, podle zákona 100/2001 Sb., tedy zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, a tam je přesně řečeno, kdo je tou dotčenou veřejností, která v tomto případě může to odvolání podat. Takže nemůže to být České inspekce životního prostředí, znovu opakuji, může to být obec, může to být dotčená veřejnost.

Tady je trochu zvláštní, že v průběhu toho zjišťovacího řízení byla měsíc lhůta pro vyjádření, ale vlastně nikdo z veřejnosti se nevyjádřil. A tady znovu musím upozornit, že místo petic je jediné účinné řešení podání odvolání. Ale stále ta lhůta tedy je, a protože to rozhodnutí bylo vydáno podle mých informací v pátek 17. ledna

2020, tak ta lhůta pro odvolání je přibližně do poloviny února. Takže je ještě o něco delší a ten prostor tady existuje.

V případě, že by byly důvodné pochybnosti o tom, že dotčené rozhodnutí krajského úřadu je v souladu s právními předpisy, je možné podat podnět k přezkumu tohoto rozhodnutí a podnět k přezkumu by potom směřoval proti pravomocným rozhodnutím. Dotčené rozhodnutí Středočeského kraje k dnešnímu dni ale pravomocné není, a podnět k přezkumu může tedy v podstatě podat kdokoliv.

Otázkou zvláště chráněných druhů vyskytujících se v lokalitě se Česká inspekce životního prostředí zabývala, to je potom vlastně i v tom závěru, který jsem četl v rámci inspekce. To znamená, potvrzují, že inspekce skutečně měla také názor, že by se mělo jednat o velkou EIA. Pokud bude odvolání od obce nebo dotčené veřejnosti, tak tím odvolacím orgánem v tu chvíli bude odbor výkonu státní správy, velmi pravděpodobně Ministerstva životního prostředí, a ten bude potom postupovat podle zákona. A já v této chvíli opravdu nechci spekulovat, jak se rozhodne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec nemá zájem o doplňující dotaz, takže prosím pana poslance Baxu, který bude interpelovat pana ministra Zaořálka ve věci odvolání ředitelky Památníku Lidice. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Vážený pane ministře, obracím se na vás v záležitosti vynucené rezignace ředitelky Památníku Lidice Marty Lehmannové. Vše začíná reportáží České televize, v níž historikové, kteří nejsou zaměstnanci památníku, popsali příběh deportace židovské obyvatelky obce, která se odehrála v předvečer lidické tragédie, a to údajně na základě udání jedné lidické občanky. Než bych se pokoušel vše popsat, přečtu raději část dopisu paní Jaroslavy Skleničkové, dnes třiadvadesátileté pamětnice, který vám poslala.

"Vážený pane ministře, jsem poslední žijící lidická žena. Záleží mi na tom, jak jsou Lidice a historické události kolem nich prezentovány, záleží mi na hledání pravdy. Přes svůj věk spolupracuji s památníkem. V Lidicích bydlím, a dokud ještě žiji, chci ve jménu té historické pravdy pro Lidice pracovat. Proto mě velmi znepokojila zpráva o ředitelce památníku Lehmannové. Paní ředitelka zřejmě neustála tlak lidické organizace Českého svazu bojovníků za svobodu, která sdružuje část přeživších dětí a které předsedá paní Bobošíková.

Situace se vyostřila vloni v červnu po odvysílání kontroverzní reportáže ČT, která vzbudila nelibost některých pamětníků a vyvolala ostrou kritiku nejen vůči autorům, ale i vůči ředitelce, která v reportáži neutrálně vystoupila. Spolupráce skupiny lidických dětí s památníkem ustala. Nevhodně načasovaná reportáž, kterou ředitelka nemohla ovlivnit, posloužila k diskreditaci její osoby a práce.

Já si však na činnost památníku stěžovat nemohu. Z mého pohledu funguje dobře, důstojně a se vši zodpovědností. Proto se také obracím na vás, pane ministře, abych vás o tom, co si o tom myslím já, poslední přeživší žena, informovala. Velmi bych si proto přála, abyste rezignaci paní ředitelky nepřijal."

Tolik tedy dopis paní Skleničkové. Já chci uvést, že předmětem sporu není historický příběh sám o sobě (upozornění na čas), k tomu se nejspíše vyjádřit neumíme a nechceme, ale ptám se, pane ministře, proč jste se nepostavil za svoji organizaci a za její ředitelku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za tu interpelaci, ale poprosil bych o lepší dodržování času, a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne. Děkuji také za interpelaci a jsem rád za to, že mohu reagovat.

Souhlasím s panem poslancem Baxou, že opravdu naším tématem není teď historická debata a snaha si objasnit věci, jak byly, na to si netroufám asi ani já, ani on, ale to, myslím si, na čem záleží – záleží na každém hlasu, té paní, poslední přeživší, kterou jste tady zmínil, a její dopis. Já bych jenom řekl, že mi záleží teď na všech přeživších nebo příbuzných, dětech, a přál bych si, abychom se všemi dokázali komunikovat. A problém není teď v nějakých tlacích, protože, příznám se, těmi se tak moc nezabývám. Já se zabývám tím, co památník má dělat, a přál bych si, abychom dokázali se všemi těmi – ono jich není mnoho – přeživšími dnes komunikovat. A nechtěl bych o tom přesvědčit jenom vás.

Já jsem se dnes setkal s paní Dagmar Kosovou, která je statutární zástupkyně paní Lehmannové. Dnes ráno jsem se s ní sešel a požádal jsem ji o to, abychom na pondělí, po vládě, připravili v Lidicích takový kulatý stůl, na který chci pozvat – a zdůrazňuji – všechny přeživší nebo příbuzné a děti. Chtěl bych tam pozvat zástupce obce, památníku a budu tam sám a rád bych chtěl právě tam dát najevo jasně to, co říkám dnes vám tady, že bych si přál komunikovat se všemi. Protože já vidím zásadní roli v tom, jestliže památník se snaží pečovat o naši paměť, především v souvislosti s těmi událostmi před sedmdesátí lety, tak si to, dokud žijí ti, kteří o tom vědí, kteří byli těm událostem blízko, tak si myslím, že si nemůžeme dovolit je ponechat stranou.

A můj názor je, že skoro žádného z nich, a víme, že řada z nich se účastnila debat a besed, a víme, že tohle se začalo měnit, že vlastně tohle bylo vážně narušeno. Já jsem dostával dopisy, že se nebudou účastnit besed, a to dokonce i někteří, kteří v tom sehrávali docela zásadní roli, a já nemám pochyby o významu, který to mělo, i o tom, že se toho všichni účastnili.

Takže já doufám, že už od toho pondělka bude jasně řečeno i přímo jim, a že se toho zúčastní, že mi jde o všechny z nich a že to je to, čím jsem veden já, a přál bych si, aby tím byl veden i do budoucna ten památník. My tam nebudeme vést žádné války s nikým. A vůbec ne tedy s přeživšími nebo s nějakou jejich částí, protože já mezi nimi v tomto nerozlišuji. A přál bych si, abychom se dokázali sejít u jednoho stolu a aby se ukázalo, že jsme spolu všichni schopni mluvit. O to jsem také požádal paní Kosovou, která nyní zastupuje rezignovavší paní Lehmannovou, a vlastně bych chtěl co nejrychleji vyhlásit výběrové řízení, ve kterém bychom hledali někoho, kdo právě v tomto duchu ten památník povede.

A já jsem připraven dávat počet a účet z toho, že skutečně to, čím jsem veden, je, aby památník plnil tu původní funkci, kvůli které byl vytvořen, nebo kvůli které byl budován, a to je jednak ta role, kterou plní vůči veřejnosti, ale pak si myslím také velice důležitá role vůči těm, kteří tu paměť ještě stále nesou. Já jsem už mnohokrát řekl, že pokud tam tyto lidé žijí, tak to nemůžeme dělat bez nich. A já bych si přál to dát znovu dohromady a doufám, že se to povede a že i po tom, co se nyní odehrálo, pokud jsme to s paní ředitelkou cítili každý jinak, tak proto to dopadlo, jak to dopadlo, protože mně to připadalo, že mně více než jí vadilo to štěpení. Více mi vadilo to, že vlastně najednou to zůstává, že část těch přeživších zůstává stranou. A proto hledám, proto jsme se dohodli takto: Já jsem jí nabídl, aby fungovala odborně tam, kde se jí, myslím, i v minulosti dařilo, a nyní hledám někoho, kdo má dostatečný cit pro ty složité poměry v Lidicích. Protože já nepochybuji o tom, že to místo je i kvůli té těžké historii stále v něčem nejednoduché, a najít takového ředitele nebo ředitelku, někoho, kdo bude schopen to prostředí spojovat, o to se pokusím v pondělí. A já věřím, že se to povede.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Pane ministře, děkuji za tuto vstřícnou reakci a určitě se shodneme na fundamentu toho argumentu, že je důležité, aby se ta komunita neštěpila, aby všichni ti, kteří patří do té komunity přeživších, to takto vnímali.

Ale já považuji za důležité znovu zopakovat skutečnost, že paní ředitelka Lehmannová se v té situaci neocitla coby aktivní hybatelka nebo aktérka. Ona se v té situaci toho rozkolu ocitla tím, že Česká televize odvysílala reportáž, ve které dva historikové prezentovali závěry svého historického výzkumu, a teprve na základě toho vlastně došlo k rozpoutání určitého odporu vůči ní, který nebyl primárně veden tím, že by paní ředitelka aktivně vystupovala proti nějaké části těch přeživších, ale že zejména role Českého svazu bojovníků za svobodu a paní Bobošíkové, která iniciovala sérii stížností, vyvolala stav toho rozkolu a té vzájemné nedůvěry. A proto ta moje otázka zněla, že já si myslím, že byste se za tu organizaci postavit měl. (upozornění na čas) Ale –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra, jestli bude reagovat na doplňující dotaz. Máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaořálek: Ano, já jsem se snažil sledovat tu argumentaci poctivě, ale možná bych to viděl jinak v tom, že mně nepřipadá prvotní ta organizace, pro mě je prioritní to, co se v těch Lidicích odehrálo, ti, kteří jsou tam ti svědci, a já bych se nejvíce chtěl starat a pečovat o tohle, o tu paměť vůči té události a třeba určitou asistenci těm, kteří tam zůstali jako svědci. Takže se omlouvám, že já nevidím tu svou první loajalitu v té organizaci. Ta organizace tam vznikla kvůli nim.

A já se vlastně snažím tohle nějak, tímhle směrem to tlačit. My tam nejsme kvůli organizaci, kvůli lidickému památníku. A vy dobře víte, že jsem dokonce řekl tu větu, že pokud tam dneska žijí pamětníci, tak já si neumím představit smysl toho památníku, pokud on bude existovat paralelně a bez nich.

To je vlastně i určitý spor, který jsem možná vedl i s paní ředitelkou. Já jsem říkal, já se s tím nesmírím, že mi osm – jich je jedenáct, to je strašně málo lidí, ta skupina se scvrkává – jestliže mi osm z jedenácti napíše, že se neúčastní, tak já nebudu hájit ten památník, protože já říkám, bez nich ten památník ztrácí smysl. Dokud žijí, musíme být s nimi. A bez ohledu na to, jak je to třeba komplikované, oni můžou být různí, ale já tohle cítím jako svou povinnost, a proto vlastně jsem se nespokojil možná s tím, jakou památník sehrával v téhle věci roli, protože mi připadalo, že měl udělat něco víc. Měl udělat víc v překlenutí toho sporu a v hledání, že ty lidi nesmíme ztratit. A vy dobře víte, že oni odmítli jezdit na besedy a podobně a že někteří z nich by besed udělali spousty, takže oni odvedli z toho, co my jsme chtěli (upozornění na čas), ohromný kus práce.

Děkuji a doufám, že si rozumíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Klause, který bude interpelovat nepřítomného ministra Hamáčka ve věci bezpečnostní situace ve Středočeském kraji. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Vážený pane ministře, nepřítomný, Hamáčku, já jsem vždycky velice kritický, když ministři nepřicházejí na interpelace, které jsou ohlášené, ale jako pravidelný čtenář bulváru, možná to má nějaké opodstatnění dneska, tak na vás nebudu útočit a přeji vám hodně sil.

Nicméně má interpelace se týká bezpečnostní situace ve Středočeském kraji. Zde dochází k masovému a plošnému vykrádání domů, zejména v oblastech prstence jižně od Prahy, satelitních městeček Psáry, Jesenice a podobně. Dochází k němu často v odpoledních hodinách, lidé jsou upozorňováni, že situace nějak je a že mají varovat děti, co se vracejí ze školy, a podobně. Lidé tam bydlící většinou pracují v hlavním městě Praze. Jsou tam snahy vytvořit domobrany a jisté hlídky. Občané se už sami starají, nebo někteří starostové chtějí tu situaci řešit.

Čili moje otázka je tato. My jsme na vrcholu ekonomického cyklu, máme nulovou nezaměstnanost, všechno dle vlády je naprosto růžové a skvělé. Tak se vás chci zeptat, zda máte dostatek peněz a lidských zdrojů na řešení toho, abyste ochránili majetek a bezpečí obyvatel. Chápu, že to je role policejního prezidenta, ale stejně se chci zeptat, zda jste informován o postupu, o opatřeních a prioritách. Protože jsme svědky toho, že třeba masově vybírat drobné překročení rychlosti na dálnici jde státu dobře, ale myslím, že ochrana majetku a bezpečí obyvatel je důležitější. Čili k tomu miřila má interpelace: zda jste obeznámen se situací ve Středočeském kraji, zda skutečně ta situace směřuje k nějakému vyřešení, zda je nasazen dostatek sil, zda ty síly vůbec máte a tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr na vaši interpelaci odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Zahradníka, který bude interpelovat taktéž nepřítomného ministra Tomana ve věci kůrovcové kalamity a sucha v ČR. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vzhledem k průběhu teplot v roce 2020, který je očekáván, je možné, že dojde k další značné gradaci kůrovce, konkrétně zhruba v polovině dubna roku 2020. Koncem roku 2019 bylo snímkováním odhadováno napadení až 150 milionů stromů, tedy zhruba jedné třetiny všech jehličnanů. Podotýkám, že české lesy mají stejnou výměru jako lesy Bavorska, 5,6 milionu hektarů, ale kalamitní těžba u nás dosahuje pouze jedné pětiny úhrnu bavorské.

Neocenitelný je také význam toho, že neopadavé jehličnany mají kladný vliv na vodní bilanci v krajině. Podíváme-li se na údaje z meteorologické stanice v jihočeských Hejnicích mezi lety 2006 až 2019, vidíme, že dochází ke srážkovému deficitu za tato léta ve výši 36 %. Konkrétně v roce 2006 byl srážkový úhrn 653 milimetrů, pak se to snižuje, 422 v roce 2014, až tedy 361 milimetrů v roce 2019. Je to určité důsledkem likvidace smrkových porostů kůrovcovou kalamitou v Národním parku Šumava. Tento výrazný aspekt jehličnanů by měl být zhodnocen i při druhové skladbě obnovovaných holin po kalamitních těžbách, tedy nesmíme vyřadit smrk a včas si objednat sazenice jehličnanů.

Moje otázka na pana ministra Tomana zní, zda hodlá využít nástroj, který mu dává zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, a vyhlásit stav nouze, který by umožnil rychlý a operativní postup jak při likvidaci napadených stromů, tak při vytváření zásob sazenic pro zalesňování holin po kalamitní těžbě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr na vaši interpelaci odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Bendla, který bude též interpelovat pana ministra Tomana, a to ve věci opatření vůči suchu. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Nemám rád slovo alarmismus a nerad alarmuji, nicméně stav v průběhu letošní zimy a stav vody v našich vodních tocích, který je hluboko pod dlouholetým průměrem, mě vede k tomu, že musím volat na poplach. A vzhledem k tomu, že Česká republika má jedno z neúčinnějších opatření právě týkajících se zadržení vody v krajině, a to jsou pozemkové úpravy, chci se vás zeptat, pane ministře, zdali chystáte nějaké významné zrychlení realizace pozemkových úprav proti stávajícímu plánu a zdali chystáte posílení tohoto rozpočtu, který na to máte.

Bohužel při projednávání státního rozpočtu koalice finanční posílení provádění pozemkových úprav odmítla. Myslím si, že bychom se k tomu měli vrátit a měli bychom pozemkové úpravy pokud možno urychlit, neboť to je šance pro přírodu a

krajinu, abychom řadu opatření právě v území učinili ve prospěch zadržení vody v krajině. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr na vaši interpelaci taky odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Výborného, který bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci znečišťování ovzduší Cementárnou Prachovice. Připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Dobré odpoledne. Vážený pane ministře, již třetím rokem obtěžuje obyvatele žijící v blízkosti obce Prachovice ve východních Čechách intenzivní až nesnesitelný zápach způsobený cementárnou Prachovice, kterou provozuje společnost CEMEX CZ. Obracím se na vás se žádostí o prověření toho, nakolik je lokalita zasažena emisemi z cementárny Prachovice. Máme sice vyjádření doktora Slavika, vedoucího oddělení integrované prevence omezování znečišťování a integrovaného registru znečišťování životního prostředí na vašem ministerstvu, z 11. 11. 2019, podobně také z Krajské hygienické stanice v Pardubicích, jejíž opakující se odpovědi hovoří o tom, že ovzduší v dané lokalitě je v pořádku.

Ale nejen já, ale z reakcí, které máme, i tamní občané říkají, že tomu tak není a obtěžující zápach se pravidelně ve večerních hodinách opakuje. Naposledy tomu tak bylo ve středu tohoto týdne. Podle vyjádření občanů připomíná zápach hořící pneumatiky a zjevně se podle občanů, kteří si založili občanské sdružení Herout, šíří z prachovické cementárny. Vím i o komunikaci tohoto sdružení dotčených obcí a jednotlivců s cementárnou Prachovice, která jsou ovšem bezvýsledná. Obyvatelé mají podezření, že zápach nejde pouze z komína, ten je monitorován inspekcí životního prostředí, nýbrž že škodlivé látky jsou vypouštěny v cementárně i mimo komín. Prováděli a provádějí vlastní monitoring zápachu, výsledky potom předávají společnosti CEMEX, ovšem komunikace s majitelem, který je z Mexika, je velmi složitá. Nepomohla ani ujištění, že situaci se zápachem vyřeší zimní odstávka. K ní sice minulou zimu došlo, ale ihned po opětovném spuštění provozu se zápach vrátil. Sám osobně jsem byl společně s paní senátorkou Miluší Horskou na místě a přesvědčili jsme se o tom, že rozhodně nejde o žádné hysterické reakce občanů, ale že zápach v dané lokalitě je skutečně intenzivní a život ztrpčující.

Děkuji vám nejen za odpověď, ale i za prověření situace, zjištění původce zápachu a pomoc občanům tohoto regionu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o reakci na tuto interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Děkuji za ten podnět. Vážený pane kolego, možná víte, že ta věc už je aktivně řešena od července loňského roku, minimálně od července loňského roku, kdy na základě

podnětu vámi zmíněné paní senátorky Horské jsme obdrželi v září 2019 podnět, kterým jsme vlastně požádali ČHMÚ o informace k proudění vzduchu v době, kdy mělo docházet k obtěžování zápachem. Následně bylo rozhodnuto, že ale vhodnější model je spíše meteorologický procesor CALMET jako rozptyl inertní znečišťující látky.

Tedy po té odborné části k něčemu pochopitelnějšímu a k dalšímu řešení. Problém u pachových látek, a věřte, že my řešíme celou řadu podnětů z celé České republiky, koneckonců pamatujeme si tady možná i interpelaci třeba tady na pražskou firmu Vafo, výrobce krmiva pro zvířata, a není úplně jednoduché zaměřit přesně ten zdroj a samozřejmě detekovat úplně ty konkrétní podmínky. Ale bylo konstatováno, že skutečně minimálně v třetině případů, kdy byly v době hlášení epizody, byly meteorologické podmínky takové, že lokalita mohla být zasažena emisemi, tak to mohl opravdu být vysoký komín rotační pece cementárny Prachovice, pokud by v provozu vznikaly nějaké látky obtěžující zápachem, třeba i ty, o kterých jste hovořil. Ve zbytku epizod je prakticky vyloučeno, aby zdrojem zápalu byl modulovaný zdroj cementárny Prachovice, protože buď nebyl v provozu, anebo tomu ty meteorologické podmínky neodpovídaly.

Výsledky modelování byly koncem roku 2019 předány povolujícímu orgánu, což je Krajský úřad Pardubického kraje, a České inspekci, aby se ve spolupráci s provozovatelem pokusili v těch identifikovaných časových úsecích, to je asi ta třetina hlášení, na základě provozních záznamů identifikovat technologickou operaci či situaci, která by mohla zápach způsobit, případně potvrdit, že k takové situaci nedošlo. O výsledku kontrol a odborných doporučení České inspekce bylo ministerstvo informováno 21. ledna, tedy v těchto dnech. Inspekce provedla vyhodnocení pachových látek na komíně cementářské pece měřením vzorků spalín. Charakter zápalu byl vyhodnocen jako typický pro vzdušninu z běžných spalovacích procesů. A dále bylo provedeno vyhodnocení dat kontinuálního monitoringu emisí a evidence dávkování odpadů. Tady chci zdůraznit, že na jedné straně nebylo zjištěno porušení podmínek provozu či zákonných požadavků, stejně jako nebyl jednoznačně nalezen zdroj zápalu, ale bylo identifikováno několik možných oblastí, kde může být provedena úprava podmínek integrovaného povolení k redukci potenciálního obtěžování zápachem. Zejména se jedná o podrobnější dohled nad procesem spalování odpadů.

A teď už se blíží ke konkrétním doporučením a dalším krokům, kde Česká inspekce zaslala povolujícímu úřadu, tedy krajskému úřadu, 15. ledna letošního roku doporučení k úpravě integrovaného povolení. Zákon o integrované prevenci umožňuje povolujícímu úřadu, v tomto případě krajskému úřadu, vydaté integrované povolení návazně na doporučení inspekce přezkoumat a případně změnit. A zároveň inspekce také vytipovala několik dalších provozů, což by třeba mohly být provozy jako EkoWasteEnergy v Třemošnicích nebo NM Namont, také v Třemošnicích, popř. Správa státních hmotných rezerv Kostelec u Heřmanova Městce, také v Třemošnicích způsobem ještě změřilo, zda to opravdu musí být nutně z cementárny Prachovice, popř. zda by tam mohla být nějaká kombinace, což se docela často stává, kombinace několika zdrojů zápalu. Ale v každém případě se zaměří samozřejmě i na opakované

kontroly cementárny v prvním čtvrtletí 2020, popř. dalších možných zdrojů zápachu, a bude to chtít s Pardubickým krajem aktivně řešit.

Musím říct, že tyhle věci skutečně někdy trvají déle, protože to není vždycky jednoznačné, ale zpravidla, v drtivé většině případů, se na konci skutečně podaří zjistit zdroj zápachu a provozovatele nějakým způsobem donutit třeba i prostřednictvím změny integrovaného povolení (upozornění na čas) z pohledu krajského úřadu donutit ke změně technologie, aby neobtěžoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, nebo ne? Nemá zájem o doplňující dotaz, takže se posuneme dál.

Prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci podhodnocení pracovních pracovníků v krizi na Úřadu práce. Připraví se pan poslanec Rais. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já zdravím paní ministryni, jsem velmi ráda, že tady je. A chci se dostat přímo k jádru věci. Já hodně komunikuji s pracovníky úřadů práce, minulou středu jsem se byla podívat, jak to vypadá na Praze 4, která je nesmírně přetížená, a snažila jsem se zjistit, proč tak zoufale chybí lidé, proč do té první linie na přepážky, kde práce je náročná, je téměř nemožné sehnat kvalifikované pracovníky. Přitom je potřeba lidí ideálně vysokoškolsky vzdělané, protože sociální šetření, která mají vykonávat třeba u lidí se zdravotním postižením, třeba pro příspěvky na péči, na to je skutečně potřeba patřičná kvalifikace. A je to ve skutečnosti téměř totožná práce jako ta, kterou dělají sociální pracovníci obcí v oblasti hmotné nouze. A vyšlo mi z toho pátrání, že hlavní problém je v tom, že obce přetahují tytéž lidi, a přetahují je díky tomu, že jsou ve vyšší platové třídě. Jak to funguje? Sociální pracovníci úřadů práce vlastně jsou v desáté, kdežto obecní bývají v jedenácté.

Chci se zeptat, paní ministryně, úplně jednoduše. Vy, vaše ministerstvo, řešíte tzv. katalog správních činností. Je ve vaší pravomoci přesunout pracovníky úřadů práce do 11. platové třídy tam, kde jsou dneska ti obecní sociální pracovníci? Já vím, že to bude mít rozpočtové náklady, nicméně vzhledem k tomu, že Úřad práce je klíčový pro celé fungování agendy podpory lidí v nejrůznějších sociálních situacích, a to, že tam jsou pracovníci a zejména pracovníce neskutečně přetížení, je objektivní fakt – tak uděláte tuto změnu? Změníte zařazení do katalogu? Víím, že k tomu máte pracovní skupinu, jistě se tím pravidelně zabýváte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Prosím paní ministryni o odpověď. Než dorazí, seznámím sněmovnu s omluvenkou. Pan poslanec Tomáš Kohoutek se omlouvá mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Nejdříve poděkuji paní poslankyni za ten dotaz. Asi víte, že odměňování pracovníků a zejména zaměstnanců pod rezortem MPSV je velmi důležitá věc. Z tohoto důvodu jsme, co se týká navyšování platů zaměstnanců ve státní správě, minulý rok zvolili úplně nový přístup, a to ten, že jsme se soustředili na přidávání zejména těch platově nejslabších zaměstnanců ve státní správě. Z tohoto důvodu se každému zaměstnanci přidala stejná částka 1 500 korun, což proporcionálně pomohlo právě tem platově nejslabším. A pak se zrušila ta tzv. nejslabší tabulka, to znamená, že se odměňování státních zaměstnanců zejména v kultuře, ale také ve školství podstatně navýšilo. Tito zaměstnanci byli přesunuti do vyšších platových tabulek.

Co se týká vašeho konkrétního dotazu na zaměstnance na úřadech práce, tak já bych chtěla říct, že v žádném případě nemůžeme mluvit o tom, že dochází k nějaké krizi na úřadech práce. Ano, situace v Praze je specifická a je to způsobeno zejména úrovní mezd a platů v hlavním městě. Státní správa obecně se s tímto fenoménem potýká, protože tabulkové ohodnocení pokulhává za soukromým sektorem. Ale musím říct, že jsme právě v této oblasti udělali velký kus práce, zejména co se týká navyšování. Snažíme se i zaměstnance motivovat přes osobní ohodnocení atd.

Co se týká vašeho konkrétního dotazu, tak katalog prací, to máte asi na mysli, ne správních činností, vy jste říkala správních činností, tak katalog prací je katalog, který má nějaký systém, kde jsou lidé zařazováni podle náročnosti práce. Nelze je účelově přesouvat nahoru a dolů pouze podle toho, aby se jim zvýšily platy. Já si skutečně myslím, že navýšení platů ve veřejné správě se má dělat přes ty tabulky, nikoli přes katalog prací. To neznamená, v žádném případě nechci implikovat, že by zaměstnanci úřadů práce si nezasloužili vyšší finanční ohodnocení. Naopak, myslím si, že je potřeba je finančně lépe ohodnotit, a já pro to dělám maximum a bude to společně se sociálními pracovníky také prioritou rezortu práce a sociálních věcí pro platové vyjednávání na tento rok, tzn. s účinností od 1. ledna příštího roku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Takže prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Já se tomu tématu věnuji dlouhodobě a taky jsem zvolená za Prahu, takže mě zajímá právě to, že opravdu na téměř všech pražských kontaktních pracovištích jsou dlouhodobě neobsazená místa a je vlastně nemožné pro ředitele těch poboček to vyřešit za stávající situace, kdy v Praze je nulová nezaměstnanost a na výpomoc sem jezdí loajální pracovníci z jiných částí země. Je to vlastně naprosto šílené. Takže já vnímám, že je to prostě naprosto nezbytné nějak řešit, když obrovské fronty, které se dotýkají maminek na mateřské, které se dotýkají právě pěstounů, lidí se zdravotním postižením, všech těch, kteří potřebují služby úřadů práce, tak jsou realitou, na Praze 4, na Praze 10, za kterou já jsem zvolena. A proto se ptám, že zároveň mi totéž řeknou lidé z obecních sociálních odborů, že ano, my víme, my ty šikovně pracovníky přetáhneme úřadu práce. A je to proto, že

v katalogu práce pro veřejnou správu je sociální pracovník obce a v katalogu správních činností (upozornění na čas) je pro úřad práce jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní ministryni, jestli bude odpovídat. Bude, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Dovolím si drobně opravit, maminky na mateřské určitě nečekají fronty na úřadech práce, o mateřskou se žádá na České správě sociálního zabezpečení, tzn. na okresních správách. Co se týká těch front, tak tam jsou asi maminky případně na rodičovské.

Já vlastně myslím, že se shodneme, paní poslankyně, že všem nám jde o to, aby zaměstnanci státu, pokud odvádějí dobrou práci, za ni byli dobře, spravedlivě ohodnoceni. Jak říkám, proto jsme právě pro to platové vyjednávání poprvé jako vláda přistoupili k tomu, že se bude navyšovat pevnou částkou a bude se navyšovat zejména řadovým zaměstnancům podle principu 1 500 korun, protože si procentuálně nejvíce polepší právě ti nejhůře placení, které máte na mysli. Já si myslím, že to je smyslem a že to je dobrá cesta. Ale souhlasím s vámi, že nesmíme polevit v celém tom úsilí, aby kvalitní státní zaměstnanci byli dobře zaplacení.

Co se týká těch front, tak je pravda, že na začátku roku, resp. na začátku čtvrtletí, protože o pojistné dávky se žádá kvartálně, je tam nárazový nápor, nicméně během následujících týdnů se ten nápor dá zvládat. A my to řešíme kromě toho vyššího platového ohodnocení, které bude prioritou i pro tento rok, jak už jsem uvedla, posílením z jiných pracovišť. Jinak je také pravda, že Praha je opravdu specifická, co se týká toho platového ohodnocení. Řešení jsem nastínila – je to právě to zvyšování odměňování ve státní správě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a posuneme se k další interpelaci, kterou bude mít pan poslanec Rais také na paní ministryni Maláčovou, a to ve věci soutěže na ředitele informačního systému dávky II.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, vážená paní ministryně. Já navazuji na své předcházející interpelace ve věci problému s tvorbou a provozováním IT vašeho ministerstva. Můj dotaz se týká zcela konkrétního informačního systému, který zabezpečuje sociální dávky, a to Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS sociální dávky II.

Je obecně známo, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v prosinci 2019 rozhodl o nezákonném postupu vašeho ministerstva, které se týkalo vyloučení společnosti, která se jmenuje DXC, na základě podnětu druhého soutěžícího, společnosti, která se jmenuje OKsystem. V této zakázce rozhoduje vaše ministerstvo již přes dva roky, a to mezi nabídkou DXC ve výši 270 mil. korun a OKsystem ve výši 830 mil. Mě překvapuje, že se stalo, že vaši úředníci stále preferují výrazně dražší nabídku firmy OKsystem za těch 830 mil. korun před nabídkou za 270 mil.

ročně, kterou jste nezákonně vyloučili ze soutěže. A jestliže k tomu přidám včerejší informaci z ČTK, kde se hovoří o tom, že ten informační systém bude stát přes 2 mld., tak jsem tedy totálně zmaten.

Takže ten dotaz, resp. sada dotazů: Jakým způsobem jste dospěli k názoru, že nabídka firmy DXC byla nepřiměřeně nízká? Kdy bude zadávací řízení finálně rozhodnuto? Kdy vaše ministerstvo plánuje uzavření smlouvy s výhercem tohoto informačního systému a zda probíhají jednání hodnotící komise? Prostě kdybyste mi popsala ten proces. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní ministryni o reakci na tuto interpelaci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já děkuji za tu interpelaci, pane poslanče, protože my jsme to dneska poměrně intenzivně řešili na sociálním výboru, dnes ráno. Co se týká toho včerejšího článku, který se odkazoval na čtyři měsíce starou informaci, kterou obdržel výbor pro sociální politiku před čtyřmi měsíci, ale včera o tom informovala média na titulních stranách, tak říkám na váš dotaz následující.

Není to tak, že by Ministerstvo práce a sociálních věcí, jak jste uvedl, dva roky nechtělo rozhodnout o celé té věci, ale oba uchazeči se vzájemně odvolávají a naposledy 12. prosince ÚOHS v této věci rozhodl. My s rozhodnutím ÚOHSu nesouhlasíme, neztotožňujeme se s ním, nicméně protože by odvolání prodloužilo celou záležitost o pět měsíců, rozhodli jsme se v této věci neodvolávat a rozhodnutí ÚOHSu akceptovat, protože Ministerstvo práce a sociálních věcí má jako primární úkol zajistit funkční systémy pro nepojistné sociální dávky k 1. 1. 2021, a to hospodárně a ve vysoké kvalitě.

Co se týká všeho dotazu, proč nám přijde nabídka DXC velmi levná, tak máme zjednodušenou roli v tom slova smyslu, že ÚOHS ve svém odůvodnění velmi přesně uvedl ty konkrétní částky, a levná se nám zdá ta nabídka proto, protože DXC kalkuluje s měsíční hrubou mzdou – měsíční hrubou mzdou! – pro vývojáře kritické infrastruktury státu ve výši 41 tis. korun. My se domníváme vzhledem k platové a mzdové výkonnosti v IT, že 41 tis. hrubého měsíčně je cena, za kterou se kritická infrastruktura státu nedá vybudovat tak, aby byla spolehlivá. Jenom připomínám, že přes tento dávkový systém ročně stát vyplatí přes 80 mld. korun. A my bychom velmi neradi, aby se opakovala situace z roku 2012, kdy pod vedením TOP 09 došlo ke zhroutilí celého dávkového systému a dávky nebyly vypláceny.

Co se týká dalšího postupu, tak jak jsem zmiňovala, 12. 12. ÚOHS zrušil vyloučení DXC Technology, rozhodnutí je pravomocné od 27. prosince minulého roku. Hodnotící komise byla svolána 8. ledna 2020, kdy zahájila opětovné posouzení nabídky DXC z pohledu existence mimořádně nízké nabídkové ceny se zohledněním ÚOHSem tvrzených nedostatků odůvodnění vyloučených uchazečů – 41. tis. hrubého, ještě jednou připomínám. V současné době MPSV tedy činí v maximálně možné

krátké době veškeré kroky, které povedou k co nejrychlejšímu rozhodnutí o výběru úspěšného uchazeče veřejné zakázky IS DAV II.

S ohledem na zákonné lhůty a další možná odvolání neúspěšných uchazečů může nastat situace, že nebude reálné smlouvu s vybraným úspěšným uchazečem podepsat dříve než 31. 10. tohoto roku. Proto MPSV rovněž připravuje zadávací dokumentaci na zajištění provozu a rozvoje stávajících OK aplikací prostřednictvím otevřeného výběrového řízení po roce 2020. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující dotazy. Má. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Já ani nemám dotaz, jako děkuji za to vysvětlení, protože některé informace jsem neměl, mám pouze informace z tisku nebo běžných materiálů. Kolem té kritické infrastruktury za těch 40 tis. jsem také četl, oni tam taky píšou současně, proč tomu tak je, že na tom pracovali, mám pocit, prostě četl jsem jakési zdůvodnění, ale to je celkem jedno. Čili jestli tomu dobře rozumím, v podstatě je akceptovaná ta nejnižší nabídka, hodnotící komise funguje a je tam samozřejmě to riziko, že v případě těch odvolání 31. října by teprve mohl být realizován podpis smlouvy. Rozumím tomu dobře?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím paní ministryni o odpověď na tento doplňující dotaz.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ne, pane poslanče. Kdybych to měla říct ještě zjednodušeně, tak v tuto chvíli existují tři možné scénáře řešení. Všechny poctivě MPSV vyhodnocuje a nevyklučujeme žádnou z těch tří možností.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Michálek bude interpelovat nepřítomnou ministryni Benešovou ve věci skutečných majitelů firem, připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, chci se zeptat, v jakém stavu je příprava legislativy, která se týká implementace poslední směrnice Evropské unie ohledně skutečných majitelů firem. Jde mi o to, aby byl zveřejněn rejstřík konečných vlastníků, nebo skutečných majitelů, jak se tomu říká v české legislativě. Je to věc, která už měla být implementována na začátku ledna, tzn. teď už jsme po implementační lhůtě a hrozí nám pokuty od Evropské unie. Znamená to tedy, že není dohledatelné, kdo vlastní firmu. Můžou se opakovat takové ty kauzy, jako bylo Čapí hnízdo, kde nebylo jasné, kdo tu firmu vlastní atd. Takže pokud chceme do budoucna

předejít takovýmto kauzám, pokud chceme zprůhlednit vlastnictví firem, aby bylo např. jasné, komu se uděluje nějaká dotace, komu se uděluje veřejná zakázka, tak je potřeba mít tento nástroj co nejdříve.

Jak už jsem říkal, bohužel teď už jsme po lhůtě. Zaseklo se to nějakým způsobem kvůli související legislativě na Ministerstvu financí. A já jsem chtěl poprosit, jestli by bylo možné skutečně tu přípravu zrychlit, nebo případně, kdo bude platit vlastně to penále, které budeme muset platit Evropské unii za to, že jsme nesplnili povinnost implementovat příslušné evropské směrnice.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně odpoví na vaši interpelaci v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

A já nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci nedostupnosti léků v lékárnách. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás se závažným tématem, a to je nedostupnost léků – dnes to již zaznělo – a tedy nedostupnost léků v lékárnách. Pro české občany poslední dobou je to velmi aktuální a na počátku roku – a já myslím, že toto přetrvává – nás trápí nedostatečné zásoby některých léků, u kterých navíc nemusí být alternativa. Jsou to tři oblasti léků. Jednak léky na vysoký tlak, léky na štítnou žlázu a léky na diabetes. Myslím si, že nedostatek léků tohoto typu, to už není legrace, samozřejmě jako když nebyl k dostání Endiaron. Výpadek těchto léků může být pro pacienty velmi závažný a může jim způsobit vážné zdravotní potíže.

Jak jsme spolu hovořili nedávno, tak jste avizoval, že vzhledem k nedostatku léků ministerstvo právě připravuje novelu zákona, která zavádí tzv. emergentní systém, a ten by měl zajistit, aby dodavatel léků byl povinen dodat chybějící lék na lékárnou do dvou dnů, jinak mu budou hrozit značné sankce, a novela by měla zamezit přeprodeji českých léků do zahraničí za účelem zisku. Ptám se vás tedy: Jaká je situace dnes? Jak se v současné době řeší právě situace s nedostatkem léků na předpis, tedy před schválením novely? A kdy předpokládáte, že se novela bude projednávat? Jestli skutečně může zabránit nedostupnosti léků v České republice a jak konkrétně? A kdy odhadujete, že se tato novela schválí a vejde v platnost a v účinnost? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím pana ministra o odpověď na tuto interpelaci. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, páni poslanci, vážená paní poslankyně. Děkuji za interpelaci a ten dotaz na téma, které je bezesporu závažné a samozřejmě nás také trápí na ministerstvu a Státním ústavu pro kontrolu léčiv, protože ta nedostupnost léčivých přípravků se zdá být skutečně čím dál tím závažnější. A pravdou také je ale,

že těch důvodů je celá řada. To znamená, není jeden jediný důvod, proč léky chybí. Ty důvody jsou výrobní. Ty důvody jsou ekonomické. Ty důvody jsou administrativní povahy.

My skutečně tomu věnujeme se Státním ústavem pro kontrolu léčiv velkou pozornost. Dokonce to už řešíme i na mezinárodní úrovni, protože v řadě případů to není pouze o České republice, ale je to problém v rámci celé Evropy, takže to téma bylo vzneseno i na úrovni V4 v rámci jednání ministrů. Mimo jiné teď předsedáme V4, takže to byla jedna z priorit na úrovni Rady EU při jednání ministrů zdravotnictví. Takže my potřebujeme v tomto směru získat na svou stranu i Evropskou komisi, protože skutečně musí si Evropa uvědomit, že léky jsou strategická komodita, a učinit opatření i na úrovni celé EU. Ale co můžeme udělat aspoň na naší úrovni v rámci těch opatření, která jsou možná a realizovatelná, tak to právě jsme vtělili do oné novely zákona o léčivech, která prošla v tomto týdnu prvním čtením a která přináší právě čtyři základní opatření, jak řešit flexibilně výpadky léků.

Jednak to první opatření se týká toho, že budeme moci, řekněme, mimořádně nahradit nějaký lék, který je ve výpadku, jiným lékem. Dneska víme, že v praxi se třeba stává, že nějaký lék nemůže být propuštěn na trh pouze z důvodu administrativní povahy. Je tam nějaký problém v balení, v příbalovém letáku apod. a nemá to vliv na kvalitu a bezpečnost toho léčivého přípravku. Nově bude moci vlastně Státní ústav pro kontrolu léčiv udělit tedy výjimku a propustit takovýto lék, který třeba má pouze nějakou administrativní chybu, tak aby se dostal k pacientům, protože z hlediska účinnosti a bezpečnosti té léčby je bezpečný pro pacienty. Takže to je první opatření. Pokud je tam administrativní důvod, nebude to důvod pro to, aby ten lék se nedostal k pacientům, pokud je nezbytně nutné ho k pacientům dostat.

Druhé opatření se týká právě onoho nekoordinovaného vývozu léčivých přípravků, které jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, vydávány na recept, a jsou vyváženy tedy mimo Českou republiku. Toto téma také nabývá na závažnosti, protože my vidíme na datech posledního roku, že se každý kvartál zvyšuje objem reexportů léků z České republiky. Celkově za ten předchozí rok se pohybujeme někde kolem tří až pěti miliard korun. Jsou to stovky tisíc balení, která jsou takto vyvážena. Jsou tady distributoři, kteří vyvážejí skutečně stovky tisíc balení. Většinu toho, co dostanou zkrátka od výrobců, tak vyvezou a nedodají do českých lékáren českým pacientům. A to ten zákon má právě řešit. To znamená, zamezí tímto nežádoucím reexportům, které neprospívají nikomu. Pouze těm, kteří s těmi léky obchodují. Ale myslím si, že to není úplně ve veřejném zájmu.

Další oblastí, která je velmi důležitá, je ten tzv. neemergentní systém. To znamená možnost, že pokud lékárna není schopna ve standardní distribuční síti lék sehnat, tak se obrátí na výrobce léků, a poprvé vlastně v historii výrobce léků v legislativě bude mít jasnou povinnost zajistit léky pro české pacienty maximálně do dvou dnů, do jakékoliv lékárny v České republice, kam přijde pacient se svým receptem, a lékárna nebude moci ten lék objednat v distribuční síti, tak se obrátí na výrobce a pod finanční sankcí výrobce bude muset ten lék dodat. Takže to je další opatření. A těch věcí je tam skutečně celá řada.

Mimo jiné, a to je také vlastně novum, poprvé vlastně bude v zákoně lhůta, pokud dojde třeba k výpadku výroby daného léku, což se může stát, dokdy musí výrobce obnovit dodávku léků. Ta lhůta je 120 dní. V současné době žádná lhůta není, to znamená, výpadek klidně může trvat rok. My v zákoně říkáme maximálně do 120 dnů. Pokud ten lék vypadne, tak výrobce ho musí obnovit, jinak zase je sankce.

Takže ten zákon, věřím tomu, že pomůže. Prošel prvním čtením, teď jde do výborů. A věřím, že bude brzy účinným. Předpokládáme účinnost od příštího roku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Říkal jste, že účinnost toho zákona by měla být od začátku příštího roku. A do té doby tedy, myslíte si, že pomohou ta jednání na mezinárodní úrovni? Přece jenom je to ještě pár měsíců, skoro jedenáct. Takže jak toto budete řešit do té doby? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr bude reagovat. Prosím.

Ministr zdravotnictví Āř Adam Vojtěch: Tak samozřejmě bych byl rád, kdyby ten zákon byl účinný co nejdříve. Ale víme, že aktuálně skutečně zákony mohou být účinné pouze od 1. 7. nebo od 1. 1. Takže od 1. 7. pravděpodobně tu účinnost nezvládneme, i když bych byl za to rád. Uvidíme, jak budou ta jednání probíhat i na výboru. Ale každopádně určitě to není tak, že bychom spoléhali pouze na tuto novelu. My už teď aktivně jednáme třeba s výrobcí, pokud dojde k nějakému výpadku. Byl to ten případ například Digoxinu – velmi využívaný lék řadou pacientů, tak jsme aktivně jednali s firmou Zentiva. Snažíme se ty výrobce tlačit, ale bohužel v současnosti legislativní úprava tak, jak je nastavena, v zásadě nám nedává příliš možností, takže nemáme možnost úplně tlačit na toho výrobce daného léku. Věřím, že ten zákon nám s tím pomůže, že tam je skutečně jasná i finanční sankce.

Věřte tomu, že je to téma, kterému se věnujeme jak na Ministerstvu zdravotnictví, tak na Státním ústavu pro kontrolu léčiv velmi pravidelně. Snažíme se, pokud ten lék zkrátka není dostupný, třeba i individuální dotazy vyřizovat, protože někdy se skutečně stává to, že to není pouze tím výpadkem, ale my máme informace o tom, že ten lék se někde nachází v České republice, že není nahlášen výpadek, ale není v některých lékárnách. A my se ptáme proč. My chceme, aby léky byly v každé lékárně v České republice, ať to je někde v horách v Krkonoších, nebo v centru Prahy. Takže to právě by měl řešit ten zákon, tak aby ta distribuce léků byla zkrátka rovnoměrná. Já věřím tomu, že to pomůže. A děláme skutečně maximum.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je vylosovaná interpelace paní poslankyně Krutákové. Bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Vojtěcha Adama. Prosím máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Vážený pane ministře, aktuálním problémem v České republice je hantavirus, se kterým se právě teď potýkají v opavské nemocnici. Výskyt hantaviru je průměrně jeden případ ročně, ale podle věřejších informací České televize bylo už napočítáno šest případů jen za poslední půlrok. Na virus neexistuje lék, postihuje ledviny nebo dýchací systém člověka a může být i smrtelný. Přenašečem jsou drobní hlodavci, kteří právě teď zažívají populační explozi. Ve světě kvůli viru ročně zemře až 20 tisíc lidí.

Proto se vás ptám, pane ministře, jakým způsobem budete na vysoký výskyt hantavirových onemocnění reagovat a zda budete u příslušných rezortů lobbovat za přiměřené a účinné snižování počtu hlodavců. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, vážená paní poslankyně, pokud jde o tu vaši otázku, o výskyt hantaviru, tak samozřejmě tu situaci bedlivě sledujeme, máme ty zprávy. Je pravdou, že za poslední dva roky se počet případů zvýšil, to je faktem. Podle mých informací tedy v roce 2019 těch případů bylo 15, v roce 2018 pět. Takže samozřejmě nějaká zvyšující tendence tam je, byť z hlediska incidence onemocnění v rámci Evropy to není nějaká zásadní epidemie. Ale na druhou stranu samozřejmě musíme vnímat, že je tam nějaká zvyšující se tendence. A pravdou je, že ta korelace i v rámci přenášení z hlodavců existuje.

My jsme v tomto směru jednali s Ministerstvem zemědělství, a možná jste zaznamenala, že dnes bylo prezentováno ze strany Ministerstva zemědělství, že skutečně vzhledem k přemnožení těchto hlodavců, zejména hrabošů, bude docházet k nějakému plošnému hubení. Myslím si, že tak jak jsem měl možnost vyslechnout informace od pana ministra zemědělství, a jednali jsme o tom i s panem ministrem životního prostředí, tak ta situace je k tomu nazrálá, aby skutečně došlo k nějakému zásahu, protože máme poměrně mírnou zimu, což znamená, že samozřejmě to množení bude pokračovat. Takže není to jenom otázka škod na zemědělských plodinách, ale určitě právě musíme upřednostnit lidské zdraví před, řekněme, hraboši jako takovými. Takže my jsme o tomto informováni. Myslím si, že to opatření, které bylo teď prezentováno ze strany Ministerstva zemědělství, jde správnou cestou, a věřím tomu, že to pomůže i v této oblasti.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Má paní poslankyně zájem o doplňující dotaz? Není tomu tak. Takže poprosím dalšího v pořadí, pana poslance Martinů, aby přednesl svoji interpelaci na ministra zemědělství.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den. Já děkuji, ale počkám na osobní účast pana ministra Tomana, takže děkuji moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Černochovou, ať nám přednese svoji interpelaci na ministra zahraničí Tomáše Petříčka. Prosím máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Krásné odpoledne. Vážený pane nepřítomný ministře, zanedlouho bychom měli schvalovat nový mandát k vysílání vojáků České republiky do zahraničních operací a misí. Nyní se objevují informace, že ještě předtím by mělo být schváleno nové vyslání vojáků do oblasti Sahelu k mentoringu tamních bezpečnostních složek. Nijak nezpochybují nutnost aktivity České republiky v nestabilních oblastech za účelem zvýšení bezpečnosti České republiky. Ráda bych ovšem znala širší kontext nasazování našich sil z pohledu našich zahraničněpolitických priorit.

Poslední návrhy tedy znamenají, že rozšiřujeme naše působení v Sahelu. Zajímalo by mě, jaký je cíl, kam směřujeme a v jakém časovém horizontu. Můžete mi na to prosím odpovědět? Jak vypadá náš plán na příštích pět let, co se týče Sahelu, jaké konkrétní zahraničněpolitické zájmy tam naplňujeme a jakým způsobem? A konečně by mě zajímalo, jaké je zapojení našich rezortů, ať už průmyslu, či zemědělství, zda dojde k posílení našich diplomatických úřadů a zda budou navýšeny prostředky vynakládané Českou republikou v této oblasti. Předpokládala bych totiž, že s rozšiřujícím se nasazením našich sil bude rozšiřována i civilní pomoc. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a vaše interpelace bude vyřízena v příslušné lhůtě. Poprosím pana poslance Kaňkovského, ať přednese svoji interpelaci na ministryni práce a sociálních věcí.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení ministři, milé kolegyně, kolegové. Já bych se rád obrátil na paní ministryni Maláčovou v souvislosti s tragickým požárem pro osoby se zdravotním postižením ve Vejprtech. Rozhodně nechci tuto interpelaci směřovat jako nějakou grilovačku směrem k paní ministryni, protože samozřejmě pokud se týká příčin požáru, tak to je na straně vyšetřovacích orgánů, jednak hasičského záchranného sboru a jednak orgánů činných v trestním řízení. Moje otázka spíš bude směřovat k tomu, jaké závěry si alespoň doposud z této tragické události Ministerstvo práce a sociálních věcí udělalo, a to zejména v preventivním slova smyslu.

Já jsem samozřejmě přesvědčen o tom, nebo vím, že nelze nikdy úplně odstranit riziko podobné nežádoucí události. Zažil jsem také velmi tragické události v naší havlíčkobrodské nemocnici. Prostě vždycky budou existovat určitá rizika v provozování jakékoliv lidské činnosti. Ale přesto, jak se zatím v médiích ukázalo,

technický stav toho objektu ve Vejprtech – a je potřeba si říci, že takových objektů, zařízení sociálních služeb v České republice přes investice krajů, přes investice z evropských fondů, že takových zařízení je pořád celá řada. Máme celou řadu zařízení sociálních služeb, která nejsou v dobrém technickém stavu. A jestliže například ve Vejprtech měli protipožární čidla pouze na toaletách, tak z mého pohledu a i z pohledu odborníků toto je nedostatečné.

Takže moje otázka směřuje k tomu, paní ministryně, jak chcete posílit investice do sociálních služeb. Protože v posledních letech investice do obnovy materiálně technické základny sociálních služeb stagnují, a to za situace, kdy Česká republika je v ekonomickém rozkvětu a kdy bychom měli právě i vzhledem k demografické křivce do sociálních služeb investovat. Takže to je otázka číslo jedna. Jakým způsobem chcete posílit investice do sociálních služeb? A druhá otázka je nedostatek personálu. O tom tady mluvíme opakovaně, a jak se ukazuje, tak skutečně nedostatek pracovníků v sociálních službách se stává rizikem pro provozování těchto zařízení. Takže tolik mé otázky k vám, paní ministryně. Děkuji za odpovědi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má paní ministryně práce a sociálních věcí.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedo. Děkuji panu poslanci Kaňkovskému za tu interpelaci. Já jsem v neděli ve Vejprtech byla, bylo to několik hodin po té tragické události. Musím říct, že jsem mluvila jak s paní starostkou, tak s panem ředitelem toho zařízení i se zaměstnanci, kteří pomáhali zachraňovat klienty. Je to zkušenost, na kterou nezapomenu. Opravdu, když si člověk prohlédne to místo, uvědomí si, co se tam odehrálo, tak to je velmi zdrcující.

Já bych nejdřív začala tím, jak jsme pomohli jako Ministerstvo práce a sociálních věcí. My jsme hned v pondělí vyhlásili dotační komisi, která pomohla na žádost kraje na základě zákona o sociálních službách v této mimořádné situaci, a v tuto chvíli realizujeme rozpočtové opatření ve výši pěti milionů korun na to, aby se DOZP Vejprty pomohlo. A jsou to finanční prostředky na dotyčné úvazky, které vznikly s touto mimořádnou událostí, i na obnovu zařízení v tom DOZP Kavkaz. Druhá věc, kterou jsme udělali hned v pondělí – to znamená, v úterý se zpracovávala ta mimořádná dotace ve výši pěti milionů korun a v pondělí hned ráno Úřad práce vyplatil 14 mimořádných okamžitých pomoci na ošacení, obuv, hygienické potřeby těch klientů, o které si požádali, právě o tu mopku.

Co se týká těch opatření, která my jsme v důsledku této tragické události, nebo jaký závěr z toho vlastně vyvozujeme, tak musím říct, že v tuto chvíli běží meziresortní připomínkové řízení k novele zákona o sociálních službách, to znamená, v tuto chvíli máme otevřený zákon, kterým by se dalo zareagovat. Já také ode dneška, konečniců bylo to na tiskové konferenci, znám příčiny toho požáru, byla to manipulace s otevřeným ohněm, a víte, že ty protipožární standardy ve všech nových zařízeních jsou již mnohem přísnější. Problém je s těmi staršími zařízeními, nicméně

tam stojíme před Sopiinou volbou, zda zvýšit úroveň ochrany klientů, nebo vlastně tato zařízení zavít. Já si myslím, že ta diskuze bude velmi důležitá. Chceme ji provádět ve spolupráci se zřizovateli, s kraji, ale také zejména s vámi zákonodárci v Poslanecké sněmovně, jakmile novelu zákona 108 vyšleme do legislativního procesu.

Co se týká těch investic na materiálně technickou základnu, tak bych si s vámi dovolila nesouhlasit. Já jsem vlastně jako ministryně práce a sociálních věcí podruhé za sebou vyjednala částku půl miliardy korun na investice do pobytových zařízení v oblasti sociálních služeb. Chtěla bych na příští rok, aby ta částka byla vyšší, aby se každý rok neustále zvedala, protože dlouhodobě mluvím o tom, že do roku 2030 budeme muset vystavět dodatečných nějakých 12 až 15 tisíc míst v pobytových zařízeních. I když souhlasím s tím, že akcent rozvoje sociálních služeb by měl být na terénní a ambulantní sociální služby, tak aby každý, kdo může, zůstal doma, nicméně když už to nejde, tak bychom zvládli vlastně stárnutí společnosti. Pokud máme limit milion a půl na lůžko, tak podle jednoduchého propočtu je to věc, na kterou budou potřeba desítky miliard korun. A já jsem si to stanovila také jako cíl vyjednávání budoucího programového období evropských fondů, aby nám vlastně s budováním těch dodatečných kapacit pomohlo také financování z evropských fondů.

To znamená, jestli mám stručně shrnout odpověď na vaši otázku, největší prostor na diskuzi těch opatření bude v rámci novely zákona 108, kde právě dobíhá mezirezortní připomínkové řízení. Co se týká navýšení ze státního rozpočtu na investice do infrastruktury sociálních služeb, tak tam jsme podruhé za sebou vyjednali vysoký rozpočet půl miliardy korun. Budeme v tom pokračovat a chceme navýšovat. Bez zapojení evropských fondů na výstavbu těchto 12 až 15 tisíc dodatečných míst v příštích deseti letech stárnutí jako takové nezvládneme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má pan poslanec zájem o doplňující dotaz. Má. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji paní ministryni za její odpověď. Ta akutní opatření vítám a určitě proti nim nic nemám. Ale pokud se týká těch investic do sociálních služeb, tam si také já dovoluji nesouhlasit, protože v těch uplynulých letech se investovalo v sociálních službách o něco více, alespoň v některých letech, a hlavně je potřeba říci, že ta potřebnost narůstá. A pokud se podíváme na poměr toho, kolik Ministerstvo práce a sociálních věcí na investice v sociálních službách – a nejenom na ty rekonstrukce, ale i na výstavbu nových i komunitních typů zařízení – věnuje a jaké jsou žádosti, tak ten nepoměr tam narůstá. Takže ta potřebnost je větší, a pokud tady má vláda velmi ambiciózní Národní investiční plán, který počítá s řadou science fiction akcí, mimo sociální oblast, tedy musím říci, tak se ptám, kde jsou priority této vlády. Nám stárne populace, máme tady velký problém se zajištěním některých typů služeb a v science fiction Národním investičním plánu se na sociální oblast poměrně hodně zapomíná. Takže podle mého názoru vláda tento typ služeb podceňuje a potom z toho samozřejmě vyplývají ty problémy, které jsou. A je potřeba

také říci, že kraje výrazně zainvestovaly do sociálních služeb, ale bylo to za pomoci evropských fondů a tato možnost postupně vysychá. Takže podle mého názoru je potřeba, aby vláda toto vzala jako fakt a aby skutečně připravila plán, jak sociální služby zainvestovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Teď si, vážený pane poslanče, dovolím s vámi nesouhlasit. Naopak, na náš popud Ministerstva práce a sociálních věcí právě ta sociální oblast byla do Národního investičního plánu zabudována. A je tam přesně ten počet 12 až 15 tisíc dodatečných míst do roku 2030. To znamená, že naopak je jasné vidět, že to je prioritou naší vlády, této vlády, vystavět dostatečnou kapacitu v pobytových zařízeních sociálních služeb. A co se týká evropských peněz, tak ony ty výzvy nebo ty peníze vysychají v tomto programovém období, protože toto programové období končí. A jak jsem uvedla, tak pro mě je to obrovská výzva a prioritou vyjednat ještě více finančních prostředků pro kraje, ale také obce na příští programové období, abychom v tom trendu mohli pokračovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím, aby nám další interpelaci přednesl pan poslanec Vít Rakušan. Bude interpelovat ministra vnitra Jana Hamáčka.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane předsedo, děkuji vám za slovo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, bohužel nepřítomný pane ministr Hamáček, vystupují zde jako zástupce starostů ze Středočeského kraje.

Jistě jste pane ministr zaregistroval něco, co se ustálilo pod názvem Jesenická výzva. Je to výzva starostů z té přípražské oblasti, kteří si stěžují na akutní nedostatek policistů ve Středočeském kraji, především v té suburbanizované oblasti okolo Prahy. Do této oblasti se přistěhovalo během posledních let 250 tisíc lidí. Absolutně tomu neodpovídá nárůst počtu policistů ani tabulkových míst, ale ani reálného zvýšení policejního dohledu v této lokalitě. Za poslední dva měsíce došlo jenom ve městě Jesenice k vloupání více jak do 15 rodinných domů. Přímo na Štědrý den byly vyloupeny čtyři domy. Mediálně jsme zaregistrovali vaše výzvy v tom smyslu, že vítáte, že si občané zakládají domobrany, že občané sami investují do nejrůznějších bezpečnostních systémů a mají systém sousedské pomoci, kdy si vzájemně avizují pohyb cizích osob. Toto podle mě není adekvátní reakce ministra vnitra. Ten by se měl postarat o to, aby ne občané v naší zemi brali právo do vlastních rukou, ale aby systém fungoval tak, že občanům v naší zemi skutečně bude zaručena bezpečnost.

Proto se vás, vážený pane ministr, ptám, jakým způsobem hodláte řešit alarmující nedostatek policistů ve Středočeském kraji a jakým způsobem se Policie České republiky připravuje na to, že ve Středočeském kraji by v dalších letech mělo přibýt až 300 tisíc obyvatel. Není možné nechávat starostky a starosty těchto obcí bez

pomoci a já vás prosím o úzkou součinnost se Středočeským krajem a brzkou odpověď na moji interpelaci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu. Omlouvá se pan poslanec Marian Bojko od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Další byla vylosována interpelace pana poslance Karla Krejzy. Bude interpelovat ministra obrany Lubomíra Metnara. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, mám několik otázek k zakázce na pasivní sledovací systém, který byl údajně pořízen v nedávné době. Byl o této zakázce informován výbor pro obranu? Existuje znalecký posudek na cenu v místě a čase obvyklou? A má firma, která ho zpracovala, dostatečné zkušenosti k zakázce vojenských akvizic? Proč byla zvolena výjimka, když podobný systém nebo stejný systém soutěžilo NATO prostřednictvím své agentury NCIA v otevřeném řízení a cena byla 434 milionů korun? A nakonec, jak je možné, že naše cena údajně vychází na 1,5 miliardy korun? A poslední otázka. Je smlouva podepsána? Kdo ji podepsal? Schválila toto vláda? Kdy a s jakým výsledkem a kdy se očekává první platba? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji a slovo má pan ministr.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi v úvodu stručně zrekapitulovat projekt nákupu pasivního sledovacího systému pro armádu. Nejdříve bych chtěl uvést, že výbor pro obranu obdržel informaci o záměru pořídit pasivní sledovací systém pod názvem DPET jako podklad na schůzi konanou dne 6. února 2019, ty tabulky mám u sebe, v rámci pravidelného reportu Ministerstva obrany k veřejným zakázkám s plánovanou alokací finančních prostředků nad 50 milionů korun. Aktualizovaná verze tohoto podkladu byla výboru zaslána v říjnu 2019. Zároveň bylo pořízení systému DPET včetně alokace finančních prostředků v jednotlivých letech obsaženo v návrhu rozpočtu ČR na rok 2020 v kapitole Ministerstva obrany, se kterým samozřejmě byl taktéž výbor seznámen.

Tady chci ale říct, protože k tomu následně dojdou, ano, bylo to s tou alokovanou částkou. A nebyla tam změněna ta částka, a to z důvodu, že nebyla ještě provedena registrace na Ministerstvu financí a nemohli jsme ji v tom kapitolním sešitě uvést na pravou míru, protože nebyl souhlas Ministerstva financí. To je pravda.

Dále bych chtěl říct, tak jak jsem již dnes médiím řekl, že původní alokace finančních prostředků vyplývala z marketingového průzkumu zpracovaného v letech 2014 a 2015 a vycházela jako ocenění vlastního systému bez všech funkcionalit, které budou dodány. Tato jediná chyba v celém projektu, a tuto chybu jsem přiznal, neměla v žádném případě žádný vliv na realizaci projektu a v souvislosti s tímto jsem již

minulý týden přijal jasná pravidla, aby se tato chyba neopakovala. Dále bych chtěl říci a doplnit, že pracovník, který byl zodpovědný za tento krok, již na Ministerstvu obrany nepracuje.

Ministerstvo obrany v případě této veřejné zakázky od počátku postupovalo plně v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Zadavatel zvolil zadávací způsob, který plně odpovídá všem tuzemským a unijním obecně závazným předpisům. Tady bych chtěl říct, že byla zvolena výjimka § 29d, což se tady v tomto případě jasně jedná o vojenský materiál. Ministerstvo obrany svůj zákonný postup kroků dokládá a bude dále dokládat.

Dále je třeba zdůraznit, že pořizujeme aktuálně nejmodernější pasivní sledovací systém, složením velmi odlišný od dodávky pro NATO před šesti lety. Kromě růstu cen a vývoje technologií v průběhu let je podstatný rozdíl v parametrech porovnávaných systémů, neboť systém pro naši armádu je bojově nasaditelný, mobilní, s balistickou ochranou a je určen pro komplexní zajištění pozemních, vzdušných a námořních cílů, zatímco systém pro NATO, které pořídilo, je bez balistiky. Je to situovaný nebo postavený systém jako přehledový systém pro zajištění pouze vzdušných cílů. Je zde zásadní rozdíl nejen v požadované funkcionalitě použitých technologií, ale především ve složení systému.

Dále bych chtěl zdůraznit, že cena za pořízení dvou kompletů pro armádu činí 1,24 mld. korun bez DPH a byla ověřena nezávislým znaleckým ústavem, který vzešel ze samostatného výběrového řízení. V závěru nezávislého posudku je explicitně uvedeno, že cena je v místě a čase obvyklá a nespokulativní.

O veřejné zakázce jsem v únoru 2019 informoval vládu. Náměstek pro řízení sekce vyzbrojování a akvizice 14. ledna 2020 podepsal kupní smlouvu s dodavatelem zařízení, což je společnost ERA, a. s. Pořízení nových pasivních sledovacích systémů je plně v souladu s bezpečnostními zájmy ČR a s potřebami zajištění bezpečnosti území ČR, odpovídá našim závazkům vůči Severoatlantické alianci, zvyšuje naši interoperabilitu (Čas, pane ministře.) a naši vojenskou techniku.

Na závěr mi dovoluje říct, že vzhledem ke spekulacím, které se objevily v médiích, jsem nařídil důslednou kontrolu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás poprosím... Právo na doplňující dotaz bude mít pan poslanec. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji za odpovědi. Já jenom si dovoluji panu ministrovi předat materiál, který jsme měli na podvýboru pro akvizice z 8. 11. 2019. Zakázka tam není. A doplňující otázka je ve smyslu, kde na to vezme Ministerstvo obrany peníze. V rozpočtu je nemáte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, pan ministr má slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Já se podívám na ten materiál, který jste mi předal, když jsem se připravoval na tu interpelaci. Mám tady ty dvě zaslané tabulky jak z února, které byly předány na výbor, a jednak z toho září roku 2019. Mám je tady.

Co se týče samozřejmě finančních prostředků, tak ty finanční prostředky jsou alokovány v rozpočtu, a kdyby nebyly alokovány a neměli bychom tento projekt posvěcený, registrovaný financemi, tak by ani nedošlo, nemohlo dojít, to (je třeba) si uvědomit, nemohlo by dojít ani k podpisu smlouvy. To je základní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vás poprosím, abychom to neřešili pokřikováním v rámci sálu. A dalším vylosovaným poslancem je pan poslanec Radek Rozvoral, interpelace na ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený nepřítomný pane ministře, žádám vás o urgentní sdělení, jakým způsobem jako ministr vnitra, který je zodpovědný za bezpečnost občanů, konáte ve věci řádění gangu, který v obcích jihovýchodně od Prahy ve velkém vykrádá domy. Žádám vás zároveň, abyste neprodleně učinil veškeré kroky k zajištění pořádku a bezpečnosti občanů.

Podle dostupných informací má gang na svědomí již kolem 120 vloupání a pachatelé stále nejsou dopadeni. Obracejí se na nás zoufalí občané s žádostí o pomoc. Jelikož se občané nemohou plně spolehnout na vámi řízené Ministerstvo vnitra, pod které spadají také další příslušné složky, tak si již někteří raději hlídají bezpečí svých domovů a rodin s vlastní zbraní v ruce. Situace je neúnosná. Pachatele zajímá hlavně finanční hotovost a šperky. Přednedávnem jste v Lidovém domě prohlásil, že je dnes Facebook obrovské nebezpečí pro demokracii, s čímž s vámi nesouhlasím a tvrdím, že nebezpečím není Facebook, ale gang zlodějů, který již delší dobu řádí kolem Prahy. Stejně jako další kriminálníci, kteří enormně ohrožují či obtěžují slušné a řádné občany.

Takže vás tímto ve jménu občanů, kteří se na nás obrátili, důrazně žádám, abyste začal pracovat pro občany ČR a řešil v první řadě jejich bezpečnost. Proto se ptám, co dělá Ministerstvo vnitra pro to, aby se navyšovaly stavy policistů, kterých se obecně po celé republice nedostává. Ze statistik je také patrné, že ze Středočeského kraje utíkají policisté do Prahy za lepšími platy. Pokud by vláda nevyhazovala prostředky na financování stále se zvyšující byrokracie a bobtnání úřednického aparátu, na financování neziskových organizací s politicko-ideologickým programem, na nákup předražené armádní techniky, na podporu solárních baronů a nepotřebné inkluze ve školství, tak by se zcela určitě pár miliard na navýšení počtu policistů a navýšení jejich platů našlo. Je to v zájmu nás všech (upozornění na čas), jelikož bezpečnost našich občanů musí být prioritou a hlavním posláním každého politika. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Odpověď vám bude vypracována písemně. A na řadě je paní poslankyně Jarošová, bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážená paní ministryně, mám dotaz k materiálu vydanému Ministerstvem práce a sociálních věcí nazvanému Metodický pokyn pro zřizování mikrojeslí, konkrétně k příloze Plán péče a výchovy v mikrojeslích.

Dovoľte, abych ocitovala několik pasáží z této přílohy: "Děti jsou vedeny k vědomí rozdílnosti v lidské společnosti z hlediska kulturních a hodnotových odlišností, k vědomí odlišnosti mezi lidmi s důrazem na potírání předsudků o mužích a ženách. Speciální pozornost věnujeme stereotypnímu rozdělení rolí mezi muže a ženy, zařazujeme aktivity, které toto vnímání nabourávají. Povzbuzujeme dívky a chlapce ke společným hrám, které jsou běžně přisuzovány pouze jednomu pohlaví, například společné hry s autičky nebo panenkami. Pokud je to možné, vybíráme hračky, například panenky, i jiné než světlé barvy pleti. Při čtení pohádek vybíráme mimo klasických českých nebo evropských i pohádky z jiných kulturních okruhů. Vybíráme také příběhy, ve kterých se vyskytují různé modely rodiny nebo které nepracují s tradičními stereotypy v rolích mužů a žen."

Vážená paní ministryně, k čemu má příručka sloužit? Na čí popud byla vytvořena? Má to být příprava naší nejmladší generace na multikulturní soužití, nebo se jedná o další útok na tradiční rodinu a nezastupitelnou roli mužů a žen pro její vyvážené fungování? To znamená, je to šité na míru LGBT komunitě?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážená paní poslankyně, děkuji za vaši interpelaci. Na úvod bych ráda zdůraznila, že se jedná o nezávazné metodické doporučení k tvorbě plánu výchovy, které je součástí příručky péče o děti v mikrojeslích. Je to tři roky staré nezávazné metodické doporučení. Doporučení. Toto doporučení obsahuje především praktické informace k provozu služby v pilotním ověření, přijímání dětí, provoz, přípravu relevantních dokumentů, odkazy na právní předpisy a tak dále. Ze strany provozovatelů mikrojeslí jsou na příručku velmi dobré ohlasy. Na příručce se včetně závěrečné odborné recenze podílela odborná platforma, jejímiž členkami a členy byli rovněž přední čeští odborníci na vzdělávání. Metodické doporučení k plánu výchovy a péče nemělo za cíl připravit závazné postupy. Ty si v podstatě stanovuje každý zřizovatel mikrojeslí sám, protože tato příručka je pouze doporučující.

Myslím si, že problematika genderově citlivého přístupu je pouze dílčí částí dokumentu, je zmíněna jako jedna ze součástí etických principů. Další etické principy, které jste necitovala, jsou úcta k životu a zdraví, k pozitivnímu vztahu k přírodě a ke zvířatům, k ochraně přírody jako takové a k šetrnému zacházení s potravinami, vzájemná úcta mezi lidmi, respekt, solidarita a spolupráce. Dále jsou

tam zmíněny úplně stejným poměrem kromě již zmiňovaných řešení konfliktů nenásilnou cestou, život v moderní společnosti včetně používání moderních technologických prostředků a také nerozlišování v moderní společnosti osoby podle věku, pohlaví či barvy pleti. Jako zdroj inspirace v těchto principech jsou uvedeny mimo jiné knihy pana Zdeňka Matějčka, pana Ladislava Špačka a publikace České rady dětí a mládeže k Úmluvě o právech dítěte. V úvodu zmiňovaného metodického materiálu je uvedeno, že vychází z rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání, které bylo naposledy MŠMT aktualizováno v roce 2016, a záleží na každé pečující osobě, zda se bude při plánování inspirovat dalšími vzdělávacími programy.

Dle specifických pravidel pro mikrojesle musí poskytovatel služby připravit plán výchovy a péče před zahájením poskytování služby a seznámit s ním rodiče. To považují opravdu za důležité. Rodiče, než své dítě umístí do mikrojeslí, musí být s tímto plánem výchovy a péče seznámeni a logicky z toho vyvozují, že musí také s tímto plánem výchovy a péče souhlasit. Tím pádem je obsah dokumentu zcela v kompetenci jak rodičů, tak zřizovatele, respektive pečující osoby, a rodiče pak rozhodují, na jakých principech má být jejich dítě vychováváno. Celkově máme v České republice nebo vznikne sto mikrojeslí pro děti až do čtvrtého roku věku.

Pokud bych to měla vše shrnout, vážená paní poslankyně, tak vlastně úcta k ostatním, výchova dětí k myšlení, které obsahuje také diverzitu, je podle mě důležitá, a pokud s tím rodiče i pečující osoba souhlasí, tak na tom nevidím nic závadného. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně má doplňující dotaz.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za odpověď. Ale i když je to nezávazné, jak říkáte, tak bohužel si nemohu pomoci, ale všechny tyto kroky, které jsem zmiňovala, vedou k vymývání mozků našich nejmenších. Je to podle mě zřejmý útok na tradiční rodinu, kdy otec je muž a žena matka, a je to popírání jejich nezastupitelné role při výchově. Aspoň to, co jsem zmiňovala já. A můžu jenom apelovat na rodiče, aby si rozmysleli a ať si pohlídají, kdo jejich děti učí a co jim už od útlého věku vtoukají do hlavy, a aby si to rodiče nenechali líbit a vybírali si jesle podle toho, jestli praktikují tuto příručku, nebo jestli ji nepracují.

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní ministryně bude reagovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážená paní poslankyně, dovoluji si nesouhlasit s vaším tvrzením. Myslím si, že zmiňování toho, že lidé jsou různí a i rodina má různé formy, není vymývání mozků. Připomenu, že polovina dětí v České republice se rodí mimo manželství. Může se nám to líbit, nebo ne. Já bych si přála, aby to číslo bylo jiné. A z té poloviny dětí, které se narodí v rámci manželství, tak se polovina rozvede v následujících letech. Každá čtvrtá rodina v České republice je samoživitelská rodina. To znamená, že ta diverzita

evidentně je už součástí našeho života, a zmiňovat to před dětmi není vymývání mozků. Nevychovávají se děti v mikrojeslích, jak vy říkáte, k těmto principům, jenom je vlastně zmiňováno, že existují i jiné formy rodiny než pouze ta tradiční. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A poprosím o přednesení další interpelace, v pořadí 23. Pan poslanec Petr Beitl bude interpelovat ministra školství Roberta Plagu. Prosím.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, při své práci v terénu jsem se setkal s problémem, který vzbuzuje loňská výzva V5 Sport, investice pro sportovní kluby a tělovýchovné jednoty. Konkrétně se jedná o podprogram 133D 531, a tím problémem je závazný termín nejzazšího dokončení realizace dotovaných staveb. Připomínám, že jde o investiční titul, ve kterém lze získat prostředky od 3 do 30 mil. korun. Výzva byla vyhlášena 20. 9. loňského roku, ukončena 31. 10. téhož roku. A pozor, termín ukončení dotovaných akcí je do 31. 12. 2020, tedy tohoto roku. A podotýkám, že ke dnešnímu dni, to je řádově konec ledna, ještě nebyly vyhlášeny výsledky soutěže, subjekty tedy nevědí, zda v té soutěži uspěly.

Až bude soutěž vyhlášena, je dalším krokem vyhlášení soutěže na dodavatele stavebních prací, eventuálně dopracování stavebních dokumentací k dokumentacím prováděcím. Obecně řečeno je tedy na proinvestování 30 mil. jedna zúžená stavební sezóna, samozřejmě pod rizikem ztráty dotace a sankcí. Přitom minimálně v loňském roce byla ve stejném dotačním titulu realizace rozdělena do dvou let. Všichni snad musí vědět, jaké problémy v dnešní době nedostatku pracovních sil a mnohdy i materiálů mají stavební firmy. A tlak na z mého pohledu zcela nesmyslný termín dokončení akce rozhodně nepřispěje k vysoutěžení výhodné ceny pro investory a představuje pro ně neúměrné riziko.

Ptám se tedy, vážený pane ministře, co si o tom myslíte, a dále, co vedlo úředníky ministerstva ke stanovení těchto podmínek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Odpovězeno vám bude písemně v zákonné lhůtě. Další na řadě je poslanec Zdeněk Podal. Taktéž interpeluje ministra školství.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, obracím se na vás ve věci otevřeného dopisu poslancům Parlamentu České republiky, sepsaného zaměstnanci Základní školy Úpice-Lány s podporou starosty města Úpice. Dne 10. 1. 2020 jsem s panem místopředsedou Sněmovny Okamurou a poslankyní paní Šrámkovou v Úpici vyslechl důvody k sepsání otevřeného dopisu. Stručně uvedu důvody dopisu.

Učitelé popsali situaci, která se stává obecným problémem, zcela pokřivené pojetí sociální politiky, které rezignovalo na vymáhání základní společenské odpovědnosti

od lidí, myšleno rodiči dětí, kteří se školou nespolupracují. Druhou příčinou je současné pojetí inkluze, kdy rozhodování o dětech, myslí se tím přeřazení do speciálních škol, je plně na rozhodnutí rodičů. Fakticky je narušen řád a smysl práce ve školách a řada učitelů začíná rezignovat na tyto hodnoty ve své práci.

Škola sama si v této situaci nepomůže, potřebuje podporu zřizovatele a orgánů státní správy. Zásadní je, že je nutné začít se změnou legislativy, která ukončí pozitivní diskriminaci a zvýhodňování lidí odmitajících povinnosti. V současné chvíli je nutné poskytnout škole maximální podporu v řešení jejich situace. Bohužel si myslím, že ani pracovníci OSPOD nejsou vybaveni dostatečnou legislativní podporou v rámci MPSV.

Součástí návštěvy byla návštěva Gymnázia v Úpicích, kde paní ředitelka upozorňuje, že je nejvyšší čas oznámit podmínky maturitní zkoušky z matematiky, zda vůbec bude a v jaké formě. Zde jsme se také dozvěděli, že někteří žáci se bojí po setmění vycházet na ulici. Toto souvisí s nepřizpůsobivými občany. (Upozornění na čas.) Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Odpověď vám bude zaslána a další v pořadí je vylosovaná interpelace na dvacátém pátém místě. Pan poslanec Radek Holomčík bude interpelovat pana ministra dopravy.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane nepřítomný ministře, chci se zeptat na problém přístupnosti vlakové dopravy pro lidi s omezenou schopností pohybu po přechodu vlakových linek k soukromým dopravcům.

Dle našich zjištění a vyjádření z řad vozíčkářů došlo k rapidnímu zhoršení podmínek při využívání vlakové přepravy, a to nehovořím o tom, že pouze 54 % z nich má bezbariérový přístup. V této souvislosti bych rád upozornil na článek devět Úmluvy o právech lidí s postižením, kterou Česká republika ratifikovala v roce 2009. V ní se píše: Státy umožní osobám se zdravotním postižením žít nezávisle a plně se zapojit do všech oblastí života společnosti. Státy přijmou příslušná opatření k zajištění přístupu osob se zdravotním postižením na rovnoprávném základě s ostatními, hmotným životním podmínkám, dopravě, informacím a komunikaci včetně informačních a komunikačních technologií a systémů atd. Tato opatření, která budou zahrnovat identifikaci a odstraňování překážek a bariér bránících přístupnosti, se budou týkat mimo jiné budov, dopravní sítě, dopravy a dalších vnitřních i venkovních zařízení atd.

A já bych se právě v souvislosti s problémy, které jsem v úvodu avizoval, rád zeptal pana ministra na dvě věci. Jednak jaké jsou minimální standardy, které Ministerstvo dopravy vyhlásilo pro zajištění přístupnosti ve vlakové dopravě, a jak kontroluje jejich provádění. A druhá otázka. Jak Ministerstvo dopravy apeluje na kraje, aby do svých výběrových řízení zakomponovaly podmínky týkající se bezbariérovosti? Těším se na odpověď. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další interpelací je interpelace číslo dvacet šest, pan poslanec Ondřej Profant... Je. Prosím, pane poslanče. Interpelace směřuje na ministryni pro místní rozvoj. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážená paní ministryně místního rozvoje, veřejné zakázky jsou relativně složité téma. Je zcela logické, že jsme vyvinuli jednotný systém, který zaručuje správnost procesu, který známe jako Národní elektronický nástroj, zkráceně NEN. Problémem je, že ministerstvo tento vývoj zcela nezvládlo. NEN často vypadává, nereaguje. Vloni se dokonce ztratila data o desítkách zakázek a úřady je musely vyhlásit znovu. Já bych očekával, že úředníci Ministerstva pro místní rozvoj by se měli snažit udělat tento systém přívětivější, aby jeho používání nebylo utrpení, ale namísto toho úředníci Ministerstva pro místní rozvoj jeho nepřehlednosti využívají a organizují soukromá školení za tisíce korun.

Třeba takové tříhodinové školení s Ing. Janem Séglem z odboru elektronizace veřejných zakázek stojí krásné čtyři a půl tisíce korun. Přejde vám to v pořádku? Berou si vaši úředníci pro tyto účely dovolenou, nebo to dělají v pracovní době? Nebylo by lepší, kdyby se starali o to, aby ten systém byl odladěný, funkční, abychom měli pozitivní zpětnou vazbu, aby ho například obce chtěly samy používat? Protože v současnosti ho používají jenom ti, komu je to nařízeno. Děkuji za vaše odpovědi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám a poprosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, v minulosti jsem vás interpelovala v souvislosti s kvalitou a počtem inspekcí v sociálních službách. Dle registru máme zhruba 5 500 registrovaných sociálních služeb a pouze 39 inspektorů. Ve své odpovědi jste mi uvedla počet inspekcí provedených za období let 2015 až první pololetí 2019, což, jak uvádíte, bylo 1 145 inspekcí, což je v průměru 21 inspekcí za měsíc a 252 inspekcí za rok. Tento počet je více než nedostatečný. Také jste mi odpověděla, že vnímáte problém jako palčivý a Ministerstvo práce a sociálních věcí se jím intenzivně zabývá.

A já se, paní ministryně, ptám, v jakém časovém horizontu MPSV navýší počet inspektorů – toto také bylo a stále je předmětem diskuzí i na sociálním výboru – a jaké konkrétní kroky k navýšení počtu inspektorů podniká, například výběrová řízení a podobně. A také se ještě ptám, jaký počet inspektorů by byl dle vás dostačující. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, vážená paní poslankyně, za váš zájem o problematiku inspekcí sociálních služeb. Já si myslím, že

zejména v souvislosti s mediálně známou kauzou zařízení Slunečnice v Moravskoslezské kraji je tato věc více než palčivá.

Co se týká otázky navýšení počtu inspektorů sociálních služeb, tak bych vám ráda sdělila, že v nejbližší době bude provedena mimořádná systemizace na Ministerstvu práce a sociálních věcí, pravděpodobně k 1. 3., nebude to záviset na rezortu práce a sociálních věcí, ale závisí to zejména na Ministerstvu vnitra, a výsledkem této mimořádné systemizace má být navýšení počtu systemizovaných míst pro inspektory o deset dodatečných pozic.

Průběžně se MPSV snaží realizovat kroky k uvolnění finančních prostředků Ministerstvem financí na mzdové náklady na pozici inspektora sociálních služeb v rámci systemizace na základě opatření E2.4, které se jmenuje postupně navyšovat počet inspektorů v rámcovém dokumentu sociálních služeb zařazených v rámci státní služby do MPSV, uvedeném v rámcovém dokumentu schváleném usnesením vlády České republiky číslo 245 z roku 2016, z 21. března 2016, a jedná se o národní strategii rozvoje sociálních služeb na období 2016–2025, kde bylo stanoveno, že každý rok bude navýšen počet systemizovaných míst o 50 inspektorů. To znamená, že k prvnímu čtvrtletí tohoto roku bychom chtěli v rámci vnitřních rezerv MPSV navýšit počet míst o deset pozic. V případě uvolnění finančních prostředků Ministerstvem financí na mzdové náklady, nebo na platové v tomto případě, na pozici inspektora sociálních služeb v rámci systemizace jsem připravena realizovat kroky vedoucí právě k navýšení počtu inspektorů sociálních služeb.

Další projednávanou variantou je hledání možností znovuzapojení specializovaných odborníků – víte, že dva roky to není možné na základě auditního nálezu – a tou se v současné době zabývá sekce právních činností a sociální politiky na našem ministerstvu. V závěru minulého roku jsme o tom komunikovali, opětovně proběhlo jednání se zástupci Ministerstva vnitra, jehož výsledkem je domluva, realizace společných kroků pro zajištění průchodnosti zapojení specializovaných odborníků do procesu realizace inspekcí poskytování sociálních služeb v legislativním prostředí České republiky.

Ta jednání probíhají nadále a já bych chtěla, abychom se na konci jako Ministerstvo vnitra a Ministerstvo práce a sociálních věcí shodli na procesu ukotvení pozice specializovaných odborníků v rámci právě již zmiňované prováděné inspekční činnosti. Specializovaní odborníci, lidé z terénu z těch zařízení by pak mohli být opakovaně přizváni k místnímu šetření u poskytovatele sociálních služeb jako osoba přizvaná, jako speciální institut, na základě uzavřené nominátní smlouvy o poskytnutí odborné podpory při výkonu inspekce sociálních služeb. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně nebude mít doplňující dotaz. Poprosím tedy pana poslance Lukáše Koláříka, který přednese svoji interpelaci na ministra vnitra.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře Hamáčku, rád bych se na vás obrátil ve věci porušování práv pacientů v nemocnicích. V souvislosti

s touto otázkou se na mne obrátila propacientská organizace hájící práva rodičů a nezletilých dětí. Ta má opakovanou zkušenost se situací, kdy její klienti zavolali do nemocnice policii, protože jim bylo bráněno v přístupu k nezletilému dítěti. Nebyli agresivní ani neohrožovali personál nebo jiné pacienty, pouze žádali, aby jim bylo umožněno být u jejich dítěte, nebo v pozici otce u rodičí partnerky. Toto právo jim garantuje zákon o zdravotních službách, Ústava České republiky a Úmluva o lidských právech a biomedicině, ratifikovaná Českou republikou v Bruselu. V takové situaci po vyčerpání všech jiných možností se zoufalí rodiče obrazejí na Policii České republiky. Opakovaně se však stává, že operační důstojník odmítne na místo vyslat posádku. Situaci odůvodňuje tím, že stav vyhodnotil jako občanskoprávní spor, a volající má následně dojít podat trestní oznámení.

Takovéto situace, kdy dochází k probíhajícímu páčání trestného činu porušování základních lidských práv dítěte a rodičů, dle nás spadají do § 2 zákona o Policii České republiky, v němž se píše, že policie slouží veřejnosti a jejím úkolem je předcházet trestné činnosti. Zvláštním paradoxem je, že pokud policii zavolá lékař, operační důstojník situaci vyhodnocuje jinak a zpravidla ji do nemocnice pošle. Pro doplnění bych uvedl, že ve všech takových případech, kdy lékař volal policii na klienty této organizace, dala policie za pravdu rodičům a lékař musel ustoupit. Neradi bychom v České republice byli svědky příběhu, který se před časem odehrál na Slovensku, kde matka seděla před dveřmi oddělení JIP, za kterými umíralo její dítě. To zemřelo samo v době její nepřítomnosti, kdy ji zdravotníci odmítli vpustit na oddělení, protože nebyla doba návštěv.

Proto mám na vás dvě otázky. Dle jakého klíče dochází k vyhodnocení aktuálnosti zásahu policie na podnět volajícího? A za druhé, existuje metodický pokyn pro situaci, kdy je policie volána do nemocnic pacienty? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Odpověď obdržíte písemně do 30 dnů. Další v pořadí je paní poslankyně Mauritzová, bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí. Prosím.

Poslankyně Ilona Mauritzová: Vážená paní ministryně, obracím se na vás s problémem, který se velmi citelně dotýká mého plzeňského regionu, ale i celé České republiky. Tématu možného uzavření Klokánku v Janovicích nad Úhlavou se již věnují média a dopis s prosbou o pomoc byl již zaslán od předsedkyně Fondu ohrožených dětí snad téměř každému starostovi našeho kraje. Při jeho čtení mám pocit, že opravdu jediný, kdo může a zároveň by uměl danou situaci řešit, jste vy a vámi vedené Ministerstvo práce a sociálních věcí. Opravdu si myslíte, že je lepší nechat Fond ohrožených dětí v tíživé situaci prodat pod cenou jejich jedinou budovu, která navíc je domovem, kde může být umístěno až 28 dětí? Není lepší v takovémto zcela výjimečném případě přimhouřit oko a podat pomocnou ruku Fondu ohrožených dětí, na jehož přínosu pro společnost se jistě shodneme? Celá situace je o to složitější, že se jedná o jediné zařízení Klokánku v Plzeňském kraji, a Fond ohrožených dětí v této tíživé situaci poskytuje pomoc téměř 170 dětem v České republice.

Vážená paní ministryně, děkuji vám za zodpovězení mých otázek a moc vás prosím, abyste se případu zmíněných dětí, pečujících tet a dalších zaměstnanců Klokánku, a to i u nás v Janovicích nad Úhlavou, věnovala a zabránila tomu, že bude muset na konci února ukončit svou činnost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážená paní poslankyně, co se týká vaší interpelace, dovoluji, abych uvedla následující: Ministerstvo práce a sociálních věcí vyhlásilo dotační řízení v srpnu 2019 pro všechny provozovatele ZDVOPů za účelem částečného dofinancování, termín pro podání žádosti byl 9. září 2019. Dotaci obdrželo 27 příjemců. Fond dostal téměř 8 milionů Kč z celkových asi 18,5 milionu Kč, které byly k dispozici. To znamená 8 z celkových 18,5 milionu Kč. Zmiňovaný ZDVOP Klokánek z Janovic nad Úhlavou požádal za měsíc leden až červenec o částku 325 980 Kč a celou tuto částku obdržel. Opakuji – celou částku, o kterou požádal, obdržel. Dále jim byl přiznán státní příspěvek od Plzeňského kraje za měsíce roku 2019 ve výši 2 404 640 Kč. Klokánek je jedním ze šesti ZDVOPů v Plzeňském kraji a podílí se z 23 % na celkové kapacitě těchto zařízení v kraji. V prosinci minulého roku si fond požádal o další dotaci, nicméně je potřeba říci, že žádná výzva v prosinci minulého roku nebežela.

Chtěla bych podotknout, že pomoc dětem v nouzi je jedna z mých klíčových oblastí. Koneckonců jsem také navrhla v právě běžící novele o sociálně-právní ochraně dětí navýšení těchto příspěvků tak, abychom nemuseli každoročně vyhlašovat výběrové řízení na dofinancování a aby zde byla zákonná úprava. Musím říct, že dlouhodobě o pomoci FODu komunikuji s panem prezidentem Zemanem a mám v této věci jeho plnou podporu.

Musím říct, že problémy s financováním má celá organizace. Proto se její vedení rozhodlo, že část potřebných finančních prostředků k fungování celého FODu nad rámec finančních prostředků ze státního rozpočtu zajistí prodejem části svého majetku. A vedení FODu poté samo mezi svým majetkem vybralo k prodeji právě budovu Klokánku Janovice nad Úhlavou.

Ještě bych chtěla říci, že FODu byl v roce 2019 přiznán podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí státní příspěvek ve výši 51 323 560 Kč. Navíc, a to je taky důležité říci, MPSV dlouhodobě podporuje FOD nad rámec státního příspěvku na základě žádosti FOD. V roce 2016 to bylo 20 milionů Kč, v roce 2017 to bylo 12,8 milionu Kč, v roce 2018 to bylo 10 271 000 Kč a zmiňovaná výše v posledním roce byla téměř 8 milionů Kč. Stejně jak jsem zmiňovala, tak FOD podporuje i pan prezident Miloš Zeman, který každoročně přispívá. Letos daroval FODu 2 miliony Kč a celkově od roku 2015 věnoval fondu 12,4 milionu Kč. To znamená, že prostředky na dofinancování těchto zařízení nejsou vůbec nízké.

Co se týká konkrétní situace v Janovicích nad Úhlavou, tak poté, co jsme obdrželi tu žádost, jsem pověřila náměstkyni členky vlády, aby se do Janovic nad Úhlavou vydal a celou situaci zmapoval, abychom ji mohli velmi intenzivně řešit. Je ale potřeba říci

a zmínit, že preferuji systémové řešení přes novelu zákona. Nicméně jsem si situace a velmi užitečné činnosti FODu vědoma a budu se snažit ji co nejrychleji vyřešit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz.

Poslankyně Ilona Mauritzová: Vážená paní ministryně, chtěla bych vám velice poděkovat za váš vstřícný postoj. Zároveň bych chtěla říci, že ho budu tlumočit tomuto zařízení v našem regionu, které se na mě obrátilo. Chtěla bych vás zároveň požádat o to, abyste mě o dalších krocích informovala. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ano, vážená paní poslankyně. Budeme určitě informovat i prostřednictvím tiskových zpráv Ministerstva práce a sociálních věcí. A pevně doufám, že budu mít vaši podporu v rámci té novely zákona. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: A slovo má pan poslanec Vojtěch Munzar, který přednese svoji interpelaci na ministra zdravotnictví. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vláda rozhodla o zdvojnásobení poplatku za čerpání minerálních vod ze 6 korun za kubík na 12 korun za kubík. V návrhu Ministerstva zdravotnictví bylo původně navrženo navýšení na 9 korun, přesto vláda rozhodla o zdvojnásobení poplatku. Jedná se o poplatek za maximální povolené množství, nikoli za skutečně odebrané množství, které je daleko nižší, zhruba třetinové. Proto skutečný a reálný dopad zvýšení poplatku na jeden kubík je daleko vyšší než 12 korun. U okolních států, kde se poplatek počítá stejně jako v České republice, tedy povolené limitní množství, kam patří např. Německo, tak tam je sazba necelých 9 korun, v Polsku necelých 8 korun, v Maďarsku 4 koruny. Uvažovaná sazba 12 korun za kubík významně převyšuje poplatky ve všech sousedních státech. Na Slovensku je sice 17 korun, ale tam se platí za skutečně odebrané množství. Budeme tak mít poplatky nejvyšší široko daleko, což znevýhodňuje české producenty minerálních vod oproti zahraničním, které se sem dovážejí. A také znevýhodňuje minerální vody oproti ostatním typům nápojů. Přitom se asi shodneme, že minerální vody jsou jistě zdravým nápojem, a nepředpokládám, že cílem Ministerstva zdravotnictví bylo snížit jejich konzumaci.

Chci se tedy zeptat, jakým způsobem a na základě jaké finanční analýzy dospěla vláda k té výši 12 korun za kubík. To je první dotaz. Co je skutečným důvodem ke zvýšení poplatku, protože z hlediska dopadu do rozpočtu je spíše kosmetický, ale to

mi určitě upřesníte. A na co konkrétně bude zvýšený příjem státního rozpočtu použit? Děkuji za vaše odpovědi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a slovo má ministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, vážený pane poslanče, pokud jde o poplatek, tak je třeba si uvědomit taky genezi, jak to s tím poplatkem bylo. Ten poplatek byl poprvé stanoven v roce 2001, to už je poměrně hodně dlouhá doba. A tehdy činil 3 koruny za metr krychlový. V roce 2001. Od té doby se v zásadě nezvyšoval mnoho, mnoho let. Až na základě podnětu Ministerstva financí v roce 2014 došlo k jeho navýšení, protože tehdy, jak mám informace, bylo namítáno, že skutečně dlouhodobě ten poplatek nebyl nikterak zvyšován mnoho let a výše poplatku neodpovídá skutečnému významu a hodnotě té suroviny, velmi kvalitní, nejkvalitnější vody, kterou disponuje tato země, protože skutečně je to naše voda, kterou pouze podnikatelské subjekty využívají ke svým obchodním účelům.

V té době, v roce 2014, se navýšil poplatek poprvé po mnoha letech na 6 korun za metr krychlový. A nyní došlo k dalšímu navýšení. Ministerstvo navrhovalo 9 korun, nakonec vláda došla ke 12 korunám. Ale když se skutečně podíváme na celou dobu od prvotního stanovení poplatku ve výši 3 korun v roce 2001 a dnes jsme v roce 2019 a ten poplatek je ve výši 12 korun, tak když zohledníme inflaci a veškeré další faktory, tak si myslím, že ten postupný nárůst je zkrátka zcela legitimní a zohledňuje skutečně význam přírodního bohatství státu, což bezesporu minerální voda je. Takže takto vlastně i vláda v tomto směru uvažovala. A také samozřejmě je to otázka toho, jaké jsou pak ty dopady. Já si nemyslím, že ty dopady jsou nějak fatální, protože reálně když se podíváme, tak na jedenapůllitrovou lahev se zvyšuje cena o 6,75 haléře. Na jedenapůllitrovou lahev o 6,75 haléře na základě toho navýšení poplatku. Je to nějaký zásadní dopad na zdražení minerálních vod? Povede to k nějakému zdražení? Já si skutečně nemyslím. Je třeba si uvědomit, že aktuálně je tady sedm výrobních závodů, které vyrábí balené minerální vody. Existuje bezesporu konkurence, která je poměrně významná, která také drží tu cenu v nějaké hladině, a také samozřejmě tyto subjekty, když se na ně podíváte, tak reálně, a to jim nijak nezazlívám, je to legitimní, jejich zisky jsou velmi výrazné a zvyšují se v čase. Dokonce fúzují s dalšími společnostmi apod. Takže mají i zdroje pro toto.

Takže si nemyslím, že je nějaký špatný postup státu, pokud chce za své přírodní bohatství získat více prostředků a zohlednit právě kvalitu minerálních vod ve výši toho poplatku. Pokud jde o okolní země, tak v zásadě nijak zásadně nevybočujeme. Když se podíváme na Německo, 9 korun, my dneska tedy 12 korun. Nemyslím si, že to je nějaké zásadní vybočení. Ale skutečně, když se podíváme na ten přepočít, tak ten dopad je minimální. A nemyslím si skutečně, že v tomto směru by mělo dojít k nějakému zdražení minerálních vod pro konečného spotřebitele. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pane poslanče, máte možnost položit doplňující otázku.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji. Pane ministře, za prvé, já se domnívám také, že minerální vodu nepoužívají jenom obchodní subjekty, ale že ji zejména vyhledávají lidé, kteří ji využívají ve svém pitném režimu. To za prvé. Za druhé, od roku 2001 nebyla inflace čtyřnásobná. Já jsem měl podezření, že těch 12 korun není na základě žádné analýzy, na kterou jsem se ptal. Vy jste říkal jenom o inflaci, takže já mám stále podezření, že si to vláda prostě vycucala z prstu, že si neudělala žádnou analýzu, protože je to skutečně výše než ve všech okolních státech. A ty důvody – děkuji za to, že jste mi odpověděl, protože já jsem ve vaší odpovědi slyšel jednoznačně boj vlády proti domácím producentům. Nicméně tím znevýhodňujete domácí producenty oproti zahraničním, či případně jiným výrobcům jiných typů vod a nápojů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Slovo má pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Já si to nemyslím. Samozřejmě uvidíme v té reálné praxi. Ale když jsem se díval na vyjádření výrobců v roce 2014, kdy tedy došlo po velmi dlouhé době k navýšení ze tří korun na šest korun, tak v té době také ti výrobci, vlastníci, kteří často nejsou čeští, ale jsou vlastněni zahraničním kapitálem, ale to je jedno, to nechci nějak v tomto směru akcentovat, tak také vyhrožovali, že dojde k masivnímu nárůstu cen minerálních vod pro spotřebitele atd. A v reálné praxi úplně se to nakonec neodrazilo. Takže věřím tomu, že se nechystá určitě žádné zdražení pro spotřebitele, že pouze zkrátka tito výrobci budou muset zaplatit více státu. Ano, o něco málo. Ale znovu opakují, 6,75 haléře na jedenapůllitrovou lahev, to je to navýšení, o kterém se bavíme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další interpelací je interpelace pana poslance Jakuba Jandy na ministra školství Roberta Plagu. Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, znovu a opět vás musím interpelovat ve věci problémů s dotačním programem Můj klub, za které je vaše ministerstvo stále gesčně odpovědné. Již při minulé interpelaci jsem vás žádal o nápravu křivdy, které se dle mého názoru vaše ministerstvo dopustilo, když odmítlo vyplácet přes 300 klubů dotaci kvůli jednomu chybějícímu papíru. Vypadá to však, že jste se zřejmě rozhodl házet sportovním organizacím klacky pod nohy, když po úspěšných žadatelích nadále vynucujete další byrokracii ve formě souladu mezi seznamem hráčů, který je uveden v žádosti, s evidencí sportovců. Pominu-li nesmyslnost tohoto kroku a také to, že tato podmínka nebyla uvedena ve výzvě při vypsání dotačního titulu, tak žádáte, aby byla tato data elektronicky importována pouze ve formátu CSV, a to dokonce pod hrozbou nevyplacení dotace.

Pane ministře, apeluji na soudnost úředníků. Ne každý předseda sportovního klubu je IT odborník a není v jeho možnostech po nocích studovat návody a počítačové příručky. Vaše ministerstvo by tady mělo být pro sportovce, a ne sportovci pro ministerstvo. Ptám se vás proto, kdy toto byrokratické opatření zrušíte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Odpověď obdržíte v písemné podobě. Další interpelace je interpelace pana poslance Tomáše Martínka na ministra dopravy.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci nahrazení dosavadních papírových dálničních kuponů systémem elektronických vinět. Nově si budou moci motoristé koupit nové elektronické dálniční známky v e-shopu a aplikaci. Systém má zajistit společnost Asseco Central Europe. Vybraná společnost by měla být zodpovědná za vybudování systému zahrnujícího právě e-shop a aplikaci a následně i za jeho provoz do konce roku 2024. Pominu-li způsob, jakým byla společnost vybrána, tedy že nedošlo k vyhlášení veřejné soutěže, zajímá mě, kam poputují prostředky za jednotlivé platby kupujících, které bude e-shop vybírat, resp. kdo bude vybrané peníze spravovat a jakou mají občané jistotu, že nebudou peníze neúčelně a neefektivně vynakládány, či dokonce rozkradeny.

Na základě uvedeného bych se vás rád dotázal: Kam půjdou prostředky, které bude e-shop vybírat? Půjdou na účet spravovaný státem, nebo danou společností? V případě, že půjdou na účet společnosti, jaká opatření stát přijal, aby nebyly prostředky společností vytunelovány anebo o ně nepřišel v případě úpadku společnosti? V jakém intervalu by měly být prostředky převáděny na účet státu, např. denně, měsíčně, ročně? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poprosím pana poslance Petra Beitla, který přednese svoji interpelaci na ministra zahraničí.

Poslanec Petr Bejtl: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, zajímá mě posun ve věci Mezinárodní investiční banky a Mezinárodní banky pro hospodářskou spolupráci. Bod týkající se ratifikace dohody o zřízení Mezinárodní investiční banky ve smyslu přesunutí sídla banky z Moskvy do Budapešti byl stažen z jednání Sněmovny 17. října loňského roku. Stanovisko Senátu k tomuto bodu z 18. září je zamítavé a já se domnívám, že je to v pořádku. Mezinárodní investiční banka je totiž ruská banka, která vznikla v dobách Varšavské smlouvy. Ačkoliv se situace v Evropě od těch dob velmi zásadně změnila, Česká republika je stále součástí této banky i přesto, že jsme také v EU a jsme vázáni společným sankčním postupem vůči Ruské federaci. Tato situace je schizofrenní. Navíc banka, resp. obě banky, dodnes slouží proruským zájmům a podporují zejména projekty na různých zájmových územích. Podpora v Česku se týká rovněž zejména firem, které mají ruského majitele. Přesun

sídla banky do Budapešti, kde bude pod diplomatickým krytím, je více než problematický z hlediska prání špinavých peněz a možná i špionáže.

Ptám se tedy, proč jsme stále členy Mezinárodní investiční banky. Dále se ptám, jak se tato naše pozice slučuje s dodržováním podmínek sankcí proti Rusku uplatňovanými v souvislosti se zabráním Krymu. Další otázkou je, zda jste tento problém řešil s maďarskou stranou v rámci některého jednání V4 a jaké konkrétní kroky jste již v souladu s vládní politikou a výzvou zahraničního výboru Senátu učinil k vystoupení Česka z Mezinárodní banky pro hospodářskou spolupráci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Dovolte mi přečíst rychle omluvy. Omlouvá se pan poslanec Radek Koten od 14.30 do 17 hodin a omlouvá se ministr životního prostředí od 17 hodin do konce, z pracovních důvodů v obou případech.

Poprosím pana poslance Karla Raise, který přednese interpelaci na ministryni práce a sociálních věcí.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážená paní ministryně, začátkem prosince minulého roku jsme všichni poslanci Parlamentu dostali tzv. otevřený dopis učitelů Základní školy Úpice, s jehož obsahem souhlasí městská samospráva, která byla prezentována panem starostou. Tento dopis jste určitě dostala také, nebo vaši zaměstnanci, ale z časových důvodů jej zde nemůžu citovat.

Jádrem dopisu je určitý pocit bezmocnosti a především obavy z budoucnosti, které pisatele vedly k sepsání tohoto dopisu. Roste počet rodin, ve kterých rodiče nepracují, a v tomto duchu jsou vychovávány děti už od nejtětlejších let. Vyrůstá nám zkrátka generace lajdáků, neplatičů, lidí, kteří nechtějí nebo nebudou dodržovat žádná pravidla. Situace ve vyloučených lokalitách je vážná. V obecné rovině je samozřejmě nutné, aby efektivně spolupracovala obě ministerstva, a to jak Ministerstvo školství, tak Ministerstvo práce a sociálních věcí. Podle mě by sociální správa měla podstatně intenzivněji spolupracovat se školami a v případě zanedbání výchovy adekvátně snižovat sociální dávky rodičům těchto dětí. Pokud chceme získat rychlou a efektivní nápravu, pak jiný než finanční tlak na rodiče těchto nepřízpusobivých dětí nevidím.

A rád bych aspoň od vás slyšel, paní ministryně, odpovědi na dvě otázky z toho citovaného dopisu. Ta první je – proč stát vyplácí vysoké sociální dávky lidem, kteří nemají snahu pracovat a nedostatečně se starají o své děti. A ta druhá je, proč nelze sáhnout na peníze ze sociálních dávek při vymáhání dluhů a pohledávek. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak a slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane poslanče, děkuji vám za váš dotaz, za vaši interpelaci. V těchto dnech končí mezirezortní připomínkové řízení tzv. balíčku revize dávek. Já bych chtěla podotknout, že právě

ten návrh, kdy děti nebudou mít plnění povinnou školní docházku, tak bude možnost jejich rodičům odebrat – to je to, co navrhuje Ministerstvo práce a sociálních věcí – dávky na bydlení. V tuto chvíli navrhuje penzum 100 hodin, ale netýká se to počtu zameškaných hodin ze zdravotních důvodů.

Proč toto navrhuji. Jsem kvůli tomuto opatření pod velkým tlakem. Ten důvod je jasný. Vy jste zmiňoval vyloučené lokality. Například v Chanově mají děti průměrně 160 zameškaných hodin za pololetí. V Ústeckém kraji je 14 % dětí bez ukončené školní docházky. Za posledních deset let se nám počet vyloučených lokalit ztrojnásobil a já si myslím, že pokračování v současné politice bohužel pravděpodobně bude vést k dalšímu zhoršování. Nemyslím si ale, že by se tento problém měl řešit pouze represí. Nicméně po velmi zdoluhavých několikaměsíčních diskuzích zejména na koaliční radě, kdy Ministerstvo školství nevnímá tento problém jako palčivý – nevnímá jako palčivý – jsem přistoupila k tomuto opatření. Zároveň bych ale chtěla říct, že ten balíček revize dávek má celkově 23 opatření a většina z nich míří na sociální prevenci. Posiluje se tam zásadním způsobem systémově sociální práce na obcích, protože to si myslíme, že je klíč k tomu, aby se chudoba a sociální vyloučení nedědilo z generace na generaci.

Proč ale přistupuji k tomuto opatření – se kterým, a to bych ráda uvedla, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nesouhlasí, uplatnilo proti němu zásadní připomínku. Protože nechci, aby děti byly okrádány o svou budoucnost. Já bych si opravdu přála, aby děti ve vyloučených lokalitách měly ukončenu aspoň základní školní docházku, aby se s nimi mohlo dále pracovat, protože si myslím, že to je velká priorita. A protože ostatní resorty, které to mají ve své kompetenci, tuto problematiku neřeší a v podstatě tyto děti – a bavíme se asi o tisíci dětech v každém ročníku, tzn. tisíc dětí každoročně, které nebudou mít žádnou budoucnost, protože nemají ukončenu základní školní docházku, tak jsme přistoupili k tomuto opatření.

Ale nechci prosazovat pouze represí. Chci posilovat zásadním způsobem sociální práci, chci s těmi rodinami pracovat, chceme to – shodli se na tom všichni odborníci na Ministerstvu práce a sociálních věcí, byla shoda v rámci té skupiny k 15 opatřením boje s chudobou, ale zároveň protože hodně jezdím po regionech, hodně jezdím po vyloučených lokalitách... Potřebujeme motivaci pro rodiče, aby své děti posílali do školy. Jsem ale připravena k diskuzi, protože ta situace je velmi citlivá a budí spoustu emocí, ale jde v jádru o to, aby se chudoba a sociální vyloučení nepřenášely na další a další generace. Těch dětí přibývá a já si myslím, že je strašně nespravedlivé, že ty děti odmalička nemají žádnou šanci na budoucnost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec chce přednést doplňující dotaz. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: To ani nebude... Jednak bych chtěl poděkovat, protože s obsahovou stránkou věci samozřejmě souhlasím. Myslím si, že je potřeba toto nějakým způsobem řešit. Domnívám se – my to budeme muset řešit na školském

výboru, čili já tento váš názor, co jste teď přečetla, tak víceméně použiji jako podklad také pro odpověď školského výboru směrem k základní škole v Úpici.

Myslím si, že by bylo zajímavé také sledovat myšlenku jako pozitivní diskriminace, jestliže prostě ta děcka tam chodí, protože ne všichni jsou jenom neomluveni a ne všichni jsou ti v uvozovkách špatní, tak jestli nemá smysl zase tam také tu sociální dávku zvyšovat. Co na to říkáte?

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak paní ministryně bude reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: My jsme se touto myšlenkou také zaobírali. V podstatě jsme ji zavrhlí, protože by pak na tom byly bity všechny rodiny, které automaticky posílají děti do školy. Muselo by se přistoupit k systémovému opatření. Nicméně například před rokem, kdy jsme zvažovali zavedení obědů bezplatně do škol, tak to bylo právě motivováno vlastně zvýšením školní docházky dětí ve vyloučených lokalitách. Protože ze zkušenosti vím, a sama jsem před několika lety navštívila v New Yorku v Bronxu školu, kde za pomoci různých zásahů, ale zejména poskytování jídla třikrát denně, zásadním způsobem změnili úspěšnost a docházku všech dětí v této škole. Prostě došlo tam k neuvěřitelnému obratu. A právě ten hlavní motiv bylo poskytování veřejných služeb bezplatně pro tyto děti a ty pak vnímaly školu pozitivně. Zároveň tam chodily rády, zlepšily se jim školní výsledky atd. atd. Najednou měly budoucnost.

Ale já jsem ochotna i na školském výboru tuto věc diskutovat, protože smyslem toho opatření je, aby ty děti měly budoucnost. A bez dokončené základní školní docházky žádnou mít nebudou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jedna omluva. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Profant z pracovních důvodů od 17.30 hodin.

A nyní interpelace v pořadí třicátá sedmá. Pan poslanec Jakub Michálek přednese svoji interpelaci na ministryni spravedlnosti.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové. Ptám se vás, paní ministryně, na to, v jakém stavu je spuštění elektronického spisu v českém soudnictví, což je jeden z instrumentů, který by mohl zásadním způsobem zrychlit rozhodování našich soudů, tak abychom například nemuseli čekat, jestli to dodá do nějaké výpravy, z výpravy se to pošle na poštu atd. To jsou všechno věci, které je možné zautomatizovat díky elektronickému spisu.

Já jsem si vědom, že proběhla návštěva našich sousedů v Německu s panem doktorem Springrem, kde ministerstvo zkoumalo možnosti nasazení elektronického spisu. Víím, že se připravuje zakázka, a byl bych rád, kdyby paní ministryně veřejně popsala, jaký je ten harmonogram, kdy plánují spuštění elektronického spisu na

českých soudech, případně jaké budou pilotní programy, jestli se to bude nasazovat v celém insolvenčním řízení, kdy přibližně bude běžet testovací provoz a kdy bude běžet ostrý provoz, jestli vedla jednání s Ministerstvem vnitra o standardizaci elektronického spisu i s ohledem na národní standard elektronické spisové služby a případně, jaký je jejich výsledek, tak aby Ministerstvo spravedlnosti už vycházelo z nějakého uznávaného standardu a nebudovalo ten systém úplně na zelené louce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další interpelace je interpelace pana poslance Vojtěcha Munzara na ministra průmyslu Karla Havlíčka.

Poslanec Vojtěch Munzar: Vážený pane vicepremiére, přednedávnem premiér tvrdil, že vyjedná v Evropě to, aby jaderná energie byla uznána čistým zdrojem energie, a také záruky, že Česká republika může dostavět své jaderné elektrárny. Jaderná energie se čistým nestala a žádné záruky, že Evropská komise bude souhlasit s výstavbou nových bloků, nemáme. V Evropské radě pouze konstatovali, že některé státy mají jadernou energii jako součást svého energetického mixu. A nyní dokonce Evropský parlament nezařadil jadernou energii mezi čisté zdroje. Ta věta z Evropské rady, to se mi zdá trochu málo, i když chápu, že vyjednávání není jednoduché. Přesto jste souhlasili s obřím závazkem uhlíkové neutrality do roku 2050, která bude stát náš stát a naše občany stovky miliard korun. Bohužel jste nepostupovali nekompromisně a na vyjednávání slibované výjimky jste vlastně rezignovali.

Znamená to tedy, že budeme mít horší podmínky financování této energie. Hrozí, že Česká republika bude nucena v horizontu několika let opustit stávající zdroje, ale možná je nebudeme mít čím nahradit.

Co budete dále dělat, abyste zajistil stabilní dodávky energie pro Česko? Jaký bude další postup? A jak ve chvíli, kdy jste zároveň dnes i ministrem dopravy i ministrem průmyslu a obchodu, dokážete zajistit, že budete mít dostatek času na zajištění a dohled na tendry na dostavbu nových bloků českých jaderných elektráren? Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Další interpelací je interpelace pana poslance Víta Kaňkovského na ministra zdravotnictví.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Já se železnou pravidelností dostávám podněty od občanů z Kraje Vysočina, a to z různých koutů Kraje Vysočina, které se týkají nedostatku stomatologické péče. Chci podotknout, že to v tuto chvíli už není jenom záležitost Kraje Vysočina, ale že ty podněty, a myslím, že nejenom já, poslanec Vysočiny, ale i další poslanci dostáváme od občanů napříč Českou republikou, není to dneska zdaleka záležitost jenom těch úplně nejvíce venkovských krajů a příhraničních oblastí, ale týká se to i vnitrozemských oblastí.

Chtěl bych se vás zeptat, pane ministře, zda vnímáte tu situaci také tak závažnou, jak ji vnímám já. A chtěl bych se zeptat, jaká opatření v tomto směru děláte. Já vím, že jste již některá z nich představoval. Jsou to hlavně ta dlouhodobější, to znamená přijímání více studentů na lékařské fakulty právě na stomatologický směr, že jste vypsal i nějaký dotační titul na nové ambulance. Ale ti občané se ptají teď, v tuto chvíli, co mají dělat, když ve svém regionu, a to nejenom v té své obci, ale i třeba ve svém okresním městě nebyli schopni pro akutní zákrok sehnat stomatologa, kdy opakovaně oslovili svoji zdravotní pojišťovnu, a přesto se ke stomatologické péči nedostali, resp. občas se k ní dostali, ale pouze ve formě přímo hrazené péče, to znamená u stomatologa, který nemá smlouvu se zdravotní pojišťovnou.

Takže pane ministře, chci se vás zeptat, jaká opatření, ta krátkodobá, v tomto směru chystáte a co nám radíte, že máme občanům v této souvislosti říci. Jak jim máme odpovídat, když nás osloví s těmito dotazy? Děkuji vám za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Profant se již omluvil, tedy jeho interpelace propadá. Pan ministr Metnar mě informoval, že paní poslankyně Černochová... Vy jste! Pardon. Prosim, pane ministře. Další. Takže 40 a 41 nebudou. Prosim, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo, já tu ještě jsem. Já jsem za to rád. A jsem rád za ten dotaz, tu interpelaci pana poslance Kaňkovského. Já to vnímám závažně. A vnímám to závažně, protože samozřejmě sledujeme tu situaci také, nejsme slepí. Na mě se obracejí také občané a tu situaci skutečně vnímáme tak, že z mého pohledu nedostupnost stomatologie je dneska největší problém, pokud jde skutečně o otázku nějaké časové a místní dostupnosti. Ono to vyplývá i z dat, která máme k dispozici. My jsme provedli kontrolu všech zdravotních pojišťoven s ohledem na to, jak dodržují tu povinnost zajistit časovou a místní dostupnost zdravotních služeb, a na základě toho jsme i spustili na webu nově takový interaktivní formulář, kde pojištěnci se mohou velmi snadno dostat k formuláři, který jim vygeneruje tedy ten program, a mohou si stěžovat na nedostupnost péče své zdravotní pojišťovně, které je to automaticky posíláno.

A když se podíváme na tu statistiku zatím, tak jsme obdrželi 548 stížností a z toho 458 stížností je na nedostupnost stomatologie. To znamená, drtivá většina z těch stížností aspoň na takovémto malém vzorku se týká stomatologie. U těch ostatních odborností jsou to jednotky, trošku více u praktických lékařů, ale stále to nedosahuje takového množství.

Takže obecně problém to je. Z mého pohledu je to věc, která je tady bohužel zanedbávána dlouhodobě. Když něco zanedbáváte mnoho let, tak se to samozřejmě pak velmi těžko mění ze dne na den, možná i z roku na rok. Ale určitě nerezignujeme, pracujeme na tom i se zdravotními pojišťovnami. Když se podíváme i na vývoj úhrad do stomatologie v posledních dvou letech, tak je tam výrazný nárůst, včetně tohoto roku, kdy do stomatologie půjde navíc více než miliarda korun. A tak jak je nastavena

vlastně ta úhradová vyhláška pro tento rok, tak skutečně má motivovat zubaře, aby se starali o registrované pojištěnce, protože ta úhrada je vázána na registraci pojištěnců. Jsou tam i nové výkony i pro pacienty třeba s poruchou autistického spektra, s psychiatrickými diagnózami. Je tam nový výkon, to je takzvaná sedace, to znamená zklidnění dítěte zejména rajským plynem, a tak dále. To je něco nového, co tady doposud nebylo vůbec hrazeno.

Takže je tam celá řada opatření, které skutečně cílí na podporu stomatologů. Úzce na tomto spolupracujeme s Českou stomatologickou komorou, která se podílí a podílela samozřejmě na přípravě těch změn úhrad. Takže děláme pro to skutečně hodně jak na té úhradové straně, tak samozřejmě na straně, jak jste říkal, studentů z hlediska vzdělávání, ale i z hlediska toho dotačního programu. To je asi ta, řekněme, nejrychlejší možnost. A musím říct, že o ten dotační program je poměrně zájem. My jsme už takto rozjeli 25 ordinací v celkové výši téměř 29 milionů korun. Máme připraveno 100 milionů korun na dotace pro nové zubní praxe.

Tady máme mapu. Konkrétně třeba na Vysočině je počet dotací poměrně velký v porovnání třeba s jinými regiony. A vidíte že skutečně – není to vidět – ale cílíme právě na ty regiony, jako je Ústecký kraj, Moravskoslezský, příhraniční oblasti a Vysočina. Jeden z nich je například Havlíčkův Brod, kde byla takto podpořena jedna ordinace zubního lékaře. Takže ten zájem stále je. Zrovna nedávno jsem schvalovali další dotace – Turnov, Svitavy, Nový Bor, Volyně. Takže jsou to i větší města a pracujeme na tom. Je to jedna z možností, jak skutečně zajistit tu péči, protože v rámci dotace se zubař, který tu dotaci využije – je to 1,2 milionu korun na pět let – musí zavázat, že do tří let bude registrovat minimálně 1 500 pojištěnců, že bude poskytovat služby dětem, seniorům, že uzavře smlouvu alespoň se čtyřmi zdravotními pojišťovnami.

Takže touto cestou chceme jít dál. Máme na to připravené peníze a ty dotace udělujeme. Ale jak říkám, pokud tady je něco zanedbáno dlouhodobě, tak na tom musí systematicky pracovat i ze zdravotními pojišťovnami, děláme to. A věřím, že i ta opatření, která jsou dnes v tomto roce promítnuta v úhradové vyhlášce, se časem projeví. Ostatně –

Předseda PSP Radek Vondráček: Čas, pane ministře. Tak děkuji. Pan poslanec chce doplnit svůj dotaz.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já děkuji panu ministrovi za jeho odpovědi a vážím si toho, že ministerstvo v tomto směru podniká kroky. Nicméně chtěl bych se zeptat ještě právě na tu spolupráci s Českou stomatologickou komorou. Protože pokud jsem mohl já i někteří moji kolegové jednat s prezidentem stomatologické komory i se zástupci vedení stomatologické komory, tak musím říci, že z jejich strany to bylo velmi vlnivé a místy až trošku – nevím, jak to nazvat slušným slovem. V podstatě se nám trošku vysmáli, operovali čísly, že máme největší počet zubařů na počet obyvatel. Ale to upřímně řečeno občana neuspokojí. On potřebuje vědět, jestli když

potřebuje zvláště tu akutní péči, tak se k tomu zubaři skutečně alespoň v trochu dostupné vzdálenosti dostane.

Takže bych se chtěl zeptat na tu komunikaci se stomatologickou komorou a také vyjasnění právě těch úhrad. Protože oni říkají: my některé výkony máme málo hrazené, a proto je nechceme dělat.

A potom je tady jedna otázka, na kterou se hodně ptají občané, a to je zaměstnávání zubařů nebo stomatologů z jiných zemí, že v některých oblastech by je přivítali, a stomatologická komora tomu klade někdy možná až příliš velké bariéry. Tak na to bych se chtěl zeptat jako na doplňující otázku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji ještě jednou za slovo. Chtěl jsem jenom doplnit velmi krátce, že VZP nedávno prezentovala, že díky navýšení úhrad od července minulého roku 11 600 lidí získalo nově zubaře. Tak jenom ještě abychom skutečně řekli, že i to má nějaký efekt, navyšování úhrad. A skutečně v tomto roce to navýšení úhrad je markantní, je v celkové výši přes jednu miliardu korun, 1,3 miliardy korun. A pojišťovny mají jasnou povinnost zajistit tu časovou a místní dostupnost a mohou to právě dělat i nějakou bonifikací, to znamená skutečně podporou těch praxí, které jsou v odlehklých oblastech. To je vlastně ta současná politika jak ministerstva, tak i politika zdravotních pojišťoven, včetně Všeobecné zdravotní pojišťovny, podpora primární péče, kam patří i stomatologie, kam patří praktičtí lékaři, zohlednění regionálních rozdílů, bonifikace v rámci nějakých příhraničních oblastí, hůře dostupných oblastí a tak dále.

Takže na tom pracujeme a já věřím, že úhrady právě na základě těch opatření se v tomto roce výrazně zvýší. Vychází to z dohádovací řízení se samotnými stomatology, kteří – máte pravdu – poukazovali na to, že řada výkonů se jim zkrátka vůbec nevyplatí dělat, protože jim to nepokryje ani náklady na materiál. Ale v současném roce tam to navýšení objektivně je a věřím tomu, že i to povede k nějaké motivaci. Protože je samozřejmě jasné, že v těch regionech je mnohem více pacientů, kteří potřebují být ošetřeni takzvaně na pojišťovnu. To znamená, tam si myslím, že ani ten stomatolog si úplně nemůže až tak vybírat jako třeba někde v centru Prahy.

Jinak pokud jde o tu komoru jako takovou, tak samozřejmě znám některé názory, ale myslím, že jsou korektním partnerem, a pracujeme s nimi na tomto konceptu nadále. Takže bych tady nechtěl tak úplně hanět spolupráci s komorou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď tedy, jak jsem zmínil, pan poslanec Profant se už omluvil, paní poslankyně Černochová také už oznámila, že svoji interpelaci nepřednese. Takže další na řadě je pan poslanec Petr Bendl s interpelací na pana ministra životního prostředí Richarda Brabce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Zbylí kolegové a kolegyně, já mám jednoduchý dotaz. Letošní zima je velmi mírná, nevypadá to, že by přišly nějaké významné mrazy, a je zcela evidentní, že letos nebo v loňském roce namnožený hraboš polní nabude mnohonásobně větší síly a nadělá mnohonásobně větší škody. Pro některé zemědělce to znamená doslova existenční starosti. Já už jsem vás, pane ministře, interpeloval v téhle věci v minulosti, tak se chci zeptat, zdali jste pokročili a zdali už jste nějaké aspoň jednotné individuální, nebo jednotlivé individuální povolení na chemický zásah proti hraboši polnímu někde udělili alespoň v těch nejvíce postižených oblastech, neboť tam hrozí letošní rok katastrofa. Děkuji vám za vaši informaci, zdali jste pokročili, nebo zdali trvá negativní stanovisko Ministerstva životního prostředí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Interpelace bude zodpovězena písemně. Další v pořadí je pan poslanec Marek Výborný s interpelací na ministra Karla Havlíčka. Nevidím ho v sále. Je to tak? Dále je zde interpelace paní poslankyně Richterové, ani tu zde nevidím v sále. Poté paní poslankyně Golasowská s interpelací na ministryni práce a sociálních věcí.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, domácí násilí zažívá v Česku každé desáté dítě, tedy dvě až tři ve školní třídě. Závažnou formou domácího násilí podle statistiky MPSV trpí okolo 2,5 tisíce dětí ročně. Jen od ledna do srpna v loňském roce bylo utýráno šest dětí. Další tisíce jsou pak bezmocnými svědky násilí páchaného nejčastěji otcem či druhem na matce. Na včasnou specializovanou pomoc dosáhne jen nepatrný zlomek dětí. Dokonce ani pro všechny nejzávažnější případy neexistuje adekvátní forma pomoci. Než se dětem z postižených rodin dostane odborné pomoci, trvá to rok až šest let. Tou dobou už je traumatická, odborně nezpracovaná zkušenost může negativně ovlivnit do konce života.

Situaci se snaží změnit projekt Děťství bez násilí, konkrétně centrum Locika, které spolupracuje například s nadací Terezy Maxové a dalšími. To centrum se specializuje právě na práci s dětmi ohroženými domácím násilím a také s celou rodinou. Přitom na vyřešení problémů 2,5 tisíce evidovaných dětí ohrožených domácím násilím by stačilo 80 milionů korun. Například tato státem podporovaná služba již s úspěchem funguje rok na Slovensku a na Západě je už řadu let samozřejmostí.

Vážená paní ministryně, já se vás chci zeptat, zda se MPSV bude zabývat financováním pomoci dětem, obětem domácího násilí, nejenom například pro toto centrum, ale myslím celorepublikově, aby taková centra mohla poskytovat pomoc dětem, obětem domácího násilí, v celé republice. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji a slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážená paní poslankyně, děkuji za vaši interpelaci. K vašemu dotazu bych ráda uvedla, že Ministerstvo práce a sociálních věcí dlouhodobě podporuje preventivní a podpůrné projekty na podporu rodin a dětí, a to prostřednictvím dotačního titulu Rodina, který vznikl v roce 2005 a aktuálně byl navýšen o 20 % meziročně na částku 120 milionů korun pro rok 2020. V rámci tohoto programu MPSV podporuje organizace, neziskové organizace, které mimo jiné realizují aktivity týkající se prevence násilí v rodinách a propagují pozitivní rodičovství. Specificky rodinami v krizi se zabývá dotační podoblast s názvem Podpora práce s dětmi a rodinami v oblasti sociálně-právní ochrany dětí, kde jsou podporovány fyzické a právnické osoby pověřené k výkonu sociálně-právní ochrany, které nabízejí mimo jiné podporu při rozvoji rodičovských kompetencí v oblasti výchovy a péče o děti v rodinách, které se již dostaly do evidence ohrožených dětí. Jejich situaci už řeší orgány sociálně-právní ochrany dětí, viz – můžu vám pak říci jednotlivé částky, jak jsou na tom finančně v rámci dotačního programu Rodina jednotlivé organizace a jaké částky v minulých letech obdržely.

Dané aktivity jsou velmi významné právě svým působením v blízkosti rodin, kdy mohou s rodinou v krizi pracovat, nebo konají tak, aby k násilí v rodinách obecně nedocházelo, nebo naopak pomáhají skrze podporu komunity odhalovat takové případy před eskalací. Důležité je také říci, že v roce 2009 byla odstartována vládní kampaň Stop násilí na dětech, která běží kontinuálně, a rovněž v minulých letech byla vypracována Národní strategie prevence násilí na dětech v České republice pro roky 2008 až 2018 a Akční plán prevence domácího a genderově podmíněného násilí pro ty samé roky. V souvislosti s tímto tématem vám doporučujeme se obrátit zejména na Úřad vlády, který má tuto problematiku v gesci.

Aktuálně MPSV, abychom se vrátili k naší odpovědnosti, připravuje v souladu s opatřením uvedeným v koncepci rodinné politiky pracovní skupinu k problematice primární prevence a práce s rodinou. Pracovní skupina bude vznikat v průběhu prvního pololetí tohoto roku a předpokládáme zastoupení jak organizací přímo pracujících s rodinami v terénu, jako je Síť pro rodinu, Asociace manželských a rodinných poraden, tak zástupců státní správy, kterých se problematiky úzce dotýká. To znamená, kromě zástupců MPSV také zástupci již uvedeného Úřadu vlády, Ministerstva školství, ale také i Ministerstva zdravotnictví.

Pokud budete mít zájem, tak vám pak můžu sdělit ty jednotlivé částky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz.

Poslankyně Pavla Golasowská: Já vám děkuji, paní ministryně, za odpověď. Já sama spolupracuji s OSPODem, takže vím, jak to tam probíhá. Spolupracuji také se sociálně aktivizační službou pro rodiny s dětmi, jejíž účel je poskytovat vlastně nebo pracovat s rodinou a působit i preventivně.

Můj dotaz zněl spíš na to, zda MPSV chystá nějakou konkrétní podporu pro centra pro děti, které už procházejí traumaty, které si už vlastně tím domácím násilím prošly, protože si pořád myslím, že je nedostatečné finanční ohodnocení nebo finanční alokace pro centra, která by měla terapeuty a psychology pro děti a pro práci s rodinou. Protože to je opravdu – myslím si, že na to je potřeba docela dost peněz. Protože abyste dneska získala nějakého odborníka, který má třeba svoji praxi, ať už to je terapeut, nebo psycholog, tak je to všechno o penězích. Takže mně se jednalo ne o tu práci preventivní a pro tu práci s rodinou, kde se neřeší jenom domácí násilí, ale spousta dalších věcí, mně se jednalo spíš už o tu práci následnou. To znamená práce s dítětem, které si prošlo traumatem domácího násilí, ať už ono samo bylo fyzicky týráno, anebo má vlastně psychické trauma z toho, že bylo svědkem domácího násilí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, paní ministryně může odpovědět.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tak abych odpověděla, abychom nezdržovali, protože se tady páni poslanci tím zabývají. Tak já si myslím, že právě to, co jsem uvedla, že navýšení toho dotačního titulu Rodina, kde se s těmito rodinami pracuje, o 20 % je poměrně velký krok. Došlo k navýšení pod mým vedením po, tuším, třinácti letech. To znamená, že to je opravdu pokrok. A co se týká pak té práce, tak jak jste speciálně uvedla, tak tam jsme už v novele zákona o sociálních službách, ke které běží meziresortní připomínkové řízení, nebo tuším, že dneska dobíhá dokonce, a tam jsme představili také celou řadu aktivit, které mají pomoci dětem, které jsou oběťmi domácího násilí.

Je to na samostatnou diskusi. Velmi ráda, pokud budete mít zájem, tak se o tom můžeme pobavit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vám děkuji. Podle jednacího řádu poslední interpelace může být přednesena nejpozději v 17.55 hodin, takže vám všem děkuji. Konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Současně končím dnešní jednací den a schůze bude pokračovat zítra v 9.00 hodin dle schváleného pořadu schůze. Dobrý večer všem.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. ledna 2020
Přítomno: 171 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké ráno nebo dopoledne. Zahajují další jednací den schůze Poslanecké sněmovny. Je to čtvrtý jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní karta číslo 15 byla vydána paní poslankyni Zuzaně Majerové Zahradníkové.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci, případně ministři: je to ministr obrany Lubomír Metnar, omlouvá se dnes, 24. 1., a to z celého jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci resortu Ministerstva obrany.

Poslanec František Elfmark se omlouvá dnes od 12 hodin do konce jednání z rodinných důvodů. Dále se omlouvají: Vondráček Radek – zahraniční cesta, Adamec Ivan – pracovní důvody, Babišová Andrea – pracovní důvody, Balcarová Dana – zdravotní důvody, Bartošek Jan – pracovní důvody, Běhounek Jiří – zdravotní důvody, Birke Jan – osobní důvody, Blaha Stanislav – pracovní důvody, Bláha Jiří – rodinné důvody, Blažek Pavel – pracovní důvody, Farský Jan od 11.30 do 14.00 hodin – rodinné důvody, Fialová Eva – zdravotní důvody, Gazdík Petr od 9.00 do 10.00 hodin zdravotní důvody, Hanzel Tomáš – osobní důvody, Krejza Karel – osobní důvody, Levová Jana – osobní důvody, Melková Marcela – rodinné důvody, Okleštěk Ladislav – rodinné důvody, Podal Zdeněk – rodinné důvody, Pour Milan – zdravotní důvody, Pražák David od 12.15 do 14.00 hodin pracovní důvody, Rutová Miloslava – zdravotní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Ventruha Jiří – pracovní důvody, Volný Lubomír – osobní důvody, Výborný Marek od 9.00 do 10.30 hodin pracovní důvody.

Dále členové vlády se omlouvají: Babiš Andrej – pracovní důvody, Hamáček Jan – zahraniční cesta, Havlíček Karel – zahraniční cesta, Maláčová Jana – pracovní důvody, Petříček Tomáš – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Toman Miroslav – zahraniční cesta, Zaozářek Lubomír – pracovní důvody.

Takže to byli členové vlády. A ještě tady mám další omluvu. Pan poslanec Ondřej Veselý se omlouvá od 12.45 hodin dnes z pracovních důvodů.

Vzhledem k tomu, že nemáme body z bloku zákony třetí čtení, u kterých by byly splněny zákonné lhůty, a nemáme body z bloku zákony druhé čtení, které bychom dnes projednávali, budeme se tedy věnovat dalším bodům z bloku zákony – první čtení.

Nyní mám tady poznámku, že... ještě okamžiček, mám tady poznámku, že dnes mají narozeniny čtyři naši poslanci. Dnes, 24. 1., má narozeniny pan poslanec Stanislav Juránek. Mám čist i ten věk? (Z lavic: Ne.) Ne. Stanislav Juránek. Ne, toto nemyslím nijak osobně. Já nevím, jak to pan předseda měl namyšlený. Dále pan poslanec Jiří Dolejš, paní poslankyně Marcela Melková a pan poslanec Petr Bendl. Takže gratulujeme. (Potlesk.)

A nyní tady mám písemnou přihlášku na návrh změnu schváleného pořadu, nicméně vy, s přednostním právem... Ještě jednu omluvu. Pan poslanec Jan Čížinský se dnes omlouvá do 10.30 hodin z osobních důvodů.

Předseda klubu ČSSD pan poslanec Chvojka. A prosím o klid.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké ráno, kolegyně, kolegové. Samozřejmě se připojuji ke gratulaci čtyřem kolegům a kolegyním a přeji hodně zdraví a štěstí.

Chtěl bych požádat o dva bloky žádostí. Jeden bych nazval vyřazovací, druhý zařazovací. Co se týče té žádosti o vyřazení, tak bych chtěl poprosit o vyřazení sněmovního tisku číslo 92, novela zákona o zbraních, o vyřazení tohoto tisku z celé schůze, tak jak ještě poběží. To znamená, prosím o přesunutí tohoto tisku na další schůzi tak, aby na této schůzi už tento tisk nebyl.

Dále si dovoluji požádat o pevné zařazení bodu číslo 23, což je zkráceně řečeno vodní zákon, první čtení, na středu příští týden, to je 29. ledna, jako druhý bod odpoledního jednání. A potom bod číslo 34, zkráceně řečeno zákon o oběhu osiva a sadby, jako bod číslo 3 odpoledního jednání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, mám poznamenáno. Nyní mám žádost, pan poslanec Jiří Mašek chce k programu schůze vystoupit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v návaznosti na kolegu Chvojku bych chtěl požádat o vyřazení tisku 669 a jeho zařazení na nejbližší schůzi. Důvodem je, že na grémiu politických stran ve Sněmovně bylo domluveno, že tisk 669 se bude projednávat i s tiskem 92 ve společné rozpravě a vzhledem k nepřítomnosti ministra vnitra toto není možné. Takže žádám o vyřazení tisku 669. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Podívám se, zdali má ještě někdo zájem k pořadu schůze. Nikoho dalšího nevidím. Takže budeme hlasovat o těch návrzích. Já zagonguji a svolám poslance do sálu. Mezitím přečtu ještě jednu omluvu. A je to paní ministryně Marie Benešová, omlouvá se dnes na celý den z pracovních důvodů.

Jako první budeme hlasovat tři návrhy pana poslance, předsedy klubu ČSSD Chvojky.

Jako první budeme hlasovat o vyřazení bodu 92, což je zákon o zbraních, s tím, že žádostí je přesunutí na příští schůzi... (Hovor mimo mikrofon.) Pardon, sněmovní tisk 92, bod je to 29. Sněmovní tisk je to 92, zbraně, přesunutí na nejbližší... vyřazení a přesunutí na nejbližší schůzi.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 149 poslanců, pro 139, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 23, je to vodní zákon, na středu 29. 1. jako druhý bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, přihlášeno 151 poslanců, pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 34, je to zákon o osivu, na středu 29. 1. jako třetí bod odpolední schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno 152 poslanců, pro 113, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jako poslední budeme hlasovat o návrhu pana poslance Maška, a to o vyřazení tisku 669 a zařazení na nejbližší schůzi.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno 153 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k prvnímu bodu dnešní schůze Poslanecké sněmovny.

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - první čtení

Měl by tady přítomen také guvernér České národní banky Jiří Rusnok. Já ho tímto vítám. Jeho účast jsme již odhlasovali dne 22. 1., takže nemusíme znovu účast odhlasovávat.

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili ve středu 22. ledna. Obecná rozprava byla přerušena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního rozpočtového výboru poslanec Jiří Dolejš. Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které nemám nikoho přihlášeného. Hlásí se pan poslanec Munzar. Další přihlášku zatím nemám. Pane poslanče, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Já už jsem tady o té novele a o našich výhradách mluvil ve středu. Nicméně jsem asi nezachytil jednu odpověď od pana guvernéra. Zeptám se znovu. Tady padl dotaz –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid! Pane poslanče, promiňte, že vás přerušuji, protože pan guvernér sedí nahoře, tak aby vůbec slyšel ten dotaz. Takže prosím o klid! Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. My jsme se tady ptali na to, jakým způsobem banky, jestli drží, či nedrží to doporučení, které vydala Česká národní banka. Pan guvernér odpověděl, že některá banka se toho doporučení sto procentně nedrží. Tak jsem tu odpověď pochopil. Nicméně padl ještě dotaz, nebo napadl mě dotaz, jakým způsobem, jestli je tam nějaká výrazná změna, co se týká podílu nesplacených hypoték. Protože já jsem si našel statistiku, já jsem to tady ve středu říkal, že v září minulého roku podíl nesplacených hypoték klesl v novodobé České republice historicky pod 1 %. Já se chci zeptat, zda je u některé banky nějaký výrazný výkyv od tohoto údaje, řekněme několikanásobný počet nesplacených hypotečních úvěrů, jestli pan guvernér tu informaci má a zda by nám ji mohl sdělit.

Já to pokládám za velmi důležité, protože tady se argumentuje při tom navýšení kompetencí České národní banky takovým v uvozovkách strašením, že by mohlo dojít za prvé k nějakému výkyvu na trhu s nemovitostmi, to znamená, že by se třeba rapidně zvýšil počet nesplacených úvěrů, že by tady mohla být předluznost a podobně, ale zatím platební morálka klientů Komerční banky je dobrá. Tak mě zajímá, zda u nějaké banky je tomu jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan guvernér Jiří Rusnok má zájem odpovědět. To je zatím poslední přihláška. Pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Dobré ráno, vážený pane předsedající, pani poslankyně, páni poslanci. Já nemohu hovořit o individuálních datech jednotlivých úvěrových ústavů, ale nedá se říci, že by v tuto chvíli byl nějaký zásadní výkyv mezi jednotlivými bankami co do počtu těch, řekněme, klasifikovaných hypotečních úvěrů. Ten podíl je v tuto chvíli samozřejmě velmi nízký, ale odpovídá to prostě době, ve které žijeme, těm předchozím létům, to znamená, rostou nám výrazně příjmy obyvatelstva, zejména spojené s výdělky a s podnikáním, a v takové situaci by bylo nenormální, kdyby narůstaly výrazněji, dokonce kdyby neklesaly počty špatných hypotečních úvěrů.

Já už jsem o tom hovořil v minulé debatě. Ten zákon je rámec pro preventivní působení centrální banky v roli makroobezřetnostního orgánu, tak abychom ty banky dokázali zastavit, pokud by se samy z nějakých konkurenčních důvodů boje na trhu tlačily do pozic, kde by prostě míra rizika, kterou na sebe berou, byla příliš velká z hlediska budoucnosti a nějakého potenciálního šoku na trhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, zatím poslední přihlášený. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já nebudu mluvit k tomuto návrhu zákona. Využiji příležitosti, že je tady paní ministryně. My jsme tady vedli myslím ve středu debatu o zákonu o digitální dani. Já jsem upozorňoval na rizika a protopatření, vystoupení ministrů v té chvíli byla poměrně optimistická včetně ministra zahraničí, nicméně včera jsem zaznamenal oficiální vyjádření pana ministra zahraničí, že Spojené státy oficiálně protestovaly. Od té středy se na nás obrací – myslím, že nejsem jediný – mnoho českých exportérů, tak já bych chtěl jenom poprosit, až to budeme – je to ve druhém čtení, já nic nenavrhuji – aby paní ministryně, nebo kdo bude obhajovat na rozpočtovém výboru ten návrh zákona, aby s ní přišel i někdo z Ministerstva zahraničí, abychom ta rizika pečlivě zvážili na rozpočtovém výboru.

Omlouvám se, že to říkám teď, ale tím, že je otevřená rozprava, já myslím, že rozprava o novele zákona o České národní bance je v zásadě uzavřená, že jsme si řekli, co jsme potřebovali k tomuto návrhu zákona říci v prvním čtení, ale chtěl jsem, abychom tu informaci ministra zahraničí, kterou říkal myslím včera v přímém přenosu v televizi, brali vážně a abychom na ni také adekvátním způsobem reagovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (Vystoupit chce ministryně Schillerová.) Paní ministryně, momentíček, s faktickou poznámkou vás ještě předběhl pan poslanec Skopec. Dobře, dává vám džentlmensky prostor. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, děkuji za přednost. Vážený pane místopředsedo, pane předsedo, já jsem dnes měla shodou okolností ráno pracovní jednání s panem ministrem zahraničí, kde jedno z témat bylo toto jeho prohlášení do médií. Ubezpečil mě – a já to tady mohu říci – že žádné oficiální, že to bohužel tak neřekl, bylo to interpretováno nešťastně, žádný oficiální protest nemáme. Je to naprosto relevantní informace z dnešního rána. To znamená, že je to informace typu, že se potkal s panem velvyslancem, ten se ho na to ptal a pravděpodobně možná řekl třeba něco, co – u toho jsem nebyla, nebudu to interpretovat. Nemáme žádný oficiální protest. Říkám to tady odpovědně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Skopec a potom předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Jan Skopec: Dobré ráno, děkuji za slovo. Já se chci ještě jednou pana guvernéra zeptat, ono to tu při tom konci projednávání bylo takové trošku divočejší, nicméně já bych poprosil o odpověď na otázku, kolik ukazatelů, které chce Česká národní banka dostat do zákona, kolik jich dnes využívá v rámci těch doporučení. Protože pan guvernér nás uklidňoval, že to je sada nástrojů, které může

využívat všechny, jedno, podle situace na trhu. Dnes, na tom jsme se shodli všichni, je situace na trhu s hypotékami nějakým způsobem stabilizovaná, nejsou ohroženy hypoteční banky, tak se chci zeptat, kolik těch ukazatelů ve formě doporučení dneska Česká národní banka využívá. Jestli je to jedno, dvě, tři, všechny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Přečtu rychle omluvu. Pan poslanec Aleš Juchelka se omlouvá do 11.30 z pracovních důvodů. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, že vystupuji s přednostním právem, protože chci fakticky reagovat na paní ministryni a není to k tématu tohoto bodu.

Paní ministryně, pokud nám tady rizika hrozí oficiálně nebo neoficiálně, to je celkem jedno. Problém je, že řada z nás se domnívá, že nám ta rizika vážně hrozí, a proto bychom ve druhém čtení tady skutečně chtěli ujištění Ministerstva zahraničí, jak moc je to relevantní. Protože pokud dojde k nějaké obchodní válce mezi námi a Spojenými státy, tak to prostě nemůžeme vyhrát. A je skoro škoda chodit do prohraného zápasu a způsobit víc škody než užitku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S přednostním právem paní ministryně a pak se připraví pan poslanec Votava. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji mnohokrát. Budu reagovat na pana předsedu Kalouska. Zabezpečím to, aby při projednávání v druhém čtení byl přítomen ministr zahraničí samozřejmě. Ale já bych chtěla jenom upozornit, že nejsme dneska v debatě o digitální dani, ale reaguji na vás. Itálie schválila digitální daň, Rakousko – dokonce Rakousko už zvedlo ze tří na pět procent – Španělsko, Portugalsko a tak dále. Báli se? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poprosím o klid v sále, abychom slyšeli, a nyní vystoupí pan poslanec Václav Votava. Prosím máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych se vrátil zpátky k tomu, co je meritem věci, a to je zákon o České národní bance. Občas zaznívá argument, a myslím si, že jsem ho slyšel i z úst paní ministryně, že jedním z důvodů, proč Česká národní banka chce do zákona dostat ty regulativní podmínky, poměrně tvrdé, je to, že se zde rozšiřuje portfolio nebankovních poskytovatelů. Ano, nebankovní poskytovatelé jsou poskytovatelé úvěrů na bydlení nebo hypotečních úvěrů.

My jsme v roce 2016 přijali po poměrně dlouhé diskuzi zákon o spotřebitelském úvěru, který se týká i úvěru na bydlení, kde byly zpřísněny podmínky pro takové

poskytovatele. Jestliže dříve ti poskytovatelé mohli v podstatě podnikat na základě živnostenského oprávnění, dnes už tomu tak není, musí mít licenci České národní banky a musí splňovat řadu podmínek. Takže chci jenom říci, aby to nevyznívalo, ten argument, tak, jako že Česká národní banka, nebo že se nebankovní instituce dostávají mimo zorné pole České národní banky. Tam je řada podmínek. Musí mít nějaký počáteční kapitál, musí být odborně způsobilí ti poskytovatelé, musí ctít pravidla pro posuzování úvěruschopnosti žadatele, což je poměrně důležitá podmínka, musí také ctít postupy pro přijetí a oceňování předmětu zajištění toho úvěru na bydlení.

Takže jsem jenom chtěl poznamenat, že i ti nebankovní poskytovatelé úvěru jsou v zorném poli a jsou dozorovány Českou národní bankou a nemohou jen tak bezbřezě poskytovat úvěry na bydlení nebo hypoteční úvěry. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě pana poslance Martínka poprosím, aby posečkal, protože mi naskočila jedna faktická, což je pan poslanec Vojtěch Munzar, a potom se tedy připraví pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat vaším prostřednictvím na ctěného kolegu Votavu, respektive, jak zde hovořil o mimobankovních úvěrech. Já mám ještě jeden dotaz na pana guvernéra. Zda se neobává, že při nějakém zpřísnění, řekněme, procenta spoluúčasti hypotečních úvěrů a zároveň, když víme, že úspory, zejména u mladých lidí, kteří právě shánějí bydlení, jsou na velmi nízké úrovni, zda to nemůže způsobit nějaký problém, že oni se budou přirozeně snažit získat ty peníze, které nemají naspořené, nějakým jiným způsobem, budou více využívat právě nějaké nebankovní úvěrové prostředky od soukromých společností, kde ta rizika mohou být pro ně daleko větší. Takže zda se neobává, že při přílišném zvyšování spoluúčasti na hypotečních úvěrech může přirozeně na trhu s bydlením zejména u těch mladých lidí dojít k tomuto neblahému jevu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Tomáš Martínek, prosím. A poté si přeje vystoupit také pan guvernéř. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl požádat v případě, že nebude přijat ten návrh na přepracování, tak aby se hlasovalo i o návrhu na prodloužení lhůty o 20 dnů, a to z toho důvodu, že některé pozměňovací návrhy by mohly být dost složité. Například tady byly zmíněny návrhy, že by se mohl upravit návrh tak, že by banka mohla například určovat pouze dvě nebo jednu podmínku podle svého uvážení a podobně. Takže to, aby se to optimálně zpracovalo, může chvíli trvat. Z toho důvodu děkuji za případné prodloužení lhůty.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, mám poznamenáno. A nyní s přednostním právem vystoupí pan guvernér. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji vám, pane předsedající. Pokusím se stručně odpovědět.

Pokud jde o ty ukazatele, jak se ptal pan poslanec Skopeček, on se ptá na věc, kterou samozřejmě dobře ví, ale chápu, že tady jde o určitý typ divadla. Takže samozřejmě my v tuto chvíli používáme jako doporučení všechny tři ukazatele, které jsou zmíněny také v návrhu té novely. A ten důvod je jednoduchý. My reagujeme na mimořádné období velmi expanzivního trhu realit, to znamená, patříme mezi země, kde nejrychleji rostou ceny nemovitostí. To je doloženo statistikou. V posledních letech jsme v České republice zažili několik let, kdy průměrné ceny nemovitostí rostly buď téměř dvojnásobným tempem, nebo řekněme osm devět procent ročně, čímž jsme patřili mezi země s nejrychleji rostoucími cenami nemovitostí v Evropě.

V takové situaci je samozřejmě povinností toho makroobezřetnostního orgánu, čili v této situaci České národní banky, proti té situaci nějakým korektivem zasahovat. Jediné, co máme k dispozici, jsou ona doporučení. A jak je to nakonec v důvodové zprávě, nejprve jsme používali to doporučení na LTV, které hlavně reaguje na rychlý růst cen nemovitostí, a posléze dnes používáme i ta další dvě doporučení, která se týkají míry dluhového zatížení těch dlužníků, to znamená těch, kteří si ty hypoteční úvěry berou. Díky těmto opatřením, díky těmto doporučením a schopnosti banky je v zásadě vymáhat v tuto chvíli se nám podařilo mimo jiné také přispět k tomu, že ten trh se poněkud zklidnil, nicméně stále vidíme, že ceny nemovitostí mají spíše tendenci růst, samozřejmě rozdílnou dynamikou v různých lokalitách a různé kvalitě těch nemovitostí.

Pokud jde o další dotaz pana Munzara, tak samozřejmě toto riziko existovalo už při zavedení těch doporučení. Zatím jsme nepozorovali, že by se to nějak dramaticky dělo. Ono jde také o to, že i ty společnosti nebankovní, jak už bylo řečeno, podléhají naší regulaci, zejména pokud jde o ochranu spotřebitele, nikoliv pokud jde tolik o jejich kapitálové vybavení, protože tam je samozřejmě nějaké minimum, a žádnou další regulaci u těchto společností nemáme, ani není potřeba. Ale to, že by se to zadlužení nějak masově přesouvalo k těm nebankovním společnostem, o to nemám velké obavy. Ony samozřejmě i ty nebankovní společnosti se nějakým způsobem drží nějakých rizik a samotní klienti jsou si velmi dobře vědomi, že podmínky, za kterých by část toho úvěru získávali od těch nebankovních společností, jsou dramaticky horší z hlediska úrokových sazeb, ale i některých dalších podmínek, než jsou podmínky standardních hypotečních úvěrů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mi tady naskočily tři faktické poznámky, takže přečtu pořadí. Pan poslanec Jan Skopeček, pan poslanec Vojtěch Munzar a předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Takže udělují slovo panu poslanci Janu Skopečkovi. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Děkuji za odpověď panu guvernérovi. Ale kdo tu s námi hraje to divadlo? Pan guvernér říkal: vážení poslanci, schvalte to, není přece jisté, že já všechny ty tři regulace využiji. To je jenom paleta, když bude nejhůř, tak sáhnu na jeden, na dva, možná na tři. A když se zeptám, kolik jich je využíváno dneska, kdy ještě to není v zákoně, tak zjistíme, že jsou všechny tři. Tak to znamená, až tenhle zákon schválíme, že začnete využívat jenom jeden? Dva? Tři? Kdo hraje s námi to divadlo? Já myslím, že pan guvernér.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar s faktickou a připraví se Zbyněk Stanjura. Tak prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji. Já bych chtěl také zareagovat na poslední vystoupení pana guvernéra. Vy jste tady celou dobu říkal, že to jsou pouze nástroje, které by se mohly v budoucnu využít, a že není nutné třeba využívat všechny tři nástroje. Přesto jste nám teď potvrdil, že v té paletě nástrojů, v tom doporučení, všechny tři nástroje využíváte. Vy jste tady řekl, že tím reagujete na růst cen bytů. Jenomže vy jste nezareagoval na to, co jsem tady říkal já ve svém úvodním slově ve středu, a to je poznámka, že vy sice se snažíte regulovat poptávku po bydlení, ale tím se snížíte potřeba bydlet v České republice. Jenom tu poptávku přesouváte do nájemního bydlení. A ta vysoká cena nemovitostí je zejména určovaná nedostatkem na straně nabídky, a to jak sektoru vlastnického bydlení, tak sektoru nájemního bydlení, protože je prostě nedostatek bytů. A díky tomu, že tu poptávku přesunete do nájemního bydlení, tak tím způsobíte pouze akceleraci růstu cen nájemního.

Dámy a pánové, já si nemyslím, že bychom měli věnovat České národní bance takové bezlimitní pravomoci, aby mohla tímto způsobem určovat trh s byty, jakým způsobem se to navrhuje v této novele. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní s faktickou předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem se domníval a věřil jsem tomu, že debata s panem gubernérem bude jenom v odborné rovině a že politiku si necháme bokem. Nicméně pokud pan guvernér vytáhne politiku a označí vystoupení opozičních poslanců za divadlo, tak teď se nedivte tomu, co řeknu.

Vy jste si začal, pane guvernére, ne my. Já nevím, jestli to bylo divadlo. Podle mě to bylo mnohem horší než divadlo a bylo to porušení demokratických principů našeho státu. Já jsem nezapomněl, že jste se stal premiérem České republiky, aniž byste prošel volbami. Já jsem nezapomněl na to, že vláda, v jejímž čele jste stál, nikdy nezískala důvěru Poslanecké sněmovny, a tady jsem nezapomněl, že za to, že jste vedl vládu přátel Miloše Zemana, jste byl odměněn a stal jste se nejprve členem Bankovní rady a posléze gubernérem České národní banky. Tak vás žádám, abyste se do těch

politických pŭtek nepouŝtěl a udržel tu debatu v politické debatě, nebo se budeme vracet k vašemu angaŝmá ve velké politice. Děkuji. (Potlesk v lavicích ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní nemám už žádnou přihlášku, neregistruji ani žádný zájem. Ano, Václav Klaus se hlásí, takže do obecné rozpravy. Prosim, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl vyjádřit naše stanovisko k tomuto zákonu. Má části, které jsou smysluplné. Já chápu tu argumentaci, že velké zahraniční banky nejsou pod dohledem ČNB, dělají to jejich mateřské země, Holandsko, a nemáme na to vliv. Na druhou stranu tu část, kde se předává vláda nad ekonomikou ČNB, považujeme za velice nebezpečnou. Já kdybych měl jistotu, že doživotně bude guvernérem ČNB někdo aspoň tak racionální jako pan Rusnok, tak bych to byl ochoten akceptovat, ale živě si dovedu představit takové ty prezidenty Drahoše, kteří tam nejmenují Sedláčky a další kvaziekonomy, a toho bych se fakt nerad dožil, že Sněmovna nebude moci jakkoli ovlivňovat měnovou a hospodářskou politiku a skončí to naprostou katastrofou.

Takže se připojíme k zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlednu. Nemám tady žádnou přihlášku do obecné rozpravy, takže já končím obecnou rozpravu. Tází se paní ministryně a pana zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečná slova. Nemáte zájem, takže budeme hlasovat o návrzích. Já zagonguji. Nejprve budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, což je návrh pana poslance Tomáše Martínka, a dále, pakliže by tento návrh neprošel, tak budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu, což podal pan poslanec Jan Skopeček. Ano, žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlašuji a přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Myslím, že jsme tady v dostatečném počtu, takže zopakují.

Teď budeme hlasovat návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 78 přihlášeno 163 poslanců, pro 77, proti 68. Návrh na vrácení byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 79 přihlášeno 163 poslanců, pro 57, proti 75. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru

garančnímu. Já se táži, navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nikoho nevidím, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 80 přihlášeno 163 poslanců, pro 161, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Ano, takže nejprve pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Tak jak jsem řekl v té úvodní své řeči, doporučuji, aby to bylo přikázáno i hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych se připojil k té žádosti Patrika Nachera na hospodářský výbor, ale zároveň chci navrhnout, protože výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj má pod sebou podvýbor pro bydlení, tak z toho titulu navrhuji tento výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, ještě jednou. Vy navrhuje, pane poslanče, výbor pro veřejnou správu. Rozumím tomu dobře? (Ano.) Výbor pro veřejnou správu.

Přečtu dvě omluvy. Omlouvá se pan ministr školství Robert Plaga, a to dnes, v pátek, ze zdravotních důvodů, a dále pan poslanec Přemysl Mališ se omlouvá z účasti na dnešním jednání Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů.

Takže nyní tedy budeme nejprve hlasovat o návrhu pana poslance Nachera a Munzara na to, aby byl tento návrh přikázán hospodářské mu výboru.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 přihlášeno 164 poslanců, pro 77, proti 22. Návrh byl zamítnut.

A nyní druhý návrh pana poslance Munzara, aby byl návrh přikázán výboru pro veřejnou správu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 82 přihlášeno 164 poslanců, pro 75, proti 63. Návrh byl zamítnut.

A nyní ještě tady padl návrh z úst pana poslance Martínka, abychom prodloužili lhůtu na projednání o 20 dnů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 83 přihlášeno 164 poslanců, pro 76, proti 10. Návrh na prodloužení lhůty byl zamítnut.

Tímto jsme projednali veškeré hlasování k tomuto zákonu v prvním čtení. Přistoupíme k dalšímu bodu. Děkuji panu guvernérovi, že nás navštívil.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

19.

Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi představit vám návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii. Hlavním cílem návrhu zákona je poskytnutí dalšího procesního nástroje pro daňové poplatníky k případnému řešení sporů při výkladu a provádění smluv o zamezení dvojího zdanění mezi příslušnými úřady členských států Evropské unie formou arbitrážního řízení, tak jak je zakotveno ve směrnici Evropské unie.

Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění umožňují daňovým poplatníkům obrátit se bez ohledu na opravné prostředky stanovené vnitrostátním právem na příslušný orgán, v České republice jde o Ministerstvo financí nebo Generální finanční ředitelství, aby ve spolupráci se zahraničním příslušným orgánem popř. jednostranně určily, resp. určit, jak se má v daném sporném případě smlouva o zamezení dvojímu zdanění aplikovat. Nově bude stanovena maximální tříletá lhůta pro dosažení dohody těchto orgánů a nově bude mít poplatník právo požadovat k posouzení případu ustanovení panelu s nezávislými odborníky v případě, že se příslušné orgány nedohodnou na řešení případu. V případě nečinnosti příslušných orgánů nebo panelu odborníků se bude moci poplatník také obrátit na soud.

Směrnice Evropské unie reagují na skutečnost, že v některých z ostatních členských států Evropské unie je problematické dosáhnout dohody na řešení případu, například z důvodu časových prodlev, neumožňování přístupu k institutu řešení případu dohodou a podobně.

Návrh zákona transponuje evropskou směrnici a zásadním způsobem se od ní neodchyluje ani nejde nad její rámeček. Původně byl návrh předložen v širší podobě jako obecný předpis pro řešení případů dohodou podle mezinárodních smluv, ale od tohoto záměru bylo odstoupeno po jeho projednání Legislativní radou vlády a po jednání se zástupci Evropské komise a ostatních členských států. Evropská směrnice obsahuje značné množství interpretačně složitých míst, která bylo třeba vyjasňovat na

jednání se zástupci Evropské komise a ostatních členských států. Při přípravě finálního návrhu tak došlo ke zpoždění. Jde však o problematiku, která musí být ve všech členských státech řešena pokud možno jednotně. Proto byla dána přednost jednání o tom, jak má být jednotný postup podle směrnice aplikován, a vyčkání na vyjasnění pozice ostatních členských států. Podle informací Ministerstva financí na toto vyjasnění vyčkávaly také další členské státy. I v ostatních členských státech tak došlo ke zpoždění a bylo přistoupeno pouze k čisté transpozici směrnice.

Stávající prostředky řešení případů dohodou podle mezinárodních smluv zůstanou nedotčeny. Nově navržený procesní postup bude paralelní možností pro poplatníka, a to tedy pouze v situaci problémů v rámci členských států Evropské unie. Transpoziční lhůta již bohužel uplynula 30. června 2019, a proto se účinnost zákona navrhuje k 15. dni prvního kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Iva Kalátová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Iva Kalátová: Dobrý den vám všem. Děkuji za slovo, pane předsedající. Obsah předloženého vládního návrhu zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii, který je transpozicí směrnice Rady Evropské unie o mechanismech daňových sporů, popsala do detailu paní ministryně. Přesto si dovoluji zopakovat, že tato navrhovaná právní úprava přináší daňovým poplatníkům, kteří jsou daňovými rezidenty některého členského státu Evropské unie a kteří se cítí být dotčeni spornou otázkou při výkladu a aplikaci smluv o zamezení dvojímu zdanění mezi členskými státy Evropské unie, nové právní nástroje ochrany. Podle tohoto návrhu budou mít poplatníci možnost zahájit harmonizovaný postup, při kterém bude řešena sporná otázka ohledně výkladu a uplatňování smluv o zamezení dvojímu zdanění příjmu a případně majetku, a dále pak v některých fázích řízení budou moci požadovat ustavení panelu nezávislých odborníků, kteří budou problém nezávisle a nestranně řešit. Jak už tady bylo řečeno, nově také bude stanovena lhůta pro dosažení dohody těchto orgánů.

Dle důvodové zprávy je návrh zákona v souladu s ústavním pořádkem a plně slučitelný s právními předpisy Evropské unie, judikatury soudních orgánů Evropské unie, jakož i s obecnými zásadami práva Evropské unie.

Vážené dámy, vážení pánové, děkuji vám za pozornost a dovoluji si vás požádat o propuštění návrhu do druhého čtení a jako garanční navrhuji výbor rozpočtový.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Když se rozhlédnu po sále, nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Paní zpravodajka? Nemáte zájem.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Já se táži, zdali navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nikoho nevidím, takže svolám poslance do jednacního sálu, zagonguji. Mám tady žádost o odhlášení, takže vás odhlásím a všichni se přihlaste svými hlasovacími kartami.

Ještě jednou zopakují, o čem budeme hlasovat. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 84 přihlášeno 139 poslanců, pro 137, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Nikoho nevidím, takže tímto projednávání tohoto bodu končím.

Přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, znovu, dovoluji mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o bankách a zákon o spořitelních a úvěrních družstvech.

Úvodem bych ráda poznamenala, že předložený návrh zákona do značné míry vychází ze sněmovního tisku 1061, jehož projednávání nebylo minulým funkčním obdobím Poslanecké sněmovny dokončeno. Proto je nyní návrh předkládán znovu s tím, že v něm byly navíc provedeny některé dílčí změny.

Pokud jde o konkrétní obsah, tak se návrhem zákona provádějí jednak změny technického charakteru za účelem usnadnění výkladu zákona či zpřesnění, respektive doplnění implementace práva Evropské unie.

Návrh zákona současně přináší některé věcné změny. Dovolte mi, abych zmínila čtyři nejdůležitější: 1. návrh posiluje ochranu klientů bank v případech, kdy by došlo k přeměně či jakékoliv dispoziční s obchodním závazkem banky nebo jeho součástí; 2.

řeší některé problémy spojené s procesem odnímání bankovní licence a zefektivňuje jej; 3. snižuje administrativní zátěž tržních subjektů; 4. provádí dílčí změny, které souvisí se zkušenostmi z fungování českého systému pojištění vkladů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jiří Dolejš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji za slovo. Tento návrh novely zákona o bankovníctví možná nebudí takovou mediální pozornost, přesto si myslím zaslouží, abychom si ho pak v druhém čtení v klidu odpracovali, protože je relativně obsáhlý a týká se celé řady věcí, ať již skutečně klíčových, jak zmiňovala paní ministryně, nebo i možná z určitého pohledu méně významných. Je to přes třicet stran paragrafů, pro ty, co to neměli ani v ruce, aby si dovedli představit, jak obsáhlá to novela je. A nepochybně se týká i citlivých věcí, jako je například povolení k činnosti družstevních záložen, což byl určitou dobu segment našeho finančního trhu, který byl bedlivě sledován, a pokud v této souvislosti by mělo dojít k odebrání licence a řekněme odložení vykonatelnosti rozsudku správního soudu v této věci, tak je to věc jistě, jistě citlivá. Stejně tak pokud jde o financování garančního fondu, který tam je zřízen proto, abychom byli schopni dostát v případě kolapsu těm zákonným garancím. A tam je nepochybně namístě se věnovat i takovým otázkám, jako je řekněme proporcionalita těch změn při garantování jednotlivými subjekty, které do garančního fondu vkládají své peníze. Změny se budou týkat jak i soudního řádu správního, budou se týkat i ČNB samotné, která si jaksí potřebuje upravit svůj přístup do vedení centrálního registru, aby s ním mohla v těchto vybraných případech snáz pracovat. Je tam otázka rozšíření povinností pro družstevní záložny, pro kempeličky tak, aby mohly dostát těm požadavkům ze strany centrální banky, a tak dále a tak dále.

Čili snad jsem načrtl řekněme obsírnost a význam této novely a snad nikdo nenajde tam natolik závažnou politickou bombu, abychom zablokovali to řádné projednávání, protože ty věci už jsou na skladě nějakou dobu a já si myslím, že řádné projednat potřebují. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní přečtu omluvu. Paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní otevírám obecnou rozpravu, kam ovšem nemám nikoho přihlášeného, takže se rozhlédnu po sále, zdali se někdo hlásí. Nikoho nevidím, takže já obecnou rozpravu končím. Táže se na závěrečná slova – paní ministryně, pan zpravodaj? Ne. Takže se nyní budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný další návrh nevidím. Mezitím jsem již zagongoval, aby se poslanci mohli zúčastnit hlasování, takže chvilku počkáme.

Tak, budeme tedy hlasovat o tom, zdali souhlasíte s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 85: přihlášeno 151 poslanců, pro 133, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Takže já se táži, zdali má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání. Nikoho nevidím, takže já tímto projednávání tohoto návrhu v prvním čtení končím.

Máme tady další bod. Jedná se o

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - první čtení

Z pověření vlády předložený tisk uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vláda předkládá návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů. Dále budu používat už jenom slovní spojení rozpočtová pravidla. Kromě novely uvedeného zákona jsou v návrhu obsaženy novely zákona tedy o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, zákona o zemědělství, zákona o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků, zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci, služebního zákona a zákona o registru smluv. (V jednacím sále přetrvává neklid a hluk.)

V zákoně o rozpočtových pravidlech je navrženo

1. zejména zpřesnit zmocnění vydání vyhlášky o rozpočtové skladbě;
2. rozšířit rozpočtový systém programového financování o evidenci neinvestičních dotací a návratných finančních výpomocí poskytovaných ze státního rozpočtu, jedná se tedy o sjednocení evidence veškerých dotací na jediném místě v rámci jednoho systému spravovaného Ministerstvem financí;

3. stanovení povinnosti vázat prostředky na platy v organizačních složkách státu za neobsazená místa. Základní myšlenkou navrženého opatření je skutečnost, že neobsazené místo nevyžaduje nutnost shodného rozpočtového zabezpečení jako místo obsazené. V rámci snahy o úspory výdajů státního rozpočtu se navrhuje vázat prostředky na platy a související výdaje v případě, že místo je volné všechny kalendářní dny v kalendářním měsíci. První měsíc, kdy je místo volné, se však prostředky vázat nebudou;

4. zakotvení použití přebytku státního rozpočtu na snížení státního dluhu. To znamená, že v případě, že by státní rozpočet skončil v přebytku, navrhuje se jednoznačně stanovit, že tento přebytek se použije na snížení státního dluhu. Státní dluh je třeba udržet v rozumných mezích a je třeba využít každé příležitosti k jeho snížení. Pokud jde o schodek státního rozpočtu, postupy pro jeho úhradu se nemění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, já vás přeruším. Je tady opravdu hluk, už jsem byl upozorněn tady poslanci. Tak já vás poprosím o klid, aby se paní ministryně mohla vyjádřit. Tak prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo.

5. snížení penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně z 1 promile denně na 0,4 promile denně. Doposud je penále stanoveno ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den z prodlení s úhradou odvodu, které je v některých případech příliš velkou zátěží pro toho, kdo porušil rozpočtovou kázeň. Nyní se proto navrhuje penále snížit na částku 0,4 promile z částky odvodu za každý den prodlení s úhradou odvodu. Takto stanovené penále bude plnit svoji sankční funkci bez toho, aby bylo vůči porušiteli příliš zatěžující, případně likvidační. Navíc v současné době je velká část penále promíjena;

6. zpřesnění úhrady odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci;

7. zpřesnění úpravy ustanovení, která se týkají řízení státního dluhu. Jedná se o doplnění textu § 36, který jednoznačně vymezuje metodiku vykazování korunové výše státního dluhu denominovaného v cizích měnách, se zdůrazněním skutečnosti, že korunová hodnota státního dluhu, s níž souvisí úhrada jmenovité hodnoty nebo jistiny finančních derivátů, zajištěného prostřednictvím finančních derivátů, musí zohledňovat smluvní měnový kurz;

8. doplnění úpravy Národního fondu. Kromě již nyní v zákoně vyjmenovaných prostředků tvoří Národní fond i prostředky Fondu solidarity Evropské unie. Fond solidarity Evropské unie je upraven nařízením Rady číslo 212/2002 ze dne 11. listopadu 2002, o zřízení Fondu solidarity Evropské unie. Pokud jde o poskytování dotací z Národního fondu, navrhuje se vztáhnout na toto poskytování i všechna ustanovení, která se týkají poskytování dotací ze státního rozpočtu. Navrhuje se také zakotvit správné označení Evropského námořního a rybářského fondu.

Pokud jde o úpravu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, to je zákon č. 250/2000 Sb., navazuje tato úprava na zpřesnění zmocnění k vydání vyhlášky o rozpočtové skladbě a rovněž je snižováno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, stejně jako v rozpočtových pravidlech. Dále jsou v tomto zákoně provedeny legislativně technické změny.

Novely zákona o zemědělství, zákona o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci jsou předkládány proto, aby dotace a návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu podle nich poskytované byly vedeny v rozpočtovém systému programového financování evidenčně. (Trvalý hluk v sále.)

Navrhovaná novela zákona o státní službě má za cíl zjednodušit projednávání změn systemizace v průběhu roku a navazuje na navrhovanou povinnost vázat prostředky státního rozpočtu na platy za neobsazená místa v organizačních složkách státu.

Navrhovaná novela zákona o registru smluv má pouze technický charakter a jejím cílem je odkázat na správné ustanovení rozpočtových pravidel.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí za její úvodní slovo. Nyní požádám zpravodajku pro prvé čtení, paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby přednesla tuto zpravodajskou zprávu a zároveň, ještě než vám udělím slovo, paní poslankyně, požádám opět sněmovnu o klid. Zatím mám jednu přihlášku z místa do rozpravy, tu eviduji, takže pokud se někdo chce přihlásit, znovu upozorňuji, že elektronická přihláška má přednost. Máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, vážená paní vicepremiérko a ministryně financí, členové vlády, kolegyně, kolegové, co ještě dodat k tomu zevrubnému představení tohoto vládního návrhu, tak jak tady zaznělo z úst paní ministryně financí? Já si dovoluji ve své zpravodajské zprávě vyjadřovat více souhrnně.

Vládou navrhovaná předloha je svým rozsahem poměrně obsáhlá. Navrhují se novely celkem sedmi stávajících zákonů, a to kromě zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech – mimochodem, jestli jsem dobře počítala, tak od roku 2000 je to již 66. novela tohoto zákona – se dále novelizuje zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, zákon č. 132/2002 Sb., o podpoře výzkumu a experimentálního vývoje a inovací, zákon č. 151/2010 Sb., o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí, zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, a konečně zákon č. 340/2015 Sb., o registru smluv.

K nejvýznamnějším změnám tohoto souhrnu novel patří zpřesnění zmocnění k vydání vyhlášky o rozpočtové skladbě, úprava programového financování, změna

vázání prostředků na platy a souvisejících prostředků za neobsazená místa v organizačních složkách státu a úprava oprávnění Ministerstva financí k obdržení údajů o příjemech prostředků ze státního rozpočtu a další legislativně technické úpravy. Všechny tyto věci jsou upraveny zákonem, a tak změny právní úpravy proto nelze dosáhnout jinak než změnou zákona. Proto tedy ta v podstatě obsáhla novelizace celkem sedmi zákonů. Nejvýznamnější a také nejrozsáhlejší jsou úpravy právě v zákonu o rozpočtových pravidlech, ale paní ministryně to tady výstižně popsala, takže u toho už se zastavovat nebudu.

Nejsm si jako zpravodaj vědoma nějakých problematických prvků předloženého vládního návrhu, snad kromě zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, navrženého vypuštění nutnosti souhlasu Poslanecké sněmovny s použitím peněžních prostředků vytvořených v minulosti z výsledků rozpočtového hospodaření a soustředěných na zvláštním účtu státních finančních aktiv. Nicméně si myslím, že toto je spíše téma do rozpočtového výboru, kde se určitě tímto budeme zabývat.

Takže tolik má krátká zpravodajská zpráva a jako zpravodaj si nemyslím, že by tento tisk měl být přiřazen jiným výborům Poslanecké sněmovny. Myslím si, že to je tisk, který sluší a přísluší právě zatím jen rozpočtovému výboru. Takže nebudu navrhovat žádný jiný výbor ani případně podporovat zařazení do jiného výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu. Otevírám rozpravu a mám do ní zatím jednu přihlášku, a to pana poslance Ferjenčíka, kterému udělím slovo. Těžko mohu evidovat faktickou poznámku pana kolegy Bělobrádka, protože zatím ještě rozprava neprobíhá, ale pane kolego, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, my k tomuto návrhu máme několik výhrad. Ta první je asi to, že ten návrh bohužel není ambicióznější ve snaze ztransparentnit rozpočtování státu. My bychom uvítali například rozklikávací rozpočet. Ale teď tedy k tomu, co v tom návrhu je.

Já mám obavu ohledně nezamýšlených důsledků toho návrhu na vázání platů na obsazenost. On ten návrh opticky vypadá dobře, že úřad, když nemá obsazená místa, tak tedy neutratí ty peníze, jenže když zavádíme pravidlo, že pokud má neobsazená místa, tak o ty peníze přijde, tak to také vede k tomu, že ten úřad bude za každou cenu ta místa obsazovat, a ne nutně to bude ku prospěchu věci. Ono to v praxi funguje tak, že třeba část toho platu nakonec tomu úřadu zůstane pro ostatní zaměstnance, takže třeba pokud nabere zaměstnance s nízkou kvalifikací, kteří nebudou očekávat vysoké odměny, tak potom bude mít prostor skrze nabrání těchto méně kvalifikovaných zaměstnanců financovat odměny těch dalších. Takže paradoxně tenhle návrh může vést k zvýšení nákladů státního rozpočtu, zvýšení nákladů státu a zvýšení počtu státních úředníků.

Takže podle mě si to zaslouží důkladnější debatu. Mě na to upozornil přímo člověk ze státní správy, že bohužel tento jev se podle jeho názoru začne dít a v některých oblastech už se děje i dnes, že právě z obavy, aby nedošlo ke krácení rozpočtu, se za každou cenu ta místa obsazují. Já si myslím, že naopak lepší cesta by bylo naopak stanovit, kolik peněz je potřeba na zajištění určité agendy, a pak dát naopak těm úřadům větší volnost v tom, jakým způsobem budou ty svoje lidi odměňovat. Myslím si, že by to vedlo k lepším výsledkům. Tohle je jedna problematická věc.

Další problematická věc je novelizační bod 54, který umožňuje outsourcing toho, co dneska dělá ministerstvo, soukromým podnikatelským subjektům. Ve chvíli, kdy vláda deklaruje, že nesouhlasí s outsourcingem, a snaží se ho omezovat, tak si myslím, že je nešťastné zavádět tady paragraf, který umožňuje naopak část agendy státu outsourcovat na soukromé firmy. Ano, jsem si vědom, že jsou tam nějaká omezení, ale je to změna směrem k větším možnostem outsourcingu.

Pani předsedkyně rozpočtového výboru už zmiňovala problematickou pasáž ohledně omezení pravomocí Poslanecké sněmovny. Přeju tedy k té za nás nejproblematičtější pasáží a tou je otevření zákona o státní službě, což upřímně si nemyslím, že bylo vůbec nutné v tomto tisku, a zavádění dalších změn systemizace tak, aby se systemizace v části agend děla pouze u mandátu Ministerstva vnitra po dohodě s Ministerstvem financí, což znamená, že to nebude kontrolovatelné v eKLEPu, tím pádem je nabourávána možnost opoziční kontroly fungování vlády a to, jestli se skutečně ta systemizace neděje účelově kvůli nějakým nepohodlným osobám.

Z těchto důvodů navrhuji vrácení tohoto tisku k přepracování. V případě, že tento návrh nebude přijat, navrhuji prodloužení lhůt o 20 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Než udělím slovo panu poslanci Pavlu Bělobrádkovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Do 12 hodin se omlouvá pan poslanec Marian Jurečka. Nyní pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dvě poznámky. Jedna k vystoupení paní vicepremiérky.

Já se domnívám, že výbor by se skutečně měl dobře zaměřit na ten návrh, aby se přebytky státního rozpočtu daly pouze na dluh. Tomu samozřejmě rozumím. Na druhou stranu si myslím, že v některých případech je dobré si nechat volnější ruce, například pokud bude možnost nějaké investice do nějaké oblasti, která přinese dlouhodobý zisk a která bude strategická. Tam si myslím, že takhle striktní zabetonování eventuálního možného použití přebytku státního dluhu, nevím, jestli by mělo být tak striktní. Ale to je věc pro tu diskusi a chci na to jen upozornit.

A druhá věc. Souhlasím s panem kolegou Ferjenčíkem prostřednictvím pana předsedajícího, jen si nejsem úplně jistý, jestli u tabulkových míst je to možné. Naprosto souhlasím, takové volnější manažerské řízení, jako je možné ve firmách, by určitě bylo dobré, říct, tady máte objem prostředků, který si myslíme, že by byl dobrý na to, aby se zprocesovala ta funkce, a vy si už řeknete, jestli si najdete jednoho výkonného za vyšší plat, nebo méně. Ale obávám se, že ve veřejné správě to není úplně technicky možné. Pokud ano, tak jsem určitě připraven se o tom bavit, protože mi to přijde daleko pružnější a logičtější.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Bělobrádkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom v reakci na kolegu Bělobrádka objasním, co jsem měl přesně na mysli. Šlo mi o to, že návrh, který předkládá paní ministryně, fakticky dělá nějakou revoluci v systému odměňování státních zaměstnanců. Zavádí princip, že pokud úřad není obsazen, tak přichází o peníze, pokud tam nad nějakou hranici nejsou obsazená tabulková místa. Myslím si, že je namístě bavit se o tom, jak má probíhat odměňování státních zaměstnanců. Je namístě bavit se o tom, jak dosáhnout třeba nějakých úspor. Nicméně za lepší cestu než tuto, kterou navrhuje paní ministryně, bych považoval například to, že tabulkové platy budou pouze zákonné minimum a vedoucí bude moct upravit strukturu odměn na pracovišti tak, aby lépe odpovídala pracovní náplni. Myslím si, že ve chvíli, kdy tady děláme nějakou systémovou změnu, která jde přesně proti tomuto, tak jsem na to chtěl upozornit. Jsem si vědom toho, že to samozřejmě má další legislativní souvislosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Votavy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, tato materie jistě bude podrobena v rozpočtovém výboru důkladné diskusí, protože tam je řada věcí, o kterých se tam dá diskutovat. Ale já bych chtěl pouze jednu věc, a to podpořit v podstatě to, co říkal pan kolega Bělobrádek. Nevím, zda tedy je opravdu nutné a smysluplné, abychom vázali použití přebytku státního rozpočtu pouze a jenom na snižování státního dluhu. Snižovat státní dluh je samozřejmě potřeba, to nikdo nezpochybňuje. Ale omezovat použití přebytku pouze a jen na snížení státního dluhu si myslím, že není správné. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Máme tady ještě jednu faktickou poznámku, a to pana poslance Miroslava

Kalouska. A ještě než vám udělím slovo, požádám opět sněmovnu o klid. Pokud diskutujete něco jiného, než jsou rozpočtová pravidla, tak zásadně v předsáli, paní kolegyně, páni kolegové. Ještě chvilku počkáme. Děkuju. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom stručnou reakci na vystoupení pana poslance Bělobrádka i pana poslance Votavy. Možná že tahle diskuse by měla svůj smysl v roce 2015. Teď je čistě akademická. Vzhledem k předpokládanému vývoji ekonomiky a vzhledem k rozpočtové politice vlády opravdu žádný přebytek v posledních letech nehrozí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Nikdo se z místa nehlásí. Ptám se na závěrečná slova. Ano, paní místopředsedkyně vlády Alena Schillerová. Paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Budu reagovat nejdřív na připomínky k vázání míst. Pane poslanče, to už se dva roky děje. A mnohem přísněji, než to stanoví tato novela. Protože se to děje v rámci rozpočtové politiky, zákona o rozpočtu, ať už na rok 2019, na rok 2020, v podstatě vážu prostředky na neobsazená místa a ty resorty je nemají. Zavedla jsem to jako opatření, které v podstatě přineslo v roce 2019 asi 3 miliardy v rozpočtu a na rok 2020 v kombinaci se snižováním asi nějak přes 2,5, kolem 2,7 miliardy. Takže je to opatření, které je dnes mnohem tvrdší. Ale já nechci, aby to bylo otázkou jenom každoročního jednání o rozpočtu, protože ministři se mění, vlády se mění. Chtěla bych, aby toto pravidlo bylo jednou provždy v rozpočtových pravidlech a vázalo prostě všechny budoucí ministry, pokud by se samozřejmě ta úprava nezměnila. A ta úprava je postavena tak... spousta těch návrhů, které jste tady přednesl, není možných. Není možné stanovit minimální tarifní plat a maximální osobní... Máme zákon o státní službě. S tím souvisí zákon o odměňování.

Vy jste to i připustil, že to má další legislativní konsekvence. Takže abych byla spravedlivá, tak to uznávám. Určitě by to ani neprošlo. Vzpomeňte si na letošní boj za platy učitelů. Byly hádky, jestli prostě 8 % tak, 2 % tak. Takže to by bylo i obrovské téma pro tripartitu. Takže takové legislativní změny vidím jako nereálné.

Ale vidím jako reálné, a ještě to vysvětlím, prostě tady není možné, že by obsazovali za každou cenu. Člověk, který vám to řekl, vám to neřekl prostě přesně. Možná bude lepší si promluvit třeba s nějakým státním tajemníkem nebo s panem Postráneckým. Každé to systemizované místo má předepsané parametry, to znamená vzdělání, další požadavky, určitá třída atd. To není možné obsadit prostě někým nekvalifikovaným. A toto je tlak na resorty. Oni to nemusí obsadit do těch dvou měsíců. Samozřejmě. Ale ty peníze počínají druhým měsícem – ještě zdůrazňuji s výjimkou pracovní neschopnosti, tu jsme vyňali. Nebudeme trestat někoho, že je dlouhodobě nemocen nebo na mateřské. To je z toho vyňato. Prostě budeme vázat. A nevážeme je v celém objemu, ale budeme je vázat ve výši prvního tarifního stupně té

dané platové třídy. A je to prostě jakási motivace. Je to prostě jakási úspora, po které voláte, slyším to tady při každém jednání o rozpočtu. A já chci, aby to bylo v rozpočtových pravidlech. A toto považuji za absolutně klíčové a pro mě revoluční. A nechci se o tom hádat každý rok při sestavování rozpočtu. (Velký hluk v sále.)

Takže není to v celém objemu. A je to motivace, protože byly resorty v minulosti... Vezměte si, že celá léta to nikoho netrápilo. Ať byl ministr, kdo chtěl, nikoho to netrápilo, že se dávají peníze za neobsazená místa. A já prostě chci, aby i oni byli pod určitým tlakem, aby se snažili ta místa obsadit, protože byly resorty, které záměrně neobsazovaly místa a ty peníze šetřily.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní místopředsedkyně vlády, já vás přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid! Je tady nesmírný hluk a jsme v závěrečných slovech předkladatelky a případně zpravodajky, budeme rozhodovat. Pokud opravdu diskutujete něco jiného – v předsáli! Děkuji. Pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Takže já jsem naopak čekala pochvalu od opozice za toto ustanovení.

Co se týče použití přebytku na něco jiného než na snížení státního dluhu – ta debata je taková úsměvná. Já si vzpomínám, že pan premiér, když byl ministr financí, mně říkal, že se o tom pořád debatovalo na té poslední vládě, jestli to použít na to, na ono. Ta debata je samozřejmě virtuální. Přebytek v době, kdy se o něm rozhoduje, tak už zas je tam jakýsi posun v čase a použití na snížení státního dluhu si myslím, že je velice důležité. My jsme přebytek a vyrovnaný rozpočet měli teď za sebou několik let. A možná jste si všimli, zajímavé, že o tom se mlčí – pane předsedo Kalousku – Eurostat vydal statistiku tento týden, mám to když tak na svém twitteru, kde uvedl, že čtvrtý nejnižší státní dluh v EU patří České republice. Takže to bych chtěla připomenout. Nevzpomínám si, kdy by takové ekonomické výsledky Česká republika měla. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové. Ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Pokud tomu tak není, tak než přejdeme k dalšímu, tak konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to mezi 10.20 a 12.00 z pracovních důvodů pan poslanec Julius Špičák se omlouvá.

Nyní budeme, protože nebyl návrh na vrácení nebo na zamítnutí, rozhodovat o příkázání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázat jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování, a to k hlasování číslo 86, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro příkázání. (Ohlasy z lavic.) Tak prohlašuji hlasování číslo 86 za zmatečné. Požádám tedy o upřesnění paní zpravodajku. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, vážený pane místopředsedo. V rozpravě zazněly dva návrhy, a to návrh na přepracování a poté, pokud by tento návrh nebyl schválen Poslaneckou sněmovnou, tak budeme hlasovat další návrh, což je prodloužení lhůty o 20 dní. Tyto dva návrhy zazněly v rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zachytil jsem to prodloužení, ale to se hlasuje až po příkázání. Dobře. V tom případě vás odhlásím všechny, požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat v hlasování číslo 87 o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahájil jsem hlasování 87 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 87, ze 150 přítomných pro 63, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Takže budeme hlasovat o příkázání. Opakuji, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Žádný návrh na jiný garanční výbor jsem neobdržel.

Rozhodneme v hlasování číslo 88, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro příkázání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 88, z přítomných 152 poslanců pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Pan kolega Ferjenčík se hlásí. Jaký výbor navrhuje, pane poslanče?

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že ten návrh se týká ještě rozpočtů územně samosprávných celků a navíc se otvírá služební zákon, tak navrhuji výbor pro veřejnou správu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě někdo? Jiný návrh nemáme.

O návrhu na příkázání výboru pro veřejnou správu rozhodneme v hlasování číslo 89, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 89, ze 152 přítomných pro 68, proti 35. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů, a to v hlasování číslo 90, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 90, z přítomných 154 pro 71 poslanec, proti 52. Ani tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu. Jinému výboru nebylo přikázáno a lhůta k projednání zůstala podle zákona 60 dnů. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajce a končím bod 21.

Pokračovat budeme bodem číslo

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 689/ - první čtení

Požádám, aby z pověření vlády předložený návrh uvedla ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a aby u stolku zpravodajů zaujal své místo pan zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Roman Sklenák. Ještě než požádám paní ministryni o úvodní slovo, opět požádám sněmovnu o klid! (Vyčkává se.) Doufám, že je tu dostatečný klid, abychom mohli slyšet úvodní slovo ministryně práce a sociálních věcí vlády České republiky Jany Maláčové. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony. S obsahem návrhu zákona vyjádřili souhlas všichni sociální partneři, kteří spolu se zástupci vládní koalice uzavřeli dne 14. října 2019 tzv. písemnou džentlmenskou dohodu o podpoře tohoto návrhu.

Návrh reaguje na potřeby praxe a směřuje ke snížení administrativní náročnosti, dále reflektuje nejnovější judikaturu Nejvyššího soudu České republiky a též Soudního dvora Evropské unie.

Navrhuje se především následujících sedm věcí:

Za první, zakotvení nového institutu sdíleného pracovního místa umožňujícího flexibilní zapojení zaměstnanců s kratšími úvazky za účelem zejména sladování práce a rodiny. Česká republika je v podpoře flexibilních nebo částečných úvazků na chvostu EU.

Za druhé, koncepční změna dovolené přinášející spravedlivější postup při stanovení délky dovolené a jejím čerpání.

Za třetí, změna v oblasti náhrady škody a nemajetkové újmy.

Za čtvrté, zpřesnění úpravy doručování, které zejména administrativně odlehčí zaměstnavatelům.

Za páté, zpřesnění úpravy přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.

Za šesté, prohloubení prevence pracovních úrazů a nemocí z povolání.

A za poslední, za sedmé, snížení administrativní náročnosti při vydávání potvrzení o zaměstnání.

Současně návrh obsahuje transpoziční část, pokud jde o problematiku vysílání zaměstnanců podle směrnice Evropského parlamentu a Rady z roku 2018 č. 957 z 28. června 2018.

Lhůta pro implementaci směrnice je do 30. července tohoto roku. Proto se navrhuje dělená účinnost novely, a to s tím, že transpoziční část k vysílání zaměstnanců v rámci nadnárodního poskytování služeb musí nabýt účinnosti dnem

30. července tohoto roku, k 1. 7. tohoto roku mají nabýt účinnosti ta opatření, která nejsou vázána na veřejné rozpočty, a ke dni 1. 1. 2021 úprava sdíleného pracovního místa a dále změny v oblasti dovolené, náhrady škody a nemajetkové újmy, jakož i prevence pracovních úrazů a nemocí z povolání.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi vás požádat o podporu tohoto potřebného zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové za úvodní slovo a požádám o úvodní slovo zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Romana Sklenáka. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jak již sdělila paní ministryně, projednáváný tisk přináší celou řadu změn. Nemění jen zákoník práce, ale i zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, zákon o vojácích z povolání, zákon o zaměstnanosti a zákon o inspekci práce. Cílem návrhu je implementovat právo Evropské unie a provést i další změny nevyhovujících ustanovení zákoníku práce na základě shody sociálních partnerů. Zohlednit je třeba také vývoj judikatury českých soudů i Soudního dvora Evropské unie.

Novela transponuje směrnici Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 2018/957 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Pro úplnost uvádím, že lhůta pro provedení transpozice této směrnice je do 30. července 2020. Změny provedené v této směrnici je třeba promítnout do stávající úpravy podmínek vysílání zaměstnanců v rámci nadnárodního poskytování služeb, jak je obsažena především v § 319 zákoníku práce. Do právního řádu je proto třeba zavést povinnost uživatele v dostatečném předstihu informovat agenturu práce, která k němu dočasně přidělila zaměstnance k výkonu práce, o tom, že tohoto zaměstnance vyšle k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území jiného členského státu Evropské unie.

Směrnice dále rozšiřuje povinnosti zaměstnavatele při poskytování odměny za práci, a to pokud jde o všechny povinné složky mzdy a platu vyplácené zaměstnanci vyslanému v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, dále při poskytování náhrad cestovních výdajů vyslanému zaměstnanci při cestách konaných za účelem výkonu práce nebo v souvislosti s ním ve smyslu § 152 zákoníku práce mimo jeho obvyklé místo výkonu práce na území České republiky a konečně zaměstnavatelům ukládá povinnost zajistit standard ubytování vyslaným pracovníkům, pokud je ubytování poskytováno zaměstnavatelem mimo jejich obvyklé místo výkonu práce.

Rovněž je nezbytné v souvislosti s rozšířením působnosti směrnice na odvětví silniční dopravy zavést pro toto odvětví přechodnou úpravu.

Dále novela zcela zásadní změnu přináší v úpravě dovolené. Dochází k opuštění dovolené za odpracované dny a vznik práva na dovolenou je založen na týdenní pracovní době, od níž se odvozuje i délka dovolené.

Návrh zákona dále zavádí institut sdíleného pracovního místa jako nové formy flexibilního režimu práce. V oblasti přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů se stávající znění zprášuje.

Další změna se týká úpravy doručování, kde se zjednodušuje doručování písemností zaměstnavatelem. Zavádí se dále fikce doručení při doručování písemností zaměstnavateli, který se fyzicky nenachází v místě zapsaném ve veřejném rejstříku, a tím doručení znemožňuje.

Předložený návrh obsahuje i změnu úpravy náhrady škody a nemajetkové újmy. V této souvislosti se navrhuje zavedení pevného mechanismu pro valorizaci náhrad svázaného s růstem průměrné mzdy v národním hospodářství.

Závěrem mi dovoluete, abych uvedl, že návrh zákona byl projednán v připomínkovém řízení a vládě k projednání byl předložen bez rozporů. Legislativní rada vlády návrh zákona projednala 28. listopadu 2019 a doporučila vládě jej schválit. Tak se stalo na jejím jednání 16. prosince 2019. Poslanecké sněmovně byl pak návrh zákona předložen 2. ledna letošního roku a téhož dne byl rozeslán poslancům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím čtyři přihlášky, a ptám se paní poslankyně Pekarové Adamové, jestli chce využít svého přednostního práva. (Chce.) V tom případě jí udělím slovo jako první vystupující. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nestává se příliš často, že u novely zákoníku práce, která obsahuje tolik změn, které tady byly zmíněny jak předkladatelkou, tak zpravodajem, bychom nacházeli u větší části shodu než naopak. To samo o sobě je, myslím, docela pozitivní zpráva i pro předkladatele. Zákoník práce je samozřejmě materie velmi složitá, velmi zásadní pro zaměstnavatele i zaměstnance a určitě by si zasloužil, aby byl přizpůsoben tomu, že už žijeme v 21. století. Zasloužil by si velkou, komplexní novelizaci, a byť se tato novelizace za tak zásadní a velkou změnu počítat určitě nedá, tak celá řada z těch změn, které obsahuje, jde určitě dobrým směrem.

Proto mě mrzí, že jedna z těch částí, která je velmi vyzdvihována jako skvělé řešení, je spíše cestou, která je zbytná, která by v tom zákoně být vůbec nemusela. Asi tušíte, že se jedná o sdílená pracovní místa. Být tedy panuje shoda na tripartitě tady na této novele, což je poměrně vzácná věc, tak si myslím, že řešení této problematiky právě formou ustanovení nového paragrafu je opět zbytečnou administrativou pro zaměstnavatele.

Zkušenosti podnikatelů, se kterými hovořím o právě flexibilních a částečných pracovních úvazcích, totiž hovoří o úplně jiném problému, který tento zákon neřeší. A totiž to, že opravdu jsou flexibilní nebo částečné úvazky pro ně prostě dražší. Tedy ten problém není v tom, že by nebyli schopni rozvrhnout pracovní dobu zaměstnanců na částečných úvazcích, které jim pokrývají třeba jeden plný úvazek, to si myslím, že je tak jednoduchá organizační věc, že kdokoli z nás kdykoli byl zaměstnán nebo sám zaměstnával, tak ví, že je opravdu jednoduchá domluva mezi zaměstnanci a zaměstnavatelem, ale problémem je to, že tyto úvazky jsou prostě pro zaměstnavatele dražší.

Já se dlouhodobě snažím řešit problematiku právě částečných úvazků a této flexibility zaměstnávání, která je velmi žádaná, v zahraničí naprosto běžná a mnohem využívanější než u nás, a stále se nedaří nacházet shodu tady u nás v Poslanecké sněmovně na tom, že to řešení je tady už dávno, že už ho tady máme předložené společně s dalšími kolegy a kolegyněmi mnoho měsíců, možná už se to dneska dá počítat na roky – totiž ve výpočtu odvodů za tyto úvazky. Pokud bychom tuto novelu, kterou tady máme předloženou – a já jsem se opakovaně snažila, abychom ji předjednali nebo dali na program na nějaké místo, kde by se na ni skutečně mohlo dostat, tak bychom vyřešili problém částečných úvazků, mnohem více bychom pomohli zaměstnavatelům a zaměstnancům než právě zřizováním sdílených pracovních míst, tedy tady tohoto ustanovení zákoníku práce, a bylo by po problému.

Náš návrh totiž řeší tu příčinu. Řeší tu příčinu, že jsou ty úvazky dražší. A tento návrh řeší tedy jenom další přidání administrativy. A jak v jiných částech této novely opravdu administrativa ubývá, tak tady jí přibývá. Proto si myslím, že vydávat toto za řešení celkově nedostatečného počtu těchto úvazků, po kterých mnohdy touží rodiče malých dětí nebo ženy, muži na rodičovské, lidé, kteří jsou třeba v předdůchodovém věku nebo chtějí zvládat třeba ještě péči o své blízké, stárnoucí rodiče nebo další členy rodiny, tak je falešné.

Proto vás opakovaně žádám, abychom se pokusili tedy ten návrh zákona, byť je opoziční, a vím, že to mnohdy koaličním poslancům není po chuti se k němu postavit čelem, tak abychom se k němu čelem postavili a konečně i projednali, posunuli minimálně aspoň dál, ať máme šanci ještě v tomto volebním období s touto neuspokojivou situací něco udělat. Skutečně pomoci těm, kteří chtějí pracovat, ale nemohou na plný úvazek ať už z jakéhokoliv důvodu.

Mě by tady zajímalo právě k těm sdíleným pracovním místům několik věcí na paní ministryni. Totiž na výboru pro sociální politiku už dříve tato materie byla řešena a tam jsme se dověděli jednu věc, která je podle mě typicky socialistické, nevhodné řešení. Totiž že je v plánu pro zaměstnavatele zavést nějaké dotace na sdílená pracovní místa. To znamená motivovat zaměstnavatele k tomu, aby na jedno pracovní místo a plný úvazek vzali dva lidi po částečných úvazcích, že bude motivace formou dotací.

Směřem k tomu, co jsem sama říkala, že je hlavní příčinou, tedy vysoké odvody, zbytečně vysoké odvody tady u těch úvazků, tak uvidíme, že se drbeme pravou rukou za levým uchem. Je to přesně nesmysl řešit v tomto případě nějakou subvencí

poptávku, nebo řekněme nabídku právě, která by mohla být ze strany zaměstnavatelů, a poptávku ze strany zaměstnanců. A místo toho, abychom celkově ten systém udělali levnější, jednodušší, tak ho komplikujeme a překombinovááváme natolik, že ty peníze, které zbytečně vybereme, dáme na nějakou kupičku, kterou pak přerozdělí nějací úředníci, kteří rozhodně nebudou pracovat zadarmo. Takže to celé bude naopak stát ještě víc.

Takže tohle mně přijde jako zásadní informace, která tady nezazněla při představení toho zákona. Nevím, jak tedy v současné chvíli Ministerstvo práce a sociálních věcí se k tomuto staví a zda opět opravdu bude chtít to řešit naprosto nesystémově.

Další otazník, který nad tím visí, je, jestli jsme se předtím, než jsme se pustili a než sem úředníci na ministerstvu pustili ty práce na této novele a na ustanoveních právě týkajících se sdílených pracovních míst, podívali na zkušenosti ze zahraničí. Podle mých informací, já si teď sbírám ještě z dalších států, jsou země, které se touto cestou pokusily jít, jako třeba Francie, a po několika letech vyhodnotily, že to byl směr špatný, a začaly tedy obracet a celé takovéto ustanovení v zákoníku práce rušily. A zrovna Francie, která zákoník práce má asi tak ještě trojnásobně početný co do počtu stran, by nám asi příkladem být neměla. Ale v tomto případě, pokud i oni sami právě vyhodnotili tu cestu jako slepou, tak nechápu, proč my bychom se na ni měli vydávat.

Proto by mě zajímalo od paní ministryně, pokud mě vnímá vůbec, jestli si tady toto vyhodnotili a jestli tuto zkušenost anebo i další, z jiných zemí, právě zohlednili, a tedy ten předchozí rok tak samozřejmě platí.

Budu ráda, když to samozřejmě velmi detailně probereme i na výboru pro sociální politiku, kam tato materie patří. Ale myslím si, že by se této novele měl věnovat i výbor hospodářský, protože samozřejmě se to bude týkat podnikatelského prostředí v ČR velmi významně. A byť tedy tam panuje shoda na tripartitě, tak věřím tomu, že i tam by tato materie měla být probrána.

Děkuji aspoň vám, kteří jste mě poslouchali, za pozornost a doufám, že paní ministryně odpoví na otázky ještě v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové Adamové za její vystoupení. Pokračovat budeme vystoupením pana poslance Stanislava Grospiče. Připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Paní poslankyně jistě potom upřesní, jestli hospodářský výbor bude navrhovat asi jako garanční, nebo jako další výbor, to jistě dojedná i se zpravodajem. Nyní tedy pan poslanec Stanislav Grospič. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, vážená paní ministryně, dovolte mi, abych se vyjádřil také i za klub KSČM i sám za sebe k předkládané novele zákoníku práce.

Není asi žádným tajemstvím, že jsme dlouho, a velice dlouho, čekali na to, že by měla dojít avizovaná novela do Poslanecké sněmovny z pohledu vlády. A rozumím i tomu, že bylo velice obtížné dosáhnout shody v rámci tripartity na tom, v jaké podobě by měla přijít novela, která alespoň zčásti eliminuje různé přístupy k pojetí pracovního práva ze strany zaměstnavatelů, ale i zástupců zaměstnanců, tedy především odborových svazů.

Mám trochu obavu, že předkládaná novela, byť se tváří, že je vlastně pouze zejména novelou transpoziční k směrnici Rady a Evropského parlamentu, tak trošičku v tomto smyslu není upřímná, protože se nezabývá především a zejména touto transpozicí, ale skrývá v sobě řadu zásadních problémů, které otevírá a které z mého pohledu, z pohledu myslím si ale i zaměstnanců a odborových svazů, nejsou úplně rozhodující a natolik problémové, že by si vyžádaly zásadní změnu. Narážím tím na otázku zcela zásadní změny výpočtu kalendářní dovolené a samozřejmě také na otázku sdíleného pracovního místa.

Chtěl bych říci, že současný zákoník práce zná možnosti, jak vyjit vstříc v zaměstnání třeba matkám s dětmi nebo osobám, které se starají o jinou, třetí osobu a nemohou vykonávat práci na plný úvazek nebo potřebují úpravu pracovní doby. A nemyslím si, že návrh na sdílené pracovní místo, zvláště v té podobě, jak je navržen v předložené novele, přinese odlehčení administrativní zátěže pro zaměstnavatele, ulehčí zaměstnancům, povede k stabilizaci pracovního trhu, který zatím zažívá relativní konjunkturu, je vyšší poptávka po pracovní síle než v dobách hospodářských recesí, a trochu žije v iluzích, že se touto formou, kterou zavedeme, nebo chce vláda zavést do pracovního práva, předejde v případě příchodu větších recesí také i problematice, že může růst počet nezaměstnaných, tedy lidí odkázaných na určitou formu podpory ze strany státu.

Myslím si, že sdílené pracovní místo je pojem, který není úplně vlastní kontinentálnímu evropskému právu, a jeho implementace v této podobě je velice problematická. Chtěl bych říci, že z právních systémů, z kterých je tato věc implementována do kontinentálních právních systémů, naopak zase neznají krátkodobé formy pracovních úvazků, nebo se běžně nepoužívají, anebo formy, jako je dohoda o pracovní činnosti nebo dohoda o provedení práce. Takže ono to není tak úplně jednoznačné, že zavedeme-li tento moment do pracovního práva, povede to ke kýženému efektu, a může to naopak vyvolat řadu sporů, řadu výkladových sporů, řadu pracovníprávních sporů a vůbec to nemusí jít k ulehčení situace zaměstnanců, ale ani samotných zaměstnavatelů, kteří mohou mít problém s tím, jak si zabezpečí vlastně sjednaný objem výkonu práce.

Co se týká oblasti dovolené, tady bych chtěl především připomenout jeden zásadní moment. V samotné novele a v důvodové zprávě je uveden výpočet variantní, který se týká § 211 až 214 a potom § 213 a následujících, situací, jak bude tento výpočet probíhat při tom, kdy zaměstnavatel poskytuje nadstandardně – protože zatím máme v zákoně stanoveny čtyři týdny základní výměry kalendářní dovolené. A tento návrh jej nijak dále neposouvá, přestože ví, že ve Sněmovně leží návrh na pětítýdenní kalendářní základní výměru dovolené, a počítá těžkopádnějším systémem než v dosavadní právní úpravě s tím, že bude vycházet z 52týdenní pracovní doby, ale

přepočítává to velice složitě na pracovní hodiny, s tím, že on sám přiznává, že ve variantě při situaci, kdy zaměstnavatel bude akceptovat pět týdnů kalendářní dovolené, tak zaměstnanec za určitých okolností bude přicházet o devět pracovních hodin, které bude v podstatě obětovat vůči zaměstnavateli, a nebude se k nim přihlížet, pokud půjde o čtyři týdny pracovní dovolené, tedy tu úpravu, která je zákonem dána a pod kterou by se vlastně nemělo jít, tak v této variantě se předpokládá, že i při přepočtu tady pracovní kalendářní dovolené se nebude přihlížet k šesti pracovním hodinám, které budou na celé násobky. A takto bych mohl pokračovat.

Myslím si, že to není dobré a není standardní. Myslíme si, že není vůbec dobré, když i vláda se vydá cestou preference krátkodobých pracovních úvazků, krátkodobých forem preference zaměstnávání na kratší úvazky, že se nejenom maminek s dětmi dotýká otázka stability a ekonomické jistoty a že by naopak měl být vytvářen tlak na to, abychom podporovali dlouhodobé pracovní úvazky, plnohodnotné pracovní úvazky.

A pokud se diskutuje – a tady byla zmíněna i Francie – o otázkách třeba zkrácení pracovní doby, a je to téma velice žhavé i v České republice, tak je to samozřejmě problematické z hlediska rozvrhu pracovní doby, z hlediska toho, jestli se bude krátit poměrně délka pracovní směny, či se bude krátit týdenní rozvrh, měsíční rozvrh pracovní doby. Tomu rozumím. Na druhou stranu si myslím, že určitým řešením je uzákonit to, co je běžnou praxí u téměř 80 % zaměstnavatelů, a to je ona pětitýdenní základní výměra kalendářní dovolené. Myslíme si, že to je možné. Koneckonců i při zachování onoho přepočtu na hodiny by bylo možné udělat tento úkrok a vydat se touto cestou, protože praxe v podstatě zná tento způsob, a hlavně náš právní řád přináší sám o sobě nerovnost, protože zaměstnanci, kteří se řídí služebním zákonem, zaměstnanci řady specifických profesí již mají i zákonem stanovenou pětitýdenní nebo i delší základní výměru kalendářní dovolené, takže v tomto ohledu by bylo spravedlivé vůči všem zaměstnancům tento návrh zohlednit. Možná by se tím vyřešil v prvním kroku problém otázky zkracování délky pracovní doby a jejího promítání do zákoníku práce a nemusely by se volit tak složité formy, jako je například otázka sdíleného pracovního místa.

Rozumím tedy dohodě, ke které se dospělo, musím však říci, že ne všechny odborové svazy jsou s tímto výsledkem spokojeny. Musím říci, že se Komunistická strana Čech a Moravy domnívá, že vedle nutné transpozice, která se týká – a je popsána v návrhu zákoníku – i některých příkladů dopravy, nebylo potřeba a není potřeba přecházet nesystémově ke změně výpočtu kalendářní dovolené, že to je věc, která bude k tíži budoucí stability pracovního práva. Jenom připomenu, že samotný zákoník práce od doby svého vzniku – a my jako komunistická strana považujeme za úspěch, že se tehdy přijal zákon číslo 262/2006 – byl 52krát novelizován a čtyři další novelizace jsou otevřeny a leží v této Sněmovně a jsou rozjednány. I tuto skutečnost je potřeba zohlednit.

Vyjadřuji tedy velice opatrný přístup k navržené novele a předem avizuji, že pokud by došlo k tomu, že by tato novela nedoznala změny v průběhu svého projednávání, pak by asi byla velice složitá podpora ze strany Komunistické strany

Čech a Moravy. Dovolil bych si tady také navrhnout prodloužení lhůty k projednávání o 20 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi za jeho vystoupení. Než budeme pokračovat, konstatuji dvě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od pana poslance Jana Čížinského od 10.30 do konce jednacího dne a od pana poslance Jana Volného od 11 hodin do 14 hodin dnešního jednacího dne.

Nyní tedy pan poslanec Vít Kaňkovský, připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážené ministryně, ministři, milé kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych se sám za sebe i za klub KDU-ČSL vyjádřil k předložené vládní novele zákoníku práce. Trochu navážu na své předřečníky.

I já oceňuji to, že sem novela zákoníku práce dorazila, byť to bylo částečně vyvolané nutnou transpozicí evropské legislativy, ale všichni víme a očekávali jsme i podle vyjádření jak paní ministryně, tak celé vlády na začátku volebního období, že se chystá na komplexní novelu zákoníku práce, a byla několikrát avizována. Těšili jsme se na to, že skutečně zákoník práce, který má v praxi řadu obtíží, bude novelizován tak, aby se legislativní praxe přiblížila tomu, co moderní zaměstnávání vyžaduje.

To, co zde bylo představeno, je jistě dobrým materiálem k diskusi. Těch sedm základních oblastí, které tato novela obsahuje, jsou jistě oblasti, které je potřeba diskutovat. I já se připojuji k tomu, že například sdílené pracovní místo vnímám jako možnost k tomu zlepšit sladování pracovního a soukromého života, ale navázal bych na slova kolegyně Markéty Pekarové Adamové, že si nejsem jistý, že tak jak je to sdílené místo zakotveno, skutečně přinese to, co bychom od toho očekávali. Nechci to ale v tuto chvíli rozvíjet, určitě se k tomu budeme velmi poctivě vyjadřovat ve výboru pro sociální politiku a možná i v některých dalších výborech.

Co mně v té novele chybí a co mě i velmi mrzí, je to, že pokud se bavíme o sladování profesního a soukromého života, tak těch problémů je mnohem více a jenom institut sdíleného pracovního místa je nevyřeší. Kolegyně Markéta Pekarová Adamová tady zmiňovala ten zásadní fakt, že pro to, aby zaměstnavatelé byli vstřícnější k tomu umožňovat zkrácené úvazky, umožňovat sdílená pracovní místa, tak by potřebovali jeden zásadní krok – aby se jim to neprodražovalo. O tom jistě bude ve výboru pro sociální politiku velká diskuse.

Ale je celá řada dalších oblastí, které zejména maminkám na rodičovské nebo i maminkám, které už jsou po rodičovské, ale potřebují se v části dne starat o své děti, znepríjemňují život. Těch oblastí je mnohem více. Pokud si zažádají například o zkrácený úvazek, tak v tuto chvíli nemají jistotu, že v době, kdy je zhoršená

zaměstnanost, kdy vzroste míra nezaměstnanosti, když si požádají opět o navýšení zkráceného pracovního úvazku na plný, že jim zaměstnavatel vyhoví. To je poměrně zásadní aspekt, kdy se mnohdy maminky rozhodují, zda si požádají o zkrácený úvazek, nebo nepožádají. To je třeba institut, který by podle mého názoru tato novela měla řešit. My jsme to předložili v poslanecké novele, ale ta je někde daleko, daleko v pelotonu neprojednaných poslaneckých novel a je otázka, kdy se na ni dostane. Naší ambicí je tuto otázku otevřít a případně formou pozměňovacího návrhu do této novely vložit.

Mohl bych zmínit ještě celou řadu dalších oblastí, které současná praxe aplikace zákoníku práce přináší, které jsou problematické. Nebudu je tady zmiňovat, myslím si, že to je spíše na fórum výboru pro sociální politiku.

Ale jednu oblast zmínit musím. My jsme na začátku volebního období společně s kolegou Patrikem Nacherem předložili poslaneckou novelu, byl to tuším sněmovní tisk 22, jeden z prvních v tomto volebním období, který se snažil pomoci takzvaným rentistům. Jsou to lidé, kteří byli postiženi pracovním úrazem nebo mají chorobu z povolání, která výrazným způsobem omezuje jejich pracovní schopnost. A tyto lidé jsou dlouhodobě diskriminováni a v podstatě jsou potrestáni ve chvíli, kdy dojde k navýšení minimální mzdy, protože každé navýšení minimální mzdy znamená, že jim bude snížena vyplácená renta. Ta renta je vlastně odškodnění za tu ztrátu jejich pracovní schopnosti následkem pracovního úrazu nebo choroby z povolání.

My jsme se to snažili nějakým způsobem řešit zafixováním té minimální mzdy. Nakonec došlo k tomu, že jsme ten návrh stáhli a vláda si ten návrh v malinko pozměněné podobě osvojila a my jsme ho zde i společně schválili. Bohužel se stalo to, co jsme neočekávali a co si nikdo nepřál. Pojišťovny si výklad této novelizační změny vyložily po svém a situace alespoň části těch rentistů – a zdůrazňuji rentistů, nikoliv rentiérů, ti takové potíže nemají – se bohužel nezměnila. Oni stále při navýšení minimální mzdy přijdou o část vyplácené renty. A věřte, že je to pro ně velmi, velmi smutná zpráva a že je to velmi ponižuje.

Takže já jsem předpokládal, že Ministerstvo práce a sociálních věcí v této novele vyjde vstříc těmto lidem, kteří už byli ne vlastní vinou výrazným způsobem potrestáni, protože pracovní úraz ve valné většině případů není zaviněn tou osobou, stejně jako choroba z povolání není vinou té osoby. My jsme během těch posledních let s kolegou Josefem Hájkem, který je v tom velmi aktivní, a v poslední době i s kolegou Černohorským absolvovali nespočet jednání s rentisty, se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva průmyslu a obchodu, se zástupci pojišťoven a snažili jsme se přesvědčit Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby problém rentistů řešilo. Bohužel do této doby žádné řešení není na stole. A já jsem očekával, že tato novela se tímto velkým problémem bude zabývat.

Možná si řeknete, že to není tak zajímavé, že se to týká pouze – a říkám to v uvozovkách – pouze několika tisíc obyvatel této země. Ale je to několik tisíc obyvatel této země, kteří byli osudem postiženi, a my je trestáme tím, že při každém navýšení minimální mzdy jim snížíme vyplácené odškodnění. Takže to mě velmi mrzí a pevně doufám, že do druhého čtení ministerstvo představí řešení této oblasti.

Chtěl bych říci, aby to bylo korektní, že tak jak jsme měli možnost se seznámit s tou problematikou opravdu do hloubky, tak je to veliký problém, protože se to týká i rentistů, kteří měli přiznanou rentu ještě před účinností dnes platného zákoníku práce. Je tam několik skupin rentistů, kteří nabíhali v průběhu let od roku 1989. Takže samozřejmě ten problém je široký a není úplně jednoduše řešitelný. Ale kdo jiný než Ministerstvo práce a sociálních věcí, případně další ministerstva, by měl tento problém vyřešit. Takže já bych si velmi přál – a je to můj apel směrem k paní ministryni – aby v průběhu legislativního procesu se k tomuto problému vrátili a skutečně připravili do druhého čtení řešení, které rentistům pomůže.

Závěrem bych chtěl říci, že za klub KDU-ČSL podpoříme propuštění tohoto tisku do dalšího čtení, ale očekáváme velmi dlouhou a myslím místy i bouřlivou diskuzi o jednotlivých opatřeních, která tato novela přináší. A pevně věřím, že ten návrh rozšíříme ještě o některé další potřebné oblasti, tak jak jsem zmínil problematiku rentistů, ale i další opatření směřující k lepším podmínkám pro sladění profesního a soukromého života. A netýká se to v této oblasti pouze maminek na rodičovské nebo maminek, které se starají o nezletilé děti. Tak jak se vyvíjí demografická křivka, tak jak se vyvíjí zaměstnanost v této zemi, kdy v řadě profesí nemáme, koho bychom dostali na to konkrétní pracovní místo, tak se to bude stále častěji týkat i seniorů, které budeme také chtít dostat na ty zkrácené úvazky. A jim v tom musíme pomoci. A musíme pomoci i těm zaměstnavatelům, aby měli ambici ty zkrácené úvazky nabízet.

Kolegyně, kolegové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Josef Hájek. Prosím máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat kolegovi Kaňkovskému, že tady zmínil problematiku těch rentistů. Pro mě je to velmi blízké téma, protože se jedná mimo jiné o čtyři tisíce bývalých horníků, kteří nemohou vykonávat svoji profesi z důvodu buď úrazu, nebo choroby z povolání, a opravdu je to velký problém. My jsme – tedy paní ministryně s námi jednou jednala, bohužel je časově zaneprázdněná, takže to byla asi nějaká dvacetiminutovka a bohužel to vyšumělo, což mě samozřejmě mrzí. My jsme těm horníkům a ostatním slíbili, že případně zpracujeme poslanecký návrh. Ale je to tak obsáhlá věc, že je potřeba skutečně do toho zatahnout ministerstvo, protože to má štáb lidí, kteří jsou schopni toto udělat. A je to otázka nejenom řešení těch rentistů. To má dopady na důchodový systém, protože ti horníci jsou nuceni být potom na úřadu práce, nenabíhají jim odpracované roky, nedostanou důchod, ty náhrady mají do 65 let. Potom nebudou mít šanci na důchod.

To znamená, vyzývám a prosím paní ministryni, aby se tímto problémem skutečně začali zabývat a přišli sem s návrhem, který bude prospěšný nejenom pro ty rentisty, ale i pro Českou republiku, protože tihle lidé chtějí pracovat, ale jsou nuceni nepracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já ještě krátce zareaguji na kolegu Josefa Hájka. Pokud se bavíme o problémech rentistů, tak těch problémů je tam ještě mnohem víc. Já bych ještě zmínil dva. Je to problematika takzvaného stop výděлку, která velmi demotivuje jak horníky, tak i ty další postižené, protože jsou to i pracovníci z hutnictví, ze stavebnictví, ale samozřejmě chorobu z povolání může mít pracovník i v dalších profesích.

A dalším velkým problémem jsou ty periodické zdravotní prohlídky, kde ten rentista musí každý rok na prohlídku, kdy je posuzováno, jestli neonemocněl v mezidobí některou z takzvaných obecných chorob, které jsou vytaxovány v tom nařízení. A pokud rentista onemocní tou takzvanou obecnou chorobou – a to jsou vesměs všechny civilizační choroby – tak je vyřazen z toho systému odškodnění. Což je další demotivující prvek. Takže to jsou ještě další oblasti, které je potřeba v tomto směru řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Jan Bauer, připraví se paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny. Dámy a pánové, dovoluji mi pár poznámek za náš poslanecký klub k této novele zákona.

Chtěl bych říci, že ještě ani nezaschnul inkoust od poslední novely zákona, respektive zákoníku práce – jenom vám připomenu, že se to stalo a že od 1. 7. loňského roku byla zrušena karenční doba, která evidentně zvýšila krátkodobou nezaměstnanost v České republice, prostě ta statistická data jsou neúprosná – tak tady máme další novelu zákoníku práce. Vycházíme z toho, že se jedná o kompromisní řešení, které navazuje na dohodu z tripartity z jara loňského roku, a o džentlmenskou dohodu, kterou sociální partneři uzavřeli o půl roku později, tedy v loňském říjnu. To tady už také zaznělo. Já si snad jenom postesknou, že ten časový prostor byl poněkud zbytečný a že tu tento návrh mohl být mnohem dříve, kdyby v mezidobí Ministerstvo práce a sociálních věcí trochu zkrotilo své ambice a netlačilo na další změny nad rámec přijatých dohod.

Tady možná jenom řeknu na margo toho, co přednesl kolega Vít Kaňkovský prostřednictvím pana předsedajícího, že si myslím, že tato materie určitě bude zasluhovat diskuzi, předpokládám, na sociálním i na hospodářském výboru. Ale když jsem si přečetl tu džentlmenskou dohodu, kde se partneři zavázali, že nebudou podporovat žádné změny, tak si myslím, že ta diskuze bude velice složitá.

Kdo čekal nějaké revoluční změny v pracovním právu, jak tady v průběhu loňského roku byly avizovány, tak ten se určitě nedočká a samozřejmě otázkou je,

jestli to je vůbec nutné, protože zákoník práce patří k normám, které změnami procházejí podle mého názoru až příliš často, a také jsem přesvědčen, že v pracovním právu potřebujeme více stabilitu a předvídatelnost než neustálé zásahy a pokusy o zlepšení, které se nakonec v praxi nesporně, podle mnoha zkušeností, míjejí účinkem.

Já tady nechci opakovat jednotlivé body návrhu, to už zde učinili moji předřečníci. Jednu věc ale musím kvitovat. Je vidět, že i na něčem se česká pravice může shodnout s levicí a s paní ministryní práce a sociálních věcí a jsou to už dneska několikrát zmíněné sdílené úvazky, které mohou být – mohou být – prospěšnou věcí, mohou zvýšit flexibilitu na trhu práce a usnadnit zejména rodičům malých dětí postupný návrat do pracovního života, ale také vůbec nemusí. To je i moje obava. Úspěch zakotveného konstruktivního sdílených pracovních míst ale závisí opravdu na detailech, a proto bych velice vítal podrobnou diskusi v rámci výborů. A tady si dovoluji vyslovit nemalou skepsi. Ono je totiž velmi snadné něco v dobrém úmyslu zakotvit do zákona, důležité ale je, zda zaměstnavatelé v praxi budou sdílená pracovní místa skutečně zřizovat a využívat. A já se obávám, že z hlediska motivace to, vážená paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, nemáte úplně dobře – mám na mysli sdílené úvazky – promyšlené nebo domyšlené.

Na půdě výboru pro sociální politiku nás určitě čeká debata, zda je navrhovaná úprava dostačující, anebo je třeba ještě některé věci a praktické aspekty fungování sdílených pracovních míst doladit. To už jsem tady řekl. Já určitě nemluvíím pouze za sebe, ale v zásadě tlumočím názor řady zaměstnavatelů, s nimiž jsem se za poslední měsíce setkal, a to nejenom u nás v jihočeském regionu, a to jejich stanovisko je jednoznačné. Ono strašně moc záleží, kdo vlastně ty návrhy zákonů píše, jestli to někdo dělá od stolu, jestli to dělají úředníci, jestli to dělají zástupci podniků nebo podnikatelů. A já mám někdy pocit, že některé věci, které se týkají podnikatelského prostředí, se píšou na ministerstvu a od stolu, aniž by někdy ti lidé věděli, jak vlastně reálné podnikání funguje.

Paní ministryně se v minulosti nechala slyšet, že zaměstnavatele by mohly motivovat např. dotace z Evropské unie, které by jim pokryly náklady spojené se zřizováním takových pracovních míst. Tady mohu říci jediné: motivaci naháněnou dotacemi ale v naší zemi podle mého názoru nepotřebujeme. Naším cílem by mělo být, aby zaměstnavatelé měli důvod zřizovat taková pracovní místa z vlastního rozhodnutí, a nikoliv účelově, protože na stole zrovna leží nějaké dotace.

Dámy a pánové, poslanecký klub Občanské demokratické strany propustí, nebo podpoří propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Já si myslím – je to otázka, jestli se na tuto novelu díváme spíše z pohledu zaměstnavatelů anebo z pohledu zaměstnanců, a proto je i na zvážení, jestli má být garančním výborem hospodářský výbor, anebo výbor pro sociální politiku. Já bych si skoro spíše myslel, že by to měl být hospodářský výbor, a proto, pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, budu navrhopvat, aby se garančním výborem stal hospodářský výbor, případně aby do hospodářského výboru tento návrh zákona nebo novely zákona byl přikázán.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní vystoupí paní poslankyně Aulická Jírovcová, připraví se pan poslanec Juříček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych i já se vyjádřila k předloženému vládnímu zákonu. Musím vlastně i souhlasit s tím, že když se po každé otevře zákoník práce, tak opravdu to s sebou nese různé náměty, a byly tady řečeny i mémi kolegy, kteří vlastně mají své poslance návrhy, ale možná to nese i takový strach ze všech těch dotčených oblastí v podobě sociálních partnerů, které tady byly zmíněny už při tom podpisu této novely.

Já bych se možná chtěla trochu zaměřit na tu oblast sdíleného pracovního místa, protože, jak už řekl můj kolega Stanislav Grospič, tak pro KSČM to nese mnoho otázek, a tak jak vnímáme praxi, musím říci, že tato část návrhu nenese žádné rysy v podobě znalosti praxe. Máme obavy, že víceméně sdílené pracovní místo, pokud bude takto přijato a jak je neseno v tomto návrhu, bude stejně nevyužíváno a víceméně zaměstnavatelé z logiky věci k tomu přistupovat prostě nebudou. Nedokážeme si vůbec představit, aby se dva zaměstnanci domlouvali na téměř jedné pracovní činnosti, a to v jakékoli sféře, ať už se budeme bavit o výrobní, anebo administrativní, anebo další. Ano, možná pár desítek pracovních míst nebo pracovních pozic by to mohlo přinést, ale já si myslím, že vcelku by to přinášelo opravdu úplně malé procento. Jsme přesvědčeni, jak funguje i dnešní praxe, že zkrácené pracovní úvazky nenesou, a vlastně ani zaměstnavatelé nechtějí, aby se dva zaměstnanci podíleli na jedné pracovní funkci nebo pozici, ale vždy zkrácený úvazek si prostě nese jednu tu pracovní pozici, resp. agendu anebo část třeba i nějaké výroby. A já jsem opravdu přesvědčena, že tento návrh vychází prostě z neznalosti. Ano, je to určitý námět, je možné o tom diskutovat, jak jsou v současné podobě umožněny zkrácené úvazky nebo jak je možné dál rozšířit tuto možnost, protože vnímáme, a bylo tady řečeno, že i flexibilita rodičovské dovolené je často vnímána a rodiče často chtějí, ať už maminka, nebo tatínek, pracovat na zkráceném úvazku, a umožnit tak tu flexibilitu a sladění toho rodinného života. Každopádně jsem přesvědčena, že sdílené pracovní místo, tak jak je navrženo v této novele, není úplně ta správná cesta.

Možná bych se zmínila i o návrhu, který tady zmínil kolega Kaňkovský vašim prostřednictvím, který má více částí. Každopádně bych se asi vrátila k tomu tématu, kdy vlastně by měl zaměstnavatel do půl roku umožnit té mamince většinou, aby se po zkráceném úvazku na rodičovské dovolené mohla vrátit na plný úvazek. No, jsem přesvědčena, že tímto návrhem dojde k tomu, že zaměstnavatelé nebudou přistupovat k tomu, aby zkrácené úvazky vůbec umožňovali, protože pro zaměstnavatele je to v současné době opravdu velký problém víceméně řešit to tím vašim návrhem v praxi. Já jsem přesvědčena, že naopak to, že umožní zkrácený pracovní úvazek těm rodičům, tak řeší nějakou situaci v té společnosti, chce vyjít té mamince (vstříc), a pokud s ní bude počítat i nadále, tak to pak není problém. Ale nařizovat to, víceméně vyhodňovat, tak si myslím, že opravdu to není správná cesta.

Nelíbí se nám také snaha – já myslím, že to zmiňovala kolegyně Pekarová Adamová – snižování odvodů na zdravotním a sociálním pojištění. Myslím, že paní ministryně Maláčová by tady mohla hovořit o tom, jak se baví na komisi pro spravedlivé důchody o výdajové, ale samozřejmě především příjmové stránce, o budoucnosti důchodů a pohledu jako celku. A ta příjmová stránka je asi z těch hlavních faktorů, které by nás měly zajímat, a v současné době, ale samozřejmě i pro budoucnost toho průběžného systému si nedovedeme představit, že bychom snižovali odvody jak především na tom sociálním pojištění, ale i samozřejmě na zdravotním pojištění, a zde by měl být asi razantní i pan ministr zdravotnictví, který tuto oblast má na starosti. Jsem přesvědčena, že bychom tuto část příjmů měli řešit někde zcela jinde, ale to už je samozřejmě na té další dohodě.

Nás by také jako KSČM zajímal i ten náš návrh, který tady máme, pět týdnů dovolené, a který samozřejmě vnímáme, že je hodně kontroverzní pro některé kolegy v Poslanecké sněmovně, ale samozřejmě i venku. Já jsem přesvědčena – a tak jak tady bylo řečeno, tento návrh neřeší vlastně to prodloužení o těch pět dnů nebo to navýšení, ale řeší ten výpočet – že těch pět týdnů dovolené, ten náš návrh, si zaslouží i to, aby i v rámci této vládní novely byl možná diskutován, nehledě na to, že se mi vůbec nelíbí i ta pozice – a teď nevím, kdo to deklaroval, někdo z Ministerstva práce a sociálních věcí – že je potřeba, aby se zaměstnancům vysvětlila nová metoda výpočtu dovolené na základě odpracovaných hodin zaměstnanci, kteří mají na starosti personální nebo účetní oddělení. Jsem přesvědčena, že tímto způsobem by asi ministerstvo nemělo až tak jít touto cestou. Myslím, že cesta, která je navrhována, by měla být opravdu dána tak, aby byla pochopena, a naopak těm zaměstnavatelům potom nevytvářela ten chaos a vůbec tu nechut' k pozici nepochopení zaměstnanců.

Takže já jsem přesvědčena, že i navrzení na prodloužení o 20 dnů je správné, i když chápeme, že je tam nějaké datum přijetí té transpoziční směrnice do 30. 7. Bohužel s tím jdou ale další návrhy, které jsou opravdu velice diskutované, a za nás i právě oblast sdíleného pracovního místa, s kterým, můžeme říct, se nám tato podoba navržená v této novele opravdu nelíbí, a budeme chtít diskutovat o tom velice podrobně i na výboru pro sociální politiku. A byla bych ráda, když můj kolega Jan Bauer zde navrhl, aby garančním výborem byl hospodářský výbor, já se trochu obávám, že ten směr by měl zůstat v sociálním výboru. Je to přece jenom ten sociální aspekt a sociální oblast. Týká se to především sociální oblasti. A chápu, že jsou tam samozřejmě finanční dopady, ale jsem přesvědčena, že garančním výborem by měl zůstat výbor pro sociální politiku.

Možná bych chtěla podotknout, že novela říká, že se to nedotkne výdajů, nebo zvýšení výdajů ze státního rozpočtu, ale oprávněně asi budou namítat i při tom výpočtu dovolené naši zaměstnavatelé, a nehájím je, ale samozřejmě to bude pro ně přinášet asi i další náklady v podobě tisíců korun, a to za nové programy pro mzdovou agendu, a pojišťovny vyplatí více na odškodnění, což ale my zase kvítujeme, protože v té praxi je to potřeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a budou následovat dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Černožorský, po něm pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl lehce zareagovat na předřečnici. U nás ve firmě se třeba dříve používaly právě tady ty – ne sdílené, ale že asistentky měly částečný úvazek, dokonce i testerky měly částečný úvazek a vzájemně se doplňovaly, protože zároveň se vracely velmi často, nebo to měly v době, kdy měly rodičovskou. Jedná se o sdílené úvazky jako podpora v podstatě chybějících zaměstnanců, protože pak jste schopni případně zaměstnat studenta vysoké školy a k tomu si třeba udržovat toho svého předchozího zaměstnance, což může být některý z rodičů na rodičovské dovolené, který ale ocení to, že může pracovat, udržovat si své znalosti a své know-how a zároveň se může starat o svoji rodinu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji. Já bych si také dovolil zareagovat na svoji váženou kolegyni Aulickou Jirovcovou. Já se s ní teď nebudu přít o to, zda krok, kdy bychom dali větší jistotu maminkám nebo i tatínkům na zkráceném úvazku, že ve chvíli, kdy si požádají o navýšení toho úvazku, opět na plný, je krok správným směrem. To zcela jistě budeme diskutovat potom na výboru pro sociální politiku. Ale dovolil bych s ní nesouhlasit ohledně sdílených míst. A teď to berme spíš jako sdílené místo v tom smyslu, že máme pracovní místo, kde se nám střídá více zaměstnanců.

Já jako bývalý ředitel nemocnice jsem se tomu velmi bránil, protože zdravotnictví je v tomto velmi specifickou oblastí. Ale současná krize na trhu práce, zvláště u zdravotních sester, nás přivedla k tomu, že se o to musíme pokoušet. A já třeba dneska jako primář oddělení, které je operační, jsem velmi rád, že na jeden operační stůl mám tři instrumentářky, kdy mi jedna chodí v pondělí, druhá mi chodí úterý, středa a třetí mi chodí čtvrtek, pátek. Je to administrativně náročné, stojí to nemocnici více peněz, ale já jsem rád, že na tom jednom operačním stole můžeme operovat. To znamená, dneska prostě si musíme vybrat. Buď uděláme takové podmínky, jak zaměstnancům, tak zaměstnavatelům, abychom mohli ta sdílená místa mít, a berme to v tom širším kontextu, anebo nebudeme ty pracovníky mít. A pak nebudeme vyrábět, pak nebudeme léčit a je to velký problém. To znamená, uděláme rovnováhu mezi právy zaměstnanců i zaměstnavatelů. Pokud tam uděláme nerovnováhu, nikdy to nebude fungovat, ale pokoušejme se o to. Pokud to zamrzeme, tak budeme mít velký problém.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Pavel Juříček, připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, samozřejmě většina z vás hovoří v jakési trochu teoretické rovině. Nicméně já bych vás chtěl trochu uvést do té roviny praktické. Já se nedivím, že Svaz průmyslu a ostatní sociální partneři tady s tímto souhlasili, protože samozřejmě i to, co říkal kolega Kaňkovský prostřednictvím předsedajícího, je, že ve zdravotnictví už to funguje, ale Svaz průmyslu, resp. podnikatelé, asi také očekávají, že by si mohli sáhnout ještě na nějaký potenciál trhu, který tady je právě v oblasti zkrácených úvazků anebo sdílených pracovních míst. Ale nicméně aby vůbec byla motivace k tomu to využívat, anebo vůbec aby se rozšířil tento nástroj, který je běžný v Německu, ve Francii a podobně, je nutné si uvědomit, že Česká republika je nejprůmyslovější země v Evropě. Měla zhruba 35 % hrubého domácího produktu. A to je jedna rovina, kde je samozřejmě mnohem obtížnější ta sdílená pracovní místa dělat, a především tím, že firmy dělají svým způsobem sociální politiku za stát, kde rozšířily svoje sociální zázemí prostřednictvím zvýhodněných nájmu bytů, wellnessů, pobytů na horách, letních a dodatečných dovolených, sick days a podobně, tak je nutné si uvědomit – a teď mohu hovořit za své firmy – že z koruny vyplacených mezd neodvádím vlastně 34 %. Ty odvádím na sociální, zdravotní. Ale jedna koruna mezd mě stojí zhruba podle jednotlivých destinací někde kolem 52 až 54 %. Jinými slovy, ta částka mezi 18 až 20 %, kterou vyplatíme jako firma navíc, je de facto fixní.

Jinými slovy, já nevidím důvod, pokud ty firmy fungují dneska v této podobě, proč ty firmy budou motivovány k tomu, aby sdílená pracovní místa dělaly. Pokud chcete, aby ta sdílená pracovní místa byla v širším měřítku, tak skutečně to poskytněte i hospodářského výboru, ať tam o tom vůbec mohou hovořit, jak vlastně průmyslníci, podnikatelé budeme k tomu přistupovat a jakou budeme mít motivaci a stimulaci k tomu, abychom vůbec ta sdílená pracovní místa dělali.

Tak to je, paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Aulická Jírovcová. Mezitím vás informuji, že pan poslanec Ondřej Polanský se omlouvá dnes od 9.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych vašim prostřednictvím ještě reagovala na kolegu Kaňkovského. Já jsem říkala, že tak jak je napsaná v této novele podoba navrženého sdíleného pracovního místa, tak to opravdu nese mnoho otázek. A já chápu, že oblast zdravotnictví je velice specifická. Já si myslím, že najdeme další oblasti, a ono se řekne, že téměř každá oblast je specifická, když tady máme spoustu lékařů, takže se docela zvýrazňuje i oblast zdravotnictví, a je tam samozřejmě mnoho problémů. Každopádně víceméně je tam opravdu, když jsem o tom diskutovala, jak se budou řešit jednotlivé situace, to znamená zaměstnanci, dva zaměstnanci, tři zaměstnanci se budou domlouvat na činnosti, na rozložení atd. Co když jeden nepřijde? Jak to bude řešit ten zaměstnavatel? Zaměstnavatel v tom nebude hrát žádnou roli, protože to bude na té

samotné diskusi a na té samotné domluvě zaměstnanců. Nabízí to opravdu mnoho aspektů a je potřeba, asi ne tady, to vydiskutovat především na tom výboru.

A já si myslím, že prostě tak, jak je navržena tato podoba, úplně není zcela dobře napsána. A měli bychom si to vydiskutovat a za nás je třeba možná udělat i nějaké drobné úpravy v průběhu legislativního procesu právě u tohoto návrhu, tak jak je napsán. Ale tak jak je napsán, tak za nás se nám opravdu nelíbí, protože v praxi si myslím, že opravdu nemusí fungovat a z logiky věci tím pádem zaměstnavatelé na to nebudou přistupovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Jana Pastuchová, která je v tuto chvíli poslední přihlášenou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, když jsem viděla, že se nám dostal na jednání tisk zákoníku práce, tak víme všichni, kdo tu je z minulého volebního období, tak je to, jako když se otevře Pandořina skříňka, a věřím, že ta debata bude opět rozsáhlá a dlouhá. A jenom na úvod bych podpořila i ten návrh na prodloužení projednání o 20 dnů.

Nicméně bych se ráda vyjádřila k jedné věci. I když vím, že je to vládní návrh a vláda dala souhlasné stanovisko, tak jenom v mezipřipomínkovém řízení bylo vypořádáno dost věcí. Nicméně po mezipřipomínkovém řízení bylo nad rámec návrhu do novely zařazeno zakotvení příspěvku odborovým organizacím a organizacím zaměstnavatelů na opatření, kterým by se předešlo poškození zdraví zaměstnanců pracovním úrazem nebo nemocí z povolání. Jedná se o § 320a. Jde o návrh sociálních partnerů, který ale nebyl projednán s Ministerstvem financí. Znovu říkám, že vláda dala souhlasné stanovisko, nicméně bych chtěla vědět, protože jsou zde nevyčíslené dopady související s tímto hrazením příspěvku odborovým organizacím – a jenom bych chtěla říct, že problematika prevence je v právních předpisech například upravena již v § 102 zákoníku práce a její naplňování je plně na odpovědnosti zaměstnavatele. Proto bych se ráda zeptala, jakou přidanou hodnotu do zabezpečování prevence přinesou sociální partneři. Takže mě by zajímal ten dopad finanční, protože tady to opravdu není vyčíslené a víme, že se teď jedná o mnoho financí, které by se státního rozpočtu se měly dotknout. Takže já bych ráda znala na toto odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a budeme pokračovat v rozpravě. Paní poslankyně Olga Richterová je přihlášena. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážení přítomní členové vlády, kolegyně, kolegové, za Piráty chceme velmi podpořit to prodloužení lhůty, protože u tohoto návrhu je opravdu potřeba ještě o leccems diskutovat. Jak říkal můj kolega Lukáš Černožský, dneska už spousta firem, když

chtějí, tak de facto ta sdílená pracovní místa mít mohou. My jsme opravdu pro, aby pečující – nejde totiž jenom o rodiče malých dětí, ale často jde i o pečující třeba o své staré rodiče – měli podporu. Akorát dneska už to de facto funguje. Ten návrh by byl motivační jenom za dodání dotace, která samozřejmě v zákoně obsažena není, ale uvažuje se o ní, mluví se o ní. A nám to připadá, že to nedává smysl. K čemu dávat zase dotační mechanismus, který bude stát administrativu a ve finále bude jenom zatěžovat všechny strany, když de facto dneska už to sdílení možné je. To, na co se ptám, je, abychom se opravdu bavili o tom, jak systémově motivovat zaměstnávání pečujících mimo mechanismus dotací.

Jinak samozřejmě to tedy podpoříme, to propouštění do dalšího čtení, a co se týče těch dalších aspektů, tak věříme, že ministerstvo bude vstřícné k diskusi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat budou dvě faktické poznámky: pan poslanec Grospič a paní předsedkyně Pekarová Adamová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych tady chtěl jenom zareagovat na to, co tady zaznělo od paní kolegyně Pastuchové přede mnou, že už dnes zákoník práce stanovuje příspěvek sociálním partnerům nebo jiným organizacím na dohled nad výkonem bezpečnosti práce. Čili to si myslím, že je věc správná, že dochází k posunu v této oblasti i k prevenci, a odráží to kontroverznost toho návrhu zákoníku práce, který máme tady ve Sněmovně.

A pak bych si tady dovolil ještě k svým předřečníkům znovu připomenout, že tak jak je pojato sdílené pracovní místo, tak se obsahově kříží s tím, co už dnes zná dnešní zákoník práce, to znamená dohodu o provedení práce, dohodu o pracovní činnosti, krátkodobé pracovní úvazky, rozdělení pracovní směny. Ano, on nestanovuje osoby, on v sobě schovává to kouzlo, že při sdíleném pracovním místě zaměstnavatel nebude mít povinnost oznamovat předem zaměstnanci, že mu bude nějak upravovat nebo dohadovat se s ním o rozložení jeho pracovní doby. Ponechává to na něm samotném. Ale to může být dvojitá zbraň, která bude velice, velice obtížně uchopitelná a bude moci přinášet řadu komplikací. Chtěl bych tady znovu připomenout, že nepovažuji za vhodné, že se implementuje do kontinentální, do našeho právního řádu něco, co je z anglosaského systému právního, kde naopak zase neznají určité formy a instituty, které zná náš zákoník práce. Tady se míchají dvě věci a není to dobré.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní předsedkyně Pekarová Adamová s faktickou poznámkou. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla podpořit ten návrh, protože jsem jej zapomněla říci už v úvodu, na prodloužení lhůty

k projednání ve výborech a připomenout ty dva dotazy, které jsem tady vznesla. Jeden se právě týkal dotací. Jak už tady jedna z předřečnic, paní poslankyně Richterová, zmínila, tak bylo to uvažováno. A mě by zajímalo, protože zatím k tomu paní ministryně v rámci tedy toho projednávání bodu ještě nevystoupila a ve své úvodní řeči to neřekla, zda opravdu o něčem takovém, jako je dotování sdílených pracovních míst, uvažuje.

A další můj dotaz byl, protože vím, že paní ministryně mě příliš tady nevnímala, měla velký rozhovor s panem zpravodajem, tak ho připomínám, aby měla možnost odpovědět, a to jsou ty zahraniční zkušenosti, kde se ukazuje, že ta cesta nebyla úplně správná, a jestli se s tímto ministerstvo seznámilo a poučilo. Protože mně přijde zbytečně zavádět něco, co se pak jinde ukázalo, že nebylo dobré, a zrušili to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a v rozpravě vystoupí paní ministryně Jana Maláčová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já děkuji za tu debatu, ze které vyplývá, že hlavním předmětem zájmu bude zejména sdílené pracovní místo. Já děkuji za všechny ty připomínky a jsem ráda, že se nám potvrzuje, že vše, co tady v debatě padlo, jsme při přípravě té novely zohlednili. Sdílené pracovní místo zavádíme, protože si myslíme, že nejenom k té vysoké zaměstnanosti, které v České republice čelíme, a myslím si, že je to dobře, ale také obecně trend stárnutí společnosti se ukazuje, že Česká republika potřebuje systém, systém na podporu částečných a flexibilních úvazků. My velmi dobře víme, a děkuji za ty konkrétní příklady, že už to v praxi v mnohých firmách nebo organizacích funguje. Ale Česká republika, a to by mělo být i předmětem novely zákoníku práce, potřebuje systematickou úpravu. Nechceme vlastně každého zaměstnavatele nechat v tom takzvaně plavat, ale chceme to legislativně upravit.

Co se týká toho dotazu na dotaci, tak já mám konkrétní představu, jak to financovat. Chtěli bychom to financovat z Evropského sociálního fondu. Nicméně je potřeba upřímně říci, že to není finální představa, protože vyjednávání příštího programového období evropských fondů se teprve rozbíhá. My o této záležitosti komunikujeme s Evropskou komisí a je možné, že se ta finální verze bude značně lišit od té současné, protože takové jsou zkušenosti s předchozími vyjednáváními s Evropskou komisí, nicméně velmi rádi na výboru tu naši představu osvětlíme a vysvětlíme.

Co se týká toho dotazu, kde to funguje dobře a kde to nefungovalo, já si myslím, že nejlepším příkladem je Německo, a při těch negativních zkušenostech, víte, že podobná úprava je na Slovensku, jsme právě zohlednili tu zkušenost. A myslím si, že klíčové, klíčové pro fungování sdíleného pracovního místa budou dva faktory. Ta finanční dotace do začátku, do prvních, počátečních let, a pak jasný signál, a takto je sdílené pracovní místo legislativně upraveno, že sdílené pracovní místo bude fungovat, když obě dvě osoby nebo všechny tři, v některých případech, budou mít zájem, aby to aranžmá fungovalo, aby jelo. A takto je i ten zákon napsán.

Takže děkuji za ty připomínky a těším se na případnou diskusi na výborech.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Navrkal bude reagovat faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Zdravím tedy paní ministryni a rád bych měl doplňující dotaz k těm dotacím. Chtěl bych se zeptat, jestli tedy uvažovala o tom, spíše než jít tedy cestou dotací, a to ještě tedy, jak tady sama uvedla, vlastně cestou poměrně nejistou, tak proč radši neuvažovali třeba o nějaké slevě na nějaké dani nebo třeba na dani z příjmů. Třeba by z toho něco měli i ti zaměstnanci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Chce paní ministryně vystoupit? Ano. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Přiznám se, že nerozumím té slevě na dani, aby z toho měli i něco zaměstnanci. On je ten hlavní problém u sdíleného pracovního místa nebo u částečných úvazků obecně... (Odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, dámy a pánové, prosím o klid, ať může paní ministryně dokončit svoje vystoupení. Děkuji. Paní ministryně, prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: ... obecně s tím, že zaměstnavatelé nezřizují částečné úvazky, protože mají určité fixní náklady. To je ta hlavní překážka, asi to víte, zejména odvody na sociální, zdravotní a potom fixní náklady s provozem pracovních míst jako elektronika, pracovní místo atd. To znamená, že klíčová je výhodnost pro zaměstnavatele. A ta odpověď je jasná, proč nejdeme například slevami za resort práce a sociálních věcí na sociálním pojištění, protože levicové řešení je dotace a uchovat ten systém celistvý, přehledný a jednoduchý, pravicové řešení jsou samozřejmě pak slevy na odvodech nebo na daních.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova má pan zpravodaj, pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, pane předsedající. Já chci pouze s ohledem na další postup v projednávání tohoto tisku konstatovat, že v rozpravě zazněl od pana

poslance Grospiče návrh na prodloužení lhůty na projednání o 20 dnů. Tento návrh potom dále v rozpravě podpořilo několik dalších vystupujících.

Také byl avizován návrh na to, abychom tento tisk přikázali vedle sociálního výboru i výboru hospodářskému. S tím jako zpravodaj souhlasím, nicméně dovolil bych si doporučit, abychom jako garanční výbor ponechali výbor pro sociální politiku, a to zejména proto, že bezesporu v tomto volebním období budeme zákoník práce projednávat pouze jednou, tak to je ostatně obvyklé a předpokládám, že ve druhém čtení přijde řada pozměňovacích návrhů, a z tohoto pohledu se domnívám, že sociální výbor je jako garanční výbor příhodnější než výbor hospodářský.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní se budeme skutečně zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Jak už bylo řečeno, je zde návrh organizačního výboru, aby byl předložený návrh projednán výborem pro sociální politiku jako výborem garančním. A já se ptám, jestli je jiný návrh na garanční výbor. Pan poslanec Bauer, jak avizoval v rozpravě, vystoupí s návrhem. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji vám. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, to není bojovné hlasování. Já jsem pouze zmínil, že na novelu zákoníku práce se můžete dívat jak očima zaměstnavatelů a podnikatelů, tak očima zaměstnanců. Je to prostě legitimní. Jediný, kdo má právo rozhodnout, je Poslanecká sněmovna, minimálně určitě v hospodářském výboru by se to probírat mělo. Já navrhuji, aby jako garanční byl výbor hospodářský.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zazněl návrh, protinávrh pana poslance Bauera. Budeme nejprve hlasovat o tomto protinávru. Tedy budeme hlasovat o tom, aby se garančním výborem pro předložený návrh stal výbor hospodářský. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami. Nyní jsme připraveni na hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91. Přihlášeno 152 poslanců, pro 50, proti 41. Návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem, aby předložený návrh byl projednán výborem pro sociální politiku jako výborem garančním.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92. Přihlášeno 153 poslanců, pro 148, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl předložen k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Je zde návrh na přikázání dalšímu výboru? Prosim pana poslance Bauera, aby tento návrh ještě zopakoval na mikrofon.

Poslanec Jan Bauer: Navrhuji přikázat hospodářskému výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93. Přihlášeno 155 poslanců, pro 148, proti nikdo. Tímto návrhem se bude zabývat také hospodářský výbor.

Pak zde zazněl v rozpravě opakovaně návrh na prodloužení lhůty pro projednání o 20 dnů. S tímto návrhem se také vyrovnáme hlasováním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94. Přihlášeno 155 poslanců, pro 151, proti nikdo. Lhůtu na projednání jsme prodloužili a já končím projednávání první čtení tedy tohoto návrhu.

Pan poslanec Radovan Vích se omlouvá z dnešního jednání do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní bychom se, dámy a pánové, měli zabývat body 24 a 25, a to ve formě sloučené rozpravy, která byla přerušena dne 18. prosince loňského roku na 39. schůzi, nicméně nemůžeme pokračovat v projednávání, protože není přítomen ministr školství, který je jedním z navrhovatelů, a protože zde není pověření nikoho jiného, ve sloučené rozpravě pokračovat nemůžeme. Stejná situace se týká, kromě bodu 24 a 25, i bodu 26, kde také je omluven navrhovatel, tedy ministr školství, a tento bod také nelze projednávat.

Nyní přistoupíme k projednání bodu

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 531/ - první čtení

Poprosím, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o klid, abychom se mohli věnovat projednávání horního zákona. Děkuji vám.

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych návrh novely horního zákona opětovně uvedl a navázal na to, co už jsem zde prezentoval. Dovolím si zrekapitulovat některé klíčové náležitosti z našeho pohledu velmi důležitého zákona. Co tedy konkrétně je ještě jednou předmětem této novely?

Za prvé je to odstranění takzvané pětileté fixace zvyšování úhrad z vydobytých nerostů. Zjednodušeně řečeno, po dobu pěti let byla vždy stejná sazba, nyní se vlastně tato pětiletá fixace ruší a bude možné vždy po daném roce tuto částku adekvátně upravit, pochopitelně s ohledem na to, jaké jsou možnosti dané zákonem.

Za další je to čistě technická, ale rovněž důležitá věc právě proto, aby se to dalo lépe sledovat, a to je doplnění v obsahu báňské technické evidence, a to v souvislosti s novým způsobem výpočtu úhrady. Jinými slovy, počítá se z množství vytěženého nerostu. V tuto chvíli Ministerstvo průmyslu a obchodu potřebuje informace o tržbách za vydobyté nerosty a o nákladech na těžbu. K tomu stát získá relevantní informace o trhu s vydobytými nerosty a bude se to moci tedy vypočítat.

Další důležitý bod je úprava takzvaných rezerv na sanace a rekultivace. Principiálně se jedná o to, že těžaři v současné době alokují zdroje povinné na sanace a rekultivace na dvou účtech, a to na účtu sanačním a na účtu běžném, čili nikoli na vázaném účtu, ale na účtu, se kterým mohou pracovat. Podstata je nyní v tom, že je zájem, a proto je to v tom návrhu upraveno, aby se prostředky, které jsou právě na těch běžných účtech, čili pouze ten účetní pohled, aby se převedly na ten zvláštní vázaný účet, a to do 30. června 2022 s tím, že u ostatních organizací – a ty ostatní nejsou ty takzvané velké a zásadní, my za ty velké považujeme těžbu uhlí, těžbu ropy a těžbu plynu – tak aby to měly až do 30. června 2025; to jsou obvykle střední společnosti stavebního charakteru, myslím tím těžba stavebního materiálu a tak dále.

Další náležitostí je zveřejňování informací o ochraně ložiskových území a ta poslední je posílení významu závaznosti surovinové politiky České republiky.

V části druhé je novela zákona o řízení ministerstev a jiných ústředních orgánů, která sjednocuje terminologii, což je opět technická záležitost. A ve třetí části zákona je ještě novela zákona o rezervách. Ve čtvrté je potom novela zákona o digitálních registrech. Jsou to spíše technické věci.

Vážené dámy a pánové, těším se na případnou konstruktivní debatu a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji panu místopředsedovi vlády. A slova se nyní ujme zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážený pane ministře, tímto tiskem otevíráme horní zákon, který možná v tom pohledu předešlých debat o zákoníku práce a dalších záležitostech nevnímáte jako důležitý. Chci ale upozornit na některé věci, které již pan ministr otevřel. Tento zákon považuji za docela důležitý zákon, zvláště pro všechny regiony, které jsou postiženy jak těžbou uhlí, která je nyní v Evropě, jak všichni víme, velice negativně vnímána, tak samozřejmě nesmíme zapomenout, že se týká i dalších odvětví českého průmyslu a může mít dalekosáhlé a rozsáhlé důsledky týkající se těžby.

Na závěr se ještě přihlásím do klasické rozpravy, abych nezneužíval slovo zpravodaje.

Chci tady jenom krátce upozornit a doplnit to, co hovořil pan ministr. Hovořil o rezervách na sanaci a rekultivaci na vypořádání důlních škod. Je to oblast, která bude velice důležitá. Zvláště my na Moravskoslezském kraji budeme sledovat vývoj této situace, protože těmito důlními škodami jsme velice postiženi. Samozřejmě nesmím zapomenout na Ústecký kraj, který má podobné problémy. Hovořil zde o úplně jiném systému – zdůrazňuji – úplně jiném systému vypočítávání úhrad, který se nabourává do obchodních vazeb mezi těžaři a odběrateli těchto surovin, což považují za druhý docela závažný bod, se kterým se bude muset vypořádat tento zákon.

Další věc je, že přesouvá zodpovědnost za stanovování těchto cen na Český báňský úřad. Tento úřad jako samostatný dozovatel, nebo řekněme hlídač fungování báňských nebo těžebních záležitostí dostává obrovské kompetence a pravomoci, protože se k němu budou sbíhat veškeré údaje od všech těch, kteří dneska těží.

Jedná se také samozřejmě o zveřejňování informací o chráněných ložiskových územích. Tady chci jenom nenápadně upozornit, že se budu o tom zmiňovat ve svém vystoupení, a týká se budoucnosti třeba například vrtek, což jsou vysokorychlostní železniční koridory, o kterých se všichni tady nemusíme přesvědčovat, jak jsou potřebné. Z druhé strany si musíme uvědomit, že i tyto velké investiční záměry vyžadují určitou souhru toho, jakými nerostnými surovinami disponuje Česká republika. Více a podrobněji budu hovořit ve svém vystoupení.

Další a docela závažnou otázkou je memorandum. Dneska můžeme již vyhodnotit funkčnost, popřípadě nefunkčnost memoranda, které jsme ve Sněmovně přijali v minulém volebním období, a týká se zmrazení cen surovin. Je to jedna z oblastí, která jistě bude k diskusi, a budeme se o ní bavit.

Čili na závěr chci upozornit na to, že tato problematika není vůbec jednoduchá. Týká se docela velkých oblastí jak průmyslu, tak samozřejmě i těžařů. A očekávám docela výraznou diskusi k této otázce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Dominik Feri. Přípraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, sám sebe překvapuji, že vystupuji k hornímu zákonu, ale ač jsem pražský poslanec, tak pocházím ze severu Čech a otázka úpravy úhrad z vydobytého nerostu je mi velmi blízká, a sice není to mimo materii, protože se mění, jak to zmiňoval pan zpravodaj prostřednictvím pana předsedajícího, metodika toho výpočtu. Ale nemění se to politické zadání, které zůstává od novelizace v roce 2016 stejné.

V minulém volebním období jsme proti tomu bojovali. Pan kolega Kučera z TOP 09 tu navrhoval korekci alespoň tedy té úpravy, aby všechno, nebo většina, tedy těch 67 %, nesměřovala do státního rozpočtu, ale něco zůstalo v kraji. To nebylo

přijato, řeklo se, že to bude kompenzováno zvýšením té úhrady, dobře. A teď s tím přicházíme znovu.

Myslíme si, a budeme předkládat, moje ctěná kolegyně Langšádlová v hospodářském výboru, pozměňovací návrh, avizují ho tady, který jde stejným směrem. To znamená, proč by mělo jít 67 % z té úhrady z hnědého uhlí těženého povrchovým způsobem do státního rozpočtu? A proč je to vlastně podle nás špatně? Ten prvotní argument by měl být, proč by ty peníze z regionů, z Ústeckého, Karlovarského kraje měly plynout do státního rozpočtu, vlastně do té demonizované Prahy. Ale tento argument nepoužiji. Podle mě to je špatně z důvodu, že ty peníze nemají až takovou mašličku. A na základě principu subsidiarity si myslím, že by měly být využívány skutečně když ne těmi obcemi, když už se tam změnil koeficient ze 75 % na těch 33, tak alespoň kraji, aby ty peníze mohly být účelně využívány v rámci regionu.

Čili myslím si, že by ta debata měla být širší. Neměla by být omezena pouze na technický postup výpočtu té úhrady a stanovení jejího rozsahu, ale vůbec by měla být otevřena debata i o tom, jestli je to úhrada výlučná, nebo jestli je to úhrada sdílená, a v jakém tom rozsahu. A zároveň si myslím, že je-li tu mimořádný konsenzus v této Poslanecké sněmovně ohledně snahy vyrovnávat se se změnami klimatu a snažit se na to získávat i náležité prostředky, tak si myslím, že by součástí té debaty mělo být i určení náhrady u ostatních nerostů. A debata o tom, kam by měly být směřovány. Jestli by ten cílový veřejný rozpočet neměl být například rozpočet Státního fondu pro životní prostředí místo státního rozpočtu, kde, jak jsem říkal, ty peníze téměř nemají mašličku.

Čili avizují náš pozměňovací návrh a byl bych rád, kdyby pan ministr k tomu řekl své, nějaké politické stanovisko, jestli se tím ministerstvo zabývalo, jestli vstoupilo do jednání například s kraji. Protože myslím, že toto je něco, co by každého poslance z Ústeckého kraje, z Karlovarského kraje mělo zajímat, protože jsou to peníze, které jdou z toho regionu do centrálního rozpočtu. A myslím si, že by se do toho regionu měly bezesporu vracet. Můžeme hledat nějaký kompromis. Nemusí to být, že by státní rozpočet z ničeho nic, vím, že je velký tlak na ministry ohledně toho, aby se rozpočet jejich jednotlivých rozpočtových kapitol ne tolik snižoval, ale můžeme se domluvit, můžeme najít nějaký kompromis tak, aby těm krajům aspoň něco z té úhrady šlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Zahradníka. Přeji pěkné poledne. A připraví se paní poslankyně Květa Matušovská. Takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, k hornímu zákonu jsem vystupoval již při jeho projednávání v minulém volebním období a v tomto volebním období k jeho zdůvodnění mohu uvést ještě další titul. Jako členu uhelné komise se mi dostávají do rukou analýzy a materiály, které by měly vést k závěrečnému rozhodnutí této komise o útlumu uhelné energetiky

v nějakém termínu, který by byl reálný. Já samozřejmě ty materiály pečlivě studuji, zabývám se tím, vím, že ten útlum uhelné energetiky je věcí budoucnosti v řádu desítek let. To určitě, 2040, 2050, to určitě takto rozhodneme. Mám jenom vždycky takovou základní ideu, že každá kapacita, která bude utlumena, která bude zavřena v oblasti uhelné energetiky, musí mít nějakou náhradní kapacitu, která by za ni zastoupila, protože není možné ponechat naši republiku bez energetické bezpečnosti, bez energetické soběstačnosti a naše občany bez spolehlivých dodávek energie.

Já jsem zaznamenal prohlášení vlády České republiky a i tedy vyjádření pana ministra Havlíčka v médiích, naposledy někdy v polovině roku minulého na Novinkách, o tom, že zamýšlejí zvýšit úhradu za vydobytý nerost. V tom zákoně samozřejmě se tato věc nevyskytuje, je to věc nařízení vlády, podzákonné normy. Ale co tam je, je zrušení pětiletého moratoria na danou hodnotu té náhrady za vydobytý nerost. To v tom zákoně jednoznačně je. Ta náhrada, a to chci především připomenout, byla naposledy zvýšena v roce 2016, a to na dvojnásobek původní hodnoty. Pak bylo stanoveno pětileté moratorium. Ten důvod tehdy jsem také obhajoval, aby podnikatelé v těžebním průmyslu měli nějakou jistotu, nějakou jistotu, se kterou mohou předvídat budoucí chování státu k jejich činnosti. Nevím, jaký jiný průmyslový sektor by byl podroben takto výraznému odvodu.

Osobně si myslím, že zvýšení odvodů za vydobytý nerost je poměrně nebezpečné. Ne snad proto, že by to mělo nějak znamenat porušení stability sektoru těžebních firem, ale zejména proto, že to může mít významné dopady na občany, na spotřebitele, zejména spotřebitele energie a tepla. Pokud se rozhodneme a zvýšíme úhrady za vydobytý nerost, tak to přinese určité zvýšení cen surovin a jako svůj důsledek také zvýšení cen elektrické energie a zejména tepla. Přitom ceny elektrické energie a ceny tepla již nyní rostou, zejména proto, že rostou ceny na světových trzích, a také, a to jsme tady už několikrát v naší Sněmovně zmiňovali, rostou výrazně ceny emisních povolenek. Za minulé roky jsme zaznamenali nárůst z 5 eur za povolenku až na 25. Nyní již se obáváme ceny více než 30 eur za povolenku. Což je věc, která samozřejmě zasahuje do ekonomiky provozoven, které vyrábějí energii, které vyrábějí teplo.

Zejména teplárny se potýkají s důsledky tohoto jevu. Přitom teplárny, zejména ty velké, ale i střední, se jako centrální zdroje tepla výlučně podílejí na zásobování teplem zhruba jednoho a půl milionu domácností. Což v podstatě jsou tři čtyři miliony obyvatel. A v těch městech, která jsou na teplárny napojena, jiný tepelný zdroj pro vytápění bytů v sídlišťích prostě není. Není čím nahradit uhlí jako zdroj energie pro tyto teplárny. Představa, že bychom přešli na plyn, by znamenala velikou závislost na Rusku. Ne každý si může dovolit to, co teď máme u nás v Jihočeském kraji, kdy se buduje převaděč tepla z Jaderné elektrárny Temelín do budějovické teplárny. Čili u tepláren by to znamenalo výrazný nárůst cen hnědého uhlí, tedy výrazný nárůst problémů pro teplárenský sektor, což by mělo negativní dopady na občany České republiky.

Myslím si, že je nezbytné, pokud bude vláda uvažovat o zvýšení úhrad z vydobytého nerostu a zrušení pětiletého moratoria na jeho zvyšování, což výrazně zasáhne do určité právní jistoty provozovatelů celého uhelného energetického

sektoru, aby byla provedena analýza možných dopadů tohoto opatření na občany České republiky. To by podle mého názoru vláda měla udělat, měla by nás s touto analýzou seznámit dříve, než svým hlasováním o tomto zákonu rozhodneme.

Já tedy ten zákon v prvním čtení podpořím. Samozřejmě že vím, že tam hodnocení RIA nebylo provedeno. Co se týká Legislativní rady vlády, tam se vyjádřil její předseda. Myslím, že ta analýza dopadů na naši ekonomiku, na naše občany by byla určitě žádoucí. Proto tedy se na vládu obracím se žádostí, aby tuto analýzu připravila. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vyzývám k vystoupení paní poslankyni Květu Matušovskou a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji mi, abych i já řekla stanovisko k projednávanému hornímu zákonu.

Úplnou novinkou, kterou novela horního zákona přináší, je povinnost firem vytvářet rezervy na technickou likvidaci staveb, která doposud nebyla řešena. Už to tady bylo dneska zmíněno. Jedná se o součást sanace území po ukončení těžby. Tolik velmi stručná zmínka o novém termínu v důvodové zprávě. Přitom důsledky tohoto nového ustanovení mohou být v řádech desítek či stovek milionů korun. A když ještě připočteme povinnosti převádět rezervy na vázané účty a avizované zvyšování úhrad z vydobytého nerostu, dostáváme se k částkám, které mohou být pro menší firmy doslova likvidační. Předpokládám proto, že předkladatel má jasně vyargumentováno, jaká pozitiva a negativa tato nově zaváděná úprava může mít na těžební sektor.

Počkám na jednání hospodářského výboru, abych nyní nezdržovala, nicméně už teď si myslím, že by to stálo za pozměňovací návrh, který by precizně a hlavně jednoznačněji toto ustanovení definoval, aby nevznikaly jakékoli pochybnosti a hlavně další neúměrné finanční zatížení v těžebním sektoru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Bendla a připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji i mně říct pár slov, neboť já jsem byl v minulosti často konfrontován s tvorbou horního zákona, neboť pocházím z regionu, kde hornická činnost byla velmi dlouhá léta klíčovým prostorem pro zaměstnávání lidí, a já jako bývalý starosta Kladna jsem se s horním zákonem musel často potýkat. Proto jsem si ho přečetl, a když jsem se na něj díval, mám pocit, že jsou tam některé otázky, na které je třeba si asi odpovědět, protože nerozumím tomu, proč ten horní zákon jde tímto směrem.

Ona to tady částečně říkala i moje předřečnice, protože ono vytváření rezerv na sanace, to je v pořádku a je to tak správně, v minulosti – máme to už od roku 1991 v systému, potom v roce 2006 jsme novelizovali, tuším, tento zákon. Naše legislativa umožňovala, že si (společnosti) mohly vytvářet rezervy na ty úkoly, které jim vzejdou z té povinnosti v oblasti sanací po likvidaci důlního díla, postupně každý rok. Jestli já tomu dobře rozumím, tak vy tady tímto návrhem zákona tlačíte na společnosti, že si ty rezervy musí dělat mnohem rychleji, tzn. ekonomicky budete zatěžovat daleko více.

Pak tam rozděluje najednou horní zákon i těžební společnosti podle toho, co těží. Tomu nerozumím, proč to tak vlastně děláme, že rozdělujeme důlní společnosti na ty, které těží energetické, a (ty, které těží) neenergetické nerosty, a všichni mají jiné lhůty pro převod z těch analytických účtů na vázané účty. Tak by mě zajímalo, proč to děláme. Protože horní zákon, to je norma, která – taky už to tady říkali mí předřečníci – by měla být předvídatelná, neměla by se v průběhu té těžební činnosti nějak zásadně změnit, neboť jsou na to navázané ještě další aktivity, což tady mí předřečníci vlastně taky zmiňovali, a říkal to i kolega Zahradník, a to jsou ty zmiňované teplárny.

My totiž máme na stole i tzv. vodní zákon. A já když jsem zaslechl teplárny, které by mohly mít problém ve svých důsledcích a změně horního zákona, tak my vzhledem k tomu, že teplárny často potřebují ke své činnosti dostatek povrchových vod, vzhledem k tomu, že povrchových vod nám ubývá, čeká nás období podle mě mnohem dramatičtější z pohledu sucha, než bylo období, které máme teď za sebou, to poslední pětileté, ale bude hůř, a bude možná mnohem hůř, ve vodním zákoně vláda navrhuje zrušit systém správního řízení, kterým se udělují povolení na čerpání povrchových vod pro spotřebitele povrchových vod, a navrhuje, že to rozhodne vodoprávní orgán téměř ze dne na den, že bude možné omezit dodávky vody, tzn. omezit i fungování průmyslu navázaného na povrchovou vodu, a vy s tím jako vláda souhlasíte. Tohle by mohla být další rána. A jestliže bychom se chovali k tomuto principu poměrně nezodpovědně, tak těch 1,5 milionu lidí, kteří jsou navázáni nejenom na teplárny, ale i na další provozy, elektrárny atd., které potřebují ke své činnosti nejenom legislativní zajištění v podobě horního zákona, ale i dalších, tak bychom je dostali do problémů.

Já také nebudu v tuto chvíli dávat návrh na zamítnutí tohoto zákona, ale myslím si, že jsou tam natolik vážné otázky, které si musíme zodpovědět, že uvidíme, jak se k tomu nakonec postavíte, jaké budou odpovědi. Já sám si myslím, že k tomu máme přistupovat konzervativně, nemáme začít dělit společnosti podle toho, co těží, ale máme se dívat i rozumně, samozřejmě s potřebou vytváření rezerv na budoucí sanaci a likvidaci případně budov a toho daného území, ale dívat se na to rozumně, tak aby to bylo ekonomicky ustojitelné, a ne že bychom do tohoto oboru implementovali nějaký chaos. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Hanu Aulickou a připraví se pan poslanec Jiří Kohoutek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, i já si dovoluji vystoupit k novele horního zákona.

Pan ministr si asi nepamatuje diskuse v minulém volebním období kolem této problematiky a vůbec, co se odehrávalo, prolomení limitů. Asi většina, nebo někteří z vás víte, že já jsem z Ústeckého kraje, z Mostu, a byla jsem velký bojovník za to, aby se prolomily limity u obou společností, tzn. i na Severní energetické, protože nejen že tam máme jedno z nejqualitnějších uhlí v Evropě, ale jsem přesvědčena, že i tak jak je dosavadní politika energetiky, tak Česká republika nejde úplně optimální cestou. A to, že nám tady hrozí po roce 2030 velký problém, a to v podobě nejenom zdražení elektřiny, protože už téměř vůbec nebudeme schopni to řešit svými procesy, to se v České republice zatím neříká, protože možná pro Ministerstvo průmyslu a i pro samotného premiéra je to daleko, ale pro občany České republiky je to určitě téma, které bychom měli diskutovat již dnes. Proto si dovoluji tady přechít i svůj názor, který, jak vidím, asi mnoho kolegů nezajímá (poloprázdné lavice), budu doufat, že určitě pana ministra zajímat bude.

Jsem přesvědčena, že Ministerstvo průmyslu se svým návrhem, i když chápu, že jsou tam další věci, které na to reflektují, nejde úplně správnou cestou, a já jako velký patriot Mostecka a Ústeckého kraje prostě s tímto návrhem zcela nesouhlasím. A musím říci, že Ústeckému kraji, tak jak někteří naši místní politici mnohdy opakují, Česká republika obecně je velmi dlužná zpětně, a tímto způsobem si nemyslím, že by ten návrat se nějak realizoval. Opak je spíše pravdou. A ty problémy, které tam máme nakumulované i právě díky tomu, že tam docházelo vlastně k tomu, že se těžilo uhlí, že tam byly další dopady, a pak samozřejmě nato i s tím utlumováním těžby, těm sociálním aspektům a odchodu lidí z regionu a naopak cílenému sestěhovávání těch problémových občanů z Prahy a Středočeského kraje, tak i touto cestou nám prostě Ministerstvo průmyslu a obchodu nepomáhá.

Těžební společnosti každoročně vynakládají na podporu regionů, v nichž podnikají, stamiliony korun, ne-li více. Finančně podporují města a obce, vzdělání a sport, sociální projekty a pomáhají řešit mnohé problémy. Toto můžu potvrdit už jenom z toho aspektu, že jsem od roku 2002 zastupitelkou města Mostu. A ta finanční podpora těch těžebních společností je jednou opravdu velkou pomocí především právě u té pomoci vzdělávání, v sociální oblasti anebo i zdravotnictví, protože ve velké míře třeba se nám pomáhá podporovat třeba i hospic v Mostě.

Sociální projekty pomáhají řešit mnohé další problémy, které obce nebo lidi v jejich regionu trápí. Zeptáte-li se kteréhokoliv starosty, jehož obec má s některou těžební firmou podepsanou smlouvu o spolupráci, drtivá většina, ano, možná kromě Litvínova, to je pravda, z nich vám odpoví, že bez této podpory se jim bude jen těžko dýchat. Jejich často velmi skromné rozpočty s podporou firem, které žijí v regionech a s regiony, často počítají. Majitelé nebo zaměstnanci firem totiž mnohdy v těchto obcích bydlí, jsou členy zastupitelstev a snaží se i prostřednictvím těchto peněz dělat obce lepšími v podobě nových dětských hřišť, zeleně, domů pro seniory a obecně a podobně. Prostě jim záleží na místě, kde žijí, kde žijí jejich rodiny a děti, a co se děje v jejich okolí. Což si myslím, že je zcela logické a přirozené.

Obávám se, že horní zákon v podobě, tak jak je nyní navržen, a mám tím především na mysli tlak na firmy, aby ukládaly na vázaný účet peníze, s nimiž nemohou moci (?) disponovat, logicky vyvolá ve firmách sekundární tlak na úspory a logicky se začne šetřit i tam, kde to není povinnost, ale dobrovolnost. Státu neuteče daňová povinnost, plnit musíte, nebo musíme, ale v oblasti každoročních dobrovolných příspěvků do zmíněných oblastí si ulevit můžete snadno a rychle. To je prostě co vás (?) coby majiteli či šéfovi firmy. Já nepochybuji, že firmy začnou šetřit primárně v této oblasti. A proto musím zde zmínit, že i já, nebo nevím, jestli to teď bylo zmíněno některými kolegy, bych docela zvažovala podání pozměňujícího návrhu, který by regionům minimálně v tomto aspektu ulevil, a budu navrhopvat posun termínu převodu finančních rezerv z analytických na vázané účty na rok 2030 tak, aby firmy měly dostatek času tyto rezervy vytvořit a nemusely v rámci vlastního přežití omezovat tolik potřebnou podporu regionům.

Svůj návrh považuji za kompromisní, a to i vzhledem k tomu, že výsledek připomínkového řízení byl rok 2025 a Ministerstvo průmyslu a obchodu do vlády poslalo návrh na rok 2035. Také to zmiňuji z důvodu, že se letošní rok, a nemáme tady paní kolegyni Vildumetzovou, avizovalo, že třeba Sokolovská uhelná v Karlovarském kraji bude propouštět zhruba 700 lidí. Sedm set lidí, tak jak jsme to viděli i u nás v Ústeckém kraji, je zhruba třetina, myslím si, že spíše čtvrtina, tak jak máme ty zkušenosti, na celý dopad a na celý region. To znamená, že se bavíme o zhruba čtvrtině vlastně těch celkových dopadů, jako jsou rodiny, ale navazující společnosti, které dělají pro Sokolovskou uhelnou dodavatelské služby, což bude mít samozřejmě pro region dopad ekonomický, sociální. To znamená, lidé budou odcházet, nemovitosti a jejich hodnoty budou klesat, kupní síla v této oblasti půjde rapidně dolů. A tak jak možná znáte Karlovarský region, tak se opravdu dostaneme do fáze, kdy bohaté budou jenom oblasti, kde mají lázně, lázeňskou oblast. A víceméně zbytek Karlovarského kraje bude opravdu na sociální těžké úrovni a bude velmi problematické v této oblasti a v tomto regionu něco dělat. Sokolovská uhelná to avizovala již minulý rok. A já jsem přesvědčena, že tak jak zatím mám informace z tohoto kraje, ani stát, respektive možná Ministerstvo práce a sociálních věcí, ale třeba i ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu nijak neřeší nebo víceméně se nepodílí na pomoci při této situaci.

My jsme si to v Ústeckém kraji zažili. Do toho nám vstoupila ještě vůbec ta celková krize, a jak vidíte a vnímáte Ústecký kraj, i když samozřejmě ten vzestup a pomoc nějaká tam byla, ale ten Ústecký kraj opravdu téměř kromě oblasti Litoměřicka se dostal do situace, kdy lidi už nechtějí žít v tomto regionu. Klesá nám opravdu celková úroveň, naše děti odcházejí studovat jinam, do jiných regionů, zůstávají tam, nechtějí se vracet. A ten region celý opravdu upadá. A bohužel ta zásadní pomoc, kterou třeba my vidíme i v jiné legislativě, která se tady připravuje, zatím nepřišla. A vy tímto návrhem ještě víceméně dáváte další kopanec těmto krajům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Kohoutka a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, vážení páni ministři, k problematice surovinové politiky bych se rád vyjádřil v obecné rovině a vznesl následující dotaz či spíše pochybnost.

Domnívám se, že včleněním pojmu surovinové politiky do horního zákona dochází k zásadní změně v charakteru tohoto dokumentu, který se stává závaznou právní normou. Navrhované ustanovení je možné chápat jako zmocňovací ustanovení od moci zákonodárné pro moc výkonnou, která však nemá stanoveny žádné limity. Taková forma zmocňovacího ustanovení je v rozporu s ústavním pořádkem a judikaturou Ústavního soudu, kdy zmocnění pro vydání právního předpisu musí být natolik přesné a konkrétní co do svého rozsahu, obsahu a účelu, že ministerstvo či jiný správní orgán nemá možnost se od zákonných limitů odchýlit a upravit tak například svou vlastní politickou vůli vzdor parlamentu. Doplnění státní surovinové politiky je zde koncipováno jako novela právních předpisů v oblasti horního a geologického práva.

Materiál je mimo jiné v rozporu s ústavním pořádkem a právem EU. Takto zásadní připomínky byly uplatňovány od řady subjektů.

Rád bych proto znal odpověď ze strany předkladatele či v rámci diskuse na hospodářském výboru, zda tyto nastíněné potenciální problémy nemohou vést k zásadní kolizi s evropským právem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Kobzu a připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři, páni ministryně, dobrý den. Já jsem, někteří z vás to vědí, vystudoval geologii na přírodovědecké fakultě, a proto se otázka horního zákona mě osobně poměrně dotýká. Za sebe jsem velice rád, že se horní zákon otevírá, že máme možnost o něm diskutovat, protože nastavení, které platilo v minulosti a které má na svědomí například vydrancování Ostravsko-karvinského revíru a obrovské zisky Bakaly a podobných pirátů. Zrovna tak si můžeme vzpomenout na bitvu, která byla o zlaté ložisko v Kašperských Horách. Bitvu, kterou sváděl tehdejší starosta Kašperských Hor František Stíbal, kterému se za cenu, dá se říci, osobního zdraví podařilo to ložisko uchránit. Vzpomínáme si na bitvu, která byla o zlaté ložisko na Mokrsku, kde ten holý fakt, že kromě zlata je na Mokrsku obsaženo také zhruba 10 tun arzenidů, které by při jakékoliv havárii dokázaly otrávit Vltavu až po Mělník a dál potom. A samozřejmě víme, že naše ložiska zejména strategických surovin jsou terčem zájmu nadnárodních baňářských společností, a pohříchu musím

řici, že tyto společnosti zdaleka nejednají v rukavičkách a s ohledem na hostitelskou zemi.

Můžeme připomenout známou havárii při těžbě zlata v Rumunsku v Baia Mare, kde došlo k provalení hráze reakčního jezírka, které otrávil kyanidy Tisu v délce zhruba 200 kilometrů, kde to vlastně vybil všechno živé, co tam bylo.

Já jsem rád, že můžeme tyto otázky vznést, a věřím, že ten zákon bude prodiskutován, budeme mít možnost přizvat odborníky a budeme moci udělat zákon takový, který bude chránit především naše zájmy, naše životní prostředí a samozřejmě také zásadní věc, a to jsou strategické suroviny. Jsem toho názoru, že strategické suroviny mají zůstat v majetku státu. Jsem toho názoru, že stát má rozhodovat, jestli a kdy je bude těžit a jak s nimi naloží dál. Je zde způsob, který funguje v zahraničí. Setkal jsem se s tím sám, kdy strategické suroviny těží stát prostřednictvím kontraktorů, kdy vlastně vysoutěžená zakázka na těžební práce, na které pak mohou navazovat úpravní činnosti, je za fixní cenu, což má samozřejmě určitou výhodu pro obě strany. Vytěžená surovina zůstává v plném rozsahu v majetku státu a kontraktor má jistotu stálé ceny. Je to vyzkoušené, funguje to, neobjevujeme žádnou Ameriku.

Můžeme si připomenout kejkle, které probíhaly okolo českých lithiových ložisek a zásob, kdy jenom z ekonomického pohledu jsme byli střídavě informováni o tom, jak se propadá cena lithia, které vlastně vůbec nikdo nechce, a vzápětí se dozvídáme o tom, že na bázi lithia jsou vyvíjeny neustále nové a nové baterie, které mají daleko vyšší kapacitu, jsme tlačeni do elektromobility, jsme tlačeni do přechodu na ukládání energie z nárazových zdrojů, obnovitelných zdrojů, právě do vysokokapacitních baterií apod. Takže otázka nakládání se surovinami, které považujeme za strategické, které mohou být redefinovány právě v horním zákonu, je velice důležitá, protože se nejedná jenom o zlato nebo o lithium, jedná se také o uran a další vzácné prvky.

Já jsem za sebe velice rád, že máme možnost to otevřít, že máme možnost to prodiskutovat. Jenom bych si dovolil poprosit kolegy, aby k tomu přistupovali velice zodpovědně, protože my se nebavíme o tom, jestli teď bude nějaký momentální zisk z toho, že zvedneme nebo snížíme podíl z vytěžené horniny nebo z ceny vytěžené horniny, kterou vytěží nějaký cizí těžař, ale bavíme se o tom, jakou zemi necháme svým dětem a jaké zdroje necháme svým dětem. Víme, že v oblasti zlata máme sedm bilančních ložisek, která se našťastí podařilo uhájít a která jsou ponechána v zemi pro další generace. Je to otázka, která je skutečně velice důležitá. My nesmíme dovolit, aby naše nerostné bohatství bylo plundrováno, bylo zašantročeno, bylo nějakým způsobem vytěženo zahraničními piráty, a nám tady zůstane akorát prašná díra do země a zničené životní prostředí.

Dovoluji si vyzvat k obezřetnosti. Budeme připravovat pozměňovací návrh v tomto smyslu. Myslím, že zodpovědnost, kterou máme, i když mnoha z nás možná horní činnost a geologické faktory života v této zemi moc neříkají, ale zodpovědnost, kterou máme vůči budoucnosti a vůči našim dětem, je veliká. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Dolínka a připraví pan poslanec Jan Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo vlády, vážení kolegové, vážené kolegyně. Já předem avizuji, že podpořím to, aby zákon prošel dále. Já jsem si vědom, že vláda se k tomu musela nějak postavit a žádné řešení nebude ideální, ale myslím si, že vláda musí vnímat, že toto téma není jen téma vládní koalice versus opozice, ale opravdu je to téma bytostnější a zasahuje to více do regionů i do pohledu na to, nakolik máme regulovat tento obor nebo nakolik se v tomto oboru mají dít některé kroky.

Takto k tomu vystupuji a vystupuji k tomu i s vědomím, že jsme vlastně na hospodářském výboru resp. podvýboru, tuším, pro energetiku před několika měsíci projednávali znění zákona a už tam se objevila řada otázek, takže právě proto říkám, že je asi dobře, aby zde ty otázky dále zaznívaly, aby i ministerstvo se mohlo na tu diskusi připravit, abychom se nepřekvapovali až na samotném jednání výboru, které už by mělo být pracovní, kde bychom se měli dobrat nějakého konce.

Já si myslím, že by bylo dobré se podívat i na nějaký středoevropský kontext a podívat se třeba na to, jak to řeší v Německu. V tuto chvíli podle německé platné legislativy, pakliže se něco nezměnilo za posledních několik měsíců, tak těžební společnosti hradí úhrady z těžby pouze u nově otevřených dolů či lomů. Do související produkce či výrobků se tak nepromítá toto fiskální zatížení. Úhrady jsou stanoveny pouze pro nově otevřené doly či lomy, kde byla získána nová povolení pro těžbu, a to ve starých spolkových zemích od roku 1982 a v nových spolkových zemích od roku 1990. Od té doby však nebyly žádné lomy logicky otevřeny, protože podobně jako Česká republika i okolní státy – tedy s výjimkou Polska, což projednáváte na vládní úrovni – se naštěstí nesnaží otevírat nové lomy, ale využívat stávající. To vede k tomu, samozřejmě v rámci možností, že vlastně nedochází tím pádem k tomu, aby byly výtěžky zatíženy, a tím pádem se tady otevírá prostor pro otázku, zda konkurenceschopnost bude v této věci, nebo zda my dobrovolně chceme vycouvat ze všech oblastí.

Další dotaz je, a musíme se podívat, jaký by to potenciálně mohlo mít dopad i na stavebnictví a na další věci, ale to je právě věc, která je potřeba, aby byla rozříkána na nějakém podrobnějším odbornějším fóru.

V Německu, co se týče úhrad pro nové doly či lomy, činí úhrada 10 % z průměrné tržní ceny vydobytých nerostů a stanovení vybírání a úprava výše úhrad je v rukou zemských vlád, to znamená, že u nás by to bylo krajů. Mohou je také přenést na jiné orgány. Zároveň spolkové země mohou udělit osvobození od povinnosti platit úhrady z dobývacího prostoru a vytěženého nerostu, mohou stanovit pro konkrétní nerosty nebo oblasti odchylnou částku či jiné odstupňování a mohou stanovit konkrétní nerosty nebo oblasti a pro ně odchylnou procentní sazbu nebo základ pro vyměření výše úhrad.

Ono to trochu koresponduje s tím, co říkala paní kolegyně. Některé regiony díky historickému vývoji jsou na tom více závislé, některé méně, a proto vnímám to, že

kraje by do toho částečně chtěly promlouvat, ale zase vnímám, že vláda chce nastavit nějaká jasná pravidla. Byl bych rád, kdybychom šli do otevřené diskuse, ne do předem uzavřené a jenom se přesvědčovat.

Otázkou jsou také menší lomy a doly a u nich vázané fixní peníze, protože ne každý důl resp. lom funguje 365 dní v roce, a překlopení na pevně vázané peníze nemusí u každého menšího podnikatele být úplně efektivní. Chápu to u velkých dolů, ale i tam je otázka, zda to, že má někdo pevně vázané peníze, což je v součtu v řádu miliard, zda ty peníze by nemohly vydělávat v průběhu času, zda musí opravdu jenom někde ležet.

Říkám, jak to říkají i kolegové, jsou to otázky do příštích několika měsíců. Pevně věřím, že si je jednak vysvětlíme s vládou, jak čeká, že to následně bude vypadat, jednak že případně ministerstvo bude schopno dodat nějaké ekonomické modely, které by nám řekly, co se s těmi firmami, potažmo s touto oblastí hospodářství bude dít.

Děkuji tedy za pozornost a pevně věřím, že diskuse bude opravdu otevřená.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Bauera a jako poslední se připraví pan poslanec Jiří Dolejš. Pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já jenom plynule navážu na svého předřečníka. Když jsem si návrh novely pročetl, když jsme diskutovali o tomto věcném záměru, tento bod, na podvýboru pro energetiku, a ono už to tady dneska několikrát padlo, tak se mi prostě hodně vrylo do paměti takzvané slovo retroaktivita. Opravdu prožívám trochu déjà vu, protože si dobře pamatuji novelu zákona o církevních restitucích, kde také prostě tento návrh pohořel na základě takzvané retroaktivity. Všichni víme, jak to nedávno dopadlo. A přiznám se, že minimálně podezřením na takzvanou retroaktivitu na mě působí navrhovaná povinnost převodu nedočerpaných prostředků na sanace a rekultivace evidovaných na analytických účtech na vázaný účet, a to do určitého termínu.

Už tady o tom někteří kolegové hovořili, takže já nechci být ten, který se bude neustále opakovat. Ale jenom připomenu, že již v roce 2006, kdy byla nově zavedena povinnost propříště ukládat prostředky na sanace a rekultivace na vázané účty, tak už tehdy se prověřovala identická možnost, a to evidentně s racionálním závěrem, který nepřipustil, opravdu, opakují, nepřipustil možnost retroaktivního ustanovení, kdy sice nově zavedl povinnost ukládat na vázaný účet, ale dosavadní povinnost evidování na analytickém účtu pouze ukončil a nepřipustil aktuálně navrhovanou transformaci, jakkoliv se to může jevit racionální.

Takže já jsem velmi rád, že tuto myšlenku možného střetu nebo problému s retroaktivitou tady zmínil i kolega zpravodaj tohoto sněmovního tisku ohledně své pochybnosti v rámci retroaktivity. Jsem velmi rád a doufám, že se seznámíme s názorem ústavně-právního výboru na tento případný střet, který by se tím měl

nesporně zabývat. A také bych chtěl avizovat, že v případě zjištění, že ústavně-právní výbor zjistí, že to může být v jistém střetu, tak jsem připraven podat pozměňovací návrh, který pochybně ustanovení z této novely vypustí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jako poslední požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Dolejše. Zatím další přihlášku nemám. Prosím máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Poslouchal jsem pozorně vystoupení kolegů a inspirovalo mě k jedné reakci. Nebojte se, není to v duchu nechtěla jsem, musela jsem zdržovat v páteční dny. Ale přesto se domnívám, že těžba je jedním z neuralgických bodů české ekonomiky, nejenom české, v poslední době. Stačí si uvědomit, když posloucháme debaty a la klima a útoky na pozici uhlí v našem energetickém mixu, co všechno se v této oblasti odehrává, jaké tlaky mohou přijít dokonce i z Evropské unie a že my si v tomto ohledu musíme vyjasňovat určité širší souvislosti. A na ty širší souvislosti bych chtěl upozornit právě s odkazem na onen message, který vysíláme našim specialistům v hospodářském výboru, kteří to budou rozebírat ve větším detailu tak, abychom se dopracovali smysluplného finále.

Já zopakuji, že asi snad nejenom pro nás je určitým významným momentem, abychom si my jako Česká republika chránili své surovinové bohatství a aby efekty z tohoto surovinového bohatství také plynuly pro rozvoj naší ekonomiky. To se snadno řekne, ale pochopitelně daleko komplikovanější je to naplnit, pokud si uvědomíme, že zejména v oblasti těžbařské je to oblast, která je propachtována konkrétním soukromým firmám, které pochopitelně mají své byznys plány, mají své dlouhodobější investiční úvahy. Tam pracují s nějakými čísly o návratnosti, musí splácet úvěry, a tak dále a tak dále.

A tím se dostáváme k tomu, že tento neuralgický bod, či chcete-li gordický uzel, musíme rozplétat tak, abychom nevytlévali vaničku s dítětem. Ten boj o uhlí je totiž velice často poznamenán dobrými úmysly, ale ne vždy pochopením, jak se věci v reálné ekonomice mohou odehrávat. Příklad, který přímo nesouvisí s těžbou, ale už tedy s energetickým využíváním uhlí, je, když se naši jinak nepochybně milení aktivisté přibíjeli na vrata Počerad, které měly být prodány soukromému sektoru, jako netopýři a volali po tom, aby ze dne na den byla tato kapacita zavřena, aniž by si uvědomili, že nahradit tuto kapacitu není samozřejmě ze dne na den a že k tomu potřebujeme mít jistý časový prostor. Já si vybavuji, že před volbami v roce 2017 jsem si dovolil takový velmi hrubý odhad, že v tom energetickém mixu nám to uhlí bude figurovat v poměrně významné míře ještě do roku 2040, a že tedy ten boj s uhlím a s emisemi je třeba vést přiměřeně také českým ekonomickým podmínkám.

Pokud jde o těžbařské společnosti, tím, že jsem řekl, že to mají propachtované, tu těžbu surovin, tak se samozřejmě dostávám k velmi citlivé otázce a to je záležitost těch poplatků za těžbu. Dosud jsme pracovali s tím, že měniti ty poplatky není příliš šťastné příliš často, protože firmy se musí pohybovat ve stabilním podnikatelském

prostředí a v rámci svých dlouhodobých byznys plánů si musí zkrátka ty věci propočítat, tak abychom s nimi necloumali, řekl bych, iracionálním způsobem. Teď se objevuje myšlenka na to, že ono pětileté moratorium – aktuální moratorium běží teď v tom období 2017–2021, čili končí a od roku 2022 by mělo by být tedy po něm – že by se s tímto moratoriem už do budoucna nemělo počítat v tom smyslu, že ta změna by měla být přece jenom otevřenější. To je samozřejmě možné. Doufejme, že tedy současné moratorium doběhne, to předpokládá i návrh zákona.

A pak bychom si měli ujasnit onen algoritmus, kterým se bude tato oblast měnit, protože ano, to si přiznejme, že přece jenom soukromé firmy tady působí v této oblasti ne kvůli našim modrým očím, ale aby generovaly zisk, a samozřejmě že ten zisk někdy končí úplně někde jinde než v České republice. A pravdu měla kolegyně Aulická, když volala po tom, abychom měli péči nejenom o zaměstnanost – to v první řadě, protože tyto regiony v ekonomicky slabších dobách jsou právě postiženy nejvíce nezaměstnaností –, ale abychom z těch peněz, o kterých se tady teď bavíme, byli schopni reinvestovat v tom regionu tak, abychom tam – a la longue, ne z roku na rok, to nejde, ale a la longue – měli takovou ekonomickou infrastrukturu, která by umožnila komplexnější rozvoj regionu a abychom, řekněme, zajistili i budoucnost těmto regionům. To samozřejmě je už otázka nastavení toho režimu, o kterém se tady bavíme.

Podobným způsobem lze jako o tom moratoriu a ukončení toho moratoria se můžeme bavit i o té oblasti sanačních výdajů, to znamená, že když to tady nastavíme, řekl bych, příliš brutálně, tak by to mohlo s tou firemní strukturou poměrně značně začloumat. Čili abychom se nevystavili riziku nežádoucích ekonomických dopadů, ale i právních. Protože si řekněme, že zpochybnění podnikatelského prostředí by mohlo být, když to domyslím do důsledků, dokonce předmětem i arbitrážních sporů, tak v této oblasti prostě vidím potřebu odvést hodně práce. A trochu si říkám, kladu si otázku, proč ta práce nebyla odvedena předtím, aby ty argumenty například pro nás, prvoplánově, co nesedíme v hospodářském výboru, alespoň byly předmětem té příslušné zprávy, dopadové studie, která je v každém takovém zákonu samozřejmě povinná. A pokud tam není prezentována, tak to samozřejmě vede ke zbytečným dotazům, a prodlužuje to tedy celý ten proces.

O těch věcech se bavíme léta a léta a léta. Já si myslím, že tento gordický uzel je třeba začít rozmotávat. Já si myslím, že výhledově bychom skutečně mohli mít dokonce i z toho uhlí daleko více peněz, ale musíme najít ten věcný průnik, který nebude postrádat ekonomickou racionalitu a bude myslet nejenom na ty ekologické zájmy, ale i na zájmy regionů, a dokonce bude i předjímat to, co budeme i při jiných bodech – tady se bavíme akorát o těžbařině – řešit, a to je tedy aktualizace naší státní energetické koncepce, energetický mix a všechny ty dopady, které se na nás mohou hrnout s tím, že nám politika Evropské unie poněkud zezelenala, a ten klimatismus by přece jen měl být daleko věcnější a méně aktivistický.

Děkuji za pozornost a věřím, že se s potěšením seznámíme s výstupy, které kolegové snesou na půdě hospodářského výboru, protože to nám umožní, abychom o této věci také mohli pozitivně hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla poslední přihláška do obecné rozpravy. Teď se chci zeptat – pan ministr má zájem ještě o obecnou rozpravu nebo o závěrečné slovo? Ještě v obecné rozpravě. Tak prosím, máte slovo. A pan poslanec zpravodaj? Ještě v obecné. Tak prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za všechny připomínky, které zde zazněly. Vše se točí v zásadě kolem dvou oblastí. Ty ostatní jsou pravděpodobně domluvitelné, je to nějaká kompromisní diskuse. Já bych si dovolil uvést je na pravou míru. Jedna je to tzv. moratorium, a to je tedy ty poplatky, jestli se budou měnit po roce, nebo jestli to bude po těch pěti letech, nebo jiný režim, a druhá, která je velmi důležitá, to jsou pochopitelně ty sanační a analytické účty.

To prosím – začněme těmi analytickými a sanačními účty – vůbec nemá co do činění ani s regiony, ani s bojem za uhlí nebo proti uhlí. O tom, jestli zde budeme mít nebo nebudeme mít uhlí, do určité míry rozhoduje uhelná komise, ale ještě více o tom rozhodne v čase cena emisních povolenek a do určité míry ekonomický tlak, který nastane vlivem zvyšujících se nákladů. To my zásadním způsobem neovlivníme. Myslím si, že vláda postupuje velmi racionálně ve smyslu útlumu těžby uhlí. Nejdeme prostě tou absolutně zelenou cestou, snažíme se hledat kompromisy, snažíme se být rozumní. A rozhodně i to, že se ve finále jedná o tom, že Česká republika dostane z těch specifických peněz Evropské unie 15 mld. korun, tak je zásluhou i vlády, protože jsme tam vyjednávali tyto náležitosti, a to jsou zdroje, které půjdou pochopitelně do regionů, půjdou řekněme na posílení té sociální oblasti a posílení i té ekonomické oblasti v důsledku útlumu uhlí.

Sanační a analytické účty, prosím pěkně, nemají vliv na to, jestli se bude regionům dařit lépe či méně. Já ještě jednou zopakuji, o co se jedná a hlavně koho se to týká. Sanační a analytické účty se netýkají všech těžbařů ve smyslu toho, co my navrhujeme. Týká se to dvou těžbařů z oblasti uhlí a týká se to přibližně tří těžbařů z oblasti ropy a plynu. Fakticky všichni ostatní těžbaři s tímto návrhem jsou mimo něj. Takže to je jedna věc.

A o co se jedná? Jedná se o to, že vlastně ti těžbaři zejména uhlí, protože těch se to týká úplně bytostně, ti dva velcí těžbaři, nikoli ČEZ v tomhle případě, tak ti vlastně musí dávat peníze na účet analytický a mají peníze na účtě vázaném. Fakticky se ale jedná o peníze – a to je přece úloha státu a takhle se my na to musíme dívat – kterými se do budoucna bude sanovat a rekultivovat. To znamená, jsou to peníze, které mají určitý účel, a to, že v minulosti se dávaly chybně na analytický účet a teprve v čase se z toho udělal účet sanační, kam už se tedy od určité doby musí dávat, je čistě nějaká přechodová fáze, kdy my vlastně říkáme: toto už nejsou v uvozovkách zdroje pro provozní použití, toto jsou zdroje, které mají sloužit právě v čase pro ty sanace a rekultivace. A to, že se to posouvá z původně navrženého roku 2025 na rok 2022, není o ničem jiném, než že ty peníze chce mít v uvozovkách stát pod určitou kontrolou, kdyby došlo k ekonomickým problémům v těch společnostech, což v minulosti

bohužel u některých nastalo, ať už je to z jakéhokoli důvodu. Čili nikdo ty peníze nikomu nebere, ale fakticky my tvrdíme, mají-li to být peníze na sanace a rekultivace, necht' tam leží, ale ty peníze se nemůžou prostě používat, protože kdyby k něčemu došlo, tak poté ten region nemá peníze právě na ty sanace a rekultivace. Čili to je naopak ve prospěch toho regionu.

Co se týká toho dotazu, proč to platí pouze pro některé a proč to pro některé neplatí. Protože po dlouhé diskusi se zástupci těžařů jsme dospěli k názoru, že právě ti menší a střední to budou mít v tom původním návrhu, to je rok 2025, tak aby se to těch malých těžařů stavebního kamene atd. nedotklo a dotklo se to v uvozovkách pouze těch, kteří by, kdyby se do těch ekonomických problémů dostali, mohli působit tomu regionu velký problém, což jsou právě těžaři uhlí a jsou to pouze dva těžaři uhlí. Znovu říkám, ČEZ to má bez problému na těch vázaných účtech a není s tím žádný problém.

A teď co se týká těch poplatků, které nejsou. Ony se už zvedly, takže není to tak, že by vlastně regiony z toho měly málo zdrojů. Pokud si vzpomínáte, tak ještě před pár lety se přibližně vybralo půl miliardy korun, dneska je to jedna miliarda korun, to znamená, je to dvojnásobek. Stále ovšem ten poplatek je hluboce pod tím, kde je nějaká maximální hranice, která by měla být na 10 % z té ceny, my se pohybujeme někde okolo 1–2 %. A ano, k diskusi asi je to, jestli 67 % má jít do rozpočtu a zbytek má jít do regionů, to je asi nějaká, řekl bych, férova diskuse a možná se to tam dá i posunout. Tomu zcela rozumím. Ale padla gentlemanká dohoda mezi těžaři a vládou v tom, že už zde bylo na stole před pár lety to, že se vlastně to moratorium zruší. Dohoda byla taková – nechte toto pětileté moratorium, jinými slovy nechte nám dojet ty původní ceny až do konce roku 2021, a poté to tedy nastavme tak, že se to bude moci rok od roku měnit. A my tedy dodržujeme to, co jsme se dohodli, co jsme slíbili, to znamená, umožnili jsme i přes velký odpor ekologických organizací dojet to původní moratorium na těch relativně velmi nízkých cenách, a poté tedy od roku 2022 bude možnost, což neznámá, že to nastane, nastavovat vždycky ty těžařské poplatky nebo ty těžební poplatky s ohledem na to, jak se vyvíjí právě cena na trhu. Jinými slovy, jestli poroste, tak se to dá zvedat, jestli neporoste, tak se to zvedat nebude. Myslíme si, že to je celkem férové.

Děkuji za diskusi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní zatím jako poslední v obecné rozpravě vystoupí zpravodaj pan poslanec Leo Luzar. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Jak již jsem avizoval, zapojím se do obecné rozpravy, abych nezneužíval právo zpravodaje. Padlo tady hodně informací a hodně otázek, ale pokusím se ve svém projevu taky na některé odpovědět, popř. otevřít úplně jiné oblasti, které tady nebyly řečeny.

Hovořilo se o moratoriu. Historicky moratorium tady vzniklo v rámci určité předvídatelnosti vývoje cen, zvláště surovin, které nejsou kotované na světových

tržích a světových burzách surovin, aby ti těžaři měli nějakou predikci toho, jak se budou moci pohybovat. Já si myslím, že tady už nastala shoda, a pan ministr tady již ve svém projevu hovořil, že to moratorium by mělo doběhnout. Jsem rád, že se neuvažuje vůbec o tom, že by se to moratorium mělo prodlužovat. Já si myslím, že by to byla asi hloupost, a z tohoto pohledu jsem rád, že pan ministr v rámci předkladu již hovořil o tom, že moratorium doběhne v patřičných termínech a nebude snaha toto zkracovat. Na to jsem už v prvotním projednávání nad prvním návrhem horního zákona – protože (toto je) vlastně upravený vládní návrh, který z vlády jde – upozorňoval, že samozřejmě by nám tady hrozily mezinárodní arbitráže. Představte si firmu, která má na pět let zajištěnou nějakou cenu, a teď vláda svým rozhodnutím řekne: ne na pět, ale budou to jenom tři roky. Tak samozřejmě většina těžařů má možnost nás jako Českou republiku hnát k arbitráži a věřím, že by to asi udělali, protože se jedná o docela velké peníze.

Za KSČM tady musím jasně deklarovat, že je tady i problém lithia. My jsme se o tom v minulém volebním období přesvědčili, jaké je to ožehavé politické téma, a byli jsme jedni z těch, kteří toto téma zvedli a snažili se seznámit odbornou veřejnost s problémy lithia. Ono totiž existuje ještě to memorandum, které hovoří o tom, že je tady nějaká spolupráce mezi těžaři a australskými těžaři a těžbou lithia v České republice. Tady si řekněme, že byť jsme se snažili a upozorňovali jsme Ministerstvo zahraničních věcí, že ta původní smlouva, která byla v rámci spolupráce mezi Austrálií a Českou republikou, na kterou se toto memorandum odvolává, je z roku 1991 a vůbec neodpovídá aktuálním situacím smluvních vztahů mezi partnery, ale je vyloženě jednostranná vůči lákání zahraničních investorů do České republiky, je pro Českou republiku absolutně nevýhodná.

Přesto Ministerstvo zahraničních věcí dle mého názoru nevyužilo příležitosti, které mělo, a nevím, na co čeká, protože se uzavírá smlouva mezi Evropskou unií a Austrálií a minimálně zrušení těch starých věcí by tam mělo být doslovně uvedeno. Jinými slovy jestli členské státy Evropské unie mají nějaké tyto obchodní smlouvy uzavřené historicky s Austrálií, tak by tam mělo být deklarováno, že pozbývají platnosti minimálně snahou uzavřít a ratifikovat dohodu Evropské unie a Austrálie. Protože samozřejmě o to lithium v tom horním zákoně také jde, protože tu jde o to, jakou formou a za kolik se bude těžit, kde se bude zpracovávat a co s tou surovinou bude dále. Toto zůstává jaksí otevřené. My jsme pod dojmem aktuálních věcí na to příliš nemysleli, ale v tom horním zákoně by se toto také mělo objevit a mělo by to být jednou z možných základních věcí, to znamená surovinová politika státu, deklarace základních strategických surovin.

A tady si dovolím zase trochu odbočit. My vnímáme strategické suroviny jako ty základní, ty nejbohatší. Možná uran by se tam dal určitě najít, ale já upozorňuji, že tady strategická surovina je třeba písek, je třeba šterk. Uvědomme si, jaké jsou zásoby šterku v České republice. Tady se vracím k tomu, co jsem hovořil. My uvažujeme o vybudování vysokorychlostních železnic. Dovedete si představit, mnozí asi ano, jaká obrovská spotřeba velkých frakcí šterku na vybudování železničního spršku je, a my máme obrovské problémy v České republice již dneska podchytit zvýšenou poptávku po této komoditě v rámci světových trhů. A máme obrovské legislativní

problémy umožňovat otevírání nových ložisek šterku. Máme obrovské legislativní problémy řešit tuto problematiku surovin. A problém horního zákona je také o tom a týká se to malých těžařů. To nejsou velké nadnárodní koncerny, samozřejmě jsou zde zastoupeny, ale většinou ty lomy nejsou v tom rozměru, které by se týkaly této oblasti, nadnárodní, ale jde tu opravdu o místní české podnikatele.

Proto se tady trošičku dívím tomu, co pan ministr řekl, že ostatní těžaři jako že jsou spokojeni, jsou mimo. Já mám signály, že právě naopak, že právě ti malí těžaři, právě ti šterkaři v krátkosti řečeno, s tím mají obrovský problém a poukazují na historické problémy, které s tím mají, a mají obrovský problém, co budou dělat dál.

A tady je pro nás, poslance, politiky, kteří máme zájem rozšířit výstavbu a třeba ty vysokorychlostní železnice, které jsem si vzal jako příklad, aby fungovaly, aby bylo možno ten materiál na výstavbu nakonec mít, protože potom se dozvíte, že zpoždění stavby bude o pět let jenom pro to, že není dostatek suroviny. A to se klidně může stát. Čili i toto je oblast, na kterou bychom v rámci debat neměli zapomínat. A jelikož i v tom zákoně, v tom návrhu se hovoří o chráněných ložiskových územích, tak bychom měli také umět přistoupit k těmto ložiskovým územím a umožnit případný zásah státu, ve státním zájmu se vrátit k těmto ložiskovým územím. Vůbec tady nepadla možnost vykoupení, nebo za úplaty vyvlastnění těchto pozemků pro stát. A je to obrovský problém, protože my máme chráněné ložiskové území, máme dokonce třeba i toho těžaře, ale tam se netěží, a stát bude nejspíše potřebovat určité frakce toho šterku a nebude je mít. Ptám se – měli bychom se asi k tomu také vrátit a vyjádřit, aby stát měl páky, zákonné páky v legislativě, nejenom zabírat pozemky na liniovou stavbu, ale třeba i na těžbu těchto surovin. A je to docela kardinální otázka právě pro ty malé těžaře.

Hovoří se tady o uhlí. Ano, uhlí, historická surovina, která dneska v Evropě zažívá bohužel tragické důsledky euforie obnovitelných zdrojů, ale přesto je to strategická surovina, na které jsou závislé desítky, stovky, tisíce zaměstnanců a ekonomika České republiky. Já jsem strašně rád, že pan premiér již hovoří o tom, že OKD vnímá perspektivu 2020/2023, a možná, že i do dalších let. Jsem velice rád, že mohu do svého kraje říci, že zaměstnanost v hornických oborech nebude končit rokem 2020, 2022, 2025, jak se o tom hovořilo zpočátku, ale tento limit se posunul, protože samozřejmě Moravskoslezský kraj ten problém s restrukturalizací si prošel z větší části, ale toto by byla další rána, další zásah do velkých problémů, které tento region má. Čili z jedné strany řešíme pomoc postiženým regionům restrukturalizací, Karlovarský, Moravskoslezský, Ústecký kraj, z druhé strany bychom tomu zasadili ránu do vazy tím, že bychom prostě zrušili základní průmysl, který tam je, a ty tisíce zaměstnanců bychom vrhli na volný pracovní trh. Nedokážu si představit, jak by to třeba Moravskoslezský kraj zvládl, popřípadě i Ústecký se svou vysokou nezaměstnaností, kterou se nedaří řešit. Jsem rád, že se těmito otázkami budeme v rámci horního zákona zabývat. Ale budoucnost těžby, to je také součástí horního zákona.

Jedno z velkých témat je životní prostředí. Je to velký problém a ve svém návrhu jako zpravodaj budu rád, když se k tomu bude moci vyjádřit i výbor životního prostředí. Protože chci předejít těm debatám, abychom se tady potom nezasekli a

nezablokovali na tom, že vlastně tento zákon je negativní vůči životnímu prostředí. Nemyslím si to, ale přesto vnímám, že zaznívají tyto výhrady zvláště ke způsobu těžby. Když se bavíme o lithiu, tak momentálně neefektivnější způsob těžby lithia je použití louhování, použitím nebezpečných látek. Hovořil tady kolega o zlatu, kde má stejný podobný problém v rámci těžení, a to slibované, efektivní, ekologická těžba nebo vyčerpání z horniny lithia, je zatím v technických výkresech možná na vysokých školách a v laboratorních podmínkách v řádu desítek, stovek kilogramů, ale ne v těch tisících tun, které by se nakonec těžily. Čili tento problém životního prostředí vnímám docela vážně. A navážu i na tu vodu, která tady byla zmiňována, protože při těžbě se mnohdy také voda používá a je důležité počítat s vodou i jako strategickou surovinou.

Pro nás jako KSČM je nejdůležitější zachovat sociální smír. Zachovat životní úroveň občanů a nesnižovat ji. Proč nehovořím o zvyšování. To se nám možná trošičku daří. Vláda se snaží a za to jí děkuji. Přidává tam, kde může. Ale co se stane, když skokově zdrazí elektrická energie? Jsme svědky tlaku Německa na ukončování neefektivních, ekologicky nevhodných zdrojů energie a tepla, ale to automaticky produkuje zvyšování cen energie na světových trzích. Jsme provázáni se světovými trhy a nevím, jak bude vláda vysvětlovat českým občanům, že bude muset o dvacet, třicet, čtyřicet procent zvednout ceny elektrické energie a tepla jenom proto, že jsme prostě součástí Evropské unie a jsme nuceni tohle dělat, a to považuji za docela závažnou věc. Proto ten strategický význam uhlí, které máme, a těch zdrojů, které máme, by neměl zůstat pod ekologií a neměl by zůstat trošku mimo zorné pole tohoto zákona.

Hovoří se tady o RIA. V tom návrhu zákona bohužel RIA obsažena není, která by analyzovala dopad na český průmysl. Přesto si myslím, že zákon je potřeba, protože situace, která v těžebním průmyslu momentálně je, je neustále podrobována docela tvrdým testům funkčnosti a udržitelnosti této těžby. Ale dovedeme si představit, kdyby třeba povrchové doly na Mostecku z roku na rok přestaly existovat? Dovedeme si to představit, co by v té oblasti nastalo a jak bychom fungovali? Proto si myslím, že je důležité se i o této věci bavit.

Jedna z důležitých věcí, a jsem rád, že pan ministr tady o tom hovořil, je problém financování a financování rezerv na sanace. Tady si dovoluji jemňounce upozornit na to, že zde je Český báňský úřad. Jako nezávislý orgán právě on tyto prostředky má shromažďovat, shromažďuje a jistě bude velice zajímavé pro kolegy v hospodářském výboru vnímat tabulky naplněnosti těch účtů, které již podle minulých zákonů tyto firmy mají plnit, a to očekávané naplnění také není úplně bez chyb a není úplně bez jakýchkoliv problémů.

My teď chceme zavést úplně jiný systém. My ještě nemáme vypořádaný ten historický systém, který tady byl, a Český báňský úřad se snaží, ale naráží na určité problémy, zvláště personálního charakteru, protože Český báňský úřad stejně jako ostatní úřady státní správy je pod dost velkým tlakem úspor a nyní mu dáváme další a další pravomoc. Toto je oblast, která je v horním zákoně docela hodně zmiňována, ale není řešena. Já jsem měl možnost hovořit s panem předsedou Českého báňského úřadu, a to jsou problémy, které samozřejmě každý státní centrální úřad vnímá.

Dostaneme-li novou práci, nové úkoly a nemáme na to personální vybavení, stojíme před problémem, jak to zajistíme. Chci upozornit ještě na jednu věc, která se objevovala s těžaři. My předáme státu, chápeme Českému báňskému úřadu, strategicky důležité obchodní údaje. My mu budeme pravidelně předávat tajné věci, které je konkurence schopná velice lehce zneužít – a jak bude Český báňský úřad zabezpečovat tato data?

Úplně odbočuji a mohu hovořit tady ke kolegům Pirátům, kteří mají ve svém ranku tu bezpečnost a informační technologie, jestli se tímto vůbec někdo zabýval. Jakou formou budou tato data zabezpečena, aby nedocházelo k zneužití?

Já si myslím, že si všichni dokážeme představit, co by se stalo, kdyby nějaký významný těžář, který má dohodu se svým odběratelem a prodává mu za určitou sumu nějaké suroviny, a tyto údaje od konkrétního těžaře se dostaly na volný trh a ostatní začali vyžadovat podobné ceny nebo podobné přístupy. Tady ten konkurenční boj je docela závažný a v této oblasti, která je, znovu opakuji, pod obrovským odstřelem z Evropy jako závažný a budeme se tím muset také zabývat. (V jednací síni je stálý hluk, přímo před řečnickým pultíkem delší dobu debatuje kroužek poslanců.)
Nechci protahovat –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a možná přeče jenom požádám sněmovnu o klid, respektive některé kolegy, aby svá jednání přesunuli do předsálí nebo se případně usadili v lavicích. Není to úplně důstojné. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Leo Luzar: Byla tady zmiňována obava o určitou možnost retroaktivity. A jak jsem si přečetl ten návrh zákona, já jsem tam spatřoval určitý problém, na který jsem dopředu upozorňoval na hospodářském výboru na jednání, že to vnímám, a pokud se nám nepodaří tuto retroaktivitu, to podezření z možností, že bychom se mohli dostat jako stát do soudních sporů o to, že uplatňujeme nějakou retroaktivitu, jako docela nebezpečné. Česká republika je zemí, která zná historicky problémy, které jí způsobují soudní spory a pře. Nechci teď zmiňovat Diag Human a podobné záležitosti. Ale víme si své a víme, jak je těžké v arbitrážích uspět a kolik to stojí prostředků a kolik sil, abychom se toho vyvarovali. Proto osobně doporučím a navrhnou ve své řeči zpravodaje, ne v obecné rozpravě, aby se tím zabýval i ústavně-právní výbor, protože si myslím, že je důležité vědět, že zákon, který připravujeme, nemůže být napaden u mezinárodních institucí a nemůže být použit jako určité beranidlo vůči České republice.

Chtěl bych tady na závěr říci, že ten horní zákon, ač pro mnohé z jiných oborů lidské činnosti nepřipadá až tak důležitý, ve svém důsledku zasahuje do velice hodně oblastí fungování českého průmyslu a obecně se dotýká velkého počtu občanů. Jsem rád, že i kolegové, kteří tady přede mnou vystoupili, a děkuji za tu bohatou diskusi, upozorňovali ve svých projevech většinou právě na ten dopad na obyčejné občany České republiky, a neměli bychom my jako poslanci to brát jako technicistní nějakou novelu nebo nějakou úpravu zákona. Bude to jedna z důležitých věcí, která může

určit směr českého průmyslu na další desetiletí dopředu, bude ovlivňovat energie, bude ovlivňovat ceny v České republice, a s tímto bychom k tomu také měli přistupovat ve vši vážnosti.

Děkuji, že jste mi dovolili zde takhle promluvit, aniž byste mě příliš přerušovali, děkuji za to, že tomu věnujete pozornost, a ve svém závěrečném slově zpravodaje dám návrhy k hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než se posuneme dál, pan poslanec Polanský mění svoji původní omluvu a od 13 hodin je již přítomen.

Nyní zde mám s faktickou poznámkou do rozpravy pana poslance Kobzu. Takže prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád reagoval na předřečníka s tím, že není úplně pravda, že by se těžební firmy u nás chovaly všechny tak, aby to bylo košer a v souladu se zájmy České republiky. Abych odešel od svých oblíbených rud do oblasti nerud, o kterých se zmínil pan kolega Luzar, tak bych mu doporučil navštívit například Dvůr Králové a podíval se, jak vypadá zdroj cementu pro Evropskou unii a jakým způsobem vypadá životní prostředí v této oblasti. Já si myslím, že to je určitě důležitý bod.

Já bych chtěl říct ještě jednu věc. Tady samozřejmě dochází k prolínání jednotlivých oborů a my bychom se neměli v uvažování o horním zákoně specializovat jenom na horní činnost jako takovou, protože například se připravuje ústavní zákon na ochranu vody a zase zde důlní činnost může pro zásobování vodou a pro vytváření rezervoárů vody hrát velice důležitou roli, protože právě vytěžené prostory umožňují toto skladování vody. Anebo pak v případě, že dojde k vytvoření větších ploch vodních, dochází ke zvýšenému odpadu, dochází k vytváření mikroklimatu a má to samozřejmě dopad i na způsob života v nejbližším okolí. Jako příklad mohu uvést dopad blízké kaskády u Mikulova, kde mimo jiné vznikla v Čechách, v České republice nejlepší oblast pro vlašské ryzlinky, což stojí samo o sobě za úvahu.

Takže myslím, že bychom měli hledat řešení právě v prolínání s ostatními obory – se zemědělstvím, s životním prostředím, s průmyslem, se zpracovatelským průmyslem (upozornění na čas) – a tam najít nejvhodnější vzorec spolupráce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádných dalších přihlášek do rozpravy. Pan poslanec Benda se hlásí. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, poslouchám, zejména poslouchám s napětím, když se snaží kolegové navrhnout, aby to projednal i ústavně-právní výbor. Ale musím říct, že jedna věta mě od pana ministra trochu překvapila, když říkal: se všemi jsme se dohodli a všem bude zachována lhůta do roku 2025, aby něco převedli, technické

rezervy na faktické rezervy nebo něco podobného, a jenom dvě firmy z oblasti těžby uhlí a tři firmy z oblasti těžby štěrkopísků nebo čeho budou ty, kterým to dáme do roku 2022. Pokud tam něco takového je, a já to fakt nevím, tak si myslím, že to je ustanovení, které potenciálně má diskriminační charakter, pokud bylo řečeno všem do roku 2025, a najednou se pro jenom některé vybrané toto období zkracuje o tři roky. Tak jenom na to jsem chtěl upozornit, že mě tato věta pana ministra poměrně, poměrně překvapila a že by bylo třeba, ať už to přikázete ústavně-právnímu výboru, anebo nepřikázete, se podívat i na tuto část, jestli se opravdu nejedná o něco, co je selektivně diskriminační.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a opět v tuto chvíli paní poslankyně – ne. Dobře, takže v tuto chvíli nemám žádných dalších přihlášek do rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj má zájem, prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych si ve svém závěrečném slově dovolil navrhnout ctěné Sněmovně k hlasování určité návrhy. Rád bych, a děkuji za tu diskusi, že se nerozšiřuje příliš, protože jsem si teď vzpomněl, že bychom třeba to mohli přikázat i petičnímu výboru, který se docela závažně zabýval problémy těžby štěrkopísků, a ty petice občanů tady byly. Ale nechci tuto problematiku vůbec zlehčovat, naopak bych byl velice rád, kdybychom se soustředili na tu základní materii tohoto zákona, a jak již jsem avizoval ve svém slově, bych byl velice rád, kdybyste přikázali také k projednání tento materiál ústavně-právnímu výboru z těch problémů, které tady zazněly a které také vnímám, ale hlavně také životnímu prostředí, protože si myslím, že tam budou zaznívat docela zajímavé argumenty a věci, které bychom si měli umět dopředu vypořádat. Čili bych byl rád, pokud byste ještě mimo garančního výboru přidělili tento tisk ústavně-právnímu výboru a výboru životního prostředí.

Děkuji. Pardon, omlouvám se. Ještě bych chtěl navrhnout, pokud pan ministr nevyjádří nesouhlas, ale je to v tom termínu, abychom prodloužili lhůtu na projednávání o 20 dnů, tak abychom i těm výborům umožnili v normálním čase se tím zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, poznačil jsem si. To byla tedy závěrečná slova. Mám za to, že návrh na vrácení či zamítnutí nepadl, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? (Zaznívá gong.) Pokud tomu tak není, tak já už jsem svolal kolegy do sálu.

Zahajují hlasování. Ptám se: kdo je pro přikázání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru? Kdo je proti? Já vám děkuji.

Hlasování pořadové číslo 95: bylo přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já tedy konstatuji, že tento návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat dalšímu výboru, nicméně zde již zazněly dva návrhy, takže životní prostředí a ústavně-právní výbor. Pan poslanec Feri se hlásí s nějakými dalšími návrhy.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Já myslím, že s ohledem na úpravu té úhrady za vydobytý nerost by to mělo jít i do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Bylo tomu tak i v minulém volebním období, když se ta úhrada měnila. Mohou přijít zástupci krajů, dávalo by to smysl, a můžeme se konkrétně tady té části horního zákona věnovat. Takže výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Kobza a poté pan poslanec Ferjenčík s dalšími návrhy. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, že horní činnost má přeshraniční a mezinárodní rozsah, doporučuji, aby bylo dáno k posouzení také výboru pro evropské záležitosti a zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čili dva výbory, ano. A nyní pan poslanec Ferjenčík s návrhem.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Nebude to školství. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já navrhuji rozpočtový výbor, protože logicky tento zákon se také týká příjmů státní pokladny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Mám zde tedy šest návrhů na další výbory. A pokud nikdo již nemá žádné další, tak přistoupíme k hlasování. Svolal jsem vás před předchozím hlasováním, takže to není třeba činit znovu. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. O návrzích budeme hlasovat v tom pořadí, jak jsem je zaznamenal.

Takže jako první, až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o přikázání výboru pro životní prostředí.

Vypadá to, že počet je ustálen, zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro životní prostředí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 96 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 120, proti nikdo. Tento návrh byl tedy přijat.

Dále je zde návrh na přikázání ústavně-právnímu výboru.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání ústavně-právnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 97 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 91, proti 8. Návrh byl také přijat.

Dále zde je návrh na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tomuto výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 98 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 1. Návrh byl přijat.

Jako další zazněl návrh na přikázání výboru pro evropské záležitosti.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tomuto výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 99 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 38. Tento návrh nebyl přijat.

Jako další zazněl návrh na přikázání výboru pro zahraničí.

Zahajují hlasování číslo 100 a ptám se, kdo je pro přikázání tomuto výboru. Kdo je proti přikázání zahraničnímu výboru? Děkuji vám.

V hlasování číslo 100 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 37, proti 53. Návrh nebyl přijat.

A jako poslední zazněl návrh na přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajují hlasování číslo 101 a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 101 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 21. Tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že tento návrh jsme přikázali jako dalším výborům výboru pro životní prostředí, ústavně-právnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

A pak zde ještě byl návrh na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o 20 dní.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Je to hlasování číslo 102. Kdo je proti prodloužení lhůty? Děkuji vám.

V hlasování číslo 102 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 124, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme lhůtu prodloužili.

To byla poslední záležitost v tomto prvním čtení. Já vám děkuji a děkuji zpravodajům a navrhovatelům a posuneme se dál.

Jako další bod je zde číslo

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 644/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova. (V sále je hlučno.)

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane ministře, já vás přeruším a požádám ještě o větší klid v sále. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Dořeknu jenom. Vážení páni poslanci, návrhem zákona se mění dva zákony v oblasti posuzování shody výrobku a upravují se tyto zákony ve třech oblastech.

První oblastí je zavedení takzvaného sponzorovaného přístup k technickým normám a jiným technickým dokumentům, přičemž tato úprava bude znamenat povinnost pro ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy zajistit u České agentury pro standardizaci bezplatný přístup k technickým normám. To považujeme za důležitou věc. Navrhovaná úprava bude mít zásadní přínos zejména pro podnikatelský sektor, který tak bude bezplatně mít zpřístupněny všechny právní předpisy, které jsou zezáväzněné technické normy, a jiné technické dokumenty. Bylo to dlouze projednáváno. Myslíme si, že to je velmi vstřícný krok, po kterém podnikatelské prostředí volalo mnoho let.

Druhou oblastí, pro kterou je tedy tento návrh významný, je zajištění částečné implementace dvou nařízení Evropské unie v oblasti zdravotnických prostředků a jedná se konkrétně o nařízení o zdravotnických prostředcích a nařízení o diagnostických prostředcích, takzvaných in vitro, s tím, že se stanovuje povinnost pro členský stát určit orgán, který bude zajišťovat jmenování a oznamování subjektů, a tímto orgánem bude v České republice Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Třetí oblastí je úprava akreditačního procesu, a to u Českého institutu pro akreditaci, což je rovněž důležité a trochu se to zjednodušuje vše. V současnosti se totiž žadatel o akreditaci může proti rozhodnutí akreditačního orgánu odvolat, a to k Ministerstvu průmyslu a obchodu, a tím předkládaným návrhem dochází

k přesunutí této pravomoci rozhodnout to odvolání proti rozhodnutí akreditačního úřadu s MPO na statutární orgán akreditačního orgánu, konkrétně tedy na jejího ředitele. Čili zjednoduší se to a myslíme si, že nedojde k žádnému negativnímu vlivu.

Předkládaný návrh zákona je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními smlouvami.

Závěrem si vás tedy, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s uvedeným návrhem zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, jímž je poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tentokrát budu velice krátký. Velice vítám, že se vláda rozhodla řešit problém norem, českých státních norem a poplatků autorům za tyto normy, který se dlouhodobě vrací na půdu Sněmovny, a nedařilo se nám to řešit včas. Vnímáme, že ze zákona máme nějakou závaznost norem, které jsou v zákoně upraveny. A přístup k těmto normám je docela problematický. Zažívají to i podnikatelé, zažívají to projektanti, zažívají to dokonce vysoké školy. Ty narážejí na problém nemožnosti využívat tato autorem chráněná díla, jako jsou české státní normy.

Chci upozornit pouze na jednu věc. Budu velice rád, pan ministr to částečně ve svém projevu zmínil, kdyby se podařilo najít shodu na tom, aby tento bezplatný přístup k normám nebyl omezen pouze na ty, které jsou ze zákona závazné, ale pro ty vyčleněné skupiny, které jsou v zákoně jmenovány, byl pro všechny normy. Čili byl bych velice rád, kdyby se to netýkalo jenom toho úzkého pásu norem, které máme někde v zákoně už jmenovány, a ty by měly být bezplatné, ale aby ta forma bezplatného využívání za to, že stát za to platí, byla na všechny normy, které využívá ten určitý okruh lidí vyjmenovaných v tomto zákoně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Než dám případně slovo, tak vás seznámím s omluvenkami. Pan poslanec Výborný se omlouvá z dnešního jednání od 13.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Bojko se omlouvá dnes od 13.15 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pan poslanec Vácha se omlouvá mezi 13. a 14. hodinou z rodinných důvodů. A paní poslankyně Hyťhová se omlouvá od 12.45 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní tedy k rozpravě. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, mockrát děkuji vládě, že předložila tento návrh zákona,

protože já jsem se přibližně před pěti lety snažil, aby tento stát dodržoval své vlastní zákony. Tehdy ve stavebním zákoně bylo ustanovení, podle kterého musí stát poskytovat technické normy, které jsou závazné ve stavebnictví. Stát to tehdy nedělal, vlastní zákony nedodržoval. A já jsem v té době vymohl u Nejvyššího správního soudu, že stát mi skutečně ty technické normy musel poskytnout. Nakonec se tedy vylouval, že neví, které jsou ve stavebnictví, tak mi poskytl úplně všechny technické normy. Takže já mám doma všechny technické normy. Ale k tomu, aby se zveřejnily ty technické normy, došlo pouze v několika málo případech, kde ty technické normy visí na webových stránkách.

Pak samozřejmě nějakým způsobem vládla ČSSD, pak přišel pan Mládek. Když zjistil, že jsem dostal všechny technické normy, tak prosadil tehdy velmi rychlou změnu zákona pozměňovacím návrhem a vyškrtla se ta volná přístupnost norem ve stavebním zákoně. A od té doby už to v tom stavebním zákoně vůbec není.

My jsme tehdy jednali s předsedou toho úřadu o tom, aby stát zajistil bezplatný přístup aspoň k těm technickým normám, kde je stanovena zákonná povinnost je dodržovat. Není přece možné, abychom nutili třeba lidi, kteří mají na starosti elektřinu ve stavbách, aby si nakupovali nějaké normy, které je nutíme dodržovat, a ani jsme jim k nim nedali přístup. To mi přijde, že je naprosto neadekvátní, že když stát někomu stanoví tu povinnost, tak by měl taky ty informace poskytnout.

Takže jsme vlastně připravili návrh zákona, který zaváděl bezplatný přístup k těmto technickým normám. A na základě jednání s tou agenturou a s ministerstvem, tehdy ještě nebyl pan ministr ve svém úřadu, se nám podařilo přesvědčit, že se zřídí aspoň ten sponzorovaný přístup tak, jak nám to doporučil Parlamentní institut, že to funguje v některých státech Evropské unie a že to je způsob řešení, který je i v souladu s pravidly mezinárodních organizací, které si v podstatě nárokují ten copyright, aby mohly vybírat peníze po celé Evropě za ty technické normy, které jsou stejně z nějaké části dotované z veřejných prostředků.

Myslím si, že ten problém je i mezinárodní, protože přece jenom když se něco tvoří v participaci obrovského počtu států částečně dotováno z peněz daňových poplatníků, částečně samozřejmě je to hrazeno i z těch poplatků, případně z toho, co do toho dává průmysl, tak bychom měli usilovat o to, aby technické normy byly co nejdříve veřejně dostupné. A o to bychom měli usilovat i v tom dialogu s mezinárodními organizacemi CETELEC, CEN apod., aby i ony věděly, že máme zájem na tom, aby se to v průběhu několika následujících let či desetiletí posunulo a aspoň část těch norem byla zkrátka bezplatně veřejně přístupná.

Samozřejmě technická implementace v podobě sponzorovaného přístupu, která je v podstatě jakoby dotováním té instituce, která to produkuje, nebo nějakou formou skryté dotace na základě určité hromadné smlouvy, vede k tomu, že člověk se do toho musí nějak logovat, musí se někam jakoby hlásit, nějak se to sleduje. Otázka je, jestli je to vůbec potřeba, jestli se to státu vyplatí, protože pak se tam musí dělat ještě technické zabezpečení dokumentu. Takže si myslím, že v některých případech by bylo zkrátka jednodušší – tam, kde to jde, protože v některých případech to skutečně jde, kde to jsou třeba normy, které si vytváříme sami, které nejsou vytvářeny řečneme

harmonizovaně, je to samozřejmě menší část, je to podstatně menší část, ale takové normy existují, tak tam bych to asi umístil bezplatně na internetové stránce.

Já mám velkou radost, že se nám podařilo dostat už do stavu, kdy občan má, nebo bude mít možnost si stáhnout ty normy, které stanoví závaznou povinnost. Vzhledem k tomu, že jsem to prosazoval i před zvolením do Poslanecké sněmovny, jsem k tomu dostával desítky e-mailů, kde se mě lidé ptali, jakým způsobem se to posunulo potom, co jsem dosáhl vítězství nad úředníky, kteří nechtěli plnit tu zákonnou povinnost poskytovat ty normy. Takže teď mám velkou radost, že se nám to podařilo zvrátit, že ten zákon předkládá přímo vláda a že teď usnadníme spoustě lidí, kteří používají technické normy, spoustě živnostníků, kteří nebudou muset platit třeba dva tisíce za přístup k technickým normám, pokud nepotřebují nějaký rozsáhlý soubor, a že jim v tomhle tom zjednodušíme život. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A ještě se do rozpravy hlásí pan poslanec Jiránek.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Jenom rychle doplním kolegu. Musím shrnout, že diskuse s představiteli Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví – krásný název – a s Českou agenturou pro standardizaci byla na začátku trošičku složitější, protože jsme měli výrazně jiné pohledy na věc. Ale musím říct, že během toho roku a půl se ta debata dostávala do nějakého sladění myšlenek. A opravdu chci poděkovat oběma úřadům, že jsme se s nimi mohli konstruktivně bavit a dosáhnout toho sponzorovaného přístupu, protože jak už to představil kolega, je tady opravdu zásadní změna ve vnímání pohledu státu k technickým normám. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do obecné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí z místa, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak. Mám za to, že nezazněly žádné návrhy, o kterých bychom měli nyní hlasovat, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání nějakému jinému výboru jako garančnímu? Jestli tomu tak není, přistoupíme k hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Odhlásím vás. Kolegy už jsem do sálu svolal. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. Až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat, pro příchozí zopakují o čem.

Budeme hlasovat o tom, aby tento návrh byl přikázán výboru hospodářskému jako výboru garančnímu.

Vypadá to, že se nám počet ustálil. Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 103 je přihlášeno 105 poslanců a poslankyň, pro 104, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh přikázali hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Přikázání dalšímu výboru organizační výbor nenavrhl. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak, takže tím projednávání tohoto tisku v tuto chvíli končí. Děkuji navrhovateli a zpravodaji. A můžeme se posunout dál.

Dále je zde bod číslo 31, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, což je sněmovní tisk 534, nicméně ministr vnitra je omluven, takže to v tuto chvíli nejde projednat a tisk se posunuje na konec bloku.

Jako další je zde bod číslo

32.

Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, ujměte se slova. (Připomínka z pléna.) Ano, to vyřešíme případně, až dojde na úlohu zpravodaje. Nebo – je zde změna zpravodaje. Vyřešíme to nyní. Takže svolám kolegy do sálu, jelikož paní poslankyně Andrea Babišová není přítomna, je zde potřeba odhlasovat změnu zpravodaje, a to na paní poslankyni Ožanovou. Takže jsem vás již svolal do sálu. Věřím tomu, že přítomnost je dostatečná.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se změnou zpravodaje? Kdo je proti změně zpravodaje resp. zpravodajky? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 104 je přihlášeno 114 poslanců a poslankyň, pro 104, proti nikdo. Takže jsme změnili zpravodaje.

Děkuji paní poslankyni Ožanové, že je již na svém místě. A nyní paní ministryně Maláčová má slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem vládního návrhu zákona je zakotvit oblast bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení moderním způsobem, neboť v současnosti se tato oblast řídí v mnohém překonanými právními předpisy. Stávající právní úprava datovaná svým vznikem do 70. let minulého století vytváří právní prostředí, ve kterém často absentuje úprava související s vývojem technických zařízení. Zavádění nových technologických prvků ve vazbě na automatizaci a moderní prvky zajišťující bezpečnější provoz naráží na technicky zastaralé požadavky vyhlášek a technických norem, které v minulosti formulovaly požadavky na jejich provoz a obsluhu.

Předkládaný návrh zákona vychází z hodnocení stávajícího právního stavu a z poznatků z praktického zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, při zajišťování bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení, tj. zařízení, která při nesprávném použití, výskytu provozních rizik vyvolávajících nebezpečné situace nebo nevhodném provozování představují vysoké riziko ohrožení životů, zdraví a bezpečnosti osob, majetku nebo životního prostředí. (Trvalý hluk v sále.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás požádala o podporu tohoto potřebného zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Požádám sněmovnu o klid! Jednací řád předpokládá, že můžeme jednat až do 21. hodiny, tak není důvod k nějakému neklidu. (Tichý smích mezi poslanci.) A prosím paní zpravodajku, aby se ujala slova.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona zakotvuje nové, moderní úpravy problematiky bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení. Zásadní navrhované věcné změny se týkají zejména vymezení pojmů vyhrazené technické zařízení a členění jejich jednotlivých druhů. Dále stanovení pravidel pro odbornou způsobilost osob v této oblasti, stanovení povinnosti orgánů státní správy, vymezení povinnosti právnických i podnikajících fyzických osob a –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám zejména vaše klubové kolegy o větší klid. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: – fyzických osob dotčených materií zákona, formálního zakotvení evidence odborně způsobilých osob a oprávnění.

S ohledem na rizika, s nimiž je spojeno provozování vyhrazených technických zařízení, návrh zákona stanoví, kdo je oprávněn provádět revize a zkoušky podle tohoto zákona. Návrh zákona také stanoví způsob provozovaného informačního systému s údaji o revizních technicích a vydaných oprávněních různého druhu. Novou povinností je ohlašování orgánu inspekce práce závažných nehodových situací u technických zařízení, kde je předpoklad škody minimálně pět milionů korun. Je jednoznačně vymezeno postavení kontrolního orgánu státního úřadu inspekce práce a tzv. pověřené organizace, v současnosti Technické inspekce České republiky. Nepředpokládá se však navýšení počtu pracovníků na oblastních inspektorátech práce, u Technické inspekce ČR by se jednalo s ohledem na její současný personální stav o navýšení maximálně o dva zaměstnance na pobočku.

Navrhovanou právní úpravou dojde k mírnému snížení nákladů provozovatelů odstraňováním duplicit úkonů vzhledem k činnostem prováděným podle zákona o technických požadavcích na výrobky. Snížení nákladů subjektu podnikatelského prostředí bude také dosaženo eliminací vynucené provozní odstávky průmyslových výrobních celků, jejichž součástí jsou vyhrazená technická zařízení, současně

s realizaci dříve nerealizované výroby. Ke snížení nákladů podnikatelských subjektů dojde i cestou zhodnocování zařízení prostřednictvím nových postupů posuzování plánované životnosti zařízení.

Vážená Sněmovno, doporučuji zabývat se tímto návrhem a posunout jej do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Doufám, že vám kolegové věnovali aspoň přiměřenou pozornost, a já otevírám obecnou rozpravu, do které nemám v tuto chvíli žádných přihlášek. Pan poslanec Ferjenčík se hlásí.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já jsem se chtěl zeptat, protože bohužel předpisy, které se týkají bezpečnosti práce, často extrémně byrokratizují některé činnosti a v řadě případů především u menších podnikatelů moc nedávají smysl, tak jsem se chtěl zeptat, které nové povinnosti ten zákon zavádí a jestli aspoň nějaké povinnosti ruší a co si mám představit pod tou modernizací. Modernizace zákona je pro mě trochu prázdný pojem. Mě by zajímalo, jaká byla stará povinnost a jaká je nová povinnost. A v čem ta stará už nevyhovovala a v čem nová je lepší. V čem se snižuje byrokratická zátěž pro podniky a v čem se zvyšuje v souvislosti s touto změnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně se hlásí do rozpravy. Prosim, máte slovo. A prosím o větší klid v sále.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji za ten dotaz. Už jsem se obávala, že nebude žádná diskuse k této novele zákona.

Upozorňuji, že se nejedná o zákon, který by měnil bezpečnost a ochranu práce, ale jedná se o změnu technických standardů. A když jsem zmiňovala, že naposledy byl ten zákon novelizován v 70. letech, tak se vlastně modernizuje to, že za těch více než 55 let se nám změnila díky technologickému pokroku celá řada zařízení a přístrojů a na to je v těch technických standardech potřeba reagovat. Takže to je technická novela.

Co se týká odadministrování nebo byrokratického odlehčení BOZP, tak my v tuto chvíli připravujeme restrukturalizaci Rady vlády pro BOZP při ministerstvu a chtěli bychom, inspirováni britským modelem, celou BOZP jako takovou, nebo – neděláme si iluze, že to stihneme, ale zahájit debatu, aby BOZP byla spíše než několikasetstránkový manuál, tak aby to byla věc, kterou každý zná, která prakticky bude fungovat, a aby byla velmi intuitivní, tak jak to například funguje ve Velké Británii. Protože v radě vlády máme celou řadu odborníků, kteří ten britský model znají, a já s ním souzním. Ale bude to diskuse na úrovni tripartity a bude to věc na několik příštích let. Ale tento zákon se debyrokratizace jako takové netýká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Munzar se hlásí s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Růžička. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den. Paní ministryně, to opravdu myslíte vážně, to, co jste tady říkala, že začneme snižovat byrokracii v podnikání tím, že budeme restrukturalizovat nějakou vládní komisi BOZP a budeme dělat manuály? To opravdu myslíte vážně? Vy jste říkala, že začnete tím, že bude restrukturalizace Rady vlády pro BOZP, takže paní ministryně, mně to přijde trochu podivné. Přece snížení byrokracie je snížení povinností pro ty podnikatele, ne změny na státní úrovni v různých radách apod.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Růžička se hlásil, poté pan poslanec Kubíček do rozpravy. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych na tento zákon chtěl upozornit, protože on se tváří docela tak nevinně, ale tady je provázanost na další resorty. Protože jestli chceme něco zjednodušovat – vezmu pozici třeba revizního technika, který dostane oprávnění od TIČR, který spadá do tohoto zákona. Tento revizní technik by stejnou činnost chtěl dělat v působnosti Ministerstva obrany, tak musí mít povolení od Ministerstva obrany. Bude to chtít dělat na Ministerstvu dopravy, musí mít oprávnění od Ministerstva dopravy. Bude to chtít dělat u Ministerstva vnitra, musí mít oprávnění od Ministerstva vnitra. A nedej bože, pokud se zvedacím zařízením budete vykládat na silnici jako jeřábník nebo ze železnice budete vykládat zboží a budete to dávat na vozidlo, tak budete muset mít tři oprávnění, abyste vůbec tuto činnost mohli dělat.

Já jsem si představoval, že tento zákon bude jako zákon střežový, který bude tato pravidla určovat pro všechny. Ale to v současné době tento zákon dělat nebude. Tak samozřejmě já budu chtít, aby se tímto zákonem zabýval jednak výbor pro bezpečnost, protože ten má pod sebou Vězeňskou službu, Ministerstvo vnitra a policii, na které tento zákon dává určité výjimky. A musíme se ptát, zda ty výjimky jsou nutné. To samé platí i o Ministerstvu obrany, kde tento zákon také hovoří pouze o tom, že budou mít nějaké výjimky. A pak si to všichni dělají úplně jinak. Takže jednou si uděláte zkoušku revizního technika, a v dalších čtyřech resortech to funguje úplně obráceně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji. Teď se mi trochu zkomplikovala situace s přihláškami. Paní poslankyně (ministryně) Maláčová se totiž také hlásila, já bych se potřeboval zeptat, jestli chce uplatnit... (Nemá zájem.) Nic. Dobře. V tom případě s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já moc děkuji paní ministryni za to, že odpovídá ještě v rozpravě, to je, myslím, dobrá praxe. A chtěl jsem se zeptat

buď paní ministryně, nebo paní zpravodajky na otázku té jedné povinnosti, kterou ten zákon nově zavádí, to znamená, že se má hlásit incident v případě, že hrozí škoda nad 5 milionů korun, jestli se nemýlím. Co s tím ten úřad bude dělat. Na co to hlášení potřebuje a jak s tím naloží, když firma nově má povinnost nahlásit ten incident. Co se pak stane s tím hlášením a k čemu to bude užitečné, aby se v České republice žilo lépe. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Kubíček. Juříček. Pardon.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Já se přiznám, že jsem tu normu nečetl úplně detailně, ale jenom jsem ji teď proletěl očima. Myslím si, že tady opravdu je trošičku riziková ta norma ve vazbě na podnikání. Protože jestli všechny tlakové nádoby budeme muset revidovat na 16 barů, tak to už pak vždycky za chvíličku jsme všechny. (?) Jestli elektro všechno bude muset mít padesátku, tak já mám pocit, i když nejsem velký zastávce elektromobility, tak že možná nevyjede ani jeden elektromobil. A tak dál. Ale souhlasím s tím, co říkala paní ministryně, že máme dneska starou normu, to bezpochyby ano, a že je potřeba udělat novou normu, ale tak jak jsem to skutečně proletěl očima, tak si myslím, že to je velký dopad na podnikání, protože dneska už všichni podnikatelé musíme reevidovat už málem úplně všechno a všichni na nás mají neuvěřitelné množství bičů.

Takže já si myslím, že potom ve druhém čtení si určitě musíme vyhledat to, jaká rizika tento zákon znamená právě především pro podnikání, protože já mám pocit, že bychom málem přestali všichni podnikat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do rozpravy, kterou eviduji, takže pokud se nikdo další nehlásí, já v tuto chvíli obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatelky nebo ze strany zpravodajky. Není tomu tak. Návrhy, o kterých bychom nyní měli hlasovat, nezazněly. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru? Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Jednoznačně hospodářskému výboru, protože tohle je opravdu impakt do celkového podnikání v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, to je protinávrh. Ještě se zeptám, jestli je snad ještě jiný návrh na garanční výbor. Na garanční již ne.

Takže nejdříve budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 105, je přihlášeno 114 poslanců a poslankyň, pro 93, proti 1. Návrh byl tedy přijat.

Já konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, a ptám se, jestli má někdo návrhy na nějaké další výbory. Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Chtěl bych navrhnout dva výbory – výbor pro bezpečnost a výbor pro obranu, protože v tomto zákoně nejsou upravovány některé věci, které se týkají ozbrojených sil.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji, to jsou dva návrhy. Má ještě někdo návrh na další výbor? Pokud tomu tak není, budeme hlasovat v pořadí, jak byly načteny.

Takže nejdříve, kdo je pro přikázání výboru pro bezpečnost jako dalšímu výboru.

Hlasování jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, je přihlášeno 115 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 5. Návrh byl přijat.

A ještě je zde jeden návrh a to je přikázání výboru pro obranu jako dalšímu výboru.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 107, je přihlášeno 115 poslanců a poslankyň, pro 55, proti 2. Tento návrh nebyl přijat.

Takže já konstatuji, že jsme návrh přikázali výboru pro bezpečnost jako dalšímu výboru a jiné návrhy, které by v tuto chvíli měly být hlasovány, nezazněly.

Takže já děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodajce a projednávání první čtení tohoto tisku končí. Kontrola hlasování předchozího? Pan poslanec Ferjenčík. Tak ještě se vrátíme k předchozímu bodu a kontrolujeme hlasování.

Prosím. Pane poslanče, bude? (K poslanci Ferjenčíkovi.) Tak, pan poslanec Michálek k hlasování.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené dámy, vážení pánové, na sjetině mám "zdržel se", ačkoliv jsme hlasoval pro. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Takže je zde námitka proti předchozímu hlasování. Je zde žádost o odhlášení.

Jednací řád předpokládá, že zákon je možno projednávat do 19. hodiny, a všeobecně se jedná i v pátek do 21. hodiny. Takže pokud nikdo nenavrhuje přerušeni nebo nějaké ukončení v tuto chvíli, tak budeme pokračovat aspoň do vyřešení této záležitosti. Já jsem vás odhlásil, věřím, že jste se již všichni přihlásili svými kartami, a budeme hlasovat o námitce.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce proti hlasování? Já vám děkuji.

Hlasování číslo 108, je přihlášeno 92 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 2. Námitka byla schválena.

Takže budeme opakovat poslední hlasování, což bylo hlasování o přikázání výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, je přihlášeno 101 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 10. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme... Pan poslanec Munzar, ještě k hlasování? Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já jenom pro stenozáznam. V tom hlasování, které předcházelo, číslo 106, jsem hlasoval pro, a na sjetině mám zamítnutí. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To bylo pro stenozáznam, takže já dokončím. Konstatuji, že tisk číslo 535 jsme přikázali k projednání dalším výborům, výboru pro bezpečnost a výboru pro obranu. Tím projednávání tohoto tisku již skutečně končí.

Vzhledem k tomu, jaká je situace v sále, tak se sejdeme znovu až příští úterý ve 14.00 hodin, kdy na pořadu je opět blok zákonů v prvním čtení, tak jak je tady zřejmě mám před sebou, to znamená, že bychom nejspíše začínali bodem číslo 33. Nicméně očekávám nějaké změny z grémia.

(Jednání skončilo ve 14.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. ledna 2020
Přítomno: 173 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den přerušené 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec – pracovní důvody, Jiří Běhounek – zdravotní důvody, Marek Benda – rodinné důvody, Alena Gajdůšková – zahraniční cesta, Pavla Golasowská – zdravotní důvody, Milan Hnilička od 14 do 14.30 hodin – pracovní důvody, Jan Hrnčíř – zahraniční cesta, Monika Jarošová – zdravotní důvody, Jiří Kobza – rodinné důvody, Věra Kovářová – zdravotní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Patrik Nacher od 17.30 hodin – rodinné důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Ivana Nevludová – zdravotní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Petr Pávek – zahraniční cesta, Jan Pošváb – zdravotní důvody, Milan Pour – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – rodinné důvody, Lubomír Španěl – zahraniční cesta, Petr Třešňák – pracovní důvody, Jiří Valenta – zahraniční cesta, Venhoda Petr – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Hamáček – osobní důvody a Miroslav Toman – pracovní důvody.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, máme úterý 28. 1. a narozeniny dnes slaví náš kolega Přemysl Mališ. Všechno nejlepší. (Potlesk.)

Nejprve vás chci seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme:

1. vyřadit tyto body schváleného pořadu: body 31 – sněmovní tisk 534, o archivnictví, bod 37 – sněmovní tisk 575, o Sbírce právních předpisů, bod 38 – sněmovní tisk 576, o Sbírce právních předpisů související, bod 40 – sněmovní tisk 593, o matrikách, bod 41 – sněmovní tisk 608, o zrušení obsoletních předpisů, bod 48 – sněmovní tisk 633, o svobodném přístupu k informacím, bod 50 – sněmovní tisk 641, o úřednicích územních samosprávních celků, bod 51 – sněmovní tisk 642, o policii, bod 56 – sněmovní tisk 670, o odpovědnosti za přestupky, bod 64 – sněmovní tisk 690, o státním občanství, bod 236 – sněmovní tisk 249, zpráva o migraci, bod 249 – sněmovní tisk 385, zpráva o extremismu za rok 2018, bod 250 – sněmovní tisk 486, zpráva o extremismu za rok 2019, bod 274 – sněmovní tisk 612, zpráva o vnitřní bezpečnosti, bod 275 – sněmovní tisk 613, zpráva o migraci.

V souvislosti s vyřazením bodu 41 schváleného pořadu navrhuje vyřadit i body 42 – sněmovní tisk 189 a 43 – sněmovní tisk 213, zrušení obsoletních předpisů, navrhovatel poslanec Marek Benda.

2. Grémium navrhuje pevně zařadit bod 233 schváleného pořadu – sněmovní tisk 441, zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, na čtvrtek 13. 2. od 11 hodin.

3. Přeradit již pevně zařazené body ze středy 12. 2. po bloků třetích čtení, to jest body 69 – sněmovní tisk 665, bod 70 – sněmovní tisk 666 a bod 119 – sněmovní tisk 390 schváleného pořadu na středu 12. 2., ale jako druhý a čtvrtý bod od 14.30 hodin za již pevně zařazený bod 11.

Dnes bychom pokračovali v projednávání dalších bodů z bloku prvního čtení – zákony. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou.

S náhradní kartou číslo 6 hlasuje pan místopředseda Pikal.

S přednostním právem se hlásí ke změně pořadu schůze pan předseda Faltýnek. (Silný hluk v sále.) Paní poslankyně, páni poslanci, prosím o klid v sále.

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Pawlas.

A už máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, dámy a pánové. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařazení následujících bodů do pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny. Můj návrh, pro vaši informaci, vychází z debaty na dnešním ranním grémiu Poslanecké sněmovny a věřím, že má šanci na úspěch. Takže návrh zní:

bod 177 – Návrh poslanců Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), sněmovní tisk 657, první čtení podle § 90 odst. 2; dále bod 161 – Návrh poslanců Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), sněmovní tisk 551, první čtení podle § 90 odst. 2; dále bod 162 – Návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, sněmovní tisk 557, první čtení – navrhuji tyto body zařadit pevně dnes, v úterý 28. ledna, jako pátý, šestý a sedmý bod dnešního pořadu schůze, tedy po bodech 24, 25, 26 a 33, čili za bod 33.

Děkuji za pozornost. (V sále je hlučno.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím všechny, aby se už usadili na svých místech, a poprosím o klid. Pan předseda to zvládl svým zvučným hlasem, ale není nutné, abychom se tady překřikovali.

S přednostním právem paní předsedkyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, dobrý den vám přeji a dovolím si vás požádat o předřazení jednoho bodu. Je to tedy už poněkoli káté, co vás o toto žádám, nicméně věřím tomu, že to, že jsme v minulém týdnu tady řešili návrh zákona, který mění zákoník práce, novelu zákoníku práce, a jedno z těch nejdiskutovanějších témat v rámci té novely se ukázala být tedy podpora částečných úvazků formou sdíleného pracovního místa, které jsme tady mnozí napříč politickým spektrem komentovali –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Opravdu prosím o klid v sále. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: – komentovali a ve kterém se nachází shoda možná až někdy kupodivu napříč, tedy odleva až popravo, tak si vás dovolím požádat o změnu v programu a předřazení bodu, který se právě této problematice týká, který jsem zmiňovala i já v rámci kritiky té novely zákoníku práce, a totiž bod, který máme až jako 73, je to sněmovní tisk 162. Jde o návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Kaňkovského, mé maličkosti a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a který má za cíl řešit právě problematiku částečných, či chcete-li flexibilních, úvazků a to, aby tato forma zaměstnávání, která je velmi žádaná, byla pro zaměstnavatele i zaměstnance výhodnější. To znamená, má za cíl řešit výši odvodů u těchto typů úvazků.

Je to dle mého názoru a dle názoru právě mnohých, kteří tady k té problematice minulý týden vystupovali, lepší řešení, než zavádět sdílené pracovní místo a tvářit se, že to ten problém skutečně někam posouvá. (V sále je trvalý hluk a neklid.) A já věřím tomu, že vzhledem k tomu, že tolika z nás záleží na možnosti právě zaměstnání těchto lidí –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás opět na chvíli přeruším – (zvonicem) – a opravdu poprosím všechny, aby se už usadili, přerušili rozhovor a vyslechli si návrh paní poslankyně. Děkuji.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Věřím tomu, že i vzhledem k tomu, že víme, jaká je situace na pracovním trhu a jak zoufale se nedostává lidí a kolik statistik pracovních míst zůstává neobsazených, že i právě v tomto kontextu podpoříte zařazení a projednání této novely, která tady leží už mnoho měsíců a která by mohla v tomto významně pomoci. Protože jsem si vědoma toho, že jste tedy ve svých klubech tuto situaci nemohli projednat, tak chci o zařazení poprosit až na pátek, a tedy jako první bod tento týden v pátek bychom mohli tuto novelu zákona projednat, abychom to posunuli dále. A pak to budeme moci řešit souběžně se zákoníkem práce a s jeho novelizací. Věřím tomu, že nejenom ti, kteří mají zájem

pracovat na zkrácený úvazek, ale i zaměstnavatelé by nám za to byli vděční. Tak vás prosím o předřazení tady tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nikdo s přednostním... Pan předseda Michálek také s přednostním právem k pořadu schůze.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, přeji vám hezké odpoledne. V tomto vystoupení navrhuji, abychom zařadili body 140 až 142 – návrhy novely zákona o státním zastupitelství, o kterých se tady bavíme už půl roku. My jsme je předložili někdy v červnu. Paní ministryně slíbila, že v červnu minulého roku předloží návrh novely zákona o státním zastupitelství. Myslíme si, že to je důležité téma. Demonstrovalo kvůli tomu 300 tisíc lidí, tak si myslím, že není úplně správné, abychom to tady nechali ležet půl roku, aniž bychom se k tomu dostali.

Takže navrhuji, abychom body 140 až 142 zařadili za bod 47, což je sněmovní tisk 630, novela zákona o soudech a soudcích. Čili navrhuji, abychom nejdříve projednali soudy a soudce a hned v návaznosti na to abychom projednali státní zástupce. Jde pouze o změnu pořadí bodů, jak jsou zařazeny na programu jednání. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jestliže se s přednostním právem v tuto chvíli nikdo nehlásí, tak k pořadu schůze je přihlášen jako první pan poslanec Feri. S náhradní kartou číslo 20 hlasuje paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já si dovoluji navrhnout změnu schváleného pořadu, a to tak, aby byl bod číslo 75 zařazen pevně na zítra na 18.15 hodin. Jedná se o sněmovní tisk 182 a je to novela zákona o nemocenském pojištění, která se týká výkonu závislé práce prostřednictvím dohod o provedení práce a zvýšení hranice 10 tisíc korun na 11 500. Je to návrh, který tu je víc než rok a půl, stále ještě nebyl v prvním čtení projednán, a myslím, že to je věc, která tím, jak se dotýká pracujících studentů, seniorů a osob se zdravotním postižením, by měla být projednána, a navrhuji tedy zítřek od 18.15 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. K pořadu schůze je přihlášen pan poslanec Bohuslav Svoboda. (Trvalý hluk v sále.)

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážení poslanci, navrhuji zařazení bodu na pořad dnešního jednání jako první bod informace –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik zase přeruším. Já mám problém rozumět tomu, co pan poslanec navrhuje! V sále je nadměrný hluk. Prosím o klid! Máte-li něco k vyřizování, běžte do předsálí.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já to zkusím znovu. Navrhuji zařazení bodu na pořad dnešního jednání jako první bod Informace vlády ČR k opatřením souvisejícím se šířením koronaviru. Už jsem několikrát řekl, není mým cílem vyvolávat paniku, to v žádném případě, ale Sněmovna i lidé v České republice by měli dostat ujištění, že je vláda schopna reagovat, pokud se věci nebudou vyvíjet tím směrem, jakým bychom si všichni přáli.

V tuto chvíli víme, že se koronavirus nevyskytuje pouze v jedné čínské provincii, jak jste tvrdil pane ministře, ale že je rozšířen v podstatě ve všech provinciích. To je poměrně závažné, když uvážíme, v jakém množství probíhá tranzit do Evropy z Číny. Zavedli jste dle veřejných zdrojů v podstatě dvě viditelná opatření: informační cedule na letišti a instrukce leteckému personálu, aby na palubě vytypoval u cestujících možné příznaky. Omlouvám se, ale tato dvě opatření mi přijdou poměrně slabý výstup. Předpokládám, že z jednání Bezpečnostní rady státu vyšlo nebo vyjde něco silnějšího. Nehledě k tomu, že screening je podle vás neúčinný kvůli inkubační době, infekciozité od prvního dne až po ten čtrnáctý den a chřipkové epidemii. V čem jsou účinnější ta opatření, která jste přijali?

Zajímá mě několik věcí. Jaké lůžkové kapacity má Česká republika připravena pro případ většího počtu pacientů s podezřením na infekci koronavirem? Máme nachystaný dostatečný počet zdravotních pomůcek, ochranné oděvy, dezinfekce, masky atd.? Máme dostatek personálu, který je připraven na možné nenadálé situace? Jaký bude postup v případě rozšíření viru do okolních zemí? A jaký postup bude v případě rozšíření České republiky? Spolupracujeme na těchto otázkách se sousedními zeměmi, například s Francií, která už nějaká opatření proti koronaviru přijala? Jak budeme vychytávat rizikové cestující a návštěvníky? Domnívám se, že tam je nutný aktivní přístup, že pasivní přístup je v takové situaci málo. Jak jsme připraveni na to, že ten virus mutuje? To znamená, že mění své vlastnosti, mění způsob svého šíření a mění i svoji infekciozitu. Takže to, že je dneska nezávažný, nebo poměrně málo závažný, nemusí zítra nebo pozítří platit.

Znovu opakuji, nechceme vyvolávat paniku, která ani není namístě. Informace, jak jsme na to připraveni, na všechny různé druhy vývoje, bychom dostat měli, protože to je jediná cesta, která může panice v případě šíření té infekce, zabránit. Děkuji. (Silný hluk v sále trvá.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A skutečně, já už nevím, jak vás mám poprosit, aby tady byl klid. Opravdu už začala schůze, pro některé z vás, kteří ještě nezaregistrovali.

S přednostním právem se přihlásil pan ministr zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já se pokusím zareagovat rovnou, protože si myslím, že skutečně toto je hodně odborná debata, kterou určitě jsme připraveni vést, ale budu se snažit být maximálně věcný a stručný.

Není to tak, že bychom skutečně cokoliv podceňovali. Ta situace se mění každým dnem. Všechny orgány ochrany veřejného zdraví jsou v plné pohotovosti, zejména samozřejmě krajské hygienické stanice, ale i všechna infekční oddělení nemocnic. Já jsem sám včera jednal se zástupci Nemocnice na Bulovce, což je specializované centrum pro toto onemocnění. Na druhou stranu je třeba říci, že Světová zdravotnická organizace zatím nedefinovala tuto chorobu, tuto infekci, jakožto vysoce nakažlivou nemoc, to znamená, není tam ten silnější status, kdy třeba ti pacienti by museli být hospitalizováni právě pouze na Bulovce nebo v Těchoníně. V tuto chvíli mohou být hospitalizováni ve všech nemocnicích, které mají standardní infekční oddělení, a také se tomu tak děje. To znamená, ten záchyt pacientů probíhá, všichni vědí, co mají dělat. O tom ostatně svědčí i to, že skutečně těch případů několik už bylo, všechny doposud negativní. Aktuálně jsem dostal informaci ze Zlínského kraje, kde byl výsledek opět negativní.

Vytváří se trochu panika, byť já tomu rozumím, je to vážná situace, určitě to nechceme jakkoliv podceňovat. Na druhou stranu se možná málo ví, že zatím třeba v České republice v tomto roce zemřelo dvanáct lidí na chřipku. To asi úplně není věc, která by nás už jakkoli zajímala. Každý rok zemře 40 tisíc lidí ve Spojených státech na chřipku. Je to onemocnění, na které jsme si – dá se říci – zvykli, že s námi je a že na ně lidé umírají a nějak nás to netíží.

Na druhou stranu toto je nový virus, je to nemoc, která dosud není prozkoumána, my nemáme ani úplně detailní informace od Světové zdravotnické organizace o tom, jak přesně se tato nemoc přenáší, jaká je forma přenosu, jestli to je dotekem, kapénkovou infekcí atd., takže zatím skutečně víme poměrně málo. Víme, že ohnisko nákazy je ve Wu-chanu a že samozřejmě – a to je pravda – se šíří v rámci Číny poměrně rychle, že míra infekčnosti je poměrně vysoká, ale v tuto chvíli nejsou oficiálně potvrzeny v Evropě jiné případy, než jsou ty tři z Francie. Dnes byla informace o Bavorsku, ale doposud v databázi ECDC, to znamená Evropského centra pro kontrolu a prevenci nemocí, není informace o tom, že by finálně byl potvrzen případ v Bavorsku, byť samozřejmě se to může stát, protože vzorek, který je první a je pozitivní, je pak vždy poslán na potvrzení. V České republice je to potvrzení v laboratoři v Berlíně.

Jinak skutečně všichni dělají, co mají, všichni vědí, co mají dělat, a není důvod k jakémukoli panice, vyvolávat to, že je to smrtící virus apod. Ta letalita, to znamená smrtnost v rámci tohoto onemocnění, je v tuto chvíli 3 %. Neříkám, že to je malé číslo, ale není to nic tak zásadního.

My komunikujeme, jak bylo řečeno, se všemi zeměmi, zejména v rámci Evropské unie, právě v rámci ECDC. Kolegové jsou na pravidelných telekonferencích a komunikují aktuální stav. Všechny země se shodují na tom, že ta míra nebezpečí v tuto chvíli není nikterak zásadní. Dokonce některé země vyzývají k tomu, aby se to

neoznačovalo jako krize a podobně, protože skutečně v Evropě ta situace žádná krizová není, ale nemůžeme to podceňovat a mění se to každým dnem, takže to, co je dnes, nemusí platit za týden, za 14 dní. To je jednoznačné. Pak musíme i my přijmout dostatek opatření.

Na druhou stranu ale já si stojím za tím, že opatření, která jsou v tuto chvíli i v rámci letiště Praha, jsou dostatečná. I Světová zdravotnická organizace jasně podporuje Českou republiku v těch opatřeních. Postupujeme podobně jako ostatní země v okolí, to znamená, informujeme pasažéry, děláme cílený screening, který má i výsledky. Dnes se konkrétní pasažér se obrátil na letišti, byl vytipován s příznaky nějakého nachlazení, kašle atd., byl okamžitě poslán na lékařské vyšetření – s negativním výsledkem. To znamená, personál v tomto směru je instruován, jsou dva konkrétní gaty na letišti Praha, kam jsou směřovány veškeré lety z Číny, to znamená tak, aby to bylo koncentrováno. Tam jsou ti lidé, kteří jsou proškoleni a jsou připraveni se o pacienty postarat.

Jak bylo řečeno, hlavní hygienik vydal nařízení, že všechny posádky letadel musí o tomto informovat své pasažéry, a pokud by nějaký pasažér s podobnými příznaky byl na palubě, tak kapitán letadla musí informovat řízení letového provozu, letadlo přistane a okamžitě je na palubu poslán lékař, aby toho pacienta zajistil a aby pak zajistil následné vyšetření.

Takže přístup je aktivní, není pasivní, ale není to panika, není to zbrklé jednání, že budeme zavádět nějaká restriktivní opatření, zakazovat lety z Číny a podobně, protože je třeba si uvědomit, že i na těch případech, které dosud jsou a byly tedy negativní, tak ve většině případů ti lidé se sem vůbec nedostali skrze letiště Praha. Ti lidé se sem dostali přes Budapešť, přes Vídeň, v rámci nějakých hromadných zájezdů. Víme, že to Číňané zkrátka tak dělají, že přiletí do nějakého místa, tam je dají do autobusu a objíždějí jeden stát za druhým, jedno město za druhým. Takže pokud bychom měli udělat nějaká takováta restriktivní opatření, tak by dávala logiku, pouze pokud by to udělala celá Evropská unie, minimálně celý schengenský prostor.

To, co je nové a o čem byla informace včera, je, že Čína i po jednání se zástupci Evropské unie zakázala veškeré hromadné zájezdy mimo území Číny. Osmdesát procent Číňanů, kteří cestují do zahraničí, jsou právě tyto hromadné zájezdy. Ty jsou zakázány. To znamená, že velmi pravděpodobně většina letadel, která budou teď přilétat do České republiky, bude v zásadě prázdných, protože 80 % víz je pro tyto hromadné skupiny, to znamená, že pouze 20 % jsou jednotlivci. Tím se opět velmi výrazně snižuje riziko.

Na druhou stranu to riziko tady určitě nějaké existuje. Nepodceňujeme ho. Všichni jsou v pohotovosti. Funguje Státní zdravotní ústav, kde je národní referenční laboratoř. Národní referenční laboratoř v tuto chvíli pracuje tak, jak pracovat má, je schopna vzorek vyšetřit do šesti hodin. Poté jej posílá na potvrzení v případě pozitivního nálezu do laboratoře v Berlíně, kde do 48 hodin je to potvrzeno. Takže laboratoř funguje, má dostatečné kapacity. Bulovka má kapacity, všechna infekční oddělení.

Nemyslím si, že je něco, co bychom zanedbali, nebo že bychom nebyli na něco připraveni. Teď se zdá, že velké mediální téma jsou roušky. Samozřejmě, mediální panika způsobila, že se lidé snaží chránit, byť reálně ty roušky příliš nechrání, to asi jako lékaři velmi dobře víte, jsou spíše dobré jako protekce právě pro ty, kteří jsou třeba nachlazení nebo mají chřipku, aby nenakazili ostatní. V takovém případě je to dobré, ale aby to chránilo lidi, kteří jsou zdraví, tak to nechrání, to by skutečně musely být roušky s respirátory, což samozřejmě možné je, ale v tuto chvíli to vůbec není nutné, není to namístě.

Na druhou stranu, prověřoval jsem u dodavatelů roušek, že jich bude dostatek, že se připravuje další dodávka 25 tisíc roušek, a jeden český výrobce jich má v tuto chvíli celkově milion na skladě, takže roušky skutečně budou. Možná byl jeden den výpadku, kdy byl nějaký run na lékárny v některých částech, ale jinak by s rouškami žádný zásadní problém být neměl.

Co je dnes mnohem větší problém z mého pohledu, je chřipková epidemie. My dnes máme kraje, kde jsou už skutečně regionální ohniska chřipky, v Jihočeském kraji, v Moravskoslezském kraji, v Olomouckém kraji. Ve všech krajích je registrován nárůst nemocnosti. Oproti minulému týdnu je vzestup o 30 %, to znamená, jsme na hraně chřipkové epidemie v rámci České republiky a to je pro nás mnohem větší problém. Už dvanáct lidí zemřelo, včetně dětí. Tady bychom se měli zamyslet, co můžeme dělat proti tomuto onemocnění, které nás ohrožuje mnohem více, když máme proočkovanost 10 % atd. O tom teď nechci vést debatu. Uvědomme si ale, kde je to reálné riziko a kde je to riziko potenciální, ale není tady přítomné tak, aby se lidé museli nějak zásadně obávat o své zdraví.

Věřte tomu, že se tomu věnujeme na denní bázi, na hodinové bázi, máme k dispozici veškeré informace, spolupracujeme se všemi. Víme, že teď probíhá i finální jednání ohledně případné evakuace občanů z Wu-chanu, ale o tom bude asi mluvit pan ministr Petříček. Situace se vyvíjí a nemám naprosto problém pravidelně informovat o tom, jak se situace bude vyvíjet dále, tak jak budeme mít i více informací. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nejprve přečtu dvě omluvy a pak se vrátíme k pořadu schůze. Dnes od 15.50 do 18 hodin se omlouvá pan poslanec Ondřej Veselý z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Jaroslav Kytýr 28. až 31. 1. z důvodu zahraniční cesty.

K pořadu schůze máme ještě jednu přihlášku, a to pana poslance Vojtěcha Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Já bych chtěl vaši pozornost upnout ke stávajícímu bodu 240, což je Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017. Tento bod je zařazován na schůze Sněmovny už rok a neustále kvůli projednávání jiných bodů propadá, propadá, což mně přijde velmi nedůstojné vůči sektoru malého a středního podnikání. Malé a střední podnikání by nemělo být

z pozice Sněmovny takovým okroupečkem, naopak, když se podíváme na jeho vliv v ekonomice, kdy podíl malých a středních podniků na celkových podnikatelských subjektech je 99,8 % a malé a střední podniky zaměstnávají okolo 58 % zaměstnanců, tak ten vliv těchto podniků na ekonomické zdraví České republiky je velmi výrazný.

A protože bych nerad, aby zase na této schůzi tento bod někam propadl, tak vám chci navrhnout, zda bychom nezařadili tento bod buď na pátek 31. 1. jako první bod schůze, nebo pokud projde návrh či jiné návrhy paní poslankyně Pekarové, po pevně zařazených bodech, v případě, pokud byste s tím nesouhlasili, tak ve variabilním týdnu ve čtvrtek 12. února zase jako první bod, nebo po pevně zařazených bodech, nebo ve čtvrtek 13. 2. jako první bod od 11 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Opravím, středa 12., čtvrtek 13., vždy po pevně zařazených bodech, a pátek 31. 1. Děkuji.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. Nikoho nevidím. Vypořádáme se tedy s návrhy, tak jak dnes zazněly. Zavolám naše kolegy z předsálí. Mám tady žádost o odhlášení, které samozřejmě vyhovím. Nejprve bychom hlasovali návrh, který předložilo dnes grémium Poslanecké sněmovny. Počet hlasujících ještě není úplně stabilní, ještě chvíli můžeme počkat. Prosím, abyste se všichni přihlásili... Já myslím, že můžeme.

Takže nejprve návrh grémia Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 110 přihlášeno je 159 poslanců, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrhy pana předsedy Faltýnka, abychom body 177, 161 a 162 – jedná se o body 177 a 161, o novelu trestního řádu v prvním čtení podle § 90, a bod 162 je novela Ústavy, tisk 557 – (zařadili) dnes, 28. 1., jako pátý, šestý a sedmý bod po bodu 33.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 111 přihlášeno 165, pro 147, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat návrh paní předsedkyně Pekarové Adamové, která navrhuje bod 73, sněmovní tisk 162, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění, zařadit v pátek 31. 1. jako první bod jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 112 přihlášeno 165, pro 69, proti 2. Tento návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Michálka, abychom přeřadili body 140 až 142, jsou to jednotlivé novely zákona o státním zastupitelství, za bod 47, což je novela občanského soudního řádu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 113 přihlášeno 165, pro 39, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Opravuji se. Je to novela o soudech, bod 47. Ale to není podstatné. Návrh nebyl přijat.

Nyní je zde návrh pana poslance Feriho, abychom bod 75, sněmovní tisk 182, zařadili pevně na 18.15 hodin zítra.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 114 přihlášeno 165, pro 72, proti 1. Tento návrh nebyl přijat.

Pak je zde návrh pana poslance Bohuslava Svobody, abychom do pořadu schůze zařadili nový bod, kterým je Informace vlády, případně ministra zdravotnictví, o opatřeních proti šíření koronaviru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 115 přihlášeno 165, pro 72, proti 3. Tento návrh nebyl přijat. O pevném zařazení tedy už nebudeme hlasovat.

Pak je zde návrh pana poslance Munzara, abychom bod 240 zařadili, je zde několik alternativních návrhů – nejprve v pátek 31. ledna po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 116 přihlášeno 166, pro 72, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Druhým návrhem bylo zařadit tento bod pevně ve středu 12. 2. jako první bod po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 117 přihlášeno 166, pro 72, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

A konečně je zde návrh zařadit tento bod ve čtvrtek 13. 2., opět po pevně zařazených bodech jako první.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 přihlášeno 166, pro 73, proti nikdo. Ani tento návrh nebyl přijat.

Podle mých poznámek jsme se tak vypořádali se všemi návrhy, které dnes zazněly, a budeme dále pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Otevírám bod 24 a bod 25, u kterých je sloučená rozprava.

Sloučená rozprava k bodům 24 a 25 /sněmovní tisky 645 a 506/

Bod 24 je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 178/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 645, první čtení podle § 90

odst. 2. A dále je zde bod návrh poslanců Lukáše Bartoně, Lenky Kozlové, Martina Baxy, Františka Váchy, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 506 – první čtení. (Trvalý hluk v jednacím sále.)

Těmito sněmovními tisky jsme se opětovně zabývali 18. prosince 2019 na 39. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili sloučenou obecnou rozpravu. Připomínám, že bylo vzneseno veto dvou poslaneckých klubů, SPD a KSČM, proti projednávání podle § 90 odst. 2 u sněmovního tisku 645.

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali ministr školství Robert Plaga a pan poslanec Lukáš Bartoň. Připomínám, že zpravodaji pro první čtení jsou poslanec Lukáš Bartoň, sněmovní tisk 645, a poslanec Ivo Pojezný, sněmovní tisk 506.

Nyní budeme tedy pokračovat v přerušené sloučené obecné rozpravě. Mám zde poznámku, že jednání bylo přerušeno při vystoupení pana poslance Iva Pojezného. Ptám se tedy, zda má zájem o pokračování. (Ano.) Pan poslanec má zájem pokračovat ve svém vystoupení. Prosím, máte slovo. Všechny ostatní zúčastněné prosím o klid v sále. Máte-li něco k diskusi, prosím, přesuňte svoji debatu do předsálí. Děkuji. Zvláště u stolku zpravodajů a před stolkem řečníka prosím o klid. Děkuji.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, pěkně odpoledne. Dovolte, abych pokračoval v té řeči, která bohužel byla přerušena. Chci říct tedy, že ne vše, co se přerušuje, je příjemné, zvláště když jste v polovině projevu, ale když to bylo přerušeno vánočními svátky, tak to není až tak zlé.

Já jsem hovořil o odborném názoru velmi fundovaného člověka, který učí matematiku a anglický jazyk, člověka, který je deset let spolupracovníkem při vytváření hodnocení a validaci didaktických testů, certifikovaný hodnotitel ústní zkoušky z anglického jazyka, člověka, který dělal předsedu mnoha maturitních komisí a v současné době je i maturitním komisařem. Velmi zkráceně řeknu, hovořil nejen o matematice, ale také českém jazyce a cizím jazyce. On sám se staví proti změně hodnocení ať už z těch důvodů, že současné testy jsou mezinárodně porovnatelné, odpovídají mezinárodním standardům. Jednoznačně řekl, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy se aktuálně snaží o to, aby se písemné práce a ústní zkoušky vrátily do profilové části, což naprosto postrádá logiku ucelenosti všech tří dílčích zkoušek, a to se potom v následujícím projevu budu snažit také prokázat.

Ta poslední část, o které jsem mluvil, byla o matematice. On sám hovoří o tom, že maturitní zkouška z matematiky není až tak problematická, de facto šikovný deváták potom, co zvládne matematiku, by na těch 33 %, čili na čtyřku, bez problému zvládl maturitní zkoušku. A řekl jsem v neposlední řadě, že dostatek hodin na matematiku tak, aby tato matematika zůstala povinná i nadále. Studenti nebo žáci proberou tedy vše, co obsahuje katalog požadavků. Je tedy pouze na nich samotných, jak k matematice přistupují a zda se matematiku učí, nebo ne. Žel, mnozí mají pocit, že se do matematiky dá naučit podobně jako do dějepisu či jiných předmětů, tedy tak, že

si něco přečtou nebo že se podívají a potom klidně tuto látku nějakým způsobem v uvozovkách okecají. Že se mohou učit jen tím, že se na příklady vypočítané dívají. Ale každý, kdo matematiku studoval, každý, kdo ji učil, ví moc dobře, že tak to není, že se musí vysedět. To znamená tak, že si osvojené učivo – že si k tomu sedne a propočítává si sám různé příklady na základě toho, co se naučil. Myslím, že o tom hovořil také pan kolega Zahradník. Je to tedy tak – máme tady hudebně vzdělané kolegy – je to tedy tak jako například na hudební nástroj. Není možné jenom hudbu poslouchat, dívat se, jak se na něj hraje, ale musíte si k tomu nástroji sednout, vzít do ruky a denně cvičit, abyste něčeho dosáhli. V tom je ta matematika trošku specifičtější oproti jiným předmětům.

Pokud by se ovšem něco mohlo měnit, a souhlasím s paní kolegyní Valachovou, ať se změni třeba nařízení vlády o stanovení oborů, které budou povinnou maturitu z matematiky mít. Ale rozhodně není rozumné vylévat vaničku i s dítětem, což současný návrh Ministerstva školství dělá. A ještě navíc pod touto rouškou chce změnit i český jazyk a literaturu a cizí jazyk. Ostatně tak jak někteří žáci a studenti nechtějí maturovat z matematiky, tak najdeme studenty, kteří mají problémy s českým jazykem a samozřejmě i s cizím jazykem. Bude to znamenat do budoucna, že budeme zvažovat, zda maturovat z českého jazyka nebo z cizího jazyka? Já doufám, že ne. Podle mne by každý úspěšný maturant měl mít své vysvědčení postavené pevně na trojnóžce český jazyk – matematika – cizí jazyk v minimální státem stanovené úrovni.

Současní gymnazisté a lyceisté ekonomického lycea, pedagogického lycea, zdravotnického či technického lycea, kteří jsou dnes ve třetím ročníku a za necelý rok, myslím, že to bude koncem tohoto roku, budou podávat přihlášky k maturitě, teď žijí ve velké nejistotě, přestože se na celou tuto skutečnost, že budou maturovat z tohoto trojlístku, chystají podobně jako druhé a první ročníky. O všem se má rozhodnout tady v Poslanecké sněmovně, a třeba, což bych si rozhodně nepřál, se jim kompletně mají změnit pravidla, z čeho mají maturovat i jakým způsobem. Těsně před zkouškou něco takového není fér.

Já jsem dostal na své vystoupení, té první části, v loňském roce několik reakcí v mailu. Většina těch reakcí byla od studentů, kteří byli proti tomu, aby se povinně maturovalo z matematiky. Jeden z těch studentů se držel asi hesla, že drzé čelo je lepší než poplužní dvůr. Chtěl ode mě pouze smysluplnou odpověď, tedy tu, kterou chtěl sám slyšet. Ti ostatní, těm musím vzkázat, že buď mně psali tento mail někde na rance jedním prstem, ale chci jednoznačně říci, že budou mít nejen problémy s matematikou, ale také s českým jazykem. V cizím jazyce mně nikdo nenapsal.

Nicméně jsem dostal taky dopis od další velmi fundované osoby, od členky asociace metodiků cizích jazyků AMATE, expertních týmů CERMAT i Národního ústavu pro vzdělávání, učitelky angličtiny na gymnáziu, která se dlouhodobě zabývá problematikou státní maturitní zkoušky z cizích jazyků. Vy jste dostali nakonec ten mail možná také. Nevím, jestli ve stejné podobě, ale určité tam byla reakce právě AMATE k maturitní zkoušce z cizího jazyka. Nejen že mně poděkovala za vystoupení, ale píše:

Většina diskutujících se zabývala pouze otázkou zrušení či nezrušení povinné maturity z matematiky. Váš příspěvek jako jediný upozorňuje na závažná rizika spojená s redukcí státní maturitní zkoušky z cizích jazyků pouze na didaktický test. Státní maturita v současné době testuje u cizích jazyků komplexně jak dovednost porozumět psanému a mluvenému textu, tak i dovednost v cizím jazyce psát a mluvit. Novela zákona toto komplexní testování nesystémově rozbíjí, ponechává v rukou státu pouze didaktický test, který formou zaškrťování správných odpovědí dokáže testovat jen pasivní porozumění. Hodnocení schopnosti aktivní aplikace jazyka, tedy mluvení i psaní, by bylo přesunuto stoprocentně do kompetence škol. Od učitelů cizích jazyků se tedy očekává, že sami připraví písemnou i ústní zkoušku na požadované úrovni, sami si ji definují a sami si definující hodnotící kritéria pro tyto zkoušky a sami rozhodnou o tom, jaké budou požadavky na jejich splnění.

Tato novela nejen neumožňuje určit v rámci státní maturity dosaženou úroveň řečových dovedností v cizím jazyce, navíc přesouvá ústní a písemnou zkoušku z cizích jazyků zcela do kompetence škol v době, kdy nejsou vytvořeny dostatečné podmínky k tomu, aby k takové nesystémové změně mohlo dojít.

Novela školského zákona má totiž přesunout odpovědnost za komunikační část maturity z cizích jazyků do škol v době, kdy – za prvé – více než třetina, přesně 34,6 %, učitelů cizích jazyků na středních školách, kteří budou maturitu připravovat a realizovat, vyučuje jazyk bez příslušné aprobace, tedy bez garantované odborné způsobilosti. O tomto nakonec hovoří výroční zpráva České školní inspekce za školní rok 2018–2019 a bohužel vývoj aprobovanosti má podle zpráv České školní inspekce klesající tendenci. Za druhé, učitelé nejsou na tuto změnu, která by měla nastat již od příštího školního roku, vůbec připravováni. Za další, na většině středních škol s maturitními obory se před zavedením státní maturity z cizího jazyka nematurovalo, ani aprobovaní učitelé cizích jazyků nemají zkušenosti s přípravou maturitní zkoušky. Za poslední, nepřipravuje se žádná podpora učitelů.

Státní maturitní zkouška z cizího jazyka v současné podobě vyhovuje učitelům i žákům, budoucím zaměstnavatelům dává informaci o minimální dosažené úrovni cizího jazyka. Všechny části zkoušky jsou odborně připravovány a dodržují požadovanou úroveň. Stížnosti na nepřesnosti, nejasnosti, či dokonce chyby v jednotlivých částech zkoušky se v případě maturity z cizího jazyka po celou dobu neobjevily.

V příloze nám paní učitelka uvádí stanovisko AMATE, asociace metodiků cizích jazyků, hlavní důvody, proč považujeme zachování státní maturitní zkoušky ve stávající podobě za zcela zásadní. Vy jste dostali dvě přílohy. Dostal to každý, takže si myslím, že ten, kdo chtěl se s tímto seznámit, se taky seznámil.

Na závěr mi dovoluť velmi krátce, jelikož jsem z oblasti, kde učitel národů Jan Amos Komenský byl před takřka čtyřmi sty lety ordinován za kněze, v Žeravicích, v krásném městečku na Kyjovsku, tak věřím, že naše rozhodnutí nakonec nebude takové, aby snížilo a snižovalo úroveň vzdělání našeho národa. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám a nyní budeme pokračovat tady v rozpravě. Na řadě je písemně přihlášená paní poslankyně Majerová. – Já se omlouvám. Hluboce se omlouvám. Faktická poznámka, pan poslanec Rais má přednost. Nemusíme to udělat... ne, faktická poznámka. Prosim. Ještě nezačala paní poslankyně. My se omlouváme oba, já jsem si nevšiml, že to tam naskočilo.

Poslanec Karel Rais: Tak jsme se navzájem všichni všem omluvili. Já jsem v podstatě chtěl říct, že vlastně toto už je třetí jednání, kdy víceméně se tady dávají na jednu hromadu argumenty pro maturitu z matematiky, na druhou stranu argumenty proti matematice. Domnívám se, že to je přesně, že bychom tyto diskuse měli přesunout na školský výbor a tam se domluvit a poté zkrátit projednávání tady tohoto návrhu o třicet dní. To by mělo časově vyjít, abychom to stihli, protože jsme taky v jakémsi časovém presu.

Čili víceméně apel směrem ke kolegům, abychom řadu těch jednání přenesli na školský výbor a zkrátili následně na třicet dní projednávání tohoto tisku. (Hlas z pléna: Vládního tisku.) Tohoto. Ano, hovořím o vládním tisku, protože jinak je tady návrh na zamítnutí, co se týká toho pirátského návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám a nyní tedy paní poslankyně. Prosim.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji za slovo. Hezké dobré odpoledne, vážené dámy a pánové, já bych chtěla říct vzhledem k tomu, že je to sloučená rozprava, ke dvěma bodům.

K tomu prvnímu se vyjádřím velice stručně. Trikolóra podporuje, a proto ani nezamítla návrh toho zákona, podporuje to administrativní zjednodušení státních maturit. S tím problém nemáme, nicméně tak jak jsme již dnes v dopoledních hodinách uvedli na naší tiskové konferenci, a je to i součástí našeho programu, všeobecné vzdělání a všeobecná úroveň vzdělání ve vyspělých zemích je naprosto všude podmíněna i maturitou z matematiky. Myslíme si, že maturita jako taková by dokonce neměla mít pouze dva povinné předměty, že v rámci nějaké úrovně dovršené maturitní zkouškou by maturita měla obsahovat tři povinné předměty, a to je čeština, matematika a cizí jazyk.

A teď se vrátím jenom k té maturitě z matematiky jako takové. Ozývají se různé názory a hlasy, že na to společnost nějakým způsobem není připravena, učitelé na to nejsou připraveni. Já jediné, co vnímám, je tu nervozitu dětí. Nicméně v současné legislativě ten zákon takový, jaký je, s tou maturitou z matematiky počítal. Takže pokud by maturita z matematiky byla zachována, tak se vlastně absolutně nic nezmění. My v Trikolóře bráníme maturitu z matematiky z důvodů, které jsem již uvedla, protože to nejen prospívá úrovni vzdělání, ale je to také ve prospěch českého hospodářství a průmyslu.

A ještě pár zmínek k těm průzkumům. Já jsem si všimla právě v rámci té veřejné debaty o tom, na co bychom se měli soustředit a proč to někteří chtějí posouvat, že ti učitelé nejsou dostatečně kompetentní, s čímž nemohu absolutně, absolutně souhlasit, protože my tu matematiku od základní školy ty děti vyučujeme. Matematika je od nějaké třetí třídy v každodenním programu a časová dotace na tento předmět je pět hodin týdně. Je to až do deváté třídy, na střední škole totéž. Přece těm dětem po tolika letech neřekneme, že to bylo jenom tak. Já si myslím, že když je na něco věnována i taková časová dotace, nemluvě o obsahu financí, které to přináší, tak by závěrečná maturitní zkouška z matematiky být měla. A je to správně nastavené a nepřejeme si to měnit.

Další paradox, na který bych velice ráda upozornila, a budu teď citovat, abych ta čísla nějakým způsobem neřekla úplně špatně. Pan ministr školství Robert Plaga tady před Vánoci poskytl nepřesnou informaci při projednávání novely školského zákona ohledně maturit. Řekl jste, že neúspěšnost u maturit z matematiky činila 24 %. Ale já jsem si vytáhla ty oficiální statistiky Cermatu a podle těch statistik činila čistá neúspěšnost prvomaturantů z matematiky v jarním termínu roku 2019 pouze 15,5 % a po opravném termínu na podzim 2019 to bylo 11,7 %, přičemž víme, že žáci mají k dispozici ještě třetí termín, tudíž ten výsledný podíl je potom výrazně nižší.

A jen pro srovnání z těch obav z matematiky – čistá neúspěšnost prvomaturantů z českého jazyka a literatury činila v jarním termínu roku 2019 16,2 %, což je o 0,7 % více neúspěšných maturantů z českého jazyka, než bylo před chvílí mnou zmiňovaných maturantů z matematiky. A z anglického jazyka a z německého jazyka dohromady to bylo nějakých 33,6 %. Takže pokud to hodnotíme z hlediska neúspěšnosti, tak matematika na tom není zdaleka nejhůř. Ba naopak, zdaleka nejhůř jsou na tom cizí jazyky, poté čeština a matematika je na tom chvostu jako takovém.

Uvědomuji si, že v rámci nějakého politického lobby a získávání mladých prvovoličů je velice sympatické a možná přínosné jít na ruku s tím, že povinná maturita z matematiky nebude, protože to pro mnohé je z hlediska nervozity nepřijemná zkouška. Ale právě proto se jí říká maturita. A právě proto by ji neměl mít každý.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další do rozpravy je přihlášená paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi už jenom krátkou poznámku. Chtěla bych upozornit na Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2019–2023, což je sněmovní tisk 563, který nám byl jako poslancům doručen 2. srpna 2019. Na straně 55 se v případě změny modelu maturitní zkoušky dozvíte toto: "V současné době probíhají mezi MŠMT, asociacemi středních škol, sociálními partnery a zřizovateli diskuze nad dalšími změnami v systému státních maturitních zkoušek. V krátkodobém horizontu do roku 2020 chce MŠMT prosadit v oblasti maturitní

zkoušky následující změny:" – vypíchnu jednu, která je podstatná pro naši rozpravu. "Legislativní ukotvení ročního odkladu účinnosti tří povinných zkoušek společné části maturitní zkoušky – český jazyk, cizí jazyk, matematika – tj. až od školního roku 2021/2022, ve většině oborů vzdělání. Smyslem je realizovat tuto změnu pro všechny obory vzdělání od zkušební období, tedy gymnázia a lycea už nebudou o rok předsunuta."

Tolik dlouhodobý záměr, který schválila naše skvělá vláda hnutí ANO a sociální demokracie. A je škoda, že tady tomu úplně ten vládní návrh, který projednáváme, neodpovídá. Dovolila bych si pro průchodnost prvním čtením a následnými čteními doporučit, abychom se co nejlíže přiblížili této vůli vlády. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Gazdík. V tuto chvíli není přítomen v sále. Tak pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, považuji za svou povinnost přihlásit se do rozpravy k tomuto návrhu zákona, nebo k těmto oběma zákonům, zejména proto, že hlavním tématem debaty je vlastně návrh na zásadní odložení, nebo vlastně zrušení povinné maturity z matematiky.

Musím říci, že jsem zásadně proti tomu, aby ke zrušení povinné maturitní zkoušky došlo. Matematika je jeden ze základních formativních předmětů dnešní vzdělávací soustavy, tak jako tomu bylo v dřívějších staletích v případě latiny, kdy latina formovala logické uvažování, tak postupně přebírala její roli matematika. Matematika byla ta, která učila studenty středních škol logicky myslet, řešit problémy, umět se vyznat v tom, zdali je problém vyřešen, čili nic, nebo zdali závěry, které student získal, jsou reálné. Matematika toto studenty učí. A její zrušení podle mého názoru není správné.

Probíhá tady poměrně značná mediální debata k tomu na různých stránkách – internetových, facebookových, twitterových. A i v novinách pak probíhá debata, různí lidé se vyjadřují. Někdy jsou používány takové obrázky, které vůbec s maturitou nemají nic společného, na těch tabulích, před kterými stojí obvykle nějaká pěkná studentka, jsou zmatené vzorce spíše z nějakého jakoby – asi se autor domnívá – integrálního počtu, ale s maturitou nic společného nemají.

Myslím si, že by bylo dobře, kdybychom neudělali žádný definitivní verdikt. Bylo by dobře, kdybychom propustili tento zákon do druhého čtení. Je nezbytné, aby maturanti... nebo studenti, které čeká maturita v příštím roce, věděli, co je čeká. Mohu sám doložit ze stálého kontaktu se studenty, že je mezi nimi poměrně velká nervozita. Bylo by dobře, aby věděli, jak tomu v roce 2021 bude. A proto je tedy nutné tento zákon projednat.

Zrušit maturitu z matematiky je špatný krok. A mně to připomíná jedno naše rozhodnutí, které se týká jiného zákona, ale také z kadlubu školského. Je to zákon, který má u nás myslím, ano, číslo 26 na programu. Je to novela zákona

o pedagogických pracovnících, která by zpátky vrátila možnost učitelům, kteří nemají pedagogické vzdělání, ale mají vzdělání odborné, učit na základních a středních školách. V minulém volebním období tady probíhala poměrně bohatá diskuse, kdy jsme se snažili odvrátit naše kolegy od toho, aby zakázali učitelům, kteří mají například inženýrský titul, ale nemají pedagogické zkoušky, na školách učit. Varovali jsme před tím, že to přinese prohloubení problému s nedostatkem učitelů. Nestalo se tak. Tehdejší koalice ten zákon prohlašovala a dneska sklízí ovoce svého neblahého rozhodnutí. Je nedostatek učitelů. Ředitelé škol musejí obcházet různým způsobem tento zákon, aby mohli nakonec tedy aspoň někoho přijmout. Pak se třeba ukáže, že ten někdo bez toho pedagogického vzdělání je možná lepším učitelem než třeba některý skutečně vzdělaný učitel, který má ten papír k dispozici.

Dneska o tom mluvila v obsáhlém rozhovoru na jedné rádiové stanici paní bývalá ministryně Valachová. Velmi odmítala tuto dnešní novelu. Přimlouvala se za to, ať setrváme u zákazu učit těm, kteří nemají pedagogické vzdělání. Uváděla příklady těch nejvíce odrazujících profesí, které mohou přijít učit na školu a páchat tam různé nepravosti. Mezi nimi uváděla třeba zahradníka. Já myslím, že to nemyslela tak nějak adresně. Ale třeba některý zahradník by mohl na nějaké zahradnické škole učit.

Vidíme, vracíme se k tomu a tu chybu, kterou jsme udělali v minulém období, se snažíme teď napravit. Má to poměrně nějaký politický kontext a já bych chtěl varovat před tím, abychom si nezavřeli cestu, nezrušili maturitu z matematiky na středních školách a pak se k tomu nevraceli za nějaký rok, protože bychom zjistili, že to přináší pokles vzdělanosti, významnou újmu naší středoškolské vzdělávací soustavě. Ale tady vás musím upozornit, že už to tak snadné nebude. Jakmile tu matematiku u maturity zrušíme, tak prostě už ta silná lobby těch pohodlných mladých lidí, kteří se nechťejí trápit svízelným učením se matematice, bude tak silná, že už nikdy ten návrat ke zdravému rozumu a k tomu, aby součástí maturity aspoň na gymnáziích a na středních školách byla matematika, prostě nedovolí.

Takže já podpořím, abychom to poslali do druhého čtení. Budu sledovat, jak se s tím vypořádá výbor. Doufám, že tam dojde k nějakému kompromisu, který bude znamenat jenom dílčí odložení, vyřešení aktuální situace, a pak se k tomu možná naši nástupci v dalším volebním období vrátí a nějak definitivně otázku maturity z matematiky vyřeší.

Takže rozum do hrsti. Nerušíme něco, co tady funguje už mnoho desítek let, staletí. Matematika byla součástí maturity už ve století devatenáctém. Takže nerušíme to, ať si matematika uchová svoji významnost, která jí nepopíratelně patří.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a jsou zde dvě faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Valachová, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jenom v rámci předchozího vystoupení mého ctihodného kolegy. Rozhodně budu reagovat, ale potom v té debatě v rámci

zákona o pedagogických pracovnících – jenom to avizují, že to samozřejmě neponechám bez reakce, ale teď nebudu zdržovat. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak to byla rychlá faktická. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jen velmi stručně v reakci na kolegu Zahradníka. Maturitu z matematiky nikdo neruší, pouze zachovává stávající stav, kdy si žáci mohou vybrat mezi matematikou a cizím jazykem. Je to stejné, co platí dnes, a tak prosím, abychom skutečně nenaznačovali, že tady chce někdo něco zrušit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní do rozpravy pan poslanec Juříček.

Poslanec Pavel Juříček: Dámy a pánové, vážená sněmovno, já už jsem svůj názor řekl posledně, jak jsme se o tom bavili, nicméně teď bych vás chtěl nasměrovat na jednu věc, kterou jsem slyšel v Hyde Parku Civilizace, když jsem se díval na svůj oblíbený pořad s Danielem Stachem, který tam měl hosta, který se jmenuje Simon Peter Worden, bývalý generální ředitel NASA, a společně s dnes už zemřelým Stephenem Hawkingem vymysleli, ještě než Stephen Hawking zemřel v březnu roku 2018, vymysleli program sluneční clony poháněné tisíci lasery, kde ta sluneční clona poletí k naší nejbližší hvězdě Proximě Centauri. A když se Daniel Stach ptal Petera Simona Wordena, co bychom mohli říct případným civilizacím, které bychom potkali na cestě, tak Simon Worden odpověděl: "Určitě bychom měli říct, a je to symbol a základ celé naší civilizace, že umíme matematiku."

Myslím si, že to je jasná ukázka toho, že bychom měli mít veliký respekt a pokoru před těmi nechyťřejšími lidmi, kteří bezpochyby nás doprovázejí na tomto světě, a měli bychom ctít jejich poselství. A myslím si, že je naprosto logické, že povinná matematika, resp. povinná maturita z matematiky je logické vyústění toho, co bychom měli dělat, zvláště když Česká republika hovoří, že chceme být Country for the Future.

Já jako vývojář a jako podnikatel bych si vůbec neuměl představit, že bych mohl pracovat bez matematiky. A já jsem malinký člověk proti těm velkým geniům, kteří nám toto poselství dali. Myslím si, že byste se všichni nad tím měli zamyslet. A myslím si, že je to naprosto zřejmé, co jsem tímto chtěl říct. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Petr Gazdík je přihlášen do rozpravy.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. To, že je ten sál poloprázdný u tohoto tématu, je velmi s podivem, protože si dovoluji tvrdit, že se setkáváme nad jedním z nejzásadnějších zákonů, které tato Sněmovna patrně bude v tomto volebním období prosazovat nebo schvalovat. Budoucnost školství v České republice je to zásadní, co určí, jak to bude v České republice vypadat v tom dlouhodobějším horizontu. Jak to bude vypadat za dvacet let. Jestli se staneme jenom montovnou nebo podruším asijských ekonomik a nějakým skanzenem pro jejich turisty, nebo budeme skutečně dál zemí, která má kvalitní pracovní sílu, může se chlubit vzdělanými lidmi a umí své vzdělání patřičně využít v ekonomice.

Ministerstvo zveřejnilo plán strategie školství do roku 2030. A součástí plánu jsou velmi ambiciózní cíle. Změna kurikula, protože řekneme si otevřeně, dnes nediskutujeme jenom o povinné maturitě z matematiky, ale diskutujeme o tom, jestli naše školství pořád bude školství 19. století, nebo se posuneme do století 21. A my tady trochu v povinné maturitě z matematiky doháníme obrovský rest. My jsme jako politici, jako pedagogové trochu selhali, protože v posledních deseti letech neumíme definovat, jak má vypadat povinná maturita, ta státní maturita. Nejde jenom o matematiku. Maturita se neustále mění: jednou tam slohovka je, jednou tam není. Jednou tam maturita z matematiky je, jednou tam není. Jednou to opravuje Cermat, jednou ve škole, jednou je cizí jazyk takový, podruhé je makový. To jsou věci, které by tak být neměly. A já bych si strašně přál, abychom dnes neřešili jenom povinnou maturitu z matematiky, ale abychom si dali mnohem větší a mnohem ambicióznější cíl: změnit státní maturitu tak, aby vyhovovala školství a aby ukazovala, jak má vypadat školství v 21. století.

Chtěl bych pana ministra školství vyzvat, aby v tuto chvíli se ta situace, která se opakuje posledních deset let, neopakovala. Aby svolal kulatý stůl všech politických stran zastoupených v této Sněmovně a aby politické strany uzavřely společně dohodu, jak bude vypadat povinná státní maturita v příštích deseti letech. Ti studenti, učitelé, odborná veřejnost i rodiče si prostě nezaslouží, aby se ta věc měnila podle toho, jestli je tu u vlády Petr, nebo Pavel, jestli tady vládne taková, nebo maková strana. Naše školství si už zaslouží to, aby bylo stabilní, abychom věděli, co po dětech chceme a jak to má vypadat. Od toho se bude také odvíjet postoj Starostů a nezávislých k tomu, jak naložíme s těmi dvěma zákony. Ale chci připomenout, že už dnes to není jenom o maturitě z matematiky, je to o tom, jestli státní maturita bude odpovídat 21. století, nebo se bude každé dva roky měnit a budeme pořád ve století devatenáctém.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Václav Klaus, poté pan ministr školství.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já faktickou poznámku využiji k reakci na předřečníka, pana poslance Gazdíka, protože přesně o to jde. Jde o to zajistit ve školách stabilní a jednoduché prostředí. Skutečně to nejjednodušší, co my se

domníváme, je, že maturita má být z češtiny, cizího jazyka a matematiky ve státní formě co nejjednodušší, aby si stát ověřil tu laťku, a zbytek té složité agendy – ústní, slohy apod. nechat na školách.

Proto opakují, že my podporujeme tento zákon, ty části zjednodušující. Lišíme se v přístupu k matematice. A upozorňuji, kvůli tomu vlastně vystupuji teď, ještě na jednu věc, že zatímco ti poslanci se tady léta a léta, nebo už je to 10 let, 15 let, neustále dohadují, pak je vždycky před volbami, tak to odsouvají a ruší, tak nám plíživě klesá úroveň té maturity, protože upřímně, ta čísla se nedají jinak číst. Ti maturanti roku 2019 nemohli být o 7 % nebo o kolik lepší, protože moje děti už odmaturovaly předtím, tak teď se to fakt zlepšilo, to je přece nesmysl. Čili každý slušný středoškolský pedagog matematiky vám řekne, že ta maturita začíná připomínat Bělouna z té matematiky. A my ještě děláme pokusy, jak ještě ty děti z toho odebrat, abychom případně získali voličský prvohlas.

To je politika, která není ve prospěch vzdělanosti, není ve prospěch hospodářství, není ve prospěch ničeho. Takže vás prosím, podpořte ten náš změnňovák a schvalme jinak ten zbytek toho zákona vytvořený Ministerstvem školství.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, tři rychlé reakce. Pokud tady zaznělo, že jsem použil nepřesné číslo 24 %, tak pokud já jsem se díval na stenozáznam, tak to bylo ve chvíli, kdy jsem citoval paní poslankyni, tehdy nastupující ministryni Valachovou ohledně neúspěšnosti v tom daném roce. To znamená, nebylo to číslo aktuální, ale číslo z citace.

Co se týká toho, co tady teď padlo, prodloužení doby, resp. zlepšení výsledků o 7 %, tak je ve vazbě na prodloužení doby, která tam byla dána v tom posledním roce. To znamená, tam to zlepšení nejde, že by se zlehčily příklady, ale že se prodloužila doba. Bylo to u specifických vzdělávacích potřeb a u případů, kdy to bylo jakoby doloženo.

Co se týká toho, co říkal pan poslanec Juříček, tak velmi jednoduše. Já se ztotožním a ztotožníme se asi všichni bez ohledu na to, jestli podporujeme povinnou maturitu z matematiky, anebo tu volbu mezi maturitou z matematiky a cizím jazykem, na tom, že tím cílem – to, co padlo v Hyde Parku, že to, co civilizace je, že umíme matematiku, tak musí být tím společným. Já jenom tvrdím, že povinnou maturitou z matematiky nedocílíme toho, aby studenti a děti uměli matematiku. Ten systém je hlubší a papír to nevyřeší. Chceme všichni, aby uměli matematiku. Změna financování regionálního školství, která teď úspěšně startuje, umožňuje dělení hodin, ale ano, ty problémy jsou nastřádány během 15–20 let a souvisí i s tím, že je nedostatek učitelů matematiky a fyziky. A já jsem nikdy neřekl, že učitelé učí nekvalitně matematiku. Já jsem mluvil o nedostatku učitelů. To znamená tam, kde je nekvalifikovaný učitel, i ten může učit dobře, ale podmínky k tomu má rozhodně horší než někdo, kdo to vystudoval.

To je v reakci na to, co tady padlo, a myslím, že jsme ve shodě, i když se lišíme v tom, jestli má být povinná maturita z matematiky, nebo ne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvám se, že jsem vám tam zmáčkl čas. Poslanec se hlásí k faktické poznámce. Vy jste samozřejmě mohl vystoupit s přednostním právem neomezeně, ale vešel jste se, pane ministře. Do rozpravy pan poslanec Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem tady minule, když jsme se o tomto zákonu bavili, vystoupil proti odkladu na deset let, protože odklad na deset let je de facto zrušení. Takže to si myslím, že je pro mě a pro celou řadu mých kolegů zcela nepřijatelné.

Chtěl bych říct, že jsme na školské komisi Asociace krajů ČR toto téma projednávali a drtivá většina všech zástupců – drtivá většina všech zástupců – byla proti tomuto zákonu, aby byla maturita z matematiky zrušena. Nicméně nejsme samozřejmě demagogové, nejsme militantní v tom, že si neuvědomujeme, že změnit maturitu z matematiky je nezbytně nutné a nějaký čas k tomu bude potřeba. Proto jsme se na minulém setkání školské komise Asociace krajů dohodli na tom, že posunutí o rok, maximálně o dva je něco, co by vytvořilo prostor na to, aby se maturita z matematiky skutečně nestala strašákem, aby to nebyla jenom písemka, aby to mělo prostě nějakou úroveň, která bude schopna posoudit to, zdali ten dotyčný matematiku umí, nebo jí minimálně rozumí.

Chtěl jsem říct také to, a už to tady zaznělo, že matematika je součástí všeobecného vzdělání a maturita z matematiky je maturitou z myšlení. My dnes nemáme náhradu za to, co nabízí matematika. Někdo říká latina. Ano, já si myslím, že to je také něco, co by možná stálo za úvahu, ale domnívám se, že budoucnost skutečně stojí na maturitě z matematiky pro všechny, byť v tom životě ji nebudou úplně využívat, ale prokážou, že jsou schopni myslet.

Jsem také názoru, že musíme co nejrychleji tento problém vyřešit. Stalo se mi přednedávnem, kdy jsem se setkal s některými našimi studenty gymnázia, že mi řekli, když jsem se jich zeptal, jak to bude s maturitou z matematiky, jak se na ni těší, tak řekli – ona už byla zrušena. Tady už, prosím vás, v mediálním světě funguje to, že vlastně maturita z matematiky byla zrušena. Chtěl bych říct, a to platí tady pro pana poslance Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedajícího, že současná legislativní úprava hovoří o povinnosti maturity z matematiky od roku 2021/2022 pro lycea, gymnázia, a 2022/2023 pro všechny ostatní. To znamená, to je současný stav. A myslím si, že bychom to měli respektovat a měli bychom tento problém skutečně rychle uzavřít. Dle mého názoru kompromisy tady jsou, ale nevidím kompromis v tom, že maturitu z matematiky zrušíme. Vidím kompromis v tom, že najdeme cestu, jak udělat maturitu z matematiky takovou, aby byla schopna ohodnotit schopnosti našich studentů a absolventů středních škol. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Několik faktických poznámek. Nejprve paní poslankyně Valachová, potom pan poslanec Ferjenčík.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych chtěla podpořit to, co tady zaznělo, včetně toho, že znovu odkazují na dlouhodobý záměr vzdělávací soustavy, což je závazný dokument a dokument, který projednáváme paradoxně paralelně, ale také bych chtěla říct, že právě možný odklad o dva roky je něco, na čem se dokážou shodnout všechny ředitelské asociace, učitelské spolky i školské odbory, to znamená ti aktéři, kteří jsou právě v dlouhodobém záměru zmíněni, a myslím si, že by bylo záhodno, abychom na tom v rámci druhého a třetího čtení pamatovali.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, poté pan poslanec Klaus. (Posl. Ferjenčík se odhlásil.) Stáhl – ano, vidím, takže pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Já zareaguji na pana předřečníka, pana poslance Vondráka, vašim prostřednictvím. Ta debata není příliš zpolitizovaná a to je dobře, ale když tady hovoříme o tom, že návrh odsunout to o deset let je de facto zrušením, tak zcela upřímně vám říkám, že návrh odsunout to o dva roky je v bledě modrém to samé. Prostě buď se k tomu postavíme čelem, řekneme si, že to je ve prospěch českého školství, ve prospěch vzdělanosti, necháme to, jak to v tom zákoně je, anebo honíme nějaké politické body, něco přendáváme, posouváme to za volby a to cesta k ničemu není. A když se tady hovoří o tom, aby nebyla matematika strašákem, tak čísla ukazují, že daleko větší neúspěšnost je u němčiny. Takže zrovna tak může vstát poslanec nebo ministr – zrušit maturitní zkoušku z němčiny, protože mladí lidé se toho bojí a der, die, das je hrozně složité a nemůžou z toho odmaturovat. Horší výsledky byly loni i z češtiny, takže za chvíli vstát, že je to stejně jedno, protože žijeme v EU a čeština není důležitá, zrušme češtinu u maturity. A takhle můžeme pokračovat donekonečna.

Čili já bych bránil tomu odkládání, protože to je politická taková jakoby vychytralost, nebo zbabělost, nebo nekoncepčnost, ale není to prostě principiální řešení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Vondráka. Poté paní poslankyně Valachová.

Poslanec Ivo Vondrák: Už jen stručně. V současné době se hovoří o tom, že gymnázia a lycea 2021/2022, ostatní školy 2022/2023. (Námítky ze sálu.) Ještě posunuto? Aha pardon 2020/2021 a 2021/2022, omlouvám se. Takže jde o to, jestli se ztotožníme s tím, že gymnázia a lycea budou maturovat ve stejný ročník jako ostatní školy, to znamená ten rok posunutí. Ale to posunutí není politický kalkul, tady jde skutečně o to, aby se odpovídajícím způsobem nachystala maturita z matematiky. To

znamená, proto ten čas navíc, abychom se mohli shodnout na tom, jak by tato maturita z matematiky měla vypadat. Protože mně také připadá nevhodné, aby maturant, který nenapiše maturitní zkoušku z matematiky tak, že mu chybí jeden jediný bod, neuspěl u maturity. To mi připadá příliš hraniční na to, abychom mohli říct, že tento člověk matematiku neumí. Takže proto tento čas navíc. To znamená, buď to to ztotožníme na všechny školy a dáme tomu maximálně ještě jeden rok, takže to není žádný politický kalkul, není to zbabělost, není to nic jiného. Je to to, na čem jsme se shodli v celé školské komisi Asociace krajů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Valachová, faktická poznámka.

Poslankyně Kateřina Valachová: Musím poctivě přisvědčit Václavu Klausovi mladšímu, že s těmi odklady má samozřejmě pravdu. Koneckonců i ten dnešní bod projednávání, kdy projednáváme odklad odkladu, který jsme schválili, nebo přijali před několika lety, to potvrzuje. Nicméně to rozhodně není z mé strany vychytralost, to, co jsem navrhla, nebo podpořila kolegu Vondráka. Spíš je to snaha, abychom dali jasně najevo školám i studentům, jak to tedy bude. Protože jestliže pečlivě posloucháte rozpravu, která už tady běží třetí plénium, tak každý poslanecký klub má jiný názor, jak to má vypadat, a v rámci poslaneckého klubu jsou ještě další tři názory. To je samozřejmě to nejhorší, co jsme mohli školám a studentům udělat, a je to nefér. Takže ten můj návrh je spíš vstřícný krok, abychom co nejrychleji s jasným výsledkem a většinou tuto debatu uzavřeli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat, a ještě než udělím slovo řádně přihlášenému Jiřímu Miholovi – děkuji paní kolegyni za dodržení času k faktické poznámce – konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od pana poslance Jana Bauera od 15.30 do 18 hodin.

Nyní tedy řádně přihlášený kolega Jiří Mihola, připraví se Jan Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Diskuze je dobrá věc, ale já jsem tady skoro nabyl dojmu – a pozorně poslouchám, nikam neodcházím – jako bychom dnes tu matematiku rušili snad zcela, nebo úplně pohřbívali. Zbývá se jenom skládat na věnec a vymýšlet, co bude místo ní. Takhle na mě působí ta debata.

Já nechci v žádném případě polemizovat s tím, jak je matematika důležitá, že určitě patří k nejdůležitějším, klíčovým, předmětům, jak rozvíjí logiku, to si skoro, myslím, nemusíme tady ujasňovat. Ale přece když ona je v každém ročníku, tak tu logiku rozvíjí dál bez ohledu na to, jestli z ní bude maturitní zkouška, nebo ne. Tady zaznělo, a to se musím trochu ohradit v dobrém k jedné kolegyni, že pomalu jako by

v civilizované zemi prostě maturita z matematiky byla, a z toho mi tedy logicky vyplývá, že kde není, tak jako by to ani civilizované nebylo, nebo jako by ten, kdo nematuroval z matematiky, byl nějaký student druhé kategorie. To si opravdu, ale opravdu nemyslím. A myslím si, že takto se nedá argumentovat.

Určitě si myslím, že by přispěly trochu i vysoké školy v tom, že by měly určité požadavky, na co matematika potřebuje je, a nejede přes to vlak. Tam se zaměříme na to, aby opravdu nám nechodili studenti, kteří nejsou způsobilí, na nějaký obor, kde jim něco klíčového schází. Ale našel bych vám řadu studentů, kteří by se vás ptali: A co my, kteří jsme prošli těmi šesti hodinami matematiky týdně a nevidíme z toho nijaký zvláštní přínos pro praxi nebo pro život nebo nějaký rozdíl oproti tomu, když mají dnes leckde těch hodin méně?

Takže já bych spíš doporučil, abychom trochu popřemýšleli o tom, jak je důležité pro ta klíčová témata – klíčové nejen školské zákony, ale teď máme školství, takže školské zákony – hledat pro ně konsenzus napříč politickými kluby, protože když to tady vezmeme, tak tady není jednota v tom pohledu, jestli to vnímám dobře, ani ve vládní koalici, která by měla ten vývoj tak nějak logicky určovat, jak to tedy bude, nebo nebude.

Vnímám to, že není ani napříč těmi kluby na to jednotný názor. A z toho mi tedy vyplývá, že to, že jsme tuhle debatu takhle vážně zahájili, a teď jsou tady skutečně téměř filozofické meditace o tom, zda maturita z matematiky povinně, nebo ne, tak vlastně jsme ji rovnou odsunuli. To skutečně není seriózní vůči těm studentům, aby – je rok 2020/2021, má být povinná maturita z matematiky podle toho aktuálního znění školského zákona, a tady je to rozpolcené, kam se člověk podívá. To se prostě vžijte do pozice toho studenta, který má z tohohle vycházet. To jde opravdu velmi těžko.

Teď ještě odhlédnu od toho, že padají samozřejmě ty argumenty pro z různých stran, kde chápou, že když ten člověk, který argumentuje pro, je z techniky nebo k tomu má celoživotně vztah, tak najde logicky spíše ty argumenty pro. Na druhé straně někdo zase cítí, že studenti tu matematiku nemají rádi, tak je lepší říkat ne, nedělejme to vůbec. A varoval bych před tím, jak tady zazněly ty přísliby – tak to udělejme do dvou let. Sami víme, jak ten čas rychle běží, a za dva roky budeme před tím stejným problémem.

Třicet let je tady ta matematika volitelně, celkem se nic neodehrálo, a teď se vždycky spustí ty zběsilé diskuze o tom, jestli učit matematiku klasicky, nebo do toho vpustit ty alternativní metody jako Hejný a další, anebo co s tím. Já jsem, už když jsme se bavili předtím, než se rozhodovalo o tom povinném zavedení matematiky, upozorňoval, ať řešíme napřed obsah předmětu. To teď tady taky padá, jako bavme se o obsahu předmětu, o tom, ať je to více spojeno s praxí a tak. Ale sami víte, že to nejde udělat za měsíc. To nezvládneme během té jedné sáhodlouhé diskuze.

Takže prosím, ať se neztrapňujeme před veřejností, ale i před těmi studenty tím, že za dva roky budeme ve stejných nedbalkách řešit, co tedy s tím. Podle mě skutečně, když ta diskuze tady takhle naplno začala, ministr školství, klíčová osoba, v tom má nějaký názor, je tady něco předložené, je tady poslanecký návrh, tak podle

mě je to víceméně rozhodnuté a měli bychom jenom urychlit, aby to bylo jasné a nenechávali jsme ty studenty v nejistotě. To je celé.

A mezitím se bavme, nechme si na to opravdu nějaký čas, bavme se na výborech, na seminářích a jinde, co s tím zatraktivněním matematiky udělat. Jako předmět ona zůstává, takže nikdo o logiku nepřijde, nebude mít akorát, když nebude chtít, maturitu z matematiky. Když to mohlo třicet let fungovat, určitě se ani Česká republika, ani svět nezastaví, když tedy se nejdřív zaměříme opravdu na obsah předmětu a na to zaměření pro praxi nebo spojení prostě i s vysokoškolským studiem a podobně a nebudeme dělat nějaká zbrklá rozhodnutí, která – nakonec přijde jiná vláda, a zase to bude úplně jinak. Takže prosím nějaký široký konsenzus a opravdu myslíme na studenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Vyvolalo to dvě faktické poznámky – pana poslance Pavla Plzáka a pana poslance Jiřího Bláhy. S přednostním právem se hlásí pan ministr školství, ale až po faktických poznámkách. Čili nyní dvě minuty kolega Pavel Plzák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Já jsem poslouchal předřečníka a mě napadla taková kacířská myšlenka. Jestli jsem si to dobře vykládal, tak on nám řekl, že vlastně stačí ten předmět absolvovat, ty čtyři roky, a na co dělat nějakou maturitu. Myslel to tedy na tu matematiku. Můžete mi vysvětlit, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, proč se vůbec dělá maturitní zkouška z nějakého předmětu? Tak jak jste to podal, tak by vlastně stačilo absolvovat bez propadnutí tu střední školu, měli bychom dostat nějaký absolventský list a s tím bychom mohli jít dál do života.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Bláhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych měl to samé, trochu v jiném. Tady zaznělo: Co ti žáci? Ale co ti rodiče, kteří se rozhodují, kam to své dítě, které nic neumí, vlastně dají? Jestli vlastně na té škole se bude dělat maturita z matiky, nebo z fyziky, nebo z chemie. A teď koukají, která ta škola by byla ta nejvhodnější, aby ta maturita nakonec byla napsána, aby ten dotyčný člověk, nebo ten dotyčný žák, měl z něčeho maturitu, aby mohl říkat: Hele, já mám tu maturitu, dejte mi více peněz.

Takže my bychom se měli zamyslet nad tou podstatou věci. To znamená, že jestli říkáme: Matematika se vlastně učí teď dobře, tak proč mám dělat maturitu z češtiny, k čemu mi je, že se naučím, kdo napsal jakou knížku? Nebo se naučím citovat básničky? Do života mi to také asi moc nedá, že jo.

Takže tady se zamýšlíme, co s matikou. A opravdu já bych říkal, pojďme se zabývat hlavně tím školstvím, abychom opravdu kvalitně učili, což se mi zdá, po tom, co ke mně chodí do práce ti lidé, kteří mají maturitu, že jsou často méně schopní než ti s tím selským rozumem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy s přednostním právem pan ministr školství a připraven je pan kolega Jan Skopec. Máte slovo, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, tady zazněly velmi zajímavé návrhy, jednak kolegy Gazdika. Já jsem samozřejmě připraven po přikázání školskému výboru se neomezit jenom na debatu na školském výboru, ale i tato debata a dvě předchozí jsou jasným důkazem toho, že školství je tak průřezové téma, že rozhodně jsem připraven se bavit o budoucnosti školství, nejenom o Strategii 2030+, ale i o tom, jak má vypadat maturita z matematiky a z ostatních předmětů, nebo vůbec závěrečná zkouška ve středním školství, a jak má vůbec vypadat vzdělávací systém České republiky, na tom širším plénu. Takže tu hozenou rukavici zvedám, ale říkám, je to plně v kontextu toho, jak ostatně připravíme Strategii 2030+ jako naprosto otevřený dokument a s veřejným projednáváním.

A druhá věc, která tady zazněla od pana poslance Miholy. Tak zase reakce. Ano, pojďme se bavit o tom, abychom nějakým způsobem naplnili to, co se kdysi po maturitě z matematiky chtělo, a to aby to byla nějaká vstupenka na vysokou školu. Ale ve chvíli, kdy tam máte úroveň matematiky pro všechny, bez rozdílu vah, tak ty vysoké školy, zcela logicky, to nebraly ani v tomto volitelném systému jako bernou minci.

To řešení se nabízí, protože je v tuto chvíli po pokusném ověřování Matematika+, tedy obtížnější matematika. A již myslím sedmáct fakult ji bere jako bernou minci při přijímačkách. Samozřejmě, zase budu upřímný, v době, kdy máte demografické sedlo a máte nejmenší věkovou kohortu devatenáctiletých, tak na vysoké školy není takový přetlak. Ale ta situace se změní, a to během několika let. A pokud dostaneme Matematiku+ jako zcela jasný nástroj toho, a to je na moji debatu s Českou konferencí rektorů, jako nástroj, který bude akceptován vysokými školami, tak je to přesně ta chtěná věc, jak dostat vyšší úroveň matematiky na vstup na vysoké školy.

A to, co tomu dle mého názoru chybí, a zase se k tomu nabízím, je, aby na podobě té Matematiky+, která mimochodem je tedy chválena, ale samozřejmě je to na debatu i o tom obsahu s těmi vysokými školami, tam ti lidé s tímto typem maturity přecházejí. Pak si myslím, že tou Matematikou+ můžeme, samozřejmě dobrovolnou, nikoliv povinnou pro všechny, můžeme to očekávání, které kdysi bylo po maturitě z matematiky, také naplnit. Je to další nástroj, jak říkám, jsem připraven se o něm bavit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi školství Robertu Plagovi. Nyní pan poslanec Jan Skopeczek, řádně přihlášený. Připraví se kolega Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji za slovo. Já to nebudu dlouho zdržovat, protože jsou tu určitě povolanější matematici a dlouholetí učitelé, kteří k tomu mají co říct. Navíc souhlasím s tím, že to hlavní, co bychom také měli udělat, dát studentům jistotu nebo informaci, z čeho skutečně maturovat budou, nebo nebudou, a že není příliš fér, je držet v nejistotě. Nicméně pár argumentů řeknu.

Já se chci zastat povinné maturity z matematiky, byť to není populární názor třeba právě u mladé generace. Můj hlavní argument je ten, že podle mého názoru – a řada z vás to tady říká opakovaně – matematika kultivuje a rozvíjí logické myšlení, a já prostě nesouhlasím s argumentací, že jsou profese, které matematiku nebudou ve svém životě potřebovat, nebo ti lidé, kteří ty profese budou vykonávat. Já si myslím, že to je hloupost, že logické myšlení, kritické myšlení, schopnost dávat věci do souvislostí budeme potřebovat všichni, nebo potřebujeme v životě všichni, ať už se věnujeme profesi jakékoli.

Ten další argument, proč pléduji za matematiku, je jednoduchý. My jsme jedna z nejprůmyslovějších zemí v EU. My zkrátka pro budoucí úspěch, pro budoucí blahobyt potřebujeme velmi kvalifikovanou, technicky, matematicky, přírodovědně kvalifikovanou pracovní sílu, protože bez té zkrátka ten průmysl, techniku, dál rozvíjet nebudeme. I to, že vlastně v první republice jsme patřili mezi jednu z nejvyspělejších zemí, co se týče průmyslu, tak za to jsme vděčili i v té době tomu, že v té populaci matematika a technické vědy byly na velmi, velmi vysoké úrovni. Zároveň si myslím, a řada testů to potvrzuje, že ty země, kde je dobrá znalost, nadprůměrná znalost z matematiky, tak jsou úspěšnější, je tam více inovací, vynálezů, ta země jde zkrátka dopředu. A já si myslím, že pokud chceme posunovat Českou republiku dopředu, že bychom neměli naše nároky snižovat, ale že bychom naopak ty nároky měli zvyšovat.

Souhlasím nicméně s tím, abychom byli fér ke studentům a rychle jsme rozhodli a dali studentům jasnou zprávu o tom, jak budou maturovat. I když se musím trochu tomu pousmát, protože já jsem maturoval v roce 1998. Když jsem nastupoval na první ročník střední školy, tak nás tehdejší profesorka matematiky varovala, že kolegové v ročníku nad námi ještě tu maturitu mít nebudou, že oni budou jenom tím testovacím ročníkem, který bude testovacím způsobem vyplňovat – tehdy se to jmenovalo Scio testy z matematiky, a že my už budeme skutečně těmi, kteří budou maturovat. To byl rok... maturoval jsem v roce 1998, čili v nějakém roce 1994. Ta neschopnost státu od té doby v tomto smyslu udělat jakýkoliv pokrok je prostě neuvěřitelná.

A já souhlasím s tím, že pokud tady projde návrh na to, že odložíme maturitu z matematiky na deset let, tak si jenom lžeme do kapsy, protože to není žádné odložení, ale to je zrušení povinné maturity z matematiky na v uvozovkách věčné časy. Myslím si, že ani oddálení povinné maturity z matematiky o dva roky nic neřeší,

protože je-li argumentem dneska, že se matematika neumí učit a že je na to potřeba se připravit, tak si nejsem jistý, že za dva roky se v našem školství stane něco tak zásadního, že si tady za dva roky řekneme, že už konečně máme to školství zlepšené a výuku matematiky vylepšenou tak, že teď s klidným srdcem můžeme tu maturitu pustit dál.

Myslím si a také bych chtěl zdůraznit to, že podle mého názoru nemůže být argumentem pro to, jestli povinnou maturitu z matematiky zavádět, nebo nezavádět, nemůže být úspěšnost v těch předcházejících ročnících. Přiznejme si, že ta neúspěšnost v minulých letech je dána podle mého názoru dvěma fenomény. Jeden ten fenomén je, že řada studentů se bála maturovat z cizího jazyka ještě více než z matematiky, a i ti studenti, kteří zkrátka k matematice nemají přirozený sklon, si to z menší obavy vybrali a poté skončili špatně.

Ten druhý fenomén je podle mého názoru vážnější. Tkví v tom, že řada oborů, které v minulých letech, nebo před deseti lety, dvaceti lety končily výučním listem, tak jsme z nich hloupě, stát z nich hloupě nechal udělat maturitní obory, tak aby se o ně zvýšil zájem. A je zřejmé, že v těchto dřívějších učebních oborech, které končily výučním listem, zkrátka úspěšnost maturity bude prachbídná a velmi nízká, ale to by nás nemělo vést k tomu, že budeme rušit povinnou maturitu z matematiky nebo ji oddalovat, ale mělo by nás to vést k tomu, resp. kraje, které střední školy zřizují, by to mělo vést k jisté oborové optimalizaci a návratu některých oborů z těch maturitních zpět do výučních. Protože zkrátka není normální, když máme některé školy, kde drtivá většina studentů u té maturity neuspěje. To není chyba těch studentů, to není jejich hloupost, to je prostě hloupost krajského zřízení a ředitele té školy, že takový obor na škole má, že ho má vedený jako maturitní a že se snaží dovést tyto studenty, děti, které mohly v klidu skončit s výučním listem a uplatnit se na trhu práce, tak je táhne k maturitnímu vzdělání.

To je mých pár argumentů pro to, abychom povinnou maturitu zavedli.

Ještě možná jeden. Já jsem nakonec z matematiky maturovat nemusel, ale matematice jsem se stejně věnovat musel, protože přijímací zkoušky na vysoké školy ekonomického směru zkrátka matematiku vyžadovaly, čili i ti, co nematurovali z matematiky a na tento typ škol šli, tak se matematiku museli ve stejné úrovni, ve které se ji učili maturanti, doučit, protože jinak by samozřejmě šanci na přijetí na vysokou školu tohoto typu neměli.

Když se podíváme dneska na to, jak fungují přijímací zkoušky, tak na střední školu se dostanou vesměs všichni, takže tam matematiku netestujeme po základní škole jako v minulosti. Když ten maturant školu úspěšně ukončí, tak jde na vysokou školu a na řadě vysokých škol tato podmínka přijímacích zkoušek z matematiky padla rovněž, takže i v tomto smyslu se jakéhokoliv testování matematiky u studentů zbavujeme. Myslím si, že aspoň ten jediný test, to znamená povinná maturita, by v tom měl zůstat. Koneckonců matematika je předmětem, kterému se věnuje ve školství hodně času od první třídy a je hloupě, aby si stát v žádné fázi studia žáka a studenta alespoň elementárně neověřil, jak matematiku ti učitelé, které stát platí, dokážou vyučovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Skopečkoví. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Valachové a potom stále připravený pan poslanec Ferjenčík. Prosím, paní kolegyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jenom zareaguji na předřečníka. Co se týká té analýzy fenoménu, proč máme takzvaně neúspěšné studenty v matematice, s tím bych plně souhlasila. Ta vzpomínka na studentská léta, to samozřejmě se evokuje asi každému tady v sále, protože ten strašák státních maturit nebo maturit z matematiky vlastně pronásleduje opravdu už mnoho generací.

Já bych jenom chtěla zareagovat na tu poznámku, že tady vlastně stát, nebo vláda, nejsme schopni připravit ten start a trvá to dlouhé roky. Není to zas tak úplně, že by se ty minulé roky nic nedělo. Už od roku 2015 jsme masivně zvýšili počty hodin matematiky ve všech oborech.

Co se týká toho, aby studenti věděli, z čeho budou maturovat, tak to také platí od roku 2016, protože tehdy poprvé dělali přijímací zkoušky z matematiky, takže si mohli zkusit, jak na tom jsou, a také ve všech oborech věděli, když se hlásili na střední školu nebo gymnázium, zda a kdy budou maturovat. Řekla bych, že tu nejistotu jsme do toho vnesli až nyní, v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Baxa. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl za prvé stručně reagovat na kolegu Vondráka ohledně toho, co je současný stav a co je stav budoucí. Tak prostě faktem je to, že letos ještě mají studenti svobodu volby, příští rok se to má změnit, a právě proto je předkládán tenhle návrh.

Každopádně pár poznámek k tomuto tématu jako celku. Já si myslím, že hlavní problém vůbec i vnímání maturity a problematiky, co má být povinné a co ne, je to, že se slučují dvě role maturity, to znamená role, kdy se člověk v nějakých předmětech podrobněji připravuje na vysokou školu, a role toho, co má být povinné minimum, které zvládnou všichni středoškolští studenti. Myslím si, že právě v oblasti cizích jazyků a matematiky se tyto věci dostávají do kolize.

Já mám maturitu jak z České republiky, tak z Velké Británie, v obou zemích shodou okolností jsem maturoval z matematiky i z cizího jazyka. V Británii šli skutečně cestou maturity jako přípravy na vysokou školu a vlastně nemají žádné povinné maturitní předměty, pouze pokud chce člověk na nějakou vysokou školu, tak potom potřebuje ty předměty, které jsou potřeba pro ten obor. To znamená, když se hlásí na fyziku, jako jsem se hlásil já, tak musí maturovat z matematiky a fyziky. Když se naopak hlásí třeba na anglistiku, tak samozřejmě z angličtiny a třeba z nějakého cizího jazyka. A je to otázka vysokých škol. Ta chvíle, kdy je nějaký ten

celonárodní srovnávací test, je v 16 letech. Mají GCSE zkoušku, kde mají všichni povinné matematické minimum, co mají zvládnout všichni absolventi středních škol.

Já si myslím, že to je rozumná cesta, prostě oddělit ty dvě části maturitní zkoušky. Je otázka, jak se to bude jmenovat, čeho se to bude týkat, ale mít odděleně skutečně přípravu na vysokou školu a mít odděleně ten minimální standard. A právě u toho minimálního standardu je potřeba, aby laťka nebyla příliš vysoká. Podle mě je potřeba, aby studenti, co maturují, uměli trojčlenku, aby uměli pracovat s procenty. Takové základní věci. A ve skutečnosti nastavení testů v současnosti vůbec nevede k tomuto cíli, protože v důsledku toho, že je to nějaký velký test s řadou otázek, na které se dá našprtat, tak to vůbec nevede k výuce logického myšlení, ale k tomu, že se školy věnují přípravě na ten test a studenti, kteří by se chtěli učit matematiku na vysoké škole, musí naopak absolvovat spousty hodin, kdy se jejich méně talentované spolužáci připravují na test, a naopak ti, co se chystají na ten test, vůbec nemají prostor se seznámit s těmi základními a nejdůležitějšími principy toho, prostě jak si spočítat přímou úměrnost, jak pracovat s procenty, a místo toho se drtí testové otázky.

Já bych si dovilil trochu oponovat tomu tvrzení, že větší důraz na maturitu z matematiky povede k lepší výuce, k přemýšlení a k logickému myšlení na středních školách. Naopak se obávám, že to bude mít i řadu negativních dopadů.

To si myslím, že (by) byl dobrý závěr této debaty. Líbí se mi velmi návrh kolegy Gazdika a pozitivní reakce pana ministra. Skutečně, pokusit se oddělit ty dvě složky maturity, to znamená přípravu na vysokou školu – jsem velmi rád, že už se to děje ohledně Matematiky+ – a tu otázku povinného minima, které podle mě by nutně ani nemuselo být zásadní pro ty studenty, jestli to bude, řekněme, síto pro absolvování střední školy, anebo jenom jestli budeme měřit znalost jednotlivých ročníků třeba v matematice. To by podle mě bylo také velmi užitečné vůbec získat data pro to, jak se pochopení matematiky u absolventů středních škol vyvíjí. Velmi bych poprosil Ministerstvo školství, aby se na tuto otázku zaměřilo a aby nastavilo povinné minimum toho, co mají umět absolventi v matematice a v cizím jazyku, a ať maturita skutečně slouží jako příprava na vysokou školu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nyní pan poslanec Martin Baxa, připraví se pan poslanec Juránek. Pardon, faktická poznámka pana kolegy Gazdika. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já si velmi vážím slov vzácného kolegy pana Ferjenčíka o tom, jak by měla vypadat matematika. Jenom jednu faktickou přesnost – pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, chci vás ujistit jako učitel matematiky, že trojčlenka je látka šestého či sedmého ročníku základní školy a jako znalost střední školy z matematiky to skutečně nestačí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Vondráka, poté Ferjenčíka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Jenom krátce. Já si nemyslím, že matematika je vstupenka na vysokou školu. Matematiku potřebují i ti, kteří ji vůbec nemají. A myslím si, že by v tomto neměla být podceňována. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já si dovoluji reagovat na oba své předřečníky. Problém je v tom, že trojčlenka se sice učí na základce, ale spousta i úspěšných maturantů z matematiky ji neumí. To je ve skutečnosti ten problém, protože ty testy dneska umožňují odmaturovat z matematiky bez znalosti trojčlenky. Stejně tak umožňují odmaturovat z matematiky bez znalosti procent. Tak fungují všechny plošné testy, na které se je možné našprtat, že se člověk prostě naučí ty testové úlohy a vůbec nemusí rozumět tomu, co je za tím, a zvládne se tím prokousat. Ve skutečnosti právě ty základy ze základní školy by skutečně měl umět každý, ale reálně. Měl by tomu rozumět, a to se dneska absolutně neděje.

Co se týče matematiky a vysoké školy, jak hovořil pan kolega Vondrák, tak já naprosto souhlasím s tím, že matematika je užitečná pro všechny, a souhlasím i s tím, aby v nějaké fázi středoškolského vzdělání všichni absolventi absolvovali nějaký test, který změří jejich dovednosti. A můžeme se bavit o tom, jestli to má být po druhém ročníku, nebo po čtvrtém ročníku, ale myslím si, že je velmi nešťastné slučovat maturitu a ten minimální standard matematických dovedností na střední škole. Myslím si, že úplně stejně nešťastné je to v oblasti cizích jazyků, protože potom logicky vysoké školy, které potřebují matematiku pro své studenty, nemohou vůbec využívat známky z maturity jako nějakou bernou minci při přijímacích zkouškách.

Já bych si přál, aby člověk, co dá matematiku na 90 %, tak aby u něj bylo jasné, že může jít na technickou střední školu. Podobně bych si přál, aby –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas k vaší faktické poznámce. Trojčlenka nám vyvolala další tři faktické poznámky. Pan ministr se hlásí s faktickou také. To jste čtvrtý. Kolegu Baxu uklidním, protože máme pořadí faktických poznámek. Lukáš Bartoň, Karel Rais, Ivo Vondrák a pan ministr Plaga. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych reagoval na onen britský model, kde jsou testy CGSE, de facto je o ověřování matematiky, která je u nás na úrovni základní školy. A jeden z argumentů, co nejvíc zaznívá, studenti střední školy, maturanti neumějí matematiku základní školy.

Ještě k panu poslanci Gazdíkovi. Rád bych ho upozornil, pokud se podívá na test, maturitní test z matematiky, jarní termín, tak trojčlenka je příklad hned první nebo druhý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Karel Rais, připraví se Ivo Vondrák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Směřem k předřečníkům. Já si myslím, jestli patří trojčlenka do šesté třídy, nebo do druhého ročníku gymnázia, to jsou přesně ty problémy, které by se měly řešit někde jinde, ne tady ve Sněmovně. Jen tak bokem, když budu pokračovat v tom jejich duchu, jsem zkoušel teď zrovna o víkend, je to problém i pro vysokoškoláky. To jenom na okraj.

Druhá záležitost. Plně souhlasím s britským systémem, s tím nemám žádný duševní problém, ale myslím si, že je potřeba zvážit jakási specifika našeho vysokoškolského zákona. Tím myslím autonomnost. Čili to záleží na školách, jak se rozhodnou, co se týká tzv. vstupenky na vysokou školu. To není tak naprosto jednoznačné. Čili my vybereme z toho britského systému jenom to, co se nám jenom líbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivo Vondrák s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Opakování matka moudrosti, otec neznámý, jak se říká. Říkám potřetí, jestliže ta maturita z matematiky nefunguje, a ona nefunguje, tak ji prostě změňme tak, aby fungovala, a nerušte ji. To je smysl toho, co tady říkám. Abychom prostě upravili maturitu tak, aby skutečně ověřovala znalosti, a ne aby se vyplňovaly testy. To je to, co si myslím, že je třeba udělat, a proto je potřebná nějaká doba na to, aby se to nachystalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana ministra školství Roberta Plagy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo. Jenom upřesnění. To, co říkal Karel Rais, je stoprocentní pravda. Já jsem u Matematiky+ hovořil o tom, že by to bylo tak, jak je to teď, to znamená druhá úroveň, protože vysokým školám nemůžeme nakázat, aby k tomu přihlížely. Ale říkal jsem, pojďme najít ten model, kdy vysoké školy řeknou, že to má natolik velkou kvalitu, že ten, kdo to bude mít, tak osvědčuje a sedí nám do toho vzorce, dostává nějaké body z matematiky, a to může být a mělo by být motivační pro studenty, aby si

udělali těžší maturitu z matematiky dobrovolnou, protože to bude doprovázeno tím, že při přijímacích třeba na matfyz, technické univerzity atd. se dostanou dopředu díky tomu, že dostanou plný počet bodů. Samozřejmě systém adaptivních testů, to znamená, že by se to započítávalo částečně, to je hudba budoucnosti. Ale skutečně toto je debata na ten kulatý stůl, nikoliv na první čtení ve Sněmovně podle mě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, pane ministře. A nyní pan poslanec Martin Baxa, připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, já jsem si na úvod svého příspěvku našel takovou statistiku, která říká, jak je to vlastně s ukončováním středoškolského studia v jednotlivých členských státech Evropské unie, a musím říci, že i já sám jsem byl překvapen. Jenom pro zajímavost, dámy a pánové, byť se to samozřejmě obtížně srovnává, tak podle těch podkladů, které mám k dispozici, nějaká závěrečná zkouška ve vyšším vzdělávání, sekundární, tohoto typu je zavedena ve 22 zemích Evropské unie z 28, samozřejmě včetně České republiky. Jenom pro zajímavost, u těch států, ve kterých je taková zkouška zavedena, je povinná maturita z matematiky v osmi zemích. Pouze ve významně menší části zemí. Jenom pro zajímavost, je to Estonsko, Chorvatsko, Kypr, Maďarsko, Polsko, Rakousko, Řecko a Slovinsko. To jenom na téma toho, kde se povinně maturuje z matematiky a že to je téma, které řešíme nějakým způsobem zde v kontextu České republiky, ale když si dovolím říci, tak to rozhodně není převažující model ve státech Evropské unie.

Ale dovolím si tady reagovat na několik argumentů, které tady zazněly a které podle mého názoru ilustrují složitost debaty o státní maturitě z matematiky. Úvodem chci říci to, co už jsem říkal ve svém předvánočním vystoupení. Já jsem zastáncem toho, aby po dobu existence státní maturity v současné podobě, to znamená státní maturitní zkoušky podle zákona, zůstala zachována volba mezi matematikou a cizím jazykem. Já se nechci schovávat za nějaké argumenty o tom, že by se to mělo ještě o rok odložit, o dva odložit, něco připravovat, něco nějakým způsobem modifikovat. Jsem prostě přesvědčen o tom, že v situaci, kdy se před mnoha lety tento stát rozhodl pro to, že bude existovat státní maturitní zkouška pro všechny školy, školy všeho typu, kde jsou maturitní obory stejné, tak je podle mého názoru dokonce nezbytně nutné, aby zůstala zachována volba mezi cizím jazykem a matematikou v té kategorii maturitních předmětů u státní maturity.

Pokusů o reformu státní maturity za těch mnoho posledních let, nebo za ta poslední léta, bylo povícero. Já sám jsem učil na střední škole od roku 1999, tak jsem zažil období před státní maturitou, po jejím zavedení, zažil jsem období, kdy byly dvě úrovně státní maturity, zažil jsem také opravdu tristní rok, kdy ještě na podzim toho daného kalendářního roku studenti nevěděli, z čeho budou maturovat v příštím roce. Těch kotrmelců a změn byla celá řada, a já jsem prostě přesvědčen o tom, že

v současné situaci různých změn, proměn ve školství je zachování volby mezi cizím jazykem a matematikou správné.

Argumentů, proč by to tak mělo být, je povícero. Pro mě ten základní je čistě pragmatický a nasměrovaný směrem k žákům těchto středních škol. A musím říct, že do určité míry považuji až za urážející argumenty, které tady od některých kolegů zazněly, kteří mluvili o prvovoličích a kteří vlastně jako by se snažili naznačit, že my, co zastáváme zachování volby mezi cizím jazykem a matematikou, to děláme jenom proto, a nejenom proto, abychom nalákali líné studenty středních škol k tomu, aby volili naše politické strany, a podle toho měníme naše názory.

To já naprosto odmítám. A chci říct jednu důležitou věc a obrátit naši pozornost ke statistikám Cermatu z loňského a minulého roku. Prostě stále platí, že pro studenty gymnázií státní maturita v současné podobě je relativně malou překážkou. Nechci říct, že je to úplně snadné, ale je to opravdu malá překážka, snadno zvládnutelná část zakončení středoškolského studia. Pro řadu středních škol, které mají maturitní obory, škol negymnaziálního typu, se jedná o vážný problém. A já si opravdu nemyslím, že je to tím, že by se nějak snižovaly nároky nebo že by tam studovali hloupí studenti nebo že se tam ta matematika učí tak špatně, že to vůbec nemůžou zvládnout. Já jsem prostě přesvědčený o tom, že tam studují studenti, kteří mají nějaké zaměření, kteří mají nějaké priority ohledně volby vzdělávacích cest, a že mají nějakou vzdělávací orientaci, která prostě chtě nechtě vede k tomu, že u té státní maturity prostě neobstávají. A to je nijak nedehonestuje, neshazuje, je to prostě jenom holý fakt.

Z toho důvodu mně připadá vlastně úplně jako nesrozumitelné v této logice nebo v tomto konceptu zavádět povinnou maturitu z matematiky, a tedy ty tři povinné maturitní předměty. Rád bych slyšel od kolegů, kteří zastávají tu tezi, že by se to tak opravdu mělo dít, aby odpověděli potom na otázku, co budeme dělat s těmi studenty, kteří prostě v tomto systému neobstojí. A bezpochyby se tak stane. Ta čísla, ty statistiky Cermatu jsou v tomto ohledu neúprosné. Ukazuje se narůstající počet gymnazistů, kteří si vybírají volitelnou maturitu z matematiky, klesající počet žáků z odborných škol. Vidíme – někdo tady argumentoval vysokou neúspěšností státní maturity z německého jazyka. Tak si jenom, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, kteří jste k tomu vystupovali, tak si jenom odpovězme na otázku, co se bude dít za tři nebo za čtyři roky, až se tento systém spustí. A nechci být nějak ošklivý, ale bych rád, abychom se my všichni, kdo to tady případně takto podpoříme, potom postavili před ty školy a řekli: tak my jsme rádi, že těch mnoho desítek procent studentů maturitních ročníků neuspělo, protože to vlastně ukázalo, že to současné školství nejde dobrým směrem, že se ta matematika neučí dobře, že se snižují ty nároky, že ti studenti jsou třeba líní a tak podobně. Já bych tedy tu odvalu neměl. Protože já ze své učitelské praxe vím, že na těch školách studují studenti opravdu různí, každý z nich má nějaké dovednosti, vlohy pro něco jiného, a posílat je předem na popravu mi prostě připadá, že je nezodpovědné a nesprávné.

Tak to je ten jeden podle mého názoru z klíčových argumentů k tomu, aby v současné době nebyl zaveden systém, kdy musejí všichni, kteří studují obory s maturitou, absolvovat stejnou úroveň státní maturitní zkoušky z matematiky i z cizího jazyka současně.

Pak je tady několik argumentů, které jsou, nechci říci vedlejší, ale pro současnou diskusi spíš řekněme koncepčnější nebo systémovější. Určitě je jako dobré tady slyšet výzvy k tomu, aby se uskutečnila jakási debata u kulatého stolu o budoucí podobě maturitní zkoušky, abychom se bavili, jaké kompetence, znalosti, dovednosti mají maturanti mít. To ale podle mě, dámy a pánové, pane ministře, nepatří sem, na tuto půdu. To není účelem v tomto okamžiku projednávání, kdy zde ve Sněmovně jsou novely školského zákona, řešit. Mluvíme o Strategii 2030+, mluvíme o budoucnosti vzdělávání. Je to téma velmi důležité a ta diskuse, jakkoliv to možná zná neambiciózně, může trvat několik let, o tom, co má být vzděláváním od dvacátých let 21. století, k čemu chceme směřovat, jak má vypadat studium, kolik se toho mají žáci učit, jaký má být poměr mezi učením informací a dalších znalostí. Ale to prostě nepatří sem.

Co patří sem, je rozhodnutí o tom, jak se teď postavit tváří v tvář bližícimu se zavedení státní maturity z matematiky. A moje odpověď na tuto výzvu zní: tak, že bychom měli zachovat volbu mezi cizím jazykem a matematikou, a pokud by tedy zde ve Sněmovně nějakým způsobem se objevovalo směřování k tomu, že státní maturita z matematiky by měla být zavedena, tak alespoň schválit nějaké její delší odložení. Je to výraz odpovědnosti vůči těm generacím studentů, kteří teď studují, i těm, kteří se na ty školy chystají.

A pak mi dovolu, abych na závěr reagoval ještě na těch několik argumentů, které tady zazněly ohledně té diskuse o stavu českého školství. Já jsem učil téměř dvacet let. Předpokládám, že se k té práci znovu vrátím. Já hluboce nesouhlasím s tím, že by docházelo k nějakému dlouhodobému snižování nároků v našich školách. Slyším stížnosti na to, že na vysoké školy přicházejí studenti, kteří mají méně znalostí, než mívávali. Ale prostě takový argument by platil v době, kdy na základě toho takzvaného boloňského systému nebylo zavedeno masové vysoké školství. A musím říci, že bych byl rád, kdyby to tady zmiňovali i ti z vás, kteří jste vysokoškolští profesoři, nebo dokonce rektori emeritních univerzit, že diskuse o tom, co současní studenti umějí nebo neumějí, musí prostě zaznívat v kontextu toho, kolik studentů dnes studuje na vysokých školách. Tak to prostě je. Já odmítám názor ten, že na středních školách tím pádem je nějaká horší výuka, než byla. Není prostě. Víc žáků chodí na střední školy a víc studentů chodí studovat univerzity. A to se musí v nějaké podobě projevit.

Chtěl bych také říci, že matematika, nebo povinná maturita z matematiky, podle mého názoru nemá sloužit jako nějaký boční nástroj k tomu, aby se na studenty kladly vyšší nároky nebo aby studenti byli zvyklí se více učit než v minulosti. Já vám řeknu jeden příklad. Nechci tady zatěžovat diskusi na půdě Poslanecké sněmovny nějakými konkrétními příklady z praxe, ale sám během své výuky posledních let geografie jsem velice dobře zaznamenal to, že žáci, kteří mají samozřejmě relativně přirozené sklony si občas ulehčovat hodnocení vzdělávání, nakonec byli raději, když se psal ten takzvaný test, na který se naučili z paměti nějaké penzum znalostí, než když dostali nějakou náročnější samostatnou práci, která vyžadovala nějakou samostatnou přípravu. Ve druhém ročníku jsem vždycky zadával studentům, aby vypracovali samostatnou práci, která vyžadovala to, aby si podklady nastudovali a přečetli

v angličtině. A mnohokrát jsem zažil, jak studenti říkali: radši mi tam, pane profesore, dejte test, my se naučíme 150 řek na slepou mapu mechanicky, než abychom se museli mořit s tou samostatnou prací a něco někde překládat, psát nějaký text, ověřovat si ho, někde ho prezentovat. Takže opravdu si nemyslím, že platí to, že by povinná maturita z matematiky měla sloužit k tomu, aby žáci ve školách byli pilnější a byli zvyklí více pracovat, než tomu bylo v minulosti.

A co se týká volby, nebo co se týká toho, co tady říkal pan rektor Vondrák a někteří další, kteří směřují (?), o potřebě našeho hospodářství, to je bezpochyby pravda. Ale já jsem přesvědčený z té své dvacetileté praxe gymnaziálního učitele o tom, že ti studenti nakonec velice dobře vědí, co je bude čekat na vysoké škole, kterou si vyberou, a zcela přirozeně, chtějí-li studovat technickou, přírodovědeckou, lékařskou vysokou školu, tak maturují z oborů, které s tím studiem souvisejí, nebo dokonce se věnují nějakému dodatečnému vzdělávání nebo nějaké dodatečné přípravě na ty přijímací zkoušky, aby zvládli to studium, které si vybrali a které třeba vyžaduje znalosti z matematiky. A platí to, dámy a pánové, i obráceně. Ten, kdo chtěl studovat sociální vědy, nejenže musel maturovat z nějakého příslušného předmětu, z historie, ze společenských věd, ale vedle toho se nadále připravoval i na toto studium.

Tolik tedy jsem chtěl dodat k těm argumentů, které tady zaznívaly. A chtěl bych závěrem vyzvat k tomu, abyste velice pečlivě promýšleli své argumenty pro to, zda v současné době zavádět povinnou maturitu z matematiky, k čemu je to dobré, jaké to má plnit účely. Já jsem přesvědčen o tom, že to není v současné době dobré. A současně souhlasím s tím, že musí být vedena nějaká dlouhodobá koncepční diskuse o podobě ukončováných studia na střední škole a necht' se na základě takového uvážení, mezinárodních srovnání a tak podobně třeba rozhodne o tom, že má být povinná maturita z matematiky. Podle mého názoru to ale nemůže být funkční v současném systému ukončováním vzdělávání v České republice, struktuře oborů a různých typech škol, které máme.

A také apeluji na to, abychom se opravdu zamysleli nad tím, čemu vystavujeme studenty našich škol, a to bez kontextu podle mého názoru trochu urážlivých komentářů o tom, že bychom na ně my, kteří se tímto tématem zabýváme, koukali jako na prvovoliče.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Baxovi. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Ivo Vondráka, pan kolega Juránek je připraven. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Já si dovolím zareagovat na předřečníka. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, vy máte obavy z toho, kolik tedy těch studentů středních škol bude neúspěšných z maturity z matematiky za ty čtyři roky. Já vám chci říct, že dnes neúspěšnost bakalářského studia v České republice je 60 procent! Na některých fakultách technických 90 procent! To nikdo neřeší! A víte proč? Protože se dostanou, mají střední školu, dostanou se na vysokou školu, která je ráda vezme.

Takže já si myslím, že když uděláme jaksi přísnější dohled na tím, kdo má tu maturitu z matematiky, tak si myslím, že trochu omezíme i tu masovost, která se dneska tlačí na vysoké školy, a nedostudují. To je důležité. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolegu Juránka ještě uklidním, protože tady máme další čtyři faktické poznámky. První faktická poznámka je paní poslankyně Valachové, poté kolega Bartoň a poté kolega Baxa. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, opravdu, musím se usmívat, protože možná nějaký pozitivní posun tady je za těch posledních čtyři pět let, protože v roce 2016 tady debata vypadala tak, že zavedeme maturitu z matematiky hned, okamžitě, o obsahu se nikdo nebavil, o tom, jak mají vypadat otázky, jestli něco potřebujeme, to vám doporučuji všem v rámci stenozáznamu nastudovat, kdo budete mít zájem, a byl velký úspěch a tehdejší vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL měla velký problém takzvané odložit maturitu tak, aby tedy to bylo jasné – jdu na střední školu, jdu na gymnázium, vím tedy jak, vím co, a potom byla velká bitva na vládě, jak už jsem řekla, s telefonním seznamem úkolů pro MŠMT, co se tedy všechno má udělat, jaký je plán implementační a jak to bude fungovat. Tak posun to je.

Nyní se už tedy nebavíme, že se zítra zavedeme matematiku. Bavíme se o tom, jak má vůbec maturita vypadat. To si myslím, že je příznivé. Nepříznivé je to, že ty debaty opravdu vedeme na můj vkus až příliš dlouho. A například co se týká maturity, není pravda, že se nic nezměnilo. Bylo velké téma, že mají být testy udělány tak, aby to nebylo ano-ne, raz-dva-tři, a-b-c, ale že to má být otevřená otázka, má to být směrem k logice atd. Ale k čemu to vedlo? Potom jsme byli strašně překvapeni, že tedy logický úsudek někde chybí, zvýší se nám neúspěšnost, anebo že se dozvíme od stávající šéfky Cermatu, že studenti takzvané – já už jsem o tom mluvila několikrát tady na plénu – zadání neučtou. To znamená, že jim chybí čtenářská gramotnost. Takže jsme v češtině.

Takže skončíme tak, že zrušíme mateřský jazyk, kolegové?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Lukáš Bartoň s faktickou poznámkou, potom faktická poznámka pana kolegy Baxy. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych zareagoval na pana poslance Vondráka vašim prostřednictvím, pane předsedající. Pan poslanec mluvil jako bývalý rektor vysoké školy, i v minulých příspěvcích, o tom, ponechme autonomii vysokých škol, koho mohou přijímat. Nicméně stále potom volá po tom, aby byla vlastně zavedena další zkouška u maturity, a ten, kdo nemá maturitu, nemůže na vysokou školu. Tedy

méně lidí bude se potom hlásit na vysokou školu. Tedy je omezena autonomie vysokých škol, koho mohou přijímat, protože zákonem je dáno, že člověk bez maturity nemůže jít na vysokou školu. Tedy pokud to není umělecký obor.

Zároveň k paní poslankyni Valachové. Trošku mě mate postoj ČSSD, který tady prezentuje k povinné zkoušce, k povinné maturitě z matematiky. Vezmu-li jenom experta ČSSD, dokonce bývalého politického náměstka na Ministerstvu školství za ČSSD, pana Petra Pavlíka, tak ten uvádí: Povinnou maturitu z matematiky do dokumentu Strategie 2020 prosadil ministr Chládek jako ústupek Svazu průmyslu a obchodu a Hospodářské komoře. Učinil tak proti odporu odborného zázemí ČSSD a v rozporu se vzdělávací koncepcí ČSSD.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Martina Baxy, poté ještě jedna faktická poznámka kolegyně Valachové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji, pane předsedající. Já určitě tedy nechci vést polemiku o tom, kdo které v jaké straně zastává jaký názor. Je patrné z té rozpravy, ani v mé politické straně na to není jednoznačný názor.

Ale já bych se chtěl prostřednictvím pana předsedajícího, pane emeritní rektore a pane hejtmane, obrátit na vás. Já se musím přiznat, že tomu typu argumentu, který jste tady ve své faktické poznámce řekl, opravdu nerozumím. Jestli tomu dobře rozumím, tak se díváte na zavedení povinné maturity z matematiky jako na další nástroj, který má omezit získávání vyššího vzdělávání pro mladé lidi v Česku. Já se omlouvám, já tomu fakt nijak nerozumím. Pokud vy dáváte do souvislosti to, že řeknete, že na vaší vysoké škole, předpokládám na Technické univerzitě v Ostravě, je šedesáti- či devadesátiprocentní neúspěšnost, tak za to může fakt, že se tam dostali studenti, kteří tam nemají být, a ti, kteří tam nemají být, se tam dostali proto, že jich víc odmaturovalo a že jim nikdo nevyšvětlil, že na té vaší škole, na té vaší univerzitě být nemají. Nerozumím tomu.

Také bych tedy připomněl, že váš kraj je krajem, který podal zákonodárnou iniciativu na to takzvané cut-off score, což já považuji – podle mého názoru to byl Karlovarský kraj asi, nebo nevím. Vy jste to každopádně podporoval. Já s tím hluboce nesouhlasím. Já prostě nikdy nemůžu jako člověk, který byl dlouholetý učitel, souhlasit s tím, že vzdělávací systém má mít zabudované nějaké jakoby automatické překážky nebo brány, které se mají zavírat pro mladé lidi na základě nějakých domněnek o tom, kdo by měl nebo neměl mít vyšší vzdělávání. Já takové školství prostě odmítám. A to jsem učil na gymnáziu, které patří mezi určitě ta nejlepší v České republice a kde jsme měli opravdu samé vybrané studenty.

Já bych opravdu chtěl slyšet ten argument, proč vy říkáte, že by měla být zavedena maturita jako zjevná překážka ke studiu pro mladé lidi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Valachová, poté kolega Vondrák, kolegyně Majerová, všichni s faktickou poznámkou. Kolega Juránek je na čekačce. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já nebudu komentovat to, co tady citoval, jednoho z členů sociální demokracie, kolega zpravodaj, protože upřímně řečeno, na rozdíl od jeho citace já jsem neměla a nemám ve zvyku při řešení problémů, které mám na stole, ať jako ministryně, nebo jako poslankyně, se odkazovat na to, že za to může můj předchůdce. Toto trapné fňukání, řekla bych, není můj styl.

A co se týká toho, o čem tady jednáme. My jednáme, vážený kolego, a teď promluvím jako právnička, o platném právu, o platném zákonu. Budete se divit, možná někteří občané a občanky znají ještě, že máme nějaké zákony a jsou platné, a představte si, že oni si třeba trapně několik let mysleli, že opravdu platí to, že v roce 2021 budou nějaká pravidla pro maturitu a v roce 2022 také. A když tady tak pláčete nad tím, že máme několik procent neúspěšných studentů z matematiky, škoda, že si nevážíte práce těch studentů, kterých je tady, já nevím, 92 nebo 94 %, kteří jsou úspěšnější a kteří naopak do svého studia vkládají to, že vědí, jaká jsou pravidla maturitní zkoušky, a připravují se v rámci matematické gramotnosti právě na ten rok 2021 a 2022. Také prosím za ně minutu ticha.

A co se týká triády, to znamená, přírodní věda, cizí jazyk a čeština, tuto triádu má většina zemí. Většina zemí. A nejsem si jista, jestli naše studenty ti, kteří se jim chtějí populisticky zalíbit, uspokojí, že netrváme na matematice a oni můžou zvolit chemii nebo fyziku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Vondráka, připraví se kolegyně Majerová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Já vám to rád vysvětlím, pane poslanče, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Vy tady skutečně pláčete nad procenty neúspěšných maturantů z matematiky, a nikomu nevádí, že 60 % studentů bakalářského studia neuspěje, což je ještě výrazně dražší studium. Takže to jsem chtěl tímto říct. Takže to zaprvé.

A zadruhé tvrdím, že neúspěšnost na vysokoškolském studiu je dána tím, že znalosti absolventů středních škol jsou stále nižší a nižší. A jestliže budeme snižovat další nároky na maturitu, tak se to nezmění. To prostě bude pořád horší a horší. Takže si myslím, že kvalitu vysokého školství, středního školství, základního školství nezlepšíme tím, že budeme snižovat nároky. To jsem tím myslel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pane ministře, já vás zařadím mezi faktické poznámky, protože jich mám

teď momentálně další čtyři, vy jste pátý. Nyní paní poslankyně Majerová, připraví se kolega Bláha, Ferjenčík, Výborný a poté ministr Plaga. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Ráda bych zareagovala nejprve na dřívějšího předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího, pana Miholu. Ano, my tady 30 let... ty maturity jsou v nějakém stavu. Ale tak se právě podívejme na to, jak se za posledních 30 let propadá české školství a kde v tabulce úspěšnosti a vzdělanosti stojí. Protože před 30 lety jsme byli na příčce v předních liniích, a teď jsme opravdu v druhé části tabulky zemí světa. To je jedna věc.

A druhá věc, a to bych chtěla reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Baxu. Já osobně si myslím, že na tom není ale absolutně vůbec nic – a já si před tu školu klidně půjdu stoupnout – že nebudeme mít v rámci naší země 80 % vysokoškolsky vzdělaných lidí bez reálné možnosti uplatnění. Ba naopak si myslím, že je daleko důležitější, aby se opět vrátily do hry učňovské listy a lidé, žáci, kteří něco umějí a jsou schopni to vyprodukovat, než abychom tady za každou cenu dělali maturity pro všechny, a pak se stalo to, co tady bylo řečeno, že 60 % studentů při bakalářském studiu neuspěje.

Já si opravdu nemyslím, že prosperita země je o tom mít vysokoškolsky vzdělané lidi. Myslím si, že prosperita země je o tom mít lidi, kteří se umějí uživit a kteří něco dokážou. A tohle se vzděláním opravdu nesouvisí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha. Připraví se kolega Ferjenčík. Všichni s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chci jenom potvrdit slova, která tady zazněla, to znamená, že náš národ hloupne. A opravdu hloupne geometrickou řadou. A k čemu nám jsou tituly filozofů, kteří prostě nevyřeší vůbec nic? Všichni filozofujeme, ale když se pak máme postavit k reálnému životu, to je to nejdůležitější, to znamená, že blbě si umět spočítat nákup – jenom jedna a dva a tři a čtyři – tak to prostě nedokážeme. A věřte tomu, že dneska jsme se dostali do stavu, že lidé s vysokoškolským titulem nejsou schopni zvládnout práci obyčejných dělníků, ale nemyslím teď manuální, ale ty myšlenkové pochody. Prostě nejsou to schopni domyslet, dopočítat, posunout v rovině logického uvažování. To nám obrovsky chybí, ta praxe logického života. Všechno máme jasně načárkované. Všechno máme přesně ve svých regálech. Přesně víme, kde si co koupíme, a tím pádem hloupneme všichni úplně. Za chvíli budeme muset napsat, že na záchod se dojde vpravo a pak dlouho rovně chodbou a pak doleva a jsme na záchodě. Tak to dneska vypadá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Připraví se kolega Výborný, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom stručně reagovat na kolegu Vondráka ohledně neúspěšnosti na vysokých školách. Zaprvé je podle mě velká chyba, že stát neustále zvedá minimální kvalifikační předpoklady pro celou řadu profesí ve státní správě, čímž právě vyrobil celou tu inflaci titulů, vyrobil tím trh pro soukromé vysoké školy nevalné úrovně – samozřejmě některé jsou i dobré, ale bohužel řada těchto škol vznikla proto, že stát začal vyžadovat vysokoškolské vzdělání v oblastech, kde to objektivně vůbec nebylo potřeba. Extrémní příklad jsou zdravotní sestry, kde ta inflace vzdělávání má velký dopad na naše zdravotnictví. Tohle je jeden problém.

Druhá věc je, že těch 60 % je samozřejmě způsobeno tím, že vysoké školy jsou financované podle počtu žáků. A můžeme se určitě bavit o tom, jak na tohle případně reagovat. Každopádně řešení formou zavedení povinné maturity z matematiky mi přijde zcela nefunkční, protože ve skutečnosti povede jenom k tomu, že žáci nebudou mít takový prostor se na střední škole připravovat na ty předměty, které se chystají studovat na vysoké škole, a místo toho se budou drtit matematiku. Takže na všech školách s výjimkou matematicky a technicky zaměřených naopak se to zhorší, a naopak na těch matematicky a technicky zaměřených se budou žáci soustředit na střední škole na cizí jazyk, aby se vůbec mohli na tu školu přihlásit. A jejich výchozí pozice na vysoké škole, kde potřebují mít co nejlepší znalosti z předmětu, který se chystají studovat, a ne z těch obecných, tak naopak jejich šance se na to nachystat je výrazně horší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný. Připraví se pan ministr Plaga. Všichni s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dlouho jsem nevystupoval, ale vidím, že ta matematika budí obrovské emoce. Všichni jsme chodili do školy. Pokusil bych se to skutečně vrátit tam, kde to je. Pokud tady někdo říká, že rušíme maturitu z matematiky, není to pravda. Nesnižujeme také nároky, jak tady někdo říkal. Prostě pouze bude zachován současný stav, to znamená možnost volby mezi cizím jazykem a matematikou.

A pokud jde, prostřednictvím pana místopředsedy pane kolego Vondráku, o vysoké školy, tak znovu opakují, už dnes, pravda, pouze v takzvaném pokusném ověřování, máme rozšiřující zkoušku Matematika+. Pokud se nepletu, tak v zákoně je uvedeno i to, že se to překloupí z pokusného ověřování do standardní nepovinné zkoušky. A nic nebrání vysokým školám, nic nebrání vysokým školám si dát jako podmínku, že uchazeč o studium musí absolvovat tuto zkoušku v rámci své maturitní zkoušky na nějaké úrovni. To je úplně jedno. To si stanovte, jak chcete. Lze

samozřejmě všechny tyto věci vyžadovat. A potom nikdo nemůže říkat, že ta matematika nemá být.

Já samozřejmě vnímám i to, že matematika je důležitá. Ano, je to jazyk přírodních věd. Ale to jediné, o čem se tu dnes vede debata, jestli jsme připraveni na to – a vůbec se nebavíme o gymnáziích nebo lyceích, bavíme se o odborných školách – jestli jsme připraveni skutečně s plnou zodpovědností tento systém spustit, tak jak je dnes v tom zákoně nastaveno.

Když se k této debatě vrátíme, pojďme to taky prosím velmi rychle ukončit a poslat to do výboru. Tam se debata povede dál. Pak se to vrátí sem na plénum. Protože jsem absolvoval za poslední půl rok několik diskusí se studenty středních škol, a všem vadí ta nejistota, to, že tady je něco rozdiskutované. Oni nevědí – bude to tak, nebo onak? A to už vůbec nemluvím o ředitelích škol, kteří připravují samozřejmě strukturu maturitní zkoušky pro příští školní rok, a nevědí vůbec, na čem jsou a na čem budou. Čili to je ta nezodpovědnost, to je ta nejistota, která podle mě je tím největším problémem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas k vaší faktické poznámce. (Poslanec Výborný: Já vím, končím.) Nyní faktická poznámka pana ministra školství Roberta Plagy. Připraví se kolega Martin Baxa, Jiří Míhola, Ivo Vondrák a Kateřina Valachová. To jsou zatím faktické poznámky, které jsou před námi. Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Co se týká situace na vysokých školách, dovolím si skutečně noticku, neb jsem působil jako náměstek pro vysoké školy, vědu a výzkum. Na ten problém jsme si zadělali masifikací českého vysokého školství v letech 2008, 2009, 2010. Od roku 2015 nefinancujeme vysoké školy na hlavu, to znamená, není to ta honba za každým, a vysoká škola má autonomii a může si brát. A do roku 2015 mohla říkat, že musí brát, protože když nevezme, stát jí dá o to míň peněz. Od roku 2015, kdy došlo k zamrazení, tak se to už nepromítá tak, že každý student, kterého vezmou, jim přináší peníze. Naopak jsme v následujících letech umožnili školám, aby se soustředily více na kvalitu, a při rozumném poklesu studentů je zachována i sociální podpora, neřkuli v posledních letech jim roste. Takže je to zodpovědnost vysokých škol. Ale protože jsme si vědomi – nikdo je netlačí z pohledu státu a financování k tomu, aby braly co nejvíce studentů, dneska, posledních pět let.

A co se týká neúspěšných studií, tak poslední dva nebo tři roky jsme zavedli sledování dropoutu, tedy neúspěšných studií, jako jedno z kritérií financování vysokých škol. To znamená, kdo se o ty studenty nestará nebo podcení výběr, musí to pocítit i na financích. Takže to tam také je. A když jsem si dneska přečetl, že 7,5 % studentů skončí těsně před státnicemi, tak to je selhání té školy. Pokud je to v prváku u technických škol, proto to také do toho dropoutu nedáváme, tak pokud je to v prváku, technické školy mají velký odpad, mají síto v prváku, OK, dobře, tak jsme se zbavili. Ale pokud ho vylijou těsně před koncem po třech letech, tak je to

selhání. Toto ta vysoká škola ve své autonomii měla odhalit dřív. Zabýváme se tím problémem na úrovni státu, ale ruku k dílu také musí dát vysoké školy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, pane ministře. Nyní pan poslanec Martin Baxa s faktickou poznámkou. Připraví se k faktické poznámce Jiří Mihola. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Já jsem nečekal, že moje vystoupení na obhajobu zrušení povinné maturity z matematiky vyvolá takovou záplavu reakcí. Jsem za ní rád, za tu diskusi, určitě bych rád také vedl někdy rozpravu s panem emeritním rektorem Vondrákem na téma, jak má vlastně vypadat vůbec vzdělávací systém a střední školství v České republice, protože v tom si asi poměrně významně nerozumíme.

Musím znovu odmítnout představu, že kladení dalších a dalších překážek tomu, aby studovali studenti úspěšně střední školy, má k něčemu být dobré nebo má nějak řešit situaci na vysokých školách. A jsem rád, že pan ministr tady reagoval se sérií několika poznámek na toto téma.

Ale proč jsem chtěl vystoupit, je, abych reagoval, pane předsedající, vašim prostřednictvím, na vystoupení paní poslankyně Majerové Zahradníkové. Já jsem učil od roku 1999, dívám se na paní poslankyni, v době těch 30 let, o kterých mluvím. A paní poslankyně, musím říct, že to, co vy jste tady řekla, je podle mého názoru nejen nestoudné, ale je to především urážka českých učitelů za posledních 30 let. Paní poslankyně, říkat to, že jsou dnes děti, nebo že české školství je podstatně horší, než bylo před 30 lety, je prostě urážkou českých učitelů. Nezlobte se na mě, ale je to prostě tak! (Nesouhlasné reakce některých poslanců.) Učí mnoho desítek tisíc, 150 tisíc učitelů, kteří odvádějí skvělou práci. A říci, že za posledních 30 let dělali svou práci tak, že dneska je školství mnohem horší než před 30 lety, mě osobně uráží. Nebo mě osobně to neuráží, já jsem svou učitelskou práci dělal, jak jsem nejlépe uměl. Ale jestli toto říkáte, tak to řekněte všem těm učitelům, kteří 30 let na českých školách působí a snaží se dělat tu práci, jak nejlépe mohou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Miholy. Připraví se Ivo Vondrák, Kateřina Valachová, Zuzana Majerová. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Já jsem chtěl podobně jako pan kolega Baxa zareagovat vašim prostřednictvím na kolegyni Majerovou. Také nesouhlasím s tou tezí, kterou pronesla, nebo bych si ji takto nedovolil pronést. Protože abychom nepletli hrušky a jablka a všechno možné a nemožné. Už jsme tady byli najednou u vysokých škol, inflace titulu. Vzpomeňte si, jak jsme si vzali mustr z Pobaltí, bylo to někdy po roce 2000, že je tam 80 % těch, co mají bakalářské studium. To bylo za

Topolánka, začali jsme to potom dohánět. Pamatuji tu opravdu s prominutím hloupý muštr a bohužel se to tak rozmohlo, že mně taky nepřijde normální, aby dneska student dělal tři vysoké školy záraz, ještě chodil na brigády a tak. I když jsou i geniální, nicméně asi se to netýká úplně většiny.

Ale zpátky k matematice a maturitě, ať to uzavřeme nějak konstruktivně, kolegyně a kolegové. Já předpokládám, jak jsem naznačil už předtím v tom vystoupení, že prostě povinná maturita z matematiky se odsune, že to teď v tom hlasování takto uzavřeme, nebo postupně v těch čteních. Ale byl bych také rád, abychom se zaměřili na to, co je velmi podstatné, na ten obsah předmětu. Já nevím – existuje nějaká pracovní skupina, já vím, že je to takový strašidelný název, ale na ministerstvu, kde by byli třeba zastoupeni všichni z každého poslaneckého klubu, aby se tam něco takového tvarovalo? Aby za dva roky, za tři, za pět zase nebyla stejně nekonečná debata a vlastně jenom lkaní nad tím, že se to nevyřeší za dva roky, že se to nestihne a deset že je zase moc. Tak zkusme být konstruktivní a něco k tomu obsahu předmětu, ať něco pro tu matematiku a pro všechny studenty uděláme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivo Vondrák, připraví se Kateřina Valachová – s faktickými poznámkami. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji. Tři body. Zaznělo tady, že si stát vymýšlí, kdo co musí mít za vysokou školu. Prosím vás, já bych chtěl říct, že neúspěšnost vysokoškolského studia se týká kamenných univerzit stejně jako těch, které vznikaly po 90. letech. Čili není to otázka nějakých vymyšlených nových pozic, i když samozřejmě mám k těmto obskurním různým požadavkům také svůj názor. To za prvé.

Za druhé k panu Výbornému prostřednictvím předsedajícího. Ten současný stav neúspěšnosti, ten současný stav, kdy se propadáme v mezinárodních hodnoceních, je daný tím, co tady ve středním školství máme. To znamená, současný stav nám nevyhovuje. Ukazuje se, že požadavky jsou takové, že to dneska udělá každý. Každý se dostane na vysokou školu. Je to tak! A já to můžu říct. Když jsem učil před 30 lety, tak absolvent střední školy toho uměl více, než dneska umí doktorand. A to tady zaznívalo mnohdy, mnohokrát. (Potlesk některých poslanců.) To si myslím, že je třeba si říct, že ten současný stav nám už nevyhovuje. Že je třeba ho změnit.

A chtěl bych říct, a to je zase k poslanci Baxovi prostřednictvím předsedajícího. Tím, že chceme zvýšit požadavky, neklademe překážky! To je zásadní rozdíl! Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Kateřina Valachová. Kolegyně Zahradníková se –

Poslankyně Kateřina Valachová: Já chci zareagovat na kolegu Míholu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, ještě jsem vám neudělal slovo. Po vás pan kolega Mašek a poté Václav Klaus. A já vám budu měřit čas k faktické poznámce. To je moje povinnost. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám, pane předsedající, omlouvám se. Já chci zareagovat na své předřečníky a v tom duchu, co zmínil Jiří Mihola ohledně toho pojďme s tím něco udělat, pracovní skupinu. Abychom zase nepodléhali tomu, že maturitu z matematiky nám vymyslela nějaká bezhmotná nejmenovaná průmyslová lobby. Takhle jednoduché to nebylo. Neříkám, že průmyslová lobby a průmyslové podniky nejdou každému ministrovi či ministryni školství po krku. V případě řečneme posílení matematických dovedností to určitě ano. Nicméně to, že by způsobily právě ony, že máme v oné triádě společné maturitní zkoušky matematiku, tak takhle to nebylo.

A chtěla bych jenom citovat z oficiálního dokumentu vlády, kde je přesně zmíněn a citován zápis z kulatého stolu – takže se pobavíte, protože ty debaty jsou pořád stejné – z roku 2014, říkalo se tomu národní kulatý stůl, takže to mělo úroveň. A tohle je závěr ke společné maturitní zkoušce s těmito třemi předměty: S navrhovaným modelem tří povinných zkoušek všichni členové souhlasí. A konstatovali, že neexistují žádné zásadní důvody, proč by některý z navržených oborů vzdělání neměl mít povinnou maturitní zkoušku z matematiky. – To znamená, byli přísnější, všichni matematiku a nazdar. Členy byli zástupci České školství inspekce, Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání, Asociace ředitelů gymnázií, školské komise Rady Asociace krajů, Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, České středoškolská unie, Asociace středoškolských češtinářů, Jednoty českých matematiků a fyziků, Asociace ředitelů konzervatoří, Sdružení metodiků cizích jazyků, Unie školských asociací a Národního ústavu pro vzdělávání. Takže tolik závěr z roku 2014. Tak vás chci jenom upozornit, že kromě práce už vlastně bylo všechno vydiskutováno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Jiřího Maška, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, není to úplně můj obor, ale protože se tady řada řečníků zrecyklovala už několikrát a točíme se malinko v kruhu, tak za prvé bych se chtěl zastat paní poslankyně Majerové, která tady udělala pokus porovnání ve světovém nebo evropském měřítku. A buď jsme se propadli, nebo jsme se nepropadli. Jestliže jsme se propadli, tak jsme se možná propadli proto, že naši učitelé to dělají stejně skvěle jako předtím, ale ti okolo to dělají ještě líp. Takže nedělejme si na tom politické body a nezastávejme se učitelů.

Já tam ale vidím jiný problém a je to problém toho, kdo se dostává už na střední školy, o tom, kdo by měl skončit v učňovském školství, a bylo by tam těm lidem dobře a něco by třeba rukama dokázali a ti lidé nám teď chybí, anebo jestli tedy musí

každá kadeřnice nebo každý automechanik mít maturitu. K tomuhle se vraťme a potom nebudeme mít ten problém s maturitami.

Další věc. Ještě bych doporučil, když to tak poslouchám, my vůbec nemáme institut ukončení středního školství bez maturity. To se může také stát. A ten člověk něco vstřebal, všemi ročníky školy prošel, všechny zkoušky udělal. Neodmaturoval. Mělo by to být pořád ještě víc než jenom základní škola, kam my ho vlastně srážíme, protože on tu střední školu nemůže uplatnit. Takže je to o uplatnění. A dneska se na tu vysokou školu technických směrů, chemických směrů, ekonomických směrů dostane opravdu bez zkoušky každý, bez té zkoušky z matematiky, a je to na rok, a všichni to víme, stojí to ohromné peníze a ti lidé z toho vypadávají. To je ta neúspěšnost, o které tady mluvil pan profesor Vondrák.

Takže skutečně já myslím, že těch věcí, o kterých bychom měli přemýšlet, je celá řada, a že bychom o tom měli mluvit v kontextu a dívat se na to mezinárodní srovnání. Ono nám něco napovídá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Maškovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus, připraví se kolega Baxa a Ferjenčík. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já už nechci tu debatu protahovat, už jsem nechtěl vystupovat, ale v televizi jsem viděl vystoupení, na které chci reagovat, pana poslance Baxy vašim prostřednictvím. Pane Baxo, promiňte, já jsem vás poslouchal. Vy tady 25 minut nebo kolik mluvíte stylem uspávač hadů, což nemělo obsah, ani nic tam nebylo jiného kromě toho, že jste proti maturitě z matematiky, tak dobře, je to váš styl vystupování, ale pak se nestydíte využít příležitosti a osobně zaútočit na poslankyni Majerovou, která nic z toho, co jste říkal, neřekla. To, že jsme se propadli v hodnocení TIMSS i PISA za posledních 30 let, to není vina paní poslankyně Majerové. Neřekla ani slovo, že by tím zaútočila na české učitele, ale čeští učitelé mají svázané ruce politiky, třeba jako jste vy. Měl byste se stydět a měl byste se omluvit za to své vystoupení!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Baxa a Ferjenčík – také s faktickými poznámkami. Kolega Juránek se možná dočká svého vystoupení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Nebylo to osobní. Jenom chci zdůraznit, že já jsem reagoval na to, co řekla paní poslankyně Majerová, která tvrdí, že za posledních 30 let se úroveň českého školství propadla. A jestliže tady prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče Klausí, mluvíte o testech PISA a těch dalších, tak si jenom řekněme, že to jsou testy, které se konají, když je těm žákům 15 let. To znamená, že to jsou absolventi základních škol. To nemá nic společného s tím, co tady říkal pan kolega poslanec, jaké děti se dostávají na střední školy nebo kolik kam

se jich dostává. To jsou testy, které hodnotí znalosti 15letých dětí v případě PISA, tedy abych byl konkrétní, to znamená absolventů základních škol. Tak já se potom logicky musím ptát, co znamená věta, že za 30 let se výrazně zhoršilo české školství nebo výsledky vzdělávání, když se bavíme o dětech, které jsou absolventy základních škol.

A je to tedy jako čím, paní poslankyně Majerová prostřednictvím pana předsedajícího? Tak co jste tím tedy měla na mysli? Co se za těch 30 let stalo? Zhlouply děti? Nebo změnil se nějak systém? Já jsem si z toho jenom dovedil to, že pokud vy takto hodnotíte na základě jediných testů, které máme, to znamená testů 15letých dětí, absolventy základních škol, tak jediné, co jsem si z toho dovedil sám pro sebe, je to, že nejste spokojena s tím, jak učí čeští učitelé. Tečka. To je jako celý výsledek toho vašeho vystoupení, nebo závěr, který si z vašeho vystoupení dělám, když mluvíte o tom, že se propadly výsledky vzdělávání v ČR v posledních 30 letech, bavíte se o absolventech základních škol, tak jenom si můžu říct, tak prostě kritizujete české učitele. Já se českých učitelů zastávám, protože se poměry v českých školách výrazně změnily, tak jako se změnil svět kolem – vstoupilo společné vzdělávání, zásadně se změnil přístup k informacím, vstoupili jsme do digitální éry a s tím se vyrovnávají čeští učitelé, těch více než 100 tisíc učitelů, kteří učí, a já jim za tuto práci děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil váš čas k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka a kolega Juránek ještě posečká, protože mám další dvě faktické poznámky – kolegy Volného a Klause. Nyní pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jen velmi stručně reagovat na kolegu Vondráka s tím, že ve chvíli, kdy ten populační ročník na vysoké škole je násobně větší procento toho populačního ročníku celého, to znamená, kdy jde studovat třeba 60 % ročníku místo 10 % v minulosti, tak logicky ta průměrná úroveň musí klesnout. To je samozřejmě fakt, nicméně je to daleko více žáků, po kterých chcete ten stejný standard jako po těch nejlepších absolventech z minulosti, a to prostě je významný rozdíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Lubomíra Volného, připraví se kolega Klaus k faktické poznámce. A poté kolega Benešík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Původně jsem chtěl toto vystoupení pojmut jako takovou obranu paní kolegyně Majerové, nicméně předpokládám, že ona se ubrání, když bude potřebovat, sama. Já se jenom podělím o svou vlastní zkušenost.

Osobně si myslím, že i čeští učitelé učí někdy nedostatečně, někdy dostatečně, někdy dobře, někdy chvalitebně a někdy výborně. Každý z nás má právo na slabší i na ty lepší dny a na temné i světlé okamžiky. Každý, kdo učil, si určitě pamatuje i doby temna, kdy se mu do školy nechodilo úplně nejlépe a ten jeho výkon nebyl úplně skvělý. Nicméně já jsem poprvé nastoupil do školy v roce 2000 a dostal jsem klíč od kabinetu a stůl. To bylo všechno. Po dvou letech učení v Anglii a po třech letech učení na Novém Zélandu jsem se vrátil do České republiky a dostal jsem něco, co jsem v Anglii ani na Novém Zélandu nedostal. Dostal jsem osobní notebook. A proč jsem dostal osobní notebook? Protože objem byrokratické práce – mne jako učitele tělesné výchovy a technické výchovy – stoupl asi o 150 %.

Takže ne, vina za to, že české školství se opravdu zhoršuje, neleží na bedrech učitelů ani základních, ani středních škol, ale leží v téhle Sněmovně. Leží v tom, kam se to školství rozhodnutím našich předchůdců i některými našimi rozhodnutími za posledních 30 let ubíralo. Poslední klasická ukázka je školní inkluze, jejíž výsledky ve všech mezinárodních testech na půdě této Sněmovny budou velice negativně, to si buďme naprosto jisti, oceňovat naši budoucí kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou, připraví se Ondřej Benešík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Tak já jsem ještě čerstvý v úterý, takže vám nenechám poslední slovo, pane Baxo, vaším prostřednictvím. Vaše dvě vystoupení se totiž lišila. Vy jste v tom druhém říkal, že paní poslankyně řekla, že jsme za 30 let klesli ve srovnání, a jak jste to myslela. To je zcela legitimní. To vám nikdo nebere, kdybyste se takhle zeptal. Ale vy jste to v tom prvním vystoupení neudělal. Vy jste v tom prvním vystoupení na ni zaútočil, že uráží české učitele. A to je to, proč já jsem kvůli tomu přišel k mluvítku, protože to je osobní útok.

Já chápu, že ve vedení ODS to máte v genech, pan předseda, když paní poslankyně odcházela z klubu, také reagoval osobním útokem, ale ty pravé grády to bude mít, až tady bude ten starosta Novotný, teprve ty osobní útoky. Tak zatím se zklidněte, držte se věcné debaty a neútočte na své kolegyně osobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Ondřej Benešík, připraví se kolega Baxa. Pane kolego, ještě ne. – Tak. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Už se to tady vede trošičku jako seminář, tak já budu mít takovou seminární otázku. Zaznívá tady, resp. spousta kolegů a kolegyně diskutuje a srovnává kvalitu českého, popř. československého školství před 30 lety. Já se ptám, já skutečně nevím, nenarazil jsem na to – existují nějaká relevantní data? Existovalo v roce 1985 relevantní mezinárodní

srovnání našeho školství například se školstvím ve Spojených státech nebo na Novém Zélandu nebo ve Francii? Já se opravdu ptám. Já si myslím, že pokud taková data existovala, tak asi nemohla být za prvé moc přesná, ale spíš si myslím, že ani neexistují, takže srovnávat naše školství před 30 lety s tím dnešním je poměrně ani na vodě. Můžeme ho srovnávat tak, jak bylo třeba před 25 lety, jestli už existovaly takové. Ale myslím se, že dřív ne. I sám pan prezident Zeman kdysi uznal, nebo byl možná z toho usvědčen, že když na Letné v roce 1989 mluvil o tom, jak se naše školství propadlo za tu poslední dobu, že jsme v podstatě to školství zhoršili v době normalizace, tak se nakonec ukázalo, že používal hausnumera.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Měl jsem ambici, abych udělal kolegu Juránkovi slovo, protože byl poslední přihlášený do rozpravy, když jsem nastupoval k řízení schůze, to se mi nepodařilo. Nyní pan poslanec Martin Baxa a kolega Rais mají ještě faktické poznámky. Takže pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Baxa: Já už opravdu naposledy, a to z toho důvodu, že mě tady znovu obvinil pan kolega Klaus z osobního útoku na paní poslankyni Majerovou Zahradníkovou. Tak já prostě znovu říkám, že to žádný osobní útok na paní poslankyni nebyl. Kdybych se v nějakém pominutí smyslů něčeho takového dopustil, bezpochyby bych to uznal a paní poslankyni bych se omluvil. Ale to žádný osobní útok nebyl. Protože já znovu zopakuji to, co paní poslankyně řekla. Řekla, že za posledních třicet let se české školství propadlo ve své kvalitě. Paní poslankyně to kýváním hlavy potvrzuje. A já na to prostě říkám, že pokud ona toto tvrdí, tak jediné, co si já z toho vyvozují, je to, že paní poslankyně se domnívá, že prostě špatně učí čeští učitelé. Jiný důvod prostě k tomu není.

Pan kolega Klaus, druhý poslanec za hnutí Trikolóra, se pokusil dovysvětlit její vystoupení tím, že tím měla na mysli nějaké výsledky vzdělávání. Tak jenom znovu jsem se ještě teď díval, vzdělávací zkoušky TIMSS sledují žáky ve čtvrtém a osmém ročníku základních škol, vzdělávací výsledky PISA patnáctileté děti. To znamená, bavíme se o vzdělávání na základních školách. A já jsem prostě přesvědčen o tom, že čeští učitelé na základních školách navzdory všem těžkostem, problémům, měnící se situaci, jak už jsem tady o tom hovořil, odvádějí dobrou práci. A za tím si stojím a budu to opakovat pořád, protože si myslím, že je to pravda, a protože jsem přesvědčen o tom, že právě bez těch učitelů na prvním a druhém stupni základních škol bychom nejenom nemohli mít náš vzdělávací systém, ale ani bychom nemohli vést takovou odbornou diskuzi, kterou tady vedu třeba s panem kolegou Vondrákem o tom, jak vypadají střední školy a co se děje na vysokých školách. Já jsem prostě přesvědčen o tom, že čeští učitelé na základních školách přes všechny obtíže, starosti a problémy dělají co mohou. Tečka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, dobré odpoledne. Pan poslanec Karel Rais s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Tady mě vyzvali, abych řekl něco normálního. Takže za prvé směrem ke kolegovi Benešikovi. Jednak probíhají každoročně mezinárodní testy PISA. A já jsem to říkal minule, v podstatě tam dopadají ti naši studenti líp než předminule, nebo plus minus stejně. Takže žádné nějaké dramatické změny se nedějí, byť prostě ta situace – samozřejmě mnohdy je málo lidí a podobně. To všechno známe a za chvíli to budeme projednávat. Takže já znovu apeluji, přesuňme to tedy buď na výbory, anebo k lahvi červeného vína večer. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A pan poslanec Klaus, faktická poznámka. Máte slovo prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já už jenom krátce nejprve k panu kolegu Benešikovi. Ta data samozřejmě existují, jsou k nalezení. Jedna konkrétní jsou na Centru pro občanské svobody na webu, kde je to srovnání v mnoha letech. Pan kolega Rais má pravdu. V posledních letech už spíš stagnujeme. Ten propad přišel od roku 1994 od těch prvních měření.

Jinak dva poslanci – já to myslím příjemně – jsou živoucím důkazem nutnosti zavedení matematiky u maturity. Vy, pane kolego Benešiku, když argumentujete dobou před třiceti lety a říkáte 1985, tak bych rád trval na tom, že 2020 minus 30 je 1990.

A pan kolega Baxa říká, že logicky není jiné vysvětlení, než že čeští učitelé špatně učí, když jsme se zhoršili v mezinárodním srovnání. Tak to se hluboce mýlíte. Důvodů může být daleko více. Například, že ostatní země se výrazněji zlepšily, nebo že čeští politici házejí klacky pod nohy českým učitelům, a tak dále, a tak dále, a tak dále. Mohla populace nějakým způsobem klesnout – to je nepravděpodobné. Ale jsou tisíce dalších důvodů, které jsou vysvětlující. Ale to právě učí matematika. Čili nemůžete říct logicky, že existuje jediné vysvětlení. To je matematická nepravda a vy jste živoucím důkazem toho, že maturita z matematiky je potřebná, aby lidi jako vy to absolvovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, před vámi je ještě přihlášen pan poslanec Benešík. A potom pan ministr Plaga, faktické poznámky. Prosím máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Já děkuji za slovo. Tak ten příklad, který tady uváděl pan poslanec Klaus, myslím si, není matematický. Ale nás učili ve škole, že je rozdíl mezi počty a matematikou. Já jsem si byl naprosto přesně vědom toho, že jsme srovnávali něco před třiceti lety, a před třiceti lety byl rok 1990. To samozřejmě velmi dobře vím. Ale ta data se přece musela nějakou dobu sbírat a srovnávat. Proto jsem řekl například v roce 1985, protože jsem si nemyslel, že zrovna v roce 1990 se začalo něco celosvětově měřit. Takže jsem se schválně ptal na dobu předtím. Aby bylo srovnání i v tom roce 1990. Takže jako pan kolega Klaus se snažil být vtipný, ale moc

vtipné to nebylo, a myslím si, že pokud tady vykládal něco o tom, že bychom si měli odpustit osobní invektivy, tak bych ho chtěl poprosit o to také.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr Plaga s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji, dámy a pánové. Úkolem ministra školství je edukovat. Takže první šetření PISA proběhlo v roce 2000 na čtenářské gramotnosti a matematická v roce 2003. To znamená, že žádná šetření neprobíhala předtím. Ale co se týká toho, k čemu se všichni odvoláváme, tak ten sběr začal přesně před dvaceti lety. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já snad musím reagovat na ta paušalizující tvrzení, že před třiceti lety bylo školství nějak lepší. Tak prosím vás, možná v matematice, což já samozřejmě nedokážu nějak ohodnotit. Ale vždyť to nemůže být pravda, když v tehdejší době – není jenom matematika – ale v tehdejší době, pokud jde o dějepis, literaturu, občanskou nauku a spoustu dalších předmětů, tady vůbec nevycházely knihy, které z 80 % určovaly tehdejší trendy v těchto oborech. Nevycházeli naši autoři, a dokonce se nesměli učit. Takže jakékoliv tvrzení o tom, že jde školství dolů, už z tohoto hlediska pravdivé prostě být nemůže. Matematika skutečně není jediný předmět, ale školství v roce 1990 nemělo k dispozici skoro vůbec nic k tomu, aby mohlo dávat opravdové vzdělání v oborech i jiných, a teď mám na mysli zejména ty humanitní. Ale domnívám se osobně, že ani v biologii a dalších předmětech jsme vůbec neměli tušení, co se dělo na Západě, který byl jednoznačně před tím než to, co se dělo v tom takzvaném východním bloku.

Takže tohle tvrzení odmítám. Nehodnotím to pouze z pohledu matematiky. Ale prosím vás, ta paušální tvrzení jsou zcela zavádějící a naprosto nepravdivá a mě až dráždí. Tím neříkám – abych zase řekl jinou větu –, ano i za komunismu se chodilo normálně do školy, normálně se učilo, ale poskytování vědomostí bylo v neuvěřitelně omezeném rozsahu ve srovnání s nějakým Bavorskem. Tam se mohlo svobodně mluvit úplně o všem a byla tam dostupná nejodbornější literatura a ze všech oborů. Tady nebylo skoro nic. Kromě sovětské literatury. To uznávám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka v tuto chvíli není. Takže přicházíme k paní poslanci Juránkové, který je přihlášen do obecné rozpravy, připraví se pan poslanec Jiránek. Prosím máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, jsem velmi překvapen, že jsem se dostal ke slovu po hodině a půl, co jsem přihlášený. Ale nechci navazovat na nic, co tady bylo. Myslím si, že je důležité spíš vytvářet určitou atmosféru. A já jsem nerad, že je tady taková atmosféra nemít matematiku rád, anebo na té matematické založit úplně všechno. Ale já vám chci říct jaksi svoje svědectví, které je staré, a velmi staré, protože já jsem maturoval před 45 lety. A před 53 lety jsem se přitom zapojil do osmileté výuky gymnázia, které mělo ve svém vinku matematiku a fyziku.

A chtěl bych říct při této příležitosti, že matematika je na prvním místě příležitost pro naše školství. A prosím, abychom si tuto věc řekli. Je to jednoznačná příležitost, která byla vyzkoušena, a byla vyzkoušena tak, že dokonce celou dobu existuje kontinuita. Takže já až půjdu letos na oslavu, nebo nevím, jestli je to ještě oslava, ale až si budu připomínat 45 let po maturitě na našem gymnáziu v Brně, tak si budu také připomínat to, že jsme dostali mimořádnou příležitost právě díky tomu experimentu osmiletého gymnázia s matematikou a fyzikou. A protože vím, že v tu dobu byly v celém Československu jenom tři takové školy, tak se mi v mém věku dostalo něčeho, čehož se nedostalo mnohým jiným, kteří jsou výrazně mladší než já. A na nás ten experiment Matematika+ byl vyzkoušen už tenkrát.

To znamená, Matematika+ je dobře. Ale v průběhu těch časů, které zde jsou, je zapotřebí si říct, že musíme využít právě té kontinuity a i těch výsledků několika škol, protože i vysoké školy vědí, že když jim někdo přijde z určitého gymnázia, a já úmyslně nejmenuji ani to své vlastní, tak vědí, že studenti, kteří odtamtud přijdou, budou kvalitnější, protože už to mají dávno vyzkoušené. A já si troufnu říci, že jsou tedy tady gymnázia, která vlastně už dopředu říkají, a v průběhu celé své existence, co existují, prokazují, že ta matematika je naše česká cesta, která nám může pomoci zlepšit úroveň vyučování jako takového.

Tady nejde na prvním místě o to, jestli bude maturita povinná, nebo nepovinná. Tady jde o to, že já jsem se díky tomu spolu se svými spolužáky naučil systémovému myšlení. Pro mě je to obrovský dar. A kdyby se to týkalo jenom mé osoby, tak takových skvělých učitelů na školách a na každé škole jsou takoví, kteří to dokážou předat, a dokážou to předat celé třídě, ale my jsme to dostali všichni, protože... Jako skutečně když si vezmu jednoho svého spolužáka vedle druhého, a teď mohu mluvit i o těch, kteří přišli čtyři roky po mně, osm roků po mně, tak jsme se v tom světě, který je teď, neztratili.

A prosím vás, bez ohledu na to, jaká byla tehdy doba, jaká je doba teď, tak to gymnázium stále, tyto školy, tato gymnázia stále přinášejí to, co může přinést právě matematika. A já teď řeknu, můžeme založit naše školství na čemkoliv jiném. V Řecku to založili třeba na filozofii, že? Takže můžeme si říct – a já se teď vás zeptám: Můžeme si říct, že nahradíme matematiku filozofií? Já si na to odpovím: U nás ne. My jsme našli tu cestu k tomu přemýšlení, protože tady nejde na prvním místě o to, kolik budu mít těch znalostí z matematiky. Tady jde o to, abych se naučil takhle myslet ve všech předmětech, abych to dokázal převést do svého života. A já si pamatuji, že když s námi dělali tenkrát ten experiment, protože my jsme se jmenovali

experiment a začínali jsme jako experimentální škola, tak nám vlastně ten systémový přístup zpřístupňovali skrze všechny předměty.

Já si pamatuji velmi živě na to, jak nám v zeměpise nepřišel učitel říct, jak to je s těmi monzuny. On se nás zeptal, a řekl: Pojd'te teď přemýšlet společně, půjdeme přemýšlet, jak vlastně vznikají monzunové deště. A my jsme si všechno možné vymýšleli, až jsme došli k tomu, že je rozdíl teploty nad vodní plochou a nad zemí. Ale my jsme k tomu přišli! A protože takto k nám přistupovali ve všech předmětech, tak se tento experiment velmi výrazně zdařil. Ale já vám teď o něm říkám, protože existuje, že stále funguje, že to je třeba teď ta současná Matematika+ a že my musíme hledat ve školství právě to, co nám pomůže, abychom byli sami sebou. Abychom využili toho, co my máme v hlavách. Ne abychom si tam místo toho dávali něco jiného. A matematika není jenom něco k naučení. Matematika je způsob myšlení. A já si troufnu říct na základě toho experimentu, ke kterému došlo i na mé osobě, že je to způsob myšlení, který je nám blízký.

Jsem přesvědčen o tom, že když získáváme nějaké plusy ve školství, když ho získáváme na všech úrovních, tak ho získáváme proto, že stále existují kantoři, učitelé, že stále existují školy, a teď řeknu vysoké školy, které těchto lidí dokážou využít, že na základě toho pořád tu úroveň máme ve světě velmi vysokou. Koneckonců kdysi se zkusil experiment s tou matematikou už od první třídy. Většina z vás si to nemůže pamatovat. Ale tehdy se řeklo, tak zkusíme množinový systém. Zkusíme učit množiny. A v rámci těch množin je naučíme lépe přemýšlet. Protože to nebylo úplně dobře připraveno, tak se to nepodařilo a bylo to velmi těžké, byl to velký zásah. Ale byl to zase znovu určitý pokus, abychom využili matematiky k tomu, abychom posunuli vzdělanost jako takovou.

Já tady nechci mluvit o maturitě z matematiky. A řeknu zase jako lesák. Nic nemůže spadnout z nebe. Nemůžu ze dne na den rozhodnout, že maturita z matematiky bude, nebo nebude. A teď je otázka toho zvážení, a tam bych to viděl skutečně jako zvážení na té odborné úrovni, nebo alespoň ve výboru, aby se skutečně zvážilo, v jakém jsme stavu, protože zcela určitě nejsme ve stavu nula. A já jako lesák jsem zvyklý čekat dlouho. Máme v současné době tady kůrovce a já vám jako lesák říkám: No, pro mě je to jedno jediné. Já, protože se uvažuje vždycky v lesnictví nejméně na deset let, tak vám říkám, my to máme vyřešeno. Teď se bude deset roků sázet. A my to víme. A my víme, jak se má sázet, a když to necháte na lesnicích a budete jim pomáhat a všichni budete sázet, no tak se dočkáme nějakého výsledku. Ale u těch stromů je to za mnoho desítek let. Ale u těch studentů to není z roku na rok.

Takže teď si musíme říct spíš u té maturity, a já jsem pro povinnou maturitu z matematiky jako způsob, který zavedeme do školství, tak je velmi důležité, abychom si řekli, v jakém jsme stavu a kolik na to potřebujeme přípravy, aby nám tí žáci vyrostli. Teď to říkám jako to podobenství s těmi lesy, které teď budeme sázet. Takže já vůbec nepochybuji o tom, že budeme matematiku sázet a že bychom ji měli sázet, ale chtěl bych vytvořit tu pozitivní atmosféru. A znovu se k tomu vracím. Nejdůležitější není, kdy bude povinná maturita z matematiky. Důležité je, jestli přijmeme tento způsob. A já jsem prosím měl příležitost v Jihomoravském kraji se šest roků věnovat školství. Není to málo, věřte mi. Mám i tu výhodu, že jsem

z velkého kraje a že zároveň jsem mohl působit ve správních radách jak Masarykovy univerzity, tak Mendelovy univerzity, která je moje alma mater. A měl jsem tedy možnost řadu věcí posoudit a některé věci v rámci toho Jihomoravského kraje posunout.

Já vás ujišťuji, že musíme najít nějaký jednotící prvek v rámci České republiky, který přesahuje rámec těch krajů. A já jsem se zatím neseťkal s žádným jiným než s tím, že zkusíme využít toho, jak může u nás matematika napomoci celkovému přemýšlení a celkové úrovni našich postupů. Prosím, abyste to vzali tak, že je to nabídka i do diskuze, protože já si myslím, že odborné věci se musí brát, jak tady řekl jeden z mých předřečníků, a probírat nejenom na tom výboru, ale i s těmi odborníky, kteří to dělají. Ale je tady jedna věc, že musí nastat rozhodnutí, kterou cestou jako Česká republika půjdeme. A já se tedy přimlouvám za to, abychom hledali, jak té matematiky využít, a abychom matematiku nebrali ani jako podmínku existence, ale také ani jako nepřítele. Abychom zkusili využít všeho, v čem nám ta matematika, ten způsob přemýšlení, abych to ještě jedno zdůraznil, může pomoci. Věřte mi, že je velká řada lidí, na kterých už byl experiment matematika vyzkoušen, a byl úspěšný i na těch, kteří v současné době jsou profesory dějepisu. A já budu velmi rád, když tento malý vzorek lidí, kteří to mají na sobě vyzkoušeno celoživotně, také promluví do toho přemýšlení o tom, jak dál.

Děkuji vám, že jste mě poslouchali, alespoň někteří, a prosím – řeknu tu větu, se kterou jsem začínal – prosím, berme matematiku jako příležitost. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jaroslav Holík. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych navázal na kolegu Juránka. Já jsem maturoval před 43 lety a na střední škole jsme měli nějakého profesora Remana, který matematice nerozuměl. On nám přednášel látku ze svých poznámek a většina třídy prostě matematiku nenáviděla a nechápala ji. Došlo pak k tomu, že v té době nás přebral nějaký profesor Machalíček, který byl skutečný kantor. On nás vtáhl do toho učení. On prostě dokázal ukázat tu matematiku tak, že to není jenom prosté biflování, ale že je to věda.

Chci říci jedno, pokud chceme mít dobré studenty, musíme mít velice dobré kantory, kteří tu látku dokážou vysvětlit. Já bych chtěl panu ministru Plagovi popřát, aby měl šťastnou ruku při výběru kantorů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Martin Jiránek v obecné rozpravě, zatím poslední přihlášený. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Ta diskuse byla celou dobu velmi zajímavá. Musím říci, že příspěvek pana kolegy Juránka i následující

pana kolegy Holíka vlastně celou diskusi velmi uklidnil a posunuly ji myslím velmi konstruktivním směrem.

Já bych chtěl také trošičku zavzpomínat, když už vzpomínali oni dva přede mnou, ale bude to velmi rychlé. (Nesrozumitelný protest ze sálu.) Ale no tak. Ježíši, snad ne. (Směje se.) No tak já nebudu vzpomínat, abyste tady nebyli naštvaní. Děkuji. (Odchází od mikrofonu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o klid. Prosím o to, aby všichni zachovávali nějaké důstojné jednání, abychom mohli postupovat v debatě tak, jak máme. Pane poslanče, vy jste skončil se svým vystoupením? (Ano.) Ano.

Do rozpravy je nyní přihlášen pan zpravodaj Lukáš Bartoň. Jsme pořád v rozpravě, ještě to nejsou závěrečná slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Nejen zpravodaj, ale i předkladatel druhého sněmovního tisku. Vzhledem k tomu, že už se nám blíží debata ke konci, já bych uvedl, že zde vlastně zaznělo veto i na projednávání vládního návrhu v § 19 (90), tedy ve zrychleném čtení, které zaznělo od SPD a KSČM, veto na devadesátku. Ještě do konce obecné rozpravy je možno toto veto stáhnout, nechci apelovat, nicméně je zde i ten druhý poslanecký návrh. De facto tyto oba návrhy jsou podobné. Ten poslanecký se liší ještě i v tom, že řeší onen institut ukončení střední školy bez maturity, jak zmiňoval pan poslanec Mašek.

Z debaty bych rád shrnul ty pohledy, které tady zaznívaly. Myslím, že hodně zaznívaly pohledy toho gymnaziálního typu. Když vezmu výsledky maturit z matematiky či cizích jazyků, tak u gymnázií není takový problém. Když vezmu jenom čistě matematiku, jedná se o čtyři, dvě procenta absolventů, kteří ji nezvládnou. Problém je u středních odborných škol. Z čísel mohu říci, když začnu třeba s nástavbovým studiem, 50 % neúspěšných, kteří si zvolili dobrovolně, rok předtím 60 %, střední odborné vzdělání s maturitou a s odborným výcvikem 38 % neúspěšných, rok předtím 50 % neúspěšných, střední odborné vzdělání s maturitou, tedy ta největší masa středních odborných škol, 23 % neúspěšných, rok předtím 33 % neúspěšných, tedy těch, co si zvolili matematiku dobrovolně jako svůj maturitní předmět. U cizího jazyka je to procento menší. Je to asi do 5 %, pokud tedy počítáme anglický jazyk. U němčiny je tam nějakých 40 %, ale to je, myslím, jiná otázka.

Takže problém je u středních odborných škol, problém je v tom, že máme maturitu ve společné části stejnou pro střední odborné školy i pro gymnázia a nastavená zkouška je pro ty více vyhovující gymnáziím. Absolventi středních odborných škol jsou znevýhodněni oproti gymnáziím, protože jsou více zaměřeni na svůj obor, což je logické, ale testy na závěr musí dělat stejně.

Samozřejmě to vyvolává otázku, zdali vůbec mít maturitu v této podobě do budoucna. Pod záštitou školského výboru jsem zde uspořádal seminář o budoucnosti maturit, kde se toto hodně zmiňovalo. Vystoupil zde i zástupce slovenského

Ministerstva školství, kdy Slovensko se vydalo francouzským modelem, to znamená oddělilo maturitu střední odborné školy a maturitu gymnázia, oddělilo nároky na ně.

Dále se na tomto semináři zmiňoval i jistý názor Platformy pro školství od pana profesora Drahoše, předsedy školského výboru Senátu, který zmiňoval více ten anglosaský model, tedy přesunutí povinné hranice, která se musí přeskočit, více do studia. Jsou to ty testy GCSE, čímž by se zajistilo to, že na to minimum, které každý student musí splnit, by měl více času a nebyla by to pouze závěrečná zkouška, kdy student, který neudělá test úplně na závěr, tak vlastně propadá a končí se základním vzděláním.

Osobně dávám přednost tomu anglickému modelu, i když ten francouzský by byl také řešením. Ale zase zde vyvstává otázka – myslím, že nikdo není spokojen se současným modelem, každý zde cítí, že by se něco mělo změnit. To něco není pouze, že si řekneme další zkouška, povinná u maturity, ale v celém modelu toho, jak je nastavena střední škola a jak je testování úplně na konci, by se něco mělo změnit. Úplně se neshodujeme v tom, co přesně, ale cítíme, že tam něco je. A o tom by se měla rozproudit debata. Hodit teď brzdu na to, že zavádíme další povinný předmět, a více se zabývat tím, jaká je vůbec poptávka státu, co má maturita ověřovat. To dosud nevíme. Není taková poptávka. Dosud nevíme, zdali když se zavedly státní maturity, jediná analýza neexistuje, jestli byly tyto státní maturity, to zavedení, prospěšné, k čemu nám jsou, jestli jsme dosáhli něčeho lepšího tím, že máme státní maturity. Víme, že jsme za ně utratili už přes miliardu, že je máme, ale nevíme, jestli nám k něčemu jsou, jestli jsou prospěšné. Tohle a další jsou otázky, které je potřeba řešit, ale je potřeba je řešit v budoucnu. Určitě by nebylo dobré dělat unáhlená rozhodnutí a řešit je nyní.

Nyní navrhuji dát zpátečku, nezavádět teď povinnou zkoušku z cizího jazyka a matematiky. Obecně také vnímám to, že se často mluví o povinné zkoušce z matematiky, ale opomijí se, že se tím zavádí i povinná zkouška z cizího jazyka. A zejména u těch, kteří bojují za technické vzdělávání, tak toto bude mít negativní vliv vůbec na technické vysoké školy. Zejména technické vysoké školy, tam ta skladba studentů – sám jsem učil na technické fakultě – je tak porovnatelná, že je tam jedna obrovská skupina gymnazistů a jedna obrovská skupina absolventů střední odborné školy, zejména té střední odborné školy, která si daný typ studia už vybrala na své střední škole. Jsou to studenti, kteří mají zájem o ten obor.

Hodně omezíme tuto skupinu absolventů středních odborných škol. Protože nejenže, a teď řeknu, 33 %, 23 % neúspěšných u matematiky, ale jsou to i studenti, kteří jsou technicky nadaní, nemají problém s matematikou, ale my je tam nepustíme, protože třeba neudělali zkoušku z cizího jazyka. Zavádíme povinnou zkoušku z cizího jazyka. Tu zavádíme už od roku 2021 pro střední odborné školy. V roce 2021 si dokonce středoškoláci ze středních odborných škol nemohou vybrat mezi cizím jazykem a matematikou. Oni budou mít povinně cizí jazyk a v roce 2022 budou mít povinně cizí jazyk a matematiku. Vůbec jim nedáváme tu možnost, zatímco gymnazisté budou mít v roce 2021 obojí.

Takže můj návrh – pustíme do druhého čtení, případně kdyby jeden z nich neprošel, třeba ten poslanecký, určitě budu pro to a bojovat za to, aby prošel ten vládní, a samozřejmě pokud by ten institut ukončení střední školy bez maturity padl pod stůl, rád ho doplním v druhém čtení, pokud na něm bude shoda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Karel Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já jenom zopakuji to, co jsem říkal při svém prvním vystoupení, že bych žádal o zkrácení projednávání u tisku 645, to je u vládního zákona o 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, mám poznamenáno. Paní poslankyně Tereza Hyťhová s faktickou poznámkou je přihlášena. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já jsem chtěla také připomenout svůj návrh na zamítnutí tisku 506, školský zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. To je zde na rozdíl od návrhu pana poslance Raise už poznamenáno. Děkuji. Vyrovnáme se s tím vším hlasováním. Žádnou další přihlášku do sloučené rozpravy nevidím. Hlásí se ještě někdo? Nehlásí. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nemá zájem. Pan zpravodaj k tomuto bodu má zájem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já bych jenom z pozice zpravodaje zopakoval: Padl návrh na veto § 90 sněmovního tisku 645 od SPD a KSČM, takže to platí. Nepadl na tento sněmovní tisk návrh na zamítnutí, ale padl návrh na zkrácení projednávání od pana poslance Raise na 30 dní.

U poslaneckého návrhu zákona sněmovní tisk 506 padl návrh na zamítnutí od paní poslankyně Hyťhové a od pana poslance Staňka. Nepadl žádný návrh na prodloužení jednání nebo zkrácení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já potom prosím u jednotlivých tisků, až se jimi budeme zabývat, ještě pohlídat, abychom všechno odhlasovali. Je zájem o závěrečné slovo u druhého bodu pana poslance Pojezdného? Není. (Konec sloučené rozpravy.)

Nyní znovu otevírám bod, a musím přečíst celý název. Jde o

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 178/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 645/ - první čtení

Jak už zde bylo řečeno panem zpravodajem, nebudeme postupovat podle § 90 odst. 2, protože zaznělo veto dvou poslaneckých klubů. Neoznámil u tohoto návrhu ani zamítnutí, takže tím se teď nebudeme zabývat, ale budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru. Navrhuje prosím ještě někdo jiný výbor jako garanční? Nenavrhuje. Zato navrhuje odhlášení. Já jsem vás všechny odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přistoupíme k hlasování o tom, že garančním výborem bude výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 119 přihlášeno 155 poslanců, pro 155, proti nikdo. Konstatuji, že návrh jsme přikázali výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl žádný další výbor, aby se zabýval tímto návrhem. Navrhuje někdo z poslankyň, poslanců nějaký jiný výbor. Nenavrhuje, takže zůstáváme u projednání v garančním výboru.

Pak zde zazněl návrh o zkrácení lhůty o 30 dní. Budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 120 přihlášeno 156 poslanců, pro 134, proti 4. Návrh byl přijat a lhůtu jsme zkrátili.

Pane zpravodaji, jenom se ujišťuji – u tohoto tisku už nemusíme žádný další návrh hlasovat? Děkuji. Končím projednávání tohoto bodu.

Znovu otevíráme bod číslo 25. Jde o

25.

Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Lenky Kozlové, Martina Baxy, Františka Váchy, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 506/ - první čtení

V tomto případě zazněl návrh na zamítnutí, který dne 18. 12. přednesla paní poslankyně Tereza Hyťhová, a dnes ho v rozpravě zopakovala. Takže nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 121 přihlášeno 156 poslanců, pro 106, proti 46. Konstatuji, že jsme předložený návrh zamítli v prvním čtení. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Seznámím vás s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Jan Skopeček se omlouvá do konce dnešního jednání z pracovních důvodů a paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá od 18.20 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů. A ještě paní poslankyně Dana Balcarová se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je bod

26.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga. Pane ministře, prosím, ujměte se slova. A dámy a pánové, vás prosím o ztišení, ať slyšíme slova pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych krátce představil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pedagogických pracovnících. Tento návrh zákona navazuje na programové prohlášení vlády, pokud jde o záměr posílit postavení ředitele školy jako manažera, a to především v oblasti řízení lidí a pedagogického procesu, a také jde o zvýšení zapojení odborníků z praxe do výuky a záměr řešit palčivý problém nedostatku učitelů odborného výcviku ve středním odborném vzdělávání.

Návrhem zákona se především umožňuje řediteli školy uznat na dobu nejvýše tří let předpoklad odborné kvalifikace učitele všeobecně vzdělávacích předmětů na druhém stupni základní školy a na středních školách a absolventům jakéhokoliv

magisterského studijního programu. V podmínkách odborného školství bude mít ředitel stejnou pravomoc uznat předpoklad odborné kvalifikace odborníkům z praxe, pokud jejich praxe v oboru odpovídá charakteru vyučovaného předmětu. Touto pravomocí a tímto návrhem, pokud projde, se posiluje pravomoc, ale i odpovědnost ředitele školy. Je to vždy ředitel, kdo podle školského zákona odpovídá za odbornou a pedagogickou úroveň vzdělávání a školských služeb. Schválením tohoto návrhu ubude řediteli administrativa spočívající v potřebě dokládat, že škola na volné místo učitele aktivně hledá učitele, který již splňuje předpoklad odborné kvalifikace. Požadavek umožnit řediteli uznat na přechodnou dobu předpoklad odborné kvalifikace učitelům, kteří do školy nastupují, aniž by prošli standardní – podotýkáme standardní, a vždy to bude ta hlavní linka, po které půjdeme – to znamená standardní učitelskou přípravou na pedagogických fakultách a fakultách vzdělávajících učitele, tento návrh byl poslanci a zástupci odborné veřejnosti diskutován už v minulém volebním období Poslanecké sněmovny.

Abychom se rozhodovali na základě čerstvých dat a tvrdých dat, realizovalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na začátku roku 2019 mimořádné šetření ke stavu učitelského sboru v regionálním školství. Samotní ředitelé škol nám poslali výsledky jednak toho, které aprobace, kolik učitelů kde jim chybí, a zároveň i svůj předpoklad a predikci, jak se to bude dále vyvíjet. Výsledky šetření ukázaly to, co si tady dlouhou dobu myslíme, a v úplně nahotě, a to, že průměrný věk učitelů v regionálním školství, kde jich pracuje přes 150 tisíc, je poměrně vysoký a dosahuje 47,2 let, přičemž nižší je u učitelů mateřských škol, tam přesahuje 45 let. Naopak nejvyšší u učitelů vyšších odborných škol, tam je to přes 50.

Šetření rovněž ukázalo, že více než 6,5 % úvazku učitelů zastávají učitelé, kteří nesplňují předpoklad odborné kvalifikace podle zákona o pedagogických pracovnících. Abych to vysvětlil. Již v tuto chvíli 6,5 % výuky je zabezpečováno učiteli, kteří jsou ve školách na výjimku. Nemají potřebné pedagogické vzdělání podle stávající normy a v některých krajích, a zrovna v těch, kde bychom potřebovali ty intervence do vzdělávání mít co nejsilnější, například v Karlovarském, je ten podíl téměř dvojnásobný. To znamená, přes 13 % výuky je zabezpečováno nekvalifikovanými učiteli. A ředitel, když chce takového člověka vzít, protože musí a chce zabezpečit tu výuku, tak dneska musí postupovat takzvaně na výjimku. To znamená, vezme toho člověka na dobu určitou. V případě, že by se totiž objevil člověk, který splňuje kvalifikaci, tak ho musí poslat pryč bez ohledu na to, jak učí. Zároveň pokud bychom se bavili o míře aprobovanosti výuky, to znamená, kdy fyzikář učí fyziku, matematikář matiku, tak je ještě významně nižší. V některých krajích přes 30 % je vyučováno neaprobovanými pedagogy.

Takže je možná dobré si přiznat, že tváří tvář stárnutí učitelského sboru a zhoršující se situaci je vhodné ředitelům otevřít sekundární kanál. To znamená, ti vysokoškoláci, kteří chtějí učit, tak ne že tam půjdou na výjimku, jak mohou dneska, dneska může vzít kohokoliv na tu výjimku, a jak jsem před chvílí říkal na konkrétních číslech, tak se tak i děje, ale možná bychom měli uvažovat spíše tou cestou, že když někdo chce učit, tak se ten ředitel podívá a vyhodnotí si, jestli ho tam potřebuje a jestli vůbec ten člověk má ten potenciál. A zároveň, a to přináší tento

zákon, ten člověk si do tří let musí udělat doplňující pedagogické studium a zároveň škola dostává prostředky na uvádějícího učitele a adaptační dvouleté období, aby se tomu novici mohl někdo věnovat. Je to zlepšení současného stavu, který nás netěší.

Samozřejmě všichni bychom asi chtěli být v systému severských zemí, že všichni učitelé ve vzdělávací soustavě mají plné magisterské vzdělání a že je přetlak na pedagogických fakultách, osmi-, desetinásobný, tak jako je to například ve Finsku. Ta situace tady ale taková není, a proto přicházím s tímto návrhem.

Když ještě se vrátím k tomu, co poskytly ty školy v tom celorepublikovém šetření, tak výuka probíhá aprobovaně pouze – nebo pouze – v 82 % případů. Ale jak jsem zmiňoval Karlovarský kraj, tak tam je to 70 na 30.

Konečně, školy v rámci šetření poskytly údaje také o tom, jaké učitele hledají, to znamená, i výhled do budoucna. Velká poptávka je po učitelích mateřských škol, po učitelích na prvním stupni základních škol. Ale tam tento návrh nesměřuje, protože samozřejmě prolomovat tu hranici k nejmenším dětem nechceme. Ve vyšších stupních pak školy poptávají především učitele matematiky, téma, které jsme tady teď tři a půl hodiny řešili, anglického jazyka, českého jazyka a literatury, fyziky a učitele odborných předmětů.

Dále se tím návrhem zákona posiluje pravomoc ředitele školy v oblasti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. Vzdělávací programy průběžného vzdělávání pedagogických pracovníků nebudou akreditovány v systému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků a výběr vhodných vzdělávacích programů nebo jiných profesně rozvojových aktivit pro pedagogické pracovníky bude v pravomoci ředitele školy. Lapidárně řečeno, v dnešní době, pokud akreditační proces zvláště u těch krátkých kurzů zahrnuje 12 tisíc akreditací ročně, tak ta kontrola je pouze formální. Stejně je to ředitel školy, kdo si vybírá, jestli toto vzdělávání je dobré, nebo špatné. Samozřejmě možnost platit to z prostředků ostatních neinvestičních výdajů bude zachována, to znamená, je možné ji platit ze státního rozpočtu.

Návrh zákona dále upravuje požadavky na odbornou kvalifikaci speciálního pedagoga na odbornou kvalifikaci asistentů pedagoga. U asistentů pedagoga, když jsme se dívali na ta šetření, tak se ukázalo, že po prvním roce společného vzdělávání dvě třetiny z nich mají středoškolské vzdělání a většina z nich pouze, tuším, ten 140hodinový kurz. Myslím si, že vzhledem k těm problémům, které na těch školách jsou, a ty školy volají po tom, aby ti lidé skutečně byli co největšími profesionály, dává smysl se bavit v rámci tohoto zákona o tom, že by minimální rozsah toho kurzu byl vyšší než těch 140 hodin. I tento návrh je tam obsažen. Tato změna se samozřejmě nedotkne těch asistentů pedagoga, kteří získali odbornou kvalifikaci podle předpisů platných v době jejich studia. To znamená, není to něco, aby tady nevznikla zase poplašná zpráva, že někdo, nebo všichni, kdo jsou dneska v tom systému, si budou muset dodělávat nějaké nové vzdělání.

Návrh zákona dále stanoví minimální úroveň prokázání znalosti českého jazyka pro pedagogické pracovníky, kteří získali odbornou kvalifikaci v jiném vyučovacím jazyce než v českém, a provazuje kvalifikační předpoklady vybraných skupin

pedagogických pracovníků, jmenovitě pedagogů volného času a učitelů odborného výcviku, se zákonem o ověřování a uznání výsledků dalšího vzdělávání.

Podstatnou novinkou, kterou návrh zákona přináší, je zakotvení institutu adaptačního období začínajících učitelů. To vnímám jako nesmírně důležitý krok. Půjde o dvouleté období, během něhož budou všechny školy poskytovat zvýšenou péči učitelům, kteří poprvé vstupují do praxe učitele. Na tuto péči školy získají další finanční prostředky státního rozpočtu, a to především na ocenění většího rozsahu práce uvádějících učitelů, o kterých jsem mluvil.

Myslím si, že takto promítnuté změny rozhodně neohrožují stávající systém, kdy primárním kanálem, znovu opakují, musí být ten kanál přes pedagogické fakulty a fakulty vzdělávající učitele, a celou dobu přípravy tohoto dokumentu se bavíme s pedagogickými fakultami o tom, jak by měla vypadat moderní forma toho doplňujícího pedagogického studia.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Sněmovní tisk 503 vláda předložila Sněmovně 7. 6. 2019. To jen na úvod. Pan ministr už vlastně řekl komplet shrnutí, tak já jen dodám, že i v odborných kruzích se mluví dost už výrazně o tomto zákonu. V kladných ohlasech slyším zejména ohlas na uvádějícího učitele a na adaptační období. Zejména začínající učitelé potřebují metodickou pomoc na začátku, že absolventi nejsou hozeni doopravdy před katedru, ale je jim pomáháno právě v tom začátku, kdy je to složitější.

Určitě vyostřená debata bude o tom, jak, za jakých okolností pouštět vysokoškoláky bez pedagogického vzdělání do škol. Nicméně pokud uvádějící učitel, kterého zde mají, nebude pouze formální, ale bude doopravdy uvádět daného učitele, bude záležet na řediteli, zda tohoto člověka bude chtít mít v pedagogickém sboru, tak myslím, že toto bude lepší a že novela zákona umožní vstup lidem, kteří mohou být dobrými učiteli, do školství, zatímco současné znění bohužel není vstřícné vůči vstupu lidem do školství, de facto předpokládá, že učitelem se chce člověk stát již v sedmnácti, osmnácti, a proto se přihlásí na pedagogickou fakultu. Tomu tak není. Je plno lidí, kteří můžou být dobrými učiteli, ale ta cesta není pro ně příjemná, není pro ně vstřícná, zatímco tento zákon, tato novela to narovnává.

Tolik úvodní slovo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je první přihlášen pan poslanec Martin Baxa, připraví se pan poslanec Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Dobrý podvečer, pane předsedající, dámy a pánové, mé vystoupení k tomuto návrhu bude stručné. I když jsem reprezentantem opoziční strany, tak musím v tomto případě vyslovit obecný souhlas s tím vládním návrhem zákona, který sem vláda předkládá.

Musím uvést to, že vzhledem k tomu, že jsem tady první funkční období, tak jsem dnes slyšel velmi kritické názory kolegů, kteří tady už byli v předchozích volebních obdobích a kteří poukazovali na to, jakým způsobem se legislativa v minulých letech pozměňovala. To znamená, bylo období, kdy ten trend byl naopak opačný a kdy se vlastně ukládalo učitelům, aby si poměrně rychle doplňovali kvalifikaci, bylo to určeno jako podmínka toho, aby mohli dál vzdělávat děti, nicméně realita nakonec ukázala, že tento stav není dlouhodobě funkční, a vlastně se nyní předkládá návrh, který se, řekněme, vydává opačným směrem.

Já pocházím z Plzeňského kraje. Máme k dispozici velmi detailní šetření pro základní i střední stupeň vzdělávání v našem kraji, nejenom v Plzni, ale i v Plzeňském kraji, a musím říci, že tak jako u nás, ve městě Plzni, je situace celkem příznivá, v řadě okresů našeho kraje naopak ta čísla jsou velmi alarmující, že se ukazuje jednak vysoký průměrný věk učitelů některých oborů, zejména tedy přírodních věd, matematiky, informatiky, a také se ukazuje, že zejména v těchto oborech prostě učitelé chybějí.

A to, co už tady zmiňoval pan ministr, z toho šetření, které provedlo Ministerstvo školství, myslím, v loňském roce byly ty závěry zveřejněny, tak ta čísla jsou v některých regionech, zejména v Karlovarském kraji, opravdu alarmující. A jakkoliv já chápu to, že zejména pedagogické fakulty se stavějí k tomuto návrhu velmi kriticky, tak v tuto chvíli vlastně podle mého názoru nemáme žádnou jinou cestu než tu, abychom ty podmínky pro to, aby mohli učit na druhém stupni základních škol a na středních školách lidé, kteří nenaplnují stávající přísné podmínky pro vzdělávání, tak je nezbytně nutné.

Samozřejmě tento návrh neznamená – to jsem rád, že to pan ministr ve svém úvodním slově zmínil – to, že bychom rezignovali na to, že těmi hlavními školami, které mají poskytovat pedagogické vzdělávání, jsou pedagogické fakulty, anebo fakulty univerzit, které mají k tomu podmínky. Koneckonců já sám jsem absolventem učitelského vzdělávání na Filozofické a Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity, nikoliv tedy čistě toho vzdělání na pedagogických fakultách, a je zapotřebí do budoucna velmi podpořit tyto fakulty, které (jsou) obecně učitele vzdělávající.

Samozřejmě, že děkani pedagogických fakult nebo zástupci pedagogických fakult leckdy používají velmi expresivní hodnocení tohoto návrhu zákona. Slyšel jsem na semináři, který uspořádal pan poslanec Bartoň, jednoho představitele pedagogické fakulty, který mluvil o tom, že tento návrh zákona vypouští rybník pedagogickým fakultám a vlastně má dojít k tomu, že nebude nadále potřebné vzdělávání na pedagogických fakultách. Já jsem přesvědčen o naprostém opaku a myslím si, že i do budoucna budou pedagogické fakulty těmi hlavními, které budou připravovat budoucí učitele, ale minimálně pro toto období je naprosto podle mého názoru nezbytné, aby tento návrh zákona byl přijat a částečně se legalizovalo poskytování vzdělávání

(učitelům), kteří nemají tuto odbornou kvalifikaci, a vytvořil se větší prostor pro to, aby učitelé byli ti, kteří přímo pedagogické vzdělávání nemají.

Rozprava se určitě povede k některým dalším záležitostem tohoto zákona, což je zejména to, které instituce mají právo poskytovat další vzdělávání pedagogům. Tady si myslím, že pan ministr předložil návrh, který je v tomto ohledu velmi restriktivní, a bezpochyby se objeví návrhy, které budou toto modifikovat, ale to samotné gros toho návrhu zákona je určitě správné.

A chtěl bych podotknout ještě jednu věc. Já jsem osobně přesvědčený o tom, že v některých oborech se nepodaří tu situaci vyřešit ani v relativně blízké budoucnosti. Víím na příkladu třeba z Pedagogické fakulty Západočeské univerzity, že v některých oborech, jako je třeba matematika, informatika, přírodní vědy, v těch jednotlivých ročnících vycházejí úspěšně pouze jednotky studentů v těch oborech, a to zdaleka ne všichni, samozřejmě, z nich půjdou učit. Takže já jsem přesvědčen o tom, že ten problém třeba s nedostatkem učitelů matematiky, informatiky, těchto oborů, bude dlouhodobý a že v tomto případě může být i pozitivní příležitost pro ty, kteří třeba chtějí učit a mají třeba inženýrské vzdělání, k tomu, jak využít jejich ochoty v době, kdy dlouhodobě bude nedostatek učitelů, kteří mají vzdělání z pedagogických fakult.

Takže určitě se těším na další projednávání, ale chtěl bych závěrem podotknout, že jsem přesvědčen o tom, že tento vládní návrh zákona předložený panem ministrem Plagou je správný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Antonín Staněk a taky pan poslanec Karel Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající, já opravdu jenom krátce bych chtěl reagovat na dvě věci, které zde zazněly.

Já si samozřejmě uvědomuji tu složitou situaci, se kterou se musí potýkat ředitelé škol, zejména tedy středních odborných škol, v těch odborných vzdělávacích předmětech. Na druhou stranu naprosto chápu expresivní vyjádření svých kolegů z pedagogických fakult, kteří v návrhu zákona vidí otevření Pandofiny skříňky. Samozřejmě se zcela přirozeně obávají toho, že je to první pozvolný krůček k tomu, abychom pomalu, ale jistě začali uvažovat o obcházení vysokoškolské přípravy budoucích učitelů, protože velmi často ve společnosti zaznívají názory, že svým způsobem pro učitele by stačilo pouze bakalářské vzdělání apod.

Chci jen upozornit na jednu věc. Pokud jste se dobře dívali vy, kteří jste obdrželi výroční zprávu České školní inspekce za školní rok 2018/2019, tak se v této zprávě hovoří o vysoké míře neúspěšnosti žáků u maturitních zkoušek a o identifikaci problémů, které byly zjištěny. A mimo jiné se poukazuje na to, že jde i o školy, kde ve velké míře učí právě učitelé bez aprobace. Ono totiž (k tomu) být dobrým učitelem nestačí být jenom skvělým odborníkem. K tomu, abyste mohli být dobrým učitelem, musíte mít i určitou míru talentu a pak velkou dávku pedagogických dovedností, které opravdu se nedají získat v rámci nějakého doplňkového studia.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Karel Rais, faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já jsem rád, že tady opozice ústy kolegy Baxy hovoří pozitivně o tom návrhu. Samozřejmě já se ztotožňuji s tím v tom smyslu, že dochází k posílení role ředitele coby manažera, a to jsme vždycky chtěli, takže to jsou rozhodně pozitivní rysy. Na druhou stranu vnímám to, co říkal předřečník pan kolega Staněk. A ještě bych řekl, mám jakési osobní zkušenosti z minulého vysokoškolského zákona, kdy jsme prostě povolili v podstatě chod MBA a tady těch zahraničních studijních programů bez akreditací víceméně, a výsledek tedy je, že kdejaké eseróčko z Horní Dolní to dělá. Takže si myslím, že bychom měli diskutovat o problematice akreditace dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, aby to nebylo úplně hozené do vzduchu, aby se toho chytil kdejaký, já nevím, prostě nějaký člověk nebo firma, kterým jde jenom o zisk, ale že nám musí jít taky o tu kvalitu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je v obecné rozpravě pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Na úvod řeknu, vážím si práce pana ministra Plagy. V řadě věcí s ním souhlasím. A jak jste mohli zaregistrovat v předchozí rozpravě, zdůrazňoval jsem zde, že je potřeba konstruktivně hledat co nejširší konsenzus zejména pro důležité školské body. Ale platí to samozřejmě i pro jiné body. Co se týká tohoto návrhu zákona o pedagogických pracovnících, jsem ovšem kritický a mám pohled odlišný, který vám teď nabídnu v následujících chvílích.

Víte, jsem 26 let učitelem a 20 let připravuji budoucí učitele, tak si troufám mít pocit, že mám nějaký pouvoir na to se k tomu opravdu kompetentně vyjádřit, neskromně řeknu kompetentněji než řada těch, kteří třeba se školstvím něco společného mají, ale prostě 20 let si myslím, že je docela dlouhá doba a že za tu dobu opravdu jsem nějakou zkušenost nabyl. A vnímám, jak my se tady na jedné straně zaklínáme kvalitou, kontinuitou, profesionalitou. Známe ta slova dobře. Není to tak dlouho, pár desítek minut, co tady někteří lamentovali nad tím, jak vlastně ta kvalita školství je problematická, v čem je zakopán pes, jsme přemýšleli a diskutovali. A teď najednou, ono to možná tak nevypadá, ale trochu vrážíme klín právě do té kvality českého školství. Možná trochu nevědomky.

Pokusím se to rozklíčovat. Zaprvé si uvědomme, že před zhruba čtyřmi nebo pěti lety, dá se to přesně dohledat, tehdejší vládní koalice prosadila v této Sněmovně, že učitel musí být kvalifikovaný, to znamená musí mít vysokoškolské vzdělání pedagogického směru. Tady tato Sněmovna, předchozí vláda, dvě vládní strany jsou vládní koalici i dnes. Uznejte, že není to příliš dlouhá doba. A já trvám na tom, že úplně nejhorší pro české školství jsou ty neustálé změny. Tak v jednu chvíli se usneseme, že učitel musí být kvalifikovaný, po pár letech přijdeme na to, že to vlastně tak důležité není.

Na rovinu řeknu hned na začátek, že považuji tento návrh zákona za zbytečný, že je dostačující ta stávající možnost řešit nějakou možnou kritickou situaci, ke které reálně dochází. I dnes má ředitel možnost vzít nekvalifikovaného učitele. A také se to děje. Není tak úplně malé procento těch nekvalifikovaných. Prostě je to faktum. Takže tento návrh považují do značné míry za zoufalý a hlavně za zbytečný.

K tomu dodám, že máme, teď' nevím úplně přesně, protože jsem narazil na různá data, že nám chybí šest tisíc, ale setkal jsem se i s číslem sedm, nebo dokonce devět tisíc učitelů. Tak znáte to – velká lež, malá lež a statistika. Ale prostě i tak je to alarmující číslo. Ale opět, kolegyně, kolegové, uznejte – stalo se to včera nebo před týdnem, že nám začalo chybět tady po stovkách nebo tisících učitelů? Já myslím, že ne. Takže je to zase o tom, abychom opravdu reálně, cokoli děláme, zvažovali v souvislosti se situací a nepřijímali tady něco, co odporuje skutečnosti, pokud pak s tím máme mít problém. Skutečně já nevím, jestli vám je příjemné, že jednu chvíli něco odhlasujete, a vzápětí vlastně budete hlasovat o něčem jiném. Mně to tedy vadí. Mně to vadí. Nejen jako učitel, ale i jako politikovi a poslanci.

A byl tady zdůrazňován a bývá velmi často v médiích a všude zdůrazňován model Finska. Zaklíná se tím kdekdo. Školský výbor by tam letos měl směřovat po letech, protože v minulém období se tam nebylo, až v předminulém. A myslím, že to Finsko nám může být vzorem. Ale i sám pan ministr tady zdůraznil, že tam prostě vlak nejede přes to, že učitel musí být kvalifikovaný a musí to být vysoká škola pedagogického směru. A je to spojené samozřejmě s prestiží učitelského povolání a s jeho platovým ohodnocením.

Tady k tomu bych chtěl říct, že jsem požádal Parlamentní institut, a je to teď' dostupné, máte možnost srovnat napříč Evropou, jak je to vlastně s přípravou budoucích učitelů. Stačí do toho opravdu nahlédnout, udelet si obrázek, ať zas nerazíme nějakou tak specificky českou cestu, že se nám z toho nakonec zamotá hlava. Já bych se opravdu držel toho příkladu Finska, když už ho adorujeme, tak opravdu, a ne jenom, kdy se nám to hodí.

Potom dejme pozor na pojmy. Chápu, že ne každý se musí zabývat pedagogickými pojmy, když má úplně jiné portfolium nebo vzdělání. Ale nepleťme pojmy jako aprobace a kvalifikace. To jsou pojmy rozdílné.

Jak už jsem říkal, považuji návrh za zbytečný, protože dnes ředitel má možnost využít nekvalifikovaného. A o chybějících učitelích jsme museli vědět určitě už i v minulém volebním období. Ostatně se mi nezdá, že bychom jednali, jako kdyby nám, jak se lidově říká, hořela koudel za zadkem, s prominutím, protože ten návrh je na stole, pokud vím, minimálně od podzimu. Tak kdyby něco tak strašně hořelo a lopotně jsme to museli dohánět, tak bych předpokládal, že by to vládní koalice dala jako prioritu a už by to bylo projednáno snad někdy v říjnu, jestli ne ještě dřív.

Podstatné je to, že dostatek učitelů tento návrh de facto neřeší. Velmi pochybuji o tom, že přijde nějaká vlna altruisticky smýšlejících odborníků z praxe, kteří za znatelně menší peníze se pohnou do škol, kde na ně budou čekat nejrůznější nástrahy, se kterými nebudou tak úplně počítat. Víte, kdo byl někdy aspoň chvíli na základní škole, jenom třeba na nějaké exkurzi, nebo se stavil za kolegu, tak se od něj

dozví, anebo to může vidět na vlastní oči, anebo od svých dětí slyšet, že ten učitel tam často víc vychovává, nebo ty děti musí umravňovat, a pak teprve vzdělávat. Čili není to jenom o tom, že je odborník, ale že musí mít to know-how, předat to, a vůbec ten přístup k nim, aby ten pedagogický nebo výchovně-vzdělávací proces mohl být realizován.

A když budeme rezignovat na kvalifikaci v době, kdy na druhé straně zehráme, že nám klesá úroveň prakticky na všech stupních škol, tak je to přeci zásadní chyba. Nedostatek učitelů je i jinde. I v sousedním Rakousku chybí učitelé. I v Německu. Nedělejme si idealistický obrázek, že je to jenom český problém. Určitě ne. Ale odkazují znovu na materiál Parlamentního institutu – potřeba kvalifikace a odbornosti pedagogického vzdělání je napříč evropskými zeměmi zdůrazňována. Mluvíím především o západní Evropě.

A z úplně jiného soudku, a nechci tímhle směrem vést debatu, jenom zmíním slovo inkluze. Jak dopadá na české školství? Inkluze. To je další problém, se kterým se učitel musí na škole potýkat. A opět, když nebude vzdělaný pedagogicky, psychologicky a jinak, bude to pro něj problém, protože je to problém samozřejmě i pro mnohé zkušené učitele.

No a pak můžeme srovnávat s dalšími profesemi. Když si to tak analogicky řekneme, víme také, že je nedostatek lékařů, různých. To by mohli spíš kolegové tady, nechci jim lézt do jejich oboru, ale víme, že chybí mnozí lékaři. A rezignujeme tedy na to, že lékař musí být plně kvalifikovaný a naplno vystudovaný? Stačilo by vám jít k lékaři, který řekne "já si to nějak dodělám"? Nebo já jsem teď léčitel, ale já už to nějak tak na dálku nebo ve zkrácené formě nějaký ten rok pod vedením být zkušeného profesora to doženu, abych vám místo do nohy neřízl do ruky, nebo někam úplně jinam? A co třeba takový řidič? Vždyť víme, že nepochybně spousta řidičů, kteří mají jenom skupinu B, zvládne řídit traktor, možná tirák nebo autobus, nebo by si troufli sednout i do lokomotivy, takže řekneme "když bude nedostatek v této profesi, on to nějak zvládne"? Já myslím, že je špatně rezignovat na tu kvalifikaci.

A řeknu vám svůj osobní příklad. Já jsem se dlouhá léta věnoval cestovnímu ruchu a dělal jsem průvodce hlavně v 90. letech, jak tuzemsko, tak po celé Evropě. Tehdy nemusely být tzv. průvodcovské zkoušky. Nebylo to povinné, takže jsem to zvládal bez toho na troufám si říct velmi slušné úrovni. V roce 2001 na veletrhu GO a Regiontour se mi podařilo vyhrát celostátní soutěž průvodců, dostal jsem i takový diplom, TOP Guide 2001, jel jsem za to do Anglie, do Oxfordu. A přesto – exkurzím se věnuji, i jako pedagog jsem odvedl desítky, desítky různých exkurzí, výletů a podobně a věnuji se tomu dodnes. A teď si představte, když jsem říkal – no, teď zavedli nutnost mít certifikát průvodce. Říkám: Prosim vás, já mám vystudován obor, státnice, dějepis, zeměpis. Tady průvodcuju řadu let, rodiče měli cestovní kancelář. Dědeček byl mistr turistiky a první mistr turistiky na Slovensku, když to zavedli ještě jakoby novum. Tak jsem k tomu měl všechny předpoklady, řekl jsem, já bych vám tam mohl vyučovat. A oni mi řekli, že ne, že si ty zkoušky musím dodělat, abych měl ten certifikát. Takže u průvodce cestovního ruchu jsem byl takhle okamžitě nucen se přihlásit k tomu skládání zkoušek, které, jak říkám, jsem mohl vyučovat. A mně to přijde, že je to tedy mnohem, mnohem lehčí kalibr než učit, jestli na základní, nebo

střední, nebo na jakémkoli stupni školy. Takže to jenom dávám jako příklad nepoměru. Rezignace na tu kvalifikaci v důsledku určitě zavíní další neřešení učitelských platů. Přibude argument a i veřejnost to tak bude vnímat: Vždyť ti učitelé nejsou ani kvalifikovaní, tak proč by měli mít více peněz? A prosím vás, samozřejmě i já vím o tom, že jsou určití jedinci nadaní od pánaboha, jsou to učitelé od narození, že skutečně budou výborní i bez vysoké školy, bez čehokoliv a umějí to s dětmi a umějí předat, ale to jsou jednotlivci. To jsou jednotlivci, nedělejme z toho prosím úzus.

Pokud přesto – já jsem celkem jasně řekl, že s tím návrhem nesouhlasím – ale pokud by návrh přesto prošel Sněmovnou, je třeba velice trvat na tom, že si nekvalifikovaný začne dělat tu kvalifikaci ihned. Takový příslib, že do tří let něco dodělá – já jsem zvědav, kdo potom, jaká síla, jaká kontrola pak bude lítat, honit ty lidi, zejména když nedostatek v určitých oblastech může gradovat. Myslím si, že bychom měli mít aktivní a konstruktivní přístup právě, a nemluvím jenom o pedagogických fakultách, mluvím obecně o fakultách připravujících budoucí učitele. To jsou i fakulty přírodovědecké, filozofické a další. Takže umím si představit model, schází-li učitel, tak ať čtyři dny učí a zároveň studuje. Máme dneska přece nejrůznější formy a především kombinovaná studia, nejrůznější možnosti, čili je to spíš o dobré vůli, a může být plně kvalifikován.

Jak chcete motivovat studenta, který tam bude pět let svého života dělat různé zkoušky, praxe, nasávat vědomosti s tím, že vlastně bude úplně na tom stejně v důsledku jako ten, kdo to nažene pak opravdu v nějaké velmi zkrácené formě? Znovu říkám, jsou určitě výjimky, že někdo prostuduje bůhvíco a není nadaný, nejde mu to, nemá vztah třeba k žákům, a jiný i bez té školy ano. Ale z toho nevycházejme. Vycházejme dobře vystudovaný, se vztahem k dětem a kvalifikovaný, a nekvalifikovaný. Tak kdo bude lepší?

Mluvil jsem o této záležitosti samozřejmě s kolegy v praxi, na základních školách, na středních školách, s řediteli těchto škol. Především v Jihomoravském kraji, kde se nejvíc pohybují. Jeden z těch ředitelů, nebudu jmenovat, ale opravdu jezdím do celé řady škol, takže bych mohl tady spíše řadu jmen uvést, podporuje stanovisko, že si umí představit maximálně změnu v tom, že kdo se do studia přihlásí, tak může být posléze nahlížen jako kvalifikovaný. A ne když půjdou do škol třeba i neúspěšní odborníci. Protože ti dobře placení odborníci do škol nepůjdou. Platově by si velice pohoršili. To ještě opravdu řadu let potrvá a ve Vltavě hodně vody uplyne, než ty platy budou takové, aby i odborník z praxe řekl: Jdu do školy, protože jsem přesvědčen, že udělám třeba něco pro tuto zemi a její děti.

Takže po konzultaci i s odborníky, kteří působili třeba na ministerstvu, nebo působí, i tam jsem se ptal na názory, tak dospívám k závěru, že stávající stav je dostačující. Otevřít systémově školství lidem jen s depéskou je devalvace pedagogického studia. Hrozí, že tam přijdou lidé bez priority školství jako povolání. Protože jak to uhlídáte, jak od sebe oddělíte ty, kteří opravdu budou mít zájem? Tak zas nevěřme tomu, že i zkušený ředitel rozumí úplně všemu a že každého zrentgenuje pouhým pohledem a rozpozná – tak jednoduché to opravdu není. Navíc dneska je ředitel často opravdu víc manažer než pedagog, bych chtěl zdůraznit. Odloží se

otázka platů jak pedagogů, tak i řešení pedagogických fakult, protože to vlastně půjde bez nich.

A když tady bylo zmíněno, že vlastně bude stačit pak třeba to bakalářské studium. Víte, už byla doba, kdy skutečně se z pedagogických fakult staly jenom pedagogické instituty, nebyla to ani vysoká škola. Nebylo to dobré období. Vůbec ničemu to nepomohlo. A víte vůbec, jak probíhá to studium na pedagogické fakultě dnes v těch dvou stupních? V bakalářském stupni získá ten učitel odbornost, když vezmu aprobaci třeba češtinu–matematiku nebo dějepis–zeměpis, v těch oborech. On se stane odborníkem v těchto předmětech. Ale tu oborovou didaktiku a související věci dělá v tom navazujícím magisterském stupni studia. Takže z hlediska toho učitelského, pedagogického know-how o tom předání těch znalostí, jak je předat, je vlastně velice důležitý právě ten magisterský stupeň. Nemůžeme na něj prostě rezignovat.

Takže vážené dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych byl rád, abyste se podívali opravdu na ty materiály, pokud můžete, z Parlamentního institutu a abychom to dobře promýšleli, než zase po několika letech budeme muset něco měnit nebo se chytat za hlavu nebo budeme říkat ano, tak chceme to mít jako ve Finsku, ale je divné, že je to úplně jinak než ve Finsku. Opravdu, nejde si vyzobnout jenom něco a rezignovat na to další. Tak když jako ve Finsku, tak důsledně jako ve Finsku, anebo se tím nezaklínejme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následují dvě faktické poznámky. Pan ministr Plaga a pan ministr Bartoň. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo. Já nechci tady dostat tu debatu do stejného formátu semináře, chvílemi cimrmanovského, jako u předchozího bodu, ale přesto mi to nedá u několika věcí, které tady padly.

Ano, Finsko vzýváme, a zároveň jsem řekl ve svém vystoupení, že ve Finsku díky tomu, že tam dlouhodobě se jedná o atraktivní povolání, tak je přetlak už na vstupu na pedagogické fakulty. Tam je to šesti- až desetinásobný převis zájemců o studium na pedagogických fakultách. Je to studium první volby. Pokud by to tady tak skutečně bylo a bylo to tak dlouhodobě, tak neřešíme ten problém s nedostatkem učitelů, kteří by přišli klasičkou cestou.

To, co ale je opravdu srovnání, které kulhá na obě nohy, a myslím si, že to je záměrný faul, a to mě mrzí z vaší strany, to přirovnání k tomu lékaři. Vy jste sám řekl, že dneska už ta možnost je, a já jsem ve svém úvodním vystoupení říkal konkrétní čísla. A konkrétní čísla říkají, že v některých krajích více než 10 % výuky je řešeno lidmi, kteří jsou tam na výjimku. Na výjimku tam můžete vzít kohokoliv i bez vysokoškolského vzdělání a dát ho tam do toho systému. Takže srovnání s lékařem v našem lékařském systému nemáte, tedy pevně doufám, že nemáte. Třináct procent

lidí, kteří přišli z ulice, a ředitel nemocnice, i když není lékař, tak ho tam na výjimku může dát. Tam je ten zásadní rozdíl! To znamená, v té situaci, když máte lékaře v nemocnicích, tak fajn, ale v tuto chvíli sám přiznáváte, že v tom systému se pohybují lidé, a není jich málo, kteří jsou nekvalifikovaní, ředitelé nedostávají ani podporu na uvádějího učitele, ani na to celé adaptační období, a není tam ani ta podmínka, že ten člověk si musí doplňovat pedagogické studium, doplňující pedagogické studium. Takže ten zákon ten současný stav zlepšuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas vypršel. Pan poslanec Bartoň, který je zpravodajem tohoto bodu, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já jen bych rád řekl stanovisko za pirátskou stranu. My tento návrh podporujeme, naopak si myslíme, že by ty podmínky mohly být ještě volnější, než jak jsou navrženy, ale chápu ten tlak z pedagogických fakult a z oborů zabývajících se pedagogikou.

Nicméně v reakci na předřečníka, rád bych odmítl tvrzení, že pouštíme do školství kohokoliv a nastane nějaká apokalypsa. Ti lidé tam jsou již nyní. Máme nouzi o učitele a mnozí ředitelé berou kohokoliv, kdo jde okolo, jenom že je mu osmnáct, a prostě potřebujeme tam odborníky ze školství. A v momentě, kdy začneme pracovat s tímto odborníkem na jeho pedagogickém vzdělání, tak rok nato přijde třebaš čerstvý aprobovaný absolvent a my toho člověka, se kterým pracujeme, který už třeba zahájil i to studium pedagogiky nebo DPS, tak musí ředitel propustit a musí přijmout neznámého člověka, o kterém nic neví, ale který má to řádné studium.

Takže tento návrh říká: Pojdme mít uvádějího učitele, doprovázejícího, který pomůže tomu člověku, a tentokrát dáme i peníze na to, že to nebude formální věc, pomozme tomu odborníkovi z praxe, aby se stal pedagogem, aby vystudoval, udělal to pedagogické minimum, a po tu dobu tří let ředitel nemusí vypisovat výběrové řízení na jeho pozici. To mu dává i určitou stabilitu toho, že doopravdy si to pedagogické minimum dodělá.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než dám slovo paní poslankyni Melkové, tak dvě omluvy. Pan poslanec Marek Výborný se omlouvá od 18.15 hodin do konce jednání dnešního dne z rodinných důvodů a pan poslanec Jiří Bláha se z pracovních důvodů omlouvá v době od 18.20 do 19.00 hodin také z dnešního jednání.

Paní poslankyně Melková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marcela Melková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem už nabyla nutnosti se také vyjádřit. Pan kolega Mihola prostřednictvím pana předsedajícího, samozřejmě je to jeho úkolem opozičním, aby šel proti vládním návrhům. To já plně respektuji, ale chtěla bych projevit opravdu podporu panu ministrovi a vládnímu návrhu. Jednak proto, že je nutno řešit tuto situaci, kdy

skutečně pedagogové a kvalitní pedagogové nám chybí, a my tuto situaci musíme nějak překlenout.

A dále bych také chtěla sdělit svoji osobní zkušenost z kulturního prostředí, protože tahle praxe vlastně se v kulturním prostředí praktikuje dnes a denně léta, kdy umělci, odborníci a autority ve svém oboru vyučují, jsou, ačkoliv mnohdy nemají skutečně třeba pedagogické vzdělání, ale skutečně jsou autoritou v té škole, předávají svoje zkušenosti, a myslím si, že už jenom to je velkým přínosem jak pro děti, tak pro pedagogický sbor, tak pro ředitele, tak pro celou atmosféru v té škole. Čili já bych tento návrh nezavrhovala v žádném případě už jenom proto, že skutečně je nutno zase zvednout tradici pedagogických pracovníků a učitelů, aby byli zase zpátky tam, kde bychom je rádi měli. Takže já podporuji určitě vládní návrh, a nejenom proto, že jsem členkou vládní strany, ale také proto, že skutečně tahle praxe je velmi dobře známá z kulturního prostředí a funguje tam. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je pan předseda Michálek s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane mistopředsedo, vzhledem k tomu, že to je zásadní záležitost, která se týká fungování škol v ČR, a vzhledem k tomu, že si myslím, že by bylo dobré, abychom tu diskuzi dokončili teď, když už jsme projednali maturity, a nebylo by vhodné podle mě tu debatu znovu vést následující den, tak po poradě s panem předsedou Faltýnkem za ANO a s paní místopředsedkyní Černochovou za ODS navrhuji, abychom tento bod doprojednali a hlasovali o něm i dnes po 19. hodině. Takže tímto bodem bychom dneska skončili jednání Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zazněl procedurální návrh, o kterém dám hlasovat. Přivolať jsem tedy všechny, kteří nejsou v sále, aby se dostavili. Současně slyším, že je zde žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o návrhu, tak jak ho přednesl pan předseda Michálek, abychom tento bod dokončili dnes a jednali o něm i hlasovali po 19. hodině. Prosím všechny, aby se přihlásili, byli jste odhlášení. Myslím, že nyní už jsme připraveni na hlasování.

Tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přihlášeno 126 poslanců, pro 104, proti 7. Návrh byl přijat a odhlasovali jsme, že tento bod dnes dokončíme, tedy prvé čtení tohoto bodu, i po 19. hodině.

Než budeme pokračovat, předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Budeme tedy projednávat po 19. hodině do dokončení tohoto bodu, obsahově. Protože o tom tady byla diskuze, takže tento bod bude dokončen.

Přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Martin Kupka se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Špičák se omlouvá od 18.40 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Nyní tedy faktické poznámky v obecné rozpravě. Takže paní poslankyně Jana Černochová a připraví se pan poslanec Jiří Mihola. (Silný hluk v sále.) A já vás poprosím o klid v jednacím sále, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla reagovat na paní poslankyni Melkovou vašim prostřednictvím. Tady jsme se vlastně dostali do situace, kdy vy obhajujete návrh vaší vlády proti návrhu vaší vlády. Protože bohužel tahleta restrikce, která se tam objevila, se tam objevila za éry ministrů za ČSSD, kdy ANO bylo součástí té minulé vlády. Tak to jenom abychom si tady skutečně tohleto také řekli.

Co se týče pana zpravodaje, chtěla bych potvrdit jeho slova. Protože skutečně ředitelé musí, nechci říkat obcházet ten zákon, ale proto, aby vůbec v našich školách měl kdo učit, tak ten postup je následující. Vypíše se inzerát, že se hledá učitel splňující všechny tyto předpisy. Učitel se nenajde, nepřihlásí se do toho výběrového řízení ani jeden uchazeč. Ředitel si tento inzerát založí pro případ, kdyby přišla školní inspekce, aby toto zdokladoval, a najde si toho pedagoga, který do tří let by si měl to vzdělání doplnit, tak si ho najde sám podle svých možností. Ale samozřejmě přesně, jak tady bylo řečeno, ti lidé také chtějí vědět, co je čeká. Nebudou žít ze dne na den. Protože samozřejmě řada z vás je tady pedagogů, tak víte, že je to profese, která je celoživotní.

Občanská demokratická strana ten návrh podpoří a jenom připomínám to, že mám trošku děja vu, protože přesně to, co tady teď zaznívá na obhajobu toho návrhu pana ministra Plagy, jsme tady říkali my před lety, kdy tady členové tehdejší vládní koalice hlasovali o opaku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Miholu a připraví se taky na faktickou pan ministr Lubomír Zaorálek. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Já děkuji paní kolegyni Černochové, že za mě vlastně řekla tu první část, kdy jsem chtěl upozornit, že bychom si opravdu měli být vědomi, že nějaká koalice – ne nějaká, konkrétní koalice – v minulém volebním období tady něco prosadila a teď vlastně se staví proti dvě strany z toho. Tak to je pro mě trošku překvapující.

Já jinak velmi přátelsky vašim prostřednictvím ke kolegyni Melkové. Já jsem opravdu poslední, kdo by se chtěl vymezovat, nebo kdo by hrál ve školských věcech na to jako koalice opozice, když jsem před chvílí tady zdůrazňoval, ať se hledá široký konsenzus. Konečně podporuji tady ty otázky odsunutí maturit, návrh vašeho pana ministra Plagy. Takže je to konkrétní příklad, že mám to pochopení. Ale tady si

troufám říct, vzhledem ke své odbornosti se musím ozvat. Je to snad logické a srozumitelné.

A nemluvil bych tady o zlepšení situace. Dobře, pochopil bych, kdyby pan ministr použil slova jako legitimizace či rezignace na to to řešit nějakým jiným, lepším způsobem. Já myslím, že by se našly způsoby. Víte, slibovali jsme učitelům plat, který stoupne o 15 %, a je z toho 8 %. Takže kdybychom ty sliby plnili, tak by to povolání bylo atraktivnější a určitě by to bylo konstruktivnější řešení. Stejně tak kdybychom po letech proklamací, že budeme podporovat ty fakulty vzdělávající budoucí učitele, to opravdu udělali, no tak by ta prestiž učitelského povolání a jeho vyhledávání určitě stoupla tak, jako je tomu právě ve Finsku, kde učitelé mají třetí nejvyšší plat za lékaři a právníky.

Na závěr jenom taková otázka. Když je tam v tom návrhu, že do tří let si doplní pedagogické vzdělání, já se ptám – co když nedoplní? Co když přejde na další školu a nedoplní?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku paní poslankyně Kateřina Valachová, zatím poslední přihláška. Pan ministr stáhl, takže prosím máte slovo. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Já jenom krátce zareaguji na paní poslankyni Janu Černochovou vašim prostřednictvím. Co se týká požadavku, aby učitelé a učitelky měli vysokoškolské vzdělání, protože o to jde, z byla věc, která se opakovaně odkládala – doufám, že budu alespoň zhruba trochu přesná – od roku 2005 do roku 2015. Bylo to po dobu deseti let. Chci říct, že ten požadavek na to, aby učitelé a učitelky měli vysokoškolské pedagogické vzdělání ani vlády jiné nežli sociální demokracie, například Občanská demokratická strana, pokud měly vládní odpovědnost, nezrušily. To je všechno. A samozřejmě se vyjádřím podrobněji ve svém příspěvku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy zpátky do – respektive budeme pokračovat ve standardních přihláškách v obecné rozpravě, takže pan poslanec František Vácha. Připraví se paní poslankyně Tereza Hyťhová. Prosím máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já vás můžu uklidnit, nebudu mluvit dlouho. Na rozdíl od pana kolegy Miholy, který je absolventem pedagogické fakulty, já jsem absolventem odborné přírodovědecké fakulty.

K poslankyni Melkové. Já si myslím, že se tady nejedná o spor koalice – opozice. Tady se – a za náš klub mohu říct, že my tady ten návrh podporujeme a podpoříme ho. Já mám spíš pocit, že tady se jedná o spor mezi odbornými fakultami a absolventy

pedagogických fakult, kteří samozřejmě hájí ty svoje domovské fakulty a obávají se toho, že do toho školství se dostanou lidi možná schopnější než to, co oni produkují.

A použiji přímo citaci kolegy Miholy – vzhledem ke své odbornosti. Já jsem univerzitní profesor. Nepočítal jsem tedy, jak dlouho učím, ale učím i budoucí středoškolské učitele. Teď v tomhle semestru tam mám, myslím, šestnáct středoškolských učitelů chemie, které budu učit. Budu je učit to, jak mají učit na střední škole. A světe div se, přestože my máme hodnocení přednášek a já tam mám hodnocení přednášek jedna, jedna celá dva většinou, tak já nesmím učit na střední škole. V tuto chvíli já, přestože učím učitele, učím je, jak mají učit studenty na střední škole, tak kdybych šel na střední školu, tak vzhledem k současnému zákonu já prostě – samozřejmě na nějakou výjimku mě ten ředitel může vzít, ale nevezme. Díky tomu zákonu.

Já musím uvést, pan kolega Míhola tady říkal plno nepravd, nebo zavádějících informací. On tu mluvil o základním školství. Ten zákon se netýká základního školství. Ten se týká pouze středního školství odborného, odborných předmětů. Zmiňoval tady bakalářské studium, že by učitelé končili už po bakalářském studiu. O tom se v tom zákoně samozřejmě vůbec nejedná.

Já musím říct, že pokud ten zákon – a mám tedy k Ministerstvu školství několik výhrad nebo doporučení. Samozřejmě ve chvíli, kdy ten zákon vejde v platnost, tak já budu moct jít učit na střední školu. A díky tomu, že dneska se peníze dávají hlavně do regionálního školství a ne do vysokého školství – a já to panu ministrovi připomínám, kdykoliv můžu – tak se v roce 2021 stane to, že univerzitní profesor na naší univerzitě nebo na naší fakultě bude mít nižší plat než průměrný plat v regionálním školství, takže samozřejmě se mi může stát, že lidé od nás začnou chodit – a díky tomuto zákonu jim to bude umožněno – začnou chodit učit na střední školy, dodělají si do tří let pedagogické minimum a budou učit na středních školách. Nám se to děje. Nám se to děje u studentů, že ti studenti si během studia udělají pedagogické minimum, to DPS, doplňkové pedagogické studium, a místo toho, aby u nás zůstávali, tak chodí učit na základní školy.

Takže to je moje vyjádření podpory tomuto zákonu.

Je tam jedna věc, se kterou nesouhlasím, a to je to DVPP – další vzdělávání pedagogických pracovníků. Pan ministr to tu zmínil, že dneska, nebo podle tohoto zákona už to další vzdělávání pedagogických pracovníků, on to zmiňoval i kolega Rais, nebude muset být akreditované Ministerstvem školství. Já chápu to, že tam chodilo deset tisíc žádostí ročně, tak je mají prostě poslat zpátky a říct, že je prostě nebudou, že prostě je to nekvalitní. A já se stejně jako kolega Rais obávám toho, že plno institucí nebo různých skupin bude připravovat další vzdělávání pedagogických pracovníků a bude to pro ně jenom zisk, budou to dělat jenom kvůli zisku, a ne kvůli tomu, aby dále vzdělávali pedagogické pracovníky. A obávám se, že k tomuto to sklouzne.

A mám poslední věc a to je usnesení Asociace děkanů přírodovědných fakult, které podporuje a vyjadřuje podporu tady tomu zákonu. My jsme se sešli 7. března 2019, to znamená skoro před rokem, a vydali jsme usnesení k připravované vládní

novele zákona o pedagogických pracovnících, kdy Asociace děkanů přírodovědných fakult podporuje vládní návrh změny zákona o pedagogických pracovnících a snahu Ministerstva školství řešit hrozící nedostatek kvalitních učitelů v regionálním školství. A pokud vím, tak podobné usnesení nebo podobné závěry má i Asociace děkanů filozofických fakult.

Takže čím jsem začínal, tím i skončím. Vidíte, že to není střet koalice – opozice, ale je to spíš tedy, a jsme toho svědky i dneska tady, je to spíš střet té odborné části s těmi pedagogickými fakultami.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tady mám tři faktické poznámky. Takže v pořadí – připraví se pan poslanec Antonín Staněk, dále pan poslanec Karel Rais a dále pan poslanec Jiří Mihola. Takže nyní požádám pana poslance Antonína Staňka na faktickou. Vaše dvě minuty. Prosím. A připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Pan ministr školství Plaga vašim prostřednictvím tady požádal, aby rozprava, která zde bude vedena, neměla charakter cimrmanovského příběhu. Já jsem tak trochu zklamán, nechci-li říct zděšen a znechucen, protože již podruhé jsem tady slyšel z úst předřečníků více či méně pohrdlivé vyjádření směrem k těm, kteří připravují budoucí učitele na pedagogických fakultách.

Vypadá to tak, že jediní geniální lidé, kteří mohou připravovat budoucí učitele, jsou na odborných fakultách. A ten boj není o to, jestli to mají dělat přírodovědecké fakulty, filozofické fakulty. Já o tom také budu hovořit ve svém příspěvku. Ale já bych prosil, abychom nebyli dehonestováni, protože přesně o tom to je. Je to o tom, jak fakulty přírodovědecké, filozofické, získají naše studenty pedagogických fakult. Protože v podstatě jsou přesvědčeni o tom, že didaktika, ať už oborová, nebo předmětová, nebo metodika, tedy to, jak učit, v podstatě může učit kdokoliv. Důležitá je odbornost.

Takže já prosím, nedegradujte nás, kteří připravujeme budoucí učitele na pedagogických fakultách!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, vystoupí pan poslanec Karel Rais a připraví se pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer. Já bych navázal na to, co tady říkal kolega Vácha, protože s ním v podstatě souhlasím v řadě věcí, a zejména to nebezpečí otvírání těch mzdových nůzek. Absolvoval jsem včera dopoledne na fakultě přesně stejnou diskuzi, tak jak tady byla nastíněna. Prostě, velmi zkráceně, že asistenti, popř. docenti mají nižší platy, než jsou platy, než získají na středních školách, a uvažují

naprosto vážně o transferu tím směrem. Samozřejmě jsou to jedinci. Ale ty nůžky se tady otvírají. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Jiří Mihola a ještě se připraví na faktickou paní poslankyně Kateřina Valachová. Zatím mám dvě přihlášky. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vaším prostřednictvím směrem ke kolegovi Váchovi. Mě mrzí tady ty výpady, protože si myslím, že jsme tady proto, abychom hledali opravdu konstruktivní řešení, a ne si tady nějak honili vlastní ego. On mě tady školí na dálku, o čem je zákon, tak ať pan ministr sám se vysloví, koho se to týká nebo netýká, kdo mluví pravdy nebo nepravdy, ať se vyjasní, kdo to vůbec četl nebo nečetl. To za prvé.

Za druhé. Mělo by tady zaznít, že celá ta situace se netýká nějak stejnorodě celé České republiky, že skutečně kritičtěji je v některých regionech, ne náhodou v některých regionech, ale to by bylo na další debatu, to už nestačím říct teď.

A opravdu bych rád slyšel odpověď na to, na tu moji položenou otázku, od pana ministra nebo někoho kompetentního: co když si dotyčný to pedagogické vzdělání nedoplní? A v případě, že i si takhle vystačíme, že budeme řešit situaci tímto jednodušším způsobem, jaká bude motivace, aby člověk získával pedagogickou kvalifikaci pětiletým studiem, když to půjde dohnat takhle jednodušeji. Jaká prosím vás bude motivace? Jaký bude rozdíl mezi těmi lidmi ve finále, kteří budou učit na škole?

A samozřejmě podle zpráv České školní inspekce kvalifikovaní učitelé, to jest ti, co mají učitelské vzdělání, vyučují lépe než ti, kteří jsou nekvalifikovaní. Závěr České školní inspekce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní paní poslankyně Kateřina Valachová, zatím mám poslední faktickou tady. Vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám. Já bych dala jenom určité zdvořilé doporučení, abychom se, vážené kolegyně, kolegové, nečastovali tedy, kdo je odborník nebo kdo je lobbista pedagogické fakulty. To opravdu není namístě. Ale myslím si, že v podstatě z hlediska podpory této vládní novely vlastně zaznívají dvě odůvodnění. Já bych chtěla docela vyjasnit, co je tedy vlastně podstata nebo účel.

První odůvodnění, a to je dlouhodobější, posloucháme to dlouhodobě i v médiích, ve Sněmovně my tady poslanci a poslankyně: nemáme učitele, tohle to má vyřešit, učitelé vysokoškolsky vzdělání a nějakým způsobem si dodělají pedagogické vzdělání. To je tedy ta jedna cesta.

Nicméně v posledních týdnech registruji, že najednou se vlastně vracíme k tomu, a trošku to tady naznačila vaším prostřednictvím Jana Černochová, kdy se

odkážeme na to, že není v pořádku povinnost doplnit, jak bylo tedy v minulosti řečeno, a říkám, byla to dlouhodobá věc, u učitelů a učitelek vysokoškolské vzdělání. Tam narážím na ten paragraf, který dnes umožňuje ředitelům a ředitelkám škol, aby na výjimku, pokud tedy nemají pedagoga s pedagogickým vzděláním, vzali jiného kolegu. Variant je celá řada. Samozřejmě, tam je i skupina kolegů a kolegyně, kteří učili ještě do 31. 12. 2015. To právě říkám, že to je ta druhá skupina a je to nějaký druhý argument, který se do té debaty dostává.

Já bych chtěla docela vyjasnit, co vlastně chceme vyřešit, protože u té druhé věci si nejsem jistá, že ten vládní návrh řeší to, co bychom si případně přáli. Také si nejsem jistá, že to je fér vůči těm opravdu desítkám tisíc učitelů a učitelek. Já bych zejména zmínila mateřské školy, protože mi přijde, že ty tím byly dost zasaženy, že kolegyně a kolegové ve školách opakovaně si musejí dodělávat vysokoškolské vzdělání. Udělali si aprobaci na něco, měli pedagogické úplně vysokoškolské a následně se k tomu museli vrátit, protože se něco změnilo, nějaké paragrafy, nějaká byrokracie. Takže jenom dávám doporučení, ujasněme si ty dvě věci.

Vidím, že mi uplynul čas pan místopředseda Sněmovny mi nadržoval, ale vy to strpíte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí v rozpravě paní poslankyně Tereza Hyťhová a připraví se opět paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla k této vládní novele o pedagogických pracovnících vyjádřit za naše hnutí SPD.

Jak už tu bylo několikrát řečeno, současná situace ve školství se potýká s nedostatkem učitelů. Učitelé, které práce mnohdy opravdu baví, tuto práci nevykonávají, ať už například z nízkého finančního ohodnocení, nebo nedostatečné motivace vykonávat tuto profesi.

Tato novela rozšiřuje pravomoc ředitelů škol, kteří by měli nově ve svých kompetencích také uznání předpokladu odborné kvalifikace učitele. Tímto by také došlo ke zlepšení podmínek pro nově pracující učitele a také ke zlepšení postavení ředitele.

K těmto problémům dochází, jak už také bylo řečeno, často na středních odborných školách, které se zaměřují na různé technické obory. Jedná se o lidi, kteří jsou odborníky v praxi, ale nemají doposud potřebné pedagogické vzdělání. Osoby, kterým ředitel uzná předpoklad odborné kvalifikace, budou moci přímo pedagogickou činnost vykonávat nejdéle tři roky. Pokud chtějí dále pracovat v pedagogické sféře, musí si toto vzdělání doplnit. My se domníváme, že by tento krok mohl alespoň trochu přilákat osoby, které mají chuť a zájem stát se učitelem, a pomoci tím našemu školskému systému. Samozřejmě nefikáme, že tento kroklepší situaci úplně, ale alespoň malým krokem této situaci určitě pomůže. Na druhou stranu samozřejmě

nechceme, aby se snížila úroveň vzdělávání pro naše učitele, ale bereme to jako jedno z možných řešení dnešní situace.

Hnutí SPD si velmi váží a plně podporuje práci našich pedagogických i nepedagogických pracovníků a stejně tak si vážíme i dalších důležitých profesí.

Naprosto se neztotožňuji s tím, co tady bylo řečeno ohledně srovnávání odborné kvalifikace lékařů a odborné kvalifikace učitelů. Myslím si, že to v tomto případě naprosto není namístě, ale naopak to vidím jako jeden z mála kroků, které můžeme udělat pro zlepšení této situace.

Uvidíme, jak bude probíhat druhé čtení, tedy doufám, že dnes to prvním čtením projde. Mohou se udělat případné změny. Věřím, že to našim učitelům i ředitelům pomůže. To je za nás všechno a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvy, kterých se mi tady nakupilo trochu větší množství. Dnes se omlouvá od 19 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Miloslav Janulík, dále se omlouvá od 18.45 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů Olga Richterová, dále se omlouvá od 19 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů Radek Vondráček, dále se omlouvá mezi 19. hodinou a půlnocí z rodinných důvodů paní poslankyně Helena Válková, dále se omlouvá mezi 18.30 a 23.59 hodin z pracovních důvodů Markéta Adamová a dále se omlouvá mezi 19. hodinou a půlnocí z rodinných důvodů pan poslanec Jan Řehounek.

Nyní vystoupí pan poslanec Antonín Staněk v obecné rozpravě a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nemohu začít jinak než konstatováním, že to, co dnes v tomto školském balíčku zažíváme, bych si dovolil označit za sice řízenou, zaplat' pánu bohu, že to není neřízená, ale nebezpečnou a zákeřnou devastaci učitelské profese. Opět se do legislativního procesu jako bumerang vrací možná ne záměrná, možná jen neúmyslná snaha zastřeně degradovat učitelské studium na bakalářské, případně vyšší odborné.

Jak už jsem ve faktické poznámce naznačil, návrh tohoto zákona otevírá Pandořinu skříňku. Dříve nebo později přijde někdo, kdo zkonstatuje, že když stačí tříleté pedagogické minimum, tříleté další vzdělávání pedagoga, v podstatě bude stačit, když absolvent střední školy si dodělá takový nějaký jednoduchý kurz a půjde učit své kolegy na střední škole. Vždyť co víc potřebuje k tomu, aby učil své bývalé kolegy na střední škole? A vlastně na základce, vždyť už má skoro dva, dva a půl stupně za sebou.

Souhlasím s tím, co tady řekla část mých předřečníků. Totiž pakliže tento zákon projde do druhého čtení – a já nemám ambici navrhnout jeho zamítnutí v prvním čtení, já jsem zastáncem toho, že se má debatovat, diskutovat a hledat ideální řešení – pak samozřejmě budu velmi pečlivě sledovat, jakým směrem se bude ubírat další

vzdělávání pedagogických pracovníků, které by tedy mělo být součástí té odborné přípravy, aby bylo akreditováno pro odpovídající vzdělávací centra, aby to nebyla šance přilhrávat zajímavé kšeftiky rozličným neziskovým organizacím, které na tom budou jenom vylepšovat své cash flow.

Ale bohužel tady nezazněla odpověď, a já bych ji velmi rád slyšel ve druhém čtením, pakliže tam ten zákon projde, a myslím si, že projde, a to je, jakou motivaci budou mít absolventi pedagogické fakulty, kteří musí absolvovat tříleté bakalářské studium odborných předmětů, následně dvouleté magisterské studium, kde získávají kompetence a dovednosti v oblasti didaktiky, metodiky, a musí absolvovat diplomovou práci, obhájit diplomovou práci, jakou budou mít motivaci, aby se vůbec připravovali.

Víte, ono zde zaznělo, s jakou radostí a s nadšením přijali děkani přírodovědeckých fakult a Asociace filozofických fakult usnesení, ve kterém podporují návrh tohoto zákona. Víte, já se jim nedivím. Já být děkan přírodovědecké fakulty nebo filozofické fakulty, tak tento zákon budu podporovat se vši razancí. Vysvětlím hned proč.

Kromě toho, že fakulty jsou financovány rozličnými finančními toky, to znamená za určité činnosti, které vykonávají, za určitou vědeckou činností atd., tak také jsou hodnoceny podle náročnosti toho, co učí, takže například z hlediska finanční náročnosti je vysoce hodnocena příprava budoucích lékařů, ale například příprava řadového historika je hodnocena koeficientem nižším než naopak příprava v učitelské profesi. Proto je takový velký zájem o to, aby na fakultách přírodovědeckých a filozofických bylo co nejvíce budoucích studentů učitelství, protože jim přinášejí určité efektivní finanční zisky.

Co se týče toho, o čem tady hovořil můj předřečník, pan kolega z přírodovědecké fakulty, skutečně nemá smysl si říkat, jak kdo a jak dlouho připravuje budoucí učitele a jestli je to lepší na přírodovědecké, nebo na filozofické fakultě. Já se nebudu tady také chlubit tím, že na pedagogické fakultě připravuji budoucí učitele už dvacet let, že mám za sebou pedagogické působení na střední školách, a že tedy vím, jaký je zásadní rozdíl v té přípravě, když se má kombinovat jednak odborná znalost učitele se znalostí pedagogickou.

Pedagogické fakulty mají dlouhodobý problém vůbec získat akreditaci pro přípravu budoucích středoškolských učitelů. V podstatě je stále zažitá praxe, že pedagogické fakulty mají připravovat učitele možná základní školy, výjimečně teď už jsme dospěli k tomu, že opravdu mají vysokoškolské, a zaplat' pánubohu za to také, že to jsou učitelé v mateřských školách a školkách, ale když chce žádat pedagogická fakulta o akreditaci studia středoškolského, musí dokázat a doložit, že má skutečně odborníky, kteří jsou schopni budoucího učitele po odborné stránce pro tu středoškolskou výuku připravit. Je to dobře, protože jen kombinace těchto dvou věcí, to znamená odborného a pedagogického umu, dává do kopy člověka, který bude kompetentní a schopný učit budoucí učitele.

Ale ten proces, který je důležitý – a když jsem v jednom ze svých vystoupení s faktickou poznámkou hovořil o tom, že kvalitní odborník nemusí být dobrý učitel,

tak jenom připomínám, že důležitým procesem v celém výchovně vzdělávacím postupu je schopnost, je dovednost učitele transformovat to odborné, vybrat to důležité z toho odborného a umět to odborné předložit žákovi tak, aby to byl schopen pochopit. Já sám jsem zažil během svého života celou řadu výborných učitelů, kteří vůbec, nebo se nechlubili tím, že mají za sebou nějakou dlouhou odbornou praxi. Byli to vynikající, skvělí učitelé, kteří dokázali i složitou, velmi obtížně pochopitelnou látku žákovi vysvětlit. Na druhou stranu jsem měl i to štěstí, potkat skvělého odborníka v profesi, který naopak měl tu smůlu, že bohužel svou látku, ten svůj odborný um, nedokázal přenést na nás žáky a my jsme prostě z hodiny odcházeli s konstatacím, že to sice bylo po odborné stránce super, ale moc jsme tomu nerozuměli.

Vážené kolegyně a kolegové, ve školách pokračuje závažný problém a na něj upozorňuje i zpráva České školní inspekce k přirozené generační obměně pedagogických sborů. To už tady také několikrát zaznělo. Zájem o učitelské povolání ze strany absolventů pedagogických fakult je malý a ředitelé škol pro zabezpečení výuky buď přijímají nekvalifikované učitele na tzv. výjimku ze zákona, nebo zaměstnávají, a to ve velké míře, učitele v důchodovém věku. Ptáme se ale tady v Poslanecké sněmovně, co je příčinou toho, že absolventi pedagogických fakult nemají zájem nastupovat na školy, nemají zájem jít skutečně učit? Zajímá nás tady v Poslanecké sněmovně, zda nevyhazujeme zcela neefektivně finanční prostředky za přípravu budoucích učitelů, kteří už při přijímacím řízení nebo při rozhovorech s nimi hovoří o tom, že oni stejně nikdy učit nepůjdou? Možná se to nejeví jako vyhazování peněz, protože příprava učitele není tak drahá jako příprava lékaře, není tak drahá jako příprava chemika či kohokoliv jiného. Ale stejně, ptáme se, proč tomu tak je? Není to tím, že v podstatě se u nás absolvuje vysoká škola jenom proto, aby absolvent měl titul a s tím titulem potom může jít třeba do státní správy dělat vedoucího odboru dopravy, protože má titul magistra a pak to tam nějak ušolichá? Ptáme se skutečně po příčinách toho, proč mladí lidé nechtějí učit?

Samozřejmě ta jedna příčina, která tady zaznívala také během dneška a v podstatě během tohoto volebního období i předcházejících, je to otázka finanční. Podívejte se, jak jsou vysokoškolské absolventi financováni ve srovnání s ostatními vysokoškolskými profesemi. Je to ostudné a nedůstojné. Podívejte se, v jaké pozici je učitel mnohdy ve vztahu k rodičům, ve vztahu k veřejnosti a často i ve vztahu k samotným žákům. Podívejme se, co všechno na tom učiteli leží. Když jsem já začínal, tak administrativa třídního učitele spočívala v minimu papírování a spíše v tom, že jsem mohl s žáky hovořit, komunikovat s nimi o jejich životních zkušenostech, o jejich problémech a podobně. Dnes je učitel zahlcen obrovskou mírou administrativy. Ne každý na to má žaludek, ne každý má na to chuť.

Je tady sice kritizováno srovnání s lékařem. Ano, je to opravdu asi trochu pokulhávající, souhlasím s panem ministrem, ale určitě není pokulhávající přirovnání s řidičem. I žák nebo dítě, které si otec vezme čas od času vedle sebe v řízení auta a potom mu ho chvíli půjčí, tak nakonec si musí udělat odpovídající řidičské oprávnění. Podívejme se na sportovce. Já jsem prošel celou érou boje proti tomu, aby si trenéři museli dělat trenérské kvalifikační třídy – protože proč? Vždyť přece jsem byl dobrý

hráč, mohu trénovat. Ale je tam spousta znalostí, spousta dovedností, které ten člověk musí mít. Z oblasti fyziologie, fyzioterapie a dalších a dalších věcí.

Já nechci být kritikem toho návrhu, který tady pan ministr předkládá. Chápu, že je to cesta, kterou hledá, jak aktuální stav, který dlouhodobě narůstal do dnešní podoby, napravit. Ale rozhodně, a teď to musím říct otevřeně a omlouvám se za to paní kolegyni Melkové prostřednictvím pana předsedajícího, byť jsme přátelé, tak plamenně, jak to bylo v jejím podání, ten návrh zákona určitě hájit nebudu a budu velmi kriticky a velmi pečlivě sledovat jeho další cestu druhým a třetím čtením tak, aby opravdu, prosím, pedagogické fakulty nebyly odsunuty zcela mimo rámec, protože možná bychom se také dočkali, že bude stačit časem nějaká učitelská akademie nebo něco anebo vlastně bůhví co.

A když jsem tady naposled – už končím – přirovnal toho lékaře, tak jednu věc to společnou má. Když jste hovořili o tom, jak je potřeba navyšovat pedagogickým pracovníkům jejich odměnu za práci, tak jste velmi často říkali, jak důležité, jak výjimečné, jak mimořádné je působení učitele zejména v základních školách, kde vlastně pracují ještě s dětmi, které se utvářejí, utváří se jejich osobnost, utváří se vůbec jejich pohled na svět, na společnost, na život. A já jsem přesvědčen, že stejně tak velmi důležitá je tedy i profese učitele. Protože ten učitel, to není jenom odborník, který přijde do školy a odhrká tam ta fakta. Musí to být i člověk, který má empatii, který je schopen se vcítit do života, do problémů, do trápení toho dítěte. A to se nenaučí dalším vzděláváním pedagogických pracovníků během dvou nebo tří let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní jedna faktická, takže pan poslanec František Vácha a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová potom v obecné rozpravě. Nyní tedy dáme prostor na faktickou poznámku. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já dvě minuty nepotřebuji. Já bych se omluvil kolegovi Míholovi. Ten zákon mluví o druhém stupni na základním školství. To je jedna věc, kterou jsem chtěl říct.

A druhá věc, k panu kolegovi Staňkovi, koeficient ekonomické náročnosti. Koeficienty ekonomické náročnosti, prostřednictvím pana předsedajícího, byly zrušeny v roce 2015. Dneska už se na KENy vůbec nejede. Dneska prostě ta vysoká škola dostane nějaký balík peněz, který jí předá ministerstvo, a vnitřními předpisy si ho přerozděluje. A je v kompetenci vysoké školy, kolik které fakultě dá. Takže KENy už neexistují.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy požádám... Paní poslankyně Kateřina Valachová, ale já vás mám jak v obecné rozpravě standardně, tak na faktickou. Tak teď nevím. (Poslankyně Valachová se hlásí o slovo s faktickou

poznámkou.) Ano, ale stejně jste v pořadí už na obecnou rozpravu. Takže to můžete vzít bez dvouminutového omezení. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dobře, děkuji vám, pane předsedající. Já bych se chtěla jenom zastat kolegy Staňka, vašim prostřednictvím k panu poslanci Váchovi. Prosím vás, všichni, co se trochu zajímáme o financování vysokého školství, ano, víme, že KEN, koeficient ekonomické náročnosti, takzvaně od roku 2015 neexistuje. Stejně tak poučeně víme, že většina vysokých škol podle něho dále jede. Myslím ty principy. Nikdo nemá odvahu změnit zkrátka ty zásadní principy KEN z roku 2015. Tak jenom abych se trochu zastala Antonína Staňka, že neřekl úplně takovou nepravdu, a chtěla bych to uvést tedy na pravou míru. Takže KEN neexistuje, ale vlastně tak trochu žije. A to je možná takové typické pro celé naše školství a vzdělávací systém.

Vážené kolegyně, kolegové, já vzhledem k tomu, jaký je čas, vážím si toho, ti z vás, co setrvali v debatě o vzdělávání až doposavad, já se budu snažit být stručná.

Už jsem zmínila, že mně jde hodně o to si vyjasnit, co je skutečně cílem té novely, protože tedy opakuje se v posledních týdnech nejenom ten argument, ten původní, vyřešení tedy nedostatku učitelů, ale také tedy, že snad nám tady nevyhovuje ten princip vysokoškolského pedagogického vzdělávání a princip výjimky, který, podotýkám, byl zaveden někdy na podzim, myslím, že, v září, 2014, abych to připomněla.

A nyní k tomu, co skutečně ředitele a ředitelky škol trápí, zejména samozřejmě v takových městech, jako je Praha, ale v některých aprobacích, jako je matematika, ICT, cizí jazyky, paradoxně dokonce i hudební výchova, v těchto předmětech mají problém z hlediska aprobovanosti, což je samozřejmě něco jiného než nekvalifikovanost, ředitelé a ředitelky škol na území celé republiky. No, já se domnívám, že ten vládní návrh tuhle situaci neřeší. Protože ano, máme potíž v tom, že nemáme funkční systém využívání těch různých aprobací, nebo příbuzných, že nemáme úplně systém, abychom byli schopni motivovat kolegy, třeba co jsou matematici, aby byli ochotni si rozšířit svou aprobaci i na fyziku, chemii, aby to bylo reálné pro ně z hlediska zvládnání jejich běžných pracovních povinností, aby zkrátka na to měli nějaký prostor, byli za to motivováni, odměňováni. To je všechno pravda. Ale v tomto návrhu toto neřešíme.

Stejně tak je pravda, že nemáme podporu začínajících učitelů. Tu já velmi podporuji, tuto část vládního návrhu bych chtěla velmi pochválit, i pana ministra školství, i to, že tedy je toto tam obsaženo. Určitě budu ráda, když se potom dozvím samozřejmě na školském výboru, jak to bude s tím konkrétním ohodnocením těch uvádějících učitelů a jak to bude financováno. Ale tohle je velmi správný krok. Také si myslím, že jsme v minulosti odvedli, upřímně řečeno, skoro bych řekla společně, že nikoli koaličně nebo opozičně, společně dost práce pro zvyšování platů a ohodnocení učitelek a učitelů. Také jsme zavedli úspěšný program pro podporu pedagogického vzdělávání na pedagogických fakultách, který se dokonce už promítl do financování pedagogických fakult, není to tedy jenom pilot. Také jsme masivně

zvýšili počet škol takzvaně fakultních, a mohla bych tady být do rána, co jsme všechno pro podporu učitelské profese udělali a měli bychom udělat.

Ale chtěla bych říct, že dříve, než přijdeme k tomu, a ten návrh zákona opravdu umožňuje systémově otevřít dveře neučitelům, vysokoškolsky vzdělaným lidem do škol, a to takřka, říkám takřka, do všech stupňů, protože přes tedy výslovně možnosti, které ten zákon umožňuje, tak jsou tam potom i další, řekněme, mezery, které umožňují prostupnost takovýchto původně tedy vysokoškolsky vzdělaných kolegů, kteří ale nejsou pedagogové, i do těch dalších stupňů vzdělávacího systému, což bylo v minulosti bych řekla zapovězeno. A co se týká tohoto, tak já bych před tím hodně varovala a spíše bych navrhovala hledat ve školském výboru řešení toho, vašim prostřednictvím, co naznačovala paní poslankyně Černochová. Protože to opravdu pravda je, také to zaznívá v těch veřejných debatách, a to je situace kolegů a kolegyň, ale jsou to tedy buďto ti, co dříve učili do 31. 12. 2015 a nějakým způsobem ještě v tom systému setrvávají, nebo řekněme nových kolegů, kteří opravdu jsou zaměstnání ředitelkou či ředitelem, nedodělávají si pedagogické minimum nebo pedagogické vzdělání a jsou skutečně v situaci, a Česká školní inspekce opravdu tak postupuje, je to pravda, že v okamžiku, kdy se v dané škole objeví kvalifikovaný absolvent pedagogického studia, tak opravdu Česká školní inspekce postupuje striktně tak, hodně mi to ředitelé říkají, vytýkají to, že ze dne na den žádají, aby tento člověk byl zaměstnán, to znamená, ten kvalifikovaný pedagog. A naopak ten kolega, kolegyně, který doposad zajišťoval výuku, a já nepochybují, že v řadě případů kvalitně, byl propuštěn. Toto musíme vyřešit. Prosim, vyřešme toto a nerozšiřujeme to na nějaký nový paralelní systém nebo metodu. Jako legislativkyně před tím varuji. Skutečně ten paragraf možná není tak myšlen, ale mohl by mít tyto nezamýšlené důsledky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, a poslední přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Václav Klaus. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové, já také nebudu zdržovat. Řeknu jen, že my z hnutí Trikolóra tento návrh zákona podpoříme, a podpoříme ho v prvním, druhém i třetím čtení. Je racionální. Já jsem pro to dlouho plédoval. Řekl bych k tomu několik hlavních argumentů.

Za prvé, před několika lety, já teď nevím přesně, jsme žádný takový zákon neměli. A ředitelé se stejně chovají svéprávně a dávají za katedru ty nejschopnější a nejvzdělanější lidi, kteří jsou v okolí. Každý vesnický ředitel, když má možnost traktoristu, nebo matematika, tak dá do té školy matematika. A když nikoho nemá, no tak pak už je to fakt těžké a hledá zoufale, aby tam v té třídě někdo byl a aspoň ta výuka měla nějaký smysl, nebo si ji sám bere a tak dále.

Druhá věc je, že prostě je naprostý nesmysl, že nositel Nobelovy ceny za chemii nemůže učit chemii v Horní Dolní. To se na mě nezlobte. I kdyby třeba v minulosti učival ještě dokonce. To je skutečně jako paradoxní.

Třetí věc je to odebrání byrokratické překážky z celého toho systému, která nikomu neublíží a školám trošilinku uleví, že jeden předpis bude trošku mírnější.

Takže tolik asi k našemu vystoupení. Nechci být kontroverzní. Jenom mě velice pobavil, ale v dobrém, kolega Staněk, který na tom zákonu nenechal nit suchou, že se zdá, jako že je skoro to nejhorší, co kdy viděl, a pak řekl, že to ale nebude navrhopvat k zamítnutí, že se to má prodiskutovat. Tak tady bych na vás velice apeloval, my máme hodně hodnotných zákonů jako Trikolóra, abyste zaujali podobný postoj, i když vám to bude připadat úplně na hlavu, tak stejně abyste to pustili vždycky do druhého čtení, aby se to prodiskutovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Taťána Malá od 19.15 do 21.00 hodin, důvodem je pracovní jednání, pan poslanec Dominik Feri do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr Adam Vojtěch do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Rostislav Vyzula od 19 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Já se rozhlédnu, jestli je nějaký ještě zájemce do obecné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím, takže já končím obecnou rozpravu. Táže se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr, pan zpravodaj? Zájem nemáte.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, takže přistoupíme k hlasování. Zagongoval jsem, takže chvílku ještě počkáme. Myslím, že jsme tady v dostatečném počtu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 123. Přihlášeno 140 poslanců, pro 116, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru a výborům k projednání? Žádný návrh nevidím, takže projednávání tohoto tisku končím. Přerušuji dnešní program schůze Poslanecké sněmovny a uvidíme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 19.21 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. ledna 2020
Přítomno: 178 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 9 00, zahajují další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, tak jsem vás právě odhlásil a poprosím vás, abyste se přihlásili, odprezentovali se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Martin Baxa 14.30 až 17 hodin a poté od 18.30 hodin bez udání důvodu, Marek Benda – rodinné důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Petr Dolínek do 11 hodin – rodinné důvody, Alena Gajdůšková – zahraniční cesta, Jan Hrnčír do 13 hodin – zahraniční cesta, Monika Jarošová – zdravotní důvody, Jiří Kobza od 14 do 19 hodin – rodinné důvody, Martin Kolovratník do 11 hodin – pracovní důvody, Věra Kovářová – zdravotní důvody, Jaroslav Kytýr – zahraniční cesta, Jana Levová – rodinné důvody, Zuzana Majerová Zahradníková do 10 hodin – pracovní důvody, Karla Maříková – pracovní důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Ivana Nevludová – zdravotní důvody, Tomio Okamura do 11.15 hodin – pracovní důvody, Petr Pávek – zahraniční cesta, Jan Pošvář – zdravotní důvody, Milan Pour – zdravotní důvody, Jan Schiller – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg do 11 hodin – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – rodinné důvody, Lubomír Španěl do 13 hodin – zahraniční cesta, Julius Špičák od 14.30 do 15 hodin – pracovní důvody, Petr Třešňák – pracovní důvody, Jiří Valenta – zahraniční cesta, Helena Válková do 11 hodin – zdravotní důvody, Petr Venhoda od 13.30 do 19.00 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová – zahraniční cesta, Klára Dostálová od 14.30 do 19 hodin – pracovní důvody, Jan Hamáček – osobní důvody, Karel Havlíček – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček do 10 hodin – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody. Dodatečná omluva: pan ministr Miroslav Toman se omlouvá do 14.30 hodin z pracovních důvodů.

Tak. Máme středu 29. 1. a narozeniny dnes slaví pan poslanec Kamal Farhan. Takže všechno nejlepší, pane kolego. (Potlesk.)

Vzhledem k tomu, že nemáme body z bloku zákony třetí čtení, u kterých by byly splněny zákonné lhůty, budeme se věnovat dalším bodům z bloku zákony – první čtení. Připomínám, že body 45 – sněmovní tisk 663, bod 23 – sněmovní tisk 556 a bod 34 – sněmovní tisk 553 máme pevně zařazeny na 14.30 hodin.

Ptám se, zda v tuto chvíli má někdo zájem na vystoupení k pořadu schůze, k jeho změně. Nikoho nevidím. Ještě mi dovoluňte přečíst další dodatečné omluvy. Pan

místopředseda Vojtěch Píkal se omlouvá do 9.15 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Radek Koteň se omlouvá mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů.

Vzhledem k tomu, že nikdo nevystoupil k pořadu schůze, budeme pokračovat podle již schváleného pořadu. A já tedy otevírám bod

33.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb.,
o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně
některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 552/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona je předkládán jako transpoziční změna národní legislativy, přičemž cílem prováděcí směrnice je zajistit změnu termínu ve výpočtu výše nouzových zásob ropy, a to z 31. března na 30. června každého roku, a změnu metody výpočtu ropného ekvivalentu dovozu ropných produktů. Navrhovaná úprava je nezbytná k zajištění řádné implementace prováděcí směrnice do právního řádu České republiky.

Příprava novely zákona proběhla ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu, které je v tomto případě předkladatelem novely zákona zastupujícím správu hmotných rezerv. Návrh prošel plnohodnotným mezirezortním připomínkovým řízením a vládě byl předložen bez rozporu. Vláda návrh zákona projednala, schválila už v průběhu minulého roku, konkrétně v červenci 2019. Bohužel nestihl se 1. leden. S ohledem na tzv. jednotná data účinnosti my tím pádem navrhuje to, aby tato novela vstoupila v platnost nejbližší možný termín, čili nebudeme žádat o mimořádný termín, a to je 1. července roku 2020. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Nechtěl jsem vás přerušovat, ale mám dojem, že hladina hluku je příliš vysoká. Pro kolegy a kolegyně, kteří si toho nevšimli, už šest minut je schůze. V případě, že máte něco k projednání, třeba i s paní ministryní, běžte do předsálí. Děkuji.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Dobré dopoledne, vážené kolegyně a kolegové. Budu velmi stručný. Vše podstatné řekl pan ministr. Jedná se skutečně o změnu jednoho data. Věřím, že proženeme tento zákon Sněmovnou, jak to půjde nejrychleji. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Zřejmě není. Žádný návrh na vrácení či zamítnutí nepadl, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru? Nikoho nevidím, předvolám tedy kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přihlášeno je 132 poslanců, pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Pan předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda je zde nějaký návrh na přikázání jinému výboru. Nevidím nikoho, že by se hlásil, takže tím jsme vyčerpali všechna hlasování a já končím první čtení tohoto tisku a všem vám děkuji.

Otevírám bod

177.

Návrh poslanců Petra Sadovského, Andrey Babišové, Pavla Žáčka, Radka Rozvorala, Zdeňka Ondráčka, Tomáše Vymazala, Dominika Feriho, Jana Chvojky, Karla Raise, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 657/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji znovu, že je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 657/1.

Prosím pana poslance Sadovského, aby nám návrh uvedl za navrhovatele. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Dobrý den, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Předkládaný zákon reaguje na situaci, která se stala a o které všichni víme, s paní Janákovou, protože podle současné právní úpravy musí předseda senátu vždy v případě těhotenství či mateřství ženy dítěte mladšího do jednoho roku, která byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, rozhodnout o tom, že výkon takového trestu se odkládá, resp. přerušuje, a to do jednoho roku dítěte. Tato úprava

ve své podstatě je funkční, ale má svoje limity a na daném případě jsme viděli, že ne úplně to bylo vhodné.

Cílem předkládaného návrhu je možnost dát předsedovi senátu pravomoc rozhodnout o tom, zda těhotná žena nebo matka dítěte do jednoho roku jeho věku, která byla odsouzena – což podotýkám – za zvlášť závažný zločin, bude mít z tohoto důvodu povolen odklad výkonu trestu nebo dojde k jeho přerušení. Pokud se tak nerozhodne, žena zůstane ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, případně bude povinna nastoupit jeho výkon. U žen odsouzených za přečiny nebo zločiny, které nejsou zvlášť závažné, bude zachována stávající úprava, neboť jejich pobyt na svobodě nebude představovat s ohledem na charakter závažné trestné činnosti tak vysoké riziko pro společnost, které by převážilo nad zájmy dítěte, v jehož nejlepším zájmu přirozeně je, aby bylo se svou matkou.

Cílem návrhu je samozřejmě zabránit situacím, kdy nebezpečné pachatelky závažné trestné činnosti nenastoupí do výkonu trestu odnětí svobody a dostanou se v důsledku těhotenství nebo mateřství na svobodu a představují tak výrazné riziko pro naši společnost.

Jak zde bylo řečeno, navrhuji podle § 90, aby to bylo schváleno v prvním čtení, a proto bych vás rád poprosil o vstřícnost. Budu rád, když to podpoříte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Teď bych poprosil, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Pavel Blažek, ale nevidím ho v sále. Případně bychom museli odhlasovat změnu zpravodaje pro prvé čtení, zřejmě nejlépe člena ústavně-právního výboru. Pan poslanec Ondráček by se ujal role zpravodaje. (Poslanec Ondráček mimo mikrofon: Počkej minutu.) Dáme tomu samozřejmě pár vteřin, to není problém.

Nejprve, než dojde ke změně zpravodaje pro prvé čtení, musíme si tu změnu odhlasovat. (Posl. Ferjenčík upozorňuje, že je posl. Ondráček jedním z navrhovatelů.) Jste jeden z navrhovatelů, omlouvám se. Takže člen ústavně-právního výboru, který není předkladatelem. (Hlásí se poslankyně Ožanová.)

Budeme hlasovat o změně zpravodaje, že novým zpravodajem bude paní poslankyně Ožanová.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno je 142 poslanců, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já tedy poprosím paní zpravodajku o stručné úvodní slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, zástupce předkladatelů návrhu zákona uvedl již vše potřebné. Domnívám se, že společenská potřebnost této úpravy trestního řádu vyplynula i z mnoha článků v tisku. Domnívám se, že není správné, aby pouze těhotenství bránilo výkonu trestu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Ondráček. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Děkuji panu kolegovi Ferjenčíkovi, který vzpomněl na to, že jsem jedním z předkladatelů.

Pokud si vzpomínáte, já jsem o zařazení tohoto tisku žádal už v minulém týdnu a chtěl bych vám touto cestou poděkovat, že došlo k té dohodě napříč politickým spektrem a že tento sněmovní tisk byl zařazen do projednávání, včetně následujícího sněmovního tisku č. 551, bod 161, který je obdobný, ale je z dílny pana kolegy.

Chtěl bych vás poprosit o navržený postup, to znamená hlasování podle § 90 odst. 5, na kterém si myslím, že je všeobecná shoda. Děkuji a prosím vás o podporu. Pokud by se nám podařilo hlasovat hned v prvním čtení, byl bych velmi rád. Říkám to i z toho důvodu, že zmiňovaná osoba bydlí nedaleko mého bydliště a jsem samozřejmě o této věci velmi dobře informován jak ze strany starosty obce, kde bydlí, tak i některých dalších politiků, kteří o to mají zájem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já si s dovolením ještě ověřím jednu skutečnost. Právě jsem obdržel informaci, že i paní poslankyně Ožanová je připodepsaná pod návrhem tohoto zákona a nemůže se ujmout role zpravodajky. Měl by to být někdo z ústavně-právního výboru. Nabízel se pan poslanec Farský. Takže budeme, sice nezvykle, ale myslím si, že to můžeme – pan Farský je také podepsaný? Pardon. (Rozruch v sále.) Dobře. Uděláme to tak, aby to bylo ústavně-právním, je to pro další projednávání naprosto... tady v tom podkladu, který mám já, není podpisový arch, takže já znám jenom jména těch, kteří jsou uvedeni v úvodu toho tisku, takže budeme věřit že... tady je "a dalších" a já nevím ty další.

Paní poslankyně Červíčková, vycházíme z toho, že nejste uvedena jako navrhovatelka. Budeme tedy hlasovat o změně zpravodaje pro první čtení a bude to paní poslankyně Červíčková.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tuto změnu zpravodaje. Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přihlášeno 152, pro 128, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Vzhledem k tomu, že nebyla podána námitka, rozhodneme nyní podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Já jsem již přivolal kolegy z předsálosti.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 657 tak... (Upozornění, že ještě neskončila obecná rozprava.) Já se omlouvám, ano, máme tady ještě přihlášku z místa. Nemluvil pan poslanec Feri, takže budeme pokračovat v rozpravě. Poté pan poslanec Farský. Už jsem to vzal moc zkratkou, omlouvám se. Máte slovo. Snad už je to poslední...

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my podporujeme postup podle § 90 a jsme rádi, že v reakci na tu

mediálně velmi významnou kauzu se toho zhostili dokonce dva navrhovatelé. Na co bych se ale chtěl zeptat je, zda existuje nějaké zmocnění vládou, aby tu někdo přednesl stanovisko vlády, protože jsme se dostali do takové trochu překerní situace v tom smyslu, že u obou těch tisků vláda řekla souhlasíme, ale projednáváme to jako první tisk, tisk, u kterého vláda řekla souhlasíme – ale. Nejsou tam vyřešeny nějaké otázky a vláda dokonce ponouká nás navrhovatele, abychom se s těmi nevyřešenými věcmi, jako jsou třeba otázky pobytového statutu dítěte, popasovali v rámci legislativního procesu. To znamená, že – já nevím, jestli tu někdo z ministrů má pověření, nikdo se k tomu nehlásí, tak moc nevím, jak si s tím poradit. V každém případě ty věci řeší vlastně totožnou materii, ale bylo by myslím do budoucna vhodné, kdyby tu byl přítomen zástupce Ministerstva spravedlnosti nebo aspoň někdo s pověřením, protože takto tu schvalujeme něco, s čím vláda vyslovila souhlas, ale řekla opravte si to, a my to schválíme devadesátkou. Ale podporujeme to, podporujeme tento návrh a jsme rádi, že to vyřešíme takto rychle v devadesátce. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Farský do rozpravy.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, on ten zmatek totiž, jak už tady naznačil kolega Feri, není od rána jenom tady v Poslanecké sněmovně u těchto tisků, ale on byl i na vládě, protože ten případ, kterého jste si určitě mnozí všimli, těhotné vražedkyně Janákové – jméno už tady několikrát zaznělo, tak je zbytečné to nějak maskovat – začal už někdy v červnu, kdy médií proběhl ten případ, že žena, která byla odsouzena myslím na třicet let za opravdu úkladnou vraždu, tak po nějakém roce ve vězení otěhotněla, a protože zákon říká zcela jasně a bez výjimek, že když otěhotní odsouzená, tak po dobu těhotenství plus do roku dítěte musí být propuštěna. A soudci tak postupovali podle zákona, jak jim ukládal, a sami se ale podivili nad tím, že u takto nebezpečného člověka – protože ty posudky u odsouzené říkaly, že ten čin může zopakovat, že prostě nemůžou konat jinak a musí ji pustit na svobodu. Což vyvolalo zcela přirozené reakci v místě, kde žila, a v jejím bydlišti, ať už to byla postupně Jilemnice, Vrchlabí nebo nakonec myslím, že byla vzata do vazby v Lomnici nad Popelkou, kde se pohybovala. Lidé ji v místě znali, věděli, že jde o tuto odsouzenou, její tvář proběhla médií, a přirozeně měli obavu o svůj osud.

Na konci června se to otevřelo, ale ministryně spravedlnosti řekla, že nebude ad hoc měnit zákon kvůli jednomu případu. Proto jsme se toho tehdy ujali, skupina poslanců, která předložila tisk 551. Zastupovali tam předsedové klubů sociální demokracie, Pirátů, TOP, KSČM, SPD, Starostů, plus další poslanci připodepsali. Ten zákon jsme předložili vládě a vláda 31. července – a teď se dostávám k těm absurditám, které nás tady teď potkaly, a vlastně úplně nevím, jak se s nimi vyrovnat a jak v tom dále postupovat. S tímto návrhem, sněmovním tiskem 551, který řeší stejnou materii, těhotnou vražedkyni, tak vláda vyslovila souhlas, bez připomínek,

bez jakéhokoli dalšího slova. Prostě řekla souhlasím, a to včetně toho, že i ten tisk 551 je navržen v devadesátce, to znamená, že může být schválen na dnešní schůzi.

U tisku 657, který předložila širší skupina poslanců, který tuto materii řeší daleko, daleko komplikovaněji, už vláda nevyslovila své souhlasné stanovisko bez připomínek. Ona přímo v tom stanovisku říká, že v zájmu jeho budoucí bezproblémové aplikace bychom měli zvážit v dalším legislativním procesu provedení některých níže uvedených dílčích úprav předloženého návrhu zákona. Toto je stanovisko vlády k tomu tisku 657, který teď projednáváme, který je také navržen schválit v devadesátce, ale jsou tam konkrétní připomínky, které by měly být upraveny. Toto je stanovisko k tisku 551 vlády, který řeší stejnou materii a kde žádné připomínky nejsou.

To, že tady hromada lidí investovala moře času, energie, peněz do toho, že jsme vytvářeli další návrh, byť už k návrhu poslaneckému byl souhlas vlády, nechám stranou. Ale my jsme teď v situaci, kdy máme u zákona, který od vlády dostal připomínky, a máme ho schválit v devadesátce, a tím, že ho schválíme – to je tisk 657 – tak se nedostaneme k hlasování o tisku 551, který byl vládou schválen úplně bez připomínek.

Já chápu, že jsme tady rozdělení na opozici a koalici, a tím pádem nějaká politika tady vždycky probíhá a někdo to musí vyřešit, aby mohl říkat, že on občanům pomohl, ale tady se to fakt dostává do absurdní roviny, totálně absurdní roviny, protože vláda v červenci vydá své stanovisko bez připomínek, v říjnu je předložen návrh a v prosinci vláda předloží stanovisko s připomínkami ke stejné materii, stejnému tisku. Děláme dvakrát práci, složitě práci, a dneska jsme v situaci, kdy Sněmovna by měla hlasovat prvně o návrhu, který je od vlády připomínkovan, a o tom, který není připomínkovan, o tom hlasovat vůbec nebudeme. Přijde mi to jednak zbytečné a jednak složité.

Ono to stanovisko vlády je svým způsobem pochopitelné, protože když se podíváte na řešení podle tisku 551, tak ten pouze říká, že tam, kde soudci dodnes museli pustit, tak do budoucna budou moci pustit. Bude čistě na rozhodnutí soudců, aby posoudili veškerou materii, co všechno kolem, veškeré okolnosti případu, technického zabezpečení, zdravotního stavu – a do konkrétna do neřeší. Prostě tisk 551 říká: my vám, soudci, věříme, že v těch pár desítkách případů ročně, a možná jich ani desítky nebudou, rozhodnete prostě správně.

Ten poslanecký druhý návrh, 657, ale není asi potřeba zastírat, že byl vypracován za úzké spolupráce s Ministerstvem spravedlnosti, to řeší na šesti, sedmi, osmi, devíti stránkách do detailu, když, jaký trest, jak má postupovat, jaké bude zázemí, kdo se kde čeho zúčastní, kam přistoupí, kam se může přivolat – vlastně kvůli pár případům ročně dost razantně zasahujeme do zákonů ,a když prostě měníte několik zákonů změnami, které vám vydají na několik stránek, tak je přirozené, že to stanovisko vlády asi nebude tak zcela bez připomínek a jednoduché.

Osobně mně pořád přijde, že je lepší řešit to tím úplně nejjednodušším způsobem, jde skutečně o pár případů ročně, a jenom těm soudcům dát šanci zvážit situaci a věřit jim, že rozhodnou podle svého nejlepšího svědomí a všech informací, které mají, než

jim vlastně diktovat, jak mají rozhodovat, a limitovat je. Protože se obávám, že u toho vládního návrhu se nám lehce může stát, že pak dojde k tomu, že tou složitou úpravou, tou kauzální úpravou mnoha paragrafů zjistíme, že jsme tam ještě na něco zapomněli. Ostatně vláda to ve svém stanovisku už říká, že jsme na něco zapomněli a že bychom ještě měli upravit.

Tak já bych jednak chtěl navrhnout, abychom – protože jde o stejnou materii u těch tisků 551 a 657 – spojili rozpravu. To je jeden návrh. A druhý návrh, který bych dal následně, ale fakt záleží na zvážení, tak já myslím, že vzhledem k jednoduchosti a k tomu, že je tam vládní stanovisko souhlasné bez připomínek, tak bychom prvně měli hlasovat o tom, kde vláda neměla žádné připomínky, o tisku 551. V případě, že to neprojde Sněmovnou, tak budeme mít v záloze ten tisk 657, kde jsou připomínky vlády, ale pokud to schválíme v devadesátce, tak je bude muset řešit Senát. A to je taková zvláštní konstrukce, kdy budeme odesílat do Senátu zákon, u kterého budeme říkat: víme, že je potřeba ho opravit, Senáte oprav ho, vrať nám ho, my ho schválíme v tom tvém znění. Co když Senát neopraví jenom to, co po něm chceme, co když tam přidělá něco dalšího? Můžeme se dostat do komplikované situace.

Takže teď, když to úplně dokreslím procesně, pokud bychom první hlasovali 657, pošleme ho do Senátu, nevíme, co se nám vrátí, nevíme, jak budeme hlasovat. Pak bude jediné logické ten tisk 551 přerušit do doby ukončení legislativního procesu 657. Jenom k tomu chci říct, že nám to bude trvat další měsíce a roky a nevylučuje se další těhotenství dalších odsouzených včetně paní Janákové. A já myslím, že to relativně spěchá a hoří a že bychom to měli vyřešit, zvlášť když k tomu je souhlasné stanovisko vlády, co možná nejrychleji.

Takže můj návrh je na sloučení a v rámci hlasování hlasovat první o 551, byť nevím, jestli se tím nedostává mimo možnosti jednacího řádu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Procesní návrh jsem zaznamenal. Jenom jsem spíš toho názoru, že jestliže je dané pořadí bodu, tak je dané i pořadí hlasování poté. I když sloučíme rozpravu, tak budeme první hlasovat ten tisk 657, až poté 551.

S náhradní kartou číslo 15 hlasuje paní poslankyně Valachová.

Padl návrh na sloučení rozprav bodů 177 a 161. Faktická poznámka pan poslanec Farský, poté je přihlášen s faktickou pan poslanec Feri.

Poslanec Jan Farský: Omlouvám se. Víím, že těch zmatků po ránu je tady dost, možná to ale zjednoduším. Protože když podám návrh na přerušení tisku 657 do projednání 551, tak to bude vlastně vyřešené, a když to neschválíme, pokračujeme v 657, když to schválíme, přecházíme k 551, a pak bychom se v případě neschválení vrátili k 657. Takže procesně tedy stahuji svůj návrh a navrhuji přerušení tisku 657 do projednání tisku 551.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je to tak. Myslím si, že tohle bude asi pro účely vašeho návrhu ten nejlepší postup. Zavolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat o přerušení bodu 177 až do úplného projednání sněmovního tisku 551. Návrh na odhlášení, kterému jsem právě vyhověl. Řekneme, že počet hlasujících je už ustálený.

Zopakují, hlasujeme o přerušení tohoto bodu až do projednání tisku 551.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 127, přihlášeno je 151, pro 55, proti 15. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Feri stáhl svoji faktickou poznámku a je zde faktická poznámka pana poslance Kasala. Nebo je to jenom omyl při manipulaci se zařízením? Nehlásí se pan poslanec Kasal, takže... tak tam bylo jenom něco špatně při hlasování.

Máme tady návrh na sloučení rozprav. To je další návrh, o kterém je třeba hlasovat – kdo souhlasí s tím, aby byly sloučeny rozpravy u bodu 177 a 161.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 128, přihlášeno je 152, pro 58, proti 2. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dovolte mi přečíst omluvu. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání do 10.30 z pracovních důvodů.

Do této chvíle nezazněla námitka proti projednávání § 90 odst. 5. Já tedy definitivně končím rozpravu a přednesu návrh usnesení:

"Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 657 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 129, přihlášeno je 154, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Zahajují tedy podrobnou rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo ze strany navrhovatele. (Ne.) Ze strany zpravodaje? (Není.) Není tomu tak. Žádné další návrhy nebyly předneseny. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Petra Sadvorského, Andrey Babišové, Pavla Žáčka, Radka Rozvorala, Zdeňka Ondráčka, Tomáše Vymazala, Dominika Feriho, Jana Chvojky, Karla Raise, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 657."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 130, přihlášeno je 155, pro 148, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatují, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a projednávání končí. Všem vám děkuji.

Nyní se tedy musím vypořádat s tím druhým návrhem. Otevírám bod číslo

161.

Návrh poslanců Jana Farského, Jana Chvojky, Jakuba Michálka, Miroslava Kalouska, Pavla Kováčika, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 551/1.

Poprosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Jan Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážená kolegyně, já vás už s tím nebudu zdržovat. Odeslali jsme řešení materie v předchozím tisku 657 do Senátu a myslím, že představovat je to zbytečné. Akorát co se týče toho procesu, tak budu navrhopvat přerušení tohoto tisku do ukončení legislativního procesu tisku 657. Tím nám tady zůstane záložní řešení, kdyby to kdekoliv v tom jejich legislativním procesu někde padlo z nějakého důvodu. Takže budu navrhopvat přerušení do ukončení legislativního procesu tisku 657.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Chápu to tak, že se přihlásíte ještě, až otevřu rozpravu, a ten návrh přednesete? Děkuji. Vzhledem k tomu, že i u tohoto tisku je zpravodajem pro první čtení pan poslanec Blažek, který bohužel není přítomen, musíme si napřed odhlasovat změnu zpravodaje. V tomhle případě už máme ověřeno, že pan poslanec Ondráček není mezi navrhovateli a dobrovolně se hlásí do pozice zpravodaje.

Budeme tedy hlasovat o změně zpravodaje, aby se zpravodajem pro první čtení tohoto tisku stal pan poslanec Zdeněk Ondráček.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 131, přihlášeno 156, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosim nového zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. V podstatě navážu na slova předkladatele. Je zbytečné, abychom tento návrh dále diskutovali, nebo resp. se o něm obšírně zmiňovali. Přikláním se k navrženému postupu, který říkal pan kolega, a navrhuji totéž, přerušení do ukončení legislativního procesu předchozího bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je v tuto chvíli jako první přihlášen pan poslanec Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Já jen navážu na to, co jsem říkal v předchozím bodu. Tím pádem, že jsme schválili ten předchozí bod, tak bych chtěl požádat pana navrhovatele, zástupce navrhovatele toho předchozího tisku, kolegu Sadovskeho, jestli by o tom stanovisku vlády zpravil a upozornil na to senátory, protože to bude vlastně jediná šance, kde se to dá opravit. A já myslím, že až tam půjdeš, že to můžeš panu Antlovi říct.

Předseda PSP Radek Vondráček: Mým prostřednictvím, děkuji, když se budete oslovovat.

Své vystoupení avizoval ještě pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Navrhuji tedy přerušení tisku 551 do doby ukončení legislativního procesu sněmovního tisku 657.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. O tomto návrhu dám bezprostředně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, přihlášeno 157, pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přerušuji tento bod a budeme pokračovat dle schváleného pořadu.

Otevírám bod číslo

162.

Návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 557/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 557/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele paní poslankyně Jana Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, krásné dopoledne dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s návrhem novely Ústavy České republiky týkající se článku 43. Poprvé to bylo v roce 2016 a debaty odborné i politické potvrdily, že změna bezpečnostního prostředí skutečně vyžaduje novelu předmětného článku naší Ústavy, především oblasti vysílání sil. Jsem ráda, že můj návrh podpořily desítky z vás napříč politickým spektrem a následně vláda dala návrhu doporučující stanovisko. To jasně dokazuje, že se nejedná o nějaký rozmar či nepromyšlený krok, ale o něco, co bude v důsledku ve prospěch bezpečnosti této země a jejích občanů.

Chci vás ubezpečit, že návrh je plně konformní s našim ústavním pořádkem i mezinárodním právem.

Nejprve pár slov k historii předmětného článku. Původní článek 43 v odstavci 2 hovořil o tom, že – teď cituji: "Vyslat ozbrojené síly mimo území České republiky lze jen se souhlasem obou komor." V roce 2000 došlo k novele, která reagovala mimo jiné na vstup České republiky do NATO a která předmětný článek výrazně rozšířila ze dvou odstavců na šest. Vymezila postup při vysílání ozbrojených sil České republiky a rozšířila postup pro přijímání cizích sil a jejich průjezdů a přeletů. Zároveň v odstavci 4 stanovila striktní podmínky, za kterých může vláda vyslat ozbrojené síly na 60 dnů bez souhlasu Parlamentu.

Předchozí novely, stejně jako ta nyní navrhovaná, jsou důsledkem změn bezpečnostního prostředí a nutnosti na ně reagovat. Je na nich dobře vidět vývoj uvažování o obraně a bezpečnosti od počátku devadesátých let minulého století, kdy zhroutené státy, terorismus, regionální šíření nestability, migrace, ale i potřeba odstrašení, nebyly vnímány jako zásadnější hrozby či jevy.

Co tedy navrhujeme? Po diskusích a provedených analýzách možností ve spolupráci s právníky, bezpečnostními experty i vojáky byla zvolena varianta zjednodušení stávající úpravy článku 43. Především ze čtvrtého odstavce budou vypuštěny podmínky, které omezovaly vládu při vysílání ozbrojených sil na 60 dnů. Nově by tedy vláda mohla vyslat síly do zahraničí dle svého uvážení, nicméně zůstává nadále povinnost informovat Parlament, který může toto rozhodnutí zvrátit.

A jaké jsou výhody pro tuto změnu? Podle současné úpravy není možné vyslat vojenské jednotky na záchranu rukojmí zadržovaných v zahraničí bez předchozího souhlasu Parlamentu České republiky. Vzhledem k tomu, že taková akce musí probíhat v utajení a hrozí nebezpečí z prodlení, je její provedení jen těžko představitelné. Představitelé České republiky se opakovaně zavázali k naší účasti v silách velmi rychlé reakce. Tyto jednotky musí být schopné vyrazit dle potřeby v řádu desítek hodin, což potřebný schvalovací proces prakticky také neumožňuje. A vlastně když jsme schvalovali ten poslední mandát, tak jsme tam nechávali jakýsi bíančo šek.

V případě schválení změny bude vláda moci vyslat bez odkladu vojenské jednotky do operací Evropské unie či Organizace spojených národů, a přispět tak k urychlenému řešení krizových situací vojenského i nevojenského charakteru, např. zabránění zhroutení nějakého státu v Evropě blízkých regionech, což by mohlo vyvolat nestabilitu v daném regionu, způsobit migrační vlnu do Evropy atd.

Další změnou, kterou návrh obsahuje, je, že vláda bude moci rozhodovat o přeletěch a průjezdech ozbrojených sil cizích států hromadně a o způsobu povolování těchto pohybů. Dosud praxe fungovala obdobně, ale text Ústavy jí bohužel neodpovídá. Vláda podle něj má povinnost o těchto svých rozhodnutích informovat Parlament, který je může zrušit, ale vzhledem k tomu, že přeletů a průjezdů jsou stovky či tisíce, nemůže tak prakticky činit u každého jednoho zvlášť, jak z textu Ústavy vyplývá, a informuje o nich komory Parlamentu en bloc. Jde tedy o sladění Ústavy s praxí, protože skutečně množné číslo tam není, je tam číslo

jednotné. Důležitou skutečností je, že kontrolní role Parlamentu, tedy obou našich komor, zůstává zachována, protože jej vláda vždy musí bez zbytečného odkladu informovat a jakákoliv z komor může nadpoloviční většinou všech členů rozhodnutí vlády zrušit.

V rámci debaty politické, odborné i laické se objevuje k zamýšlené novele několik výhrad, a tak bych k nim také ráda něco uvedla. Možná tím třeba odradím některého z kolegů od vystoupení. Neodradím, ale každopádně budu informovat ty z vás, kteří jste se tomu třeba nevěnovali tak jako já nebo někteří kolegové z výboru pro obranu.

Na prvním místě tedy to byla obava, aby vláda nezneužila volné ruky, kterou odstraněním podmínek pro vysílání sil na 60 dnů dostane. Zaprvé, těžko se dá předpokládat, že by bylo možné během 60 dnů naplánovat a provést rozsáhlejší vojenskou operaci v zahraničí. Zadruhé, vláda může příslibit v případě potřeby NATO, Evropské unie či OSN vyslání českých vojáků a může díky 60dennímu oknu vyslat do zájmové oblasti například průzkumné týmy, ale bude muset informovat Parlament a pro větší nasazení si vyžádat jeho souhlas. Zatřetí, vláda se může rozhodnout pro operaci menšího rozsahu, která se bude dát zvládnout během 60 dnů, ale opět musí jít raději dříve než později do Parlamentu pro souhlas. Začtvrté, nedá se předpokládat, že by se vláda, která existuje s důvěrou Sněmovny, se rozhodla spáchat politickou sebevraždu a provedla vojenskou operaci v zahraničí bez předchozích politických konzultací a zajištění si podpory.

Další obavou, kterou jsem se někde dočetla, je, že akce například na záchranu rukojmí bez souhlasu státu, kde by k ní došlo, bude porušením mezinárodního práva, či dokonce agresí. Jak uvádí ústavní právník pan doktor Jan Kudrna s odkazem na odbornou literaturu, mezinárodní právo veřejné například nepovažuje za legální použití síly za účelem ochrany vlastních občanů na území cizího státu i bez jeho souhlasu. Konec citace. To znamená, že pokud by k takové situaci došlo, nebude se jednat o porušení mezinárodního práva, navíc již bylo možné zaznamenat případy, kdy stát, ve kterém k únosu došlo, dal domovské zemi unesených občanů volné pole působnosti k provedení operace, neboť dotyční byli v rukou zločinecké organizace a sám tento stát neměl potřebné kapacity k osvobození.

Třetí a hlavní obavou, jsem se dočetla, je, že vláda bude moci zneužít své pravomoci a legálně pozvat zahraniční vojáky do České republiky s nějakými nekalými úmysly. Opět se dá odkázat na to, že pokud by vláda neměla zajištěnou politickou podporu pro něco takového, spáchala by politickou sebevraždu, a že stále platí omezení 60 dní a také možnost zrušení rozhodnutí nadpoloviční většinou jedné z komor Parlamentu. Samozřejmě může se objevit vláda, která se rozhodne jít mimo ústavnost. Ale to může učinit již dnes a ani sebelepší a sebesilnější právní úprava není schopna zabránit zlovůli, pokud se někdo rozhodne, že nebude respektovat pravidla.

Žádám vás tedy o podporu navrhované novely, která, a o tom jsem skutečně přesvědčena, je ve prospěch bezpečnosti tohoto státu a jeho občanů, má podporu premiéra, má podporu vicepremiéra, má podporu Ministerstva obrany, a myslím si, že kolem šedesátky z vás, kteří jste zrovna byli přítomni v sále, když jsem sbírala

podpisy pod tento návrh, a zejména má kladné stanovisko vlády. Tuto normu navrhuji společně s mými kolegy, přestože já jako zástupkyně navrhovatelů, která tady před vámi stojím, jsem opoziční poslankyně a současná vláda není mou vládou, ale je to vláda České republiky a já se v politice vždycky snažím, abychom v oblastech obrany a bezpečnosti si nehráli na to, kdo z nás má jaké partajní tričko, ale abychom přemýšleli o budoucnosti nejenom České republiky, ale i o těch bezpečnostních otázkách do budoucna tak, že jsou skutečně v zájmu nás všech napříč politickým spektrem. A jednou je u vlády ten, podruhé tam bude onen, ale pokaždé toto ustanovení může ta vláda potřebovat. Dejme jí tu možnost.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Dominik Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, pro zpravodaje je to vždycky radost, když má pečlivého navrhovatele, který všechno dostatečným způsobem zmíní. Skutečně tento návrh se vydává třemi základními směry a upravuje tři základní oblasti. Tou první je pravomoc vlády při vysílání ozbrojených sil. Ústavodárce byl poněkud kazuistický a opravil to tak trochu řekněme pro potřeby praxe se ukázalo neobratně, nedostatečně. Další část se týká úpravy přeletů a přejezdů a poslední část parlamentní kontroly činnosti vlády. Jedná se o návrh široce konsenzuální a vláda vyslovila s tímto návrhem ústavního zákona souhlas bez připomínek.

Navržený garanční výbor je výbor ústavně-právní. Jako zpravodaj dávám ke zvážení příkázání ještě stálé komisi pro Ústavu, bývá to tu u ústavních zákonů dobrým zvykem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, zpravodaj má pravdu, že to je dobře připravený návrh. Dokonce i paní navrhovatelka, nebo zástupkyně navrhovatelů, má pravdu v tom, že jde teprve o druhou změnu Ústavy, článku 43. I to rozšíření z roku 2000 myslím pojmenovala správně. Ale zcela se vyhnula tomu, co je zásadním problémem tohoto problému, to znamená přesun principu parlamentní demokracie na demokracii v uvozovkách exekutivní, protože vyřazení Parlamentu je tam zjevné.

Paní navrhovatelka, nebo zástupkyně navrhovatelů, zcela vynechala to, jakým způsobem je v tuto chvíli upraven postup Parlamentu za situace, kdy dojde k ohrožení bezpečnosti státu. Ale absolutně se tomu vyhnula. Protože to je smysl vyřazení Parlamentu z rozhodování. A potom si tady následně do 60 dní dělejte, co chcete. Kdo vyhlašuje stav ohrožení, válečný stav? Přeci vláda. A ta ve chvíli, kdy ho nevyhlásí,

má potom volné ruce, aniž by se starala. On totiž Parlament nemusí být vyřazen a může být dosaženo těch okamžitých rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Takže neříkejme si, že to je tak nutné, protože Parlament se pomalu sejde. Prostě to není pravda. A to zamlčení, ta cenzura mlčením o tom článku, který to upravuje v jednacím řádu, mi opravdu vadí. Ale opravdu vadí!

Tak pro připomenutí, nebudu tedy citovat článek 43 Ústavy, ale vystačím si pro tu změnu charakteru České republiky z parlamentní demokracie na jakousi exekutivní demokracii, ocituji platný § 109m našeho zákona o jednacím řádu: "Je-li Sněmovně předložen návrh na vyhlášení válečného stavu, vyhlášení stavu ohrožení státu, vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu, zrušení nouzového stavu před uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen, vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytom ozbrojených sil jiných států na území České republiky, anebo na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodních organizací, již je Česká republika členem, v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu, rozhodne o něm ve zkráceném jednání."

A teď vám řeknu, co se všechno vyřazuje. Za prvé se vyřazuje § 51 o jednacích dnech. To znamená, že svolání Poslanecké sněmovny může udělat předseda, případně místopředseda ve chvíli, kdy je o to požádán, bez odkladu. Bez odkladu.

Je vyřazen dokonce i § 53 o jednacích hodinách. Čili neplatí od 9 do 21. Neplatí. Neplatí to, že jednáme od úterka do pátku, že pondělí jsou poslanecké dny. Může se jednat od pondělka do neděle, v kteroukoliv hodinu denní i noční. To je pravda.

Dokonce je vyloučeno i to, že nemohou být interpelace. Nelze přesunout body. Čili pokud by chtěl někdo tomu zamezit, tomu projednávání návrhu vlády, tak tak učinit nemůže. A nepochybuji o tom, že ti, kterým vyhovuje, že to rozhodnutí nebude rozhodnutí Parlamentu, ale že změní charakter republiky, no to samozřejmě některým vyhovuje.

A jak praví jedna krásná česká pohádka, když ti králové jsou dotazováni, aby s tou válkou něco udělali, tak jejich poradci si svléknou civilní šat, vezmou si generálské uniformy a rozhodují o válce. Tohle je smyslem toho návrhu zákona. Vyřadit Parlament z rozhodování a postavit ho před hotovou věc. Nejde o čas. Nejde o věci, které bychom nemohli rozhodnout, ale jde o to, aby tento Parlament nebo jakýkoliv Parlament po volbách byl vyřazen z rozhodování. A to, že jste to v důvodové zprávě zamlčeli, že se k tomu ani zpravodaj nevyjádřil, mě jenom utvrzuje v tom, že chcete parlamentní demokracii změnit. A s tím já nemohu zásadně souhlasit! S tím jste se nevypořádali, návrh to neobsahuje a při jednání jste to zamlčeli.

Nezlobte se na mě, to je nechutné jednání vůči této Sněmovně! Já s takovým návrhem změny Ústavy souhlasit nemohu a také nikdy nebudu. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen poslanec Vích.

Poslanec Radovan Vích: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte, abych vyjádřil stanovisko poslaneckého klubu SPD k této věci.

Podle našeho názoru ta předkládaná novela Ústavy v současné době není zapotřebí. My zastáváme názor, že dnes již můžeme vyslat naše vojáky na 60 dnů do zahraničí s omezením na závazky plynoucí z mezinárodních smluv, a sice na záchranné a mírové operace v rámci živelních pohrom a ekologických havárií. Uvedený návrh Ústavy, tak jak tady zazněl a tak jak byl popsán, by podle našeho názoru vytvářel podmínky a možnosti, jak zatáhnout Českou republiku do válečného konfliktu, a to je pro nás nepřijatelné. Chtěl bych říct, že novelizace článku 43 Ústavy tak, jak je navrhovaná, by umožňovala vládě České republiky v podstatě vyslat vojáky z jakýchkoli důvodů a kamkoli. A znovu opakuji, to je pro nás nepřijatelné, včetně návrhu prodloužení doby na projednání v Parlamentu České republiky. Navíc třeba později se může ukázat, že se jednalo o nějakou provokaci. Takže k argumentaci případné záchrany českých občanů v zajetí bych chtěl říci, že podle našeho názoru tu situaci, kterou se ústavní novela zabývá, je možné řešit jiným způsobem, a sice prostřednictvím specializovaných útvarů bezpečnostních sborů, a nikoliv pro tento účel používat armádu České republiky.

Takže jenom na závěr – kategorické ne. Poslanecký klub SPD tento návrh, změnu článku 43 Ústavy, nepodpoří. Děkuji za pozornost. (Potlesk z poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek do obecné rozpravy.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, pan předseda Filip vidí v tomto návrhu zásadní okleštění parlamentní demokracie. Já si to nemyslím. Pouze prostě některé kompetence vykonává vláda, některé kompetence vykonává Sněmovna. To, že přesuneme tuto kompetenci na vládu, která vychází z voleb a opírá se o důvěru Poslanecké sněmovny, nevidím jako okleštění parlamentní demokracie, spíš zpřehlednění současného systému.

Vezměme si to na běžnou praxi. Vládne nám vláda s podporou Komunistické strany Čech a Moravy. V okamžiku, kdy vláda chce plnit naše spojenecké závazky a předkládá do Sněmovny návrh na vyslání našich jednotek, ti, kteří celou dobu tuhle vládu drží u moci, si umyjí ruce a předpokládají, že odpovědná opozice v tomto případě vládu podpoří. A pak komunisté chodí a říkají: To je proti naší vůli a my za to neneseme žádnou odpovědnost. To té vládě podpořila opozice.

Dojde-li k takovéhle změně, bude to mnohem přehlednější a skutečně i poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy získá mnohem větší vliv na podobné rozhodnutí, protože nic jim samozřejmě nemůže bránit říct vládě: Jestli někam ty jednotky vyšlete, my vám okamžitě odepřeme důvěru a dáme návrh na hlasování nedůvěry do Poslanecké sněmovny. Pak tedy se musí vláda rozhodnout, co je pro ně v danou chvíli silnější.

Takže my tady prakticky pro tuto Sněmovnu, ale i pro všechny další Sněmovny, které by byly konstruovány podobně, dáváme mnohem větší parlamentní pravomoc poslaneckým klubům, které jsou připraveny podporovat vládu, ale v otázce vysílání našich jednotek si umyjí roce a nechají to na opozici. Tak to ne. To není fér. A já si myslím, že schválením tohoto návrhu parlamentní demokracie okleštěna nebude, ale bude naprosto jasné, kdo nese odpovědnost za příslušná rozhodnutí. Tu odpovědnost ponese vláda a ti poslanci, kteří vládu podporují. A to je fér.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále je do rozpravy přihlášen poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, já vnímám skutečnost, že tak jak tady bylo skutečně řečeno popravdě předkladateli předloženého návrhu, se nejedná o návrh nový. Hovořilo se o něm mnohokrát v dřívějších volebních obdobích a v tom sedmém volebním období skutečně byl tento návrh pod tiskem devět set padesát šest předložen do Poslanecké sněmovny. A tehdy jeho předkladateli byli Jana Černochová z Občanské demokratické strany, pan Ivo Galab z KDU-ČSL, Jan Hamáček ze sociální demokracie, David Kádner z hnutí Úsvit, Martin Stropnický z hnutí ANO a Marek Ženíšek z TOP 09. To v podstatě koresponduje s rozložením politických sil a současných předkladatelů také z různého spektra politických sil. Vnímám, že Komunistická strana Čech a Moravy bude v tento moment asi jedna z mála politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně a vůbec v Parlamentu České republiky, která bude mít velké výhrady vůči předloženému návrhu zákona.

Ale chtěl bych tady navázat i na to, co už tady zaznělo. Ta novela se tváří velice nevinně, pragmaticky a říká: Dejme vládě pravomoc vysílat ozbrojené síly České republiky za hranice České republiky za určitých situací, v určitých momentech, aniž k tomu budeme potřebovat bezprostředně svolávat Poslaneckou sněmovnu, a to na dobu delší 60 dnů. Ale pak tady totiž nastupují ty další zákony, jako je jednacím řád Poslanecké sněmovny, Ústava samotná, které říkají něco jiného. A fakticky skutečně může dojít k tomu, že o vysílání vojsk do zahraničí za jakýmkoli účelem, protože ta díkce a výčet je poměrně široký, tak jak je v Ústavě stanoven, může dojít pouze za souhlasu vlády. Souhlas Sněmovny nebude momentálně k dispozici, bude odkládáno různými způsoby projednávání v této Sněmovně a bude se tak vlastně dít na základě moci výkonné. A my si musíme klást otázku, jestli tedy zůstáváme republikou parlamentní, poloparlamentní s prezidentským systémem, nebo republikou, která také existuje ve světě, kde určitý podíl moci, a ten rozhodující podíl moci, má moc výkonná v osobě předsedy vlády, a ta se jen sporadicky v případech, kdy žádá o důvěru nebo třeba o státní rozpočet, musí ucházet o důvěru Sněmovny jako takové, jako jejího celku.

Tato otázka je nesmírně choulostivá a nezapírám, že Komunistická strana Čech a Moravy má velký problém s jakýmkoli vysíláním našich vojáků a ozbrojených sil bez mandátu Rady bezpečnosti OSN do zahraničí, že máme problém i s tzv. misemi, které

se dějí v rámci našeho členství v Severoatlantické alianci, a svět kolem nás ukazuje, že jakékoliv angažmá cizích ozbrojených zahraničních sil kdekoliv ve světě je vždycky choulostivou záležitostí a každý tlak vyvolává protitlak a není to zrovna vždycky v zájmu a bezpečnosti České republiky. Takže vláda může plně rozhodovat, aniž bude respektovat zájmy České republiky.

Já rozumím, že souhlas dalo Ministerstvo obrany i předseda vlády Andrej Babiš, který si tím otevře, pokud zákon bude schválen, široké pole působnosti a bude moci kdekoliv v Evropské unii při jednání se spojenci, Spojenými státy americkými i s jakýmkoli dalšími státy slibovat v podstatě cokoliv, o čem bude přesvědčen, že mu projde vládou. Souhlas Parlamentu bude následný. Já bych skutečně v této situaci varoval před tím, abychom sahalí tímhle způsobem do Ústavy České republiky. Myslím si, že i současná dikce článku 43 bez úpravy odstavce 4, bez úpravy odstavce 5 a odstavce 6 dostatečně umožňuje vládě operativně reagovat na různá bezpečnostní rizika v zahraničí a není k tomu třeba, aby se této povinnosti z milosti, v dobrém účelu zbavoval Parlament České republiky.

Myslím si, že není ani správné ono odůvodnění, že se dá konstatovat, že v zásadě existuje politická podpora pro změnu napříč politickým spektrem a že tato podpora se opírá o odbornou debatu, ze které je patrné, že existuje důvod ke změně, protože předmětná ustanovení ne zcela vyhovují současné bezpečnostní situaci, jelikož vycházejí především z praxe a z hrozeb 90. let minulého století, a konečně i z veřejných vyjádření našich představitelů. Vezmeme si současnou situaci v Iráku, vezmeme si současnou situaci v Afghánistánu a vezmeme si současnou situaci v Mali. Ani jeden z těchto důvodů není důvodem, kde by vláda měla rozhodovat a zavlékat Českou republiku do těchto válečných dobrodružství.

Já bych si dovil tady za Komunistickou stranu Čech a Moravy i sám za sebe navrhnout zamítnutí předloženého návrhu zákona. Pokud neprojde, tak vrácení předkladateli k přepracování. A pokud ani toto neprojde, tak alespoň prodloužení o 20 dnů k projednávání v této Poslanecké sněmovně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Kobza. Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, já bych k předloženému zákonu přednesl dvě faktické námitky. První, že v případě záchrany, řekl bych násilné záchrany našich občanů unesených někde v komplikované oblasti s odvolávkou na mezinárodní právo mi přijde minimálně nekvalifikované, protože úplně neguje a nebere v potaz za prvé místní zákony, které tam platí, a v případě rozsáhlých kmenových oblastí nebere ohled na kmenové zvyklosti a kmenové zákony.

Já si myslím, že tento zákon je zbytečný. Souhlasím s tím, že už je dostatečně ošetřen. A pakliže bychom chtěli něco udělat pro záchranu našich občanů, kteří ve své, řekněme, naivitě cestují do oblastí, kam rozumný člověk nejde, jak ukazuje případ obou unesených děvčat z Balúčistánu, tak při rozsáhlé kmenové oblasti, která

je srovnatelná s rozlohou České republiky, násilná záchrana nepřichází do úvahy. Naopak si myslím, že tam je velmi důležité podpořit anebo posílit úlohu diplomacie, protože tam přicházejí v úvahu právě jenom diplomatická řešení, která vycházejí z místních podmínek, vycházejí z místních zákonů a především vycházejí z možnosti jednání s místními náčelníky, kteří daleko snáz mají přehled o tom, kde se ti dotyční nacházejí a jakým způsobem je možno řešit jejich osvobození. Takže bych se přikláněl k tomu naopak (upozornění na čas) posílit úlohu diplomacie.

Děkuji, pane předsedající.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Růžička.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych z tohoto místa chtěl poděkovat kolegům z ODS, že tento návrh zákona předřadili a že se dostal na pořad této schůze. O tomto zákoně jsme na výboru pro obranu vedli dlouhou debatu. Jednali jsme s řadou právníků, jednali jsme s ústavními právníky, tak aby tento návrh byl zcela komfortní a aby vyhovoval jak Ministerstvu obrany, tak politické reprezentaci tady ve Sněmovně. A já myslím, že návrh, který teď projednáváme, je velice vyvážený.

Ministerstvo obrany, potažmo Armáda České republiky, na tento zákon již několik let netrpělivě čeká.

Já bych se nepouštěl do debaty, jak takticky někoho osvobozovat a jestli to je porušení toho anebo onoho. Víte, někteří lidé, nebo některé strany tady ve Sněmovně mluví o boji proti terorismu, co bychom měli dělat jako vláda, co děláme málo, co děláme špatně. Lidé dostanou masáž, potom dojdou k trati, pokácejí tam několik stromů a myslí si, jak ten boj proti terorismu je úžasný. A přitom když teď můžou aspoň maličko tomu pomoci, protože velice dobře všichni, kteří tento zákon předkládají, vědí, proč ho předkládají, tak to tady zpochybňují. To, že to zpochybňuje komunistická strana, dobře, to už je její folklór. Ale u SPD mě to docela mrzí, protože jak Tomio Okamura říkal, pan plukovník Vích byl přece ve strukturách a ví, jak to tam funguje. Tak by bylo dobré, kdyby i ostatní členy z klubu SPD informoval o tom, jak to ve skutečnosti je, a neřikali tady nepravdu. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan místopředseda Filip. Registruji přihlášku s přednostním právem, pan předseda Fiala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Jen fakticky. Jestli tady něco předkládáme, vyhrazuji si to, aby někdo považoval za folklór. Já tady argumentuji Ústavou a argumentuji i tak, že vytýkám tu změnu, kterou tady přinášíte, v charakteru České republiky. Tady už jednou byla rychlá novela Ústavy s přímou volbou prezidenta. A pak ti, kteří pro to hlasovali, najednou navrhnou nepřímou. Tak

ono to není folklór. Ono je o tom, jestli tato republika má přejít z jednoho systému řízení do druhého. A já jsem přesvědčen, že parlamentní systém je lepší než exekutivní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Vích.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych reagoval na poznámku pana kolegy Růžičky. Já bych ho chtěl ujistit, že opravdu naši poslanci jsou informováni ode mě o tom, jak to ve strukturách NATO funguje, takže můžete být v klidu, pane poslanče. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já se taky chci vyjádřit prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Růžičkovi. Víte, vy říkáte, že říkáme nepravdy, že právníci na tom seděli, že právníci na tom neshledávají nic špatného. Nám je ale úplně jedno, co na to říkají právníci. Pro nás je důležitý jiný fakt – že tady něco fungovalo, bylo tady součástí Ústavy a že ta hranice toho, kdy se stát dostane do války – do války –, je tak neuvěřitelně tenká, a je jedno, jestli je to Babišova vláda, nebo nějaká jiná, která přijde po ní, ta hranice je tak neuvěřitelně tenká, že my si to na zodpovědnost nevezmeme. A chceme, aby to nebyla ani zodpovědnost přímo vlády, aby to byla zodpovědnost minimálně celé Poslanecké sněmovny. To je přece, myslím si, důležité. Zlobbovat jednoho člověka, dva nebo tři není takový problém a ty mezinárodní tlaky jsou tak obrovské, tak obrovské, že si myslím, že některá vláda ještě může být ráda, že bude moci říct, že o tom musí rozhodnout Parlament České republiky a ne vláda.

já za SPD navrhuji, dávám procedurální návrh na zamítnutí. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, návrh předložil už pan poslanec Grospič, takže se připojujete k tomuto návrhu. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové, dovolte mi, abych stručně poreferoval o postoji pirátského klubu k tomuto návrhu poslaneckému. My jsme k němu přistoupili s otevřenou hlavou, důkladně jsme si jej prostudovali a vnímáme, že tento návrh zákona řeší dvě otázky. Jedna je ta otázka v článku 43 v odstavci 4 a další jsou ty dva body, které řeší přelety, přejezdy. A s tou úpravou těch přeletů,

přejezdů my se shodujeme. My s tím souhlasíme, protože to do určité míry narovnává tu současnou praxi a ukazuje se a vidíme, že dlouhodobě v tom není problém.

Když jsme se ale zamýšleli nad tím, co by vlastně znamenalo vyškrtat ty důvody, které jsou dneska uvedeny v Ústavě, na základě kterých může již dnes vláda sama o sobě vyslat na 60 dní vojáky ven do zahraničí, nasadit Armádu České republiky, tak nás to nepřesvědčilo. A pointa je taková, že my nebudeme nyní hlasovat proti tomu zákonu, to znamená, nebudeme hlasovat pro zamítnutí a tak dále, ale budeme chtít přeložit pozměňovací návrhy, které nějakým způsobem rozšíří ty podmínky, nicméně nedají vládě bílko šek. A pak se tedy uvidí ve třetím čtení, jak se Sněmovna rozhodne.

Ty důvody pro jsou, v té důvodové zprávě se hovoří vlastně o několika důvodech a ten hlavní důvod je terorismus, jako další důvody se uvádí migrace a pak se tam argumentuje Very High Readiness Joint Task Forces, to znamená, to jsou Síly rychlé reakce NATO. Kdybych to měl vzít postupně, tak musím uznat, nebo uznáváme, že vlastně podle dnešního právního řádu Česká republika nemůže vyslat komando tohoto typu, aby provedlo tu operaci, vojenskou operaci. A tam shledáváme určitou relevanci.

Já bych chtěl říct, že my dnes již máme nasazena vojska v Afghánistánu, v Mali, v Pobaltí, měli jsme stíhačky na Islandu, a v situaci, kdy na základě dlouhodobého mandátu máme nasazenu armádu, je potom prakticky velice jednoduché, pokud by platil ten článek Ústavy v té upravené podobě, tam poslat ještě pár dalších vojáků do lhůty 60 dnů, protože už tam veškeré zázemí mají, účastnit se nějaké operace, pro kterou ten mandát nebyl schválen, například bojové operace, a pak je zase stáhnout. Bude to úplně v pořádku, protože to bude v těch 60 dnech, a Parlament se zpětně dozví, že tedy proběhly nějaké bojové operace, ale vlastně budou uskutečněny díky tomu, že tam probíhala, řekněme, mírová nebo nějaká pomocná mise, tak jak je to například dneska v Afghánistánu, asistenční mise. Takže vystavit ten bílko šek mi přijde opravdu, opravdu nebezpečné.

Další argumentace byla, v té důvodové zprávě je, na základě migrace, ale když se podíváme, jak byla řešena migrace v tom krizovém roce 2015, tak se to dělo skrze policejní spolupráci. Já nevím o tom, že by se někde nasazovala armáda na ochranu hranic, protože ten problém byl z oblasti bezpečnosti policejního typu, prostě zabezpečení hranic, i když tam třeba stavěli různé bariéry fyzické, fyzické zabezpečení těch hranic, protože opravdu migrant nejsou vojenská hrozba a ten scénář, kdy by se musela nasazovat armáda, je vlastně neuvěřitelně extrémní, a armáda není primárně určena na řešení migrační krize jako takové.

A co se týče sil vysoké reakce NATO, tak ty jsou určeny pro situaci, kdy opravdu velice rychle dochází k nějaké vojenské eskalaci, k nějaké situaci, ale pak je namíste, aby nastoupil ústavní zákon o bezpečnosti, aby tedy vláda řekla výborně, nastává stav nouze, stav ohrožení nebo válečný stav – a v ten moment se přesouvají ty pravomoci na vládu. A může samozřejmě zareagovat skrze ta vojska.

Abych to shrnul, náš postoj je takový, my bychom chtěli opravdu najít ta místa, která jsou bolavá, a pojdme si říct, existují nějaké nové důvody – a boj proti

terorismu nebo, řekněme, záchrana rukojmí – a já si myslím, že pan poslanec z SPD, pan poslanec Kobza, to tady trochu jako shazoval s tou záchranou s braním ohledů na kmeny a tak dále, prostě když někde budou čeští občané a česká vláda bude mít možnost se o jejich bezpečí postarat i skrze to, že tam pošleme vycvičené komando, a česká armáda ty schopnosti má, a buďme za to rádi, že je má, tak je namístě, aby k tomu i ta vláda měla ten nástroj. A o tom se pojd' me bavit.

Já myslím, že jsem stanovisko Pirátů shrnul, a děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Svoboda nebo se jednalo pouze... chybička se vloudila u hlasovacího zařízení. Pan poslanec Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád vašim prostřednictvím zareagoval na svého předřečníka, pana kolegu Lipavského. Možná by bylo lepší, kdyby se tolik nedíval na americké akční filmy, protože jinak by věděl, že provést ozbrojený útok armádou na cizí území bez souhlasu vlády, bez souhlasu místních orgánů je v podstatě invaze, je agrese. A samozřejmě v ten moment už se nejedná o to, že naši vojáci budou bojovat o záchranu našich občanů, ale budou bojovat především se státní mocí státu, na který zaútočí touto formou. Takže prosím vás pěkně, zůstaňme na reálné bázi mezinárodních vztahů a na reálné bázi toho, co vlastně je možné dosáhnout, anebo není možné dosáhnout, protože ty americké filmy skutečně neodpovídají realitě! Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegu Kobzovi. Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, budeme pokračovat. Ale než dám slovo panu kolegovi Lipavskému k další faktické poznámce, tak konstatuji, že došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny od pana poslance Milana Hniličky mezi 14.30 a 17.00 z pracovních důvodů.

Nyní tedy pan poslanec Jan Lipavský s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Alexander Černý a pak ministr obrany Lubomír Metnar. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dámy a pánové, pan poslanec odhadl, že se rád občas koukám i na americké akční filmy. Ale vy dobře víte, že v zemích, kde vláda práva je značně problematická, typicky Afghánistán, prostě vláda půlku území nebo určité části území nemá pod kontrolou, a v ten moment oni řeknou, tak my s tím souhlasíme, ale proved'te to vlastními silami. A v ten moment ta vláda opravdu nemá ten nástroj. A já jsem to říkal, tam shledávám tu relevanci, a pojd' me se o tom bavit. Takže to, co vy jste uvedl, není pravdivý argument.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Kobza ale chce reagovat také svou faktickou poznámkou, takže kolega Černý ještě posečká. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Nechci to zdržovat, na další poznámky už nebudu reagovat, ale právě to už jsem zmínil ve svém úvodním příspěvku, že v zemích, které jsou kritické a kam normální člověk kolikrát ani nejezdí jako turista, tak platí nejenom národní právo, ale také kmenové právo. A tam, kde končí vláda se svou mocí, tam začíná moc místních kmenových náčelníků a moc místních kmenových armád a samozřejmě tyto armády jsou stejně bojeschopné, stejně dobře vyzbrojené těžkými zbraněmi, mají obrněné transportéry, mají děla, mají rakety a mají vysoce motivovanou armádu, takže to je velice těžký soupeř a opravdu není radno je podceňovat, protože máme zkušenosti z Jemenu, máme zkušenosti i z Afghánistánu, máme zkušenosti i koneckonců z kmenových území Pákistánu, kde centrální vláda nezasahuje do kmenových záležitostí, a konkrétně třeba Pákistán a Afghánistán, který vlastně obsahuje území Paštunistánu i Balúčistánu, tak tyto kmeny skutečně jsou natolik mocné a natolik výrazné, že si určují svoje vlastní kmenové zvyky, a cizinec samozřejmě tam nemá šanci přežít. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo Alexanderu Černému, přišla další omluva, a to od pana předsedy vlády Andreje Babiše od 10.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Nyní pan Alexander Černý, poté pan ministr obrany Lubomír Metnar. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, možná se budu v některých případech opakovat, ale přece jen několik postřehů k té pobírané problematice.

Z toho, jak ta diskuze probíhá, je evidentní, že to až tak úplně jednoduché není a že si pravděpodobně uvědomujeme, že teď mluvíme o věcech docela podstatných a důležitých. Ono nejde totiž o to, že ven pošlete jednoho nějakého superagenta typu Jamese Bonda nebo pár policistů, kteří mají nějaké poslání, ale my se tady bavíme o nasazení pravidelné armády. Tedy my chceme vyslat jednotky, které mají úplně jiný statut, jiné poslání a jsou zpravidla cvičeny k jiným úkolům. A to, o čem se tady konkrétně bavíme, to znamená osvobozování rukojmích nebo zasahování v takových kritických chvílích, to by pravděpodobně vyžadovalo vyslání ven těch opravdu specialistů, tedy asi těch našich specnaz, tedy 601. skupiny nebo podobně připravených a vycvičených lidí se vším všudy, s dokonalou výbavou, výstrojí. A to už není žádná maličkost, to není žádná legrace, a navíc ti lidé jsou schopni dosahovat i takových výsledků, které by se nám mohly ukázat jako ne zcela žádoucí.

Dovolte mi poznámku ještě k misím. Pan předseda Kalousek nás v podstatě osočil z toho, že držíme u moci vládu, ale když jde o mise, tak spoléháme na opozici. To je trvalý jev. To není nic nového, to máte naprosto pravdu, pane předsedo, tak to je. A je úplně jedno, jestli tu vládu v tuto chvíli řídí představitel ANO, anebo ji po příštích volbách bude řídit dejme tomu pirát nebo někdo z ODS, to je úplně jedno. Prostě pokud tady budeme, tak se budeme bezesporu ve vztahu k misím chovat vždycky obezřetně.

Ale dovolte mi připomenout jednu maličkost, která by vás možná mohla zajímat. Když jsme vysílali první mise ven, tak jsme se tady dlouhé hodiny bavili o tom, co to bude za lidi, kteří půjdou ven, jaký bude charakter jejich působení venku, a kladli jsme tehdy téměř unisono, a také tomu odpovídal charakter těch misí, důraz na to, aby to byly humanitární záležitosti. V prvních etapách šli ven zpravidla zdravotníci, polní nemocnice, tu a tam jsme potom vysílali chemiky, prostě jednotky nebo lidi, kteří opravdu byli schopni naplnit to jedno z našich kritérií, aby ta mise měla pokud možno humanitární charakter. Tedy zdravotníci poskytovali pochopitelně podporu nejen našim vojákům, ale i místnímu obyvatelstvu například, a zvyšovali tím jenom kredit České republiky a zasloužili se o to, že jsme dnes ve světě bez ohledu na to, že se účastníme misí, vnímání a chápání úplně jinak než představitelé jiných států, jiných armád.

To, že k tomu vždycky dodáváme, že musí být součástí toho vyslání informace o tom, co na to říká místní vláda, jestli s tím souhlasí, tedy stát, do kterého chceme poslat naše vojáky, s tím musí vyjádřit souhlas. Nebude-li ten souhlas přítomen, vážení, tak to potom hledejte, co to je. Zkuste se dnes zeptat v Íráku nebo v Íránu, co se to stalo 3. ledna. To bylo podle mezinárodního práva, to, co se tam odehrálo? Titulky ve všech velkých světových novinách začínaly tím: Bude třetí světová válka? Nebo bude využit ten konflikt k rozpoutání bůhví čeho? A tam šlo, prosím vás, jenom o jeden bezpilotní prostředek. Tam nešlo o vyslání speciálních jednotek. Ve chvíli, kdy přistoupíme na tuhle praxi, riskujeme, že to udělají i jiní. My je k tomu přímo vybízíme. My je ponoukáme. Podívejte se, Češi přijmou zákonnou úpravu, která je opravňuje zasahovat, kdykoliv a kdekoliv to uzná česká vláda za potřebné, bez souhlasu obou komor, a může tak udělat dokonce neprodleně. A to prosím vás nemusí jít o žádná rukojmí!

My víme velmi dobře, co se dnes děje v Africe, víme, jak složitá je situace v oblasti Sahelu. V podstatě tam fungují dvě mise. Jedna pod kuratelou Evropy, druhá pod kuratelou Rady bezpečnosti a teď se snažíme tam poslat další lidi. Já pevně věřím, že až nám na výboru pan ministr bude dokladovat postoj vlády a zdůvodňovat ho, že nám vysvětlí, pod jakým mandátem tam budou teď naši vojáci působit a jakou dobu a co tam budou dělat atd. A předpokládám, že to bude opravdu zase tak, jak to doposud tedy vždycky platilo, tedy že budou ty tři zásadní podmínky splněny.

Teď k tomu, co obsahuje ten návrh. Kolega Lipavský tady naprosto správně zdůraznil, že jde o ty dvě zásadní oblasti. Já jenom můžu zdůraznit, že o přeletech se bavíme léta. Víme všichni, že to není dobře nastaveno, že přelety by vyžadovaly zvláštní úpravu, že to není jednoduchá materie. Jsou období, kdy jsme vyčerpáni – ne že bychom to vyvolali my, ale když se například spekulovalo o tom, kdo nebo co se to v těch letadlech vlastně vozí, a teď jsme najednou si uvědomili: ale proboha, vždyť ony na Ruzyni nebo na nějakém našem letišti opravdu mohly přistávat letouny, na jejichž palubě byli například nelegálně drženi zajatci, za jakýmkoliv účelem, za jakoukoliv záminkou. To už jsme tady zažili přece. Tím jsme se zabývali. Ten důvod byl tranzitní zpravidla, tady jenom tankovali nebo se kratičkou dobu zdrželi, ale byli tady a byli na našem území a my jsme to věděli. A různě jsme mlžili a zabývali jsme se... My ne, my ne, my s tím nemáme nic společného. To je přece záležitost toho,

komu patří to letadlo, a tím pádem se nás to netýká. A jakým způsobem tady schvalujeme zprávy typu přelety a podobně, dva roky pozpátku, to také víte.

Takže ano, je bezesporu pravda, že úprava přeletů je namístě a že by bylo dobré, abychom v tom udělali pořádek. Ale přelety a vyslání vojsk, to je setsakramentský rozdíl. Takže pokud se budeme chtít v budoucnu pokusit napravit tento nedostatek, udělejme to.

A poslední moje poznámka. Víte, já jsem hluboce přesvědčen o tom, že ač jsem členem výboru pro obranu, tak že posláním nás všech, jak tady sedíme, je starat se o bezpečnost. Starat se o to, aby byla zajištěna bezpečnost našich občanů tady u nás, ale i venku pochopitelně, ale nezhoršovat napětí v žádném případě. Tedy dělat takové kroky, které budou – a to je podle mě dnes základní princip, na kterém by mezinárodní vztahy a bezpečnost měly být postaveny – a to je předvídatelnost. Vědět prostě, že když mi někdo bude chtít vyhlásit válku, že to prostě udělá nějakým způsobem a že já budu dopředu vědět ano, tento souseď, nebo tento stát mi chce vyhlásit válku, nebo mi sem pošle v nějaké dohledné době nějaké vojáky a já se s tím nějak vyrovnám. Buď se s nimi dohodnu, anebo se nedohodnu, a v tom případě se budeme bránit.

A ta předvídatelnost je poslední dobou téměř v plenkách. Ta prostě jako by nebyla. Kdo z vás si je jist, že Donald Trump v nejbližší době neprovede něco podobného, co provedl 3. ledna? A může to udělat prakticky kdekoli na světě, kde uzná za vhodné, protože víme velmi dobře, že ony slavné principy mezinárodního práva, kterými se všichni oháníme, když se nám to hodí, ty principy platí pouze tehdy, když je respektují velmoci. A já mám v tuto chvíli – a klidně mě přesvědčte o opaku – mám pocit, že se ti tři hlavní hráči na tomto poli dohodli. Prostě já budu dělat, co uznám za vhodné, a vy dva mi do toho nebudete mluvit. A budeme se navzájem respektovat tímto způsobem. Až se někdo dostane na jejich úroveň, nebo si bude myslet, že má tu pozici, že by si s nimi mohl na něco hrát, no tak jich bude potom víc. A potěš nás pánbůh, jestli se ten klub bude tedy rozšiřovat.

Takže prosím, dělejme, co uznáme za vhodné ve prospěch posílení obranyschopnosti našich lidí, naší země, našeho území, ale vždycky při přijetí jakéhokoli opatření myslíme na to, abychom nezhoršili bezpečnostní situaci. Já pevně věřím, že tato Sněmovna bude mít při hlasování o tomto návrhu dost sebereflexe a dost rozumu, aby takový neuvážený krok neudělala. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Alexanderu Černému. Konstatuji došlou omluvu pana poslance Ondřeje Veselého od 12.15 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Pana ministra obrany ještě s faktickou poznámkou předběhne pan kolega Josef Bělíca, který se přihlásil k faktické poznámce. A po panu ministrovi obrany se přihlásil místopředseda Píkal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Bělica: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně. Já bych v této souvislosti jenom uvedl, co už tady zaznělo, a trošičku to shrnul. Na výboru pro obranu proběhla poměrně podrobná diskuze na toto téma. Z vystoupení předřečníků i ostatně z toho posledního je jasné, že si všichni uvědomují, že v celém tom procesu existují nedostatky. Dnes je předložen návrh, který tyto nedostatky řeší. My si to uvědomujeme.

Já bych byl velmi rád, pokud byste tuto změnu a tento návrh podpořili nejenom proto, že je to napříč politickým spektrem, ale protože prostě tato změna řeší stávající problémy. My máme zařazeny v rámci spojeneckých sil jednotky velmi rychlé reakce. Jedná se o velmi specifické situace, při kterých by měly být použity, a za jakých okolností. A jak tady již dnes již padlo, je jasně definovaná zodpovědnost, a je to na vládě, která vzejde z voleb, a vždycky vzejde v této zemi z voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělicovi. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Pavla Růžičky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Já jsem přemýšlel, zda reagovat na pana poslance Černého, ale prostě mi to nedá, já reagovat musím. Co se stalo 3. ledna? No 3. ledna bych zabil jeden z největších teroristů na světě. Tak jako nevím, o co jde. A proč byl zabit na území Iráku? Protože Spojené státy na území Iráku mají svoje vlastní vojáky a bylo to daleko jednodušší, než aby tohoto zločince hledali na území Íránu. Já nevím, já to považuji za zcela pochopitelné, za zcela jasné. Já se k tomu musím jasně přihlásit, protože v Iráku jsem strávil osm měsíců. Ne jak pan poslanec Kobza říká, že se někdo kouká na akční filmy. Možná on se kouká na akční filmy. Já jsem tam těch osm měsíců byl. A s tím samopalem na tom krku jsem tam běhal, pane poslanče. A to, co říkáte, mě totálně uráží.

A musím tady říct ještě jednu věc. Pan poslanec Lipavský to tady řekl úplně přesně. On to nadefinoval úplně přesně. A to, co tady řekl, já bych podepsal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka, pana poslance Leo Luzara. Prosím o klid sněmovnu! Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Mě k této faktické připomínce vyprovokoval kolega předřečník vašim prostřednictvím, čili se pokusím hovořit k němu a vysvětlit mu ty zásady mezinárodního práva, které v Iráku byly popřeny.

Pane kolego, dokážete si představit situaci, kdy nějaký evropský stát, například Německo, vyzve k mírovým nebo odzbrojovacím nebo proti možnosti rozšíření jaderných zbraní prezidenta Koreje, aby přijel na návštěvu? A Američané v Německu mají základnu. A Donald Trump prohlásí jako vrcholného největšího teroristu, což už také mimo jiné udělal, a hovořil o tom, tohoto představitele a v Německu na letišti ve

Frankfurtu vybuchne z dronu raketa, zabije tohoto teroristu a k tomu zabije pár lidí okolo, náhodných hostitelů, kteří tam přiletěli.

Tomu říkáte vy mezinárodní právo? Za to chcete tady bojovat a říkat, to je v pořádku? Jenom proto, že to bylo v Iráku? A tam se přece střílil, tam se válčí, tam umřelo o pět lidí víc, nic se neděje. Američané tam mají základnu. To nás nemusí zajímat. Tomu vy říkáte mezinárodní právo? Jako voják k tomu takhle přistupujete, že to je přece jedno, protože tam se přece bojuje? Tak tam je to možné, jenom proto, že někdo ho prohlásí za teroristu? Tak styďte se! Promiňte mi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A musím říct, že požádám ještě o strpení jak ministra obrany, tak kolegu Pikala, protože tady mám v tuto chvíli pět faktických poznámek, takže ty mají přednost před přednostním právem. Takže první je pan kolega Pavel Žáček, poté Jiří Kobza, potom Jana Černochová, Pavel Růžička, Stanislav Grospič. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já překvapivě nebudu hodnotit ten fakt, kdo tady nejvíce od vzniku své politické strany – od roku 1921, to znamená Komunistická strana Československa, podrývala parlamentní demokracii, je právě ta strana, která nás tady učí, jak hájit tu parlamentní demokracii. To je samozřejmě úplně absurdní.

Ale chtěl bych hájit naše speciály, naše speciální jednotky, aby byly srovnávány slovy kolegů z komunistické strany se Specnaz, ať už ruskými, nebo sovětskými. To jsou právě ty jednotky, které mimo jakoukoliv ústavní kontrolu podrývají jiné státy, organizují převraty a dělají přesně tu činnost, kterou my zde máme pod ústavní kontrolou. Už ji máme, jenom chceme tu technikálii upravit tak, abychom mohli například hájit české občany v zahraničí. Čili určitě si myslím, že toto je urážlivé a z úst poslanců KSČM by to zaznívat nemělo. Nesrovnávejte naše speciály s ruskými Specnaz!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Kobza, také s faktickou poznámkou. Připraví se kolegyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád vašim prostřednictvím reagoval na předřečníka, pana kolegu Růžičku. Možná mu uniklo, že zabitý generál Sulejmání byl generálem legitimní ozbrojené síly Íránu. To nebyl žádný bezejmenný terorista, nebyl to žádný terorista ukrytý někde v horách. Byl tam na pozvání. Podle mě se jedná naprosto nepokrytě o politickou vraždu. Pakliže připustíme tento způsob politiky, tak opouštíme demokratické zásady, na kterých stojí naše společnost. A to je pro nás naprosto nepřipustné. Protože pakliže připustíme

mimosoudní vraždu legitimního funkcionáře cizího státu, tak potom, pánové, kdo z nás si může říci, že jsme demokraté? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Černochová, připraví se Pavel Růžička, poté Stanislav Grospič a Josef Bělíca. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem chtěla faktickou poznámkou reagovat na vystoupení kolegy Luzara, protože zřejmě mu unikl podstatný fakt, že generál Sulejmání byl na indexu teroristů, to znamená, že tady nikdo snad nemůže zpochybňovat to, že to aktivní terorista byl. A my se tady bavíme až o nějakých následcích. V právu se tomu říká kauzální nexus. Ale vzpomeňme si na to, co předcházelo tomu zabití generála Sulejmáního. Předcházel tomu bezprecedentní útok a porušení vídeňské úmluvy na zastupitelský úřad v Bagdádu, zastupitelský úřad Spojených států amerických, kde došlo k usmrcení a vážnému zranění několika osob, čímž pádem mohly Spojené státy americké v souladu s mezinárodním právem toto brát jako útok na svoji zemi. A ten jejich útok je tak legální a legitimní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Pavel Růžička s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Já bych zareagoval na pana poslance Luzara. Já se nemám za co stydět. Nevím, proč bych se měl stydět na rozdíl od komunistů. Ale pane kolego, já tady mluvím o koze, a vy mluvíte o voze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Stanislav Grospič. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, nebudu reagovat konkrétně na nikoho ze svých předřečníků, ale obecně. Myslím, že by se ta debata měla věcně vrátit k článku 43 a k tomu, co navrhuji navrhovatelé. A tady skutečně výklad mezinárodního práva a norem mezinárodního práva, kdo trošičku studoval tuto materii a je s ní obeznámen, tak ví, jak se tvoří, jak se rodí tyto normy a jakým způsobem se také v mezinárodním kontextu dodržují a zabezpečuje jejich plnění.

Pokud my uděláme tento úrok, že tuto pravomoc svěříme, tak jak navrhovatelé říkají, výhradně vládě a podmíněně za nějakých okolností teprve sekundárně Poslanecké sněmovně, pak skutečně může dojít k tomu, že vláda, byť třeba v bohubilém úmyslu, může postavit Českou republiku do pozice agresora. A to nesouvisí s tím, jestli je někdo komunista, nebo je členem jiné politické strany. Myslím si, že to sem v tento moment nepatří. Prostě si myslím, že tato úprava, která

je předložena, není šťastná, že nepřispěje k prestiži České republiky, že může potenciálně Českou republiku udělat naopak státem, který se bude podílet na některých aktech, které nejsou v souladu s mezinárodním právem, s mezinárodním právem válečným už vůbec ne, a bude ji stavět do roviny agresora.

Ale nechci malovat čerta na zeď. Já se přikláním k tomu, aby zůstala současná právní úprava, kterou zná naše Ústava, třicet let s ní dokáže pracovat a nečiní to žádné zvláštní problémy, neohrožuje to bezpečnost České republiky, tak jako by tomu bylo, pokud bychom přijali navrhovanou úpravu, kde by se zvýšilo nebezpečí ohrožení České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. Ještě než dám slovo panu poslanci Bělicovi, upřesňuji omluvu pana poslance Baxy. Omlouvá se z pracovních důvodů. Nyní pan poslanec Josef Bělíca, připraví se Leo Luzar také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Bělíca: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já úplně nejsem rád z toho, kam se ta diskuse dostala. Já bych si dovolil zareagovat na faktickou poznámku pana Luzara. Mě to velmi mrzí. Pane poslanče, já si myslím, že pan podplukovník v záloze Růžička se určitě nemá za co stydět. Je tady více bývalých důstojníků naší armády v záloze. Oni se nemají za svoji službu za co stydět. Jsem o tom přesvědčen. Nevím, kolikrát vy jste složil přísahu této zemi, kde jste mimo jiné řekl, že jste připraven za ni položit život. Já bych nerad tyhle věci zlehčoval. Takže já si nemyslím, že pan Růžička v této souvislosti se má za cokoli stydět, a já si ho naopak za to vážím, stejně tak jako pana kolegy Vícha, byť dnes reprezentuje jiné politické barvy než já.

Dále. Dámy a pánové, já si myslím, že zpochybňovat tady činy našich spojenců přesně v okamžiku, kdy – jak tady řekla správně paní poslankyně Černochová – je podniknut útok na teroristu, který je na seznamu, na mezinárodním seznamu teroristů, tak já opravdu nechci dále komentovat vyjádření někoho, kdo zpochybňuje legitimitu takového kroku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Leo Luzar a připraví se kolega Zlesák, také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Tady zaznělo, že si asi nerozumíme. Ale mě zvedlo ze židle to, že tady někdo pod dojmem útoku na teroristu ospravedlňuje třeba ty nevinné oběti kolem. On nezemřel jenom ten jeden domnělý terorista, napsaný někde na seznamu. Tam zemřeli vojáci hostitelské země. Byla to oficiální návštěva, nebyli nikde schovávaní, nebyli to teroristé, nejsou na seznamu. A tady přijde voják a řekne mi: To je v pořádku. Civilní ztráty, nebo vojenské, to je nepodstatné, protože tam se přeče bojuje. A oni měli holt smůlu, že stáli hned vedle. Toto mi vadí. To pokrytectví toho

přístupu. Kdyby se to stalo u nás, tak si dokážete představit, co by se dělo. Když se to stalo tam, nepodstatné ztráty. Že se tam vybombarduje nějaká škola, nemocnice? No, holt se spletli, nepodstatné ztráty. To se stane, my se omluvíme. To je v pořádku.

Vždyť je to nehorázné pokrytectví. Cožpak to nejsou stejní lidé, jací žijí někde jinde a u nás? Oni mají menší hodnotu svého života? A my to takhle omlouváme? Protože my cítíme potřebu tam poslat vojáky, ty naše speciální jednotky, aby tam fungovali a bránili. A kdo si vezme na triko ty nevinné oběti, které při našem zásahu budou? Jak budeme k tomu přistupovat?

A co se týče toho seznamu teroristů, o kterém se bavíme, těch seznamů teroristů ve světě běhá strašně hodně. Třeba vím o tureckém seznamu teroristů, na kterém jsou organizace, které my uznáváme jako organizace zcela legální a nám pomáhající. Čili budeme proti nim také bojovat, protože to je seznam? Nebo předpokládám, že existují seznamy teroristů třeba Íránu, na kterém mohou být třeba i představitelé naší armády, já nevím. O kterém seznamu teroristů se bavíme? Tak automaticky bereme, že seznam teroristů Spojených států je ten správný, ideální a jediný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Radek Zlesák, Václav Klaus, Jan Bartošek, Jana Černochová. To je pořadí faktických poznámek. Já jsem upozornil pana ministra obrany a místopředsedu Pikala, že ještě musí posečkat. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo. Já bych tady možná jenom fakticky reagoval. My se teď nacházíme v prvním čtení. Já tady teď sleduji velmi zajímavou diskusi kolegů z výboru pro obranu. Já si myslím, že zde zaznívá spousta relevantních názorů a informací, ale vzhledem k tomu, že jsme v prvním čtení, já bych požádal, abychom to propustili do dalších čtení. Určitě ve výboru pro obranu to budeme řešit, budeme k tomu zaujímat nějaká stanoviska. Myslím si, že tato diskuse by měla patřit až do třetího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Bartošek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych zareagoval na všechny předřečníky šmahem, a sice vrátil bych to k merituu věci. A zde se domnívám, nebo my se domníváme, že tento zákon je o jedné jediné věci: jsme pro další eskalaci bezpečnostní situace ve světě, nebo nejsme? Tento zákon připravuje další eskalaci vojenské situace, protože usnadňuje vysílání vojsk, dělá se opatření, než začíná válka a podobné věci. Je to ústavní zákon, čili bychom měli s obrovskou obezřetností zvažovat tyto věci, jaké kroky děláme, protože mohou být nevratné.

A k té druhé věci, jak se tady diskutuje o tom Íránci. Určitě to nebyl dobrý člověk a tak dále, čili nikdo ho asi nelituje, ale na druhou stranu představme si třeba čínský seznam teroristů, kde budou nějací Tibeťané, Ujguři, Tchajwanci – tak si představte, že přiletí Tchajwanec na letiště v Ruzyni a přiletí nějaká balistická raketa a zabije Tchajwance a k tomu tři naše policisty a Čína vydá prohlášení, že to byl terorista, a hotovo. No tak to se tady všichni zblázníme, to ani nevydržíme dojít k řečnickému pultu a budeme přijímat strašná opatření. A je to nemlich ta stejná situace, co dělá jedna velmoc, nebo druhá. Tak to jenom k té diskusi o těch oprávněních k vraždění cizích lidí v cizí zemi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Bartošek, připraví se kolegyně Černochová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tento zákon nic neeskaluje, pouze umožňuje vládě, aby konala rychle a včas v případě, že je tak nutné. A souhlasím jak s kolegou Růžičkou, tak s kolegou Bělícou. Prostě jedná se o bezpečnost České republiky.

Mě na tom nejvíc zarazí to, že nám tady kážou morálku členové komunistické strany, kdy za její čtyřicetileté vlády jsme směle dodávali semtex to Libye, školili v Brdech světové teroristy, a najednou se tady komunisti bijou v prsa, jací jsou mírotvůrci. Tak to se na mě nezlobte, to je pro mě těžko uvěřitelné.

A za KDU-ČSL chci říct, že tento návrh podporujeme a chceme, aby byl propuštěn do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Paní kolegyně Černochová teď s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěla opět reagovat na pana kolegu poslance Luzara, protože určitě zná z toho vojenství pojem collateral damages. To jsou vedlejší škody, vedlejší následky, které bohužel tedy stály životy další osoby. Nemyslím si, úplně upřímně řečeno, že by ty osoby po boku Sulejmáního byly nějací andělé. Ale překvapuje mě, prostřednictvím pana místopředsedy kolego, to, že tady roníte slzy tedy nad smrtí těchto lidí a neroníte slzy nad smrtí 176 cestujících, které sestřelí irácká, nevím, osvobozenecká nebo jaká armáda, která se k tomu přiznala. To vám je jedno?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka Leo Luzara. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Ale slyšel jsem správně, že bych někdy něco takového řekl? Jako teď jste mě, paní kolegyně, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, překvapila. Samozřejmě já to považuji za obrovskou tragédii, obrovskou chybu, která se nikdy neměla stát, a pevně věřím, že budou přísně potrestáni všichni ti, co to způsobili, protože to se nemělo stát a nesmí se to stávat, aby ve válečných konfliktech umírali civilisté. A je mi jedno, jestli je to civilista Íránec, Iráčan nebo Čech, je mi to úplně jedno. Ale to, co jste použila, to nepovažuji za fér argument, protože to vůbec není argument, to je pouze zavádění této diskuse trošku někam jinam. A opakuji znovu – mě pouze nadzvedlo ze židle, a nechtěl jsem se toho zúčastňovat, to vyjádření člověka, který tam v těch misích byl a prostě ty civilní ztráty, které tam jsou, považuje za něco samozřejmého, normálního, protože vznešený cíl byl zabít teroristu a ten zbytek, to jsou prostě nutné ztráty. A to považuji za špatný přístup a je to nelidský přístup. Omlouvám se možná za něj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Černochové.

Poslankyně Jana Černochová: Já myslím, že je zbytečné se přesvědčovat o tom, jaké kdo máme vnímání světa. Myslím, že tady jednoznačně padla slova na podporu pana poslance plk. Růžičky, kterého i já si velmi vážím a který skutečně v tom výboru pro obranu je člověkem, který k tomuto tématu má co říct. A vůbec to tady neřekl tak, jak to tady kolega Luzar tady tlumočí. Opět prostě selektivně tady vytrháváte jednotlivé věty z kontextu. Já jsem to sestřelené letadlo zmínila a konto toho, že vy jste řekl, jak je možné, i když tedy někdo zastřelil nebo zlikvidoval teroristu, že nebohé civilní oběti kolem to odnesly společně s ním. A já říkám, jak nebohé civilní oběti, dokonce oběti, kde většina z těch 176 lidí byli lidé, kteří byli iránské národnosti, tak jak k tomu přijdou oni, že se tímto způsobem někdo chová? Řekl jste si o to přirovnání, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, sám a musela jsem na to takto reagovat. Reagovala jsem na to i z toho důvodu, že jsem obhajovala tohle počinání Spojených států amerických s ohledem na mezinárodní právo, protože pokud Američané se nechtěli dostat do podobné situace, do jaké se dostali v Bengházi, tak museli reagovat tak, jak reagovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ale ještě máme jednu faktickou poznámku pana kolegy Lubomíra Volného. Ještě předtím, než mu udělím slovo, konstatuji došlou omluvu Miroslava Kalouska mezi 14.30 a 19 hodin.

Kromě kolegy Výborného je s přednostním právem, opakuji, přihlášen pan ministr Metnar, místopředseda Píkal a Lubomír Zaorálek. To jsou přihlášení do rozpravy s přednostním právem. Nyní faktická poznámka Lubomíra Volného. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Vaším prostřednictvím k paní kolegyni Němcové. Mně by... Černochové, pardon, omlouvám se, já si ty naše válečnice pořádpletu.

Jak se asi cítily rodiny těch lidí, kteří byli sestřeleni americkou raketou v dopravním letadle poté, co vojáci tohoto torpédoborce byli za tuto akci vyznamenáni? To by mě taky zajímalo. Bohužel, ano, ve válce se tyto věci dějí, ve válce bohužel, ano, umírají civilisté. Nicméně zřejmě každý z nás slyšel přísloví o vyhánění června ďáblem. A já osobně si myslím, že bojovat s terorem a s teroristy pomocí teroru a teroristů je cesta do pekel, a osobně si myslím, že svět byl bezpečnějším, klidnějším a příjemnějším místem k životu předtím, než začala takzvaná válka s terorismem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Bělíca. Ještě než dojde k mikrofonu, konstatuji omluvu paní poslankyně Věry Adámkové mezi 12.15 a 13 hodin. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Bělíca: Dámy a pánové, tak já jsem už sice v předchozím vystoupení řekl, že to bude naposled, ale prostě nemůže to být naposled. Já poprosím, vraťme tu diskusi k věcnému tématu, vraťme to tam, kam ta diskuse patří, k merituu věci. Projednáváme tady konkrétní záležitost. Já teda s paní poslankyní Černochovou – mě asi nemůže nikdo obviňovat, že se od začátku poslaneckého mandátu milujeme, ale na druhou stranu mi opravdu vadí, pokud se tady používají takové nefér argumenty a nefér i osobní útoky. Paní poslankyně si to určitě nezaslouží. Jako předsedkyně výboru pro obranu funguje opravdu skvěle. Takže pane poslanče, prosím, je to paní poslankyně Černochová, velmi mě to od vás mrzí. Na druhou stranu prosím, vraťme se zpět k tématu, pojďme řešit podstatu tohoto právního dokumentu, který chceme změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, a než udělím slovo panu ministru obrany, který je přihlášen s přednostním právem, konstatuji za prvé došlou omluvu paní poslankyně Heleny Válkové mezi 11. a 12. hodinou z pracovních důvodů a informuji, že ve Státních aktech byl nalezen tento telefon (ukazuje), zcela bezprizorný, takže je na stolku tady u mě, u předsedajícího.

Slovo má ministr obrany vlády České republiky Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se pokusím přiblížit tento návrh změny článku Ústavy České republiky v té věcné rovině, vrátit to do té

věcné podoby, kdy tento návrh novely má zajistit opravdu zjednodušení vysílání vojáků do zahraničních misí.

Jenom krátce z historie. Tento návrh vláda projednala 26. srpna, přijala k němu souhlasné stanovisko. Já jako ministr obrany a Ministerstvo obrany, potažmo i Armáda České republiky tento návrh podporujeme, považujeme ho i z toho historického úhlu pohledu za potřebný a velmi nutný pro efektivní řešení situací, o kterých se dále zmíním. Pokusím se vám na konkrétních příkladech vysvětlit potřebnost tohoto návrhu.

Tato novela umožní vládě operativně rozhodnout o vyslání našich vojáků do operací mezinárodních sil, vysílání sil rychlé reakce ke stabilizaci zhroutených států, které nemají vládu a které nemohou s operací vyslovit souhlas, což je podmínka vysílání na základě rozhodnutí vlády podle současného znění článku 43. Pokud mezinárodní společenství nezajistí stabilizaci zhroutěného státu, následky bývají opravdu vážné, dlouhodobé, a to zejména v oblasti migrace. Příkladem nám může být Libye. Ještě v roce 2010 šlo o stabilní a bohatou zemi, která hostila summit států EU a Afriky. Avšak již v následujícím roce po svržení Kaddáfího se zhroutily tamější státní struktury a ke stabilizaci za pomoci mezinárodních sil nedošlo a Libye se dodnes nachází v chaosu a není schopna se bránit masové migraci z mnoha států Afriky a následky nese dodnes celá Evropa.

Tak jak již zaznělo, ale já ty věci, ty argumenty znova zopakují, novela rovněž umožní vládě operativně pružně rozhodnout o vyslání ozbrojených sil za účelem záchranu našich občanů, kteří se během svého pobytu v zahraničí dostali do nesnázi a jejichž životy jsou v ohrožení. Nemusí jít jenom o případy, které tu zazněly, občanů unesených teroristy či kriminálními skupinami. Může se jednat též o občany, kteří se nacházejí na území státu postiženého přírodní katastrofou, průmyslovou havárií či nepokojí. Evakuace našich občanů ze zahraničí mohou samozřejmě zajistit naše vojenská dopravní letadla. Tito občané se však nejdříve musí sami dostat na letiště, ze kterého letecká evakuace proběhne. Jakýkoliv přesun po území státu postiženého katastrofou či nepokojí je velmi riskantní a ne vždy se lze spoléhat na místní bezpečnostní síly. V takovýchto případech je žádoucí vyslat naše vojáky, aby doprovázeli a ochraňovali evakované občany během přesunu na toto letiště a mohli je bezpečně evakuovat zpátky do České republiky.

Považuji za nutné rovněž zdůraznit, že jakékoliv rozhodnutí vlády o vyslání našich ozbrojených sil do zahraničí bude vždy v souladu s mezinárodním právem.

Novela rozšiřuje pravomoc vlády i při rozhodování o přijetí cizích ozbrojených sil na našem území. Jako příklad mohu uvést zmíněnou masovou migraci. Pokud by Česká republika byla vystavena takovéto migraci, jistě bychom uvítali okamžitou pomoc ozbrojených sil jiných států při zvládnutí jejich důsledků. Mohlo by jít například o logistickou podporu našich vojáků nasazených k ochraně státních hranic.

K závěru se s vámi podělím o jeden svůj osobní příklad a zážitek. Když jsem byl žákem základní školy, vedle mě seděla moje spolužačka, která byla dcerou jedné z mnoha rodin, které tehdy stavěly ty celulózky a papírny v Angole. Pamatujete si, když byli uneseni skupinou UNITA a prošli? Ta seděla se mnou. Dneska o tom

rozhodujeme. A těch příkladů z té historie do novodobé historie byla celá řada. Já byl u toho. Zkuste to vysvětlovat rodičům, příbuzným, co ten stát pro ně udělá a jak rychle to pro ně udělá. To je můj osobní zážitek, protože seděla se mnou v jedné lavici.

Ještě bych se s dovolením vrátil k některým vyjádřením, a to – chci zdůraznit – opravdu nejde o vysílání proti vůli místní vlády. Ale Ministerstvo obrany potřebuje řešit situaci, kdy v dané zemi není vláda a zhroutí se stát, který nemá vládu a nemá tyto vládní struktury. A musím zde opravdu kategoricky odmítnout, že by vláda České republiky změnu tohoto článku využívala k akcím, o kterých se tady v některých případech tak plamenně hovořilo.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru obrany Lubomíru Metnarovi. Mám tady dvě faktické poznámky, poté přednostní právo pana ministra Zaorálka, protože kolega Pikal rezignoval na svoje přednostní právo a bude zařazen za kolegu Výborného. (Ministr Zaorálek přichází k řečnickému pultu.) Pane ministře, ještě nemáte slovo, protože jsou dvě faktické poznámky, Jana Lipavského a Stanislava Grospiče. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, já jsem rád za ty příklady, které uvedl pan ministr, protože to je něco, po čem jsem ve svém projevu volal. Co se týče Libye, nevím, jestli je to úplně vhodný příklad státu bez vlády, protože tam jsou možná ty vlády až tři dokonce. Takže máme na výběr. Ale rozumím tomu, že pokud se bavíme o tom odstavci a) Plnění závazků z mezinárodních smluv o společné obraně proti napadení a podobně, tak to je možná to, na co vy jste odkazoval, že potřebujete souhlas té vlády, což v některých situacích, kdy je ten krátký čas, samozřejmě může být problém dojednat. Katastrofa, ta je pokryta v tom odstavci c) Účast na záchranných pracích při živelních pohromách, průmyslových nebo ekologických haváriích. Tak to bych hodnotil jako katastrofu.

A pak je tam ten scénář toho doprovodu, té evakuace, a to je to něco, o čem už jsem zde hovořil, kdy je potřeba výjimečně zasáhnout. Ale tak jak je to dneska navrhováno, tak je to prostě daleko širší a ty scénáře tady nezaznívají. A samozřejmě bychom zde mohli vymýšlet různé situace, kdy jaksi bude nasazena armáda ve své plné síle i v těch 60 dnech a Parlament se na to bude jenom dívat a nebude s tím moci nic udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Stanislava Grospiče a poté tedy přihláška s přednostním právem ministra kultury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si tady dovolil vašim prostřednictvím zareagovat na vystoupení pana ministra obrany, protože

skutečně s tou Libyí si myslím, že ukázal na pravou podstatu a pravý smysl navrhované změny Ústavy, a o co vlastně jde. Nepokoje a občanská válka v Libyi začala, když vezmeme právě nepokoje, 13. ledna 2011. Pátého března téhož roku 2011 se tam ustavila Dočasná národní přechodná rada označovaná jako Národní rada. Dnes tam soupeří několik skupin, možná tři čtyři, dvě jsou rozhodující. První, kdo uznal Národní radu, byla Francie a okamžitě to vyvolalo nevoli Itálie, která Libyi považovala za svou doménu, za svou bývalou kolonii a za svou sféru zájmu vlivu.

Čili nedělejme si iluze o tom, že dnešní státy, i některé státy Evropské unie, jsou prosty zbavit se vlivu ve svých bývalých koloniích a rozhodovat o tom. Svá železka v ohni tam má Turecko, má je samozřejmě i Rusko, mají je i jiné státy. A Libye není zrovna vhodným příkladem a důvodem k tomu, abychom tady přijímali tuto navrhovanou změnu Ústavy, spíš naopak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní tedy s přednostním právem ministr kultury vlády České republiky Lubomír Zaorálek. Po něm s přednostním právem Tomio Okamura a pak řádně přihlášený Marek Výborný. Pan ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré poledne. Vlastně nakonec ta debata mě také přiměla k tomu, abych se k tomu vyjádřil. Protože v zásadě máte pravdu tady ve Sněmovně, tato ústavní změna a otázka schvalování vysílání vojáků do zahraničí, to je skutečně velmi vážná věc. Dokonce i v různých zemích to je často předmětem docela vášnivých debat, takže se vlastně tak moc nedivím, že je to debatováno i tady.

Já s vámi souhlasím, je to kontroverzní věc, je to riziková věc. To, kam vysíláme vojáky, to může vyvolávat velké vášně, proto zde řeknu rovnou, proč jsem hlasoval na vládě pro, aby to bylo jasné, protože jsem si vědom rozpornosti té věci, přesto jsem hlasoval pro. Protože to, co tady bylo i řečeno, vzhledem k tomu, když si vybavíme, jak vypadá v současné době jižní hranice Evropy, jak vypadá Afrika, kolik je tam dneska rozpadlých států, jak vypadá situace kde v Sahelu, jaké hrozí vlny migrace z této oblasti, a ty hrozí opravdu, to není nějaký výmysl, nějakých těch. To je prostě realita. Proto jsme tam mimochodem teď schvalovali další kontingent vojáků do oblasti Malí, Nigeru, protože je to dnes jedno z těch nejkritičtějších míst z hlediska pohybu, z hlediska jednak působení teroristů a pohybu potenciálních migrantů na Evropu. Tam je právě dnes největší množství rozpadlých států, tj. Střední východ, Sahel, sever Afriky.

Právě proto ta doba si vlastně vyžaduje to, aby byl schopen stát reagovat daleko rychleji než v minulosti. A já při všem vědomí toho, jak je to kontroverzní téma a že to může vyvolávat složité debaty, jsem ve vládě zvedl ruku pro. Opravdu, já vás ujišťuji, že je to věc, na kterou jsem si vždycky dával pozor, protože jsem věděl, že je to nebezpečný nástroj – zrychlit možnost vysílání vojáků je prostě riziko. A Parlament má právo říkat, tohle je věc, kterou chceme mít pod kontrolou, a ta debata je legitimní.

A já cítím právě proto povinnost, abych vám řekl, že já sám jsem to zvažoval, ale říkal jsem si, že vzhledem k těmto rizikům potřebujeme být schopni do těch oblastí, kde neexistuje vláda, kde nevstupujeme do nějakých politických věcí, protože ty státy nejsou pod kontrolou nikoho, a přítom to může být zdroj obrovských problémů, tak tam musíme být schopni zasáhnout. Tu situaci si dovedu představit. Proto jsem souhlasil s tím, aby to Sněmovna projednávala, proto jsem ve vládě souhlasil, aby česká armáda měla možnost hlasovat (?) rychleji. Ale je to debata, která tady bude probíhat na výboru a všude. Já si myslím, že je naprosto v pořádku, že probíhá, protože to není legrace, je to zásadní a Parlament má za úkol právě tohle kontrolovat a udržet to pod kontrolou. Takže ta debata je v pořádku a já se jí nedivím a cítím i povinnost říci, proč jsem hlasoval se vším vědomím těch rizik pro to, aby to vláda tady předložila, protože si myslím, že je to nutné.

Pak mi dovoluňte, abych se vyjádřil k té druhé věci, která tady vyvstala, snad vás to nebude příliš unavovat, ale také je to věc, kterou jsem se trochu zabýval, tak se to tady pokusím krátce říci. A to je to, když jsme tady začali debatovat tu historii kolem odpravení Sulejmáního v Iráku.

Já vám na to řeknu, možná je to trochu jiný pohled, než který tady zaznívá, a je to dáno zkušeností, kterou jsem udělal, a proč mě ta věc znepokojuje. Já jsem měl shodou okolností takovou zvláštní debatu v New Yorku s ruským ministrem zahraničí Lavrovem před lety, nebyl jsem sám u té debaty, bylo nás tam víc ministrů z Evropy, a hrozně jsme se s ním pohádali, protože jsme mu vyčítali to, co Rusko dělá. Ptali jsme se ho, co hodlájí dál, a Lavrov mi na to tehdy řekl: My budeme vaše zrcadlo. Co budete dělat vy, to budeme dělat my. My po tom, co jste vy předvedli na Balkáně, to my předvedeme jinde. My budeme kopírovat politiku Západu.

Así chápete, proč to tady říkám a proč si myslím, že to, co se stalo v Iráku, je strašně nebezpečné. Protože nedlouho poté, co nám to Lavrov řekl, tak došlo k událostem na Ukrajině, na Krymu. A vy dobře znáte tu ruskou argumentaci, která říká: Jak vy jste se chovali na Balkáně, tak my se dneska chováme tam. My vám jenom vracíme vaše kroky.

Rozumíte tomu, proč mě docela děsí, když my tady tvrdíme, že byly dobré důvody, proč zasáhnout v cizí zemi vůči cizímu státnímu příslušníkovi dronem jako raketou, prostě rozbít celou partu lidí kolem něho, všechny je pobít? Já jsem si potom někde přečetl článek, kde bylo napsáno: Číňané ani nevěří, kolik mají štěstí. Jak jim tady někdo prostě na podnose ukazuje: tohle bude zítra možné, když se vám to bude hodit. A geopoliticky, a o tom byla napsána spousta textů, z této události těžili nejvíc Rusko a Čína. Pro ně se otevřel prostor zítra říci to samé, co nám tehdy Lavrov řekl: tak, jak se chováte vy, tak se my chováme také. A jestli mi něco vadí, tak mi vadí to, že nevím, jak zítra na tyhle argumenty budeme odpovídat. Proto mi připadá, že ten krok byl hrubou chybou. A já se bojím, že se nám vrátí, a to mi na tom připadá podstatné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury za jeho vystoupení. Budeme pokračovat ve vystoupení Tomia Okamury s přednostním právem, připraví se pan poslanec Marek Východník. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vláda s některými opozičními poslanci tady předkládá návrh zákona, který jí umožní vysílat do zahraničí naše vojáky bez souhlasu Parlamentu. Hnutí SPD s tímto nesouhlasí.

Dámy a pánové, když tvrdíme, že v České republice není demokracie, ale vládne tu stranický systém oligarchie, tak nám ostatní strany tady ve Sněmovně, ať už vládní, či nevládní, vyprávějí mýty o parlamentní demokracii, která je prý naprosto dostačující. A na tomto návrhu vidíme typický příklad politiky ostatních stran. Proč mají tak zásadní věc, jako je vstup českých vojáků do cizí země, schvalovat jen straničtí šéfové vládních stran, tedy ti, co sedí ve vládě, a nikoliv Parlament? Tento zákon je další pokus, jak osekát poslední zbytky demokracie z našeho systému.

Fakticky navrhovatelé, tj. pan Babiš, pan Hamáček, paní Černochová, pan Gazdík, pan Farský a další, chtějí sebrat jednu z pravomocí zástupcům občanů a darovat ji monopolně premiérovi a jeho vládě. Na tomto zákoně, který má ulehčit podporu agresím Spojených států po celé planetě, se ukazuje reálné spojení stran, jako je ČSSD, hnutí ANO, ODS a STAN. Ukazuje to, že vedení těchto stran absolutně ignoruje názor nejen občanů, ale i voličů. Podle průzkumu polovina občanů nechce vojáky v Afghánistánu, a dokonce 86 % Čechů si přeje, aby se naše zahraniční mise zaměřily na humanitární, nikoliv vojenskou pomoc místním lidem. Tři čtvrtiny občanů si myslí, že vojáci by se měli věnovat rekonstrukci a stavbě budov a silnic, což fakticky ale znamená, že daleko lepší by bylo místo vojáků do zahraničí – o tom hovořím – posílat inženýry a průmyslováky, kteří daným zemím skutečně pomohou a současně nebudou součástí okupačních nebo agresorských armád.

Hnutí ANO, ČSSD, ODS a STAN tady prosazují autokratický systém, ve kterém nemohou rozhodovat nejen občané, ale dokonce ani poslanci. A až budete vysílat vojáky do zahraničí proti nějakému režimu, tak zcela upřímně řekněte, že je jedno, zda je, či není diktátorský, ale jde o to, že ten či onen diktátor se provinil tím, že odmítl poslouchat vaše šéfy v Bruselu nebo Washingtonu. Bude to pravdivé a konečně pro občany uvěřitelné.

Je nám jasné při pohledu na navrhovatele, kteří jsou vzájemně domluveni, že v této Sněmovně budou tyto návrhy z pera hnutí ANO, ČSSD, ODS a STAN, je to jejich společný návrh na pomoc při okupaci cizích zemí, přijaty. A teď tady proběhne nějaká veřejná diskuse, aby měli občané alespoň nějakou iluzi zdání demokracie.

Všichni víme, proč jsou naši vojáci v zahraničních misích vedených USA potřeba. Jde o to, aby Američané mohli světu ukázat, že danou zemi přepadlo a okupuje mezinárodní společenství a že nejde jen o výlučně americkou mocenskou agresi. Propagátoři invazí do cizích zemí matou veřejnost, když tvrdí, že v misích v Afghánistánu či jinde bojujeme proti terorismu. Je to zcela jasně a doložitelně naopak. Okupacími cizích zemí, násilnými převraty v cizích zemích jen vytváříme další ohniska nenávisti, a to nejen vůči Američanům, ale vůči všem, kdo jim

pomáhají. USA se kontinuálně dopouští válečných agresí, takže je pro Američany vítané, že vinu za jejich zločiny rozprostrou na víc pachatelů, tedy i na nás. Ale nám by nemělo být jedno, že my, kteří jsme si pár okupací sami na našem území na vlastní kůži zažili, se sami na nich dnes podílíme. Válečné akce v Sýrii, Iráku, Libyi, Afghánistánu a v dalších zemích v důsledku nikde nepřinesly nic dobrého. A vlny válečných i ekonomických migrantů, nebo někdo říká uprchlíků, a teror po celém světě jsou jejich přímým důsledkem.

Ještě bych připomněl slova experta hnutí SPD na obranu, plukovníka ve výslužbě a našeho místopředsedu pro obranu inženýra Radovana Vícha, který jasně podporuje toto naše stanovisko, že předkládaná novela Ústavy není zapotřebí, protože už dnes vláda České republiky může vyslat naše vojáky na 60 dnů do zahraničí s omezením na závazky plynoucí z mezinárodních smluv a na záchranné operace, mírové živelní pohromy a ekologické havárie. Toto stávající znění považujeme za více než dostačující. Co se týče záchrany českých občanů v zajetí někde v zahraničí, tak to je také možné dostatečně již v současnosti řešit prostřednictvím specializovaných útvarů bezpečnostních sborů, nikoli pro tento účel použít Armádu České republiky.

Závěrem znovu opakuji, že hnutí SPD nepodpoří tento návrh ústavního zákona, aby vláda mohla bez souhlasu Parlamentu jen na základě rozhodnutí vlády vysílat české vojáky do války a zatáhnout nás do konfliktů. A znovu zopakují, že z úst místopředsedy našeho hnutí Radima Fialy tady již zazněl jménem hnutí SPD návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Jaroslava Bžocha. Připraví se pan kolega Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane místopředsedo prostřednictvím pana místopředsedy, ukažte mi, nebo mi řekněte, v jaké zemi jsou naše jednotky jako okupační vojska, když o tom mluvíte. Jestli existuje nějaký stát, kde my jako Česká republika jsme okupanti. Řekněte mi jeden jediný. Je to možná vaše domněnka nebo vaše přání, aby to tak bylo, ale není to tak. My postupujeme v rámci mezinárodních smluv, koaličních smluv a v rámci NATO. Je zajímavé, že mluvíte pořád o Spojených státech, jak někde někoho okupují, jak někde válčí. Ale zajímavé je, že nezmíníte třeba Rusko a Krym. Je zajímavé, že třeba nezmíníte, jak se chová Írán v tom daném regionu, že spolupracuje s Hizballáhem, s Hamásem, kde se jim to hodí, jaké války vedou. Je zajímavé, že si vybíráte Spojené státy a to, kde my jsme koaliční partneři. (Potlesk z různých stran sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Králíček s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Robert Králíček: Já bych se zeptal, kam pan Okamura šel, když tu tak plamenně dštil zlo a nesmysly. Kam šel? Ať odpoví panu Bžochovi! Já bych rád slyšel tu odpověď, kde jsme okupanty. Ať se nebojí! (Potlesk z různých stran sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný. Poté se připraví kolega Pikal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, paní vicepremiérko, vládo, dámy a pánové, když jsem se hlásil do rozpravy, tak jsme tady byli v úplně jiné konstelaci. A chtěl jsem říct, že se nebudu zapojovat a nemá smysl tady přesvědčovat přesvědčené, do toho ping-pongu mezi poslanci KSČM a řekl bych téměř zbytkem Sněmovny, i když teď vidím, že to není celý zbytek Sněmovny.

Panu kolegovi Bžochovi bych chtěl jenom prostřednictvím pana předsedajícího říct, že to není nic zvláštního a nového. Pan Okamura vždycky s naprostou pohrdavostí – pan kolega Okamura, místopředseda Sněmovny, vždycky s naprostou pohrdavostí opustí tuto sněmovnu v okamžiku, kdy má čelit argumentům, které jsou naprosto zjevné. Já s vámi souhlasím. Řekl bych skoro to samé. Ale myslím, že je zbytečné po něm chtít nějakou odpověď. Když ta odpověď není, tak se prostě odejde středem a dělá se, že nic. Tak to jenom k tomu.

Dovolím si pár poznámek k tomu, co tady zaznělo. Zaznělo tady to, že zákon nějakým způsobem eskaluje mezinárodní napětí. Myslím, že to říkal pan kolega Klaus mladší. Já se obávám, že to je přesně naopak. Ten zákon, tak jak je připraven, má pomoci reagovat na případnou eskalaci a tu eskalaci snižovat.

KDU-ČSL ten zákon podporuje. Cítil jsem se dotčen, když tady pan Okamura nejmenoval KDU-ČSL. Tak já se k tomu hrdě hlásím. Jako ještě tehdy předseda KDU-ČSL spolu se svým předchůdcem Pavlem Bělobrádkem, taky drahé paměti předseda KDU-ČSL, jsme pod tím zákonem oba dva podepsáni, stejně jako někteří naši další kolegové. My ho považujeme za důležitý.

Jednoznačně bych se tady taky chtěl zastat pana kolegy Růžičky, přestože je z hnutí ANO, protože v tomto smyslu ty útoky, které tady na něj byly, byly naprosto nepatřičné.

Návrh, tak jak je, má skutečně naopak pomoci reagovat na situaci, která dneska prostě není ideální. Pokud někdo říká, že před 30 lety jsme přijali nějaké znění Ústavy, které je dostačující, tak ta situace – doufám, že každý, kdo sleduje média, kdo sleduje veřejné mezinárodněpolitické a geopolitické dění, tak vidí, že ta situace je prostě dramaticky jiná. Dneska jsme v situaci, kdy potažmo to může být ohrožením i pro občany České republiky. Jsme v situaci, kde řešíme zcela nové výzvy, hybridní výzvy a další. A to jsou věci, na které prostě musíme být připraveni reagovat bez ohledu na to, jestli je v současné době ve vládě hnutí ANO, sociální demokracie, nebo tam příště bude někdo jiný.

Čili v tomto smyslu jsem přesvědčen o tom, že pokud přijmeme tuto novelu Ústavy, tak tím naopak posílíme prestiž mezi našimi spojenci v rámci euroatlantického uskupení. Je to velmi důležité. A nevnímám to jako oslabení role nebo pozice Sněmovny. Přece v žádném případě tomu tak není. Když si to dobře celé přečtete, tak Sněmovna může samozřejmě nohu mezi dveře vrazit, může rozhodnout, že vláda nekoná v souladu. A může to učinit i Senát, protože když si to dobře přečtete, tak stačí vyjádření jedné komory, ať už to je Senát, nebo Poslanecká sněmovna, které bude znamenat stopku pro vládu v jejím konání. Ale chtěl bych připomenout, že to není jenom otázka vysílání našich vojáků na místa nějaké eskalace konfliktu, ale je to třeba i otázka, jak čelit nelegální migraci. Pokud si toto neuvědomuje ani hnutí SPD, tak mám pocit, že to je v rozporu s jeho programem. Ale do toho nechci mluvit, to je jejich věc.

Na závěr chci zdůraznit, že KDU-ČSL nejenom že je pod tím zákonem podepsána, ale od začátku ho také podporuje. Děkuji. (Tleská Jana Černochová a Lubomír Metnar.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Nyní faktická poznámka ministra obrany Lubomíra Metnara. Připraví se pan kolega místopředseda Pikal. Máte slovo, pane ministře, k faktické poznámce.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, váženě paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslel jsem, že už mám své vystoupení, že jsem odprezentoval, ale některé výroky mě opravdu přinutily, abych zareagoval na některé věci svých předřečníků. A to je to, co bych chtěl zdůraznit.

Co se týče nasazování, že by měli být někde k práci stavění silnic, víte dobře, tady toto musím kategoricky odmítnout a vojáků se zastat. Vždycky, když byly mimořádné události, vojáci pomáhali při všech katastrofách, ať už to byly přírodní, nebo průmyslové havárie. Takže to s tím nesouvisí.

Dále bych chtěl vyzvednout, že voják, kterých si tady vážíme, je velmi odborné povolání, které si zaslouží naši úctu. A poslední průzkumy toto také dokládají. Jsou věci, že bych nerad, aby vojáci, kteří si naši úctu zaslouží, byli zatahováni do takových debat jako okupace a další. Musím tyto argumenty odmítnout a svých vojáků se zastat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan místopředseda Vojtěch Pikal, připraví se Lubomír Volný. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se také do této rozpravy hlásil již před delší dobou, nicméně chápu, že faktické poznámky mají přednost.

Pokusil bych se to nějak shrnout. V zásadě jedna věc, která mě zaujala, je, že se tady mluvilo o tom, že stejný návrh již byl podán v minulém volebním období, tak tehdy na něj vláda dala stanovisko, které obsahovalo i nějaké výtky nebo něco podobného, zatímco tentokrát vůči prakticky stejnému návrhu žádné poznámky vláda neměla. Nevím, jestli to něco říká o práci nové vlády, nebo...

Dovolil bych si z toho staršího stanoviska ocitovat část, bod 3: "Vláda zároveň doporučuje zachování stávající ústavní úpravy ve vztahu k rozhodování o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky, to je zachování pravomoci demokraticky a přímo zvoleného Parlamentu rozhodnout v určitých případech o pobytu zahraničních vojsk na českém území. Navrhovanou úpravu článku 43 odst. 4 Ústavy České republiky spočívající v omezení této rozhodovací pravomoci Parlamentu a de facto v jejím přenesení na vládu by šlo o krátkodobý pobyt zahraniční armády na území České republiky, vláda považuje mimo jiné i s ohledem na historickou zkušenost České republiky za diskutabilní a potenciálně nebezpečnou. Tento názor vláda zastává i přes navrhované zachování kontrolní pravomoci Parlamentu ve vztahu k případnému rozhodnutí vlády."

A to je možná ta věc, která mě tam přece jenom trošku zaráží, protože tady se hodně mluví o tom, že přece vláda má taky legitimní důvěru a vzešla z voleb. Ale myslím si, že nedávné zkušenosti České republiky s parlamentarismem a s tím, jak může vznikat vláda, o čí důvěru se vlastně opírá, tento argument poněkud staví trošku na vodu, protože ne vždy nám tady vláda vzešla přímo z voleb, ne vždy začala vládnout s důvěrou a ne vždy měla tuto důvěru hned a brzo, nebo ne vždy poté, co tu důvěru ztratila, tak došlo k nějaké zásadnější výměně vlády. Takže ten argument, že vláda, která přece provádí to vysílání, má důvěru, neobstojí, neboť nikde v Ústavě není omezena pravomoc vlády bez důvěry.

A nyní tedy již konkrétně k těm návrhům. Nejdřív bych se zastavil u té změny odstavce 5, která rozšiřuje povolení na průjezdy a průlety tak, aby to mohlo být hromadně. S tím v zásadě není problém. Máme to štěstí, že nemusíme řešit, kdyby k nám nějaká vojska chtěla proplouvat, to bychom potom neměli nástroj, jak to rychle udělat. Ale zatím snad nic takového nehrozí.

Co se týče odstavce 6, který posunuje vlastně čistě ten moment, kdy má Parlament být informován o tom, že k nějakému dovolení došlo, neprodleně a bez zbytečného odkladu. Rozumím tomu, že je to nějaké dáni současného stavu do souladu s Ústavou. S tím v zásadě není problém, pokud by se to týkalo jenom té změny v článku 5. Ale u toho článku 6 v té kombinaci si vůbec nejsem... tedy u toho článku 4, u té změny – pardon, to posunutí toho informování u změny s odstavcem 4 si vůbec nejsem jist, jestli to je cesta, kterou se chceme vydat, aby pokud vláda rozhodne o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky, aby tak nemusela nám dát vědět neprodleně, ale aby mohla z nějakých důvodů odkladu s tím posečkat, než se rozhodne, kdy nám to sdělí, nebo než si připraví dodatečné zdůvodnění. Tam si myslím, že je to ke zvážení nějaké lepší formulace, nebo jestli jsou to dva případy, v tomto případě neoddělit.

A poslední věc, která se navrhuje, a tady mám největší výhrady. Nyní má vláda pravomoc vyslat naše síly do zahraničí na dobu 60 dnů v konkrétně vyjmenovaných omezených případech, které vyplývají ze závazků mezinárodních smluv a z účasti na mírových operacích s mandátem OSN nebo podobně, a toto nahrazujeme bílým šekem. Já chápu, že existují nějaké nové skutečnosti nebo nové případy nebo nové závazky, které nejsou dány mezinárodní smlouvou, ale nějak jsme se k nim zavázali a je potřeba dát ten akční mandát případně vládě. Ale v tom případě bychom to měli řešit tím, že případně rozšíříme mandát o tyto omezené vyjmenované případy. Skutečně si nemyslím, že řešením je dát vládě bílým šekem na to, aby to povolila, aby mohli ve všech případech, protože je strašný rozdíl mezi tím být postaven v to, že naši vojáci již někde jsou, a jestli souhlasíme s pokračováním, nebo jestli někam skutečně naše vojáky vyšleme. To jsou úplně jiná rozhodnutí a já si nejsem jist, jestli toto posunutí je dobré. Samozřejmě jak jsem říkal v úvodu, toto je problém, který reálně je potřeba řešit.

Jsem jednoznačně pro to posunout tento návrh do druhého čtení a probrat ho řádně ve výborech. Ale nemyslím si, že toto znění je úplně ideální, tak jak je navrženo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji místopředsedovi Pikalovi. A než budeme pokračovat vystoupením poslance Lubomíra Volného, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 11 do 13 hodin ze zdravotních důvodů poslanec Karel Schwarzenberg, poslanec Antonín Staněk od 11.30 do 12 hodin z pracovních důvodů a poslanec Petr Bendl z celého dne z rodinných důvodů.

Nyní poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. My, poslanci za hnutí Jednotní, nepodpoříme tento návrh zákona. Máme k tomu tyto důvody. Při neustále se rozmáhajícím principu sdílené suverenity, snah o vytvoření evropské armády a tlaku, který, jak víme, umí vyvinout naši spojenci, a také vzhledem k mnoha nelegálním akcím našich spojenců, jako je například okupace syrského území nebo přímá podpora muslimských teroristů Tureckem, se obáváme toho, že se opět prohloubí role naší armády jako pouhého expedičního sboru, který bude po tlaku ze strany spojenců rozhodnutím vlády vyslán do legálně nejednoznačných akcí, ve kterých se potenciálně stanou pachatelé válečných zločinů. Toto bych žádnému z našich vojáků nepřál. Libye je dokonale odstrašujícím příkladem, jak to dopadá, když do kulturně nekompatibilní země vyvážíme našimi zbraněmi své pojetí demokracie. Přijetím tohoto zákona riskujeme vznik situace, kdy naši vojáci vstoupí na území jiné země historicky poprvé v roli okupační armády.

Svoje kolegy argumentující kvalitou současné vlády upozorňuji také na skutečnost, že tato konkrétní vláda u moci na věky věkův amen, ale že se tady může dříve nebo později ustanovit vláda, která se jim bude líbit ještě méně než ta dnešní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Volnému. Ještě faktická poznámka poslance místopředsedy Vojtěcha Pikala. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedající. Nebude to úplně k věci, spíše jenom k tomu, že pan kolega Volný řekl, že jsou za hnutí Jednotní. Nejste zvoleni za hnutí Jednotní, byli jste zvoleni za jiný politický subjekt. Ze hnutí Jednotní by bylo přesnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Další faktická poznámka poslance Volného, který reaguje... Pane poslanče, jestli chcete... Tak zrušil svou faktickou poznámku. V tom případě poslanec Navrkal, v tuhle chvíli poslední přihlášený do rozpravy. Máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych se jenom vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, zeptal jak navrhovatelky, tak i vlády, nebo členů vlády, která s tím vyslovila souhlas, na to, proč nenavrhuje navrhovatelka pouze rozšířit výčet v odstavci 4 článku 43, který už obsahuje nyní to plnění závazků, účast na mírových operacích atd., o ty další případy, kdy je vhodné, aby vláda měla pravomoc vyslat armádu. A místo toho dávat vládě takový bílko šek i s těmi riziky, která tady popisovali mnozí moji předřečníci. Takže jestli by nám to tady ještě teď v rámci prvního čtení nemohli navrhovatelé a vláda toto objasnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Navrkalovi a ptám se, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Paní zástupkyně navrhovatelů chce až v závěrečném slově reagovat na rozpravu. Takže končím obecnou rozpravu a dávám závěrečné slovo zástupkyni navrhovatelů. Paní Černochová, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuju, pane místopředsedo. Já začnu od konce a budu reagovat na dotaz pana poslance. Konzultovali jsme tuto variantu s ústavními právníky a nedoporučovali ji. Protože obecně platí, že zahušťování Ústavy a prohlubování jejího kazuistického charakteru prostě není dobré. To byl ten argument, který tam zazníval. Ale tato varianta také byla jedna z diskutovaných, nakonec se i s ústavními právníky po dohodě zvolila varianta tato.

K tomu, co tady zaznělo v diskusi, hned na tom začátku, kdy tady pan místopředseda Filip říkal, že to bude v rozporu s jednacím řádem, tak bych rozhodně všechny kolegyně a kolegy chtěla ubezpečit, že to tak není. Sám pan místopředseda tady říkal a říkala jsem to i já, že poslední novela Ústavy se projednávala v roce 2000. Komunisté v tomto ten názor mají stále konstantní. Ani v roce 2000 komunističtí poslanci pro návrh nehlasovali na rozdíl od jiných poslanců. Takže už se vlastně to osvědčilo, ta 60denní lhůta se osvědčila praxí. V roce 2000 se něco schválilo, máme

rok 2020, 20letá praxe v naší demokracii, která trvá přes 30 let, je dost dlouhá doba, co myslíte? Takže tady skutečně bych chtěla ubezpečit všechny, že nikdo žádný jednací řád Poslanecké sněmovny ohýbat nebude.

K výtkám o tom, že Parlament ztratí něco ze svých pravomocí. Hovořila jsem už o tom při svém úvodním slovu předkladatelky, resp. navrhovatelky, takže tady bych snad jenom zopakovala, že uvedená změna skutečně neposiluje pozici exekutivy a zároveň nijak neoslabuje pozici Parlamentu. Ten má i nadále pravomoc do rozhodnutí vlády zasáhnout a donutit vládu, aby své rozhodnutí změnila a aby byla vojska stažena. Lhůta 60 dnů zamezuje případnému řetězení, neboť na delší dobu není možné vyslat bez souhlasu obou komor Parlamentu, a už jsem to také říkala. Přeci vyslat jednotku, která – teď to je reakce na připomínky zejména kolegů z SPD – vyslat jednotku, která by byla schopna rozpoutat válečný konflikt bez povšimnutí v tak krátké době, je fakt zcela iluzorní.

Procedura projednávání tedy, jak už jsem říkala, zůstává v zásadě stejná, pouze se vypouští taxativní výčet situací, kdy může vláda do 60 dnů vyslat.

Já velmi oceňuji i přístup Pirátů. Pan místopředseda výboru pro obranu Lipavský, když jsem pořádala seminář na půdě výboru pro obranu, tak bohužel zrovna nebyl, možná by se některé věci vysvětlily už tam. Právě byli tam přítomni ústavní právníci, se kterými jsme i některé jím vznášené dotazy tam řešili a vyřešili. Takže samozřejmě, že se těm pozměňovacím návrhům, pokud ten návrh projde do dalšího čtení, tak se jim budu věnovat. Jsem připravena i k tomu znovu ústavní právníky přizvat, tak aby skutečně v případě, že Piráti navrhnou ještě nějaké vylepšení, tak abychom měli jistotu, že to bude opět lege artis s naším ústavním pořádkem.

Děkuji za tu debatu v prvním čtení. Je tady celá řada i podnětů, kterými bychom se mohli zabývat z hlediska naší zahraniční politiky. Vážím si i vstřícného vystoupení pana ministra kultury Zaorálka, byť s ním ve druhé části nemusím souhlasit, tak děkuji za to, že pro ten návrh zvedl ruku, protože si skutečně myslím, že návrh je ve prospěch bezpečnosti České republiky.

Moje poslední reakce je na pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Pikala. Ano, není rozdíl mezi paragrafem, paragrafovým zněním a starým a novým. Je rozdíl v důvodové zprávě, která reagovala právě vysvětlením na nějaké připomínky, které zazněly při projednávání minulého tisku v minulém volebním období. Takže neměnily se paragrafy, měnil se text důvodové zprávy, který reagoval právě na některé připomínky. A byl i pro vládu, tyto připomínky byly natolik přesvědčivé, že pod to dala kladné stanovisko.

To je za mě jako za navrhovatelku v tuto chvíli všechno.

Já bych pak pouze uvedla a poprosila ctěné kolegyně a kolegy po dohodě s ústavně-právním výborem, se zpravodajem Dominikem Ferim, že bychom navrhli, aby se garančním výborem tohoto návrhu stal výbor pro obranu. Dalším výborem, který se bude touto otázkou zabývat, bude samozřejmě ústavně-právní výbor. A i samozřejmě podporuji návrh pana Feriho, aby se tímto návrhem zabývala i komise pro Ústavu. Zároveň máme dohodu, že bychom po výměně nejprve garančního výboru a následně výměně zpravodaje, tak bychom navrhli zpravodajem tohoto tisku

pana poslance, předsedu poslaneckého klubu KDU-ČSL Jana Bartoška, který se pod ten návrh chtěl podepsat, ale nepodepsal, protože jsem si ho držela jako zálohu pro zpravodaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo, závěrečné slovo zpravodaje (navrhovatelky). Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji nejdřív shrnout nějaké věci, které tu v rozpravě zazněly, postavit je najisto. A následně vůbec okomentovat průběh rozpravy. Bylo tu namítáno –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Budeme rozhodovat o návrzích a rád bych, aby všichni dobře vnímali zpravodaje. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, že jste volal ke klidu, pane místopředsedo.

Co se týče taxativního výčtu – taxativní výčty jsou obecně problematické z toho důvodu, že jsou prostě taxativní. Že ten běžný život a veškeré situace, které v něm mohou nastat, a berme v potaz, že mezinárodněpolitická situace je velmi složitá, dramatická a nepředvídatelná, tak jsou vždycky o krok před ústavodárcem. A budeme-li rozšiřovat pouze výčet o další a další písmena, tak je to za prvé zcela v rozporu s nějakou legislativní technikou, prostě Ústava nemá být návod k automatické práci, ale zároveň je to taky poněkud neobratné, protože vždycky tam bude nějaká možnost, že se nebude moci ta daná situace podřadit pod nějaké ustanovení v článku 43. Proto je lepší, než se vydávat touto kazuistickou cestou, vydat se tou cestou takzvaného bíancko šeku.

Bianko šek jako takový ale vlastně není obecně špatně, když jsou tam kontrolní mechanismy, které tam takto nastavené jsou, protože v tom článku 43 a obecně v tomto postupu, kdy vláda vysílá ozbrojené síly do zahraničí, tak se tam uplatňuje zesílený odpovědnostní režim, nejenom uplatnění té obecné ústavně-politické odpovědnosti, to znamená, klasicky odpovědnosti vlády Poslanecké sněmovně, ale ta odpovědnost je ještě zesílena tím, že každá z těch komor může nadpoloviční většinou všech svých členů zrušit rozhodnutí té vlády, což se, mimochodem, promítá i v praktickém životě, protože když se podíváte na barevné, nebo stranické, složení Senátu, tak tam je to úplně jinak než v Poslanecké sněmovně. Čili ten odpovědnostní režim je tam skutečně zesílen a slouží to jako jakási taková kautela k tomu, aby to ustanovení, zmocnění vlády, nebylo zneužíváno.

Co se týče té debaty – neprodleně, bez zbytečného odkladu – k tomu si, myslím, můžeme vyžádat v ústavně-právním výboru nějaké stanovisko. Podle mého soudu mezi tím není rozdíl a dá se to systematickým výkladem rozlišit, nebo dá se to tedy

dovodit, ale rozumím tomu, že je lepší být spíše na pozoru, dáváme-li vládě nějaké zmocnění a ukládáme-li jí nějaké povinnosti.

Co se rozpravy týče, byla velmi zajímavá. Občas si myslím, že měl pan předsedající volat k věci, nicméně to důležité je, že zazněl návrh na zamítnutí, o kterém budeme hlasovat, a ty další návrhy – a s těmi souhlasím –, které tu zmiňovala paní zástupkyně navrhovatelů, je to, aby se garanční výborem stal výbor pro obranu, a my jako ústavně-právní výbor a stálá komise pro Ústavu se tím budeme zabývat, myslím si, z trošku jiného pohledu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla závěrečná slova. A jak jsme slyšeli, zazněl návrh na zamítnutí a také podmíněný návrh na vrácení. Nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Já vás všechny odhlásím, protože jsem zaslechl takovou žádost. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Nyní jsme připraveni na hlasování.

Budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133. Přihlášeno 161 poslanců, pro 35, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Protože jsme nepřijali návrh na zamítnutí, tak nyní budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134. Přihlášeno 164 poslanců, pro 41, proti 107. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Jak už bylo řečeno, organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru. Zazněl zde nicméně protinávrh, aby garančním výborem byl výbor pro obranu. Paní navrhovatelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Je to po dohodě. Vzhledem k tomu, že organizační výbor určil – z logiky věci, jedná se ústavní zákon – ÚPV, už jsem nestihla to projednávat přes organizační výbor, aby tu změnu udělal organizační výbor. Takže je to po dohodě s předsedou ústavně-právního výboru panem Markem Bendou a je to i po dohodě se zpravodajem ústavně-právního výboru Dominikem Feri. Samozřejmě, v proceduře to může zaznít jako protinávrh, ale není to nějaká záležitost, která by byla sporná.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Rozumím. Děkuji. Pan předseda Kováčik s přednostním právem, nebo s návrhem.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, v takovýchto okamžicích se zamýšlejme více než jen nad dohodou funkcionářů výborů. Meritorně přece jde o zásadní změnu Ústavy. Každá změna Ústavy je zásadní. Žádná není drobná nebo méně zásadní. Zasadíme do základního zákona tohoto státu, proto jsem já osobně bytostně přesvědčen, že garančním výborem musí být výbor ústavně-právní. A prosím vás o to, abychom tento návrh podporovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Michálek s přednostním právem.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom říct, že to nepovažuji za věc, která by byla zcela nesporná, protože to jde proti praxi, kterou jsme tady měli. Když jsme projednávali změnu Nejvyššího kontrolního úřadu, tak ta novela Ústavy byla taky přikázána ústavně-právnímu výboru. Takže ty návrhy, které se týkají Ústavy, šly na ústavně-právní výbor jako garanční, protože základní materií, která je v tomto tisku řešena, je přece otázka dělby moci mezi Parlamentem a vládou a to se musí projednat na ústavně-právním výboru, byť samozřejmě respektuji roli výboru pro obranu – nebo možná v některých případech výboru pro útok, bylo by vhodnější –, když se bude rozšiřovat takhle pravomoc vlády. (Veselí v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Chvojka s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hezké poledne, kolegyně, kolegové. Já se musím připojit ke svým dvěma předřečníkům. Ono to má logiku a já jako místopředseda ústavně-právního výboru a zároveň jako člověk, který danou novelu podepsal a podporuje ji, o žádné dohodě nevím, omlouvám se, že by to mělo jít na půdu výboru pro obranu jako garančního výboru. Myslím si opravdu, že to patří na půdu ústavně-právního výboru. Je to čistě ústavněprávní věc, je to opravdu o té dělbě moci, a prosím tedy o to, aby byl ústavně-právní výbor zachován jako výbor garanční. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a rozhodneme hlasováním. Ještě paní navrhovatelka.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já to tady nechci hrotit na nějakou sílu. Jak jsem řekla, je tady dohoda s Markem Bendou, který ale bohužel byl řádně omluven z této schůze. Není tady, určitě by vystoupil. Chápu prostě ty připomínky. Ústavně-právní výbor bychom v žádném případě nevynechali, stejně jako bychom nevynechali komisi pro Ústavu, ale v rámci smírného zakončení dnešního jednání o takto závažném bodě svůj návrh stahuji, ať to dál má tedy ÚPV a ať je tím druhým výborem, který to má, výbor pro obranu, a tam tedy určím jako

předsedkyně výboru pana poslance Bartoška. Jenom skutečně mně přijde, že by to rozhodně nebyl první případ, kdy bychom takto postupovali, a pokud tady je dohoda dvou výborů, tak jsem v tom neviděla problém.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, takže protinávrh je stažen. Nebudeme hlasovat o přidělení výboru pro obranu jako výboru garančnímu.

Budeme nyní hlasovat o návrhu organizačního výboru, aby tento návrh projednal ústavně-právní výbor jako výbor garanční.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135. Přihlášeno 168 poslanců, pro 165, proti nikdo. Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Paní návrhovatelka? Pan zpravodaj se hlásí. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, já navrhuji výbor pro obranu a stálou komisi pro Ústavu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zaznamenal jsem si. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Paní návrhovatelka mi vzala slova z úst. Připojuji se k návrhu na přikázání stálé komisi pro Ústavu, a to z prostého důvodu, protože už máme informaci, že ústavní komise Senátu má trošičku jinou představu o tom, jak by ten článek měl být pojat a jak by to mělo být koncipováno. A stálá komise pro Ústavu se s ústavní komisí senátní schází a tam vlastně budeme hledat to řešení. Ani ne v ústavně-právním výboru, ani ne ve výboru pro obranu, ale v té stálé komisí. Takže se připojuji k tomu návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ano, pan poslanec. Máte slovo, prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Navrhuji, aby dále byla tato věc přikázána zahraničnímu výboru, protože se jedná o záležitost, která se týká vyloženě zahraničních akcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, návrh pana poslance Kobzy na přidělení zahraničnímu výboru. Také se s ním vyrovnáme hlasováním. Ještě se prosím někdo hlásí s návrhem na přidělení výborům? Nehlásí. Budeme postupně hlasovat o přikázání výborům tak, jak byly ty návrhy předneseny.

Teď budeme hlasovat o přikázání výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 136 přihlášeno 169 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh jsme přikázali výboru pro obranu.

Další návrh zazněl na přikázání stálé komisi pro Ústavu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 137 přihlášeno 169 poslanců, pro 168, proti nikdo. Návrh jsme přikázali k projednání stálé komisi pro Ústavu.

Poslední návrh, který zazněl na přikázání, byl návrh na projednání v zahraničním výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 138 přihlášeno 168 poslanců, pro 61, proti 68. Návrh byl zamítnut a zahraniční výbor se tímto návrhem zabývat nebude, resp. jsme mu to nepřikázali.

Pan poslanec Sklenák k hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, děkuji. Kolegyně, kolegové, nezpochybňuji hlasování, nicméně v hlasování číslo 133 jsem hlasoval ne, a na záznamu mám ano, tak prosím o uvedení do stenoprotokolu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlasování nebylo zpochybněno. Žádný návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty nezazněl. Děkuji paní navrhovatelce, panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní bychom měli projednávat bod číslo 35, vládní návrh zákona o lobbování, jde o sněmovní tisk 565, prvé čtení, ale paní ministryně Marie Benešová je omluvena, je na zahraniční cestě. Není pověřen nikdo jiný, takže se nemůžeme tímto návrhem zabývat.

Stejnou situaci máme i v případě bodu 36, tedy vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování, také se tímto bodem z tohoto důvodu nemůžeme zabývat.

Pan poslanec Petr Vrána se omlouvá z jednání schůze Poslanecké sněmovny od 11.45 do 19.00 hodin z důvodu návštěvy lékaře.

A pan předseda Michálek se hlásí s přednostním právem. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já si myslím, že regulace lobbingu je důležitá záležitost, a že pokud není přítomen ministr, tak by měli pověřit ve vládě některého jiného ministra nebo místopředsedu vlády, aby ten návrh tady uvedl, abychom se tou problematikou mohli zabývat. Pokud tady ministři nejsou, tak to samozřejmě rozhazuje celý ten program jednání Poslanecké sněmovny a je potom dost náročné se v tom orientovat, co se reálně projedná a co nikoliv. Takže já jsem

chtěl poprosit vládu, jestli by pověřila – nebo případně pokud ví, že ten ministr tady nebude v době, kdy se má projednávat návrh zákona o lobbingu, který předložil, tak aby si požádal o zařazení těch návrhů na nějaký jiný čas, tak aby to nespadlo až úplně na konec.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám další bod. Je to bod číslo 39. Jde o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 589 v prvním čtení. Tisk by měl uvést místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček, ale protože zde není přítomen, tak ho neuvede, a nemám zde žádné jiné pověření člena vlády k uvedení tohoto tisku, takže ani tímto bodem se nemůžeme zabývat.

Otevírám další bod. Jde o bod číslo

44.

Vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - první čtení podle § 90 odst. 2

To znamená, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas už v prvním čtení. Než nám předložený návrh paní místopředsedkyně vlády představí, tak s přednostním právem pan předseda Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, paní ministryně, já bych vás opravdu požádal, abyste si dnes prošli ten seznam bodů, které má Poslanecká sněmovna projednávat, a abyste byli skutečně tak laskaví a sdělili nám, které z těch bodů reálně chcete dnes projednávat a na který z těch bodů si někdo z členů vlády bude ráčit udělat čas, přijde do Poslanecké sněmovny. Tady nám padají skutečně body na konec. Já bych chtěl upozornit na to, že poslanci se samozřejmě na schůzi připravují, mají připravené poznámky, výstupy k jednotlivým bodům, a vy prostě tím, že nechodíte do práce – protože součástí té práce je být tady v Poslanecké sněmovně – necháváte ty body padat dolů! Já bych byl skutečně rád, abyste nám dopředu avizovali, abychom si sami udělali pořádek v tom, o čem dnes budeme a nebudeme jednat, ke kterým těm bodům se uráčí někdo z ministrů přijít, kde nějaké pověření je, nebo není! Toto se tady odehrává opakovaně a skutečně toto nikomu avizováno nebylo.

Potom prosím, tedy hlásí se pan předseda Faltýnek, vašim prostřednictvím, pane předsedající, bych jeho prosil o to, aby ostatním předsedům poslaneckých klubů dal relevantní informaci o tom, o čem dnes skutečně budeme jednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jenom pro pořádek konstatuji, že podle informací, které mám k dispozici, se nebudeme moci zabývat ani bodem 46, bodem 47 a bodem 49 z těch nejbližších bodů, které jsou na řadě. Nicméně můžeme se

zabývat tím bodem, který teď máme, ale pan předseda Faltýnek s přednostním právem.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké poledne, kolegyně, kolegové. Ano, pan předseda Rakušan má pravdu. Máte pravdu. Pan ministr Havlíček je bohužel teď v Senátu. Nevím, do jaké míry to šlo, nebo nešlo naplánovat. Omlouvám se. A paní ministryně spravedlnosti je, mám pocit, v Maďarsku, je omluvena do konce týdne. A pan ministr Hamáček vlastně prostřednictvím pana předsedy Chvojky požádal o vyřazení už na grémium. Já tomu rozumím, budu to řešit, máte pravdu. Omlouvám se i za nepřítomné ministry. Předpokládám, že se k tomu postaví takto i paní vicepremiérka Schillerová. Odpoledne tady máme napevno zařazené body a ti ministři už tady přítomni budou. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo, a paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová nám uvede tento bod. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jenom doplnila pana předsedu Faltýnka. Já tomu rozumím, samozřejmě radost nám to nečiní, nicméně sama vím, jak jsem v prosinci řešila dilema, kdy jsem musela být na daňovém balíčku v Senátu a současně jsem musela tady být na rozpočtu v Poslanecké sněmovně, oba dva klíčové zákony a nebylo možné kromě nějakého časového posunu, a stejně zahajoval nakonec rozpočet pan premiér, prostě nebylo to možné dát dohromady. Čili to se stalo panu vicepremiérovi Havlíčkovi, který v tuto chvíli obhajuje jiný zákon v Senátu, a prostě řešení nebylo možné. A bohužel ty služební cesty – zrovna paní ministryně spravedlnosti nemá těch zahraničních služebních cest tolik, a v tuto chvíli to prostě nebylo možné nějakým způsobem zkoordinovat. Takže já věřím, že se to nestává často. Děláme všechno pro to, a já jsem dnes odjela z akce Celní správy, také pro mě důležité, mezinárodně zastoupené. Prostě jakmile na mě mávli, odjela jsem, ale byla jsem v České republice, takže to šlo, byla jsem kousek za Prahou. Takže v tuto chvíli se snažíme, co můžeme, ale prostě se to stane a určitě z toho nemáme radost a mrzí nás to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A paní místopředsedkyně vlády, prosím vás o uvedení toho bodu, který jsem už otevřel.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji vám představit vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného vládního návrhu zákona je zajistit sčítání lidu, domů a bytů v České republice v roce 2021. Připravované sčítání je součástí celosvětového

programu censů OSN, které se konají jednou za deset let. Zároveň slouží k implementaci nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 763/2008 o sčítání lidu, domů a bytů. Výsledky sčítání budou zdarma přístupné všem uživatelům ve státní správě, samosprávě i soukromé sféře, a to v maximálním územním detailu. Návrh, který máte před sebou a který zpracoval Český statistický úřad, schválila vláda usnesením č. 666 ze dne 30. září 2019. Prošel standardním připomínkovým řízením a byl předložen bez rozporu. Rovněž byl projednán pracovní komisí Legislativní rady vlády.

V návrhu jsou upraveny zejména práva a povinnosti osob a působnost zapojených subjektů, příprava sčítání, obsah zjišťovaných ukazatelů, způsob získávání a postu zpracování údajů a také zpřístupnění výsledků. Návrh zákona je zpracován tak, aby byla zajištěna maximální možná ochrana při nakládání s individuálními údaji občanů. Zároveň je kladen důraz na využití dat v existující databázi státní správy v největším možném rozsahu. Díky tomu budou občané vyplňovat o polovinu méně údajů než v roce 2011. Například domovní list se ruší a veškeré údaje o domech budou získány z registru státní správy.

Sčítání se uskuteční v průběhu března až dubna 2021. Rozhodný okamžik sčítání, tedy okamžik, ke kterému budou údaje zjišťovány, je v návrhu stanoven na půlnoc z pátku 26. března na sobotu 27. března 2021.

Vláda svým výše citovaným usnesením si dovoluje navrhnout Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Důvodem je zejména nutnost připravit a provést zkušební sčítání v roce 2020 u cca 25 tis. bytů po celé České republice již podle zákonem ustanovených pravidel, a během reálného sčítání tak předejít zjištěným problémům. Proto je nezbytné, aby zákon včetně všech prováděcích předpisů nabyl účinnosti co nejdříve.

Dalším důvodem je, že se jedná o tzv. jednorázový zákon, v uvozovkách, který je implementací závazných evropských předpisů a jehož realizace umožní splnění mezinárodních závazků České republiky vyplývajících z členství v EU.

Dovoluji si tedy požádat o schválení tohoto návrhu zákona v rámci výše navržené procedury dle § 90 odst. 2 zákona č. 90/95 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, to znamená, vyslovení souhlasu s vládním návrhem zákona již v prvním čtení.

Současně dovoluji, pane místopředsedo, abych požádala, zda by bylo umožněno vystoupení předsedovi Českého statistického úřadu Ing. Marku Rojíčkovi zde, na plénu Poslanecké sněmovny, aby jako ústřední orgán státní správy, který odpovídá za sčítání lidu, domů a bytů, tady vystoupil. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Já ještě požádám o slovo... Můžeme to udělat jinak. Vy jste navrhla, aby mohl vystoupit pan Marek Rojíček, předseda Českého statistického úřadu. Aby se vůbec mohl zúčastnit schůze, musíme to schválit hlasováním. Takže já přivolám poslankyně a poslance do sálu. A nejprve se budeme znovu přihlašovat, protože jsem vás všechny odhlásil. (Chvilku čeká.)

Hlasujeme o účasti předsedy Českého statistického úřadu při projednávání tohoto bodu. Myslím, že jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 139, přihlášeno 136 poslanců, pro 136 poslanců, proti nebyl nikdo. Takže prosím, aby sem byl uveden pan předseda Českého statistického úřadu Marek Rojíček.

V tuto chvíli dám slovo zpravodaji pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Petr Venhoda. Máte slovo.

Poslanec Petr Venhoda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už zde paní vicepremiérka detailně uvedla, tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy EU sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021. Jeho obsahem je působnost správních orgánů v oblasti sčítání, práva a povinnosti osob v souvislosti se sčítáním, příprava sčítání, způsob získávání údajů a jejich zpracování a zpřístupnění výsledků sčítání. Zákon je bezkonfliktní a doporučuji projednat dle § 90 odst. 2.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A v tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, a jak jsme odsouhlasili, tak teď bych požádal pana předsedu Českého statistického úřadu Marka Rojíčka o vystoupení. A pak budeme pokračovat podle toho, jak jsou poslanci přihlášení do obecné rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda ČSÚ Marek Rojíček: Takže děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí, myslím si, docela dobře shrnula to podstatné, co se týká zákona. Já bych to doplnil.

Jak už bylo i řečeno, projekt v návrhu zákona je koncipován tak, aby byla zajištěna maximální možná ochrana při nakládání s individuálními údaji občanů. Maximálně využíváme administrativní data. V návrhu je kladen důraz na využití dat z existujících databází státní správy. Díky tomu budou občané vyplňovat o polovinu méně údajů než v roce 2011. Například domovní list se ruší. Veškeré údaje o domech budou získávány z registru státní správy a rovněž tak plně využijeme údaje z registru obyvatel a také z dalších agendových systémů, jako např. systém evidence obyvatelstva, případně cizinecký informační systém.

Navrhujeme velmi moderní pojetí sčítání. Formuláře bude možné vyplnit odkudkoliv on-line, tedy např. i přes mobil např. v městské hromadné dopravě cestou do práce. Chceme, aby se občané v co největší míře sečetli prostřednictvím pohodlného on-line formuláře, a pouze ti, kteří se z nějakého důvodu nechtějí nebo nemohou sečíst přes internet při sčítání, se budou moci sečíst klasickým papírovým způsobem. Sčítání také bude levnější, než bylo minulě sčítání. Předpokládané výdaje v kapitole Českého statistického úřadu na sčítání v roce 2021 jsou absolutně nižší

proti skutečným výdajům v kapitole ČSÚ na sčítání 2011, a pokud zohledníme inflaci, lze hovořit o reálné 22procentní úspoře.

Pokud to tedy shrnu, ty základní parametry: bude nižší počet otázek; využijeme všechny možné registry ministerstev; nabídneme jednoduché on-line formuláře; zrealizujeme projekt efektivněji a levněji než před deseti lety.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak už bylo také zmíněno, předložený návrh zákona o sčítání je implementací závazných evropských předpisů. V případě jeho nepřijetí by to samozřejmě mělo vliv na plnění mezinárodních závazků České republiky vyplývajících z členství v Evropské unii. Proto si i já vás dovoluji požádat o projednání a schválení tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. V obecné rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, ač to vypadá jako zákon, který je bezproblémový, je tady navrženo jeho projednání v devadesátce, já si dovolím s tímto projednáváním v devadesátce nesouhlasit z jednoho prostého důvodu.

Sčítání lidu se provádí jednou za deset let, které v rámci statistiky poskytuje údaje, které pro Českou republiku jsou velice důležité a závazné. Pokud kdokoli někdy pracoval se statistickými údaji ať k různým účelům, které využíval, zjistí, že číselné řady, které ve statistických údajích jsou, jsou mnohdy potřebné pro různé obory lidské činnosti.

Pan předseda, nebo ředitel, přiznám se, přeslechl jsem funkci, statistického úřadu hovoří o tom, že došlo ke změně charakteru údajů, které se budou sčítat, a hovoří o tom, že ty, které v tomto novém zákoně nejsou, budou nahrazeny údaji, které je možno získat z jiných zdrojů. Tady si dovolím pochybovat o tom, že se jedná o všechny údaje, protože jsem si teď vytáhl zákon z roku 2009, který byl připraven ke sčítání lidu v roce 2011, a ten má údaje, které asi nejsem schopen dohledat ve veřejných zdrojích, protože byly uvedeny jako dobrovolné a svědčily o nějakých údajích, které ten člověk buď dal, nebo nedal, ale sloužily k orientační informaci o stavu společnosti v České republice. Dále z toho vypadly údaje, které mohou sloužit samosprávám a dalším odběratelům těchto statistických dat k informování například o hustotě dopravy a potřebnosti městské hromadné dopravy, popřípadě vzdálené dopravy, a další údaje, které v tomto návrhu zákona postrádám.

Já jsem si tady v krátkosti vypsál jenom věci, které postrádám, a zajímalo by mě, jak budou zjišťovány.

Chybí údaj o pohlaví, o státním občanství. Je tam národnost, ale ne státní občanství.

Chybí údaj o registrovaném partnerství, ten je teoreticky možno získat v rámci statistických údajů nebo v rámci údajů registrů.

Hlavní ekonomická aktivita. Hovoří se tam o ekonomické aktivitě, ale my nebudeme vědět, kolik lidí má třeba dvě zaměstnání v rámci ekonomické aktivity. On uvede tu hlavní, ale tam původně bylo rozlišeno, abychom věděli, kolik občanů České republiky musí pracovat ve více zaměstnáních.

Postavení v zaměstnání. Ten údaj tam historicky byl a mohli jsme vědět, jak ten člověk je ve svém zaměstnání postaven, to znamená, jakou zastává funkci, popřípadě jak se zařazuje. Tento údaj z toho vypadne.

Doba trvání dojezdu, dojížděky do zaměstnání. To byl údaj, který se ve statistice v roce 2011 objevil. Teď vymizel a dle mého názoru je to velice podstatný údaj jak pro samosprávy krajů, tak obcí, aby věděly, kolik ekonomicky činných lidí dojíždí do zaměstnání, a mohly připravit třeba efektivní investice v oblasti dopravy.

Z dobrovolných údajů vymizela úplně náboženská víra, což byl docela zajímavý údaj. Ten tam dnes není, nevím, z jakého důvodu vypadl, zvláště když jsme dnes neustále konfrontováni s informacemi, které vzbuzují u lidí obavy, jak to tady vypadá s tou islamizací a podobně. Přitom tato tvrdá jasná data ze sčítání lidu by mohla ukázat, že je to pouze fáma a že to nehrozí. Prostě vypadlo to.

Informace o domech a bytech – samozřejmě tady z nějakých informačních zdrojů státu je možné tyto údaje získat. Druhá věc je, jestli v těchto údajích zjistíme, jak je to třeba s vybaveností nebo s přístupem k internetu. V minulém sčítání v roce 2011 byl tento údaj, aby se přihlásili lidé, kdo odebírají internet nebo kdo mají přístup k internetu. Pokud tento údaj po deseti letech považujeme za zbytečný, tak samozřejmě, ale tady by to měl někdo zdůvodnit a říci proč, protože si myslím, že přístup k internetu v naší společnosti je také velice důležitý a měli bychom vědět, jestli dosahujeme parametrů evropských, světových, popřípadě jestli se za to stydíme a tento údaj z toho vyřadíme.

Samozřejmě, body, které jsem si vypsal, nejsou všechny a možná mi některé budou zodpovězeny, že se mýlím. Tomu rozumím, ale přesto bych byl rád, aby se příslušný výbor tím zabýval a projel jednotlivé body a mohl se k nim vyjádřit, popřípadě shledal, jestli doplnit do zákona další údaje, které byly již ve sčítání v roce 2011.

Znovu upozorňuji, a sám jsem čerpal ve svých pracích, které jsem odevzdával v rámci studia, ze statistických údajů a vím, jak je pro mne důležité mít tu číselnou kontinuální řadu a mohl porovnávat vývoj ve společnosti třeba za padesát sedmdesát let a vnímat to jako přínos. Pokud by došlo k nahrazení těch údajů od občanů z jiných zdrojů, samozřejmě to vnímám, ale bojím se, že z toho vypadly i věci, které budou nenahraditelně v rámci těchto datových řad ztraceny. Proto navrhuji, aby tento návrh byl projednán klasickým systémem projednání v rámci tří čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Vyjádřil jste nesouhlas s devadesátkou. Konstatuji, že ale nebyly naplněny podmínky, abychom mohli uznat námitku podle § 90 odst. 3. Pan předseda Michálek má slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jménem poslaneckých klubů Pirátů a ODS vznáším námitku podle § 90 odst. 3.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, teď zazněla námitka pro projednávání podle § 90 odst. 2 v souladu s jednacím řádem, takže nemůžeme rozhodnout o tomto návrhu již v prvním čtení, resp. vyslovit návrh se souhlasem zákona, a budeme ho projednávat standardním způsobem.

V rozpravě je nyní přihlášen pan poslanec Ondřej Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážený pane řediteli úřadu, vážení občané, my jsme se k tomuto zákonu připravovali. Navštívili jsme Český statistický úřad, nechali jsme si ukázat, jak ta data budou zpracovávána, bavili jsme se o důvodu vyškrtnutí některých dat apod. Musím říci, že ta návštěva mě velmi mile překvapila. Český statistický úřad je velmi profesionální.

Dále bych rád vyzdvihl a pochválil práci s administrativními daty, takže to, co tu už říkal pan ředitel, to znamená, že data, u kterých je to možné, budou zpracovávána z již existujících datových zdrojů, hlavně od našich úřadů, což jistě povede k větší provázanosti naší veřejné správy, k odhalování chyb v datech apod.

Pak tu mám jednu takovou drobnost. My jsme tu asi před měsícem schválili bankovní identity v eGovernmentu, zákon SONIA, a vypadá to, že se účinnost stihne tak, aby už fungovaly právě při sčítání. Bude to jedno z prvních velkých použití těchto identit v eGovernmentu, čímž si myslím, že jsme občanům dost ulehčili tuto povinnost.

Jediná věc, která v nás zanechává otázky, je otázka na náboženství, která je dobrovolná a byla teď vyškrtnuta. My si myslíme, že by tam jako dobrovolná měla zůstat, protože prostě se tu o takových věcech stále bavíme, ať už je to Mariánský sloup v Praze, ať už jsou to církevní restituce atd. Bez relevantních dat se o věcech baví těžko. Proto si myslíme, že by bylo o něco lepší, kdyby se tam otázka na náboženství vrátila a my měli jasný přehled, kolik která církev zastupuje občanů, jaké jsou trendy apod. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla poslední přihláška do rozpravy, kterou mám k dispozici. Hlásí se pan předseda do rozpravy. Dostane slovo. Prosím, pane předsedo.

Předseda ČSÚ Marek Rojíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji za ta vystoupení, která si myslím, že byla velmi věcná. Já se pokusím reagovat zejména na to, co zmínil pan poslanec Luzar, kterému v podstatě chybějí v tom návrhu některá důležitá data.

Já musím říct, že podstatná část toho, co on zmínil, nebo velká část toho, co zmínil, nechybí, protože to jsou právě ta data, která budou nahrazena z administrativních zdrojů. To se týká samozřejmě pohlaví, občanství, případně toho registrovaného partnerství.

Co se týká ekonomické aktivity, ano, tady je pravda, že my se ptáme na hlavní ekonomickou aktivitu. Pokud ten člověk má více, a samozřejmě ten člověk potenciálně může mít pět zaměstnání – je otázka, jestli je to vůbec schůdné a jestli by to nebyla příliš nadměrná zátěž na občany, vyplňování takto rozsáhlých dat.

Co se týká zaměstnání, budeme samozřejmě zjišťovat i povolání, profese, které se ten člověk věnuje.

Dojízďku do zaměstnání tam máme, protože jsme si vědomi, že je vysoká poptávka po těchto datech. Pouze vypadla doba dojížděky. Čili my tam máme způsob dojížděky, frekvenci dojížděky a dopravní prostředek, případně jejich možnou kombinaci, a vychází to ze zkušeností z minulých sčítání, kdy je pro občany poměrně obtížné tu dobu v podstatě určit. A domníváme se, že je možné kombinací těch údajů, které tam budou, dopočítat relevantní údaje.

Musím ještě připomenout, že samozřejmě ten návrh zákona prošel meziresortním připomínkovým řízením, řada otázek, které samozřejmě napadají i vás, padla v návrzích jednotlivých resortů a my jsme se se všemi vlastně vypořádali. To znamená, všechno jsme si víceméně s nimi vysvětlili a ty připomínky byly vypořádány velmi poctivě a velmi řádně. Takže musím říct, že spousta těch návrhů už prošla velmi důkladnou debatou.

Co se týká např. toho přístupu k internetu, tak to je věc, kde víme, že ten požadavek byl, ale my se domníváme, že tyto údaje lze dneska zjistit z jiných zdrojů. Jednak samozřejmě máme různá data přes providery a jednak se samozřejmě ptáme lidí ve výběrových šetřeních. Máme výběrové šetření na informační technologie a z tohoto šetření vlastně ta data máme. Domníváme se, že není nutné v dnešní době zatěžovat těmito otázkami všechny občany. Vlastně ta minimalizace zátěže, to považujeme za jeden z velmi důležitých principů celého zákona, protože je potřeba vzít v potaz, že lidé dneska jsou stále méně ochotni vyplňovat a poskytovat nějaké údaje státu. Proto chceme být maximálně vstřícní a ty údaje, které lze zjistit buď z databází administrativních zdrojů, nebo výběrovým zjišťováním, se snažíme po lidech nechtít.

Co se týká náboženské víry, ano, je to pravda, ten údaj vypadl. Po zkušenostech z minulého sčítání vlastně to proběhlo poměrně důkladnou debatou i s různými církvemi atd. Nakonec jsme dospěli k tomu, že legislativní požadavek na to není a že ta otázka nebo ta vypovídací schopnost v průběhu minulých sčítání výrazně klesala. Od počátku 90. let, nebo na počátku 90. let byla vysoká míra lidí, kteří deklarovali náboženské vyznání, v minulém sčítání 45 % lidí nevyplnilo tuto otázku. To znamená, co si o těch lidech můžeme myslet – jsou bez vyznání, nebo jaké mají vyznání? Je to dobrovolná otázka, je to velmi subjektivní pocit. Takže my se vlastně snažíme vyhnout subjektivním otázkám. Jediná subjektivní otázka, která tam vlastně je, je

národnost, a ta je potřebná, protože jednak jsou na ni legislativní požadavky a dává smysl, ale musím říct, že otázku náboženské víry jsme v tom návrhu vypustili.

Potom jenom krátce děkuji tedy za pochvalná slova pana poslance Profanta. Jak říkal, navštívil nás. My jsme samozřejmě otevřeni komukoli vysvětlit cokoli, co budete potřebovat. Chceme, aby samozřejmě celý ten proces byl maximálně transparentní. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Martin Baxa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem očekával, jak budete reagovat na tu otázku, která se týká dobrovolného tématu nebo dobrovolné otázky náboženského vyznání, a to z toho důvodu – a teď ponechávám stranou jakékoli souvislosti politické či věcné. Já jsem absolventem studia geografie a vím, že tato data, která se postupně shromažďovala, myslím, že to náboženství tam bylo už od samého počátku, kdy se v tehdejší Rakousku-Uhersku povinné sčítání zavedlo, tak prostě poskytuje nějakou opravdu jakoby dlouhodobou časovou řadu. A možná bych trochu s vámi polemizoval ohledně interpretace, argumentace toho, jak lidé odpověděli nebo neodpověděli, protože to samo o sobě třeba ze sociologického hlediska nějakou vypovídací hodnotu má. Já jsem své studenty na gymnáziu bavíval, když jsme se bavili o sčítání obyvatel, tím, že myslím v jednom z těch posledních sčítání 11 tisíc respondentů odpovědělo u náboženství, že se hlásí k rytířům Jedi. Takže to jsou spíš takové legrační souvislosti, ale to samo o sobě podle mého názoru není dostatečným důvodem pro to, aby se ta dobrovolná otázka vypustila a fakticky jsme ztratili jediný, byť subjektivní, zdroj údajů o tom, jakým způsobem je vlastně nejenom geograficky, ale i sociologicky distribuován vztah občanů České republiky k otázkám náboženství.

Možná bych vás ještě požádal o to, kdybyste zodpověděl to, jakým způsobem, jak jste tady zmínil, to bylo diskutováno s církvemi. Pokud by si samotné církve třeba nepřály, aby se tam ta dobrovolná otázka objevila, chápal bych to jako nějaký druh argumentu, ale jinak si prostě myslím čistě z hlediska toho, čím jsem se kdysi zabýval, že je to škoda a že zmizí jeden z nenahraditelných údajů, který ve výsledcích sčítání vždycky od toho roku 1869 bývával. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se přidám ke kolegovi Baxovi v tom, že si myslím, že nám tam bude dlouhodobě chybět opravdu jeden důležitý údaj. V našem prostředí je to otázka citlivá, to je pravda, ale nejsme jediná postkomunistická země. Ano, máme všichni asi vzpomínky, nebo

někteří pamatujeme ty blbé otázky: jste, nebo nejste vyrovnáni s otázkou náboženství? Ale dnes jsme ve svobodné společnosti a podle mě by se člověk za svou víru stydět neměl, ani za příslušnost k církvi. Já si tedy neumím představit člověka, který se hlásí k církvi a který se za to stydí. A jde o to asi tu otázku vhodně položit. Ty údaje by tady byly a myslím, že by byly vhodné nejenom pro historickou geografii anebo pro historii jako takovou. A možná by bylo dobré v tomto případě se podívat i do zahraničí, protože podle mě tedy nedošlo plošně v Evropě k vyškrtnutí této statistické části. Podle mě je opravdu důležitá, zvláště když pořád řešíme ty otázky kulturních kořenů, identity a podobně. Já se přimlouvám za to, aby se to tam vrátilo vhodným způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě se prosím někdo hlásí do rozpravy? Nehlásí, takže končím obecnou rozpravu. Zájem o závěrečná slova? Je, je ze strany pana zpravodaje, paní ministryně nemá zájem o závěrečné slovo. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Petr Venhoda: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych tedy navrhl zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě prosím jednou. Návrh na zkrácení...

Poslanec Petr Venhoda: Na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů v kontextu připomínek zde.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Na 30 dnů, ano. Nezazněl návrh na vrácení, nezazněl návrh na zamítnutí, ale zaznělo veto dvou poslaneckých klubů, takže se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Rozhodneme nejprve o garančním výboru. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Žádosti o odhlášení jsem právě teď vyhověl a prosím vás, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Hlasujeme o rozpočtovém výboru jako garančním výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 140 přihlášeno 137 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrhem se bude zabývat rozpočtový výbor jako garanční výbor.

Organizační výbor nenavrhl příkázat tento návrh žádnému dalšímu výboru, ale pan poslanec Feri se hlásí s návrhem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Já bych si ještě dovolil navrhnout výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Je zde ještě nějaký jiný návrh? Není.

Budeme hlasovat o návrhu, aby se tímto návrhem zabýval výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 141, přihlášeno je 137 poslanců, pro 73, proti 22. Návrh byl přijat a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se bude také zabývat tímto návrhem.

A ještě zazněl návrh na zkrácení lhůty 30 dnů. O tomto návrhu také rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 142, přihlášeno je 140 poslanců, pro 129, proti 1. Lhůtu jsme zkrátili.

Děkuji paní ministryni, panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto bodu. Jak už jsem dopředu avizoval, tak se nemůžeme zabývat body 46, 47, 49 z důvodu toho, že zde nemáme zástupce navrhovatele.

Přikročíme k projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 643, prvé čtení. Ani tímto návrhem zákona se ale nebudeme moci zabývat, protože pověřený člen vlády, místopředseda vlády, ministr průmyslu, obchodu a dopravy Karel Havlíček není přítomen. Takže nemůžeme projednávat tento bod.

Další bod, který je na řadě, je bod číslo 53 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 646, prvé čtení. Ale protože vládou je pověřen ministr kultury Lubomír Zorálek, který není přítomen, tak se ani tímto tiskem nebudeme zabývat.

Pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké už odpoledne, kolegyně, kolegové. Pan ministr Zorálek tady někde je, teď jsem ho před maličkou chvílí viděl. Přiznám se, že se mu nevidím, že tady není přímo teď, protože tady to jde tak rychle, že deset zákonů najednou zmizí a je tady úplně nový zákon, který třeba pan ministr nečeká. Já bych mu dal ještě minutu, poprosím, jestli se náhodou neobjeví. Anebo si můžeme postoupit k dalšímu zákonu. To je také řešení.

Nicméně já jenom poprosím, až se budou všichni smát, jako že za to může vláda a ministři, tak tady bohužel vidím trošku i problém v aparátu Sněmovny, respektive vedení Sněmovny, protože opravdu tady máte seznam deseti zákonů, které jsou na tabuli, že se budou projednávat, byť víme, nebo víte, že tady ti ministři nejsou. Tak ten jediný ministr, který tady je, neví o tom, že třeba ti ministři tady nejsou, a proto

tady ve finále není. Takže bych poprosil propříště, když víte třeba, že daný ministr tady není, aby ty zákony nebyly na tabuli, aby ostatní byli připraveni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: To nejde a není to záležitost vedení Sněmovny. A je odpovědnost členů vlády, aby byli při projednávání svých zákonů přítomni v Poslanecké sněmovně. Já jenom konstatuji, že se tímto návrhem nemůžeme zabývat, a samozřejmě dám slovo těm, kteří se hlásí s přednostním právem.

Ale abychom si ušetřili čas, tak další návrh je bod číslo 54. Má ho uvádět ministr a místopředseda vlády Karel Havlíček. Totéž se týká bodu 55 a totéž se týká bodu 57. Žádný další bod tady k dispozici k projednání nemáme, takže budu muset ukončit dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Ale samozřejmě pokud chce někdo vystoupit s přednostním právem...? Ano, paní předsedkyně. Prosim máte slovo, paní předsedkyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já bych byla nerada, abychom to odbyli jenom tím, že nám tady jeden za druhým mizí spousta bodů a spousta návrhů zákonů. Takhle se tedy tady maká! Tak jak jste přicházeli do Poslanecké sněmovny s tím, že teď už to tedy bude mít ten fičák a budeme tady opravdu jednat jeden bod za druhým, tak tímhle tempem skutečně za chvíli můžeme jít i domů a můžeme ukončit tuhle schůzi předčasně, protože je tady ještě několik zákonů v prvním čtení.

Ale evidentně docházka vašich ministrů je tak špatná, že kdyby paní ministryně práce a sociálních věcí na ni uplatňovala ten plánovaný institut, který má směrem k pobíratelům dávek, tak co se týče zameškaných hodin tedy, tak za chvíli budete bez výplaty. (Smích a potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Rakušan. Máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Já už jenom technicky, nebudu opakovat, co říkala paní předsedkyně Pekarová. Ale ta situace je přece řešitelná. Pokud víte, že ministry máte tady někde v baráku, pokud prostě šli někam na kafe, pokud šli na oběd, tak si prostřednictvím pana předsedajícího, pane předsedo Chvojko, vezměte pauzu na jednání klubu, než abyste ten zákon nechali někam spadnout a on se neprojednával.

Vidím, že naši diskuzi jsme panu ministrovi dali příležitost vrátit se do práce, my jsme rádi, že tady je. Ale lze to řešit tím, že si prostě vezmete pauzu a potom ten ministr se dostaví, a ne že ten zákon necháte spadnout. To je přece nesmysl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Konstatuji, že pan ministr kultury v tuto chvíli přišel, nicméně je 12.57, za dvě a půl minuty končíme dopolední jednání. Tak pokud nebude nikdo namítat, už nebudu otevírat tento zákon a zůstanu u toho konstatování, že končím dopolední část dnešní schůze Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znovu ve

14.30 hodin. Jenom připomínám členům organizačního výboru, že bude jednat organizační výbor. Jednání organizačního výboru začne ve 13.03 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Zahajuji odpolední program jednání schůze Poslanecké sněmovny. Přečtu omluvy. Pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá z dnešního zasedání od 14.30 do 15.30 hodin, pan poslanec Jan Volný se omlouvá mezi 14.30 a 19 hodin z důvodu návštěvy lékaře, pan poslanec Jiří Běhounek se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Václav Votava se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula se omlouvá od 14.30 do 16.30 hodin z důvodu návštěvy lékaře, pan poslanec Julius Špičák se omlouvá mezi 12.45 a 13.00 hodin z rodinných důvodů – to už je omluva zpětná, to ale nevdá. Dále paní ministryně Schillerová se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne, dále paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková se omlouvá dnes od 17 hodin z pracovních důvodů.

Já bych chtěl jenom říci, že už z dopoledne mám tady na stole něčí mobilní telefon a už dopoledne si ho nikdo nevyzvedl. Takže znovu upozorňuji, že je tady mobilní telefon značky Samsung, takže asi někomu chybí z kolegů poslankyň nebo poslanců. Kdyžtak se dostavte si ho tady vyzvednout.

Tak. A budeme pokračovat. Nyní máme na programu

45.

**Návrh poslanců Heleny Válkové, Olgy Richterové, Marka Výborného, Romana Sklenáka, Zdeňka Ondráčka, Heleny Langšádlové, Martina Baxy, Věry Kovařové, Jany Levové a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. .../2019 Sb., o soudních tlumočnických a soudních překladatelích
/sněmovní tisk 663/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 663/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, to je dlouho avizovaný návrh, který vychází ze situace, kdy jsme schválili na podzim tohoto roku nový zákon o soudních znalcích a nový změnový zákon, a teprve posléze jsme za podmínky, že budeme novelizovat ten zákon o soudních znalcích, schválili zákon... tedy o soudních tlumočnických, schválili i zákon

o tlumočnicích. A tento zákon mění v době, kdy ještě nenastala účinnost nového zákona o soudních tlumočnicích a soudních překladatelích, tento nový zákon proto, že v mezidobí od toho definitivního přijetí do projednání s tlumočníky byly identifikovány některé nedostatky vyplývající z toho, že kategorie tlumočnicků je přece jenom odlišná profesní skupina než kategorie soudních znalců.

Takže když bych to velmi stručně shrnula, my tedy touto novelou napravujeme současný stav, který nedostatečně reflektuje specifické postavení soudních tlumočnicků. Těch změn není mnoho. Vzhledem k tomu, že druhá předkladatelka v pořadí, paní poslankyně Richterová, je současně soudní tlumočnicí, tak jsme se dohodli, že po tom mém obecném úvodu, proč tak brzo už děláme novelu, nebo předkládáme ke schválení novelu zákona, který jsme přijali teprve před několika prakticky týdny, že by ta specifika, která jsme jinak upravili, než jak je tomu v zákoně o soudních znalcích, uvedla sama. Takže za mě, buď je můžu přečíst, anebo předám ještě slovo paní poslankyni Richterové.

Jinak všeobecně napříč politickým spektrem převládá konsenzus, že je ještě možnost, že legistiky je roční, tuto chybu, nedostatek nového zákona o soudních tlumočnicích, novelou napravit. Takže nepředpokládám, že by zde zazněly nějaké kritické hlasy. Vše bylo projednáno. Koneckonců o tom bude i zpravodaj jistě informovat.

Vláda také zaujala vstřícné stanovisko, Ministerstvo spravedlnosti. A my navrhuje, aby podle § 90 odst. 2 byl tento návrh novely právě s ohledem na to, aby Ministerstvo spravedlnosti se mohlo dostatečně připravit na nabytí účinnosti k 1. 1. 2021, přijat již v prvním čtení.

Takže já bych se omezila na toto úvodní obecné slovo. A možná, předpokládám, že tak jak jsme se dohodly, vystoupí teď ještě paní poslankyně Richterová, pokud bude chtít. Pokud ne, tak to můžu samozřejmě sama přednést, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, aby se slova... Ano, prosím. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Blažek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Já podporuji vše, co bylo řečeno. To znamená, jak ten procesní postup od roku 1990, tak ten návrh zákona jako takový. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Pan poslanec Marek Výborný se omlouvá dnes do 14.50 hodin z pracovních důvodů. Takže nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám dva přihlášené poslance. Nyní na faktickou, ale to bude až po vystoupení aspoň prvního řečníka. Vy jste ji zase stáhl. Pardon. Takže s přednostním právem, nikoli na faktickou půjde pan ministr Richard Brabec se stanoviskem a následně se připraví paní poslankyně Olga Richterová. Pane ministře, máte slovo s přednostním právem. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo a slibuji, opravdu dlouho nezdržím. Já bych chtěl v zastoupení paní ministryně spravedlnosti paní Marie Benešové jenom potvrdit, že Ministerstvo spravedlnosti vnímá předložený návrh jako kompromisní řešení a v tomto ohledu jej podporuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní vystoupí paní poslankyně Olga Richterová v obecné rozpravě a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Věřím, že toto bude jedno z výjimečných velmi konsenzuálních projednávání. Ostatně již proběhla debata vlastně na podvýboru ústavně-právního výboru, na podvýboru zabývajícím se justicií a soudní samosprávou, kde to bylo věcně projednáno. A když to shrnu, tak opravdu ta úprava pro soudní tlumočníky se musí lišit od soudních znalců. Byla přejata trošku mechanicky.

Jenom chci upřesnit – já jsem tlumočnice, ale ne soudní tlumočnice, takže s výkonem této profese osobní zkušenost nemám, nicméně jsem vystudovala příslušnou vysokou školu a mám v tom oboru samozřejmě tím pádem řadu kolegů.

Co se týče § 90, tak bych byla velmi ráda, aby tak jako byla shoda napříč kluby na podpoře té předložené novely, aby byla shoda i na tom § 90, protože tlumočníci s obavami čekají na to, co tady schválíme, co projde. Tam šlo o to, že ten původní návrh vlastně měl vyšší sankci, která neodpovídala reálným příjmům tlumočnicků a překladatelů, byla tam archivační povinnost, což zase nedávalo smysl, kde archivy jsou například na soudech a bylo by to tak zdvojené, dále je v té naší úpravě rozšířena možnost odmítnout třeba úkon pro nedostatek odbornosti či pro jiné vážné důvody. To bylo také nesmírně potřeba, protože jinak by vlastně tito většinou živnostníci byli de facto v permanentní pohotovosti.

Naopak co je třeba – aby dobře fungovala součinnost státní správy, orgánů veřejné moci, když zadávají tlumočnický či překladatelský úkon, tam zase došlo k nějakému zpřesnění, aby opravdu tlumočníci dostali dostatek informací pro svoji řádnou přípravu.

Takto bych mohla pokračovat. Je tam prostě odstranění některých nelogičností, úpravy věcí, které by v praxi nefungovaly, a vcelku mohu, myslím, shrnout, že i na podvýboru, kde jsme to 8. ledna znovu projednávali, zástupci Ministerstva spravedlnosti potvrdili, že to považují za kompromis přesně kopírující dohodu mezi pracovní skupinou soudních tlumočnicků, námi, zástupkyněmi Poslanecké sněmovny a zástupci Ministerstva spravedlnosti. Takže já jsem za tu dohodu ráda a doufám, že ten § 90 nám umožní velmi rychle projednání a dání jistoty těm soudním tlumočnickům, kteří si třeba už říkají, jestli s tím nemají seknout, jestli jim to vůbec stojí za to.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Dominik Feri, zatím poslední přihláška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení pánové ministři, děkuji navrhovatelům, že se tohoto úkolu zhostili. Legislativní proces byl nestandardní, už jsme to tady zmiňovali ve třetím čtení, a nebyl to zákon, jak by se mělo přistupovat k legislativnímu procesu, že tu ještě na poslední chvíli doplňujeme něco devadesátkou, ale my se k tomu připojujeme, protože ten návrh a to projednávání vyvolaly mezi tlumočníky a překladateli velký rozruch a bylo to také o tom signálu, že to ministerstvo tlačilo na sílu, a až pak v tom třetím čtení se odhalilo, že vlastně pro to podpora vůbec není ani od vládních poslanců, a nakonec se toho – děkuji oběma předkladatelkám i dalším, že se toho zhostili a upravili to.

A ještě jedna věc. Velmi děkuji zejména tedy, samozřejmě archivační povinnost, ale za ty pokuty, protože ty byly drakonické. Už u několika návrhů mi přišlo, že vláda k tomu přistupovala tak, že raději si tam necháme větší prostor, raději si tam necháme větší horní hranici pro pokutu, a když tak se to nějak srovná moderačním oprávněním soudu v rámci přezkumu, v rámci systému správního soudnictví. To je podle mě špatný přístup. Vždycky jsem horoval za ty pokuty spíše nižší, a zejména u překladatelů to bylo vyloženo demotivační.

Čili děkuji vám, a náš poslanecký klub se připojuje k přání projednat to zrychleně devadesátkou. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní v obecné rozpravě ještě jedna přihláška, pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, zatím další přihlášku nemám. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl především poděkovat kolegům, kteří tenhle návrh odpracovali, to znamená paní poslankyni Válkové, která zajistila součinnost s ministerstvem, Olze a Jakubovi Michálkovi, kteří chystali většinu pozměňovacích návrhů, a panu poslanci Ondráčkoví, který má velký vliv na to, že to neskončilo u návrhu, který byl předložen ve třetím čtení a následně vrácen Senátem. Takže těmto čtyřem lidem jsem chtěl poděkovat jmenovitě, přestože třeba s kolegou z KSČM máme v řadě věcí velmi odlišné politické názory, tak si myslím, že v této věci bylo velmi pozitivní působení.

Poslední věc. Jsem rád, že aspoň některé dohody se ve Sněmovně daří držet a že to, co jsme si domluvili, skutečně platí. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlédnu po sále, zdali má ještě někdo zájem vystoupit. Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Nyní se táži paní poslankyně Heleny Válkové a pana poslance Blažka, zda mají zájem

o závěrečná slova. Nemají zájem. Takže nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 663 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení." Já jsem mezitím zagongoval, takže malinko počkáme...

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 143, přihlášeno 159 poslanců, pro 133, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance. Rozhlédnu se po sálu. Nikdo se nehlásí, takže podrobnou rozpravu končím. Táhá se opět zástupkyně návrhovatele a zpravodaje, zdali mají zájem vystoupit se závěrečným slovem. Nemají zájem vystoupit. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Heleny Válkové, Olgy Richterové, Marka Výborného, Romana Sklenáka, Zdeňka Ondráčka, Heleny Langšádlové, Martina Baxy, Věry Kovářové, Jany Levové a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. .../2019 Sb., o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, podle sněmovního tisku 663.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 144, přihlášeno 160 poslanců, pro 136, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Projednávání končím.

Nyní přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh postupně uvedou ministr zemědělství Miroslav Toman a ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova. Jako první vystoupí ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, a dalších souvisejících zákonů. Předkládaný materiál, který byl vypracován společně Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí, vychází z koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky schválené usnesením vlády 24. července 2017 č. 528.

V souvislosti s obdobím sucha se navrhovanou novelou zavádí nové pojmy sucha a stavu nedostatku vody, zavádí se povinnost zpracování plánů pro zvládnutí sucha a stavu nedostatku vody pro území České republiky a pro území kraje. Stanovuje se obsah těchto plánů a způsob jejich projednání. Stanoví se priority způsobu užití vody pro účely sestavení plánu pro sucho a stanoví se orgány pro zvládnutí sucha a nedostatku vody, jejich složení a kompetence. Upravuje se také vyhlášení a ukončení stavu nedostatku vody a zavádí se také sankce za porušení nově navrhovaných povinností.

Další významnou změnou v návrhu vodního zákona je například zavedení povinnosti měřit množství odebírané povrchové vody a podzemní vody při povoleném množství alespoň 1 tisíc kubíků za rok nebo 100 kubíků za měsíc a předávat výsledky měření správci povodí.

Návrh zákona dále obsahuje novelu zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv, která upravuje podmínky poskytnutí a použití státních hmotných rezerv pro řešení mimořádných událostí v souvislosti s vyhlášením stavu nedostatku vody. Poskytnuty mohou být zejména cisterny na vodu, technická zařízení k čerpání vody, jakož i zařízení potřebná k dodávce nebo úpravě vody.

Součástí návrhu zákona je také novela zákona o krizovém řízení, která souvisí s potřebou jasného rozdělení kompetencí orgánů pro sucho a krizových orgánů v případě, kdy za stavu nedostatku vody dojde k vyhlášení krizového stavu.

V návrhu je obsažena také novela zákona o vodovodech a kanalizacích, jejímž cílem je zejména umožnit provozovateli vodovodu reagovat omezením dodávek pitné vody na vyhlášení stavu nedostatku vody podle vodního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jenom navážu na pana ministra zemědělství. Troufám si říct, že novela zákona o vodách je do značné míry revoluční. Revoluční v tom, že tak jak pan ministr Toman říkal, zavádí takzvanou suchou hlavu, to znamená, reaguje na novou situaci, kterou musíme reflektovat, a my ji samozřejmě reflektujeme nejenom v těch praktických opatřeních, protože realizujeme tisíce opatření, konkrétních projektů v boji proti suchu, ale je potřeba, abychom na to adaptovali i právní řád. A tak jako dneska je velmi dobře ve vodním zákoně řešena otázka povodní a reakce státu na povodně, tak stejně musí být jasně řešena i otázka přípravy na sucho, protože sucho, byť je ve svých důsledcích možná plíživější na první pohled, samozřejmě může způsobovat větší škody než povodeň. A jasně to vidíme i v souvislosti s tím, že zatím všechno nasvědčuje tomu, že budeme čelit dalšímu suchému roku, tak o to důležitější je, abychom do našeho právního řádu dostali nová ustanovení a také nové kompetence.

Nad rámec ještě toho, co říkal pan ministr Toman, bych jenom ještě zdůraznil to, že tam zvyšujeme kompetence vodoprávních úřadů jako pro nás klíčového orgánu, který by měl potom rozhodovat v určitých krizových situacích, například i rozšíření možnosti vodoprávního úřadu z moci úřední upravit platná povolení k nakládání s vodami. Tady bych chtěl říct, že to je možnost, nikoliv povinnost, a vracíme vlastně do zákona ustanovení, které tam bylo do roku 2010, kdy tedy vodoprávní úřad při zohlednění všech podmínek nějaké konkrétní situace může povolení a existující povolení k nakládání s vodami změnit. To je důležité z toho důvodu, že jsme v situaci, kdy kdybychom v některých regionech sečetli všechna udělená povolení k nakládání s vodami nebo odběru vod a porovnali to s možnostmi, tak bychom zjistili, že ta povolení překračují aktuální možnosti. A k tomu právě i ve spolupráci Ministerstva životního prostředí, Ministerstva zemědělství, Výzkumného ústavu vodohospodářského, Českého hydrometeorologického ústavu, České zemědělské univerzity a dalších subjektů připravujeme a finalizujeme velmi zajímavý nástroj, aplikaci, která potom bude k dispozici pro vodoprávní úřady, aby měly velmi detailní informace z jednotlivých regionů a mohly tak lépe reagovat na hrozící sucho ať už za té místní, nebo regionální úrovni.

Poslední komentář. Také se tam hovoří o krajských plánech pro sucho. Už na konci roku 2018 jsme dokončili metodický pokyn pro přípravu krajských plánů na sucho. A funkčnost metodického pokynu byla ověřena tím, že byl zpracován pilotní projekt pro Královéhradecký kraj, a ten už byl projednán se zástupci a bude poskytnut ostatním krajským úřadům, které budou mít o takový plán zájem.

Takže děkuji za pozornost a těším se určitě s panem ministrem Tomanem na zajímavou debatu. Děkujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Karel Tureček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové. Chtěl bych jenom potvrdit, co tady zaznělo z úst obou dvou pánů ministrů. Potvrzuji to, že když zákon o vodách v roce 2001 vznikal, tak byly už relativně hluboké zkušenosti s bojem proti povodním, a to zejména s ohledem na katastrofální povodně roku 1997. Řekl bych, že boj s povodněmi se do toho vodního zákona celkem zapracoval, měl samostatnou hlavu, zatímco další negativní, škodlivý účinek vod, a to je sucho, byl zapracován ve dvou paragrafech.

Na základě zkušeností z roku 2015 a z roku 2018, kdy Českou republiku zasáhlo výraznější sucho, nikoliv katastrofální sucho, to chci zdůraznit, vznikla iniciativa na Ministerstvu zemědělství, která našla obecnou politickou podporu napříč politickým spektrem, a vznikla myšlenka, že se rozpracuje, řekl bych, orgány, které budou fungovat v případě katastrofálního sucha, do samostatné hlavy. To byl hlavní účel této novely, která vznikala na ministerstvech zemědělství a životního prostředí v průběhu roku 2017, 2018 a byla do Parlamentu poslána v závěru roku 2019. Takže nás čeká celkem hluboká diskuse.

Samozřejmě, jak už to se zákonem o vodách chodí, tak vždycky zaznívají různé návrhy řešení. Myslím si, že jak Ministerstvo zemědělství, životního prostředí, ale i garanční zemědělský výbor je na tyto diskuse připraven a samozřejmě cílem bude zkvalitnění případně této normy jednotlivými pozměňovacími návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které mám čtyři přihlášené poslance. Jako první vystoupí poslanec Jaroslav Martinů a připraví se poslanec Jan Zahradník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den, vážení a milí kolegové, dámy a pánové. Dovolte i mně krátké vystoupení na dle mého názoru největší problém, který naše země, Česká republika, má, a to je úbytek vody v naší krajině. Myslím, že jste si toho už všichni všimli. Nepovím nic nového, když tady povím, že od roku 2014, letos vlastně už je to sedmý rok, kdy v naší zemi nenapršelo 100 % vody. Rok 2015 a 2018 byly úplně tragické, kdy napršelo pouze 70 % vody. A jenom pro vaši vizuální představu: Když normálně stoprocentně prší, což je 680 mm vody, průměrná srážka na Českou republiku, tak napadne 55 mld. kubíků vody. V roce 2015 a v roce 2018 napadlo jenom 40 mld. Když se podíváme na aktuální stav, na průtoky našich řek na povodí Vltavy, Moravy, Labe a podobně, tak zjistíme, že v tuto chvíli v našich tocích teče pouze 20 až 40 % stavu průměru dvaceti let. To je alarmující. Na to, že je leden a že krajina nesaje vodu, tak se domnívám, že tenhle stav je strašný a že svědčí o reálném stavu. Myslím, že průtok vody v potocích a v tocích svědčí o stavu podzemních vod. A myslím, že nepovím nic nového, že to všichni víte, že i zásoby podzemní vody nám dramaticky klesají a podle Modré zprávy za posledních sedm roků nám využitelnost podzemní vody spadla o 50 %.

Povězme si, co za tím může stát. Já na nikoho neukazuji prstem, nikoho neviním, není to politický projev, je to pouze prosba, abychom se zamysleli, co s tím můžeme dělat. Podívejme se, co jsme za poslední generace udělali. Odvodnili jsme 1,5 milionu ha původně mokřých luk. Zničili jsme 80 %, desítky tisíc vodních toků, které původně meandrovaly. My jsme je prohloubili a udělali jsme z nich venkovní drenáže.

Máme průmyslové zemědělství. Opakuji – průmyslové zemědělství. A když se podíváme i na stav lesů a porovnáme to s rokem 1750, tak podle dostupných informací v roce 1750 české země měly 1 100 000 ha lesa a z toho bylo pouze 11 % smrků. Dneska podle oficiálních údajů máme 2 670 000 ha lesa a z toho je 52 % smrků. Takže my máme desetkrát tolik smrků. Podle všech výzkumů, které jsou dostupné, se má za to, že 80letý smrkový porost, aby byl vitální, aby ochlazoval ovzduší, což všichni chceme, vyžaduje až 600 až 700 mm vody za rok. Vážení a milí, 600 až 700 mm vody nám nenapadne v 80 % českého území. Nenapadne. A my jsme dvě stě roků sázeli smrky, statisíce hektarů, do území, kde ty smrky neměly být. Smrk je extrémně náročná rostlina na vodu, to vám potvrdí každý lesák, který ví, o čem to je.

Takže otázka zní, když k tomu vezmeme, že jsme vlastně sto roků vodu vyháněli, regulace, meliorace, přibýlo nám strašně moc lesů, hlavně smrkových porostů, máme průmyslové zemědělství, a já se ptám, já se ptám, já nechci nikomu radit. Jsem obyčejný člověk, netroufám si to – dneska, když se podíváme na průmyslové zemědělství, tak my máme dneska ze 4 milionů hektarů zemědělské půdy zoranou 71 % půdy. Je to podle všech dostupných údajů nejvíce v Evropě. Rakousko, Německo má kolem 50 %. My máme 71 % půdy zoranou hlubokou orbou, a už dneska podle výzkumných vědců se má za to nebo je to jisté, že hluboká orba nejrychlejším způsobem vysušuje krajinu. Je to tak. A já se ptám – můžeme si dovolit v dnešní době, když to sucho je tak extrémní a rok od roku je větší a větší, je správné, aby naše republika vypěstovala 8 milionů tun obilí, a u nás se sní a dobytek sežere pouze 4,5 milionu? Abychom téměř 45 až 50 % obilí vyváželi mimo naši republiku a kvůli tomu si zbytečně zorali milion hektarů půdy? Já se ptám, já nechci nikomu radit, opakuji, jsem obyčejný člověk.

Zkoušel jsem najít výzkumy, které by potvrdily, kolik vody sebere trávník, kolik vody sebere orná půda, kolik vody sebere les. Našel jsem výzkumy, které potvrzují, že rozdíl mezi trávníkem a ornou půdou je 150 mm; 150 mm vody, to znamená, že kdybychom vzali, že máme zbytečně milion hektarů půdy zoranou, tak zjistíme, že ztrácíme 2 mld. kubíků vody jenom tímhle zbytečným rozmarem. Pan docent Pokorný zjistil, že když je tropický den, a vzal termokameru a zjišťoval teplotu vzduchu nad jednotlivými povrchy země, tak zjistil, že nad vodní plochou je teplota vzduchu 26 stupňů, nad živým lesem 28 stupňů, nad posekaným trávníkem anebo moc spásaným trávníkem už 40 stupňů, nad posekaným polem – a my sekáme čím dál tím dřív a dřív a celé měsíce to orné pole leží na slunci, které posílá 1 000 wattů na metr čtvereční – tak nad posekaným polem už je to 50 stupňů, to samé jako nad asfaltovými povrchy. A na moji otázku, kolik je to nad suchým lesem – a v podstatě dneska máme téměř všechny lesy suché – tak je to až 65 stupňů. Pan docent Pokorný má za to, a mně se to zdá být velice logické, že touto dramatickou změnou povrchu, tak jak jsme oteplili tu Zemi, tak vlastně ty proudy teplého vzduchu sálají rychle nahoru, strhávají poslední zbytky páry a navrchu v tom proudění vzduchu nám tu páru proudění vzduchu odnese mimo Českou republiku a spadne v jiné končině světa. Takhle my vlastně ztrácíme rok za rokem vodu. To si myslím, že je fatální problém.

A když se podíváme – když jsem chodil do školy, to už je hrozně moc roků, asi padesát, tak nás učili, že voda, která u nás napadne a nachumelí, jde na tři díly, taková trojička: jeden díl do země, druhý díl do vzduchu a třetí díl odteče. Vážení a milí, když se podíváme teď na poslední roky do té Modré zprávy, tak zjistíme, že jsme výpar dramaticky zvedli možná o 150 % a že výpar dneska dosahuje 80 % celkových srážek. To je šílené! Opravdu, to je šílené! A pokud s tím něco neuděláme, tak výpar je hlavní problém, že Česko vysychá. Jenom abychom si uvědomili, jaký je to obrovský problém – když se podíváme na výrobu všech vodárenských společností pitné vody pro účely domácností včetně ztrát, včetně průmyslu, tak je to 500 mil. kubíků, vážení a milí, včetně bazénů. 500 mil. kubíků vody je jenom 1 % vody, kterou máme na celý rok, ale 80 %, dramatický nárůst, vlastně ztrácíme výparem. A my dneska máme strach, máme oprávněný strach, aby domácnosti měly vodu. Já

každým dnem čtu o situaci, kdy mnoha a mnoha rodinám, které nemají vodovodní systém a bydlí na samotách, docházejí vrty, docházejí jim studny a lidi jsou zoufalí. Ta situace je prostě strašná a je otázka, co s tím můžeme dělat.

Já si osobně myslím, že ta věc je těžká. A já na nikoho neukazuji prstem. Máme na tom všichni vinu, je to vina generací, ale myslím si, že třeba program Dešťovka, kdy vlastně zachytáváme poslední litry vody a zalijeme anglické trávníky – vidíte, pan Pokorný zjistil 40 stupňů nad anglickým trávníkem – a ta voda nedoteče do rybníků, nedoteče do nádrží, tak se ptám: myslíte, že to je správné? Já nevím. Já jenom povím, že když jsem jako starosta Poličky jednal na Povodí Moravy, a tam je technický ředitel pan Tůma, který tam je čtyřicet roků a je tam tělem a duší toho povodí, tak mě informoval, že v roce 2018 z celého Povodí Moravy koncovou větví tokem Moravy do Dunaje otekla jenom šestina vody, co byla průměrná hodnota. Normálně odtékala 1 mld. 200 mil. kubíků vody a v roce 2018 oteklo jenom 200 mil., šestina.

Vážení a milí, nám už nic neteče, nám v těch potocích a v těch řekách nic neteče. To není otázka – já vím, že musíme zachytávat vodu, ale tohleto nám nestačí. My prostě nějakým způsobem musíme tu zemi ochladit, nějakým způsobem prostě – podle mého názoru nejdostupnější krok by byl zmírnit to zoraní půdy. Myslím si, že 71 % zorané zemědělské půdy není pro budoucí roky, že je to nad poměry a že je to neudržitelné a že prostě nás čekají v zemědělství veliké změny. A já opakuji – není to politický projev, je to projev spíš prosebný. Pojďme s tím něco udělat, pokud není pozdě. Moc vám děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Pan poslanec Pavel Staněk se omlouvá mezi 15. a 19. hodinou z rodinných důvodů.

Tak, další v pořadí vystoupí pan poslanec Jan Zahradník a připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, poslouchal jsem úvodní projev pana ministra zemědělství i pana ministra životního prostředí. Jsem rád, že pan ministr zmínil oba ty dopady vodního zákona z hlediska krizového řízení, že zmínil tu jeho povodňovou hlavu a nyní tedy tu hlavu suchou. Já mám osobní zkušenosti s uplatněním obou funkcí tohoto zákona, ať už to bylo v roce 2002, kdy jsme využívali tento zákon právě pro krizové řízení v dobách katastrofálních povodní. Musím říci, že tehdy ty zákonné prostředky byly dostačující, že jsme mohli tehdy využívat všech složek státní správy počínaje Českým hydrometeorologickým ústavem přes povodí řek, u nás tedy v jižních Čechách Povodí Vltavy, hasičský záchranný sbor, Policie České republiky, veterinární správa, hygienická správa a další, všechno fungovalo v rámci krizového štábu na té nejvyšší možné úrovni, a tedy fungovalo to dobře. Bylo možné používat i různá krizová opatření ve smyslu financování nezbytných prací, které bylo nutné udělat velmi rychle, tak aby se zabránilo vzniku větších škod, případně i ztrát na životech. To bylo v roce 2002.

Povodně skončily, začaly se napravovat škody po povodních, a v roce 2003 jsem měl možnost opět svolávat krizový štáb, ale tehdy to bylo z důvodu sucha, které tehdy přišlo a hrozilo, že obce a jejich obyvatelé, kteří nebo které nebyly napojeny na centrální zásobování vodou, které je v jižních Čechách realizováno tou tlustou rourou z úpravny vody v Plavu z Římovské přehrady, měly své vlastní zdroje, vlastní vrty, zůstávaly na suchu.

My jsme tehdy ty možnosti zákona využili a snažili jsme se zajistit náhradní zásobování mobilizací kapacit v oblasti přivážení té vody v cisternách. A mysleli jsme si, že děláme dost, protože jsme to sucho po té dramatické povodňové zkušenosti považovali za epizodu. Říkali jsme si, to pomine, příroda se umoudří, zaprší a zase bude svět normální. Zapršelo, nakonec jsme čelili povodním ještě hned pak v roce 2006, i když ne tak velkým.

Já tedy souhlasím s tím, co říká můj kolega Martinů, že je potřeba se na těmito věcmi zamyslet. My všichni mluvíme o zadržování vody v krajině, opatření k změně, které byly v té době minulě učiněny v přírodě právě v oblasti vodního hospodářství. Zatímco období komunismu bylo z tohoto hlediska obdobím meliorací, tenkrát se všechno meliorovalo. Už jsem tady na to asi vzpomínal, kde se všude válely drenážky, takové cihlové růžové, rozpadaly se ty, co nebyly dány do země. Ty meliorace už samozřejmě dávno a dávno nefungují, ale přesto je v povědomí tedy tato činnost jako činnost z dnešního pohledu neblahá.

Souhlasím s tím, abychom vraceli přírodě její původní tvář, abychom vraceli a zadržovali vodu v krajině. Ale musím říci, že tato voda v krajině v podobě mokřadů, nových močálů, zákutí, meandrů řek, nových rybníků, rybníčků, nádrží zas tak mnoho vody pro aktuální potřebu, kterou při pokračujícím období sucha možná budeme potřebovat ne pro naši spotřebu na pití a hygienu, to je procento té vody, ale na průmyslové potřeby, potřeby zásobování našich zdrojů energie, tam je potřeba velké množství vody. Proto si myslím, že by obě ministerstva měla znova nahlédnout na plány povodí, které navrhovaly tehdy realizovat stavbu nádrží, které by mohly aktuálně zadržet vodu, pokud tedy napadne a bude k dispozici, a ne ji pouštět po proudu směrem z naší republiky pryč, ale držet ji u nás co možná nejdéle. Víím, že je to problematické, plán hlavních povodí, který navrhoval v roce 2005 zhruba plus minus vybudování, nebo alespoň ochranu, ochranu území – vůbec ne vybudování, to jsem řekl špatně – ochranu území pro zhruba 200 nádrží, ten plán zkolaboval jednak na odporu starostů obcí, kteří nepřipustili zásah do jejich územních úmyslů a plánů, a samozřejmě na ochraně přírody, která všude našla patričně živočichy, které je nutné chránit. Proto ty nádrže tedy nebyly ani do plánu zahrnuty. Dneska je tam, myslím, plánováno 84, nebo 60, teď nevím... (Ministr napovídá.) 64, pane ministře, děkuji, ne 84, ale 64. I tohle by možná chtělo znova zvážít, zdali bychom neměli začít tyhle věci budovat.

Já se zase vrátím k tomu zákonu, co mě přivedlo tedy vystupovat konkrétně. Já jsem vystupoval v minulém období z různých důvodů, navrhoval jsem různé změny. Mimo jiné tedy i změny, a to vám možná utkví v paměti, které by umožnily lepší využití našich vodních toků pro rekreační vodní turistiku.

Dneska bych chtěl říct něco jiného. Mě tam zaujal hlavně novelizační bod 9, který mění § 12. Nové znění tohoto paragrafu říká mimo jiné, že vodoprávní úřad může z moci úřední změnit nebo zrušit povolení nakládání s vodami, když dojde k významné změně podmínek rozhodných pro stanovení minimálního zůstatkového průtoku podle § 36 nebo minimální hladiny podzemní vody podle § 37. Předkladatel to zdůvodňuje tím, že se jedná o opatření k řešení možných dopadů sucha. Tomu rozumím, to je v pořádku. Vždyť nakonec je to ta suchá novela, kterou teď momentálně řešíme. Ovšem dané ustanovení přitom žádným způsobem nestanovuje kritéria pro změnu podmínek, přičemž v oblasti nakládání s vodami nelze mnohdy zpětně prokázat ty historické souvislosti, které byly dávány jako důvod pro žádost o to povolení nakládání s vodami.

Nové znění § 12 přiznává vodoprávním úřadům možnost (upravit) zásadním způsobem ustálené poměry ve sféře vodního hospodářství na našem území. Pokud bude schválen, dotkne se zejména provozovatelů malých vodních elektráren. Závěrečná zpráva RIA k nařízení vlády, kterým se pak bude ten minimální zůstatkový průtok stanovovat, říká, že u derivačních malých vodních elektráren, které nemají v současném povolení stanoven minimální zůstatkový průtok, lze očekávat dopad v podobě snížení výroby o 20 % s celkovou ztrátou 58 milionů korun. To říká tedy RIA k tomu vládnímu nařízení. Údajně by se to těch jiných elektráren kromě těch derivačních – to jsou ty, co jsou napojeny na ten boční kanál, který z hlavního toku vychází a tu elektrárnu zásobuje vodou, ty jezové například – těch by se to příliš dotknout nemělo, říká tedy autor, zpracovatel RIA.

Dočetl jsem se, že v roce 2016 bylo na území České republiky 1 624 malých vodních elektráren s instalovaným výkonem 384 megawatty a vyrobily v tom roce předchozím 2015 1 000 gigawatthodin energie. Jenom pro ilustraci, celková naše výroba energie za rok je zhruba 88 terawatthodin, tedy 88 000 gigawatthodin vyrobené elektrické energie. Provozovatelé těch malých vodních elektráren oprávněně považují svá vodní díla za významnou součást české bezemisní energetické soustavy. Stát jim proto musí dát významnou míru jistoty, aby mohli předvídat vývoj svého podnikání. A pravomoc daná vodoprávním úřadům naopak zakládá právní nejistotu pro všechny oprávněné osoby mající své oprávnění z vodoprávního řízení. Narušuje to tedy možnost jejich legitimního očekávání a hlavně to taky narušuje jejich ústavně garantované vlastnické právo k těm jejich podnikatelským jednotkám.

Navíc je navrhovaná změna § 12 nadbytečná v tom ohledu, že v případě přechodných a krizových urgentních stavů již současný vodní zákon v § 109 odst. 1 dává vodohospodářskému úřadu možnost pružně reagovat na dočasné vodohospodářské problémy a v nezbytných případech, když to vyžaduje veřejný zájem, dočasně změnit či zcela zrušit již vydaná povolení k nakládání s vodami. Navíc je v našem novelizovaném textu § 87k, který dává krajské nebo ústřední komisi pro sucho při stavu nedostatku vody pravomoc vydávat rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, kterými může povolená nakládání s vodami bez náhrady omezit, upravit nebo zakázat.

To, co jsem uvedl teď v té druhé části svého vystoupení směrem tedy k současnému znění navrhovaného zákona – a podle mého názoru není důvod k zamítnutí zákona v prvním čtení, také takový žádný návrh dávat nebudu, ten zákon je vzhledem k opravdu hrozičímu nebezpečí sucha prospěšný – to pro mě ale důvodem, abych se zamyslel nad tím, jaké pozměňovací návrhy se pokusím předložit a také předložím ve druhém čtení a pokusím se je pak prosadit v třetím čtení.

Zmínil jsem na začátku svého vystoupení ještě po té úvaze o povodních a o suchu tu vodáckou rekreační plavbu. Víím, že to nebude znít úplně populárně, ale přesto se pokusím i tady vymyslet nějaký pozměňovací návrh, který by i tomuto poměrně významnému segmentu našeho turistického průmyslu dal určitou naději, že by také mohli mít určitou jistotu při splouvání našich řek. Navíc ta již jednou zmíněná RIA zmiňuje tenhle ten aspekt vodácké rekreační plavby jako také významnou součást pro naše turistické zdroje. Takže ve druhém čtení se pokusím předložit návrh, který by obě má témata nějakým způsobem zohledňoval.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Nyní požádám o vystoupení pana poslance Stanislava Grospiče a připraví se pan poslanec Radek Holomčík. Než se dostaví pan poslanec, tak znovu připomínám, že tady je stále ten mobilní telefon. Pořád je tady něčí mobilní telefon už od dopoledne. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, budu asi podstatně stručnější. Chtěl bych tady říci, že vítám za sebe i za klub KSČM předložení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o vodách, ve znění některých dalších zákonů a pozdějších předpisů a souvisejících zákonů. Problematika sucha je nesmírně závažná. Rada předřečníků tady už na tu otázku narazila. A možná ten zákon přichází ne za pět minut dvanáct nebo v hodině dvanácté, ale už po hodině dvanácté. A je třeba, abychom se tou problematikou zabývali.

Co si myslím, že je ale stěžejní problém, a bylo tady o něm hovořeno předtím, tak to je otázka skutečně enormního záboru zemědělského půdního fondu. Rozumím tomu, že na rozdíl od jiných členských zemí Evropské unie máme stále zemědělské podniky, které hospodaří na větších celcích výměry. Ale to si myslím, že není podstatné z hlediska toho, jestli omezujeme, nebo neomezujeme zábor zemědělského půdního fondu. Rozumím také tomu, že se od roku 1918 do současné doby snížil zemědělský půdní fond o 1 600 milionů hektarů. A rozumím také tomu, že za posledních 60 let to bylo o 800 tisíc hektarů, z toho drtivá většina zemědělského půdního fondu ovšem zmizela za posledních patnáct let. A to si myslím, že je alarmující signál pro to období, které není tak příliš dlouhé, abychom se zamysleli nad tím, proč zhruba těch posledních patnáct dvacet let dochází k tak enormnímu

záboru zemědělského půdního fondu, přestože tady máme různá opatření a obce mají své územní plány, jsou tady trojkové obce, které schvalují vynětí zemědělského půdního fondu do jednoho hektaru, a jsou tady krajské úřady, které by se měly zabývat souhlasem s vynětím ze zemědělského půdního fondu nad jeden hektar. Proč nejsme schopni a nejsou schopny tyto úřady k tomu přistupovat věcně a racionálně a také trochu působit na to, aby nedocházelo k tomu úbytku zemědělského půdního fondu? Druhá je samozřejmě otázka skladby osevní a věcí, které s tím náleží.

Já bych tady ale chtěl zmínit jednu věc, že přestože si myslím, že tento návrh zákona bude budít velké určité kontroverze, tady to zaznělo, že snad dojde ke shodě a bude puštěn v prvním čtení do projednávání ve výborech, protože je to norma nesmírně nutná, i když si uvědomuji, že vstupuje do vlastnických vztahů a že někdo se může cítit oprávněn tím, že stát, třetí osoba bude vstupovat do jeho vlastnických práv k vodním zdrojům a bude mít tendenci je regulovat nebo mu předepisovat určitá pravidla a stanovovat nějaký přísnější režim. Myslím si v tomto momentu, že to je v zájmu společnosti a že to je nezbytné, chceme-li řešit otázku vodních zdrojů a ochrany vodních zdrojů.

Tady bych chtěl ale upozornit ještě na jednu věc. Více jak půl roku leží ve Sněmovně v podstatě tři návrhy, jsou to návrhy ústavních zákonů. První byl předložen Komunistickou stranou Čech a Moravy a má sněmovní číslo tisku 508, druhý byl předložen KDU-ČSL a má číslo 526, třetí byl předložen STAN a topkou a má číslo 549. Víím, že jsou to návrhy ústavní, které míří buď do Ústavy, nebo do základní listiny práv a svobod. Nicméně bylo by dobré, abychom při projednávání vodního zákona vzali v potaz i ten rozměr posílení ústavní ochrany vodních zdrojů, protože to je věc, která je zcela nezbytná a která by, pokud by k ní došlo, zčásti také eliminovala ony diskuse, které se odehrají zcela určitě na půdě příslušných výborů, kterým ten zákon bude přikázán, a možná i na plénu tady Sněmovny. To znamená, nakolik bude legitimní vstupovat do vlastnických práv či práv obdobných – držby a správy různých vodních zdrojů, různých vodních děl, malých či větších elektráren, rybníků a jiných zařízení, které posilují a pomáhají zadržovat vodu v krajině.

Tolik můj příspěvek k tomuto návrhu zákona. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu další omluvu. Od 17.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Míhola.

Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Radka Holomčika a připraví se pan poslanec Zdeněk Podal. Máte slovo, prosím.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, probíráme teď další novelu zákona o vodách a jedním z leitmotivů, který se objevuje v důvodové zprávě, je to, že tato novela má řešit sucho. S tím samozřejmě lze souhlasit. Ale ten problém, který vidím, je to, že velká část věcí, které se realizují, řeší už důsledky. Bavíme se o zajištění zásobování pitnou vodou. Bavíme se třeba v těch dalších návrzích, o nějakém propojování vodárenských soustav, o budování vodních zdrojů, což samozřejmě jako je v pořádku a jsou to důležité debaty, a jsem rád, že

probíhají. Ale pořád nám uniká ta příčina. Ta příčina je prostě v krajině. Tou příčinou je stav české krajiny, stav našich půd. A samozřejmě to, že se v minulosti podařilo na řadě míst v podstatě zlikvidovat nebo do značné míry poškodit takzvaný malý vodní koloběh.

Ještě než se dostanu k samotnému textu, rád bych řekl v takové obecnější rovině několik připomínek k tomu, jakým způsobem řešíme, nebo neřešíme otázky sucha. Kolega předřečník zmiňoval ve své řeči zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, potažmo protieroziční vyhlášku. Dlouhou dobu to byla taková paní Columbová, o které všichni hovořili, nikdo ji nikdy neviděl. Před časem se objevil v meziresortním připomínkovém řízení návrh, my jsme si ho pročetli, já jsem si pročetl i ty připomínky, například i připomínky z Ministerstva zemědělství. A přiznám se, že nemám pocit, že by tento návrh měl nějakou velkou šanci toho, že vejde do platnosti. A pokud by vešel do platnosti, tak nejsme úplně přesvědčeni, že by přinesl to, co by přínést měl, to znamená ochranu půdy proti erozi.

Další věc, kterou musím zmínit, pokud hovoříme o krajině, jsou lesy. Česká republika je poměrně unikátní v tom, že významnou část, vlastně větší polovinu lesů vlastní stát. Z celkové výměry lesů nějakých 48 % je ve správě státního podniku Lesy České republiky a je to zhruba, jen připomínám, jedna šestina rozlohy této země. Na začátku roku jsme kritizovali strategii, která platí od září loňského roku a je do roku 2024. Chtěl bych říct jednu věc, protože reakce jak pana ministra, tak i ministerstva byly takové poměrně podrážděné, tak abych byl fěr a zaznělo to, tak chci říct, že rozhodně ta strategie není špatná jako celek. Není špatná. Není to tak, jak se říká, že bychom nesouhlasili s každou jednou větou. Je v ní spousta super věcí. Některé pasáže připomínají moderní učebnice zakládání lesů a to je určitě dobře.

To, co nám na tom v principu vadí nejvíc, jsou dvě věci. Jedna je ta ekonomika, obchodní model. Z našeho pohledu se nedostatečně v té strategii reflektuje to, že kúrovcová katastrofa, kterou teď máme, byla do značné míry akcelerovaná obchodním modelem, který lesy v minulosti měly. Ten obchodní model vyrval kontrolu nad lesem z rukou lesníků, dal ji někam jinam a z našeho pohledu ta strategie tuhle skutečnost nedostatečně reflektuje.

Druhá věc. Hodně se hovoří, a i při novelizaci lesního zákona to tady zaznívalo, hodně se hovoří o škodách způsobených zvěří při obnově lesa. A musím říct, že i to pojetí myslivosti, které v té strategii je nějakým způsobem vykresleno, nám nedává dostatečnou záruku v tom, že lesy budou schopny omezovat škody na obnovujících se porostech (způsobené) zvěří. Co mi přijde už jako extrémně absurdní, a určitě se o tom budeme bavit jindy a jinde, jsou zprávy o tom, že by se měly v masové míře pronajímat obory. To už mi přijde za hranou.

Další věc je záležitost ochrany existujících vodních zdrojů. Pan ministr a potažmo Ministerstvo zemědělství před časem zahájili sérii jednání, která mají vést k nalezení nějaké podoby ústavního zákona, který by chránil vodu. A já si myslím, že to je dobře, a z tohoto místa děkuji za tuhle iniciativu. Myslím si, že to je potřeba, minimálně se bavit o tom, jakým způsobem by ta ochrana vody a vodních zdrojů měla probíhat. Ale jsem malinko skeptický z toho důvodu, že já ten základní problém

nevidím v tom, že bychom měli nějak extrémně dřavou legislativu, ale v tom, že ji prostě nejsme schopni dodržovat. A je otázka, jak a jestli tohle případný ústavní zákon dokáže nebo nedokáže řešit. A u těch vodních zdrojů bych určitě chtěl, abychom se dále bavili například o Želivce. Teď se mluví o tom, že se bude investovat do technologií, které by měly zlepšit zpracování vody na pitnou vodu, ale chtěl bych se ptát, jak je možné, co je podstata toho znečišťování, které se tam děje.

S panem ministrem Brabcem tady od doby, co jsem v Poslanecké sněmovně, řešíme naši lokální kauzu na jihu Moravy ohledně pátého největšího zdroje pitné vody v České republice. Také nemám pocit, že by stát k ochraně tohoto vodního zdroje přistupoval správně. A když pojedeme o pár kilometrů, tuším 15, dále, tak se můžeme podívat na jiný vodní zdroj u Ostrožské Nové Vsi a podívat se, co se tam děje v ochranných pásmech, co se tam stává, a jestli o tom úřady vědí, a pokud ano, tak co o tom vědí. Tolik k ochraně.

Nám prostě chybí systematický přístup ke krajině. My máme data, různé akademické instituce, neziskové instituce, ale taky organizace zřizované ať už Ministerstvem životního prostředí, nebo Ministerstvem zemědělství. Dokážou krajinu a to, co se v ní děje, poměrně zajímavým způsobem monitorovat, dokážou generovat spoustu dat, která by měla být základem naší práce a našeho uvažování o krajině. A neděje se tak. Máme i nástroje. Máme pozemkové úpravy. Všude se říká, jak je to skvělý nástroj. Za ty roky, za tu dobu, kdy u nás pozemkové úpravy jsou, tak když vezmeme lokality, kde už pozemkové úpravy proběhly, kde probíhají a kde jsou plánovány, tak se bavíme už o milionech hektarů půdy. A mě strašně mrzí, že není vůle tento nástroj využívat víc. Já jsem navrhol do tohoto rozpočtu, resp. do rozpočtu na tento rok, navýšení rozpočtu na pozemkové úpravy o 400 milionů, čímž bychom se dostali ke 100 % kapacity, s jakou je Státní pozemkový úřad schopen realizovat projekty pozemkových úprav. Paní kolegyně Krutáková navrhovala 300 milionů, což by taky věci pomohlo. Tohle prostě bohužel neproběhlo.

A další věc, nejsou jenom pozemkové úpravy. My přece máme i další nástroje, alternativní, se kterými můžou pracovat i třeba vlastníci půdy. Zmíním často teď v médiích a na sociálních sítích zmiňovaný model Zdoňov, který má velký potenciál k tomu dělat v krajině přesně ty věci, které krajina potřebuje. A podpora je minimální, pokud vůbec nějaká. A samozřejmě to není jenom o nějakém monitorování a nějaké přestavbě, ale my se musíme zaměřit i na hospodaření v krajině. Zemědělci, lesníci a další lidé, kteří v krajině hospodaří, jsou – a odpusťte mi ten termín – buzerováni kupou různých předpisů, nařízení, ale to podstatné, to, co ta krajina potřebuje, řešíme naprosto minimálně. A mě mrzí, že vláda s aparáty ministerstev, které za sebou má, doposud nepřišly s nějakým opravdu systémovým a systematickým řešením, které by bylo od fáze monitoringu a zkoumání krajiny přes její přestavbu a promítlo by se i do předpisů a do státní správy, která nějakým způsobem reguluje hospodaření v krajině. Tak to asi budeme muset udělat sami.

A teď už se dostanu k samotnému vodnímu zákonu. Jak jsem v úvodu říkal, já tuto novelu nepovažuji za nic špatného. Myslím si, že řada myšlenek, které v té novele jsou, je samozřejmě správně. Ale vyčítám jí to, že řeší důsledky, nikoliv příčinu. A co mi tam chybí nejvíc, a budu se tomu v rámci druhého čtení a

projednávání na výborech věnovat, tak za prvé je to nějaká větší a smysluplnější ochrana chráněných oblastí přirozené akumulace vod. Já už jsem při projednávání minulé novely navrhoval pozměňovací návrh, který se týkal právě § 28, který řeší tzv. CHOPAV, k tomu, aby ochrana byla důslednější a reflektovala to, že se bavíme o hydrologicky i hydrogeologicky významných, dost možná nejvýznamnějších lokalitách naší země.

Druhá věc, která mi tam chybí, je nějaké systémové uchopení tzv. říční krajiny. Říční krajina a říční koryta, to jsou místa, kam steče voda, kterou nedokáže zadržet půda a zeleň. A já si myslím, že ten vodní zákon by měl nějakým způsobem více akcentovat význam říční krajiny, význam přirozených říčních koryt k tomu, abychom tu vodu vrátili do krajiny a aby měla lepší možnosti vsakování. A myslím si, že je důležité do toho zákona dostat tři jednoduché principy, aby v této věci zákon rozlišoval mezi intravilánem a volnou krajinou, aby ve volné krajině nebyly toky zatrubňovány, anebo na nějakou opodstatněnou výjimku, a aby každý vodní tok v té volné krajině měl nějaké ochranné pásmo s nějakým jasně stanoveným způsobem hospodaření, tak aby nedocházelo k negativním důsledkům špatné praxe hospodaření.

Není to veselé povídání, ale věřím tomu, že při projednávání na výborech se sejde celá řada dobrých a věcných připomínek. Některé návrhy, nebo alespoň jejich věcné záměry jsem měl možnost vidět a určitě je podpoříme. A doufám, že využijeme příležitost, že právě teď otvíráme zákon o vodách. Tedy o tom nejdůležitějším, nebo o jedné z nejdůležitějších věcí, jakou máme a jakou potřebujeme k tomu, abychom pomohli krajině, ale i hospodářům, kteří v té krajině hospodaří, aby problémy s vodou byly hypotetické a abychom skutečně nemuseli my a naše děti a děti našich dětí řešit sucho. Protože to si opravdu nepřeju.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání schůze od 17.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní na faktickou poznámku vystoupí pan poslanec Jaroslav Holík a připraví se pan poslanec Zdeněk Podal v obecné rozpravě. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, já bych rád navázal na kolegu Holomčika, který tady vyjmenoval několik vodních zdrojů na Moravě a zapomněl na jeden z těch nejdůležitějších. Na Moravě máme pět jímacích míst. Všechno jsou povrchové vody, s výjimkou plochy průmyslové zóny v Holešově. Pod touto zónou, kterou chceme zastavět fabrikami, je obrovské jezero, asi šedesát metrů tlustá vrstva písku, a na něm je to překryté jílem. Jedná se o vodu, která stéká z Hostýnských vrchů. A byl bych velice rád, abychom tohle nezastavěli a tuto vodu nechali našim dětem.

Proč to říkám? Letošní zima je na vodu velice skoupá a nás čeká asi nejsušší rok, který tady je. A hodně mě mrzí, že když jsem navrhoval na ochranu vodních zdrojů ve

státním rozpočtu 200 milionů, že to bylo právě klubem ANO, anebo respektive celou vládní koalicí zamítnuto.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Podal a připraví se pani poslankyně Dana Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, hodně bylo řečeno, pokusím se i já přispět pár body.

Za posledních sedm let, od roku 2012 se v České republice vyskytlo jedenáct výraznějších epizod zemědělského sucha s dopady na krajinu i hospodářství, především na zemědělství, ovocnářství a lesnictví. Z krajiny mizí voda, to už jsme tady slyšeli, klesá hladina podzemních vod, mělkých vrtů, průtoků v řekách, zásoby v přehradách a v lokalitách klesá zásobování obyvatel pitnou vodou. Někdy se dováží pitná voda už teď. Příčinou čím dál častějšího sucha je měnící se klima, negativní dopady klimatických trendů zesiluje nevhodné hospodaření. Průměrná roční teplota na území České republiky se v posledních dvou letech zvýšila o 1,1 °Celsia. Množství srážek je přitom i přes pokles v posledních letech dlouhodobě přibližně stejné. Mění se však jejich variabilita. Jsou intenzivnější, střídají je delší období bez srážek. Vyšší teplota s sebou přináší vyšší odpařování, mírnější zimy a dřívější začátky jara a léta. To je delší vegetační období. Rostliny tak dříve vyčerpají vodu a hrozí sucho.

Česká republika je pomyslnou střechou Evropy, z pohledu vodních zdrojů je odkázána na srážky, zcela výjimečně najdeme řeku, která k nám přitéká a vodu přivádí – například rakouská Dyje či Ohře z Německa. Naopak, naše řeky zásobují vodou území v sousedních státech.

Trvalého zlepšení situace lze dosáhnout pouze razantními zásahy, tedy zodpovědnou klimatickou politikou, redukcí emisí, adaptací krajiny a jejím ozdravením. Já můžu přidat něco z našeho kraje, kde už se dávno ukazuje potřeba přehradní nádrže Pěčín. Bohužel, není zájem ani kraje, starostů dotčených obcí, a přesto na to ten kraj doplatí. Zároveň bych si vzpomněl na pohádku Sůl nad zlato. Tam taky říkali: sůl, takový nerost, vždyť je ho všude dost, každý ho má. V podobné situaci je ta voda. Donedávna jsme jí měli dost. Nikdo s ní nemusel šetřit, tak jsme ji prodali cizím společnostem a dneska vidíme, jaké problémy jsme si s tím způsobili.

Já můžu říct za nás, za SPD, že podporujeme tento zákon a všechna opatření, která zabrání těm nepříjemným situacím, které přináší sucho v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pani poslankyni Danu Balcarovou a připraví se pan poslanec Pavel Kováčik. Pani poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla na začátek uvést, že jsem ráda, že tuto novelu máme teď na stole. Myslím si, že je opravdu připravit nějaký krizový plán na okamžik, kdy té vody bude málo a bude se muset řešit, protože již v dnešní době někde je zásobování vodou zajištěno cisternami a předpoklad, že letošní léto bude jedno z nejsušších. Vzhledem k tomu, že je málo sněhu, nepočítá se, že by se doplnily podzemní vody během jara, a můžeme očekávat, že tato situace nastane poměrně brzo, kdy budeme tento krizový plán potřebovat. Proto jsem ráda, že Ministerstvo zemědělství nám tuto novelu předkládá, a teď je na nás, abychom se ve výborech tomuto náležitě věnovali a případně odstranili nějaké věci nebo podali pomoci pozměňovacích návrhů nějaké úpravy, které by třeba nějaké nedostatky odstranily. Takže já tuto novelu velmi vítám.

Chtěla bych říct, že když mluvíme o dostupnosti vody, měli bychom se také bavit o její kvalitě, aby i ta kvalita byla dostatečná, a také o ceně pro koncového spotřebitele, protože v současné době ta cena v některých regionech je poměrně vysoká, a neměli bychom zapomínat na to, že cena by měla být sociálně udržitelná a měla by být dostupná vlastně pro všechny. Neříkám, že by se jí mělo plýtvat, ale v nějaké míře by určitě měla být cenově dostupná pro všechny.

Výbor životního prostředí připravil seminář, na který bych vás ráda pozvala, na 19. 2., který pořádáme ve spolupráci s Českou akademií věd, který se právě věnuje vodě z pohledu její dostupnosti, kvality a ceny. Takže tam bychom rádi tuto problematiku prodiskutovali s odborníky z České akademie věd.

Takže to je za mě všechno a potom bych ještě ráda předeslala, že budu navrhovat, aby tato novela byla přikázána k projednání výboru pro životní prostředí jako druhému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a budete mít samozřejmě prostor se přihlásit k svému návrhu. Já vás potom vyzvu, až budeme hlasovat o přikázání výborům. Nyní vystoupí pan poslanec Pavel Kováčik a připraví se jako poslední paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, to se mi líbí, tato rozprava skutečně probíhá jako obecná, jsou především zmiňovány obecné souvislosti hospodaření s vodou a to, že se konečně po mnoha letech, kdy se hovořilo o nutnosti lepšího hospodaření s vodou, zadržování vody v krajině, opatřeních, která by vedla ke zlepšení schopnosti krajiny vodu nejen jimat, ale také udržet a postupně ji potom uvolňovat, že se dostáváme do fáze, kdy už to cítíme jako horký problém.

Někteří tomu říkají vodní blahobyť, jako stav, který nám v těchto obdobích pozvolna končí. Je to nutnost, těch zdrojů je čím dál tím méně a s tím, co nám zbývá a jak probíhá – zatím – klimatická změna, budeme jako lidstvo asi muset skutečně přijmout, ať už globálně, nebo na základě jednotlivých států, taková opatření, která by umožnila s vodou lépe hospodařit a která by umožnila vodu jako strategickou

surovinu udržet nebo zpátky dostat do veřejných rukou, i to, ta otázka té ceny pro konečného spotřebitele, v tom hraje velmi významnou roli.

Já se pokusím, protože tady se mluvílo o aspektech ekologických, krajinářských a tak dále, zmínit to, co je mi bližší jako ševci jeho kopyto, a to je otázka aspektu zemědělského. Víte, ono nejsou ty jednotlivé aspekty zacházení, hospodaření, udržování vody a tak dále, od sebe odděleny. Musíme vzít v úvahu, že se jedná o velmi složitý systém koloběhu vody v přírodě a že ten systém ovlivňuje mnoho faktorů, a když porušíme jeden z nich, tak se nám to potom hrouť jako domeček z karet tak, jako to mnohde – na jižní Moravě zvláště – třeba vidíme. Vidíme v dopadech nejen že tedy ta voda se nedostává, ale že dochází k degradaci půdy, tedy myslím zemědělské půdy, orné půdy, že dochází ke zhoršení toho prostředí z hlediska prašnosti. Například ještě donedávna neznali ani na jižní Moravě, co je prašná bouře a dnes je to celkem – zejména v letních obdobích – běžný stav. Ještě donedávna si nikdo nedokázal představit, že se budeme muset vážně zabývat změnami agrotechniky a změnami skladby pěstovaných plodin, tak abychom dokázali v těch aridnějších oblastech vůbec udržet zemědělskou výrobu, atd. atd.

Jedním z hlavních faktorů, které podle mého soudu byly porušeny, ovšem byla, nebo je situace, která poté, co se rozkolísala rovnováha v zemědělství, tedy rovnováha živočišné a rostlinné výroby v neprospěch živočišné výroby, vedla k dramaticky se snižujícímu obsahu humusu v půdě. Víme, že obsah humusu v půdě je nejen faktorem půdní úrodnosti, zadržování živin v půdě, schopnosti půdy dávat onu úrodu, a vůbec, aby v ní ty rostliny mohly žít, ale také jedním z faktorů, který určuje schopnost půdy zadržovat vodu ve svém půdním profilu a případně ji pouštět potom dál do podloží nebo vydávat směrem ven prostřednictvím pramenů, ale také udržovat vodu v tom profilu odolněji vůči výparu. Musím říci, že tím, že se tady do značné míry omezila, mluvím velmi jemně, omezila živočišná výroba, zejména chov skotu, ovcí, tedy chov býložravců, tak najednou to, co nás v zemědělských školách učili po řadu desetiletí, že v tomto středoevropském prostoru půda potřebuje dodávat humus, potřebuje dodávat organickou hmotu, aby si udržela obsah humusu, tak už dávno neplatí. Nemáme z čeho. Jestliže se snížily stavy skotu na méně než 50 % v dojnících a následných kategoriích pochopitelně také, tak nám dramaticky chybí v půdě ten dodaný humus, který si půda sama neumí vytvořit.

Navíc se to promítá do skladby plodin v rostlinné výrobě, protože jsou krásná doporučení různých moudrých hlav: zemědělci, pěstujte více jetelovin, trvalých travních porostů, vojtěšky, co ta řepka? Máte jí tam příliš mnoho! No, když ty jeteloviny, vojtěšku a další plodiny, které významně jsou schopny zvyšovat obsah humusu a zadržovat vodu v půdě, bránit půdní erozi, nemáme následně, jak dál zpracovat, komu zkrmit, jak se říká, protože tam ty krky, které tu vojtěšku a jetele spotřebují, chybí. Ty hlavy se uřezaly začátkem 90. let.

Čili to je věc, kterou je třeba brát vážně, proto Ministerstvo zemědělství už druhým třetím rokem velmi intenzivně podporuje obnovení živočišné výroby tam, kde zanikla, podporuje i pěstování různých meziplodin, následných plodin, biopásů a podobných záležitostí, které umožní půdě vrátit se zpátky i k té funkci, která v souvislosti se zadržováním vody v krajině je, bych řekl, dnes docela primární.

Vítám také to, že je tady snaha různých parlamentních stran dát, kolega Grospič to tady zmínil, dát vodě ústavní ochranu. Z mého pohledu je jedno, jestli bude ústavní ochrana zakotvena přímo v Ústavě, nebo to bude ústavním zákonem. Podíleli jsme na tom také velmi a vítám také to, že se podařil oné pracovní skupině jakýsi nástin nebo základ toho zákona, který by měl shrnout všechno dobré, co v těch jednotlivých zákonech je, a podat to v té jaksi kompresní podobě, stlačené podobě, tak, aby to skutečně bylo možné projednat, že tedy končí už lhůta pro podávání případných návrhů a že už se s tím návrhem na ústavní ochranu vody půjde ven. Je jedno pro tu vodu, pro krajinu, jestli to bude Petr, nebo Pavel. Důležité je, aby to bylo, a my v tom máme, si myslím, docela všichni, kteří se o tom bavíme, docela zásadní podíl.

Co se týká dalších aspektů, myslím si, že to, že v letošním státním rozpočtu je vyčleněno 300 milionů korun na případný výkup majetkových podílů zahraničních vodárenských společností zpátky do veřejných rukou v České republice, je počátek toho – tady také kdosi už kritizoval, že tedy se v oněch divokých 90. letech rozprodaly vodárenské společnosti do cizích rukou a teď si jaksi nemůžeme příliš diktovat, jaká bude cena vody. Jsem přesvědčen o tom, že jak se podaří tento proces jaksi více zviditelnit, zrealizovat tak, aby to skutečně probíhalo, tak to bude mít i vliv na cenu vody, a nebude-li, jsme připraveni a máme, jaksi jsme první, kteří to říkáme, a takhle veřejně to říkám prvně já, jsme připraveni přijmout takové návrhy, které zejména pro obyvatelstvo, pro běžného spotřebitele zajistí, aby cena vody nebyla tím limitujícím faktorem zhoršení životní situace. Ano, mluvíme o tom, že bude-li to zapotřebí, navrhujeme například zastropování cen vody pro občana, pro běžného spotřebitele tak, aby za ten cenový strop byl reálným cenovým stropem, aby voda nebyla nadbytečně zdražována pro občany a pro obyvatele.

Já jsem přesvědčen o tom, že tento návrh zákona, který zrovna projednáváme, bude reflektovat a reflektuje všechny jak obecné, tak konkrétní jednotlivé požadavky na to, jaký by měl být, vedle toho, že to je zákon, kterým implementujeme nařízení Evropské unie, že to bude tedy zákon pro českou krajinu, pro českého občana, pro českého zemědělce a pro to, co všichni teď voláme, tedy pro lepší zadržování vody v krajině a lepší hospodaření s vodou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Pan poslanec Jan Zahradník a připraví se pan poslanec Marek Výborný a potom tedy paní poslankyně Jana Krutáková v rozpravě. Pan poslanec Jan Zahradník. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji pane, místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já vždycky, když vystupuje pan kolega Kováčik s tou chmurnou předpovědí, jak velká část vodohospodářské infrastruktury v rukách těch cizích společností, tak musím vystoupit a uvést to na pravou míru, protože velká část, řekněme zhruba 90 % té vodohospodářské infrastruktury, těch trubek, úpraven, čerpadel atd., je v rukou obcí, svazků obcí, případně společností, které si tyto svazky obcí nebo tyto obce založily. Snad na Moravě je zhruba část těchto hmotných prostředků skutečně prodána a patří

těm společnostem. To, že si obce najímají za účelem správy tohoto majetku různé společnosti, to je pravda. Děje se to vždycky na základě koncesní smlouvy rozhodnutím zastupitelstva. Ty smlouvy bývaly na dlouhou dobu, já nevím, asi 15–17 let. Teď podle nových pravidel, která stanovuje Evropská komise, jsou ta období již kratší, čili obce si domlouvají s těmi společnostmi kratší dobu pronájmu, domlouvají si, za kolik, za jaké finanční objemy to budou těm firmám pronajímat, a také samozřejmě, jaký zisk z toho budou mít. To je vždycky věcí zastupitelstva, které pak samozřejmě také rozhoduje o tom, jaká výše vodného a stočného v těch obcích bude. To, jak se obce pak vypořádají s těmi získanými prostředky, zdali je rozpustí ve svém rozpočtu, nebo zdali je vynaloží na obnovu té vodohospodářské infrastruktury, to už je druhá věc. Zpráva o stavu životního prostředí za minulá léta ale uvádí, že se stav té infrastruktury přes to všechno stále zlepšuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za dodržení času, a než vystoupí pan poslanec Marek Výborný, přečtu dvě omluvy. Takže pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala se omlouvá dnes od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá mezi 15.30 a 19.00 hodin z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, není to často, abych dal za pravdu panu ctněmu kolegovi Kováčikovi, ale tentokrát tak musím učinit. Děkuji za to, že zmínil otázku ústavní ochrany vody. My jsme se tady víceméně potkali, sice obsah těch návrhů je trochu jiný, ale to samozřejmě může být v debatě. Já bych to chtěl podpořit, to, co říkal. Dokonce jsem přesvědčen o tom, když tady dnes jsou tři ty návrhy – jeden je z dílny KDU-ČSL, z dílny KSČM, třetí, jestli se nepletu, z dílny Starostů a nezávislých – pojdme tu věc spojit dohromady klidně v rámci společného projednání těchto bodů. Pojdme to posunout, protože ona to není věc formální, je to věc symbolická. Ale pokud se toto podaří, tak mimo jiné bude jasně definovaný veřejný zájem a nebude možné potom v rámci veřejného zájmu nadřadit např. těžbu šterkopísku nebo budování nějakých velkoskladů nad ochranu vody a půdy.

Možná tím trochu způsobíme problém panu ministrovi Brabcovi. Ale já myslím, že je potřeba, pokud chceme skutečně jasně hájit zájmy veřejnosti, pečovat o vodu a půdu, tak toto skutečně učinit. A přiznám se, že tady bych úplně nečekal na to, co avizovalo Ministerstvo zemědělství, protože já to vnímám, je to samozřejmě opakovaná taktika vlády: v případě, že s něčím přijdou jiné strany, nevládní strany tady ve Sněmovně, tak přijít s tezí, že to připravíme jinak a lépe a kvalitněji a v úplném kontextu – já nevím, v čem všem ostatním. Ty tři návrhy tady jsou, pojdme se o nich relevantně bavit.

Já budu rád samozřejmě za stanovisko pana ministra Tomana a dalších. Pojdme tu věc posunout, protože to je minimálně ten první krok, na který potom samozřejmě musí navazovat další opatření, ať už zákona, nebo podzákona, na úrovni Ministerstva

zemědělství, na úrovni Ministerstva životního prostředí, které skutečně půjdou za tím, o co nám jde všem tady, a je to úplně jedno, z jaké jsme strany, chránit vodu a půdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dobré odpoledne. A nyní prosím paní poslankyni Krutákovou, která je jako poslední v tuto chvíli přihlášená do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně a vážení kolegové. Já se jen krátce vyjádřím k novele vodního zákona, kterou nám předložila vláda a která už ve sněmovním systému leží od konce července.

Předkládaná novela, tzv. suchá hlava, z velké části kopíruje opatření proti povodním, což ale vnímám jako ne zrovna dobré řešení. Vždyť i z logiky věci je povodeň diametrálně odlišnou záležitostí oproti suchu. Zásadní rozdíl je určitě v tom, že povodeň nás zastihne vždy krátkodobě, zatímco suchu nás sužuje již několik let. V návrhu novely, v suché hlavě, jsou samozřejmě vytvořeny suché komise. Ale z těchto suchých komisí bohužel byly vyřazeny úplně ty nejmenší obce, kterých se určitě nedostatek vody bude také dotýkat. Předkládaná novela nám nabízí pouze krátkodobá řešení. Ale doba si určitě žádá ta dlouhodobá. Nemůžeme problém sucha řešit jenom komisemi nebo nákupem nových cisteren. A právě proto bychom vedle organizačních záležitostí měli spíše řešit opětovné využití vody, její recyklaci, neboť z vody se nám stává nedostateková komodita.

Jako řešení bych například viděla kromě využití srážkové vody také využívání šedé vody, které již nyní skvěle funguje například v Izraeli. A v tomto duchu také bude naše hnutí Starostové a nezávislí předkládat některé pozměňovací návrhy. Novela vodního zákona je jistě důležitá. Starostové a nezávislí ji v prvním čtení určitě podpoří. Ale nedostatek vody a problém sucha bychom měli řešit v celé jeho šíři, tedy nejenom novelou vodního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A to byla v tuto chvíli poslední přihláška do obecné rozpravy. Takže pokud se ještě někdo další nehlásí z místa, a já nikoho nevidím, tak rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministra. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Takže ještě jednou dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já chci poděkovat za tu diskuzi. Padlo tam mnoho užitečných věcí. A chci jenom zareagovat na jednu poslední věc, kterou tady řekl pan poslanec Výborný.

Z mé strany to není žádná taktika. Možná by bylo fajn, kdyby si někdo přečetl, co jsem řekl, když jsem nastoupil sem na místo ministra, že předložím zákon o ústavní ochraně vody. Nemíním se s nikým hádat, kdo byl první, druhý nebo třetí. Pan

poslanec Kováčik to řekl úplně přesně. Je úplně jedno, jestli to předloží Petr, nebo Pavel. Chci říct, že do čtrnácti dnů, tří neděl předložíme sem návrh, dáme ho k dispozici jednotlivým poslaneckým klubům. Jednotlivé politické strany byly přizvány na kulatý stůl ministra zemědělství a ministra životního prostředí. Vzniká návrh ústavního zákona na ochranu vody, zjednodušeně řečeno, na základě analýzy Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Já si myslím, že je lepší, když to připravíme ve spolupráci s nimi. Do čtrnácti dnů, tří neděl, řádově do měsíce to tady bude předloženo k dispozici poslaneckým klubům, a myslím, že se to dá spojit s tímto zákonem. Tolik jenom na upřesnění. Není to z mé strany žádná taktika. Trošku mě to mrzí, protože ten, kdo mě zná, ví, že tyhle hry já nehraju. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A pan zpravodaj, jestli má zájem. Nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě návrhy, které bychom měli hlasovat v tuto chvíli, nezazněly. A budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Kolegy jsem již svolal do sálu.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Paní poslankyně Balcarová. Prosím. (Nechce vystoupit.) Tak nikoli garančnímu. Dobře. Pokud již nemá nikdo návrh... Je zde žádost o odhlášení? Ano. Tak já vás ještě odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. A využijí toho času, než se nám počet přihlášených ustálí k tomu, abych zopakoval, že budeme hlasovat o přikázání tisku č. 556 zemědělskému výboru jako výboru garančnímu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti přikázání tomuto výboru? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 145 je nakonec přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro všech 123. Takže konstatuji, že jsme návrh přikázali zemědělskému výboru jako výboru garančnímu.

A nyní se táží, kdo má návrh na přikázání dalšímu výboru. Již mám zaznamenaný návrh na přikázání výboru pro životní prostředí. Nejdřív dám slovo panu zpravodaji, poté panu poslanci Munzarovi. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Já se připojuji k návrhu na výbor pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec...

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout, aby tento návrh zákona o vodách byl přikázán i hospodářskému výboru, a to právě kvůli tomu § 12, který tady zmínil už pan kolega Zahradník našim prostřednictvím, a to je vnášení určité právní nejistoty do této části

energetického odvětví. A právě energetika je součástí toho, čím se hospodářský výbor zabývá. Proto navrhuji hospodářský výbor jako další. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže to máme dva návrhy. Má někdo ještě nějaký jiný návrh na další výbor? Pokud tomu tak není, tak přejdeme k hlasování.

Takže nejdříve je zde návrh na přikázání výboru pro životní prostředí jako dalšímu výboru.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti přikázání výboru životního prostředí? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 146 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 131. Návrh byl přijat.

A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání hospodářskému výboru.

Já jsem zahájil hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 147 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 119, proti nikdo. Takže já konstatuji, že jsme tento návrh přikázali výboru pro životní prostředí a hospodářskému výboru jako dalším výborům k projednání.

To jsou v tuto chvíli všechny návrhy v tomto tisku. Takže tento bod končím a posuneme se dál. Další bod je

34.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 553/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, ujměte se slova. A prosím o klid v sále.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů.

Hlavním cílem navrhované úpravy je regulovat oblast uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu chmele. Jsou stanoveny požadavky na rozmnožovací materiál chmele a povinnosti, které musí dodavatel takového rozmnožovacího materiálu plnit. Návrhy změn vycházejí ze zkušeností Ústředního kontrolního a

zkušebního ústavu zemědělského. Stávající právní úprava byla podrobena revizi a byla zpřesněna řada ustanovení tak, aby odpovídala současné praxi.

Jako doprovodná úprava se navrhuje upravit i zákon o ochraně práv k odrůdám rostlin, kde se provádějí zejména legislativně technické úpravy vyplývající z poznatků spojených s aplikací zákona.

V zákoně o správních poplatcích se navrhuje vypustit z položky 90 poplatků za poskytnutí licence do rejstříku, neboť se v zákoně o ochraně práv k odrůdám současně ruší zápis licence do rejstříku.

Návrh novely zákona byl průběžně diskutován s dotčenými subjekty, pro které jsou navrženy změny přijatelné. Proto bych si vás dovolil tímto současně požádat o možnost zkráceného projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Návrh jsem zaznamenal. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Balaščíková. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Současná legislativní úprava této problematiky zahrnuje několik oblastí. Jedná se o oblast oběhu osiva a sadby, certifikace množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu a oblast registrace odrůd rostlin. Ty jsou v současnosti na úrovni našeho právního řádu upraveny zákonem o oběhu osiva a sadby a sedmi dalšími vyhláškami. Další oblastí je pak ochrana práv k odrůdám rostlin upravená zákonem o ochraně práv k odrůdám.

Předložená novela mění tři zákony, a to zákon o oběhu osiva a sadby, zákon o ochraně práv k odrůdám rostlin a zákon o správních poplatcích. Cílem předloženého návrhu zákona je upřesnění a doplnění některých zákonných ustanovení na základě požadavků z aplikační praxe. Navrhované úpravy reagují na problémy související s kvalitou rozmnožovacího materiálu chmele odrůdy žatecký poloraný červeňák a jejím obchodováním mezi jednotlivými subjekty. Navrhovaná úprava zajistí větší možnost kontroly a dohledu nad procesem výroby a uvádění rozmnožovacího materiálu chmele do oběhu.

Věcně příslušným správním úřadem v tomto odvětví je Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, který je správním úřadem a organizační složkou státu řízenou Ministerstvem zemědělství.

Další změny tohoto zákona řeší zejména pověřování soukromoprávních subjektů ze strany státu k provádění přehlídek množitelských porostů a vydávání dokladů o jejich uznání, problematiku odběru vzorků rozmnožovacího materiálu, provádění laboratorních rozborů odebraných vzorků, zakotvení podmínek pro možnost zrušení a udělení pověření a stanovení nových institutů, jako například oblast rozmnožovacího materiálu chmele a podmínky pro uvádění do oběhu, povinnosti dodavatele rozmnožovacího materiálu chmele a požadavky na vlastnosti rozmnožovacího

materiálu, zpřesnění některých procesních ustanovení a podmínky, za kterých může ústav danou odrůdu registrovat.

V oblasti ochranných práv k odrůdám rostlin vyvstala potřeba do zákona doplnit povinnost žadatele o udělení právní ochrany k odrůdě a doložit, kde je prováděno zakzané udržovací šlechtění a kdo je udržovatelem odrůdy, aby ústav mohl řádně zkoumat vlastnosti odrůdy, kterou hodlá žadatel do budoucna právně chránit, a také ji porovnávat s již stávajícími právně chráněnými odrůdami. Dochází také ke zpřesnění některých ustanovení týkajících se procesu řízení a udělení ochranných práv a jednoznačnému a transparentnímu postupu ústavu v určitých situacích, které při aplikační praxi běžně nastávají. V souvislosti s tím se dále navrhuje úprava sazebníku zákona o správních poplatcích.

Oblast rozmnožovacího materiálu chmele je upravena obdobně jako oblast rozmnožovacího materiálu révy, a to v § 23 zákona o oběhu osiva a sadby, nicméně réva má zvláštní výjimky v evropských předpisech.

Negativní hospodářský ani finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty se nepředpokládá. Finanční dopad do podnikatelského prostředí související s novými povinnostmi nelze v současnosti přesně vyčíslit, nicméně očekává se nákladově řádově o desetitisíce korun.

Já doporučuji tento zákon propustit do druhého čtení a přikázat k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Holomčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Já vám opět děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, k samotnému znění novely zákona o oběhu osiva a sadby žádné připomínky nemám. Vnímám, že to je v podstatě technická vycházející z nějaké aplikační praxe. Tady z toho nechci vůbec nic rozporovat, ale chtěl bych opět využít toho, že budeme mít opět otevřený jak tento zákon, tak zákon o ochraně práv k odrůdám rostlin, a pobavit se o tom, jakým způsobem můžeme podpořit zemědělce ve využívání meziplodin.

Moderní politika, jak ji vnímáme a snažíme se dělat, by podle mě měla být postavena na minimálně jednom základním principu, nebo na celé řadě principů, ale jeden z nich by měl být, že pokud stát něco chce po občanech, je svatou povinností nás politiků mu to co nejvíce zjednodušit.

V předchozí debatě jsme se bavili právě o suchu, o stavu naší krajiny, zaznívaly tady i věci, které se týkaly odparu vody nebo množství organické hmoty v půdě. Právě jedním z těch opatření, která jsou odborníky často doporučována a nějakým způsobem se samozřejmě v praxi dělají, je právě využívání meziplodin. Má to celou řadu pozitivních dopadů ať už právě na organiku, ale zejména na to, že máme kratší část roku odkrytou půdu po sklizni hlavní plodiny, což snižuje další odpar a zlepšuje další kvality.

Rozhodně nepovažují meziplodiny za něco, co nás spásí, ale je to důležitý dílek té mozaiky, na jejímž konci by měla být zdravá krajina. Proto budu chtít otevřít debatu o tom, abychom umožnili zemědělcům produkovat farmářská osiva právě u těch druhů plodin, které jako meziplodiny jsou používány, a některé z nich, například hořčice a celá řada dalších, jsou prostě zakázány, ty zemědělec nemůže. V úplně ideálním případě právě v důsledku toho, že součástí této novely je i novelizace zákona o ochraně práv k odrůdám rostlin, se pobavit o tom, aby tyto plodiny, pokud budou použity jako meziplodiny, resp. jejich osiva, byla osvobozena od poplatků. Piráti obecně tento typ poplatků nemají rádi, ale já ho chápu a nechci to v obecné rovině nějak zpochybňovat. Chápu, že jsou to peníze, které potom jdou do dalšího rozvoje a vývoje v osivářství a ve šlechtitelství, takže rozhodně nechci tento systém nijak bourat. Ale měli bychom si říci, co je pro nás prioritní. Já ji právě vidím v těch opatřeních, která mají potenciál zlepšovat krajinu.

Samozřejmě, každá mince má dvě strany a je mi jasné, že pokud ta diskuse má být k něčemu, tak by neměla být vedena jenom se zemědělci, ale i s osiváři a šlechtiteli. Shodou okolností v příštím týdnu máme v rámci zemědělského výboru se zástupci osivářských a šlechtitelských organizací sraz, kde to rozhodně budu chtít otevřít, protože je-li něco, na co můžeme být v rámci řekneme světového kontextu hrdí, tak jsou to právě naši šlechtitelé a jejich výsledky v tom, jakým způsobem posouvají šlechtitelství dál. Takže rozhodně není naším cílem jakkoliv omezovat nebo poškozovat. A pokud se máme bavit o tom, že provedeme tuto změnu, toto ulehčení směrem k zemědělcům, tak bychom rozhodně měli ten potenciální výpadek z příjmů osivářů nějakým způsobem kompenzovat, což si myslím, že je v rámci projednávaných zákonů poměrně snadno možné. Prostě chceme říci, že prioritní jsou pro nás opatření, která zlepší stav naší krajiny, ale zároveň tím nechceme poškozovat české osiváře a šlechtitele.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. To byl v tuto chvíli poslední přihlášený řečník v rozpravě. Pokud se nikdo další do rozpravy nehlásí, tak já – pardon, tady je technická poznámka pana poslance Kotta. Prosím. Máte dvě minuty.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, já do jisté míry s kolegou Holomčíkem souhlasím. Všem nám jde samozřejmě o to, aby zemědělská půda nebo ornice jako taková byla co nejmenší část roku bez pokryvu. S tím nelze než souhlasit. Ale je tady druhá záležitost, je tady ochrana práv majitelů odrůd. A tam samozřejmě se prostě vlamujeme úplně někam jinam. Farmářské osivo je záležitost, která tady byla mnohokrát diskutována, ale samozřejmě má to nějaké limity, a ty limity byly prolobbovány až na úrovni Evropské komise. Takže samozřejmě diskuse je možná, nicméně byl bych nerad, abychom se zase stali nějakým ostrůvkem v rámci Evropy, kde se bude něco povolovat na základě toho, že nebudeme dodržovat nějaké evropské předpisy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poslanec Holomčík bude reagovat s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. V reakci na pana kolegu Kotta vašim prostřednictvím, pane předsedající. Myslím si, že se shodneme. Je mi jasné, že tohleto jsou záležitosti legislativy, které řeší nejenom ty naše věci na národní úrovni, ale je to věc i evropské legislativy.

Na druhou stranu i naše vláda i naši zástupci v europarlamentu a naše vláda prostřednictvím Rady ministrů má možnost nějakým způsobem vyjednávat výjimky. Pokud bychom narazili na nějaký legislativní mantinel, má možnost legislativu ovlivňovat. A já, říkal jsem to už v minulé rozpravě, stav naší krajiny považuji za naprostou prioritu. A zároveň, a to jsem taky říkal, je mi jasné, že nemůžeme, pokud chceme, aby kvalita osivářství a šlechtitelství byla na nějaké úrovni, tak po firmách a lídech, kteří se tomu věnují, nemůžeme šlapat. Proto jsem mluvil o nějakých kompenzačních opatřeních, která bychom si s nimi měli vydiskutovat, aby případný výpadek, který v tuto chvíli nemám samozřejmě ještě úplně spočítaný, pro ně nebyl nijak dramatický. Takže jsme ve shodě a já se moc těším na debatu na výboru. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A v tuto chvíli skutečně již nemám ani dalších faktických poznámek, ani dalších přihlášek do rozpravy, takže pokud se nikdo další nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministra, ze strany zpravodajky. Není tomu tak. V tom případě svolám kolegy do sálu a budeme se nyní zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo návrh na jiný výbor?

Pokud tomu tak není, tak zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru. Kdo je proti přikázání zemědělskému výboru jako garančnímu? Děkuji vám.

V hlasování číslo 148 bylo přihlášeno 140 poslanců a poslankyň, pro 121, proti nikdo, takže konstatuji, že jsme návrh přikázali zemědělskému výboru jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Pokud tomu tak není, tak ještě zde zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech o 30 dní, tedy na 30 dní.

Pokud nikdo nic nenamítá, zahajují hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 149. Bylo přihlášeno 140 poslanců a poslankyň. Pro 99, proti 1. I tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme lhůtu pro projednání ve výborech zkrátili na 30 dní.

Tím projednávání tohoto bodu končí. Děkuji navrhovateli, zpravodajce.

Jako další je zde bod číslo 35, ale ten nemůžeme projednávat, protože paní ministryně je omluvena, takže se přesouvá na konec bloku prvních čtení, jak je historicky zvykem. Stejně tak bod 36 se přesouvá na konec bloku prvních čtení.

Budeme se zabývat bodem číslo 39, který otevírám. Je to

39.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova. A prosím o větší klid v sále. Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedná se o transpoziční návrh, který upravuje podmínky o námořní plavbě. Principiálně jde o to, že se uvádí do souladu požadavky směrnice Evropské unie 2018/131 s cílem zdokonalit a optimalizovat stávající systém ochrany námořníků pro případ jejich opuštění. Dochází k doplnění stávající zákonné povinnosti provozovatele námořního plavidla mít po celou dobu jeho provozování uzavřeno pojištění. Čili v zásadě je to jakýsi pohled na ochranu těch, kteří pracují na těch lodích, o pojištění pro pokrytí dlužné mzdy a jiného finančního plnění vyplývající ze základního pracovněprávního vztahu. Rovněž se jedná o pojištění pro pokrytí nákladů spojených se zajištěním potřeb námořníků nezbytných pro přežití na palubě námořního plavidla.

Abych to ještě upravil, nebo upřesnil. Já jsem se s tím seznamoval, jak asi víte, relativně rychle. To námořní plavidlo se rozumí, že mohou být dva typy. Buď se jedná o námořní obchodní loď, a tady rovnou řeknu, u nás žádná není, čímž se většina z toho nás netýká. Nicméně jsou u nás námořní jachty, to jsou ty od 2,5 m do 25 m, a tam se tedy částečně něco z toho, co zde teď říkám, nás týkat bude. Ale principiálně je to jenom transpoziční směrnice.

V návaznosti na to nařízení dochází i k určení námořního úřadu, což u nás tedy je Ministerstvo dopravy jakožto správní orgán, a zároveň umožňuje tomuto námořnímu úřadu veřejnoprávní smlouvou pověřit takzvanou klasifikační společnost k provádění prohlídek a vydávání, potvrzování a prodlužování platnosti osvědčení soupisu. To je právě to, co se nás netýká, protože, jak už jsem naznačoval, žádné takové lodě u nás nejsou.

V návrhu zákona potom ještě dochází ke zpřesnění již provedené transpozice o lodní výstrojí a o zrušení směrnice Rady 96.

Nicméně ten návrh ještě kromě těch implementací má i neunijní část. Tam se jedná o to, že uvedené unijní předpisy jsou ve značném rozsahu obsaženy změny unijně irelevantní (?), vyžádané potřebami aplikační praxe. Čili navrhuje se například explicitně vyloučit možnost provozovat loď s jaderným pohonem pod státní vlajkou České republiky, upřesnit požadavek na obsazení provozovatele námořního plavidla a výslovně zakotvit tento požadavek jako podmínku pro zápis námořního plavidla do námořního rejstříku České republiky. Dále dochází ke stanovení horní hranice stáří lodě, při jejímž překročení nebude možno v určitých případech zapsat loď do námořního rejstříku České republiky. Zakotvení možnosti námořního úřadu čerpat pro účely řízení o vydání průkazu způsobilosti k vedení námořní jachty, digitalizované fotografie a podpisy žadatelů o vydání tohoto průkazu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vás požádat o podporu předloženého návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosim, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Feranec. A prosím sál o větší klid.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom stručně k tomu, co říkal pan ministr, jenom rekapitulace. Jedná se tedy o transpozici, ale mimo transpozičních záležitostí jsou tam i některé věci, které si vyžádala aplikační praxe. Jedná se o námořní plavbu, i když nemáme moře, máme asi 10 tisíc jachet, které plují pod českou vlajkou. A je tam i taková perlička, jak tady zmínil pan ministr, že do budoucna nebude možné, aby pod českou vlajkou plula loď na jaderný pohon, což se nám asi nestane.

Vzhledem k tomu, že je to vcelku bezproblémová záležitost, navíc je tam ta transpoziční lhůta, tak bych si dovilil předložit návrh na zkrácení lhůty pro projednávání o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, ten návrh jsem zaznamenal. A nyní tedy otevírám rozpravu, do které nemám žádné přihlášky, takže se ještě rozhlédnu, jestli se někdo nehlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu opět končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak. Nezazněly návrhy, o kterých bychom měli hlasovat v tuto chvíli, nicméně budeme hlasovat o příkázání výborům k projednání. Kolegy jsem již svolal zpět do sálu.

Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh?

Pokud tomu tak není, zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro příkázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 150 je přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh přikázali hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Není tomu tak.

Nicméně ještě zde zazněl návrh na zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech o 30 dní na 30 dní, takže budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 151 je přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 84, proti 5. Návrh byl přijat. Takže konstatuji, že jsme lhůtu pro projednávání zkrátali.

Tím projednávání tohoto tisku v tomto bodu končí. Já končím tento bod a děkuji navrhovateli a zpravodaji.

Jako další bod je zde bod 46, který též přísluší ministryni Benešové, která je omluvena, takže se přesouvá na konec bloku prvních čtení, stejně tak bod číslo 47 a bod číslo 49 se přesouvají na konec bloku prvních čtení pro nepřítomnost ministryně jakožto navrhovatelky.

A dostáváme se k bodu číslo 52, který otevírám. Jedná se o

52.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 643/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova. (V sále je hluk.) Prosím o klid v sále.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon 111 o silniční dopravě, přičemž tematicky lze tento zákon zjednodušit a rozčlenit do čtyř oblastí.

První z upravovaných oblastí je problematika požadavků kladených na dobu řízení tzv. velkých vozidel, bezpečnostní přestávku, doba odpočinku nebo vedení a uchovávání záznamů, přičemž návrhem tohoto zákona se stanoví povinnosti dopravců směřující k zajištění všech těchto požadavků. My zde navrhujeme využít maximálního množství fakultativních výjimek na různou specifickou přepravu, což jsme využili, a to, jak už jsem říkal, do té maximální možné míry, přičemž současně tyto speciální přepravy stanoví zvláštní požadavky na bezpečnostní přestávky a potom na vedení a uchování všech příslušných záznamů.

Druhá z upravovaných oblastí je problematika kontroly a správního trestání. Jinými slovy to, co v tom prvním nebude dodrženo, tak tady v té druhé oblasti bude nějakým způsobem sankcionováno. Čili opět se jedná o bezpečnostní přestávky, jedná se o dobu odpočinku, požadavek na vedení všech záznamů, uchovávání těch záznamů atd. Rozšiřuje se oprávnění vybírat kauce v režimu zákona o silniční dopravě a ukládá se výslovný zákaz výroby, nabízení, propagace a prodeje a všeho, co je s tím spojeno, zařízení, která jsou určena k neoprávněné změně údajů vedených tachografem.

Třetí oblast je oblast, která zahrnuje problematiku vydávání a odevzdávání karet tachografu. Tak jak jsem si dával dohromady, jedná se tedy o čtyři typy karet – řidiče, podniku čili zaměstnavatele, dílny, případně různé kontrolní karty pro různé složky typu policie atd., přičemž v rámci toho zákona dochází k provedení řady dílčích změn, různých právních úprav vydávání a odevzdávání těch karet ať už řidiče, podniku, anebo různé dílny či ty kontrolní karty. Rovněž se zde řeší úprava tzv. centralizovaného vedení údajů a nahrazuje se komplexní právní úpravou informačního systému digitálních tachografů.

No a ta čtvrtá oblast je zaměřena na problematiku podmínek profesní způsobilosti řidičů. Tady zjednodušíme, nebo změkčujeme ta pravidla. Jedná se o volnější režim zejména pro řidiče v různých specifických oblastech, jako je třeba zemědělství, jako je lesnictví, jako je zahrádkářství nebo zahradnictví, či tyto oblasti. Principiálně jde o to, že jsou o něco menší a méně tvrdé požadavky na profesní způsobilost těch, kteří budou v těchto specifických oblastech, jako je třeba pravidelné školení řidičů. V zásadě je to možnost, které využíváme.

Současně v rámci návrhu přijetí tohoto zákona bude řidičům z třetích zemí umožněno prokazování profesní způsobilosti prostřednictvím osvědčení řidiče vydávaného dopravním úřadem podle nařízení 1072/2009 a v této souvislosti dochází k upřesnění příloh žádosti tohoto osvědčení.

Dovoluji si vás tedy tímto požádat o podporu předloženého návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Ožanová. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, po velmi podrobné zprávě pana ministra si dovoluji být stručná. Cílem návrhu zákona je implementace stávajících unijních směrnic týkajících se silniční dopravy, zejména přeprava zboží vozidly, jejichž maximálně přípustná hmotnost včetně návěsu nebo přívěsu překračuje 3,5 tuny, a přepravy cestujících vozidly určenými pro přepravu více než devíti osob včetně řidiče.

Dovolím si dále jenom zrekapitulovat čtyři hlavní body týkající se tohoto návrhu zákona. Za prvé, požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku a vedení uchovávání záznamů o těchto skutečnostech. Druhým bodem je kontrola a správní trestání nedodržení požadavků na dobu řízení vozidla,

bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku a na vedení a uchovávání záznamů o těchto skutečnostech. Třetím bodem je vydávání a odevzdávání karet tachografů a vedení příslušného informačního systému. Čtvrtým bodem jsou podmínky profesní způsobilosti řidičů vybraných velkých vozidel.

Předkládaným návrhem zákona dochází především k zajištění slučitelnosti právního řádu České republiky s právem Evropské unie. Doporučuji, aby se Sněmovna návrhem zabývala a propustila jej do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a já otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Munzar, kterého tímto žádám, aby přednesl svůj příspěvek. A paní poslankyně se hlásí, ano.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dobře odpoledne, dámy a pánové. Podle důvodové zprávy – a paní zpravodajka to tady několikrát zdůraznila – je, že tato novela se předkládá z důvodu evropských směrnic. To znamená, že se to snaží tvářit jako transpozice nějakých evropských předpisů, ale ono tomu tak není. Když se do té důvodové zprávy a na ten návrh podíváte, tak zjistíte, že je to spíše gold-plating. Dokonce bych řekl učebnicový příklad gold-platingu. Jak jsem se s tímto tiskem seznámil, tak jsem nabyl dojmu, že se jedná spíše o integraci stávajících podzákoných předpisů, kde zároveň dochází k některým zpřísněním našim vnitřním českým rozhodnutím.

Já si dovoluji na začátku jeden konkrétní příklad, který je spíše pro vaše pobavení. Jeden paragraf se věnuje době archivace dokladů a mění se doba archivace dokladů o přepravě z jednoho roku na dva roky. Já vám přečtu větu z důvodové zprávy, to vás určitě pobaví. "Doba jednoho roku pro uchování dokladů o nákladu se prodlužuje na dobu dvou let s ohledem na požadavky vyplývající právě z nařízení číslo 11 z roku 1960."

Jestli to tedy má být transpozice nařízení z roku 1960, tak musím konstatovat, že ministerstvo vyvinulo sobě vlastní neuvěřitelnou akceschopnost a rychlost a celou záležitost během 60 let akcelerovalo. Jen nechápu, a to bych možná požádal pana ministra, zda mi odpověděl, proč mohl být do dnešního dne v našich vnitřních předpisech jeden rok. Takže mám vážné pochybnosti o tom, že se skutečně jedná o transpozici. Ale tohle byl jenom takový detail, kterým jsem chtěl jenom upoutat vaši pozornost.

Další příklad, který je daleko závažnější, který také z mého pohledu nevyplývá z žádných evropských předpisů, a je to pouze návrh ministerstva, tak novela přichází s některými novými přestupky, které v určitých případech vedou zároveň k finanční pokutě a zároveň k zákazu řízení na tři až šest měsíců, a to bez přihlídnutí ke konkrétním okolnostem takového případu. A musím říct, že třeba takovýto přestupek může být pro některé dopravce, případně jejich zaměstnance, profesně likvidační.

Dále – a to je podle mého názoru největší výhradou – dále ministerstvo navrhuje u vybraných přeprav zkrátit délku okruhu vyjmuté přepravy z povinností ze

stávajících 100 kilometrů od běžného stání vozidla na 50 kilometrů. Česká republika tedy nechce dále už využívat tu maximální výjimku, kterou evropské předpisy umožňují. A k tomu nás žádná Evropa nenutí, to navrhuje samotné Ministerstvo dopravy a úředníci z Ministerstva dopravy, snížit tuto výjimku.

Mě velmi pobavilo kouzelné zdůvodnění Ministerstva dopravy, že rozloha České republiky je jiná než u ostatních států. Já jsem si tedy do dnešního dne myslel, že jeden kilometr je stejná míra vzdálenosti jak v papežském státě San Marinu, Slovensku, České republice, Francii, Německu. Ale pochopil jsem, že na Ministerstvu dopravy platí, že zítra již znamená včera a měřítko kilometru je také relativní. Takže až nám pan ministr bude ukazovat možná grafy, kolik se otevřelo dálnic v České republice, tak si prosím budme všichni vědomi, že to jsou prostě jiné kilometry než za našimi hranicemi. Protože není kilometr, zdá se, jako kilometr. A to je jediné zdůvodnění, dámy a pánové, v důvodové zprávě pro snížení výjimek na polovinu. Že je to pouze s ohledem na rozlohu České republiky. Takže opět se jedná o gold-plating.

Skutečný dopad regulace je popsán pouze v jedné nenápadné větě. A slovy Sira Humphreyho z Jistě, pane ministře – vy jste to našel, respektive vy jste to četl, ano, já jsem tu větu našel a četl jsem ji a dovolím si ji ocitovat: "Reálně by mohl znamenat zvýšení mzdových nákladů dopravce v souvislosti s nutností zaměstnat více řidičů."

Dámy a pánové, kde se v současné době najdou v České republice další řidiči? Už dnes je nedostatek, pane ministře, řidičů zejména pro potřeby veřejné dopravy.

A to mě vede k tomu, že RIA k tomuto tisku je velmi nedostatečná, protože se nevěnuje těmto dopadům do celého odvětví. RIA úplně pomíjí širší sociálně-ekonomické dopady navrhované novely. K hodnocení tohoto tisku a předložené RIA využiji samotná slova vlády z webu, z internetu Úřadu vlády: Kvalitní RIA totiž vede ke kvalitní regulaci. A dámy a pánové, to, co je nám předkládáno v rámci důvodové zprávy, není kvalitní RIA. Z tohoto důvodu podám návrh na vrácení zákona k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, ten návrh jsem zaznamenal. Nyní paní poslankyně a zpravodajka Ožanová se hlásila do dopravy. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Já překvapím trochu kolegu z hospodářského výboru. Já naopak dám návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů, protože za mě je ta důvodová zpráva dostatečná. Nicméně já sama jsem si psala důsledně připomínky, které říkal, a domnívám se, že je potřeba si to důkladně na hospodářském výboru vyříkat. Za mě to, že by se měla dodržovat pravidla, a proto je potřeba vzít více řidičů – víte, to nedodržování pravidel, zvláště dob odpočinku a podobně, vede k velkým problémům, k dopravním nehodám a jiným problémům na cestách. Potom se divíte, že ty kamiony třeba jedou pomalu, máte unaveného řidiče, který nám tam začíná pospávat, protože nedodržuje doby odpočinku. Domnívám se, že ta sankční opatření jsou v takovýchto případech prosím vás docela nutná.

A co se týče doby archivace. Já se domnívám, že právě z mé praxe – nemám to z důvodové zprávy, vycházím pouze ze své praxe – pro různá správní řízení a pro dokazování jsou tyto věci docela podstatné, abychom zjistili, jak vlastně dopravce či řidič dodržuje předpisy této republiky.

Takže ještě jednou zopakuji, dávám návrh na zkrácení ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Munzar. Prosím máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. K tomu, co říkala paní zpravodajka vašim prostřednictvím. Já si myslím, že bez ohledu teď na politickou příslušnost naším úkolem není neustále opravovat návrhy zákonů a novely zákonů, které nám přicházejí mnohdy v nedostatečné kvalitě z ministerstev. A pokud důvodová zpráva nezdůvodňuje, proč se krátí některé výjimky, proč se zpřísňují nějaké přestupky, a zároveň ta důvodová zpráva se snaží tvářit jako implementace evropských předpisů, a přitom je to naše vnitřní rozhodnutí, tak já už jsem tady několikrát i při minulých tisících vystupoval, že mně se tato praxe nelíbí. Pokud by v důvodové zprávě bylo dostatečně vysvětleno, proč k tomu ministerstvo přistupuje, pak se můžeme samozřejmě ve výborech bavit, jestli je to správný návrh, nebo jestli máme někdo jiný. Ale pokud to ministerský úředník napíše pouze jako transpozici evropských předpisů a dostatečně to nezdůvodní, tak to je ten důvod, proč to navrhuji pro přepracování. To je proto ochrana celé Sněmovny, aby úředníci na ministerstvech si toto napříště nedovolovali. Proto já navrhuji tento návrh k navrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška k faktické poznámce i do rozpravy. Takže pokud se nikdo další nehlásí... (O slovo se hlásí ministr Havlíček.) Do rozpravy, pane ministře? Tak klidně můžete do rozpravy. Myslím, že to nikomu nebude vadit. Tak já v tom případě tedy rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, což jsem pochopil, že pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji mockrát za připomínky, které zazněly. No, asi mě nařknete, že nejsem na to úplným specialistou, ale mimo pár vtipných poznámek jsem úplně nepochopil, co je tam špatně. Rozumím tomu, že můžeme diskutovat nad tím, co je transpozice a co není transpozice. Ale máme nějaké závazky vůči Evropské unii, snažíme se prostě to, co tam je, dává-li to smysl, prostě řádně implementovat.

A co je podstatnější – a tam bych souhlasil, necht' se o tom diskutuje na hospodářském výboru – je to, jestli ta zpřísnění, která tady jsou, dávají smysl vůči třeba bezpečnosti. Přece nemůžeme na jednu stranu jenom říct, tak pomozme třeba těm, kteří jsou provozovatelé těch kamionů, když se tady jednoznačně zpřísňují

pouze, řekněme, ta závažná porušení, která jsou například manipulace s taxametrem a tak dále. Mně se na tom nezdá nic divného, protože tím na druhou stranu prostě chráníme bezpečnost a to, co dnes a denně zažíváme na silnicích. To znamená, z tohoto úhlu pohledu se k tomu takhle přistupovalo. A troufám si tvrdit, že to, co tam zaznělo, dává smysl.

Asi jste měl pravdu v té takzvané archivaci ve smyslu toho, že to bylo někdy od roku 1960 jeden rok. No tak měly to být dva roky, na to se přišlo. Možná se na to mělo přijít před dvaceti, patnácti lety, přišlo se na to teď. Upraví se to. Opět, já v tom tedy nevidím úplně žádný fatální problém, že se to teď tady upraví na to, jak to má mít. Můžeme diskutovat o tom, kdo na to měl přijít v minulosti. Ale zase to si tedy nemyslím, že nějakým fatálním způsobem ovlivní dneska bezpečnost provozu nebo prostě ziskovost těch společností, které v té oblasti jsou. Troufám si tvrdit, že to je dneska na diskusi v hospodářském výboru, ať se tam tedy pobavíme o každém z těch bodů, které tam jsou. Ale ta podstata, proč to děláme, je jasná. Je to proto, aby se zajistila bezpečnost provozu a aby se omezilo a zamezilo určitým nekalým praktikám. A ty jsou dost jasně a striktně tady vydefinovány. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. Svolám kolegy do sálu, protože budeme hlasovat. Než budeme hlasovat, je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se znovu svými kartami. Zároveň vás seznámím s omluvenkou. Paní poslankyně Majerová Zahradníková se omlouvá od 16.45 hodin z pracovních důvodů. A nyní tedy budeme hlasovat.

Jako první je zde návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Počet přihlášených se nám ještě neustálil. Anebo možná ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení k přepracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 152 bylo přihlášeno 135 poslanců a poslankyň, pro 45, proti 70. Návrh na vrácení k přepracování nebyl schválen.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro příkázání hospodářskému výboru. Kdo je proti příkázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu? Děkuji vám.

V hlasování číslo 153 bylo přihlášeno 136 poslanců a poslankyň, pro 133, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh přikázali hospodářskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento tisk dalšímu výboru. Má někdo návrh na nějaký další výbor? Není tomu tak.

Zazněl zde ale ještě návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru, a to o 30 dní na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 154 bylo přihlášeno 137 poslanců a poslankyň, pro 82, proti 38. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme lhůty pro projednávání tohoto tisku zkrátili. Končím tento bod. Děkuji navrhovateli a zpravodajce.

Posuneme se dál, a to k bodu číslo

53.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb.,
o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických
a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších
předpisů, a zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání
periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 646/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Lubomír Zaorálek. Prosim, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Jak už bylo řečeno panem předsedajícím, měl bych vám předložit v prvním čtení zákon o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb. Co je podstata toho zákona? Žijeme ve světě, který se poměrně velmi dramaticky mění. Mění se i způsob, kterým jsou poskytovány informace. A zásadní změna, kterou zákon přináší, je, že reaguje na ten nárůst informací, které jsou v elektronické podobě, ať se to týká elektronických knih, nebo různých elektronických dokumentů. Takže doplnění knihovního zákona se týká toho, čemu se dneska říká web harvesting.

Co to je? Tak to je něco jako sběr, vlastně mapování a uchovávání vybraných elektronických informací ve všech těch vydavatelstvích a způsobech, kterými se dnes nabízejí. Dá se to rozdělit na neperiodické publikace, knihy elektronické a na periodické elektronické dokumenty. A vlastně tento zákon zavádí novou povinnost pro vydavatele, jejíž podstatou je, že tak jako to prozatím bylo u vydávaných knih a periodik, tak nyní by platilo, že by vydavatelé poskytovali – ale pouze Národní knihovně, aby to bylo jednodušší, pouze Národní knihovně by se poskytoval výtisk jednak neperiodické publikace v elektronické podobě, to znamená elektronické knihy, a stejně tak by se to týkalo i vybraných periodik, která jsou v elektronické podobě, tak by také poskytovaly jeden povinný výtisk nebo dokument Národní knihovně. Takže podstatou je právě toto zavedení nové povinnosti – podávání takto povinných elektronických periodických i neperiodických publikací Národní knihovně.

Národní knihovna to bude soustřeďovat. U ní se to takto bude shromažďovat tím web harvestingem. A ona potom samozřejmě z těchto povinně odevzdaných elektronických výtisků bude vytvářet databáze a k nim potom budou mít přístup i

zákonem stanovené další knihovny a instituce v zemi. To znamená, z toho, co takto Národní knihovna shromáždí, potom budou tyto elektronické informace periodické i neperiodické dále získávat a moci s nimi pracovat i ostatní knihovny v zemi. Takže ten způsob samozřejmě, kterým se to děje, ten je také stanoven v zákoně. Samozřejmě to musí být v souladu s autorským zákonem. A obsah se potom dále takto zpřístupňuje i všem dalším možným čtenářům i v regionech přes další knihovny. To je v podstatě to, co tento zákon zavádí jako novou formu práce s elektronickými informacemi, která reaguje na současný stav světa kolem nás.

Rád bych řekl, že to, co tam je tedy navrženo a co by se mělo nyní realizovat podle tohoto návrhu zákona, bylo diskutováno jak s knihovníky, poměrně široce s knihovnickou obcí, a také s vydavatelskou. Takže všechny strany, které jsou v tomto zapojeny, byly součástí té diskuse. A vlastně návrh, který vám předkládám, mohu říci, že je výsledkem konsenzu mezi knihovníky, vydavateli a ministerstvem.

Ještě bych rád k tomu možná připomněl, zvláštní režim budou mít ty elektronicky pořízené publikace, které jsou určené pro osoby se zrakovým postižením, protože jejich příjemcem bude tiskárna, nebo knihovna a tiskárna pro nevidomé, kterou máme jako organizaci v rámci Ministerstva kultury. Je to podobné, jako to máme dneska ve spojení se slepeckým písmem, tak i řekněme je tady jedna subkapitola, která se týká osob se zrakovým postižením a jejich možnosti dostat se k těm elektronicky šířeným a předávaným informacím.

Kromě této změny zákon neobsahuje žádné další koncepční změny a všechny dosavadní postupy, povinnosti knihoven vůči sobě zůstávají zachovány. Takže všechny změny v tomto zákoně opravdu jsou jenom ty, které nezbytně navazují na veřejný zájem, kterým je uchovávání a předávání elektronických informací. Je to výhradně toto, co je předmětem úprav, které vám předkládám. A je to jediný smysl a význam těch změn. Takže já proto navrhuji, aby tady zákon, který mění tohle, co jsem nyní popsal, byl postoupen do druhého čtení a abychom ho tedy projednali, a přál bych si, abychom ho dnes propustili do druhého čtení. To je snad všechno, co jsem vám chtěl říci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní mě požádal pan poslanec Munzar, aby mohl vystoupit k jednomu předchozímu hlasování, takže prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, nebojte se, nebudu zpochybňovat hlasování. Pouze pro zápis: v hlasování číslo 152 jsem hlasoval pro a v záznamu je zdržel se. Takže jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Hyťhová. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Krátce bych tedy řekla, čeho se tento návrh týká. Je to vládní návrh zákona od Ministerstva kultury, kterým se mění

tří zákony, a to zákon č. 257/2001 Sb., č. 46/2000 Sb. a č. 37/1995 Sb. Záměrem navrhované právní úpravy je v reakci na nové technologie a na rostoucí kulturní a společenskou důležitost elektronických publikací, dokumentů a dalších informačních zdrojů a rozvoj informační společnosti zajistit získávání, zpracování, uchovávání a zpřístupňování elektrických dokumentů – jsou to ty dokumenty, které jsou dostupné pouze prostřednictvím elektronického zařízení – informací a dat jako součástí národního kulturního dědictví, a to pro účely běžné knihovní praxe.

Jak už tady bylo zmíněno, jedná se především o Národní knihovnu. Mezi zásadní a hlavní změny tedy patří zakotvení povinnosti sběru vybraných dat a informací zveřejňovaných prostřednictvím služeb informační společnosti Národní knihovnou, včetně sběru volně dostupného elektronického periodického tisku. Dále umožnění a uchovávání dat a informací zveřejňovaných prostřednictvím služeb informační společnosti v rámci činnosti Národní knihovny a pořízení databáze těchto dat a informací. Zajištění přístupu oprávněných knihoven, zpřístupnění získaných dat a informací zveřejňovaných prostřednictvím služeb informační společnosti. Dále se to týká také zakotvení povinnosti vydavatelů odevzdávat stanoveným příjemcům povinné výtisky z každého vydání elektronické neperiodické publikace. Dále se to týká zajištění přístupu oprávněných knihoven a zpřístupnění získaných elektronických povinných výtisků.

Tento návrh také mění dvě vyhlášky, které by vešly v platnost od 1. ledna 2022. A jinak myslím, že asi tady všechno bylo řečeno.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášena paní poslankyně Melková jako jediná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marcela Melková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tak já mám potřebu se taky vyjádřit, i když pan ministr už tady velkou část sdělil, o co se v této novele týká. Tato nová právní úprava tedy reaguje na vývoj nových technologií, to už jsme tady slyšeli, a na potřeby informační společnosti. Současně umožňuje paměťovým institucím odpovídajícím způsobem využívat tyto možnosti.

Návrh je veden snahou o maximální zachování stávající struktury právních předpisů, abychom do nich zasahovali co nejméně. Reaguje na současný masivní nástup distribuce elektronických obsahů nejrůznějšího druhu v nehmotné formě prostřednictvím komunikačních sítí. Ambicí tohoto návrhu není od základů přebudovat právní režim neperiodických publikací a tiskového zákona, což potom už souvisí s autorským zákonem. Předložený návrh má jediný základní cíl, a to rozšířit povinnost odevzdávání povinného výtisku i na vybrané elektronické publikace. A také není ambicí řešit problematiku digitalizace jako takové, což vlastně je velmi široké téma, které právě zasahuje do autorskoprávní oblasti, kterou tady nechceme řešit.

Závěrem bych tedy ráda jenom dodala, že přijetí navrhované právní úpravy je nezbytné pro zachování informačních pramenů pořízených elektronicky jako významné složky kulturního dědictví. To je ode mě všechno, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a to byla jediná přihláška do rozpravy. Takže pokud se nikdo další nehlásí, tak rozpravu v tuto chvíli končím. Svolal jsem kolegy do sálu, protože budeme hlasovat. Nejdříve se tedy budeme zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Má někdo návrh na jiný garanční výbor? Není tomu tak, v tom případě zahajují hlasování.

Ptám se, kdo je pro přikázání tomuto výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 155 je přihláшено 142 poslanců a poslankyň, pro 130, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh přikázali výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento tisk dalšímu výboru. Má někdo návrh na nějaký další výbor? Není tomu tak. Nezazněly ani další návrhy, které bychom měli v tuto chvíli hlasovat. Takže děkuji navrhovateli a zpravodajce a projednávání tohoto bodu tímto končí.

Další je bod číslo

54.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 654/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, podotýkám, že návrh novely zákona není transpozičním řešením. Je navrhován Státním úřadem pro jadernou bezpečnost a MPO je zástupcem navrhovatele v tomto případě. Důvodem předložení této novely je aktualizace současného znění zákona a jeho uvedení do souladu s nejnovějšími požadavky. Přičemž uvádíme ho do souladu s tzv. úmluvou.

O co se jedná? Zpřísňujeme pravidla zacházení s určitými chemickými látkami, zejména potom, co se týká určitého zákazu výroby, výroby, hromadění zásob, použití

chemických zbraní a jejich zničení a vše, co se týká požadavků kladených na ochranu veřejných zájmů v oblasti chemické, ale i biologické, radiologické a případně jaderné. Proto ten SÚJB.

Dochází k docela zásadní koncepční změně v oblasti zákazu využívání těchto látek – a podotýkám – k určitým účelům. Když to přeložím trošku do češtiny, tak jak jsem se s tím seznamoval, netýká se to využití pro různé mírové účely, zdravotnictví atd., jedná se to pro účely takové, které mohou nějakým způsobem lidem, přírodě nebo třeba institucím uškodit. Opakovaně říkám, jedná se jenom o to, že se to dává do souladu s tzv. mezinárodní úmluvou. Tato úmluva, a tím pádem i naše novela zákona zakazuje užívání všech látek, které jsou způsobitelné, a to je důležité, jsou to tři oblasti, způsobit buď smrt, nebo dočasné zneschopnění, anebo trvalou újmu na zdraví, a to jak lidem, tak zvířatům, ale platí to i třeba ve smyslu zničení rostlin apod.

Dochází poté rovněž k upřesnění některých informačních povinností vůči orgánům veřejné správy a ta novela rovněž reformuje přestupkovou část zákona. To znamená, co nastane, když je toto porušeno. Zavádí celou řadu nových informačních povinností ve smyslu určité výhradní povinnosti, což by v praxi znamenalo, že by mělo pouze výjimečně docházet k určité nezbytnosti správného provedení v rámci mezinárodních závazků.

Novela zrušuje na druhou stranu stávající informační povinnosti, což je ta dobrá zpráva, pro jejich nadbytečnost, posiluje SÚJB, získávání potřebných informací a z hlediska administrativní zátěže přináší vcelku odlehčení. Novela by měla přispět rovněž k posílení schopnosti České republiky dostát svým mezinárodním závazkům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Radovan Vích. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Dobrý podvečer všem. Vážený pane předsedající, vážený pane místopředsedo vlády, kolegyně a kolegové, jenom doplním to, co tady řekl pan ministr průmyslu a obchodu. Tento zákon není transpoziční. Jedná se o sněmovní tisk 654, který mění hlavně zákon o opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní. Dále obsahuje drobné změny živnostenského zákon a trestního zákona a všechny tyto úpravy jsou vyvolané snahou nejen plnit Úmluvu u zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich zničení, což už dlouho funguje, ale upravit zákon podle aktuálních praktických poznatků a sjednotit terminologii, která je v kolizi s jinými právními předpisy, a interpretaci klíčových pojmů. Jde tedy o revizi tohoto zákona.

Musím upozornit, že tímto návrhem zákona se mění celá základní definice chemických zbraní. Nejvýrazněji je to u pojmu chemické zbraně a pojmu výroba stanovených látek. U takzvaných stanovených látek, tedy látek pod pečlivým dohledem ze strany národních orgánů a Organizace pro zákaz chemických zbraní, nebude už jejich seznam upraven vyhláškou, ale zákon odkáže rovnou na přílohu

Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich zničení.

To je z mé strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky. Ptám se do sálu, jestli se někdo hlásí. Jelikož nikoho nevidím, tak rozpravu opět končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak. Svolám kolegy do sálu, protože budeme hlasovat. Nejdříve se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu jako výboru garančnímu a já se zeptám, jestli má někdo návrh na nějaký jiný výbor. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro obranu jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 156 je přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že jsme tento návrh přikázali výboru pro obranu jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na další výbory? Není tomu tak, takže tím jsme se vypořádali se všemi návrhy v tomto bodě a já projednávání tohoto bodu končím.

Jako další bod je zde

55.

Vládní návrh zákona o provádění zvláštních režimů v oblasti zahraničního obchodu **/sněmovní tisk 660/ - první čtení**

Já to otevírám. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova. Pane ministře, prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, z chemie přejdeme do zahraničního obchodu. Návrh zákona adaptuje, čili adaptační zákon, použitelná unijní nařízení, konkrétně nařízení o takzvaných konfliktních minerálech. Dále je adaptováno na řízení Rady o ochraně proti účinkům právních předpisů přijatých určitou třetí zemí, uplatňovaných mimo její území. Jedná se o takzvané blokovací nařízení, čili vše, co se týká zahraničního obchodu. Uvedená řízení představují zvláštní unijní úpravu v rámci zahraničního obchodu, a protože obdobné zvláštní režimy zatím nebyly do českého právního řádu nikdy

implementovány, bylo zvoleno jít cestou zcela nové právní úpravy. Budou-li přitom v budoucnu na úrovni Evropské unie přijaty další obdobné zvláštní režimy, může zákon sloužit i k jejich implementaci do českého právního řádu.

O co tedy jde? Nařízení o konfliktních minerálech zřídilo systém Unie pro náležitou péči v dodavatelském řetězci s cílem omezit možnosti financování ozbrojených skupin a bezpečnostních sil podílet se na obchodu s cinem, konkrétně tantalem, wolframem, jejich rudami, a jedná se tedy pochopitelně o oblasti postižených konfliktem – to je důležité zdůraznit. Stanoví povinnosti týkající se náležité péče v dodavatelském řetězci, prostě je to ochranná záležitost.

Blokovacím nařízením má být odvrácen negativní účinek takzvané extrateritoriální aplikace právních aktů třetích zemí. Principiálně jde o to, že se ty třetí země nejdřív taxativně vyjmenují, v příloze takzvané hospodářské subjekty Evropské unie, a zakáže se určitým hospodářským subjektům Evropské unie tyto právní předpisy dodržovat. Tady se jedná hlavně o takzvané právní předpisy Spojených států, které se týkají omezení v hospodářském obchodním styku, konkrétně s Kubou, s Íránem a s Libyí. Toto blokovací zařízení tedy umožní těm hospodářským subjektům Evropské unie získat náhradu škody, která by mohla vzniknout v důsledku uplatnění těch právních předpisů, a tím pádem se ruší účinek rozhodnutí soudů třetích zemí. Je to tedy výhodné pro evropské subjekty, nebo výhodnější, a eliminuje se tím částečně riziko, které může způsobit to, že se v rámci třeba Spojených států, které mají taxativně vymezená určitá pravidla s těmito zeměmi, že se jich to nedotkne. Cílem tohoto nařízení je zmírnit dopady, jednoznačně, těch amerických sankcí na zájmy Evropské unie.

Z našeho pohledu se jedná o minimalistickou adaptaci na právo Evropské unie, která určuje rovněž orgány státní správy České republiky, které potom odpovídají za zajištění provádění obou těchto nařízení, a rovněž ten návrh zákona stanoví pravidla, opatření k nápravě a správní tresty ve formě pokut za porušení toho blokovacího nařízení.

Jelikož návrh zákona obsahuje takovou úpravu, kterou je nutné přijmout k řádné adaptaci českého právního řádu, byla tedy udělena předsedou legislativní rady výjimka z provedení hodnocení dopadů regulace RIA. Všechny připomínky v mezirezortu byly řádně vypořádány, materiál mohl být vládě předložen bez rozporu. Věřím, že zákona přispěje k informování společnosti, ale i spotřebitelů, o problematice odpovědného získávání surovin, a rovněž tedy, že se podaří eliminovat případné negativní dopady některých právních aktů třetích zemí na subjekty Evropské unie, tím pádem České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a vidím pana poslance Dolínka, který je zpravodajem pro prvé čtení, takže ho prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý den. Já se omlouvám, mírně zadýchaný, utíkám ze schůzky. Já bych chtěl říct, že pana ministr poměrně jasně popsal znění zákona, s tím, že opravdu zákona reaguje na... (Popadá dech.) Děkuji. (Veselí v sále.) Tím, že zákon

opravdu reaguje na mezinárodní podmínky a mezinárodní situaci, v tuto chvíli nebyl opravdu zákon rozporován zatím na žádném jednání a nevidím žádný problém, proto doporučuji, aby zákon byl přikázán výboru k projednání. Děkuji. (Veselí v sále, poslanci tleskají.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášek. Ptám se do sálu, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, všeobecnou rozpravu též končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak. Nezazněly návrhy na vrácení či přepracování, takže budeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak.

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti přikázání hospodářskému výboru? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 157 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 133, proti nikdo. Takže konstatuji, že jsme návrh přikázali hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo – paní poslankyně Černochová má návrh na další výbor. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Z logiky věci, kdy se tedy jedná i o nějakou normu, která má vliv, může mít vliv na vnitřní bezpečnost, tak navrhuji výbor pro bezpečnost a výbor pro obranu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, takže to jsou dva návrhy – výbor pro bezpečnost a výbor pro obranu. Má ještě nějaký návrh na jiný další výbor? Nevidím, takže přejdeme k hlasování.

Nejdříve tedy zahajuji hlasování o přikázání výboru pro bezpečnost. Kdo je pro? Kdo je proti přikázání výboru pro bezpečnost, nebo bezpečnostnímu výboru přesněji? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 158 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 67, proti nikdo. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že vzhledem k probírané problematice by se tento zákon hodil také do zahraničního výboru, protože mám tušení, že by se mohl pojit s tzv. Magnitského zákony. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A pokud nikdo nemá nic proti, zařadíme i tento výbor do hlasování. Nicméně dříve zazněl návrh na přikázání výboru pro obranu.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro obranu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 159 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 61, proti nikdo, nicméně návrh nebyl přijat.

A nyní tedy ten poslední návrh. Je zde žádost o odhlášení? (Ano.) Já vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami, a až se nám počet přihlášených ustálí, tak budeme hlasovat o přikázání výboru zahraničnímu k projednání jako dalšímu výboru. Vypadá to, že se nám počet ustálil.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 160 je přihlášeno 137 poslanců a poslankyň, pro 77, proti nikdo, takže tento návrh byl přijat.

Takže konstatuji, že jsme návrh přikázali zahraničnímu výboru jako dalšímu výboru. Další návrhy, o kterých bychom v tuto chvíli měli hlasovat, nezazněly, takže projednávání tohoto tisku v prvním čtení končím, stejně tak končím tento bod. Děkuji navrhovatelé, děkuji zpravodaji.

A přesuneme se k bodu

57.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede také místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si předložit vládní návrh zákona, na kterém se spolupodílelo Ministerstvo dopravy, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo pro místní rozvoj. Jedná se o tolik diskutovaný zákon takzvanou 416, který je zaměřen na urychlení výstavby dopravní, vodní, energetické infrastruktury a rovněž elektronických komunikací.

Je třeba říci, že tento zákon je velmi důležitý a že se bezprostředně dotýká desítek dalších zákonů, a to například stavebního zákona, energetického zákona, zákona o ochraně přírody a krajiny, zákona o pozemních komunikacích, elektronických

komunikacích atd. Cílem je umožnit rychlejší, a rovněž tedy tím efektivnější přípravu staveb dopravní, ale i vodní a energetické infrastruktury, a co je důležité říct, rovněž i vše, co se týká infrastruktury elektronických komunikací.

Předložený návrh umožňuje lepší využití nových typů povolovacích zařízení podle stavebního zákona, a to i pro stavby dopravní infrastruktury. Navrhuje se umožnit umístění a povolení stavby dopravní infrastruktury tzv. společným povolením na základě méně podrobné dokumentace. Návrh obecně eliminuje velké množství různých závazných stanovisek, povolení, souhlasů. Je třeba říct, že u záměru bylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí. Navrhuje se vydávat jediné závazné stanovisko, které nahradí téměř veškeré správní akty, které jsou vydávány podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Je důležité říct, že problematikou těchto závazných stanovisek se návrh zabývá v několika ohledech, vstupuje přímo do správního řádu, v němž se tedy zakotvuje základní zásada vydání závazného stanoviska bezodkladně a současně se stanovuje maximálně 30denní lhůta pro vydání závazného stanoviska, resp. 60denní lhůta ve zvlášť složitých případech.

Velmi důležitou součástí toho zákona je i vše, co se týká vyvlastňování. Navrhuje se pro účely urychlení řízení o vyvlastnění stanovení jednoznačných lhůt pro některé procesní postupy. Dovolím si tady zmínit tři, a to je tzv. 60 dní, 15 dní a 30 dní. O co se jedná? Šedesát dní bude maximální lhůta od zahájení řízení po tzv. ústní projednání, přičemž před tím ústním projednáním se musí nejméně 15 dní předtím ustanovit ten termín a to vytyčení vlastně toho jednání, a do 30 dnů poté, co to jednání proběhne, se musí vydat rozhodnutí. To jsou celkem důležité změny, které by to vyvlastnění a ten vlastní proces pochopitelně, nikoliv to meritum věci, měly urychlit.

V oblasti oceňování pozemků rovněž dochází ke změně, a to ve smyslu staveb potřebných pro výstavbu dopravní infrastruktury, v tzv. vyhotovování znaleckých posudků, a to tak, že se navrhuje výslovně umožnit vyhotovení jednoho posudku pro více pozemků a staveb, které jsou tedy potřebné pro stavbu té dopravní infrastruktury, a rovněž se tam zafixuje cena a využití pro případné budoucí výkupy těch oceněných pozemků a staveb.

Rovněž návrh podrobně upravuje problematiku rušení přejezdů – rozumíme tím přejezd železnice/silnice, to je ta část dopravy, a stanoví konkrétní kritéria, při jejichž splnění se zrušení přejezdu povolí. To by mělo mít za následek snížení nehodovosti na přejezdech a rovněž zefektivnění modernizace užívání dráhy.

Nově se do toho zákona implementuje i výstavba vodní a energetické infrastruktury. Navrhuje se tedy rozšířit institut konkrétně tzv. mezitímního rozhodnutí, a to právě na ty stavby vodní energetické infrastruktury, které budou doplněny do přílohy zákona.

Rozšiřuje se rovněž možnost využití právní úpravy vstupu na pozemky za účelem měření a různých průzkumných prací.

Velmi důležitá věc, která má co do činění právě s těmi elektronickými komunikacemi, je tzv. připoložení. Fakticky se jedná o to, že vlastně elektronické komunikace, které povedou paralelně vedle té liniové stavby, třeba nějaké silnice atd.,

budou moci být pod jedním povolením připoženy. Čili nebude vyžadováno speciální povolení podle stavebního zákona. To si myslíme, že je velmi důležité.

Poměrně rozsáhlé vstupy do stavebního zákona jsou spojeny rovněž se zavedením nového závazného nástroje, tzv. územního plánování na úrovni státu. To už jde z Ministerstva pro místní rozvoj, které bude potřebné podrobnosti řešit záměr týkající se, nebo záměr náležející do kompetence státu. Ten územní rozvojový plán bude územně plánovací dokumentací vydávanou právě Ministerstvem pro místní rozvoj a bude závazný pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje, územních plánů, regulačních plánů a rozhodovacích území.

S ohledem na zavedení tohoto nástroje bude rovněž vytvořena tzv. státní projekční kancelář, která se bude systematicky věnovat zpracování návrhů politiky územního rozvoje, jejich aktualizaci a všemu, co je s tím spojené. Současně se navrhuje vytvoření národního geoportálu územního plánování, rovněž tedy toto v gesci Ministerstva pro místní rozvoj, který bude jakýmsi informačním systémem veřejné správy na úseku územního plánování, a součástí bude též evidence územně plánovací činnosti.

Ve stavebním zákoně se potom zavádí povinnost projektantů územně plánovacích dokumentací zpracovávat vybrané části těchto územně plánovacích dokumentací v jakémsi jednotném standardu, pokud bude pochopitelně tento standard vydán.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vás tedy požádat o podporu tohoto, z našeho pohledu velmi významného zákona, který by měl zkrátit všechny lhůty v oblasti liniových staveb. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Přečtu omluvu. Do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Jakub Michálek z osobních důvodů.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý podvečer, kolegyně, kolegové. Pan ministr s kadencí jemu vlastní vám vlastně vše představil a řekl k tomuto návrhu zákona. Já přesto zkusím aspoň stručně pro ty z vás, kterých se tato problematika týká a bude týkat především na hospodářském výboru, velmi stručnou rekapitulaci. Je to zákon č. 416/2009 Sb., dnes zatím tedy ještě s názvem zákon o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury – liniový zákon – to je i jedna ze změn, která v tom návrhu novely je obsažena. To znamená přejmenování této legislativy, tohoto zákona, na zákon, jak jsem řekl, liniový.

Rád bych v úvodu svého vystoupení zpravodaje připomněl velkou a řeknu ojedinělou dohodu, která tady v tomto volebním období v této Sněmovně vznikla. Je to téměř na den přesně před dvěma roky, v zimě 2018, kdy jsme se tady domluvili, že tento zákon budeme novelizovat, tehdy jsme tomu řekli takovou rychlou poslaneckou záplatou, seznamem pozměňovacích návrhů, na kterých bude tedy široká shoda. A

dívám se na kolegy jak z pravice, nebo po mé pravé ruce, tak na druhé straně sálu. Tehdy se nám povedlo opravdu sejít se, skupina předkladatelů ze všech devíti klubů tady v Poslanecké sněmovně, a našli jsme tehdy řešení, které podle mého názoru bylo a je dobré kompromisní, a hlavně funkční. To chci podtrhnout.

Ta novela vládní, která je nám teď předkládána na řadu z těch našich kroků z roku 2018 navazuje. Jenom namátkově. My jsme tehdy se dohodli na té předběžné držbě, správně tedy mezitímním rozhodnutí, které aplikujeme jenom na určité vybrané strategické stavby. Dohodli jsme se na hospodářském výboru, že si to de facto vyzkoušíme, co to bude dělat v praxi. Vláda teď tady s tím seznamem pracuje a bude k našemu zvážení a posouzení, jestli ho chceme, nebo nechceme nějakým způsobem rozšiřovat například. V té společné poslanecké novele jsme použili také řadu zjednodušení typu jednodušší hromadné obesílání účastníků řízení. Zavedli jsme ty speciální úřady pro územní řízení a vyvlastňování. Dnes jich je pouze čtrnáct na krajských úřadech. To je věc, která byla odložena. Funguje až od září loňského roku.

Na požadavek nebo na návrh kolegů z ODS, za to chci dodnes poděkovat a tady to vyzdvihnout, jsme zavedli fikci souhlasu, kdy tedy pokud ve správním řízení je to rozhodnutí podmíněno dotčeným orgánem, tak on musí do 60 rozhodnout, a bylo to tehdy velmi korektně vyjednáno na ústavně-právním výboru a byl ten návrh přijat. A z praxe, jak vím od kolegů jak tady z ŘSD, tak od nás ze Správy železnic, všechny tyto návrhy, které jsme tady ve Sněmovně aplikovali, začínají fungovat. A mohu i v této pozici zpravodaje slíbit, že určitě budu chtít po investorech, primárně tedy ŘSD a SŽ, Správě železnic, aby nám na hospodářském výboru ukázali nějakou analýzu a to, co to za ty dva roky v praxi udělalo.

Nyní tedy tady máme tu slibovanou vládní novelu. Přiznám se, čekal jsem ji o trošičku dříve. Přišla sem do Sněmovny 10. prosince loňského roku, ale mám pochopení, protože to mezirezortní jednání bylo poměrně komplikované. Měl jsem zprávy, že hlavně mezi ministerstvy dopravy a životního prostředí trvalo delší dobu, než bylo dosaženo shody právě při debatách o řešení povolování na úseku ochrany životního prostředí. Dohoda byla dosažena. Je nám to tedy předkládáno bez rozporu.

Tato novela zasahuje nejen do oné 416, ale také do stavebního zákona 183/2006. Takže můžeme to vnímat jako i jistý předkrok k oné velké rekonstrukci – teď se vůbec nechci pouštět do úvah a spekulací, jestli a jak dopadne, kdy a v jaké podobě tady bude. Ale znáte mě, jsem optimistou. Věřím, že nezávisle na debatě o té rekonstrukci dosáhneme v maximální možné shodě nějakého průniku názorového i tady mezi námi právě u tohoto liniového zákona. Aspoň za sebe chci říct a avizovat i vám kolegům z opozice, že určitě moje vidění světa a projednání toho zákona bude stejné jako před dvěma roky. To znamená, budu se snažit, aby své do toho mohli vložit primárně tedy v hospodářském výboru zástupci všech poslaneckých klubů tady u nás ve Sněmovně.

Nebudu opakovat dlouze to, co před chvílí řekl předkladatel, pan ministr. Jenom zmíním, a je to férové říci vám, kteří jste zástupci samospráv obcí nebo krajů, že ten návrh zasahuje právě do územního plánování. On poměrně závažně zvyšuje závaznost nebo platnost politiky územního rozvoje, to znamená plánování těch strategických staveb nad územními plány krajů i obcí. To je férové říci dopředu a

určitě na výborech se tomu budeme věnovat. Zpřesňuje a jasně stanovuje některé lhůty potřebné pro vyvlastňovací proces a dává také jednoznačné lhůty. A to je právě inspirace tou fikcí souhlasu v otázce přezkumu. Vycházeli jsme z praxe v těch návrzích. Například výkupy pozemků nově už by neměly být podle znaleckých posudků, ale podle cenových map, a tak dále, a tak dále.

Nebudu tím zdržovat. Přihlásím se ještě do obecné rozpravy, kde bych také rád řekl svůj názor k některým pozměňovacím návrhům. Ale teď dodržíme roli zpravodaje tohoto zákona. Předpokládám tedy, že garančním výborem bude výbor hospodářský. A uvidíme, jaká bude chuť i vaše ochota k těm jednáním. Za sebe říkám, že bych byl rád, v roce 2018 se nám to povedlo projednat během půl roku. Na konci června zákon odcházel do Senátu. Tak vám avizuji svoji prosbu, možná i říkám, že kdyby se nám to i teď povedlo během půl roku, tak bych to považoval za úspěch a shodu Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené v tuto chvíli čtyři poslance. První v pořadí je paní poslankyně Matušovská. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážený pane ministře, za Komunistickou stranu Čech a Moravy mohu říct, že tento návrh samozřejmě podporujeme. Problém mám pouze ze zákony, které podle mého nevyplývají z novely zákona 416. Vy jste zmínil samozřejmě stavební zákon, zákon o životním prostředí a další, ale v článku 12 je zákon o vysokých školách, což je vlastně závazné stanovisko k akreditacím vysokých škol, tak by mě zajímalo, proč to tam je. Jestli se prostě nejedná o tzv. přílepek. A potom samozřejmě článek 22 – školský zákon a pořádkové lhůty. Ráda bych, jestli byste mi to, pane ministře, mohl vysvětlit. A samozřejmě nemusíte teď hned, abyste se s tím seznámil, ale bude mi to stačit na hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Petr Dolínek, kterému tímto předávám slovo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já bych chtěl říci, že sociální demokracie považovala toto téma za jedno z prioritních v oblasti dopravy. S tím jsme také vstupovali do vlády, že chceme urychlit stavby a chceme také zavést jasná pravidla v této oblasti. Já si myslím, že žádný systém nebude nikdy ideální. Toho se nemůže nikdy docílit. Vždycky bude nějaké ale. Ale zde opravdu na základě práce, která zde byla odpracována před dvěma lety, jak pan kolega zmínil, na půdorysu všech politických stran a dotčených ministerstev, se ukázala nějaká cesta, ta se zde nachystala dokonalejším způsobem, a pro mě je stěžejní, že se tímto dává na to hříšně nějaká předvídatelnost, nějaká pravidla. Říkám, nemusí je všichni schvalovat, ale tento zákon říká, jak se bude postupovat. Je to důležité pro obce, je to důležité pro

kraje, pro investory, ale především i pro majitele pozemků. Díky tomuto zákonu každý bude vědět, že když se chystá stavba, která podléhá tomuto zákonu, nebo kde se dá využít tento zákon, tak ví, podle jakých pravidel se s ním bude jednat, a nedostaneme se do těch patových situací, kde jsme bohužel v minulých letech někdy byli.

Ještě jednou říkám za sociální demokracii – ještě kolega potom naváže – že je to pro nás prioritní zákon a zároveň tím bereme, že plníme jeden z úkolů, které jsme si dali, když jsme do vlády vstupovali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Birke v obecné rozpravě. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já myslím, že navážu na své předřečníky. Neřeknu nic nového, jen zopakuji slova, nejen zopakuji slova, ale spíše náladu nebo pocit, kdy zpravodaj, který vlastně dneska sedí v roli zpravodaje, byl ten, který do jisté míry propojil vlastně celý ten poslanecký politický blok k tomu prvnímu návrhu zákona 416, což byla vlastně poslanecká iniciativa mých předřečníků a ještě mých následujících řečníků, kteří po mně budou vystupovat, prostě všichni ti se vlastně jako politickou shodou domluvili na tomto zákoně. Myslím si, že to byla přesně ta cesta, kdy všichni cítíme a cítili jsme do jisté míry, že vlastně je to jedna z cest, jak pomoci dopravní infrastruktuře, nebo liniovým, chcete-li, stavbám. Je pravda, že do jisté míry byli někteří skeptičtí, někteří byli především skeptičtí k tomu seznamu, který byl doprovodným jakýmsi usnesením, a rozumím tomu, že do jisté míry byl kompromisem.

Já chci říci, že v tuhle chvíli je dobře, že z pera Ministerstva dopravy, a pane ministře, vaším prostřednictvím, vlastně je předložen tento návrh, protože vlastně může navázat na tu řekněme politickou dohodu, a já bych tuto chtěl, přestože nejsme v Severní Koreji, omlouvám se, ale zásadně bychom se mohli shodnout na tomto zákoně, protože on opravdu není pravý ani levý, do jisté míry. Není to pravý ani levý, ale v tuhle chvíli je to jeden z možných nástrojů, který dopravní infrastrukturu jednoznačně urychlí.

Těch důvodů, které řekl můj předřečník, pan kolega Dolínek, a další, a určitě i vystoupení pana starosty, kolegy, mého oblíbeného starosty a kolegy Ivana Adamce, který naváže po mně, bude samozřejmě mluvit o stejných věcech jako já, kdy my jako starostové nebo členové samosprávy pro nás, kdy máme ve svých správách výkon státní správy, to znamená udělování stavebních nebo územních rozhodnutí a stavebních povolení, tak musím říci, že do jisté míry zcela určitě by neměl být kritický, protože se oba dva potýkáme se stejnými problémy.

Na druhou stranu je pravda ta, že pořád ale to není to největší gros, které urychlí dopravní infrastrukturu, a je to samozřejmě ten dále zmiňovaný stavební zákon, ale

ten se netýká především této novelě, a prosím, neslučujme tu debatu, která nás čeká ve Sněmovně ohledně stavebního zákona, která bude složitá, bez diskuse, ale prosím, tato záležitost, co se týče urychlení výstavby dopravní infrastruktury, je individuální.

Dámy a pánové, dovoluji mi tedy, abych i já vás požádal – a myslím si, že možná skutečně brečím dobře, ale na špatném hrobě – v tom slova smyslu, abyste podpořili tento návrh, protože dle mého názoru, znovu říkám, je jedním z nástrojů, jak zrychlit dopravní infrastrukturu v České republice. Poprosím ještě možná s tím, že je otázka, že bychom neměli zapomínat kromě těch liniových staveb, což jsou železniční stavby, dopravní liniové stavby dálnic a silnic, tak nesmíme samozřejmě zapomínat na rychlostní tratě, to znamená takzvané vrtky, a neměli bychom zapomínat v žádném případě ani na vodní díla, to znamená otázka implementování vodních děl do tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, já úvodem nevím, proč pan kolega Birke mi rozdává smrtici polibky tady z hlediska politiky, ale dobrý, snesu to.

Ale musím říci, že samozřejmě, aby bylo na začátku jasno, já podpořím poslání tohoto návrhu zákona do hospodářského výboru, protože si myslím, že té diskuse by tam mělo proběhnout ještě hodně, protože dobrý záměr nemusí ještě splnit naše představy. Já jsem vždycky velmi opatrný, když tady slyším ve Sněmovně jásevé ano ze všech stran, že bychom měli urychlit. Tak já říkám naopak, pěkně pomaličku, podrobně se tomu věnujme, protože skutečně zasahujeme vážně do právního řádu České republiky a rozhodně to není legrace.

Ta 416, já jsem na to upozorňoval, když jsme ji probírali, nejsem takový optimista, že je potřeba se na to dívat střízlivým pohledem, a navíc je potřeba říci, že ta 416 řeší pouze jednu z částí legislativy, která je potřebná k výstavbě liniových staveb, a je to ta část, řekl bych, až ve druhé linii, možná ve třetí.

Řeknu vám své zkušenosti z přípravy výstavby liniových staveb. Víte, můžeme říkat, že máme nedostatečnou legislativu, můžeme se inspirovat v okolních zemích, jako je třeba Polsko, Slovensko. Na druhou stranu, víte, já nechápu jednu věc. Tady se kritizuje, že stavební úřady na obcích s pověřenou působností nejsou schopny zvládat takoveto složité věci, jako je územní rozhodnutí. Já vás chci vyvést z omylu. Nám se to na úseku D11 z Trutnova Stříteže na polskou státní hranici podařilo, jak se říká, bez ztráty kytičky a jediný, kdo se odvolal, byli lidé, kteří mají zájem o dálnici a v souvislosti s dálnicí potřebují sjezdy k výstavbě energetického centra na výstavbu nových technologií v oblasti právě energetiky, a jednání ministerských úředníků, a to teď není kritika stávajícího pana ministra, bylo tak děsivé, že prostě oni to odvolání

podali jenom proto, aby na sebe upozornili, oni tam vlastní pozemky v té trase, že takto se prostě jednat nesmí.

A řeknu vám ještě jednu perličku. Víte, co bylo na tom řízení vůbec nejhorší? Na tom územním řízení? A to stejně musíme jakoby absolvovat, než dojdeme k té 416. No, že stát dával podklady k územnímu řízení 502 dní. 502 dní! Přeložte si to, jak je to dlouhá doba. Jinak to územní řízení prošlo, je pravomocné, právoplatné a stát se může dál ukázat, jak to myslí vážně, může vykupovat, může připravovat, dělat geologické průzkumy, uvidíme, jak nám to půjde. Takže tím jsem chtěl říci jenom to, abychom neřikali jenom že máme nejhorší legislativu, ale také jaký máme výkon státní správy.

Teď slyším samozřejmě – nehodnotme tady nový stavební zákon, který se připravuje. No, ono to bude mít velkou souvislost a já si myslím, že nový stavební zákon, jak je připravován, je připravován sice s dobrým záměrem, ale úplně špatně. Ale to budu kritizovat, až tady bude.

K té 416. Víte, mě by zajímalo, kolikrát ta 416, která už platí, byla použita, kolikrát bylo použito tohoto zákona vlastně k urychlení výstavby. To by mě zajímalo, v kolika případech jsme tu 416, vlastně ten schválený poslanecký návrh, použili a co nám to přineslo.

Teď jsem tady slyšel od pana ministra některé zajímavé věci a budu rád, až to budeme na hospodářském výboru probírat, věci, které mě trochu zarazily. Nevím, jestli jsem rozuměl správně, ale víte, bude se jednat o vlastnická práva. Rozšiřování ataku na vlastnická práva je velmi složitá věc, komplikovaná. Tady musíme velmi obezřetně a velmi opatrně. A rozšiřování, řekl bych, vyvlastňování na některé z dalších typů staveb, mimo samozřejmě dálnice, železnice, vrtky, energetickou infrastrukturu, tak tady to vidím jako velmi nebezpečný krok. A je potřeba si říct, kam až jsme schopni jako představitelé státu v tomto případě zajít. Myslím si, že bychom měli být opravdu velmi opatrní.

Také jsem se dověděl, že se nebudou oceňovat nemovitosti znaleckým posudkem, ale že to bude podle cenových map. Já to chápu, že možná je to urychlení, ale na druhou stranu abychom se zase nedočkali toho, že ti lidé, kteří dneska už v tom procesu jsou, kde ta příprava běží už několik let, aby najednou zjistili, že za tu nemovitost nedostanou slíbené peníze, ale ta cenová mapa řekne něco úplně jiného, že se naštvou, budou dělat potíže a skončí to velkou hořkostí na obou stranách. To bych velmi nerad. To je potřeba také posoudit, v jakých případech to pro vlastníky těch nemovitostí, ať už to jsou domy, budovy, nebo ať už to je jenom pozemek, jak se to bude promítat v tom stávajícím stavu, když oceňujeme, aspoň na nějakých modelových příkladech.

Když tady říkáme, že to všichni podpoříme, tak já říkám ano, ale je potřeba si to řádně rozebrat. Všichni chceme urychlení výstavby, ale na druhou stranu, nechovejme se tak, že za tou mantrou urychlení výstavby uděláme jednu chybu za druhou a v důsledku pak spláceme nad výdělkem. Ten výsledek bude úplně jiný, než jsme čekali. Znovu říkám, že Parlament by neměl spěchat. Neměl spěchat, protože práce

kvapná málo platná, říkám, i málo placená. A výsledek právě v tom legislativním procesu většinou, když se dělá rychle, nestojí za nic.

Takže navrhuji propustit tento návrh zákona do druhého čtení, přidělit hospodářskému výboru. A vyzývám všechny, kteří k tomu mají co říct a zabývají se tímto tématem, aby spojili hlavy dohromady, protože skutečně, pokud chceme urychlit přípravu výstavby liniových staveb, tak bychom to měli udělat co nejlépe a nenaskakovat na laciná a líbivá řešení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Přečtu omluvy, než dám slovo dalšímu v pořadí. Poslanec Patrik Nacher se omlouvá dnes od 17.45 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, poslankyně Jana Krutáková dnes od 17.20 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr Tomáš Petříček dnes od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá dnes od 18.15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče Kupko, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, milé kolegyně, vážení kolegové, já chci navázat na Ivana Adamce a především chci vyzdvihnout to, že vládě trvalo téměř rok, než ten zákon předala do Poslanecké sněmovny. Ti, kteří to sledovali a netrpělivě čekali na to, až zákon k nám doputuje, to nepochybně potvrdí, protože všichni vládní představitelé mají plná ústa toho, jak je potřeba rychle stavět všechny liniové stavby, a když má přijít na konkrétní čin, tak potom to trvá rok pro další uvolnění celé řady staveb.

Jsem přesvědčen, že na nás je, abychom se tomu zákonu podrobně věnovali. Osobně bych rád přidal pozměňovací návrhy ještě další možnosti, zejména pro urychlení výstavby sítí nové generace, protože to by liniové stavby měly v sobě také zahrnovat pro rychlejší rozšíření internetu v České republice i pro to, aby zejména v odlehklých venkovských oblastech byl co nejdříve k dispozici rychlý internet. Je to také jedna z cest, jak zabránit dalšímu odlivu lidí z venkova, a to cesta velmi významná.

Jsem moc rád, že se do toho zákona dostala obecně fikce souhlasného závazného stanoviska v okamžiku, kdy dojde k překročení zmíněných lhůt 30 a 60 dnů. Je to důležitý krok pro to, aby se obecně, nejenom v oblasti liniových staveb, ale i v jiných stavebních řízeních podařilo významně zrychlit celý proces a nedovolit, aby se měřilo lidem a státu jiným metrem.

My jsme jako občanští demokraté už předkládali v případě správního řádu podobnou novelu, tehdy neprošla právě s odkazem na úpravu, kterou přináší právě novela zákona o urychlení výstavby liniových staveb. Budeme podrobně sledovat, jestli v okamžiku, kdy tady je vlastně obdobné řešení, tak jestli narazí, nebo nendarazí. Osobně bych si přál, aby nendarazilo, a uděláme všechno pro to, aby to bylo dobře ošetřeno a abychom případné výhrady legislativců dokázali v tom návrhu vypořádat.

Zároveň pevně doufám, že se podaří odkrýt případné bolesti, o kterých mluvil Ivan Adamec, abychom spolu se zájmem urychlit stavby nezpůsobili jinde vážnější problémy. A bude to také příležitost ukázat, jestli to vláda, když připravuje nový stavební zákon, myslí opravdu vážně s omezováním lhůt, jestli to opravdu myslí vážně se zjednodušováním celého stavebního řízení, protože v řadě případů, například při odstraňování závazného stanoviska orgánů územního plánování, když mělo dojít na konkrétní řešení, tak od toho nakonec stejně cukla. Tak pevně doufám, že to nebude tenhle případ, že tady se podaří opravdu realizovat kroky k urychlení liniových staveb, a s konkrétními pozměňovacími návrhy se pokusíme doplnit celou tu legislativu tak, aby se to promítlo i do dalších oblastí pozitivním směrem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Další v pořadí v obecné rozpravě vystoupí poslankyně Dana Balcarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ráda bych se vyjádřila k této předkládané novele, kterou nám předkládá Ministerstvo dopravy, potažmo vláda.

Musím bohužel konstatovat, že vláda se opět pokouší omezit práva obcí, občanů, majitelů pozemků. A co mi na tom vadí asi nejvíc, že toto zdůvodňuje tím, že se obce a občanská společnost snaží tyto stavby blokovat, a nedokládá to vůbec žádnými daty. Neříká, v kolika případech se takto stalo. Podle mě jenom zastírá to, že vlastně orgány, které povolují stavby, se dopouštějí hrubých chyb, a celý ten proces je nepřehledný a podklady jsou často nedokonalé a musí se zpřesňovat, takže ta chyba bývá převážně spíš na straně úřadů a těch vlastních stavebníků. A protože se stát s tímto nechce vypořádat, tak tu vinu svaluje někam jinam a nedokládá to ničím, akorát bere lidem, obcím a majitelům pozemků práva. A to mi opravdu velmi vadí. Vadí mi to, že vlastně v důsledku tohoto bude velké riziko poškození životního prostředí a v důsledku toho zdraví lidí. Tady vlastně stojí proti sobě několik zájmů. Myslím, že zdraví by vždycky mělo být na místě prvním.

A co mi přijde, že je úplně největším paradoxem, že podle Legislativní rady vlády vůbec nejde posoudit, jestli by navrhované změny opravdu vedly ke zrychlení povolování dotčených staveb. Toto je přímo stanovisko rady vlády. Rada vlády má s tímto problém i proto, že podle ní je novela v rozporu s evropskou legislativou. Opravdu chceme takto navrženou novelu projednávat? Podle mě je to poměrně hodně problematické.

Současně bych chtěla říct, že vlastně nedošlo k vypořádání připomínek, které k té novele mělo i Ministerstvo životního prostředí, Hlavní město Praha a další účastníci mezirezortu.

Takže za mě je to velmi špatně připravená novela, která se opírá o nějaké předpoklady, které nejsou ničím doložené, a ohrožuje kvalitu života našich občanů a jejich práva. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám za vaše vystoupení a poprosím poslance Polanského, který vystoupí v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Velice stručně. Leží před námi asi jedna z největších novel tohoto roku a možná asi poslední šance novelizovat zákony v oblasti stavebnictví. Předkládaná novela zajisté přinese urychlení při výstavbě infrastruktury. Druhá věc je, jakou cenu za to zaplatíme na té druhé straně v podobě zrychlených procesů vyvlastňování atd.

Za všechno jmenuji jeden příklad a možná taky jednu otázku na předkladatele. Když se ten zákon novelizoval naposledy před dvěma lety, jedním z největších témat byla předběžná držba. To je to mezitímní rozhodnutí aneb agresivnější způsob, možnost agresivnějšího způsobu vyvlastňování. Tehdy do zákona byla kromě dopravní infrastruktury, to jest kromě silniční a železniční, navrhována také infrastruktura energetická, samozřejmě pod těmi podmínkami, že by šlo využít této zrychlené metody vyvlastňování. Jenomže, kolegové a kolegyně, energetická infrastruktura už není totéž co infrastruktura dopravní. Energetická infrastruktura je velice často v rukou soukromých vlastníků, ať už jde o distribuční soustavu v Čechách, např. E.ON, nebo infrastrukturu plynárenskou. A má otázka spočívá v tom, jak můžeme použít instrument, který má vyvlastňovat ve veřejném zájmu, pro to, abychom stavěli komerční soukromou infrastrukturu. Za odpověď vám asi děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V rozpravě vystoupí pan poslanec Zahradník. A já přečtu omluvu. Paní poslankyně Barbora Kořánová se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já myslím, že k rozptýlení obav, které tady tlumočila paní předsedkyně Balcarová, by mohlo také přispět, kdyby se tím návrhem zákona zabýval výbor pro životní prostředí, takže navrhuji, aby jako ten druhý výbor byl také volen výbor pro životní prostředí. Až bude třeba, tak to pak navrhu na patřičném místě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Připomínám, že jsme stále v obecné rozpravě. Pan poslanec se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, já bych tady chtěl zareagovat na paní poslankyni Balcarovou a trochu se pobavit o tom, jak ty stavby jsou připravovány a že stát to neumí a že vlastně tady jde o zdraví lidí a podobně. Víte, já si pamatuju na poslední odvolání Děti Země na úseku D11, a teď nevím, od Hradce k Jaroměři, který z těch úseků to byl. To odvolání přišlo minutu před ukončením lhůty na podání odvolání a to odvolání způsobilo jenom to, že vlastně to stavební povolení by se zdrželo o řadu dalších měsíců, než by se s tímto odvoláním ten stát vyrovnal, a vůbec to neřešilo

meritum věci. Takhle to totiž chodí. Prostě tahle odvolání neziskovek, různých ekologických aktivistů, jsou prostě účelová. A tehdy se podařilo ministerstvu dohodnout s panem Patrikem za Děti Země tehdy, aby to stáhli. Nevím, co bylo výsledkem, proč to stáhli, nechci to hodnotit, ale podle mě takhle se to dělat nemá.

Já si myslím, že ten proces přípravy liniové stavby začíná EIA, mimo jiné, nejdřív vytyčením území, koridory a podobně, a pak se dělá EIA. A tam je to pravé místo, kde se mají odvolávat ti, kteří mají zájem o tu přírodu, kdy vlastně to je to gros jejich zájmu, aby ta stavba poškodila životní prostředí co nejméně, nebo v nejlepším případě vůbec. Ale oni to udělají při každém tom procesu, což si myslím, že všichni cítíme, že není úplně v pořádku a že by takhle to být nemělo.

Co se týká zdraví lidí, tak já vám to řeknu, kolik lidí dneska umírá na silnicích první třídy, které jsou přetížené, plné kamionů, a je to úplně jedno, jestli je to z únavy, z řidičské nepozornosti, nebo jestli prostě začnou riskovat a předjíždět ty kamiony v místech, kde by to dělat neměli, přecení své řidičské schopnosti. Ale já si myslím, že na dálnici naopak těch smrtelných nehod je výrazně nejméně. To je potřeba si říct, to je statistika, to si nevymýšlím. A jestli teda budeme mluvit o zdraví lidí, tak to říkejme celé. Zdraví lidí, víc lidí přežije, když pojedou po dálnici než po těch jedničkách. To je prostě realita, takhle si to řekněme.

Já si myslím, že vždycky tady budeme narážet na tyto dva pohledy – na vlastnická práva, ochranu soukromého majetku a na strategické zájmy našeho státu. Budeme také narážet občas na zájmy obcí, co se děje, kdy obce pochopí, anebo nechtějí pochopit... (k poslancům ANO v přední lavici, kteří konzumují bonbóny:) výborné, taky bych si dal.... kdy obce nechtějí pochopit, že prostě není jiný prostor, kudy by ta liniová stavba mohla vést, a že teda budou muset nějakým způsobem se s ní porovnat. A většinou to pochopí v okamžiku, kdy ta liniová stavba přijde k ceduli té vesnice a dál vede ta silnice první třídy, kdy zjistí, že takhle to dál nepůjde, a pak rychle mění názor.

Takže neargumentujme, řekl bych, stoprocentně tak a stoprocentně onak. Já si myslím, že pravda je vždycky někde uprostřed. Hledejme spíš schůdnou cestu, tak abychom tomu pomohli. Protože jestli si někdo myslí, že ten automobilový provoz, převoz zboží a nedostatečné kapacity železnice, že to přežije Česká republika bez ztráty kytičky, tak nepřežije. Je potřeba to dodělat, dostavět. Je to velký dluh už v minulosti, teď se nám to koncentruje, protože doprava se zahustila jak na silnici, a nejenom na silnici, ale i na železnici. Dneska víte sami, že některé tratě jsou přetížené, že už se tam nevejde ani vlak. Takže pojďme hledat řešení a neříkejme, že to nejde. Musí to jít, ale musíme být rozumní a musíme najít řešení, kde každá z těch stran sleví trochu ze svého absolutismu toho pohledu na věc, a najdeme řešení, které bude někde uprostřed. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného. Prosím, pan poslanec Kolovratník v rozpravě. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já bych rád v té obecné rozpravě zareagoval jak na kolegyni Balcarovou, tak na Ivana Adamce. Tak za prvé ano, je pravda, že na úseku ochrany životního prostředí a vůbec v tom vztahu státu jako investora vůči těm, kteří se snaží životní prostředí, krajinu, přírodu chránit, tak tady dochází k ideovému střetu. A paní kolegyně, máte, uznáváme, do jisté míry pravdu, že na straně těch žadatelů, ŘSD, SŽDC, nově Správy železnic, že k těm chybám může docházet, ale musím teda bránit ty kolegy z exekutivy, že by to bylo převážně, často, že by to bylo většinou, to si zkrátka myslím, že to tak není. Chápu a respektuji, že asi tady k úplné shodě nedojdeme, že je to o nějakých našich pocitech.

Ale ať jsme věcní a konkrétní. Pokud jste se už do toho návrhu zákona dívala, do čl. 6 a 7, a to je právě ona dohoda mezi dopravou a životním prostředím, za kterou – pan ministr Brabec je přítomen – chci kolegům poděkovat, že v mezirezortu nakonec se k ní dopracovali a shodli se, tak ten návrh nově zavádí do zákona o ochraně přírody a krajiny tzv. jednotné závazné stanovisko, které vlastně tu stavbu vypořádá s životním prostředím, a podle toho ta stavba dále bude posuzována, že je v souladu, a také bude v zájmu investora, aby pak u kolaudace obstál, že všechno splnil. A tohle si myslím, že je výrazný posun, kde právě té shody můžeme dosáhnout.

A na Ivana Adamce také budu reagovat. Děkuji za jeho slova, většinou, a musím říci za sebe – naprosto souhlasím s tím, že pokud dále budeme zasahovat do té tenké linie mezi tím zájmem státu, strategickým zájmem většiny, a soukromého majetku jednotlivců, že opravdu musíme vážit na miskách vah, nebo jak se říká, s chirurgickou přesností. A nechci, aby to byly prázdné fráze.

Já sám odmítám nějaké bláznivé nápady a jsem připraven tady na tu debatu. Ale jedna zajímavost. Já už předtím jsem se ptal investorů, jestli nám na hospodářský výbor přinesou ta čísla, jak třeba zrovna ona předběžná držba, mezitímní rozhodnutí, jak pomohla, kolik výkupů realizovali. A budete se, kolegyně a kolegové, divit, ono jich moc není, je jich docela málo. A víte proč? Protože to je o psychologii. Ti, kteří byli na druhé straně, ti, kteří to šponovali a byli stále těmi posledními, najednou zjistili, že stát už tam vidí ten konec, že je tam ten konec, že se už ničeho zkrátka nedomůžou a cenu šponovat nemůžou, a nakonec se raději dohodli na tom, co je v zákoně už řadu let, na tom tzv. osminásobku, tedy osminásobně zvýšené ceně. Jeden z mnoha příkladů, pokud si to dobře pamatujete, jak jsme se tu smáli, když jsme do těch strategických staveb dávali plot kolem letiště tady v Praze na Ruzyni, ten ochranný perimetr, proč je plot strategickou stavbou státu. No právě proto, že letiště je obklopeno – a já budu upřímný – spekulanty s pozemky, firmami s neznámými majiteli, kteří prostě odmítali prodat, a ve chvíli, mám to potvrzeno od ředitele letiště, když tenhle zákon vstoupil do účinnosti a v platnost, tak se nakonec rádi na tom osminásobku dohodli, protože věděli, že zkrátka víc z toho státu nedostanou. Takže i v rovině psychologické se na ten zákon musíme dívat.

A v obecné rozpravě korektně avizují ještě jednu věc, že vás všechny napříč politickým spektrem budu přemlouvat na to, abychom se tady u té předběžné držby, u mezitímního rozhodnutí, podívali primárně na stavby právě ŘSD kvůli konkrétnímu příkladu. Dálnice D35 u nás ve východních Čechách běží, funguje, staví se, pokračuje, výkupy běží, a o deset kilometrů vedle, v mém rodném krajském městě

v Pardubicích, podobný typ stavby jednička, silnice první třídy – dívám se na kolegu Ferjenčíka z Pardubického kraje, bude to tam znát – opět stavba, kterou dělá ŘSD. A my tam máme asi tři – a musím to říci opravdu – spekulanty, kteří napadli soudem znalecký posudek toho pozemku a zkrátka říkají: nám je to jedno, my si počkáme, až soud někdy za rok nebo za dva rozhodne. A my, protože nemáme to mezitímní rozhodnutí právě na obchvatu krajského města, tak zkrátka stojíme na místě a čekáme.

Takže i tohle jsou příklady, které chci, abyste viděli z praxe, aby korektně tady v debatě na hospodářském výboru, na ÚPV, zazněly, abychom tu váhu třeba byli ochotni posunout právě v tom smyslu, aby i takovéto typy staveb, jako jsou obchvaty minimálně těch velkých měst, skutečně měly šanci získat nějakou větší dynamiku, abychom je mohli stavět. Děkuji za pozornost a těším se na rozpravu ve výborech.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Předpokládám, že paní poslankyně Balcarová chce reagovat na své předřečníky, to znamená, vystoupí s faktickou poznámkou. Pan poslanec Ferjenčík v obecné rozpravě? Ano. Prosim máte slovo na vaši faktickou poznámku.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já jsem chtěla reagovat na pana kolegu Adamce s tím, že on tady řekl jeden příklad – jeden příklad – s tím, že Děti Země na poslední chvíli něco zablokovaly. Ale to se bavíme opravdu o jedné věci. Já můžu stejně tak říct, že třeba u dálnice D8 se prokázalo, že prostě byly podceněny projektové dokumentace a díky tomu pak došlo k závalům. Tak takhle se přece nemůžeme bavit.

Pan kolega Kolovratník říkal, že – já to řeknu asi přesně – že převážně a často to přece není nic, o co bychom se mohli opírat. A že on si myslí – pane kolego Kolovratníku, mluvím teď na vás. Já jsem právě říkala, že vy jste používal místo nějakých konkrétních dat a údajů, že jste řekl, že převážně a často se tedy něco stává a že vy si myslíte, že něco. To se přece takhle nemůžeme opírat o to, když chceme prokázat, že něco je na vině, někdo je na vině, proto něco děláme.

Já bych ráda, abyste dali na stůl opravdu konkrétní data, jak často došlo k průtahům ve výstavbě kritické infrastruktury a liniových staveb v důsledku, že to zablokovali občané nebo obec, a jak často dochází k tomu, že jsou na vině průtahy ze strany stavitele nebo nějaké objektivní důvody. Pojďme se fakt bavit nad daty. Děkuji moc. (Silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Poprosím vás o klid v jednacím sále, stále projednáváme tento bod. V obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená kolegyně, vážení kolegové, pan Adamec a další předřečníci tu hovořili právě

o vyváženosti těch veřejných a soukromých zájmů. Já řeknu jednu konkrétní věc, kde mi to přijde nevyvážené, a to je, aby stát vyvlastňoval ve prospěch soukromých firem. Podle mě v této věci jde ten zákon moc daleko. Podle mě prostě stát nemá vyvlastňovat ve prospěch soukromých firem, a z toho důvodu navrhuji vrátit ten zákon k přepracování, protože podle mě se tady překračuje linie, která by se překračovat neměla. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec, prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážení páni ministři, já tedy musím říct, že to, o čem tady hovořil pan poslanec Ferjenčík, že chápu ten jeho postoj. Ale na druhou stranu je to přesně to téma, které bychom si měli probrat na hospodářském výboru. Nevidím důvod pro vrácení k přepracování, protože vždycky tam něco bude, co se nám nebude líbit, to si řekneme na rovinu. A samozřejmě u tohoto je potřeba hlubší rozbor. Ono je taky potřeba říct, komu ta infrastruktura slouží, jak to vlastně je, když to má soukromého vlastníka a slouží to zase občanům České republiky. Ale to je tenká hranice, o které se musíme pobavit někde jinde než na tomhle plénu.

A chtěl bych k paní kolegyni Balcarové při vši úctě a pozitivně, když říkala o té D8. Víte, když děláte geologické průzkumy, tak je to vždycky o tom, a nejsem odborník, kolik vlastně, jak kvalitní ten geologický průzkum chcete udělat a za kolik peněz. Protože on se geologický průzkum dá udělat za takové peníze, že ta příprava je tak drahá, že si myslím, že žádný státní úředník si tohle dovolit nemůže, a města to nedělají jinak mimochodem. A někdy holt v tom území jsou věci, které se ukážou až při té vlastní stavbě.

Já mám jiný příklad. Ta D8 je známá, ten sesuv tam v souvislosti s tím dolem. Já mám jiný příklad. D11 před Hradcem jde do kopečka, a najednou se tam ta dálnice začala vlnit a přitom tam geologický průzkum také byl. A představte si, na co se vlastně přišlo. Na tom kopečku historicky, někdy ve středověku, byly rybníky. Koho by to napadlo, že na kopci byly historicky rybníky? A samozřejmě v místě toho rybníčku ten podklad měl jiné vlastnosti, než ten geologický průzkum v tom rozsahu, jak byl prováděn, stačil zaznamenat. A také se to muselo opravit. To prostě nese ta stavba.

Každý, kdo stavíte v terénu, který prostě může mít takové problémy – a liniová stavba si ten terén moc nevybírá, protože tam těch předpokladů, kudy to vést, moc není, protože tam se k tomu vyjadřuje kdekdo a hledá se optimální trasa, a někdy geologický průzkum, prostě ten normální, klasický, nemusí odhalit úplně všechno. To máte, jako když rekonstruuje starou stavbu, a teprve když to odkryjete, tak zjistíte, do jakého problému jste se dostali.

To jenom na vysvětlenou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jen velmi stručná reakce. Asi tuším, jaká je atmosféra v sále a že ten můj návrh asi nezíská většinou podporu, takže předpokládám, že se na těch výborech samozřejmě o tom bavit budeme. Nicméně pro mě je to prostě zásadní věc. Já obecně nejsem příznivec toho, aby se stát zbavoval své páteční infrastruktury, nesouhlasím s tím, jak se privatizovala voda u nás, nesouhlasím s tím, že se některé klíčové sítě privatizují. A pokud už se privatizují, ať tedy ti soukromí vlastníci nesou i ty náklady a nejenom ty výnosy. A tady se prostě zase státním nařízením řekne, že v jejich prospěch se udělá zákon. A já s tím absolutně nesouhlasím, a proto to navrhuji vrátit k přepracování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli nikoho nevidím a nemám přihlášeného do rozpravy, ani z místa, ještě se jednou rozhlédnu, a tím pádem končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o případná závěrečná slova. Pan ministr? Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Já už nebudu zdržovat. Jenom si myslím, že je dobré říct jednu věc a to je k tomu vyvlastňování. To skutečně buď není pochopeno, nebo není přečteno. Ale my podmínky vyvlastňování neměníme, vůbec. My pouze zkracujeme lhůty. A platí to, že mimo jiné vyvlastňování dneska v energetickém zákoně je úplně běžné. My pouze jasně říkáme, že to rozhodnutí je vydáno až poté, co ten vyvlastňovací úřad prokáže splnění podmínek zákona o vyvlastňování. Čili není tam nic proti ničemu. Jediná věc je, že se to celé zkracuje.

Nicméně těším se na tu diskuzi, je vidět, že je to velmi důležitý zákon. Budou tam pochopitelně protichůdné názory. Na jednu stranu bezpečnost na silnicích, bezemisní energetika, na druhé straně ekologické požadavky. Ono se to někdy prostě ne úplně potkává. Ale v každém případě si myslím, že to bude zajímavá diskuze. Děkuji mockrát za dnešek.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo, tudíž přistoupíme k hlasování. Já jsem svolal poslance. (O slovo se hlásí poslanec Černoهورský.) Prosím.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Děkuji za slovo. Mě tedy zaujalo, že tady pan ministr říká, že se vlastně vůbec nic nezmění v oblasti vyvlastňování, ale tenhle návrh také říká to, že tu mezitímní držbu upravujeme i pro stavby energetické infrastruktury a vodní stavby. Takže naopak tam se to výrazně mění. Ta mezitímní držba se rozšiřuje nejenom na tu dopravní infrastrukturu.

Další věc je, že i na konci v tom seznamu staveb si přiřazujeme ještě jaderné elektrárny k liniovým stavbám. Takže tam ten zákon naopak je docela důležitý a bude potřeba si podrobně projít i seznam těch staveb, který je naprosto bizarní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přistoupíme k hlasování. Je tady návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Všechny vás odhlásím. Přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o vrácení předloženého návrhu k dopracování.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 161, přihlášeno 132 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 84. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl příkazát předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu? (Ne.)

Zahájil jsem hlasování o přidělení hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 162, přihlášeno 135 poslankyň a poslanců, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl příkazán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl příkazát tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na příkázání dalšímu výboru? Mám tady – pan poslanec Zahradník. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, navrhuji, aby zákon projednal také výbor pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím další.

Poslanec Lukáš Černošský: Jak se tady již zmiňovalo, vzhledem k tomu, že se tam upravuje i institut mezitímní držby a navazujících věcí ohledně vyvlastnění, tak bych navrhl ještě ústavně-právní výbor, který by se tím měl zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: S ohledem na dopad do správního řádu i na obce a města si dovoluji navrhnout zároveň, aby byl zákon poukázán také do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Někdo další? Nikdo. Budeme hlasovat o přiřazení výborům.

Prvním hlasováním bude přikázání výboru životního prostředí.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 163, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 56, proti 17. Návrh byl zamítnut.

Dalším budeme hlasovat o přikázání ústavně-právnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 164, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 11. Návrh byl zamítnut.

Poslední hlasování je přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 165, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 13. Návrh byl zamítnut.

Konstatuji, že tento tisk nebyl přikázán dalším výborům. Tímto končíme projednávání tohoto tisku.

Pan předseda Bartoš. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Chtěl bych jenom krátce, dámy a pánové, pane předsedající, okomentovat to hlasování. Tak tady v debatě jsou odkazováni poslanci na to, ať se to projedná na výborech, a pak to na žádný výbor nepošleme. Tak si myslím, že by bylo asi fěr, kdyby předsedové výborů si pomocí devadesátjedničky toto osvojili. Protože kde jinde se mají diskutovat aspekty životního prostředí než na výboru pro životní prostředí? Což zde u tohoto pulťíku zaznělo. Nechápu, proč najednou to tím hlasováním na žádný související výbor posláno nebylo. Buďme konzistentní aspoň v řádu deseti minut, kdy to tady zaznělo od poslanců jako nutnost, kde následně sněmovní většina hlasuje proti tomu. Mně to přijde jako úplně absurdní. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nyní přistoupíme k projednávání bodu

58.

Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, máte slovo. A poprosím o klid v jednacím sále. Kdo chce projednávat cokoli, tak ať tak činí v předsáli. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Ani nedutám, abych to nezakřikl, protože jak říkával mistr, to jsem opravdu nečekal, že bychom se mohli dostat už dnes. Ale nebudu to zdržovat. Dneska tu mám odpadový balíček, který se skládá celkem ze čtyř zákonů. Ale ač jsem jinak optimista, tak nevěřím, že do té sedmé zvládneme všechny čtyři, ale co kdyby.

První, který si vám v každém případě dovoluji předložit, je návrh zákona o odpadech. Tento návrh zákona transponuje řadu předpisů Evropské unie včetně nejnovějších unijních předpisů z takzvaného balíčku oběhového hospodářství. Hlavním cílem nového zákona o odpadech je vytvořit legislativní podmínky pro zásadní podporu recyklace odpadů, třídění odpadů samozřejmě a pro výrazný odklon odpadů ze skládek, který bude muset být realizován, aby byly dosažitelné nové evropské cíle pro nakládání s komunálními odpady, které jsou dost přísné.

Zákon stanovuje závazné cíle pro recyklaci komunálních odpadů, cíle pro omezení skládkování komunálních odpadů, cíle pro třídění odpadů na úrovni obcí a upravuje také nastavené ekonomické nástroje v odpadovém hospodářství systémem vlastně zaplat' podle toho, co vyhodíš. Zákon stanovuje termín rok 2030, od kterého bude zakázáno ukládat na skládky odpady využitelné a recyklovatelné. Tady chci říct, že rok 2030 je výsledkem kompromisu v rámci velmi složitého meziresortního připomínkového řízení, a byly tam různé termíny od roku 2024 až po rok 2035. A tohle to je kompromis mezi Svazem měst a obcí, Hospodářskou komorou, Svazem průmyslu, Asociací krajů, Ministerstvem průmyslu a celou řadou subjektů.

Co se týče ekonomických nástrojů, tak návrh obsahuje nové nastavení poplatků za ukládání odpadů na skládky. Využitelné odpady nemohou být ukládány bez využití na skládkách, ale musejí směřovat do recyklace, popřípadě do energetického využití.

Návrh zákona rovněž nastavuje nové rozdělení vybraných poplatků za ukládání odpadů na skládky, které bude spravedlivější a zajistí, aby mohly být finanční prostředky směřovány do zlepšení odpadového hospodářství. Pro obce, které budou dosahovat stanovených úrovní třídění komunálních odpadů, zákon přináší motivační nástroj, takzvanou třídící slevu, aby nedocházelo k nadměrnému ekonomickému zatížení obcí. I třídící sleva byl mechanismus, který jsme dlouho právě se Svazem měst a obcí ladili.

Návrh také řeší problematiku černých skládek, které představují dlouhodobý problém řady obcí v České republice, a v tomto ohledu vychází z ústavního principu "vlastnictví zavazuje", ale na druhé straně vytváří mechanismy, že vlastníkov, na jehož území vznikne černá skládka, je obec, potažmo stát schopen konkrétními programy pomoci.

Návrh nového zákona byl připraven na základě doporučení Evropské komise a také organizace OECD. Nový zákon o odpadech obsahuje řadu řešení, která se osvědčila v jiných státech Evropské unie.

Závěrem mi jenom dovoluje opět zdůraznit, že několik let vlastně byl zákon nebo návrh diskutován, už byl připraven, ale mezitím Legislativní rada vlády rozhodla, že je lepší zákon vrátit z toho důvodu, že se připravuje nový odpadový balíček Evropské

unie – balíček oběhového hospodářství – a že by bylo důležité tento oběhový balíček tam zohlednit. A je také výsledkem skutečně širokého konsenzu klíčových partnerů, ať už jsou to obce, ať je to průmysl, ať je to Hospodářská komora a další subjekty. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: I já vám děkuji, pane ministře. Tady bude muset dojít ke změně zpravodaje, protože pan zpravodaj Jan Schiller se omlouvá. Zastoupí ho pan zpravodaj, pan poslanec Josef Kott. Budeme o této změně zpravodaje hlasovat. Svolal jsem všechny z předsálosti. Tak počkáme chvíličku. Odhlásím vás všechny. Přihlaste se, prosím, všichni svými identifikačními kartami. Až nás bude dost, tak vám řeknu, o čem budeme hlasovat, ať to neříkám několikrát.

Budeme hlasovat o změně zpravodaje k tomuto tisku. Pan poslanec Jan Schiller se omlouvá, a tím pádem máme zastoupení, pana poslance Josefa Kotta.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166, přihlášeno 124 poslankyň a poslanců, pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat, takže prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Kott. A poprosím o klid v jednacím sále!

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé dámy, vážení pánové, kromě důvodů, které tady uvedl pan ministr, si dovoluji to nějak krátce ještě shrnout.

Takže jde o transpozici některých evropských směrnic v odpadovém hospodářství a je i důvodem pro zpracování nové legislativy ta skutečnost, že platný zákon z roku 2001 již nevyhovuje současným legislativně technickým požadavkům. Jedná se celkově o nový přístup k odpadovému hospodářství a změny v zákoně jsou velice obsáhlé z obecného hlediska. Hlavní změny oproti platné právní legislativě je... návrh zákona nově upravuje problematiku poplatků za ukládání odpadů na skládku a poplatku za komunální odpad. Problematika poplatku za komunální odpad bude nově upravena pouze v zákoně o místních poplatcích.

Další důležité změny se týkají sběru odpadu. Provozovatelé sběren odpadů budou povinni vybavit prostory zařízení, kamerovým systémem a uchovávat záznam po stanovenou dobu, a dále se zpříšňují podmínky pro sběr odpadů pomocí mobilních zařízení.

Předmětem návrhu zákona je rovněž řešení problematiky nelegálně soustředěného odpadu, tzv. černých skládek. Návrh zákona v tomto ohledu vychází z ústavně zakotveného principu "vlastnictví zavazuje" a stanoví postup pro zjištění osoby odpovědné za nelegálně soustředěný odpad a pro zajištění, aby byl odpad odklizen a předán do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

Dále se v návrhu zákona zejména podrobněji vymezují postupy, jimiž je možno určit, že odpad přestane být odpadem, stanoví se povinnost pravidelné revize či časového omezení u povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady a zavádí se obchodování s odpady jako činnost se samostatným povolením.

Díky rozsáhlé problematice odpadového hospodářství byl ze zákona vyjmut zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a toto bude řešeno další novelou zákona samostatně.

Návrh přináší nové povinnosti obcím, například kompostování, provozovatelům sběrných míst, kde se řeší zmíněné kovové odpady, kamerové záznamy. A dává nové povinnosti ministerstvu a obcím zveřejňování údajů a informovanosti svých občanů.

Je zde nasnadě, že se dá očekávat diskuse a že bude podáno vícero pozměňovacích návrhů, které doprovází takto komplexní změnu v oběhovém hospodářství. Bude snahou prosadit principy fungování oběhového hospodářství z jiných evropských zemí a zájmy jednotlivých skupin působících na trh odpadového hospodářství. Ministerstvo životního prostředí však prošlo dlouhou diskusí se všemi skupinami a předkládá dle mého názoru vyvážený návrh odpovídající možnostem nejen ekonomickým v rámci naší republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášenu paní poslankyni Černochovou. A jestli dovolí, tak přečtu omluvy. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá dnes od 18.15 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Karla Šlechtová dnes od 18.15 hodin z důvodu návštěvy lékaře.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo, hezký večer, dámy a pánové. Rozsah navrhované nové odpadové legislativy je neúměrný, problémem je také její nesrozumitelnost, nepřehlednost a navýšení administrativní zátěže z ní plynoucí pro široký okruh povinných osob. Návrh nové odpadové legislativy je více než 2,5krát obsáhlejší než stávající právní úprava. A není to způsobeno množstvím ustanovení z Evropské unie, ale řadou návrhů českých úředníků, jak už to tak bývá zvykem, které jsou nad rámec požadavků Evropské unie.

V zákonu o odpadech chybné nastavení třídící slevy, která místo aby byla motivačním nástrojem, povede obce spíše k odklonu od třídění v pozdějších letech. V porovnání např. se slovenskou třídící slevou je ta v návrhu českého zákona o odpadech výrazně méně motivační s ohledem na její možné dosažení. Je tedy reálně očekávat, že navržená třídící sleva bude ze strany obcí kritizována s ohledem na její skutečně velmi vysoké nastavení potřebné míry separace a její velmi progresivní a rychlý nárůst, který může řadu obcí demotivovat, neboť cíl se pro ně může jevit jako reálně nedosažitelný. A pokud dalšího cíle z roku na rok nedosáhnou, ztratí zcela nárok na dosavadní zvýhodnění, což může pro obec z roku na rok znamenat navýšení nákladů v řádech milionů korun, a to ve svém důsledku bez ohledu na to, jestli bude odpady vozit na skládku, nebo do jiných technologií. Toto je poměrně silný demotivační faktor, který může vést k tomu, že obec raději bude produkovat

netříděný směsný odpad a nebude investovat do lepšího třídění. V tomto se slovenské nastavení třídící slevy jeví jako výrazně funkčnější v praxi a více motivační.

Víme, že reálně mohou obce při dobrém třídění dosáhnout separace na úrovni 50 či 55 %. V případě malých obcí to je něco kolem 60 %. Je však otázka, zda je reálné, aby obce separovaly již v roce 2025 požadovaných 70 %, či v roce 2028 75 % komunálních odpadů. Cíl je to jistě správný, v tom se určitě shodneme, ale je otázkou jeho reálnost a dlouhodobá udržitelnost v čase. Tato výše separačních cílů může být navržena pro roky následující, například po roce 2030, 2035 a dále.

Je však třeba definovat pokračující zvýhodnění pro obce, protože výhoda ve skládkovacím poplatku již nebude po termínu ukončení skládkování aktuální a funkční. Zákonem navrhovaný model kupodivu počítá s motivací k třídění jen do roku 2027, resp. 2029. Cíle Evropské unie jsou však k roku 2035. Nevím, jestli si toho navrhovatelé všimli. Co bude obce motivovat k pokračující vysoké míře separace po ukončení skládkování, a tedy po ukončení skládkovacího poplatku a třídící slevy? Přemýšlel nad tím někdo z Ministerstva životního prostředí? Pro splnění evropských recyklačních cílů je přeci zásadní udržitelnost vysoké míry separace i po termínu zákazu skládkování.

To však návrh zákona systémově vůbec neřeší. Zákon chce toto řešit jen prostřednictvím sankcí pro obce, to jde vždycky každému velmi pěkně, což se jeví jako zcela neefektivní a neakceptovatelné. Zákon jinými slovy trestá obce, pokud samy obce nesplní v budoucnu vysoké třídící cíle, a přenáší tak odpovědnost státu za splnění cílů Evropské unie na obce. To může být opravdu velký problém. Obce je vhodné motivovat, nikoli trestat.

Podnikatelé, a to ani když produkují komunální odpad, nemají nárok na rozdíl od obcí na jakoukoliv třídící slevu, s výjimkou malých živnostníků, kteří se mohou zapojit do obecního systému. Zákon tak de facto bezdůvodně zavádí dvě kategorie původců – těch s nárokem a těch bez nároku. Diskriminace?

Zákon obsahuje povinnosti nad rámec nové evropské legislativy, takzvaný gold-plating, například:

a) Termín ukončení skládkování. Evropská unie závazně stanoví rok 2035 jako rok, kdy má být skládkováno maximálně 10 % komunálních odpadů, článek 5 odstavce 5 směrnice o skládkách. Návrh českého zákona však říká rok 2030, tedy o pět let přísnější a dražší nastavení pro české obce a města. Předkladatel, bohužel, obcím vůbec nevysvětluje, proč by měly hradit toto výrazně dražší nastavení a které konkrétní ekonomické výhody jim to vlastně přinese.

b) Zákon dále na rozdíl od směrnice Evropské unie zavádí po roce 2029 zákaz skládkování všech, tedy i průmyslových odpadů. Zde je však věčný rozpor jak s cíli Evropské unie, tak s cíli Ministerstva životního prostředí uvedenými hned v § 1 návrhu zákona a v příloze 1, kde cíle jsou vztaženy jen ke komunálnímu odpadu.

c) Další povinnosti, kterou legislativa Evropské unie nezná a zákon ji obsahuje, je zavedení takzvaného parametru výhřevnosti. Tyto nástroje v důsledku způsobují další navazující zbytečné a výrazně zdražení, kterému budou původci odpadů, zejména obce a města, v dalších letech vystaveni.

Zákon je výrazně přísnější než evropské směrnice, a to v parametru výhřevnosti, který už jsem zmiňovala, teď vám to ještě upřesním.

Nově navrhovaná legislativa nevytváří podmínky pro rozvoj třídících technologií, které jsou pro splnění cílů Evropské unie nezbytné jako doplněk k systému primárního třídění v obcích. Více o tom to bylo v reportáži Českého rozhlasu, bylo to na Plusu. Můžete si to samozřejmě přečíst, případně vám můžu předat i ten odkaz.

Nastavený parametr výhřevnosti, který samotná evropská legislativa ani nezná, používají pouze čtyři státy z osmadvaceti států Evropské unie. Trochu málo, nemyslíte? Parametr výhřevnosti v navrhovaném nastavení znemožňuje provoz potřebných třídících a úpravárenských zařízení pro komunální odpady a vede k tomu, aby odpady končily jako neupravená směs ve spalovnách, což není v souladu s cíli a s politikou Evropské unie.

Parametr výhřevnosti kritizují i ekologické organizace. V navrhované legislativě rovněž chybí moderní ukotvení role energetického využití odpadů. Evropská unie má sice jako prioritu třídění a recyklaci, ale počítá i s energetickým využitím odpadů, respektive energeticky bohaté frakce upravených odpadů, například v moderních fluidních kotlech. Nepodporuje však již spalování neupravených směsných odpadů v roštových spalovnách, v takzvaných ZEVO.

Pro podporu většího využití paliv z odpadů je však třeba v českém prostředí vydání prováděcího předpisu, případně vyhlášky, a vypuštění výhřevnosti z návrhu zákona. Řada států Evropské unie takovou vyhlášku má. Evropská unie má i technické normy na TAP. Dokud vyhláška není, nemůže se trh s výrobou a zejména s využitím paliv v energetických koncovkách dostatečně rozvinout. Vyhláška je již několik let požadována po Ministerstvu životního prostředí ze strany širokého spektra subjektů, kromě investorů do roštových spaloven na směsný komunální odpad, pro které je cesta moderních fluidních kotlů konkurencí. Není však zřejmé, proč Ministerstvo životního prostředí v této věci stále nekoná. Na to bych se ráda zeptala pana ministra.

Zákon stále dostatečně neřeší otázku rozdílů v centrálních datech za Českou republiku. Je to staťák, jsou to data Ministerstva životního prostředí. Významné rozdíly v některých datech například znemožňují objektivně vyhodnotit ekonomické dopady plánovaného zvyšování skládkových poplatků na původce z komunální i komerční sféry a plánovat potřebné kapacity pro nakládání s odpady. Rozpor mezi Ministerstvem životního prostředí a ČSÚ je bohužel velmi významný. Například v roce 2017 produkce komunálních odpadů podle MŽP byla 5 691 000 tun, avšak podle ČSÚ jen 3 634 000 tun. Takže rozdíl 2 000 000.

Ministerstvo životního prostředí mimoto ve zprávě RIA v tabulce číslo 4, kde porovnává produkci KO v Evropské unii v roce 2015, kdy do produkce KO v ČR dosadilo 500 kilogramů na občana, zatímco v tabulce EUROSTAT a ve zprávě ČSÚ a v tabulce 16 je pro Českou republiku uvedena hodnota 314 kilogramů na občana. Při takovémto rozporu dat, pane ministře, není objektivně možné vyhodnocení dopadů, ani strategické úvahy k potřebnému doplnění technologií tak, aby zároveň nebyly ohrožovány cíle balíčku oběhového hospodářství. I zde mohu zmínit odbornou

literaturu nebo odborné články, které také vám můžu dodat. Nevymýšlím, necucám si ta data z prstu.

Zákon je ve věci skládkovacího poplatku nastaven pro potřeby spaloven ZEVO. To je však technologie, kterou Evropská unie již nechce podporovat a která může reálně podvazovat možnosti splnění cílů recyklace. Proč je, pane ministře, poplatek navýšen z 500 korun zrovna na 1 850? Je spočítáno a na Slovensku to použili i do svého zákona, že odpad ze skládek lze efektivně odklonit již při poplatku mezi 1 100 a 1 200. Investoři do spaloven veřejně požadovali poplatek minimálně 1 500 korun, aby se jim provoz spaloven na neupravený směsný komunální odpad vyplatil. Ministerstvo životního prostředí jim vyšlo vstříc a v zákoně je aktuálně poplatek 1 850 korun.

Je však známým faktem, že výše skládkovacího poplatku nezajistí navýšení recyklace a prakticky nemá na výši recyklace vůbec žádný vliv. Zákon tak dává chybný signál investorům, že mají realizovat investice do spaloven na neupravený směsný komunální odpad.

Zákon ve svém aktuálním nastavení nepochybně dokáže zajistit přesun odpadů ze skládek do spaloven. Ale chybí zde úvaha, na co nám to jako České republice vlastně bude, když závazné cíle máme stanoveny k recyklaci, a na to nejméně 65 % komunálních odpadů. Nabízí se rovněž logická otázka: Kolik vyprodukovaných odpadů musíme na začátku zpracovat, abychom byli schopni na konci ve finálních produktech recyklace využít závazně předepsaných 65 % komunálních odpadů? Určitě o poznání více, v tom se snad shodneme i s panem ministrem. A co se tedy potom bude spalovat v nových spalovnách na neupravený směsný odpad?

Zákon je ve věci ekonomických parametrů chybně nastaven, a místo aby směřoval Českou republiku ke splnění cílů EU, jejich splnění de facto výrazně sťažuje. Můžu se ptát, proč tomu tak je.

Není třeba vést diskuzi o tom, zda se má omezit skládkování. To jednoznačně ano. A EU k tomu stanovila jasný cíl k roku 2035. Je to článek 5, odst. 5 směrnice o skládkách. (V sále je neklid a hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, opravdu je nás tady pár, a devět minut do konce, tak se zkusme ztišit.

Poslankyně Jana Černochová: To, o co jde v návrhu zákona je, zda má Česká republika jít cestou třídění a recyklace, anebo cestou nových kapacit spaloven na neupravený směsný odpad. Tento určitý nesoulad s cíli EU je třeba napravit, vážené kolegyně a kolegové. Zjednodušeně řečeno, pokud bude poplatek nad 1 500, budou se stavět nové spalovny. Pokud bude poplatek nižší, půjde se cestou třídění a recyklace. Tedy tou cestou, kterou stanovují nové evropské směrnice, trendy a jejich cíle. Výši poplatku je především třeba nastavit tak, aby byl splněn evropský cíl k omezení skládkování a zároveň aby poplatek nad nezbytnou míru nezatěžoval obce a města a přitom je dostatečně motivoval k nezbytnému co nejvyššímu třídění směrem ke

splnění cílů EU. Ekonomický nástroj by měl být tedy nastaven tak, aby pokud... (Odmilka pro hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rozumím, paní poslankyně. Nebudeme asi pokračovat dál, dokud se tady neztíšíme. A kdo chce odejít domů, tak ať tak učiní a opustí tento jednací sál. Tak děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Výši poplatku je třeba nastavit tak, aby byl splněn evropský cíl v omezení skládkování a zároveň aby poplatek nad nezbytnou nezatežoval obce a města a přitom je dostatečně motivoval k nezbytnému co nejvyššímu třídění směrem ke splnění cílů EU. Ekonomický nástroj by měl být nastaven tak, aby pokud obec dostatečně třídí, nebyla sankcionována vyšším poplatkem za zbytkové odpady. Viz ten mnou několikrát zmiňovaný slovenský model.

K navrhované legislativě. Jak už jsem tady i říkala, zcela chybí, pane ministře, prováděcí vyhlášky, na které přitom ale zákony odkazují ve skutečně extrémním množství jednotlivých povinností. Chci se zeptat, kdy tyto prováděcí předpisy budou. Fakticky také není známé finální řešení, kterého má být dosahováno, tedy cíl. Není tudíž ani možné reálně vyčíslit dopady navrhovaných povinností, a to jak na obce a města, tak na naše podnikatele. Chybí zde funkční nástroje na podporu recyklace. Balík nové odpadové legislativy dostatečně neřeší potřebu splnění cíle recyklace komunálních odpadů, který je směrnici EU stanoven na minimálně 65 % v roce 2035. V absolutní hodnotě musí Česká republika za patnáct let přesunout do recyklace ročně 1,43 milionu tun komunálních odpadů více. Zákon o odpadech ani související navrhovaná legislativa však k tomu neobsahuje bohužel prakticky vůbec žádné nástroje.

Dle evropských cílů nejde jen o omezení skládkování, ale zároveň i o navýšení recyklace. Český zákon však končí na půli cesty. Sice velmi důsledně větším počtem nástrojů, efektivně omezuje skládkování, ale nezajišťuje, aby odkloněné odpady ze skládek byly přesunuty do Evropou požadované recyklace, ale naopak je spíše směruje do spaloven. Ty však EU již nepodporuje s odkazem na potřebu splnění nových evropských směrnic zaměřených na třídění a recyklaci. Bez doplnění nástrojů na podporu recyklace nová legislativa prokazatelně nevede Českou republiku ke splnění evropských cílů.

Všem těm předkládaným návrhům je zcela nedostatečně vyhotovena analýza dopadů. Komise LRV RIA měla vážné výhrady k předlohám. Dne 19. 9. 2019 byl na Legislativní radu vlády sdělen tento komentář:

Některé připomínky komise RIA Legislativní radě vlády jsou takového rozsahu, že řešit je pouhou úpravou stávajícího textu je velmi obtížné. Nutná úprava vyžaduje větší zásah. Dopadová studie zcela pomíjí podrobnější vyhodnocení stávajícího stavu... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. Tak zase chvílku počkáme. Já vám děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Také děkuji.

Dopadová studie zcela pomíjí podrobnější vyhodnocení stávajícího stavu a k němu vztahené vyhodnocení nezbytnosti navrhovaných změn a jejich rozsahu. Dle textu většinu cílů jako stát plníme, až na některé výjimky. Pak je otázka, proč se navrhuje takové zásadní změny a takové navýšení administrativní zátěže, které mají samozřejmě citelné finanční dopady. Z analýzy bohužel nevíme, jak se zvýšením poplatků změni ekonomika systému OH, odpadového hospodářství, jako celku. Nevíme, jak to budou obce přenášet na občany v podobě poplatku. A nevíme, zda změny v poplatcích přenesou takové změny, které vlastně chceme. To v analýze Ministerstva životního prostředí není nikde uvedeno.

Vůbec není zřejmé, jak Ministerstvo životního prostředí stanovilo čísla dopadů. Je to stanoveno jaksi arbitrárně, ale to není dobře. Další věcí je, že tam je nějakým způsobem navrženo rozvržení poplatků, ale zcela postrádáme informaci, proč je to navrženo tak, jak to je, a jaké to bude mít aspekty a dopady.

Není vyhodnocena ani sledovaná potřeba a stávající funkčnost systému. Není vyhodnoceno prolnutí systému AOS, třídění, poplatků, systému v obcích a nákladů a výnosů systému odpadového hospodářství. Toto je přitom jedna z klíčových věcí, v dopadové analýze však vůbec, pane ministře, není. Ani v návaznosti na uvedenou širší kritiku ze strany Legislativní rady vlády RIA MŽP dostatečně neupravilo dopadové analýzy. Zákonodárci tak nemají dostatečné a odpovídající informace k možnosti objektivního posouzení dopadů pro občany, pro obce a pro firmy.

Navrhovaná legislativa je však takového rázu, že dopadá na zcela každého občana v České republice a dopady –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já vás přeruším. Je 19. hodina, končíme dnešní jednací den. Tento tisk je přerušen. Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno odpověďmi na písemné interpelace.

Já vám přeji pěkný večer a na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. ledna 2020
Přítomno: 157 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 40. schůze, všechny vás zde vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, právě jsem vás všechny odhlásil a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Hana Aulická Jirovcová – osobní důvody, Jiří Běhounek – zdravotní důvody, Marek Benda – rodinné důvody, Ondřej Benešík do 10.30 hodin bez udání důvodu, Jan Birke – pracovní důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Pavel Blažek od 10 do 13 hodin – pracovní důvody, Milan Brázdil do 11 hodin – pracovní důvody, Jana Černochová – rodinné důvody, Lenka Dražilová do 10.30 hodin – pracovní důvody, Jaroslav Dvořák do 10 hodin – pracovní důvody, Jan Farský od 14.30 hodin – pracovní důvody, Dominik Feri do 11.00 hodin – pracovní důvody, Petr Fiala do 10 hodin – pracovní důvody, Alena Gajdůšková – zahraniční cesta, Petr Gazdík – zdravotní důvody, Tomáš Hanzel do 13 hodin – pracovní důvody, Milan Hnilička – pracovní důvody, Monika Jarošová – zdravotní důvody, Marian Jurečka od 9.30 do 13 hodin – pracovní důvody, Vít Kaňkovský do 11 hodin – zdravotní důvody, Jiří Kobza – rodinné důvody, Jiří Kohoutek – zdravotní důvody, Radek Koten od 12 do 15 hodin – osobní důvody, Josef Kott do 17.30 hodin – pracovní důvody, Věra Kovářová dopolední jednání – zdravotní důvody, Karel Krejza – osobní důvody, Jaroslav Kytýr – zahraniční cesta, Jana Levová – rodinné důvody, Jan Lipavský od 14.30 hodin – pracovní důvody, Eva Matyášová – rodinné důvody, Patrik Nacher – zdravotní důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Ivana Nevludová – zdravotní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Jana Pastuchová do 10.55 hodin – pracovní důvody, Ondřej Polanský do 9.30 hodin – pracovní důvody, Jan Pošvář do 11 hodin – zdravotní důvody, Milan Pour – zdravotní důvody, Miloslava Rutová do 10 hodin – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – rodinné důvody, Petr Třešňák – pracovní důvody, Jiří Valenta – zahraniční cesta, Helena Válková do 11 hodin – zdravotní důvody, Ivo Vondrák od 14.30 do 19 hodin – pracovní důvody, Petr Vrána – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody, Radek Zlesák do 11 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš do 14.30 hodin – pracovní důvody, Marie Benešová – zahraniční cesta, Klára Dostálová – pracovní důvody, Jan Hamáček – osobní důvody, Lubomír Metnar do 16 hodin – pracovní důvody, Alena Schillerová z dopoledního jednání – pracovní důvody.

Dnes je čtvrtek 30. 1., narozeniny slaví pan poslanec Lukáš Bartoň, tak v této skromnější atmosféře všechno nejlepší. (Potlesk).

A opět chyba, omlouval se Tomáš Kohoutek, Jiří Kohoutek demonstruje svoji přítomnost zde.

Tak. Budeme tedy pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem

291.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 40. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem 33 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešek nám zbývá projednat ještě 28 odpovědí na písemné interpelace.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace.

Nejprve se budeme zabývat interpelací, která byla adresována prvnímu místopředsedovi vlády a ministroví vnitra Janu Hamáčkovi, který odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci údajného prodeje lázeňského domu Mercur v Mariánských Lázních. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 611. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti prvního místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. Já konstatuji, že jsem před chvilkou četl omluvu pana ministra, tudíž překážka pro projednání trvá a je i nadále projednávání přerušeno.

Pokračovat budeme interpelací na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci kroků a opatření, kterými předseda vlády a vláda dosud reagovali a které kabinet připravuje v souvislosti s usnesením Poslanecké sněmovny ze dne 6. června 2019, kterým Sněmovna požádala vládu, aby navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 659. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Pan premiér je omluven, zúčastní se ústních interpelací, nemůžeme pokračovat projednáním této interpelace.

Jako další v pořadí byl interpelován ministr dopravy Vladimír Kremlík. Odpověděl na interpelaci poslance Ondřeje Polanského ve věci dotovaného jízdného. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 668. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti místopředsedy vlády, ministra průmyslu a obchodu, a ministra dopravy Karla Havlíčka.

Já zahajuji rozpravu, a ptám se pana poslance Polanského... Pan poslanec je přítomen, nebo není přítomen? (Není přítomen.) Jestli není přítomen, tak bohužel platí § 112. Nelze ho ani zastoupit. Interpelace tím pádem propadá. (Rozhovor mimo mikrofon s mpř. Pikalem.) To se nedá nic dělat.

S přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Já jsem se chtěl přihlásit s přednostním právem, protože v této oblasti jsem se také angažoval, dokonce jsem pana poslance Polanského požádal o to, aby zpracoval interpelaci právě na ty slevy na jízdném, protože z těch dat, která máme k dispozici, se ukazuje, že ty oprávněné osoby, které čerpají ty příspěvky, občas nastavují ceny takovým způsobem, že to neodpovídá tržní realitě. Proto pan poslanec Polanský podal tu interpelaci a v té interpelaci požádal o to, aby došlo k nápravě.

Já bych chtěl ocenit, že pan premiér v návaznosti na to oznámil, že učiní nějaké kroky, a rád bych slyšel informaci od pana ministra, jestli by se mohl vyjádřit k tomu, jakým způsobem byla tato situace napravena. Konkrétně jde o případy, že například společnost Leo Express, tuším, si účtovala nějakých 1 200 korun za jízdenku z Ostravy do Prahy, takže to bylo prostě několikanásobně nadsazeno. V podstatě tím dochází k tomu, že stát potom dotuje 75 % té ceny, aniž by to odpovídalo tržní úrovni. Takže stát v důsledku přichází o – podle těch dat, která jsme viděli, to mohou být i desítky až stovky milionů korun.

A já bych chtěl poprosit, jestli by pan ministr tady nás mohl seznámit s aktuální informací o tom, jaké byly ty škody, ke kterým došlo v důsledku toho nastavení tímto způsobem. Jestli byla přijata nějaká opatření, například toho, že se zastropuje ta cena nějakým normativem, třeba podle Českých drah, ceny jízdenky, nebo nějaké prostě standardní vzdálenosti, a jaká další opatření podniklo Ministerstvo dopravy, aby vyřešilo tento problém a nedocházelo k opakovanému zvyšování těch cen jízdenek. Poprosím pana ministra, jestli by tedy mohl vystoupit s přednostním právem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nicméně platí paragraf 112, není možné pokračovat v projednávání této interpelace. Pokud pan poslanec má nějaké pracovní povinnosti, chápu. Takže touto interpelací se dále nebudeme zabývat.

Na řadě je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Jana Zahradníka ve věci energetické bezpečnosti České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 684. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno přítomností předsedy vlády Andreje Babiše. Opětovně konstatuji omluvu pana premiéra, není možné projednat tuto interpelaci.

Další interpelace je adresována taktéž na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci Jakuba Michálka ve věci "Mohl byste mi prosím sdělit, jaký máte program?". Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 687.

Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do dalšího projednávání písemných interpelací, to jest do dnešního dne, 30. 1. 2020.

Budeme pokračovat v rozpravě a pan poslanec Michálek má zájem o vystoupení. Jenom pokud mohu poprosit, už jsme to tady minule probírali, držet se jaksí v mantinelech tématu, i když je velmi široké.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Určitě se budu držet toho tématu, které je vymezeno poměrně rozsáhle k programu pana premiéra. Čili vzhledem k tomu, že pan premiér odpověděl ve své interpelaci, že jeho program je pracovat od rána do večera, což si myslím, že v naší republice je pořád ještě standard, tak jsem se chtěl zeptat pana premiéra, byť je nepřítomen, jestli by nám mohl říci, kdy konkrétně dorazí sem do Poslanecké sněmovny, kde se má vláda zodpovídat Poslanecké sněmovně. Protože si myslím, že si úplně správně nerozvrhuje čas ve smyslu, jaké jsou jeho ústavní role a povinnosti, a ve smyslu toho, čemu se skutečně věnuje.

My jsme teď byli svědky toho, že pan premiér v podstatě osobně začal řešit věci na Ministerstvu dopravy, sešel se s panem Vondráčkem a začali dávat dohromady, nebo respektive se začal nějakým způsobem podílet na programování nového systému na Ministerstvu dopravy na nákup dálničních známek. Ale já se domnívám, že pan premiér by se měl skutečně zaměřit na to, že obsadí rezorty kompetentními lidmi a nebude řešit ty koncové věci na této úrovni. Protože potom samozřejmě tráví čas věcmi, kvůli kterým se nemůže dostavit do Poslanecké sněmovny a odpovídat na dotazy poslanců.

Takže ono se to potom zvrhne do určité telenovely, kdy pan premiér akčně zasahuje na rezortech, ovšem v důsledku toho, že nevhodně vybral nominanty do křesel ministrů, protože těch personálních změn už tam bylo opravdu poměrně dost. I na Ministerstvu spravedlnosti například, kde se ti ministři střídali třeba někdy i po 14 dnech. No a ten způsob řízení samozřejmě vypovídá o tom, že se nedaří ten program promítat do praxe úplně tak, jak by to mělo fungovat.

Já bych se teď podíval na program pana premiéra v oblasti boje proti korupci, protože přece jenom ANO vzniklo jako protikorupční hnutí. Já jsem si tady vytiskl publikaci pana premiéra, se kterou kandidoval do Poslanecké sněmovny, Víze 2035 pro Českou republiku, pro naše děti. Součástí samozřejmě toho programu, té vize, by měl být i nějaký implementační mechanismus, aby to nebylo pouze na papíře, ale aby se to promítalo do praxe.

Tady se vlastně kritizuje v tom jeho programu, že vnímání korupce se pohybuje na 30. až 50. místě na světě podle indexu, který sestavují mezinárodní organizace, a teď jsme opět viděli, že Česká republika si v tom pohoršila a že se v podstatě realizuje to, co kritizuje pan premiér ve svém programu. "Vlivné zájmové skupiny už nepotřebují porušovat zákon, spíš prosadí jeho změnu a svou činnost tím legalizují," říká Transparency international ve své zprávě. A tohle cituje pan premiér ve svém programu. A myslím si, že i celkem dobře to popisuje to, co se děje teď za jeho fungování.

Cituje tady zákon o whistleblowingu, o kterém se nemohou dohodnout ani v koalici. Takže teď, když má vláda většinu v Poslanecké sněmovně, tak stále nepředložili zákon o whistleblowingu, který slibovali ve svém volebním programu. Tady píše o tom, že ten by měl pomoci lidem, kteří upozorní na porušení zákona, to je v právním státě dokonce povinnost. "Když je to ale kriminalita ve firmě nebo ve veřejné správě, tak lidi, kteří na ni upozorní, často ztratí zaměstnání. Jdou po nich, čelí nátlaku a vyhrožování, spojí se proti nim kdekdo. A dokonce mohou přijít o majetek." o tak to jsme zase přesně zažili, že se dělo v případě pana premiéra a těch několika whistleblowerů, kteří upozornili například na způsob, jakým se proplácení některé zemědělské dotace, jakým se dodržují pravidla střetu zájmů a podobně. Takže ti lidé, kteří upozornili na tu korupci, potom byli odstraněni, aniž bychom byli informováni o tom, jakým způsobem se ta obvinění vyšetřila.

Pak tady máme další věci, které se týkají státních zástupců, které pan premiér má ve svém programu na straně 113, na který taky asi pozapomněl. Ty se týkají státních zástupců, aby jim nikdo nemohl zasahovat do konkrétního případu. No a doteď se zákon o státních zástupcích ani nedostal na program jednání Poslanecké sněmovny. Tady pan premiér kritizuje, že to připravili, ale v Parlamentu to zařizli, a teď samozřejmě vláda opět dělá úplně to samé. Zamezila tomu, aby se projednal zákon o státním zastupitelství.

Potom tady popisuje, že v Česku trvá složitý soudní spor asi tři a půl roku – to je na straně 114 programu pana premiéra – šest let, když je to obchodní spor. No a my teď se skutečně setkáváme s tím, že na Městském soudu v Praze není dostatečná kapacita k tomu, aby byly včas vyřizovány záležitosti. A to je věc, která se bohužel netýká pouze rezortu spravedlnosti, ale týká se všech rezortů napříč celou vládou. Je to z toho důvodu, že Městský soud v Praze rozhoduje jako správní soud 1. stupně o žalobách ve správním soudnictví proti rozhodnutím ústředních správních orgánů, pokud sídlo toho správního orgánu 1. stupně bylo v obvodu hlavního města Prahy, což v řadě těch orgánů je ten případ.

Takže jinými slovy, celá řada žalob a celý ten systém kontroly ve správním soudnictví spoléhá na to, že Městský soud v Praze, který přezkoumává i ta rozhodnutí ministrů, bude rozhodovat včas a bude rozhodovat v souladu se zákonem. A tam se setkáváme s tím, že naopak ty soudní spory u Městského soudu v Praze trvají rekordně dlouho, dokonce trvají stejně dlouho, jako je volební období některé vlády. To znamená, že když nějaký ministr, dejme tomu, nebo úředník na ministerstvu vydá nezákonné rozhodnutí, tak v tom složitém sporu to bude trvat čtyři roky, než to rozhodnutí bude soudem přezkoumáno a zrušeno. Čili jinými slovy, nerozhodne se o tom ani v tom volebním období, není možné z toho vyvodit politickou odpovědnost, voliči se podle toho nemůžou rozhodovat a až v příštím volebním období se to možná přezkoumá. Takže takovýmto způsobem dochází k odkladu té odpovědnosti za nezákonná rozhodnutí.

Samozřejmě v oblasti toho správního soudnictví ta nevymahatelnost je potom spojená ještě s problémem, že jakmile správní soud vydá svoje rozhodnutí, tak nemáme v České republice apelační princip, to znamená, dojde pouze typicky ke kasaci toho rozhodnutí s výjimkou přestupkového práva a práva na informace. No a

ten správní úřad, může to být například finanční úřad, nemusí to rozhodnutí respektovat. Respektive měl by ho dodržovat podle zákona, ale když to neudělá, tak mu nehrozí žádná sankce. Takže ve výsledku se setkáváme i s případy, že finanční úřad třeba vydá stanovisko, že rozhodnutí Ústavního soudu pro něj nebude použitelné, že ho nebude dodržovat atd. To je samozřejmě druhý problém, který komplikuje dohled nad zákonností veřejné správy.

Tady pan premiér píše, ve svém programu na straně 116 uvádí, že právníci, se kterými se zná, vypočetli, že už jen digitalizací by se soudy zrychlily o 80 %. Místo tři a půl roku by bylo hotovo za 18 měsíců. Obchodní spor místo šesti let půldruhého roku. Když to srovnáme s realitou, tak oproti tomu snu v oblasti digitalizace, zejména elektronického soudního spisu, který je gros té digitalizace, tak nedošlo prakticky k žádnému pokroku, protože byla vypsána zakázka, ta se zrušila, teď se znovu vypisuje a stále není definován standard elektronického spisu ani elektronického soudního spisu, takže tento bod samozřejmě není možné realizovat.

Chtěl jsem se zeptat i pana premiéra, jakým způsobem v těchto bodech bude dál postupovat. Pokud vystoupí místo pana premiéra nějaký vicepremiér – já jsem tady viděl pana Havlíčka, než odešel, asi šel řídit dvě ministerstva, nevím – tak bych chtěl vědět odpovědi na tyto otázky. Jakým konkrétním způsobem se realizuje ten program? Protože já si myslím, že tohle není selhání na úrovni toho, že by v jedné oblasti byl třeba špatně obsazen resort a že by se věci nepohybovaly kupředu. Tohle je selhání na úrovni delivery, dodání toho, co je skutečně napsáno v programu, aby se také promítlo do reality. Víze je napsána do roku 2035, takže člověk se vždycky může vymluvit na to, že se to bude realizovat až v roce 2030 a mezi lety 2030 a 2035 si mákne, ale pokud by politika měla být dělána zodpovědně, tak je potřeba, aby se nastavil implementační rámec, rozdělily se úkoly atd.

Spousta těch věcí je nerealizovaná, nepromítá se do plánu legislativních prací vlády, nepromítá se do plánu legislativních úkolů atd. Třeba v případě Ministerstva spravedlnosti, o kterém jsem mluvil, které jsem si vybral jako konkrétní příklad, kterému se věnuji, tak v tom plánu legislativních věcí vlády jsou prakticky pouze implementace evropského práva, takže tam není implementováno nic z toho programu, který byl realizován ve volbách.

Já bych se teď dotkl ještě jednoho tématu, které považuji za důležité, abych ho výslovně zmínil, a to že pan premiér ve svém programu na straně 117 mluví o problematice exekucí. Píše o tom, že současný systém podporuje nezodpovědnost lidí, kteří padají do dluhové pasti, ne všichni vlastní vinou, některé tam poslala nešťastná životní událost, nicméně v exekuci je už přes 800 tisíc lidí a máme zaděláno na obrovský sociální malér. Určitě jste na internetu viděli mapu exekucí. Podle statistik exekutorské komory za sebou táhneme 4,5 milionu nevyřešených exekucí. Dvě třetiny jsou vedeny na lidi v dluhové pasti, z nichž nevyděláme nikdy nic. Asi 140 tisíc lidí má na sebe více než deset exekucí. Mezi vymahači dluhů kolují historky o rekordmanech, na které je přes sto exekucí. Jak to, že jim ještě někdo půjčí?

Tohle je další téma, o kterém píše pan premiér ve své knize, ale bohužel teď, když projednáváme zákon o exekucích, tak není vůbec jasné stanovisko vlády, jaké je

stanovisko k programu, protože teď se projednává novela exekučního řádu, já jsem o tom diskutoval s paní ministryní spravedlnosti a paní ministryně spravedlnosti zkrátka uvedla, že ještě nemá pokyn, jakým způsobem to tedy mají udělat, což musí přijít od premiéra, od vedení ANO, aby se rozhodli, jakou podobu exekucí zvolí. Opět jde o věc, která vyplývá z určité nesystematičnosti dodržování, nebo toho delivery programu, se kterým pan premiér uspěl ve volbách.

A teď – jakým způsobem to vláda sleduje, o tom už jsem se zmínil ve svém předchozím vystoupení, které bylo minule přerušeno. Oni mají nějaký informační systém, vlastně v podstatě tabulku, ve které evidují úkoly, které vyplývají z programového prohlášení vlády, a současně u nich mají uvedeno, kdo ten konkrétní program má na starosti, je to v softwaru společnosti Microsoft, produkt Microsoft Dynamics, a tam je uvedeno, v jakých termínech mají ministerstva plnit jaké úkoly. Takže v podstatě se tady vytvořil paralelní systém. Oproti standardním nástrojům plánu legislativních prací vlády, jak jsou upraveny legislativními pravidly vlády, a plánu nelegislativních úkolů, existuje ještě další systém, který je ovšem neveřejný a který zjevně má vyšší směrodatnou hodnotu než ty oficiální systémy. V tom systému by tedy mělo být zaručeno, že pokud ministr neplní nějaký úkol, tak je definován eskalační mechanismus, že například premiér nebo vicepremiér, nebo nevím, jak to v podstatě vláda má rozvrženo, to bych se také rád zeptal, jakým způsobem to funguje, kdo řeší ty problémy, pokud nepostupují práce potřebným tempem.

Co je ovšem problematické, je to, že tento systém není ani na základní úrovni transparentní, není veřejný. I když já jako poslanec se zeptám pana premiéra, v jakém stavu jsou jednotlivé úkoly v tom systému, tak mi řekne, že to nezveřejní, aniž by uvedl zákonný důvod, ze kterého to nechce zveřejnit. Já připomenu, že v České republice máme ústavně zaručeno právo na informace, máme tedy zaručenou kontrolu vlády Parlamentem, takže pokud předseda vlády má takovou tabulku a ta tabulka se v podstatě udržuje za peníze daňových poplatníků, ten systém také vznikl za peníze daňových poplatníků, půl milionu jsme za něj podle mých informací zaplatili, tak by přece veřejnost měla mít právo na to, aby zjistila, v jakém stavu jsou jednotlivé úkoly, které premiér slíbil plnit ve vládním prohlášení. Jinak není účinným způsobem nastaven ten mechanismus dodávání slibů a jsou to skutečně jen sliby na papíře.

Já bych chtěl v tomto ohledu vyzvat pana premiéra, aby zveřejnil aktuální stav plnění programového prohlášení. My samozřejmě jako opozice monitorujeme v různých oblastech jak se programové prohlášení plní, ale nerozumím tomu – my jsme dostali od pana premiéra, abyste tomu rozuměli, odpověď, že si to jako opozice máme zjistit sami, že nám ty informace nedá. No tak to je samozřejmě rozhodnutí, které je na první pohled nezákonné, protože neuvádí žádný důvod, který je uveden v zákoně č. 106 o svobodném přístupu k informacím, podle kterého musí uvést, že to je buď utajovaná skutečnost, nebo musí uvést, že tam jsou chráněné citlivé osobní údaje apod. Žádný takový zákonný důvod v tom rozhodnutí uveden nebyl.

Takže takovýmto způsobem dochází k selhání v oblasti realizace programového prohlášení vlády. My jako opozice nemáme k dispozici tu informaci a myslíme si, že by to mělo být zveřejněno, tak abychom se potom mohli bavit konkrétně, proč

konkrétní ministerstva v dané oblasti neplní své závazky, které jim vyplývají z jejich úkolů, a abychom se mohli soustředit na podstatné věci. Čili jde o to, abychom tady nastavili nějaký zpětnovazební mechanismus, že pokud dochází v oblasti nějakého ministerstva k selhání, tak my budeme schopni to rychle identifikovat, upozornit na to, a zodpovědní ministři budou pod tlakem, aby zjednali nápravu, aby se už preventivně nastavil ten systém, ne aby se to řešilo jako ta zakázka na resortu dopravy, že se to potom nějak horko těžko lepší s nasazením dobrovolníků – což já samozřejmě oceňuji, že někdo je ochoten ve svém volném čase pomoci veřejné správě dát dohromady nějaký informační systém, ale všichni asi intuitivně cítíme, že ten správný standardní proces by měl fungovat jinak a že Ministerstvo dopravy by mělo dohlížet nad tím příslušným fondem, Státním fondem dopravní infrastruktury, aby ty zakázky připravoval tak, že tam nebudou takovéto renoncy a že to bude odpovídat nějaké tržní hodnotě.

Protože ta interpelace je pojata poměrně široce, já bych dal teď prostor ostatním kolegům, aby se mohli zeptat i na své resorty, protože já se rozhodně necítím být odborníkem na jiné oblasti. Ve svém vystoupení jsem se chtěl soustředit jenom na určité vybrané problémy z resortu spravedlnosti a z oblasti delivery, to znamená plnění toho programu, promítnutí předvolebních slibů do praxe a monitorování stavu jejich plnění, na které, si myslím, by občané měli mít nárok.

Takže pokud chcete se vyjádřit i k nějaké další oblasti, tak si myslím, že tady je pro to prostor, a doufám, že pan premiér dorazí do Poslanecké sněmovny, aby ty dotazy zodpověděl. A myslím si, že je naprosto nedostatečné, že nám slíbil, že přijde jenom v tomto roce. To znamená asi jednou v tomto roce. My bychom chtěli vědět, aspoň v kterém měsíci to bude, kdy dorazí do Sněmovny na písemné interpelace a vyjádří se k těm problémům, které jsou poměrně závažné. Protože pokud máme 800 tisíc lidí v exekuci, tak to není opravdu věc, která by se měla odbýt tím, že premiér do Sněmovny nedorazí a nevyjádří se k tomu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu několik omluv. Omlouvá se poslankyně Helena Langšádlová mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Marek Výborný mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Radim Fiala dnes a zítra ze zdravotních důvodů, omlouvá se poslankyně Jana Krutáková z dnešního jednání od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se z dnešního jednání do 11 hodin poslankyně Pavla Golasowská, omlouvá se ministr zdravotnictví Adam Vojtěch z dnešního dne od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se poslankyně Květa Matušovská od 9 do 10.30 hodin z osobních důvodů, omlouvá se poslanec Jiří Mašek od 9 do 11.30 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se Margita Balaštíková z dnešního jednání do 10.30 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Stanislav Juránek po celý dnešní den z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Marian Bojko dnes od 9.30 do 11 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se ministr životního prostředí Richard Brabec z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se Jaroslav Holík od 12.30 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, omlouvá se ministr zemědělství Miroslav Toman dnes od 14.30 hodin z pracovních důvodů.

Z místa se hlásil poslanec Jan Zahradník, poté poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Děkuji panu předsedovi Michálkovi za nabídku vystoupit také v jeho bloku, v jeho interpelačním bodu. Také bych chtěl vystoupit k programu pana premiéra. Tíží mě, že si nenajde ve svém diáři, ve svém programu čas na to zúčastnit se písemných interpelací a vyslechnout si naše reakce na jeho odpovědi. Chápu, že on považuje za vyřízenou věc, když uloží svým úředníkům, aby na písemnou interpelaci odpověděli, a tím to pro něj končí. Dál asi už jej nezajímá ani ta samá odpověď a ani vlastně, jak je vidět, ani naše reakce na to.

Já jsem svoji písemnou interpelaci nazval Energetická bezpečnost České republiky a energetická soběstačnost. A myslím si, že v tomto ohledu máme s panem premiérem společné názory, že jsme v souladu, že on se v tomto směru také vyjadřuje s určitými obavami, co by mohla přinést ta současná, velmi silná zelená vlna, která prochází Evropou. Vyjádřil se, už jsem to tady minule říkal, v jednom ze svých rozhovorů, že se nenechá strhnout k fanatickým zeleným opatřením, která by ohrožovala náš průmysl. Řekl, že se radši bude soudit a bude se dohadovat s Evropskou komisí o sankcích.

Já jsem se právě po analýze těch jeho odpovědí, nebo odpovědí jeho úředníků, dověděl, že oni vlastně úplně s tím nejsou zajedno. Že oni tento názor nesdílejí, protože ta odpověď, kterou mu připravili, to byla odpověď, která byla naopak ryze v kontextu těch všech možných zelených klimatických energetických opatření. Já jsem spolu se svými spolupracovníky ty jeho odpovědi podrobil rozboru a zjistili jsme, že celá řada věcí, které by pan premiér potom možná mohl použít při formulování těch svých stížností nebo žalob, které by měl směřovat na Evropskou komisí, pokud tedy je jeho slova možno myslet vážně... Myslím si, že ti jeho úředníci úplně dobrou práci neodvedli.

Pan premiér se rád vyjadřuje o tom solárním tunelu, o bilionu korun, který postupně bude zkonsumován v tom solárním tunelu. Tady se možno obávat toho, že budeme-li následovat všechna ta opatření, ať už uhlíkovou neutralitu do roku 2050, nebo možná ještě i dříve, nebo budeme-li chtít zvýšit podíl obnovitelných zdrojů na naší energetické výkonnosti na 22 % během příštích 10 let, tak to může znamenat významné problémy. A významné problémy ekonomické. Tam dokonce je možno dojít k odhadu dvou až tří bilionu korun, což tedy pak byl tunel, který skutečně byl tunelem obrovským.

Proto bych se chtěl obrátit na své kolegy, poslance a poslankyně za hnutí ANO, zejména na ty, kteří se odváží přistoupit k panu premiérovi a oslovit jej se svým názorem, aby ho požádali, nebo mu možná poradili, že by se přece jenom těch reakcí na písemné interpelace měl zúčastňovat. Nevím, proč se toho obává, zřejmě nechce slyšet nějakou kritiku. Ale pokud je politikem, a navíc politikem v takto vysoké pozici, tak by měl mít v sobě sílu třeba i trošku té kritiky strpět. Kolegyně, kolegové, prosím, toto vzkazte svému šéfovi, zdali by si čas na účast ve Sněmovně někdy

v budoucnosti, myslím tedy ne během příštího roku, ale během nějakých dalších týdnů, laskavě našel. Děkuji vám za to.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Ferjenčík do rozpravy.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přiznám se, že mě velmi zklamalo, že odešel pan ministr Havlíček, což je současně vicepremiér. Předpokládal jsem, že tady zastupuje pana premiéra vzhledem k tomu, že poslanci hnutí ANO na minulém jednání odhlasovali, že se touto interpelací chtějí zabývat i bez přítomnosti pana premiéra. To bylo rozhodnutí především tady poslanců hnutí ANO, v důsledku čehož se nyní ptáme. A následně jiný přítomný zástupce hnutí ANO ve vládě, co tu dnes na začátku schůze byl, odejde. Tak bych se chtěl zeptat pana ministra Petříčka, jestli bude odpovídat on na ty naše otázky na program pana Babiše, jestli jako zástupce vlády tady sedí proto, aby nám odpovídal, nebo tu sedí jenom z nějakého formálního důvodu, aby se nepřerušila schůze, což by mi přišlo trochu nedůstojné, když tedy vládní poslanci včetně některých poslanců ČSSD rozhodli o tom, že tato interpelace se bude projednávat i bez přítomnosti pana premiéra.

Každopádně k tomu programu. Mě by především zajímalo, jaké pokroky dělá pan premiér Andrej Babiš v tom, aby naši lidé nepřišli o těch 2 tisíce miliard z lithia. Kdy konečně tedy můžeme očekávat první finance z lithia. Je to téma, na kterém pan premiér vyhrál volby. Myslím, že i pan Petříček jako sociální demokrat o tom něco ví, že to skutečně tehdy hýbalo politikou. Ostatně na těch billboardech stálo: Nenechám ČSSD ukrást lithium stejně jako OKD. Tak v tom OKD, tam jsme se trochu posunuli, tam dneska komise pro OKD bude prezentovat svoje záměry, nicméně to lithium, které tedy také ČSSD nechtěl nechat ukrást, tak se přiznám, že od voleb od pana premiéra nemám žádné zprávy, kam se to hýbe a kdy těch 2 tisíce miliard korun můžeme očekávat. Protože 2 tisíce miliard, to by nám vyřešilo důchodový systém zhruba na 20 let. Takže doufám, že naši lidé o ty peníze skutečně nepřijdou, že pan premiér nelhal. To by si snad nedovolil, lhát občanům v předvolební kampani. A jak tedy na tom pracuje, jak se to v tom jeho programu promítá. Kdyby aspoň pan Petříček za ČSSD se mohl vyjádřit, jestli se to nechystají ukrást oni, že to by bylo nešťastné, protože jsou s tím teď ve vládě.

Prosím o odpovědi na tohle. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Pan předseda Bartoš. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych se také chtěl připojit k otázkám programu a zejména priorit, které nám jsou panem premiérem, který zde opět není, prezentovány.

V současné době se vede velká debata o původní vládní návrh rekodifikace stavebního řízení, který pro paní ministryni Dostálovou připravila Hospodářská

komora. Já bych se chtěl i ptát pana premiéra, kdyby chodil na interpelace, jak to tedy ve skutečnosti je, protože ministerstvo jako celek hovoří o tom, že věc s nimi vlastně není ani diskutována, že probíhá debata mezi Hospodářskou komorou a ministerstvem o vypořádání připomínek. Ty připomínky k vládnímu návrhu zákona vypořádává Hospodářská komora. To mi přijde velmi zvláštní. Ale zejména se mi jeví, že pan premiér jaksi přebral iniciativu, ostatně jak to dělá v celé řadě věcí, a Ministerstvo pro místní rozvoj, od kterého má tento zákon pocházet, už to vůbec neřídí.

Byli jsme svědky jistého dialogu, který zahájila Poslanecká sněmovna. A já jsem rád, že se poslanci angažují v pracovních skupinách, kdy se pracovní skupina, která se zabývala digitální technickou mapou, která má zrychlit stavební řízení, sešla se zástupci ministerstva i tedy s panem premiérem, a jak je vidět, pan premiér není spokojen s tím, jakým způsobem se ubírá rekodifikace stavebního práva.

Já jsem v knížce toho programu hnutí ANO četl o těch chytrých městech, tam města budou s námi mluvit a měnit budovy teplotu, a myslím jsem si, že jedna z priorit je i výstavba, je dostupné bydlení, je zefektivnění stavebního řízení.

Když tedy pan premiér iniciativně do této věci zasahuje a Ministerstvo pro místní rozvoj už evidentně je pouze překážkou mezi Hospodářskou komorou a firmami, jejichž zájem je stavět nehledě na zákony, probíhá zde dialog Andrej Babiš, premiér České republiky, a Hospodářská komora v této věci, jak budeme dále postupovat? Jestli stavební zákon, který má rušit ty stavební úřady, které jsou v regionech, a chce je přesouvat do nějakého centrálního úřadu, což je hodnoceno všemi jako naprostý nesmysl, který spadne pod stůl, nebo budeme připravovat nový stavební zákon, třeba ve spolupráci s tou pracovní skupinou pod výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je tedy politickým partnerem přípravy tohoto zákona, pokud to v danou chvíli není Ministerstvo pro místní rozvoj? Na koho se mají poslanci obracet?

Já bych tyto odpovědi potřeboval vědět od pana premiéra, protože vize chytrých měst má jeden předpoklad, že ty chytré domy, že ty infrastrukturní stavby i v rámci města, které jsou podmínkou rozvoje aglomerací, budeme stavět.

Máme-li zrychlit stavební řízení, připadá mi, že aktivita, kterou v tuto chvíli přebírá premiér od Ministerstva pro místní rozvoj, k tomuto nevede. Musím říci, že jediný zásadní krok ve věci zrychlení stavebního řízení učinila Sněmovna skrze svoji aktivitu k digitální technické mapě, kde místo pana premiéra vlastně plní jeho sen, protože vyjednala podporu v Poslanecké sněmovně i s ministerstvy a aspoň budeme mít v následujících letech ten digitální základ. V této věci se neděje nic.

Byl bych velmi rád, kdyby pan premiér chodil na ty interpelace, protože to vypadá, že on vede prakticky každou skupinu, která se týká nějaké větší změny, i když podle mého názoru tomu tak není, a mohl by poslancům na to odpovědět. Tuto možnost bohužel nemáme. Když se dívám na statistiky návštěvnosti Sněmovny panem premiérem v minulém roce jak na písemné, tak na ústní interpelace, tak je skutečně žalostná. A dopisovat si ve strohých dopisech s náměstkou či s úředníky ministerstva skutečně není postačující pro to, abychom se v důležitých věcech, jako je urychlení stavebního řízení, posouvali dál. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Richterová do rozpravy.

Poslankyně Olga Richterová: Tady doposud zaznívala taková relativně klidná slova o chození a nechození do práce, o tom, ať pan předseda vlády je schopen osobně čelit kritice, nepřijemným dotazům, ať je zodpovídá. Ale ještě tady nepadlo, že jde o naprostou neúctu vůči tomu zhruba 1 700 000 voličů, kteří zvolili opoziční strany, je to neskutečné číslo, když si to domyslíte, a tito voliči nemají šanci, aby se jejich volení zástupci dotazovali. Jenom připomenu, že Piráty volilo 546 000 lidí, ODS 572 000 lidí, a tyhle statisíce lidí si musíme představit za nepřítomností pana předsedy vlády na interpelacích. Není to jen nějaké číslo. No, tak 24krát byly písemné interpelace, dorazil třikrát. Není to valné, pravda, třikrát z 24 příležitostí, kdy se měli poslanci dotazovat a nebylo, kdo by jim odpovídal. Z těch mnoha set tisíc voličů, kteří našimi ústy nedostávají odpovědi na své otázky.

A já řeknu příklad takové otázky, kterou jsem dostala písemně, jsem hrubě nespokojená s odpovědí a nemám šanci se dozvědět konkrétní reakci pana premiéra. Je to něco, na co se mě ptají lidé ve třetím stupni invalidního důchodu. Skutečně ti, na kterých se, myslím, naprostá většina z nás tady ve Sněmovně a naprostá obyvatel naší země shodne, že na ně stát musí zejména myslet, musí na ně brát ohled a brát je v potaz. Jenže –

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, dovolím si vás na chvíli přerušit, respektuji, že téma je široké, vaše interpelace k tomuto bodu je na řadě, myslím, o tři interpelace dále. Prosím vás, držte se tématu programu. Děkuji.

Poslankyně Olga Richterová: Já se jen chci vrátit k tomu, že tady máme legitimní dotazy, které trápí nejrůznější skupiny lidí, našimi ústy jsou vznášeny, a není možné se dozvědět odpověď, protože všechny tyhle statisíce až miliony občanů jsou panem předsedou vlády ignorovány tím, že nechodí na tuto jedinou možnost se v dostatečném časovém prostoru dostat na důležitá témata. (Potlesk poslanců pirátské strany.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem chtěl jenom připomenout, že neprobíráme pouze tu interpelaci, ale i odpověď pana premiéra. A odpověď pana premiéra na naši interpelaci byla, že pracuje od rána do večera. Součástí toho by mělo být, že i navštěvuje jednání Poslanecké sněmovny, kde má odpovídat na dotazy poslanců. Takže pokud si paní poslankyně stěžuje na to, že ta odpověď je nedostatečná, když z 24 případů přišel jenom třikrát, tak to samozřejmě naprosto souvisí s tou jeho odpovědí, že pracuje od rána do večera, ale ne tady v Poslanecké sněmovně. Premiér státu je přece politik, takže musí chodit do Poslanecké sněmovny. Ve vyspělých

demokraciích bývá standardem, když premiér pohrdá Poslaneckou sněmovnou a nechodí tam, tak i jeho vlastní poslanci, aby si zachovali tvář, jsou součástí poslanecké sněmovny, trvají na tom, aby začal chodit do poslanecké sněmovny a nepohrdal jí, protože v podstatě ukazuje to pohrdání i jim. Takže proto v těch vyspělých demokraciích, ve Velké Británii apod., se nemůže stát to, že by se rozhodl předseda vlády, že přestane chodit na interpelace. To přesně se stalo tady u nás v České republice. Masivní absolutní ignorace pracovních povinností předsedy vlády k Poslanecké sněmovně. (Potlesk poslanců pirátské strany.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo do rozpravy k tomuto bodu. Paní poslankyně Richterová. Omlouvám se, faktická poznámka – paní poslankyně Procházková.

Poslankyně Věra Procházková: Omlouvám se, že jsem přerušila vystoupení svých pirátských kolegů. Ale jak to tak poslouchám, mám takový pocit, že by mí ctění kolegové z pirátské strany dovedli řídit tento stát tedy výborně. Během několika měsíců by všechno napravili a bylo by to fakt skvělé. (Potlesk z lavic Pirátů. Pobavení v lavicích ANO.) Skoro vám to věřím, ale bohužel se dívám na tu Prahu, kde už vládnete nějaký ten měsíc, a fakt se to nedaří. Fakt se to nedaří! Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan místopředseda Píkal.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Chtěl bych poděkovat paní poslankyni Procházkové, že vystoupila. A nemusí se nám rozhodně omlouvat, protože rozprava je přece obecně určena právě k tomu, abychom se tady bavili všichni, ne aby to byly monology. Takže myslím, že rozprava má sloužit k tomu, abychom ta témata probrali, v tomto případě abychom probrali to, že pan premiér nechodí na interpelace, nechodí do Sněmovny, které má být zodpovědný, a přitom se jí nezodpovídá. To je myslím tématem této interpelace. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Ivan Bartoš dnes od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Faktická poznámka – pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Chtěl bych poděkovat své velmi vážené kolegyni Procházkové, že se tady chopila role vystoupení v rozpravě za vládu, protože je v podstatě jediná, kdo tady za vládu byl schopen vystoupit. Pan ministr (Petříček, jediný přítomný z vlády) tady sedí asi jenom kvůli tomu, aby se to jednání

nepřerušilo. Zatím nás nepoctil svým vystoupením, byť dotazů padlo přibližně dvacet až třicet. A chtěl bych přát paní poslankyni vzhledem k tomu, že je zde jediná, kdo je schopen za vládu zde vystupovat a odpovídat na dotazy, aby její kariéra v hnutí ANO strmě stoupala a aby se dopracovala do té vlády a mohla s námi komunikovat a na otázky odpovídat, když současní členové vlády toho nejsou schopni. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jenom připomínka – na interpelaci může odpovídat pouze interpelovaný. Samozřejmě pan ministr se může zúčastnit rozpravy s přednostním právem, ale nemůže odpovědět na interpelaci. A to je podstatou interpelace.

Další faktická poznámka – pan poslanec Ondráček, poté pan poslanec Pražák. Už se nám ta diskuse šíří.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Já bych promluvil k jedinému přítomnému panu ministrovi. Pane ministře, prosím vás, jestli máte nějakou práci a potřebujete ji dělat, klidně běžte. Já tady čekám taky na vás. Stejně na nás teď nedojde. Když odejdete, přerušíme schůzi a můžeme se v klidu věnovat nějaké pořádné práci. Děkuji. (Potlesk z různých stran sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Pražák.

Poslanec David Pražák: Dobré dopoledne. Jenom ke kolegům pirátům. Já nevím, o co jim tady teď jde. Před 15 minutami, nebo kdy, tady byla písemná interpelace pana kolegy Profanta, který je řádně omluven. Čekal na něj pan ministr Havlíček, který nemohl tím pádem vystoupit. Obráceně zase – pan premiér je taky řádně omluven. Tak já nevím, co tady řešíte. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Lipavský stáhl svoji faktickou poznámku. Objevila se nová – pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Zprvė fakticky. Pan poslanec Polanský tu nebyl – myslím, že jste si spletl jméno poslance – protože byl na komisi pro kontrolu GIBS, takže měl přímo pracovní povinnosti ve Sněmovně. Každopádně pan Havlíček mohl odpovědět s přednostním právem, o což ho požádal pan předseda Michálek. A pan Havlíček se místo toho zvedl a odešel. Takže taková byla realita.

Každopádně já jsem nevěděl o tom, že pan Ondráček tu čeká na odpověď na svou interpelaci. Samozřejmě mi přijde nevhodné, abychom blokovali interpelace na ministry, kteří jsou přítomni. Proto navrhuji přerušit tuto interpelaci do dalších písemných interpelací. Současně prosím o odhlášení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zaznamenal jsem návrh na přerušení. Právě jsem vás odhlásil. Poprosím vás o opětovné přihlášení. (V sále je málo poslanců.) Přivolal jsem kolegy z předsálí, v případě, že tam nějací jsou. (Několik poslanců přichází do sálu.) Jsou a už jdou. (Po chvíli s úsměvem:) Poslanci došli. Ti, kteří mohli, došli.

Budeme hlasovat o přerušení projednávání odpovědi na písemnou interpelaci na pana premiéra Andreje Babiše do konání příštích písemných interpelací.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přihlášeno 77, pro 40, proti 2. Návrh byl přijat. Přerušuji tuto interpelaci do příštích písemných interpelací.

Budeme pokračovat interpelací na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslankyně Olgy Richterové ve věci slev na jízdném pro invalidní důchodce. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 707. Zahajuji rozpravu. Prosím paní poslankyni, aby uvedla svoji interpelaci.

Poslankyně Olga Richterová: Objasním, o co v té interpelaci jde, ale současně opravdu nechápu, když máme jednou za sněmovní týden dvě hodiny písemných interpelací na pana předsedu vlády, což při maximálně třech sněmovních týdnech činí maximálně šest hodin, že sem pan předseda vlády nechodí. A co mám tedy odpovídat lidem, kteří se ptají proč, když mají invalidní důchod třetího stupně, plný invalidní důchod – co s tím, že pokud nemají takzvaný průkaz ZTP, pokud nejsou držiteli tohoto průkazu, tak nemají nárok na slevy, ačkoli jsou to plní invalidé? To je naprosto nepochopitelné. A tihle lidé se na mě obracejí s tím, že je to pro ně naprosto nepochopitelné, že se právě zdražily ceny jízdenek, kvůli zavedeným slevám se zdražily ceny jízdenek, takže pro ně se zhoršila možnost cestování, když nemají nárok na ty slevy. A ano, samozřejmě to souvisí s tím, jak ne úplně dobře jsou u nás udělovány ty průkazky ZTP, není to úplně ideální, a že veškeré slevy, které jsou podstatné, jsou pak na ně navázány.

Ale má to světlou stránku. Třeba Slovensko to umí. Na Slovensku lidé s invalidním důchodem slevy na jízdné mají. Stejně tak u nás měli tito lidé s invalidním důchodem třetího stupně, předtím se tomu říkalo plný invalidní důchod, do roku 2011 také stejné slevy na železnici jako starobní důchodci.

Čili jsem se chtěla pana předsedy vlády podrobně ptát, proč mi není schopen dát jakoukoli konkrétní odpověď na to, proč se neinspiruje Slovenskem, proč si neudělal analýzu v rámci vládního rozhodnutí toho, že třeba u léků, u limitu doplatku na léky je právě u lidí s invalidním důchodem třetího stupně ten limit snížený, takže jsou uznáni jako ohrožená skupina osob, mají touto vládou snížený limit na doplatek na léky, ale absolutně nemají nárok na slevy na jízdném, když nemají průkazku ZTP. Ptám se na to už několik měsíců. Ti lidé se na to ptají od okamžiku zavedení těch takzvaných plošných slev, které ale žádnými plošnými slevami nejsou.

A potom pan premiér není schopen na dvě hodiny týdně během jednání Sněmovny sem dojít a odpovědět mi, proč v té tzv. odpovědi není jediné konkrétní

vyjádření, jediný konkrétní údaj, kdy se tomu budou věnovat, kdo se tomu bude věnovat a jestli to náhodou tak nějak jenom nehodlá vymlčet a vyčekat.

Takže navrhuji přerušení do přítomnosti pana předsedy vlády a zároveň opravdu netuším, proč těmto – nemáme přesná čísla, ale jsou to jistě desítky tisíc lidí – proč tímto způsobem jim tato vláda nehodlá žádným způsobem vyjít vstříc a řešit jejich situaci. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně, rád by reagoval s přednostním právem pan místopředseda, tak se ptám, zda je to v pořádku, a pak bychom hlasovali o přerušení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo, já budu stručný. Poslouchal jsem první část debaty a teď poslouchám interpelaci paní kolegyně s tím, že mluví o systému a nesystémovosti. Tak v tom případě nechápu, co je systémového na tom, že interpeluje předsedu vlády, když se ptá na věci, které má ve svém resortu úplně jiný ministr. Jestli to je cíl pirátů, aby zabránili všem ostatním poslancům, aby mohli využít svého práva interpelace a museli tady čekat, než se páni piráti vypovídají vůči nepřítomnému premiérovi, tak se na mě nezlobte, znehodnocujete článek 53 Ústavy České republiky svým nechutným předváděním se v této Sněmovně! Já to nemůžu poslouchat! To je opravdu nechutné! Tak víte, jak to je, tak se ptejte těch, kteří jsou za to odpovědní. Jestli pana ministra zahraničí, který je přítomen a čeká na to, že odpoví na písemnou interpelaci jiného poslance. Vy tady nejste jediní! I ostatní poslanci mají své voliče a mají právo se ptát! Tak se ptejte těch, kteří za to ve vládě odpovídají! (Potlesk hlavně z levé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. Nechal bych proběhnout faktické poznámky, nebo chcete hlasovat o přerušení, paní poslankyně? Chcete hlasovat hned, nebo necháme faktické? Takže necháme proběhnout faktické poznámky a poté budeme hlasovat o přerušení bodu. V tom případě první pan poslanec Bartoš, poté pan poslanec Lipavský, poté paní poslankyně Richterová.

Poslanec Ivan Bartoš: Chtěl bych tady prostřednictvím pana předsedajícího jenom poprosit pana místopředsedu Poslanecké sněmovny, předsedu KSČM Filipa, aby vystoupení poslanců, které bylo věcné, nehodnotil způsobem, jaký zde předvedl. (Hovoří velmi důrazně.) Nevím, co na dotazu Olgy Richterové ve věci, která se týká handicapovaných lidí a slev na jízděném, bylo nechutné. Jak zneužila svůj čas nebo váš čas, jak vy jste zde řekl. Sám premiér si bere otěže, vyjadřuje se ke všem věcem, prezentuje, že on zařídil, on pan Andrej Babiš zařídil důchodcům, seniorům a studentům slevy na jízděném. Takže pokud Olga Richterová vystupuje k věci, nechte ji demokraticky si zvolit, koho interpeluje v této věci. Premiér si tento úspěch, v uvozovkách, tento tunel reálně nazývaný, sám vymyslel, takže prosím vás

nehodnoťte emotivně a sprostě vystoupení vašich kolegů! Já se také nevyjadřuji k tomu, když něco říkáte, s čím nesouhlasím, tak, že bych shazoval celé vaše vystoupení a používal k tomu ještě nějaké emotivní, možná i často hanlivá vystoupení. A mohl bych vzhledem k věcem, které zde od vašich poslanců zaznívají. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktických poznámek přibýlo. V obecné rovině žádám všechny, abychom se snažili udržet nějakou úroveň faktických poznámek. Pan poslanec Lipavský, připraví se paní poslankyně Richterová, poté pan poslanec Plzák.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, to, co teď předvedl místopředseda Poslanecké sněmovny, je naprostý vrchol demagogie! Protože jestli tady někdo pohrdá jednacím řádem a Ústavou, tak je to premiér vlády České republiky, který vládne i s vaší podporou, pane místopředsedo Filipe skrze předsedajícího, který se sem nedostavil a neodpovídá na ty dotazy! A samozřejmě je naprosto relevantní se ptát pana premiéra na každou otázku, protože on je předsedou té vlády, on za to nese ve výsledku odpovědnost. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Ještě jedno faktické zpřesnění doplnění. Slevy na jízdě jdou plně za rozhodnutím pana předsedy vlády. Proto je to téma, kde je to zase na jeho rozhodnutí, jak bude rozšířena ta skupina osob. On se k tomu nevyjádřil v odpovědi, přitom ti lidé se ho tázali, zdokumentovaně, už mnohokrát. Existuje i přímo video, kde se ho na veřejné akci, kde jel vlakem a mohli se ho ptát přímo na toto lidé s invalidním důchodem, ptají. Takže tady je mnoho měsíců snah, kdy nebyla žádná konkrétní odpověď. A na to konto já jsem si tady asi z pohledu některých dovolila upozornit, že jde o objektivní velký problém. Že ty slevy jsou jen zdánlivě plošné a že to je zodpovědnost pana premiéra, aby toto dořešil. Čili tolik zpřesnění za mě. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Plzák. Nebo je to omyl v přihlášení? Pan poslanec Plzák se hlásil.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, dobré dopoledne. Já jenom k panu kolegovi Bartošovi, prostřednictvím pana předsedajícího: Nemusíte na nás tolik křičet. Ono je to opravdu, překřičíte i sluchátka, která mám v uších. (Smích zleva.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a reaguji svou faktickou poznámkou na vystoupení místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa.

Pane místopředsedo prostřednictvím pana předsedajícího, Ústava České republiky, na kterou se odvoláváte, dává speciální pravomoci a výsadní postavení předsedovi vlády České republiky ve věci organizace vlády. A výslovně se v ní konstatuje, že předseda vlády organizuje činnost vlády a vystupuje jejím jménem. To mu také dává speciální pravomoci. To znamená, že je naprosto v pořádku, jestli se poslanci obracejí s jakýmkoli dotazem týkajícím se činnosti vlády na předsedu vlády. Nemusejí se obracet na jednotlivé ministry. Obracejí se na předsedu vlády, který jedná jejím jménem. Je to logické a myslím, že v tomto směru není potřebné, a dokonce ani možné, ani přípustné poslance napomínat. Jednají naprosto v souladu s Ústavou, s ústavním pořádkem České republiky a s logikou politického systému České republiky. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, tak ono jde o to, že pan premiér teď ráno byl v Litvínově na hokeji nebo co, tak asi tady být nemůže. Takže to je vidět, co jsou jeho priority.

A druhá věc je, co se týká toho, o čem se tady bavíme. Samozřejmě to tak je, že premiér zodpovídá za celou vládu, on ji organizuje, on je zodpovědný za to, že nám tady všichni propadlo mnoho zákonů, protože není schopen si řídit vládu tak, aby tady byli buď ministři, nebo členové vlády, anebo aby se dostalo písemného pověření. To je také jeho zodpovědnost.

A pokud se mohu zastat pana předsedy Bartoše, tak jsem přesvědčen, že on je pouze řečník, který dokáže hovořit srozumitelně a dostatečně nahlas, což se ne každému daří. A druhá věc. Pokud tady někdo křičí, tak jsou to jiní. A budu rád, když pan kolega Plzák prostřednictvím pana předsedajícího bude umravňovat i ty ostatní včetně svého předsedy. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, velmi stručně. Já jsem se nepřišel zastat předsedy vlády, že nepřišel na interpelace. Já jsem se přišel zastat ostatních kolegů, kteří mají stejné právo – také mít otázku odpovězenou na tu písemnou interpelaci. To, co se tady předvádí, předváděli svého času republikáni v letech 1996 až 1998. Občané to odměnili tím, že je v roce 1998 už do Poslanecké sněmovny ne zvolili. A od té doby máme jedinou věc, že v ústních interpelacích musíme losovat, aby se na ty ostatní dostalo. Ale u písemných interpelací opravdu losovat zatím nemůžeme. Nebo budeme muset změnit jednací

řád, aby měl každý stejné právo. Ne že si tady jeden klub dá 22 písemných interpelací na stejné téma. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, faktická poznámka. Přečtu ještě omluvu. Omlouvá se nám poslanec Václav Votava z dnešního jednání z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Dvě faktické k panu místopředsedovi Filipovi. Za prvé, reagovat ve chvíli, kdy kolegyně Richterová navrhla přerušení té své interpelace, že tady ostatní blokujeme, mi přijde úplně mimo mísu. Za druhé, my se u těch našich 22 interpelací chystáme navrhnout sloučenou rozpravu, abychom nic neblokovali. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní a pánové, budeme pokračovat. Pokud jde o sloučenou rozpravu, to je návrh, který padl až poté, kdy bylo navrženo přerušení, budeme tedy hlasovat v pořadí tak, jak jednotlivé procedurální návrhy byly předloženy. Tedy nejdříve návrh na přerušení této interpelace.

S přednostním právem pan poslanec Michálek. Pane předsedo, ještě než vám udělím slovo, konstatuji omluvu pana ministra školství Roberta Plagy z dnešního a zítřejšího jednání, to znamená, jak na dnešní 30. 1., tak na pátek 31. ledna z pracovních důvodů.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se domnívám, že v té vaší rekapitulaci došlo asi k záměně, protože ten návrh na sloučenou rozpravu se týká interpelací, které podali členové našeho klubu k účasti pana premiéra na písemných interpelacích, nikoliv k této interpelaci. To znamená, předpokládám, že ten návrh na sloučení rozpravy má zaznít v okamžiku, kdy se začne projednávat první z dotčených interpelací. Takže teď budeme hlasovat o tom procedurálním návrhu na přerušení této interpelace a ten další procedurální návrh zazní až v okamžiku, kdy bude otevřen ten příslušný bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Já jsem to tak vnímal, ale bylo to podáno v této interpelaci a nezbývá nic jiného, než abych potom vyzval, až otevřu další interpelaci po přerušení bodu, k tomu, protože tomu tak opravdu je. Tak pokud to nenavrl kolega Ferjenčík, já se s tím procedurálně vypořádám. Nyní tedy ještě s přednostním právem místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já mám za to, že kolega Ferjenčík nic nenavrl, on pouze oznámil, že to navrhne. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tím lépe. Máme jednodušší situaci procedurálně. Nyní tedy je návrh na přerušení interpelace paní poslankyně Olgy Richterové, sněmovní tisk 707. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu na přerušení projednávání tisku 707, interpelace paní Olgy Richterové na předsedu vlády.

Zahájil jsem hlasování 168 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 168. Z přítomných 183 pro 44, proti 2. Návrh byl přijat a interpelace byla přerušena do přítomnosti předsedy vlády.

Máme před sebou další interpelaci, a to interpelaci pana Zdeňka Ondráčka na ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka, který odpověděl na otázku podpory Ministerstva zahraničních věcí pro branné oddíly mládeže. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 708. Zahajuji rozpravu. Vidím přihlášku pana poslance Zdeňka Ondráčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Ještě než začnu, tak mi dovolu, abych poděkoval klubu Pirátů, že navrhli přerušení obou interpelací, a jestli si všimli, tak i s podporou klubu KSČM došlo k přerušení vašich interpelací a umožnili jste, aby došlo na projednání interpelací i těch, kteří jsou za vámi. Takže ještě jednou děkuji tímto za přístup.

A teď k interpelaci jako takové. 11. prosince jsem se obrátil na pana ministra zahraničí v souvislosti se žádostí o poskytnutí informací, které se týkají podpory ze strany Ministerstva zahraničí pro Branné oddíly mládeže, z. s., s tím, že v té době, toho 11. prosince, jsem měl několik informací o činnosti Branných oddílů, prostudoval jsem si jejich webové stránky, popřípadě sociální sítě, a přestože se všechno zdá jako takzvané nevinne hraní si na vojáky, tak mě tam překvapily některé věci, které vzhledem k tomu, že se zabývám i bezpečností České republiky a v současné době, nebo v brzké době budeme projednávat, až bude jednou na schůzi Poslanecké sněmovny přítomen místopředseda vlády a ministr vnitra pan Hamáček, sněmovní tisk číslo 92 a sněmovní tisk číslo 669, což je zbraňová směrnice a zákon o nakládání se zbraněmi.

V této věci, a já myslím, že pokud se někdo podíval na tuto interpelaci, popřípadě si dohledal a četl tam některé věci, jsou zmínky i o Ministerstvu zahraničí a vzhledem k tomu, že z těch sociálních sítí a z toho, co lze dohledat, je zřejmé, že tyto Branné oddíly jezdí cvičit své mladé kadety, brance, do zahraničí, konkrétně na Ukrajinu, tak jsem se dotázal pana ministra, co ví o činnosti těchto Branných oddílů. A pan ministr mi odpověděl – a samozřejmě další odpovědí, a já na takovýto první rozstřel zkusím jenom první otázku a pak uvidím, kam se budeme posouvat dál – velmi, velmi krátce, ale samozřejmě věcně, tak jako já jsem se krátce dotazoval, odpověděl, že Ministerstvo zahraničí nemá žádnou informaci o činnosti BROML, to znamená, těch Branných oddílů mládeže, kromě běžně dostupných informací z otevřených zdrojů a jedné vyhrazené zprávy z roku 2019, kterou obdržely příslušné útvary Ministerstva zahraničních věcí.

Už to trochu úplně není tak, jako že nemá žádnou informaci, když už má jednu informaci, minimálně tu v tom režimu vyhrazené, a já si tedy, ještě než se přesuneme dál, podle toho uvidíme, jak budu dál pana ministra v této věci trápit, zeptám, kdo byl autorem té vyhrazené zprávy a zda adresátem bylo pouze Ministerstvo zahraničních věcí, ty příslušné odbory, anebo zda to bylo adresováno také jiným adresátům, a podle této odpovědi pak se přihlásím do další debaty.

Takže zatím, pokud mohu, požádám o odpověď pana ministra a pak se přihlásím do další diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Pan ministr je připraven na odpověď. Slovo má ministr zahraničních věcí vlády České republiky Tomáš Petříček. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, v reakci na dotaz pana poslance Ondráčka. V písemné odpovědi na vaši interpelaci jsem skutečně poskytl veškeré informace, co má Ministerstvo zahraničních věcí o zapsaném spolku Branné oddíly mládeže. Popravdě řečeno, já jsem se o tomto spolku dozvěděl až na základě vaší interpelace. Do té doby jsem nevěděl, že něco takového existuje. Potom z ověřených zdrojů jsem ověřoval, že se jedná o spolek, který má přibližně 70 členů, a v tomto směru jsem také pouze zjistil, že navštívil Poslaneckou sněmovnu na pozvání členů branného výboru. Takže i v tomto směru je možná, pane poslanče, možné se zeptat detailněji i vašich kolegů z branného výboru, kteří se s těmito mladými lidmi setkali.

Co se týče spolupráce Ministerstva zahraničních věcí s tímto spolkem, tak mohu konstatovat, že na základě ověření veškerých informací s pracovníky ministerstva, včetně i našich ambasad, nemám informaci, že by Ministerstvo zahraničních věcí jakkoliv s tímto zapsaným spolkem spolupracovalo.

Co se týče informace, kterou jsme měli k dispozici, nejedná se o zpravodajské služby, v tomto směru se jedná nicméně o interní materiál, který ale neindikuje nic, co bychom brali vážně. Já jsem i na základě vašich dotazů právě se ptal i našich partnerů ve zpravodajské komunitě, jestli mohou poskytnout informace. Ani ÚZSI, ani Vojenské zpravodajství k tomuto žádné doplňující informace nám nezprostředkovávaly.

Já nevím, jestli aspoň v té první části vaše otázka byla odpovězena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji panu ministrovi. Kolega Ondráček se hlásí dál do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeňk Ondráček: Pane ministře, neodpovídáte mi na tu jednoduchou otázku, na kterou jsem se ptal, kdo byl autorem té vyhrazené písemnosti ani zda bylo více adresátů, ale budu považovat, že to nebyla žádná z tajných služeb, takže to mohlo být něco uvnitř rezortu a tu informaci jste si sami utajili. Vzhledem k tomu, že se jedná o materiál ve stupni utajení vyhrazené, tak ho nebudeme projednávat. Já se

s vámi domluví, že se s tím materiálem asi seznámím, protože jako poslanec předpokládám, že mám možnost se seznámit s materiály, které jsou ve stupni nebo v režimu utajení.

Vy jste začal mluvit o tom branném spolku, v podstatě, co to je zač atd. Dobře, když se o tom chceme bavit, tak se o tom pojďme bavit. Spolek BROML byl založen 11. 4. 2017 jedním zakládajícím členem, přičemž tento spolek podle rejstříku má jednoho člena. Jednoho člena. Vy uvádíte 70. Ano, pokud se podíváte na stránky, tak tam mluví o tom, že shromažďují asi kolem 70 dětí ve věku 10 až 18 let.

Vzhledem k tomu, že se, předpokládám, bude velmi brzy diskutovat o některých věcech, já jsem se vás ptal právě na to z toho důvodu zahraničí, protože vy máte dobré vztahy s Ukrajinou, a pokud já se podívám na ty stránky a vidím tam, že tyto děti ve věku 10 až 18 let jezdí na Ukrajinu a jsou tam cvičeny vojenskými nebo polovojenskými jednotkami, tak mně to nenechává úplně v klidu, protože když se podívám na ten zapsaný spolek, tak je napsáno, kdo jsme, na stránkách, a můžete se to veřejně dočíst. Jsme branné oddíly, jsme dobrovolným, nezávislým a nepolitickým spolkem, jehož posláním a účelem je vzájemný všestranný rozvoj osobnosti dětí, mládeže a dospělých, jejich výchova k aktivnímu občanství, odpovědnosti vůči lidem, společnosti, posilování jejich branného vědomí a budování odpovědnosti za obranu vlasti, příprava pro situace nouzových a krizových stavů. Předmětem činnosti je především celoroční práce s dětmi, mládeží, která probíhá v rámci oddílů se zaměřením na branné a společenské aktivity, jako např. historie, zdravotěda, pobyt ve volné přírodě, sporty, společenská etika. V případě potřeby členové mohou svými znalostmi a prostředky přispět k záchraně osob nebo majetku.

A čím se zabýváme? Taktika: Učíme se vojenskou taktiku, kterou uplatňujeme při airsoftových hrách – airsoftových hrách! – a bojových simulacích. Zbraně, další položka: Zjišťujeme, jak fungují zbraně, tím, že je rozebíráme, a učíme se, jak se zbraněmi bezpečně manipulovat.

Samozřejmě to všechno se líbí a je to bohužel činnost. To myslím potvrzuje i to, že tyto branné spolky přijal bývalý ministr obrany pan Stropnický i paní kolegyně bývalá ministryně Karla Šlechtová. Zmínil jste, že byli přijati zde v Poslanecké sněmovně výborem pro obranu. To máte všechno pravdu a to všechno lze dohledat. Takže ta činnost je asi správná a představíme si ji, a říkáte, o co tomu poslanci jde, vždyť to je přece v pořádku. Děti se neflákají doma u počítače, nehrají si s telefonem a konečně něco také dělají. Běhají někde v maskáčích po lese, zdokonalují se fyzicky atd.

Ano. Určitě bych to podporoval, bylo by to výborné, kdyby tam nebylo to, co tam tedy zveřejňují na těch stránkách, a to je to, co mi na tom vadí. Ty děti jezdí do zahraničí, anebo možná i v ČR, ve věku 10 až 18 let a střílejí nejenom z krátkých zbraní, teď myslím ostré střelby, ne airsoftové, ale střílejí také z dlouhých zbraní, z pušek, střílejí také z poloautomatických zbraní, jako jsou kalašnikovky, špaginy, ale jsou také fotografie, kde jsou minometné granáty nebo granátomety. A já se nedomnívám, že děti ve věku 10 až 18 let by měly asi takto fungovat. Když se podíváte na jejich činnosti, vše je zaměřeno na sportovní fyzickou zátěž, nejčastěji

box, a já se trochu obávám, kam to bude směřovat, protože nechápu, proč ty výcviky jsou dělány v zahraničí. Já si myslím, že i v ČR by se našli lidé, kteří by byli schopni se těmto dětem věnovat.

Vzhledem k tomu, když se podívám na ty stránky z roku 2017, tak všechny děti mají na sobě maskovací mundúry Bundeswehru, německé armády. Můžeme říct, je to levně dostupné, tak proč to nekoupit. Všechny děti mají stejné sportovní i jiné společné prvky, samozřejmě mají i maskáče české armády, ale pokud se podíváte – a pane ministře, podívejte se i vy, a já to říkám i kolegům, kteří za výbor pro obranu přijímali tyto kolegy, nebo tyto mladé brance, nebo kadety zde v Poslanecké sněmovně a udělovali jim ta hodnostní označení, povyšovali je tady, což lze z těch videí a fotografií vidět, tak ten jejich jediný vlastně velitel, který tam vystupuje jako zakladatel těch BROMLŮ, také nosí ukrajinské insignie na uniformě. Je to vidět jak na všech akcích, které se pořádají ať zde v ČR, nebo se pohybuje po městě, tak i zde v Poslanecké sněmovně.

Pokud se podíváte na ta další videa, která tam jsou, tak mají napsáno, že zakládají také zvláštní organizační jednotky, nazývají to ZVOJ, jejichž účelem je hlubší rozvoj taktických, zdravotnických a topografických dovedností. Členové této jednotky jsou vystaveni vyššímu psychickému tlaku, proto se jedná o výběrovou jednotku, a ti zájemci musejí plnit vyšší fyzické zkušenosti, ke kterým dochází podle tabulek army testů. A následně nato získávají tzv. červený bareť. V souvislosti s tím tyto děti odjíždějí do zahraničí, zase na tu Ukrajinu, kde absolvuji parašutistický výcvik na letišti řekněme v Černihivské oblasti. A zase podle rukávových nášivek lidí, kteří se toho účastní, jsou tam vojáci ukrajinské armády nebo polovojské jednotky ukrajinské armády a české děti ve věku 10 až 18 let.

Já předpokládám, že někdo to musí financovat, takovouto činnost, protože pokud máte mít pro 70 dětí uniformy, máte pro ně mít teplákové soupravy, trička, čepice, zaplatit cestu do zahraničí, zaplatit parašutistický výcvik, střelby z automatických i poloautomatických zbraní, tak to určitě není zadarmo. A překvapuje mě, že Ministerstvo zahraničí o těchto věcech nic neví, ani to, že sem zřejmě do České republiky jezdí také na výcvik státní příslušníci Ukrajinské republiky, možná bývalí vojáci ATO – Antiteroristické operace, jak vy nazýváte, a mně tyto věci nenechávají, pane ministře v klidu.

Já z těch prvotních informací, a když si to dohledáte, tak oni dneska dementují některé věci, že si hráli na určitou hru, řekněme zpravodajskou a jinou, a že vaše jméno, resp. vaše ministerstvo do té hry zapojili tak jako do té hry, která tam probíhá. Je to dohledatelné na jejich sociálním profilu. Já bych byl velmi rád, kdyby Ministerstvo zahraničí asi tyto věci nenechávalo bez povšimnutí.

Já určitě požádám některé bezpečnostní složky, aby se tímto zabývaly, protože ono zlomit, nebo resp. vychovat dítě ke střelbě a k určité bojové připravenosti může vypadat jako velmi dobré, že to dítě bude připraveno pro službu v armádě nebo bezpečnostních sborech. Mnohé maminky tomu možná tleskají, že konečně se našel nějaký statečný muž, který zajišťuje, že se to dítě nevláká doma u počítače a že je někde v lese, popřípadě si tam hraje s tou airsoftovou pistolí. Ale víte, ona také zde na

sociálních sítích kolují videa těch malých arabských, chcete-li muslimských dětí, které už v osmi deseti letech, což je ten věk lehké ovladatelnosti, střelíjí z krátkých zbraní, popřípadě poté střelíjí proti živým terčům, a někteří dokonce uřezávají hlavy. A já bych byl nerad, aby české děti byly vychovávány k nějakému násilí v tomto směru – nemám nic proti fyzické připravenosti – k nějakému násilí v tomto směru, protože pokud by pak šly sloužit do Armády České republiky nebo do jiného bezpečnostního sboru, a myslím, že už jsme i ve své historii nedávno měli takový příklad, že jeden z vojáků měl na své vojenské výstroji a výstrojních součástkách znaky, které jsou nepovolené, nebo jsou resp. spojené s tím nejhorším obdobím minulého století, to znamená s druhou světovou válkou a nacismem.

A já vím, že náš postoj se diametrálně liší, co se týká pohledu Ukrajiny. Pro mě Ukrajina je polofašistický stát. A pokud jsem se nedávno dočetl – a je to asi dva dny, tři dny zpátky, možná mně to potvrdíte, možná vyvrátíte, že to pravda není – Velká Británie zakázala ukrajinský trojzubec a zařadila ho mezi loga, nebo řečneme ta označení, která jsou na území Velké Británie zakázána, a pokud by tam někdo takový přijel a měl vytetováno, což tito muži nejčastěji dělají, tak nemá oprávnění vstupu na území Velké Británie.

Takže já se domnívám, že pokud chce někde z našich ministerstev – a já se domnívám, že to platí některé z našich ministerstev, a jak jsem včera mluvil i s paní kolegyní Karlou Šlechtovou, tak říkala, že asi nějaké dotace z Ministerstva obrany tam byly. Tak já si budu teď žádat o rozklíčování, kdo to platí, k čemu ty peníze jsou vynaloženy. Protože řada z vás se možná věnujete nějaké práci s mládeží. A ono sehnat pro činnost, práce dětí a mládeže dotaci ve výši jednotek tisíc korun, popřípadě desítek tisíc korun na opravu nebo fungování nějakého tábora nebo jenom koupit společná trička, abyste mohli uspořádat letní táborový běh, je chození stále v předklonu, ať za starosty, za hejtmány, za radou kraje, abyste vymodlili, vyprosili nějaký příspěvek, pokud nemáte štědrého dotovatele této činnosti, tak abyste vyprosili nějakých pár tisíc.

Tady vidím, že děti mají německé uniformy. Mají české uniformy, kompletní. Mají teplákové soupravy. Mají sportovní oblečení. Mají kompletně všechno. Bílé ponožky zatím nemají. Bílé ponožky zatím nemají. Takže možná nám to přijde úsměvné. Ano, samozřejmě úsměvné to je, kdyby Ministerstvo vnitra tady, řečneme, nevyskakovalo, když to řeknu tímto způsobem, a nezakazovalo domobranu, aspoň tak jak to prohlašovalo v dubnu loňského roku a ještě na podzim loňského roku. Kdyby to zde všechno neprobíhalo a neříkali jsme ne, vy tohleto nesmíte dělat, vy otcové od rodin, kteří jste prošli vojenským výcvikem a jste ve věku pětáctiřet, padesát a více let a už nejste v aktivní službě Armády České republiky nebo bezpečnostního sboru, anebo jenom ti, kteří se považujete za vlastence a sami říkáte, že nechcete některé věci připustit.

Tady na druhé straně vychováváme děti. Bohužel, a já si myslím, že to, co je napsáno v cílech tohoto spolku, neodpovídá tomu, co tento spolek ve skutečnosti vykonává. Protože tam nejde o airsoftové střelby, možná probíhají na území České republiky, a možná právě proto, aby se mohlo střelit z ostrých zbraní, a nechci i říct, že třeba do lidí a někde na jihovýchodě Ukrajiny, tak proto se jezdí do zahraničí. A já

si myslím, že Česká republika – a za Ministerstvo zahraničí k mému politování jste zatím ministr stále vy, tak byste o těchto věcech měl shánět informace, měl zjistit, jestli něco takového opravdu probíhá. Já jsem připraven vám v tom být jakkoli nápomocen. A věřte tomu, že budu dál vyvíjet nějakou činnost k tomu, abych zjistil, jestli to Ministerstvo zahraničí jakoukoli součinnost v té věci neposkytlo, byť dnes se hovoří o tom, že to ministerstvo tu součinnost nevykonává.

Takže tolik zatím za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Jestli pan ministr ještě doplňující odpověď? Ano. Vystoupí pan ministr zahraničí Tomáš Petříček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, váženě poslankyně, vážení poslanci, já mohu skutečně na základě dotazu pana poslance Ondráčka konstatovat pouze, že na základě jeho interpelace ministerstvo ověřovalo, jestli nedocházelo k nějaké materiální či finanční podpoře zapsaného spolku Branné oddělení mládeže. Na základě zjištění, že tomu tak nebylo, jsem panu poslanci odpověděl. A pokud samozřejmě pan poslanec přijde s nějakými odůvodněnými informacemi, že Ministerstvo zahraničních věcí podporuje tento spolek, rád záležitost samozřejmě ještě jednou prošetřím.

Co se týče činnosti tohoto zapsaného spolku, myslím, že Ministerstvo zahraničních věcí není kompetentní komentovat činnost takového spolku. Myslím, že k tomu máme jiné instituce, které by měly dohlížet na to, jestli se respektuje zákon, či nikoli.

Asi bez komentářů přejdu k dlouhodobě známé pozici pana poslance, co se týče Ukrajiny. Nicméně já jsem rád, že se nám podařilo nastavit s Ukrajinou komunikaci, která řeší především praktickou spolupráci. Příští týden proběhne 1. ročník Česko-ukrajinského fóra, kde se budou řešit i některá témata historického charakteru. Já myslím, že je dobré se o tomto bavit, ale že to patří historikům, nikoliv politikům. Co se týče povahy této země, tak já myslím, že je možné se podívat na výsledky voleb a podle toho soudit. Myslím, že Ukrajina není polofašistický stát. A myslím, že v tomto směru i pan poslanec možná by měl stejnou péči, jakou věnuje Ukrajině, věnovat také porušování zákonů ze strany tady českých občanů, kteří se zapojili do bojů na separatistické straně na Donbasu. V tomto směru pan poslanec dlouhodobě nerespektuje nebo nereflexuje jakési oficiální pozice české zahraniční politiky. A myslím, že toto je jádro problému a jádro tohoto dotazu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Ondráček se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak když si o to říkáte, tak já jsem na toto vystupovat nechtěl. Vy kdybyste byl ministr zahraničí, který dělá svou politiku

správně, tak budete dávat informace, které dávat máte. To znamená objektivně, správně, co se děje na obou stranách konfliktu. To, že přiletíte armádním vrtulníkem Ukrajiny do Mariupolu, necháte se dovézt o dvacet kilometrů někam dál, abyste viděl na druhou stranu konfliktu, neznamená, že o tom něco víte.

Mně na rozdíl od vás – já jsem to projel všechno, na ukrajinské straně, na pozvání ukrajinských orgánů, projel jsem to autem, přes blokpasty, kde na mě vyběhli z lesa, nebo těch jejich palpostů mužici, kteří v německých mundúrech – vypadají jak Ali Baba, nebo řekněme prostě loupežníci, zarostlí, špinaví, a mířili na mě samopalem, jenom proto, že jsme prostě na pozvání Ukrajiny jeli monitorovat volby do Mariupolu. Byl jsem tam dvakrát.

Když jsem se vrátil, přivezl jsem tolik materiálu, který jsem předával novinářům. Novináři měli ohromnou radost, protože na tom prvním jednání, když jsme tam byli my s kolegou z polského Sejmu, tak jsme zjistili manipulaci voleb a ty volby se v Mariupolu zrušily. Přivezli jsme materiál, Česká televize měla ohromnou radost, nebo české televize, abych byl konkrétní, ne konkrétně Česká, ale české televize – a když zjistily, že Mariupol není pod kontrolou takzvaných separatistů, ale pod kontrolou Ukrajiny, tak z pozice vyšší moci řekly, že o to zájem nemají.

To, že někam přiletíte vrtulníkem, neznamená, že o tom něco víte. Jestli jste ministr zahraničních věcí a chcete podávat informace objektivní, tak vezměte rozum a odvahu a jeďte se podívat i na tu druhou stranu. Vy jenom papouškujete to, co vám někdo říká někde na tržnici nebo na tržišti. A to prostě není špatně.

Já jako poslanec Parlamentu České republiky, který si vzal tu Ukrajinu, protože jsem tam byl mnohem dřív než vy a o této věci něco vím, a vzhledem k tomu, že ty informace chci mít objektivní, tak jsem prostě byl na obou stranách konfliktu. A nebojím se tam jet i přesto, že mi tam mířili samopalem do očí a že jsem se tam několikrát střetl s Pravým sektorem. Právě v Mariupolu, kde jsem na těch volbách byl.

Ono není takový problém tam jet s ministrem obrany nebo ministrem zahraničí ukrajinské vlády, ale klidně jste tam mohl zařadit to téma. Já, když jste to tady potom zmiňovali, po tom svém návratu, já jsem se těšil, jak vám tady pak budu pět hodin vykládat o tom, jak českými zbraněmi tam zabijíte, nebo necháváme zabíjet, nebo souhlasíme s tím, že se tam zabíjejí ženy, muži i děti. Ten konflikt tam neutichá. Plňte to, co plnit máte, dávejte nám objektivní informace, a pak tam nemusíme nikdo jezdit. Věřte tomu, že já tam budu jezdit do té doby, dokud ten konflikt neutichne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka Vojtěcha Munzara. Ještě než mu udělím slovo, konstatuji došlé omluvy. Z jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová od 10.30 do 13 hodin z pracovních důvodů, je v Senátu jako předkladatelka. Dále Tereza Hyťhová od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů.

Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar s faktickou poznámkou. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych se chtěl tady trochu zastat pana ministra zahraničí nikoliv v té věcné části, o tom nejsem dostatečně informován – ale v tom, jak pan kolega Ondráček vašim prostřednictvím tady pana ministra školí z objektivitu. A to říká člověk, který se pasoval do oficiální delegace České republiky v donbaské separatistické republice. Takže to se mi opravdu nelíbí, takovému školení od člověka, který se pasuje do role delegace a jezdí do těchto republik na Ukrajině, které přispívají k tomu konfliktu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy s přednostním právem pan ministr zahraničí Tomáš Petříček, poté pan Zdeněk Ondráček. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k té objektivitě. Já samozřejmě nečerpám z jedné návštěvy a nepasuji se osobně do role, že bych byl expertem na situaci na Ukrajině. Čerpám z celé řady zdrojů včetně mezinárodních organizací, kterých jsme členy, a to je například i OBSE, která je, myslím, v této záležitosti velmi fundovaně informována i s ohledem na to, že má pozorovací misi v této oblasti. A možná, že kdyby měla přístup i do některých oblastí, které momentálně kontrolují síly, jež nejsou pod kontrolou ukrajinské vlády, tak by ty informace mohly být kompletnější. Nicméně i tak ty informace, které jsou projednávány opakovaně na řadě mezinárodních fór, poukazují na řadu válečných zločinů, kterých se dopustily obě strany. Myslím, že OBSE je v tomto směru velmi objektivní a snaží se přispět k řešení tohoto dlouhodobého konfliktu, což je také zájem české zahraniční politiky. V tomto směru myslím, že objektivita není vybrat si jenom jednu stranu. Objektivita je v tom hledat cestu k řešení konfliktů, které prostě mohou mít i bezpečnostní dopady na Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Lipavského, poté pan poslanec Zdeněk Ondráček s řádnou přihláškou. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji zareagovat na jednu zmínku pana ministra Petříčka, který mluvil o tom, že bude zasedat to Česko-ukrajinské fórum, které se bude věnovat i některým historickým otázkám. A já bych tedy velice přivítal, kdyby se toto fórum věnovalo i stalinistickému hladomoru, který probíhal na Ukrajině mezi lety 1932 až 1933, při kterém se odhaduje, že zahynuly až čtyři miliony lidí. Byl to řízený hladomor z Moskvy. V té souvislosti by bylo skvělé, kdyby Parlament a Poslanecká sněmovna mohly přijmout usnesení, že se jednalo o zločin proti lidskosti a genocidu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosim máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji, pane místopředsedo. Pane ministře, já s vámi plně souhlasím. Plně s vámi souhlasím, protože ano, mluvit o této věci by měl ten, kdo má informace z obou stran konfliktu. Já jsem vám řekl, kolikrát jsem byl na Ukrajině na té části pod ukrajinskou kontrolou. Přilétl jsem několikrát do Dněpropetrovsku, dneska Dnipro, přes Záporoží, do Mariupolu a v této oblasti jsem se pohyboval opakovaně. Opakovaně! Poté jsem byl na té druhé straně konfliktu, kde jsem viděl ty věci. Takže pojďme se domluvit i klidně se zahraničním výborem, že Poslanecká sněmovna vyšle dva, tři, čtyři – mně to je celkem jedno – poslance, kteří se pojedou podívat do té oblasti Doněcka nebo Luhanska, to si klidně vyberte, a udělají tam monitorovací misi. Nevím, čeho se tady stále bojíte. Protože nebudeme první stát, který tam prostě byl. Jezdí tam Němci, jezdí tam Francouzi, jezdí tam Italové, jezdí tam Finové.

Doněcká republika – a to řeknu panu Munzarovi, to není doněcká separatistická republika, to je Doněcká lidová republika, zkuste se někde podívat, možná to vyhledáte na Wikipedii, která se takto nazývá – ano, není nikým uznaná, tak nevím, proč vám tak vadí, nebo komukoliv tak vadí, co tam ten člověk komu dá za jakou poctu. Já jsem si žádné pocty nevyžadoval. Jel jsem tam za lidmi, které tam prostě znám, a přivezl jsem tam humanitární pomoc dětem – a to jsem deklaroval několikrát a ukázal jsem to – dětem z dětských domovů, jejichž rodiče zahynuli v období tohoto pětiletého nesmyslného konfliktu. Vy dodáváte zbraně, já hračky. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Lipavského. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji zareagovat na to, co říkal pan poslanec Ondráček. To asi není tak úplně práce pro pana ministra zahraničí, aby Poslanecká sněmovna vysílala delegace do neuznaných republik, do loutkových států.

Takže my jsme tu vaši cestu na zahraničním výboru řešili, vy to velmi dobře víte, a vydali jsme k tomu poměrně jasné stanovisko, že se od toho distancujeme. A rozhodně poslanci nebo ústavní činitelé České republiky, pokud cestují na Ukrajinu, tak tam mají cestovat se souhlasem a na pozvání ukrajinské vlády. A ta se vyjádřila velice jasně, že prostě si cesty na okupovaná území, tedy na Krym, případně na území, které nemá fakticky pod kontrolou, protože to tam teď kontrolují dva státy pod loutkovým vedením Ruské federace, si prostě nepřejí. A protože uznáváme legitimní ukrajinskou vládu, tak samozřejmě toto musíme respektovat. A možná tu informaci máte a možná ji nemáte – například výbor pro obranu se na Ukrajinu chystá v řádu, tuším, dvou měsíců.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ptáme se pana ministra, jestli mu stačí faktická poznámka, protože jinak jsou dvě faktické poznámky Zdeňka Ondráčka a Pavla Bělobrádka, ale vaši přihlášku jsem viděl nejdříve. Takže také faktická poznámka pana ministra. Máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Já jenom krátce fakticky, vážený pane předsedo. Co se týče skutečně tématu interpelace, mohu jenom konstatovat a zopakovat, že Ministerstvo zahraničních věcí materiálně a finančně Branné oddíly mládeže nepodporovalo. Pokud pan poslanec Ondráček má nějaké důvodné podezření a má konkrétní informace, že k tomu docházelo, rád ještě jednou toto prověřím.

Co se týče objektivity, máme v tom i mezinárodní nástroje, možná, když je tak aktivní, tak by mohl prosadit, aby OBSE mělo přístup i do oblastí, které kontrolují separatisté.

A co se týče delegací Poslanecké sněmovny, rozhodně to není v kompetenci Ministerstva zahraničních věcí, aby diktovalo Poslanecké sněmovně, kam má jezdit, či nikoliv. A v tomto plně respektuji suverenitu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček. Připraví se –

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Ještě k těm hračkám. Možná pan poslanec by mohl požádat také o informace, jakou humanitární pomoc Česká republika poskytuje, včetně rehabilitačních projektů pro děti postižené konfliktem. Takže rozhodně nedodáváme zbraně, dodáváme také humanitární pomoc pro lidi postižené konfliktem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jsem tolerance sama, pane ministře. Nyní faktická poznámka pana poslance Zdeňka Ondráčka, poté pana poslance Bělobrádka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, pane ministře, máme kouzelný český jazyk. Ano, nedodáváme tam jenom zbraně, ale dodáváme tam i hračky. Přestaňte dodávat zbraně a nemusíme tam dodávat rehabilitační pomůcky, protože tam nebudou lidi bez rukou, bez nohou. Ale to je něco jiného.

Pan kolega Lipavský prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem vůbec v tu chvíli nemluvil na pana ministra. Když pan ministr se držel věcného tématu interpelace a nezačal sem tahat jihovýchodní Ukrajinu, tak já jsem o tom tématu vůbec nemluvil. Já jsem s tím tématem nezačal. Když on to vystřelil, protože nedokáže rozdýchat a musí to při každé návštěvě televize říkat, že jsem byl někde v zahraničí, tak jo.

A pan Lipavský prostřednictvím pana předsedajícího. Článek 26 Ústavy České republiky: Poslanec vykonává svůj mandát osobně v souladu se slibem, bez vázanosti k jakýmkoliv příkazům. Takže vy si mně přikazujte, co chcete, a já se budu držet článku 26 a slibu podle Ústavy České republiky. Do Donbasu, do Luhanska budu jezdit do té doby, dokud budu živ a zdrav.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Bělobrádka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Já bych chtěl vyzvat nejen pana předsedajícího, ale i ostatní, abychom se vrátili k tomu tématu vlastní interpelace, protože tou byl spolek, který má nějakých sedmdesát členů, jestli jsem dobře poslouchal, a možná bychom mohli potom přikročit k tomu, po čem jste i vy volal, pane předsedající, to je k tomu, aby se dostalo i na ostatní interpelace. Máme jich tam ještě celou řádku a možná by bylo dobré, aby potom i ti, kteří interpelují svými dlouhými projevy, třeba i dokázali umožnit i těm dalším, aby se projednaly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Určitě všechny vedu k věci, ale je to složité.

Pan poslanec Zdeněk Ondráček, také s faktickou poznámkou. Očekávám, pane poslanče, také váš návrh na usnesení. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: K panu poslanci Bělobrádkovi. Pane poslanče, přečtete si seznam interpelujících. Pokud jsem dobře obeznámen, po mně jsou všechny interpelace na nepřítomného pana premiéra, takže stejně už se nic projednávat nebude a za čtyři minuty je konec. Jestli chcete o pět minut delší přestávku, tak v pohodě.

Nebudu dávat návrh na žádné usnesení. Pan ministr si zbytečně naběhl na vidle, panu Lipavskému jsem také řekl, že se necítím vázán žádnými příkazy jeho výboru. Byl bych rád, kdyby Poslanecká sněmovna nejezdila jenom na jednu část Ukrajiny, ale zajímala se o obě části Ukrajiny, nebo toho ukrajinského konfliktu.

Co se týká OBSE, ano, pane ministře, máte pravdu. V Doněcku je velká mise, mají obsazený celý hotel, je jich tam kolem 1 800, těch pracovníků, za velmi dobré peníze. S některými z nich jsem osobně mluvil, vidím, jak to tam funguje. A odpovědí vám. Proč neplníte misi? No, protože není naplňován článek 1, 2 Minských dohod. Proč není naplňován článek 1, 2 Minských dohod? No, protože nepřestala palba a nestáhly se těžké zbraně, nebo ty zbraně nad 110 mm z linie fronty. Proč se nestáhly? No, protože je Ukrajina nestáhla. Proč tedy nepřimějete – můžete kroutit hlavou jak chcete. Proč tedy nepřimějete ukrajinskou stranu, na kterou vy máte ten vliv, aby je stáhla a naplnily se Minské dohody? Protože nechceme mír.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Upozorňuji, že faktická poznámka nemá sloužit k věcnému vyjádření, ale k reakci na kolegy.

Nyní tedy faktická poznámka pana poslance pana poslance Lipavského, poté pana poslance Bělobrádka. A mám ambici ukončit tuto interpelaci ještě do 11 hodin. Doufám, že se mi to podaří. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Já bych pouze chtěl fakticky uvést na pravou míru, že další interpelace paní poslankyně Olgy Richterové se týká podpory bydlení, takže to je velice závažná a důležitá interpelace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak –

Poslanec Jan Lipavský: Pardon, já reaguji na pana poslance Ondráčka. Takže se přimlouvám, abychom pokračovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To nechte na mně. Já vím, že paní poslankyně Richterová interpeluje něco jiného než jiných dvacet vašich kolegů.

Pan poslanec Bělobrádek má slovo k faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Ke kolegovi vašim prostřednictvím. No ale to, že tady není pan premiér, tak se to projednávat stejně může. V tom nemáte pravdu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě. Děkuji za poučení pro kolegu Ondráčka od poslance Bělobrádka.

Pokud není žádné usnesení, v tom případě mohu interpelaci Zdeňka Ondráčka na ministra zahraničí Tomáše Petříčka ukončit. Děkuji.

Mám před sebou ještě další interpelace. Nejdříve ale přečtu omluvy z dnešního jednání. Rozšířil svoji omluvu od 11 hodin pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a omlouvá se pan poslanec Benešik z důvodů zdravotních, a to na celý jednací den.

Další interpelací na předsedu vlády, která je před námi, je interpelace paní poslankyně Olgy Richterové ve věci nezbytné legislativní úpravy pro obce realizující komplexní podporu bydlení. Interpelace je předložena jako sněmovní tisk 709.

Otevírám rozpravu. Paní poslankyně Richterová se hlásí do rozpravy, tak jí udělím slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jde o interpelaci, kde jsem se ptala pana předsedy vlády vlastně na programové prohlášení vlády, ve kterém byl plán řešit nějakou zákonnou normou to, že v současnosti zejména pro mladší lidi, ale i pro lidi všech věkových kategorií je velkým palčivým problémem bydlení a jeho dostupnost. Ta interpelace se jmenuje nezbytné legislativní úpravy pro obce realizující komplexní podporu bydlení, a já bych chtěla požádat o její přerušení, protože téma obecních nákladů a spolupráce mezi obcemi a státem je nesmírně důležité.

Žádám tedy o přerušení do přítomnosti pana předsedy vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Je to procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Všechny vás odhlásím a žádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

O procedurálním návrhu paní poslankyně Richterové rozhodneme v hlasování číslo sto šedesát devět, které jsem ještě nezahájil, protože mám málo přihlášených. (Poslanci se vracejí do sálu.) Už máme potřebný počet podle jednacího řádu.

Zahájil jsem hlasování číslo 169 a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 169, z přítomných 83 pro 44, proti 1. Návrh byl přijat. Přerušili jsme projednávání tisku 709.

Můžeme pokračovat. Před námi je interpelace Jana Pošváře na předsedu vlády Andreje Babiše podle sněmovního tisku 710. Je to interpelace, která se týká účasti pana předsedy vlády na jednání Poslanecké sněmovny. Otevírám rozpravu. Pokud pan poslanec Pošvář je omluven, tak interpelace propadá podle jednacího řádu.

Otevřu další interpelaci. To je interpelace Ondřeje Profanta na předsedu vlády ve stejné věci. Ptám se kolegy Profanta, jestli se hlásí. S přednostním právem ho předběhne předseda poslaneckého klubu. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo. Já jsem se hlásil už předtím. Chtěl jsem, tak jak jsem to avizoval, jak jsem to slíbil, navrhnout postup, že bychom sloučili rozpravu k těm bodům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak já tomu rozumím. Upřesním tedy váš návrh. Jsou to interpelace pod číslem... všechny interpelace na předsedu vlády o jeho přítomnosti, to znamená od 711 do těch... Pardon. (Hledá v podkladech.) 729, ano?

Zahájil jsem hlasování 170. Ptám se, kdo je pro? (Ozývají se hlasy z pléna.) Sloučení rozpravy k těmto bodům, protože jsou zcela identické. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 170. Z přítomných 183 pro, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Stihl jsem to ještě do 11 hodin. Tím končím bod 291.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Nyní bychom se zabývali pevně zařazenými body. Bod 280, zřízení vyšetřovací komise, bod 285, závěrečná zpráva k OKD. Poté bychom pokračovali dalšími body z bloku první čtení.

Teď je na řadě případné vystoupení poslanců ke změně schváleného pořadu 40. schůze. Poslankyně Langšádlová chce vystoupit k tomuto bodu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Chtěla bych vás poprosit na základě jednání, která zde proběhla, a na základě příslibu i pana předsedy poslaneckého klubu ANO, pana Faltýnka, že podpoří na příští schůzi zřízení stálé komise pro hybridní hrozby, tak bych si dovolila navrhnout vyřazení vyšetřovací komise z pořadu této schůze. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde ještě nějaký návrh na změnu pořadu schůze? Není. Přivolať jsem tedy poslankyni a poslance do sálu. Prosím o klid, aby všichni věděli, o čem hlasujeme.

Budeme hlasovat o tom, že bod 280, sněmovní tisk 1778, zřízení vyšetřovací komise, vyřadíme z programu této schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171. Přihlášeno 125 poslanců, pro 122, proti nikdo. Tento bod jsme vyřadili.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

285.

Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD /sněmovní dokument 3516/

Prosím, aby předloženou zprávu vyšetřovací komise uvedl předseda této komise, poslanec Lukáš Černošský. Dámy a pánové, ještě jednou prosím o klid. A pan předseda vyšetřovací komise má slovo.

Poslanec Lukáš Černošský: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení přítomní členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na úvod bych chtěl poděkovat všem členům a spolupracovníkům vyšetřovací komise k OKD, policistům, kteří pomáhali s výslechy svědků, zaměstnancům Sněmovny, předně panu kancléři za vstřícnost, zapisovatelům a zapisovatelkám za jejich nadstandardní nasazení při zápisu svědeckých výpovědí. Pokusím se svou řeč, v rámci které budu představovat závěry vyšetřovací komise, co nejvíce zkrátit, ale jak asi víte, museli jsme se zabývat docela dlouhým obdobím a

bohužel to nebylo úplně jednoduché. A i to zkracování bude znamenat trochu delší proslov.

Společnost OKD byla a je výjimečným podnikem pro mnoho občanů České republiky, zejména těch z Moravskoslezského kraje je citovou záležitostí. Je nezpochybnitelné, že černouhelné doly v Ostravsko-karvinské pánvi byly pro český průmysl nepostradatelné a byly jedním ze základů současné průmyslové vyspělosti České republiky. Některé doly fungovaly přes 100 let a na šachtách často pracovaly celé generace horníků, kteří zde svému povolání obětovali nejen zdraví, ale také to nejvzácnější, často své životy.

Je totiž důležité říct, že kauza OKD po sobě nezanechala jen obrovské materiální škody vyčíslitelné penězi, ale také nenávratně poškodila důvěru občanů ve spravedlnost a demokratický systém parlamentní demokracie. Dovoluji si tvrdit, že jsem během vedení komise obdržel od občanů spoustu reakcí, které se shodovaly s tímto tvrzením v několika bodech, a sice že nevěří ve spravedlivé potrestání viníků ve fungování systému a že celé vyšetřování je jakýmsi honem na čarodějnice.

OKD byly jedním z prvních odstátněných podniků, ačkoliv proces dokončení privatizace trval skoro 15 let. Privatizace obecně byla politickým rozhodnutím své doby, se kterým se vyšetřovací komise rozhodla nepolemizovat. Nechtěli jsme tedy polemizovat ani se způsobem privatizace, to bylo na rozhodnutí vlády. Pokud se však vláda rozhodla privatizovat a určila způsob privatizace, měly všechny odpovědné osoby postupovat podle právních předpisů a v zájmu státu a jeho občanů.

Postupem času, tedy po privatizaci, společnost OKD skončila v insolvenční. Do té doby se jednalo o jednu z největších společností v České republice co do počtu zaměstnanců a ziskovosti, která posléze žádala finanční podporu. A s touto finanční podporou musel přijít stát. Z vlastníků OKD se stali jedni z nejbohatších lidí v České republice, kteří nesplnili své přísliby prodat byty nájemníkům. A následné řešení celé jejich činnosti, ať už to zasypání a ukončení činnosti dolů a podobně, v tuto chvíli zůstalo na bedrech státu.

Privatizace OKD a navazující skutečnosti velmi často doprovázela nekompetentní i závažná, možná i úmyslná protiprávní jednání politiků, některých úředníků, podnikatelů i jejich advokátů, které bylo v rozporu se zájmy státu a jeho občanů. Vyšetřovací komise proto, aby mohla splnit zadání vyšetřovací komise, se musela vrátit zpátky až k zahájení toho procesu privatizace, a ten začal již v roce 1990. Podrobili jsme tedy zevrubnému zkoumání tento způsob privatizace, pročetli jsme tedy celý privatizační projekt a postupně jsme se dostali do části, kdy jsme potřebovali nadále i vyslyšet nebo získat jako důležitý zdroj informací další informace od svědků. Tato komise se musela potýkat s velkou spoustou důležitých svědků, kteří už bohužel nejsou mezi námi. Jen pro zajímavost, mělo to za následek mimo jiné i fakt, že se nevyslechnutí svědci v očích některých námi vyslychaných svědků stávali supermany ve svých pravomocích, ač jejich pracovní pozice tomu vůbec neodpovídala. Ale odpovědní byli zřejmě za vše pochybné.

Například svědek Zdeněk Bakala odmítl splnit svou svědeckou povinnost, a proto vyšetřovací komise požádala Policii České republiky o jeho předvedení. Jeho jednání

osobně považují za nesmírně arogantní pohrdání ústavním orgánem země, ve které zbohatl. Vzhledem k tomu, že se svědek nezdržoval na území České republiky, k jeho předvedení bohužel nedošlo, neboť v zahraničí nemůže Policie České republiky tuto pravomoc vykonávat.

Práce komise probíhala tak, že předmět činnosti byl rozdělen na tři části a každou část měla zpracovat skupina členů, jejichž závěr předložil určený zpravodaj. Závěrečná zpráva tak vychází ze zpravodajských zpráv a podrobných analýz, které vyšetřovací komise zpracovala a které tvoří podklady závěrečné zprávy vyšetřovací komise.

Dovolím si teď shrnout hlavní body závěrečné zprávy.

Jednou z částí, kterou se vyšetřovací komise samozřejmě detailně zabývala, byla správa majority. Zde jsme získali, a to bych chtěl poděkovat paní ministryni financí, velké množství dokumentů, které byly získány v archivu Ministerstva financí. V tomto případě jsme zjistili, že na základě žádosti představenstva společnosti OKD bylo na doporučení tehdejšího ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Dlouhého rozhodnuto na Ministerstvu pro správu státního majetku a jeho privatizaci o snížení základního jmění o 3,5 mld. Kč.

Toto rozhodnutí vyšetřovací komise považuje za značně problematické. Už i samotné nastavení rozdělení, které bylo rozepsáno v privatizačním projektu, bylo dosti zvláštní. Zde se počítalo s tím, že bude vyhrazena rezerva na útlum dolu zhruba ve výši 12,5 %, což právě odpovídalo těm 3,5 mld. Kč, které byly soustředěny v akciích. Ovšem vyšetřovací komisi se nepovedlo z prověřovaných podkladů zjistit, z jakého důvodu bylo rozhodnuto, že úhrada nákladů spojených s útlumem důlní činnosti bude řešena pomocí snížení základního jmění společnosti pouze na úkor podílu Fondu národního majetku. Předmětné náklady totiž mohly být hrazeny i jiným způsobem, zejména pomocí dotací, které se k tomuto účelu také běžně využívaly. Jen v letech 1993–1996 čerpala OKD dotace na útlum těžby ve výši okolo 2 mld. Kč ročně, v roce 1996 šlo dokonce o 2,5 mld. Kč. Vyšetřovací komisi tedy není zřejmé, a nepodařilo se nám to zjistit ani z výpovědi svědků, proč nebyla daná problematika řešena pomocí dotací i v tomto případě.

Uvedeným rozhodnutím totiž sice stát zajistil, že náklady na útlum dolů nenesli ostatní akcionáři, což bylo zřejmě od počátku politické zadání privatizace, ale současně, což je horší, se tímž rozhodnutím připravil o svoji většinovou účast na společnosti. Důsledky tohoto kroku byly dalekosáhlé a dá se říci, že šlo o klíčový zlom, protože ztrátou většiny přišel stát v podstatě o veškeré účinné prostředky, jak pozitivně ovlivňovat jak hospodaření OKD, tak celkové dopady její činnosti na region, v němž tato společnost působí.

Ke dni 22. 12. 1995 Fond národního majetku ještě vlastnil necelých 54 % základního jmění OKD. Dne 28. 2. 1996 vláda vyslovila souhlas s uzavřením smlouvy mezi Fondem národního majetku na straně jedné a OKD na straně druhé, v níž se Fond národního majetku zavazuje k úhradě nákladů na vypořádání ekologických závazků vzniklých před privatizací ve smyslu zásad uvedených v příloze usnesení. Jedná se o to, že Česká republika se zavázala, že uhradí tyto škody

až do výše základního jmění společnosti OKD, což tou dobou přesahovalo přes 27,8 mld. Kč. Je proto zvláštní, že v té samé chvíli, tedy konkrétně ve dnech 1.–2. 3. 1996, zasedalo představenstvo společnosti OKD, které posoudilo pokračující útlum těžby uhlí a průběh restrukturalizace OKD a dospělo k závěru, že v zájmu zrealnění hodnoty majetku OKD a v zájmu uklidnění minoritních akcionářů by mělo dojít ke snížení základního jmění OKD právě o zmiňovanou částku 3,5 mld. Kč se současným zvýšením zvláštního likvidačního fondu OKD ve stejné výši. Ve skutečnosti však šlo o zvýhodnění minoritních akcionářů, zejména se jednalo o banky, fondy či jiné vlastníky akcií OKD. Paradoxně po roce 1999 vláda Miloše Zemana na základě svých usnesení, která se týkala útlumu těžebního průmyslu, poskytla dotace na tuto činnost a celou řadu ekologických závazků převedla z OKD na státní podnik Diamo, a. s.

Dnem 19. 4. 1996 je datovaná žádost Fondu národního majetku o revokaci schváleného privatizačního projektu, a to tak, aby bylo sníženo základní jmění společnosti OKD o 3,5 mld. Kč a zároveň aby bylo ještě 1,3 % akcií ze základního jmění společnosti převedeno na 11 dalších obcí. Na základě tohoto rozhodnutí se stát vlastně ve své podstatě zbavil majority ve společnosti.

Vyšetřovací komise došla k názoru, že rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu a ministra pro privatizaci, kteří s tímto vyslovili souhlas, nese znaky trestněprávní činnosti, a proto se rozhodla v této oblasti podat trestní oznámení.

V tomto případě si dovoluji ještě podotknout, že z hlediska dalšího vývoje považovala vyšetřovací komise za důležité poznamenat, že podle prostudovaných dokumentů se dne 2. 7. 1996 uskutečnilo jednání mezi vedením OKD na straně jedné a společností Patria Finance, a. s., za niž se jednání účastnil mj. i pan Zdeněk Bakala. Společnost Patria Finance na jednání přislíbila vedení společnosti OKD monitorování pohybu akcií a jeho informování o případných změnách ve složení akcionářské struktury. Z dostupných podkladů však není zřejmé, k čemu tato činnost sloužila, když stát se již o několik týdnů dříve své většinové účasti ve společnosti OKD vzdal a nemohl rozumně předpokládat, že dokáže zabránit kumulaci většinového balíku akcií v jiných rukách. K tomu následně došlo opravdu v letech 1997–1998, kdy různými osobami, jednajícími pravděpodobně ve shodě, bylo skoupeno velké množství akcií. Ty nakonec skončily v rukou podnikatele Stanislava Prose, který společnost OKD prakticky převzal. Nebyl zde však dlouho, jelikož došlo k tomu, že tento svůj podíl společnost v září roku 1998, společnost Prosper Trading, která byla vlastněna Stanislavem Prosem, prodala svůj většinový podíl OKD společnosti KARBON INVEST s tím, že představenstvo OKD těsně poté, ke konci září, ještě schválilo nákup společnosti K. O. P., a. s. vlastněné panem Koláčkem, Otavou a Przbyblou.

V listopadu roku 1998 se Viktor Koláček stal předsedou představenstva společnosti KARBON INVEST, která v té době již ovládala OKD. Mimofádná valná hromada OKD schválila smlouvu o zásadách vzájemných vztahů mezi společností KARBON INVEST, OKD a Českomoravskými doly, s tím, že toto vlastně přesouvalo do společnosti OKD na základě čtyř mandátních smluv a smlouvy o obchodním zastoupení mezi KARBON INVEST a OKD na dobu neurčitou dosti značné pravomoci. Bylo tam třeba, že budou vykonávat veškeré právní poradenství, a to i

přesto, že společnosti KARBON INVEST na toto neměla živnostenské oprávnění a nemohla tyto věci poskytovat.

Nejpozději od roku 1997 byl stát ze strany některých dalších akcionářů upozorňován, že vedení OKD určitými svými aktivitami společnosti neprospívá, ale naopak ji poškozuje a zvyhodňuje ovládajícího akcionáře. Vyšetřovací komise považuje za důležité poukázat na skutečnost, že stát v souvislosti s možným poškozováním společnosti OKD zcela rezignoval na uplatňování svých práv akcionáře, v této době již tedy menšinového. Vyšetřovací komise nezaznamenala, že by státní orgány zformulovaly a z pozice akcionáře podaly byť jedinou žalobu na náhradu škody ze strany představenstva, a to ani v pozdějších letech, i když to výše státního podílu stále a po celou dobu umožňovala, až do privatizace menšinového podílu, to znamená do roku 2004.

Malým, ale důležitým kamínkem v mozaice privatizačního příběhu se stala privatizace Dolu ČSM. Stonavský důl ČSM byl perspektivním dolem OKD, ve kterém byly před rokem 1989 provedeny rozsáhlé investice, a tento důl měl zajistit OKD vysoké výnosy a rentabilitu. V roce 1990 byl ministrem hospodářstvím Vladimírem Dlouhým vyčleněn z OKD a vložen do společnosti ČMD, a. s., v níž během vyčlenění v roce 1990 stál v čele dolu ČSM Ing. Viktor Koláček, pozdější důležitá osoba privatizace a celého našeho příběhu. ČMD byla poté částečně privatizována, přičemž státu zůstal podíl ve výši 45 % na základním kapitálu. Akciový podíl státu měl být posléze v roce 1996 privatizován. Ministerstvo pro privatizaci původně zamýšlelo prodej na základě soutěže účastníků, nicméně Vladimír Dlouhý osobně podpořil přímý prodej za cenu akcií na kapitálovém trhu společnosti K. O. P., která vlastnila majoritní podíl v ČMD.

Vzhledem k nefunkčnímu trhu však cena nebyla pro privatizační účely relevantní, přesto oproti původnímu návrhu Ministerstva pro privatizaci nedošlo k soutěži. K. O. P., a. s., ovládal Viktor Koláček a roce 1996 byl minoritní podíl v ČMD prodán Koláčkovu K. O. P., a. s., za cenu 189 milionů Kč, která měla odpovídat průměrné ceně akcie na kapitálovém trhu, minimálně však 130 Kč.

V roce 1989 (správně: 1999) překvapivě bylo tedy celé K. O. P. koupeno společností OKD. Je potřeba podotknout, že společnost K. O. P. byla koupena za necelé 4 miliardy korun. A v tomto roce dle znaleckého posudku stanovena cena na základě ocenění na necelé 1,8 miliardy Kč. Podíl ve výši 45 % tak měl mít hodnotu necelých 800 milionů Kč. Nabyvatelé akciového podílu státu na Českomoravských dolech tak dosáhli během jediného roku několikanásobného výnosu na celé transakci, a to zhruba 600 milionů Kč, přičemž se vyšetřovací komise domnívá, že újma státu odpovídá právě této částce.

Proto tedy vyšetřovací komise i v této záležitosti podala trestní oznámení na tehdejší ministry, protože svým rozhodnutím mohli způsobit státu škodu až do výše těch 600 milionů Kč.

V tuto chvíli, když se tedy posuneme kousek dál, společnost OKD krátce poté, co ji ovládla společnost KARBON INVEST, jak jsem tedy již říkal, uzavřela s poslední jmenovanou společností několik mandátních smluv – právní, obchodní, personální či

účetní. Obdobné smlouvy byly uzavřeny také s Českomoravskými doly a roční výnosy z těchto smluv se pohybovaly od 550 milionů Kč až po 681 milionů Kč. Tyto smlouvy a plnění z nich se staly předmětem zájmu Policie České republiky v roce 2003 a v roce 2006 trestní řízení vedené proti akcionářům společnosti panu Otavovi, Koláčkovi a Przybylovi vyústilo v podání obžaloby z trestného činu zneužívání informací v obchodním styku. Podle obžaloby bylo plnění mandátních smluv zčásti fiktivní a zčásti předražené a společnost KARBON INVEST vykonávala spíše metodickou a koordinační činnost. Svého postavení v OKD a KARBON INVEST podle obžaloby akcionáři KARBON INVEST rovněž využívali k tomu, aby nebyl přiměřeně rozdělován zisk OKD, a to přesto, že OKD měla kladné hospodářské výsledky a všem akcionářům příslušelo právo na dividendu. Podle státního zástupce bylo záměrem tohoto postupu nakumulovat částku nerozděleného zisku do doby, kdy bude zcela ovládnuta OKD, a poté kumulované zisky vyplatit formou dividend, k čemuž po privatizaci v roce 2004 opravdu došlo.

Poté, co byla podána obžaloba u Krajského soudu v Ostravě, bylo na základě návrhu obžalovaných velmi nestandardním rozhodnutím Nejvyššího soudu rozhodnuto o delegaci věci ke Krajskému soudu v Hradci Králové, údajně z důvodu negativního mediálního obrazu. Takové rozhodnutí o delegaci bylo unikátní a mohlo zakládat podezření z účelového jednání ve prospěch obžalovaných. Krajský soud v Hradci Králové opravdu v roce 2009 zprostil obžalované obžaloby a rozsudek doručil dozorujícímu státnímu zástupci. Nadřizený zkušného dozorujícího státního zástupce, tehdy služebně mnohem mladší Martin Suchý, udělil závazný pokyn neodvolat se. Později Martin Suchý podle svědecké výpovědi pana Kaldy, což byl dozorující státní zástupce, odůvodnil rozhodnutí (ne)odvolat se tím, že „není možné kriminalizovat úspěšné podniky“. Paradoxem je, že v rámci trestního stíhání byl zjištěn a částečně zajištěn majetek kromě akcií společnosti KARBON INVEST, které nebyly nalezeny.

V této záležitosti došla vyšetřovací komise k tomu, že mohlo dojít ze strany pana Suchého ke spáchání trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, a proto v této věci tedy podala trestní oznámení. V této věci bylo již vyšetřovací komisí vyrozuměno, že dle názoru státního zástupce se nejedná o trestný čin.

Nyní bych se tedy přesunul k druhému bodu, a to bylo prověření privatizace minoritního podílu.

Úvodem je třeba říct, že situace, ve které se nacházela vláda Vladimíra Špidly, nebyla ideální. Minoritní podíl jí neumožňoval ovládnutí OKD a navíc majoritní akcionáři neumožnili státu, aby měl své zástupce ve výkonných a dozorčích orgánech společnosti. Na druhou stranu minoritní podíl umožňoval bránit přijetí zásadních rozhodnutí, která by měla na OKD negativní vliv. Kvalifikovaná minorita ve výši cca 45 % podílu na základním kapitálu OKD umožňovala státu, aby hájil svá práva akcionáře, včetně práva na podíl ze zisku společnosti. Stát nebyl v tísní a byla to spíše společnost KARBON INVEST, která naléhala na prodej minoritního podílu státu, než naopak.

Politické rozhodnutí vlády Vladimíra Špidly o prodeji akcií OKD navrženým postupem bylo přijato dne 23. dubna 2003 přesto, že celá řada členů vlády vyjádřila o privatizaci pochybnosti. Zajímavým zjištěním je, že proti privatizaci za daných podmínek se následně na jednání vlády při privatizaci minoritního podílu postavili stěžejně neekonomičtí ministři. Zde bych tedy případně ocenil postoj Pavla Dostála, který se zajímal o osudy bytů, a zda byly oceněny dceřiné společnosti. Paní ministryně Petra Buzková poukazovala na nekvalitně zpracovaný návrh privatizační smlouvy. Marie Součková usilovala o to, aby cena zohlednila i dceřiné společnosti. Jak je patrné, i laikům bylo zřejmé, že transakce vykazuje základní nedostatky. Každopádně námitky nebyly zohledněny a hlasovalo se o předloženém návrhu. Toto rozhodnutí bylo následně prováděno zejména zodpovědnými ministrem financí Bohuslavem Sobotkou a ministrem průmyslu a obchodu Milanem Urbanem. Na základě zjištění vyšetřovací komise lze konstatovat, že stát si při tomto prodeji nepočínal dostatečně obezřetně a s náležitou pečlivostí.

Chybné bylo již samotné rozhodnutí o zahájení exkluzivního jednání o prodeji akcií s majoritním akcionářem OKD, společností KARBON INVEST. Toto rozhodnutí, které bylo zdůvodňováno snahou o zajištění stabilizace společnosti OKD a s tím souvisejícím zachováním pracovních míst, bylo snad dobře míněno, nicméně bylo založeno na naivní důvěře a zejména zcela mylné predikci budoucího vývoje. O pár měsíců později, ještě před podpisem privatizační smlouvy, došlo k tajnému, z pohledu vyšetřovací komise podvodnému jednání majitelů společnosti KARBON INVEST vůči vládě jejich utajeným jednáním o prodeji akcií společnosti KARBON INVEST společnosti pana Bakaly a spol.

Díky rozhodnutí vlády privatizovat akcie OKD oslovením jediného partnera se stát zbavil možnosti takto získat tržní hodnotu prodávaného balíku akcií OKD. Takovému postupu přitom nic nebránilo, naopak se jedná o postup, který je žádoucí i z hlediska posuzování možné veřejné podpory.

Z analýzy časové posloupnosti jednotlivých kroků na straně vlády vyplývá, že stát neprojevil žádnou skutečnou snahu o řádné zjištění tržní hodnoty akcií OKD, které se rozhodl prodat. Znalecký posudek a jiné dokumenty byly zjevně zpracovávány v časové tísní, v mizerné kvalitě a dle všeho se záměrem dospět k co možná nejnižší ceně prodávaných akcií. Přestože se i během jednání vlády vyskytly pochybnosti o správnosti ceny stanovené na základě posudku a jednání, kompetentní osoby neprovedly nic, aby stát získal za akcie tržní hodnotu.

Na chvilku bych se ještě pozastavil u toho znaleckého posudku. Znalecký posudek i z laického pohledu obsahoval celou řadu zřejmých pochybení, proto vyšetřovací komise požádala znalecké kolegium zřízené při Ministerstvu spravedlnosti České republiky v oboru oceňování podniku o vyjádření k posudku. Znalecké kolegium dospělo k závěru, že posudek trpí závažnými vadami, a ohodnotilo ho nejnižší možnou známkou. Přestože znalec byl v trestním řízení osvobozen, vyšetřovací komise se vzhledem ke svým zjištěním domnívá, že soudy nezohlednily veškeré skutečnosti. Vzhledem k tomu, že důsledky tohoto jednání by mohly být v případě jeho nepostihování pro českou ekonomiku a hospodaření státu

závažné, rozhodla se podat podnět ministryni spravedlnosti, aby zvažila stížnost pro porušení zákona v této věci.

Dle zjištění vyšetřovací komise Fond národního majetku zcela rezignoval na kritické posouzení závěrů znaleckého posudku nebo znalcem použité oceňovací metody. Fond národního majetku rovněž zcela nedbale přistoupil k formulaci zadání pro znalce a ke zpracování znaleckého posudku přistoupil pozdě. Právě postup Fondu národního majetku směřující k získání jakkoliv nekvalitního odborného ekonomického posudku naznačuje, že skutečným zájmem nebylo získat objektivní a kompetentní názor na hodnotu prodávaných akcií, ale čistě formálně vytvořit podklady.

Kontrolní systémy ze strany Ministerstva financí, resp. ministra financí, jako nadřízeného orgánu v této věci zcela selhaly. Časová posloupnost jednotlivých událostí rovněž naznačuje, že pan Sobotka a pan Urban se snažili dokončit proces prodeje akcií OKD před vstupem České republiky do Evropské unie. Pravděpodobným důvodem byla snaha vyhnout se kontrolním procesům ze strany orgánů Evropské unie, a tím prodloužení nebo ohrožení celého prodeje. Tento záměr byl zmařen ze strany ÚOHS, který svým rozhodnutím nepovolil výjimku ze zákazu veřejné podpory. Privatizační smlouva uzavřená na jaře roku 2004 nikdy nenabyla platnosti. Podle usnesení vlády ze sklonku roku 2003 měli ministři Sobotka a Urban v případě neúspěchu jednání (za to lze považovat i neudělení výjimky ÚOHS ze zákazu veřejné podpory s odůvodněním, že prodej za vládou schválenou privatizační cenu představuje zvýhodnění a je veřejnou podporou) navrhnout privatizaci veřejnou soutěží. Exkluzivita pro KARBON INVEST platila do konce března roku 2004 a nebyla nikdy prodloužena. Přesto, že KARBON INVEST neměl exkluzivitu – ztratil ji v březnu 2004 – a o majetkový podíl státu v OKD měly zájem i jiné subjekty, ministři Sobotka s Urbanem jednali pouze se společností KARBON INVEST. Privatizace OKD byla tedy dokončena v září 2004, kdy vláda Stanislava Grosse opětovně rozhodla o prodeji akcií OKD nabyvateli, a to společnosti KARBON INVEST. Vyšetřovací komise zjistila, že dlouho před jednáním vlády obdrželo Ministerstvo financí a Fond národního majetku právní rozbor advokátní kanceláře Allen & Overy, které doporučovaly vyhlášení veřejné soutěže na prodej podílu státu na společnosti OKD. Přesto Ministerstvo financí nepředložilo vládě informaci o tomto odborném doporučení právního poradce.

Z chronologie jednotlivých událostí tedy vyplývá, že dominantním zájmem bylo prodat minoritní podíl státu v OKD co nejrychleji. K tomuto závěru vede nejen zdokumentovaný postup ministra Sobotky, ale i absence jakýchkoliv relevantních analyticko-odborných materiálů, které by se detailně věnovaly řadě předběžných právních nebo ekonomických aspektů, které bylo žádoucí prověřit před podpisem smlouvy. Z podkladů zkoumaných vyšetřovací komisí vyplynulo, že předkladatel ministr Sobotka připustil během březnového jednání vlády, že neusiloval o maximalizaci ceny, neboť by nabyvatel mohl mít problém s financováním celé privatizace. Konečná cena stanovená na zářijovém jednání vlády pak nevyčázela z jakéhokoliv přezkoumatelného základu, byla výsledkem nabídky společnosti KARBON INVEST a diskuse členů vlády za částku 4,1 mld. korun, protože to tak

vypadalo lépe než 4 mld. a 1 mil. korun. V tomto případě bych pro dokreslení situace použil slova pana ministra Bureše: „Budete sedět na tiskovce, pane premiére, a dotaz novináře bude: "Výborně, my si vážíme vlády, která řekne 4 miliardy 100 milionů, ale proč ne 5 miliard 100 milionů? Kde máte oporu pro tento závěr, že si tu cenu, ignorující ten časový limit atd., stanovíte takto?"

Vyjma nízké aktivity ke zjištění skutečné tržní hodnoty prodávaných akcií lze dále konstatovat i totální rezignaci zadavatelů těchto posudků na kritické zhodnocení závěrů odborných poradců. Znalecký posudek zpracovaný VOX CONSULT přitom vykazuje tak značné nedostatky, že k jejich identifikaci není nutné žádné zvláštní odborné vzdělání. Přesto byl tento posudek zadavatelem akceptován.

Nedbalý, či dokonce úmyslný přístup státu a jím najatých právních poradců umožnil soukromým subjektům, akcionářům KARBON INVEST, či subjektům, které přímo nebo nepřímo ovládal Zdeněk Bakala, aby se na úkor státu obohatily o miliardové částky. Vyjma obohacení soukromých osob na úkor státu metodou tzv. „podnikatelského incestu“ došlo i k oklamání tisíců nájemníků bytů v bytovém fondu pod správou OKD, kteří na základě vyjádření vlastníků společnosti KARBON INVEST důvodně očekávali, že budou mít možnost odkoupení bytů za zvýhodněnou cenu. Nesplnění veřejně pronášených příslibů vzbudilo oprávněný pocit křivdy u nájemců těchto bytů, kteří později podali stížnost k Evropské komisi pro protiprávní podporu. A to za situace, kdy byty byly oceněny na částku 40 tis. Kč za byt, i když neodpovídala ceně v místě a čase obvyklé. Ustanovení privatizační smlouvy, které zakotvovalo předkupní právo nájemníků, bylo z původní přísné podoby, které ukládacím dopisem Bohuslav Sobotka zaslal Fondu národního majetku, které prakticky znemožňovalo vyvedení bytového fondu, pozměněno na nevymahatelnou a bezobsažnou formulaci s největší pravděpodobností zpracovanou právníčkou koncernu KARBON INVEST Petrou Novákovou, což následně Bohuslav Sobotka akceptoval předložením této verze k projednání vládou. Nebyla to vláda, která nakonec formulovala omezující podmínky, ale KARBON INVEST spolu s FNM. Tedy postup, který byl opačný, než by bylo logické.

Jinými slovy řečeno, Bohuslav Sobotka nezajistil, aby závazky KARBON INVEST, byty, zaměstnanost atd., byly právně vynutitelně garantovány ze znění smlouvy právě osobami, které jménem KARBON INVEST vystupovaly, tzn. pana Kolářka a Otavy. A přitom právě sociální závazky a stabilita OKD byly důvody pro to, aby OKD byla prodána stávajícímu majoritnímu vlastníkovvi za exkluzivních podmínek.

Jménem KARBON INVEST vyjednávali s FNM smlouvu o prodeji akcií OKD pánové Kolářek a Otava. Avšak je třeba upozornit, že finální cenu, kterou předložili na březnové jednání vlády, cenu 2,25 mld. korun, dohodl Bohuslav Sobotka a Milan Urban, což je v přímém rozporu s tím, co před vyšetřovací komisí a před soudem tvrdil Milan Urban. Z řady veřejných prohlášení představitelů státu bylo zřejmé, že zásadním důvodem exkluzivity vyjednávání o prodeji akcií OKD se společnosti KARBON INVEST byl zájem státu, aby OKD byla manažersky nadále vedena majiteli KARBON INVEST. Stát tedy při prodeji akcií spoléhal na to, že nedojde k žádným změnám ohledně akcionářů KARBON INVEST, a majitelé této společnosti

byli pro stát, zaměstnance i obyvatele regionu garanci, že činnost bude zachována v původním rozsahu.

Navzdory tomu, že si pánové Koláček a Otava byli vědomi zájmu státu, aby vedli společnost OKD, vyjednávali souběžně oba jmenovaní skrytě se společností CHARLES CAPITAL o prodeji společnosti KARBON INVEST, která měla být nositelem závazků vyžadovaných státem. Jednání těchto pánů vůči státu lze označit za podvodné. Oba jmenovaní si byli vědomi, že vláda zahájila exkluzivní jednání o prodeji akcií s jimi ovládanou společností právě z důvodu jejich osobní účasti na podnikání OKD. Oba pánové tedy jednali s vládou o koupi akcií a současně tajně vyjednávali o prodeji jimi vlastněné společnosti panu Bakalovi. Lze důvodně předpokládat, že vláda by v roce 2004 postupovala při prodeji akcií OKD jinak, pokud by bylo známo, že pánové Koláček a Otava nehodlají osobní i majetkovou účastí garantovat závazky uložené společnosti KARBON INVEST ve smlouvě o prodeji akcií.

V důsledku jednání vlády tedy došlo k prodeji akcií za výrazně nižší než tržní cenu např. dle posudku hodnoty akcií při vypořádání s minoritními akcionáři, které bylo vytvořeno následně. Závazky kupujícího byly formulovány obecně, nebyly objektivně měřitelné a formulace těchto závazků negarantovala jejich efektivní vynutitelnost. Smlouva totiž byla výrazně ovlivněna nabyvatelem. Výše smluvních pokut neodpovídala významu zajišťovaného závazku smlouvy a vůbec nepředvíдалa nejruznější v praxi běžné změny personálního či korporátně organizačního charakteru a vycházela z mylného předpokladu, že kupující bude i nadále ovládan panem Koláčkem a panem Otavou, přitom některé subjekty již věděly o jednání mezi nimi a Bakalou. Příslušný pracovník Bezpečnostní informační služby odmítl v této věci před vyšetřovací komisí vypovídat z důvodu možného trestněprávního postihu své osoby. Tento pracovník nastoupil totiž krátce po privatizaci na významnou funkci do společnosti KARBON INVEST.

Z institucionálního hlediska je za přístup vlády odpovědné Ministerstvo financí a FNM. Svou odpovědnost nese také Úřad na ochranu hospodářské soutěže jakožto nezávislý úřad státní správy, který v rámci řízení o výjimce z veřejné podpory neměl vůbec v odůvodnění stanovovat cenu, ale žádat její objektivní zjištění. ÚOHS stanovil tržní cenu s ohledem na předložené dokumenty, náhled, posudek a stanovení hodnoty podle dokumentu společnosti Penty P67, které, jak ze zjištění vyšetřovací komise vyplývá, nejsou správné, pravdivé či úplné. Z toho pak logicky plyne, že ani cena, kterou v odůvodnění uvedl ÚOHS, nemůže být správná. Výrazný díl odpovědnosti za přístup k prodeji akcií nesou i externí poradci vládních institucí – zejména advokátní kancelář Allen & Overy, Komerční banka a VOX CONSULT.

Rád bych se na chvíli tedy ještě pozastavil u ocenění bytového fondu.

Členy vyšetřovací komise, stejně jako desetitisíce nájemníků v Moravskoslezském kraji, zajímalo, jakým způsobem byl v privatizaci zohledněn rozsáhlý bytový fond, který společnost OKD vlastnila. Nejprve se vyšetřovací komise zabývala cenou stanovenou ve znaleckém posudku, která určila tržní cenu bytu v bytovém domě na 40 000 Kč na základě srovnávací metody, neboť tato cena je na

první pohled velice nízká. Znalec totiž srovnal prodej bytových domů v Třinci, ve kterých ovšem společnost OKD nevlastnila žádnou nemovitost. Jak vyplývá z dokumentů, dostupných vyšetřovací komisi, kupní cena v této transakci nebyla 40 000 Kč, ale cca 56 000 Kč.

Vzhledem k vážné pochybnosti o dané ceně bytů v Ostravsko-karvinském revíru se vyšetřovací komise dotázala obcí, za jaké ceny privatizovaly jak byty jednotlivým kupujícím, tak bytové domy bytovým družstvům do roku 2004. Komise na základě součinnosti s obcí zjistila, že na území města Ostravy se byty, jako jednotky i jako součásti bytových domů, prodávaly i násobně draž, než bylo v privatizačním znaleckém posudku stanoveno. Navíc tyto prodeje byly uskutečněny s velkou slevou, často třeba i 60 %, oproti případným znaleckým posudkům, které určovaly tržní cenu. Například v případě Ostravy-Poruby se odhadní ceny v roce 2004 pohybovaly v intervalu 150 až 200 000 Kč a převáděny byly nájemníkům za částky 60 000 Kč, avšak po slevě.

Dokonce samotná společnost OKD prodávala před rokem 2004 byty ve finských domcích za 60 000 Kč, tedy zhruba o 50 % draž, než na kolik tyto byty byly oceněny. Po privatizaci společnost OKD v souladu s privatizační smlouvou uskutečnila prodej nemovitostí v malém rozsahu. Po privatizaci v roce 2004 prodávala tedy OKD byty ve finských domcích za průměrnou cenu 149 000 Kč, tedy za více než trojnásobek toho, na kolik byly oceněny. V roce 2005 prodala společnost OKD 199 bytů ve finských domcích, přičemž průměrná cena byla obdobná – 140 000 Kč.

Kromě toho si Ministerstvo financí v rámci svého účastenství v řízení o protiprávní státní podpoře v roce 2010 nechalo zpracovat dva znalecké posudky, které měly stanovit tržní cenu bytů ke dni privatizace. První posudek znaleckého ústavu Facility Transactions, a. s., ocenil hodnotu bytového fondu na základě výnosové metody na 3,7 miliardy Kč, což znamená nějakých 83 000 Kč za jeden byt, přičemž tržní cena v případě prodeje bytových domů byla necelé 6,5 miliardy Kč, to znamená, zhruba 145 000 Kč za jeden byt. Zjištěná tržní cena bytového fondu, oproštěná od závazků, byla znaleckým ústavem stanovena na více než 18 miliard Kč. Druhý posudek znaleckého ústavu TACOMA, a. s., ocenil byty výnosovou metodou na 3,5 miliardy Kč, to znamená zhruba necelých 80 000 Kč za jeden byt.

Údaj o ceně bytů, který je uveden ve znaleckém posudku, je tedy nesmyslný a lze předpokládat, že na první pohled je tedy vidět, že je pravděpodobně i dosti lživý. Vzhledem k počtu prodávaných bytů jsou celkové cenové rozdíly a škoda způsobená státu obrovské. V této souvislosti je třeba se vypořádat s častým argumentem, že předmětem ocenění nebyly byty, ale akcie společnosti OKD, kde měl stát minoritní podíl. K tomu lze říct, že nemovitosti přece nemění hodnotu v závislosti na tom, kdo je vlastní, a ocenění akcií mělo být řádně provedeno a správně se mělo odrážet v hodnotách tohoto rozsáhlého neprodukčního majetku, v hodnotě akcií OKD tak, aby členové vlády mohli kvalifikovaně rozhodnout o privatizaci, což platí také o dalších aktivech, a aby exkluzivnímu nabyvateli nebyla poskytnuta hospodářská výhoda.

V původním návrhu privatizační smlouvy, o které hlasovala vláda na své březnové schůzi, žádná ustanovení o bytovém fondu nebyla a předkladatel Bohuslav Sobotka ji před jednáním vlády neřešil. Na absenci řešení bytového fondu poukázal, jak jsem již říkal, ministr kultury Pavel Dostál. Ustanovení týkající se bytového fondu se do privatizační smlouvy dostala až na základě ukládacího dopisu ministra Sobotky, kterým uložil Fondu národního majetku, aby mimo jiné po uplynutí pěti let kupující přednostně prodával části bytového fondu nájemníkům za ceny stanovené znaleckým posudkem. Bohužel explicitně neobsahoval povinnost vyčlenit bytové jednotky, a tím vytvořit možnost nabídnout je k prodeji. Podle výpovědi tehdejšího ministra financí Bohuslava Sobotky před vyšetřovací komisí vycházel dopis z jednání na politické úrovni ČSSD, které vyústilo ve výše uvedené požadavky.

Vyšetřovací komise se domnívá, že požadavek přednostního prodeje po uplynutí pětileté lhůty znamená, že po uplynutí pěti let měl být zahájen prodej bytů, přičemž byty měly být přednostně nabízeny nájemníkům. Nic takového však do smlouvy zakotveno nebylo. Požadavky v ukládacím dopise byly zpracovány advokátem kanceláře Allen & Overy Radkem Váňou tak, že kupující měl vymezit bytové jednotky ve svých bytových domech a při převodu je nabídnout nájemcům, přičemž se měl nabyvatel zdržet všeho, co by výkon předkupního práva znemožnilo. Taková konstrukce sice nenaplnila původní účel ukládacího dopisu, nicméně by efektivně mohla zabránit vyvádění a spekulacím s ním. Bohužel toto již oslabené ustanovení bylo dále pozměněno s největší pravděpodobností právní zástupkyní společnosti KARBON INVEST JUDr. Petrou Novákovou, která měla na starost vyjednávání smlouvy za KARBON INVEST. Vyšetřovací komisí se bohužel nepovedlo toto dopodrobna prošetřit, jelikož paní doktorka Nováková se na všechno, co se týkalo záležitosti po roce 2007, odvolávala na svou advokátní mlčenlivost. Cokoliv, co bylo před rokem 2007, tak se v tuto chvíli odvolávala na to, že ji z tohoto může hrozit případný nějaký trestněprávní postih.

Konečná podoba smluvních podmínek týkajících se bytového fondu byla následně schválena Bohuslavem Sobotkou i přesto, že se zásadním způsobem lišila od podoby podmínek, stanovených jeho ukládacím dopisem. Při výslechu svědka Bohuslava Sobotky uvedl, že (cílem) podmínek, které byly včleněny do smlouvy a týkaly se nakládání s bytovým fondem, bylo zajistit nájemníkům předkupní právo za výhodnou cenu bez časového omezení. Cílem těchto podmínek nebylo donutit majitele bytů k jejich prodeji v nějakém časově definovaném období.

Vyšetřovací komise se domnívá, že cíle nemohlo být dosaženo právě v okamžiku zakotvení této položky. To plyne z prosté logiky věci, o které již byla řeč. Jaký rozumný podnikatel by z vlastní vůle dopustil realizaci předkupního práva za takových podmínek, pokud by to již předem slíbil? Jediný způsob, jak zajistit realizaci předkupního práva, by podle názoru vyšetřovací komise byla rozvazovací podmínka, že nabyvatel musí byty nabídnout k prodeji do určitého data. V tomto případě vyšetřovací komise hodnotila jednání Bohuslava Sobotky jako závažné pochybení.

Vyšetřovací komise dále zjistila, že v současné době vlastní bytový fond společnost Residomo, a. s. (s. r. o.), přičemž tato společnost není vázána závazky

z privatizační smlouvy ani není jakýmkoliv jiným způsobem zajištěno plnění závazků z privatizační smlouvy dle článku 7.6 ze strany společnosti RPG Industries, což je tedy nástupnická společnost společnosti KARBON INVEST, neboť společnost Residomo, s. r. o., již není součástí holdingu BXR a je pravděpodobně vlastněna jiným konečným vlastníkem. Vyšetřovací komise se domnívá, že tímto mohou být porušeny podmínky zakotvené v kapitole 7 privatizační smlouvy, přičemž Ministerstvo financí dosud neuplatnilo příslušnou smluvní pokutu a neuplatnilo ani jiné právní kroky. Vyšetřovací komise připomíná, že podle zákona o majetku České republiky jsou organizační složky státu povinny vymáhat smluvní pokuty a další práva. Kromě toho nelze vyloučit, že na jednání společnosti RPG Industries lze nahlížet jako na záměr maření podmínky podle § 549 občanského zákoníku, který stanoví, že zmaří-li záměrně, aniž je k tomu oprávněna, splnit podmínky strana, které splnění podmínky na prospěch, považuje se podmínka za splněnou.

Podle názoru vyšetřovací komise bylo rovněž porušeno ustanovení článku 7.6 (a) privatizační smlouvy, které stanovilo, že společnost OKD bude řádně spravovat a udržovat bytový fond společnosti. Vzhledem k provedené restrukturalizaci však tato podmínka splněna nebyla, neboť bytový fond skončil ve správě zcela jiné společnosti, třebaže nástupnické, s jiným IČO. Bohužel pro Českou republiku pro případ porušení této podmínky nebyla sjednána žádná smluvní pokuta.

To, že podíl v OKD byl privatizován ve skutečnosti podnikatelům kolem Zdeňka Bakaly, vzbudilo nevoli u dalších zájemců o tento podíl, zejména u skupin J&T a Penta. Společnost Penta Finance, a. s., v letech 2005 podala proti privatizaci stížnost u Evropské komise z důvodu nedovolené veřejné podpory. Evropská komise se na základě této stížnosti dotázala České republiky. Položila celkem čtyři otázky, které se týkaly procesu privatizace a na které mělo odpovědět Ministerstvo financí.

Vyšetřovací komise však zjistila, že skutečným autorem odpovědi nebylo Ministerstvo financí a jeho úředníci, ale advokáti advokátní kanceláře Pokorný, Wagner & partneři, jak vyplývá ze zkoumaných dokumentů, to byl pravděpodobně tedy Radek Pokorný a Richard Wagner. Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři v dané době zastupovala nabyvatele akciového podílu v OKD, společnost KARBON INVEST, a hájila jeho zájmy. Odpověď byla úředníky pouze formálně upravena a zaslána Evropské komisi jako odpověď Ministerstva financí. Přitom pro členské státy platí zásada loajality, která dle názoru vyšetřovací komise byla v tomto bodě porušena. Sama tato skutečnost je nepochybně naprosto nepřijatelná, ovšem odpověď, kterou tato advokátní kancelář fakticky zpracovala, dokonce obsahuje nesprávné, zavádějící a nepravdivé informace,

přičemž zamlčuje jiné, dosti podstatné informace. Nepravdivé informace se týkají zejména znaleckých posudků, tržní ceny a transakce mezi vlastníky společnosti KARBON INVEST, Viktorem Kolářkem a panem Otavou a společností Charles Capital. Vyšetřovací komise se domnívá, že uvedením nepravdivých informací mohlo dojít ze strany některých osob, včetně advokátů, ke spáchání trestného činu podvodu či poškozování cizích práv. V případě dotčených advokátů se může také jednat o porušení etických norem advokátní profese.

Po této stížnosti následovala v lednu 2008 ještě další stížnost, kterou podalo sdružení nájemníků, a opět tato stížnost směřovala k Evropské komisi ze stejného důvodu jako první stížnost. Česká republika měla odpovědět na otázku Evropské komise, které se týkaly privatizace. Oproti předchozímu případu Česká republika najala na zpracování odpovědi mezinárodní advokátní kancelář CMS Cameron Mc Kenna. Podobně jako v minulém případě došlo v rámci zpracování odpovědi k spolupráci s právními zástupci nabyvatele, a to s bruselskou advokátní kanceláří Cleary Gottlieb Steen & Hamilton, včetně toho, že této advokátní kanceláři byly nestandardně poskytnuty neveřejné dokumenty. Ministerstvo financí také na odpovědi spolupracovalo se znalcem Rudolfem Douchou z VOX CONSULT, který zpracoval původní, dle vyšetřovací komise nepravdivý znalecký posudek, a snažil se jej v této odpovědi obhájit a který posléze tedy čelil trestnímu stíhání.

Stejně jako v minulém případě se vyšetřovací komise domnívá, že Ministerstvo financí poskytlo zavádějící, nepřesné a nepravdivé informace, přičemž jiné, podstatné a důležité informace Evropské komisi zamlčelo. Nepravdivé či zavádějící informace ministerstvo poskytlo, zejména pokud jde o znalecký posudek, jiná ocenění či výnosy bytového fondu OKD. Vyšetřovací komise se domnívá, že uvedením nepravdivých informací mohlo dojít ze strany některých osob, včetně advokátů, ke spáchání trestného činu podvodu či poškozování cizích práv nebo trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti. V případě dotčených advokátů se může také jednat o porušení etických norem advokátní profese.

Evropská komise ve shora uvedených případech neshledala, že by privatizace OKD obsahovala prvky státní podpory. Vyšetřovací komise má za to, že její závěry byly postaveny na nesprávných informacích, které jí poskytl fakticky nabyvatel akciového podílu a příjemce veškerých příjmů z této transakce. Vyšetřovací komise je názoru, že ČR by měla dostát principu čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU a poskytnout Evropské komisi objektivní, pravdivé a relevantní údaje spolu s vyčíslenou nedovolenou veřejnou podporou poskytnutou společností KARBON INVEST v roce 2004. Evropská komise poté, co by případně zjistila, že by její rozhodnutí mohlo být založeno na nepravdivých skutečnostech, může podle unijních předpisů zrušit již přijaté rozhodnutí. Přitom již toto mohlo být v minulosti iniciováno.

Poslední částí, kterou se vyšetřovací komise zabývala, to byly důvody pádu společnosti OKD.

Po ovládnutí společnosti KARBON INVEST a OKD začali noví majitelé provádět majetkové přesuny a měnit strukturu společnosti OKD. Došlo k zneprůhlednění finančních toků, tvorbě vysoké položky oceňovacích rozdílů a vyvedení bytového fondu ze společnosti OKD. Tyto skutečnosti vedou vyšetřovací komisi k názoru, že zde je začátek konce společnosti OKD. Vzhledem k tomu, že se kupující v čl. 7.1 privatizační smlouvy zavázal, že zajistí, že OKD bude vykonávat svou podnikatelskou činnost v souladu s předchozí praxí, vyšetřovací komise se domnívá, že restrukturalizací, která byla podle názoru vyšetřovací komise v rozporu s předchozí praxí, došlo k porušení tohoto ustanovení, zejména pokud jde o vyčlenění bytového fondu do samostatné společnosti.

Je potřeba říct, že v rámci této restrukturalizace došlo takřkajíc ke sloučení společnosti OKD a OKD Podnikatelská. Společnost OKD Podnikatelská nebyla v tom předchozím znaleckém posudku nikterak oceněna, a to i přesto, že držela, nebo do které bylo uloženo zhruba 3 mld. korun v bankovních směnkách, které je možno velmi rychle proměnit ve finanční hotovost. Tuto informaci si mohl znalec bez toho, že by navštěvoval data room, ověřit, a to veřejně, a i přesto nebyla tato informace do jeho znaleckého posudku ani do náhledu Komerční banky zanesena. Tyto finanční prostředky ve výši 3 mld. korun se potom následně staly finančními prostředky, které byly vyplaceny na dividendách společnosti OKD, a v tuto chvíli již tedy majitel, společnost Charles Capital, ji využila na uhrazení úvěrů, které jí byly poskytnuty pro to, aby mohla ovládnout společnost KARBON INVEST. Proto je zde dosti velké podezření, že opravdu došlo k ovládnutí společnosti OKD pomocí jejich vlastních peněz.

Společnost OKD podala návrh na zahájení insolvenčního řízení dne 3. 5. 2016 a soud dne 9. 5. 2016 rozhodl o jejím úpadku. Prohlášení úpadku předcházely následující základní okolnosti. Důvodem podání insolvenčního návrhu byla výše závazků ve výši 17,2 mld. Kč a hodnota majetku pouze 6,7 mld. Kč. V závazcích jsou započteny záruky a spoludlužnictví v rámci skupiny NWR ve výši 11,6 mld. Kč. Skupina Zdeňka Bakaly ovládla minoritní podíl společnosti OKD za cenu 4,1 mld. Kč a vyvedla z ní do zahraničí nejméně 65 mld. Kč, a to tedy předtím, než společnosti přivodila úpadek a de facto ji předala zpět do rukou státu. Vlastník NWR ponechal ze společnosti maximum a útlum těžby včetně eventuálního ukončení těžby ponechal na České republice, která těžbu a zpracování černého uhlí odkoupila do státní společnosti PRISKO.

Ovládající akcionář OKD, společnost NWR pana Bakaly a spol., preferovala výplatu dividend. Společnost vykazovala vysoké zásoby vytěžitelného uhlí a nevytvářela rezervy na cyklický vývoj a ani na útlum společnosti, který byl OKD i vlastníkům dobře znám. Přestože společnost NWR již ve výroční zprávě za rok 2008, následně takové detailní posouzení řízení rizik již nebylo ve výročních zprávách identifikováno, správně identifikovala rizika cyklického vývoje, to znamená začátek krize, nebyly tvořeny rezervy a ani opravné položky ze zisku na rizika spojená s odbytem či na rizika spojená s poklesem cen černého uhlí a ani rezervy na očekávaný neodvratný útlum těžby.

Cena černého uhlí k 31. 12. 2004 činila 55 dolarů a v době podání insolvenčního návrhu přesahovala 80 dolarů. Když došlo k poklesu odbytu a cen uhlí, neměla společnost vytvořené rezervy, ze kterých by byla schopna negativní vývoj překonat. Tento zásadní přelom začal počátkem roku 2012. Přesto v tomto roce byla odsouhlasena a vyplacena dividendy ve výši přesahující 6 mld. Kč. To je podle názoru vyšetřovací komise v rozporu s péčí řádného hospodáře. Na překlenutí likvidní situace – cena černého uhlí začala růst ve 2. pololetí 2016 – bylo zapotřebí 1–2 mld. Kč. Tyto však mateřská společnost NWR neposkytla.

Za období ovládnutí NWR společnost OKD vyplatila celkem na dividendách minimálně 65 mld. korun. Je tady počítáno pouze tedy od roku 2006, neboť jsme se snažili odhadnout i další transfery probíhající mezi OKD. Některá média spekovala

i o částce až tedy 100 mld. korun. Aby OKD byla schopna vyplácet dividendy, postupně si brala půjčky od společnosti NWR. Společnost OKD byla tedy vysoce zisková společnost, která nebyla vinou vlastníků a managementu připravena na útlum těžby a příchod negativního období, přestože podle podkladů měly společnosti NWR i OKD vážný důvod vytvářet rezervy a opravné položky. Na OKD měly dopad i ručení za NWR a spoludlužnictví úvěrů. Maximalizace výplaty dividend a splátky půjček společnosti NWR dovedly společnost v krizovém období do stavu insolvence a donutily vedení společnosti podat insolvenční návrh.

Jak jsem tedy již zmiňoval, společnost OKD rezervy ve výsledné výši nevytvářela, přestože již ve výroční zprávě NWR za rok 2008 uvádí v oblasti řízení rizik vysoká rizika. Ta nebyla promítnuta do tvorby rezerv společnosti OKD. Následně lze interní informace o rizicích spojených se složitou situací ve světových trzích s uhlím včetně negativního výhledu nalézt ve výroční zprávě OKD za rok 2012. Kromě toho nebyla společnost OKD řízena příliš hospodárně, např. mzda vyplacená jednomu manažerovi v roce 2010 i 2011 přesahovala vždy 100 milionů Kč, i přesto, jak jsem upozorňoval, i přesto, že tento manažer silně podcenil nutnost vytvářet rezervy pro budoucí problematické období.

Propad cen uhlí nebyl věcný důvod insolvence společnosti OKD, protože uhlí jako komodita podléhá cyklickému vývoji, v dobách pozitivního ekonomického cyklu jsou těžba a zpracování vysoce ziskové, v negativní fázi cyklu může být činnost dočasně ztrátová, ale na toto období společnosti mají tvořit rezervy.

Zvláštní pozornost však zaslouží roky 2010 až 2011 a rok 2012. Jednalo se tedy o poslední ziskové období a zároveň poslední roky výplaty dividend. Ve výroční zprávě za rok 2012 jsou poprvé uvedeny pasáže, které hodnotí nepříznivou situaci a vyjadřují obavy i pro následující období. Počátkem roku 2013 došlo ke změně managementu a následně v roce 2013 k výrazné tvorbě opravných položek a přehodnocení zásob uhlí.

Světové ceny černého uhlí začaly klesat již v roce 2011. Přestože společnost i byla vědoma v roce 2012 dopadů na trzích, vyplatila dividendy za rok 2010 a 2011 prakticky ve výši zisku po zdanění, to znamená 12,1 mld. Kč.

Samostatnou kapitolou je posouzení dlouhodobého výhledu v dobývání uhlí. Je znám fakt, že společnost si je vědoma již mnoho let skutečnosti, že postupně bude muset řešit omezování těžby uhlí a postupně i ukončování těžby uhlí, což je ekonomicky náročné a vyžaduje tvorbu opravných položek či rezerv na odpis majetku, náklady s útlumem spojené včetně nákladů na sociální program. Náklady na omezování těžby řešila OKD do roku 2013 pouze v rámci ročního hospodaření.

Společnost byla s vysokou pravděpodobností v insolvenčním stavu již v průběhu roku 2013. A tím, že se situace nezlepšila ani v následujícím roce, je nepopiratelné, že návrh na insolvenční měl být podán podstatně dříve než v roce 2016. Deklarovaný pokles závazků vůči mateřské společnosti v letech 2013 až 2015 a zdůvodnění odkládání podávaných návrhů na insolvenční budí podezření z nekalých praktik, což je například upřednostňování věřitele nebo podvodné jednání s cílem zajistit mateřské společnosti úhradu jejich pohledávek.

OKD v době, kdy začaly klesat tržby, sice přestala vyplácet dividendy, ale z mateřské společnosti NWR pravděpodobně splatila téměř veškeré poskytnuté půjčky. K 31. 12. 2013 vykázala závazky po lhůtě splatnosti 1,1 mld. korun a k 31. 12. 2014 již ve výši 7,717 mil. korun. K 31. 12. 2013 OKD vykazuje závazek vůči mateřské společnosti ve výši 12,941 mil. (?) korun, k 31. 12. společnost vykazuje závazek mateřské společnosti ve výši 5,7 mld. korun, necelých, což je pokles o více než 70 %. NWR navýšila základní kapitál sice o 1,22 mld. korun. V účetní závěrce za rok 2015 je uveden závazek vůči společníkům nula korun, a text uvádí, že závazek 5,692 mld. byl kapitalizován dnem 7. 7. 2015, ale v rozvaze není uvedena žádná změna základního jmění. Zároveň v textu jsou uvedeny úvěry od společníků ve výši 1,469 mld. korun a na jiném místě 2,553 mld. korun. Podle společnosti BDO audit činí k 9. 5. 2016 závazek vůči ovládající osobě 1,7 mld. korun.

Rozdílné údaje není možno z výroční zprávy vysvětlit. Ke snížení pohledávek došlo v období, kdy OKD prodávala své vlastní pohledávky za účelem vylepšení peněžních toků. Z toho vyplývá, že společnost protahovala svou činnost, aby umožnila výplatu závazků společnosti NWR a tento závazek se stihl společností NWR splatit, a to na úkor jiných věřitelů. OKD také byla spoludlužníkem či ručitelem ze závazky společnosti NWR.

Společnost pod vlastnictvím NWR nevykazovala znaky selhání podnikatelského záměru spočívajícího v těžbě a zpracování uhlí, a nemůže toto tedy být argumentem pro neplnění finančních závazků. Problematika ekonomické vytěžitelnosti uhlí, zásob na jednotlivých dolech byla společností sledována. Společnost na útlum nevytvářela do roku 2013 rezervy či opravné položky. Společnost dlouhodobě vykazovala vysoké zásoby vytěžitelného uhlí až do roku 2012. Ve výroční zprávě za rok 2012 společnost uvádí zásoby dle metodiky JORC více než 184 mil. tun uhlí, a v následujícím roce již jen 64 mil. tun uhlí, což je pokles o cca 65 %. Tato manipulace se zásobami vytěženého uhlí byla způsobilá uvést omyl akcionáře a drobné investory a umožnila vysoké výplaty dividend. Jedná se o další indicie negativního působení NWR.

Z informací o skvělé perspektivě dle výročních zpráv světových cen uhlí, zásobách uhlí a dalších výhledů NWR a OKD vzniká důvodné podezření ze zkreslování údajů v obchodním styku či podvodného jednání. Tím není dotčena skutečnost, že NWR ve výroční zprávě na rizika upozorňuje, ale tvorbu opravných položek a ani rezerv v jakékoliv podobě nerealizuje.

OKD neměla žádné úvěry od bank, ale byla financována krátkodobými půjčkami od mateřské společnosti za nepřiměřeně vysokou cenu. Společnost však díky výrazné ziskovosti žádné financování nepotřebovala.

Kromě dividendové strategie, jak to můžeme nazvat, lze jako nevýhodnou strategii vyhodnotit poskytování vnitropodnikových půjček. Společnost předčasně splatila komerční úvěry od bank a nahradila (nahradila?) je půjčkami od mateřské společnosti za výrazně vyšších sazeb. Ve výročních zprávách za rok 2014 a rok 2015 je uvedeno, že OKD poskytnuté (poskytuje?) záruky za vydané dluhopisy ve výši 300 mil. eur, záruku za úvěr mateřské společnosti ve výši 35 mil. eur a je

spoludlužníkem úvěru čerpaného NWR ve výši 48 mld. eur. Důvodem insolvenčního návrhu vedení společnosti byly právě závazky z titulu těchto ručení.

Výplatu dividend přesahující zisky společnosti nelze považovat za obezřetný postup. Vyvedení objemu zisku s formou dividend a splacení půjček mateřské společnosti lze posuzovat z pohledu nedbalostního nebo vědomého, neboť se jedná o účastníky s velkou ekonomickou erudicí a spolupracující s renovovanými poradci, kteří by si měli být důsledku vědomi. Dá se to považovat tedy jako uvedení společnosti do insolvence.

Sohledem na výše uvedené je nutné, aby orgány činné v trestním řízení prošetřily, zda zejména transakce spočívající ve snížení majetku OKD vyplacením dividend a splacením půjček mateřské společnosti nedošlo ke spáchání trestných činů porušení povinnosti při správě cizího majetku, způsobení úpadku, zkrslování údajů o stavu hospodaření a jmění, podvodů nebo zvýhodnění či poškozování věřitele.

Vyšetřovací komise se také domnívá, že by měly orgány činné v trestním řízení prošetřit garance za úvěry NWR a spoludlužnictví s NWR, zda se nejedná pro OKD o nevýhodné transakce z pohledu trestní odpovědnosti, neboť OKD byla příjemce půjček od NWR za nepřiměřeně vysoké úroky a zároveň byla spoludlužníkem a ručitelem za tyto půjčky, což bylo důvodem podání návrhu na insolvenční řízení.

Financování od mateřské společnosti za nevýhodnějších podmínek, než za jakých se financovala na finančním trhu, je vhodné posoudit z pohledu porušování povinnosti při správě cizího majetku a daňové trestné činnosti, neboť do nákladů lze zahrnout uhrazené úroky do maximální výše v místě a čase obvyklé. Kromě toho půjčky byly využívány k vylepšení peněžních toků, a tím i vyplacení dividend.

Zároveň lze doporučit posouzení činnosti KPMG jako spolupracující osoby napomáhající vlastníkovu a vedení v jejich činnosti. Auditor KPMG, který prováděl audit OKD i NWR po celé toto zmiňované období, ve svých zprávách o ověření účetní závěrky a výročních zprávách OKD prakticky pouze následoval či reflektoval texty výročních zpráv OKD. Jeho činnost lze hodnotit jako nedůslednou, nezodpovědnou a napomáhající vlastníkovu a managementu realizovat jejich osobní zájmy.

Rád bych tímto poděkoval za vaši pozornost. Snažil jsem se tu kauzu shrnout v co nejkratším možném čase. A rád bych ještě – případně to budu potom ještě později navrhopvat – chtěl navrhopvat, že pokud bychom tento bod nestihli projednat do 13. hodiny, jestli bychom se tím mohli zabývat případně ještě po 18. hodině, po ukončení ústních interpelací. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Já jsem tady zaznamenal procedurální návrh, takže bychom to měli hlasovat, jestli tedy dnes poté, pokud to neprojednáme, tak že bychom měli o tomto bodě jednat i po 18. hodině. Ale to je návrh změny programu. (O slovo se hlásí poslanec Hájek.)

Poslanec Josef Hájek: Dobré poledne. Já bych to modifikoval po skončení interpelací, ne pevně fixovat po 18. hodině, ale po skončení interpelací.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Já jsem jenom trošku zaváhal, protože jsem tady neslyšel takovou dohodu mezi poslaneckými kluby, tak jenom jsem dal prostor, jestli se někdo ozve. Ale nechám o tom hlasovat. Takže zagonguji. Odhlásím vás, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Dáme trošku prostor, aby se poslanci dostavili, protože to je důležité hlasování.

Zopakuji jenom, o čem budeme hlasovat. Předseda komise pan poslanec Černožský navrhuje, abychom tento bod, to znamená Závěrečná zpráva vyšetřovací komise k OKD, v případě, že by se neprojednal do 13. hodiny, tak abychom pokračovali v projednávání dnes odpoledne po skončení interpelací.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 172, přihlášeno 114 poslanců, pro 90, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní přečtu omluvy. Pan poslanec Jiří Mihola se omlouvá dnes od 9 do 11 hodin, následně od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Válková se omlouvá mezi 11. a 13. hodinou z důvodu návštěvy lékaře, paní poslankyně Barbora Kořanová se omlouvá mezi 17. hodinou a půlnocí z pracovních důvodů a pan poslanec Juříček se omlouvá dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní s přednostním právem vystoupí ministr kultury Lubomír Zaorálek. Dám vám přednostní právo, pane ministře, prosím. Následně tedy vystoupí zpravodajka, paní poslankyně Pavla Golasowská. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré poledne, vážené kolegyně, kolegové. Mám chuť se trochu omluvit, že vás tady takto zavalujeme svou ostravskou historií. Ale jenom bych rád možná připomenul, že pro nás to znamená opravdu hodně. Historie ostravských dolů, využívání uhlí tam sahá někdy do 18. století. V 19. století roku 1830 vzniká Rudolfova huť. Jenom abyste věděli, že ty doly, to není jenom to socialistické období. To je daleko delší, to je 150 let a historie vstupu Salomona Rothschilda, který tam začal budovat Vítkovické železárny. A to uhlí bylo samozřejmě podmínkou. Protože když Rothschild zjistil, že tam je voda, že tam je uhlí, a když tam dovedli železnici, Ferdinandovu dráhu, tak se vlastně vytvořily podmínky pro rozvoj celé té průmyslové aglomerace, se kterou jsme my, co jsme tam žili, spojeni.

Vy si asi říkáte, že já nejsem zrovna horník. To je pravda, nejsem horník, ale můj otec pracoval jako závodní lékař v hutích, takže ta historie těžkého průmyslu je pro nás opravdu zásadní. A historie OKD vlastně to je historie 30 let a trochu ta historie 30 let OKD je v něčem obrazem toho, co se dělo v této zemi po tom roce 1989. Je to vlastně v kostce v něčem taková charakteristická ukázka toho, jak se tady vyvíjela ekonomika.

Takže já jsem vlastně dost rád, že jsem mohl v té komisi sedět, a je pravda, že ta komise nashromáždila obrovské množství informací, vyslechli jsme, jak jste si všimli, 49 svědků. Já sám jsem vlastně do toho vstupoval s určitou znalostí, protože jsem se kolem historie OKD vlastně pohyboval střídavě víc jak 30 let. A bylo to pro mě velmi cenné, protože jsem vlastně v něčem i korigoval svoje názory, v něčem jsem dokonce zjistil, začal jsem ty věci vidět zřetelněji, přesněji než kdykoliv a vlastně jsem byl docela vděčný za to, že jsem tu příležitost dostal. Protože to byla pro mě bilance skoro i těch 30 let jedné zásadní politické kauzy a události v regionu.

Nicméně se budu snažit mluvit srozumitelně, protože jsem si vědom toho, že smysl práce té komise je v tom, aby z toho něco bylo, abychom si z toho něco odnesli a aby historie tohoto gigantického podniku, který byl vlastně největším podnikem na Ostravsku vůbec a který vlastně víceméně, ta historie končí prostě, protože nám prostě uhlí dochází. Tak ta historie má podle mě v něčem smysl nejenom pro náš region.

Takže proto jsem rád, že jsem to absolvoval, a jsem takový divný člen komise, protože jsem v té komisi sice byl po celou tu dobu a skoro celou tu dobu až do závěru, ale v závěru jsem z té komise musel odejít díky tomu, že jsem se ocitl v exekutivě, to je známé. Takže jenom tím vysvětluji, že jsem členem komise a zároveň nejsem, neboť jsem u toho závěru nebyl. A vlastně i vím, že jsem to dal najevo, že s některými závěry a s některými věcmi, které ta komise konstatuje v té zprávě, nesouhlasím a ten můj příběh toho OKD vypadá trochu jinak, než je ten, který byl popsán v komisi. To neznamená, že komise neodvedla práci, a myslím si, že členové byli vedeni v řadě případů nejlepšími úmysly se dobrat – a my jsme o tom hodně diskutovali – v té snaze se dobrat toho, jak věci byly. No, ale jak už to bývá, přesto se prostě ty názory nemusí vždycky úplně potkat. Ale opakuji, pro mě ta komise měla velký smysl.

Já se pak musím pokusit jenom něco z těch věcí, které jsem si tam ozřejmil a pochopil, vám tady sdělit a možná říci, v čem si myslím, že to, co vyšetřovací komise píše, úplně neobstojí. A je důležité si právě tohle ujasnit. Právě proto je třeba, abychom nevyvolávali znova nějaká falešná očekávání, protože historie OKD je právě také vyvolávání historie falešných očekávání. Zrovna když jsem mluvil o panu Bakalovi, tak to je jeden z těch momentů toho velkého falešného očekávání, které se vyvolalo v lidech, jakási naděje, že si budou moci koupit byty, k čemuž se potom nedostali. A já bych byl nerad, kdyby tato zpráva opakovala tady tento omyl, zase vyvolávání falešných očekávání. To bychom opakovali něco, co už tady bylo, a to si myslím, že si nikdo nezaslouží z těch lidí, co tam žijí. Proto mi připadá, že je také důležité si ujasnit přesně, co můžeme říct a co ne a co obstojí. A já se potom také dostanu k tomu, co si myslím, že je třeba dělat, abychom se vyhnuli opakování omylů včerejška.

Jenom vám řeknu – protože se budu snažit mluvit tak, abyste mi rozuměli, a nezatěžovat to vystoupení tak, aby se to vůbec dalo poslouchat. Tak já jsem spolupracoval, obracel jsem se na řadu znalců. Nejvíc jsem spolupracoval s doktorem Ivanem Příkrylem, takže některé věci, které tady řeknu, pokud by vás zajímala podrobnější právní argumentace, tak to najdete na serveru Česká justice. A já tady

tedy přísahám, že budu mluvit tak, abyste trochu rozuměli tomu, co říkám. Protože jinak si myslím, že to nemá smysl.

Já vám třeba řeknu takový první příklad toho, v čem si myslím, že je nebezpečné falešné očekávání, které ta zpráva vytváří a které já chci odmítnout, protože je to nebezpečné. Komise třeba píše takovou věc – a je to úplně na začátku té zprávy, je to myslím strana 4, ve které má takovou větu, že – ona se týká toho, že podle komise už v úvodu v roce 1990 došlo k tomu, že rozhodnutím vlády ty byty, které jsou součástí toho příběhu, byly vloženy do majetku společnosti OKD, a vyšetřovací komise tvrdí, že se to stalo proti právu. A ona se v tom tvrzení, že se to stalo proti zákonu, opírá o zákon č. 52/1966 Sb. Řeknu vám tu větu, kterou cituje. Ta věta je: "Byty, které jsou užívány na základě práva osobního užívání bytu, mohou nabýt jen jejich uživatelé." To je věta ze zákona z roku 1966.

Já to v něčem chápu. Někteří členové komise vlastně nezažili to socialistické období. Já jsem sám bydlel v Ostravě v Porubě v bytě v domě, na kterém bylo napsáno "byt je v socialistické péči nájemníků". Všichni tady asi v této Sněmovně to nepamatují a nevědí, že za socialismu existovalo – že tehdy vlastně stát neměl zájem na tom, aby lidé vlastnili byty. My jsme byli uživatelé bytů. Dokonce ti, co si postavili domy, tak je měli pouze v osobním užívání, nebyli jejich vlastníky, s výjimkou těch, co byly do roku 1948. Ale jinak v této zemi jsme vlastně všichni byli jenom uživatelé a ono existovalo něco, čemu se říkalo socialistické společné vlastnictví, nebo tak nějak byl ten přesný právní název, jak tehdy bylo definováno vlastnictví. A my jsme vlastně všichni se na tom takhle společně podíleli. My jsme žili v bytech, které byly socialistickým společenským vlastnictvím.

Takže tehdy nebyl zájem na tom, aby se z lidí stávali vlastníci. A kdyby se ten zákon, který je tady citován, dočetl dál na další paragraf, tak v tom dalším paragrafu, po tom, že to patří těm uživatelům, najdete další paragraf, ve kterém se píše, že "kterých bytů se to týká, o tom rozhodne vláda svým nařízením". To je z toho zákona z roku 1966. Ale to nařízení vláda nikdy nepřijala. Chápete? Takže řídit se zákonem z roku 1966 a domnívat se, že ten zákon nám poslouží k tomu, aby se dostalo lidem vlastnictví, je prostě mimo realitu. Odvolávání se na zákon z roku 1966 je nesmyslné. Ono to nebere v potaz to, co se v roce 1990 stalo. Nebere to v potaz to, že došlo k úplně zásadním změnám, společenské vlastnictví se vlastně zrušilo, tento institut. V té době bylo v zemi asi 1,4 milionu bytů, se kterými hospodařily národní výbory, bylo asi 400 tisíc bytů, se kterými hospodařily národní podniky. Ony vlastně také nebyly vlastníky, ony pouze měly právo hospodaření. Chápete? Došlo opravdu k revolučním změnám a došlo k tomu, že to právo hospodaření se změnilo na právo vlastnické a ty byty, které patřily tomu společenskému vlastnictví, se staly byty, jejichž vlastníky se staly obce, firmy apod.

Kdybychom to takto chtěli zpochybnit, jak to zpráva říká, tak by se to týkalo asi 2 milionů bytů a rozsah té operace by byl stamiliardový, dokonce by byl větší, než je celý náš národní rozpočet. To jen říkám, jak kuriózní by bylo, kdyby to tak platilo.

Ale já opakuji – tvrdit to, co se píše, a to se píše v té zprávě doslova, v té zprávě je napsáno, a to je podle mě to, co je trochu znepokojující, že ona říká, že skutečným

vlastníkem všech těch bytů je po celou dobu i nadále stát. Jo? Těch bytů OKD. Po celou dobu i nadále je vlastníkem stát. I dnes. No, to je revoluční myšlenka, ale já prostě tvrdím, že neobstojí. Jenom prostě proto, že se nedomyslelo, že takhle ten proces v roce 1990 hodnotit nemůžeme.

Já vám to říkám jako příklad tvrzení, které si myslím, není dobré vysílat, protože vytváří zase falešná očekávání. Lidi říknou: Tak, tak ono to patří vlastně státu a ten stát nám to může zase zítra dát. Já vám to říkám a myslím to dobře, chtěl bych napravit všechny křivdy, ale prostě takhle není. Tohle nemůžeme udělat. Žádná vláda to nikdy nesvede, protože tady je podle mne ta analýza nepřesná. A říkám, varujme se toho, abychom vyvolávali falešná očekávání. Znova tvrdit lidem "my vám ty byty zítra dáme, není to problém", to prostě není pravda. Já bych to chtěl, ale nejde to. Tak si nic nelžeme a nelžeme těm lidem.

Já si nemyslím, že členové komise chtěli lhát. Oni jsou pravděpodobně přesvědčeni o tom, že to mají zargumentované. Já vám tvrdím, že ty argumenty neobstojí, a tvrdím, že tehdy se nestalo to, co komise uvádí, že to bylo provedeno proti právu.

Ale pozor – to, že toto říkám, to neznamená, že si myslím, že bylo v pořádku to, jak stát zacházel s těmi byty v období od roku 1990 do roku 1996. Protože já jsem přesvědčen, že i když OKD bylo akciovou společností, tak do roku 1996 v zásadě mohlo s těmi byty leccos udělat. Mohlo delimitovat majetky, oddělit to a rozhodnout zvlášť o privatizaci těch bytů, takže se to dalo udělat, ne že ne. Rozumíte? Já tím, co říkám o tom, že je naivní to, co píše zpráva, že to patří státu, to neznamená, že tím vyvíňuji všechno, co se odehrálo mezi rokem 1990 a 1996, protože v té době, v těchto šesti letech, se dalo s těmi byty opravdu něco dělat. Tehdy, když stát chtěl, tak jako majoritní vlastníků měl takovou páku, měl takovou sílu v té akciové společnosti vzhledem k tomu, jakou tam měl pozici, že skutečně mohl rozhodnout o delimitaci, mohl rozhodnout o zvláštní privatizaci těch bytů, mohl, pokud jde o těch 44 tisíc bytů, vlastně takto najít jiný způsob zacházení a mohl se chovat jako někdo, kdo pečuje o střechu nad hlavou těch lidí, kteří v nich bydlí. Můžeme se ptát, proč se tak nestalo, ale je jednoznačné, že se to v těchto šesti letech stát mohlo.

To, co já tady chci dneska strašně zdůraznit je, že právě pouze v těch šesti letech. Pak si myslím, že už to nešlo. Tady si myslím, ta zpráva poměrně dobře popisuje to, co se odehrálo v roce 1996. Já to ještě chci zvýraznit, protože si myslím, že i když to ta zpráva popisuje, tak si myslím, že tomu nedává úplně přesně ten význam, jaký si to zaslouží, protože v tom roce 1996 došlo k úplně zásadnímu rozhodnutí státu, který vlastně, jak to dneska vidím, rozhodl o celém problému bytů, a skoro bych řekl jednou provždy, protože – abych to teď řekl nejjednodušeji, jak jsem schopen – v roce 1996, když se mírně snížila cena uhlí, daroval stát privátním vlastníkům za jednu korunu akcie za 3,5 miliardy. Tímto činem došlo ke snížení základního jmění a stát vlastně přestal být majoritním vlastníkem a ztratil možnost zasahovat do rozhodování o bytech. A podle mě ti nájemníci v tom roce 1996 ztratili také možnost dosáhnout na privatizaci bytů a třeba jejich převod třeba do vlastnictví.

Já si myslím, že pro ten příběh bytů OKD v rámci historie celého podniku OKD je naprosto klíčová tato událost, která se stala v roce 1996. To si najdete, že to byla vláda Václava Klause a ministra financí Kočárnika. Tato vláda z důvodů, které pro mne byly nepochopitelné, a ptali jsme se na ně potom, také vám řeknu, co jsme se dozvěděli, a ptali jsme se, jak je možné, že takto tento obrovský majetek pustila ze svých rukou tím, že za jednu korunu darovala akcie za 3,5 miliardy. Pro mě to vypadalo, že to je skandální, protože v té chvíli se ten stát zbavil páky, zbavil se možnosti do toho vstoupit, nějak to ovládat, něco o tom rozhodnout.

A víte, co je zajímavé? Já jsem si říkal – tak co nám řeknou ti účastníci tehdejších dějů, jak nám to zdůvodní, jak nám to vysvětlí? Pro mne to bylo docela novum. Když jsme se ptali, tak nám bylo řečeno, že stát vlastně ani nestál o to tu většinu udržet. Protože tehdy panovalo přesvědčení, že stát není dobrý vlastník, že vlastně by bylo nejlépe, kdyby to dostal nějaký jiný privátní podnikatel a že ideální by bylo, kdyby to prostě někdo koupil, k té většině se dostal, takže vlastně oni to ani moc nehlídali, moc je to nezajímalo, oni si přáli, doslova si přáli, aby ten stát o to vlastnictví přišel, aby o tu pozici přišel! Samozřejmě, že připustili, že si představovali, že to bude nějaký kvalitní vlastník, kapitálově vybavený, a ne že se to stane nějakým podnikatelským incestem nebo nějakým tím tunelováním, vyvedením peněz, jak se to potom stalo. To jako samozřejmě nepopírali, že to by jim vadilo. Chápete? Oni nehájili to, že se to potom stalo způsobem, který je, jak se tedy lidově řečeno říkalo, vytunelováním, ale říkali, že to oni v té chvíli nebyli schopni takto sledovat, oni to takto nesledovali při počtu těch privatizací a toho, jak se k nim přistupovalo, no ale vlastně že oni – ta laxnost že byla prostě dána ideologicky.

Protože – chápete? My jsme přicházeli z těch vztahů toho socialistického společného vlastnictví a teď jsme věřili tomu, že ta privatizace, to bude prostě cesta. Ten privátní byznys, ten se o to začne starat. My jsme vlastně věřili, že ten privátní byznys to všechno zachrání. Přejde skutečný vlastník a ten se pak postará. Tady byla taková ideová víra, že tím, že se to vlastnictví dostane do rukou jednoho privátního vlastníka, tak se to prostě rozjede a bude ten stát fungovat, i ty podniky v něm.

Je zajímavé, tam, kde jsme jako kdyby hledali nějaké zločince, kteří se budou muset přiznat k tomu, jak to, že se nechali připravit o majetek, tak jsme našli lidi, kteří nám řekli ano, ale my jsme to tak nebrali. My jsme si dokonce přáli, aby ten stát o tu většinu přišel. Takže to byla politická, ideologická rozhodnutí. Nebo spíše ideologická a politická laxnost, která byla přímo součástí toho. My jsme se o to vlastně zase tak moc nestarali. To znamená, chcete-li to soudit, a já věřím tomu – nemluvím za všechny tehdejší, ale věřím, že řada z nich, i s těmi, s kterými jsme mluvili, tak některým věřím, že oni byli přesvědčeni, že tohle je vlastně správný postup. Není třeba se starat o tu většinu, když to dostane nějaký nový šikovný podnikatel, tak to bude dobře.

Já to říkám proto, že já sám si dovedu představit, že to nemusely být nějaké promyšlené operace třeba ze strany státu, ale prostě že to bylo ideové přesvědčení, že to vlastně věci prospěje. Nicméně z pohledu dneška se nám to jinak mluví. Dneska víme, že celý ten proces privatizace, právě tahle ležérnost z hlediska právního rámce

a pravidel hry byla samozřejmě v lecčems osudová. Vedlo to k určité diskreditaci toho procesu, dneska už to víme.

Dnes, když se na to člověk dívá zpět, tak se třeba děsí toho, že takovýto velký a strategicky významný podnik, spojený se zásadním nerostným bohatstvím ještě stále, se takto klidně pustil z ruky s tím, že přijde někdo, kdo se o to postará líp, protože to prostě bude soukromý vlastník. Tam je taková ta slepá víra, že ten trh a jeho noví privátní vlastníci to prostě všechno obstarají. Dnes to člověku připadá neuvěřitelně naivní, protože snad asi nejsem dneska sám, kdo si uvědomuje, že bez pravidel, bez jasně stanovených pravidel, i právních, taková představa, že jenom to samotné vytváření zisku je spásné, je nesmyslná, to se ukázalo, že pravda není. Ale v té době, chcete-li si to představit, tak to zřejmě možné bylo. A do určité míry to asi opravdu vedlo tehdy ty orgány státu k tomu, že se takto chovaly a že vlastně selhávaly téměř programově.

Celá historie OKD, jak jsem se s tím seznamoval těch 30 let, je pro mne vlastně takovou historií selhávání státu, kde přicházejí daleko lépe připravení byznysmeni privátní, vybavení právníky, dokonce někdy celými kohortami právníků, kteří jsou daleko lépe připraveni, zatímco stát to nechává prostě plynout. A skoro bych řekl, že je jedno, která vláda. Vždycky má stát to zpoždění. To je podle mě jakoby daň za to, co jsme do tohoto nového typu společnosti vrazili, jak jsme to i nezvládali. OKD je historie toho, jak jsme na podobnou operaci nebyli připraveni, a nemáme možnost si ji zopakovat, abychom ji udělali lépe.

Ale opakuji – to, k čemu mě vede ta práce, kterou jsme na tom strávili, je, že ten rok 1996, pokud vás zajímá historie bytů OKD, byl naprosto zásadní pro to, že ten stát už jednou provždy, a to jsem schopen prokázat, ztratil schopnost nad těmi byty mít kontrolu a dostat se k tomu, že ovlivní třeba i vývoj v tom směru, že by byly nabídnuty těm nájemníkům. A také je třeba si uvědomit, že v průběhu celého toho času se neustále mění zákony a mění se i ty podmínky. A to je podle mě znalost toho, že podmínkou pro to, abychom pochopili jednání těch, kteří se toho procesu zúčastnili. A dokonce i ten fakt, že se zprivatizovalo OKD takto v roce 1996, ty detaily tady zazněly, nebudu to opakovat, tak to bylo důsledkem toho přesvědčení, že – opakuji – pokud bude OKD privátně vlastněné, bude postaráno o jeho prosperitu a budoucí vývoj. Já sám vím, že dokonce i ti, kteří se dostali k tomu vlastnictví, tak se docela netajili ani tím, že připouštěli v rozhovorech: Ano, možná jsme se k celému tomu nedostali úplně poctivým způsobem, ale pro ten stát je to výhodné, protože my se o to budeme starat. Nás už teď zajímá, aby se podnik nerozkrádal. Nás už teď zajímá, aby zeštíhl. Nás už teď zajímá, aby byl efektivní. Takže stát na tom vydělá. Je třeba přimhouřit oko nad tím, jak se to stalo, nakonec na tom všichni vyděláme. – Takováto představa, ta tehdy opravdu byla. Taková atmosféra byla. Při pohledu zpět si to člověk představuje jako klíč k tomu, jak se to celé odehrálo. A to je jedna věc.

Jedna věc je vlastně tedy to, že v tom roce 1996 se vytváří nová kapitola a stát má najednou velice omezené možnosti. Nebudu to procházet podrobně. Pokud ten stát v tom období po roce 1996, jak další vlády dělaly pokusy, aby ty byty byly nějak vyňaty nebo se s nimi zacházelo zvlášť, tak se nedokázal už s vlastníkem dohodnout. Dokonce došlo k tomu, že z těch dozorčích rad byli vyhozeni zástupci státu, takže ten

vlastník už nebyl ochoten se o některých věcech bavit a uplatňoval právě tu svou pozici, kterou získal jako majoritní vlastník.

Já se zastavím jen u těch klíčových momentů, protože ta historie je dlouhá, abych se odlišil od toho, co zpráva říká. Chtěl bych upozornit na to, že já se také s tou zprávou liším v názoru na to, co se odehrálo v roce 2004. Ale předesílám, že já vlastně souhlasím s tím, že stát, to, že v roce 2004 se vzdal menšinového akciového podílu, tak to byla pro mě vždycky chyba. A dokonce, protože jsem tehdy byl ve Sněmovně a protože jsem se kolem toho pohyboval, tak jsem patřil mezi ty, kteří neustále se snažili burcovat a bránit tomu, aby stát ten menšinový podíl akcií v roce 2004 prodal. Nebyl jsem sám, mohl bych tady jmenovat další. Byli to např. Petr Vícha, budoucí primátor Petr Kajnar, byli to i někteří poslanci komunistické strany, kteří tu dnes nejsou. Pamatuji si, že jsme tehdy s tím nesouhlasili. Nebylo nám to moc platné, v tom jsme prostě názory i lidí z toho regionu neprosadili. To mi vadí, mrzí, a můžu dneska říct, že jsme měli dělat víc, když to člověk vidí, ale prostě tak to bylo.

Zajímavé je, že i když jsem to kritizoval – a budu to kritizovat vždycky, protože si myslím, že stát si měl podržet ten většinový podíl a mít vliv na OKD, a nebylo to tak, že byl bez nástrojů, měl ho prosazovat a měl by taky vliv i na vývoj, který se týkal bytů OKD – tak přesto nemohu dnes úplně souhlasit s tím, co tvrdí ta zpráva, která se neustále točí kolem toho prodeje za 4,1 miliardy, kde jakkoli je tomu věnován veliký prostor, a já sám také jsem vždycky měl pochyby o tom, jakým způsobem a za jakou cenu se to prodalo, a dokonce jsem se v tom poměrně hodně angažoval – jen bych vám rád řekl, že dokonce právě ty byty bylo to, s čím jsem se já spojoval v minulosti nejvíc, protože i já jsem uvěřil tomu, že se najde cesta k tomu, jak ty byty lidem nabídnout.

Tam se stalo to, co vy si asi pamatujete, že i ten nový vlastník, jak se ukázalo, pan Bakala, kterému to bylo prodáno, a možná o tom ani ta vláda nevěděla, komu to prodává, to si myslím, že je taky selhání, tak ten nový vlastník zpočátku slíbil, že ty byty lidem nabídne. Já jsem to měl jednak ze schůzky, kterou jsem s ním absolvoval, protože poté, co se stal vlastníkem, tak jsem se s ním sešel a on mě osobně ujistil, že mu na bytech nezáleží, že on je především uhlobaron, že se chce do toho regionu nastěhovat a že ty byty lidem nabídne během roku a půl až dvou let. A nejen že to řekl mně, to by nebylo tak zajímavé, ale řekl to i veřejně. A je pravda, že tím vzniklo to očekávání, které se stalo potom předmětem tolika nespokojenosti, rozmrzelosti a které udělalo tolik zlé krve. I to právě, že nesplnil tento slib pan Bakala, i to se stalo předmětem těch výroků, které jsem vůči němu měl, a díky tomu jsem s ním byl čtyřikrát před soudem. Prostě proto, že se mu to nelíbilo.

Nicméně já vím dneska, proč on změnil názor. Protože během té doby po roce 2006 došlo ke změně, došlo k deregulaci nájemného a najednou ty byty, o kterých on ještě tvrdil, že je nepotřebuje, si spočítal, nebo mu to někdo řekl, jsou vlastně zlatým vejcem. Tak vlastně proto se přestal hlásit k tomu slibu, který původně nájemníkům dal. A opět. Stát vlastně nedokázal najít způsob, jak do té věci efektivně vstoupit. A pro mě právě proto to prodání menšinového podílu 2004 bylo chybou, protože já jsem nikdy v tomhle neviděl cestu a hlavně jsem se těžko smířoval s tím, že v tom stát takto rezignuje. Nicméně přesto si dnes nemyslím po tom všem dalším,

co jsme zjistili a co člověk měl možnost nastudovat, že je tak jasné to, co zpráva tvrdí, že totiž ta cena 4,1 miliardy je cena, která je neodpovídající, a že došlo k tomu, že stát utrpěl škodu. Ano, stát utrpěl škodu, protože se vzdal menšinového podílu, protože se vzdal vlivu. V tom si myslím, že byla chyba. A byla to podle mě politická chyba.

Já sám jsem se tehdy v té době angažoval, protože jsem sdílel názor komise, jako opoziční poslanec jsem jezdil za Evropskou komisí, setkal jsem se dokonce i s místopředsedou Almuniou, s místopředsedou Evropské komise. A jednal jsem s ním právě v té věci, že se jedná možná o nedovolenou veřejnou podporu. Absolvoval jsem celou řadu jednání na Evropské komisí právě v tom, že jsem měl pochyby o tom, že tohle se stalo korektně po tom všem, co se člověk dověděl, a když začaly ty věci plynout na povrch. A to, co mi bylo řečeno představiteli Evropské komise, si dobře pamatuji. Oni mi řekli, do tohohle my takhle jednoduše vstupovat nebudeme, pro nás jsou v první řadě rozhodující výroky českých soudů a postoje české vlády. To znamená oni prostě... Já jsem tam byl taky ve spolupráci se sdružením nájemníků, s nimi jsme spolupracovali a snažili jsme se tu věc u Evropské komise zvednout. Nicméně mi bylo řečeno, čekáme na výroky vašich soudů, pokud bylo něco špatně, chceme to slyšet potvrzené jinak, ne od vás, který nám to tady tvrdíte a tady nám něco říkáte a říkáte nějak ten příběh. My to chceme mít potvrzené na stanovisku vlády. My to chceme mít potvrzené českými soudy. A proto vím, že tohle je zásadní věc při debatě o eventuelní nedovolené veřejné podpoře, které by se tak dostalo novému vlastníkovi.

A když se bavíme o těch 4,1 miliardy korun, tak podívejte, víte přece, že proběhl soud, nedávno proběhl soud, který se týkal, to byla ta válka znaleců, jak se tomu říkalo, ta válka znaleců. O co šlo v tom soudu? Zabýval jsem se taky důvodovou zprávou toho rozhodnutí. Protože jak jsem řekl, Evropskou komisí tohle zajímá, když to posuzuje. A vy dobře víte, že v tom soudu, v té válce znaleců šlo o to, že znalci byli tedy žalováni, nebo byla na ně podána žaloba, že způsobili škodu na majetku státu 5,7 miliardy. To tam najdete. A o tom byl ten soud, že způsobili tu škodu 5,7 miliardy. A kdyby to tedy takto bylo, tak by to byla ta nedovolená veřejná podpora. Kdyby se skutečně takto způsobila škoda státu, tak by to znamenalo, že se ten dotyčný dostal k něčemu, co neměl, a tím pádem je možné na to vztáhnout ten princip nedovolené veřejné podpory.

Jenomže víte, jak ten soud dopadl. A podívejte se na důvodovou zprávu. V důvodové zprávě se člověk dočte, že stát prostě užil metodu ohodnocení akcií, kterou užít mohl, dostal od znaleckého posudku to, co chtěl. A de facto ten soud nepotvrdil to, že došlo k té škodě, na základě které my můžeme jít za Evropskou komisí a říci, tady došlo k nedovolené veřejné podpoře.

Chápete? Vtip je v tom... Já vím, že teď bylo ještě podáno dovolání Nejvyšším státním zástupcem, takže to respektuji. Tohle ale bylo pravomocné rozhodnutí soudu. Byl v druhé instanci. Takže to už je zásadní. To bylo pravomocné rozhodnutí soudu, které vlastně nepotvrdilo to, že cena 4,1 miliardy tedy byla poškozením státu. A to je to jediné faktické, co máme v ruce v té debatě. A my jako poslanci bychom měli brát vážně rozhodnutí soudu. Já říkám, ať se to člověku líbí, nelíbí, ale tohle je prostě fakt.

Bylo podáno dovolání nejvyšším státním zástupcem. Vyčkáme výsledku. Ale je to pro nás důležité. A je to důležité i pro výsledky vyšetřovací komise. Já si myslím, že vyšetřovací komise ve svém usnesení nemůže tak docela jednoduše hnát kohokoli – Sněmovnu, vládu – a jít do nějaké války se soudy, nebo tvrdit... Rozumíte? To já jenom říkám Sněmovně, abychom toto brali vážně.

Mně jde o to, aby když někdo něco spáchal, ať je potrestán. V téhle historii, ve které se selhalo mnohokrát a selhalo se na úrovni státu vícekrát, a je to nešťastná historie, a skoro mám i sám, i když jsem se v tom angažoval, a přes všechny ty soudy a přes všechna vystoupení, která jsem tady ve Sněmovně měl jako opoziční poslanec, když jsem se tehdy potom v roce dva tisíce... tady už se mi ty roky pletou – ale bylo to po tom roce 1996, nebo v tom období, myslím, že to byla Topolánkova vláda, tak jsem tady vícekrát vystupoval ve Sněmovně a chtěl jsem, aby vláda... po roce 2004 tedy samozřejmě, ano, po roce 2004, když byla vláda Mirka Topolánka – tak jsem chtěl, aby se stát snažil vymáhat to, co bylo dohodnuto s novým nabyvatelem. Přátelé, to bylo tady ve Sněmovně, kde jsme dohodli ty podmínky k těm bytům. To znamená, my jsme tady jednali s vládou, poslanci, nebudu je vyjmenovávat. A my jsme jednali o tom, aby při prodeji toho minoritního podílu to bylo doplněno podmínkami, které se budou týkat zacházení s byty. A snažili jsme se prosadit maximum.

Vy v té zprávě tvrdíte, že vláda měla prosadit víc. To se dá vždycky říct. Já pouze říkám, že ona tahala za krátký konec. Ve chvíli, kdy vlastník řekl, že nemá zájem se s nimi o tom bavit, oni neměli, jak ho přinutit. Oni měli jedinou možnost – neprodat to. To byla jediná možnost, kterou měli. Říci tak dobře. Anebo jim pohrozit – když ty byty nedáte, tak my vám to neprodáme. Ale ve chvíli, kdy to prodávali, tak neměli možnost diktovat tomu, kdo to kupoval, svoje podmínky, co se týče bytů. To maximum, co šlo a co se dohodlo, to jsme dohadovali taky tady ve Sněmovně. Já si to dobře pamatuju. Víím, že ty podmínky nebyly bohvie čo, ale bylo to maximum toho, co jsme tady dosáhli. Dneska si mohu vyčítat, že jsme měli dosáhnout více. To tak máte vždycky v životě. Dneska mám také chuť se omluvit těm lidem, že jsme ještě víc nebojovali. To tak je vždycky. A je mi to líto. A ukázalo se to málo. Pro ty zkušené představitele byznysu to nebyla taková překážka, aby ji nepřekonali těmi dalšími přeprzedaži, restrukturalizací vlastnictví a podobně. Takže je to pořád to – politika, stát, poslanci selhávají v boji s někým, kdo je silnější a vybavenější než oni. To je historie OKD. A v tom je tedy pro mě pozdě bych řekl poučná.

Jenom to tady připomínám, že jsme se tady v této Sněmovně snažili udělat maximum pro to, aby ty byty byly chráněny, ti nájemníci byli chráněni. Bylo to nedokonalé. Dneska vidíte ty přeprzedaže. Dneska vidíte, že v roce 2014 byl podle mě poslední rok, kdy bylo možné ještě usilovat o to zpochybnění, nebo usilovat o to, že se jednalo o nedovolenou veřejnou podporu. Dnes mi připadá, že všechny lhůty jsou pryč.

Já prostě nesouhlasím se zprávou v tom, a mám tady výsledek toho soudu, který nepodporuje jako to tvrzení, které se zdá být jednoznačné, ale já si myslím, že to je sporné, protože žádná vyšší nabídka nebyla. Chápete, prokazovat... A víte, v čem je ten spor? Ten spor je v tom, že hodnota bytů nevstupuje do toho ohodnocování akcií, že prodávat akcie je něco jiného než prodávat byty. Tehdy se prodával menšinový

podíl akcií. A to je to jádro debaty, kterou vlastně neustále vedeme a ve které si pravděpodobně nerozumíme.

Ale pozor, při tom všem, jak tvrdím, že tohle není prokázáno, opakují, že jsem stejně byl vždycky přesvědčen, že se ten menšinový podíl prodat neměl. To znamená, pro mě řešení není v tom, že se nedohodnu. Tak já bych se nedohodl a řekl bych ne. Tam jsou různé varianty. Řeklo by se, tak... No, nebudu je radši říkat, to je zbytečné, to je pozdě bycha honit. Ale pro mě postavit ultimativně to, že ty byty se vyjmou, anebo to neprodávat vůbec. To je moje pozice, která tehdy prostě bohužel se neprosadila. Ale neshodujeme se v tom, že je tak jasné, že těch 4,1 miliardy, že to byla cena, že bylo možné získat víc. To prostě si myslím, že prokázat nejde. A proto si myslím, že je dost těžké rozhodovat... Chápete, to bylo všechno politické rozhodnutí.

Ještě jednu věc vám musím říct. Já si pamatuju tu dobu. Ten důvod, proč se to prostě takto ten menšinový podíl také prodal. Já si pamatuju ten tlak, který byl z kraje, který byl od hornických odborů. Tehdy panovalo přesvědčení, že ti noví uhlobaroni, nevím, jestli je mám jmenovat, že prostě to jsou ti, kteří zachránili vlastně ten podnik, lidé, kteří byli spojeni s uhlím, celým životem, ředitelé dolů a podobně. Tehdy panovalo v tom regionu velmi silné přesvědčení, že tohle řešení má ten stát prostě obstarat. On to skutečně má dát těmto novým uhlobaronům, oni se o to budou dobře starat. To byla v něčem také součást té naivity, kterou jsme všichni tehdy si mysleli. Že vlastně: Dejte to tady těmto novým byznysmenům, oni tam udělají pořádek! Ale to byl opravdu tehdy politický tlak.

A když se zabýváte jednáními vlády o tom prodeji, tak by se mělo neustále brát v potaz to, co si pamatuju, že ta vláda byla pod tlakem, aby to právě těmto lidem prodala, a oni, Ostraváci, nebo lidi z regionu, jsou garanci toho, že oni se o ty doly nejlépe postarají. A to je to, co vy v té zprávě sice možná zmiňujete, ale mám dojem, že nejste schopni úplně tam dát celou atmosféru té doby a tlaku, pod kterým to celé bylo. Že vy vytýkáte to, že už nebyla exkluzivita, a další věci a chyby. Ano, tam bylo jich řekněme dost, to taky uznávám. Ale jiná věc je, že to bylo politické rozhodnutí vlády na základě dost silné a jednoznačné opozice celé té aglomerace, která říkala: Přesně tohle chceme, aby vláda udělala!

Takže to bylo politické rozhodnutí! Chápete? My vstupujeme s celou řadou právních a jiných argumentů, ale ta rozhodnutí, jak v roce 1996 jsem vám říkal, byla ideologická rozhodnutí. A stejně tak v roce 2004 si pamatuju, že to bylo politické rozhodnutí. Dohoda s politickými představiteli, s odbory v tom regionu. Tam byly silné motivy, které to nesly. A teď je těžké oddělit všechny ty další prvky.

Já prostě tvrdím, že v té další debatě o tom, kdo co pochybil a udělal, jakkoliv tady celou dobu říkám, že stát pořád podle mě selhával a ti byznysmeni byli pořád silnější. A dokonce i potom, když jsem tady interpeloval po roce 2004 další vládu, tak jsem měl pocit, že buším na dveře úplně marně. Protože když jsem říkal "kontrolujte podle smluv, které byly uzavřeny, chování toho nového vlastníka", když jsem tady chtěl, aby se mu udělila pokuta, i když to byla směšná pokuta 30 milionů, tak jsem nebyl schopen tehdy přesvědčit ministra financí, aby aspoň to ten stát udělal. Aspoň dal najevo, že nesouhlasí s tím, že najednou klidně vlastníci vyhlásil, že on už ty byty,

nepokládá se vázán žádnými podmínkami. To mi připadlo nehorázné, a tady to prostě nebylo možné prosadit. Nakonec, tehdy mě Sněmovna dokonce jednou v hlasování podpořila. Jako opoziční poslanec jsem prohlásoval usnesení, aby vláda vymáhala ty peníze. Ale pamatují si, jaká to byla bitva! Také jsem měl pocit, že vláda nedělá, co má. Že se má zastávat lidí, a ne byznysmenů. A můj pocit z toho je, že to neustále bylo tak, že ten velký byznys měl vrch v celé té historii.

Jestli se máme z toho nějak poučit, je, že bychom měli brát vážně to, že politika, ten stát by měl být ten, kdo v té zemi rozdává karty. My máme dneska v této zemi rekordní množství multinacionálních společností. Tady jde přece o to, abychom udrželi kontrolu nad tím, co se v té zemi ekonomicky děje. To je poučení z toho. Přece když tady máme nerostné bohatství, tak bychom se měli starat o to, jak se s ním zachází.

Tady se zvedla kauza lithium krátce před volbami, mluví se o tom – a co z toho dneska je? To znamená, chceme se opravdu vážně starat o to, jakým způsobem kdo se chová, hospodář v této zemi? Já si prostě myslím, že v nějakém Holandsku, Dánsku, Francii si nemůže třeba někdo dovolit jako byznysmen tak se chovat, jako se třeba chová byznysmen v Česku. Bez ohledu na to, že je tuzemského původu.

Vy jste mluvil o tom, že potom v období po roce 2006, k jakému docházelo vyvádění dividend v rozsahu 65 miliard. A ano, že v době, kdy bylo jasné, že je třeba dávat dohromady rezervy, tak se vyplácely dividendy v neuvěřitelných sumách. A vy obviňujete třeba pana Bakalů. Toho já jsem taky obviňoval, ale rozumíte – on byl akcionářem. Vy přece víte dobře, že akcionář není zodpovědný za hospodaření firmy. A v dozorčích radách seděl kdo? I politici tam seděli! Kde je jejich role v té ochraně zájmů někoho jiného než jenom toho akcionáře, byznysmena? Celý ten systém v tomhle prostě nefungoval. A já bych si také přál, abychom prokázali, že ta firma nejednala v zájmu jako správný hospodář. A že tedy porušila zákony. Ale nejsem natolik zdatný, abych byl schopen odhadnout, jestli v tomhle, co jste říkal, máte šanci, že se něčeho dovoláme. Připadá mi to, rozumíte? Můžeme podávat žaloby, je prostě otázka, kdo tady... Já jsem se díval na ty důvody, kterými jste zdůvodňovali jednotlivé žaloby, a mohu vám říci, že mi to je na vodě. Vy můžete říct o někom, že podvedl stát, ale vy dobře víte, že na to, aby to mělo váhu, tak byste musel říct, kde se to stalo, co to bylo za schůzku, koho konkrétně podvedl, aby ta policie mohla zasáhnout. Ve chvíli, kdy to obecně někde napíšete, tak policisté nad tím pokrčí rameny a řeknou: Co s tím proboha asi tak můžeme dělat?

Já jsem udělal takovou věc, že po tom, co vaše zpráva vyšla, tak jsem ji celou poslal na státní zastupitelství a požadoval jsem, aby ono posoudilo, jestli v některém z těch bodů došlo nebo nedošlo k porušení zákona nebo je podezření ze spáchání trestného činu. Asi chápete, že sám jsem se necítil, že to jsem schopen posoudit. Ale připadá mi, že vy jste navrhli celou řadu jmen, nechci to tady rozebírat, ani na to nemám čas, a domnívám se, že to je takové, chápete, je to trochu takové laciné. Obviníme sérii zločinců, ale akorát se ukáže, že nic z toho do budoucna nebude, protože to není podloženo fakty. A v tom ta zpráva není podložena. Protože opakují, ten byznys byl vždycky vybaven kohortou právníků. Já na soudech s panem Bakalou jsem se divil, kolik i zahraničních právníků ho doprovázelo, když přijel. Měl za sebou

celou tlupu profesionálů. Já jsem tam měl jednoho právníka v těch sporech. A to je ten dojem, který z toho mám. Takhle prostě ale i ten stát, on se choval jako amatér proti někomu, který si šel za svými 65 miliardami, nebo možná víc. A on si je z toho prostě dostal! A já bych si přál stát, který tohle bude mít zítra víc pod kontrolou.

Mně jde o to, aby ta komise měla jiný výstup než jenom to, že vystřelíme pár jmen a řekneme: tohle jsou zločinci, policie ať si s nimi poradí. Bohužel, mám velké obavy, že jsme jim nedali do rukou nic takového, nebo jste nedali, aby ona s tím udělala něco víc. Víte dobře, že některé ty věci už byly prošetřované. A já přesto si myslím, že z toho poučení je, z té kauzy. Ale nějaké jiného typu. Že stát by se měl chovat tak, aby nedovolil vyexploatovat nerostné bohatství, aby nedovolil někomu odvést miliardy dividend a pak nám to jako skořápku nechat. A abychom měli v ruce víc než jenom hněv nad tím, jak dopadli ti lidi tam.

Co se týče problému těch očekávání. Zase, něco v té Sněmovně jsme udělali. My jsme přijali nový občanský zákoník a podle nového občanského zákoníku už vlastně se to dá postihnout. To, co tehdy bylo, ten falešný slib, nebo ten slib, který byl daný panem Bakalou a který nebyl splněn, podle mého názoru to dneska občanský zákoník postihuje. Kdyby se stala dneska podobná historie, tak už na to máme paragrafy. Jenomže vy dobře víte, že to, co dneska máme v občanském zákoníku, nemůžeme použít na to, co se stalo tehdy. Takže i když dneska nám to může připadat, že takto uvést lidi v omyl, přivést je k tomu, že si investují do bytů, a pak jim to neprodat, to opravdu ty lidi slušně řečeno naštvě. Byli frustrováni z toho, samozřejmě. Takhle se nechová solidní člověk k lidem, který jim slibuje, jak se o ně bude starat. Dneska máme na to zákony, ale teď nám už v podstatě nepomohou. Já si prostě myslím, že – mně jde o to, že boj o to prokázat, že se jednalo o nedovolenou veřejnou podporu, mně dnes připadá, a na to nemám čas, abych to vysvětlil, že je slibování něčeho, co nejsme schopni dovést do konce, protože nemáme ta stanoviska vlády za celou tu dobu. Vláda nikdy k tomu se takhle nepostavila, žádná. A nemáme soudy, které by vypadaly, že tohle nám potvrdí. A tím pádem, bavme se realisticky, co lze udělat.

A já si myslím, to je můj závěr dneska, že jediné, co můžeme dneska udělat, je najít třeba formu odškodnění těch, pokud dokážeme definovat skupinu těch, kteří byli uvedeni falešně v očekávání, investovali třeba peníze a přišli takto o ně. Nebo ta očekávání nebyla naplněna. Takže já se domnívám, že férově řečeno, pokud neuděláme nějaké takové odškodnění my, tak se ho nikdy nedočkáji. A satisfakce tím, že by se dnes řeklo "tady máme viníky" – obávám se, že řada těch věcí je promlčena, že tam se prostě naplnily všechny ty instituty, které už, to už jsme ztratili příliš mnoho času. A jsou to taková falešná těšínská jablíčka.

Ale hlavně si myslím, že by bylo dobré, a v tom si myslím, že tahle kauza je užitečná a stojí za to se jí zabývat – udělat si poučení z toho, čím jsme tady za 30 let prošli, a snažit se budovat stát, který bude vůči byznysu postupovat tak, že nepůjde proti zájmům občanů v této zemi. A to si myslím, že je daleko větší téma než jenom téma OKD a jednoho podniku. Protože tady jde o celkovou atmosféru v té zemi, o výši zdanění bohatých lidí, která je u nás jedna z nejnižších. Mám pocit, že něco z iluzí 90. let u nás pořád přetrvává. A proto si myslím, že to je ještě na daleko větší

debatu. Ale to, co se odehrálo v OKD, je dobré poučení, velmi důležité, velmi užitečné. Já bych si přál, abychom z toho skutečně něco správně vyvodili.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy upozorňuji, že nejsme stále ještě v obecné rozpravě, proto nyní by měla vystoupit paní poslankyně Pavla Golasowská, k tomu ale asi už nedojde, protože tady mám takový štos omluv, který musím teď načíst, že už to přerušíme. Nicméně protože mám i přednostní práva, tak chci jenom upozornit, že teď, až tedy dojde po interpelacích zase k pokračování tohoto bodu, vystoupí zpravodajka paní poslankyně Pavla Golasowská, následně otevřu rozpravu, kde je s přednostním právem nejprve pan poslanec Radek Rozvorál, hlásil se i pan předseda Černožorský, nicméně přednostní právo má pouze zpravodaj, takže vy normálně až v obecné rozpravě bude muset vystoupit, teď ještě není ani obecná rozprava, ale po Radkovi Rozvoralovi jsou tady dvě faktické poznámky, to znamená, pan poslanec Venhoda, Juříček, a pak se zase vracíme do obecné rozpravy. Takže asi tak a já teď přečtu omluvy.

Přečtu omluvy a pak to přeruším. Pan poslanec Jách se omlouvá od 15.00 hodin do konce jednání z důvodu návštěvy lékaře. Dále se omlouvá pan poslanec Marek Novák od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Václav Klaus od 14.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková od 14.30 hodin z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec David Pražák mezi 15. a 21. hodinou z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Lubomír Španěl mezi 14.30 hodin až půlnocí z rodinných důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Martin Baxa z pracovních důvodů dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne. Dále se omlouvá paní poslankyně Věra Procházková mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů a to je zatím vše.

Teď přerušuji tedy jednání Poslanecké sněmovny. Přejí dobrou chuť a uvidíme se ve 14.30 hodin na interpelacích.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážený pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám vás na odpolední části dnešního jednání. Než budeme pokračovat, tak vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se nám poslanec Ventruba od 18 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, poslankyně Malá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z důvodu jednání ve volebním kraji, poslankyně Válková mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů, poslanec Onderka od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poslankyně Pekarová Adamová do 15 hodin z pracovních důvodů, z důvodu účasti na jednání v Senátu, poslanec Venhoda mezi 9. a 11.05 hodin z rodinných důvodů, poslanec Strýček mezi 16. a 18. hodinou z pracovních důvodů, poslanec Lesák mezi 15. a 21. hodinou z pracovních důvodů, ministr zahraničních věcí Petříček od 14.30 hodin do

konce jednacího dne z pracovních důvodů a poslankyně Hyťhová od 13 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

A nyní tedy otevírám bod

292.

Ústní interpelace

kteří jsou určeny předsedovi vlády České republiky nebo vládě České republiky jako celku a ostatním členům vlády.

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16. do 18. hodiny. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní bych dal slovo poslankyni Markétě Adamové Pekarové, ale ta je omluvena, takže dávám slovo poslanci Volnému, který bude interpelovat předsedu vlády Andreje Babiše, kterého mezi námi vítám, ve věci zahraniční vojenské základny v Moravskoslezském kraji. Prosím, pane poslanče. (Nefunguje mikrofon.) Pardon. (Mikrofon zapnut.) Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Pane premiére, čerstvě zvolený místopředseda ODS pan Vondra zmínil na kongresu ODS možnost vybudování vojenské základny cizí mocností na území Moravskoslezského kraje, konkrétně na letišti Leoše Janáčka, známého také jako letiště Mošnov. Reakce veřejnosti v mém kraji byla prakticky okamžitá, velmi prudká a většinou negativní. Konzultoval jsem tuto otázku s hejtmánem Moravskoslezského kraje a byl jsem ujištěn, že pokud se něco zvažuje, je ve hře pouze legitimní a podle mne i chválná snaha kraje o umístění jednotek vzdušných sil Armády České republiky. Chtěl bych vás poprosit o komentář k této situaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za nevyužití času a prosím pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jsem byl překvapen návrhem nebo úvahou pana Vondry. My nemáme žádnou indikaci ani nevidím důvod, abychom měli novou leteckou základnu u Ostravy. Takový návrh od Spojených států nepřišel a myslím, že ani nepřijde, protože ani to nemá smysl. My o tom určitě ani neuvažujeme, ani k tomu nevidíme důvod. To znamená, nechápu, odkud to vzniklo, proč to vzniklo.

A co se týká pana hejtmana, tak já chápu jeho snahu, že tam má letiště, které je poloprázdné. Jeho předchůdci místo toho, aby se snažili pro to letiště zařídit nějaký byznys, tak bohužel dopustili, že všechno to lítá do Katovic, a teď to napravovat je velice těžké. Nemluvě o tom, že plno hejtmanů se snaží mít vlastní letiště, což považují za nesmysl. Dlouhodobě jsem podporoval spolupráci letiště Praha, letiště Ostrava. Došlo tam i k privatizaci opravárenské haly. Z konkurzu tam bohužel se o to letiště neucházelo, takže žádné synergie nevznikly.

Takže můžu jenom zopakovat, že my určitě nemáme takovou informaci. Myslím si, že to není namístě, ani to nechceme. Naše armáda má dostatek letišť a zázemí a určitě neuvažuje o tom, aby hledala další nějaké nové letiště, které by si samozřejmě vyžádalo velké náklady. Ani ten návrh pana Vondry, ani možná pan Vondra, který by chtěl to letiště nějak oživit, tak není to na stole a my určitě o tom neuvažujeme, ani to nechceme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz? Je tomu tak, prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Mě ta vaše odpověď naplnila takovým mírným optimismem, pane premiére. Nicméně přestože jsem sice v politice krátkou dobu, tak vím, že situace na bojišti se mění každým okamžikem a ohlasy z místních buněk ODS tedy byly ve své podstatě i velmi proamerické a pro tuto základnu. My z hnutí Jednotných jsme se rozhodli, že vytvoříme petici proti vzniku této základny na území Moravskoslezského kraje. Text této petice nabídneme k podpisu jak krajským zastupitelům na příštím krajském zastupitelstvu a tímto bych vás chtěl poprosit, abyste tuto petici na některém z příštích jednání Parlamentu podpořil i vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nevím, jestli pan premiér má zájem o reakci na tuto doplňující otázku. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já to беру a vědomí, ale myslím si, že ta petice ani není namístě, protože to skutečně není vůbec reálné. Ale rozumím tomu a беру to na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím poslance Stanislava Blahu, který bude interpelovat pana premiéra ve věci elektronické dálniční známky. Připraví se poslankyně Richterová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane premiére. Tak už to vypadalo, že ostudu vaší vlády ohledně elektronické dálniční známky vyřeší ajťáci z hackathonu, kteří České republice ušetří zmiňovaných 400 milionů korun, a nakonec zjistíme, že celý

system měl mít jednu tajnou funkci, a to špiclování lidí. Nezlobte se na mě, ale tohle je velký posun k Orwellovu Velkému bratrovi.

Odpovězte mi prosím otázku, proč má stát pomocí tohoto nástroje ukládat údaje o kompletním pohybu konkrétního automobilu po českých dálnicích.

Co mě ale nejvíc na této včerejší informaci zarazilo, bylo, jak se k věci vyjadřovali všichni dotčení představitelé státu. Šéf SFDI Zbyněk Hořelica i náměstek na Ministerstvu dopravy Tomáš Čoček, pod něhož tato agenda spadá, novinářům řekli, že nic nechtějí komentovat, dokud se situací neseznámí pana ministra Havlíčka. I exministr Kremlík, který na celé této show nese zásadní vinu, odmítl cokoliv komentovat. I pan ministr Havlíček nejprve řekl – cituji: "Vše jsem ověřoval, ale tím, že je část zakázky v bezpečnostním režimu, nemůžeme detaily tohoto charakteru komentovat." A přesto, že následně po tlaku médií odpověděl, že to určitě není proto, aby se zjišťovalo, jestli jede Franta Vomáčka na rande, tak mám hlavně pocit, že stát vůbec nechtěl, aby občané této země se o této skryté špiclovací funkci dozvěděli.

Vážený pane premiére, prosím vás o odpověď na následující: K jakému účelu stát potřebuje sbírat a ukládat data o pohybu vozidel po dálničních sítích, a hlavně, proč stát tuto funkcionalitu nového systému zatajoval? Nemohu si pomoci, ale je to pro mě (upozornění na čas) naprosto nepřijatelný krok, kdy stát vstupuje do života občanů, navíc bez jejich vědomí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o lepší dodržování času. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak samozřejmě, je to lež. Je to zase lež těch médií. Já teď nevím, jestli to byla sekta Respekt, Bakalova, která vypustila tuhle lež, ale je to lež. A nic takového není. A stát určitě své občany nešpicluje a nechce špiclovat, není na to nejmenší důvod. Ty kamery samozřejmě mají jenom jednu funkcionalitu z hlediska zájmu státu, a to je zaznamenat auto, které nemá zaplacenou dálniční známku. A teď to má být ta elektronická. A na základě toho je hned hlášeno to auto na policii a policie koná. To je jediné, co my řešíme jako stát.

Takže samozřejmě my máme tady bezpečnostní sbory, které předložily požadavky na informační systém elektronické dálniční známky, který je v souladu se schváleným zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. A samozřejmě my jsme tu zakázku zrušili proti vůli těch dvou pánů, které jste jmenoval a které já jsem vyzval k rezignaci. I prvního náměstka Čočka na Ministerstvu dopravy, i pana Hořelicu. Ale oni nerezignují, protože mají pocit, že nepochybili. Já si myslím, že pochybili. Bylo to mimo vědomí vlády, mimo vědomí mé.

A samozřejmě na druhé straně my tady hlavně řešíme bezpečnost našich občanů. Bezpečnost našich občanů je pro nás prioritní. To znamená, že naše bezpečnostní složky mají nějaké požadavky, aby se zabránilo např. teroristickým útokům. Takže to není tady špiclování. Tady nikdo nikoho nešpicluje. Ale my musíme respektovat přece požadavek zpravodajských služeb. A od toho vlastně ty složky tady jsou. Ony to mají

řešit. Takže dnes samozřejmě je to o bezpečnosti. Ta soutěž bude vypsána nově. Je pravda, že nebyla vypsána správně, že ta část ohledně call centra a e-shopu neměla být pod nějakým režimem. Ale tady samozřejmě nějaké požadavky jsou. A je to jenom pro bezpečnost českých občanů. Takže žádné špiclování není. A já to odmítám, tenhle nesmysl, co někdo napsal, a potom všichni, jak je tradicí, jako opisují. A není to pravda. Znovu to odmítám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosim.

Poslanec Stanislav Blaha: Tak tato odpověď by mě mohla uspokojit, kdyby tam zase nezaznívalo to, že jde o bezpečnost českých občanů. Takže ten monitoring tam pochopitelně bude, a pokud by tam žádný další robustní systém nebyl, tak o to méně (lze) chápat tu vysoutěženou cenu veřejné zakázky.

Celou záležitostí elektronické dálniční známky se zabýval v dubnu loňského roku podvýbor pro dopravu. A já tady mám jeden slajd (ukazuje) z té prezentace, který vám potom, pane premiére, věnuji, kde je jasně ukázáno, jak bude kontrolováno, zda dotyčné auto má, nebo nemá zaplacenou dálniční známku. Měli to kontrolovat policisté v autech. Na dotaz, jak budou využity mýtné brány, které jsou mimochodem majetkem státu, bylo odpovězeno, že nebudou v tomto systému využity. Možná pouze některé, a to jenom kvůli nějaké evidenci, aby se vědělo, kolik aut projíždí a nemá zaplacenou, tak aby se na to policisté na ten úsek mohli zaměřit. Takže celé je to prostě prapodivné. A já bych tedy stál ještě o další informace (upozornění na čas) a rád bych si s vámi na to téma sjednal schůzku, pokud budete ochotný se se mnou potkat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosim o dodržování času. A prosím pana premiéra, jestli má zájem o odpověď na doplňující dotaz, tak má prostor.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Jasně, jasně, já se rád s vámi setkám. Není to problém. Znovu opakuji, kdo nezaplatí známku, teď elektronickou, tak ten systém má oznámit policii, policie koná.

Co se týká těch bezpečnostních složek, prosím vás, tak znovu opakuji, není to špiclování našich občanů. A 21. prosince 2018 – cituji: "Slovák, který přijal islám, připravoval teroristický útok v České republice. Česká policie obvinila muže pocházejícího ze Slovenska, bydlicího v Praze, z přípravy teroristického útoku a propagandy terorismu." V pátek o tom informoval Český rozhlas. Během domovní prohlídky atd... bomba, ano. Takže naše bezpečnostní složky mají požadavky na to, aby ochránily naše lidi. To je všechno. To znamená, že pokud my – a minule jsme měli avízo z Rakouska, že může u nás někdo být, takže zkrátka to jsou věci, které jsou v režimu, jsou v utajení. Já sám je neznám. Jsou na to zákony. A my nejsme schopni vám vlastně odpovědět na ty otázky.

Ale znovu opakují, nikoho nešpiclujeme. A pokud BIS má, nebo jiné naše služby, nějaké požadavky, tak je to jenom v zájmu toho, aby měly možnost v nějakých případech nějakým způsobem zasáhnout. Ale já rád... Můžeme i k tomu pozvat, já nevím, ředitele BIS a můžeme to společně probrat, nemám s tím problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat pana premiéra ve věci dohody Ministerstva financí s Ministerstvem práce a sociálních věcí na dětských skupinách – "kdy". Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážená kolegyně, vážení kolegové, téma mé interpelace je úplně jednoduché, ale přitom už dlouho se vlekoucí. Jde o to, že ve slovech tato vláda podporuje dětské skupiny, někdy nazývané jesličky nebo jesle, jako možnost toho, aby – typicky se to využívá o dvouletých dětí – se jejich rodiče mohli třeba na částečný úvazek vrátit do práce. Pan premiér o tom psal v Čau lidí nedávno, že o dětských skupinách jednal. Jenže ten zákon, který se jich týká, nějak vypadl z legislativního plánu na tento rok, je zaparkovaný, a mě zajímá, kdy dojde k dohodě, která umožní jeho projednávání. Z informací jak doposud probíhalo připomínkování a nesoulady, je evidentní, že pan premiér potřebuje jednat, aby Ministerstvo financí a Ministerstvo práce a sociálních věcí našly řešení.

Kvalitní péče o malé děti je totiž dost drahá, ale i ekonomicky se vyplatí. Jsou na to i ekonomické studie, že z dlouhodobého společenského hlediska ve vyšší porodnosti, vyšší zaměstnanosti, menších kariérních propadech se kvalitní předškolní péče o malé děti vyplatí. Jenom teď je potřeba tyhle poznatky přetavit v konkrétní krok, a to je v dohodu mezi Ministerstvem financí a MPSV o tom, jak bude konkrétně vypadat financování dlouhodobé. Ne z evropských fondů, ale dlouhodobé nastavení financování dětských skupin v naší zemi. A asi tuhle dohodu nemůže prosadit nikdo jiný než předseda vlády. Proto se vás ptám, pane premiére.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Já s vámi souhlasím. Akorát nesouhlasím s tím, že je to předseda vlády, který tady to válčuje. My máme koalici vládu. My jsme tuhle problematiku řešili. A samozřejmě já sám jsem navštívil několik dětských skupin a mateřských školek, protože pro mě dětská skupina je vlastně takovou komplementární součástí péče o děti. Protože zkrátka dneska ti podnikatelé, kteří mají ty dětské skupiny, tak jsou schopni za tři měsíce takovou dětskou skupinu založit, vytvořit, získat veškerá povolení. A samozřejmě u těch mateřských školek, které jsme taky velice pečlivě sledovali, protože v září 2018 jsme vyhlásili dotační

titul na mateřské školky, a 600 milionů bylo za 16 sekund pryč. Tak potom jsme to znovu zopakovali a celkově tam šlo několik miliard.

Takže paní ministryně Maláčová a pan ministr Plaga deklarovali na koaliční radě, že mají soulad. To znamená, že MŠMT považuje dětské skupiny za komplementární součást péče o děti ve věkové skupině do tří let věku spolu s mateřskými školami, které vzdělávají děti ve věkové skupině tři až šest let. A MŠMT akceptuje možnost péče o děti v dětských skupinách do věku tři plus, a to v obcích, kde nejsou vytvořeny dostatečné kapacity v mateřských školách pro tuto věkovou skupinu.

Takže my to samozřejmě řešíme. Pro nás je to důležité, důležité pro to, aby matky – my jsme za minulé koaliční vlády několikrát dávali daňové výhody pro pracující rodiče na první druhé třetí dítě a v tomhle směru jsme první v Evropě. Ale samozřejmě je důležité i to zázemí, to znamená, aby naše matky měly kam dát děti. A je to samozřejmě v každém regionu jiné. Já jsem s těmi různými organizacemi, které to evidují, jednal na Úřadě vlády.

Co se týče financování, my jsme v rámci evropského programu 2014 až 2020 vyčerpali osm miliard a je pravda, že paní ministryně Maláčová přišla s tím, abychom to financovali z českého rozpočtu. A my jsme se domluvili, že přece jenom v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí těch takových, řekněme, programů, které mají smysl, které nejsou nějaké analýzy a semináře a já nevím co všechno, ty měkké, z kterých nic nepadá – toto je důležité – proto jsme se domluvili, že teď jedná paní ministryně Dostálová o částce asi dvě miliardy korun na toto programové období.

No a samozřejmě já teď v sobotu letím do Portugalska na setkání přátel koheze a 6. 6. jsem v Bruselu jednal s Carlem Michelem o tom, protože 20. 2. bude Evropská rada o příštím finančním rámci, o příštím rozpočtu, evropském, a my tam samozřejmě chceme prosadit ty věci, které my považujeme za důležité, a ne co nám nadiktuje Brusel. Takže v tomhle směru pro mě, jestli přijdou peníze z Evropy, nebo z českého rozpočtu, je ve finále jedna koruna, euro se promění na korunu, jsou to koruny, které musí být smysluplně investovány.

Takže teď to půjde na vládu. Já se divím, že jste to už neměli na sociálním výboru, určitě by vás paní ministryně o tom informovala, jak to všechno proběhlo. A víceméně je tam shoda. Paní ministryně chce změnit název dětské skupiny na jesle, to tedy bude určitě debata ve Sněmovně.

Takže my s tím spěcháme, ale není tam problém, že by... Já jsem se ptal, jaký je převis, paní ministryně Maláčové a ona řekla, že převis nemá. Já jsem lidi vyzval na Facebooku – a jsem rád, že čtete v neděli moje Čau lidi, to mě potěšilo – a napsali mi někteří. Ostrava Poruba, že jim chybí mateřská školka. No, když jsem to zjišťoval na MMR, tak vlastně nevyhověli té žádosti a ta žádost nemohla být akceptována.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz, prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za odpověď. Pokud vím, tak v rámci otevřeného dopisu od ekonoma pana Pertolda byly odhady, že chybí až 14 tisíc míst té předškolní péče. Že to není o tom, že by zoufalí lidé volali, ale pokud by ta místa byla, tak by je využili, mohli by víc využívat částečné úvazky a podobně. Takže to jednak k té poptávce. Rozhodně tam je potenciál na několik tisíc míst bezesporu.

A nyní, vy jste sám řekl, že teď to půjde na vládu. Moje otázka je úplně jednoduchá. Kdy to půjde na vládu a bude tam už dohoda mezi Ministerstvem financí a Ministerstvem práce? Já jsem ráda, že už se vyjasnilo rozpory MŠMT a MPSV, ale ten zásadní rozpor byl ve výši příspěvku mezi financemi a MPSV na druhou stranu. Evropské fondy to všechno nespasí. Naše státní peníze budou muset být postupně také garantované. A jak jsme si řekli, je to velice důležité, na tom se shodneme všichni. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já nevím, kdo je to pan Pertold, ani nevím, kde to vzal. Ale asociace dětských skupin, a to dvě, pokud vím, mi hlásily pět a půl tisíce. A problém je v tom, že samozřejmě rodiče někdy podají přihlášku na dvě místa, takže ten skutečný zájem je úplně trošku jiný.

A samozřejmě paní ministryně Maláčová vehementně prosazuje velký rozpočet z Evropy na její rezort a já nevidím důvod, proč bychom nemohli, když jsme to dostávali z Evropy, proč bychom to nemohli dostávat i v tom příštím období. Tam se v tom asi neshodneme. Žádný problém není, paní ministryně neviduje žádný převis. Teď jsme se domluvili, že paní Dostálová zjistí ještě možnost využití a přesunu jednotlivých evropských peněz mezi fondy, které nejsou tak čerpány, takže se to řeší a není žádný problém. Já myslím, že my za období, co jsme v politice – teď mluvím za hnutí ANO – od roku 2014 až 2019, jsme dali celkově do školství, do infrastruktury, 26 miliard. I české peníze, i evropské peníze. Jenom do mateřských školek to bylo 5,3 miliardy, základní školy byly 16 miliard a tak dále. Takže myslím, že to sledujeme, děláme maximum. Je tam absolutní soulad mezi paní ministryní Maláčovou a panem Plagou a určitě i s ministryní financí paní Schillerovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, mám zde sadu omluvenek. Omlouvá se nám pan poslanec Pavlas od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pustějovský od 15.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvám se já, tedy Vojtěch Píkal, mezi 16.30 a 17.30 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Bžoch mezi 14.30 a 17. hodinou z důvodu jednání, omlouvá se pan poslanec Holomčík mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Antonín Staněk z dnešního jednání od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Kozlová mezi 14.30 a 21. hodinou z důvodu návštěvy lékaře, omlouvá se pan poslanec Čížinský mezi 15. hodinou a

koncem jednatého dne z osobních důvodů a omlouvá se pan poslanec Králíček mezi 15. a 18. hodinou z pracovních důvodů.

A nyní pan poslanec Bartoš bude interpelovat ve věci dalšího osudu stavebního zákona. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážený pane premiére, já bych se chtěl na vás obrátit ve věci dalšího osudu stavebního zákona. Už v minulém období a vlastně i v loňském roce jsme se všichni shodli, že je potřeba urychlit stavební řízení v České republice. Ostatně digitální poklad, digitální technické mapy, jsme spolu s vašimi poslanci i s ministerstvy dodali, tuto legislativu, už v loňském roce. Ale vlajkovou lodí celého zrychlení stavebního řízení měl být návrh a celková rekonstrukce z pera Ministerstva pro místní rozvoj a paní ministryně Kláry Dostálové. Chtěl bych říci, a nebojím se to říci, že paní Klára Dostálová tento úkol nezvládla, a vy jste se jakýmsi způsobem stal i garantem toho, že to bude dále pokračovat.

Návrh toho zákona měl celou řadu problémů, došlo k naprostému outsourcingu, takže způsob přípravy byl zcela veden s dominantním podílem soukromého zájmového subjektu. Byla to Hospodářská komora. Objevily se zde formální vady v procesu přípravy, jak rozpor s legislativními pravidly vlády, třeba i vlastně pouze čtvrtinového vypořádání připomínek, ale dokonce zde nebylo ani legislativní stanovisko vlády k věcnému záměru. Zákon předpokládá naprostou centralizaci a vznik jednoho megaúřadu, který bude řešit stavební řízení v celé České republice. Dále jsou tam výhrady třeba k oslabení veřejného zájmu nebo i nedůvodné posílení stavebníka, například snížení požadavků na výstavbu infrastruktury a další. Tento zákon rozporovali i lidé ze samotného Ministerstva pro místní rozvoj, ostatně i Ministerstvo vnitra hovoří o předpokládaných finančních nákladech celé systemizace a vzniku megaúřadu v hodnotě stovek miliard a zastavení na 18 měsíců činnosti stavebního řízení o 50 %.

Jakým způsobem budeme dál pokračovat ve věci stavebního zákona? Vrátil se vláda na začátek, nebo vstoupíte do debaty s Poslaneckou sněmovnou? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o lepší dodržování času. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No, já myslím, že ta interpelace není aktuální, protože samozřejmě celá ta rekonstrukce stavebního zákona měla nějaký vývoj. Je samozřejmě velká ostuda, že v žebříčcích jsme až někde na 157. místě, že u nás všechno stavební řízení trvá pět a půl roku a dálnice třináct. Teď jsme i předložili další zákon, kde to chceme snížit. Ano, je to klíčový stavební zákon a my si myslíme, že musí být dohoda se všemi.

Samozřejmě, vy jste tady mluvil o stovkách miliard, to je samozřejmě nesmysl. I to, co vnitro dalo na vládu, co jsme ani neprojednávali, že budeme stavět nějaké nové stavební úřady, není pravda a není to aktuální. Je pravda, že ta komunikace paní

ministryně nebyla úplně ideální, ale já jsem potom do toho vstoupil. Já myslím, že 13. ledna jsme spolu seděli s předsedou Svazu měst a obcí panem Luklem a s ministrem vnitra, s panem náměstkem Mlsnou, a domluvili jsme se na postupu. Myslím, že od toho momentu to nabralo úplně jiný směr. Já si myslím, že je důležité, abychom se všichni na tom zákonu domluvili, protože to není zákon jenom pro tuto vládu, ale i pro další vlády.

Takže co se týká toho připomínkového řízení, samozřejmě je tam velké množství, celkem 7 700, z toho 6 500 zásadních, ke stavebnímu zákonu bylo uplatněno 5 700 připomínek, takže tam jsou vlastně dva zákony, takže MMR včetně paní ministryně zahájilo intenzivní jednání s připomínkovými místy, aby se našla shoda. Samozřejmě ty připomínky musí být vypořádány. Já předpokládám, že by měly být do konce února, ne, do konce března, potom to půjde na LRV a doufám, že na vládě to budeme mít v květnu.

Tam jde o to, my samozřejmě jsme byli osloveni teď ODS, měli jsme jednání tento týden s předsedou ODS Fialou a s panem poslancem Kupkou, a samozřejmě my jsme rádi a my s opozicí budeme spolupracovat, takže ta schůzka byla konstruktivní. My jsme se domluvili, my jsme informovali, jaký je další postup legislativních prací a že MMR bude spolupracovat s výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde určitě i Piráti mají své zastoupení, takže ten výbor by rozšířil zaměření své pracovní skupiny pro elektronizaci stavebního řízení o nový stavební zákon, takže v tomhle směru si myslím, že budete u toho a není problém.

Já jsem rád, že máme stejné názory s opozicí na jádro a na to, že potřebujeme rychleji stavět. Určitě ano a my jsme v tomto směru otevření a myslím si, že ta kritika není namístě, protože my jsme slyšeli ty připomínky Svazu měst a obcí i v rámci Ministerstva vnitra a i ta debata s ODS byla velice konkrétní a určitě budeme rádi o tom s vámi diskutovat i v rámci toho výboru, nebo separátně, to záleží na vás samozřejmě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Bartoš má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji. Já bych vám jen chtěl doplnit informaci. Ta skupina je pokračováním digitální skupiny, která vyřešila digitální technickou mapu, jsou tam zástupci i stran vládní koalice, již byla zřízena. Jsem rád, že tedy budeme plnohodnotným partnerem v tomto procesu.

Já bych se ještě vrátil k tomu zásadnímu, co ten zákon vlastně zavádí, a to je vznik toho centrálního stavebního úřadu, toho megauřadu. V té studii Ministerstva vnitra jsou skutečně vyčísleny poměrně velké náklady, nehledě na to, jestli se bude stavět nový barák nebo kupovat nové počítače, ale hovoří se tam o přesunu 7 až 13 tisíc úředníků, kteří v tuto chvíli nejsou zaměstnanci státu, jsou v těch samosprávách a v těch regionálních celcích, pod centrální stavební úřad, tudíž tedy pod zákon o státní službě. Já jsem vás na to i upozorňoval při našem setkání.

Moje otázka tedy bude přímá: Stále je ve hře ten centrální stavební úřad, nebo od toho upustíme a půjdeme skutečně cestou zefektivnění?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Proším pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Není. To se změnilo po té schůzce. My samozřejmě na té schůzce s paní ministryní Dostálovou jsme byli dva, a to jeden za stát, to jsem já, který chci stavět dálnice a obchvaty, obchvat Prahy – kde mimochodem váš primátor Prahy do toho ani nemůže mluvit, je podjatý, a v Uhřetěvsi je nějaký úřad, kde jsou dvě dámy, jedna byla údajně nemocná, a ty rozhodují o obchvatu Prahy. To je absurdní. Takže my samozřejmě jako stát, jako liniové stavby, jako ty prioritní stavby pro prospěch občanů této země potřebujeme mít centrální úřad, není to vůbec o přesunu nějakých tisíc úředníků, ti úředníci zůstanou tam, jak byli.

Samozřejmě bylo by ještě lepší, abyste interpeloval paní Dostálovou, protože já to všechno nemůžu vědět, ale v tomhle směru i Svaz obcí byl v pohodě. V jednání s ODS pan Kupka, ten má také kvazistfēt zájmů, protože je starosta, takže (směje se) všichni jsme u toho a hledáme kompromis a žádné přesuny ani nové věci nebudou, takže to se změnilo.

Ale je pravda, že stát by měl jasně říci, když bude stavět jadernou elektrárnu, nebo dálnice, nebo obchvaty, že není možné, aby všude Děti Země nám blokovaly všechno a my teď čekali na Nejvyšší správní soud v Brně na obchvat Přerova rok a půl. A ten pán to dělá ze sportu, zásadně všechno blokuje. Takže to skutečně potřebujeme zrychlit. A já myslím, že se určitě domluvíme a že je to ve prospěch všech občanů. A není to pro tuto vládu, je to pro všechny příští.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Červíčková se omlouvá od 16.30 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní bude pan poslanec Kupka interpelovat ve věci inovativní linky na toustový chléb Penam. Proším.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane premiére, já bych chtěl obrátit pozornost vaši i kolegyně a kolegů k příběhu takzvané inovační linky na výrobu toustového chleba Penam a na stomilionovou dotaci, kterou obdržel Agrofert. Teď vycházejí na povrch nové informace, které i pro ty, kteří jinak Agrofertu fandí, jsou zneklidňující, protože těch 100 milionů mělo plynout z dotačního programu s názvem Inovace a podle oficiálního manuálu Ministerstva průmyslu měly ty peníze sloužit na zvýšení inovační výkonnosti podniků. Podpořené měly být jen firmy, které samy vyvinuly unikátní know-how, případně jej vytvořily ve spolupráci s vysokými školami, vědci a výzkumníky.

V rozporu se základním zaměřením bylo ale už vyjádření ředitele pekárenské divize Penam Milana Prauseho při slavnostním zahajování provozu, který řekl, že chce mít linku, která je stejná jako ty nejmodernější linky v Evropě. Zdůrazňuji – která je stejná jako ty nejmodernější linky v Evropě.

A potom je zajímavé i to, jak se dnes k celé dotaci vyjadřují hodnotitelé, kteří tomu záměru dali 64 až 65 bodů. Podmínkou bylo získat alespoň 60. Tak jeden z nich říká, že kdyby tehdy býval věděl, že pravděpodobně podobnou technologii už Agrofert využíval v Německu, tak by nikdy ten projekt nemohl dostat bodové hodnocení za inovaci a propadl by. Tady cituji doslova, stejně jako další zjištění, která jasně vyvracejí, že by mělo jít o inovativní projekt. Koneckonců i samotné zařízení bylo obstaráno standardní cestou.

Chtěl bych se tedy zeptat, pane premiére, kdo zaplatí těch 100 milionů korun, zda půjdou z peněz daňových poplatníků. A chtěl bych se zeptat, zda vám připadá správné, že Agrofert o tu dotaci žádal (upozornění na čas), a zda vám připadá správné, že tu dotaci získal.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o dodržování času. Prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane poslanče, vy jste na tom teď o tom stavebním zákoně působil celkem normálně. (Smích v lavicích ANO.) Ale teď nemám pocit, že půsíbíte normálně. Jako tady my máme nějaký zákon, § 110 – každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věci jejich působnosti. Máte pocit, že vláda je majitelem Agrofertu? Možná jste nesledoval včera, že tady byla nějaká tiskovka, jak jste všichni křičeli, že se budou vracet nějaké peníze. Za vás se vracely: 32 miliard. A včera z toho vypadlo, že vlastně údajně Evropská komise uznala nějaké bývalé firmě, že tam hledají ještě 1,6 milionu korun. Takže se jen potvrdilo to, že se nic vracet nebude.

A já bych se s vámi vůbec tady o tom neměl bavit, protože považuji tu debatu za absurdní. Ale když už jste to začal, tak celkově ta investice je 617 milionů. 617 milionů. To znamená sto – ty dotace jsou na to, aby se podnikalo. Na to jsou. A zbytek dala ta firma. Zaměstnala lidi. To je asi pro vás těžko pochopitelné. Takže to nechci ani tady moc jako řešit.

Já jen vím, že když přišel ten auditor a říkal, to je střet zájmů Babiše, a ta dotace byla přidělena 8. 2. údajně 2017. Střet zájmů. Akorát taková malá chybička se vloudila, že ten střet zájmů začal platit 9. 2. Tak ten auditor řekl, to nevádí, to není inovace. Takže o účelovosti toho auditu, pane poslanče, nepochybujte.

Já jen chci říct k tomu, že je to nesmysl. A vůbec nechápu, co vás to napadlo tady řešit. Stačí, že máme europoslance, kteří se připravují na křížovou výpravu do České republiky – naši... Peksa a Zdechovský a paní Hohlmeier. Těšíme se na ně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Martin Kupka: Pevně věřím, že o tom, jestli je někdo normální a působí tak, nerozhoduje to, jestli je, nebo není kritický k vládě a k vám, pane premiére.

Já jsem se přesto chtěl zeptat na tu dotaci, protože souvisí s působností vlády, protože o té dotaci rozhodovalo ministerstvo. O tom není sporu, a tím pádem je to v působnosti vlády a naprosto to patří sem na debatu. Stejně kdyby nebyl tam tento argument, tak je to naprosto přiléhavý dotaz a interpelace, protože se samozřejmě týká vašeho působení.

Znovu bych pokládal ty otázky, protože jsem na ně nedostal odpověď. Přejde vám správné, že ministerstvo tu dotaci udělilo a že o ni Agrofert žádal, i když nenaplnil podmínky inovativnosti? To je věcná otázka. Na ní vlastně není ani nic tolik politického, jak by se mohlo zdát.

A další dotaz, protože Agrofert žádal už předtím o jinou, podobnou linku pro společnost Profrost, a tehdy žádnou dotaci nezískal (upozornění na čas), přestože to bylo velmi podobné. Tak jak se to má s touto dotací?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Mě vždycky fascinuje, že lidé, kteří tady udělali velké škody, mají tu drzost tady takhle vystupovat. Víte, tam byly volby. Už nevím, jak to bylo. Ale šel jsem mezi občany. Dostal jsem informaci, že je nějaký královský průvod. Tak jsem tam šel. Přišli koně, koukám na to. A sedí tam Bendl. A vy jste tam tuším taky seděl.

Takže těch 100 milionů šlo na výrobu toustového chleba. A zaměstnalo to lidi. Vy jste v roce 2008 udělal smlouvu na královský průvod za 43 milionů. Takže spíš vysvětlíte lidem, jak jste privatizovali nemocnice s Bendlem a proč jste dávali 43 milionů na takové nesmysly. Jo, prosím vás. Takže nechte to být radši. Zkuste se chovat normálně. Já Agrofert neřeším. Já jsem jako odešel. A ta firma zaměstnává 35 tisíc lidí a něco tady dělá pro tuto zemi, hlavně ti, co jsou tam zaměstnaní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o nějaké držení se tématu taky, možná. A nyní bude interpelovat pan předseda Fiala ve věci superministra Havlíčka. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane premiére, jsem ve velkém pokušení tady teď hájit pana místopředsedu Kupku, ale neudělám to, protože já ctím pravidla.

Uplynulé dny byly plné vládních kauz a afér. Na tom se snad oba shodneme. Shrňme si to: 400 milionů za e-shop pro dálniční známky. O miliardu dražší IT systém na MPSV. Třikrát dražší radary na Ministerstvu obrany. Když si to dáme do kalkulačky, tak nám vyjdou zhruba nějaké 2 miliardy. To je za několik dní vlády hnutí ANO, ČSSD a komunistů myslím docela smutný účet. Vy jste to zahrál do autu. Vyměnil jste, vyhodil – nevyhodil z Ministerstva dopravy Vladimíra Kremlíka. Na to ministerstvo jste přehodil superministra Havlíčka.

A teď si to jenom připomeňme: uhlíková neutralita, tendr na výstavbu nových bloků jaderných elektráren, stojící řízení na nového telefonního operátora. To jsou body, které mě napadají jako výzvy, které měl řešit ministr Havlíček ve svém resortu číslo jedna. A vy jste mu k tomu přidal výstavbu silnic a dálnic; podfinancované SFDI a ŘSD; pokažený mýtný tendr, díky kterému budeme možná první země na světě, která bude mít dva mýtné systémy; problém s elektronickou dálniční známkou, která, jak jsme se navíc včera dozvěděli, bude špehovat občany; stále nedořešenou celorepublikovou jízdenku pro všechny dopravce, aby si cestující nemusel kupovat cestou z Moravy do Prahy zvlášť jednu u Arrivy, druhou u Českých drah, nakonec třetí třeba u Leo Expressu; a tak dál a tak dál. Myslím, že to je celkem dost výzev pro dva ministry. Na tom bychom se snad taky mohli shodnout.

Já opravdu nechci shazovat schopnosti pana ministra Havlíčka, ale myslím, že tohle by nezládl ani ten Harry Potter, kterého jste tady zmiňoval ve svém nedávném projevu. Tak se vás ptám, kdy sáhnete do své údajně nevyčerpatelné studnice těch schopných manažerů a přinesete na Hrad jméno nějakého nového ministra, který by aspoň začal řešit ty problémy, které tam reálně jsou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za přesné dodržení času. Prosím pana ministra o odpověď. (Reakce ze sálu: Pana premiéra!) Teda pana premiéra. Pardon. Pardon. Velice se omlouvám. Člena vlády a premiéra vlády České republiky. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Budu radši, když budete říkat Babiš.

No, kde začít? Vy jste měli teď ten sjezd, nebo sněm, nebo co jste to měli. Tak gratuluji. (Nápověda z pléna: Kongres.) Prosím? Kongres. Pardon. Pardon.

Tak jako kdybych tady četl... Vy máte ten problém tu značku. Vy jste dostal tu značku zničenou. Nechci o tom tady mluvit.

Prosím vás, IT jsme zrušili. Nevěděli jsme o tom. Ano, teď od 1. 2. jsme přijali usnesení, že to budeme řešit.

Radary – pan Metnar to vysvětloval. Ale až sem přijde, interpelujte ho. Já budu rád. Necht' to vysvětlí. Budu rád. Určitě.

Tomu dalšímu jako nerozumím. Takže jste tady mluvil o všem. Ono se to těžko vysvětluje, víte?

Já jsem byl ve firmě, která má 35 000 zaměstnanců, a řídil jsem to přes sedm lidí. A vždycky jsem si vybral nějaké věci, na které jsem dohlížel. A když jsem vyřešil problém, tak jsem to posunul tomu manažerovi. Takže nevím, jak se mám s vámi

bavit o řízení, když my dva jsme z úplně jiného světa. Takže ono se to těžko potom jako vysvětluje.

Já osobně dohlížím – ne, pan Havlíček nemá, já dohlížím na ŘSD. A jsem on-line s panem ředitelem. I SŽDC, i České dráhy. I teď investujeme do Baťova kanálu atd. Takže v tom není problém. Přece když máte velké firmy, je tam management, je tam představenstvo a je tam dozorčí rada. Takže vám úplně stačí jednou za měsíc se podívat na výsledek a něco se zeptat. A dneska máme přece všechno on-line, můžeme si zavolat.

A já se divím, že mluvíte o té IT zakázce. Vždyť tam máme, vy tam máte Stanjuru, já tam mám Pustějovského, socani tam mají Onderku. A co tam dělali v té dozorčí radě SFDI? Proč je někdo neinformoval? No protože je podvedli stejně jako podvedli nás! SFDI. A neobtěžovali se někoho informovat. Takže nevím, proč mi to vyčítáte. Když tam teda je nějaký ten výbor nominovaný Sněmovnou, tak ať to taky vysvětlí. Já jsem se to dozvěděl z novin. A drzost těch úředníků, které jsem víckrát vyzval, aby rezignovali, první náměstek ministra dopravy a ředitel SFDI, který má rozpočet 93 miliardy, je taková. Já jsem zvědav, jak teda, ano, a vy budete říkat, už jste mi to říkal v úterý, že zákon o státní službě, že jste to kritizovali. Asi jste měl pravdu, asi jsme to nezvládli dobře. Tak jsem zvědav, když přijdu a budu od vás chtít, abychom vyndali SFDI ze zákona o státní službě, jestli nás podpoříte. Aby se nám ti úředníci nesmáli, například.

Takže si myslím, že určitě nebudu obsazovat Ministerstvo dopravy jiným ministrem. Je to definitivní rozhodnutí, moje, je to moje kompetence. A já Havlíčkovi s tím budu pomáhat. Ty velké firmy, ty mě zajímají. Proč stává pomalu? Co dělají? Plno věcí je tam. Národní investiční plán. Takže pan Havlíček restrukturalizuje to ministerstvo a nastaví tam nový pořádek, pokud to můžu tak říct. A to je všechno. A já určitě dohlídnu na ty velké firmy. Protože tam jsou nové managementy. Máme nového šéfa ŘSD, máme nového šéfa Českých drah, máme toto, takže není problém, a to jsou klíčové firmy a já si myslím, že to určitě bez problému zvládneme. Chápu, že někteří lidé, kteří nikdy neměli tolik firem, tak to neumějí pochopit, ale je to jen systém řízení. A věřte mi, že s tím mám celkem zkušenosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a pan předseda bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já sice pane premiére skutečně nejsem ředitel zeměkoule jako vy, ale řídil jsem jednu z největších veřejných institucí v této republice, která měla 5 000 zaměstnanců, šestimiliardový rozpočet a postavil jsem unikátní kampus, na který se jezdí dívat z celého světa a který na rozdíl od vašich slibovaných investic opravdu stojí. A lidé ho užívají a slouží České republice. Takže se tedy na mě nevytahujte, co kdo řídil a co kdo neřídil!

Já jsem vám položil jasnou otázku a neptal jsem se vás na ty věci, na které jste mi odpovídal. Já jsem se vás ptal na problémy v obou resortech a říkal jsem vám, že prostě podle mě není možné, aby to zvládl jeden ministr. Připomeňme si, že třeba

Martu Novákovou stálo krk to, že se nedokázala posunout k dalšímu telefonnímu operátorovi, díky kterému by se zlevnila data. Ministr Havlíček podle mě s tím nijak nepohnul, nepohnul s Dukovany, s Temelínem, a teď jste ministři Havlíčkovi přidělil další podle mě extrémně těžké úkoly, které stojí a kde se Česká republika neposunuje. Tak se vás ptám, jestli to nechcete řešit a nechcete mít dalšího ministra, který by to opravdu posunul.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan premiér bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já vás skutečně obdivuji, pane předsedo. Asi neznáte historii, jak se Řebíček stal ministrem dopravy za vás. Měl být Bendl, potom se něco stalo. A proč za vaší vlády stál kilometr dálnice 450 milionů a za nás stojí 150? Víte proč? Vy to dobře víte, proč. Tak prosím vás mě nepoučujte. Řebíček byl majitel Viamontu, tunelovali jste to brutálně. Já nevím, proč to vůbec otevíráte, tyhle vaše staré průšvihy. Proč to řešíte? My nejsme zkorumpovaní. S Havlíčkem jsme přišli z byznysu. Nás nikdo neuplatí. Děláme to poctivě a Havlíček dělá dobrou práci. Dělá dobrou práci. A věřte mi, že ty dva resorty zvládne. I to jádro. Takže nechápu tuhle debatu, ale nepouštějte se do debat, kde nemůžete vyhrát! Já mám dobrou paměť. A dal jsem vám to na Facebook, tam si to přečtete, ty vaše průšvihy od revoluce.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní bude interpelovat pan poslanec Černohorský ve věci seznamu investičních akcí v Národním investičním plánu. Připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych se rád zeptal na to, kde se v Národním investičním plánu vzal seznam staveb, jako je výstavba nového zimního stadionu ve Frenštátě, Hlučíně či Zlíně. Protože například je tam uvedeno také město Příbor a zde starosta vůbec nevěděl, že se něco takového má stavět. Což evidentně bylo překvapení i pro ostatní, protože třeba ve Zlíně už jsou hokejové stadiony dva. Takže tohle by byl třetí. Takže mě by spíš zajímalo, z jakých dokumentů jste vycházeli, případně jaká organizace vám nahlásila, že by takové stavby měly být realizovány. Protože jako investoři jsou tam totiž psána jednotlivá města, ale nemá tam o tom nikdo žádné informace. A naopak, proč tam třeba chybí, vy jste sám teď zmiňoval, že třeba v Ostravě-Porubě chybí školky, tak jakým způsobem by se třeba měli nahlásit starostové, že by potřebovali, abyste jim tedy zajistil nějaké finanční prostředky na dostavbu dalších školek, které chybí v Národním investičním plánu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Školky tam chybí, protože jsme téměř je vyřešili. A já když jsem vyzval lidi, tak jsem dostal z té Ostravy, tam se to nepovedlo, myslím starosta Letohradu mi psal. Osm a půl miliardy jsme tam transferovali z evropských peněz. Řešíme ty skupiny. Vaše kolegyně mě tady interpelovala, tak školky tam nejsou, to by byl potom samozřejmě seznam tisíců.

Jak vznikl ten seznam? No ten seznam vznikl tak, že jsme oslovili, všechny resorty to daly, všechny naše státní organizační, hejtmani, oslovili jsme primátory, a kdo nám to nahlásil, tak jsme to tam dali, a samozřejmě já jsem rád, že jednotliví ti účastníci s tím pracují. Takže teď jsme otvírali, tedy začínáme stavět ten Baťův kanál, tak tam mají za 1,9 miliardy do roku 2030. Primátor Prostějova mi říká: Není tam oprava zimního stadionu za 168 milionů. Někteří protestovali, že to tam mají, no tak to dáme pryč. To přece není problém. Ale toto není, toto je nástroj na to teď konkrétně, abychom připravovali rozpočet roku 2021.

Dneska jsem byl ráno v Litvínově. Chtějí do stadionu 555 milionů. Tak jsme se domluvili, že by majitel, Unipetrol, mohl dát stovku, primátorka, nebo starostka stovku, kraj dvě stovky a stát možná stopade. Ano? A těch stopade potom já musím dostat do rozpočtu. A pokud pan hejtman Čunek bude stavět nemocnici, asi ji tady má, no tak si ji postaví. Takže to je pracovní nástroj a sumář a potenciál naší země, protože zkrátka jednotliví ministři o tom ani nevěděli, co tam mají. Nevěděli. Ano?

Usnesení vlády 2002, rekonstrukce zámku Litomyšl. A co jako? No nic! Pokud to ten ministr nenarve do rozpočtu, tak tam není. Takže ty podklady dávali všichni a s tím se bude pracovat, bude se to měnit, a pokud samozřejmě někteří protestují, že tam něco je, tak to dáme pryč. Takže to není zákon. To je vlastně potenciál naší země a já myslím, že je to dobře a že s tím pracují ti primátoři, hejtmani. A teď já samozřejmě s tím pracuji, hlavně se věnuji nemocnicím, protože jde o to cash flow.

A nemocnice v Olomouci tvrdí, že na ten pavilon za tři miliardy je schopna utratit 2021 pět set milionů. A porodnice v Brně, kterou tam slibují všichni dvacet let všichni, vystoupil tam primář, řekl, dvacet let to někdo slibuje. A říkám, teď to schválíme a teď vám dám peníze na stůl, Harry Potter, a kolik utratíte 2021? Šedesát milionů jenom? Tak fajn, píšu si šedesát milionů. Já jsem myslel, že pět set. Takže dělám jen cash, cash flow, dělám přípravu toho. Protože dneska Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě má takzvané nespotebované nároky, protože si nechali schválit celé projekty na základě nějakých predikcí, které nenastaly. Oni ty peníze neutratili, potom se to tam objevuje v nárocích a potom to zkruskuje všechno. Takže my chceme to udělat exaktně. A je to úplně jiná situace u zdravotnictví než u dopravní infrastruktury, kde máme peníze, chceme stavět a kde nám do toho házejí vidle někteří ekologičtí teroristé. Takže o tom to je. A pokud jsou nějaké připomínky, tak my to klidně upravíme. Není problém. Píše plno lidí, přišlo už asi šest set mailů. Jsme flexibilní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Lukáš Černožský: Děkuji. Můj dotaz směřoval spíš k tomu, jestli to nebylo získáno z nějakých dokumentů, které třeba už nemusí být aktuální, protože pokud o tom ti starostové nevěděli, tak kdo je tedy oprávněn tam něco zařadit? Protože jestli vám přijde nějaký podnět od občana, jestli tedy (je) výrazně důležitější než třeba od toho starosty, který požádá o to vyřazení, že nic takového nemá a nemá třeba na to ani prostory, kde to vybudovat. Takže od koho a kam a jakým způsobem se tedy případně mají nechat vyřadit, anebo že tam nějaký projekt mají zařadit?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ještě jednou. Já jsem upozornil paní ministryni Dostálovou a měla na to papír. A trvali jsme na tom, aby hejtmani nám to dali písemně. Takže já mám papír tady od bývalé hejtmanky, že to, co je tam za Karlovarský kraj, dali oni. I další, primátoři, ale nešli jsme až do detailů na malé obce, takže pokud je tam, a my teď to nebudeme hned měnit, na změnu, tak ať nám to napíše pan starosta a my to podle toho upravíme, pokud je tam něco navíc. To není problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a posuneme se dál. Pan poslanec Munzar bude interpelovat ve věci New Green Deal a připraví se pan poslanec Bartoň. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, dobrý den. Vážený pane premiére, takzvaný Zelený plán pro Evropu, New Green Deal, bude znamenat zdražení elektrické energie, tepla, zdražení cestování, zdražení dopravy, zkrátka se tím zvýší životní náklady domácností, zvýší se tím náklady podniků a bude to stát také ohromné částky státního rozpočtu, tedy to bude stát ohromné částky daňové poplatníky.

Vláda České republiky s tímto plánem souhlasila, přestože jste ještě nedávno tvrdil, že podmínkou pro přijetí bude to, aby jaderná energie byla uznána čistým zdrojem, a také záruky, že Česká republika může dostavět své jaderné elektrárny. Jaderná energie se nestala čistým zdrojem a žádné záruky, že Evropská komise bude souhlasit s výstavbou, nemáme. V Evropské radě pouze konstatovali, že některé státy mají jadernou energii jako součást svého energetického mixu. Takže výsledkem je toto bezzubé konstátování v Evropské radě, a přesto jste s plánem New Green Deal souhlasili. V Evropském parlamentu to dopadlo ještě hůře, protože ten neuznal roli jaderné energetiky jako nízkouhlíkové technologie. Přesto europoslanci za hnutí ANO hlasovali pro přijetí New Green Deal.

Takže já se vás chci zeptat, pane premiére, co získali čeští občané výměnou za váš souhlas se zdražováním energií a zvýšením jejich životních nákladů, co ve skutečnosti získala vláda České republiky výměnou za tento svůj souhlas, a zejména,

kolik zavedení New Green Deal bude stát naše hospodářství. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za nevyužití času a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Samozřejmě, pane poslanče, to vaše vystoupení je klasicky demagogické, a zeptejte se nějakého jiného premiéra, ale my tam sedíme sami, tak nevím, koho znáte, koho byste se zeptal, že dvě hodiny jsem bojoval za to, že v těch conclusions je tam to jádro, a nechtěli to tam, protože my tam máme blokační pozice. To znamená, Rakousko to blokovalo, a nakonec jsem je přesvědčil. A je to velký úspěch. Poprvé v historii Evropské unie a Rady je tam doslova napsáno naše právo postavit jádro, ano?

Evropský parlament nekomentuji. My tam v Evropském parlamentu máme 21 českých poslanců, ti to většinou jenom využívají na to, aby tam bojovali proti Babišovi, tak to vůbec neřeším, jak dopadly evropské volby.

Mě to fascinuje o to víc, že díky ODS tady máme ten solární tunel, těch tisíc miliard. Víte, a ono nám to stále žere ten rozpočet. Díky vašemu Topolánkovi, že udělal ten deal na dvacet let pro ty solární barony. A ten rozpočet i minulý rok, i tento rok, díky ODS je třicet miliard pryč. Tak já nevím, o čem tady mluvíte. O čem mluvíte. My samozřejmě jsme jednali a já jsem ještě v červnu, s polským premiérem jsme tam navrhli a de facto i prosadili ten sto miliard euro transition fund, ze kterého dostaneme peníze, protože jsme jasně argumentovali, že hlavně Polsko, a my také, v podstatě máme tady spalování uhlí a to spalování uhlí bychom chtěli jednou ukončit a na to, abychom ho ukončili, potřebujeme to jádro.

Takže já nechápu vůbec, co říkáte. Uhlíková neutralita 2050, samozřejmě, to by byla debata na dlouho. Otázka je, pokud Zelení v Německu a v Rakousku a jinde nebudou mít taková procenta, jestli ten Green Deal bude takový, jaký je. Já říkám, Evropský parlament je v nějakém složení. Česká republika tam má jenom dvacet jedna poslanců. A já jsem několikrát vystoupil velice kriticky a hlavně, abychom konečně donutili ty ostatní země, aby snižovaly emise. My jako Evropa snižujeme, ostatní navyšují. Ano, takže je tam velká debata, a v podstatě pokud jsme tam tak vystupovali, tak tam vystupujeme proto, abychom hlavně dostali peníze na ty investice, které my tady potřebujeme, a jsou to samozřejmě velice konkrétní programy.

U nás je to hlavně o vodě, o zadržování vody v krajině, o propojování vodárenských soustav, o dostupnosti vody pro naše lidi, pro občany, to je hlavně největší dopad klimatické změny, sucho, a v tomhle směru tam vystupujeme a samozřejmě jsme kritičtí vůči elektroautům a vůči atakům proti automobilovému průmyslu, kde jsme samozřejmě významný producent. Takže v tomhle směru určitě tam vystupujeme kriticky a samozřejmě i to vyjednávání je nějaká taktika s cílem získat maximální profit pro Českou republiku a hlavně i pro ten příští rozpočet.

Takže je pravda, a my i kritizujeme, že Evropa mluví jenom o climate change, o změně klimatu a tak dále, ale my samozřejmě poukazujeme na další věci. Takže já zásadně nesouhlasím s tím, co jste řekl. Je to obrovský úspěch, že jsme to tam prosadili. Kvůli tomu jsme tam seděli až, nevím, do dvou, že jsem to blokoval, a nechtěli tam dát to jádro, tak neříkejte – vy to komentujete, jako že to je, tak proč to neprosadil někdo před námi? Proč například Topolánek neprosadil v roce 2009 vaše slavné předsednictví, že nám platí za tranzit elektřiny. Merkelová má virtule na moři a ten proud nedostane do Bavorska, musí přes Českou republiku. A kolik my dostáváme? Téměř nic! Drobné. A Rakousko si také nakoupí elektřinu a jde to přes nás. Patnáct procent energie dostávají od nás. A co nám dají? Nic. A my máme vlastně jednu z nejlepších rozvodných sítí, v Evropě, do které investujeme pět miliard. Ročně, ano?

Takže to jsou všechno věci, které jsme my nějak zdědili, ale to jsou věci, kterými my argumentujeme. Takže pro nás nejdůležitější je samozřejmě náš průmysl, zaměstnanost, ale i příroda, samozřejmě... (upozornění na čas) A proto to řešíme. Ale u nás je to hlavně voda, kůrovec a další věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec má určitě zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane premiére, za vaši specifickou odpověď, ve které jste mě obvinil z demagogie, ale zároveň jste tady říkal, že za soláry může ODS. Když se podíváte na hlasování, které tady bylo ve Sněmovně, když se o tom hlasovalo, tak poslanci ODS, tehdejší, nehlasovali pro to. To se obraťte na vaše koaliční partnery za sociální demokracii.

Zároveň mě mrzí, že vás nezajímá podle vašich slov hlasování vašich poslanců o tak důležité věci, jako je New Green Deal. Já samozřejmě oceňuji, že se vláda v některých věcech snaží prosazovat zájmy České republiky, zejména co se týká jádra, ale bohužel se to úplně nedaří, a my jsme propásli díky váhání vlád, ve kterých jste byl a ve kterých jste, to několikaleté váhání o jaderné energetice a dostavbě jaderných elektráren, tak jsme přišli bohužel o několik let. Takže chci zopakovat aspoň, kolik to bude stát, New Green Deal, naše hospodářství a jaké máme záruky, že budeme moct dostavět naši jadernou elektrárnu. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak na těch solárech jste se podíleli všichni, tradiční demokratické strany. Ale ten tunel tam zazdil Topolánek, protože když zlevnily panely, tak neudělal to co v Německu. A já vám pošlu svůj blog, tam to máte přesně napsáno.

A Evropský parlament, prosím vás, já nevím, na co ho máme tedy. Skutečně to nás stojí 2 miliardy eur. Samozřejmě my máme evropské volby, kde našich lidí je 28 %, ale myslím si, že ti, kteří jsou zvoleni ve sněmovních volbách, ti mají ten hlavní mandát. To je ta Evropská rada. A my tam máme 21 lidí. My tam máme 21 lidí a bohužel celá Evropa je fanaticky zelená a těžko já na tom něco změním. Takže nás to stojí, hlavně ty vaše soláry, to nás bude stát ještě 300 miliard, a toto nás nebude stát nic. Já jsem vybojoval to, abychom měli jádro, a poprvé to tam je.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Další interpelaci přednese pan poslanec Bartoň, a to ve věci programu vzdělávání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Vážený pane premiére, je to jeden a půl roku, co jsme zde při interpelacích rozebírali národní program vzdělávání. Tehdy jsem se ptal, jaký má smysl, že ve školském zákonu je tento národní program vzdělávání uveden, je povinnost vlády ho vypracovat, je povinnost vlády ho předložit sem do Poslanecké sněmovny a do Senátu ke schválení, když žádný ministr školství doteď ho ani nezačal dělat.

Vy jste uvedl, že vy zajistíte to, že národní program vzdělávání bude udělán. Dal jste si termín rok, s rezervou rok a půl. Sám jste uvedl termín do konce roku 2019. Čekal jsem jeden a půl roku. Rok 2019 je pryč, národní program vzdělávání není, resp. je stále v zákoně – již 15 let a již 15 let ani nebyl zahájen, že by se třeba z toho zákona vyškrtl, nebo že by se dokonce i udělal.

Takže můj dotaz na vás: jak se díváte na svůj slib, který jste dal před jeden a půl rokem?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za jasný a krátký dotaz a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: A už jste se ptal i Plagy, nebo všichni se ptáte jenom mě? My máme ve vládě i vícero ministrů, nejen Babiše. Ptal jste se ho? (Ano.) A odpověděl vám? (Ano.) Dobré, tak fajn. (Smích.) Tak já jenom zopakuji, ano, máte pravdu, že před rokem jsem vám sdělil, že národní program vzdělávání nebyl od svého zakotvení v naší legislativě, to znamená od platnosti současného školského zákona, od roku 2004, vytvořen. Žádný z ministrů školství jej od té doby nepředložil: Buzková, Kopicová, Kuchtová, Liška, Dobeš, Fiala dokonce, ten už tu není, například váš demoblok, Chládek, Valachová – nepředložili. Na důvod, proč tak neučinili, se musíte samozřejmě zeptat jich. Paní Valachová ještě je poslankyně. Nevím, kdo tu je ještě? Dobeš, ten tu není. Takže Pan Fiala a paní Valachová. A nejsou náhodou v tom výboru s vámi? Asi ano, tak se jich zkuste zeptat.

A pan Plaga vám na interpelaci v této věci odpověděl, že potřeba vzniku NPV v podobě, kterou předpokládá školský zákon, je již neaktuální, a to především z důvodu více než desetileté samostatné existence rámcových vzdělávacích programů,

dále jen RVP, NPV totiž zřejmě měl předcházet RVP. Tyto však byly dávno před jmenováním této vlády vydány bez tohoto národního programu. Tak vlastně Plaga říká, že to už není aktuální.

Dále vám pan ministr Plaga napsal, že k opuštění potřeby tvorby NPV v zákonem zamýšlené podobě došlo v podstatě již tvorbou národního programu rozvoje vzdělávání v ČR, tzv. Bílé knihy, v roce 2004, a to proto, že Bílá kniha sloužila k určení směřování vzdělávacího systému a definování podoby vzdělávací politiky, čímž nahradila NPV.

Co se týká naší vlády, obecné cíle obsahu vzdělávání budou obsaženy v připravované strategii 2030+, k jejíž tvorbě jste byli přizváni. Strategie klade důraz na rozvoj základních gramotností, jako je čtenářská, matematická, přírodovědná, a dále tedy rozvádí cíle vzdělávání obsažené v zákoně, čímž přejímá úlohu NP. Ministerstvo v návaznosti na tuto strategii dále usilovně pracuje na revizích RVP, které zahrnou moderní trendy ve vzdělávání a pomohou našemu vzdělávacímu systému připravit žáky lépe na jejich osobní a profesní život. Na tomto místě však musím zdůraznit, že RVP píše odborníci nejen ze státní správy, ale i zástupci odborné veřejnosti a především zkušení pedagogové, a to ve spolupráci se sociálními partnery, jakými jsou například zaměstnavatelé. Takže tato vláda plánuje strategii v oblasti vzdělávání tvořit a plnit.

Tvorba NPV by vedla k velmi obecnému dokumentu, který by pouze odrážel východiska RVP a priority Strategie 2030+. Z důvodu praxe, kterou v tomto ohledu zavedli předchůdci pana ministra Plagy, je možná na tomto místě uvažovat o změně školského zákona spočívající ve změně strategických dokumentů, které zákon zmiňuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já jenom upřesním. RVP, rámcové vzdělávací programy, jsou jiný paragraf školského zákona, to bych dohromady nedával. Národní program vzdělávání je § 3. Vlastně z toho vašeho vyjádření si беру tu poslední větu, že sice jeden a půl roku uběhlo, ale výsledkem je, že raději to z toho školského zákona vyjme, aby to tam vůbec nebylo.

Jinak rozdíl mezi Strategií 2030+, která není ve školském zákoně, a národním programem vzdělávání je ten, že strategii dělá ministerstvo. Ministerstvo rozhoduje o tom, jak bude, zatímco národní program vzdělávání byl určen k tomu, aby se projednal v obou komorách Parlamentu, což uznáte, že je úplně něco jiného.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Jasně, já vám rozumím. Právě přišla paní poslankyně Valachová. Tak chodte na kafe a ona vám to vysvětlí. (Pobavení.) Prosim vás, já řeším koronavirus. Od rána do večera a stále. Nebudou sem létat ti Číňané a děláme všechno pro to, aby lidé byli v bezpečí. A teď jsem mluvil i s tím studentem, kterému velvyslanectví řeklo, že má jít na letiště v šest – (Mpř. Pikal: Já bych poprosil, abychom se drželi tématu!) – ale řeklo mu to až v půl sedmé. Takže se domluve a já vám děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych znovu poprosil, abychom se drželi tématu. A nyní pan poslanec Zahradník bude interpelovat ve věci situace na Energetickém regulačním úřadu. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane premiére, Energetický regulační úřad je podle energetického zákona důležitým nezávislým regulátorem, jehož činnost má dopady snad do všech oblastí našeho hospodářství. Proto budí velké rozpaky poslední kroky nové rady úřadu, která byla vaší vládou za ne zcela standardních okolností v loňském roce dosazena. Jedná se konkrétně o podivnou systemizaci, kterou nelze nazvat jinak než destrukcí donedávna fungujícího úřadu. Nejen že tato tzv. systemizace nebyla projednána s odborovou organizací, jak nařizuje zákon, ale nebyla údajně projednána ani s vedoucími pracovníky dotčených útvarů. Tato systemizace byla vaší vládou i přes nezákonný postup schválena, jste tedy spoluviníky vzniklé situace.

Ačkoliv princip redukce míst ve státní správě považuji v obecné rovině za správný, neměla by ta redukce vést k paralýze, což v případě Energetického regulačního úřadu hrozí. Na úřadě zavládla nejistota a řada dlouhodobých pracovníků sama odchází. Je velmi pravděpodobné, že bude podána řada žalob. Hodláte s tím jako premiér něco udělat? Anebo i nadále budete jen nečinně přihlížet dalšímu rozkladu tohoto důležitého úřadu?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosim pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za ten dotaz. Podle energetického zákona stojí v čele ERÚ rada, která má pět členů. Kdysi tam byla Vításková. Nevíte, proč vznikla ta rada? Asi se jí chtěli zbavit, ne? Nebo jak to bylo? Znáte to dlouho, já to moc dlouho neznám. Podivná rada je to. Funkční období členů rady je pět let a každý má jiné období. My tady máme všechno nezávislé, ale občas jsou tyto lidi v těch radách... nemají hlavní cíl páchat dobro pro naše občany. Potom to musíme nějak řešit.

Členy rady a jejího předsedu jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu a obchodu. Po odvolání dvou členů rady – Ing. Vladimíra Outraty a Ing. Vladimíra Vlka – s účinností od 31. července 2019 a po skončení mandátu předsedy rady Ing. Jana Pokorného byli jmenováni noví členové rady: Ing. Stanislav Trávníček

s účinností od 1. srpna 2019 do 31. července 2024 a byl jmenován předsedou rady od 1. srpna 2019 do 31. července 2022; Petr Kusý s účinností od 1. srpna 2019 do 31. července 2022, ten byl jmenován za odvolaného Ing. Vladimíra Vlka; a Ing. Martina Krčová s účinností od 1. srpna 2019 do 31. července 2021. A další členové rady jsou Ing. Krejcar, Ing. Havel.

Patnáctého října 2019 předložila rada návrh systemizace na Energetickém regulačním úřadě. Formálním impulzem pro sestavení nové systemizace ERÚ bylo usnesení číslo 783 ze dne 29. listopadu 2018, kterým vláda České republiky uložila ministru vnitra ve spolupráci s ministrem financí připravit do 31. března 2019 harmonogram prací na přípravě systemizace služebních a pracovních míst podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, s účinností k 1. lednu 2020.

Původní požadavek Ministerstva financí předpokládal snížení početního stavu zaměstnanců ERÚ až o 40 z původních 321 míst, což by představovalo pokles o téměř 12,5 %. Teprve díky následnému vyjednávání se podařilo avizovanou redukci omezit na 25 míst s tím, že systemizace proběhne důsledně s ohledem na skutečné potřeby regulátora a nepůjde o pouhé formální rušení těch tabulkových míst, která byla toho času neobsazena.

Dne 18. listopadu 2019 byl vládou projednán a jejím usnesením číslo 811 schválen návrh systemizace služebních a pracovních míst ERÚ s účinností k 1. lednu 2020 v předloženém znění:

Z 321 míst pro rok 2019 měl ERÚ snížit počet zaměstnanců na 296, přičemž z celkového počtu 25 rušených míst bylo 17 služebních a 8 pracovních. Zásadní změnou v navrhované organizační struktuře Úřadu bylo její podstatné zěštíhlení a snížení počtu představených a vedoucích zaměstnanců. Před schválenou systemizací pro rok 2020 připadalo na jednoho vedoucího pracovníka ERÚ méně než 5 podřízených, zatímco průměrně v institucích státní správy měl vedoucí pracovník na starosti přibližně o polovinu podřízených více. V rámci popisovaných opatření bylo zrušeno 20 vedoucích pozic. Rozsáhlá restrukturalizace úřadu se dotkla všech stupňů vedení a všech pracovišť. Případné disproporce mezi rušenými a nově systemizovanými místy napříč lokalitami odrážejí potřebu posílit útvary zabývající se regulací a správními řízeními, tedy hlavními činnostmi regulátora.

Významným motivem restrukturalizace byla také snaha scelit jednotlivé úseky, neboť územní rozptířenost sekcí, která postupuje až na úroveň odborů, omezuje efektivitu jejich fungování, respektive přispívá k navyšování interní administrativní zátěže úřadu. Popisovaný postup zároveň vysvětluje, proč došlo ke zrušení 65 systemizovaných míst a vytvoření 40 nových. Došlo k vytvoření potřebných nových pozic na úkor těch, které se v měnícím se regulačním prostředí a ve světle požadavku snížit celkový počet zaměstnanců staly zbytnými. Po provedené změně systemizace ERÚ s účinností od 1. ledna 2020 je 120 míst systemizováno v Jihlavě, 104 v Praze a 72 v Ostravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, takže prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Pane premiére, já jsem se vás, popravdě řečeno, neptal, jak tu destrukci provádíte. Spíše jsem se vás ptal, zdali jste si vědomi toho, že tady probíhá destrukce toho úřadu, že skutečně takto významný úřad není možné v této době takto likvidovat, když nás čekají poměrně významné energetické problémy. Pokud se uskuteční ta Zelená dohoda pro Evropu, pokud budete chtít navýšit podíl obnovitelných zdrojů na oněch 22 % do roku 2030, to je za deset let, tak to s naší energetikou významně pohne. Pohne to s cenotvorbou. Dotkne se to obrovským způsobem cen za elektrickou energii. A proti tomu, co se bude dít, bude ten tunel, jak vy říkáte, solární, ze kterého jste nás obvinil, já s tím nesouhlasím, to bude legrace. Čili proč likvidujete takový úřad (upozornění na čas), by mu příslušela významná role v té budoucí energetické situaci?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane poslanče, ne, ne. Fakt ten váš tunel nás bude stát 300 miliard do roku 2030. Ale my nikoho nelikvidujeme. Víte, co mě štvě na těch úřadech? Nezávislých? Takzvaných nezávislých? Že my navyšujeme dramaticky důchody, navyšujeme platy a tyhle úřady přihlížejí. ČTÚ, velká debata na nejdražší data v Evropě. Jak to, že pan bývalý předseda ČTÚ nereagoval, když mu Evropská komise napsala dopis, že tady není konkurence na trhu mobilních operátorů? Jak to, že na to nereagoval? Kdo to reguluje? Proč máme tak drahou elektřinu a proud? Kdo to dělá? Je to ERÚ? Já nevím. To jsou nezávislé úřady. Občas jsou trochu moc závislé, občas. Víte?

Takže my tam potřebujeme mít poctivé lidi, kteří dělají ve prospěch této země a ve prospěch těchto občanů, protože samozřejmě tady máme monopoly. Já nevím, jak jste to všechno privatizovali? Voda, plyn je pryč, všechno je pryč. A potom máme úřad, který má na to dohlížet. A samozřejmě lidi to potom musí platit. A to nemluví o tom vašem tunelu, samozřejmě. Já neříkám, že tyhle úřady mě rozčilují v tom, že zkrátka ty náklady domácností stoupají. Oni by to měli dělat jako poctivě a na to dohlížet. A proč je tam pět lidí, já tomu nerozumím. Kdysi tam byl jeden. Ale možná vy si to pamatujete. Já ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A zřejmě poslední interpelací bude poslanec Michálek interpelovat ve věci: proč tak často nechodíte do práce? Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, vysvětlíte prosím občanům, proč z 25 termínů písemných interpelací jste přišel sem do Poslanecké sněmovny čtyřikrát a 21krát jste nepřišel. Čili vaše docházka na písemné interpelace je na 16 procentech. Kdy konkrétně plánujete dorazit? Chápu, že máte povinnosti v zahraničí,

ale na písemných interpelacích se řeší důležité otázky, které trápí občany, ať už jsou to slevy na jízdném pro invalidy, bydlení, energetická bezpečnost, sociálně vyloučené lokality, příprava na předsednictví Evropské unie nebo duplicitní kontroly, které se tady bohužel nepovedlo probrat, protože jste se nedostavil. Víím, že dneska jste nepřišel, podle toho, co jsem viděl, kvůli tomu, že jste byl na stadionu v Litvínově. Skvělé, hokej skvělé. Ale myslím si, že by to zvládla i paní Dostálová sama nebo s panem Hniličkou. Byli tam na to dva, takže tu tribunu by zvládli vyjednat sami.

Bylo by možné, kdybyste začal chodit na písemné interpelace? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana premiéra ve zbývajícím čase o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak teď občané v Litvínově vědí, že vy nechcete ten stadion. Oni mají výjimku, poněvadž nemůžou hrát extraligu. A ten stadion je důležitější než ty vaše interpelace.

Já se ptám, a bylo by dobré, aby občané se zeptali, proč my máme písemné interpelace. Abyste tady exhibovali. Co jsou písemné interpelace? Vy mi dáte interpelaci, já vám na to odpovím, a vy samozřejmě jste nespokojený, abyste tady mohl exhibovat. Proto já nechodím na písemné interpelace. Ani nebudu chodit. To není moje práce! A já, vězte mi, že pracuji. Já ráno vstávám, to vy ještě spíte. Takže dneska jsem šel do toho Litvínova, ano, abych to tam odřídil, jo? Takže byl jsem i ve vyloučené lokalitě atd.

Takže já nechápu, necht' mi někdo vysvětlí – a my jsme si tady slibovali, že změníme jednací řád – nevím jestli je tady pan Vondráček tady, není tady – že budeme efektivně pracovat. A vysvětlete mi, na co jsou písemné interpelace. Písemná interpelace je, když já tady panu Michálkovi odpovím písemně, a on je nespokojený, a priori je nespokojený, a potom je ta písemná... Totální nesmysl, ne? (Pobavení v sále, smích.) Nebo já nevím, tak mi řekněte. Jsem normálně nenormální, proč to je? Máme ústní interpelace. Já vám tady věnuji – kolik? Hodinu a půl, dvě hodiny. Ne 14.30 až 16, to je hodina a půl. Vííte, kolik je to schůzek, pane poslanče? Strašně moc.

Takže my přece souhlasíme společně, že bude klouzavý mandát, ne? A prosadíme ho! Tak kdybych byl náhodou ještě ve vládě, tak už sem nebudu moct chodit, protože moje práce je ve vládě. Tam mám pracovat. Já se snažím vám odpovídat. Ale vy dobře vííte, že ty písemné interpelace jsou nesmysl. Měli byste to zrušit a radši projednávejte ty zákony. Nedal by se udělat nějaký zákon, aby nebyly písemné interpelace? Protože to je vlastně... Jenom znovu opakuju – já vám odpovím, a vy naschvál jste nespokojený, abyste mohl tady mluvit a vlastně útočit na toho Babiše. Tak já tomu rozumím, ale... Dobře, tak to je všechno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jelikož je 16.01 hodin, končím interpelace na předsedu vlády ČR a budeme pokračovat v dalších řádných interpelacích na ministry vlády.

Vyzývám pana poslance Ondřeje Profanta, aby přednesl interpelaci na místopředsedu vlády, ministra průmyslu a obchodu a ministra dopravy Karla Havlíčka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, jednoduché a jasné otázky ohledně systému dálničních známek. Budou v systému uchovávány fotky projíždějících aut? Bude systém uchovávat jakékoliv informace o průjezdech? Pokud taková data budou uchovávána, na základě jakého právního předpisu?

V zákoně č. 13/1997 Sb. je jasně popsán systém, snímky z kamer či průjezdy tam však nejsou uvedeny. Takže mohou být pouze jako provozní data, která se okamžitě mažou, nikoliv jakýmkoliv způsobem uchovávána.

A nejdůležitější otázka. Vyvodíte odpovědnost z toho, že vaše ministerstvo a Státní fond dopravní infrastruktury kompromitují bezpečnostní složky tohoto státu tím, že na ně svádějí vlastní neschopnost, či dokonce korupci, které se dopustily při zadávání této zakázky?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji za dotaz. Tak tu odpovědnost už jsme vyvodili – já začnu tím, protože od toho to začalo. Víte, že právě proto, že ta zakázka se nám nelíbila, tak se udělala zásadní opatření. Ta zásadní opatření skončila tak, že skončil pan ministr dopravy, čímž neříkáme, že tam bylo za každou cenu něco uděláno ve smyslu protiprávního, ale také právě z tohoto důvodu jsme podali trestní oznámení, shodou okolností dneska. A to trestní oznámení je proto, aby se prošetřilo to, jestli tam něco vzniklo, či nevzniklo.

Nám se ta zakázka nelíbila, ta zakázka neodpovídala z našeho úhlu pohledu, toho, co se očekávalo od toho, i ve smyslu funkcionality, i ve smyslu ceny. A okamžitě poté, co jsme zjistili, že to tak je, tak jsme činili. Je třeba ještě říct to, že SFDI je nezávislá instituce z tohoto úhlu pohledu. To nebyla zakázka Ministerstva dopravy. Na druhou stranu tvrdili jsme, a určitě jste to i slyšeli, že se to manažersky mělo pohlídat výrazně lépe.

Nyní k tomu systému. Ten systém má několik funkcionalit, tak jak byl navržen. A i proto jsme to rozporovali celé. To znamená ten základní systém, následně příslušenství. Mimo jiné i příslušenství je spojeno s tím, co jste zde zmiňoval, a to jsou kamery. Ten systém není tvořen proto, aby někoho špicloval. Ten systém není tvořen a nebylo jeho účelem kohokoli konfrontovat. Na druhou stranu je třeba respektovat i zájem bezpečnostních složek, které do určité míry prostě potřebují

v uvozovkách kryt trošku i svoji aktivitu ve smyslu toho, pokud prostě potřebuji vykonávat práci, která slouží lidem, která slouží institucím, která slouží občanům, protože bezpečnostní služby tady jsou proto, aby byly schopny ochránit nás před případnými teroristickými útoky, aby prostě byly schopny odchytnout případné trestněprávní stíhané osoby, zločince atd. Takže to je podstatou toho, co oni si dali do svých požadavků.

Nicméně ten kamerový systém – a to jste možná už i dneska zaregistroval z médií, protože nepletu-li se, tak BIS se k tomu vyjádřila – nebyl myšlen a rozhodně nebyl požadavek takový, že by se mělo cokoliv jakkoliv uchovávat. To znamená, tady můžou být všichni naprosto klidní. A i ten nový tendr, který se bude vypisovat, rozhodně nesleduje to, a nikdy to ani nepadlo, že by měl pracovat se záznamy občanů, uchovávat je, archivovat je, nebo dokonce nějakým způsobem potom s nimi později pracovat. Není to tak. Na druhou stranu je zřejmé, že pokud projíždí auto a to auto je snímáno tou kamerou a ta SPZ je nějakým způsobem identifikována, minimálně s tím, jestli prostě zaplatil, nebo nezaplatil, tak tam samozřejmě elektronická stopa je, tomu se vyhnout nejde, to ani technicky není možné. Ale nebyl žádný požadavek toho charakteru, aby se s tím pracovalo jakkoliv dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Já jsem velmi rád za to, co říkáte, protože já jsem ty příslušné zákony studoval velmi podrobně. Předtím jsem se zabýval i GDPR. A i zaznamenávání průjezdů tam prostě nikde není zákonem zpřístupněno. Je jasné, že účelem toho systému je kontrola dálniční známky. To znamená, můžete vystavit pokutu u těch hřišníků. Ale údaje o autech projíždějících, která mají všechno v pořádku, prostě uchovávat nelze.

Ale mám ještě dvě doplňující otázky na základě vaší odpovědi. Bude tedy pan Kremlík v rezortu dále působit jako poradce nebo jako náměstek? Protože tohle bylo velmi složité v posledních dnech a často se měnila vyjádření pana premiéra.

A další otázka. Podpoříte návrh pana poslance Polanského na rozšíření pravomocí Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury? Protože ta má zřejmě nedostatečné pravomoci, když to neuhlídala. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Tak co se týká pana Kremlíka, my s ním nemáme uzavřenou žádnou dohodu, není tam žádný ekonomický vztah. Já jsem pouze vyjádřil určité přání, aby člověk, který se tam choval zodpovědně ve smyslu přístupu k tomu rezortu, který tam vykonával celou řadu pozitivních věcí, díky němu se dotáhly některé projekty v minulém roce, dostavělo se 35 kilometrů dálnic, a byl to člověk slušný a člověk pracovitý – ano, uznáváme, manažerský nezvládl uhlídání té zakázky, nebo spíše

bych řekl příliš záležel na důvěře některých lidí pod sebou nebo na organizačních složkách, což ho tedy i konečně stálo tu pozici ministra, tak jsem hledal nějaký způsob, jakým prostě převzít všechny náležitosti, jakým způsobem se dostat do detailů, které pochopitelně on zná a ví. V tuhle chvíli jsme nestanovili žádnou pozici, rozhodně nebude žádným náměstkem, ani politickým, konečně ti tam ani nejsou, političtí náměstci. Nebude ani náměstkem odborným. A je velkou otázkou, jestli tam vůbec budeme mít nějaký vztah. Je to i o tom, aby on si tohleto promyslel. Ale v tuto chvíli my připravujeme novou organizační strukturu na Ministerstvu dopravy a na základě toho se vypíše výběrová řízení na všechny klíčové pozice. A pak budeme řešit to, jestli pan Kremlík tam bude nějakým způsobem figurovat. V tuto chvíli je to předčasně a dejme tomu nějaký čas. Ale opravdu nejde o nic jiného než o to, abychom si prostě v nějakém čase předali všechny informace, a to se tím i sledovalo.

Co se týká Dozorčí rady SFDI, neumím v tuto chvíli říct, jak ji ještě budeme koncipovat. Faktem je to, že tam selhala celá řada. Je to obecně. A teď to fakt není politické nebo ideologické. To je prostě dlouhodobý problém celé řady organizačních složek státu, že tam selhal kontrolní mechanismus i dozorčí rady. Dozorčí rada říká – oni nás informovali pozdě. Oni zase říkají – my jsme to dozorčí radě dali. V každém případě se všichni na to dívali, a kdybychom nezakročili na úrovni vlády, tak by to možná dneska vypadalo ještě jinak. Takže zvážíme to, jestli se ta dozorčí rada rozšíří. (Předsedající upozorňuje na čas.) A hlavně je podstatné, aby ti lidé tam byli aktivní.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím o dodržování času na otázky i na odpovědi. Omluva. Pan poslanec Jaroslav Faltýnek se omlouvá dne 30. 1. mezi 16. a 21. hodinou z důvodů rodinných.

Poprosím pana poslance Martina Kupku, aby přednesl interpelaci, opět na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane vicepremiére, moje otázka směřuje jednak k rezignaci šéfa ČTÚ Jaromíra Nováka, ale zejména směřuje k tomu, jaký bude další osud celé akce 5G sítě v České republice. Všichni si od toho slibujeme, že přijde do České republiky čtvrtý operátor, že se významně zlepší konkurenční podmínky a že to pro spotřebitele bude znamenat jednak kvalitnější služby a druhak také nižší ceny. Tak se koneckonců vysvětlovaly všechny předchozí kroky v souvislosti s přípravou oné akce.

V pondělí tedy rezignoval předseda ČTÚ Jaromír Novák. V následných rozhovorech i v samotném vyjádření to odůvodnil tlakem, kterého se mu dostávalo ze strany MPO, z vaší strany, směrem k zásahu do podmínek té samotné aukce. Vzhledem k tomu, že je to věc sledovaná, vzhledem k tomu, že je to věc, od které si nepochybně i vláda slibuje významné zlepšení podmínek pro spotřebitele i pro Českou republiku, tak se chci zeptat, jak ty zásahy z vaší strany vypadaly, zda jste tedy ovlivňoval podmínky aukce a v jakém směru jste je ovlivňoval, jakým způsobem se bude dál ona aukce vyvíjet, kdy by se měla vyhlásit a co si od ní v tuto chvíli

slibujete. Zda máme opravdu šanci získat čtvrtého operátora, tak jak všichni avizovali a tak jak v to všichni doufají.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji za dotaz. Předně je třeba říct, že ČTÚ je nezávislý regulační úřad, do kterého my nemůžeme zasahovat. My jsme jedním z konzultačních míst, čehož jsme využili. Faktem je, že jsme k ČTÚ nejbližší, protože jmenujeme Radu ČTÚ, nebo doporučujeme členy Rady ČTÚ a následně to vláda odsouhlasuje.

Aukce byla vypsána přibližně před rokem a my jsme po dobu takřka půl roku, možná i tři čtvrtě roku, poměrně zásadním způsobem upozorňovali na to, že hrozí to, že tak jak jsou vypsány podmínky aukce, nemusí nastat ta tížená změna, na které se s vámi shodnu, a to je to, že by se v čase měly snížit ceny za datové služby a současně připravit prostředí pro 5G. To principiálně – a to už bych souhlasil méně – neznamená, že tady bude pouze čtvrtý operátor. Čtvrtý operátor je možná trošku mantra, že si vytváříme pocit z toho, že přijde-li někdo čtvrtý, zásadním způsobem se to změní. Může to být čtvrtý, ale mohou to být třeba také dva menší. Podstatné je to, že vytváří prostředí, které by mělo umožnit to, co jsem říkal a na čemž, opakuji, říkám, se asi shodneme.

A my jsme se na tom shodli i s ČTÚ, na tom cíli. Problém byl v tom, že jsme se neshodli – ale my jsme byli pouze konzultačním místem – na tom, jakým způsobem tu aukci připravit. Několikrát jsme upozorňovali, že není atraktivně připravená, několikrát jsme upozorňovali na to, že to může být pouze pro jednoho zájemce, který opakovaně projevoval svůj zájem. Nic proti tomu, ale faktem bylo to, že jsme, i vědomi si velmi citlivých informací z bezpečnostních složek, upozorňovali na to, že tam dochází a může docházet dále k určitým nestandardním krokům. Byli jsme ubezpečeni o tom, že ta aukce dopadne výborně, byli jsme ubezpečeni o tom, že splní svůj účel, byli jsme ubezpečeni o tom, že tam bude dostatečně kvalitní konkurenční prostředí těch, kteří se o to budou hlásit.

Finále bylo takové, že těsně před spuštěním aukce bylo takřka jisté, že bude nula zahraničních zájemců, že bude s největší pravděpodobností pouze jeden tuzemský zájemce, o kterém se notabene půl až tři čtvrtě roku vědělo. A v tu chvíli vědomi si informací, které jsme měli z bezpečnostních složek, že tam došlo k celé řadě nesystémových kroků, které by mohly ohrozit důvěryhodnost celé aukce, v tuto chvíli jsme nemohli činit jinak, než že jsme navrhli to, aby se aukce přestrukturovala, přepracovala. Principiálně nešlo o předsedu, šlo o to udělat aukci nově, možná trošku jinak ve smyslu toho, aby se prostě ty podmínky přenastavily pro, řekněme, i jiné účastníky než ty, kteří projevili zájem v danou chvíli, a během několika měsíců připravit vlastně aukci novou tak, aby se splnilo to, co jsme chtěli.

Co se týká pana předsedy Nováka, já jsem několikrát řekl, že je to člověk, který je odborně zdatný, nicméně člověk, který manažersky nezvládl svoji práci. Ad jedna to, že aukci připravil tak, nebo pod jeho vedením se připravila tak, že ve finále to, na co

se upozorňovalo tři čtvrtě roku, že tam bude pouze jeden zájemce, tak přesně tak to dopadlo, že ten jeden zájemce byl. A ad dva k tomu, a to jsem říkal už několikrát v minulosti, že řízení dovnitř úřadu a řízení mimo úřad bylo nedostatečně důsledné a z našeho úhlu pohledu nedostatečně kvalitní. Konečně to, jakým způsobem tady funguje trh, a to, že jsme v situaci, kdy jsou u nás relativně drahá data, zejména u těch menších nebo těch levnějších tarifů, je i v důsledku toho, jakým způsobem ČTÚ vlastně k tomu trhu přistupoval.

Nicméně ta zpráva lepší je ta, že díky vládě, ale i díky Poslanecké sněmovně se podařilo protlačit zákon o elektronických komunikacích, který bude platný od 1. dubna a bude to jeden z prvních konkrétních kroků, kdy se vlastně začne jednodušeji přistupovat k jinému operátoru, a tím pádem očekáváme, že začne cena za mobilní data klesat.

Druhá věc je ta, že se velmi aktivně začalo i na úrovni vlády jednat s jednotlivými operátory a rovněž jsou tam první kroky toho, že klesají ceny. Zatím se nám to daří v těch takzvaných vyšších tarifech. Bohužel v těch nižších tarifech to stále ještě ono není. Ano, očekáváme, že ta aukce, která by měla v každém případě proběhnout v následujících měsících – je to otázka tří, čtyř měsíců – by mohla tomu napomoci.

A ještě třeba říct jednu věc, a to je důležitá věc, že v té aukci se musí změnit to, na co upozorňovala Evropská komise, upozornila na to všechny operátory, a to je to, že sdílení sítí, které je v současné době u nás, je v důsledku takové, že brání dalším investicím, brání dalším inovacím, a tím pádem i brání komfortu, respektive spotřebitelskému komfortu, snižuje spotřebitelský komfort jednotlivých zákazníků. I to je důležitá věc, na kterou jsme upozorňovali a která se musí dát do podmínek té nové aukce.

Jinak to není nic vůbec mimořádného, tak aukce se prostě přestrukturuje a musí dojít ke shodě mezi ČTÚ (upozornění na čas) a odbornými aktéry včetně vlády, aby ta aukce splnila svůj účel. Nic více, nic méně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosim máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Jednotlivé fáze toho aukčního řízení ovšem byly veřejně přístupné, bylo možné sledovat i na internetových stránkách ČTÚ, jak se ta práce vyvíjí, bylo to připomínkováno veřejně. Vy jste zmínil, že jste tam odhalil nesystémové kroky, cituji doslova. Chci se zeptat, jaké nesystémové kroky jste tam konkrétně odhalil, o co se mělo jednat. Chci se zeptat dále na to, jak se tedy bude měnit podoba těch podmínek aukčního řízení, zda například nedojde k tomu, že bude vypuštěna ona povinnost poskytování roamingových služeb těch stávajících operátorů, kteří se tomu přirozeně bránili, ale může to významně podvazovat vůbec možnost, aby sem kdokoliv další vstoupil, ať už bude jeden, budou dva, budou menší, nebo větší. Jak prosím odpovíte na tyto připomínky a otázky?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: My jsme byli účastníky veřejných konzultací. Ty pochopitelně jsou dohledatelné. Mimo jiné jsme tam i navrhovali, že by se měla snížit tzv. výkopová cena, a to z toho důvodu, že jsme se domnívali, že bude-li nižší, přiláká to více menších operátorů, kteří by potom mimo toho jednoho, který to říkal vždycky, mohli stát vedle něj, a dokonce se mohli nejenom zúčastnit, ale mohli být současně prostě i ti, kteří by určité frekvence získali. To nebylo akceptováno, ale my jsme do určité míry respektovali ten odborný názor.

My nejsme od toho, abychom prostě ČTÚ poučovali. My jsme pouze řekli svůj názor, a pokud ČTÚ řekne, zjednodušeně řečeno, nemluvte nám tolik do toho, něco vyslyšíme, něco ne – vyslyšeli velmi málo, ale respektuji to – my to vytvoříme tak, že to bude dobře fungovat, my to bereme. Já s tím nemám vůbec nejmenší problém. Ale ono to nedopadlo. To je ten problém. To znamená, nám nevádí přístup ČTÚ. Nám vadí to, že pokud se neakceptovaly ty připomínky a ve finále to nedopadlo, a bylo zřejmé, že to tak nedopadne, že tam bude skutečně jenom jeden zájemce, tak to považujeme za pochybení.

A co bylo u těch nesystémových kroků, tak to je v bezpečnostním režimu. My jsme průběžně dostávali zprávy a dostáváme je správně. Jsou to zprávy, které byly důležité, jsou to zprávy, které jasně ukazovaly to, že tam dochází k celé řadě nesystémových kroků. Byly to zprávy, které nás varovaly před celou řadou věcí. Některé jsme mohli sdělit, ale některé jsme nemohli sdělit, pouze je můžeme maximálně naznačit, ale musíme s nimi pracovat. Nicméně snažili jsme se managementu nebo, řekněme, předsednictvu nebo předsedovi ČTÚ některé transferovat, vysvětlit jim náš postoj, do určité míry ho i varovat. Nic z toho nebylo bráno na zřetel. A při všem respektu, já si nemůžu dovolit, vědom si určitých informací, vážných informací, vědom si toho, že to dopadne pro jednoho partnera, že to pro něj tak vypadalo, že to dopadne, nečinit. Navíc, my jsme nezrušili ten tendr. My jsme dali jasné doporučení toho, aby se přeformulovalo, a mezitím pan Novák odstoupil, nebo současně byl odvolán, ale to už je jenom technická věc.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za přesné dodržení času pro odpověď. Přistoupíme k další interpelaci. Paní poslankyně Olga Richterová bude interpelovat paní ministryni Janu Maláčovou. Než dojde k řečišti, tak přečtu omluvu. Pan poslanec Jan Schiller se omlouvá dnes mezi 16.30 a 21.00 z důvodů pracovních. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové. Já se chci vrátit k tématu péče o předškolní děti, k tématu dětských skupin, dříve zvaných třeba i jesle. Jde mi o to, že nám to vypadlo z legislativního plánu vlády na tento rok, a v minulém roce byl poslán návrh do připomínkového řízení, nicméně poté, co třeba i my jsme poslali, myslím, docela

věcné a podrobné připomínky, tak se nic nestalo. Teď nevíme, kde to je zaparkované, ale ze všeho se zdá, že chybí dohoda mezi Ministerstvem financí a Ministerstvem práce.

Já jsem se na to už ptala v předchozích interpelacích pana premiéra. On řekl "teď to půjde na vládu". Potvrdil také, že se tématu věnoval, bylo o tom i v Čau lidi krásně psáno, akorát už pak neodpověděl na otázku, kdy to půjde na vládu, a neodpověděl, jestli k té dohodě o poměrně drahém, ale ve finále pro společnost v výhodném financování kvalitní péče pro malé děti tu dohodu podpoří. Jenom říkal, že MŠMT, školství, se s vaším ministerstvem, paní ministryně, shodlo.

Takže moje otázka je jednoduchá, jestli skutečně už je plán, že se vypořádají připomínky a na vládu to půjde, a pokud ano, tak v jakém horizontu. Třeba u stavebního zákona tady padla konkrétní čísla, že v květnu to bude. Takže mě zajímá kdy. Potom – jak je to s tou dohodou na Ministerstvu financí a jestli mám třeba znovu interpelovat pana předsedu vlády, že opravdu bez toho, aby konkrétně jednal a jenom o tom nepsal v Čau lidi to nepůjde. Budu moc ráda za informaci, jak se to hýbe, protože to je téma důležité pro celou společnost. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za ten dotaz na dětské skupiny. Ano, skutečně, nedávno proběhlo meziresortní připomínkové řízení, co se týká návrhu zákona o jeslích, nikoliv o dětských skupinách. Já jsem přišla s tím, že chci dětské skupiny přejmenovat, ale je to na základě zákona o dětských skupinách. Na té poslední koaliční radě, teď se přiznám, že nevím, jestli to bylo před týdnem, nebo před dvěma týdny, jsme dosáhli na úrovni koalice dohody, a to na způsobu vypořádání připomínek. V podstatě, abych to shrnula, ta dohoda se týká toho, že zákon by měl být účinný od 1. 1. 2022, protože ještě na rok 2021 máme financování z Evropského sociálního fondu.

My bychom chtěli dětské skupiny věkově zastropovat, protože už dnes máme v těch více než tisíci dětských skupinách, kde je umístěno zhruba 15 tisíc dětí, dvě třetiny z nich mladších tří let, a je to také ta inovace, po které volá Evropská komise. Chtěli bychom je přejmenovat na jesle a chtěli bychom – protože víte, že existují překryvy a děti se nerodí s vazbou na začátek školní docházky, na začátek školního roku, tak bychom je chtěli umožnit pro děti do čtvrtých narozenin.

Mluvíím tady ale o státní dotaci. Samozřejmě, že do jeslí budou moci být umístovány děti do začátku školní docházky, ale bez té státní dotace. O té státní dotaci stále jednáme, ale chtěli bychom to zflexibilnit, to znamená, že ta legislativní úprava bude zakotvena tak, že o normativu na dítě na měsíc bude rozhodovat vláda, a to prostřednictvím svého nařízení. To znamená, že bude možné tento normativ flexibilně upravovat. A v tuhle chvíli jednáme o částce 7 500 korun měsíčně, to znamená, že to je ta částka, po které je nejčastěji voláno.

Shodli jsme se také, že maximální prioritou je to, a pan premiér to zmiňoval, aby dětské skupiny, nebo jesle, chcete-li, byly financovány z Evropského sociálního fondu. V tuto chvíli Ministerstvo práce a sociálních věcí jedná se zástupci Evropské komise a máme v tuto chvíli nějakou vzájemnou představu, že by se několik prvních let toho nového programového období skutečně ta zařízení pro děti mladší tří let financovat z ESF mohla. Pro mě je důležité, aby to nebylo na úrovni projektového řízení, to znamená, že se bude soutěžit mezi zřizovateli a že tady jde o to, kdo nejrychleji klikne a bude mít nejrychlejší projekt, ale prostě každý, kdo bude plnit zákonem stanovené podmínky a bude vlastně všechno dělat tak, jak má, tak bude mít nárok na dotaci, jak ji právě stanoví zákon.

To znamená, když to mám shrnout, účinnost zákona od 1. 1. 2022. Minulý týden Ministerstvo práce a sociálních věcí tento návrh odeslalo na Legislativní radu vlády. Dohodu na úrovni koalice máme a prioritou bude, aby se to financovalo z Evropského sociálního fondu, nicméně důležité je, aby to bylo zařízení předškolní péče, které je finančně i místně dostupné a je zaměřeno na děti mladší tří let.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Já moc děkuji za velmi potěšující odpověď. Děkuji velmi za ty informace, že se rýsuje dohoda. Přece jenom bych chtěla říci, že třeba za nás ta změna názvu není potřeba. Dětské skupiny vlastně budou mít i dost velké finanční náklady se změnou názvu, ale o tom teď nedebatujme. Jenom mě zajímá, jestli na tom návrhu financování 7 500 korun už je opravdu shoda, nebo jestli je to stále ještě spíše takový začátek diskuse, protože nakonec to je, chápu, to, o co jde. Jsem moc ráda, že to plánujete nárokově při splnění podmínek, aby to financování bylo, to je přesně, o co jde.

Ještě mám jednu otázku. Provazuje se s tím i navýšení financování vlastně pro mateřské školky, nebo to bude stále odděleno? Jenom abych věděla, jaká situace se plánuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosim, paní ministryně, jestli máte zájem o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Začnu odzadu. Ten systém vlastně bude kopírovat ten systém, který je běžný v mnoha členských státech Evropské unie, to znamená za předškolní vzdělávání je podle kompetenčního zákona zodpovědný resort školství, za předškolní péči bude zodpovědný resort práce a sociálních věcí. Z toho vyplývá logicky, že to jsou dva oddělené zákony.

Co se týká té částky, jak jsem upozornila, nemáme v tuto chvíli shodu. Jednáme, ale rozhodli jsme se oddělit nastavení zákona od nařízení vlády, které může být

aktualizováno každoročně. V tuto chvíli je ta částka 7 500 korun k jednání. Nemáme ale shodu, jak jsem už uváděla předtím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, dovolte, abych vás přivítala v nové funkci ministra dopravy na interpelacích. Myslím, že to je také naše premiérová interpelace, co se týče dopravy. Věřím, že si povedete lépe než vaši předchůdci.

Obracím se na vás s interpelací týkající se zpoplatnění silnic první třídy, resp. těch nezpoptatných. Od počátku jsme kritizovali a považovali jsme tento krok za nevhodný a nekonceptní. Krátce po zavedení mýtného na silnicích prvních tříd se začíná ukazovat, že nám realita dává za pravdu. Dopravci a jejich kamiony si totiž velmi rychle našli objízdné trasy právě na silnicích prvních tříd, které nejsou zpoplatněny, a vyhýbají se tak úsekům placeným. Prozatím se to týká především místních dopravců, ale myslím, že vzhledem k tomu, že jsme u nich zaznamenali nárůst o desítky procent, což se ukazuje tam, kde se to měří, a je to teprve začátek, protože co se stane, až si toho všimnou zahraniční dopravci?

Vím, že jste ve funkci teprve krátce, ale ráda bych vás na tento závažný problém upozornila. Chtěla bych se vás zeptat, jak se koukáte na tento nekonceptní postup v případě zpoplatnění silnic prvních tříd, zda už máte nějaká aktuální čísla, jak probíhá vývoj právě na takovýchto úsecích a zda hodláte reagovat na tuto situaci. Protože máme už tady řadu příkladů, jako je například silnice 1/2 z Prahy do Kutné Hory přes Mukařov, kde občané dali petici; Kostelec nad Černými lesy; severočeská Mimoň si začíná stěžovat; nebo Všeruby v čele s panem starostou Bernardem zaznamenává již rekordní nárůst. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážená paní poslankyně, děkuji za dotaz. Já se rozhodně nechci ani vymlouvat, ani něco házet na své kolegy. Čili berme to tak, že já jsem dneska za to zodpovědný se vším všudy. Nicméně myslím si, že tady se to možná trošku demonizuje. Uvedla jste, že k tomu dochází na celé řadě míst, že tam je nárůst o desítky procent. A myslím teď v dobrém, já bych potřeboval ty informace. Potřeboval bych vědět, kde to je. Potřeboval bych vědět případně, pokud to máte třeba změřeno, říkáte o desítky procent, tak to i něčím doložit. My to pochopitelně rovněž začínáme měřit. Je třeba si ta data srovnávat, protože právě jedná se o 860 km silnic první třídy.

S ohledem na určité obavy krajů, aby k tomu nedocházelo, se zřídila určitá specifická pracovní skupina, která to začíná velmi monitorovat, začíná vytvářet nástroje, aby k tomu nedošlo. Jsou tam zástupci Ministerstva dopravy, vnitra, životního prostředí, SFDI, ŘSD, Asociace krajů, Svazu měst a obcí, místní samosprávy. A mám-li správnou informaci, paní poslankyně, i vy jste v té skupině, což si myslím, že je dobře. Takže víte, že se tam řeší krátkodobá opatření a dlouhodobá opatření. Mezi ta krátkodobá patří určitá případná omezení vjezdu vozidel podle § 24a, rozšíření třeba určité výkonově zpoplatněných silnic první třídy, nebo prostě dlouhodobá opatření, jako je vymezení přestupků za porušení atd., omezení tranzitu dokonce na silnicích druhé a třetí třídy zákonem atd.

Zatím musím dodat, že Ministerstvo dopravy je toho názoru, že k objíždění nově zpoplatněných silnic nebude docházet v takové míře, jak třeba někteří měli obavu. Nicméně jedna věc je se to domnívat, druhá věc je to mít něčím podložené. To znamená, teď tady opravdu nechci působit příliš šafářsky, abych říkal, k ničemu nedochází, ani nemůže dojít. Právě proto ta skupina by měla pracovat, měla by to vyhodnotit, bez emocí, bez nějakého politického záměru a fakticky si říct, kde to případně nastává, a okamžitě tam začít činit.

Podle mých informací Ministerstvo dopravy neobdrželo stížnosti na nárůst nákladní dopravy v rámci těch 860 km první třídy. Nicméně na druhou stranu je třeba si zase říct, že je třeba věrohodně doložit, jaký byl stav předtím a jaký je stav dnes, to znamená změřit to. O nic jiného nejde. Doba, kde to funguje, zatím není ještě dostatečně dlouhá, abychom to mohli takto vyhodnotit. Ale já jsem připraven, tak jako i na jiných věcech, s vámi konstruktivně diskutovat. A pokud nám prokážete to, že někde ten problém je, tak já slibuji, že se tomu budeme věnovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Z tisku mám informace, že k nárůstu zhruba o 30 % došlo na dvou naprosto paralelních silnicích prvních tříd v Blatné a Katovicích na Strakonicku, takže tam zřejmě to sčítání proběhlo. A řada obcí se chystá k tomu, že bude provádět měření – například v Mukařově bude od února to měření. Myslím, že i v Kostelci nad Černými lesy se k tomu chystají. A Všeruby vám také mohou dodat určitě nějaká čísla. Takže se ptám, pokud tedy by skutečně došlo podle měření obcí k velkému nárůstu, tak pak je Ministerstvo dopravy ochotno jednat o tom, že by se popřípadě ty nezpoplatněné, kde došlo k tomu nárůstu, zpoplatnily a v jakém časovém horizontu je to možné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Ano. A vy u toho budete moci pochopitelně být, protože jste

součástí té skupiny, která ta opatření připravuje. A v rámci těch opatření to, co jste říkala, jsou jako alternativy. Čili pak si to tam musíme říct. Musíme si skutečně zdokladovat, že to tak je, že tam ten problém nastává. A to je i ten důvod, proč ta skupina vznikla, aby vlastně na to byla schopna okamžitě reagovat. Myslím, že je dostatečně vyvážená. Jsou tam v zásadě všechny resorty, kraje, Svaz měst a obcí atd. Takže si troufám tvrdit, že je to nejrelevantnější sestava těch, kteří mají vliv na regionální infrastrukturu a dopravu. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Pavel Plzák s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré odpoledne všem. Vážená paní ministryně, možná se i do vašich rukou dostal otevřený dopis, se kterým se na mě jako na poslance za Královéhradecký kraj obrátili ředitel základní školy společně se starostou města Úpice. Ten dopis mám tady. (Ukazuje.) Pokud jej nemáte k dispozici, tak vám jej mohu případně později předat. Ohledně toho dopisu vás interpeleoval minule již můj kolega Karel Rais.

O co se jedná? S přistěhováním většího množství rodin žijících ze sociálních dávek se město potýká v současné době s výskytem řady sociálně nežádoucích jevů souvisejících s vytvořením takzvaných vyloučených lokalit. Ale za nejzávažnější považují přístup rodin z těchto lokalit k základnímu vzdělávání svých dětí. Učitelé a učitelky musí neustále řešit katastrofální školní docházku, absolutní nezáměr o výuku, problémové chování, odmítání pomoci školního asistenta, špatné hygienické návyky a tak dále. Škola není schopna tyto negativní jevy řešit vlastními silami a ani k tomu nemá dostatek pravomocí. Škola má vzdělávat, ale vychovávat musí rodina. V tom ji žádná škola nemůže nahradit.

S podobnou situací se samozřejmě snaží vyrovnat i řada jiných měst, ve kterých vznikly podobné sociálně vyloučené lokality. Proto pochopitelně žádají stát o pomoc a nalezení prostředků, jak tuto situaci řešit, protože negativně působí na občany, kteří řádně pracují, vychovávají své děti a ze svých daní financují sociální pomoc pro ty takzvané nepřizpůsobivé spoluobčany.

Vím, že to řešení nebude jednoduché. Ale já a občané a učitelé z města Úpice se ptáme: 1. Jak hodlá stát řešit katastrofální docházku dětí do školy, často omlouvanou jejich rodiči? 2. Jak hodlá stát donutit rodiče, aby vedli své děti ke kázi a slušnému chování ve škole a zájmu o vyučování? (Upozornění na čas.) 3. Jakými prostředky stát zabrání tomu, aby rodiče netolerovali ztrátu a poškození učebních pomůcek, které tyto děti dostávají zdarma? 4. Jakými prostředky zajistí, aby po každém přestěhování rodiny se dítě v novém bydlišti okamžitě přihlásilo do školní docházky? Což se někdy neděje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím o dodržování času na položení interpelace a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, děkuji za vaši interpelaci, která se týká zejména dodržování základní povinné školní docházky, což je doména zejména mého drahého kolegy pana ministra Plagy, který je ministrem školství, mládeže a tělovýchovy. Nicméně já se touto problematikou také zabývám, a to v souvislosti s revizí dávek, a to z toho důvodu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí se pak s mládeží nebo dětmi, které ukončí předčasně povinnou školní docházku, v podstatě potýká po celý zbytek jejich života. A jsou to zejména klienti našich úřadů práce ve smyslu zaměstnanosti a také žádostí o pobírání zejména nepojistných sociálních dávek. Myslím si, že to je opravdu obrovský problém, kterému tady čelíme. Právě proto se ho snažím tematizovat a snažím se najít nějaké řešení zejména ve spojení s panem ministrem Plagou, a to z toho důvodu, že například v Ústeckém kraji končí 16 % dětí každého ročníku bez ukončené školní docházky. Často říkám, a teď se omlouvám za ten lidový výraz, my pak tyto děti, nebo tyto naše klienty můžeme requalifikovat od rána do večera, ale pokud nemají ukončenou ani základní školní docházku, tak jsou velmi obtížně umístitelní na trhu práce. A těchto dětí opravdu přibývá v každém ročníku a ten procentuální nárůst se zvyšuje.

Ještě před deseti lety v různých nálezech například Evropské komise zaznívalo, že i v našich vyloučených lokalitách je velmi pozitivní to, že nečelíme negramotnosti. Toto již bohužel není pravdou. Za těch deset let se to zásadně posunulo, počet vyloučených lokalit se ztrojnásobil a já si myslím, že to je opravdu časovaná bomba. Že bez toho, aby ty děti byly gramotné, měly alespoň ukončenou základní školní docházku, tak nemají budoucnost. A myslím, že bychom to měli řešit všichni a nejenom ve vztahu na pobírání sociálních dávek.

Myslím si, že základní povinná školní docházka je povinná a že je to zejména úloha rodičů, aby dbali na to, aby jejich děti chodily do školy. A myslím si, že by na to měli mít tyto rodiče incentivy. Já jako ministryně práce a sociálních věcí to mohu řešit přes ty již zmíněné nepojistné sociální dávky, proto v tuto chvíli meziresortní připomínkové řízení, které bylo ukončeno, tak do něho jsme předložili návrh na to, aby ty poslední dávky, které nejsou podmiňovány, tzn. dávky na bydlení, příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení, aby byly podmiňovány školní docházkou.

Uvědomuji si velmi dobře, že to je nesystémové řešení. Velmi dlouhodobě a konzistentně říkám, že pokud přijde někdo s lepším nápadem, pokud někdo přijde s lepším nápadem, jak dostat tyto děti do školy, protože jde o jejich budoucnost, tak jej velmi ráda akceptuji. Bohužel žádný jiný lepší nápad v tuto chvíli není. A myslím si, že to je v zájmu nás všech, aby se tato problematika řešila. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní ministryně, za odpověď. Vy jste to trochu přesunula na oblast školství, ale školy dělají, co mohou. Ony tam mají asistenty, ale asistent ve škole je, ale to dítě nepříjde. Protože ráno nevstane, protože rodiče také

nevstávají. A já chápu, možná restrikce dávek bude mít nějaký vliv, ale opravte mě, jestli se mýlím, tak se snad má jednat o tu restrikci, pokud počet neomluvených hodin přesáhne nějaký limit. Ale ono se jedná o to, že ti rodiče omlouvají dětem hodiny. Omlouvají z rodinných důvodů, ze zdravotních důvodů a tak dále. Takže já se bojím, že tato páka, pokud to bude takto, jak si to myslím, nebude mít účinné řešení. A já jsem vás tady právě prosil, a vím, že proti té restrikci se postavilo Ministerstvo školství, tak ať vymyslí oni nějakou jinou pomoc. Protože co já vím a co jsem se informoval, byl jsem tam, pracuji tam dokonce v té Úpici, tak ten problém je, že ten OSPOD je tam naprosto bezbranný. OSPOD nemá žádné víceméně pravomoci a ty rodiny si z jakési docházky OSPOD do rodin nic nedělají.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ano, přesně tak, proto si právě myslím, že byste měl interpelovat zejména mého kolegu. Nicméně já mohu jít cestami, které jsem zvolila. Chci, aby se zásadním způsobem posílila sociální práce na obcích. Bez toho to nepůjde. A říkám vědomě – na obcích. To je ten nejlépe fungující systém. Druhý velmi dobře fungující systém je to, aby rodiče, kteří okrádají své děti o budoucnost, nedbají na to, aby jejich děti chodily do školy, nesli následky. Můžeme se bavit o technice, jak to provést, nicméně v tuto chvíli nejlépe fungující systémy jsou metoda cukru a biče, omlouvám se za tu lidovost. A jsem ochotna ale o tom diskutovat, ale každý měsíc a každý rok, o kterém o tom tady hezky diskutujeme, tak nám narůstá počet dětí, které odcházejí do terénu bez ukončené povinné základní školní docházky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Pavel Jelínek s interpelací na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, ze Správy železniční dopravní cesty je od 1. ledna 2020 Správa železnic. Manažer železniční infrastruktury v České republice používá od nového roku nový název. Na webu Zdopravy.cz byl citován předkladatel návrhu zákona kolega Feranec: "Název je hodně krkolomný, už se přežil. Vznikla SŽDC v roce 2002, měla jen 170 zaměstnanců, dnes je SŽDC daleko dál, má 17 000 zaměstnanců." V důvodové zprávě jsem se nedočel žádné zřetelohodné důvody přejmenování, a proto jsem v očekávání otevřel tiskovou zprávu, kterou vydala samotná Správa železnic. V podnadpisu, který zní Proč došlo k přejmenování naší státní organizace a kde všude se to projeví? jsem se ale dočetl pouze to, že ke změně názvu naší státní organizace ze Správy železniční dopravní cesty na Správu železnic došlo na základě zákona, kterým se mění zákon číslo 266/1994., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Dále se v tiskové zprávě píše: Naše organizace zahájila neprodleně v souvislosti se změnou názvu nezbytné zákonné a jiné úkony. Jedním z důvodů přejmenování, který jsem vnímal, byl relativně dlouhý název Správa železniční dopravní cesty. Nicméně v uvedeně tiskové zprávě se praví: Současně upozorňujeme, že při označení názvu naší organizace lze použít pouze dvě varianty, a to Správa železnic, státní organizace, anebo Správa železnic. Žádné jiné názvy, především však používání jakýchkoli zkratk není dovoleno. Důvodem nevhodnosti je snad možná záměna se slovinskou drážní společností Slovinské železnice. Také může být nevhodná shoda s historickým názvem Slovenských železnic, které vznikly po 14. březnu 1939 při vzniku Slovenského štátu. (Upozornění na čas.)

Moje otázka je prostá. Kolik zatím stálo zjednodušení názvu, který se nesmí používat ve zkratce, a tudíž zjednodušením není? A kolik bude stát celkový účet při změně pracovních oděvů a dalšího? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám a opravdu bych poprosil, abychom si hlídali čas na položení interpelace i na odpověď. Prosím, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji moc za dotaz. Je to docela zajímavá i marketingová diskuse. I když jsem na dopravě pouze krátce, nejsem si jistý, kdyby se někdo zeptal běžných lidí v minulosti, co to je SŽDC, že by byl vůbec někdo schopný říct, co to znamená. To si myslím, že už takový intuitivní pohled možná by měl svádět k tomu, že by se to mělo přejmenovat, protože přece ty názvy jsou proto, aby to užívali spotřebitelé, lidé, a opravdu to SŽDC, Správa železniční dopravní cesty, troufám si tvrdit, že to by nerozlousknul skoro nikdo, jakkoliv možná v minulosti to asi dávalo nějaký smysl.

Čili to byl ten hlavní důvod – zjednodušit, což už jste pane poslanče správně řekl, že ten název byl krkolomný a teď se hledal nějaký uchopitelný název. SŽ, resp. Správa železnic je z tohoto úhlu pohledu logická. Je to správné a nepochybně to bylo, tak jak mám informace, komunikováno s celou řadou marketingových odborníků. Nemluvě o tom, že to navazuje na původní označení a do určité míry ho zásadním způsobem zjednodušuje.

Daná legislativní změna probíhala ruku v ruce s tím tzv. rebrandingem čili s přeznačováním. A do určité míry byla spojena i s celou změnou vizuálního konceptu této klíčové státní instituce. Čili i to byl ten důvod, proč se nakonec Ministerstvo dopravy s tou legislativní změnou – tady bych si dovolil na upozornění pana poslance Kolovratníka upřesnit, že to byl návrh právě pana poslance Kolovratníka, ke kterému se potom kolega Feranec připojil. Ale to je detail. Vy jste i správně řekl to, že to pouze SŽ může trochu mást s tím, že existuje slovinský, nikoli slovenský železniční dopravce, který se jmenuje kupodivu nikoli Slovinské železnice, ale Slovenské železnice, ještě jsem si to ověřoval – nicméně tam by to asi nemělo nějakým způsobem mást, protože tento slovinský železniční dopravce na území České republiky neoperuje a nemělo by tam snad tedy dojít k žádnému konfliktu.

To důležité, co jste se ptal, je, kolik vše bude stát. Náklady, tak jak mám vyčíslené, by se měly pohybovat na kompletní rebranding, přeznačkování, v řádu jednotek milionů korun. Zatím je předpokládána částka 5 milionů korun, která by měla zahrnout komplexní implementační plán celého procesu a vše, co je s tím spojeno. Jak už jsem uváděl, ta změna, redesign, už započala, nabíhá postupně. A je dobré i zmínit, že řada věcí a kroků byla na tento proces připravována, aby negenerovala opětovně nějaké další náklady. To znamená různé písemnosti, staré popisy či loga atd. Jinými slovy resort se na to připravil, resp. Správa železnic se na to připravila tak, aby dojížděly staré věci a najížděly věci nové. Obdobně i nápisy na budovách budou kontinuálně vyměňovány až při rekonstrukcích či investicích, to znamená, proto i ta částka, domnívám se, že na tak velkou, významnou organizaci je relativně velmi rozumná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Já jen krátce, protože Správa železniční dopravní cesty nebo respektive Správa železnic je, řekl bych, odborná organizace. Asi žádný běžný cestující nebude říkat, že jde na nádraží Správy železnic, ale že jde prostě na nádraží, takže myslím si, že úprava toho názvu pro běžného občana zase tak významná není. Mně spíš vadí možná to, když víme, že Slovenské železnice tady nebudou nikdy působit, proč prostě tu zkratku nepovolit. Bylo by to opravdu zkrácení a nějaké zproduktivnění. To je asi všechno. Já se ale obávám, že ty náklady budou celkově vyšší, protože to nebude jenom v tom názvu a v těch papírech, ale prostě i v dalších označeních. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr, má zájem? Ne. Takže pokročíme dál. Dalším v pořadí je paní poslankyně Dana Balcarová na pana ministra Richarda Brabce, který asi není přítomen v tuto chvíli. Prosím. Můžete vznést interpelaci. Pokud pan ministr není přítomen, tak bude na ni odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem. Dobře, takže stahujete svoji interpelaci. Dalším v pořadí je pan poslanec Jaroslav Martinů s interpelací na pana Miroslava Tomana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den. Pan ministr Toman opětovně chybí a já si osobně na něj počkám, takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pokročíme dál. Pan poslanec Bohuslav Svoboda vystoupí s interpelací na pana vicepremiéra Karla Havlíčka, který je přítomen a bude odpovídat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, poslední úsek pražského okruhu byl otevřen v roce 2010, tedy před deseti lety. Za těch deset let drží hnutí ANO resort dopravy už sedmým rokem. Bohužel se za tu dobu příprava této klíčové stavby nepohnula. Jen pro příklad, výstavba úseku mezi Běchovicemi a D1 měla začít v roce 2017. Pak jsme se posunuli na rok 2021. Nyní jsme opět o rok dál a začátek výstavby je plánován na 2022. Celý okruh by tak měl být hotový v roce 2028, přitom se tedy ale v podstatě deset nekoplo do země.

Pane ministře, v poslední době všude čtu, jak jste supervýkonný manažer. Máte tedy plán, jak zajistit, aby se dokončení do osmi let stihlo? Seznámil jste se s problematikou této klíčové dopravní stavby? Jak je možné, že vznikají takové průtahy, a jaké podniknete konkrétní kroky, aby nebyli Pražané neustále omezováni tranzitní dopravou z celé republiky, abychom byli posledním hlavní město v Evropě, které okruh nemá?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane poslanče, děkuji moc za dotaz. Já myslím, že ani nejsem supervýkonný manažer, já jsem hlavně zodpovědný manažer a s tím jsem do té práce šel, protože myslím, že je i po vás co napravovat.

Ale co se týká té Prahy, sám víte, že to není úplně jednoduchá záležitost. A mimo jiné i proto se mění stavební zákon. Mimo jiné i proto jsme tady diskutovali včera vládní návrh po mnoha a mnoha letech na takzvaný liniový zákon. To jsou všechno zásadní věci legislativního charakteru, které prostě tady už dávno měly být ukončeny a které se snažíme v tuto chvíli změnit, a sám i víte, že to není úplně jednoduché.

V každém případě, co se týká shody s hlavním městem Prahou, došlo ke shodě s hlavním městem Prahou tedy na neměnitelnosti trasy, což myslím, že je velmi důležitý výkop, a je to tedy stanovené v tuto chvíli v zásadách územního rozvoje jak Prahy, tak Středočeského kraje.

A teď konkrétně, tak jak jste zmiňoval, tam máte celou řadu věcí správně.

Jihovýchodní segment, Běchovice a D1, čili takzvaná 511, tam probíhá v tuto chvíli vypořádání námitek a všech připomínek v rámci územního řízení. Víte, že to je na Uhříněvsi, což je velmi specifické z tohoto úhlu pohledu. Stavební úřad se nyní s návrhem vypořádání připomínek obrátil na dotčené orgány, požádal o jejich souhlas s vypořádáním. A opětovně říkám, to je ten důvod, proč se, mimo jiné, snažíme změnit stavební zákon. A věřím, že se nám to podaří a že i Sněmovna k tomu tak přistoupí.

Původně avizovaný termín vydání územního rozhodnutí byl v březnu 2020 a je třeba říct, že je opětovně díky tomuto ohrožen. S jistotou lze ovšem očekávat, že po vydání územního rozhodnutí dojde k odvolání, které bude řešit Magistrát hlavního

města Prahy. Právní moc územního rozhodnutí lze očekávat nejdříve na konci roku 2020. S Prahou se ale snažíme vykupovat pozemky, které jsou společně pro hlavní trasu a Prahu sledované, takzvané zelené pásy. Komplexní majetková příprava může být zahájena v okamžiku získání pravomocného územního rozhodnutí, a dokumentace pro stavební povolení se projektuje tím pádem i s rizikem neexistence toho územka. Zahájení stavby nelze i při optimistickém vývoji, který je nepravděpodobný, předpokládat dříve než na konci roku 2022.

Ted' severní segment, Ruzyně, Suchdol, Březiněves, to je 518, 519. Tam je nutnost opakování procesu EIA z 18. 12. 2019, kdy MŽP vydalo závěry zjišťovacího řízení, kde stanovilo jasné podmínky pro dokumentaci EIA, a jednou z těch zásadních podmínek je věnovat se všem relevantním variantám. Relevantní v tomto případě mohou být pouze varianty souladné s koncepcí územního rozhodnutí. Mimo jiné tedy ŘSD zpracovává technické studie na variantní řešení a tyto následně zahrne do výsledku posouzení a do dokumentace EIA.

A teď poslední, severovýchodní segment, Březiněves, Satalice. Je zpracována technická studie obsahující tři varianty významně se lišící rozsahem zahloubení, respektive i rozsahem těch tunelových úseků, a tím logicky tedy i náklady, které se zatím vyčísľují mezi 9 až 21 miliardami. 12. 2. 2020 bude studie představena starostům, což myslím, že je dobrá zpráva, a dle zpětné vazby se na Ministerstvu dopravy za účasti pochopitelně ŘSD rozhodne o variantě, která bude zaimplementována nebo sledována v rámci procesu EIA. A co se týká času, tak zahájení této stavby v současném stavu přípravy, z našeho pohledu nezodpovědně ještě předjímat, ale optimistický termín by mohl připadat na rok 2026. Pochopitelně, bude-li souhlas dotčených obcí. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Vidím, že ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za odpověď. Z vaší odpovědi tedy vyplývá, že ten termín 2028, který je teď definován, není reálný, protože v okamžiku, kdy začnete jednat o změně trasování, tak celý ten proces po té dohodě o tom trasování bude trvat šest let. Míň, nevěřím tomu, že zákonná úprava liniových staveb to zásadním způsobem změní. Jaká je tedy vaše představa nebo odhad toho, kdy bychom ten okruh mohli vnímat jako pro Pražany slib, že bude dokončen?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji. Já dotazu rozumím, ale z mé strany by bylo nezodpovědné, abych na to teď odpovídal. Ne snad proto, že jsem krátce v té pozici, ale proto, že právě z tohoto důvodu se snažíme tu legislativu změnit. Jak stavební zákon, tak liniový zákon. Pokud prostě všechno půjde dobře a v tomto roce ten liniový zákon

zvládneme, tak z našeho úhlu pohledu by se mělo všechno snížit přibližně o třetinu. Zatím podle všech odborných indicií by to tak skutečně mohlo dospět, ale já skutečně se necítím v tuhle chvíli kompetentní, abych tady teď řekl datum, za které by se prostě člověk mohl postavit, a za to se omlouvám, ale jsem připraven třeba při nějaké další interpelaci, i s ohledem, jak se budou vyvíjet ty zákony, se pochopitelně k tomu vrátit a můžeme i osobně tu (nesroz.) vyřešit.

Já myslím, že je to důležitá věc je, na tom se shodneme. A určitě se shodneme i na tom, že ten stav legislativy, a myslíme tím to, jak funguje stavební zákon a liniový zákon, je nevyhovující. A když se povznese nad to, kdo všechno to tady způsobil za těch posledních dvacet let, pětadvacet let té nečinnosti, tak máme šanci, tato Sněmovna, to změnit a byla by velká škoda, kdybychom toho nevyužili.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Karla Maříková s interpelací na paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, důchodový systém se v současné době nachází na rozcestí. Pokud v dohledné době nedojde k určitým úpravám, hrozí, že se na něj budoucí generace už nebudou moci stoprocentně spolehnout. Podle vás, jak jste se v médiích vyjádřila, je proto potřeba začít jednat o tom, aby si mladé generace musely povinně přispívat na důchod.

Určitě s vámi souhlasím, že by každý člověk měl myslet i na stáří, ale je nutné si uvědomit, že velká část občanů nemá z čeho spořit. Proto jsem si pro vás připravila takovou modelovou situaci. Představte si, paní ministryně, že žijete třeba v Karlovarském kraji a máte plat 15 tisíc čistého, což v našem kraji není nic neobvyklého. Z této části zaplatíte 9 tisíc korun za služby, vodu a nájem za pronajatý byt, jelikož ze svého platu si na vlastní byt neušetříte. A 1 000 korun zaplatíte za elektřinu, 500 korun za telefon. Zbývá vám tedy 4,5 tisíce korun na 30 dní, ze kterých musíte uhradit cestu do práce, což asi 1,5 tisíce korun, a jsme na 3 tisících korun. Z toho se musíte stravovat a zaplatit hygienické potřeby a ušetřit si na ošacení, které si v průběhu roku prostě koupit musíte.

Můžete mi, paní ministryně, říct, kolik jste si ze 3 tisíc korun ušetřila na důchod? A jak byste se stravovala?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, vy jste zřejmě poslouchala debatu v neděli v Partii na Primě, kde jsme hovořili na téma důchodové reformy, a samozřejmě ta debata byla komplexnější než to, co jste teď z ní použila. Já jsem –

nebylo to jenom na tomto místě – uvedla, že se prostě bude muset hledat nějaké řešení důchodů do budoucna, těch řešení může být celá řada, a zmínila jsem také vyšší spoluúčast občanů. Ale neuviedla jsem žádné explicitně povinné – já jsem přesně nevěděla, kam bude směřovat vaše interpelace, takže jsem vycházela jenom z toho kusého znění interpelace.

To znamená, já jsem nehovořila o žádných povinných příspěvcích kohokoliv, ať už mladých lidí, nebo jiných skupin, ale hovořila jsem o nějaké vyšší spoluúčasti. A hovořila jsem o ní proto, že již dnes existuje doplňkové penzijní spoření, tzv. třetí pilíř, který prostě legislativně má v kompetenci Ministerstvo financí, a je to koncipováno jako určitý dobrovolný produkt, kterého se ale mohou účastnit i nezletilí, to znamená, za které potom ty příspěvky hradí jejich rodiče. A já jsem otevřela debatu nad tím, zda by jedna z cest, neříkám, že jediná, neměla být i námět právě na nějaké povinné zapojení, ale s tím se samozřejmě pojí celá řada otázek, které by musely být vydiskutovány, a říkám poctivě vydiskutovány v tuto chvíli nejsou, a ty otázky by byla například případná výše příspěvku, možnosti nějakých důvodů přerušit placení, kdyby se třeba člověk dostal do situace, kterou jste popsala ve svém modelovém případě, to se samozřejmě může stát, a další podobné věci, které by se musely vydiskutovat.

Je pravda, že mladí lidé, a nakonec vidíme i podle těch dat z třetího pilíře, se soustředí spíše na zabezpečení rodiny a bydlení, než se soustředí třeba na spoření na důchod. Ale v současné době my se zaměřujeme na podmínky poskytování státního příspěvku a jeho případné úpravy, protože vlastně s tím, když si spoříte, tak vlastně víte, že je s tím spojen určitý státní příspěvek, navíc si to můžete odečíst ještě jako určitou formu položky, která se odčítá od základu daně.

Takže v tuto chvíli není žádný návrh na stole. My v tuto chvíli žádnou povinnou účast ve třetím pilíři nenavrhujeme, protože to se ani nedá dělat odděleně od nějakých vizí, které by se týkaly důchodové reformy, nemáme to v plánu, není to v programovém prohlášení vlády, ale řekla jsem, že by to mohla být jedna z cest.

A já mám ještě takovou zajímavou – mohu vám to i věnovat, nechala jsem si vytáhnout dnes odpoledne – takovou zajímavou tabulku, která je koncipována podle věku těch střadatelů. To znamená, je to věk, já nevím, do 39 let, 40 až 64, od 65, pak nula a více let, to mám ještě takové shrnutí, a mám to podle výše příspěvku. To znamená, kdo si spoří 300, 399 korun, 400, 990 atd., a mám tam počet vlastně těch, kteří se podílejí na tomto dobrovolném třetím pilíři. Ono celkově je to přes 4 miliony lidí. Nevím, jestli to je hodně, málo, to nedokážu teď úplně zvážit, ale já jsem to otevřela prostě a řekla jsem, že je to určitá cesta. Protože když se podíváte i do zahraničí, tak i tam jsou vlastně určité tyto formy spoření na důchod poměrně známé, není to nic nového. My to máme postaveno tak, jak to máme. Určitá skupina lidí se na tom podílí.

A samozřejmě já vnímám to, že jste tady popsala nějakou modelovou situaci. Rozumím, že taková situace může existovat. Tam je také otázka prostě, jestli takový člověk by třeba nedosáhl na nějaké dávky, a pak by tam třeba musely být i podmínky

pro nějaké přerušení placení atd., ale to je příliš mnoho už technických věcí, které v tuto chvíli nejsou na stole. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosim.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem ani neočekávala, že odpovíte konkrétně. Spíš jsem chtěla, abyste se zamyslela nad tím, že velká část občanů opravdu nemá z čeho spořit, protože řeší situace, aby přežila z měsíce na měsíc, a spíš jsem chtěla otevřít tu otázku, pokud by se někdy zavádělo nějaké povinné spoření na důchod, jestli by to nebylo vhodnější spíše naopak od nějakého věku výš. Třeba dám příklad – 35 a výš. Jelikož přece jenom ty mladé lidi by to mohlo odradit od zakládání rodin, protože už teď máme vysoké odvody z příjmů.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Určitě, paní poslankyně, taková debata by chtěla široký konsenzus. Neměla by to být otázka jenom vládní koalice, ale napříč politickými stranami, protože bychom nechtěli zažít to, co už tady jednou bylo, že se vytvořil nešťastný druhý pilíř, který se potom raději zrušil, protože to prostě význam nemělo. V té době, kdy se zaváděl, tak veškeré okolní státy od něj ustupovaly, takže určitě ano. To jsou ty parametry, které dneska nejsou vydiskutovány, nejsou na stole, možná na to nebude ani politická vůle. Já jsem se dívala na ty návrhy důchodové komise, která nyní pracuje, tak ta se zatím touto otázkou příliš nezaobírala, aby to nějakým způsobem zpracovala. Takže to byla taková úvaha, když jsme se bavili v té debatě, které cesty se dají zvolit. Je jich skutečně víc. Tohle by měla být jedna z nich a tyto věci, které říkáte, by měly samozřejmě být vzaty v potaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Barbora Kořanová s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka, který je omluven. Prosim.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane místopředsedo vlády, chtěla bych se vás dnes dotázat na evidenci cizinců v České republice. Této problematice se věnuji téměř rok už z toho důvodu, že Plzeňský kraj je velmi zasažen přílivem zahraničních pracovníků, hlavně těch na krátkodobá víza. Zajímalo by mě tedy, zda jsou podle vás parametry současné evidence nastaveny dobře. Zároveň bych se ráda zeptala, zda by podle vás bylo reálné poskytovat tyto údaje zástupcům samospráv, a to bez jakékoliv předchozí registrace, ideálně na základě požadavku daného samosprávného celku, obce nebo města. A můj třetí dotaz se bude týkat možné povinné evidence cizinců, kteří jsou občany Evropské unie, a tudíž se dnes nemusí v České republice přihlašovat do evidence. Avšak od

paní ředitelky Novotné z vašeho úřadu mám informace, že v některých zemích tato povinnost existuje. Bylo by podle vás možné zavést tuto povinnost i v České republice? Děkuji předem odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuhle interpelaci bude v souladu s jednacím řádem odpovězeno písemně.

A přistoupíme k další interpelaci, kterou je pana poslance Petra Bendla na vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Vážený pane předsedající, vážený pane vicepremiére, v České republice existuje dopravní značení zákazu předjíždění kamionů. Podle mých informací doposud nebyla udělena žádná pokuta v tomto opatření, zjevně nikdo se této záležitosti nevěnuje, nekontroluje ji, nevymáhá. Možná že kdyby někdo se té situaci věnoval, mám tím na mysli zejména Policii ČR, tak bychom v praxi zjistili, co vlastně tento zákon přináší, zdali vůbec se máme bavit o plošném zákazu předjíždění, nebo jestli náhodou by nebylo lepší zavést v některých částech opatření, tzv. proměnlivé značení.

Vy jste minulý týden nebyl na projednávání příslušného zákona, který se tímto zabývá, proto mě zajímá váš názor, jak se na zavedení plošného zákazu předjíždění kamionů díváte a zdali by opravdu nebylo lepší v některých lokalitách zavést proměnlivé značení a v některých třeba, kde je to vyhodnoceno jako klíčové opatření, tak by tam zůstalo, ale také, aby bylo kontrolováno. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane poslanče, děkuji za dotaz. Tak jak už jste zahájil vaši interpelaci, je pravda, že to nepadá jen na resort dopravy. Já nedokážu říct, proč policie nepokutuje někoho, kdo nedodržuje pravidla. To je třeba směřovat případně na pana vicepremiéra Hamáčka. Já se k tomu mohu vyjádřit z úhlu pohledu resortu dopravy, který nesouhlasí s plošným zákazem předjíždění kamionů, což určitě víte. Bylo to zde diskutováno i v těch minulých dnech. Proč nesouhlasíme s plošným zákazem – je důležité stále říkat ten plošný. Protože současné znění zákona o silničním provozu upravuje obecné podmínky jízdy v jízdnicích pruzích, tak tedy předjíždění, nechci teď tady chodit do přílišných detailů, ale podle § 12 odst. 4 platí to, že nad 3,5 tuny, pokud dodávka přesahuje 7 metrů, může užit výhradně dvou jízdnicích pruhů, které jsou nejbliže k té pravé straně vozovky, a v ostatních může tehdy, pokud se třeba otáčí, něco objíždí nebo nějaké mimořádné odbočování.

Podle § 36 řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti opět více jak 3,5 tuny a zase více jak 7 metru nesmí předjíždět jiné vozidlo, pokud tedy předjetí nemá dostatečnou rychlost. To je možná i to, na co jste narážel, jestli to policie dostatečně kontroluje. Ale jak říkám, to není úplně otázka na mě nebo na náš resort.

Pak je třeba ještě vzít do úvahy velmi důležitou současnou právní úpravu, to je sedmdesátšedmička, která navíc umožňuje pomocí stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích omezit jízdu některých kategorií silničních vozidel pouze na vymezené jízdní pruhy s tím, že je možné takové omezení přizpůsobit stavu konkrétního úseku té pozemní komunikace, aktuální dopravní situaci, případně klimatickým podmínkám. Využít lze buď tedy konkrétní zákazovou dopravní značku, takzvanou B22a, což je zákaz předjíždění pro nákladní automobily, nebo značku IP21, omezení v jízdním pruhu, případně doplnit o symbol dopravní značky zákaz vjezdu nákladních automobilů. Současně veškeré dopravní značení lze využívat ve formě proměnného značení, což je také důležité, umožňujícího pružně reagovat na aktuální podmínky, a to kdykoliv, tedy nejen v té takzvané vymezené době.

My pochopitelně nechceme, aby se opakovala nešťastná událost z 12. prosince 2018, na kterou si určitě někteří z nás vzpomínají, kdy v důsledku vysoké kalamitní situace došlo k zablokování D1, a právě proto ŘSD z tohoto důvodu vytvořilo určitý nový režim a stanovuje takzvanou přechodnou úpravu provozu na dálnicích, která zakazuje předjíždění nebo jízdu v určitých pruzích právě pro kamiony, přičemž ty dopravní značky by měly být instalovány, a to shodou okolností již zítra, na dobu od 30. dubna 2020. Mělo by to být konkrétně na dálnicích D1 nebo na vybraných úsecích dálnic D1, D5, D8 a D11.

Takže snad jsem alespoň částečně uspokojil váš dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za vaši odpověď, pane vicepremiére. Já jsem interpeloval i pana ministra Hamáčka, bohužel není přítomen a nebyl přítomen ani minulý týden, takže mi neodpověděl. Věřím, že odpoví písemně.

Stejně se mi zdá, že byste mezi sebou nějak komunikovat asi měli. Mělo by Ministerstvo dopravy vědět, že Ministerstvo vnitra, potažmo Policie České republiky tohle v podstatě nekontroluje, takže zavádění nových a nových značek bez toho, že by to někdo kontroloval, je poměrně nadbytečné a ten problém to vlastně nevyřeší. Rozuměl jsem vaší odpovědi, že s tím plošným opatřením nesouhlasíte, že je berete jako opatření v jistých lokalitách, kde to vidíte jako důležité. Problém zůstává v tom, že to stejně nikdo nekontroluje a nevmáhá. Děkuji vám za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem, takže prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Kdybych to měl říct s nadsázkou, tak k těm 24 interpelacím můžete dát ještě resort vnitra, pak by to bylo úplně kompletní. Ale já vám rozumím, že to není jenom na otázky interpelace poslanců. Tak jako vy můžete komunikovat s panem Hamáčkem určitě i jinak než přes interpelace, tak s ním mohu komunikovat já. A

nechci se tady teď vmlouvat, proč zrovna policie nekontroluje a proč mu to někdo neřekl někdy v minulosti. Pro mě i to je relativně nová informace, ale v každém případě se s tím pracovat dá. Myslím si, že nám jde o jednu věc, a to pokud jsou někde nějaké značky a je tam nějaké omezení, tak aby to bylo dodržováno, aby samozřejmě ta policie činila v tomto.

Takže skutečně i bez nadsázky říkám, že se tomu věnovat budu. Zeptám se i pana kolegy Hamáčka, jaký způsobem se to vyhodnocuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další v pořadí je poslanec Jan Bauer s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní ministryně, seznámil jsem se nedávno s jedním případem péče pěstounky, nad kterým zůstává zdravý selský rozum stát, možná si musí i sednout. Tak mi dovoluje jenom několik otázek.

Deník ECHO přinesl zprávu o případu, kdy nezletilá dívka byla po sporech s rodiči a útěku z domova svěřena na základě doporučení sociálního úřadu OSPOD Prahy 6 do péče pěstounky. Přesto, že následně odvolací soud předběžně rozhodnutí zrušil a nepotvrdilo se obvinění z psychického nebo fyzického týrání ze strany rodiny, dívka bez jakéhokoli právního základu nadále u této pěstounky, a údajně s podporou úřadu, zůstává navzdory přání své vlastní rodiny. Pěstounkou má být navíc matka dívčina partnera, tedy člověk ve střetu zájmů, nikoliv nestranná osoba, která zaručí zachování nebo obnovu vztahu dítěte s vlastní rodinou. A teď ty otázky:

Je podle vás správné, aby si dospívající děti samy určovaly, kde budou žít, přestože rodičům zůstává rodičovská odpovědnost až do jejich plnoletosti? To je mimo jiné tento případ, který jsem zmiňoval.

Za další. Je podle vás správné, aby úřady doporučovaly svěření nezletilých dětí do péče pěstounů nebo tolerovaly jejich pobyt u cizích lidí pouze kvůli pubertálním sporům s vlastními rodiči? Má takovýto postup oporu v legislativě?

A třetí dotaz. My jsme na výboru pro sociální politiku 10. května 2019 přijali usnesení, kterým žádáme ministerstvo, aby stáhlo spornou metodologickou příručku, která postupy vůči nezletilým upravovala. Tato příručka byla následně prostřednictvím ministerstva stažena. Tak se chci zeptat, jestli můžete vyloučit, že přesto u některých OSPOD se touto příručkou a tezemi z této příručky, které, si myslím, jsou v mnoha směrech úplně nesmyslné, náhodou některé OSPOD neřídí? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím paní ministryni o odpověď. Konstatuji, že poslanec Králíček ruší svou omluvu a je přítomen na jednání pléna. A poslankyně Helena Langšádlová se omlouvá dnes mezi 18. hodinou a půlnocí z důvodů osobních. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, ve věci vašeho dotazu se přiznávám, že jsem neobdržela bližší specifikaci dotazu, a proto se budu vyjadřovat pouze v obecné rovině, protože jsou to právě detaily celého toho případu, které umožňují pak celou situaci posuzovat.

Obecně lze říci, že povinnosti orgánů sociálně-právní ochrany dětí stejně jako doprovázejících organizací jsou ukotveny a upraveny v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí. Tento zákon mimo jiné stanoví, proč a jak jsou děti umístěny v pěstounské péči, jak jsou sledovány, jaká je frekvence návštěv a jaký je jejich cíl. Pěstouni jsou samozřejmě prověřováni ještě předtím, než jsou jim děti svěřeny do péče, ale protože jde převážně o děti zranitelné, zůstává nad nimi dohled až do jejich dospělosti.

Co se týká Ministerstva práce a sociálních věcí stejně jako krajů, tak OSPOD a doprovázející organizace od nás dostávají metodické vedení ve formě metodických doporučení a také jejich činnost ze strany krajských úřadů je pravidelně kontrolována. Zároveň je třeba dodat, že OSPOD na úrovni krajů i obcí jsou ze strany MPSV řízeny v rámci přenesené působnosti. Nejde tedy o přímo podřízené orgány.

Co se týká vašeho dotazu k metodické příručce, která byla opakovaně poslední dva roky projednávána na výboru pro sociální politiku, tak z mého pokynu již tenkrát, po tom prvním projednávání, paní náměstkyně Hanzlíková dostala pokyn příručky přepracovat ve spolupráci s experty z terénu, zejména sociálními pracovníky, pracovníky OSPOD a také odborníky z krajů. Toto se tak stalo a v tuto chvíli prochází příručka jakousi oponenturou na úrovni kulatých stolů, a pak bude sociálnímu výboru představena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Já jsem vám chtěl jenom, vážená paní ministryně, poděkovat, protože rozumím tomu, a předmětem žádné interpelace nemá být řešení regionálních nebo lokálních problémů, protože nemůžete logicky mít dostatečné informace. Mým cílem této interpelace je snaha o medializaci této věci. Já samozřejmě záměrně nechci ani zmiňovat, kterých účastníků a kterých pěstounů se to bude týkat, to si tady možná můžeme říci potom následně. Ale spíš jsem vás chtěl požádat, jestli v případě, pokud ode mě dostanete nějaké konkrétní informace, jestli byste mohla iniciovat případné šetření na příslušném OSPOD. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně, jestli máte zájem. Máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Určitě zachováme ochranu osobních údajů. Nicméně můžeme celou situaci prověřit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Dominik Feri s interpelací na pana ministra Roberta Plagu. Proším, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Mohu se, pane předsedající, jenom zeptat, zda byl pan Plaga omluven?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: To já teď nedokážu říct. Na tom seznamu, který tady je od rána, tak tady není. Ale je možné, že byl omluven dodatečně tady v těchto –

Poslanec Dominik Feri: Dobrá, dobrá. Protože to je velmi, velmi aktuální. Děkuji za slovo. Já tedy svoji interpelaci stahuji a ministra budu kontaktovat jiným způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Tomáš Martínek s interpelací na paní vicepremiéru Alenu Schillerovou. Proším, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci nekalých praktik při poskytování tzv. zpětných hypoték. Tento produkt cílí zejména na seniory, kteří nemají dost našetřeno, ale vlastní byt nebo dům. Na základě smlouvy čerpají úvěr proti zástavě bydlení. Nastavení parametrů záleží na typu smlouvy, buď mohou obdržet celou částku půjčky na začátku, nebo mohou půjčku čerpat pomocí splátek, případně pak existují kombinace obojího zmíněného. Finanční produkt může znít pro důchodce, kteří nemají dostatečné finanční prostředky, výhodně, avšak nese s sebou velká rizika. Nejenže tento instrument s sebou nese jistá rizika pro dědice. Zpětná hypotéka je založena na tom, že senior úvěr po dobu čerpání nesplácí. Ke standardnímu splacení úvěru dojde až po smrti klienta, buď výnosem z prodeje nemovitosti, nebo splacením ze strany dědiců. Dále pak v některých případech není dořešeno, co se stane v případě, kdy senior žije déle, než je předpokládaná doba ve smlouvě, a svou nemovitost prodat nechce.

Zásadním problémem, na který upozornila Česká národní banka, jsou varianty zpětných hypoték, kdy přestává být senior majitelem zastavené nemovitosti. V případě úpadku společnosti by tak senior přišel o své peníze i nemovitost. ČNB považuje produkt zpětné hypotéky za velmi rizikový, protože ten, kdo prodá nemovitost s příslibem budoucích plateb, může v případě úpadku poskytovatele zpětných hypoték přijít o vše – o nemovitost i příjem.

Ptám se vás tedy, jakým způsobem řeší Ministerstvo financí tuto problematiku a zda zamýšlí podniknout opatření, která by seniory, mnohdy v tíživé finanční situaci, před podobným rizikem ochránila? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Poprosím paní vicepremiérku o slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, budu trošku delší v úvodu, protože si myslím, že většina kolegů, při vši úctě, možná neví, o čem se budeme bavit.

Pod pojmem reverzní hypotéka se může skrývat řada různých a často velmi odlišných konstrukcí, které mají však společné jedno, že typickým klientem je senior, který se vzdá vlastnického práva k nemovitosti s tím, že ji může užívat k bydlení nadále, a to do smrti nebo do uplynutí dohodnuté doby. Za to pak dostává od protistrany poskytovatele reverzní hypotéky určité protiplnění. Může se jednat o jednorázovou peněžní částku, doživotní nebo časově omezenou rentu, úlevu na splátkách klasické hypotéky nebo jiné půjčky, neúčelový úvěr se splátkou v podobě budoucí realizace zástavního práva poskytovatele k nemovitosti či kombinaci.

Z toho vyplývá, že pojem reverzní hypotéka není ustálený. Jedná se jen o pojem marketingový, který reálně nemusí vyjadřovat podstatu produktu, o kterém jste hovořil před chvílí, tak jak jej vnímá zákon o spotřebitelském úvěru nebo občanský zákoník. Právní úprava se tedy uplatní vždy podle konkrétního typu smluvního vztahu. Protože jak už jsem zmiňovala, nejedná se o homogenní produkt, často nejde ani tak o službu finanční jako spíš realitní.

Jaká jsou rizika pro spotřebitele. Kdybych to náhodou nestihla, tak vás potom poprosím o doplňující otázku. Velkým etickým problémem reverzní hypotéky je už ta samotná konstrukce tohoto produktu, která obsahuje jednak prvek spekulace, nebo také tzv. sázky na smrt klienta, protože existuje přímá úměra – čím dříve klient zemře, tím více poskytovatel reverzní hypotéky vydělá.

Rizikem pro klienty může samozřejmě být, jak bylo zmíněno i v interpelaci, dožít se věku, s nímž je spojeno ukončení závazku poskytovatele reverzní hypotéky vyplácet klientovi rentu. Klient v takové situaci přichází o významnou část svých pravidelných příjmů, k čemuž dochází v pozdějším seniorském věku, kdy naopak senior potřebuje spíš více peněz, protože se může dostat do složité životní situace spojené s nemocí, ztrátou partnera apod. Dalším rizikem pro klienta může být značná ekonomická nevýhodnost té směny, v uvozovkách, nemovitosti za jednorázovou částku nebo časově omezenou rentu. Suma sjednaných závazků poskytovatele reverzní hypotéky může být například jen jedna třetina tržní ceny nemovitosti. V neposlední řadě je zde nutno zvážit i riziko plynoucí z bankrotu poskytovatele reverzní hypotéky: spotřebitel již nemusí být vlastníkem nemovitosti a zároveň přijde o vyplácený sjednaný příjem.

A teď se omlouvám tedy za ten delší úvod – považovala jsem to za nutné – a pokusím se odpovědět na položené otázky. Jak už jsem říkala, ne vždy může tedy reverzní hypotéka být finanční službou, produktem ve smyslu tedy spotřebitelského úvěru na bydlení, to je vztahem mezi věřitelem a dlužníkem, který má Ministerstvo financí ve své legislativní působnosti. Je nutné si uvědomit, že role Ministerstva

financí je na finančním trhu omezena pouze na oblast regulace, tedy na předkládání návrhů zákonů.

Pokud v daném případě produkt rysy spotřebitelského úvěru naplňuje, řídí se pak samozřejmě zákonem o spotřebitelském úvěru, který byl prosazen v minulém volebním období, když ministrem financí byl Andrej Babiš, a jeho poměrně přísnými ustanoveními na ochranu spotřebitele. Zmíním především omezení sankcí z prodlení, zákaz nekalých obchodních praktik a nepřiměřených obchodních podmínek, povinnost jednat s odbornou péčí, plnit řadu informačních povinností apod. Plnění těchto povinností pak posuzuje Česká národní banka coby příslušný orgán dohledu.

Nejedná-li se o regulovanou finanční službu, je bez znalostí konkrétní smlouvy problematické určit, kdo v konkrétním případě vykonává dohled. Může to být Česká obchodní inspekce, mohou to být živnostenské úřady. A řešit soukromoprávní spor jsou potom příslušné soudy. V případě regulovaných finančních služeb pak finanční arbitr, který je sice nezávislý, ale je zařazen do rezortu Ministerstva financí.

Ministerstvo financí potom podobně jako Česká národní banka již v minulosti před reverzními hypotékami a jejich riziky varovalo. Na druhou stranu nelze paušalizovat, protože si lze představit situace, kdy v konkrétním případě může takový produkt pomoci spotřebiteli vyřešit jeho složitou finanční situaci.

Obecná rada je stejná jako v jakékoliv jiné situaci, když si něco kupujeme nebo obstaráváme. Vždy je potřeba důkladně zvážit, co získáváme, co za to zaplatíme. Poradit se s nezávislým odborníkem, nejednat impulzivně. A smlouvu, u které máme sebemenší pochybnosti, nepodepisovat.

Na podporu vyšší finanční gramotnosti občanu České republiky vytvořilo Ministerstvo financí aktualizovanou národní strategii finančního vzdělávání, kterou vláda schválila 13. ledna tohoto roku a kde právě máme ambici po deseti letech, kdy se Ministerstvo financí zaměřovalo na vzdělávání ve školách malých dětí, studentů, zaměřit se právě na nejzranitelnější skupiny obyvatel (upozornění na čas), seniory a sociálně slabé.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec zcela jistě položí doplňující otázku a vytvoří prostor pro dopovězení.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Já v návaznosti se chci vlastně zeptat, jestli tedy není vhodné to legislativně upravit, co je konkrétně zpětná hypotéka, aby nebyly pochybnosti, kdo je regulátor, jaká má mít pravidla apod. Například jako je u cestovních kanceláří, aby se poté dalo definovat, že ty společnosti musí být například pojištěny proti úpadku, což by řešilo část těch problémů, které současně v tuto chvíli nastávají. Tak jestli právě Ministerstvo financí nehledá nějakou možnost legislativní úpravy jasně definice zpětné hypotéky a případně jejich pravidel. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Je to velmi složitě, pane poslanče. Já vám poskytnu i ten písemný podklad, který mi kolegové dnes připravili. Právě proto, že vždy musíte vycházet ze skutečného obsahu toho právního úkonu. A v tuto chvíli říct reverzní hypotéka je toto, a pak to bude třeba něco jiného, je těžké. Čili my jsme na Ministerstvu financí připravili a prosadili v minulém volebním období revoluční zákon o spotřebitelském úvěru. Já jsem loni v létě svolala takové jednání na Ministerstvu financí, kam jsem pozvala neziskový sektor a všechny ty, kteří se setkávají s těmito lidmi v problémech, a chtěla jsem slyšet, jaké mají po roce fungování tohoto zákona zkušenosti, zda bychom neměli uvažovat o nějaké úpravě, a řekli mi ne. Řekli, zákon je dobrý. Byl z toho i tiskový výstup, oni udělali tiskovou konferenci. Byl tam člověk v tísní a všechny ty větší neziskovky a řekli, že je dobrý ten zákon, je tam postaven dobrý základ, my s tím pracujeme, neotvírejte ho znovu, nechte ho prostě žít.

Takže pokud se dostaneme po tento zákon, umíme ty věci regulovat. Ale jak jsem řekla, ten trh je pestrý a samozřejmě oni jsou schopni si najít nějaký jiný produkt, takže si myslím, že to není tak úplně cesta. Spíš je velmi důležitá ta osvěta, upozorňovat. Proto my se teď budeme zaměřovat na seniory, chceme spolupracovat s policií, s těmi různými z oblastí sociálních služeb, aby je poučili. Protože na koho se ten člověk obrátí nejdřív, když se mu něco takového stane? Obrátí se na policistu, obrátí se třeba na pečovatelku.

Čili chceme – protože zjišťujeme právě zranitelnost těchto našich občanů – tak se chceme na toto zaměřit. Je to to, že napíšete definici, vydefinujete, nepodaří se nám to perfektně a není to úplně řešení. Je to v té osvětě a upozorňovat na to – pozor, jsou tady noví šmejdí! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jan Zahradník s interpelací na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vláda měla podle platné koncepce do roku 2018 rozhodnout o zúžení stávajícího počtu devíti lokalit na kandidáty na místo pro zřízení hlubinného úložiště radioaktivního odpadu. Měly se ty lokality zúžit z devíti na čtyři. Je leden 2020 a to rozhodnutí zatím nepadlo. Proč nepadlo?

A za druhé ještě připomínám, že podle § 108 odst. 4 atomového zákona by měl postup při stanovování průzkumného území pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorách, postup při stanovení chráněného území, postup při povolování, provozování úložiště radioaktivního odpadu a postup, jak zajistit respektování zájmu obcí, kterým náleží příspěvek z jaderného účtu a jejich občanů, v těchto procesech stanovit zvláštní zákon. To říká ten nezměněný paragraf atomového zákona.

Já mám tedy tři otázky. Jak je to v tuhle chvíli s procesem výstavby hlubinného úložiště radioaktivního odpadu? Za druhé, kdy se ten výběr lokalit pro stavbu

hlubinného úložiště opravdu definitivně zúží? A konečně, jak je to s tím zvláštním zákonem, o kterém hovoří § 108 odst. 2 atomového zákona?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane poslanče, děkuji za dotaz. Nejdříve – budu to brát tak, jak jste se ptal.

Proces výstavby. Samozřejmě je to všechno s velkým předstihem, ale zatím ten plán je takový, že by se měl v roce současném, a to do 30. 6., zúžit výběr lokalit, nebo ty konkrétní lokality, z těch devíti na čtyři. A za chvíli řeknu, proč to tak ještě nenastalo, protože už se to v minulosti posouvalo.

Za další. Do roku 2025 by se mělo rozhodnout o finální lokalitě a takzvaném náhradníkovi, to znamená, bude tam 1+1 lokalita. A zatím se předpokládá, že pokud se bude tedy postupovat v souladu zatím s tou vizí, to znamená s tím tradičním úložištěm, a nebude třeba v průběhu dalších generací nebo generace na stole jiné řešení, což samozřejmě těžko ještě dneska předvídat, je to otázka několika dalších desítek let, tak v roce 2050 by se mělo začít budovat to úložiště a přibližně v roce 2065 by se mělo ukončit. Zdroje se na to alokují na takzvaném atomovém účtu. Jenom pro vaši informaci, je tam kolem 30 miliard korun a samozřejmě tam narůstají.

Je ještě dobré říct i pro, řekněme, laickou veřejnost, jednu důležitou věc, že to úložiště není spjata pouze s odpadem z jaderných elektráren, ale je spjata i s odpadem z běžného průmyslu, ze zdravotnictví a tak dále. Ten poměr je přibližně 25 % z těch nejaderných zdrojů a 75 % z jaderných elektráren, v našem případě Dukovany, Temelín.

Co se týká těch preferovaných lokalit, tak v tuto chvíli vlastně nebylo ještě o nich rozhodnuto, protože probíhá stále velmi specifický výzkum těch daných lokalit, konkrétně je to geofyzikální výzkum. Sběr dat probíhal do konce třetího kvartálu roku 2019.

A abychom skutečně seriózně rozhodli, a já říkám my, tak bude to takzvaný poradní sbor ředitele SÚRAO, ve kterém jsou zástupci orgánů státní správy, jako je Ministerstvo průmyslu, životního prostředí, pochopitelně SÚRAO, Státní ústav pro radiační ochranu, SÚJB, veřejné vysoké školy, konkrétně Masarykova univerzita v Brně, České vysoké učení technické a zástupci i dotčených obcí, a to jak jejich nominovaným odborníkem z Akademie věd, tak zároveň dvěma starosty za každou z lokalit. To si myslím, že je férové. Ten poradní panel už funguje, jede, schází se. Ta kritéria jsou jasná. Prostě jsou to bezpečnostní, technická a pochopitelně i vlivy na životní prostředí. A teď ty indikátory se budou prostě vážit velmi sofistikovaným způsobem a povedou tedy k seřazení těch lokalit v určité škále od relativně nejlepší až po relativně nejhorší lokalitu.

Toto by mělo být dokonáno, jak už jsem tedy říkal, do polovičky tohoto roku, do 30. 6., s tím, že tedy jednání toho panelu, jak už jsem řekl, se zúčastní starostové z těch obcí, měli-li tedy zájem se toho zúčastnit. Je dobré i říct, že až na jednu výjimku – celkem se hovoří o 52 nebo 53 dotčených obcích, o devíti lokalitách – pouze starosta jedné obce byl nespokojen. Takže si myslíme, že to má svoji úroveň. Odborná úroveň té diskuze je hodnocena starosty v drtivé většině jako konstruktivní, jako věcná. A zároveň ti dotčení starostové dostávají dostatečný prostor k vyjádření svých obav, požadavků. My tomu rozumíme, chápeme to, je to velmi citlivá záležitost.

My jsme se snažili a snažíme se v těch posledních měsících změnit tu komunikaci. Daleko častěji se s nimi vídáme a zapojili jsme je do přípravy zákona, který do určité míry už i jasně stanoví parametry toho, jaké budou ekonomické benefity pro všechny z těch, kteří budou ať už na té listině těch devíti, nebo případně těch čtyř obcí. Stejně tak se tam stanoví i celá řada dalších náležitostí. Nicméně neakceptovali jsme třeba v tom zákoně některé požadavky starostů týkající se takzvaného práva veta. Myslím, že tady je zřejmé, že prostě nemůžeme přijmout to, aby ti starostové měli právo veta k tomu, jestli to tam nakonec bude, či nebude, jakkoliv třeba ten požadavek do určité míry i chápeme.

Neakceptovali jsme zatím ani tedy to, že by se mělo rozhodnout o těch čtyřech lokalitách až poté, co ten zákon bude účinný. Účinnost toho zákona nemění nic na tom, že probíhá nezávislý geofyzikální průzkum, a to samo o sobě, kolik za to bude peněz, nebo nebude peněz, nemá vliv na to, jestli to území je optimální a vhodné, či nevhodné. (Předsedající upozorňuje na čas.) Akorát jsem skončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Já, pane ministře, samozřejmě nepochybněji a naopak podporuji, máme-li mít základním podílem v našem energetickém mixu jadernou energetiku, musíme tady mluvit o ukládání odpadu. To je za prvé. Za druhé jsem docela rád, že jste zmínil i určitou jinou možnost pro ukládání odpadu z jaderné energetiky nežli to trvalé hlubinné úložiště. To může být problém, na sto tisíc let těžko může někdo garantovat bezpečnost toho uložení.

A ještě příkládám, že jsou obce, které s tím mají problém. Je to velká nejistota, která na nich tím pádem spočívá. Bylo by dobře, aby už co nejdřív bylo rozhodnuto, byly ty obce vybrány, ti reální kandidáti, aby ti ostatní nebyli tou nejistotou zatěžováni. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji. Já s vámi souhlasím. Já jsem velmi opatrně, obezřetně, říkal,

že se musí hledat i další varianty toho úložiště, protože by bylo asi nezodpovědné, abychom tady dnes řekli, že by se během 20, 30 let mohlo najít nějaké nové řešení. Ale faktem je, kdo sleduje třeba to, co se odehrává v Řeži, ve výzkumném ústavu, že prostě jsou dneska výzkumy, které se věnují i tomu, že by skutečně se to mohlo řešit i jinou formou.

Nicméně je třeba objektivně vidět, že svět je z valné míry postaven na jádru, v současné době 450 jaderných reaktorů, 50 dalších se jich staví, 11 evropských zemí se jasně postavilo za jadernou energii. Konečně třeba jenom Francie má 58 jaderných reaktorů. A Česká republika sehrává v jádru významnou roli. My jsme jasně deklarovali a neustoupíme z toho, ani nemůžeme díky soběstačnosti a nějakému ekonomickému režimu ustoupit od jádra, to znamená hlubinné úložiště je skutečně věc, kterou musíme řešit.

Je celá řada variant, jak se to řeší. Je to nabíledni. Ve Finsku to vyřešili skutečně excelentním úložištěm, které je skutečně obrovskou laboratoří, velmi kvalitně udělanou. To je zajímavé, ve finále dokonce soutěžily dvě finální obce o to, jestli budou nebo nebudou vybrány, protože ty ekonomické benefity, ale i ty ekologické, které jsou s tím spjaty, převýšily jednoznačně obavy. Je to o komunikaci, je to o vysvětlování, je to o edukaci, je to o slušnosti a je to o tom, že se tady musí nastavit nějaký režim důvěry, nikoliv diktátu, a to je to, o co se snažíme, jakkoliv rozumíme tomu, že to pro někoho může být citlivé téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Lukáš Černohorský s interpelací na paní vicepremiérku Alenu Schillerovou. Prosim, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. V Ostravě mají v nejbližších letech vyrůst dvě miliardové stavby, a to Černá kostka a koncertní hala, a jedna několikasetmilionová, Bílý stín. V těchto případech se počítá se stěžejním příspěvkem státu. V minulosti jste prý měla uvést, že spolufinancování státu v krajích a městech bude maximálně 10 %, což se u nás v kraji týká hned několika projektů s většinovým finančním podílem státu. Platí tedy předchozí dohoda, že tyto stavby budou spolufinancovány dle dohody, nebo se na ně bude vztahovat tento desetiprocentní limit?

Jedná se tedy o tyto stavby:

Černá kostka, odhadované náklady zhruba 1,35 mld. Kč bez DPH, stát měl dodat 800 mil. Kč, Moravskoslezský kraj 400 mil. Kč a město Ostrava 150 mil. Kč.

Koncertní hala, tam byly odhadované náklady zhruba 1,5 mld. Kč bez DPH, stát měl dodat 600 mil. Kč, Moravskoslezský kraj zhruba 300 mil. Kč a město Ostrava 600 mil. Kč.

Bílý stín, tam jsou odhadované náklady zhruba 600 mil. Kč bez DPH, stát měl poskytnout 300 mil. Kč, Moravskoslezský kraj 150 mil. Kč a město Ostrava 150 mil. Kč.

Pokud by tedy platila ta informace, že by stát poskytl pouze 10 %, tedy podílel se ve výši 10 % na spolufinancování, zdali o tom byl informován Moravskoslezský kraj, případně město Ostrava a případně tedy, kdy k té informaci došlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, já nejdříve trošku obecně, protože jsem nevěděla přesně, kam budete cílit svou interpelaci.

Takže nejdříve mi dovoluňte sdělit – protože vaše interpelace zněla finanční příspěvek státu na vybrané investiční akce v národním investičním plánu, obecně jsem si připravila odpověď, která se trošku májí účinkem, že v podstatě se vytvořil národní investiční plán především proto, že velice často je problémem kuriózně ne financování, ale nepřipravenost akcí. To znamená, že v podstatě máme – a teď mluvím obecně – napříč resorty, nebavím se o rezortu kultury, toto je Ministerstvo kultury, já se k tomu dostanu za chvíli, takže samozřejmě vždy se nějakým způsobem řeší financování průběhu několika let. Je tam nejdříve projektová dokumentace. Financování – nedá se říci, že financování bude jenom záležitostí státního rozpočtu. Myslím teď do budoucna. Musíme zapojit i úvěry, například máme možnost jednat o úvěrech EIB, samozřejmě musíme sledovat, aby úrokové sazby byly výhodné, nebyly méně výhodné, než když si půjčujeme na finančních trzích, máme možnost PPP projektů, což je něco, co neumíme pořádně dělat. Chce to samozřejmě pořádnou právní smlouvu, neprůstřednou, aby na tom stát v budoucnu neprodělal, ale je to něco – máme tady jenom jednu dálnici, kterou vlastně děláme léta jako PPP projekt, pořádně se to nedotáhlo a myslím si, že to je cesta, která ve světě – my se účastníme různých konferencí – dostává zelenou a zapojení i soukromých peněz je cesta. Ale samozřejmě musíme odrážet fiskální pravidla atd.

Vy se ptáte na konkrétní věci. Já samozřejmě nevím, o jakých deseti procentech je řeč. Já jsem nikdy nic takového nikde neřešila ani nekomentovala. To bych skutečně musela dostat nějaký konkrétní – a určitě jsem se nevyjadřovala k financování budov v Ostravě. Je to Ministerstvo kultury v tuto chvíli, protože Ministerstvo financí nefinancuje konkrétní stavby. Ministerstvo financí zajišťuje dotační programy. Jednotlivé akce vypisují resorty v souladu a ony připravují nový investiční program kofinancování projektů kulturní infrastruktury, tak se bude jmenovat ten program, který umožní výstavbu nových kulturních zařízení pro poskytování veřejných kulturních služeb, koncertních sálů, divadel, knihoven, výstavních sálů, muzeí, galerií na území celého státu v souladu se soudobými světovými trendy a standardy, takže do programu mají být zařazeny akce potom na základě požadavků shromážděných od Asociace krajů a plánuje se ten program na devět let.

V tuto chvíli je to jediné, co vám k tomu mohu jako informaci podat, případně, pokud se mě doptáte ještě písemně, tak vám odpovím písemně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec má zájem ještě o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Lukáš Černožský: Já jsem spíše chtěl jenom poděkovat paní ministryni. Já se určitě doptám písemně, protože ta informace totiž padla z úst jednoho jakoby opozičního zastupitele. Právě konkrétně zmiňoval, že ministryně Schillerová se vyjádřila, že spolufinancování státu v krajích a městech bude maximálně 10 %, což se týká i nás atd. Takže pro náš kraj by bylo docela důležité zjistit, jak na tom budeme. Já vám když tak pošlu písemnou interpelaci, případně se tady sejdeme, předpokládám, že s vámi na rozdíl od premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já chodím pravidelně. Myslím si, že docházku mám velmi vzornou, takže určitě přijdu. To bych musela být jedině v zahraničí třeba na Ecofinu, nebo bych musela onemocnět, ale zaklepávám, nemocná jsem nebyla už dlouho, tak doufám, že mě to nepotká.

Myslím si, že ta informace je zmatená. Myslím si, že to jsou fámy, které jsou spojené s tím, že budeme muset připravit novou formu kofinancování v souladu s víceletým finančním rámcem. Na tom se pracuje. Samozřejmě musíme znát nakonec celkový budget, celkovou částku, kterou získáme v rámci tohoto vyjednávání, a pak to nastavíme. Že by stát platil 10 % na nějaké takovéto akce, to je prostě nesmysl. To absolutně vylučuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvu. Paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se omlouvá dnes mezi 18. a 23. hodinou z pracovních důvodů.

Další v pořadí je pan poslanec Marek Výborný s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, pěkný podvečer. Rád bych vás požádal o vysvětlení, na základě jakých úvah se vaše vláda, potažmo vaše ministerstvo, mám tím na mysli Ministerstvo průmyslu a obchodu, rozhodlo přijít s ideou sjednocení log všech ministerstev, která by měla údajně získat stejný vzhled, a to v podobě malého státního znaku. Proč navrhuje toto sjednocení a použití právě malého státního znaku? Nebylo by vhodnější v tomto případě sjednocení použít, pokud ho považujete za skutečně nutné, velký státní znak, kde jsou vyobrazeny zemské symboly všech částí naší země, tedy Čech, Moravy i Slezska? Domnívám se, že ministerstva jsou tolik důležitými institucemi, které i v rovině symbolické by měly reprezentovat celou společnost a všechny územní celky státu a jejich obyvatele. Děkuji pěkně za vysvětlení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane poslanče, děkuji moc za dotaz. Já nejdříve dojdou k tomu, jakým způsobem vlastně to vzniklo. My jsme přišli přednedávnem s technologickou značkou Česká republika, země pro budoucnost, která do určité míry navazovala na novou inovační strategii a na vizi v oblasti výzkumu, vývoje a v oblasti nových technologií. Ta značka se velmi dobře chytla, začala se přirozeným způsobem šířit, začaly ji využívat instituce odborné i méně odborné, školy, Akademie věd, začaly ji využívat firmy a my jsme byli pod určitým, v dobrém slova smyslu, tlakem toho, abychom navázali na tuto značku.

Zamyslete se nad tím, jakým způsobem se vlastně Česká republika a jednotlivé instituce prezentují. Tady, když se potom podíváme do detailu do jednotlivých resortů, tak zjistíme skutečně, že co ministerstvo, to jiný znak, a když se třeba podíváme, jak to funguje v Německu, jak to funguje v jiných zemích, tak ta symbolika a ta takzvaná identita je velmi dobrá, sjednocující, má, řekněme, určitý profesionální rys, a když to trochu řeknu s nadsázkou, nikoliv tak jak kdo kdy přišel a vzal si svého grafika a udělal si svůj resort, což nevyčítám nikomu v minulosti, prostě to nějakým způsobem takto vznikalo. Došli jsme k závěru na vládě, že by to skutečně chtělo sjednotit.

Co je důležité říct, je to, že my tou novou identitou a řekněme tím sjednocením resortů a ministerstev nechceme nahrazovat pochopitelně velký státní znak nebo nikterak potlačovat jeho význam, pouze po vzoru jiných zemí chceme sjednotit komunikaci na úrovni ministerstev s tím, že v tuto chvíli analyzujeme všechny souvislosti i zákonného charakteru. Naším cílem je prostě sjednotit komunikaci zákonným využíváním symbolu na úrovni všech resortů státní správy a všech ostatních orgánů a do určité míry chceme prostě působit profesionálněji, ať už po vzoru Slovenska, nebo zmiňovaného Německa, kde tu symboliku skutečně velmi důsledně dodržují. Nepočítáme s tím, že bychom dělali žádné rozsáhlé zakázky. Počítáme s tím, že chceme skutečně ve spolupráci s profesionály koncept postavený na zákonech, na národních barvách, na současných symbolech. Musejí to dělat profesionálně. A vidíme zde určitou příležitost skutečně sjednotit tu zásadní rozdílnost. Když si vezmete vizitky několika našich resortů, dvanácti, čtrnácti, patnácti, skutečně každý to má úplně jinak.

Takže nabízí se jako dobrá příležitost přesně po sto letech od přijetí naší symboliky, trikolóry, státních znaků, mohli bychom přijmout zákon, který by stanovil tyto symboly. S určitou pokorou chceme poprosit i o určitou podporu a spolupráci. To není otázka politická. V tomto případě je to otázka celospolečenská. A rádi to budeme komunikovat jak s obyvateli, institucemi, tak pochopitelně i s jednotlivými politickými stranami. Myslíme si, že si české instituce zaslouží určitou míru sjednocení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec nemá zájem. Přistoupíme k další interpelaci, pravděpodobně poslední. Pan poslanec Karel Rais bude interpelovat paní ministryni Janu Maláčovou. Prosim, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, v rámci interpelací budu pokračovat ve svém seriálu dotazů na tvorbu a provozování informačních systémů pro výplatu sociálních dávek. Několik let je nepřetržitě zajišťována výplata sociálních dávek od známé firmy IT a ta firma se jmenuje OKsystem. Obce se společností OKsystem skončí už 31. 12. letošního roku. Ministerstvo práce a sociálních věcí neustále vašimi ústy nás ubezpečuje, že od 1. 1. 2021 nebude ohrožena výplata dávek v České republice. Proto mi dovoluňte, abych položil několik dotazů.

Z osobní zkušenosti vím, jak velký problém je lidově řečeno vyrazit dokumentaci k informačnímu systému, který programátoři po několik let vytvářejí. A ochotou při tom neoplývají, což je pochopitelné, protože mají zájem udržet si monopol nad dalšími úpravami veřejného systému. Vzhledem ke strategickému významu informačního systému bych se dovolil zeptat: Má vaše ministerstvo k dispozici kompletní dokumentaci k systémům a aplikacím od společnosti OKsystem, které si objednalo ministerstvo koncem roku 2017, a tato dokumentace měla být dodána v polovině roku 2018? Především mi jde o to, jestli máte zdrojové kódy. Pokud máte k dispozici zdrojové kódy, co brání k vypsání výběrového řízení? Aspoň tyhle dva dotazy. Prosil bych o odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poprosím paní ministryni o odpověď. Přečtu omluvu. Pan ministr Karel Havlíček se omlouvá dnes od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosim, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Poděkuji také panu poslanci za tuto interpelaci. Asi není žádná novina, že problém IT na Ministerstvu práce a sociálních věcí je velmi problematický již minimálně od dob pana ministra Drábka. V roce 2012 dokonce došlo k tomu, že nepojistné sociální dávky byly vypláceny takzvaně ručně, protože celý systém nefungoval.

Váš dotaz směřuje pravděpodobně na informační systém IS DAV II, to znamená na jeden z dvaceti podsystémů, který má k příštím roku fungovat. V roce 2015 došlo ke změně systému celého IT. Od roku 2015 jsme z těch celkových dvaceti podsystémů vysoutěžili a zprovoznili, nebo připravili provoz devatenácti z nich. Ten poslední, největší informační systém Dávky v tuto chvíli řešíme. Důležité je říci, že tato velmi složitá situace, která je dána také složitým systémem zadávání veřejných zakázek v České republice, se mi daří řešit. Já jsem od svého nástupu do funkce splnila, co jsem slíbila. Jen minulý rok jsme přesně v souladu s harmonogramem a daným rozpočtem zprovoznili čtyři velké systémy. Tento rok nás čeká celá řada dalších nových systémů.

Nicméně co se týká informačního systém IS DAV II, nebo vůbec informačního systému Dávky, tak jak už jsem několikrát uvedla, jsou tam relevantní tři varianty řešení. První je vyjednání o smíru v rámci projektu IS DAV I. Zde mohu říct, že proběhlo několik jednání k možnému smíru a výstupem je shoda, že IS DAV I je možná, nikoli optimální cesta. Druhá možnost, kterou Ministerstvo práce a sociálních věcí může jít, je veřejná zakázka IS DAV II. Už jsme to také minule diskutovali, před týdnem. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dne 12. prosince zrušil vyloučení společnosti DXC Technology a rozhodnutí je od 27. prosince minulého roku pravomocné. Hodnotící komise byla svolána k této veřejné zakázce dne 8. ledna tohoto roku, kdy zahájila opětovné posouzení nabídky DXC z pohledu existence mimořádně nízké nabídkové ceny se zohledněním antimonopolním úřadem tvrzených nedostatků odůvodnění vyloučení uchazeče.

Třetí cesta je otevření výběrové řízení na zajištění provozu a rozvoje současných platných OK aplikací. Tam, jak už jsem také minulý týden uvedla, byla zahájena příprava otevřeného výběrového řízení na zajištění provozu a rozvoje stávajících OK aplikací. Máme zajištěnu právní kancelář k přípravě zadávací dokumentace. A po diskuzi variant výběrového řízení bylo rozhodnuto na úrovni resortní kontrolní pracovní komise o využití standardního otevřeného výběrového řízení. Jiné metody nenabízejí významnější časovou úsporu nebo jiné výhody. V případě významných námitek trhu bude možné veřejnou zakázku zrušit a vypsát znovu.

Co se týká vašeho dotazu na kvalifikační dokumentaci, tak provozní, administrátorská, bezpečnostní a uživatelská dokumentace byla dokončena a schválena a v tuto chvíli probíhá zpracování systémové dokumentace, jejíž dokončení předpokládáme na konec února tohoto roku. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Máte zájem o doplňující dotaz? Prosím.

Poslanec Karel Rais: Jestli jsem tomu dobře rozuměl, tak v podstatě dokumentaci vám teď teprve předají, protože to považují pořád za klíčovou záležitost, a to je jedno, jestli to je ministerstvo, nebo firma, aby mělo k dispozici tu dokumentaci. To je podle mě klíčová záležitost i pro jednání a další jednání s vámi. Takže chápu to dobře, že budete mít tedy v březnu, nebo koncem února zdrojovou dokumentaci od toho informačního systému k dispozici?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já to mohu, pane poslanče, zopakovat ještě jednou. V podstatě v tuto chvíli tu kvalifikační dokumentaci, provozní, administrátorskou, bezpečnostní a uživatelskou – ta byla dokončena a schválena. A v tuto chvíli probíhá zpracování systémové dokumentace. A předpokládáme to na konci nebo v průběhu měsíce února. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Marek Výborný od 18 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Takže ukončujeme v tuto chvíli interpelace a přejdeme k projednávání přerušeno bodu Závěrečná zpráva vyšetřovací komise k OKD, sněmovní dokument 3516. My se vystřídáme, takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý podvečer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme tedy pokračovat v přerušeném bodu číslo

285.

**Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD
/sněmovní dokument 3516/**

Pan Lukáš Černohorský je na místě. Pavla Golasowská jako zpravodajka také jistě zaujme místo u stolu zpravodajů. A můžeme pokračovat v přerušené rozpravě.

Ptám se, jestli chce pokračovat pan ministr Zaořálek. (Ne.) Mohu tedy považovat vaše vystoupení za ukončené v těch 13 hodin a pokračujeme tedy vystoupením pana poslance Josefa Hájka. Aha, pardon, paní zpravodajka, protože pan ministr mluvil mimo rozpravu s přednostním právem. Tak paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, přeji hezký večer. Dovolte mi, abych vám jako vyšetřovací komisí určená zpravodajka sdělila k tomuto bodu několik základních informací.

Vyšetřovací komise k OKD vznikla na základě usnesení číslo 58 Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 12. prosince 2017, nicméně svou činnost zahájila na počátku roku 2018. Lhůta k předložení závěrečné zprávy byla několikrát prodloužena vzhledem k rozsahu a náročnosti vyšetřované věci. Vyšetřovací komise k OKD jednala 45 jednacích dní na 20 schůzích, přičemž jednání probíhala nad rámec běžného parlamentního provozu, často během prázdnin.

Práce komise probíhala tak, že předmět činnosti byl rozdělen na tři části a každou část měla zpracovat skupina členů, jejichž závěry předložil určený zpravodaj. První část se týkala zahájení privatizačního procesu a ztráty majority státu v OKD, druhá část se týkala privatizace minoritního podílu státu v OKD a třetí část se týkala cesty OKD k insolvenčním. Závěrečná zpráva tak vychází ze zpravodajských zpráv a podrobných analýz, které vyšetřovací komise zpracovala a které tvoří podklady závěrečné zprávy vyšetřovací komise. Závěrečná zpráva je společným a konsenzuálním dílem všech členů vyšetřovací komise, kteří v ní působili od začátku do konce a kterým byli nápomocni spolupracovníci z řad Policie České republiky, externích právních a ekonomických expertů a zaměstnanců Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Vyšetřovací komise dospěla ke zjištěním, která jsou uvedena v závěrečné zprávě a která zde nebudu citovat, neboť se s nimi jistě každý seznámil. Veškerá zjištění jsou založena na objektivních skutečnostech, se kterými se komise seznámila, zejména na písemných důkazech a výsledcích svědků. Další osud případu samozřejmě záleží na jiných orgánech, zejména na orgánech činných v trestním řízení.

V souvislosti se závěrečnou zprávou přijala vyšetřovací komise následující konečné usnesení:

"Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k OKD

I. schvaluje závěrečnou zprávu vyšetřovací komise a její přílohu;

II. pověřuje předsedu vyšetřovací komise, aby se závěrečnou zprávou seznámil Poslaneckou sněmovnu;

III. žádá vládu, aby postupovala v intencích opatření vyšetřovací komise uvedených v závěrečné zprávě;

IV. pověřuje předsedu vyšetřovací komise Lukáše Černohorského, aby podal podněty a trestní oznámení, které jsou uvedeny v závěrečné zprávě a její příloze; zároveň jej a sekretariát komise pověřuje, aby příslušným orgánům poskytl nezbytné podkladové materiály a další zjištění komise;

V. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít zprávu komise na vědomí;

VI. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby požádala vládu, aby postupovala v intencích opatření vyšetřovací komise uvedených v závěrečné zprávě."

Na závěr své zpravodajské zprávy bych ráda poděkovala členům komise za kolegiální spolupráci a dále také spolupracovníkům vyšetřovací komise a zaměstnancům Kanceláře Poslanecké sněmovny, kteří často nad rámec svých pracovních povinností vyšetřovací komisi pomáhali. Ráda bych také poděkovala vedoucímu Kanceláře Poslanecké sněmovny, že vytvořil pro fungování komise vhodné podmínky.

Dámy a pánové, to je z mé strany na úvod všechno a další podrobnosti určitě doplní kolegové v rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce, a můžeme tedy otevřít všeobecnou rozpravu, do které máme v tuto chvíli čtyři přihlášené plus přednostní právo, a to s přednostním právem se stanoviskem klubu SPD Radek Rozvoral, kterému uděluji slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych se za hnutí SPD vyjádřil k závěrečné zprávě vyšetřovací komise k OKD.

V roce 2019 jsme si připomněli 30 let od sametové revoluce, která nám přinesla svobodu. Je třeba říci, že svoboda není samoučelná, ale měla by přinášet pro lidi

spravedlnost. Pokud tomu tak není, tak se bohužel stává pouze nástrojem, kde bezohlední zneužívají svoji moc a zloději kradou. Je nezbytné v souvislosti s dnešním projednáváním závěrečné zprávy komise a prošetřování kauzy OKD zmínit tento fakt.

Pokusím se velmi stručně selským rozumem shrnout to, co se v OKD stalo. Stát se fakticky zbavil v roce 2004 společnosti OKD za 4,1 mld. korun. Na konci celého procesu se společnost dostala do ruky na Kypru registrované firmě pana Zdeňka Bakaly. Je zajímavé, že už v roce 2006 vykazala zisk 3,5 mld. korun, v roce 2007 6 mld. a v roce 2008 10 mld. korun. Pro pana Zdeňka Bakalu to byl nepochybně, jak se lidově říká, kauf. Pro daňového poplatníka, který uvažuje selským rozumem, je to ovšem věc, kde nejpříhodnější a nejslušnější výraz je zlodějna. Lidé, kteří zodpovídali v té době za státní majetek, a tedy i za majetek státu v OKD, se chovali buď jako naprostí diletanti, anebo byli součástí této zlodějny.

Proč se tato věc vůbec mohla stát? Za prvé především proto, že politici i úředníci, kteří měli chránit zájmy státu, se nebáli, že někdo někdy po nich bude vymáhat majetkovou a trestní odpovědnost. A za druhé, že svoboda, která přišla v roce 1989, byla svobodou především pro darebáky, kteří okradli tento stát a jeho občany. Tito darebáci využili příležitost, kterou jim poskytl systém.

Mluvil jsem zde o ziscích společnosti a nesmíme zapomenout na konkrétní lidi, kteří z vyvedené společnosti z rukou státu měli konkrétní finanční prospěch v řádech milionů korun. Dnes jsou v této kauze znovu podána trestní oznámení.

Byli jsme jedni z těch, kteří iniciovali vznik této komise. Je ovšem zásadní otázka, zdali na konci celého příběhu dojde k potrestání viníků a jestli ti, kteří kradli, skončí ve vězení a vrátí nakradený majetek, tedy zisky, které z uloupeného majetku měli. Pokud se tak nestane, pak je jasné, že rok 1989 přinesl svobodu, která nemá sloužit lidem, ale jen vyvolené elitě, která může rozkrádat to, co lidé vytvořili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rozehnalovi (Rozvoralovi) a pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Josefa Hájka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Paní vicepremiérko, kolegyně, kolegové, dne 15. září 2004 vláda České republiky po vedením premiéra Stanislava Grosse přijala usnesení číslo 904, ve kterém odsouhlasila prodej 45,8 % akcií státu na společnosti OKD. Tehdejší ministr financí Sobotka si tehdy určitě neuvědomil, že jeho rozhodnutí o prodeji minoritního podílu státu na společnosti OKD negativně ovlivní životy téměř 100 000 obyvatel Moravskoslezského kraje a stane se žhavým politickým tématem až do dnešních, současných dnů. Proč tomu tak je, podle mě ví každý občan České republiky. Při žádné jiné privatizaci majetku státu nedošlo z pohledu řadového občana k tak obrovské ztrátě státního majetku, jak se stalo v případě hornických bytů.

Můžeme zde žonglovat se zákony, s paragrafy, dobrou vírou či nevím čím ještě, ale nikdo, kdo používá selský rozum, nemůže v tomto případě říci to, co se stalo s hornickými byty, nebo respektive použít jiné pojmenování než takové, že to byla zlodějna nejvyššího řádu. Jak jinak nazvat obchod, ve kterém se 46 000 bytů ocení na hodnotu 40 000 korun za jeden byt pouze za slib, že tuto cenu byty odprodáte nájemníkům? Pak následně tento slib nedodržíte a máte garantovaný čtyřicetinasobný zisk. Investujete 800 milionů korun a získáte 32 miliard. To je skutečně skvělý obchod. Co na tom, že tyto byty měly být v rukou horníků a jejich rodin? To není podstatné! (zvýšeným hlasem) Podstatné je to, že se podařil skvělý obchod, který se zřejmě naposledy dařil americkým kolonistům v sedmáctém století, kteří od indiánů za hubičku kupovali pozemky.

Ve Wikipedii se tyto obchody zdůvodňují tím, že indiáni nebyli zvyklí na evropské chápání vlastnictví a neuvědomovali si plně dopad prováděných obchodů. Obdobně se bohužel v případě privatizace OKD chovali i někteří naši politici, kteří zřejmě nebyli zvyklí na tvrdý byznys, a proto se chovali také jako indiáni. Neuvědomovali si totiž dopad smluvních ujednání realizovaného prodeje. Z mého pohledu to byla jednom menší část politiků. Ta větší podle mě dost dobře věděla, co a proč dělá. Toto hodnocení se týká nejen politiků, ale celé řady úředníků.

Naše vyšetřovací komise k privatizaci OKD byla ustanovena téměř až po patnácti letech po ukončení této privatizace. ČSSD v době, kdy v jejím čele či vedoucích pozicích byl pan Sobotka, logicky neměla zájem otevírat tento problém. To se týkalo ODS i TOP 09, u kterých si pan Bakala kupoval loajalitu. Mohu vzpomenout sponzorské dary ve výši 30 milionů v roce 2010, kdy ODS dostala 15 milionů, kdy TOP 09 dostala 7,5 milionu, Věci veřejné 7,5 milionu. Do dneška tyto peníze tyto strany nevrátily. To podle mě dokazuje, je podtržením toho, co jsem řekl.

Teprve toto volební období, ve kterém získaly většinu nové politické subjekty, jsme byli schopni konečně odhlasovat vznik této komise. Je samozřejmé, že vyšetřovat skutky, které se staly před patnácti až třiceti lety, je velmi složité a komplikované. Rada úkonů a kroků, které provázely privatizaci OKD, se opravdu uskutečnila před těmi patnácti, třiceti lety, a tak je logické, že někteří předvolaní svědci si nedokázali do detailu vybavit skutečnosti a věci, které se udály před mnoha lety. Další svědci, o kterých se komise oprávněně domnívala, že znají potřebné informace a fakta z privatizace OKD, si nedokázali vzpomenout záměrně.

Další důležití svědci, jako například pan Pokorný, odmítli vypovídat s ohledem na advokátní tajemství, nebo se prostě k výsledku nedostavili. Tak tomu bylo zejména v případě pana Bakaly, který písemně odepřel svědeckou výpověď. Z mého pohledu odmítnutí a důvody, které uvedl, jsou důkazem jeho arogance a nelze je nazvat nijak jinak než pohrdáním Poslaneckou sněmovnou. Jeho důvody neúčasti, které komisi zaslal 2. srpna 2018, jsou naprosto irelevantní a zavádějící. Pan Bakala odmítl svědčit se zdůvodněním, že v České republice věří pouze moci soudní a že se obává politického zneužití své výpovědi.

V této souvislosti pokládám za nutné se zmínit o tom, že ve vyšetřovací komisi měla výraznou většinu opozice. Vládní strany měly v této devítičlenné komisi pouze

dva členy. Pokud započtete i člena za stranu KSČM, která toleruje současnou vládu, tak se bavíme o třech členech komise. Zbývajících šest členů reprezentovalo, jak jsem se zmínil, opozici. To, že se Poslanecká sněmovna rozhodla vytvořit vyšetřovací komisi, ve které měla všechna politická uskupení stejně zastoupení bez ohledu na velikost poslaneckých klubů, jednoznačně svědčí o tom, že Poslanecká sněmovna uložila vyšetřovací komisi pracovat nikoliv podle politického zadání, ale pracovat na základě zjištěných skutečností a faktů. Rovněž bych chtěl zdůraznit a připomenout, že všechna jednání komise byla neveřejná a že všichni členové komise toto rozhodnutí respektovali.

V návaznosti na tyto uvedené skutečnosti se domnívám, že pan Bakala tím, že zpochybnil legitimitu Poslanecké sněmovny a jejích orgánů, tak zpochybnil základní demokratické principy našeho státu. Velmi by mě zajímalo, zdali by se pan Bakala stejně arogantně a pohrdavě choval ke švýcarskému parlamentu. Myslím si, že ne. Z tohoto důvodu předem avizuji, že budu Poslanecké sněmovně navrhopvat usnesení, ve kterém budu navrhopvat, abychom se vyjádřili k nerespektování jednacího řádu Poslanecké sněmovny panem Bakalou.

Vážené kolegyně a kolegové, problematikou privatizace OKD se zabývám již druhé volební období. V OKD jsem pracoval 36 let, a tak se logicky nemohu smířit s tím, jak bylo s touto společností a jejími pracovníky naloženo.

Vyšetřovací komise měla za úkol zjistit, kdo nese politickou, morální a případně trestněprávní odpovědnost za privatizaci a následný úpadek OKD. Myslím si, že se nám podařilo tyto procesy poměrně detailně zanalyzovat a popsat. V rámci naší práce jsme se vraceli do počátku devadesátých let či nového tisíciletí. Při tomto návratu do minulosti jsem si zpětně uvědomil, jak moje generace a generace mých rodičů byla po sametové revoluci nezkušená a naivní. Po sametové revoluci drtivá většina společností souhlasila s tím, že je nutná transformace socialistické státní ekonomiky na ekonomiku tržní. Jedním z nástrojů této změny byla i privatizace státního majetku. Občané si byli vědomi, že tyto změny nebudou jednoduché, nicméně nepředpokládali, že se privatizace v mnoha případech změní v tunelování bank, firem a podniků. Smutnou kapitolou této transformace státního vlastnictví bylo i tunelování řady firem zprivatizovaných v kuponové privatizaci prostřednictvím investičních fondů. V rámci tohoto tunelování byly okradeny desetitisíce, možná až statisíce občanů, kteří podlehlí masivním reklamám na vložení kuponových knížek do investičních fondů. Ale o této formě privatizace dnes hovořit nechci a budu se držet tématu, to znamená vyšetřovací komise OKD.

Ve vyšetřovací komisi jsem měl na starost zpracování analýzy prodeje 45,8procentuálního podílu státu na akciích OKD, které probíhalo v letech 2003 a 2004 za období vlády ČSSD premiérů Špidly a Grosse, ministra financí Bohuslava Sobotky a ministra průmyslu a obchodu Milana Urbana.

Politické rozhodnutí vlády Vladimíra Špidly o prodeji akcií OKD bylo přijato dne 23. dubna 2003. Toto rozhodnutí bylo následně realizováno zejména Bohuslavem Sobotkou. Na základě zjištěných informací lze jednoznačně konstatovat, že stát si při tomto prodeji nepočínal dostatečně obezřetně a bez náležité pečlivosti. Chybné bylo

již samotné rozhodnutí o zahájení exkluzivního jednání o prodeji akcií s majoritním akcionářem OKD, společností KARBON INVEST. Toto rozhodnutí, které bylo zdůvodňováno snahou zajistit stabilitu společnosti OKD a zachovat zaměstnanost, bylo snad dobře míněno, nicméně bylo založeno na naivní a na zcela mylné predikci budoucího vývoje a chování majitelů společnosti KARBON INVEST. Díky z mého pohledu chybnému rozhodnutí vlády privatizovat akcie OKD oslovením jediného partnera se stát zbavil možnosti ověřit si alespoň indikativními nabídkami tržní hodnotu prodáváného balíku akcií.

Takovémuto postupu přitom nic nebránilo. Naopak se jedná o postup, který je žádoucí i z hlediska posuzování možné veřejné podpory. Z analýzy časové posloupnosti jednotlivých kroků na straně vlády vyplývá, že stát neprojevil žádnou skutečnou snahu o řádné zjištění tržní hodnoty akcií OKD, které se rozhodl prodat. Fond národního majetku neuvěřitelně nedbale přistoupil k formulaci zadání pro znalecké posouzení hodnoty akcií společnosti OKD. Posudky byly zjevně zpracovány v časové tísní, nedbale a dle všeho se záměrem dospět k co možná nejnižší ceně prodáváných akcií. Prioritou pana Sobotky nebylo získat objektivní a kompetentní názor na hodnotu prodáváného balíku akcií, ale čistě vytvořit podklady k simulování jednání s odbornou péčí. Ministr financí Sobotka chtěl prodat minoritní podíl státu v OKD co nejrychleji a v podstatě za jakoukoliv cenu. Jediným vysvětlitelným důvodem byla Sobotkova snaha uskutečnit tento prodej před vstupem České republiky do Evropské unie.

Tato Sobotkova snaha byla nakonec zmařena ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který svým rozhodnutím z 30. dubna nepovolil výjimku ze zákazu veřejné podpory. Neskutečně laxní přístup státu a jeho úředníků, bohužel umožnil nabyvatelům se obohatit nejen o miliardové majetky dolů a dceřiných společností, ale zejména o desítky tisíc bytů a 4 700 hektarů pozemků! Opakuji 4 700 hektarů pozemků! To jsou další v dnešní době desítky miliard.

Naše vyšetřovací komise měla možnost se do detailu seznámit s tím, jak byla připravována smlouva o koupi akcií OKD, jejímž garantem byl ministr financí Sobotka. V původní variantě smlouvy bylo kupujícímu uloženo vymezit bytové jednotky a tyto bytové jednotky, pokud bude nájemcem fyzická osoba, nabídnout převod bytu. Takovéto ustanovení jednoznačně garantovalo to, že horníci své byty dostanou. Je naprosto nepochopitelné a neomluvitelné, že Sobotka nechal právníčkou KARBON INVEST toto jasné a jednoznačné ustanovení vyškrtnout. Nové znění tedy, jak jsem již řekl, napsala právníčka KARBON INVEST, vynechala povinnost kupujícího zřídit bytové jednotky a díky tomu se oprávněné nároky horníků staly velmi těžce vymahatelné. Bakala totiž prodává byty po domech, nikoliv po bytových jednotkách.

V souvislosti s touto smlouvou považuji za nutné se zmínit i o dalších nepochopitelných skutečnostech, které doprovázely tvorbu této smlouvy. Podle usnesení vlády číslo 1127... Já moc křičím. Se omlouvám, zas mě někdo tady pokárá. Není tady paní Pekarová, dobré. Tak já se trochu ztlumím. Děkuji. Podle usnesení vlády číslo 1127... Já když se vzruším, tak to ze mě tak jako prýščí.

Podle usnesení vlády číslo 1127 z 12. listopadu 2003 vláda souhlasila s exkluzivním jednáním s firmou KARBON INVEST. V tomto usnesení vlády bylo jasně stanoveno, že tato exkluzivita je stanovena na omezenou dobu, konkrétně do 12. února 2004. Předmětné usnesení vlády rovněž nařizovalo ministrovi financí v případě neúspěchu tohoto jednání připravit výběrové řízení. Toto usnesení vlády ministr Sobotka nerespektoval. Exkluzivní jednání s firmou KARBON INVEST pokračovala i po 12. únoru 2004 a byla zakončena až 15. září 2004, kdy vláda odsouhlasila smlouvu o prodeji akcií.

Velmi zarážející a podivné je také to, že vláda prostřednictvím svých zpravodajských služeb nevěděla o tom, že KARBON INVEST 31. května 2004 uzavřel smlouvu s Bakalovou firmou Charles Capital o prodeji akcií KARBON INVEST. Jak je možné, že to BIS nevěděla? Nebo to BIS věděla a záměrně tuto informaci tajila? V této souvislosti je velmi zajímavá skutečnost, že tehdejší pracovník BIS pan Procházka přišel v roce 2005 pracovat Bakalovi. Samozřejmě komisi zajímaly tyto závažné formace. Bohužel pan Procházka využil svého práva u naší komise nevyprávět, protože se obával případného trestního stíhání.

Skutečnost, že majitelé firmy KARBON INVEST v době jednání se státem uzavřeli smlouvu s Bakalovou firmou Charles Capital o prodej akcií KARBON INVEST, byla jednoznačným a zásadním porušením smlouvy o prodeji akcií státu. V bodu 5.3 této smlouvy se mimo jiné píše, citují: Kupující dále prohlašuje a fondu zaručuje, že kupující si není vědom existence žádných dalších fondu nesdělených či nepřístupných informací, podkladů, skutečností či okolností, které by v případě, že by byly fondu sděleny, byly způsobily ovlivnit rozhodnutí fondu prodat prodávané akcie. – Zatajení informace, že firma KARBON INVEST v průběhu vyjednávání s vládou uzavřela smlouvu s Bakalou, je jasným porušením smluvního ujednání a jednoznačným a zásadním důvodem k odstoupení od této smlouvy.

V bodě 6.3 se totiž mimo jiné uvádí: Fond je oprávněn odstoupit od této smlouvy, pokud se jakékoliv z prohlášení či záruk kupujícího obsažených v čl. 5 ukážou být v jakémkoliv podstatném ohledu nepřesné, nepravdivé či zavádějící (nesroz.) fondu. – To je přece jasné a logické! Tak se ptám, proč následná vláda nereagovala? Proč nevyužila ustanovení tohoto bodu? To přece jasné a logické! A bohužel nikdo nám ve vyšetřovací komisi nebyl schopen na tyto otázky odpovědět.

Uvedené skutečnosti jednoznačně potvrzují fakt, že majitelé KARBON INVEST i pan Bakala jednali podvodně, a pokud mají naši občané věřit ve spravedlnost, nemůže jim být takové chování beztrestně tolerováno. Předseda ODS pan Fiala nedávno prohlásil, že naše občany již minulost spojená s privatizací nezajímá. Já s jeho názorem zásadně nesouhlasím. Zřejmě na rozdíl od pana profesora se setkávám s jinými občany. Mezi občany severní Moravy neznám jiný názor než ten, že Bakala je gauzer, který okradl horníky o 46 tisíc bytů. Než přivedl firmu OKD do insolvence, vyvedl z OKD desítky miliard. Tyto peníze nejenže neinvestoval v regionu, ale kromě pár výjimek je neinvestoval ani v České republice. To, že společnost OKD skončila v rukou gauzera Bakaly, způsobilo v mém regionu nejen obrovské ekonomické, ale i morální škody, jejichž důsledky pocítujeme dodnes. Dle indexu měst vhodných pro

život, který zpracovala firma Deloitte, je hornická Orlová na posledním, 206. místě. Karviná je 205., tj. na předposledním místě.

Bakala sice vystupoval jako filantrop, jeho mecenášství bylo ale z mého pohledu naprosto chladně vykalkulované. Bakalova podpora aktivit pana prezidenta Havla měla vytvářet dojem, že je to člověk stejných morálních kvalit, jakým byl pan prezident Havel. Opak byl ale pravdou. O tom svědčí případ pana Vejtasy, důchodce z Prahy, který už řadu let statečně bojuje s panem Bakalou ve věci Knihovny Václava Havla. Bakala totiž zakoupil objekt číslo 108 na Loretánském náměstí, ve kterém pan Vejtasa bydlí, a rozhodl se tam zřídit Knihovnu Václava Havla. Po koupi tohoto objektu nátlakem z tohoto domu vyhnal sedmnáct nájemnických rodin – všechny, kromě pana Vejtasy. Ten se nedal zastrašit a již řadu let bojuje za svá práva. Je to sice běh na dlouhou trať, ale jeho příklad ukazuje, že se dá bojovat i s takovýmto soupeřem, který má moc, peníze a obrovské konexe. Je to výzva pro nás všechny, kteří si myslí, že v případě bytů OKD už je vše ztraceno.

Vyšetřovací komise detailně zmapovala nejen celý proces privatizace OKD, ale i důvody a příčiny, které dle našeho hlediska vedly k insolvenční. V rámci tohoto vyšetřování jsme zjistili řadu pochybení a kroků, které dle názoru členů komise byly učiněny v rozporu se zákonem. Netvrdím, že ve všech případech se jednalo o úmyslná jednání. Mohu do dokladovat například na příkladu pana Dlouhého, který v roce 1990, zřejmě v dobré víře, vložil byty OKD do společnosti OKD. Nicméně vyšetřovací komise prokázala, že to bylo v rozporu s tehdy platným zákonem. Nikdo není neomylný a nepracuje bez chyb. Ale jak je možné, že se na toto pochybení přišlo až po téměř 30 letech? Dnes, po 30 letech, bude velmi obtížné a možná až nemožné toto pochybení napravit.

Vážně kolegyně a kolegové. Blížím se k závěru. V příloze závěrečné zprávy vyšetřovací komise jsou uvedeny návrhy na trestní oznámení osob, o kterých se vyšetřovací komise domnívá, že jejich kroky a činy nebyly v souladu s tehdy platnými zákony. S ohledem na fakt, že některé tyto kroky byly již učiněny před mnoha lety, nelze vyloučit, že tyto skutky jsou již promlčeny. Tato rozhodnutí ovšem necháváme na orgánech činných v trestním řízení.

Obecně moji kolegové horníci i občané mého regionu a priori netouží po tom, aby byl někdo z navržených osob poslán, poslán... do tepláků... Teď jsem se tady trochu ztratil. Do tepláků. No tak ty tepláky mě trochu zarazily. Nicméně jestliže Poslanecká sněmovna dokázala prosadit vrácení církevního majetku po více než 50 letech, tak by měla prosadit nápravu z mého pohledu této obrovské nespravedlnosti, která byla způsobena hornickým rodinám.

Nejsem naivní. Bakala a jeho společníci disponují vynikajícími právníky. Ale jak se říká, kde je vůle, tam je i cesta. Z mého pohledu šance na nalezení spravedlnosti vězí v bodu číslo 10.3 smlouvy na prodej akcií. Tento bod, ve stručnosti, umožňuje státu odstoupit od této smlouvy, pokud se u Evropské komise prokáže, že prodej akcií státu společností KARBON INVEST byl založen na nedovolené podpoře. Předcházející dvě stížnosti na nedovolenou podporu státu byly sice Evropskou komisí zamítnuty, ale naše komise se domnívá, že to bylo z důvodu, že česká strana

neposkytla Evropské komisi objektivní, pravdivé a relevantní informace. Evropská komise může podle unijních předpisů zrušit již přijaté rozhodnutí. To je podle mne reálná možnost a způsob, jak prosadit spravedlnost. Určitě to bude běh na dlouhou trať, ale pokud hodíme flintu do žita, tak plivneme do tváře generacím našich hornických předků.

Děkuji vám za pozornost. Zdař Bůh!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Josefu Hájkovi. Ještě než udělím slovo poslanci Miroslavu Kalouskovi, který chce využít svého přednostního práva, konstatuji došlé omluvy z jednání, a to poslance Jana Richtera z důvodu pracovního jednání v kraji od 18 hodin do konce jednacího dne, Margita Balašítková z pracovních důvodů, Markéta Pekarová Adamová do konce jednacího dne z osobních důvodů a poslanec Martin Kupka z pracovních důvodů. Nyní tedy s přednostním právem Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, odhlasovali jsme si jednání po interpelacích, bod projednáváme, nicméně nezdá se mi, že by většina poslanců, i těch, kteří ten návrh dávali, tomu věnovali skutečně pozornost, kterou si ten bod zaslouží. Proto dávám návrh na přerušení do 15. března 2020.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Procedurální návrh. Já vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě konstatuji zrušení omluvy poslance Marka Nováka, který je přítomen. Já zagonguji.

Máme před sebou hlasování, které za okamžik spustím, pokud budeme mít dostatek hlasů podle zákona o jednacím řádu. Rozumím tomu, že někteří přítomní v sále nemají zájem se zúčastnit hlasování, ale přesto ještě vyčkám. Už ani při odhlášení některých přítomných v sále neklesá pod zákonem stanovený limit.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu pana Miroslava Kalouska na přerušení tohoto bodu.

Zahájil jsem hlasování 173. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173. Z přítomných 80 pro 9, proti 62. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu vystoupením poslance Miroslava Grebeníčka. Připraví se kolega Luzar, poté Miroslav Kalousek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, to, co zde k vážným problémům Ostravsko-karvinských dolů zaznělo, bylo přinejmenším zajímavé. Ano, je to nejen o odpovědnosti těch, kdo zmíněné doly tunelovali, ale také,

nebo možná především o spoluodpovědnosti těch, kdo rozhodovali, kdo připravili terén k tomu, aby stát a občané přišli o majetek a zákonné nároky a práva.

Ano, v roce 2014 některá média informovala o skutečnosti, že státní podíl ve firmě OKD prodala vláda v roce 2004 za 4 mld., i když měl více než dvojnásobnou cenu. Dále média uvedla, že přesto, že toto pochybení bylo možné ještě napravit, Ministerstvo financí neudělalo nic a vše přikrylo. Mladá fronta Dnes tehdy zveřejnila, že po mnohaměsíčním pátrání dospěla k novým zjištěním, která mířila k osobě Bohuslava Sobotky. Jak známo, ten se ke své klíčové odpovědnosti příliš nehlásil. Přitom byl nejen ministrem financí, ale i předsedou prezidia Fondu národního majetku. V rozporu s prokazatelnými a doloženými skutečnostmi tvrdil, že v této tunelové privatizaci bylo vše v pořádku a že směšná privatizační cena byla prý cenou správnou. Ještě i poté, co do vlády bez výběrového řízení předložil a podepsal privatizační smlouvu, která byla fakticky tunelem na státní podíl na majetku OKD, mohl tehdejší ministr financí Bohuslav Sobotka své hrubé selhání napravit. Mohl mnohamiliardovou škodu vznikající na státním majetku odvrátit. On to ale odmítl udělat.

Ze zveřejněných informací je zřejmé, že Evropská komise vnesla na Ministerstvo financí dotaz následujícího znění. Cituji: "KARBON INVEST učinil nabídku ke koupi akcií od minoritních akcionářů, která naznačovala, že tržní hodnota OKD se rovná 22,5 mld. Hodnota privatizovaného státního podílu by mohla být 10 mld. korun proti 4,1 mld. korun, za které byl tento podíl prodán."

Otázka Evropské komise pak zněla: "Jak zdůvodníte tak velký rozdíl mezi cenami?" Ministerstvo financí vedené Bohuslavem Sobotkou však ani po tak jednoznačném podnětu nezačalo privatizaci prověřovat, a dokonce ani do Bruselů neposkytlo potřebné úplné informace. Především to, že stát zapomněl při prodeji dolu ocenit dvě desítky dceřiných společností OKD a další nemovitosti a že právě z důvodu těchto nedbalostních opomenutí či kriminálních zkreslení skutečného rozsahu majetku OKD byla privatizační cena tak směšně nízká.

Jaký má pro svou tehdejší nečinnost a pro selhání jím vedeného Ministerstva financí pozdější premiér vysvětlení? Lakonické. "Stanovisko pro Evropskou komisi jsem na ministerstvu nezpracovával já. Nevím o tom, jakým způsobem se to řešilo." To je skandální vyjádření! Máme tedy uvěřit tomu, že privatizační kauza, která byla skutečným skandálem od samého počátku, kdy tehdejší ministr financí Sobotka podsunul vládě a podepsal, šla opět zcela mimo něj, když bylo možné alespoň dodatečně, a dokonce s pomocí Evropské komise ten tunel alespoň částečně napravit a pro stát získat ztracené prostředky minimálně v řádu miliard.

Dámy a pánové, podle někdejšího premiéra Bohuslava Sobotky prý stanovisko odeslané Evropské komisi nepodepsal on, ale jeho náměstek Eduard Janota. A ten už, jak známo, podat svědectví o míře odpovědnosti Bohuslava Sobotky o tom, zda ministr byl pouze zcela neschopným a neinformovaným člověkem na odpovědném místě, nebo člověkem zcela srozuměným s tím, co se děje, nemůže. Jedno je přesto nepochybné. Klamavé stanovisko k pochybnostem o privatizaci OKD bylo Evropské unii zasláno s hlavičkou magistra Bohuslava Sobotky. Ano, pozdější předseda vlády

vždy měl a má v některých mimořádně závažných případech, za které nese osobní, funkční i politickou odpovědnost, pozoruhodně špatnou paměť. A vždy, když šlo o to, že by jako odpovědný úředník státu a ústavní činitel měl přiznat a nést odpovědnost za svá vlastní rozhodnutí a za zvláště závažné rozhodování úřadu, který řídil, podle vlastních slov údajně nic nevěděl, nic nekontroloval, a vlastně nic neřídil.

Cíl prý korunuje dílo, říká latinské přísloví. A privatizaci OKD a bytového fondu dovedl k cíli, tedy do rukou spekulantů kolem KARBON INVESTU a party Zdeňka Bakaly, právě tehdejší ministr financí Bohuslav Sobotka. A nejen to. On totiž opakovaně klamal občany. Nejednal, ač jednat mohl a měl. Vždyť ještě před volbami, které jej vynesly do křesla premiéra, sliboval, že stát se důrazně zasadí za zájmy poškozených. Výsledek všichni známe. Premiér, který se těžce politicky zkompromitoval a odborně zcela selhal při privatizaci státního podílu v OKD, nehnul ani prstem, aby pochybení špatné privatizační smlouvy a privatizace napravil. Nehnul ani prstem, aby se podvedení nájemníci bytů OKD domohli svých práv a toho, co měl ministr financí Sobotka pohlídat v privatizační smlouvě. Vytunelovaný podíl OKD a byty OKD, které vydělávají pochybným privatizátorům jejich nástupců desítky miliard, které odtekly z OKD a které nebyly zaplacený v České republice, jsou toho důsledkem.

Dámy a pánové, není to tak dávno, co uznávaný režisér Jiří Menzel prohlásil: "Kam se podíváte, všude chybí peníze. Nejvíce na vzdělání a na zdraví. Kam se poděl majetek, který prý patřil nám všem? Víme něco o fyzice a zákonu o zachování hmoty. A jen tušíme, kde ta černá díra může být." K tomu pak dodal: "Nemůžeme si nevímsimnout, že několik jedinců neuvěřitelně zbohatlo. Mlčíme o tom jako o trapné věci, která se ve slušné společnosti nepřipomíná. Jenom sledujeme, jak jedna aféra stíhá druhou, a každý další skandál umožňuje, aby se na ten předchozí tiše zapomnělo.

Začnete-li se ptát po příčinách, o počátcích tohoto nepořádku, hned vás okřiknou. Není třeba hledět do zpětných zrcátek. Není třeba kriminalizovat. Čo bolo, bolo." Pozoruhodná slova. A vůbec nemám pocit, že by šlo o donkichotské tažení proti větrným mlýnům, a tak si dovolím podotknout, že před třiceti lety nešlo o transformaci, ale spíše o rozptýlení českého kapitálu do cizích nebo spekulativních rukou za vysoké provize a úplatky politikům. V návaznosti na vystoupení ministra Zaorálka si pak dovolím připomenout, že demokracie není svoboda vyvolených po libosti okrádat republiku a občany a že současná beztrestnost privatizačních zlodějí, korupčníků a podvodníků je zjevným popřením demokracie. Šetření zmíněných zločinů je tedy požadavkem spravedlivým a plně demokratickým. Jistě, v listopadu 1989 a v následujících letech se slibovalo ledacos. Pravdou také je, že nezkušenost, hloupost a mnohdy i zjevná zlodějna převládly, což by se mělo promítnout i do našeho dnešního usnesení. Neznám jediný důvod, proč bych takové usnesení neměl podpořit.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeníčkovvi. Ještě než udělím slovo panu poslanci Leo Luzarovi a připraví se Miroslav Kalousek, tak přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, od 18.45 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Věra Kovářová. Nyní pan poslanec Leo Luzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Nebudu nadužívat vaši trpělivost, protože již zde zaznělo hodně. A ti, kteří měli zájem trochu se více pohloubit do té kauzy o OKD, jistě si tu zprávu přečetli, a myslím si, že je velice výstižná a zcela jasně hovoří o tom, co se celou dobu v rámci kauzy OKD dělo.

Jedna věc stojí samozřejmě za připomenutí, a to je osud bytů OKD, které stály na začátku toho, proč vznikla vyšetřovací komise OKD. Na rovinu si řekněme, že nebyť těchto bytů a toho obrovského občanského tlaku nájemníků těchto bytů, tak by tato privatizace možná skončila někde v zapomnění, jako skončilo tisíce jiných podobných aktivit v České republice. A když připomenu ty největší, tak (nesroz.) o Plzni a strojárnách a dalších a dalších podnicích, které jsme tady v minulosti již probírali a které dneska bez většího zájmu pouze znamenají nějaké číslo, o které Česká republika přišla. O číslo, které se týká financí České republiky, o číslo, které se naopak týká vývozu ekonomických statků České republiky do zahraničí v rámci změny majitele.

Možná by tento scénář čekal i OKD, ukazuje se ale, že občanská aktivita přiměla i Poslaneckou sněmovnu po tolika letech, aby se na tuto věc podívala, a jsem velice rád, že ta závěrečná zpráva existuje. Je napsána tak, že padni komu padni. Není tam nikdo zvýhodňován, nebo o příklady upozadován. Ale naopak i z té závěrečné zprávy jasně vyplývá, že vyšetřovací komise se snažila dopátrat faktů a poodhalit tu roušku, která byla s postupem let jenom trošičku naznačována, popřípadě se snažila vytvářet dezinformace týkající se této oblasti.

Pro mě osobně jako poslance za Moravskoslezský kraj bydlištěm v Ostravě je nepochopitelná zrada dvou osob, které stály na počátku, to znamená pana Koláčka s panem Otavou, kteří slibovali občanům, slibovali zaměstnancům, že oni budou tou zárukou toho, že OKD bude fungovat a bude to světový podnik. A přesto už v té době, kdy to slibovali, pilně spolupracovali na kšeftu století s panem Bakalou a prodávali mu OKD. Tím samozřejmě podvedli vládu. To si řekněme na rovinu, i vláda byla podvedena, nejenom občané, nejenom nájemníci.

Vyšetřovací komise naznačila možnost, že vložení bytů OKD do připravované privatizace nebylo dle zákona. Já tady očekávám jasné stanovisko Ministerstva spravedlnosti, popřípadě odborníků přes právo, aby nám vysvětlili a řekli, jestli se komise mýlí, nebo ne. Zachytil jsem ve veřejném prostoru vyjádření většinou od účastníků tehdejší doby a zhodnocení těch bytů, že se plete komise, že vlastně neví, co říká, že ty byty tam měly být a že to, co jsme my napsali do zprávy, není pravdou. My máme zase názor jiných právníků. Proto očekávám, že tady institucionální zástupce státu, Ministerstvo spravedlnosti, buď pověří odborné pracovníky, popřípadě

vytvoří nějakou skupinu právníků, kteří se na to podívají. Je to určitý precedens v České republice, nevíme, jak se s tím vypořádat, ale přesto by mělo být jasno, zda ta privatizace od samého začátku nebyla chybně nastavena a nebyla chybně zaměřena. Je to úkol, který stojí před Ministerstvem spravedlnosti, a pevně věřím, že paní ministryně se s ním vyrovná.

Druhá věc, na kterou chci upozornit a která z této zprávy nevyplývá, je věc, která se týká budoucnosti těchto bytů. Jistě jste zaznamenali, že původní vlastník bytů OKD, to znamená společnosti Round Hill Capital a Blackstone, svůj podíl, to znamená společnost Residomo, která obhospodařuje tyto byty, prodalo. Novým vlastníkem se stala společnost Heimstaden Bostad AB, což je velký evropský developer pronajímající byty a skupující bytový fond.

Je otázkou, jak dalece tento obchodní případ ovlivní budoucnost bytů. Každopádně jsme byli ubezpečováni, že ty záruky, které byly z privatizačního projektu, to znamená nezczitelnost toho bytového fondu, by měly platit. Nevím, nejsem pevně přesvědčen o tom, že tomu tak opravdu je. A také bych rád slyšel to, zda je možno počítat i s tím, co v tom privatizačním projektu bylo napsáno, to znamená, že tyto byty jsou nezczitelné, a máme ještě nějakou možnost ovlivňovat, kdo v těch bytech vlastně bydlí. Je to otázka, která tady je, a neznáme odpověď.

My jsme se snažili jako KSČM dát možnost státu řešit tyto problémy. Sami víte, že jsme dlouhodobě se snažili využít všech možností státu prověřovat tyto věci a otvírali jsme ve Sněmovně body týkající se privatizace a zločinů privatizace. Došlo to naše přesvědčování a naše víra v to, že je nutno prošetřit tyto věci, až do toho stadia, že Sněmovna přijala usnesení. To usnesení přijala dne 6. června 2019, kdy žádá vládu, aby zpracovala a navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možno takovéto zločiny způsobené privatizací dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení, včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet. Na základě tohoto usnesení, které je platné, a tato Sněmovna jej přijala, by měla vláda uložit ten úkol a prověřit tady tyto věci.

Zpráva OKD, kterou se dneska zabýváme, právě apeluje na vládu i v tomto duchu a pevně věřím, že i po častých interpelacích z naší strany na pana premiéra konečně vláda začne činit a pan premiér uloží tento úkol Ministerstvu spravedlnosti, aby prověřilo a naplnilo toto usnesení, které Sněmovna přijala. My se neustále budeme snažit panu premiérovi připomínat, že má dluh vůči této Sněmovně, že neplní toto usnesení, a i s ohledem na zprávu vyšetřovací komise OKD, která hovoří o těchto problémech, kdy nebylo možno v České republice vymáhat právo, kdy se jasně ukázalo, že jsou věci, které se prostě neřešily, ať z různých důvodů, a jsou zde popsány, nebudu je rozebírat, bylo právo obcházeno, zapomínáno, popřípadě bylo umlčováno pod dojmem podnikatelských nejistot, popřípadě kriminalizování podnikatelů. Toto si prostě tato společnost nezaslouží a je nutné, aby moc výkonná k tomu přistoupila se vši vážností, nejenom na odvolávku toho, že přece ty zákony máme, tak by se mělo činit.

Mimo jiné z té zprávy také vyplývá, že jsme poskytli dostatek nových relevantních důkazů pro orgány činné v trestním řízení, popřípadě k prohibujícím

soudním sporům, které ještě v rámci OKD probíhají, aby se tím patřičné orgány zabývaly. Ne všechny dokumenty byly známy, ne všechny dokumenty byly k dispozici. Nyní se otvírá nová možnost se na tyto věci podívat.

Budu navrhovat návrh usnesení, pokud Sněmovna k tomuto hlasování dojde, abychom znovu zopakovali a uložili vládě dodržet usnesení Poslanecké sněmovny číslo 653 týkající se právě žádosti vlády, aby se zabývala těmito kauzami.

A na závěr mi dovoluji jednu věc k budoucnosti. Budoucnost OKD a budoucnost mého Moravskoslezského regionu je spojena s železem a uhlím. Na uhlí se zapomíná, říká se, že je to komodita, která už dávno neexistuje, v kontrastu s tím, že v Polsku otevírají nový důl a doufají, že uhlí, které bude produkovat, uplatní na světovém trhu, možná i u nás, když se u nás nebude těžit. Společnost OKD, ta živá část, ta efektivní, která produkuje zisk, je řízena státem přes společnost PRISKO v gesci Ministerstva financí. Já budu velice rád, když zazní i z této organizace, popřípadě přímo od vlády, od pana premiéra, že budoucnost Ostravska, toho města, které je neodmyslitelně spojeno s železem a uhlím, bude i třeba v roce 2035. Budu velice rád, když to zazní, protože samozřejmě i ten průmysl, který tam je, musí být připravován na tu změnu a restrukturalizaci. A nejde to dělat ze dne na den, nejde k tomu přistupovat jinak než tím, že dáme prostor a čas těmto podnikům a zaměstnancům těchto podniků se na ty změny připravit. A nemůžeme se řídit pouze ekonomickými výsledky aktuálního zisku, ale počítat s výhledem a s budoucností, tak jak o tom hovoří i zpráva OKD, kdy společnost, která takhle nefungovala a nepočítala s budoucností, dovedla ke krachu.

Děkuji vám za pozornost a pevně věřím, že tato zpráva OKD nám všem a všem občanům České republiky otevře oči. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem se nepřihlásil s přednostním právem, protože nevystupuji jménem poslaneckého klubu TOP 09, vystupuji výlučně se svým vlastním postojem.

Pokud byste se podívali do hlasovací listiny, když jsme projednávali zřízení této komise, zjistili byste, že jsem byl jediným poslancem, který hlasoval proti. Ostatní byli pro nebo se zdrželi. Já jsem hlasoval proti, protože jsem byl a dodnes jsem přesvědčen, že nebyly naplněny okolnosti, pro které Poslanecká sněmovna zřizuje vyšetřovací komisi. Poslanecká sněmovna zřizuje vyšetřovací komisi ve veřejném zájmu v okamžiku, kdy má nějaký důvod se domnívat, že standardní instituce, které mají šetřit na starosti, mohou být pod politickým vlivem nebo mají nějaký důvod nekonat standardně, a pak tedy nastupuje Poslanecká sněmovna, aby uplatnila svoji kontrolní roli institucí, která se jmenuje vyšetřovací komise.

Já se nedomníval a nedomnívám se dodnes a z té zprávy to také nevyplývá, že by bylo možné, že orgány činné v trestním řízení ať už v přípravném řízení, nebo v trestním řízení, nebo potom soudy že by nerozhodovaly objektivně. Mám pocit, že to vyšetřování probíhalo standardním způsobem, a pokud věříme svým institucím, neměli jsme důvod zřídit vyšetřovací komisi. To byl můj názor, který mám dodnes, a snažím se vám ho připomenout. Samozřejmě respektuji, že to byl názor výrazně menšinový. Poslanecká sněmovna zřídila vyšetřovací komisi a já jsem se obával, že mnohem více než ke skutečnému vyšetření povede k účelovému pranýřování některých osob, a bohužel ten výsledek má očekávání nejenom naplnil, ale dokonce překročil.

Pár poznámek k té věcné části, kde jsou závěry a formulace, se kterými nemohu souhlasit a pro které bych nemohl zvednout ruku, ať už je to ona úvaha o tom, že stát neměl právo vložit byty do akciové společnosti OKD. No, ti, kteří byli nějakým způsobem přinuceni se tou kauzou zabývat – já ano, protože jsem byl ministrem financí v letech 2006 až 2009 a pak 2010 až 2012 a vedl jsem se společností RPG řadu jednání i soudních sporů – víme, že tam stát nevložil do společnosti žádné byty jako nemovitosti. Ty tam vloženy nebyly. Tam byly vloženy jako nemovitosti domy s nájemními byty. Ono to vypadá jako slovíčkaření, ale není to slovíčkaření, to je po právní stránce úplně jiná kapitola a v žádném případě na to nelze uplatnit § 14 zákona 52/1966. Jsem si tím naprosto jist a mám od řady expertů tento názor mnohokrát potvrzený. Koneckonců, rozvedl ho dokonce i pan místopředseda Zaorálek, který upozornil na další odstavce § 14, že ty byty by tak musela označit vláda svým nařízením, což nikdy neudělala.

Podobných scestných věcných i ekonomických závěrů je v té zprávě celá řada, ale prosím, já bych s nimi nepolemizoval, prostě je to nějaký názor těch, kteří byli zvoleni Poslaneckou sněmovnou, aby tam své názory napsali, a koneckonců instituce, které s tou zprávou mají nakládat, potom s těmi názory nějak naloží.

Důvod, pro který nejsem schopen se jakkoli k té zprávě přihlásit, je ona příloha. Na dvaadvaceti stránkách bije vyšetřovací komise na pranýř 15 až 20 jmen. Je velmi důsledná, od federálních ministrů až do předposledního předsedy vlády Sobotky, dokonce na posledních stránkách vyjadřuje svůj názor na trestní odpovědnost auditorské společnosti KPMG. Víte, kdyby komise místo téhle přílohy napsala, že se domnívá, že dává podnět orgánům činným v trestním řízení, aby tu zprávu prostudovaly a vyvodily možnou trestní odpovědnost vůči jednotlivým osobám, aniž tam ty osoby byly takhle přehledně vyjmenovány, tak jsem v tuhle chvíli ani nevystoupil. Prostě bych to vzal na vědomí a řekl bych si: no tak prostě na státním zastupitelství to bude dva roky, pak to dopadne tak, jak to dopadlo, když to šetřili vždycky, a pokládal bych tu věc tady za uzavřenou.

Na těch 22 stránkách jsou ale ta jména důsledně vyjmenována bez ohledu na to, že řada z těch lidí prošla přípravným řízením, byli prošetřováni orgány činnými v trestním řízení, orgány činné v trestním řízení to odložily a nevznesly obvinění. Bez ohledu na to, že vůči některým z nich bylo vzneseno obvinění a soud je osvobodil. Bez ohledu na to, že proběhly – a to komise musí vědět – u řady věcí ze začátku 90. let promlčecí lhůty. Prostě nemohu se zbavit dojmu, že to byl hlavní úkol, to bylo

hlavní zadání rozhodujících členů vyšetřovací komise, vystavit seznam potenciálních zločinců. Ať už to dopadne jakkoliv, tak my vám tady říkáme, lidi, že tohle jsou ti, kteří za to můžou. To jsou ti zločinci. Ti to tady způsobili. A že není účelem skutečně dosáhnout objektivního vyšetření a spravedlnosti, ale účelem je pranýřovat jednak složitý transformační proces ze začátku 90. let, kdy byly transformována centrálně plánovaná ekonomika na ekonomiku tržní, a za druhé pranýřovat konkrétní osoby.

Ale prosím, všechny ty osoby, všechny ty živé osoby, které jsou tam vyjmenovány, se aspoň mohou bránit. Ale jak mám reagovat na větu, která při tom výčtu potenciálních zločinců, které přibíjí na vrata v otevřeném textu, píše další osoby, jejichž jména se vyskytla při prověřování případné trestnosti, jmenovitě Martin Brož, Petr Otava, Zdeněk Hrubý jsou již po smrti. Jak jste tohle mohli napsat? Vy jste se ani chvíli nezastyděli? Vy si opravdu neuvědomujete ty důsledky? Vy nevíte, že mrtvý se nemůže bránit a že se nemůže očistit? A že Zdeněk Hrubý – jeden z našich nejskvělejších horolezců, který prožil 57 let bezúhonného života, člověk, který byl oceněn za záchranu lidských životů v horách, člověk, který sloužil České republice jako náměstek ministra financí, v orgánech Evropské investiční banky, člověk, který spolupracoval s univerzitami v Oxfordu a v Cambridge a který po návratu z Himálaje měl nastoupit jako hostující profesor v národní univerzitě Austrálie, tam už nastoupit nemohl, protože zahynul – že na jeho životopisu bude navěky váš plivanec? Protože ti všichni ostatní, kteří jsou živí, mohou udělat tiskové konference, mohou argumentovat, mohou se bránit, koneckonců mohou třeba pasivně čekat, že orgány činné v trestním řízení provedou to, co předpokládám, že provedou, že prostě prošetří to, co jste jim předali, zjistí, že pro to nejsou relevantní argumenty, a případy odloží a všichni ti živí budou očištěni. Ti mrtví ne. Proti mrtvým se nedá zahájit přípravné řízení. Ty jste navzdýcky poplivali pro krátkodobé politické body pana poslance Černohorského a dalších. To je prostě eklhaft, kolegyne a kolegové!

Kdyby všechno ostatní v té zprávě bylo takové, že bych s tím mohl souhlasit, jako že není, tak tahle jediná věta mi zabraňuje udělat cokoli, abych se s tou zprávou ztotožnil, nebo snad vyjádřil, nebo snad udělal cokoli, co by vypadalo jako její podpora. Já se výrazně ohrazuji, a jsem si vědom, že budu asi v menšině, ale výrazně se ohrazuji proti stylu, kterým tahle komise pracovala. Výrazně se ohrazuji proti stylu, kterým poplivala bezúhonného člověka, který se nemůže bránit, protože už je sedm let mrtvý! A kdybych se proti tomu neohradil, kdybych proti tomu nehlasoval, tak bych se cítil tak trochu jako srab a tak trochu jako prase! A to opravdu nemám v úmyslu, proto jsem si vám to dovolil říct.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Miroslav Kalousek. Ještě než dám slovo panu poslanci Lubomíru Volnému, mám tu dvě faktické poznámky, a to Josefa Hájka a Pavla Blažka. Nyní pan poslanec Josef Hájek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, TOP 09 neměla svého zástupce v této vyšetřovací komisi? Měla, nebo neměla? Já se domnívám, že pan Dominik Feri byl nominantem TOP 09. Jak to že je podepsaný pod touto zprávou? To znamená, vy ho navrhnete k vyloučení z vašeho klubu? Protože jak jsem poslouchal vaše slova, tak se všichni členové komise zachovali hanebně, neeticky a nevím ještě, jaké adjektivum tady k tomu přidám.

Zadruhé. Už jsem to tady jednou řekl. Proč to trvalo 15 let? Přece všichni občané z mého kraje věděli, že se ta privatizace udělala nekorektně. Vy tady hovoříte, že byty, domy... Proč tedy v těch odhadech byly oceňovány byty, a nikoli domy? Takže tady je řada neznámých.

V průběhu privatizace jsme zjistili, že poprvé v historii České republiky byl soud z Ostravy převeden do Hradce Králové. Tady nebylo nějaké ovlivnění? Jak to že po nepravomocném rozhodnutí soudu státní zástupce Suchý z Prahy to zařiznul? Poprvé v historii... Jak to že se neodvolal nejvyšší státní zástupce, když tam byly jasné, nechci říct jasně, ale byly určité informace, které hovořily o tom, které svědčily o tom, že dochází k tunelování?

Takže já se nedomnívám, že vyšetřovací komise byla zřízena ne v souladu s kompetencí. Argumenty byly jasné. A prosím, sdělte mi, co uděláte s panem Dominikem Ferim, který se podle vás zachoval rovněž velmi neeticky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Blažka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Tak já chci předně poděkovat panu kolegovi Kalouskovi za to, že se nebojí jít proti proudu. A já se k němu ještě z nějakých dalších důvodů přidám. Proč proti proudu? Vždycky je strašně populární udělat seznam nějakých lidí, kteří za něco mohou. A samozřejmě jak velká část médií, tak bohužel i našeho národa je celá šťastná, až zase možná někoho zavřou.

Moje důvody, proč nebudu podporovat tuhle zprávu, jsou ale ještě dva. První je ten, že bývalo zvykem, a koneckonců i v tom zákoně o jednacím řádu je to napsáno, že komise předkládá zprávu, ke které dojde, ke schválení Sněmovně. To, že vyšetřovací komise podala – to není žádný právní subjekt, nic – nějaké trestní oznámení už předtím, než se obtěžovala to předložit nám, mi jenom potvrzuje to, že nešlo o nic jiného než o jakýsi druh exhibice, ovšem s vědomím, a to tady řekl i kolega Hájek, teď nic ve zlém, a zaznělo to i v té zprávě, že dost věcí je možná promlčených. A to je ten druhý důvod, proč pro to hlasovat nebudu.

Já jsem původně advokát. A poprvé v životě mi je líto orgánů činných v trestním řízení, protože ty, až dostanou, a už ji dostaly, tuhle zprávu, tak jim je úplně jasné, že stejně už po tolika letech vůbec nic nemohou vyšetřovat. Ale protože je to od

poslanců, od Poslanecké sněmovny, budou muset vymýšlet, jak napsat, že to nejde, aby pokud možno se toho případu po tolika letech zbavily. A teď místo toho, aby se zabývaly opravdovou kriminalitou, proti které dnes mohou nějakým způsobem zasahovat a vystupovat, je úplně i malému dítěti jasné, že po tolika letech to není tento případ, a my zatěžujeme orgány činné v trestním řízení zbytečnostmi, místo abychom je nechali dělat to, co opravdu dělat mohou a co je jejich opravdu společenská úloha.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan poslanec Hájek mi položil otázku. Rád odpovím. Kdyby tady byl na začátek mého vystoupení, slyšel by, že nevystupuji s přednostním právem, protože nevystupuji s názorem poslaneckého klubu, ale výlučně se svým názorem. Pro vaši informaci, kolegovi Ferimu jsem ho sdělil i soukromě. A kdybych byl jediný z dvou set, tak bych s tímto názorem vystoupil, protože jsem přesvědčen, že musí být vysloven.

Já neobhajuji řadu etap privatizace OKD. Neobhajuji, že Zdeněk Bakala porušil slovo. To pokládám za hanebné. Obhajuji právo zesnulých, kteří se nemohou bránit, aby nebyli špinění. Neokecáte, pane poslanče Hájku, že tahle zpráva účelově pranýřuje lidi, kteří budou jednoznačně shledáni jako neviní. (Velmi emotivně:) Ale ona účelově pranýřuje i ty, kteří se bránit nemohou! A kdybych to tady neřekl z tohoto místa, cítil bych se jako srab! Protože jenom srabové kopají do zesnulých, kteří se nemohou bránit! Uvědomujete si, že ten člověk měl děti a že ty mají taky vnuky a že těm vnukům na základě vaší aktivity budou třeba ve škole říkat: dědečka by vám asi zavřeli, kdyby neumřel v Himálaji, usnesla se na tom Poslanecká sněmovna, říkal to pan poslanec Hájek. Běžte se někam stydět!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Lubomír Volný, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ještě než mu udělím slovo, konstatuji omluvy: Vojtěch Munzar do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Krutáková také od 19 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Skopeček od 19 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Jakub Janda od 19.10 hodin do konce jednacího dne. Nyní pan poslanec Lubomír Volný. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Dnes chci zmínit pouze tři body.

Chtěl bych poděkovat členům komise za v absolutní většině případů korektní a nekonfliktní průběh vyšetřování a panu předsedovi za profesionální a nadstranické vedení v průběhu našich schůzí. Chtěl bych poděkovat i všem, kteří chodí naší komise

lidsky zajišťovali, ať již z řad zaměstnanců Poslanecké sněmovny, nebo Policie České republiky, i přizvaným znalcům.

Druhá poznámka se týká jediné věci, která mne v průběhu vyšetřování zklamala, a to je bezmoc vyšetřovací komise parlamentu k lidem, kteří mají být vyšetřováni, a díky ukradeným penězům se jim mohou drze vysmívat, stejně jako gauner Bakala.

Poslední poznámka na závěr mého vystoupení je takové malé varování. V této budově, přímo v této budově nám bylo ukradeno za bílého dne OKD a způsobena zřejmě až stomiliardová škoda. V této budově jsme byli okradeni zřejmě až o jeden bilion korun na podporu solárním mafii. Velmi bych si přál, aby nám nebylo v této budově ukradeno naše lithium a nemusela se zde jednoho dne zřizovat stejně efektivní, profesionální, nicméně ve finále bezzubá vyšetřovací komise v kauze lithium, která opět sice vše přesně popíše, nicméně to zlé již nevrátí zpět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lubomíru Volnému. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ale hlásí se pan kolega Černohorský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Zkusím teď shrnout některé výtky, které tady padly. Začal bych nejprve od pana ministra Zaorálka. Bylo tady zmíněno, že dáváme lidem naději. Ale zpráva nikde neříká, že si můžou ty byty koupit, a nejdě bože, že by si je mohli koupit za těch 40 tisíc korun. Naopak přímo tam uvádíme v několika místech, že vzhledem k tomu, že už je to několikátá společnost, tak už tam není ani ten privatizační závazek, to znamená řekl bych, že spíše naopak.

Je tady vytýkáno, že se tam odvoláváme na zákon z roku 1964. Ale ten byl vlastně platný po celou dobu i v době, kdy se ten bytový fond vkládal do společnosti OKD.

Pan ministr Zaorálek tady uvedl, že tím, že byl znalec osvobozen, tak bylo v podstatě prokázáno, že ta cena byla tržní. Ale tím se soud nikdy nezabýval. Naopak Úřad na ochranu hospodářské soutěže tím, že zrušil to březnové rozhodnutí vlády, tak jasně vyvrátil, že ta cena nebyla tržní, a jako tržní cena se nedá označit ani ty 4,1 mld. korun, a to z jednoho prostého důvodu. Vy můžete tu částku stanovit a říct, že je tržní, pouze v případě, že tam máte nějakou soutěž, do které se vám přihlásí více zájemců, anebo znalecký posudek, nebo více znaleckých posudků, které jsou kvalitně provedeny. Ten soud rozhodoval o tom, nebo konstatoval, že znalec nespáchal úmyslně trestný čin, že by udělal falešný znalecký posudek. To však neznamená, že se nemohlo jednat o jeho nedbalost, protože on několikrát upozorňoval na to, že z časových důvodů nebude možné ocenit velkou část té společnosti. To znamená, že opravdu ani ten posudek, ani cena 4,1 mld. korun nemusí být tržní.

Pan ministr Zaorálek tady také říkal, že vyšší nabídka nebyla. No ona nebyla z toho důvodu, že nebyla žádná soutěž. Protože pokud se podíváme na postupný vývoj té ceny, začínala původně na nějakých 0,6 mld. korun a postupně vyrostla až na

4,1 mld. korun, tak to bylo z toho důvodu, že společnost Penta dávala vždycky vyšší a vyšší nabídku, kdykoliv se do médií doneslo, že společnost KARBON INVEST nabídla nějakou částku, tak ji automaticky dorovnali a navýšili o nějakou částku. Poslední nabídka, která mířila v září do vlády, byla 4 mld. a 1 mil. korun. A nebylo to na základě žádného znaleckého posudku, ale na základě toho, že společnost Penta nabídla 4 mld. korun. A ten milion tam byl jenom proto, aby tam ta cena byla vyšší.

Asi bych dodal to, že ještě když jsem tu zmiňoval společnost J&T, ta v lednu roku 2005 nabídla 9 mld. korun, ale to, co se v té době nevědělo, že v době, kdy vyjednával Zdeněk Bakala s majiteli KARBON INVEST, tak on na to neměl finanční prostředky, a proto se obrátil na J&T, která by mu ale neposkytla finanční prostředky jenom tak. To znamená, musel jí doložit, na základě jakých finančních údajů by byl schopen ty finanční prostředky vrátit zpátky. A jejich dohoda zněla tak, že měli mít přibližně 20% podíl ve společnosti KARBON INVEST a na základě toho by pomohli s financováním panu Bakalovi. Takže to, že J&T do budoucna nabídla tuto částku, jenom značí to, že kdyby se ta soutěž otevřela, tak by bylo naopak výrazně těžší pro stávající majitele tyto finanční prostředky, nebo mohlo by se dosáhnout výrazně vyšší ceny. On to dokonce říkal i pan Mládek, tehdy byl teprve poslancem, nebyl ministrem, a byl tam přizván jako ekonomický expert. Na jednání vlády říkal, že má vláda několik možností. První – prodat KARBON INVEST za tu částku, kterou jim stanovili. Druhá varianta byla neprodat a být výrazně tvrdším minoritním akcionářem. A třetí varianta je v podstatě prodat komukoliv v rámci veřejné soutěže, v podstatě ať ten silnější vyhrává. Protože tak či tak společnost OKD zůstane i do budoucna problémem pro stát a nezabývá se nutností investovat do sanací, rekultivací a dalších věcí.

Rozhodnutí vlády, i přestože je politické, a paní ministryně financí mi to několikrát vzkazovala v rámci interpelací, musí být účelné a hospodárné. To znamená, že pokud o něčem rozhodnu, tak i tak musím finanční prostředky vynakládat efektivně. To jsme si už nedávno vyzkoušeli třeba i u dálniční známky a dalších věcí. Tak či tak, vždycky musíte jednat tak, že nemůžete rozhozovat finanční prostředky. A naopak, i když něco prodáváte, tak musíte se snažit získat co nejvyšší cenu, a ne ji naopak, i když je to váš politický názor, tak ji stlačovat dolů.

Pan ministr Zaorálek zde říkal, že trestní oznámení, která jsou jakoby v závěrečné zprávě, jsou obecná. Já jsem minimálně nikdy netvrdil, že to jsou ta finální trestní znění, tak jak je předáme Policii České republiky. Protože bylo by nelogické, abychom všechno, tzn. veškeré dokumenty, které máme, dopodrobna popisovali zde v Poslanecké sněmovně, a naopak bychom tím výrazně ztížili práci ať už státnímu zástupci, tak i Policii ČR. Myslím si, že se třeba státních zástupců můžete zeptat, jakou radost mají z toho, když vy podáte trestní oznámení a všechno, co jste se dozvěděli, a všechno, co víte, vlastně následně ten člověk potom vyřídí do médií.

Tedy bych se chtěl tedy pozastavit ještě u toho, co říkal pan předseda Kalousek, který mi ale někam zmizel – jo je tam, pardon – já jsem tady právě zmiňoval, že lidé, kteří zesnuli, se stávají velmi často v očích svědků supermanů, kteří i přesto, že tu danou věc nemohli rozhodnout, tak i přesto nám bylo velmi často tvrzeno, že oni byli ti, kteří tady tuto záležitost provedli. Například vy jste tady jmenoval pana Brože. On

byl na pozici standardního referenta a i přesto dle výpovědi mnoha svědků byl ten, který vlastně to tam všechno prakticky řídil. Takže my jsme naopak museli zmínit i tuto variantu, tak aby policie věděla, co ji v podstatě čeká. Protože většina těch svědků se bude vymlouvat na ty lidi, kteří byli i v postavení, které bylo výrazně níž, než byli oni. S tím, že oni za to nemůžou.

My jsme probírali tu variantu, zdali ještě, a to byl, myslím, pan poslanec Blažek, prostřednictvím pana předsedajícího, říkal ohledně té promlčecí lhůty. I tomuhle jsme se právě věnovali, zdali podávat trestní oznámení i v rámci záležitostí, u kterých máme podezření, že už došlo k promlčení. Ale jak jste tady sám říkal, tak v některých případech byly už zahájeny úkony, a myslím, že to možná říkal i pan předseda Kalousek, že tam byly v některých případech zahájeny třeba úkony orgánů činných v trestním řízení a potom třeba byly přerušeny, takže v některých případech mohly být lhůty nějakým způsobem přetřeny nebo posunuty. Ale jestli jste se dívali do, a to tady zmiňoval zase pan poslanec Volný, ty pravomoci vyšetřovací komise nejsou úplně velké a my nemáme přístup do databáze policie, abychom zkontrolovali, zdali všechny ty případy nebo zdali trestní oznámení již byly či nebyly promlčeny. Tohle budou muset opravdu rozhodnout orgány činné v trestním řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Černohorskému. Protože se nikdo nehlásí do rozpravy – hlásí se do rozpravy pan Kalousek a pan ministr Zaořálek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já to nechci příliš protahovat. Myslím si, že každý jsme si řekli své, a pak budeme hlasovat.

Ale ještě jednou, pane předsedo. Komise vytrvale opakuje, že stát vložil do akciové společnosti OKD byty. Píšete nám to v té zprávě. To není pravda! Tam nebyly vloženy byty, tam byly vloženy domy s nájemními byty! To je prostě, jako kdyby – to není slovíčkaření. To je prostě jiná právní kategorie, jiný proces a jinak se to posuzuje. To není slovíčkaření. Pan doktor se na mě nedůvěřivě dívá. Tak je to asi to samé, jako kdybychom řekli, že jsme někam dali buřty – ale my jsme tam nedali buřty, my jsme tam dali jenom ty prasečí půlky, z kterých se pak ty buřty budou dělat. To prostě není to samé!

Zpráva říká, že byly vloženy byty. Já vám říkám, že nebyly a že vám to potvrdí každý expert, až prostě to bude posuzovat na vaši žádost. Ale to není to podstatné. To podstatné je, že tady pan předseda zkoušel hájit, proč jsou tam ti mrtví vypsáni. Že se tím bude policie zabývat. (Velmi emotivně.) Ale policejní protokoly jsou tajné. Tahle zpráva je veřejná! A prostě v té zprávě, v té příloze, vy jste přibíli na vrata patnáct živých, jednoho neznámého a tři mrtvé. A oznámili jste do světa: Podle nás jsou tohle potenciální zločinci! Těch patnáct živých se očistí, protože nebudou obviněni. Ten jeden neznámý, na toho nikdo nepříjde a zůstane neznámý. Ale ti tři nemají šanci se očistit!

Znovu opakuji, já bych vůbec nevystoupil k téhle zprávě a prostě bych ji vzal na vědomí, kdybyste měli tolik lidské slušnosti, že byste do té zprávy napsali, že to

předáváte na státní zastupitelství s tím, ať posoudí možnou trestní odpovědnost jednotlivých osob, aniž byste tam dodali ten telefonní seznam, do kterého jste měli odvahu napsat i ty zesnulé. A já to pokládám za hanebnost a nepokládám za možné, aby pro to slušný člověk zvedl ruku!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý večer všem a budeme pokračovat v rozpravě. Je zde s faktickou poznámkou pan poslanec Luzar, ale než mu dám místo u mikrofonu, seznámím sněmovnu s omluvenkami. Omlouvá se nám pan předseda Rakušan ze zbytku dnešního jednání a omlouvá se nám paní poslankyně Valachová od 19.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Luzar, poté pan poslanec Michálek, poté s přednostním právem –

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, já budu velice krátký. Vaším prostřednictvím ke kolegovi Kalouskovi. Neustále opakuje domy. Tam bylo 45 tisíc bytových jednotek v domech, ale nikde není řečeno, že se to týkalo jenom domů. Tam byly převedeny i bytové jednotky i rodinné domy v různém stavu a historicky různě, které obhospodařovala společnost OKD. Nebavíme se o celku jako takovém, ale o jednotlivostech, čili byly tam i byty, byly tam i rodinné domy, byly tam i dvojdomky, byly tam i činžovní domy, čili majetek, který byl převeden, to může být vnímáno i jako bytová jednotka.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou... Stahuje, dobře, tak v tom případě pan ministr Zaorálek s přednostním právem. Ještě jsme stále v rozpravě.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Jenom také krátce zareaguji na pana předsedu komise. Já jenom řeknu, že prostě trvám na tom, co jsem tady řekl. Já si prostě myslím, že ten rozsudek, který se týká znalce Douchy, zní jinak, než vy jste řekl, nemám ho tady na to, abych přečetl, že tam je jasně řečeno, že je zproštěn, že škodu nezpůsobil. Což je docela zásadní pro tu naši debatu. Stejně tak trvám na tom, že platnost zákona z roku 1966 neznamená, že se podle něj bylo možné řídit v roce 1990 při zacházení s byty OKD.

Stejně tak prostě trvám na tom, že když tady bylo řečeno, že vláda měla vyhlásit veřejnou soutěž, to se samozřejmě dobře řekne. Dovedu si představit, co by tehdy udělaly odbory a kraj, kdyby to vláda řekla. Prostě z toho by byl obrovský křik. Tehdy politicky si to neumím představit, že by to vůbec vláda udělala. To jsou prostě všechny faktory, že byly prostě jinak. Dneska se dobře říkají různé varianty, ale já tvrdím, že v tom politickém rozhodování to bylo jinak.

A co se týče zacházení s těmi podíly, člověk zjistil, my jsme si mysleli na Ostravsku, že máme obrovská výrobní aktiva v těch velkých podnicích, které tam máme, a postupně jsme v devadesátých letech procitali z toho pocitu, jaká jsou to

obrovská aktiva, protože, tuším – kdo to přijel? Rothschild přijel, myslím, se podívat na Novou huť. Dokonce se projel kočárem, to byla taková veliká slavnost, všichni si mysleli, že se znovu ujme toho majetku, a on nakonec řekl, nemám o to zájem. Já si pamatuji, když se rozhodovalo o Nové huti, jaká byla obrovská nejistota kolem toho, jestli to vůbec někdo koupí. Jak bylo strašně těžké odhadnout, jestli vůbec najdeme někoho, kdo bude schopen to provozovat.

Takže tady se mluví o tom, že prostě něco má automaticky hodnotu. Není to tak. Tehdy byla obrovská nejistota, že ta naše obrovská aktiva jsou strašně nevykonná, a nebylo vůbec jisté, jestli se jich někdo ujme. A taky víte, jak dopadlo Poldi Kladno a podobně.

Takže já to říkám jenom proto, že když tady říkám, že celá řada závěrů té komise jsou zjednodušená, tak tady nemá cenu říkat nesouhlasím, nebo tady se nedobereme ničeho. Proto já mám takový požadavek. Já bych si přál, aby byla vyhotovena revize, jakási analýza té zprávy, třeba Ústavem státu a práva, a abychom dostali odpověď na ten spor, který tady vedeme. Aby se prostě řeklo, kdo z nás má pravdu kolem toho, co se stalo roku 1990, a aby to bylo jednoznačně zodpovězeno někým, kdo stojí takto mimo. Myslím si, že je to často právní spor, a my ho tady dneska nedotáhneme do konce.

Takže já říkám za sebe, já bych si přál revizi toho, co bylo napsáno. Trvám na tom, že v některých těch bodech si myslím, že nás ty závěry té komise zavádějí, anebo dokonce vytvářejí ta očekávání, která jsou nebezpečná, protože zase si bude někdo myslet, že tohle je něco, s čím se dá do budoucna počítat, a já tvrdím, že tudy cesta nevede. Když chceme něco udělat, tak to musí být reálné a realistické, a proto tedy já vlastně nemohu souhlasit s tím, k čemu ta zpráva vybízí, protože si myslím, že v řadě ohledů vlastně toho čtenáře mate. A to neříkám teď, že bych nějak obviňoval členy komise, myslím si, že dělali, co mohli. Je mi to líto, ale já prostě trvám na těch výhradách, které mám, a přál bych si, abychom dostali odpovědi, které budou přesnější, a aby byla provedena revizní analýza, která na ty otázky, které já jsem vnesl a které stavím jinak, aby na ně bylo odpovězeno.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Opět krátké slovo, vašim prostřednictvím k panu ministrovi Zaorálkovi. Ač si jeho projevu velice vážím, tak se dopustil klamání, protože hovoří o tom, jako bychom měli být vděční za to, že se vlastně o ty podniky někdo jako postaral, že ten Rothschild nechtěl ty podniky, protože. Ale když se podíváte do té zprávy, pane kolego, zjistíte, že 65 miliard, aniž by tam něco dali, zmizlo. Pan premiér hovořil o Arceloru, který jste zmiňoval, 40 miliard. Kde máte ten rozdíl? Ty podniky sloužily jako dojná kráva některým finančním skupinám, které se odváděly a mizely jako zisk. Dneska, ano, dneska tyto podniky jsou ve stavu, kdy bychom se měli zamyslet, jakou mají hodnotu. Ale když je přebírali, tak se jasně

ukázalo v průběhu historie, že ty miliardy v těch podnicích byly a že zmizely v zahraničí. To je ten základní problém.

A ten Bakala nebyl žádný lidumil, že převzal firmu, která byla těsně před krachem, jak by mohlo z té řeči vyznít, ale zcela zřejmě ji převzal proto, aby ji vytuneloval. A finanční podklady jasně dokazují, že tam ta hodnota byla a že ji vytuneloval a odvezl. To je jenom na závěr na objasnění.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Hájek. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Já se, kolegyně, kolegové, omlouvám, že to trochu ještě zdržím, ale já musím reagovat. Já musím reagovat. Já jsem tady ve svém vystoupení, pane Zaorálku, prostřednictvím pana předsedajícího, jasně sdělil, že pan Sobotka změnil ustanovení smlouvy. Proč? Vy jste mi neodpověděl proč. On nám řekl na komisi, že to formuloval lépe. No, neformuloval to lépe! (zvýšeným hlasem) Ta původní formulace, která zavázala kupujícího, že musí vytvořit bytové jednotky, které musí předat nájemníkům, byla jasná. Byla jasná! Proč to ten Sobotka škrtl? Vy to s nimi konzultujete, já se tomu věnuji šest roků, to, co vy jste tady hovořil, to jsem slyšel už v minulém volebním období, kdy tady pan Sobotka měl hodinový projev. Pořád jste hovořili o roce 1996, ztráta majority, ale ten chleba se lámal v roce 2004! Ten stát mohl, v uvozovkách, zakleknout na ty majitele a prostě říct, já vám to neprodám, pokud ty byty nedáte! To je jasné! Celá věc OKD jsou byty! 46 tisíc bytů za 40 tisíc korun, 800 milionů, dneska 32 miliard. O tom to celé je! A nemůžete tady obhajovat, jaké komise a soudní a takhle, prostě ta matematika je jasná a ti občané čekají jasnou informaci od nás, jak je možné, že někdo ukradne 31 miliard! Vloží 800 milionů, získá 32 miliard. To prostě ti občané nešluknou a prostě nám v tomhle směru nikdy věřit nebudou, pokud my něco nezměníme!

Otázka zní, stááte, domluv se s tím Bakalou, a doplat' tu cenu! Jestli jsi zaplatil 40 tisíc za byt v tom odhadu, tak doplat' tu cenu! To je přece jasné, logické a takhle by mělo všude – ti lidé to vnímají tak jako já, protože jsem s těmi lidmi dělal celý život. Oni prostě mají ten selský rozum jako mám já. (Upozornění na čas.) A my tady můžeme plamenně hovořit a my ten jejich názor nezměníme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Požádal bych o mírnění emocí, i když chápu, že je to vypjaté. A nyní tedy s faktickými poznámkami nejdříve pan předseda Kalousek, poté pan ministr Zaorálek, poté pan poslanec Blažek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já chci poděkovat panu poslanci Hájkovi. Pardon. Já chci poděkovat panu poslanci Hájkovi – škoda, že mě neposlouchá. To nevádí. Já chci poděkovat panu poslanci Hájkovi za to, že připomněl tu větu, na kterou já jsem zapomněl, z návrhu kupní smlouvy, kde měl být závazek, že kupující vytvoří bytové jednotky, které potom prodá nájemníkům. Ta věta se tam skutečně

vyskytovala a tahle věta, která se tam vyskytovala, usvědčuje z naprosté nepravdy zprávu vyšetřovací komise, která řekla, že stát vložil do akciové společnosti byty. Protože ty bytové jednotky, když nebyly vytvořeny, tak tam nemohly být vloženy. Tam byly vloženy domy s nájemními byty. A jsme u toho, o čem si tady povídáme už půl hodiny, že to je úplně jiná kapitola.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan ministr Zaorálek s faktickou poznámkou. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, tak ještě jednou pokus, protože vy říkáte, že lidé chtějí vědět, kde se to prohrálo s těmi byty. A to máte naprostou pravdu a já s vámi dokonce souhlasím i v tom, že se to vlastně nemělo, ten menšinový podíl v roce 2004 se prostě prodávat neměl. O tom nemá cenu, abychom se přeli, v tom jsme měli asi celou dobu úplně stejný názor. To byla chyba. Ale když se třeba ptáte, proč ustoupil Sobotka v tom textu, to je přece jasné – protože ta vláda v té chvíli už tahala za ten kratší konec, a když ten většinový vlastník ve chvíli, kdy se to mělo prodat, řekl, na tohle nepřistoupím, tak ona měla jedinou možnost – říct, že to nebude prodávat. Ale jinak si neměla šanci stanovovat podmínky. A proč neměla tu šanci? Protože v roce 1996 stát se dobrovolně připravil o většinovou pozici. A to je to, co se tady snažím vysvětlit, a na tom trvám.

Celá ta bitva se prohrála v roce 1996, kdy operací, snížením základního jmění stát se dobrovolně připravil o pozici, ve které mohl ještě z pozice nějaké síly vyjednávat. V roce 2004 mohl už dělat jedinou věc – prostě vůbec neprodávat, protože pravděpodobně měl omezené možnosti tu situaci kolem bytů změnit. Takže nepřeme se o to, na čem jsme ve shodě. Prodávat se to prostě nemělo a stát měl i s tou minoritou se snažit uhrát maximum, i když jeho pozice už byla slabá. Ale já bych byl rád, aby aspoň něco z toho zůstalo jako základní věc, která mně připadá podstatná. V roce 1996 se prostě stát vydal cestou privatizace takovým způsobem, že prostě ztratil na události vliv. To bylo základní! A pak to umožnilo všechno to další, i včetně toho, co tady zaznělo, že si potom majitel z toho vytáhl 65 mld. a udělal z toho jenom tu skořápku. Takže já bych byl rád, kdyby aspoň tohle bylo srozumitelné z toho, co tady říkám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, pane ministře! Děkuji. Pan poslanec Tomáš Martínek se nám omlouvá od 19.40 hodin do konce jednacího dne a nyní pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou, která je v tuto chvíli poslední. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jenom doufám, že stručná reakce na pana kolegu Hájka. Tady se vedou dvě debaty. V té jedné není žádného sporu. Já tady nevystupuji proto, abych hájil to, co se dělo někdy od roku 1990 do dnešního roku, kdy jsem nebyl ani v žádné straně, vůbec, jenom jsem to znal z novin. Moje námítky jsou spíše o tom procesu a o tom, že já prostě opravdu jsem velmi háklivý na to, co já

skutečně nazývám zneužívání trestního práva v politice. A to je u nás taková ta móda spočívající v tom, že se neustále dávají nějaká trestní oznámení, aby ten či onen politik ukázal národu, že on je ten anděl, co dává ta trestní oznámení, a já tvrdím, že již dnes mnozí víme, že orgány činné v trestním řízení nemají vůbec žádnou šanci po takové době dospět k čemukoliv novému. To znamená, že já se nemohu připojit k tomu, abych tady jakýmsi způsobem, a teď se za to slovo omlouvám, exhiboval s něčím, o čem sám vím, že nemá naději na úspěch.

A teď opakují, kdybychom vedli politickou debatu o tom, co se tehdy stalo, s jediným důvodem, aby se to už opakovat nemohlo, to znamená, teď mně budou rozumět komunisté, abychom měli nějaké poučení z krizového vývoje, pokud jde o OKD, aby se to nestalo, ty negativní věci, pokud se staly, tak s tím bych souhlasil. Ale můj důvod, proč pro to hlasovat nebudu, v zásadě řekl, byť jinak, kolega Kalousek. A já sám – a znovu říkám, ta vyšetřovací komise, a tím mě v podstatě namíchla nejvíc, by neměla dávat trestní oznámení sama! V tom zákoně je jasně napsáno, a tak to má být, že komise předkládá zprávu Sněmovně, a teprve když to Sněmovna schválí, tak je z toho nějaká zpráva. Tady prostě x jednotlivců dalo zkrátka a dobře nějaké trestní oznámení, ale to mohli udělat, aniž by se podepisovali jako nějaká komise. A když už se tohle stalo, tak já to nehodlám ani ex post legalizovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám... Pan předseda Černohorský se hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já teď nemám přímo před sebou jednací řád, ale tam je, že vyšetřovací komise může podat trestní oznámení, a tudíž to tak i učinila.

K další záležitosti, jak tady pan předseda Kalousek říkal, že tam byly vloženy domy a ne byty. To samozřejmě je pravda, že tam byly vkládány i domy. Vyšetřovací komise tedy tohle nepopírá, ale tvrdíme, že zákaz zakotvený v § 14 zákona o osobním vlastnictví k bytům se vztahoval také na tyto transakce, neboť byly nedílnou součástí bytových domů. Vycházelo se totiž při té právní analýze z judikatury Nejvyššího a Ústavního soudu, který tento zákaz rovněž extenzivně vykládá. Kromě toho vložení bytů do základního kapitálu OKD obešlo povinnosti státu, které měl při prodeji bytů nájemníkům, tj. slevy, případné dotace při koupi. Bylo v tomto ohledu také případně porušeno i tzv. legitimní očekávání nájemců, které také vyplývalo z toho § 14.

Pan ministr navrhoval, aby to posoudil nějaký nezávislý orgán. Ale to navrhuje i vyšetřovací komise. A ten nezávislý orgán, který má finální slovo, je tady soud. Pokud chcete posuzovat trestní oznámení, tak nezávislým orgánem jsou orgány činné v trestním řízení. Takže pokud my jsme došli k nějakým závěrům, tak jsme využili té možnosti, aby to tedy posoudil nezávislý orgán, upozornili jsme na možná pochybení, která se stala v minulosti, nabídli jsme řešení, že nezávisle to může posoudit soud. Pokud se toho bude chtít nějaký, ať už Karlova univerzita, Právnická fakulta, udělat si nějaké své akademické cvičení, protože samozřejmě to finální rozhodnutí vždycky bude mít pouze soud, tak klidně může. Většinu dokumentů si můžou pro své potřeby vyžádat například na Ministerstvu financí a další posouzení si klidně můžou provést.

Ale jak říkám, finální slovo by stejně vždycky měl soud a to samé se bude týkat ještě i po tom šetření orgánů činných v trestním řízení. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pokud se v tuto chvíli nikdo další nehlásí do všeobecné rozpravy – pan poslanec Bojko. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já bych chtěl do této kauzy vnést trošku jiný úhle pohledu jak člověka, který byl přímo postižen touto kauzou OKD. A prostřednictvím pana předsedajícího k panu Kalouskovi. Mně opravdu je úplně jedno, jestli si tady budeme házet slovíčky, jestli to byly domy, nebo byty. Mě zajímá, že prostřednictvím pana Bakaly a lidí, kteří mu vlastně pomohli k tomu, aby se dostal k OKD, a byty, které veřejně slíbil, že nabídně k odprodeji, nikdy to neudělal.

A teď si představte, že jste v situaci člověka, který žije, já jsem se pohyboval v hornictví celý život, můj otec také, moji zemřelí bratři také, a představte si, že žijete 20 let v bytě, a v roce 1998 si mě zavolala bytová referentka a říká: Pane Bojko, nejpozději do tří let, do roku 2001, budou všechny byty, které patří OKD v té době, odprodány lidem přednostně, kteří v těch bytech bydlí. Takže si představte, žijete v paneláku. Panelák – prostě bytové jádro hnusné. Jste moderní mladá rodina, tak co uděláte? Máte příslib, že ten byt vám bude prodán, tak si pozvu firmu, protože OKD vám to neudělá, tak za své peníze vybouráte jádro, vyzdíte, uděláte si krásnou koupelnu. A mine rok, minou dva, minou tři, mine deset, mine patnáct a nic se neděje! Byt vám nikdo neprodal, nájem vám stouply trojnásobně. Když já jsem z toho bytu odcházel, tak vlastně ty nájem už byly na dvoučlennou rodinu přes 10 tisíc korun. Nemluvte o tom, že město své byty všechny prodalo. Víceméně skoro všechny, nechalo si sociální byty. A lidé, kteří tyhle domy koupili, tak vlastně si je nádherně zvelebili – zateplili, udělali si nové pancéřové dveře, sklepní dveře, prostě udělali si to perfektně. A zkuste se podívat, měli jste si udělat tu cestu na severní Moravu do Karviné, do Orlové, do Havířova, do těch bytů RPG, jaký to je hnus. To je nejodpornější bydlení v tomto státě. Zvenku nikdo nedal ani korunu do zateplení. Nastěhovali tam nepřizpůsobivé osoby. Já jsem bydlel v krásném prostředí skoro u parku u házenkářské haly v Karviné. Nádherné, procházky s pejskem. A lidé začali umírat, ti starousedlíci, a začali nám tam stěhovat naše nepřizpůsobivé spoluobčany, kteří tu migrovali z celé republiky nebo vybydleli byty v Karviné IV, takže nám je tam nastěhovali. A vy pracujete jako báňský záchranář, chcete se vyspat a do tří hodin do rána vám někdo vyhrává na housle nad vámi, tak prostě co vám zbude jiného? Půjдете si koupit byt někde v klidné lokalitě. Takhle to udělala spousta lidí bohužel. Byli jsme potrestáni několikrát. Investovali jsme peníze do zvelebení svých bytů, do oprav, a následně jsme byli donuceni se vystěhovat někam jinam. Nemluvte o tom, že pak to bylo RPG po OKD. Oni nikdy do toho bytu neinvestovali ani kačku. Dokud jste se neodstěhoval z toho bytu, tak tam neinvestovali nic. Odstěhoval jste se, udělali novou elektriku, nové sociální zařízení, nové podlahy atd. Do té doby tam neinvestovali ani korunu.

Takže desítkám tisíc rodin byla zničena kvalita života. Možná víc jak 100 tisíc lidí, protože byli donuceni se vystěhovat, anebo, a v současné době se to děje také, v Karviné zbourali 14 domů a ty nepřízpůsobivé, kteří ty baráky vybydleli, tak nastěhovali mezi normální lidi, protože RPG, následně Residomo mělo těch bytů nachystáno hodně, takže teď moje vnučka si koupila byt a vedle do baráku jim nastěhovali asi sedm romských rodin, takže uvažují o tom, že se odstěhují.

Prostě takhle... byli jsme potrestáni několikrát. A proto říkám, že bych byl osobně pro, aby byl gauner Bakala i s těmi, kteří mu tu privatizaci umožnili, potrestán. Ale už když se o té komisi hovořilo, tak jsem věděl, že nikdo v životě nedostane amerického občana žijícího ve Švýcarsku před nějakou komisí, nebo dokonce k soudu. Takže se nám bude vysmívat s doutníkem v puse. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane poslanče, promiňte, já vím, že vám to připadá jako hraní se slovíčky, ale není tomu tak. Je to prostě jenom hledání, jaký se pro to dá nebo nedá použít právní titul. A ty formulace jsou pro použití toho titulu důležité, protože otázka je, co bylo tou nemovitostí, která se převáděla. Nehájím postup pana Bakaly. Já naprosto chápu vaše pocity. Pokládám za hanebné slíbit desetitisícům lidí, že něco udělám s majetkem, který pokládají za svůj domov, a pak ten slib nesplnit. To nehájím, to pokládám za hanebné. Ale v roce 2007 jsem se stal ministrem financí a snažil jsem se udělat všechno pro to, aby se to vrátilo do trochu normálních kolejí. Přes všechny analýzy, přes všechny soudní spory, které dělal úřad za mého vedení, a potom po mně za pana ministra Janoty, dobře vím, že v roce 2007 už bylo pozdě. O to víc pozdě je teď. A pokládám za nefér, vyvolávat v lidech, kteří mají vaše oprávněné pocity, vyvolávat v nich nějakou naději, že ještě pozdě není. To si myslím, že ta zpráva dělat nemá.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Chtěl jsem reagovat na předřečníka. Prostřednictvím pana předsedajícího jsem se chtěl zeptat pana Kalouska, proč tedy v roce 2010 vzal od pana Bakaly sedm a půl milionu na základě darovací smlouvy, kterou podepsal. Protože to já považuji za hanebné ne to, že tady řešíme nějaké lidi, kteří jsou vedeni ve zprávě. To, že jste po tom, co se stalo, vzali na kampaň TOP 09 od Bakaly sedm a půl milionu na základě smlouvy, kterou jste vy podepsal, a teď se tady zahalujete do pláštiku toho, že jste nějaký morální vzor. To už se radši obalte prostřednictvím pana předsedajícího tibetskou vlajkou. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A pokud se v tuto chvíli nikdo další nehlásí... Pan předseda Kalousek do rozpravy. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Bylo by nestatečné neodpovědět. V letech 2007 a 2009 se bohužel nepodařilo prokázat, že byl porušen jakýkoliv právní titul. Jestliže Zdeněk Bakala se v roce 2010 rozhodl věnovat třem politickým stranám odstupňovaně podle preferencí sponzorský dar, udělal to naprosto transparentně, tak jsme ten dar přijali. Pokládám to za mnohem mravnější než si brát ty prachy pokoutně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A poslanec Bělobrádek se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, myslím, že pranýřovat politické strany za to, že dostávají peníze od sponzorů transparentně, je ta nejlepší ukázka toho, jak to nakonec dopadne, že žádní sponzoři nebudou chtít transparentně těm stranám peníze dávat a budou se snažit do politiky zasahovat netransparentně. Podle mě to je naprosto kontraproduktivní. My jsme od pana Bakaly žádné peníze nedostali, v roce 2010 jsme ze Sněmovny vypadli, ale považuji právě takovéto útoky na transparentní financování politických stran soukromými subjekty za tu nejlepší propagaci toho, aby se všichni bez ohledu na to, jestli ti sponzoři jsou kontroverzní, nebo jestli jsou skvělí, snažili ty peníze tam nedávat a ovlivnili politické strany jinak. A to opravdu, myslím si, není moc rozumné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Vím, že reagujeme na rozpravu. Přece jenom bych to chtěl volat k věci, to znamená k té zprávě, kterou projednáváme. Já nevyčítám, jenom se snažím. Poslanec Hájek s faktickou poznámkou, poté poslanec Michálek.

Poslanec Josef Hájek: Pane místopředsedo Píkale prostřednictvím pana předsedajícího, teď se obracím na vás, nevím, jak se to správně říká. Omlouvám se za moje emoční chování. Ale kdybyste odfáral 36 roků, byl 30 roků záchranářem, zažil jste desítky nehod, desítky mrtvých, tak by se ve vás emoce probudily také. Prostě já to nikdy nerozdýchám, co se v OKD stalo.

Co se týká těch sponzorských darů, tak výhoda Poslanecké sněmovny je, že jsou stenozáznamy. Když jsem se v minulém volebním období zabýval problematikou OKD, tak jsem si zapamatoval vaši reakci prostřednictvím pana předsedajícího, když se vás tázal pan Zaorálek, teď nevím, jestli prostřednictvím, jestli si někdy vezmete sponzorský dar. Já zde, Miroslav Kalousek, místopřisežně prohlašuji, že si nikdy, nikdy ani já, ani TOP 09 od pana Bakaly nevezme ani korunu. Uplynulo šest měsíců, jak říká pan prezident, někdy ty názory je třeba změnit, a TOP 09 si vzala sedm a půl

milionu. Takže taková je někdy pravda. Takže to je výhoda, opravdu říkám, těch stenozáznamů.

Můžete reagovat, pane Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poslanec Kalousek již je přihlášen. Nyní tedy pan předseda Michálek, poté pan předseda Kalousek s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já vím, že je pozdě, že už jsme unaveni. Ale moje kritika nemířila na transparentní financování politických stran. Myslím, že to všichni pochopili. Moje kritika mířila k tomu, od koho jste si ty peníze vzali. A to by každá politická strana měla zvažovat, od koho si ty peníze bere a odkud ty peníze pocházejí. Samozřejmě se to může stát, že vyjde najevo, že ten člověk je potom nějak problematický, potom je namístě ty peníze vrátit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní tedy pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Reakce je jednoduchá, pane poslanče Hájku. Zabýváme se vyšetřovací zprávou, kde není, kupodivu, možná vás to nenapadlo, jedno jediné slovo o financování politických stran. Zato jsou tam pranýřování bezúhonní občané, a dokonce i zesnulí. A to jste tady nevysvětlil. A sponzorskými dary to neukecáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Stejně tak nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Takže pokud se již nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě? Ještě bude následovat rozprava podrobná. Takže pokud není zájem o závěrečná slova, což není, tak otevírám rozpravu podrobnou, do které v tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného. Nicméně paní zpravodajka se hlásí, tak bych dal dámě přednost. Také má přednostní právo, potom pánové. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovoľte mi, abych v této podrobné zprávě přečetla návrh usnesení k závěrečné zprávě vyšetřovací komise Sněmovny k OKD: "Poslanecká sněmovna: I. bere na vědomí závěrečnou zprávu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD; II. žádá vládu, aby postupovala v intencích opatření vyšetřovací komise uvedených v závěrečné zprávě." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poslanec Luzar se hlásil dříve, aspoň jsem si ho dříve všiml. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvenkou. Poslanec Feri se nám omlouvá do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s návrhem krátkého usnesení k dnešnímu projednávanému bodu: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby ve vší vážnosti vůči Poslanecké sněmovně respektovala usnesení číslo 653 ze dne 6. 6. 2019."

Pro informaci si dovolím citovat toto usnesení, má dva krátké body.

V prvním bodě konstatuje, že v letech 1992 až 2005 došlo při privatizaci majetku státu k velké řadě excesů, chyb i zločinů, které způsobily České republice i jejím občanům škody na majetku v řádech stovek miliard korun a které vlády České republiky dosud nedořešily a jejich následky neodstranily.

A bod 2. Žádá vládu, aby zpracovala a navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné takovéto zločiny způsobené při privatizaci stále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení včetně posouzení, zda nedošlo v určité období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet."

Tot' citace usnesení, které je schváleno touto Sněmovnou. A prosil bych vládu, aby dle svých možností toto usnesení plnila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A pan poslanec Hájek se přihlásil též do podrobné rozpravy. A poprosil bych případně o předání návrhu usnesení i zpravodajce. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, já mám tedy, jak jsem avizoval, mám ještě doprovodné usnesení k závěrečné zprávě vyšetřovací komise OKD, které zní: "Poslanecká sněmovna považuje jednání Zdeňka Bakaly, který se odmítl dostavit k podání svědecké výpovědi, za nepřijatelné pohrdání ústavním orgánem České republiky, navíc zesílené skutečností, že v České republice zbohatl a jeho majetek a investice jsou českými orgány chráněny. Sněmovna konstatuje, že tím, že ostentativně odmítl splnit svou zákonnou svědeckou povinnost, porušil Zdeněk Bakala zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a jeho přílohu." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Také vás poprosím, abyste návrh případně předal zpravodajce. A pokud se již nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak v tuto chvíli podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné zprávě. Ze strany navrhovatele ani zpravodajky není tomu tak. V tom případě bychom nyní měli hlasovat o usneseních. Já bych požádal zpravodajku, aby nás procedurou provedla, případně i hlasováním. Prosím. (V sále je hluk.) A prosím o klid v sále, budeme hlasovat.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Takže jako první navrhuji hlasovat o usnesení, které předložila vyšetřovací komise. Jako druhé budeme hlasovat návrh na usnesení pana poslance Luzara. A jako třetí návrh na usnesení pana poslance Hájka.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. To je návrh procedury. Je jednoduchá, přesto bych jí nechal schválit. Takže pokud... kolegy už jsem svolal. Je zde žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlásím, přihlaste se, prosím znovu svými kartami. A až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o proceduře. Paní poslankyně...

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych prosila, abychom o usnesení hlasovali po bodech. I o tom usnesení, co přečetla paní poslankyně Golasowská.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čili i u návrhu komise po bodech. Já prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Pavla Golasowská: Takže já to ještě upřesním. Tím pádem budeme hlasovat čtyřikrát. To znamená, návrh na usnesení vyšetřovací komise rozdělíme do dvou částí. Poprvé budeme hlasovat bod č. 1: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí závěrečnou zprávu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD." A pak bude další samostatné hlasování, bod č. 2. "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby postupovala v intencích opatření vyšetřovací komise uvedených v závěrečné zprávě."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Takže já myslím, že ta procedura je teď jasná. Budeme hlasovat postupně všechny čtyři návrhy.

Já zahajuji hlasování o proceduře. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 174 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 97, proti nikdo. Proceduru jsme schválili. Takže já prosím jednotlivé návrhy usnesení.

Poslankyně Pavla Golasowská: Takže jako první hlasujeme avizovaný bod č. 1 – návrh na usnesení vyšetřovací komise, který zní: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí závěrečnou zprávu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 175 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 81, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Pavla Golasowská: Nyní hlasujeme bod č. 2 návrhu usnesení vyšetřovací komise, který zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby postupovala v intencích opatření vyšetřovací komise uvedených v závěrečné zprávě."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 176 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 51, proti 4. I tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Pavla Golasowská: Nyní budeme hlasovat návrh na usnesení pana poslance Leo Luzara, který zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby se vši vážností vůči Poslanecké sněmovně respektovala usnesení č. 653 ze dne 6. 6. 2019."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 177 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 24, proti 23. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Pavla Golasowská: A hlasujeme poslední návrh na usnesení kolegy Hájka, který zní: "Poslanecká sněmovna považuje jednání Zdeňka Bakaly, který se odmítl dostavit k podání svědecké výpovědi, za nepřijatelné pohrdání ústavním orgánem České republiky, navíc zesílené skutečností, že v České republice zbohatl a jeho majetek a investice jsou českými orgány chráněny. Sněmovna konstatuje, že tím, že ostentativně odmítl splnit svou zákonnou svědeckou povinnost, porušil Zdeněk Bakala zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a jeho přílohu."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak. Prosím klid. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 178 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 80, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To je, pokud vím, vše.

Poslankyně Pavla Golasowská: A já konstatuji, že byly odhlasovány všechny návrhy na usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. To by měly být všechny věci v rámci tohoto bodu, takže tím jej končím. Děkuji všem, kteří s námi vydrželi, a přeji dobrou noc. Uvidíme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo ve 20.08 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
31. ledna 2020
Přítomno: 160 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Právě jsem vás odhlásil a poprosím vás, abyste přihlásili, a případně mi jako pan poslanec Bartoš, který hlasuje s kartou 15, nahlásili náhradní kartu.

Sděluji, že omluveni z dnešního jednání jsou: Hana Aulická Jírovcová – osobní důvody, Jiří Běhounek – zdravotní důvody, Marek Benda – rodinné důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Stanislav Blaha – pracovní důvody, Jan Čížinský – osobní důvody, František Elfmarek od 12 hodin – osobní důvody, Jan Farský od 12.00 do 14.00 – rodinné důvody, Radim Fiala – zdravotní důvody, Eva Fialová – zdravotní důvody, Alena Gajdůšková – zahraniční cesta, Petr Gazdík – zdravotní důvody, Jaroslav Holík – pracovní důvody, Monika Jarošová – zdravotní důvody, Miroslav Kalousek od 10 do 14 hodin – pracovní důvody, Jiří Kobza – rodinné důvody, Jaroslav Kytýr – zahraniční cesta, Jana Levová – rodinné důvody, Jiří Mihola – osobní důvody, Patrik Nacher – zdravotní důvody, Ivana Nevludová – zdravotní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Roman Onderka – osobní důvody, Petr Pávek – rodinné důvody, Milan Pour – zdravotní důvody, Jan Řehounek – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – rodinné důvody, Karla Šlechtová od 12 do 14 hodin – zdravotní důvody, Petr Třešňák – pracovní důvody, Vlastimil Válek – rodinné důvody, Jiří Valenta – zahraniční cesta, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Petr Vrána – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Marie Benešová – zahraniční cesta, Jan Hamáček – osobní důvody, Karel Havlíček – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Alena Schillerová – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

Dále se omlouvá pan poslanec Marek Výborný od 9 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Vzhledem k tomu, že dnes nemáme žádné body z bloku třetích čtení, u kterých by byly splněny zákonné lhůty, budeme se věnovat dalším bodům z bloku zákony první čtení.

Ptám se, zda je zde někdo, kdo by chtěl navrhnout změnu schváleného pořadu schůze. Nikoho nevidím, budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu.

Jako první otevírám bod 58, který byl přerušen 29. 1. Jedná se o

58.

Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Projednávání jsme zahájili 29. ledna, obecná rozprava byla přerušena. A já poprosím, aby – a už se tak stalo – u stolku ministrů zaujal své místo ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj pro první čtení pan poslanec... (Poslankyně Pekarová Adamová se hlásí.) K pořadu? Paní poslankyně, k pořadu? Prosím, s přednostním právem můžete. Otevřu rozpravu? Dobře. Budeme pokračovat v rozpravě. A s přednostním právem paní poslankyně... Moment. (Dohady mimo mikrofon.) Ano, v obecné rozpravě... Než zahájím rozpravu, přednostní právo paní Pekarová Adamová. Prosím, s přednostním právem, než budeme pokračovat v rozpravě.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedo, vy jste dneska nějaký roztržitý. Nejenom že jsme začali pozdě – (Já se omlouvám, na mě tady mluvil pan předseda volební komise.) Ale já si myslím, že by měla přece jenom mít přednost paní Černochová. Paní poslankyně totiž přerušovala svůj příspěvek. A já jí ráda tedy v tomto přenechám prostor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já samozřejmě musím ctít § 67 o přednostních právech, ale jestliže jste se domluvily, jsem rád. (V sále je hluk.) Ale ne v tomto bodu, paní poslankyně. Nemluvila jste s přednostním právem... Nebudeme se hádat. Máte slovo. Klid, pokračujeme.

Poslankyně Jana Černochová: Pane předsedo, mluvila jsem s přednostním právem, mám přednostní právo a rozprava byla přerušena před ukončením jednacího dne, takže mám právo mluvit teď já. (Pobavení a smích v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím, pokračujte, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Pan ministr je přítomen. Není přítomen zpravodaj?

Předseda PSP Radek Vondráček: Jsme v prvním čtení, jestli si dobře vzpomínám, tak jsme tenkrát měnili zpravodaje. Je to tak? (Neformální porada.) Máme ale stále první čtení. Jestli tady pan poslanec je, tak prosím, aby zaujal své místo. A pro druhé čtení můžeme změnit zpravodaje. Jinak bychom museli znovu hlasovat. Musela by o tom rozhodnout Sněmovna. Máme první čtení. Já navrhuji, že je jednodušší, když bude pokračovat stejný zpravodaj v prvním čtení. (V sále je velmi hlučno.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem chtěla poprosit, až se trošku ztišíme, jestli bychom, pane předsedo Poslanecké sněmovny, mohli uctít minutou ticha památku pana Luboše Dobrovského, který včera zemřel a který byl významným politikem Československa, České republiky. Byl ministrem obrany Československa.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jestli nikdo nenamítá proti tomu postupu nic, tak prosím o minutu ticha. (Přítomní postávají a drží minutu ticha.) Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, dámy a pánové. Nyní mi dovoluňte pokračovat v tom mém středečním vystoupení.

Hovořila jsem tady o poplatcích. Hovořila jsem o tom, že odborníci se shodují, že navýšení poplatků je nutné, ale jak Ministerstvo životního prostředí přišlo k vyšší poplatku 1 850 korun, když na Slovensku jim stačilo 1 200 korun, a i oborové svazy obecních a městských komunálních firem, tzv. Spolek veřejně prospěšných služeb a Sdružení komunálních služeb, říkají, že 1 200 korun je částka, při které jednoznačně budou odpady odkloněny ze skládek, a že částky vyšší si obce nemohou dovolit a jsou zbytečné.

V listopadu 2018 zástupci energetických firem v člancích Mladé fronty Dnes sdělili, že k tomu, aby začaly stavět nové kapacity spaloven, potřebují poplatek minimálně 1 500 korun. Své napovídají již názvy jejich článků. Citují: Nový poplatek změni nakládání s odpady. Zelenou naplno dostane spalování. Nebo: Trend spalování lidem zvedne poplatky za odpad, říká šéf svozové firmy.

Víte, pro obce a města ale toto přece není nejvýhodnější cena, navíc v situaci, kdy Evropská unie opakovaně sdělila, že spalovny na směsný odpad již nebude podporovat, a prosazuje cestu třídění a recyklace, ke které také stanovila závazné cíle, to znamená recyklovat minimálně 65 % komunálních odpadů v roce 2035. Ano, Evropská unie doporučuje navýšení poplatků takové, aby byl splněn cíl odklonu odpadů ze skládek. Odborníci tedy říkají, že v podmínkách České republiky to s jistotou zajistí poplatek 1 200 korun. Proč tedy Ministerstvo životního prostředí nestanovilo poplatek podle zájmu obcí a měst, ale spíše podle zájmů a sdělených požadavků investorů do spaloven? Evropská unie přece zároveň varuje před přesunem odpadů ze skládek do kapacit nových spaloven na směsné odpady. Pan ministr Brábec to ví. Ani jemu Evropská komise nepovolila dotace do nových spaloven v České republice, a že kvůli tomu byl osobně jednat v Bruselu, a to hned několikrát. Evropská unie přece zavazuje státy, aby co nejvíce třídily, redukovaly množství směsných odpadů a vyříděné suroviny recyklovaly.

Nastavení zákona tak moc nedává smysl ve vztahu k aktuálním evropským cílům. Čím chcete vlastně podpořit finální recyklaci, pane ministře? Jaké máte nástroje na to, aby odpady neskončily ve spalovnách namísto v recyklaci? To ze zákona opravdu není jisté.

Dámy a pánové, nejsem odborník na odpady, nikdy jím nebudu, nemám tuto ambici. Jsem dlouholetá komunální politička, takže ve chvíli, kdy se tato legislativa

objevila v systému, že ji budeme projednávat, konzultovala jsem to s lidmi, kteří řeší komunální odpad, a skutečně, tento zákon, nebo tento balíček zákonů má obrovsky negativní dopad na komunál. Budou se zásadním způsobem zdražovat ceny.

Chtěla bych tedy poprosit všechny přítomné komunální politiky v Poslanecké sněmovně, aby se tomu zavěnovali stejným způsobem, jako jsem se tomu zavěnovala já, aby si to ve svých regionech s lidmi, kteří jsou na toto téma odborníci, prodiskutovali, abychom skutečně neudělali něco, co bude nezvratnou chybou. Novou legislativu potřebujeme, budeme ji i jako občanští demokraté podporovat. K tomu bude mít stanovisko za náš klub pan místopředseda našeho klubu Zahradník. Já tady jenom upozorňuji na věci, které se skutečně dotknou nás na těch radnicích, na těch krajích, na těch obcích.

Velmi si vážím aktivit, které v této věci udělala paní poslankyně Krutáková, a chtěla bych – určitě vás pozve i ona, ale já to řeknu teď v úvodu, abychom na to náhodou nezapomněli – pro všechny zájemce uspořádala paní poslankyně Krutáková seminář Nezbytné nástroje na podporu třídění a finální recyklace, který se koná 4. února 2020 v Poslanecké sněmovně v místnosti A106. Je od 9 hodin a přijďte si poslechnout všechny argumenty.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktická poznámka – Ondřej Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na kolegyni Černochovou. Je zjevné, že bez této legislativy se neobejdeme. Jsem rád, že došlo k nějakému posunu časovému dále s tím, kdy nebudeme schopni nebo moci za velmi omezených podmínek ukládat odpad do země, nicméně si musíme také říci, co s ním. Něco můžeme samozřejmě vytřídit, určitě budeme podporovat třídění, ale všichni víme, že bez zařízení pro energetické využití odpadu – tu zkratku ZEVO známe asi všichni – to prostě u nás nepůjde, a těch zařízení je u nás velmi málo.

To znamená, že tedy z mé strany apel buď na pana ministra, nebo na vládu obecně, abychom v tom období, které nás čeká, to znamená, těch deseti let, podpořili, a stát musí jednoznačně podpořit vznik těchto zařízení. Bez nich se neobejdeme. Ta zařízení, já vím, že lidé v tom vidí spalovny a jsou z toho zděšení, nicméně stačí navštívit například Švýcarsko, kde takové malé spalovny, malá ZEVO, jsou v podstatě v každém městě, jsou tam běžná a jsou v zástavbě a ničemu to neškodí, a právě podpora jak finanční, tak řekněme osvětová ke vzniku ZEVO bude velmi nutná, a pokud s tím vláda obcím a krajům pomůže, tak ty dopady nemusí být tak drastické, jak paní kolegyně popisuje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Květa Matušovská od 9 hodin do konce jednacího dne z osobních

důvodů, omlouvá se pan poslanec Hnilička mezi 9.45 a 11.00 z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Pavel Bělobrádek dnes od 12 hodin do konce schůze z pracovních důvodů.

S přednostním právem paní předsedkyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jenom velmi stručně chci okomentovat za TOP 09 tuto potřebnou novelu. Určitě vítám, že je novela zákona o odpadech ministerstvem připravena a předložena, a vnímám její důležitost. Tento zákon by měl totiž smysluplně řešit jednu z nejproblematictějších a nejrizikovějších částí našeho způsobu života. Naše spotřeba roste, je obrovská a odpovídá tomu samozřejmě i produkce odpadu, kterého taktéž přibývá každým rokem. My všichni dnes víme, že odpad je zároveň i surovinou, není to tedy jenom negativní, ale je to samozřejmě možné využít i z pohledu pozitivního. My můžeme tuto surovinu buďto zahrabat pod zem, spálit, nebo nejlépe vytrít a znovu zužitkovat a opravdu využít.

Pro mě je obrovským zklamáním, že pan ministr se v této novele vlastně rozhodl pokračovat o šest let déle v zahrabávání pod zem, že skládkování, od kterého všechny rozumné země odstupují, které se je snaží velmi rychle eliminovat, tady dostává zelenou. Rozhodl se tedy, že je to správné, a oproti stávající úpravě, která je v tomto mnohem ambicióznější než to, co nám je navrhováno, tedy budeme odpad zahrabávat pod zem dalších šest let. Přijde mi to jako neuvěřitelný paradox, že něco takového navrhuje státní orgán, který má ochranu přírody zejména ctít.

Proto avizují, že se s touto částí novely, s prodloužením skládkování, rozhodně nechceme smířit a navrhneme, aby byl zachován současný termín zákazu skládkování, ten současný milník, a nikoliv aby se prodlužovala o dlouhých šest let možnost skládkovat. Tento pozměňovací návrh už tady rovnou avizují, protože to je pro nás naprosto zásadní v této jinak velmi rozsáhlé novele zákona o odpadech.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Elfmarek.

Poslanec František Elfmarek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych na začátek jenom trošku shrnul, co je to ten oběhový balíček, protože jsme začínali ve středu v pozdních odpoledních hodinách. Takže máme tady před sebou čtyři zákony. Ty zákony se týkají zákona o odpadech, zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností, zákona o obalech a takzvaný změnový zákon.

Kdybyste se podívali na webovky Ministerstva životního prostředí, je tam taková citace, kterou já bych si teď dovolil přečíst a citovat. "Nová legislativa by měla přinést do Česka celoevropský trend zvyšování recyklace komunálního odpadu, a

Česko by tak konečně mělo vykročit na cestu k oběhovému hospodářství." A já se ptám, jestli to tak bude. Jestli vážně zrecyklujeme Česko.

Pokud se podíváme na projednávaný zákon o odpadech, vláda schválila a do Sněmovny nám k diskusi do Poslanecké sněmovny poslala dlouho připravovaný návrh zákona o odpadech. Nová legislativa by podle celoevropské shody měla zajistit, aby evropské země používaly odpady především jako druhotné suroviny. Vláda však navrhuje zahrabávat na skládky snadno kompostovatelné odpady ještě dalších deset let, až do roku 2030. V celé Evropské unii je přitom již dvacet let zakázáno ukládat na skládky odpady bez předchozí úpravy, a Česku tak hrozí každý rok sankce ve výši přes 60 milionů korun. A já se ptám a pokládám otázku, jestli si myslíme, že je to tak správně.

Návrh zákona o odpadech přináší zvýšení skládkovacích poplatků a zahrnuje motivační slevu pro obce, které budou zvyšovat třídění. Za to jsem velmi rád, že zákon tuhle formuli obsahuje, a určitě je pro obce motivační. Ovšem v rozporu s evropskými předpisy navrhuje pokračovat ve skládkování recyklovatelných a kompostovatelných odpadů až do roku 2030.

Každoročně skončí na skládkách až 2,5 milionu tun odpadů, z toho až milion tun je snadno kompostovatelných. Jedná se většinou o biologicky rozložitelný komunální odpad. Podle vládního návrhu tak má na skládkách skončit zbytečně navíc asi 10 milionu tun odpadu, ze kterých nekontrolovaně unikne do ovzduší asi 10 milionu tun CO ekvivalentu, tedy více než veškerá letecká doprava celé České republiky za dané období. Proto je potřeba si říct další otázku, jestli je to to, co vážně chceme. Přitom k dispozici jsou jak investoři, tak i technologie, které by dokázaly zajistit ukončení skládkování milionů tun biologicky rozložitelných odpadů již k roku 2024. Ministrem Brabcem navržené nevhodné podmínky však investory odrazují.

Vláda sice navrhla prodloužení lhůty pro skládkování, ale alespoň navrhuje zvýšení skládkovacích poplatku a doplňuje jej třídící slevou. Obce, které vytřídí velkou část svých odpadů, mohou díky třídící slevě ušetřit na skládkovacím poplatku. Je dobré, že se podařilo do návrhu legislativy prosadit také povinnost firem zajistit v sídle a v provozovnách třídění bioodpadu.

Osobně si myslím, že bioodpady jako složka mají v třídění ještě velmi velké mezery. Na druhou stranu návrh zákona zatím neobsahuje poplatek za spalování směsných komunálních odpadů, jehož zavedení nám doporučuje Evropská komise i OECD. Zákon také neobsahuje žádná opatření na podporu skutečné recyklace, např. zlepšení odbytu výrobků z recyklátů nebo zdražení primárních surovin, aby se materiál ve finále opravdu využil, a nejen vytřídil. Je potřeba říct, že třídění se rozhodně nerovná recyklace.

Pokud bych měl k tomuto zákonu shrnout plusy a minusy, tak jak je vnímám, tak mezi plusy patří vyšší skládkovací poplatek s třídící slevou, mezi plus patří povinnost třídít bioodpady i u firem, ale zase musím říct minusové věci, a to je odsun konce skládkování kompostovaných odpadů o šest let až na rok 2030, zákaz skládkování pro odpady podle parametru výhřevnosti, který po nás nepožaduje ani evropská legislativa a který zákonitě vede k nadkapacitám spalovacích zařízení. Jako minus

beru absenci poplatku za spalování, jež nám doporučují zavést OECD i Evropská komise, absenci podpory skutečné recyklace. Cíle směrnice jsou na recyklaci, ne na třídění, jen třídění nám nepomůže. Když vytřídíme suroviny, tím je vlastně nezrecyklujeme.

Na závěr bych chtěl navrhnout prodloužení projednání tohoto zákona ve výborech o 20 dnů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Jan Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych samozřejmě nejprve řekl rámcový postoj ODS k tomuto zákonu.

ODS vítá, že ministerstvo konečně předložilo po dlouhém váhání a problémech, odkladech, do Sněmovny zákony, které mají nějak řešit situaci v odpadovém hospodářství u nás, které by toto hospodářství učinily odpovídajícím podmínkám 21. století. Koho z vás, dámy a pánové, by zajímalo, jaká je stávající situace v odpadovém hospodářství v České republice, tak mohu odkázat na zprávu o životním prostředí, kterou vydává vláda každý rok. Letos tedy je to zpráva obsáhlá a týká se roku 2018, kde je poměrně významná kapitola věnovaná odpadovému hospodářství.

Úvodní přehled norem, podle kterých se řídí u nás hospodaření s odpady, ukazuje, že máme celkem 16 norem, které, ať už jsou evropské, nebo ať už jsou naše státní, nějakým způsobem ovlivňují nakládání s odpady. Jejich výčet zaujímá pomalu spolu tedy se základními aspekty, na které tyto legislativní normy působí, skoro dvaapůl, skoro tři stránky v tom textu.

Samozřejmě že základním údajem je přehled složení produkce odpadů – 62,7 % jsou stavební a demoliční odpady, 14,9 % odpady komunální, odpady ze zařízení na zpracování odpadu 7,6 %, z tepelných procesů jsou to 4,2 %, odpadní obaly 3,3 %, ostatní 6,7 %. Celková produkce se u nás zvyšuje, od roku 2009 došlo k navýšení o 17,1 %. Důležitým ukazatelem, který uvádí tato zpráva, je také celková produkce odpadu na jednoho obyvatele, která v roce 2018 činila 3 555,7 kg na obyvatele a ve srovnání s obdobím roku 2009 došlo ke zvýšení tohoto ukazatele o 480 kg na obyvatele a meziroční nárůst mezi lety 2017 a 2018 je o 296.

Co se pak týká toho nakládání s odpady, tady je třeba skutečně říct, a kolega Elfmarek to tady už připomněl, že je zde problém mezi vlastně čtyřmi způsoby, jak naložit se vzniklým odpadem: uložení na skládku, což je samozřejmě věc diskuse, a je to ten, řekněme, nejjednodušší způsob, jak se odpadu zbavit; je to jeho energetické využití, tedy také poměrně ne úplně principiálně složitá věc, přetransformovat na určitý spalitelný produkt a pak jej tedy využít na tepelnou energii v nějakém zařízení na energetické využití odpadu; je to jeho recyklace, jeho přeměna na nějaký jiný výrobek, na nějakou jinou surovinu; a konečně je to ten čtvrtý způsob, prostě bránit se vzniku odpadu, prostě vůbec odpad nevytvářet. Každý z těch způsobů má nějaké

svoje zastánce, nějaké odpůrce, některé ty cesty mají jednodušší řešení. Zdá se, že cestou ke snižování ukládání odpadů na skládky je zvyšování poplatku. Zdá se, že cestou k navýšení recyklace je zvýšení úrovně třídění, ale zároveň také podpora výrobků, které vzniknou tou recyklací.

Možná by bylo zajímavé, kdybychom se podívali na to, co říká o odpadovém hospodářství dokument, který poměrně teď v nedávných dnech hýbá Evropou a tady byl myslím zmiňován včera při interpelacích. Je to ta Zelená dohoda pro Evropu. Ta Zelená dohoda pro Evropu, tady jsem si z ní vytáhl vlastně dvě stránky, se odpadům věnuje ve svém § 2.1.3. A ten název je příznačný: Aktivizace průmyslu pro čisté oběhové hospodářství. Čili už jen první signál, který nám dává Evropská komise ve svých snech do budoucna, je, že chce přejít na úplné oběhové hospodářství, tedy cirkulární ekonomiku, která neprodukuje žádné odpady. Přitom dlouholetá, tisíciletá, desetitisíciletá zkušenost prostě říká, že organismus, který neprodukuje odpady, zahyne. Tak jakým způsobem pak chce dosáhnout Evropská unie úplné cirkulární ekonomiky? Tady jsou k tomu některé návrhy.

K dosažení klimaticky neutrálního oběhového hospodářství Evropská unie vyžaduje plnou mobilizaci průmyslu. Čili staví základ na průmyslu. A to už je první taková zajímavá věc. Vyzývá k tomu neprodleně, tedy abychom byli v roce 2050 připraveni k té bezuhlíkové Evropě, tak je třeba začít už hned teď. Materiál udává, že pouze 12 % materiálů, které dneska průmysl využívá, pochází z recyklace. Zároveň také tady upozorňuje na to, že přechod k čistě oběhovému hospodářství je impulzem k vytváření pracovních míst. Samozřejmě nic proti tomu, to si myslím, že asi může být částí také pravdou.

Komise se chystá v březnu 2020 přijmout průmyslovou strategii Evropské unie, která by se měla zabývat dvojitým výzvou: zelenou transformací a digitální transformací. Nás tedy teď bude zajímat ta zelená transformace, která má vyústit v této oblasti v novém akčním plánu pro oběhové hospodářství. Z toho by člověka skoro mrazilo v zádech. Opět nějaký akční plán, opět nějaké dramatické cíle, které si Unie chce stanovovat. Chce zmodernizovat ekonomiku Evropské unie a využít příležitostí, které dává oběhové hospodářství doma i na globální úrovni. Energeticky náročná průmyslová odvětví, tedy ocelářství či výroba chemických produktů a cementu, se mají stát lídry v této dekarbonizaci a v té modernizaci, tak aby byla bezodpadová.

Akční plán bude obsahovat politiku udržitelných produktů. Tato politika bude upřednostňovat zmenšení objemu materiálů a jejich opětovné využití ještě předtím, než dojde k jejich recyklaci. Bude podporovat nové obchodní modely a stanoví minimální požadavky, aby se produktům škodlivým pro životní prostředí zabránilo v přístupu na trh Evropské unie. Akčním plánem pro oběhové hospodářství se bude řídit transformace ve všech odvětvích, avšak zejména se soustředí na ta z nich, která jsou nejnáročnější z hlediska zdrojů, tedy odvětví textilů, stavebnictví, elektroniky a plastů. Komise se zaměří na cíl proti záměrně přidávaným mikroplastům a neúmyslnému uvolňování plastů. Komise vypracuje požadavky, aby bylo zajištěno, že veškeré obaly – veškeré obaly – na trhu Evropské unie budou do roku 2030 opět použitelné, opětovně použitelné nebo ekonomicky recyklovatelné. Vypracuje regulační rámec pro biologicky rozložitelné plasty. Akční plán bude rovněž obsahovat

opatření, která mají povzbudit podniky k tomu, aby spotřebitelům nabízely a umožnily jim si zvolit opětovně použitelné, trvanlivé a opravitelné produkty. Bude provedena analýza potřeby práva na opravu a omezení plánovaného zastarávání produktů. Plánované zastarávání produktů. Tak se tomu říká. Nějaká součástka, která po uplynutí záruční doby způsobí, že se výrobek zničí a spotřebitel si bude muset zakoupit nový.

Jenom si zkusme představit, co v dnešní době bude znamenat takovýhle náhlý přechod k této vysněné cestě. Prostě dneska nevím, kdo z nás automobilistů umí vyměnit žárovku. Třeba před 40 lety na škodovce 105 jsem si to uměl udělat. Tehdy jsem třeba seřizoval předstih, vyměňoval jsem brzdové destičky a vozil jsem potom v tom autě svoje děti. Dneska si vůbec neumím představit, dneska ani ten automechanik neumí opravit součástku. On ji vyjme, jde do skladu, vezme novou a nahradí ji tou novou součástkou. Stejně tak mobil, který 90 % z vás v tuhle chvíli používá, čte si v nich internet. Měl jsem mobil, který když zkolaboval, tak jsem vyjmul baterii, on se nějak restartoval, dal jsem ji zpátky a mobil fungoval. Tady ani nevím, jak bych se k té baterii dostal v tom zataveném, uzavřeném mobilu.

Představa stoprocentní oběhové ekonomiky je představa podle mého názoru velmi nebezpečná a patří mezi ty představy, kterými nás Evropská unie zásobuje a které mohou přinést naší ekonomice, životu našich lidí obrovské problémy.

Ještě tedy zmíním něco dál. Politika pro udržitelné produkty má rovněž přispět k podstatnému snížení objemu odpadu. Jasně, když se něco bude pořád opravovat, jako to dělávali naši předkové, jako to ještě je do dneška u některých automobilech, tak samozřejmě se nestanou tím odpadem, tím autovrakem, který řeší jeden z těch dalších tří zákonů, který nás čeká. Tedy budeme si ta auta opravovat? Ty staré diesely budeme opravovat, jenomže Evropská unie zase nějakým jiným nařízením nám zakáže s těmi diesely jezdit po silnici. Čili budou to opravitelné produkty, budeme si je opravovat, ale nebudeme je smět používat. Tak. Levá ruka neví, co dělá ruka pravá. A to je v případě Evropské unie poměrně častý jev.

Není tady ani slovo o tom, v té Zelené dohodě pro Evropu, v té její části, kterou jsem si tady jako část o odpadech vybral, ani slovo o tom, jak budou muset lidé reagovat na tyto plány evropských plánovačů. Mluví se o tom, jak se má přizpůsobit průmysl. A na průmysl oni mají nevídané páky, samozřejmě, regulace, pokuty. Nakonec dneska pomalu začíná likvidace evropského automobilového průmyslu tím, jak vypadá tlak na výrobu elektroaut. Každá ta firma musí plnit emisní limity. Samozřejmě ta auta na naftu nebo na benzin nějaké emise mají, i když poměrně velmi nízké a rozumné, ale elektroauto, elektromobil je považovaný za vozidlo s nulovou emisí – a to, že se ta energie vyrábí někde vedle v elektrárně, to těm zákonotvůrcům je jedno. To jsou rozpory, na které je nezbytné, abychom upozornili a byli si jich vědomi.

Stejně tak se v té zelené dohodě, v té části, neříká nic o tom, že by se část odpadu mohla využít energeticky, což je logické. Ty odpady, které mají určitou výhrevnost, by prostě by mohly být přeměněny na tepelnou energii. Dneska samozřejmě se Evropská unie vydala cestou zavírání uhelných elektráren, zavírání tedy tím pádem

uhelných dolů, likvidace celého toho uhelného průmyslu, což je samozřejmě nesmírně zásadní a významné rozhodnutí. Německo přijalo teď nedávno to rozhodnutí, již k roku 2038 se chtějí obejít bez uhlí. Přitom ty zdroje, jak je vidět, jim stačit nebudou. Já mám k tomu připravenou velmi podrobnou analýzu, kterou bohužel nemám možnost tady pronést, protože pan premiér nechodí na písemně interpelace, a já právě jsem na základě písemné interpelace vytvořil tady ten materiál, který ukazují všechny tyhle ty omyly, kterými se Evropská unie hodlá vydat.

Takže pozor na to. Ty záměry Evropské unie sepsané do Zelené dohody pro Evropu, Green New Deal, jsou takové, že naše zákonné prostředí prostě na to nebude stačit. Nejsme schopni vytvořit stoprocentně oběhové hospodářství. To prostě podle mého názoru i ze samotného principu možné není.

Dámy a pánové, já jsem si vědom těch problémů, jsem si vědom těch různých tlaků, kterým jsme každý z nás vystaveni. Myslím, že tady je potřeba se zachovat rozumně. Já už jsem jednou řekl, že vítám to, že ministerstvo připravilo tento zákon. Doporučil jsem poslancům za Občanskou demokratickou stranu, aby nebránili propuštění do druhého čtení. Samozřejmě, že ve druhém čtení se budeme snažit některé věci, o kterých si myslíme, že nejsou v tom zákoně správné, napravit.

Vím, že je tady nejčastěji zmiňovaný jednak tedy ten termín ukončení skládkování, který se z roku 2024 mění na rok 2030. Já jenom připomínám, že před, nevím, pěti lety možná jsem tady u toho mikrofonu před tím termínem 2024 varoval. Říkal jsem, že naše obce prostě nejsou připravené skončit se skládkováním takhle brzo. Prostě nejsou na to kapacity, nebude co dělat s tím odpadem. My jej sice můžeme krásně vytrídít, v tom jsme skutečně dobří, v tom jsou Češi dobří. Patří to k určitým, bych řekl, i novým takovým kulturním zvykům v rodinách odpady třídít, pak je odnášet na určené místo do těch různobarevných popelnic. A ten vytríděný materiál potom přichází do těch míst, kde se zpracovává nebo ještě dále třídí. Ale bohužel, když nám teď vypadli naši zahraniční odběratelé, tak část toho vytríděného odpadu prostě končí zase na skládce. Vytrídí se, zabalí do pěkných balíků a ty balíky se bohužel odvezou a vyhodí se do skládky. Čili chceme-li v tomto ohledu nějak pokročít, tak souhlasím s tím, abychom motivovali tu recyklaci, to myslím, že bude dobře, třeba tím, že podpoříme ve výběrovém řízení ty firmy, které budou schopné dávat do svých produktů určitou část recyklovaného odpadu.

Stejně tak je u nás problém vybudovat nové zařízení na energetické využití odpadu. Prostě je to zařízení, je to věc, která je poměrně mezi obyvatelstvem podezřelá. V podstatě strážci životního prostředí, všichni ekologičtí aktivisté vždycky proti té nové myšlence vystoupí, podávají žaloby, snaží se jejímu budování zabránit. Podle mého názoru opět je to cesta, kterou musíme jít. Je nezbytné část odpadu, který je k tomu vhodný, využít energeticky v příslušných zařízeních, a tedy i upravit podmínky pro budování tedy zařízení na energetické využití odpadu.

Ten zákon samotný je zákon, který prošel, jak už jsem řekl, s poměrně velkými problémy. Vláda jej myslím, pane ministře, stáhla z programu, ještě někdy na podzim jste to vrátili zpátky. Bylo k tomu, já nevím, asi tři tisíce připomínek, ne-li víc. Prošlo to s velkým množstvím rozporů. Prošlo to s velkým množstvím rozporů... Já jsem

napočítal asi dvacet těch rozporů, které... (Probírá se písemnými podklady.) Tady to mám. Ano, dvacet, tady je uvedeno v naší zprávě, dvacet institucí, které podávaly rozpor. Je tady 32 hlavních témat, která jako rozpor byla podána k tomuto zákonu. To jednání s tiskem nebylo lehké.

Čili já bych chtěl na závěr shrnout, podpoříme posun do druhého čtení. A náš názor je ten, že podpoříme zavádění oběhového hospodářství v České republice, ale chceme, abychom se řídili zdravým rozumem a dbali na zachování konkurenceschopnosti českých firem. Budeme také bránit, a to už v tomto zákoně, zavádění přísnějších pravidel pro české občany a firmy a stanovování dřívějších termínů pro různá omezení, než je od nás z Evropské unie vyžadováno. To je ten gold-plating, který tady také někdo zmiňoval. Čili na to je třeba si dát pozor. Já jsem se podíval jenom letmo do zákona o obalech a opět vidím, že ty limity pro recyklaci jsou už skoro blízké k tomu, co si Unie dává jako svůj cíl v roce 2050. Není to 100 %, ale 85 % tam prostě, pane ministře, máte, těch recyklovaných obalů, což si myslím, že opět jsme nad rámec Evropské unie, a je to ten typický příklad toho gold-platingu, kterému se musíme bránit.

Budeme se pokoušet udržet možnost, aby si podnikatelé a živnostníci mohli bez omezení vybrat, komu budou předávat svůj živnostenský odpad, a naopak razantně odmítneme jeho povinné začlenění do komunálních systémů měst a obcí. Sice v zákoně to je, ale můžeme se obávat, že některé pozměňovací návrhy se budou snažit změnit jej v model povinný, kde bude povinnost předávat to do komunálních systémů. Zabráníme, nebo pokusíme se zabránit přenášení dalších finančních povinností na podnikatele z důvodu neochoty orgánů státu plnit své povinnosti. Čili zachovat ten princip poplatník, plátce odběru poplatků. A nechceme, aby se tedy přijal nějaký princip odpovědnosti toho producenta, jako je tomu dneska u DPH, kdy jsou podnikatelé stíháni vlastně tím daňovým úřadem velmi, velmi nekompromisně.

A ještě konečně, jak už jsem řekl, podpoříme takové ty nástroje pro posílení recyklace vedle tedy rozumného navýšení poplatků za skládkování. Říkám: rozumného navýšení poplatků.

Otázka, zdali je možný kompromis mezi termínem pro ukončení skládkování 2024 a tím termínem v zákoně 2030, je velká otázka. František Elfmak zmínil, že oni nepodpoří 2030. Já slyším ve svém okolí, že to je rozumné. Já si také myslím, že to je rozumné. Bude-li potřeba hledat kompromis, je třeba mluvit nejenom s představiteli těch lobbistických skupin, ale třeba zrovna i s obcemi, které se dělí na dva druhy. Některé obce mají skládku, provozují ji a mají užitek z toho, co jim ona skýtá v podobě těch poplatků. Jsou obce, které skládku nemají, a naopak musí tedy platit těm obcím skládkou vybaveným. Takže tady je třeba velmi citlivě, citlivě postupovat a jak při stanovení těch poplatků, i tedy té bonifikace za třídění být velmi, velmi rozumný a opatrný.

Čili my jsme připraveni k diskusi o tom. Ve druhém čtení předložíme své pozměňovací návrhy a těším se na projednávání v dalších etapách. K dalším zákonům ještě vystoupím, ale již ne tak obsáhle, tam myslím si, už ty věci jsou celkem zřejmé.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ještě několik dodatečných omluv. Dodatečně přišla omluva, že pan poslanec Ferjenčík se omlouvá mezi 9.00 a 9.15 z osobních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Pavel Blažek ze zdravotních důvodů z celého jednacího dne, omlouvá se z dnešního jednání paní poslankyně Pavla Golasowská od 13.30 hodin z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec Dolínek z dnešního jednání do 12 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Radek Holomčík mezi 9.00 a 12.00 ze zdravotních důvodů. A to je vše.

Další je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Krutáková. Aha. (Přichází poslanec Adamec.) Tak paní poslankyně se připraví.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, páni ministři, kolegyně, kolegové, nejsem kolegyně Krutáková. To je fakt, první realita.

Dámy a pánové, dovoluji mi také říct pár slov k návrhu zákona o odpadech. Musím úvodem říct, že to nedělám často, abych vystupoval na téma životního prostředí, ale odpady byly byznys, jsou byznys a budou byznys. Prostě to je realita. A samozřejmě pak tady máme různé vizionáře, kteří nám tady říkají vize, mělo by se, ale pak se musíme podívat, jaká je realita. Já říkám, že úkolem toho legislativního procesu teď bude sladit vize s realitou. A když říkám, že odpady jsou byznys, tak bych nerad, aby v konečném důsledku toho platili koncoví uživatelé, obce a hlavně jejich občané, protože si myslím, že nás čeká minimálně 15 let velkých změn. Já si myslím, že to je docela velký průlom do tohoto odvětví lidské činnosti, a je potřeba si říct a vyvrátit pár mýtů.

Víte, tady když jsme vždycky řešili odpady, tak tady byl spor mezi těmi, kteří skládkují, a těmi, kteří spalují, a každý říkal výhody, nevýhody. Nakonec víme, a nemá cenu to tady dále rozebírat, jak to je. Jinak musím říct, že jsem tady ve střetu zájmů, protože na území naší obce je velká skládka a je to byznys, nezastírám to, pro obec. Ale na druhou stranu to chápu. Posouváme se, řekl bych, v úrovni naší společnosti někam dál. Já si myslím, že je potřeba říkat vize, ale znovu opakuji, je potřeba sladit je se skutečností.

Evropská unie podle mě správně odchází od spalování k separaci a následně recyklaci. Já si myslím, že to je správný směr. Akorát vy všichni, co jste v komunálních orgánech, jste komunálními politiky, víte, jaký je dneska problém, protože občané separují, a dokonce velmi dobře, a řekl bych, že v Evropské unii, dá se říct, jsme skoro nadprůměrní. Víme, že naše město je jedno z těch, které má nejnižší podíl zbytkového komunálního odpadu na obyvatele. Prostě separovat se nám daří. Já si myslím, že to je moderní trend a je to správný trend, ale zase se k tomu musí říct to ale. Co s tím separátem budeme dělat. Víte, byla doba, kdy Čína brala lodě PET flašek. Dneska už to nepotřebují. Už jsou někde jinde – a teď, co s tím. Protože všichni, co se pohybujeme v tomto odvětví, víme, že za tyto separáty musíme platit, že už za ně nedostáváme peníze. To znamená, my podporujeme ekonomicky i ekologicky naše občany, aby separovali, a na druhé straně jsme trestáni, protože o ten separát nikdo nemá zájem, a když už, tak za, řekl bych, velmi tvrdě peníze.

Proto také vítám ten kompromisní návrh, který tady padl na rok 2030 ohledně skládek, protože ono to fakt není jednoduché, ze dne na den, 2024 je za chvíli z hlediska lidského života, to přijde velmi rychle, a je potřeba přizpůsobit společnost, přemysl a vlastně naše občany k tomu, že ten systém bude vypadat jinak, a otázka, jak to bude, tak to je předmětem našeho jednání.

Když jsem mluvil o věcném boji skládkařů se spalovači, tak dneska se to posouvá jinam. Dneska ten boj je mezi separací a následnou recyklací a spalovači. Já tady řeknu jednu myšlenku, která samozřejmě se dá vyvrátit, říkat, že jsou nějaká procenta, ale když budete recyklovat, ptám se – bude se spalovat? Asi trochu ano, ale žádný zázrak to nebude, protože většina, říká se 65 %, by se měla recyklovat, část skončí jako nespalitelný odpad a část by se měla dát spálit. Tady jsem našel nějaký koeficient spalitelnosti, nebo jak se to říká. Já si myslím, že tady je trošku kámen úrazu. A co mě trochu znejistilo, protože o těch parametrech bych se rád bavil na jednání výboru, trochu mě znejistila podpora té separace a postoj spaloven k těmto problémům, protože jsem zaregistroval, že je zájem podnikatelské lobby stavět nové spalovny. A ony by to nedělaly jenom tak, kdyby neměly co spalovat.

Mám pocit, že v tom návrhu zákona je potřeba se podívat na parametry podpory recyklace a případného trestání, kdo to dělat nebude, protože není možné, aby pak odpad končil jen tak ve spalovnách a říkali jsme, že to je v pořádku. V pořádku to není. Takže motivace pro obce, jednoznačně motivace pro občany a snažit se, aby ten systém nebyl zbytečně drahý. Já mám právě obavy z toho, že vize je krásná věc, naše představy jsou dobré a můžeme o nich diskutovat, ale na druhé straně je potřeba říct, že každá sranda něco stojí, jak se říká lidově. A pokud dneska jsou naši občané zvyklí platit nějaký poplatek, a někde s podporou obce, někde ne, tak je potřeba říct, že životní prostředí, péče o životní prostředí je samozřejmě drahá věc.

K tomu konci skládkování. Ještě tady nepadla jedna věc. Ten poplatek za skládkování se přece zvyšuje do roku 2030. Takže tady je negativní motivace na ty skládky nedávat. Takže neříkejme, že to je jen tak, že do roku 2030 se nic nestane a bude se skládkovat o sto šest. Nebude, protože to bude drahé. Bude to drahé pro většinu obcí.

Řekněme si, že ta diskuse by skutečně neměla být o tom, jestli skládky, nebo spalovny, ale spalovny versus separace a recyklace. To, co tady mluvil pan kolega Honza Zahradník o oběhové ekonomice, to je hezká vize, je to fikce. Bez určitých odpadů to nikdy nepůjde. Já jsem realista. Ale na druhou stranu je potřeba říct, že také výrobci těch výrobků, a jsme konzumní společnost, chceme ty výrobky, budou muset dělat obaly z jiných materiálů. To si řekněme na rovinu. To tak musí být a musí to jít ruku v ruce.

Já musím říct, že v souladu s přesvědčením našeho klubu podpoříme projití tohoto návrhu zákona do druhého čtení, a já mám velkou prosbu na všechny v sále, aby podpořili propuštění všech čtyř zákonů také do hospodářského výboru, protože o čem to hlavně je kromě ekologických vizí, tak je to hlavně o penězích. Jak jsem řekl, odpady byly byznys, jsou byznys a byznysem zůstanou. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď paní poslankyně Krutáková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu se vyjadřovat ke konkrétním bodům a nedostatkům, které jsou v naší předložené odpadové legislativě a které tady přede mnou moji předřečníci zmínili. Ráda bych se ale zaměřila na jeden problém. Zavázali jsme se ke zvýšení podílu recyklace, ale bohužel tomuto cíli předložená legislativa absolutně neodpovídá. Ve vládním návrhu naprosto chybí nástroje na podporu recyklace. Věřte, že vyhození PET lahve do žlutého kontejneru rozhodně neznamená automatickou recyklaci.

Panu ministroví byla před rokem nabídnuta pomoc prostřednictvím otevřeného dopisu obcí a oborových organizací a sdružení, jehož cílem bylo vypomoci s tím, aby se nastavily opravdu reálné cíle k recyklaci. Tento dopis bohužel zůstal bez odezvy. Již přes rok v reakci na připravovanou novelu vedu odbornou skupinu RecHelp, která si dala za cíl tyto efektivní nástroje definovat. Společně jsme dospěli k 11 bodům, které by bylo třeba po diskuzi implementovat do našeho práva, a začít tak skutečně recyklovat.

Ráda bych vás tímto pozvala na seminář, který se pořádá 4. února od 9 hodin zde na půdě Poslanecké sněmovny a kde bude možnost diskutovat a zapojit se do této problematiky. Doufám, že váš zájem bude a že se tohoto semináře zúčastníte.

Za hnutí Starostové a nezávislí bych chtěla říct, že podpoříme propuštění tohoto zákona, a nejen tohoto zákona, ale i těch dalších tří navazujících, odpadového balíčku, do druhého čtení a jsme připraveni aktivně přistoupit k řešení problematičtějších bodů a určitě budeme podávat několik pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře. Já se chci zabývat chvilinku ve své řeči jedním z aspektů toho zákona, o kterém se sám pan ministr ve své úvodní řeči zmínil, a to je řešení černých skládek.

Rozumím tomu, že nikdo z nás nechce černé skládky a je velmi těžké najít nějaké smysluplné a efektivní řešení. Ale tak jak je systém v této novele navržen, tak z mého pohledu je to další přenášení odpovědnosti za černé skládky na vlastníky pozemků. Tím pádem se tato novela snaží činit vlastníky pozemků odpovědné vlastně za negativní činnost jiných a případně i trestat za negativní jevy, které sami nezpůsobili. Podle mého názoru si Ministerstvo životního prostředí potřebuje trochu udělat čárku, že vyřešilo černé skládky a toho černého Petra nechalo právě na vlastních pozemcích.

Chci k tomu říci, že korektně již dnes musí podle zákona o obcích osoba, která vlastní, nebo užívá – a to je důležité slovíčko v zákoně o obcích – užívá pozemek,

takový udržovat v pořádku a čistotě, má-li to vliv na vzhled obce. Nicméně to ministerstvu nestačí a přichází s dalšími povinnostmi pouze pro vlastníky. Nejedná se jen o povinnost odstranit černou skládku pod hrozbamí pokut. Ano, je tam sice předtím zjišťování původce odpadu, ale jeden z mých dotazů na pana ministra je, jaká je úspěšnost dnešního odhalování pravých původců černých skládek.

Já takovou statistiku neznám, ale tipuji, že to nebude velmi vysoké procento, a proto se oprávněně domnívám, že ve většině případů tato povinnost padne právě na vlastníky.

Novou povinností pro vlastníky je to, že musí sami černou skládku nahlásit. Mě by zajímalo, proč se vůbec ministerstvo nezabývalo tím, že vlastník nemusí zároveň na svém pozemku hospodařit a případně ho často navštěvovat. Zejména například v zemědělství jsou vlastníci často jen propachtovatelé, kteří vlastní tu a tam proužek půdy, a fakticky na ní hospodaří pachtýři. A takový propachtovatel má mnohdy opravdu jen minimální příjem z toho pachtu, přesto se na něj nakládají povinnosti vyřešit černé skládky.

A další povinnost, s kterou přichází Ministerstvo životního prostředí, je zabezpečit pozemek proti dalšímu návozu odpadu. A jak toho chceme vlastně docílit? To je moje další otázka na pana ministra. Černé skládky vznikají často mimo zástavbu, podél komunikací, v lesích, na loukách, v polích. Tak co je tím zabezpečením? To je mají ti vlastníci oplotit? No, to mi přijde nereálné. V návrhu novely se totiž doslova praví, že obecní úřad obce s rozšířenou působností může uložit vlastníkovu pozemku, aby na vlastní náklady zabezpečil místo, kde se nachází nezákonně soustředěný odpad, proti dalšímu návozu odpadu. V důvodové zprávě se o tom ministerstvo zmiňuje a píše tam také o cedulkách Zákaz skládky. Ale opravdu, pane ministře, bude v reálné praxi cedulka s nápisem Zákaz skládkování znamenat zabezpečení pozemku proti dalšímu návozu odpadu? Opravdu to tak v praxi bude, pokud v tom textu zákona je napsáno: zabezpečení proti dalšímu návozu odpadu? A co se stane, když ta cedulka nepomůže? V takovém případě ta obec s rozšířenou působností podle mého názoru na tento paragraf bude dále vyzývat, aby ten vlastník více zabezpečil pozemek proti návozu dalšího odpadu. Takže opravdu nevím, jak moc je to v praxi reálné.

Černého Petra dostali vlastníci a kromě vlastníků dalšího černého Petra dostaly obce s rozšířenou působností. Protože podle toho zákona ve stávajících obcích, které jsem tady zmínil, je to věc mezi tou konkrétní obcí a tím vlastníkem pozemku na jeho (jejím?) území. Kdežto v této novele dostávají obce s rozšířenou působností nové povinnosti a nové úkoly, jak řešit černé skládky. Tak podívejte se, kolik je tam těch nových agend a úkonů, které budou muset vykonávat nejen na území své obce, ale v celém svém správním obvodu. Takže například odbor životního prostředí v Kladně bude muset řešit černou skládku někde v lesích v Lánech. Obávám se, že obce s rozšířenou působností sice dostávají tyto nové povinnosti a úkoly, ale bez jakýchkoliv dalších peněz na řešení těchto agend. A budou na to doplácet rozpočty právě těchto obcí.

Proto se obávám, že takové znění paragrafů a věty v novele zákona, že obec s rozšířenou působností může sama černou skládku odstranit, nejsou také reálné, a to z jednoho prostého důvodu. Dělaloby se to na úkor rozpočtu té konkrétní obce s rozšířenou působností. A všichni zastupitelé, kteří jsou zároveň poslanci, položte si sami otázku, zda byste souhlasili s tím, aby se vzaly peníze z rozpočtu vaší obce a daly se na řešení problémů v jiné obci. Myslím si, že tahle konstrukce v reálné praxi nemůže moc fungovat.

Proto se chci zeptat, v čem je nedostatečná úprava zákona o obcích, kdy je přestupkem, jak to bude v realu v celé praxi fungovat. Jak jsem tady říkal na začátku, nikdo z nás nechce černé skládky, každému z nás to vadí, ale nelíbí se mi ten jednostranný přístup prostě nechat to jenom na těch vlastnících pozemků, kteří vlastně za to nemohou v mnohých případech. Prostě jim tam někdo vyklopí nákladák s odpadem, vytvoří jim tam černou skládku a teď všechno bude na nich.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. To bylo vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara. A ještě než dám slovo panu poslanci Václavu Klausovi, konstatuji dvě došlé omluvy z jednání Sněmovny, a to Tomáše Kohoutka od 10 do 14 hodin a Věry Kovářové od 9 do 11 hodin.

Nyní tedy se svým vystoupením v rozpravě pan poslanec Václav Klaus. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, já bych rád vyjádřil stanovisko Trikolóry k tomuto zákonu o odpadech. Upřímně musím říci, že 99 % vypracoval náš expert na životní prostředí Jiří Mánek, a samozřejmě, aby se naši odborníci také neurazili, tak se to pak musí objevit ve stenozáznamu, že jsem částečně řekl jejich stanovisko.

My jsme pro ochranu přírody velice silně a odpady jsou jedním z největších problémů, kterým čelíme v tématu ochrana přírody. Je jasné, že tento zákon se také pohybuje na pomezí lobbingu tří silných skupin, to je lobbing skládek, spalovačů a recyklovačů. A teď k samotnému meritru věci zákona.

Zákon obsahuje neuvěřitelné množství teoretických variant, které při nakládání s odpady a při předcházení vzniku odpadů mohou nastat včetně podrobností, které jsou v současnosti upraveny prováděcími právními předpisy. Návrh je tak neúměrně rozsáhlý a svou podobou nepřehledný, nesrozumitelný a zmatečný. Zákon o odpadech by se měl zakotvit v právním prostředí v odpadovém hospodářství, a nikoliv do něj přinášet řadu teorií, otazníků a nejasností.

Co ze zákona přímo čiší, je extrémní tlak na recyklaci. Z recyklace se stalo náboženství, jeho výsledkem bude drahá recyklace v podstatě všeho, recyklat už nebude podle přijatého názvosloví odpad, to slovo odpad zmizí. To ale neznamená, že ho někdo opravdu sekundárně využije jako surovinu, protože není zřejmé, že

o recykláty všeho druhu bude zájem a zda jejich využití bude technicky schůdné a zejména ekonomicky smysluplné. Takže nově budeme mít kromě skládek odpadů ještě nové skládky recyklátů, které nejspíš nepůjdou z legislativních důvodů ani spálit. A když ano, tak to bude velice drahé topení.

Zákon mimo jiné počítá s postupným navyšováním poplatků za skládkování využitelného odpadu, přičemž v roce 2029 by měl dosáhnout 1 850 korun za tunu, což je trojnásobek současnosti. V této souvislosti upozorňuji, že přesný opak zájmu předkladatelů může nastat, protože samozřejmě rostoucí cena za odpady bude evokovat u jistého typu lidí černé skládky a velice odporné nakládání s odpady. A to říkám jako člověk, který recykluje takřka naprosto všechno, přestože nejbližší sběrná místa jsou od mého bydliště 4 kilometry a 200 výškových metrů vzdálená.

Zákon je tak rozsáhlý, že jen člověk, který se pohybuje denně v praxi odpadů, což jsou zejména obce s rozšířenou působností, jsou relevantními připomínkujícími. My všichni ostatní jenom velice těžko můžeme zkoušet číst mezi řádky, co všechno se tam skrývá za kulíšárny, triky a podobné věci, které budeme horko těžko řešit v budoucnu. Co je jasné, je zvýšení administrativní zátěže a přesun zvýšení poplatků k fyzickým osobám a k institucím, jako jsou obce, města a kraje.

Problém je vážný. My to nezlehčujeme. Proto také nechceme tento zákon vetovat. Ani na to nemáme dostatek hlasů. Ale musíme si říci, že základem všeho je odpady především nevytvářet. Kupujte české výrobky. Kupujte lokální výrobky. A pak si také všimněte nového fenoménu, že čím dál více lidí nakupuje kliknutím na internetu z druhého konce světa, koupí si takovýhle nějaký pidi midi výrobek (ukazuje) s obalem, který váží kilo a má tři čtvrtě metru (opět ukazuje), když to rozložíte.

Vídáme také ve světě nakonec vývoz těchto takzvaných separátů do chudých zemí, kde to nakonec švihnou do moře. Četli jste asi případ Austrálie, která vyvážela recyklovaný odpad, prodávala to, teď nevím, které z těch chudších zemí tam někde v Indickém oceánu, ta za to zinkasovala ty peníze a pak to hází do moře, a pak je z toho samozřejmě ekologická katastrofa.

Takže my budeme velice sledovat. Budeme mít několik pozměňovacích návrhů, které se týkají zejména těch nesmyslných § 14, § 15 odst. 2 písmeno b) a dalších. A rádi bychom zase zachovali racionalitu v této věci. Čili uznáváme, nezlehčujeme ten problém. Odpady jsou vážná věc, ale nesmí se řešit takovým tím ideologickým stylem odporujícím realitě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Bendla, který je v tuto chvíli poslední přihlášený do rozpravy, i když jen s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuju. Využiji faktické poznámky, protože chci být krátký. Vše podstatné řekl kolega Zahradník, Adamec nebo kolegyně Černochová. Ale když jsem poslouchal pana kolegu Vojtu Munzara, tak ho musím podpořit v tom, čím tady argumentoval, jak to dneska v praxi funguje. Černá skládka vznikne tím, že

u nás třeba v obci prostě lidé vezmou igelitovou tašku se svým odpadem a vyhodí to z auta do křoví, do koše. A vozí tam všechno možné – od nábytku přes svůj domácí odpad atd. A já, když nám tohle udělají, tak jdu na obec, domluví se se starostkou a skládku postupně nějak uklízíme. A uklízíme ji v podstatě pořád bez ohledu na to, že nedaleko od toho místa, kde často lidé tímto způsobem odkládají odpad, mají zdarma možnost využití odkládání separovaného sběru. Nedělají tak.

Jestliže budeme tvrdě postihovat vlastníky prostřednictvím pověřené obce, to znamená obce, se kterou vlastně ani nekomunikují, tak to považuji za nadbytečné a téměř frustrující pro ty lidi. Jestli oni mají nést odpovědnost za skandální chování některých našich spoluobčanů tímto způsobem, pak si nemyslím, že by to byl dobrý zákon. Nefungoval by v praxi. Ty věci fungují. Relativně si myslím, že se to daří vždycky příslušnou obcí, v jejímž katastru se ta černá skládka nachází, vyřešit. A tak bych si uměl představit, že tam vlastně nic takového nebude, neboť každý starosta, každé to malé zastupitelstvo cítí zodpovědnost za to, že černou skládku společnými silami, je-li to menší, zvládne to ten vlastník, ale není-li to malé, opakuje-li se to, pak tam prostě ta obec musí pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, vypršel vám čas k faktické poznámce. Děkuji. Nikoho jiného přihlášeného do rozpravy nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, začnu tím, co řekl velmi správně pan kolega Adamec, a to je, že odpady byly, jsou a budou byznys. A protože to tak je, tak z toho samozřejmě prostě vyplývají i některé antagonistické rozpory, které prostě nelze vypořádat. Protože vztahy mezi těmi, kteří chtějí recyklovat, těmi, kteří chtějí spalovat, těmi, kteří chtějí samozřejmě odpad vůbec nevytvářet, a především těmi, kteří chtějí dále skládkovat, a jsou tací, protože z toho mají miliardy korun, jsou v praxi neřešitelné. Nikdy je nepotěšíte všechny. A tudíž nikdy nepotěšíte ani všechny kolegyně a kolegy v této Poslanecké sněmovně.

A bylo zajímavé, že když jste sledovali tu diskusi, tak tady zazněly ty rozpory. A myslím, že to bylo jasné. Pro někoho je rok 2030 konce skládkování příliš daleko. Pro někoho je příliš blízko. Pro někoho je třídící sleva příliš přísná. Pro někoho je příliš benevolentní pro obce. Pro někoho je skládkovací poplatek, jak je navržen, vysoký. Pro někoho je nízký, protože by měl být ještě motivační. Tím chci jenom dokladovat, že není možné v téhle oblasti dosáhnout nějaké komplexní shody se všemi.

Nám se ale povedla věc, která se vlastně předtím nikomu nepovedla, abychom stáli před deseti dny na tiskové konferenci v jedné řadě vedení Svazu měst a obcí, Svazu průmyslu a dopravy, Hospodářské komory, Ministerstva průmyslu, Ministerstva životního prostředí, a všichni prezidenti těch svazů řekli ano, my s těmito zákony, jak jsou navrženy, souhlasíme a podporujeme je, protože je to prostě někdy velmi krvavý kompromis mezi našimi zájmy. Všichni skřípou zuby stejně. A to

je vždycky signál, že se něco povedlo. Nikdo nebyl příliš nadšen. Nikdo nebyl příliš zklamán. Několikrát to tady zaznělo od vás, kolegyně, kolegové.

A já jsem velmi rád za tu debatu, byť mi některé věty, které tady zazněly, tak já už jsem je slyšel v minulosti, a některé mi připadaly, odpusťte mi to slovo, jako vlhký sen jedné konkrétní skládkářské společnosti, která by tady nejradši skládkovala do roku 2150. Ale ono se to našťestí nepodaří.

Tak a teď jenom krátce k některým mýtům. Česká republika... (Reakce z pléna: Me too?) Ne Me too, ale mýtům.

Česká republika dneska energeticky využívá 12 % svého komunálního odpadu. Evropský průměr je 28 %. Jsou severské země jako Švédsko, Finsko, Dánsko a další, které mají hodně přes 50 % energetického využití. Záměrně říkám energetické využití odpadů. Ne spalování, to je rozdíl. Tady je prostě energetické využití odpadů v tomto státě sprosté slovo. A proč? Protože tady skupina ekologů, a na jedno jméno si konkrétně vzpomínám, ale nebudu říkat, abych mu nedělal reklamu. Je paradoxní, že tenhle člověk vlastně je na jedné straně jako ekolog se skládkáři, to mě překvapuje. A všichni střílejí do toho energetického využití. A oni říkají: recyklujte, musíte recyklovat.

Vážení, kdo si ten zákon přečetl, a uznávám, že to není jednoduchý zákon, tak tam najde přímo v zákoně povinná procenta pro recyklaci: 55 % v roce 2025, 60 % v roce 2030 a 65 % v roce 2035, protože to jsou evropské cíle a jsou propisány do zákona. Ale nikde tam nenajdete procento, kolik musíme spalovat. Protože takové procento samozřejmě neexistuje. Ale řeknu vám jednoduché číslo. V roce 2035 Česká republika bude povinna recyklovat 65 % svého komunálního odpadu podle evropských pravidel. 10 % maximálně skončí na skládkách i po zákazu skládkování – to je struska, popel a celá řada dalších odpadů, které nelze dneska nějakým způsobem využít. A rozdíl mezi 100 % a 75 % je 25 %. To znamená, pouhých 25 % tady zůstane na to spalování nebo energetické využití. Pouhých 25 %. Víc prostě nemůžeme.

Takže kdo říká, že tady budeme spalovat obrovské množství, říká nesmysl. My dneska energeticky využíváme 12 % a v nejlepším případě se dostaneme na 25. A to budeme pořád hluboko pod evropským průměrem. Tak proto už prosím přestaňme argumentovat tím, jak jsou tady nadkapacity a budou vznikat nadkapacity na energetické využití. Nebudou! Protože oni to nebudou mít čím krmit. A ti podnikatelé, kteří do toho budou dávat miliardy korun, tak nedostanou žádnou dotaci. V tom s vámi souhlasím. Někdo tady řekl, že jsem vyjednával v Evropě kolem – no nikdy jsem nevyjednával v Evropě, aby Evropa podporovala spalování. Nikdy jsem o tomto nevyjednával! Vyjednával jsem tam o spoustě věcí kolem EIA atd. Protože Evropa nepodporuje spalování! Nepodporuje dotačně, ale nezakazuje ho.

A vracím se k tomu, co tady zaznělo, a my jsme to zažili v krizi v roce 2008, nebo vlastně v letech po krizi, když prudce klesla poptávka po recyklovaných materiálech, po tříděných materiálech. A já se ptám: Co bychom s tím asi dělali, s tím materiálem, kdyby ho nikdo nechtěl a my jsme neměli jinou koncevku a bylo zakázáno skládkování? Tahle vláda prostě samozřejmě odpovědně přes různé apely na šilenství z hlediska nějakých procent si uvědomuje, že to musí být dobře rozloženo, a

recyklace je základ. My dneska recyklujeme 39 % komunálního odpadu, musíme se dostat na 55 % v roce 2025 a to nebude žádná sranda, dámy a pánové, to uznávám.

A někteří z vás tady hovořili o tom, co s tím. Všechno se skrývá v jednom slovíčku a to se jmenuje ekomodulace. Ta je tam naznačena jak v zákonech o výrobcích s ukončenou životností, tak v zákonech o obalech. Budeme o tom ještě mluvit. Ta přenese významně větší odpovědnost na výrobce, a myslím, že to tady taky říkal pan kolega Adamec, prostě výrobce bude daleko víc než dnes zvýhodňován, anebo znevýhodňován, podle toho, jaký obal uvádí nebo jaký výrobek uvádí na trh. Jestli je ten výrobek recyklovatelný, jestli je vůbec opravitelný. Protože my dneska hlavně šílíme z nadužívání, z nadspotřeby celé řady obalových materiálů.

To znamená, já můžu všechny uklidnit, že tato země rozhodně se ani zdaleka neposune do pozice Německa, které spaluje přes 50 % komunálních odpadů, nebo Švédska, nebo Norska. A já jenom odmítám rovnítko, že energetické využívání odpadů je sprosté slovo. Není. Je to normální, budeme tak i nahrazovat uhlí, mimo jiné. Tak já tu hysterii kolem toho skutečně nechápu. Ale recyklace má přednost. A je popsána do zákona.

Pokud se týká pozlacování, gold-platingu, tak vás můžu ujistit, že tam není ani náhodou, protože rok 2024, který je původně jako konec zákazu skládkování, jsme schvalovali v době, kdy všechno směřovalo k zákazu skládkování z Evropy v roce 2025. Evropská unie ale posunula ty své povinnosti až do roku 2030, nebo závazky, protože přímo se říká, že členské státy usilují o to, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad. To přímo cituji evropskou směrnici. Takže rok 2030, zákon o zákazu skládkování, je také velmi krvavým kompromisem mezi subjekty, jako byl průmysl, některé kraje, které říkaly, my chceme 2024, ale ty koncovky, které by odklonily zhruba 1,9 milionu tun ze skládek do roku 2024, prostě nejsou a nepostaví se za rok ani za dva roky.

Ano, určitě tady bude velká debata, já se na ni těším, ve výborech, na seminářích. Kam nás pozvete, tam přijdeme. Sami budeme dělat semináře, abychom vysvětlovali naše pozice.

A z hlediska poplatku – je postaven tak, právě v kombinaci s třídící slevou, aby nezatížil obyvatele. Jinými slovy, já myslím, že každý z nás to znáte: pokud dobře třídíte, tak v té černé popelnici toho zbývá absolutní minimum. Já dneska – a ten zákon to umožní, aby samozřejmě se i tomu upravily svozové frekvence, konkrétní platba za litr nebo za kilo objemu odpadu. Celá řada obcí to už dneska dělá, že váží odpady, mají čárové kódy na popelnicích, prostě přímo KUKA vozy, které váží odpady. A to jsou věci, které fungují i v zahraničí. A když se na to potom podíváte, tak i zvýšení skládkovacího poplatku, a opět to tady zaznělo – ty peníze vezme skládkařům, ale nevezme je občanům. Protože pokud se bude dobře třídít a obce splní třídící slevu, tak vůbec občan nemusí pocítit zvýšení skládkovacího poplatku. Ale i kdyby obec zcela promítla zvýšení skládkovacího poplatku občanům, tak se bavíme řádově třeba o 10–15 korunách ročně. Deset, patnáct korun ročně, vážení, z hlediska toho zvýšení. Je to všechno zpracováno v rámci RIA.

Mohl bych tady mluvit ještě velmi dlouho, a nechci s tím zdržovat, ale jenom si ještě krátce dovolím reagovat na některé věci. Já myslím, že i pro paní poslankyni Krutákovou. Znovu říkám – recyklace. Tady byla velká debata, jestli tam uždlat nějaká daňová zvýhodnění. Jsem přesvědčen, že daňová zvýhodnění nehrají žádnou roli z hlediska podpory recyklace. Co bude fungovat a co funguje a co budeme podporovat dále a konkrétně podporujeme, jsou zelené zakázky, tzn. možnost, aby – například vám uvedu konkrétní případ, aby stát, když podporuje kanalizace, vodovody a jde tam samozřejmě do toho zamíchat recyklát docela významným množstvím plastu, tak aby samozřejmě tam bylo sborové zvýhodnění v zelených zakázkách na využití recyklátu. Je to správné. Když to stát chce, měl by to i sám podporovat.

Kolikrát tady padlo stanovisko obcí. Ale my jsme došli k základnímu souladu se Svazem měst a obcí. Odpadové zákony včetně všech těch parametrů byly schváleny Svazem měst a obcí, jeho předsednictvem, byly schváleny Svazem průmyslu, byly schváleny Hospodářskou komorou a troufám si říct, že tady opravdu můžu mluvit jménem velmi široké skupiny, která toho dosáhla jako kompromisního znění.

Pan poslanec Munzar k černým skládkám. Byla to obrovská, několikaměsíční debata mezi vlastníky pozemků a Svazem měst a obcí, protože Svaz měst a obcí původně chtěl daleko přísnější podmínky pro vlastníky. A my jsme viděli, že pro velké vlastníky, mluvili jsme s Lesy ČR a s dalšími, to prostě není možné. Není to pro ně akceptovatelné. Svaz měst a obcí řekl jednoznačně: Aplikujte pravidlo vlastnictví zavazuje. Vlastnictví také znamená odpovědnost. My jsme viděli, že to není realistické, že nemůžeme oplotit půlku republiky. Proto jsme navrhli postup – a teď nechci zdržovat, vysvětlíme ho ve výběrech, vysvětlíme ho na seminářích – kde jsme přesvědčeni, že to nepřinese, jak se obává kolega Munzar nebo kolega Bendl, zatížení obcí. Naopak Státní fond životního prostředí bude ve větší míře poskytovat dotace obcím na odstraňování černých skládek. Jestliže jsou lidi čuňata, tak nezměníme žádným zákonem, prostě jestliže někdo vezme igelitovou tašku a hodí ji z auta do příkopu, bohužel to je o morálce, to není o žádném zákonu, to víme všichni. Není na to zázračná metoda, ale umožníme určitý kompromis mezi tím, co chtěl SMO ČR, a tím, co chtěli velcí vlastníci, a ten je vtělen právě nakonec do toho znění, kdy jsme vypořádali rozpor i s Ministerstvem zemědělství.

Závěrem. Dámy a pánové, děkuju velmi za zajímavou debatu. Děkuju za to, že budeme mít možnost dál v ní pokračovat ve výběrech. Byl bych rád, abychom to zvládli v rámci těch 60 dnů, protože tam jsou nějaké další transpoziční lhůty a jsem přesvědčen, že jsme schopni to zvládnout v rámci 60 dnů, tedy standardní lhůty. Chci také říct, že jsme v situaci, kdy opravdu neumíme a nedokážeme, a nedokázal to zatím nikdo, abychom všechny ty, kteří by do toho rádi svoje vize propisali, uspokojili najednou. Je to v souladu s evropskou legislativou. Je to v souladu s možnostmi této země. S určitou historií. A jestliže dnes skládkujeme 45 % komunálního odpadu, tak se prostě chceme dostat na 10 % skládkování v roce 2030. A já jsem přesvědčen, že se nám to podaří a že nejenom naplníme evropské směrnice, protože to je to druhotné, při vší úctě, ale především se k odpadu začneme chovat jako k surovině, jako

k cennému zdroji energie, a ne jako k něčemu, co jako hnusnou, ošklivou, špinavou věc zahrabáváme pod zem.

Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi životního prostředí Richardu Brabcovi za závěrečné slovo. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem. Pane zpravodaji, hned vám ho udělím, jenom konstatuji dvě došlé omluvy, a to pana místopředsedy Tomáš Hanzela z dnešního jednání do konce jednacího dne od 10.00 hodin z pracovních důvodů a ze zdravotních důvod od 9.00 do 10.30 hodin paní poslankyně Tereza Hyťhová.

Nyní pan zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mně krátké shrnutí. Já si tedy taky dovolím poděkovat za kultivovanou diskusi, která zde proběhla k této novele zákona. Samozřejmě jsou tu různé názory, které budeme mít možnost diskutovat. Z toho důvodu bych chtěl také poděkovat za to, že nedošlo k návrhu na zamítnutí nebo na přepracování, ale že je tady snaha opravdu tento zákon udělat tak, aby byl v pořádku, a dát možnost na jednotlivých výborech toto řešit. A i já bych si dovolil podpořit názor pana poslance Adamece, aby všechny tyto zákony, které se týkají životního prostředí, byly předány i na hospodářský výbor, aby i zde byla možnost tuto problematiku diskutovat. Takže to je za mě asi všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji a můžeme tedy pokračovat v projednávání, a to příkázáním výborům k projednání. Jak konstatoval zpravodaj, nepadl návrh na zamítnutí ani na vrácení k přepracování, a můžeme tedy jednat rovnou o příkázání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Mohu tedy konstatovat, že rozhodneme v hlasování 179, které zahájím, a ptám se, kdo je pro příkázání výborům pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 179. Přítomno 153, pro 144, proti nebyl nikdo. Můžeme pokračovat. Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl příkázat tento návrh dalšímu výboru a zpravodaj navrhl výboru hospodářskému. Hlásí se ještě někdo další? Ano, pan kolega Feri. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Další výbor? (Poslankyně Mračková – tentýž.) Ten samý. Dobře. Jiný návrh nevidím. Budeme tedy rozhodovat ještě o přikázání hospodářskému výboru a výboru pro regionální rozvoj.

V hlasování číslo 180 rozhodneme o přikázání hospodářskému výboru.

Zahájil jsem hlasování číslo 180 a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 180. Z přítomných 154 pro 92, proti 3. Návrh byl přijat.

Dalším výborem je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to rozhodneme v hlasování číslo 181, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 181. Z přítomných 155 pro 142, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

V rozpravě ještě padl návrh na prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů od pana poslance Elfmarka, a to rozhodneme v hlasování číslo 182, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 182. Ze 155 přítomných pro 78, proti 57. Návrh byl přijat.

Ptám se, jestli je zájem o kontrolu elektronického zápisu o hlasování. Není tomu tak. Konstatuji tedy, že tento tisk 676 byl přikázán výbor pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Další výbory, které budou tento tisk projednávat, jsou výbor hospodářský a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k projednání je 80 dnů, tedy prodloužena o 20. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 58.

Pan zpravodaj může odejít od stolku zpravodajů, pan ministr zůstane, protože dalším bodem je

59.

Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - první čtení

Ještě než udělím slovo, aby se pan ministr životního prostředí Richard Brabec ujal svého úvodního slova za vládu České republiky, požádám paní poslankyni Janu Krutákovou, která je zpravodajku pro první čtení, aby zaujala svoje místo u stolku zpravodajů.

Pane ministře, jakmile se atmosféra zklidní a bude tady dostatečně nízká hladina hluku... Tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající, že jste se mi snažil ze všech sil vytvořit příjemnou atmosféru. Já doufám, že to aspoň deset vteřin vydrží.

Ještě jednou vám děkuji za předchozí hlasování, kolegyně, kolegové. Návrh zákona, který teď předkládám, je dvojčetem, nebo vlastně jedním z trojčet, protože ten čtvrtý zákon je změnový a ten poslední bude za chvíli návrh zákona o obalech.

Návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností si klade za cíl především zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí před negativními dopady odpadů z vybraných výrobků. Vybranými výrobky, kterých se navrhovaná právní úprava týká, jsou především elektrická a elektronická zařízení, takzvané elektrozařízení, baterie a akumulátory, pneumatiky a případně vozidla. Vy všichni určitě znáte i ze své dosavadní praxe nebo ze zkušeností, že je celá řada míst, sběrných míst, kde můžete právě odložit elektrozařízení, staré elektrozařízení, tedy baterie, akumulátory, případně pneumatiky, i kde můžete tedy odložit vozidla, pokud doslouží svůj život, i když ta neodkládáme tak často. Účelem nové právní úpravy je tedy komplexně upravit problematiku vybraných výrobků, a to od jejich výroby a uvedení na trh až po jejich zpracování a po okamžik, kdy se staly odpadem. To jsou takzvané výrobky s ukončenou životností.

Návrh transponuje celou řadu předpisů Evropské unie, včetně nejnovějších unijních předpisů z takzvaného oběhového balíčku, a také v plném rozsahu nahradí úpravu výrobků s ukončenou životností obsaženou v platném zákoně o odpadech a o změně některých dalších zákonů, kdy úprava v zákoně o odpadech se postupem času stala značně komplikovanou, a vyčlenění pravidel pro nakládání s výrobky s ukončenou životností do samostatného zákona vychází také z usnesení vlády ve věci takzvaného ekoauditu, protože se prostě ukázalo, že začlenění této velmi specifické kategorie do zákona o odpadech velmi často vyvolalo situaci, kdy bylo potřeba novelizovat zákon o odpadech, který už byl mnohokrát novelizován právě z důvodu toho, že jsou velké změny i v Evropě z hlediska právě výrobků s ukončenou životností.

Hlavními změnami oproti platné úpravě jsou:

Sjednocení a komplexní úprava pravidel pro vznik a fungování takzvaných kolektivních systémů, které v současnosti zejména v oblasti elektrozařízení jsou nedostatečné.

Dále nově zavádí koncept takzvaného zjednodušeného odpadového režimu, a to nahradí pravidlo upravené v dosavadním zákoně o odpadech, podle něhož se zpětně odebraný výrobek stává odpadem až ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění.

Dále, a to už jsem zmiňoval, to pro mě úplně neklíčovější je slůvko ekomodulace. Zatím se tam skrývá pod jedním nenápadným odstavečkem, ale skrývá se tam proto, že to je slovo nové, a skrývá v sobě něco, na čem teď usilovně pracují všechny evropské země – výrobci, vědci, samozřejmě úředníci – společně, a to je princip, kdy by měl daleko více finančně, ať jsou pozitivně, nebo naopak negativně, tedy znevýhodněním finančním zatížením, zohlednit dopad výrobků na životní prostředí při určování výše peněžního příspěvku provozovatelem kolektivního systému pro určitý výrobek nebo typ výrobku.

Ten peněžní příspěvek je hrazen výrobcem, to už dneska platí, za účelem zajištění povinnosti zpětného odběru. Respektive když si kupujete nějaký výrobek, tak v jeho ceně už platíte určitý poplatek za to, že výrobce v rámci rozšířené odpovědnosti výrobce, tzn. EPR, což je evropský princip, bere odpovědnost za osud toho výrobku až do okamžiku ukončení jeho životnosti, a tedy i možnost právě zpětného odběru a následné recyklace. Ta je zrovna u elektrozařízení, akumulátorů a pneumatik celkem jednoznačná a daří se nám zvyšovat podíly zpětného odběru elektrozařízení, akumulátorů a pneumatik čím dál lépe.

Zvyšují se požadavky na základní parametry sítí míst zpětného odběru pro odpadní elektrozařízení, odpadní baterie a akumulátory. Nově je stanovena také povinnost vytvořit jedno veřejné místo zpětného odběru na určitý počet obyvatel vyššího územního samosprávného celku. Je totiž prokázáno stejně jako u těch kontejnerů, že čím víc těchto míst je, tím větší je šance, že tam lidé opravdu přinesou staré elektrozařízení, akumulátory, baterie, popřípadě pneumatiky. Návrh zákona také přenáší cíle zpětného odběru přímo na jednotlivé výrobce elektrozařízení, resp. provozovatele kolektivních systémů tak, aby měli povinnost zajistit směrnici požadovanou... (Poslanci Chvojkoví spadl notebook.) Jsem viděl některé šokované kolegy, těm z toho padají počítače... Požadovanou minimální úroveň zpětného odběru odpadních elektrozařízení, a Česká republika nebyla tak vystavena riziku nesplnění svého závazného cíle.

Opět bych si tady dovolil, kolegyně, kolegové, v závěru zdůraznit, že i tento návrh zákona byl schválen a podporu mu vyjádřili klíčoví partneři z hlediska přechodu na oběhové hospodářství, tedy zástupci Svazu měst a obcí, zástupci Svazu průmyslu, Hospodářské komory a Ministerstva průmyslu a obchodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Já děkuji panu ministrovi životního prostředí. Je velmi shovívavý ke kolegům a kolegyním, protože jsem měl co dělat, abych ho nepřerušil kvůli hladině hluku, kterou tvořili i někteří předsedové poslaneckých klubů.

Nyní tedy požádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Janu Krutákovou, aby se ujalá své zpravodajské zpráva. A než ji udělím slovo, znovu požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné téma, než je tisk 677, tak zásadně v předsálí! Ještě chvílička, paní zpravodajko. Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, vážení kolegové a kolegyně, abych vás seznámila se zpravodajskou zprávou k předkládanému zákonu.

Ministerstvo životního prostředí spolu s Ministerstvem průmyslu a obchodu na základě plánu legislativních prací vlády na rok 2019 předkládají vládě k projednání návrh zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností. Navrhovaný zákon je jedním ze čtyř současně předkládaných zákonů nově upravujících problematiku odpadového hospodářství. S ohledem na nezbytnost provedení transpozice nových

evropských předpisů a dále výše uvedenou nepřehlednost stávajícího předpisu je dána potřeba zcela nové koncepce i detailní úpravy problematiky odpadového hospodářství. Vyčlenění pravidel pro nakládání s výrobky s ukončenou životností do samotného zákona vychází také z materiálu Návrhy na řešení opatření k posílení konkurenceschopnosti a rozvoje podnikání v České republice s ohledem na ochrany životního prostředí, takzvaného ekoaudit, a který je cílený na zjednodušení environmentální legislativy, resp. na snížení administrativní náročnosti procesů spojených s ochranou životního prostředí.

Důvodem pro vytvoření dvou samostatných předpisů není jen snaha o zpřehlednění právní úpravy, ale také důvody praktické. V prvé řadě jsou to specifika problematiky výrobků s ukončenou životností, která se v mnoha ohledech vymyká systematické základního odpadového režimu. Dalším praktickým důvodem je skutečnost, že směrnice EU týkající se výrobků s ukončenou životností jsou velmi často novelizovány a pro provedení jejich transpozice dosud musel být vždy novelizován celý zákon o odpadech, i když se změny týkaly pouze části zákona upravující výrobky s ukončenou životností.

Účelem nové právní úpravy je komplexně upravit problematiku vybraných výrobků v celém jejich životním cyklu, tedy od jejich výroby a uvedení na trh až po jejich zpracování poté, kdy se staly odpadem. Předmětem úpravy navrhovaného zákona je tedy regulace obsahu nebezpečných látek ve vybraných výrobcích, prevence vzniku odpadu z vybraných výrobků, regulovaný zpětný odběr či sběr výrobků s ukončenou životností s cílem zajistit co největší podíl jejich opětovného použití a recyklace a zvláštní pravidla pro nakládání s výrobky s ukončenou životností včetně jejich využití a odstranění. Navrhovaný zákon rovněž do značné míry sjednocuje a komplexně upravuje pravidla pro vznik a fungování kolektivních systémů, která jsou v současnosti zejména v oblasti elektrozařízení zcela nedostatečná.

Cílem předkládaného návrhu zákona je především zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zdraví lidí před negativními dopady odpadů z vybraných výrobků, a to v souladu s příslušnými předpisy EU.

Zákon o vybraných výrobcích s ukončenou životností má ve vztahu k novému předkládanému zákonu o odpadech postavení zvláštní právní normy, která se použije přednostně. Zákon o odpadech jako obecná právní norma bude aplikován subsidiárně, to je nestanoví-li zákon o vybraných výrobcích s ukončenou životností jinak.

Do české legislativy se zavádí princip ekomodulace, čili zohlednění opakovaně použitelnosti obalu, jeho recyklovatelnosti či obsahu nebezpečných látek. Od ní se bude nově odvíjet poplatek výrobců a dodavatelů za uvedení vybraných výrobků na trh. Menší opravitelnost nebo recyklovatelnost výrobku bude mít za následek vyšší cenu za jeho využití či odstranění, a naopak. Cílem tohoto nástroje je tedy ekonomické znevýhodnění výrobků s vyššími environmentálními dopady za účelem jejich eliminace na trhu na úkor výrobků s vlastnostmi pro životní prostředí příznivějšími.

Předloha má dále přinést do obcí více míst zpětného odběru výrobku a zavádí povinnost uvedení recyklačního poplatku na účtenkách a fakturách pro přehlednost spotřebitelů o ceně recyklace jimi zakoupeného zboží. Rovněž se stanovují sankce za přestupky.

Tolik tedy moje zpravodajská zpráva k předkládané legislativě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce paní poslankyni Janě Krutákové. Otevírám obecnou rozpravu. Prvním přihlášeným je pan poslanec Elfmark. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Tak já děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych tedy chtěl u tohoto zákony u výrobků s ukončenou životností vzpomenout tři body, které určitě budou třetí plochou ve všech výborech, nebo minimálně v životním prostředí.

První bod se týká – jako nejvýznamnější část se mi jeví správné nastavení podmínek pro zpracování elektroodpadu, týká se elektroodpadu. V současné době je vydáno více než 200 povolení pro zpracování elektroodpadu. Nicméně v souladu s platnými českými standardy vycházejícími z evropských standardů zpracovává elektroodpad pouze dvanáct subjektů. To má tři zásadní dopady. Prvním je, že těchto dvanáct zpracovatelů má vyšší náklady spojené s dodržováním standardů a s tím spojenými investicemi do nejnovějších technologií. A druhý faktor je, že ostatní zpracovatelé nedosahují nesprávným způsobem zpracovávání potřebné kvality materiálových výstupů, čímž dochází doslova k vyhazování cenných surovin oknem, kdy se potom musí do ČR draze dovážet. Řešení vidím v zákonném nastavení povinné certifikace všech zpracovatelů elektroodpadů v souladu s platnými ČSN normami.

Druhý bod je dostupnost sběrné sítě pro spotřebitele. Pan ministr to ve své úvodní řeči krátce vzpoměl, ale dle současně platné zákonné úpravy musí každý výrobce elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému mít smluvně zajištěno sběrné místo, a to v každé obci nad 2 tisíce obyvatel. Nový zákon však v tomto bodě ustoupil tlaku kolektivních systémů, které nedisponují dostatečnou sběrnou sítí a prosazují vytvoření místa pro zpětný odběr pouze na každých 10 tisíc obyvatel v každém kraji. V praxi to znamená, že kolektivnímu systému stačí pouze vytvoření sběrného místa v největších městech kraje, tak aby splnil podmínku jedno sběrné místo pro 10 tisíc obyvatel, a nic ho dále nenutí vytvářet sběrnou síť i v menších obcích. Řešením tohoto bodu je ponechat současně zákonné úpravy, které byly do této podoby upraveny v roce 2014.

Jako poslední bod, na který bych chtěl upozornit, je stanovení jednotných podmínek pro provozování kolektivního systému. Návrh zákona některé aspekty řeší, ale bohužel ne v celé šíři, a to může mít negativní vliv na další vývoj zpětného odběru. Hlavním problémem současně právní úpravy je skutečnost, že zákon fakticky neumožňuje kontrolu kolektivních systémů. To se projevuje naprosto rozdílným

přístupem k plnění povinností výrobců jednotlivými kolektivními systémy a má to potom dále významný dopad do nákladů jednotlivých systémů.

Na závěr bych chtěl tak jako u předchozího bodu navrhnout prodloužení projednání tohoto bodu ve sněmovních výborech o 20 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Elfmarkovi, který byl jediný řádně přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já bych chtěl vyjádřit stanovisko ODS. My také podpoříme propuštění tohoto zákona do druhého čtení. Myslíme si, že ten zákon vlastně nějakým způsobem je předmětem dohody mezi těmi provozovateli kolektivních systémů, mezi výrobcí těch výrobků, na které se tento zákon vztahuje, takže tady si myslím, že bude jednodušší dohoda, nežli by se třeba rýsovalo u těch obalů nebo u toho předchozího zákona.

To, co říkal kolega Elfmark, si myslím, že je věc, která si zaslouží diskusi. My jsme právě v tom roce 2014 navrhli zjemnění sítě pro sběr, kde myslím, že limit byl dokonce 2 tisíce obyvatel, který byl měl zajistit místo sběru, zpětného odběru výrobků s ukončenou životností v oblasti elektroniky. Myslím si, že tady by asi bylo možné si udělat určitou dohodu a vzájemně si ty návrhy podpořit.

Čili ODS podpoří postup do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Ptám se, kdo se hlásí ještě z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Já bych také chtěl vyjádřit podporu tomuto návrhu za klub SPD. Velmi mě potěšilo, že z úst paní zpravodajky jsem slyšel pojem opravitelnost. Opravitelnost, to je jedna z věcí, která si myslím, že poslední dobou velice byla vytěsňena konzumním způsobem výroby a vůbec spotřebou veškerých výrobků, a přitom v rámci ekologického a vůbec životního prostředí je to velmi důležitý pojem. Jednak opravitelnost a jednak, jestliže se tady hovoří o ukončené životnosti, tak vlastně podpora prodloužení životnosti těchto výrobků, jejich opravitelnosti, by měla být velmi důslednou součástí toho zákona. Máme tady možnost formou repase prodloužit některé výrobky a zvláště u elektrovýrobků je to vyloženě nabízející se způsob.

My tento zákon podporujeme do dalšího čtení a budu velmi rád, pokud se garanční výbor právě touto otázkou opravitelnosti výrobků bude zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Jelínkovi za jeho vystoupení a ptám se ještě jednou, jestli se někdo hlásí z místa. Pokud tomu tak není, rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem o závěrečné

slovo a paní zpravodajka také nemá zájem. Konstatuji, že v rozpravě nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí předloženého návrhu a můžeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Není tomu tak. Já zagonguji vzhledem k tomu, že jsem požádal hlučící kolegy, aby hovory předsunuli do předsálí. Chvilku posečkám. Odhlásím vás a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu, aby garančním výborem pro projednání tisku 677 byl výbor pro životní prostředí.

Rozhodujeme v hlasování číslo 183, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 183, z přítomných 141 poslance pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Hlásí se pan kolega Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych navrhl přidělit tento návrh zákona hospodářskému výboru, i u těch dvou zbývajících tisků, aby celý ten balíček byl projednáván v hospodářském výboru, protože se skutečně jedná o věci, které mají přímou souvislost s ekonomikou naší země, takže prosím, abyste mě podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Další návrh?

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Já bych navázal na pana kolegu. Já bych to samé navrhl, aby to bylo přikázáno výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak aby to šlo komplet celé jako balíček, všechny ty čtyři zákony.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili stejně jako v předchozím bodě. Budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru hospodářskému a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Nejdříve hospodářský výbor.

Zahájil jsem hlasování číslo 184 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 184, z přítomných 142 pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj v hlasování číslo 185, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 185, z přítomných 142 pro 134, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Ještě padl v rozpravě návrh na prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů.

O tom rozhodneme v hlasování číslo 186, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 186, z přítomných 143 pro 96, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl dále přikázán výboru hospodářskému a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k projednání je stanovena na 80, tedy o 20 dnů delší. Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod 59. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pěkné dopoledne. Nyní se budeme věnovat bodu číslo

60.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - první čtení

Z pověření vlády návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec, který už je připraven. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, tady budu velmi stručný. Jedná se o tzv. změnový zákon, který předkládáme jako standardně v těchto situacích v zájmu přehlednosti, aby tedy doprovodné novely k zákonu o odpadech a k zákonu o výrobcích s ukončenou životností byly osamostatněny do předkládaného změnového zákona.

Předkládaný návrh zákona nahruje změny celkem devíti zákonů. Asi tím nejvýznamnějším je zákon o místních poplatcích a tou nejvýznamnější změnou, kterou předkládaný návrh změnového zákona obsahuje, je vlastně nová úprava poplatku za komunální odpad. Nově bude tato problematika upravena pouze v zákoně o místních poplatcích, čímž bude odstraněna dosavadní dvoukolejnost právní úpravy. Novela tohoto zákona byla zpracována v úzké součinnosti s Ministerstvem financí jakožto jeho gestorem.

Obec si bude moci zvolit jeden ze dvou typů poplatků s ohledem na svá specifika a potřeby. První variantou je poplatek, který je paušálního charakteru a je založen na přihlášení poplatníka v dané obci, případně na vlastnictví nemovité věci sloužící k bydlení nebo k rekreaci, ve které není přihlášena žádná osoba. Druhou variantou je poplatek, který je odvozen od skutečného množství vyprodukovaného odpadu. Obcím

je tedy umožněna flexibilita ohledně volby jednoho z typů poplatku, což byl jeden z požadavků Svazu měst a obcí v rámci projednávání tohoto zákona. Obce s různými typy poplatků umějí pracovat i v současnosti a nepředpokládají se žádné aplikační problémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Marie Pěničková. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. My jsme tady teď projednávali dva návrhy zákonů, zákon o odpadech a zákon o výrobcích s ukončenou životností. Vy všichni asi víte, že oba ty zákony mají velký přesah do jiných zákonů. Největší, tak jak už řekl i pan ministr, asi do zákona o místních poplatcích, ale také o živnostenském podnikání, případně o dani z příjmů, o pozemních komunikacích a dalších. Bylo tady vysvětleno, čeho se to týká. Já nebudu dál zdržovat, to je za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy není – a ano, pan poslanec se hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Já bych i u tohoto sněmovního tisku chtěl navrhnout prodloužení lhůty pro projednání ve výborech o 20 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nemá zájem, paní zpravodajka také nemá zájem. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Je zde jiný návrh na přidělení garančnímu výboru k projednání? Není. Takže přivolám poslankyně a poslance, kteří nejsou v sále.

Budeme hlasovat o tom, že garančním výborem projednání tohoto návrhu bude výbor pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 187 přihlášeno 148 poslanců, pro 130, proti nikdo. Tento návrh jsme přikázali jako garančnímu výboru výboru pro životní prostředí.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Zazní návrh z pléna. Pan poslanec, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Asi pro jistotu ještě navrhuji hospodářský výbor a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Žádný další návrh není. Takže s oběma návrhy se postupně vyrovnáme hlasováním.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 188 přihlášeno 150 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 189 přihlášeno 150 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrhem se budou zabývat jak hospodářský, tak výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Ještě je tu poslední věc, se kterou se vyrovnáme hlasováním, a to je návrh pana poslance Elfmarka, abychom prodloužili lhůtu o 20 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 190 přihlášeno 151 poslanců, pro 130, proti 2. Konstatuji, že jsme lhůtu prodloužili o 20 dnů.

Končím projednání prvního čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní zpravodajce. A pan ministr zde zůstane, protože se budeme zabývat bodem

61.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - první čtení

Vládou je opět pověřen pan ministr životního prostředí. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Opět děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jako poslední bod z těchto čtyřčat si dovoluji předložit návrh zákona, kterým se mění zákon 477/2001 Sb., o obalech. Cílem návrhu zákona je zajištění transpozice dvou směrnic Evropské unie, které jsou součástí tzv. balíčku oběhového hospodářství. Tyto směrnice revidují stávající směrnici o odpadech a směrnici o obalech a obalových odpadech. Kromě změn vyplývajících z transpozice zahrnuje navržená úprava i změny vyplývající z vyhodnocení dosavadní aplikace

zákona v praxi. Za účelem zajištění transpozice požadavků směrnice Evropské unie se v zákoně o obalech navrhuji zejména následující změny.

Za prvé, návrhem zákona dochází k úpravě podmínek plnění povinnosti zpětného odběru obalů nebo odpadů z obalů, včetně stanovení minimální hustoty sběrné sítě. Sběrná místa pro odpady z obalů musí být nově zařazena do obecního systému odpadového hospodářství a být pro občany dostupná v docházkové vzdálenosti. Autorizované obalové společnosti budou povinny provádět tzv. ekomodulaci. Já už jsem o té ekomodulaci hovořil před chvílkou v rámci zákona o výrobcích s ukončenou životností a já vám teď jenom pro zajímavost uvedu příklad, jak by taková ekomodulace třeba mohla vypadat. (V sále je značný hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom se omlouvám, pane ministře. Prosím sněmovnu o klid. Dámy a pánové, prosím, ztišme se, ať můžeme slyšet pana ministra. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za podporu, vážený pane místopředsedo. Já jsem na ústrky zvyklý ve své funkci, ale vždycky mě potěší, když se mě někdo zastane.

Jenom k té ekomodulaci, protože pod tím slovem se skrývá něco, co se těžko představuje, ale klasická situace je, že nejlíp recyklovatelným plastem, a také nejvíc poptávaným plastem je takzvaná transparentní petka. Naopak nejhůř recyklovatelné plasty jsou různé lahve, které jsou třeba v rámci té takzvané PETdrogerie, tedy ty různé barevné, z několika plastů složené, z několika typů plastů složené obaly, které jsou naopak recyklovatelné velmi špatně. Co to znamená? Podle ekomodulace, podle principu ekomodulace by potom měl být výrobce významným způsobem znevýhodněn za to, že uvádí na trh špatně recyklovatelný nebo nerecyklovatelný plast. To je velmi důležité, protože za prvé povede to k větší recyklaci a povede to velmi pravděpodobně také ke zmenšení a snížení počtu především obalových odpadů, především plastů, ale nejenom plastů.

Je to to, o čem hovoříme opakovaně. Svět úplně zešílel, a já vždycky, když se dívám různě v těch obchodech a vidím tam oloupanou cibuli, kterou někdo zabalí do celofánu, přitom cibule má od přírody svůj přirozený obal, anebo zabalí samostatně deset kuliček hroznového vína, tak je to opravdu na zabití. A to je něco, čemu je nutno se bránit. Není to boj proti plastům jako celku, ale je to boj proti nadužívání plastů a také boj proti tomu, že výrobci dneska v zásadě nejsou odpovědní za to, zda ten jejich výrobek je recyklovatelný, nebo dobře recyklovatelný. A to by právě měla zavést ekomodulace. Autorizované obalové společnosti, jak jsem říkal, budou mít povinnost při stanovování peněžních příspěvků zohledňovat opakovanou použitelnost obalů a zvýhodňovat je před obaly, které nejsou opakovaně použitelné.

Dochází také ke stanovení nových, ambicióznějších cílů pro recyklaci jednotlivých materiálů a celkové využití obalového odpadu. K významným změnám také dochází v případě takzvaných autorizovaných obalových společností, kdy návrh rozšiřuje povinnost autorizovaných obalových společností podrobit své hospodaření a

vykazované údaje o zpětném odběru a zpracování odpadu z obalů povinným auditům, aby byla zajištěna vyšší kontrola jejich finančního řízení a transparentnost vykazovaných výdajů. Pro případ, že bude na trhu působit více autorizovaných obalových společností, je navrhován způsob vyrovnání nákladů na zajištění zpětného odběru, které představují většinové náklady autorizované obalové společnosti.

Na závěr bych, dámy a pánové, jenom krátce okomentoval situaci, kdy v rámci diskuse zákona o obalech, který opravdu zahrnuje celou řadu velmi důležitých bodů, právě hlavně té ekomodulace, se v posledních týdnech rozpoutala mediální debata pouze o jedné poměrně malé součásti, nebo střípku, a to je zálohování. Chtěl bych tady velmi rychle uvést na pravou míru několik mýtů. Za prvé. Ministerstvo životního prostředí nezakazuje zálohování. Ani není proti dobrovolnému zálohování, ale jenom ho nechce povinně nařizovat všem. Dneska jsme v situaci, kdy je na tom shoda Svazu měst a obcí, Hospodářské komory a Svazu průmyslu, opět těchto subjektů, že nechtějí povinné zálohování. Takže ten návrh na to, že zálohování nebude povinné, nevyšel z Ministerstva životního prostředí, ale vyšel prostě z vypořádání meziresortního připomínkového řízení.

Tady chci zdůraznit to, že nám se velmi líbí norský model, kde Norové mají dobrovolné zálohování a říkají výrobcům, že výrobci jsou odpovědní za osud svých obalů, a stanovují jim pravidla, která musí splnit. Ta pravidla jsou přísná, nicméně Česká republika už dnes plní pravidla, které Evropská unie vyžaduje od členských států až v roce 2025. A my už je dnes plníme z hlediska PET lahvi.

Takže znovu. Nejsme proti zálohování, koneckonců rozbíhají se některé pilotní projekty některých subjektů, ale nechceme nařizovat natvrdo zálohování, protože ten systém zálohování stojí několik miliard, bude stát několik miliard, ve finále by ho zaplatil zákazník, zatížil by menší prodejny. A hlavně uvádím na pravou míru další mýtus. Celá řada lidí si myslí, že když se budou zálohovat PET lahve, tak že se ta PET láhev znovu naplní jako láhev od piva. To je nesmysl. Ta zálohovaná PET láhev úplně stejně jako PET láhev ze žlutého kontejneru se prostě vezme, rozemele se na vločky, nebo rozdrtí se na vločky, a z těch vloček se potom udělá buď nová PET láhev, nebo nějaká jiná surovina. Je paradoxní, že takhle obrovská debata o PET lahvích, ale PET lahev je nejlépe recyklovatelnou a nejlépe poptávanou surovinou z plastů. To znamená, že daleko více bychom měli diskutovat o těch plastech, které nejsou takhle dobře recyklovatelné, které zatěžují životní prostředí, které zatěžují recyklaci a které právě by měly být řešeny ekomodulací.

Takže to jsem jenom chtěl uvést trochu na pravou míru. Předpokládám, že se to tady objeví. My jsme, jak jsem deklaroval, jednoznačně připraveni diskutovat dále v příštích měsících o výhodách, nevýhodách zálohování, ale znovu říkám, to není jenom stanovisko Ministerstva životního prostředí, je to stanovisko našich klíčových partnerů v oblasti odpadového hospodářství. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. A prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, což je poslanec František Elfmark. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pan ministr tady obsáhl ve své úvodní řeči většinu toho, co jsem tady měl, takže jenom pár technických věcí.

Předloženým návrhem zákona je novelizován zákon č. 477/2001 Sb., o obalech, ve znění pozdějších předpisů. Zákon o obalech stanovuje práva a povinnosti podnikajících fyzických osob a právnických osob při nakládání s obaly, zpětném odběru a využití odpadů z obalů. Nakládáním s obaly se rozumí výroba obalů, uvádění obalů na trh nebo do oběhu a rovněž použití, úprava a opakované použití obalů.

Celou tuto materii ovlivnilo schválení čtyř směrnic Evropské unie, které vstoupily v platnost v červenci roku 2018 a které jsou součástí takzvaného balíčku oběhového hospodářství. Cílem navržených změn vyplývajících z praxe oběhového hospodářství, které mají zvýšit vyšší transparentnost a efektivitu fungování obalových společností.

Jenom krátce bych chtěl pohovořit o tom, co to vlastně obal je, abychom byli všichni poučení. Obaly jsou neodmyslitelnou součástí celé řady výrobků. Jejich základním posláním je uchovat zboží v nezměněné kvalitě až do doby jeho spotřeby. Z hlediska funkce je lze dělit na obaly prodejní, dříve to byly obaly spotřebitelské, skupinové a přepravní. Z hlediska četnosti jejich používání na obaly jednorázové nebo opakované, opakovaně použitelné, a z hlediska materiálu, ze kterého jsou vyrobeny, například na obaly plastové, skleněné, papírové či kombinované.

Z těchto důvodů jejich běžného výskytu v běžném životě zákon navrhuje zejména následující změny. Tak jak tady říkal pan ministr, úprava podmínek plnění povinnosti zpětného odběru, § 10 včetně stanovení minimální hustoty sběrné sítě, povinnosti zařadit sběrná místa pro odpady z obalů do obecního systému odpadového hospodářství nastaveného obcí a povinnost informovat spotřebitele o možnostech předcházení vzniku odpadu. Stanovení povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů tak, aby nedocházelo k nepřiměřené zátěži malých podniků. Povinnost pro společnosti provádět takzvanou ekomodulaci a zveřejňovat vlastnickou strukturu, smlouvy a sazebníky, a také podmínky ověřování dat těchto společností a rozšíření evidenčních povinností autorizovaných společností.

To by bylo za mě tak asi vše. Ještě dám potom krátký komentář v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a jako první je přihlášen poslanec Elfmark. Takže můžete pokračovat, máte slovo v rozpravě.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Jenom volně navážu. Pan ministr tady vzpomněl zase nějaké třetí plochy, které budeme řešit ve výborech. Já bych je jenom shrnul taky ve třech bodech. Zákon o obalech provází také několik kontroverzních témat, která rezonují napříč společnostmi, a já vám je teď zmíním.

Velká diskuse ve výborech bude o tom, jak dosáhnout cíle vytřídění PET lahví a hliníkových obalů, kde vláda navrhuje požádat Evropskou komisi o výjimku, abychom nemuseli recyklovat tolik, jak se dohodly státy Evropské unie ve svých směrnicích. Přitom zálohování by mohlo vést ke zlepšení životního prostředí, k omezení plýtvání surovinami a také by Českou republiku vedlo k čistší přírodě a cirkulační ekonomice.

Dále není jasné, kdo bude platit sankce za nedosažení cílů třídění PET lahví, když nezavedeme zálohování a cílů nedosáhneme. Směrnice však přitom určuje povinnost pro členské státy Evropské unie od roku 2029 zajistit 90% míru třídění. Je potřeba říct, že žádná země na světě nedosáhla vytřídění PET lahví nad 80 %, aniž by to zálohování využila. Já jsem tedy rád, že pan ministr vzpomněl, že nad touto věcí bude debata, a určitě se najde nějaký společný konsenzus, tak abychom byli všichni aspoň rámcově spokojeni. Já jsem za to rád, že to tady řekl.

Další z věcí, co budeme určitě na výborech debatovat, je faktor monopolu firmy EKO-KOM. Je třeba si ujasnit, zda chceme mít jedinou autorizovanou společnost, která se bude zabývat celorepublikovým systémem třídění, recyklace a využívání obalového odpadu, nebo otevřeme konkurenční prostor pro zdravou soutěž v této oblasti i pro jiné firmy. Dle mého názoru některá ustanovení v tomto zákoně konkurenci znemožňují a zpřisňují jí podmínky tak a jsou složitější, než je měla firma EKO-KOM, když ona sama vznikala.

Poslední věc, kterou chci vzpomenout. Chybí implementace takzvané subsměrnice o omezení jednorázových plastů do tohoto zákona. Naskytá se tedy otázka, proč Poslanecká sněmovna má zhruba za půl roku jednat o změně obalového zákona znovu kvůli implementaci subsměrnice, když tyto požadavky směrnice zná ministerstvo již přes půl roku.

Na konci své řeči bych chtěl znovu jako u těch předchozích tří zákonů navrhnout prodloužení projednání tohoto sněmovního tisku ve výboru o 20 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, a na řadě je v obecné rozpravě pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, k zákonu o obalech chci tlumočit stanovisko klubu ODS. Podporujeme, aby tento zákon prošel do druhého čtení. Naše výhrady k tomu zákonu nejsou nijak zásadní. Víme, že to je problém, který opravdu je problémem zatěžujícím.

V předchozí debatě jsme již zmiňovali různé negativní aspekty přemíry obalů v naší obchodní síti. Myslím si ale, že ta doba, kdy jsme přicházeli do mlékárny s konvičkou a do pekárny se síťovou taškou, je dávno pryč. Prostě dneska ti samí, kteří kritizují množství obalů, tak zároveň ale také předepisují hygienické předpisy, které nutí pak každé to zboží vložit do nějakého zvláštního mikrotenového obalu včetně té cibule nebo včetně, já nevím, jiných zeleninových výrobků, jak to zmiňoval

pan ministr. Nakonec ten systém, který známe ze supermarketů, prostě vyžaduje, aby to jednotlivé zboží bylo uloženo do toho mikrotenového plastového obalu, jinak ten pokladník ani nemůže jej na tom pásu započítat, zaevidovat, zaúčtovat. Je to veliký problém. Co můžu zaznamenat, je poměrně výrazný pokles nákupu igelitových tašek při odebrání zboží v supermarketech, mnoho lidí si nosí s sebou tašky svoje ,a tím tedy aspoň trochu se pomáhá řešit tento problém.

Já jsem už upozornil na to, že součástí toho zákona, myslím, že je to příloha 3, je ta tabulka, která ukazuje povinnost recyklovat obalové materiály. Vždycky je to téma pro diskusi, pro kritiku. Podle mého názoru jsou ty limity zbytečně vysoké. Prostě nepočítají s těmi havarijními situacemi, které mohou nastat, které pak prostě, když my je vytrídíme, tak samozřejmě část těch obalů je možno vrátit zpátky. V podstatě všechny obaly skleněné se takto vrací zpátky do oběhu. U těch plastových to je problém specifický. Obaly papírové se zčásti dají znovu využít, ale z daleko větší části jsou pak samozřejmě odpadem, a nakonec jsme zjistili nedávno, když nám Čína vypověděla možnost dodávat tam papírový odpad, že vlastně dneska to, co bývalo kdysi zdrojem drobného příjmu, odvod papírového sběru, tak dneska naopak za jeho odebrání se musí zaplatit poplatek. Takže tam si myslím, že těch 85 %, potažmo 80 % za pět let nebo za deset let, je podle mého názoru zbytečně moc. Poradíme se také samozřejmě s odborníky, zdali by stálo za to navrhnout snížení tohoto limitu.

Ještě k těm zálohovaným PET lahvím. Já si vzpomínám, že jsme tady před několika lety probírali poměrně také citlivý zákon, který se snažil zabránit tomu, aby lidé z těch nižších příjmových kategorií ve svých topných tělesech, ve svých kamnech nebo kotlích spalovali plastový odpad. To jsme tady dlouze řešili, nakonec to pan ministr prosadil, že jsou na to ty kontroly topenišť, a tvrdí, že to funguje. Já stále tedy to zpochybňuji – narušování domovní svobody, ale je to druhá věc. A jedna z myšlenek, která tady zazněla, i v té diskusi v médiích, byla, že by zpoplatnění nebo tedy zálohování odběru PET lahví mohlo tenhle problém v určité míře pomoci řešit, že by ti lidé radši to odvedli, vrátili za zálohu, než aby to spálili v kotli. Já si myslím, že funkčnost toho by byla minimální, a také zároveň si myslím, a tady musím tlumočit i stanovisko ODS, že si myslíme, že plošné zavedení zálohování PET lahví není dobrá cesta. Jednak by to samozřejmě narušilo již dobře fungující systém třídění odpadu, jednak by to zatížilo drobné podnikatele další administrativou. Možná by to v určité části trhu a hlavně výrobcům mohlo pomoci, ale já myslím, že za to by to nestálo.

Přestože se k tomu ale nevyjadřuji jaksi souhlasně, přesto bych ocenil, kdyby Ministerstvo životního prostředí prověřovalo možnosti, a tam nějaký takový ten pilotní projekt, který jste říkal, pane ministře, že běží, případně i další možnosti, jak by určitý segment trhu po zavedení zálohování mohl být efektivnější, tak asi by bylo dobře. Takže tady souhlasím s tím, co jste říkal. Dobře, prostě nezakazovat to, dovolit tomu, kdo to chce dělat, ať to tedy dělá, a zároveň hledat důvody, proč by to mohlo být případně postupně zaváděno. Ale jak říkám, v tuhle chvíli s tím naše strana nesouhlasí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla poslední přihláška do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa? Ne, obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova nemá ani pan ministr, ani pan zpravodaj. Takže se budeme zabývat příkázáním návrhu výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Návrh organizačního výboru je, aby tento návrh projednal výbor pro životní prostředí jako garanční výbor. Navrhuje někdo přikázat tento návrh jinému výboru jako garančnímu výboru? Žádný návrh nevidím.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 191: přihlášeno 156 poslanců, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu

Organizační výbor nenavrhl žádný další výbor, aby se zabýval tímto návrhem. Je zde návrh z pléna. Pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tady mně paní kolegyně poslankyně (Vildumetzová) napovídá, takže navrhu oba výbory: hospodářský výbor a výbor pro veřejnou správu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Žádnou další přihlášku nevidím. Budeme tedy postupně hlasovat o těchto výborech. Nejprve o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 192: přihlášeno 156 poslanců, pro 133. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 193: přihlášeno 156 poslanců, pro 131, proti nikdo. Návrh byl také schválen.

Konstatuji, že jsme přikázali tento návrh k projednání hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

V rozpravě zazněl návrh od pana poslance Elfmarka na prodloužení lhůty pro projednání o 20 dní. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 194: přihlášeno 156 poslanců, pro 127, proti nikdo. Lhůtu jsme prodloužili.

Děkuji panu ministrovi, panu zpravodajovi a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Omluvy. Pan poslanec Lubomír Volný se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, Marian Bojko se omlouvá z dnešního dne od 13 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Nyní se nebudeme zabývat ohlášenými body 62 a 63, a to z toho důvodu, že není přítomna paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová, která je omluvena, a není pověřen jiný člen vlády, aby předložený návrh uvedl. Znamená to, že tyto body budou zařazeny na konec bloku prvních čtení.

Přecházíme k bodu číslo 65. Jde o

65.

Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 696/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, jedná se o návrh zákona o zdravotnických prostředcích, který, dovoluji, abych vám nyní představil. Tento vládní návrh schválila vláda 6. ledna. Stěžejní část návrhu představuje adaptace českého právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdravotnických prostředcích a také se týká změny příslušných směrnic a souvisejících nařízení. Toto nařízení bylo spolu se svým dvojčetem, které se týká diagnostických zdravotnických prostředků in vitro, přijato na evropské úrovni ve snaze zajistit vyšší míru bezpečnosti používaných zdravotnických prostředků, a tím i pacientů, a to v rámci celé Evropské unie. Na úrovni Evropské unie se jednalo především o reakci na nechvalně známou sérii kauz týkajících se například zdravotně závadných prsních implantátů PIP, což byl případ z Francie.

Návrh zákona tedy v návaznosti na toto nařízení má za úkol adaptovat český právní řád na unijní pravidla. Především je třeba zrušit duplicitní národní úpravu. Proto v tomto směru předkládáme zcela nový návrh zákona.

Dále pak s ohledem na nařízení návrh upravuje například otázky kompetenční, kdy určuje jednotlivé vnitrostátní orgány, zejména pak Státní ústav pro kontrolu léčiv, jako dozorové orgány či je pověřuje výkonem pravomocí daných každému členskému státu nařízením. Návrhem jsou upravovány podrobně povinnosti jednotlivých typů hospodářských subjektů v oblasti zdravotnických prostředků, stejně jako otázky označování zdravotnických prostředků a jejich identifikace. Dále je stanovena nová úprava stran průběhu klinických zkoušek, dozoru nad trhem a systému vigilance. V neposlední řadě pak, aby bylo možno dostát povinnosti České republiky jako členského státu Evropské unie, je třeba zajistit vynutitelnost pravidel stanovených v nařízení, a to v oblasti stanovení jednotlivých skutkových podstat přestupků. Předkládaný návrh tak zajišťuje, aby celoevropská pravidla, stanovovaná zejména s cílem zajistit bezpečnost pacientů, byla vynutitelná i na území České republiky.

Pokud jde o druhou obsahovou část návrhu, kterou tvoří ryze vnitrostátní právní úprava nezávislá na přímo použitelném předpisu Evropské unie, tato představuje

dotvoření komplexního právního rámce pro oblast zdravotnických prostředků. Podrobněji jsou pak upravovány otázky pro předepisování, výdej, používání nebo servis zdravotnických prostředků.

Dovolte mi tedy závěrem, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, požádat vás o podporu tohoto návrhu, který si dal za cíl zvýšit bezpečnost zdravotnických prostředků a pacientů v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Julius Špičák. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Julius Špičák: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já myslím, že celá akce byla srozumitelně vysvětlena a představena panem ministrem. Jedná se rozhodně o záležitost, která je poměrně pochopitelně komplikovaná a velmi potřebná, protože, jak bylo řečeno, v podstatě došlo ke zcela zřejmým praktickým problémům, které měly konkrétní negativní vliv na pacienty. Například pokud jde o zdravotnické prostředky, bude tady povinnost, aby každý implantát byl doprovázen srozumitelnou kartou, která v podstatě bude tento implantát jednoznačně identifikovat, jednoznačně bude vysvětlovat způsob použití a případná rizika.

Významnou částí je také posílení primární péče návrhem na změnu předepisování, takže určité zdravotnické prostředky bude možné předepisovat také nelékařskými zdravotnickými pracovníky. Dochází také, což je praktická záležitost, ke změně doby, kdy bude možné uplatnit poukaz na zdravotnické prostředky. Tato doba se bude obecně zkracovat, což bude pochopitelně pro všechny zúčastněné praktické, přičemž v individuálních případech bude možné dobu v podstatě prodloužit.

Je tady také velmi důležitá součást tohoto zákona, a to je součást o reklamě, která musí být srozumitelná a musí v podstatě odpovídat základním etickým principům.

Takže se jedná o velmi komplexní úpravu a já vás žádám, abyste tento návrh podpořili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Do rozpravy nemám žádnou přihlášku. Hlásí se pan poslanec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovolte, abych se vyjádřil k vládnímu návrhu zákona o zdravotnických prostředcích. Jsem rád, že tento velmi důležitý návrh doputoval do Sněmovny. Jsme trochu v časovém presu, protože evropské nařízení vstoupí v účinnost 26. května tohoto roku a na dokončení legislativního procesu nám nezbyvá příliš mnoho času. Jak už zde řekl pan ministr a pan zpravodaj, jedná se vlastně o transpozici evropského nařízení.

Problematika zdravotnických prostředků je poměrně komplikovanou záležitostí, protože se jedná samozřejmě o velmi citlivou záležitost z hlediska i bezpečnosti pacientů. Já se zde nebudu zabývat všemi aspekty tohoto návrhu zákona. Myslím si, že k těm nejdůležitějším se dostaneme ve zdravotním výboru, který, předpokládám, bude garančním výborem. Chtěl bych se tedy pozastavit pouze nad jednou částí tohoto zákona, kterou považuji za ne úplně šťastně řešenou, a věřím, že se k tomu opět vrátíme ve zdravotním výboru. Jsem ale přesvědčen, že o této problematice je potřeba se zmínit už tady na plénu.

Tou kontroverzní problematikou jsou zákonem řešené povinnosti výrobců opatřovat zdravotnické prostředky jedinečnou identifikací prostředků, takzvané UDI, a na ně navazující povinnosti distributorů a zejména pak uživatelů, tedy zdravotnických zařízení. Už tady také o tom byla řeč. Já v žádném případě nerozporuji tu samotnou povinnost. Toto by mělo vést k tomu, abychom vždycky věděli, že ten zdravotnický prostředek, který užijeme u našich pacientů, je skutečně originál, že se nejedná o nějaký padělek. Takže není to o té samotné identifikaci, tu nám nařizuje evropské nařízení. To, co já považuji za ne úplně šťastné a i zbytné, je načasování, jak je to vládním návrhem navrženo, to načasování zavádění u jednotlivých rizikových tříd.

Já tady zopakuji to, co stojí v evropském nařízení. Evropské nařízení zavádí tu povinnost podle jednotlivých rizikových tříd takto. U rizikové třídy 3 – to jsou ty nejrizikovější zdravotnické prostředky – se UDI použije od 26. května 2021. Pokud ale v naší národní úpravě to zavádíme s dobou účinnosti tohoto zákona, tak de facto by k tomu došlo už v průběhu tohoto roku. A tady dochází i k určitému nesmyslu a i k určité diskrepanci, protože výrobci ještě nebudou zatíženi touto povinností, pokud se týká tedy evropského nařízení, ale v národní legislativě bychom našim výrobcům, ale i distributorům a také zdravotnickým zařízením tu povinnost dávali. U těch zdravotnických zařízení se to týká ukládání informací o UDI. To považuji za zbytečné a vnese to do systému chaos.

Potom riziková třída 2a a 2b. Zde se podle evropského nařízení UDI použije od 26. května 2023, to znamená za tři roky od účinnosti evropského nařízení. A u rizikové třídy 1 se UDI použije až 26. května 2025. Tolik tedy evropské nařízení. Jak už jsem řekl, pokud bychom schválili vládní návrh v té podobě, jak je předložen, tak bychom u té nejrizikovější třídy to zavedli s dobou účinnosti zákona, což jednak vnese do systému chaos a jednak to budou zbytečné náklady a i zbytečná práce jak pro výrobce, distributory, tak i zdravotnická zařízení.

A nad to ještě nad rámec evropského nařízení, je potřeba zmínit, Česká republika rozšířila povinnost uchovávat UDI u rizikových tříd 2a a 2b také již od data účinnosti tohoto zákona, zatímco evropské nařízení s tím počítá až od května 2023. Tím dochází k nemalému rozšíření porfolia zdravotnických prostředků, u kterých je nutné tuto povinnost splnit již nyní, tedy o tři roky dříve. A tady je potřeba říci, že to se týká velké většiny zdravotnických prostředků, je to ta nejširší skupina, zejména ta skupina 2a. Jenom pro vaši představu. Do rizikové třídy 2a patří například infuzní kanyly, patří tam celá řada dalších prostředků, jako jsou močové katetry, a tak dále. To

znamená, jsou to zdravotnické prostředky, se kterými se setkáváme v běžné zdravotnické činnosti vlastně každý den.

A já se ptám, proč u injekčních jehel, infuzních setů, skalpelů, elektronických teploměřů, tonometrů zavádíme tuto povinnost už s dobou účinnosti zákona. Toto bude velká zátěž nejenom pro ty distributory, ti se s tím nějakým způsobem budou muset vyrovnat, ale zejména pro naše zdravotnická zařízení. V každém zdravotnickém zařízení, pokud by k tomuto došlo, budou muset posílit odbor zdravotnické techniky a ta administrativní zátěž bude pro tato zdravotnická zařízení enormní. Samozřejmě po těch třech letech je to stejně nemine, ale já se ptám, proč už v tuto chvíli, když se zdravotnická zařízení potýkají s navyšováním nákladů personálních, mzdových, ale také s náklady na enormní nárůst cen energií, služeb, potravin a tak dále. Všichni víme, že zdravotnická zařízení s tímto bojují, a my jim budeme dávat tuto povinnost mnohem dříve, než to ukládá evropské nařízení.

Tady bych chtěl apelovat na pana ministra, abychom v průběhu legislativního procesu připravili přechodná ustanovení, která budou v souladu s evropským nařízením, a upravili to do souladu s těmi časovými horizonty, jak je navrhuje evropské nařízení. V žádném případě tím neohrozíme bezpečnost našich pacientů, nezpůsobíme chaos jak pro výrobce, distributory, tak zejména pro koncové uživatele, tedy zdravotnická zařízení. A netýká se to jenom nemocnic, týká se to i ambulantních zařízení. Myslím si, že by to všem prospělo a že to není nic proti meritum tohoto zákona, který já sám osobně považuji za velmi potřebný.

Za klub KDÚ-ČSL mohu říci, že podpoříme tento vládní návrh do dalšího čtení a jsme připraveni ke spolupráci na případných pozměňovacích návrzích. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský byl jediným přihlášeným. Hlásí se ještě někdo? Nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Velmi stručně se vyjádřím k panu poslanci Kaňkovskému. Myslím si, že to není úplně pochopeno, ten text zákona, že to takto v tom textu není, že my skutečně vycházíme z MDR jakožto z nařízení a nestanovujeme tuto povinnost dříve, než říká nařízení. Ale možná, že je to otázka textace zákona. Určitě nemám problém o tom ještě hovořit na výboru, kde si to do detailu vysvětlíme. Ale tak, jakou mám informaci i od kolegů, tak to není tak, že bychom tu povinnost stanovovali dříve, než stanovuje nařízení. Ale budeme o tom vést debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Takže se budeme zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Opět nejprve rozhodneme o garančním výboru.

Návrh předsedy Poslanecké sněmovny je přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční výbor? Ne, budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti,

Hlasování číslo 195, přihlášeno je 155 poslanců, pro 127, proti nikdo. Garančním výborem bude výbor pro zdravotnictví.

Nemáme zde žádný další návrh na přikázání výborům k projednání. Navrhuje někdo z poslankyň, poslanců další výbor? Nenavrhuje, nezazněl ani návrh na úpravu lhůty. Takže končíme první čtení tohoto návrhu.

Další bod je

66.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 697/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, prosím ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, tento druhý návrh změnového zákona v zásadě reaguje na ten první postoupený návrh celého nového zákona o zdravotnických prostředcích. My jsme museli k tomu ještě vypracovat změnový zákon, který tedy řeší celou řadu dílčích oblastí. Je to tedy změna současného zákona o zdravotnických prostředcích, změna zákona o správních poplatcích, změna zákona o regulaci reklamy a také změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Tento návrh tedy doplňuje ten zcela nový návrh zákona o zdravotnických prostředcích projednávaný jako sněmovní tisk 696.

Návrh tohoto doprovodného zákona spočívá v novelizaci stávajícího zákona o zdravotnických prostředcích s cílem upravit tento zákon tak, aby se vztahoval i na oblast diagnostických zdravotnických prostředků in vitro. Upozorňuji, že ten první zákon právě neřeší zdravotnické prostředky in vitro. Ty jsou řešeny speciálním nařízením, které má pozdější účinnost. Takže proto vlastně je novela stávajícího zákona, který stále tak bude v platnosti.

Navržené řešení reaguje na situaci, kdy unijní právo pro oblast diagnostických zdravotnických prostředků in vitro nabude účinnosti o dva roky po úpravě, která je

obsažena v obecném nařízení o zdravotnických prostředcích. Návrh tak umožní od doby nabytí účinnosti obecného nařízení o zdravotnických prostředcích, což je tedy 26. května 2020, a nového zákona o zdravotnických prostředcích až do doby nabytí účinnosti nařízení o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro 26. května 2022 a předložení nového adaptačního zákona zachovat platnou a účinnou právní úpravu diagnostických zdravotnických prostředků in vitro. Tak tolik jenom na vysvětlení k této oblasti.

Pokud jde o novelu současného zákona č. 268/2014 Sb., přijata nebyla. Pokud by tato novela přijata nebyla, neexistovala by právní úprava pro diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, neboť souběžně projednáváný nový návrh zákona o zdravotnických prostředcích implementuje nařízení o zdravotnických prostředcích, úpravu pro diagnostické zdravotnické prostředky in vitro neobsahuje.

Součástí návrhu je také změna zákona o správních poplatcích, který je nutné upravit tak, aby byly odlišeny správní poplatky vybírané podle právní úpravy pro diagnostické zdravotnické prostředky in vitro a správní poplatky vybírané v závislosti s nařízením o zdravotnických prostředcích a novým zákonem o zdravotnických prostředcích.

Co je velmi důležité, je změna zákona o regulaci reklamy, který je předkládán jako implementace nařízení o zdravotnických prostředcích, kdy nově je Státní ústav pro kontrolu léčiv ustanoven jako orgán dozoru nad dodržováním zákona v oblasti zdravotnických prostředků a do zákona je vkládána nová specifická úprava pro zdravotnické prostředky. Cílem tedy je, abychom zpřísnili regulaci reklamy na zdravotnické prostředky po vzoru reklamy na léky, a dali ji tedy do gesce Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, který k tomuto je kompetentní. V současné době to řeší krajské úřady, což se v praxi nejvíce jako úplně optimální. Reaguje tak i na různé takzvané šmejdy, to znamená zdravotnické prostředky, které se tváří, že jsou zdravotnickými prostředky, ale ve skutečnosti žádný zdravotní efekt nemají. Jsme přesvědčeni o tom, že v tomto směru musí nastat přísnější regulace.

Závěrem mi tedy dovoluji, vážené kolegyně, vážení kolegové, požádat vás o podporu tohoto návrhu, jehož cílem je zajistit i nadále existenci právní úpravy pro diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. I u tohoto tisku je zpravodajem pro první čtení pan poslanec Julius Špičák. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v podstatě se přidám k podrobnému vysvětlení panem ministrem. Jedná se o komplexní zpracování velmi komplikované a komplexní správní normy. Začal bych tedy tím posledním bodem. Víme všichni, že reklama ve zdravotnictví je skutečně velmi ožehavá záležitost, která musí být velmi jednoznačně regulovaná a dozorovaná. To je velmi významná součást té právní normy.

Dalším cílem, jak již také bylo řečeno, je zachovat dosavadní právní úpravu diagnostických zdravotních prostředků in vitro, protože dosud byly v podstatě zpracované pouze diagnostické prostředky in vivo. Takže to je v podstatě důležitá součást.

A konečně, jak bylo řečeno, další důležitou součástí jsou ony správní poplatky, které musí být odlišeny, správní poplatky vybírané za diagnostické prostředky in vitro a diagnostické prostředky in vivo.

Dovolte, abych vás tímto požádal o podporu této zákonné normy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuju. Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru. Navrhuje prosím někdo jiný výbor jako výbor garanční? Nenavrhuje.

Budeme tedy hlasovat o garančním výboru výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 196, přihlášeno 155 poslanců, pro 119, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Není zde návrh na další výbor, aby se zabýval tímto tiskem. Navrhuje někdo z poslanců jiný výbor? Nenavrhuje. Nezazněl žádný návrh na úpravu lhůty. Děkuji panu ministru, děkuji panu zpravodaji, končím projednání tohoto bodu.

Předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nemůžeme se zabývat dalším bodem číslo 67. Paní ministryně spravedlnosti je omluvena, vláda nepověřila jiného člena vlády, aby ji zde zastoupil. Konstatuji, že tento bod, tento tisk se posouvá na konec bloku prvních čtení.

Tím jsme vyčerpali vládní návrhy. Přecházíme k návrhům poslaneckým. Budeme se zabývat bodem číslo

68.

Návrh poslanců Adama Kalouse, Pavla Kováčika, Jana Volného, Jana Pošváře, Zdenka Podala, Antonína Staňka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 634/ - první čtení

Stanovisko vlády máme k dispozici jako sněmovní tisk 634/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Adam Kalous. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo. Dovolte, abych na úvod tedy představil zákon o podpoře zahrádkářské činnosti, neboli zkráceně zahrádkářský zákon. Předkládaný návrh navazuje na předchozí opakované snahy o přijetí právní úpravy podporující zahrádkářskou činnost a návrh, který nyní předkládám, je čtvrtým pokusem, jak legislativně upravit a podpořit zahrádkářskou činnost. Tento návrh jsem podal společně s kolegy z podvýboru pro myslivost, rybářství, včelařství, zahrádkářství a chovatelství. Domnívám se, že má podporu napříč politickým spektrem. Ale nebudu navrhopat projednání v devadesátce ani zkrácení lhůt. K tomuto zákonu se připojili poslanci ze sedmi poslaneckých klubů.

Na úvod bych chtěl zmínit, že právní úprava, která upravuje zahrádkářskou činnost, existuje ve všech okolních zemích. V souvislosti s tímto zákonem bych řekl tři slova – tradice, masovost, prospěšnost. Co se týká tradice, tak zahrádkářská činnost zde je již od 19. století. Nebudu tady říkat nějaký historický exkurz. Nicméně ta činnost se v průběhu 20. století vyvíjela různým způsobem. V současné době je zahrádkářská činnost vykonávána zejména základními organizacemi a členy Českého zahrádkářského svazu, který čítá více než 2 tisíce základních organizací, které jsou rozděleny podle územních sdružení. Český zahrádkářský svaz má v současné době někde kolem 130 tisíc členů. A podle Českého statistického úřadu se zahrádkářské činnosti věnuje někde kolem 300 až 350 tisíc občanů České republiky.

Jedním z hlavních cílů zákona je stanovit zahrádkářskou činnost jako veřejně prospěšnou. Podle mého názoru se veřejná prospěšnost projevuje zvyšováním zájmu veřejnosti o otázky ekologie a spojení přírody s životem ve městě a efektivním, hospodárným využíváním pozemků, jež zejména ve městech trpí zástavbou a napomáhají rozvoji zelených ploch, například ve velkých městech zahrádkářské osady plní funkci veřejné zeleně.

Zahrádkářská činnost je nezisková činnost občanů s významnými pozitivními dopady na životní prostředí a zdravý životní styl. Základním právním předpisem obsahujícím status veřejně prospěšnosti je občanský zákoník, kde je veřejná prospěšnost upravena v současné době pouze v § 146, kde se uvádí, že veřejně prospěšná je právnická osoba, jejímž posláním je přispívat v souladu se zakladatelským právním jednáním vlastní činností k dosahování obecného blaha, pokud na rozhodování právnické osoby mají podstatný vliv jen bezúhonné osoby a pokud nabyla majetek z pocitivých zdrojů a pokud hospodárně využívá své jmění k veřejně prospěšnému účelu.

Přestože má zahrádkářská činnost v České republice dlouhou tradici a společenský význam i potenciál, tak není v současné době na rozdíl, jak už jsem zmínil na úvod, od okolních států explicitně upravená v žádném samostatném právním předpisu. Pro realizaci činnosti ať již Českého zahrádkářského svazu, nebo zahrádkářů komunitních či městských je využíván občanský zákoník, zejména pak jeho ustanovení o zapsaném spolku a smluvních typech využívaných pro nájem nebo pacht pozemku základních organizací či drobných zahrádkářů.

Cílem tohoto materiálu je tedy v souladu s výše uvedeným upravit postavení, veřejnou prospěšnost zahrádkářského hnutí v právním řádu České republiky, a

pomoci tak vytvořit předpoklady pro realizaci jeho poslání na místní i celostátní úrovni.

Zároveň mi dovoluje vás pozvat na kulatý stůl právě k problematice zahrádkářského zákona, který pořádám příští týden v úterý 4. 2. ve 13 hodin ve Státních aktech. Tolik na úvod, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Monika Oborná. Tak, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Předkládanou úpravu zahrádkářského zákona tady již velmi srozumitelně a přesně popsal můj kolega předkladatel Adam Kalous, takže vzhledem k tomu, že se jedná o komplexní úpravu, která upravuje zahrádkářskou činnost a stanovuje způsob přenechání neboli vlastnictví pozemků k zahrádkářské činnosti, tak bych vás chtěla požádat, abychom tento návrh podpořili a posunuli dál k projednávání ve výborech. To je za mne vše, děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které s přednostním právem mám přihlášeného předsedu klubu KSČM Pavla Kováčíka, a připraví se pan poslanec Jan Pošvář. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji vám krásný dobrý den. Při pátečním polední se konečně zase jednou po čase dostáváme k projednávání zahrádkářského zákona. Já chci poznamenat, že je to společné dílo těch sedmi a dalších, ale těch sedmi podepsaných předkladatelů. Chci poděkovat panu kolegovi Kalousovi, že se ujal hlavní předkladatelské role za nás za všechny, to je poprvé.

Podruhé, je to výsledek 20letých snah, byť zákon velmi útlý, ale mnohokrát projednáváný, mnohokrát přetřásaný zprava doleva, shora dolů, zdola nahoru, mnohokrát opovrhovaný, mnohokrát vynášený, a já při tom, že hlásím štět zájmů jako člen Svazu zahrádkářů, patřím taky k těm, kteří celá léta se snažili přiblížit legislativu k tomu středoevropskému standardu. Protože nejsme sami, kdo bychom v případě schválení tohoto zákona měli zahrádkářský zákon. Velmi striktní a velmi jasný a zřetelný a dlouho platný zahrádkářský zákon je zejména v Německu, kde jsme se jím inspirovali, ale i v některých dalších středoevropských zemích, všude tam, kde zahrádkářství je bez ohledu na režim, který panuje, specifickým národním fenoménem. Jestli to bylo už za Rakouska, jestli to bylo za první republiky, jestli to bylo za socialismu, nebo jestli je to teď, vždycky při změně režimu se říkalo: Šlo jenom o útek od toho, co tady bylo škaredé. Ale kupodivu, a teď je to vidět hodně, zahrádkářství nabývá znovu na významu. Je tam nový mocný nádech toho hnutí směrem ke komunitním zahradám, k městským zahrádkám, zahrádkovým koloniím, obnovování této činnosti tam, kde třeba už dávno zanikla. A musím říci, že to, co

dříve bylo bráno jako samozřejmost, že zahrádkářské kolonie patří k zeleným plícím města a ke koloritu města, začasté je minulostí v souboji s dravými developery, kde ta dříve neplodná půda zušlechťena generacemi zahrádkářů se stává zajímavými pozemky pro nejrůznější projekty ať už bytové výstavby, nebo nebytové výstavby, podnikatelské a tak podobně.

V těchto souvislostech nabývá předložení toho zákona a jeho řádně projednání významu právě v té situaci, kdy je třeba, aby do určité rovnováhy byl postaven tento, jak já říkám, veřejný zájem na ochraně životního prostředí a ušlechtilé činnosti zahrádkářů proti nesrovnatelně silnějším snahám ty kolonie likvidovat. Myslím si, že by bylo dobře, abychom se zejména na výboru ve druhém čtení podrobně zabývali touto situací a našli nějaké východisko tak, aby ten výsledek nebyl pouhou deklarací, i když i pouhá deklarace je velmi cenná. Pouhá deklarace, že zahrádkářství je činnost veřejně prospěšná, nade všechno užitečná a zejména například ve směru k práci s mládeží také činnost ušlechtilá pro budoucnost.

Chtěl bych se přimluvit jako jeden z předkladatelů a jeden z nejstarších nositelů této myšlenky, abychom řádně projednali tento návrh a abychom jej všichni podpořili. Děkuji za to, že jste mě vydrželi tak dlouho poslouchat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jednu faktickou poznámku. Vystoupí pan poslanec Zdeněk Podal a připraví se pan poslanec Jan Pošvář. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, zaznělo tady téměř všechno a jako předkladatel zdůrazním: ano, tradice, masovost, prospěšnost. Myslím si, že už to samo o sobě by stačilo, abychom tento zákon podpořili. V době snahy udržet vodu v krajině je taková činnost více než bohubíbabá. Tuto komplexní úpravu SPD podporuje a je za ni všem vděčná. Děkuji za zahrádkáře.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktická poznámka. Pan poslanec Dominik Feri, zatím jediná přihláška na faktickou. Takže stále je připraven pan poslanec Jan Pošvář následně. Tak prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Paní zpravodajka prostřednictvím pana předsedajícího se podívovala, že dělám do zahrádkářství. Dělal jsem v Praze, už příliš nedělám. Ale co musím říct, je to, že předkladatelé nám dělají do soukromého práva. Vy nám tam zavádíte nové smluvní typy a já jsem trochu zděšen z hlediska legislativní techniky, že mi po těch 20 letech debat, které tu zmiňuje pan ctěný předseda Kováčik, nepřijde, že by bylo skutečně jasné, že ten zákon potřebujeme. A je to bod číslo 1 v rámci vládního stanoviska. Skutečně je to něco, co vyplývá z poměrů, nějaká činnost, která vyplývá z poměrů soukromého práva, která musí mít takovou novou regulaci? Vůbec nezpochybňuji a nechci, aby to tak bylo podáváno, že je to velmi významná činnost, prospěšná všemi směry. Ale skutečně na to

potřebujeme nový zákon? V době, kdy těch zákonů tady přijímáme neuvěřitelné množství a je nám to často vyčítáno? Nejsem o tom přesvědčen.

A co se té debaty následně týče, nevím, proč ten garanční výbor je navržen jako výbor zemědělský. Vždyť každý, kdo kdy byl z nás v zastupitelstvu, tak problematika zahrádkářských kolonií se řešila na zastupitelstvech a radách velmi často a tím garančním výborem by, podle mého soudu, měl být výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a právě pro ten zásah do soukromého práva, do občanského zákoníku, respektive do působnosti občanského zákoníku a úpravy nového smluvního typu bych si dokonce myslel, že by k tomu mělo být podáno nějaké stanovisko Ministerstva spravedlnosti ohledně souladnosti.

Rozumím tomu, že máme v Německu ten Bundeskleingartengesetz, ten zahrádkářský zákon, v jiných zemích také, v sousedních, ale potřebujeme to upravit novým zákonem? Nebudu navrhopvat žádné zamítání, žádné vrácení k dopracování, ale prosím, podívejte se na to i pohledem tedy legislativy, tvorby legislativy, a také pohledem občanského zákoníku a věřím, že i dalších kolegů z ústavně-právního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy tři faktické poznámky, takže já přečtu pořadí. Nejprve vystoupí pan poslanec Ondřej Veselý, dále pan poslanec Josef Kott a nakonec pan poslanec Pavel Kováčik. Takže v tomto pořadí faktické. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Samozřejmě mě vyprovokoval Dominik Feri vaším prostřednictvím k tomuto vystoupení. Otázka, zda potřebujeme zahrádkářský zákon... otázka je, jaké potřebujeme vůbec zákony. Nicméně zahrádkářská činnost je činnost ve veřejném zájmu. Já naprosto souhlasím s tím, co tady pan předkladatel říkal. A je pravda, že je velmi těžké definovat a ti zahrádkáři s tím bojují, že jejich činnost je ve veřejném zájmu.

Já jsem hluboce přesvědčen, že jejich činnost skutečně je ve veřejném zájmu, není to jenom otázka ekologie, která tady byla zmiňována, ale jde o otázku sociálních kontaktů, propojení staré a nejmladší generace, otázku zdravotní, protože ti zahrádkáři samozřejmě ve starším věku chodí pěstovat ty produkty, ale tím zlepšují i svou kondici, takže těch věcí, pro které je podle mého názoru ta činnost ve veřejném zájmu, je celá řada. A právě to, že oni se těžko vlézají do definice občanského zákoníku, pro mě, mimo jiné, vede k tomu, že ten zákon podpořím a že podle mého názoru potřebný je. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Kott a připraví se Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Do jisté míry ten komentář už tady učinil můj předřečník. Já bych k tomu doplnil jenom jednu

záležitost. Tento zákon, jak řekl pan Kováčik, už je tady poněkoli káté. A myslím si, že v této formě, jak se teď předkládán, je to nejlépe zpracovaná forma, která byla jistým kompromisem i ze strany Českého zahrádkářského svazu. A já se domnívám a souhlasím s tím, že to samozřejmě je věc, která by se měla diskutovat i na dalších výborech, nicméně my musíme najít nějaký konsenzus mezi tím, abychom na jedné straně ochránili zahrádkáře jako takové a na druhé straně dali do rukou dostatečný prostředek zastupitelům a radnicím, aby se mohli chovat s péčí řádného hospodáře a aby nebyli někdy v budoucnu prostě nikým osočeni a popřípadě ještě dotazeni k tomu, že se budou zpovídat z toho, že se s péčí řádného hospodáře nechovali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec, předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat, abychom dobře poslouchali. Ten zákon neřeší jenom ony vztahy, pro které pan kolega Feri – kterému rozumím a souhlasím s ním, měl by to také projednat výbor pro veřejnou správu. Ale není to jenom řešení vlastnických vztahů, které obsahuje zahrádkářský zákon. Pro tu celistvost, pro tu nadstavbu navrhujeme a budeme držet návrh na garanční výbor jako zemědělský, nebráníme se, naopak budeme podporovat návrh na projednání i ve výboru pro veřejnou správu. A myslím si, že můžu mluvit takto za všechny předkladatele, protože tak jak jsme se téměř na všech těch záležitostech mezi předkladateli shodli, tak se shodneme i na tom, že to není pouze, ale že je to také o vlastnických vztazích. Tedy také pro výbor pro veřejnou správu, případně ještě další výbory. Ostatně připomínám tu praxi, která tady dříve byla poměrně běžná a v posledních letech se zapomíná, nebo pozapomíná, že je taky možné, aby si výbor, kterýkoliv výbor, vzal kterýkoliv tisk jaksi aktivně, iniciativně k projednání, aniž je mu přikázán. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Jana Pošváře, protože už není faktická poznámka. Prosím, máte slovo. A zatím poslední přihláška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošváb: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, já bych především chtěl poděkovat všem poslancům, kteří podpořili tento návrh svým podpisem. Dále bych chtěl také poděkovat Českému zahrádkářskému svazu a především jejich právníkům, kteří ve spolupráci s legislativci z Ministerstva zemědělství tento návrh připravili.

Rozhodně ale nechci poděkovat zpravodajskému serveru idnes, který mate lidem hlavy. 12. 12. minulého roku vyšel článek, který měl titul, že zahrádkáři chtějí nový zákon, je to paskvil, hřímá opozice. V článku je pak zákon představen, je tam zmíněn názor pana Bendy, přítom z opozice jsou podepsáni pod tímto návrhem poslanci pan Zdeněk Podal z SPD, paní Jana Krutáková ze Starostů a nezávislých, Monika Jarošová z SPD, Radek Holomčik za Piráty, Stanislav Juránek za lidovce a

v neposlední řadě i moje maličkost za Piráty. Návrh tak podporují poslanci čtyř opozičních stran ze šesti, a lze tedy říci, že návrh naopak opozice podporuje.

Pokud chceme vědět, kdo skutečně tento návrh nepodporuje, je to vláda. Když si přečtete stanovisko vlády, najdete tam mezi hrstkou dobrých připomínek i očividné zlomyslnosti. Vláda tvrdí, například, že přijímání nové vládní úpravy, zejména pak veřejnoprávní povahy, by vždy mělo být odůvodněno jednoznačnou a dlouhodobou společenskou potřebou, která podle mínění vlády nebyla v případě předkládaného návrhu prokázána. Jenom samotný Český zahrádkářský svaz zastupuje 134 tisíc členů z celé republiky. Tohle je čtvrtý pokus o prosazení zahrádkářského zákona a dlouhodobě upozorní na problémy zahrádkářů. Dlouhodobá společenská potřeba to tedy je a jednoznačně je popsána dost detailně v důvodové zprávě.

Dále pak vláda zpochybňuje veřejnou prospěšnost, a dokonce naznačuje, že snad zahrádkáři škodí přírodě. Když se podívá na naši krajinu, tak zatímco naše lesy a pole pomalu umírají, v zahrádkářských koloniích to bují pestrým životem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy rozhlédnu, zdali má ještě někdo další zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táhá se, zdali má zájem zástupce navrhovatele či zpravodaj o závěrečná slova. Nemáte zájem. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Pan poslanec Dominik Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Jak již jsem předeslal, ten zákon je primárně o obcích. Není možnost je vyšachovat. Rozumím tomu, že zahrádkářský svaz to psal ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství, nezastírají to a je správně, že s nimi tady tuto věc konzultovali. Ale v rámci Poslanecké sněmovny by to měl řešit primárně výbor pro veřejnou správu. Ty vlastnické vztahy ve spojení s obcí jsou tam klíčový aspekt, ta veřejná prospěšnost rovněž. Můžeme tam vypořádat i ty otázky toho nového smluvního typu nebo specifického smluvního typu, ale rozhodně by to neměl být výbor zemědělský. To znamená, navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže jako garanční navrhuje veřejnou správu a regionální rozvoj. Táhá se, zdali někdo navrhuje ještě nějaký jiný návrh přikázat výboru jako garančnímu. Jiný návrh nevidím, takže nejprve budeme hlasovat o tom protinávru. Je tady žádost o odhlášení. Někdo tady ťuká, takže já vás odhlásím a znovu se přihlaste.

Nyní budeme nejprve hlasovat o návrhu na garanční výbor, o protinávru pana poslance Dominika Feriho. To znamená, zdali souhlasíte s tím... kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 197, přihlášeno 126 poslanců, pro 44, proti 21. Návrh byl zamítnut.

Takže budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 198, přihlášeno 127 poslanců, pro 124, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Ano, pan poslanec Dominik Feri. Ještě někdo se hlásí? Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Já navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výbor ústavně-právní, protože ten aspekt té smlouvy, vůbec to nastavení, ten zásah do smluvního práva je podle mě tak velký, že bychom to projednat měli, minimálně jenom krátce. A rovněž bychom to měli projednat i z důvodu tvorby legislativy, protože tady to je podle mě mimořádný zákon v tom smyslu, jak je nadbytečný. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já se táži, zdali má ještě někdo další návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům. Nikoho nevidím, takže přistoupíme k hlasování.

Takže jako první budeme hlasovat návrh pana poslance Feriho, aby dalším výborem, který bude projednávat tento návrh, byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 199, přihlášeno 127 poslanců, pro 124, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru.

Nyní přistoupíme k hlasování o dalším návrhu pana poslance Feriho, aby tento návrh projednal také ústavně-právní výbor.

Já zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 200, přihlášeno 127 poslanců, pro 51, proti 25. Návrh byl zamítnut.

Takže tímto jsme projednali projednatelné. Přistoupíme k dalšímu návrhu. Jedná se o

71.

Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili po úvodních slovech navrhovatele a zpravodajky dne 27. června 2018 na 16. schůzi Poslanecké sněmovny a odročili jej do schůze, která bude zahájena v září 2018. Připomínám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 152/1. Obecná rozprava nebyla otevřena.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Stanislav Grospič a zpravodajka pro první čtení poslankyně Helena Válková. Tak a nyní jestli... Ano, za navrhovatele vystoupí pan poslanec Stanislav Grospič. A paní zpravodajka má zájem také vystoupit. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, já bych chtěl říci, že Komunistická strana Čech a Moravy se několikrát pokoušela předložit zákon o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů s tím. Vycházeli jsme z toho, že právo na právní pomoc je založeno přímo ústavním pořádkem České republiky podle článku 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. A pak dále podle článku 40 odst. 3 věty třetí Listiny základních práv a svobod zákon stanoví, ve kterých případech má v trestním řízení obviněný právo na bezplatnou pomoc obhájce.

Platná právní úprava poskytování bezplatné právní pomoci v zásadě tedy umožňuje a je i v praxi realizována. Ovšem je rozlišována a ne vždy jednotná a ve svých důsledcích poskytuje orgánům, které mají o poskytování bezplatné právní pomoci, obhajoby, neúměrně široké uvážení.

Mohl bych tady uvádět teď výčet norem, který je obsažen v důvodové zprávě předloženého návrhu. Mohl bych také uvádět a hovořit o úmluvě, o právním postavení uprchlíků, o mezinárodním paktu, o občanských a politických právech, o evropské úmluvě, o předání žádosti o právní pomoci. A mohl bych také říci a říknu, že předkládaný návrh zákona by měl právě upravit právo na poskytnutí právní pomoci, bezplatnou právní pomoc takzvanou, a novelizovat normy, které jsou uvedeny v důvodové zprávě, které její úpravu právní pomoci upravují tak, aby její ustanovení nekolidovala s novými zákony a zejména s tímto novým zákonem s ohledem na specifickou povahu trestního řízení a dopadů na zástupce ex officio v případech nutné obhajoby.

Je tedy pravda, že tato norma byla předložena s cílem k tomu, aby právní pomoc byla poskytována systematicky, aby odstranila zneprůhlednění dostupnosti žadatele, aby stanovila dostatečná transparentní pravidla, pomohla především lidem v sociální nouzi a aby také zavedla určitý centrální přehled o poskytované bezplatné právní pomoci. Je také pravda, že vláda k tomuto stanovisku dala negativní vyjádření. Nicméně protože se, kolegyně a kolegové, jedná o tisk, který má pořadové číslo 152, je tady v Poslanecké sněmovně už od roku 2018 a mezitím došlo k úpravě, která zčásti nahrazuje tu nesouladnou právní úpravu, a myslím tedy konkrétně na legislativně technické nedostatky, které do určité míry byly odstraněny právě nepřímou novelou zákona o soudních poplatcích a zákona o správních poplatcích, a použití nepřímé novely je potom považováno za legislativní techniku, která v tomto případě za určitých okolností sice nepřímá, ale vnáší do tohoto systému poskytování bezplatné právní pomoci určitý systém, a my jsme si vědomi toho, že by si vyžádalo ještě vzhledem k tomu, že jsou otevřeny další zákony, rozsáhlejší vlastně, komplexnějšího pozměňovacího návrhu, tak mi dovoluji, abych jménem všech předkladatelů si dovolil požádat o stažení výše uvedeného předloženého návrhu zákona, protože vzhledem k časové prodlevě, na jakou bylo přerušeno projednávání, a k tomu, že mezitím došlo k přijetí jiných novel, které řeší už danou problematiku, tak v podobě, v jaké byl připraven a předložen komunistickou stranou, byl zčásti splněn tento požadavek, zčásti postrádá smysl, a my jsme samozřejmě připraveni reagovat na nový právní stav a reagovat předložením nové právní novely, případné úpravy, po dohodě samozřejmě s příslušným Ministerstvem spravedlnosti. Ale v současné době tato novela z našeho pohledu už postrádá smysl k svému projednávání.

Navrhuji a žádám tedy o váš souhlas s jejím stažením jménem všech předkladatelů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak teď prosím vystoupí. (Poslankyně Válková chce vystoupit.) Paní poslankyně, my ještě nemáme otevřenou rozpravu. Takže chcete hned vystoupit, přestože není ještě otevřená rozprava. Dobře. Ona přednostní právo má i paní zpravodajka totiž. (Zároveň chce vystoupit poslankyně Černochová.) A paní zpravodajka se hlásila také. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Ne. Já jsem jenom chtěla poprosit, protože je tady celá řada zákonů, kdy nevidím za vámi příslušné ministry, jestli by se členové vládní koalice nemohli postarat o to, aby došli do práce, tak abychom mohli dál pokračovat v těch bodech, kde budeme vyžadovat jejich přítomnost logicky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Chápu to tak – pan ministr už se vrátil, jinak bych musel vyhlásit pauzu. Nyní tedy vystoupí paní zpravodajka Helena Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já vítám to, co nám tady pan poslanec Grospič před chvílí řekl. Opravdu, ten návrh v předložené podobě teď postrádá smysl, i když jsou tam některé prvky, které bychom samozřejmě uvítali. Já doufám, že si připraví nový návrh, který už bude reflektovat aktualizované právní předpisy, jak tady také řekl.

Čili se jako zpravodajka samozřejmě připojuji a vítám stažení tohoto návrhu v již neaktuální podobě. Děkuji. Jde o sněmovní tisk 152.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jelikož navrhovatel navrhl ten bod stáhnout, tak já si myslím, že to jenom vezmeme na vědomí a v podstatě nemá smysl to dál projednávat. Ten návrh bude prostě v prvním čtení stažen. Já jsem ještě neotevřel rozpravu, já jsem na to upozornil, že obecná rozprava nebyla ještě otevřena. Teď jedeme stanoviska navrhovatele, předkladatele, teď tu bylo vystoupení s přednostním právem, což je kdykoliv. Takže já bych tímto tento bod ukončil, protože v podstatě navrhovatel navrhl, že to máme stáhnout. Je to podle § 86 odst. 6 bez hlasování, navrhovatel bere zpátky.

Posuneme se k dalšímu bodu. Jedná se o bod, který byl také přerušen. Jedná se o

72.

Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení

Projednávání tohoto návrhu jsme přerušili dne 27. června na 16. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 159/1. Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Jan Bartošek a zpravodajka pro první čtení poslankyně Miloslava Rutová.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Mám tady jednu přihlášku, a to paní poslankyně Terezy Hyťhové. (Hlásí se poslankyně Černochová.) Ještě s přednostním právem? Paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já ten apel znovu zopakuji. Je pátek odpoledne, sedíme tady, pracujeme, a za mnou sedí jeden ministr. Nevím, jestli tedy slova pana premiéra Babiše o tom, že on sem chodit nebude, protože prostě nemusí, si vzali za své i ostatní ministři této vlády, ale skutečně my ty body chceme projednávat důstojně, chceme, aby tady byli příslušní ministři, kteří k tomu budou dávat svá vyjádření. Takže zajistěte jejich přítomnost, nebo skutečně budeme muset navrhnout přerušení jednání Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Chtěl jsem se vás tázat, jestli máte v tomto smyslu procedurální návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, protože ministr tady je.

Poslankyně Jana Černochová: Zatím ten procedurální návrh nemám. Slušným způsobem tady žádám členy vládní koalice, aby zajistili, že budou jejich ministři i v pátek v práci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já váš apel můžu jenom zopakovat, aby tady byli ministři v práci. Nicméně pakliže tady není procedurální návrh, tak – zatím není, ano – tak potom ho sdělíte. Nezbyvá mi než pokračovat. Mám vyřídit, že už jde pan ministr Adam Vojtěch a paní ministryně Dostálová, takže váš apel zabral, takže už tady máme tři ministry.

Nyní tedy budeme pokračovat. Vystoupí paní poslankyně Tereza Hyťhová. Prosim, máte slovo. (Vystoupit chce za navrhovatele poslanec Bartošek.) Ona je obecná, my už jsme měli otevřenou obecnou rozpravu, ale jestli tedy máte zájem vystoupit, protože ona je jenom přerušená, takže jestli máte zájem – navrhovatel nemá přednostní právo, zpravodaj ho má, navrhovatel ne, ale můžeme vám umožnit vystoupení, jestli paní poslankyně bude tolerantní. Jako předseda poslaneckého klubu ano, v tom případě ano. Prosim.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom krátce uvedu tento bod, abychom věděli, o čem jednáme. Ve stručnosti – tento bod pojednala vláda 23. 5. 2018, zaujala k němu neutrální stanovisko.

Tento návrh novely řeší příplatek pro třídní učitele. Tento příplatek za třídnictví se nezvyšoval řadu let a v současné době se pohybuje řekněme kolem 600 až 1 300 korun, tedy až 2 500, každopádně v přepočtu na hodinovou sazbu to vychází kolem 20 až 65 korun za hodinu třídnictví, což si myslím, že není důstojné pro třídní učitele. Navrhujeme zvýšit tento příplatek za třídnictví ve výši 2 500 až 3 500 korun, protože se jedná o to, že ten, kdo má být třídním učitelem, tak ho to stojí jednak více práce, až o 20 hodin měsíčně, a současně k tomu ještě musí nastoupit a absolvovat studium, které si dost často platí ze svého. Z toho důvodu jsme přesvědčeni, že naplníme dlouhodobě celospolečensky akceptovatelný cíl, a to je postupné zvyšování platů učitelů. Toto je jeden z nástrojů, jak ocenit ty učitele, kteří se věnují třídnictví a mají práci navíc.

Děkuji. Tolik stručně uvedení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Tereza Hyťhová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyřhová: Děkuji za slovo. Já jenom v krátkosti bych chtěla říci k tomuto návrhu, že my v SPD samozřejmě tento návrh podporujeme, protože podporujeme učitele. Chceme, aby za svoji práci byli dostatečně finančně i jinak ohodnoceni. Víáme, že i specializační příplatek za výkon specializovaných činností a také třídnický příplatek bude zvýšen. To naprosto vítáme. Také věřím, že přestože tento návrh bude mít ročně zásah do rozpočtu 2 miliardy, tak pevně věřím, že bude podpora ze všech poslaneckých klubů, protože všichni chceme podporovat učitele. Proto doufám, že to projde do druhého čtení a budeme všichni podporovat učitele, jak vždycky říkáte tady na plénu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přečtu omluvu. Paní poslankyně Ilona Mauritzová se omlouvá od 12.15 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní se rozhlédnu, zdali je tady ještě někdo, kdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Teď se táží na zájem o závěrečná slova. (K mikrofonu přistupuje zpravodajka poslankyně Rutová.) Vy jste měla zájem vystoupit v obecné rozpravě? Já jsem vás neměl přihlášenou. Omlouvám se, tak ještě v obecné rozpravě.

Poslankyně Miloslava Rutová: Já bych byla moc ráda. Když mohl vystoupit navrhovatel.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže paní poslankyně Miloslava Rutová jako zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Miloslava Rutová: Jak bylo řečeno, my jsme se tímto návrhem zabývali už v roce 2018. Myslím si, že od té doby se poměry trochu změnily. Víte, že vláda přidává kantorům. Nejvíce mě tady na tom zarazilo – jestli dovolíte, tak bych to přečetla – že právě tady to poskytování specializačního příplatku pedagogickým pracovníkům představuje trvalý zásah do jednotného systému odměňování zaměstnanců ve veřejných službách a správě a u žádných z dalších profesí není potřeba dalších kvalifikačních předpokladů zvláště oceněna. V této souvislosti je podstatné, že pedagogičtí pracovníci nevykonávají specializované činnosti nad rámec přímé pedagogické činnosti, ale naopak jim je s ohledem na výkon specializovaných činností míra přímé pedagogické činnosti snížena. A právě tady – příplatek za výkon práce třídního učitele, vedoucího oddělení na konzervatoři nebo základní umělecké škole nebo na vyšší odborné škole je již nyní oceněn podle § 8 přílohy č. 6 nařízení vlády 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě. I když navrhovatelé určitě to mysleli dobře, takže právě tady se otevírá taková jakoby Pandořina skříňka, protože i ostatní, kteří jsou v takových funkcích, by to měli dostat.

Příplatek za výkon třídního učitele v současnosti není součástí zákoníku práce. Proto se navrhuje, aby byl příplatek za výkon práce třídního učitele navýšen, ale je to

tedy velký zásah do státního rozpočtu. A v této chvíli víte, že kantorům se tedy přidává, a ředitel tedy může tu práci třídního učitele náležitě ocenit.

Já proto tedy zamítám, nebo dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, mám poznamenáno. Takže já se ještě rozhlédnu, zdali někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táže se, zdali máte zájem o závěrečná slova. Ano, tak zástupce navrhovatele, pan poslanec Jan Bartošek, předseda klubu KDU-ČSL. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, přestože zazněl návrh na zamítnutí v prvním čtení, chtěl bych vás požádat o to, abyste tento návrh zákona pustili do dalších čtení. KDU-ČSL, resp. předkladatelé přicházejí s tím, že si jsou jasně vědomi toho, že platy, co se týká učitelů, rostou. Každopádně příplatky za třídnictví, a kdo jste v oboru, tak víte, že se dost často ta odměna pohybuje na té spodní hranici a učitelé, kteří se věnují třídnictví, nejsou odměněni za svoji práci a té práce je skutečně víc. Tohle je adekvátní nástroj, jak ocenit práci učitelů, potažmo těch, kteří si přibírají víc práce a o tu třídu se starají. Návrh do státního rozpočtu, tak jak jsme měli možnost spočítat, by byl zhruba ve výši 2 miliardy, což není v žádném případě likvidační směrem ke státnímu rozpočtu, a jestli má tento národ mít budoucnost, tak potřebuje dobře vzdělané žáky, o které se budou starat dobře motivovaní a dobře zaplacení učitelé.

Takže já vás žádám, kolegyně a kolegové, o propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, paní zpravodajka má zájem ještě o závěrečné slovo? Paní poslankyně Rutová, máte zájem ještě o závěrečné slovo? Ne, nemáte. Takže já zagonguji, protože budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Opět slyším ťukání, takže já vás odhlásím, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. (Hlasy ze sálu: Zagongujte!) Už jsem zagongoval asi třikrát nebo čtyřikrát. Tak na žádost předsedy klubu hnutí ANO ještě zagonguji třikrát a počkáme. Tak já myslím, že jsme tady v dostatečném počtu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí? Kdo je proti zamítnutí?

V hlasování číslo 201 přihlášeno 120 poslanců, pro 52, proti 55. Návrh na zamítnutí byl zamítnut. (Potlesk v pravé části sálu.)

Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Jiný návrh nevidím, takže zopakují, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální... Tak prosím, ano, místopředsedkyně klubu ODS Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Mně by logičtější přišel školský výbor, ale nevím, jestli budeme ve shodě. Takže to zkusím – navrhuji jako garanční výbor výbor školský.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Kolegyně a kolegové, já bych vás chtěl požádat o změnu garančního výboru a o podporu tohoto návrhu, protože to je logičtější. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Podívám se, jestli jsou tady ještě nějaké návrhy. (Nejsou.) Takže nejprve budeme hlasovat o protinávhrhu.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro školství jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 202 přihlášeno 128 poslanců, pro 122, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání školskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se proto táži, zdali má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání. Ne. Takže tím pádem už nemáme o čem hlasovat a já projednávání tohoto bodu v prvním čtení končím.

Teď tady mám omluvy. Omlouvá se pan poslanec Antonín Staněk z dnešního jednání schůze Poslanecké sněmovny od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A potom ještě pan poslanec Jan Bauer od 12.45 do konce jednání dneska.

S přednostním právem předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, chtěl jsem vám poděkovat za váš přístup při hlasování, kterým jasně dáváte najevo, že jste připraveni ocenit práci učitelů i zvýšením příplatku za třídnictví. Děkuji vám za to a věřím, že tento zákon úspěšně dotáhneme do konce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Jde o

73.

Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 162/1. Prosím, aby za návrhatele předložený návrh uvedla poslankyně Markéta Adamová Pekarová. Ano, již je připravena. Tak prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, když jsem tento týden žádala o předřazení tohoto bodu, nenapadlo by mě, že na něj přijde řada přirozeně, a jsem za to samozřejmě ráda, protože je to materie, kterou se snažíme tady společně s kolegy už několik měsíců dostat konečně na program. Tak nakonec všechno zlé pro něco dobré a ty prázdné lavice za námi pomohly tomu, že se dostává na bod, který se týká mého oblíbeného tématu, totiž zkrácených pracovních úvazků.

Vaši pozornost bych tedy ráda upřela k tomuto sněmovnímu tisku, tedy k poslanecké novele zákona číslo 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o společný návrh, který jsme předložili společně s kolegy ještě ze dvou dalších stran, resp. hnutí, a totiž z KDU-ČSL a STAN, který vypouští ze zákona ustanovení o minimálním vyměřovacím základu u zaměstnanců a na něj navazující ustanovení. Vyměřovací základ by tedy činil skutečně dosažený příjem a zaměstnavatel by nebyl povinen odvádět za zaměstnance s vyměřovacím základem, který je nižší než dosavadní, tzv. minimální vyměřovací základ, rozdíl pojistného.

Stanovení minimálního vyměřovacího základu v současné době demotivuje jak zaměstnance, tak především zaměstnavatele. (Odminka pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Asi se kolegové potřebují o něčem nutně poradit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale já vás požádám opravdu o klid!

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Jak tedy zaměstnance, tak zaměstnavatele demotivuje k uzavírání pracovních poměrů na zkrácený úvazek a vede k obcházení povinnosti hradit doplatek do minimálního vyměřovacího základu prostřednictvím sjednávání dohod o provedení práce.

Podle posledních dat Eurostatu je Česká republika v zaměstnávání na částečné úvazky až na 25. místě mezi zeměmi Evropské unie. Stejně nebo hůře si v tomto žebříčku vedou už jenom Chorvatsko, Bulharsko a Maďarsko. Podíl pracovníků ve věkové skupině mezi 20 až 64 lety zaměstnaných na tento typ úvazku je v České republice pouhých 5,6 %. Zkrácený úvazek má v současné době zhruba desetina žen a něco málo přes 2 % mužů.

Na úplně opačném pólu v tomto žebříčku se nacházejí země, jako je Nizozemsko, kde tuto formu úvazku využívá dokonce 76 % žen a 26 % mužů. V sousedním Německu nebo i Rakousku jsou to polovina žen a každý desátý muž. V Evropské unii je to v průměru tedy bezmála třetina žen a 9 % mužů. Srovnáme to s těmi 10 %, resp. 2 % u nás. Na situaci, kdy nynější legislativa flexibilitu nejen nepodporuje, ale spíš jí

brání, dlouho poukazuje také třeba Hospodářská komora a další zaměstnavatelské a jiné svazy.

Dle našeho názoru je jedním z důvodů nedostatečná motivace zaměstnavatelů a zaměstnanců samotných k tomu, aby vstupovali do pracovněprávních vztahů na tento typ úvazku. Minimální výše povinných odvodů na zdravotní pojištění je totiž stejně vysoká pro zaměstnance na plný i na částečný úvazek. U zaměstnanců na zkrácený úvazek, jejichž vyměřovací základ je nižší než minimální vyměřovací základ, platí povinnost doplatit zdravotní pojišťovně prostřednictvím svého zaměstnavatele pojistné ve výši 13,5 % z rozdílu těchto základů. To způsobuje finanční zátěž na straně zaměstnanců a také administrativní zátěž na straně zaměstnavatelů. Tím dosavadní znění zákona fakticky odrazuje obě strany trhu práce od uzavírání pracovněprávních poměrů tohoto typu.

V této souvislosti mohou připomenout také skutečnost, že Česká republika je pravidelně kárána ze strany mezinárodních expertů, organizací a dalších za právě příliš vysoké zdanění práce, respektive vysoké zatížení odvodů z nízkých mezd. Platba zdravotního pojistného má na tom největší podíl. Navrhovaná novelizace proto ze zákona vypouští, jak už bylo v úvodu zmíněno, ustanovení o minimálním vyměřovacím základu u zaměstnanců a na něj navazující ustanovení. U osob samostatně výdělečně činných minimální vyměřovací základ ponecháváme. Nově tedy bude vyměřovací základ vždy činit skutečně dosažený příjem a zaměstnavatel nebude povinen odvádět za zaměstnance s vyměřovacím základem, který je nižší než dosavadní takzvaný minimální vyměřovací základ, rozdíl pojistného.

Účelem a smyslem navrhované právní úpravy je odstranit znevýhodnění zkrácených úvazků a umožnit tak především skupinám osob, které jsou určitým způsobem limitované, možnost vykonávat práci na plný úvazek a dosahovat příjmu, který by přesáhl minimální mzdu, využitím zkrácených úvazků. Mezi tyto osoby patří zejména rodiče navracející se do pracovního procesu po mateřské nebo rodičovské dovolené, kteří se do značné míry vedle práce věnují samozřejmě stále péči o děti, ale i celá řada dalších skupin.

Pojistné bude u zaměstnanců nově, pokud schválíme tuto novelu, činit částku vypočtenou ze skutečně dosažených příjmů. Odstraní to znevýhodnění práce na tento typ úvazku v oblasti zdravotního pojištění. Minimálním vyměřovacím základem u zaměstnanců je stanovena minimální mzda. V posledních letech docházelo pravidelně k jejímu zvyšování, naposledy od 1. ledna tohoto roku došlo opět k jejímu zvýšení, a to tedy na částku 14 600 korun. Navrhovaná změna se proto týká všech těch, jejichž skutečný výdělek na zkrácený úvazek činí částku 14 600 a nižší.

Současná právní úprava v praxi často vede ke sjednávání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, nejčastěji tedy dohody o provedení práce, z níž pojistné na veřejné zdravotní pojištění není odváděno žádné. Z toho vyplývá, že ustanovení o minimálním vyměřovacím základu se tím stalo prakticky neefektivní a zbytečné. Ve svém důsledku poškozuje zaměstnance jako slabší stranu pracovněprávního vztahu, jehož pracovněprávní ochrana v případě pracovního poměru je jednoznačně vyšší než v případě dohody o provedení práce.

V závěru chci dodat, že vláda k návrhu zaujala neutrální stanovisko, ve kterém konstatovala, že je cíl předloženého návrhu zákona v souladu s vládní strategií pro rovnost žen a mužů v České republice i s její koncepcí rodinné politiky. Dovolím si dodat, že co se týče nákladů, které jsou v tomto případě určitě poměrně zanedbatelné, se bavíme o tom, že mnohem více lidí, kteří by rádi pracovali, ale neumožňuje jim to celá řada okolností jinak než jenom na několik hodin třeba týdně, nebude muset pracovat v těch formách dohod o provedení činnosti a tak dále, protože to je často pro ně jediná dnešní možná alternativa, a vyplatí se jim jít na klasickou pracovní smlouvu. A byť tedy v tu chvíli bude ten příjem státního rozpočtu, respektive zdravotních pojišťoven za ně nižší, než je teď, pokud zanecháme ten současný stav, tak ale je vlastně plusový oproti tomu, když na dohodách neplatí vůbec žádné pojistné. Takže v tomto směru ten úhel pohledu je potřeba zohlednit.

Zároveň je potřeba říci, že toto je ten skutečný důvod, proč tato forma pracovního úvazku je u nás tak málo využívaná, byť samozřejmě se najdou ještě celé řady dalších aspektů, ať už jsou to z oblasti řízení těchto lidí, kteří pracují na zkrácené formy, nebo obecné atraktivita těchto úvazků z hlediska právě výše mezd, kterých dosahují. Ale věřím tomu, že tato změna může velice pomoci celé řadě lidí, kteří by rádi pracovali, jenom prostě nemohou naplno.

Děkuji vám za pozornost a předem i za podporu tohoto potřebného návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu tři omluvy. Poslanec Václav Klaus z rodinných důvodů od 12.50 hodin do konce jednacího dne, dále poslankyně Andrea Babišová od 13 hodin z pracovních důvodů. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Jaroslav Dvořák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Dvořák: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovolte mi, abych přednesl zpravodajskou zprávu k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 162. Cílem návrhu je zrušit povinnost zaměstnanců platit pojistné alespoň z minimálního vyměřovacího základu. Účelem a smyslem navrhované právní úpravy je odstranit znevýhodnění zkrácených úvazků a umožnit tak především skupinám osob, které jsou limitované v možnosti vykonávat práci na plný úvazek a dosahovat příjmu, který by přesáhl minimální mzdu s využitím zkrácených úvazků.

To bude mít zásadní dopad na příjmy systému veřejného zdravotního pojištění. Navrhovatelé tyto dopady konkrétně nevyčísľují, uvádějí, že chybějící doplatek pojistného do minimální výše bude eliminován zvýšeným příjmem pojistného z uzavřených pracovních poměrů na zkrácený úvazek. Dle odhadů by se mohlo jednat o přímé náklady v hodnotě téměř jedné miliardy korun. Tento propad ale může být mnohem vyšší, pokud by došlo k účelovému jednání, kdy by se zvýšil počet osob vstupujících do systému, který by pro ně byl výhodnější než ten stávající. Jedná se o návrh, který počítá se zrušením minimálního vyměřovacího základu pro odvod

zdravotního pojištění pouze pro zaměstnance a pro ostatní skupiny plátců je ponechává v platnosti.

Vzhledem k důležitosti a složitosti právní úpravy týkající se systému veřejného zdravotního pojištění by měla být tato problematika podrobně projednána, a proto doporučuji návrh zákona propustit do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ano, hlásí se s přednostním právem pan ministr Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uvedený návrh zákona je předkládán se zjevně dobrým úmyslem podpory osob nacházejících se z různých důvodů v situaci, kdy mohou mít buď jen částečný úvazek, anebo žádný. Ovšem zvolený způsob podpory vzniku nových částečných úvazků je z hlediska systému veřejného zdravotního pojištění a celého zdravotnictví velice nebezpečný, a navíc ani nevede k deklarovanému cíli. Rád bych vám přiblížil, co po zrušení minimálního vyměřovacího základu zaměstnanců bude s velkou pravděpodobností následovat.

Prvním významným negativem je dopad na příjmovou stránku systému veřejného zdravotního pojištění, ten lze odhadovat až na jednu miliardu korun, přičemž v žádném případě nebude kompenzován zvýšeným počtem uzavřených částečných úvazků, jak uvádějí předkladatelé. Každá osoba s trvalým pobytem na území České republiky, která není státním pojištěncem, zaměstnancem nebo osobou samostatně výdělečně činnou, je povinná odvádět pojistné jako osoba bez zdanitelných příjmů. Těch je přibližně 250 tisíc. To se týká i osob, které jsou zaměstnány na dohodu o pracovní činnosti s měsíčním příjmem do 3 tisíc korun, případně mají příjmy z dohody o provedení práce s měsíčním příjmem do 10 tisíc. Tyto osoby platí pojistné z minimálního vyměřovacího základu. To pro letošní rok znamená 1 971 korun za jeden měsíc. Při přijetí návrhu budou tyto osoby moci uzavřít jakýkoliv zkrácený úvazek a výše jimi odváděného pojistného okamžitě klesne na úroveň přibližně 420 korun za jeden měsíc. Pokud se tímto způsobem zachová jen čtvrtina ze současného počtu osob bez zdanitelných příjmů, bude roční dopad a propad příjmů v systému veřejného zdravotního pojištění ve výši téměř 800 milionů korun. Odůvodnění návrhu se tedy v části dopadu do veřejných rozpočtů zcela míjí s realitou.

Mnohem horším důsledkem je ovšem zcela zřejmá podpora zdravotní turistiky pro občany z jiných zemí Evropské unie i mimo ni. Navržená právní úprava bude motivovat k účelovému jednání, kdy do českého systému veřejného zdravotního pojištění umožní vstoupit velkému množství cizinců s nízkým pracovním úvazkem a zcela zanedbatelnou výší odvodů na veřejné zdravotní pojištění. Rozsah jim hrazených zdravotních služeb poté zůstává shodný jako u ostatních pojištěnců, přičemž na tyto osoby budou významně doplácet všechny osoby ekonomicky aktivní. Zde lze uvést i praktický příklad, kdy na Slovensku při neexistenci minimálního

vyměřovacího základu docházelo k účelovému zakládání společností, u nichž byli na částečný úvazek zaměstnání pojištěnci, kteří ačkoli odváděli nepatrné pojistné, měli přístup k celému portfoliu zdravotních služeb hrazených z tamního systému zdravotního pojištění. Na základě této zkušenosti od 1. ledna 2018 slovenský zákon o veřejném zdravotním pojištění stanoví, že na základě zaměstnání může být jejich systému zdravotního pojištění účasten jen ten, jehož měsíční příjem je minimálně ve výši slovenské minimální mzdy, což na druhou stranu působí řadu problémů přeshraničním pracovníkům, kteří mají pouze částečný pracovní úvazek.

Vzhledem k tomu, že v České republice je rozsah hrazených zdravotních služeb jeden z nejširších v rámci Evropské unie, lze očekávat, že obdobným způsobem jako na Slovensku se nebudou chovat pouze zaměstnanci z příhraničních oblastí, ale všichni, pro něž to bude ekonomicky výhodné. Česká republika tak tímto krokem otvírá náruč svého štědrého zdravotnického systému všem, kteří zde uzavřou pracovní poměr na co nejmenší možný úvazek. Na tuto situaci pochopitelně doplatí všichni, protože v konečném důsledku nebude v systému dost peněz na potřebnou zdravotní péči, čili se pro všechny dostupnost zdravotních služeb zhorší.

Předkladatelé tohoto návrhu dále argumentují tím, že v pojistném na sociální pojištění minimální vyměřovací základ neplatí a pojistné se vypočítává z reálně dosaženého výdělku. Oproti zdravotnímu pojištění však v sociálním pojištění dostává zaměstnanec dávky, například důchod nebo nemocenskou, vypočtené na základě příspěvků do systému odvedených, neboť v sociálním pojištění jde o dávky finanční, zatímco ve zdravotním pojištění dostává pojištěnec všechno, na co má podle zákona nárok, bez ohledu na to, kolik přispěje.

Způsob, jakým se předkladatelé snaží dosáhnout podpory uzavírání částečných úvazků u některých limitovaných skupin osob nepovažují za šťastný. I v současné době zákon o pojistném na veřejném zdravotním pojištění obsahuje výčet pojištěnců, pro něž minimální vyměřovací základ neplatí. Přestože je podle mého názoru již nyní dost široký, nic nebrání diskusi nad tím zvýšit rozsah a jeho případně tedy rozšíření na další skupiny, například větší podporou matek starajících se o děti po rodičovské dovolené, což je ostatně jediná skupina, kterou předkladatelé výslovně zmiňují jako tu, na niž návrh cílí. Úplné zrušení minimálního vyměřovacího základu za účelem podpory několika relativně malých skupin osob považují v tomto směru za přislovečně vyliť vaničky i s dítětem

Návrh obsahuje také další zásadní nedostatky, například vůbec nezohledňuje skupinu osob samostatně výdělečně činných. U té v první řadě nic nemění, a zakládá tak jejich faktickou diskriminaci vůči zaměstnancům. Nad to zrušením několika ustanovení upravujících vyměřovací základ zaměstnanců, na něž úprava minimálního vyměřovacího základu osob samostatně výdělečně činných výslovně odkazuje, návrh působí, že pro něj již nadále výjimky platit nebudou, a to ani v případě, že budou zároveň státními pojištěnci nebo osobami s těžkým zdravotním postižením anebo osobami pečujícími o děti a dalšími, na něž se tyto výjimky dosud vztahují. Postavení osoby samostatně výdělečně činné se tak díky návrhu výrazně zhorší, neboť bude doplácet z minimálního vyměřovacího základu i tehdy, když bude státním

pojištěncem nebo jinou osobou, na kterou se podle dosavadní úpravy vztahuje výjimka.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ustanovení o minimálním vyměřovacím základu není v zákoně o pojistném na veřejném zdravotním pojištění obsaženo bezúčelně a bez problémů funguje již více než 25 let. Velmi rád podpořím racionální návrh, kterým se z objektivních důvodů uleví některým dalším skupinám pojištěnců. Zcela ovšem musím odmítnout předloženou novelizaci zákona, která nejen že způsobí zásadní nerovnost mezi plátcí pojistného, což je podle mého názoru a soudu nepřijatelné, ale současně přináší obrovská rizika hrozící systému veřejného zdravotního pojištění, a to vše za účelem podpory jediné, výslovně uvedené skupiny pojištěnců, na niž však fakticky zacílen není. Proto navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Návrh jsem zaznamenal. Nyní tedy s faktickou poznámkou paní poslankyně Langšádlová. Než dorazí a dám jí slovo, tak pan poslanec Ondráček se nám omlouvá z pracovních důvodů z dnešního jednání od 13.30 hodin do konce jednacího dne. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Pane ministře zdravotnictví, mě vaše argumenty velmi mrzí. Vy jste mladý člověk a vy byste měl rozumět tomu, v jaké situaci jsou třeba mladé rodiny, které by rády slaďovaly svůj profesní a osobní život, a to například prostřednictvím těch částečných úvazků. A to, že systém platí 25 let, no, to je možná pravda, ale to ještě neznamená, že je správný. A já jsem přesvědčena, že je nelogický a že je nefér a že zkrátka z hlediska těch odvodů hendikepuje ty, kteří pracují a chtějí pracovat na částečný úvazek. A jsou to samozřejmě velmi často právě ty mladé rodiny. A dobře víte, a paní předkladatelka to tady jasně řekla, jak nízká úroveň počtu částečných úvazků u nás je.

Tak hledejme jiné cesty. Ale vy s nimi nepřicházíte. Vy kritizujete náš návrh, a podle mě ještě nefér v tom, že říkáte: to bude 800 milionů. Je to víc, než vy říkáte, ale i těch 800 milionů je opravdu jenom zlomkem toho, co vy vynakládáte například na podporu cestovních nákladů, a to naprosto necíleně všem. Takže moc vás prosím, vy nepřicházíte s jiným návrhem, kritizuje náš návrh, ale sami pro to nic neděláte.

Ta situace je opravdu nedobrá. Tak vymysleme společně v rámci projednávání toho zákona nějaký kompromis, který povede k podpoře částečných úvazků. Já mám velké zkušenosti i z Holandska, a víte, že to je země, kde opravdu snad třetina lidí dělá na částečné úvazky, a to nejenom rodiče malých dětí, ale i další skupiny. Já si myslím, že velmi často je to nabídka i pro lidi, kteří mají třeba těsně před důchodem a kteří už nejsou tolik zaměřeni na to, aby si co nejvíce vydělali. Je to opravdu jedna z forem budoucnosti, která tu flexibilitu bude umožňovat, a hledejme další, alternativní flexibilní formy zaměstnávání. K nim bezpochyby patří i ty částečné úvazky. Jsem přesvědčena, že ten návrh k tomu směřuje, a prosím o podporu k propuštění do dalších čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, děkuji. A nyní pan poslanec Grospič je přihlášen v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, já bych se chtěl také vyjádřit krátce k předloženému návrhu novely zákona, která tady budí asi, jak se zdá, také hodně emocí, byť se zdá nevinná, rozumná, a dokonce tak, že by ulehčila zejména maminkám nebo osobám, které chtějí pracovat na krátkodobé úvazky.

Chci tady zdůraznit, že v programu Komunistické strany Čech a Moravy v žádném případě není podpora a preference krátkodobých úvazků či jiných forem zaměstnávání na úkor utlumování klasických pracovních úvazků na plnohodnotnou osmihodinovou pracovní dobu. Jsme si přitom vědomi, že specifické kategorie obyvatel, mladé rodiny, maminky s dětmi, určitá kategorie starších osob, musí s ohledem na svůj zdravotní stav, na své rodinné prostředí volit a hledat formy krátkodobého zaměstnávání. Ale neměla by se z toho stát situace, kdy bude jednoznačně upřednostňováno, nebo byla ustavena taková legislativní pravidla, že bude umožňována preference takovýchto úvazků.

Otevírali jsme tady minulý týden vládní novelu zákoníku práce. Tento návrh zákona v podstatě svým způsobem předbíhá trochu i to, co možná bude schváleno v novele zákoníku práce, možná ne, a to je otázka sdílených pracovních míst, protože to je také vlastně otevřená forma preference jiných než dlouhodobých pracovních úvazků, to znamená krátkodobých forem zaměstnávání na jedno pracovní místo, o které by se dělili dva a více, třeba tři zaměstnanci, a samozřejmě jim by to zrušení minimálního vyměřovacího základu přišlo asi velice v tento moment vhod. Ale říkám, není to otázka jenom tato.

Je to samozřejmě i otázka zahraničních zaměstnanců. Samotné stanovisko samo uvádí, ano, ten statistický údaj, že v současné době pracuje 5,7 % zaměstnaných osob z celkového počtu ve věku od 20 do 64 let pouze na krátkodobé formy pracovního úvazku, a že tedy v koncepci rodinné politiky a vůbec povinnosti a koncepci vlády na léta 2014 až 2020 je ta preference, aby tento počet krátkodobých úvazků stoupal. Ale také je potřeba říci, a tady to bylo odvoláváno snad i z úst pana ministra, na počet pracujících cizinců, že v dnešní době tvoří podle nejnovějších údajů Českého statistického úřadu už více než 12 % zaměstnanců cizinci, kteří pracují v České republice. Ve většině z celkového počtu cizinců to u nás tvoří občané Ukrajiny, Slovenska, Vietnamu a významný podíl zaujímají také občané Ruska, Polska, Bulharska a Rumunska. Tato masivní ekonomická migrace podpořená nedostatkem pracovních sil, a říkám relativním nedostatkem pracovních sil, v posledním období narůstá zejména z východoevropských zemí Evropské unie a je otázkou, za jakou mzdu ti lidé pracují. Často jsou zaměstnávání formou agenturního zaměstnávání a nepobírají plnohodnotně odpovídající mzdu, spíš jsou výjimky, oproti zaměstnancům domácím.

Jestliže budeme uvažovat a kalkulovat s tím, že bude přibývat počtu pracujících cizinců v České republice a navíc jim bude nabízena i formou agenturního

zaměstnávání práce na formu zkrácených pracovních úvazků, pak je otázka toho vyjít s tímto návrhem zejména mladým rodinám, maminkám s dětmi zcela marginální, protože to bude zneužíváno agenturami práce, bude k tomu využíváno zahraničních zaměstnanců, kteří v podstatě budou dumpingově vytvářet prostředí vůči českým zaměstnancům, a bude vytvářen tlak na to, aby firmy upouštěly od dlouhodobého trvalého zaměstnávání svých zaměstnanců, aby si volily a zaměstnávaly lidi na krátkodobé úvazky, sdílená pracovní místa, a pak samozřejmě se dostaneme do problému, že nebude vyhovovat ten minimální vyměřovací základ.

Já si myslím v této situaci, že návrh tohoto zákona by měl počkat na to, až jak dopadne projednávání samotného zákoníku práce. Chtěl bych se v této souvislosti připojit k návrhu na zamítnutí předložené normy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. Nyní se do rozpravy přihlásila paní poslankyně Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Já bych reagovala na výtky, které zaznívají od pana ministra zdravotnictví, ale i na některé další věci. Já jsem ještě předtím, než jsme tu novelu měli konečně možnost začít projednávat, protože opravdu už se bude blížit dvouleté výročí toho, kdy spolu s ostatními předkladateli jsme tento návrh předložili, samozřejmě měla možnost a příležitost se setkat s některými úředníky Ministerstva zdravotnictví, kteří mně tyto výtky, které byly i panem ministrem dnes zmíněny, říkali, a uvědomuji si, že to riziko třeba právě zneužití ze strany – tady zaznělo těch agentur práce, ale třeba účelově založených firem, které by mohly zaměstnávat jenom cizince, tady existuje. A proto jsme se také s vašimi kolegy, pane ministře prostřednictvím předsedajícího, tehdy bavili o možnosti v další fázi projednávání tohoto návrhu zákona se zaměřit na přesnou formulaci a na ty možnosti, jak ten zákon zlepšit tak, aby vyřešil ten problém, který se snažíme tímto řešit.

A tady se opravdu musím připojit k tomu, co říkala kolegyně Langšádlová. Vy jste bohužel za těch šest let, co vládnete, nepřišli s nějakým konkrétním zlepšením stavu. Nepřišli jste s řešením. Až teď v novele zákoníku přicházíte s nějakým nápadem, což si dovolím ještě posléze okomentovat. Ale tato snaha, která se tady konečně po dvou letech dostává k tomu, že ji můžeme posunout dál a můžeme o ní ve výborech vést odbornou diskusi a bavit se třeba o těch změnách, které by mohly přispět k zamezení zneužívání, tak to vlastně neumožníme, pokud to zamítneme. Mrzí mě, že tady není konstruktivní přístup ve smyslu – dejme tedy možnost se snažit zlepšit ten návrh. Tady v tom řešení, které se navrhuje, je opravdu možnost využít § 3 odst. 8 uvedeného zákona v rozšíření jednotlivých specifikovaných skupin, byť si myslím, že je to zase trošku zesložňování našich pravidel platby tohoto pojištění, a že je to ta cesta, která je pro mě méně preferovaná, ale schůdná. A pokud je možnost se tady na tomto domluvit, tak vás prosím, abychom to opravdu posunuli dál, do dalšího kola, a abychom tam měli možnost, třeba i s delší lhůtou, protože to nebude úplně snadné, tak se na to zaměřit.

Je vás tady celá řada zaměstnavatelů, podnikatelů, kteří víte, jak ohromný je nedostatek lidí na pracovním trhu. Kde je dneska ještě nějaký v uvozovkách, ošklivě řečeno a omlouvám se možná za toto slovo, to není vhodné k tomu použít, ale nenapadá mě lepší výraz, rezervoár těch, kteří by ještě mohli pracovat, nebo chtěli pracovat, ale opravdu jim v tom brání to, že nemohou na plnou pracovní dobu, tak jsou právě ty skupiny, které většinou o někoho pečují, ať už jsou to děti, jsou to ženy třeba na mateřské, na rodičovské dovolené, nebo jsou to lidé, kteří jsou právě už v tom vyšším věku pečující o své rodiče, atd., a oni by rádi, v řadě profesí je to možné, pracovali jenom několik hodin denně, nebo jenom několik hodin týdně. Určitě i ti zaměstnavatelé by je dnes rádi zaměstnali, ale zrovna právě u těchto lidí ta mzda na částečný úvazek nedosahuje ani minimální mzdy. A pak je to prakticky jasné. To mi říkají zaměstnavatelé napříč obory, že v takovém případě, v takové situaci je pro ně ten člověk už dosti nákladný a oni si rozmýšlejí, jestli mu tu šanci dají a jestli mu tu práci poskytnou. A co zbývá tomu člověku, který jinou možnost než několik hodin pracovat denně nemá? Nezbyvá mu, než se smířit s tím, že se na pracovní trh prostě vůbec nedostane. Takže ta situace je taková, že zůstává státním pojištěncem, my všichni za něj platíme a on neodvídá v tu chvíli vůbec žádné odvody. Já si myslím, že po měření těchto dvou variant je pořád lepší, aby byl zaměstnán, aby měl pracovní trh i tyto lidi možnost snáze zaměstnat a on byl v tu chvíli také ten, který z toho odvádí pojistné.

Vrátím se k návrhu, který tady máme projednávány. Teď už se posouvá do výborů a týká se zákoníku práce, kde je tato oblast řešena formou tzv. sdíleného pracovního místa. Už když jsme tady o tom diskutovali, tak jsem právě zmiňovala, že větší problém pro zaměstnavatele je výše odvodů. To je to řešení, které nabízíme a o kterém jsme ochotni diskutovat, jak jej upravit, ale není to pro ně otázka toho, jak rozvrhnout těm lidem pracovní dobu. A to jediné, bohužel, řeší ta ustanovení zákoníku práce, která tady předkládala paní ministryně Maláčová.

A ona to vlastně moc dobře ví, protože v těch debatách sama říká, že si je vědoma toho, že pro zaměstnavatele je problém spíše na té straně odvodové a té finanční. Ale protože její úhel pohledu na to je ten levicový, opravdu to taktó říká – to nijak nezjednodušuji, to mi dosvědčí lidé, nebo vážení poslanci a poslankyně, kteří jsou se mnou ve výborech, kteří se tomu věnovali, nebo respektive v komisi pro rodinu a ve výboru pro sociální politiku – ona sama říká: my chceme dotovat zaměstnavatelům sdílená pracovní místa, my jim budeme dávat peníze za to, že oni někoho zaměstnají. Mně to od začátku přijde neuvěřitelně nesmyslné drbání se pravou rukou za levým uchem, když to takhle řeknu. Protože my nejdříve vybereme nějaké peníze od občanů, dáme je na jednu společnou kupičku, pak zaměstnáme spoustu úředníků, kteří do té kupičky sáhnou, zaměstnavatelé budou muset psát žádosti a zase jim přibude další papírování, aby jim tedy něco stáť z té kupičky, tedy ten úředník, poslal, aby oni tedy zaměstnali někoho na částečný úvazek. No já nevím jak vám, ale mně tohle řešení tedy nepřijde úplně přesvědčivé.

A ona sama říká ano, je to pohled levicový a váš pohled je pravicový. Ale prosím pěkně tady v tomhle případě si nemyslím, že je potřeba hrát si na to, jestli je to levicové či pravicové, ale prostě co je rozumné. Co je rozumné? Tak vybrat od těch

lidí méně, nemuset to dávat na nějakou společnou kupičku, nemuset zaměstnat ty úředníky, kteří sami – za prvé už jich je dost a za druhé bychom museli přibírat další – a prostě nechat ty peníze těm lidem, nechat je těm zaměstnavatelům. A oni sami pak raději opravdu budou v tomhle případě – a to jsem si jistá, protože s nimi opravdu hodně o tomhle mluvím – oni sami budou raději ty lidi zaměstnávat. Ale nějaké sdílené pracovní místo je skutečně netrápí. Oni si umí rozvrhnout pracovní dobu svých zaměstnanců a umí to udělat i bez toho, abychom to v zákoníku práce nějak vyřešili. A už vůbec nečekají na nějaké dotace. Věřte mi, že většina z nich opravdu nechce zaměstnat někoho, aby na to dostali dotaci. Oni potřebují mít odvedenou tu práci, to, co jim tu obživu vytváří.

Proto si myslím, že bychom skutečně měli dát šanci tady projednat tuto novelu a upravit ji tak, abychom se ta rizika, která vnímám a vůbec nezlehčuji, pokusili z toho odstranit. A pokud zjistíme v průběhu toho projednávání, že se nám nepodaří najít takový model, který by – tak tam vyměřovací základ nechme a udělejme to tak, aby byla vyjmenována další skupina, ale prosím, posuňme to konečně dál. Protože jinou formou se zatím tady nikdo nepokusil s tímto konkrétním problémem na našem pracovním trhu hnout.

Nic jiného než tu nesmyslnost, kterou zavádí zákoník práce, tady za šest let, co jsem členkou této ctěné Sněmovny, nebylo projednáváno. A ten trh to potřebuje čím dál více. Za těch šest let se situace nijak rapidně nezlepšuje. Proto kdybychom si mohli říct, že si to trh sám vyřeší, tak bych byla příznivcem toho neměnit nic. Ale evidentně to nejde bez toho, abychom do toho v této rovině nesáhli.

A věřte mi, že ty tisíce lidí, kterých se to týká, na to opravdu velmi čekají a budou velmi, velmi, rádi, když se nám podaří v této věci něco konečně pro ně udělat a hnout s tím. Oni chtějí pracovat, ale holt, jak říká pan poslanec Grospič prostřednictvím předsedajícího, tak nic proti tomu, ale ne každý může a chce pracovat na plný úvazek, na těch osm hodin denně, jak jste tady zmiňoval. A ne každý tedy pak dostane tu příležitost toho využití na částečný úvazek. Věřím tomu, že to máme nechat zejména na těch lidech, jestli chtějí, nebo mohou pracovat tak, jak pojmáme jako plnou pracovní dobu, nebo jenom na několik hodin denně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím vaše kolegy o větší klid. Nyní zde máme dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Jiránek, pak je z místa přihlášen pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já musím vzkázat opozičním řadám, aby se rozhodly, jestli chtějí žít v socialismu, nebo v kapitalismu. Pokud v socialismu, tak samozřejmě pojd'me všechno dávat zadarmo. Pokud v kapitalismu, kam jsme se přihlásili a pořád se hlásíme, na Západ, tak se podívejme od našich hranic na západ, co mají k dispozici tam. Zjistíte, že jsme na tom tisíckrát lépe, že máme DPP, máme DPC. To znamená, že v jednom případě do 10 tisíc neplatí

zaměstnanec nic, v druhém případě do 300 odpracovaných hodin za rok neplatí zaměstnanec nic.

Takže si myslím, že máme dostatek prostředků, které nejsou na západ od nás běžné. A zneužíváme je ve velké míře. Zneužíváme je tak, že firmy uvádějí běžně, že zaměstnanec odpracuje pět hodin, přitom jich odpracuje třeba 200.

Takže bychom se měli spíš zamyslet nad tím, abychom tento nástroj poslali k ledu a zamezili tomu, aby firmy zneužívaly těchto nástrojů a zamysleli se nad výší toho, co musí firmy odvádět. Protože 36 %, nebo 34 %, která firmy odvádějí za zaměstnance na sociální a zdravotní, to je myslím ten důvod, proč dneska hromada lidí odchází za prací načerno, protože jsou pro firmy drazí.

Takže je potřeba se na to podívat z druhého pohledu a ne z toho, který chcete vy. Nástrojů pro málo hodin máme opravdu dostatek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Jiránek, poté paní poslankyně Pekarová s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Zdravíčko, kolegyně, kolegové. Já velmi krátce musím říct, že všechny příspěvky včetně posledního byly věcné a moc se mi líbily. Já bych fakt chtěl poprosit pana ministra, abychom se o tom bavili dál a abychom to klidně posunuli do dalšího čtení, protože diskuze o tom, i o DPP a DPČ, by měla probíhat a měli bychom to vyřešit, i to zneužívání těch jednotlivých možností. Takže pojďme se o tom bavit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já chci reagovat na pana poslance Bláhu prostřednictvím předsedajícího. Ale vždyť vy potvrzujete přesně to, co tady celou dobu říkám. Právě to, že jsou ty odvody tím důvodem, proč tedy zaměstnavatelé mají složitější situaci. A že tímhle zamezíme právě využívání těch forem, které jsem zmiňovala, jako je o provedení pracovní činnosti, a tak dále, co sám tady horujete. Tak si odporuje to, že mě za to plísните jako předkladatelku, a přitom to v podstatě jinými slovy ale hájíte.

Tak jenom aby bylo jasno, o čem se tady vlastně vůbec bavíme. To skutečně právě má možnost, nebo za cíl omezit takovéto úvazky, nebo takovéto, řekněme, pracovní formy, které jsou právě bez té odvodové povinnosti. Právě z toho důvodu, že ten člověk bude pracovat, byť na méně hodin, ale na smlouvu klasicky. Takže to jenom zjednodušeně, abychom věděli, že tady vlastně jsme v souladu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poslední faktická poznámka, takže nyní pan poslanec Kaňkovský, který je přihlášen do rozpravy z místa. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych jako spolupředkladatel této novely se také krátce vyjádřil k projednávanému tématu. Chtěl bych reagovat na slova pana ministra zdravotnictví prostřednictvím pana předsedajícího.

Samozřejmě chápu – a je to povinností ministra zdravotnictví, potažmo vlády, aby bránil, nebo vláda bránila, rovnováhu ve veřejném zdravotním pojištění. Protože pokud nebudeme mít dostatečnou platbu ve veřejném zdravotním pojištění, nebudeme mít dostatek peněz na kvalitní zdravotní péči. Nicméně některé ty argumenty, které tady pan ministr uváděl, si myslím, že úplně neodpovídají.

A pak mě také překvapilo, a to musím říct, že mě to velmi mrzí, ta bagatelizace toho počtu těch maminek, případně dneska i tatínek, ale i třeba lidí předseniorského věku, kteří skutečně z různých důvodů, i třeba z důvodu zdravotního hendikepu, potřebují tu flexibilní formu práce. To nejsou žádné bagatelní počty, to jsou desetitisíce lidí v této zemi. A já jsem přesvědčený o tom, že pro ně byla vaše slova poměrně velkým políčkem.

Podobně se vyjádřil i zástupce KSČM. Tam chápu, že to je ideologická záležitost. A pan poslanec Grospič prostřednictvím pana předsedajícího má na to právo. KSČM nepodporuje zkrácené úvazky, hlásí se k tomu, hrdě se k tomu hlásí a je to jejich právo. Nechci to rozporovat. Ale u pana ministra zdravotnictví mě to trošičku mrzí. Nechci se teď tady nějakým způsobem o tom přít. Ale uvědomme si reálnou situaci, zvláště maminek na rodičovské dovolené, které chtějí už z té rodičovské jít částečně do práce.

V současné situaci opakovaných valorizací minimální mzdy, což já osobně podporuji, byť vím, že i tady je potřeba hledat rovnováhu, opět je potřeba vidět nejenom ty zaměstnance, ale i ty zaměstnavatele, a tady bych, doufám, udělal radost panu poslanci Bláhovi. Ale je to realita. Zvyšuje se průměrná mzda v této zemi a je jasné, že je potřeba zvyšovat i minimální mzdu v rozumné výši. Ale co to je v reálu pro lidi, kteří mají zkrácený pracovní úvazek? Pokud pracují například na poloviční pracovní úvazek a pracují na pozici, kdy si v reálu nevydělavají tolik, kolik je minimální mzda, tak každé navýšení minimální mzdy znamená v reálu, že si musí doplatit ten rozdíl do toho minimálního povinného odvodu zdravotního pojištění a na své výplatní páse, tedy s každým navýšením minimální mzdy, uvidí méně. A toto je realita řady maminek, které od svých dětí odcházejí do práce, protože si chtějí zaprvé udržet kontakt se svou prací, ale také je ten zaměstnavatel rád zaměstná, protože dneska je nedostatek pracovních sil. A těmto maminkám my vzakazujeme: s každým navýšením minimální mzdy vy budete mít zase na výplatní páse méně. Pokud se tady bavíme o diskriminaci, tak není toto také diskriminační? Anebo minimálně demotivující?

Proto bych chtěl velmi apelovat na to, a netvrdím, že naše předloha nemá chyby nebo že není k diskusi. Myslím si, že je k diskusi. A tady bych zase pana ministra opět naopak pochválil, že skutečně on je zodpovědný za to, aby veřejné zdravotní pojištění bylo v harmonii. Ale pojďme se o tom bavit. A apeloval bych na vládu, dělal jsem to tady minulý týden, když jsme se bavili o novele zákoníku práce. Vláda opakovaně ústy paní ministryně Maláčové i dalších členů říká, že chce podporovat flexibilní

formy práce, že chce podporovat zlepšení sladování pracovního a soukromého života. Ale my čekáme na ty konkrétní návrhy. My čekáme na to, co vláda skutečně pro maminky, tatínky, ale i pro lidi třeba předseniorského věku udělá.

Takže velmi bych apeloval a prosil, zda byste zvážili propuštění tohoto tisku do dalšího čtení, abychom se mohli o těchto věcech bavit a aby k tomuto, a tady si myslím, že je nasnadě, aby se tím zabýval i sociální výbor, protože to opravdu navazuje, a tady musím souhlasit, to navazuje i na novelu zákoníku práce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do rozpravy. Pan ministr se hlásí. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Skutečně velmi stručně. Nemám nic proti maminkám na rodičovské dovolené a tak dále. To skutečně není ten problém, který mám s tímto návrhem zákona. Já mám problém s tím způsobem, jakým se předkladatelé rozhodli podpořit tuto skupinu, která skutečně v celkovém souhrnu je poměrně menší, a byť ji jakkoli nechci devalvovat nebo říkat, že zkrátka není důležitá, ale ten zákon tak, jak je napsán, vyžaduje vlastně prakticky komplexní přepracování. A je otázkou, jestli pouštět do dalšího procesu zákon, který musíme v zásadě kompletně předělat, protože jak jsem tady vyjmenoval v tom projevu, obsahuje celou řadu nedostatků, rizik a podobně, jestli skutečně není lepší třeba navrhnout novou právní úpravu, kdy právě v rámci zákona o pojistném na veřejné zdravotním pojištění, který, jak jsem říkal, obsahuje výčet pojištěnců již dnes, pro než minimální vyměňovací základ neplatí, tak tuto skupinu nerozšířit. Nevím, proč předkladatelé nešli touto cestou. My se nebráníme takové diskusi právě v tomto ohledu třeba podporou matek starajících se o děti po rodičovské dovolené. Ale zákon jako takový v zásadě není zkrátka, alespoň pro mě jako ministra zdravotnictví, akceptovatelný. Ta rizika jsou příliš velká. Já jsem tady hlavně od toho, abych hájil systém veřejného zdravotního pojištění. A v tomto směru ten zákon já osobně podpořit nemohu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do obecné rozpravy. Pokud se již nikdo další nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Paní navrhovatelka má zájem o závěrečné slovo. (Reakce z pléna: Už ne!) Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Jo. Ještě jo, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího. Ale stručně. Jo?

Jenom bych zareagovala, proč jsme nešli tou cestou, když to tady bylo zmíněno, proč jsme nešli cestou dalšího výčtu. No protože vždycky na někoho v tom výčtu zapomenete. Víte, my se tady samozřejmě bavíme o příkladech lidí, kteří by to využili zejména a pro které je ta situace obzvlášť důležitá. Ale mohl by to být kdokoli

další, kdo prostě do té skupiny nezapadá, a jenom proto, že – uvedu tedy další příklad – že to bude žena, jejíž muž třeba dobře vydělává, nebo muž, jehož žena výborně vydělává, a ten tedy by mohl být v domácnosti, ale nechce a chce pracovat jenom trochu na nějakou částečnou formu, tak ten, pokud nebudou mít děti, toho nezapojíme do toho výčtu, nebo pokud už bude mít děti velké, tak ho tam zase nezapojíme do toho výčtu. Takže vždycky se prostě najde i celá řada dalších, a teď jsem uvedla zase jen určitý příklad, kde to prostě brání nějaké formě. Chápu, tady to není ta společenská potřebnost, jaká je právě u skupin, které zmiňujeme nejvíce. Ale z toho důvodu máme, aspoň tedy TOP 09, raději zjednodušování systémů. Vnímáme ale ta rizika, vnímáme ty argumenty pana ministra. A proto chceme, abychom na tom ve výběrech zapracovali tak, aby se nemohla dít ta forma zneužívání, která tady byla nastíněna.

Z toho důvodu vás jenom v závěrečném slově poprosím, nebo si dovoluji poprosit o to, abychom to pustili dál, ale abychom to tedy důsledně probrali ve výběrech. Věřím tomu, že jsme schopni najít pak kompromisní shodu. Protože pokud se budeme upínat na variantu "předložíme něco nového", tak dámy a pánové, máme rok a tři čtvrtě do voleb zhruba. Nikdo z nás přece nevěří příliš tomu, že v té fázi, kdy tenhle návrh tady dva roky leží, tak že ještě v tomhle volebním období s tím pohneme. A zase tu situaci za toto volební období čtyř let nezlepšíme. Když to přepočtu ještě v tom minulém, tak osm let se tady s tím nebude dít nic, co by bylo hmatatelné v praxi. Takže z toho důvodu je mnohem lepší než zamítat se posunout dál a zkusit najít shodu napříč spektrem tak, abychom byli schopni situaci v praxi ovlivnit k dobrému, změnit ji k lepšímu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě nyní budeme hlasovat. Kolegy jsem již do sálu svolal. Zazněl návrh na zamítnutí. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu... Vypadá to, že už se počet ustálil.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji vám.

V hlasování číslo 203 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 74, proti 55, návrh na zamítnutí byl přijat. Tento návrh zákona byl zamítnut.

Děkuji navrhovatelce a zpravodaji. Tímto projednávání tohoto tisku končí.

Posuneme se k dalšímu bodu.

**Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy
a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového
a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších
předpisů
/sněmovní tisk 180/ - první čtení**

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych přednesl návrh zákona, který by mohl pomoci tisícům lidí postižených exekucí, samozřejmě ne zpětně, ale umožnil občanům se podívat taky na věc spojenou s tím, jak se do exekuce dostávají, a mohl by pomoci částečně jako drobný kamínek k tomu, abychom se konečně vymanili ze snadného upadání občanů do exekuce.

Spolu s navrhovatelem navrhujeme zapojit do zákona tzv. finanční půjčky. Je to terminus technicus, který by usnadnil chápání toho, jak je momentálně ve společnosti lehké přijímat peníze. My máme zákony, které regulují spotřebitelské úvěry, regulují hypoteční úvěry, regulují všechny tyto finanční prostředky, které občan může na volném trhu finančních prostředků nebo půjček nabýt. Ale základní problém v této věci je, že my vždycky taháme za kratší konec. Hovoříme o tom, že občan je neustále obtěžován, je mu nabízeno, je mu vnucováno, a on přijímá. Když my vymyslíme nějakou regulaci a řekneme "toto je regulace, která by tomu měla pomoci", tak ti, kteří tou regulací měli být postiženi, okamžitě vymyslí nový název. Okamžitě vymyslí nový produkt, kterým obchází základní problém lehkého získávání peněz a velice složitého splácení těchto prostředků občany, kteří takovou půjčku dostali nebo získali.

Náš návrh se zaměřuje na to, že základní podmínkou úspěchu tohoto byznysu s chudobou a snahou neumožnit občanům splácet je reklama. Základní problém všech těch, kteří poskytují takovéto lichvářské úvěry, lichvářské půjčky, lehké nabývání prostředků, je, že musí mít možnost reklamy, aby ti lidé o nich věděli, aby mohli na ně působit a mohli je zneužívat k tomu, aby jim tu půjčku svým způsobem i vnutili. To vše se děje pod dojmem svobody médií, svobody slova, svobody nabízet produkty ve společnosti. Ale český zákon již zná omezení reklamy. Zná omezení v rámci tabáku, zná omezení v rámci jiných produktů, alkoholu a dalších, o kterých bychom se mohli tady dlouze bavit a které jsme už dlouho probírali. Nezná ale omezení v rámci reklamy na finanční půjčky.

Jistě si všichni vzpomenete a znáte ze svého okolí, když si zapnete televizi, tři mladí usměvaví občané jedoucí v dopravním prostředku si pozpěvují melodii a říkají, jak je snadné získat tu půjčku! Jak je snadné ji dostat! A můžete si koupit za to něco, co zrovna byste chtěli! Znáte další desítky těchto reklam, které vám říkají, jak je to snadné a jednoduché získat ty prostředky, které zrovna potřebujete. A už se nejedná

o půjčky v řádu statisíců, milionů, ale o drobné půjčky postavené na základě 20, 30 tisících korunách, ale již se nezdůrazňuje, nebo drobným písmem dole je umístěno, jaké jsou vlastně úroky, jaká je úroková míra. Jistě jste se setkali také s tím, že se ukazuje, že máte napsáno nulová úroková sazba. Ale už se neříká, jaké jsou poplatky, a nezdůrazňuje se RPSN, které by se u této půjčky mělo objevit jako základní údaj, jak je ta půjčka vlastně drahá. A co se stane, když nesplatíte jednu splátku? Co se stane, když nesplatíte druhou splátku? To už všechny ty reklamy pomíjejí.

Česká republika v minulosti se snažila tomu zabránit a dávala k reklamám nutnost uvádět tyto údaje. Sami víte, že když se podíváte na reklamu, která se někde objeví na internetu, a hledáte podmínky půjčky, vidíte tam vzorový příklad. Ano, Česká republika se snažila touto metodou jít a zjistili jsme, že to nepomáhá. Že mnohdy ten vzorový příklad, který se u těch půjček objeví, není reálný. Mnohdy zjistíte, že ty úroky, které potom, když si to přepočítáváte do reálné podoby, neodpovídají tomu, jak ta půjčka byla zaměřena. Jinými slovy, dochází k pokrytí reklamního trhu a pokrytí myslí těch odběratelů, že ta půjčka přece jenom je dobrá, jednoduchá k splacení. Je to obrovský nešvar reklamních agentur, které je provádí. A bohužel neznáme jinou metodu, jak působit na nebankovní a bankovní instituce, aby byly schopny v nějaké formě blokovat své vlastní choutky, vnutit lidem peníze, ale hlavně je potom seknout za to, že nesplácí, a brát od nich peníze navíc.

Snažili jsme se apelovat na nebankovní a bankovní sektor, aby přijaly nějaké kodexy, aby fungovaly v nějakém režimu, který by byl přijatelnější pro zákazníky. Bohužel se tak nestalo a neděje v České republice. Proto jsme se rozhodli připravit návrh zákona, který ve svém základním bodě číslo 1 zakazuje reklamu bankovních a nebankovních finančních půjček, jejichž cílem, nebo přímým nebo nepřímým účinkem je propagace výhodného a snadného získávání finančních prostředků šířená prostřednictvím televizního a rozhlasového vysílání nebo prostřednictvím služeb informační společnosti, v periodickém tisku, neperiodických publikacích, na letáčích, plakátech nebo jiných tiskovinách s výjimkou publikací a tiskovin, které jsou k dispozici v obchodních prostorách bank, nebankovních subjektů, informujících o nabízených finančních produktech.

Tato docela široká škála zákazu reklamy je dle mého názoru velice důležitá. Protože již jsme se setkali i s agresivní reklamou na místech, kde byste ani nečekali, že je možné toto získat. V ordinacích lékařů, na sportovištích, při nějaké příležitosti, kde se sdružuje velice hodně lidí, se snaží tyto bankovní a nebankovní instituce využít toho, že tam ti lidé jsou, a nabízet jim své finanční produkty. A toto si myslíme, že už se dostává za absolutní hranu seriózní snahy těchto institucí o nabídku prostředků pro občany.

To jsou věci, které nás vedou k předložení tohoto zákona. Pevně věříme, že se Poslanecká sněmovna s tímto návrhem vypořádá tak, že ho pustí do dalšího čtení, protože si myslíme, že česká společnost si zaslouží i tu ochranu před těmito institucemi. Navrhujeme i sankce a samozřejmě upravení, tu část sankcí, která by se těchto institutů týkala.

Já si dovolím ještě trošku okomentovat stanovisko vlády k tomuto návrhu. Vláda k tomu zaujala neutrální stanovisko, jsem za to velice rád. A v textu si uvědomuje tu problematiku, kterou se tento návrh zabývá. Je opravdu velice těžké bujný trh, který tady řadí, zregulovat. To si asi uvědomujeme všichni, a i má otázka na guvernéra České národní banky, který při předešlém vystoupení v této Sněmovně při projednávání svého zákona tady byl, a když jsem se ho ptal na to, jak Česká národní banka, která by měla být regulátorem, je schopna tyto záležitosti regulovat, tak svým způsobem bezradně pokrčil rameny, protože tento trh to je džungle, která je vyloženě závislá na nabídce a poptávce. A také, a to je to nejdůležitější, na reklamě.

Vládní legislativci nás upozorňují na to, že předložený návrh zavádí do českého právního řádu novou terminologii. Ano, mají pravdu, protože finanční půjčky v tom charakteru, tak jak je to napsáno, nejsou zatím definovány. Ale můžu říct za předkladatele, že to je svým způsobem i úmysl tuto terminologii dát, protože jsme se setkávali s tím, že když se konkretizovala ta konkrétní půjčka, ten úvěr, a byl docela dobře specifikován, tak okamžitě po schválení tohoto zákona všichni poskytovatelé přešli do jiného modelu, nazvali to jinak a snažili se tady z této regulace vyskočit.

Všichni si moc dobře pamatujete na zákaz, který se objevuje např. na krabičkách cigaret – Kouření škodí zdraví. V ten moment se vyrojily tisíce výrobců, kteří nabízejí obaly, aby to nebylo vidět. Jinými slovy, toto obcházení toho smyslu zákona se bohužel objevuje i v tomto segmentu, který se před občany tváří jako velice seriózní, ale zneužívá i svého postavení, hlavně finančního postavení, a působí negativně na reklamním trhu.

Jsme si vědomi toho, že proti nám bude stát obrovská síla, která z této reklamy žije. Jsme si vědomi toho, že proti nám se objeví v rámci tohoto návrhu desítky útoků spojených s tím, že chceme něco regulovat, ale za tím v tom záměru bude to, že přijdou reklamní společnosti o velké prostředky z reklamy. Ten trh je miliardový, ve kterém se pohybujeme, a (mezi) největší zadavatele právě patří poskytovatelé takovýchto úvěrů a půjček, mnohdy samozřejmě skryté za oficiální instituty a banky.

Náš návrh se zaměřuje jak na nebankovní, tak bankovní sektor. A pevně věřím, že v rámci projednávání tohoto bodu se i vy, kolegyně a kolegové, upomenete na to, co běžně vnímáme a čteme v médiích, vidíme na internetu, proudí k nám televize, a dáte mi za pravdu, že ten segment nabízení těch rychlých, jednoduchých, lehce splatitelných drobných půjček, který se nám neustále předvádí, je velice, velice nebezpečný. A když se bavíte s lidmi, kteří by normálně na takovýto princip reklamy vůbec nenaskočili, protože si uvědomují rizika, prostě dostanou se do určité finanční tísně, byť drobných prostředků, a prostě nevidí jinou cestu a říkají si, vždyť je to jednoduché, byť to tam je napsáno, nula úrok, můžu do toho jít, a potom se diví, že z dvaceti tisíc korun, které si půjčili třeba na vybavení domácnosti, které mělo poruchu, najednou se dostávají do dluhové pastí.

Hovořil jsem dlouho, omlouvám se za to, ale je to téma, které si, myslím, zaslouží tu diskusi, a měl by to být první krok, který by se nám měl podařit v rámci boje s těmi problémy, které tato společnost má, což jsou problémy exekucí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, a než dám slovo zpravodaji k tomu, aby nás uvedl do projednávání tohoto zákona, seznámím vás s omluvenkami. Pan poslanec Mašek se omlouvá od 13.30 hodin do konce jednacích doby z pracovních důvodů a paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá od 13.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A ještě jedna, pan poslanec Dvořák se omlouvá od 13.45 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Paní poslankyně se hlásí s přednostním právem? Ano, k hlasování. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Já bych ráda nahlásila, že u posledního hlasování 203 jsem hlasovala proti, a chtěla jsem hlasovat pro. A nezpochybnuji hlasování. Je to jen pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To bylo pro stenozáznam a nyní tedy má slovo pan poslanec Berkovec, aby jako zpravodaj pro první čtení nás uvedl do projednávaného zákona. Prosím.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám hezký den, hezké brzké páteční odpoledne. Dovolte několik slov k tomuto návrhu zákona, k tomuto sněmovnímu tisku číslo 180.

Já naprosto chápu lidský a sociální rozměr motivace k tomuto zákonu a naprosto se s ním ztotožňuji. Jako člověk, který studoval a poté profesionálně působil v oboru reklamy a propagace se musím také ztotožnit s připomínkami vlády. A nakonec jako člen našeho poslaneckého klubu musím také respektovat dikci stávajících souvisejících zákonů a judikátů příslušných evropských orgánů, což je někdy těžké skloubit, to všichni moc dobře víte. Vznik solitérního precedentu by v tomto případě vyvolal řetězovou reakci v právním prostředí, která by k ochraně spotřebitele nepřispěla. Navíc na tento systém angloamerického práva není náš kontinentální právní systém nastaven.

Jinak historie reklamy a propagace má v naší zemi vynikající úroveň a bohatou historii. Jenom dovolte krátkou exkurzi do této slavné historie. Naše země byla světovým lídrem například na Světové výstavě EXPO 58, kterou navštívily 42 miliony lidí, z tohoto 6 milionů naši expozici. Československo získalo zlatou hvězdu a dalších 13 ocenění. Za nejlepší pavilon byl vyhlášen ten náš, československý, od autorů Františka Šubra, Josefa Hrubého a Zdeňka Pokorného. Pozornost vzbudily, mimo jiné, i ambiciózní projekty Laterna Magika nebo Polyekran Josefa Svobody. U nás to byl například projekt Exponata 1964 na mezinárodním veletrhu v Brně, propagující těžní stroje.

Po roce 1989 zde ovšem došlo k naprosto bezbřehému rozvoji reklamy, anebo takového paskvilu, který byl nazýváme reklamou, a k porušování všech formálních, obsahových a etických norem. A samozřejmě, že nepřipravený občan naletěl na všechny tyhle figle. Například jenom terminál České lotnyky a s tím související

záležitosti, které nás de facto připravily o dům U Černé Matky Boží a palác U Hybernů. A další a další. To samozřejmě nastolilo nepsané normy a zvyklosti, které přežívají dodnes. S tím například souvisí i billboardy u dálnic, kdy v době devadesátých let byly uzavřeny dlouhodobé, jednostranně výhodné smlouvy, které dodnes komplikují likvidaci a hrozí arbitrážemi pro náš stát. A jsou a budou finanční zátěží, protože náklady na likvidaci půjdou v mnoha případech také na vrub státu.

Jinak tedy já tady nehodlám číst to stanovisko vlády, vážený kolega pan poslanec Luzar už o něm mluvil, o těch připomínkách. Takže děkuji za vaši vzácnou pozornost. Já si myslím, že určitě bychom se měli tímto sněmovním tiskem zabývat i ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nezbyvá mi než otevřít rozpravu, do které mám v tuto chvíli tři přihlášené, se kterými se můžete seznámit na tabuli. Jako první je přihlášena paní poslankyně Němcová. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, máme už asi pouze pár minut do konce dnešního jednacího dne, předpokládám tedy. Pokusím se být stručná a seznámit vás s postojem Občanské demokratické strany k tomuto návrhu zákona.

Hned úvodem sdělím, že po projednání na našem klubu jsme proti tomuto návrhu, a dávám tedy oficiálně návrh na jeho zamítnutí v prvním čtení. A nyní dovoluje několik poznámek.

Ta první se týká spíš průběhu projednávání zákonů, kterých jsme svědkem během dnešního dne. Před chvílí ten předchozí bod, který se zabýval pojištěním na veřejné zdravotní pojištění, vláda okomentovala svým neutrálním stanoviskem. Dodala nám tedy do Poslanecké sněmovny své stanovisko jako neutrální. Nakonec tady vystoupil pan ministr zdravotnictví s naprosto zásadním postojem, který je proti tomu návrhu. Čili bych očekávala, že ve vládě už nějakým způsobem to bude prodiskutováno a Sněmovna dostane nějakou opravdu jasně stanovisko vlády. Ale chci říci a kvitovat to v dobrém, že tady alespoň pan ministr zdravotnictví byl, té debaty se zúčastnil, obě strany pro a proti mohly vznést své argumenty a Sněmovna slyšela kvalifikovanou diskusi na toto téma.

Tedy jsme u bodu, u kterého vláda dává opět neutrální stanovisko, přestože v tom obsáhlemdůvodnění, které máme k dispozici, vyjmenovává jednu vážnou výhradu za druhou, z čehož logické vyústění by muselo být, že je proti tomu návrhu zákona. Ona to ale neudělá a dá neutrální stanovisko. Pak s takovým zvláštním postojem jsem zaznamenala i vyjádření pana zpravodaje, který říká, že z různých pohledů by byl pro i proti. Dobře, to přijmu jako jeho postoj, ale pro Poslaneckou sněmovnu vláda v tomto případě žádnou práci neodvedla, aby pro nás byla nějakým měřítkem toho, jak k tomuto návrhu přistupuje. (V sále je velmi hlučno.)

A k tomu je třeba dodat, že sem nevyslala nikoho, kdo by se za ten zákon postavil. Ve vši účtě, pan ministr Brabec, jsem velmi ráda, že se zúčastnil celého

dnešního jednání, byli tady také přítomni pan ministr zdravotnictví, paní ministryně pro místní rozvoj, ale ani jeden z nich, předpokládám, nemá ve své kompetenci to, aby mohl tady zodpovědně posoudit všechno, co návrh obsahuje. Vždyť i pan navrhovatele, pan poslanec Luzar, se opírá zejména o tu otázku exekucí a o tu sociální otázku, spojenou s tím úpadkem lidí, kteří podlehnu-li reklamě a přijmou na sebe větší závazky, než potom mohou plnit, tak se dostávají do velmi bezvýhodných životních situací. Očekávala bych tedy, že tady bude paní ministryně financí.

Byly tady zmíněny – nový instrument – myslím, že se to má jmenovat finanční půjčky, takže bych očekávala, že k tomu zaujme nějaké stanovisko. Čekala bych, že tady –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já se omlouvám, ale hluk v sále dostoupil úrovně, kdy vás musím přerušit a vyzvat kolegy ke klidu. Na druhou stranu nám zbývá už jenom minuta, takže bych navrhl, že vás prostě přeruším a svůj projev byste dokončila, až se příště dostaneme k projednávání tohoto bodu.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já s tím nemám, pane místopředsedo, problém, ale chtěla bych od vás také trošku konzistentnější postoj, protože myslím, že minulý nebo předminulý pátek jste upozorňoval, že pátek není dnem, kdy končíme ve 14. hodin, a vedl jste Sněmovnu k tomu, že jednání je do 19. hodin, takže bych očekávala, že budete postupovat stejně. Já nemám vůbec nic proti tomu, když se Sněmovna dohodne, že dnes ve 14 hodin končí, ale mělo to být řečeno tedy ve chvíli, než jsem začala, nebo než jste vyzval nás, kteří jsme přihlášení do rozpravy, než jste nás vyzval k vystoupení.

Budu akceptovat vaše rozhodnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já rozumím. Já samozřejmě souhlasím, že jednací den je až do 21 hodin a do 19. hodiny lze projednávat zákony. Nicméně obecně je zvykem, který zatím dodržujeme, že dnes se končí ve dvě hodiny. Záleží, jestli Sněmovna bude dostatečně klidná, abychom mohli pokračovat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vzhledem k tomu, pane místopředsedo, že jsem byla ve fázi, kdy jsem kritizovala nepřítomnost ministrů, a to ani ministryně spravedlnosti – komu jinému náleží oblast exekucí? Ani ministryně financí – komu jinému náleží oblast možných půjček, nového instrumentu na finančním trhu? Jestliže tady nejsou a v podstatě nemohou se zúčastnit té debaty, tak považuji tuto debatu za neplnohodnotnou, neadekvátní, nedůstojnou Poslanecké sněmovny. A já myslím, že bude nejlepší, když teď tuto debatu skončíme, protože k nějakému rozumného výsledku nemůžeme vést.

Chci ale důrazně říct, že odmítám postoj vlády k průběhu jednání Poslanecké sněmovny. To, že pan předseda vlády – a ryba smrdí od hlavy – řekne, že nebude chodit do Sněmovny, protože to není jeho práce, na ústní interpelace, myslím, že

vláda si to přeložila tedy, že ani oni se nebudou zúčastňovat práce Sněmovny, když se jim to zrovna nehodí nebo se jim do toho nechce. Považuji to za nenormální a vyzývám předsednictvo Poslanecké sněmovny, aby vyzvalo vládu k tomu, aby konala své povinnosti, mezi něž patří účast na jednání Sněmovny, neboť vláda je zodpovědná ze své činnosti v Poslanecké sněmovně! Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A jak jsem avizoval, tak pokračovat můžeme, pouze pokud zde bude dostatečná atmosféra k tomu, abychom mohli pokračovat. Vzhledem k tomu – nejsem si ani jistý, jestli máme dostatečně plný sál. Vzhledem k té výzvě po přítomnosti ministrů, já myslím, že je chvíle, kdy bychom přerušili jednání Sněmovny, a pokračovat budeme ve variabilním týdnu v úterý, to znamená 11. února, kdy bychom měli pokračovat v zásadě podle v tuto chvíli schváleného pořadu, to znamená tímto bodem.

Já vám děkuji a přeji příjemný víkend. Tedy budeme pokračovat 11. 2. ve dvě hodiny.

(Jednání skončilo ve 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. února 2020
Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den přerušené 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím a prosím, aby se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o náhradní kartu. Pan poslanec Bartoň hlasuje s náhradní kartou číslo 6.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Martin Baxa od 18.15 z pracovních důvodů, Jiří Běhounek do 17.30 – pracovní důvody, Petr Beitl – pracovní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Bojko Marian – rodinné důvody, Jan Čížinský – bez udání důvodů, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Pavel Jelínek – zdravotní důvody, David Kasal – zdravotní důvody, Jiří Kobza – rodinné důvody, Martin Kolovratník – rodinné důvody, Miroslava Němcová od 14.30 do 15.30 – pracovní důvody, Monika Oborná – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – zdravotní důvody, Marie Pěničková – rodinné důvody, Zdeněk Podal – pracovní důvody, Ivo Pojezný – pracovní důvody, Věra Procházková – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Karel Tureček – zahraniční cesta, František Vácha – rodinné důvody. Pan poslanec Beitl stahuje svoji omluvu, je přítomen.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – osobní důvody, Klára Dostálová – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Adam Vojtěch – od 16 hodin pracovní důvody.

Do 15.00 se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Michálek.

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Leo Luzar.

Máme 11. 2. a narozeniny dnes slaví náš vzácný kolega Robert Králíček. Takže všechno nejlepší k narozeninám. (Potlesk.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejdříve vás chci seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme nejdříve vyřadit tyto body schváleného pořadu:

bod 211, sněmovní tisk 111 – ústavní zákon o celostátním referendu, třetí čtení;

bod 221, sněmovní tisk 582 – ochrana spotřebitele, třetí čtení;

bod 223, volební bod – změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

To je k vyřazení.

A dále grémium navrhuje zařadit do schváleného pořadu:

návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky, sněmovní tisk 69/12 – zamítnutý Senátem;

návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a další související zákony, sněmovní tisk 412/5 – zamítnutý Senátem;

návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a některé další zákony, sněmovní tisk 214/8 – vrácený Senátem;

návrh zákona, kterým se mění zákon č. 445/1991 Sb., o živnostenském podnikání – živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 247/8 – vrácený Senátem;

návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu, sněmovní tisk 398/5 – vrácený Senátem;

návrh zákona, kterým se mění zákon č. 11/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 431/5 – vrácený Senátem;

návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním, sněmovní tisk 451/5 – vrácený Senátem.

Příslušné zákonné lhůty budou splněny ve čtvrtek 13. února.

Za třetí grémium navrhuje zahájit dnešní jednání těmito body z bloku prvních čtení – zákony, takzvané opoziční okénko:

bod 131, sněmovní tisk 446 – zakládání obchodních společností; 176, sněmovní tisk 652 – pomoc v hmotné nouzi; bod 74, sněmovní tisk 180 – regulace reklamy; bod 174, sněmovní tisk 649 – volby do Parlamentu; bod 75, tisk 182 – nemocenské pojištění; bod 125, sněmovní tisk 418 – škoda způsobená při výkonu veřejné moci; posledním bodem v bloku opozičního okénka by byl bod 92, sněmovní tisk 254 – daně z příjmů, návrh z dílny ODS.

Za čtvrté grémium navrhuje:

ve středu 12. 2. ve 12.30 máme pevně zařazené volební body, to znamená bod 224, 225 a 226. V případě druhého kola volby veřejného ochránce práv by tato volba proběhla ve středu v 18.00.

Za páté grémium navrhuje seřadit body z bloku zákony 3. čtení v tomto pořadí:

body 212, sněmovní tisk 411; 214, sněmovní tisk 229, 213, sněmovní tisk 360; 215, sněmovní tisk 230; 216, sněmovní tisk 516; 217, sněmovní tisk 530; 219, sněmovní tisk 555; 220, sněmovní tisk 580.

Za šesté grémium navrhuje vrátit do bloku zprávy, návrhy, bod 233, sněmovní tisk 444 – zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, který byl pevně zařazen na čtvrtek 13. 2. na 11 hodin. Po bodu 291 písemné interpelace navrhujeme pokračovat body z bloku smlouvy 1. čtení.

A konečně za sedmé škrtnout si body 13, druhé čtení, a 222, třetí čtení sněmovního tisku 438 – nehlasuje se, neboť skupinka navrhovatelů vzala zpět návrh zákona.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou. A nyní je zde několik přihlášek k pořadu schůze.

Pani poslankyně Rutová hlasuje s náhradní kartou číslo 16.

Ještě dodatečné omluvy. Omlouvá se pan místopředseda Petr Fiala mezi 14.00 a 15.30 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Petr Venhoda od 14.00 do 14.30 ze zdravotních důvodů. To je vše.

A nyní tedy k pořadu schůze. Jako první je přihlášen pan předseda Marian Jurečka. (Silný hluk v sále.) Poprosím kolegyně a kolegy, aby již zaujali svá místa v sále, a prosím o klid, abychom si mohli vyslechnout návrh k pořadu schůze. Prosím máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Přicházím s prosbou. Chtěl bych navrhnout zařazení bodu, který se týká aktuální problematiky Ministerstva práce a sociálních věcí, kdy paní ministryně, jak jste mnozí určitě zaregistrovali, přichází s návrhem nového zákona o přídatku na bydlení. Tento návrh zákona má na jedné straně bohužel cíl, ale naprosto se míjí účinkem.

Musím říct, že za nás, za KDU-ČSL, je důležité řešit problematiku byznysu s chudobou. Je potřeba řešit otázku vyloučených lokalit, problematiku nedostupného bydlení, předraženého, chybějící sociální bydlení. Ale jsme přesvědčeni, že forma, kterou zvolila paní ministryně práce a sociálních věcí v případě návrhu tohoto zákona, je krajně nešťastná, a protože se může týkat v případě toho, že by se tento návrh opravdu dostal do účinnosti a do praxe, statisíců osob v České republice a... (Odminka pro hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím všechny o klid v sále. Prosím, zaujměte svá místa. Děkuji.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. A týká se to opravdu velkého počtu lidí, a to včetně i těch lidí, rodin a domácností, které nemůžeme označit jako ty, kteří zneužívají systém sociálních dávek. Jsou to lidé, kteří pracují. Bohužel jsou to lidé dost často velmi nízkopříjmoví, sociálně ohrožení, jsou na hranici chudoby.

Já tady mám několik konkrétních důvodů, které bych tady chtěl zmínit, proč žádám o to, aby tento bod byl zařazen, aby o tom poslanci byli informováni, mohli se k tomuto záměru vyjádřit, protože registruji, že i v rámci projednávání tohoto materiálu v mezirezortním připomínkovém řízení jsou k tomuto materiálu velké výhrady z ostatních ministerstev, jako je Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo školství, Ministerstvo zdravotnictví, ale i další rezorty.

Je tady navrhován takový ten bohužel bod, a to je, že v případě absence dětí nad sto hodin při školní docházce by se tento příspěvek nevyplácel. Není dořešena otázka, jakým způsobem k tomu budou přistupovat lékaři, jaké budou uvádět důvody té zdravotní absence. Není tady dohoda s tím zdravotním sektorem. Je tady také

evidentní, že MPSV v tento okamžik rezignuje na přípravu opravdu systémového nástroje, a tedy řešení problematiky sociálního bydlení včetně legislativní podpory v této oblasti. A my tady víceméně tímto návrhem, který paní ministryně Maláčová teď tlačí, dosáhneme toho, že tu dávku sice dostane méně lidí, ale včetně seniorů, a pak začne opravdu ten zákon lidi uvrhávat do chudoby, a do chudoby bez přístřeší, a bude je vyhánět na ulici.

Bohužel paní ministryně nedbá těch opravdu racionálních připomínek, které tady jsou od zástupců Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv, kdy starostové upozorňují, že toto není řešení, je to jenom přehození problému na úroveň starostů, primátorů, na úroveň komunální, na úroveň obcí. Samozřejmě i ten nový návrh způsobu výpočtu této dávky je velmi zvláštní, protože nově by měla být dávka na bydlení stanovena na základě... (Hluk v sále trvá.) Já se omlouvám, pane předsedo, je to opravdu velmi těžké tady...

Předseda PSP Radek Vondráček: Opakovaně vás žádám o klid v sále! Máte-li něco k řešení, prosím, běžte do předšálí. Už začala schůze. Prosím o klid!

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Nově by měla být dávka na bydlení stanovena na základě průměru 10 % nejnižších cen nájemného v dané obci. Například v Litvínově se tak pro stanovení výše nové dávky počítá s nájemným maximálně 10 korun metr čtvereční. V některých obcích jsou to pouhé 3 koruny za metr čtvereční a cena v Liberci se počítá s částkou 84 korun za metr čtvereční. Tržní nájem je přitom dvakrát vyšší.

Důsledek takového opatření může ohrozit 60 % současných příjemců příspěvku na bydlení, v době rekordně rostoucích nájmů si výrazně pohorší a strop dávek bude nižší, než je jejich nájemné. To prostě je opravdu výrazné zhoršení té situace. A znovu opakují, pro lidi, které nemůžeme označit jako zneužívače dávek a příspěvku na bydlení jako takové. Je to tu také v situaci, kdy tady máme kauzy v poslední době, kdy maminky s dětmi pro relativně drobné porušení některých podmínek, při tom že chtějí uživit svoji rodinu, jsou to samoživitelky, tak jim hrozilo to, že se ocitnou na ulici. To jsou další případy, které v tento okamžik by znamenaly, že tyto ženy samoživitelky, byť mají snahu pracovat, by velmi rychle na té ulici skončily.

Takže já bych chtěl poprosit, kdyby tady kolegyně poslankyně, poslanci podpořili návrh zařazení tohoto bodu, abychom si mohli vyslechnout ten záměr paní ministryně, jak v této oblasti chce dále postupovat, a abychom také se mohli bavit o tom, jak tento problém opravdu ve své podstatě řešit, nikoliv špatnou cestou řešit důsledky a přehazovat ten problém především na starosty měst a obcí v České republice. Děkuji za podporu tohoto návrhu. A dovolím si jej navrhnout zařadit na dnešní jednací den po bodě č. 125. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Hlásil se s přednostním právem pan předseda Chvojka. Nicméně další přihláška do pořadu schůze je paní

předsedkyně Pekarová Adamová, ta má také přednostní právo. Takže až po ní, pane předsedo. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já vás chci také požádat o zařazení nového bodu na program této schůze. Minulý týden, poměrně v tichosti, bez nějakého většího zájmu, vláda schválila žalobu na Evropskou komisi. Tento bod, který byl teď už překryt prachem mnoha dalších událostí, které se dějí ať už na Ministerstvu dopravy, nebo pivní pěnou, a ohledně debaty, jak vlastně účtujeme DPH, je ale velmi zásadní a my bychom podle mě neměli dovolit to překrytí právě těmi novými událostmi.

Vláda sice tvrdí, že jí jde o princip – pan premiér Babiš, který nebyl v tu chvíli na hlasování, tak říká, že to není jeho záležitost, že to je otázka právníků. Nicméně my jako Poslanecká sněmovna vůči vládě dle Ústavy článku 68 máme samozřejmě pravomoc kontrolní, resp. vláda je nám dle tohoto článku odpovědná, a my máme tedy právo se ptát na to, proč takto rozhodla a zda skutečně vnímá jako zájmy České republiky zájmy jedné firmy, jednoho holdingu – holdingu Agrofert. Zda mezi těmito zájmy už dala rovnítko. Myslím si, že bychom měli tedy vést diskuzi nad takto závažnou věcí a neměli bychom to přejít bez povšimnutí. Ten zásadní vzkaz, který jsme tímto dali svým partnerům v rámci Evropské unie, dala vláda a my máme možnost se od něj jako Poslanecká sněmovna distancovat. Buď to můžeme tedy přeložit tak, že na byznys premiéra se sahat nemá, to si nenecháme jako Česká republika, anebo se můžeme vyjádřit jako Poslanecká sněmovna k tomu, že se distancujeme a že střet zájmů, který byl jasně konstatován u Andreje Babiše, nevnímáme jako věc, s níž souzníme. (V sále je trvalý hluk.)

Ministři za sociální demokraty už se vyjádřili v rámci toho hlasování. Ale my všichni ostatní, kteří nejsme členy vlády a kteří jako Poslanecká sněmovna máme právo se ptát, bychom měli tímto vyjádřit své postoje. A vy se můžete samozřejmě v rámci té debaty pak také ministrů ptát na to, co je k takovému hlasování vedlo a zda by tak hlasovali, i kdyby se týkala tato problematika jiné firmy než přímo holdingu Agrofert. Asi si všichni nějak odpovídáme na tuto otázku. Ale mě by zajímala odpověď právě těch odpovědných. A proto se chci tedy –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Potřetí v pořadí vás prosím všechny o klid v sále, a abyste už zaujali svá místa.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Proto bych vás ráda požádala o zařazení nového bodu na schůzi, a to konkrétně na zítřejší den, zítra odpoledne jako první bod. Ten bod by měl název Postoj Poslanecké sněmovny k žalobě České republiky na Evropskou komisi ve věci dotací pro holding Agrofert. Věřím, že i vás zajímá celá řada věcí v souvislosti s touto žalobou a budete mít zájem se ptát poslanců z vládních stran, resp. zejména ministrů z vládních stran. A věřím tomu, že tedy nám záleží na tom mít i možnost se k tomu sami vyjádřit, a nikoliv mlčením tento postup vlády vlastně odsouhlasit. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Chvojka. Poté s přednostním právem pan předseda Stanjura a přihlásil se s přednostním právem pan ministr Toman.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl reagovat na ten návrh pana předsedy Jurečky. Já bych ho chtěl vetovat jménem dvou poslaneckých klubů, ČSSD a hnutí ANO, a to s celkem jednoduchého a prostého důvodu, logického snad i. Ten návrh je teprve v mezirezortu. Ano, mluví se o něm hodně, ale přece jenom víme, že to, co je v mezirezortu, ještě ani do Sněmovny nemusí přijít, pokud vůbec, anebo tam může přijít s velkými změnami. Pojd'me si nechat tu debatu, pokud sem ten návrh přijde, na první čtení, na čtení druhé nebo třetí. Ale toto mně přijde celkem předčasné a zbytečné. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Umožní vystoupení pana předsedy Jurečky k tomuto – bavíme se o zařazení nového bodu, informace MPSV.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím reagovat na pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD Chvojku, protože je tady samozřejmě právo vetovat navržený bod, ale myslím si, že je potřeba upozornit na to, že paní ministryně Maláčová důrazně říkala, že trvá na svých návrzích k této legislativní úpravě, že je odhodlaná to v této podobě přinést i na jednání Poslanecké sněmovny, přestože dokonce Ministerstvo vnitra, kde je váš předseda ČSSD, tomuto návrhu dal v tom stanovisku výrazně silně kritické připomínky, tak si myslím, že v okamžiku, kdy se bavíme o tak závažném problému, který se dotýká několika set tisíc lidí v České republice, týká se dlouhodobě neřešené problematiky zneužívání dávek, neřešených sociálně vyloučených lokalit, nedostupného bydlení, tak si myslím, že ten bod je natolik závažný, aby tady na půdě Sněmovny byl projednáván.

Chápu to vaše právo, já s tím v tomto okamžiku nic neudělám, ale myslím si, že by bylo dobré, aby se k tomu paní ministryně sociální demokracie postavila čelem a navrhla nějaká smysluplná řešení v této oblasti, nikoliv aby zazněly argumenty, že ten návrh dělá proto, aby tímto absurdním návrhem donutila své koaliční partnery hledat opravdu racionální řešení podstaty tohoto problému. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. (Vystoupit chce poslanec Chvojka.) Ještě blokujeme pana ministra Tomana, připomínám. Ten má také přednostní právo. Tak prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já se omlouvám, já jsem chtěl jenom reagovat. Já naprosto rozumím tomu požadavku pana předsedy KDU-ČSL, ale opakuji, sám jako bývalý předseda Legislativní rady vlády vím, že pokud je něco v meziresortu, tak to jde ještě do LRV, na vládu, opravdu se to může změnit, já neříkám o nějakých

parametrech a jestli tam je vůle po nějakých změnách. To já neříkám, ale může se tak stát, a proto mi přijde opravdu ta vaše touha po tom projednat něco, co ještě není v zásadě v legislativním procesu, tak mi přijde zbytečná. Prostě opravdu – nechme to na to, pokud sem ten zákon přijde, pokud projde LRV, vládou, sem do Sněmovny do prvního čtení, pak o něm můžeme diskutovat a jistě o něm bude ráda diskutovat i paní ministryně Maláčová. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní tedy pan předseda Stanjura, poté pan ministr.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, někdo je prostě dítě štěstěny a v tomto okamžiku je to paní ministryně Maláčová, že díky chaosu na resortu dopravy, o kterém budu za chvíli mluvit, se trochu zapomíná na chaos na MPSV.

To nejsou jenom její absurdní návrhy, co se týče dávek na bydlení. To je také skandální návrh, skandální novela zákona o sociálních službách, to jsou také předražení IT zakázky na MPSV, a takhle bych mohl pokračovat, ale i na to bezesporu dojde. Je škoda, že o tom nebudeme hlasovat. My bychom ten návrh, který tady přednesl pan předseda Jurečka, bezesporu podpořili, protože zase jako zkušený politik vím, že až to přijde z vlády, tak budete mít koaliční shodu, poslanci logicky, dělá to každá koaliční vláda, podporují vládní návrh a tam už příliš prostoru na racionální debatu prostě nebude, zejména s vaší paní ministryní, která není proslulá ochotou ke kompromisu, to si myslím, že si můžeme takhle veřejně říci úplně všichni.

Ale zpátky k tomu, proč jsem se vlastně přihlásil. Já vím, že ten bod bude vetován, mně to pan předseda Faltýnek oznámil, já to plně respektuji, nicméně tím se ten problém nevyřeší.

Jako takové řekl bych cukrlátko nám bylo přislíbeno, že pan vytižený vicepremiér, ministr všeho, expert na všechno, přijde, řekne nám svůj pohled, možná vydrží, možná odjede, ale minimálně členové hospodářského výboru, členové podvýboru pro dopravu, kteří nejsou vybaveni přednostním právem, a je to naprostá většina těchto kolegyně a kolegů, kteří sedí v odborných orgánech Sněmovny, nebudou mít šanci do té debaty zasáhnout, tak to není úplně vyvážené a úplně férové. Ale já rozumím, kde chybí argumenty, tak pak je obava z té debaty. Tomu docela rozumím.

Já přesto navrhu zařazení nového bodu, který by se jmenoval Situace v resortu dopravy. Budete se divit, tím motivem není tak mediálně propiraná zakázka na elektronické dálniční známky, řekl bych, že to je jen poslední kapka, nebo třešnička na dortu, nebo jak to nazveme. Tím motivem nejsou ani podivná vystoupení bývalého ministra, toho skvělého manažera, kterého přivedl do funkce Andrej Babiš. Vzpomeňte si – my jsme říkali: kdo to je, my jsme o něm nikdy neslyšeli? To je ten skvělý manažer, aby do devíti měsíců balil kufry s tím, že manažersky selhal, tak si sami odpovězte, jak to byl skvělý manažer. Je fakt, že za devět měsíců měl tři ředitele ŘSD. To není špatný manažerský výkon, v uvozovkách. Tři za devět měsíců. To je tak

asi jediné kromě fotek u hromad soli, co si z jeho působení na resortu dopravy pamatují.

Nicméně bych chtěl říci, abychom nezapomněli na slova pana premiéra z interpelací, kdy byl přítomen pan premiér, kdy ho interpeloval můj předseda Petr Fiala a kdy pan premiér řekl – já to volně cituji, ale kdybyste trvali na přesném znění, tak to odcituji ze stenozáznamu: Já to fídím, ne Havlíček, já jsem online s ředitelem ŘSD a také to SŽDC i ty České dráhy a teď stavím i ten Baťův kanál, já osobně.

Takže já z toho dovozují docela logicky, že za tu situaci na Ministerstvu dopravy může především premiér, a ne – já vím, že panu Havlíčkovi se líbí označení superministr, koho by to netěšilo, ale co se týče dopravy, já bych řekl, že je poloministr. Já si myslím, že doprava nepotřebuje ministra na zkrácený úvazek, i když obecně zkrácené úvazky podporuji, ale celý ten chaos s tím, že bývalý ministr z hnutí ANO – abychom na to nezapomněli, protože teď už říká premiér: Kremlík, Kremlík, počkejte, on vlastně u nás nikdy nebyl, nebyl členem a už tam není. A ještě dva měsíce, a pan premiér bezesporu řekne: Kremlík, toho já neznám, nevím, kdo to byl, aby byl ve výpovědní lhůtě, dva měsíce na překážkách. To by nám pan ministr, až bude mít své vystoupení, mohl říci, která chytrá hlava to vymyslela, že ministr je na překážkách. Chtěl bych vidět tu pracovní smlouvu, kdo ji podepsal s panem Kremlíkem. Prezident republiky? Premiér? Sám se sebou? Já fakt nevím. A to jen dokresluje ty zmatky, které tam jsou.

My jsme se rozhodli jako občanští demokraté a nabízíme to kolegům z ostatních sněmovních stran, že zítra zorganizujeme exkurzi poslanců na Ministerstvo dopravy, abychom zjistili, jestli se tam vůbec pracuje. Ono se tam svítí, když jdete kolem, ale nevíme, kdo tam svítí. A pokud se pracuje, jestli vůbec mají zadání ti zaměstnanci Ministerstva dopravy. Poslouchal jsem pozorně první veřejná vystoupení pana ministra Havlíčka a mám pocit, že vyhrál volby a po osmi letech kritiky z opozice konečně usedl na to vytožené křeslo. On bude provádět audity všech nadlimitních, a nejenom nadlimitních, i všech podlimitních zakázek, on vypíše výběrové řízení na všechny náměšky, úplně na všechny, on zkontroluje všech patnáct podřízených organizací Ministerstva dopravy, a jak řekl, toto ministerstvo potřebuje hluboké strukturální změny. Hezký nástup opozičního politika – kdyby přišel z opozice.

Já bych čekal, když už to myslí vážně, kdyby přišel na ten mikrofon a řekl: Dámy a pánové, dělali jsme to úplně blbě. Celých šest let hnutí ANO ten resort fakt podcenilo. Všichni moji předchůdci zklamali a já teď přicházím dělat pořádek. Udělám audity, vyměním náměšky, zkontroluji těch patnáct firem. To vlastně nemusí, když je online řídí premiér, tím má o práci míň, tak možná ten zkrácený úvazek není úplně od věci, když mu odpadne řízení ŘSD, SŽDC, Českých drah a nevím koho ještě, a ten Baťův kanál staví premiér, nemusí to dělat, ještě ten Dunaj – Odra – Labe, aby udělal radost panu prezidentovi, tak zas nějaké miliony vyhodíme za nějaké nesmyslné studie. Ale tak to prostě není.

Takže naší motivací není debatovat o jedné zpackané zakázce. Jen tak mimochodem, já jsem poslouchal pana ministra minulý týden v České televizi, kdy v té debatě vlastně řekl pod tlakem opozičních politiků: Ta zakázka proběhla podle

zákonů, jsem si tím jistý. Dobře, pane vicepremiére, беру vás za slovo. Ale váš šéf, váš premiér, podává trestní oznámení. A to už mi hlava nebere. Premiér říká: To je nějaké divné, trestní oznámení, šup. A vicepremiér, ministr všeho, říká: Všechno proběhlo podle zákonů.

Já nevím, kde je pravda. Ale kdybych měl brát v logice vyšší bere, tak má pravdu premiér a pan ministr se mýlí. Anebo má pravdu pan ministr, všechno proběhlo podle zákona. A znám usnesení výboru pro bezpečnost a podobně, znám usnesení, veřejné výstupy komise, naší komise pro kontrolu BIS, a ti všichni tvrdí, že všechno bylo podle zákona. Tak pan premiér asi odvádí pozornost, je třeba vnést do toho trochu chaosu. Můj kolega Jan Bauer v té samé televizní debatě zcela správně řekl, že už chybí jenom dva kroky, aby pan premiér podal trestní oznámení na pana Kremlíka a pan Kremlík na pana premiéra. Kruh se uzavře, chaos, nikdo se v tom nevyzná a pan premiér – co? Řeší to. Málem to na tom hackathlonu programoval, byl se podívat, pachtel na pachatel činu se šel podívat, jak ti, kteří to, co on spáchal, řeší. (V sále je trvalý hluk.)

Ale pojďme ke skutečným problémům Ministerstva dopravy. Mě to mrzí, protože si myslím, že rezort dopravy není typický rezort na politický souboj vláda versus opozice. To čtyřleté funkční období je příliš krátké na to, aby každá nová vláda změnila priority v dopravě. To bychom pak nepostavili nikdy nic. A jsou jiné rezorty, jiné oblasti, kde se zcela logicky protínají různé politické názory pravice, levice, vlády a opozice. Rezort dopravy přece potřebuje jistou stabilitu aspoň v plánování staveb. Čísla za posledních šest let, v převážné většině to byly roky se solidním ekonomickým růstem, kdy rostly daňové příjmy státu a bohužel se snižoval podíl výdajů na dopravní infrastrukturu vzhledem k HDP, nebo vzhledem k celkovým výdajům státního rozpočtu. To je první věc, kterou bychom měli debatovat. (Omluka pro hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, prosím opravdu o klid v sále!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdyby ten bod prošel a byl zařazen, tak máme připravena usnesení, která nejsou, možná budete překvapeni, nějak kritická, už vůbec ne osobní, ale směřují k tomu, co v tom rezortu dělat.

Jedním z navržených usnesení by bylo, kdybychom tu šanci měli, jako že ji mít nebudeme, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, nebo vlády, aby do dopravní infrastruktury investovaly nejméně 2,5 % HDP z výhledu na 3 % HDP. Když to přepočítám a trošku zaokrouhlím, tak by to mělo být od 140 miliard postupně ke 180 miliardám ročně. A pak můžeme čekat opravdu výrazný skok v dokončených investicích do dopravní infrastruktury.

Současně jsme chtěli vyzvat vládu, aby nemátla hlavy nám, ale i veřejnosti malováním dálnic, které mají vzniknout v roce 2050. Ono je to velmi jednoduché. V roce 2020 se dohadovat o dálnicích, které mají být za 30 let. Jedině že by nový stavební zákon prodloužil přípravu stavby z 12 na 30 let, pak by to mělo smysl. A to,

doufám, není cílem novely, kterou máme už na programu a už ji máme ve výborech. Takže jsme chtěli vyzvat, aby se vláda soustředila na dokončení těch dálnic, které jsou dávno nakreslené, které jsou rozestavěné, protože když je moc priorit, tak nejsou žádné priority.

Za nás, za občanské demokraty, říkám, že my vidíme v oblasti dopravní infrastruktury dvě klíčové priority. Druhé spojení moravských a českých krajů, jinými slovy D35, a silniční okruh kolem Prahy, který vůbec nevnímáme jako věc Prahy či Prahy a středních Čech, ale potřebnou pro celou republiku a celou dopravní síť. To by měly být klíčové priority státu. A i v tomto bodě jsme měli nachystané usnesení, aby tam stát napřel veškerou sílu a pozornost. Pokud budeme honit všechny dálnice, já tomu rozumím. Každý region má důležitou stavbu. I my v Moravskoslezském kraji, a mohl bych to tady sypat jednu za druhou, a pak by přišel pan kolega Birke z Hradce Králové nebo Ivan Adamec a kolegové z Karlových Varů a takhle bychom mohli pokračovat. Ale když těch priorit je moc, tak vlastně není žádná priorita. A když se podíváte na tu mapu, která podle mě pořád visí v kanceláři Ministerstva dopravy, já nevím, jestli tam někdy úřadujete, nebo ne, a podíváte se na ty rozestavěné dálnice, tak je to jak vysypaný čaj. Všechny jsme začali a vlastně žádná není hotová. A to je velký problém.

Chtěli jsme se také bavit obecně o zakázkách v rezortu dopravy. Mýtný systém, auditor mýtného systému, co se vypíše, to se vlastně zruší, nebo komplikuje. Takhle se podle nás nedá plánovat. Chtěli jsme se zeptat. Pan ministr jednal s polským kolegou, chvályhodně, kvůli D11, ale já bych očekával, když už máte šanci mluvit s polským kolegou, že ztratíte čas taky debatou o vysokorychlostní železnici a napojení např. z našeho kraje na Polsko. A takhle bych mohl pokračovat.

To není podceňování schopností pana ministra. My jsme přesvědčeni, že v této chvíli to opravdu je práce na plný úvazek a že se k tomu nedá zvládnout MPO s těžkými úkoly, které má MPO před sebou. Myslím, že je dobře, že existuje politická shoda na výstavbě nových jaderných bloků, ale myslím si, že postupujeme mimořádně pomalu. A ta úspěšná realizace nezáleží ani tak na nás jako na tom, jestli to dojednáme mimo hranice České republiky. Nejsme v tom zcela svobodní. Budeme potřebovat souhlas Evropské komise. Víme, jak dlouho to trvalo Maďarům, jak dlouho to trvalo Britům a podle informací, které mám k dispozici, možná se pletu, my jsme vlastně úplně na začátku toho procesu. A nebude to jednoduché. Máme silné odpůrce v Evropě. To je třeba si přiznat.

Když říkám máme, tak to zase není oblast nebo problém, který by dělil Sněmovnu na vládu a opozici. Naštěstí. Myslím si, že pokud ne všechny, tak naprostá většina klubů tuto myšlenku podporuje. Takže nemusíme se my uvnitř přesvědčovat, že je to dobře. Na tom jsme se už shodli. Jenom s tím potřebujeme pohnout dopředu. A my si prostě neumíme představit, že tohle se dá zvládnout jedním člověkem. Přesto, že premiér to řídí online. Já to беру jako nadsázku. Neberu to vážně, protože to určitě není ani kompetence premiéra, ani jeho denní agenda. To, že má zodpovědnost za své ministry, to je logické. To má každý premiér. Zodpovědnost za všechny členy vlády a je jedno, jak se ten premiér jmenuje či jmenoval a z které politické strany nebo hnutí byl. A je škoda, že tomu nechceme věnovat čas.

Já přesto navrhu, abychom to dneska projednali po bodu, který předkládalo do opozičního okénka hnutí STAN, to znamená před bodem, který bychom do opozičního okénka navrhli my jako občanští demokraté. Pokud by to neprošlo, tak navrhuji, aby to bylo zítra odpoledne po pevně zařazených bodech. Samozřejmě pokud to bude vetováno, tak jsme si vědomi toho, že se o tom hlasovat nebude. Nicméně mám pocit, že se zbytečně bráníte, a v okamžiku, kdy nám zavetujete bod, tak nám nezbude nic jiného než svolat schůzi. A je to škoda. Mohli jsme si to odbyť dneska, dokud je to aktuální téma, abychom si řekli, jak v té dopravě dál, aby se ten rezort konečně vzpamatoval.

A nezapomeňte prosím na nabídku té společné exkurze. Proč říkám společné? Protože myslím, že by to zejména členy hospodářského výboru a členy podvýboru mohlo zajímat. Myslím, že by to mohlo zajímat i další. Pan předseda Faltýnek je také samozřejmě zván, kdyby se chtěl zúčastnit. Pojedeme tramvají, patnáctkou, a ten kousek pak z Dlouhé ulice dojdeme, takže nemusíme ani objednávat autobus. Nebudeme zatěžovat životní prostředí, abych uklidnil pana ministra životního prostředí a nebude to ani speciální linka, ale běžná linka, co jezdí jednou za deset minut. Protože jinak budeme pořád vidět billboardy, které budou slibovat dálnice, dálnice, dálnice, pak se podíváme na realitu, na priority, a uvidíme, že skutek utek.

A jenom připomínám, že už třikrát Andrej Babiš jmenoval skvělého manažera do funkce ministra dopravy. Já jsem si dal tu práci a našel jsem si slova premiéra, když uváděl do funkce pana ministra Prachaře, pana ministra Ťoka a pana ministra Kremlíka. Jako přes kopírák. Teď přichází skvělý manažer, který to všechno vyřeší. Všichni odešli nedobrovolně, nebo skoro nedobrovolně. Kdybych chtěl být jízlivý, tak bych řekl s ostudou.

Ještě jednu věc bychom chtěli debatovat, ať už to bude dneska, nebo na mimořádné schůzi. My jsme tady společně, poslanci, přijali před více než rokem poslaneckou novelu zákona číslo 416, zjednodušeně, o urychlení výstavby dopravní infrastruktury a té další. A zakotvili jsme, řekl bych dokonce proti vůli úředníků ministerstev, dva nové instituty, a to je fikce souhlasu a předběžná držba. Nemáme vyhodnocení, přestože tehdy bylo slibováno tehdejším ministrem, že do roka a do dne nám přinese statistiku, zda se ty instituty osvědčily, zda byly užity v praxi velkými investorskými organizacemi, jako je Správa železnic a ŘSD, abychom věděli, zda jsme to trefili, nebo jsme stělili vedle. Nemáme žádnou analýzu, zato máme další novelu zákona 416.

Nevím, jestli vládní poslanci, ale my opoziční velmi často čerpáme z eKLEPu a velmi často čteme stanoviska Legislativní rady vlády. A když mluvil bývalý šéf Legislativní rady vlády a také koaliční poslanec, tak bych poprosil pana předsedu Chvojku vašim prostřednictvím, pane předsedo, aby si přečetl stanovisko současné předsedkyně LRV k novele číslo 416. Ano, je mimořádně dlouhé, mimořádně kritické – teď si jenom představuji, co by tam bylo napsáno, kdyby to napsala opozice a ne vlastní ministři – a mimořádně nepříznivé. Přesto ten zákon je tady. Nestudoval jsem hlasování na vládě, ale pravděpodobně je to koaličně dohodnuto. Je to paskvil. A zase máme novou vějičku a zase nám budou někteří s vážnou tváří tvrdit: Změňme zákona a už to půjde.

A já myslím, že bychom my všichni, nejenom hospodářský výbor, ale speciálně hospodářský výbor by měl chtít, jestli se vůbec ta fikce souhlasu a předběžná držba použila? Na kolika stavbách? Zda to reálně pomohlo, nebo jsme si tady jenom všichni zatleskali, že ten zákon přijalo asi 200 poslanců z 200. Už si to přesně nevzpomínám, ale myslím, že bylo skoro víc hlasů pro než přítomných. Nikdo nebyl proti. A my vlastně nevíme, jak to funguje. To jsou reálné problémy v oblasti dopravy, které bychom rádi debatovali.

Je to jenom prosba, nemusí padnout na úrodnou půdu. Pane ministře, zvažte své dnešní vystoupení. Myslím, že to není důstojné následující debaty, abyste nám řekl svůj pohled a kolegové nemohli reagovat. Zvažte to. Je to prosba. Myslím si, že... Hledejme spolu termín, kdy budeme mít dostatek času, kde se do té debaty mohou zapojit i poslanci, kteří se dopravě reálně věnují, nejenom ti, co mají přednostní práva.

Nemusíte mi věřit, ale my to fakt nevnímáme jako politický resort na rozdíl od financí, zdravotnictví, sociálních věcí. Tady bychom spíš měli hledat shodu než hledat rozpory a protichůdná stanoviska. A my takovou debatu, racionální, věcnou, která posune výstavbu dopravní infrastruktury, skutečně nabízíme. Pokud jsem tady dneska trošku použil ironii a možná jsem vás trošku špičkoval, tak je to spíš z toho rozčarování, že tento týden o tom problému prostě v Poslanecké sněmovně z rozhodnutí vládních stran debatovat nebudeme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Několik omluv. Omlouvá se poslanec Klaus dnes od 17.15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Antonín Staněk z dnešního jednání z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Roman Onderka od 14.30 hodin z pracovních důvodů a svoji omluvu stáhl poslanec Beitl, to už jsem uvedl na mikrofon.

Rád bych vás informoval, že jsem obdržel od pana předsedy Faltýnka podpisovou listinu k námitce dle § 54 odst. 6, to jest veto proti zařazení nového bodu do programu 40. schůze k situaci v resortu dopravy, a dále k návrhu poslankyně Pekarové Adamové, bod Postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve věci žaloby České republiky na Evropskou komisi ve věci Agrofertu. Obě listiny obsahují více jak 20 podpisů, případně jsou k nahlédnutí zde.

S přednostním právem je v tuto chvíli na řadě pan ministr Toman. Poté s přednostním právem pan ministr Havlíček.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte, abych se vyjádřil k přednesené věci poslankyně Pekarové ve věci podání žaloby na Evropskou komisi k neproplácení dotací.

Já naprosto odmítám její vyjádření v tisku a dalších médiích, že bychom dělali advokáta jakékoliv firmě nebo komukoliv dalšímu. Přístupujeme k tomu naprosto standardním způsobem a naopak chráníme zájmy České republiky a jejich daňových

poplatníků. V minulosti jsme již podali šest podobných žalob, dvě odvolání a jde nám skutečně o princip, kdy máme rozdílné stanovisko k některým technickým detailům než Evropská komise, a proto chceme, aby o tom rozhodl nezávislý soud.

Chci také zdůraznit, že žaloba byla podána striktně na doporučení právníků a je to přípustná legitimní součást procedury řešení auditu a je to plně v souladu se zakládacími smlouvami o Evropské unii. 10. února 2020 uplynula lhůta, do které jsme tuto žalobu mohli podat. Pokud bychom tak neučinili, v budoucnu bychom tuto možnost již neměli. Proto jsme navrhli po konzultaci s vládním zmocněncem pro zastupování České republiky před Soudním dvorem Evropské unie podat žalobu na neplatnost prováděcího rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2019, kterým došlo k pozastavení průběžných plateb spojených s Programem rozvoje venkova České republiky. Podání žaloby je totiž nejlepší cestou, protože tento problém je dlouhodobý a výkladový a toto je ideální příležitost, jak dostat celou věc před soud a k rozhodnutí.

A že jde o správný postup, potvrdil i vedoucí katedry Evropského práva právnické fakulty Univerzity Karlovy. Dovolte, abych citoval jeho slova pro Radiožurnál z minulého týdne: "Domnívám se, že je dobře, že žaloba byla podána. Mohlo by konečně dojít k výkladu, zda je premiér ve střetu zájmu, nebo není. Takový verdikt by byl cenný, protože dosud existují různé názory unijních a českých úřadů. Kdyby se tím zabýval Soudní dvůr Evropské unie, pak by šlo o výklad navýsost autoritativní." Konec citace.

Dámy a pánové, výše uvedená žaloba je legitimním krokem, který členské státy využívají při obraně svých národních zájmů, a proto kdybychom ji nepodali, tak bych to považoval za chybu v zájmu všech našich daňových poplatníků. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. S přednostním právem pan ministr Havlíček, poté pan předseda Kalousek.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych se vyjádřil k resortu dopravy a k některým poznámkám nebo některým připomínkám, které zde byly.

Rozumím té ironii, nechci se tomu ani nijak bránit, do určité míry je to i součástí parlamentu, je to součástí diskuse. A po pravdě řečeno, uvědomuji si i to, že jsem poměrně jednoduchým a jasným cílem v rámci jakékoliv diskuse týkající se ať už resortu dopravy, nebo průmyslu, protože ano, není to úplně obvyklé, že by jedna osoba měla řídit dva resorty.

Já jsem na ten resort nepřišel s žádným despektem, nepřišel jsem tam ani jako šafář, nepřišel jsem tam ani poučovat. Přišel jsem tam proto, že se necítím jako superministr. To mi bylo nějakým způsobem spíše přisouzeno. Možná se cítím superzodpovědný, a to je ten důvod, proč jsem tuto výzvu nebo tuto pozici přijal. Ani jednou jsem nezmínil negativně své předchůdce, ani vás, pane poslanče, kteří tam byli v minulosti, co tam udělali nebo neudělali. Zdá se mi to za prvé nefér a za další si

myslím, že ten resort je natolik náročný a složitý, že není tak úplně jednoduché, notabene s odstupem několika let, každého posuzovat a ukazovat, co kdo tam udělal špatně. Víím, že totéž samozřejmě může nastat i v době budoucí a nepochybně se také bude nahlížet i na mě. Přesto si myslím, že ten resort zaslouží celou řadu změn, a znovu říkám, nikoliv proto, že všechno, co bylo předtím, než jsem tam nastoupil, bylo špatně.

Dovolte, abych vám vysvětlil pár souvztažností s několika zakázkami, které zde zmíněny byly, co za nimi případně je a jakým způsobem se s nimi dneska vypořádáváme. Ta zakázka na elektronické viněty, která proběhla a která byla zrušena, tak já jsem skutečně prohlásil, že pravděpodobně procesně proběhla v pořádku.

Já neumím stoprocentně říct, jestli tam nedošlo k žádné jiné chybě, ale je to asi takové, že operace se podařila a pacient zemřel. To, že ještě něco proběhlo úředně v pořádku, neznamená, že ta zakázka je v pořádku. My jsme ji rozporovali, protože se nám zdála komplikovaně udělaná. Víte, že to dělá SFDI, nedělalo to Ministerstvo dopravy. Ta zakázka byla udělaná komplikovaně s ohledem na zbytečnou díky takzvaných bezpečnostních ochranných prvků, což jsme si mimo jiné i vysvětlili na bezpečnostní radě v parlamentu, respektive bezpečnostním výboru, pardon, Poslanecké sněmovny. Byla komplikovaně zadána, díky čemuž se přihlásilo poměrně málo subjektů, které to vysoutěžily. Nakonec tedy soutěžily jenom dva, a i proto byla ta cena poměrně vysoká.

My jsme to zrušili, a ano, padlo tam trestní oznámení. A to trestní oznámení padlo proto, že si nejsme jisti jednou věcí, a nejsme si jisti tím, že tam nedošlo skutečně k pochybení ve smyslu nikoliv politickém, ideologickém a jakémkoliv jiném, v tom slova smyslu, že tam byla příbuzenská vazba mezi člověkem, nebo dámou, která vede na SFDI obor informačních systémů a technologie, a současně jejím manželem, který byl u společnosti, která tu zakázku připravovala. To znamená, je to prostě nějaký úhel pohledu, který neumíme rozlišit, jestli je, či není v pořádku, a to necht' vyšetřuje policie. Proto bylo podáno trestní oznámení.

V každém případě zakázka je ukončena. Ta zakázka se soutěží jinak, jednodušeji, a v tuto chvíli mohu říci, že ta předběžná cena, kterou jsme odhadli, by mohla být někde na polovině.

Je tam pochopitelně i celá řada dalších zakázek, které jsme v tuto chvíli buď zpomalili, anebo jsme se snažili je přestrukturovat. Jedna z nich byl zmiňovaný systém pro takzvanou supervizi mytného systému, která, zase se domníváme, že by mohla být více řešena interním způsobem, to znamená, není nezbytně nutné prostě do ní pouštět komerční subjekty, když to mohou dělat interní subjekty. To znamená, můj názor je držet se toho, že to, co si jsme schopni udělat sami, tak bychom neměli zadávat externě.

Co se týká stavu ministerstva, tak tady prosím respektujeme to, že pokud tam přijde nějaký ministr, a tak jako tam přišli ministři předtím, tak si prostě nastaví organizační strukturu, která jim do určité míry bude vyhovovat, bude vyhovovat tomu produktu a samozřejmě bude vyhovovat i stylu jejich práce. To není přece nic

mimořádného a neznamená to opět, že všichni, co to dělali před námi, to dělali špatně. Já se domnívám, že se dá zjednodušit organizační struktura celého resortu, že se dá nastavit více produktově, přes infrastrukturu, přes dopravu a přes controllingový systém, a bude to systém, který, myslím si, nebude úplně objevený, nový, ale bude to systém, na základě kterého rovněž i vypíší výběrová řízení na klíčové pozice v pozicích takzvaných náměstků. To znamená, není to o tom, že dneska říkám, že vyměním všechny náměstky. Je to o tom, že říkám, vypíše se nová organizační struktura, která by měla být hotova do konce února, a na základě toho se vypíší výběrová řízení na pozice jednotlivých náměstků. Někdo z těch stávajících může uspět, někdo třeba neuspěje, to je věc druhá.

Co se týká v každém případě nového režimu, který bych byl rád, aby tam byl zanesen, tak je to režim důslednější kontroly systému řízení takzvaných organizačních složek toho resortu. Vy jste zmínil, že je zde 15 organizací. To souhlasí, dělají obrat 150 miliard korun dohromady a domnívám se, že tam musí být systém čtyř, šesti očí, které tady kontrolují nejen účetnictví, ale kontrolují i vlastní průběh schvalovacích procesů atd. To, že se dá zkontrolovat zakázka limitní, nadlimitní, podlimitní, to pochopitelně je možné a není to vůbec nic složitého. Je to otázka opět nějakého systému a kontrolního týmu, který to bude dělat, a to bychom popřeli instituce výrazně větší, než je Ministerstvo dopravy. Myslím si, že to samo o sobě je jen otázka nastavení těch pravomocí odpovědných osob, ale jsem přesvědčen, že se to zvládnout dá.

Co se týká těch priorit ministerstva, pochopitelně jich je mnoho. Byly zde zmíněny některé. V každém případě asi se shodneme na tom, že je tady obrovská priorita, a to je dálnice D1. Dálnice D1 projde vůbec nejvýznamnější rekonstrukcí, modernizací možná ve své historii. V tomto roce nás tam bude čekat celkem 7 staveb, 7 uzavírek v celkové délce 75 km. Bude to nesmírně náročné, já si za to беру osobní zodpovědnost, беру si za to, řekněme, i určitý osobní přístup k tomu, jakým způsobem to bude řízeno ve smyslu komunikace s jednotlivými dodavateli, ve smyslu komunikace vůči řidičům, ve smyslu komunikace vůči veřejnosti. Bude to náročné, ale tu odpovědnost za to pochopitelně беру se vším všudy.

Jsou tam další důležité věci ve smyslu – v tomto roce pouze zvládnout 50 km železnic. Máme tam celou řadu mezinárodních závazků, které bychom měli zvládnout, včetně toho, co zde padlo, a tady ta informace nebyla správná, to je ta vysokorychlostní trasa, vysokorychlostní železnice, které se připravují. Já jsem za poslední týden měl možnost jednat s ministrem dopravy Polska, s ministrem dopravy Německa a shodou okolností ještě s takovou menší pracovní skupinou ze zemí V4. S každou z těchto skupin, nebo v těchto jednáních jsme probírali vysokorychlostní železnice a pochopitelně jsem to probíral i s ministrem polským, a ta jednoduchá zpráva, jakkoli je náročná samozřejmě v té realizační podobě, je taková, že se připravuje vysokorychlostní železnice na několika úrovních. První trasa je Drážďany – Ústí – Praha, druhá je Varšava – Brno – Bratislava – Budapešť. V té druhé se počítá, že tam bude i cesta na Prahu. To znamená, měla by vlastně existovat vysokorychlostní železnice a propojení Drážďany – Praha – Varšava – Ostrava – Brno – Budapešť s tím, že všechny tyto trasy se začnou budovat postupně. První v roce 2025, následně

2027, a poté se bude postupovat tak, jak to je. Na to se připravuje dneska projektová dokumentace, řeší se na to celý systém, proces, včetně toho, že jsem shodou okolností tento týden, pardon, minulý týden podepsal s německým ministrem dopravy žádost o první zdroje, které by měly jít, pravda, v tuto chvíli pro německou část té vysokorychlostní trati Berlín, pardon, Drážďany, Drážďany – hranice. Takže všechny tyto věci se pochopitelně řeší v nějakém sledu, neřeším je jenom já, je tam nějaký tým lidí, který na tom participuje.

Otázka pochopitelně, která zde padla, do jaké míry to jsem schopen zvládnout a nejsem schopen zvládnout. Rozumím tomu, že se může zdát to, že řídit dva resorty je hypernáročné. Náročné to je, troufám si ale tvrdit, že to není ve smyslu té agendy věc nedělatelná. To bychom popřeli i jiné resorty ve světě, popřeli bychom ministerstva, která musí řídit v zemích, které obsluhují stamiliony obyvatel. A popřeli bychom i to, že vznikají různá nová, kombinovaná ministerstva v různých zemích vždycky třeba po určitých volbách. Tady bych jenom třeba dal zajímavý příklad, a to je Rakousko, kde vzniklo relativně nově, nechci říci superministerstvo, ale ministerstvo, které je tvořeno životním prostředím, dopravou a energetikou. Shodou okolností je šéfová toho ministerstva členka, nebo prostě představitelka Strany zelených, a do určité míry se tam vytvořil vlastně úplně nový formát, který podle mého názoru je daleko méně logický než třeba to, co se týká Ministerstva dopravy a Ministerstva průmyslu, protože oba tyto resorty mají obrovské množství společných produktů, synergických efektů. Jednoznačně spojovacím článkem mezi oběma resorty je stavebnictví, spojovacím článkem je automobilový průmysl, pro který připravuje Ministerstvo dopravy infrastrukturu, Ministerstvo průmyslu zase prostě připravuje zázemí pro automobilový průmysl, stejně tak se můžeme dívat na kosmický průmysl, letecký průmysl, můžeme se takto dívat na vodní hospodářství, vodní průmysl a vodní energetiku s tím spojené. To znamená, i celá řada věcí, které my připravujeme, a to odpovídá mé pozici jakožto místopředsedy vlády, se dělala ve shodě mezi Ministerstvem průmyslu, nebo ne ve shodě, ale ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a Ministerstvem dopravy. Ano, náročné to je, ale chtěl jsem ukázat, že je tam obrovské množství společných produktů, které lze zkombinovat a do určité míry možná i zjednoduší tím, že se budou řídit prostřednictvím jednoho ministra.

Zmínil bych konečně i třeba tu 416, která zde padla, jakkoli nad ní můžeme diskutovat, jestli je dobře, nebo jestli je špatně. Asi všichni cítíme a shodli jsme se na tom, že je to nesmírně důležitý zákon, 416 byla připravována jako zákon, který předkládá Ministerstvo dopravy a Ministerstvo průmyslu společně ještě s Ministerstvem pro místní rozvoj.

Myslím, že těch bodů by bylo asi hodně. V každém případě jste kdokoli z vás vítán na Ministerstvu dopravy, jestli tomu budeme říkat exkurze nebo neexkurze, to je nepodstatné, všichni tam jsou vítáni, ať už jsou z koalice, nebo ať už jsou z opozice. Včera večer jsem tam měl zrovna s jedním opozičním politikem setkání, příjemné, normální, věcné, prostě chtěl vidět některé věci, rád jsem ho přivítal a rád jsem mu vysvětlil, co potřeboval vědět. A to si nemusíme možná říkat ani ve Sněmovně, ale stačí se mi ozvat a kdokoli je vítán, rád ho provedu, případně mu ukážu, co děláme, proč děláme a jakým způsobem to děláme.

Co se týká toho posledního, co zde bylo zmíněno, vím, že se to netýká bezprostředně Ministerstva dopravy, ale bylo zde zmíněno, jak se postupuje s jádrem, tak s jádrem se postupuje přesně podle časového harmonogramu, který jsme si vzájemně odsouhlasili. Shodou okolností celé dopoledne jsem byl dneska v Dukovanech, kde jsme představili opět nějaké milníky. Přesně to, co se odsouhlasilo, tak to jest, to znamená v tuto chvíli se připravuje finální podpis mezi státem a společností ČEZ, okamžitě poté to jde na notifikační řízení do Evropské unie a začíná běžný standardní proces, který má prostě svoje náležitosti. Souhlasím naprosto s tím, co zde padlo, to znamená, není to otázka jenom České republiky, v první fázi je to daleko více o tom dohodnout se s Evropskou komisí. A já osobně si velmi vážím toho, že i když tady nemusíme v mnoha věcech spolu souhlasit a máme třeba na celou řadu i z pohledu řízení filozofie (?) úplně jiný pohled, tak že třeba na jádru se shodujeme. A věřím, že ho dotáhneme. Takže jádro postupuje přesně podle jízdního řádu. A opětovně, kdokoli by chtěl k tomu cokoli vědět, stačí se jenom mně ozvat, nebo pochopitelně na ČEZ nebo ke komukoli jinému, rád mu dám odpověď nebo vysvětlení.

Ve finále mi dovolu, abych to zakončil tím, že já na Ministerstvu dopravy jsem si nešel dělat vizitku. Já jsem vzal Ministerstvo dopravy, protože to považuji za svoji maximální odpovědnost. A prosím, nebo žádám o to, aby se hodnotily zejména výsledky, nikoliv to, kdo a jak si tam jakým způsobem co organizuje. Já za ty výsledky nesu plnou odpovědnost. Já je tady nesu. Hlavně já. Nebudu je svalovat ani na své předchůdce, nebudu je svalovat ani na náměstky, ani na kohokoli jiného. A máte ideální příležitost do mě jeden a půl roku střílet, jsem na to připraven. Ale na druhou stranu jsem připraven ty výsledky skutečně zrealizovat. A pakliže ty výsledky nebudou, tak jsem připraven za to nést také kompletní odpovědnost. A věřím, že vy budete první, kteří mě na to upozorní.

Děkuju mockrát. (Potlesk poslanců za hnutí ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Omlouvá se pan poslanec Martin Kupka z dnešního jednání mezi 14. a 16. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek, poté s přednostním právem pan místopředseda Filip. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já bych mnohem raději teď nevystupoval, protože bych si velmi přál, aby návrh paní poslankyně Pekarové Adamové zůstal a získal podporu a abychom mohli o něm diskutovat všichni. Nicméně něco mi říká, že tento bod programu nebude schválen, a tak si dovolím v rámci přednostního práva alespoň stručně zareagovat na pana ministra Tomanu.

Dovoluji si, pane ministře, nesouhlasit s vaším tvrzením, že žaloba, která byla podána, je podána v zájmu všech daňových poplatníků České republiky. Jediný daňový poplatník, který na ní má skutečně zájem, je beneficiant svěřeneckého fondu,

který je současně i předsedou vlády České republiky. V zájmu všech ostatních daňových poplatníků je, aby takové řízení s Českou republikou vůbec nebylo vedeno a aby její premiér nebyl v bezprecedentním konfliktu zájmů, v kterém pan předseda vlády Babiš je.

Vy jste několikrát zdůraznil, a zdůrazňujete to velmi často, že je to výkladová záležitost a že by Evropská komise neměla mít pouvoří vykládat české zákony. Ale to mluvíte výlučně o zákonu o konfliktu zájmů z roku 2017, kde tedy české instituce mají diametrálně odlišný názor, než má Evropská komise. Ponechávám stranou, že já si myslím, že Evropská komise má pravdu, protože v tom vidí účelové obcházení zákona. Ale prosím, tam bych byl ještě ochoten respektovat, že se jedná o výkladový problém, o kterém je dobře, že rozhodne nějaká soudní autorita.

Ale ono je tady také nařízení Evropské komise ze srpna 2018, kterému bychom mohli říct evropský lex Babiš, protože případ našeho premiéra byl skutečně jedním z motivů, proč toto nařízení bylo formulováno a schváleno. Nemýlím-li se, pane ministře Tomane, hlasoval jste pro toto nařízení na Radě ministrů i vy, takže bylo vydáno se souhlasem vlády České republiky vašim prostřednictvím. A tam už žádný výkladový nesoulad není a ani nemůže být. Dokonce o něm české instituce ani nehovoří, protože tam je to naprosto jasné. Tam se mluví jenom o tom, že nesmí být ani možnost konfliktu zájmů. Vztahuje se to i na rodinné příslušníky. A je to nařízení, nikoli směrnice, to znamená, že to platí bezprostředně poté, co to bylo vydáno, bez ohledu na to, zda jsme to jako členská země implementovali, či neimplementovali do našeho právního řádu.

Tvrdím tedy, a myslím si, že nebudete oponovat, že nejpozději od srpna roku 2018 je předseda vlády Andrej Babiš v konfliktu zájmů. Kdybyste řekli mezi únorem 2017 a srpnem 2018, je to nejisté a tam se chceme dohadovat, tam se chceme soudit, ale od srpna 2018 musíme udělat to zásadní, co je povinností vlády České republiky – odstranit ten konflikt zájmů, tak bych to pokládal za fér. Ale vy s odvoláním k argumentaci k únoru 2017 ignorujete evropské nařízení ze srpna 2018, ten beznadějně prohraný spor natahujete, protahujete, mlžíte, klamete veřejnost o tom, jak ty projekty budou proplaceny, že dokonce to na jednání potvrdili úředníci Evropské komise. Samozřejmě že pokud se vyjádřili k formálním náležitostem projektů, tak ty mohly být v pořádku. Ale ten základní problém, ten konflikt zájmů, ten v pořádku není a nemůže být.

Takže v zájmu všech daňových poplatníků minus jednoho, to je ten beneficiant, je, aby tento konflikt zájmů byl odstraněn, tedy buď aby firmy ve světeckém fondu pana premiéra Babiše nebraly evropské dotace, anebo aby se pan premiér Babiš neocital v situaci, a to by samozřejmě nemohl být premiérem, kdy sám sobě bude rozhodovat o tom, kolik, kdy a jak sám sobě vyplatí. To je prostě zřejmý konflikt zájmů, o kterém nepochybuje ani Evropský parlament, o kterém nepochybuje ani Evropská komise. Ten závěr prostě nemůže být jiný, ať tady budete mlžit, jak tady budete mlžit. A tím, že to jenom protahujete, tak zvyšujete politické náklady a pravděpodobně finanční škody.

Domnívám se, proto, že by o tom měla Sněmovna jednat, že by se měla vyjádřit k tomu, zda takovou žalobu pokládá za správnou, a především by měla jednat o tom, zda opravdu není nejvyšší čas odstranit tu základní prapříčinu řízení, toho problému, který řada z nás vnímá jako obrovskou ostudu, a to je ten existující konflikt zájmů, který tedy existuje, jak říkám, již více než rok, protože nejpozději od platnosti nařízení Evropské komise z roku 2018, a máme únor 2020. To už je ostuda kosmických rozměrů, pane ministře, za kterou jste spoluzodpovědný. A ta není v zájmu daňových poplatníků.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Další přednostní právo – pan místopředseda Filip. Poté pan místopředseda Černohorský, neboť pan předseda Michálek je omluven z jednání a pan Černohorský má přednostní právo. Tak pan místopředseda má slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, budu poměrně stručný. Děkuji panu ministru Havlíčkovi za jeho krátké úvodní slovo, i když bych rád o tom diskutoval na jiné platformě než tady. Myslím si, že to, co se děje v resortu dopravy, nemohl vyřešit ten výbor pro bezpečnost, který zasedal a zabýval se tou původní materií, to bylo spíš na hospodářský výbor. Nerad bych zdržoval dnešní opoziční okénko, abychom tady něco projednali, tak ho nebudu trápit. Ale jsem přesvědčen, že resort dopravy si zaslouží pozornost Poslanecké sněmovny až poté, kdy hospodářský výbor alespoň projedná s panem ministrem určité priority jak na Ministerstvu dopravy, tak na Ministerstvu průmyslu a obchodu, ale také v jeho třetí roli, to znamená ve vědě a výzkumu, protože jsem přesvědčen, že u úkolů v těchto třech pozicích pana vicepremiéra Havlíčka je asi docela důležité stanovit ty určité priority.

Nemám v úmyslu nějakým způsobem tady ubírat čas opozičním poslancům včetně nás, abychom mohli projednat naše návrhy, ale přesto bych rád, aby se nejpozději na jednání hospodářského výboru, na nejbližším zasedání, vyjasnily priority, zejména pokud jde o Ministerstvo průmyslu a obchodu v oblasti jaderné energetiky. A rád bych tedy, mrzí mne, že pan místopředseda vlády nemohl zůstat na Dukovanech, my bychom ho rádi viděli i na Temelině v Jihočeském kraji – ale abychom se domluvili i na postupu, který by se týkal dostavby D3, stavby vysokorychlostních tratí. A samozřejmě rád bych také, abychom se vyjádřili k té situaci v dopravě, kdy vláda rozhodla o ukončení přímých letů mezi Čínskou lidovou republikou a Českou republikou, a jaká je perspektiva jejich obnovení, zejména pokud se podaří kalamitu koronaviru zvládnout. To je jedna věc.

A druhá věc, kterou bych rád vzkázal panu předsedovi vlády, je, že by bylo vhodné, abychom v co nejbližší době byli schopni stanovit opravdu prioritu vyhlášení výběrového řízení na dostavbu jaderných bloků. My jsme přece jen už před více než rokem organizovali významnou konferenci – ještě pan místopředseda vlády nebyl ve funkci ministra průmyslu a obchodu –, která se týkala energetiky, vyjádřili se největší světoví výrobci jaderných zařízení, a od té doby považují kroky vlády včetně

hlavního zmocněnce Míla za příliš pomalé k tomu, abychom se dostali včas do situace energetické bezpečnosti České republiky, protože když si do toho započtu otázku uhlí, otázku například i ostatních zdrojů energie, tak bych byl rád, kdybychom se k tomu mohli přiblížit.

Nechci k tomu využívat ani interpelace, protože to nepovažuji za potřebné, ale spíš bych apeloval na téma v hospodářském výboru. Požádám o to naše členy v hospodářského výboru, aby to iniciovali, aby mohl hospodářský výbor případně předložit nějaké usnesení, abychom se o tom mohli bavit v jiné době a za přítomnosti zúčastněných nejen ministrů, ale i například zástupců ČEZu, Českých drah, Správy železniční dopravní cesty apod., protože bych považoval takový krok za velmi důležitý. Nerad bych, aby pan premiér pana vicepremiéra přihnal k infarktu, proto nebudu dál tuto debatu prodlužovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan poslanec Černohorský.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den, děkuji za slovo. Já tedy využívám své přednostní právo zcela minimálně, akorát pan ministr už to zvládl mě vytáhnout podruhé. Docela mě zaujalo, že za posledních šest let, kdy jsme měli už několik ministrů takřkajíc na full-time, a dokázali toho velmi málo v oblasti dopravy, tak co chcete stihnout, pane ministře, vy, na part-time u téhle části? Kolik hodláte věnovat času na přípravu vysokorychlostních tratí? Protože to, že to je v Německu, je mi, přiznám se, úplně jedno. Já se chci dostat z Ostravy do Prahy velmi rychle, nebo naopak třeba do Brna. Pan Stanjura už to tady na začal: jak pomohla ta čtyřistašestnáctka? Jak se budete věnovat tomu, aby se kolem Přerova nebo v Přerově dalo jezdit? Protože momentálně je to tam kompletně zablokováno nákladáky. Jak to bude s budováním obchvatu Otrokovic a Zlína? Protože zatím se tam pouze ministři vyfotili a pak jsem tam neviděl jediného dělníka za celou dobu. Jak hodláte vyřešit výkyvy financování Státního fondu dopravní infrastruktury? Protože to vypadá v některých případech jako taková mírná sinusoida, kdy najednou se ty projekty výstavby musejí zastavovat nebo ubrzdňovat, protože na to chybí případně finanční prostředky. Jak chcete zabránit tomu, kolega Bláha tady naštěstí není, jak hodláte řešit to, že když jede dejme tomu řidič autobusu, má vzadu dva cestující, tak se ohlédne, zkontroluje a naučtuje si tam dalších 10 studentů, protože neexistuje u slev na studenty žádný kontrolní mechanismus, který by prokazoval, zdali ti lidé opravdu jeli tím autobusem?

Chtěl bych se ještě dále zeptat, jak dopadly projekty, které prezentoval pan Kremlík. Například za pana Ťoka se prezentoval velký okruh kolem Prahy uvnitř Středočeského kraje. Pak přišel pan Kremlík, pak už ten okruh byl výrazně menší. Tak jestli tedy bude Ťokův okruh, bude Kremlíkův okruh, nebo si hodláte postavit okruh svůj? Případně, kolik těch okruhů bude? Pak jste se ještě třeba teď na Primě zmiňoval o tom, že vám bude pan premiér velice pomáhat. Pan premiér není schopen přijít ani do Poslanecké sněmovny, tak by mě zajímalo, jakým způsobem vám bude

pomáhat na ministerstvu. Vy jste zmiňoval, že bude řešit dopravní stavby, železniční stavby – no a co potom na tom ministerstvu tedy budete řešit vy? Protože tohle si myslím, že jsou ty největší části, které tam máte.

Přeběhl bych teď ještě k tomu dvojvládlí, dvouministrování. Nedávno jsme si zažili takovou speciální situaci, kdy chyběl jeden ministr a část dopoledne nám padaly pod stůl zákony, ve kterých jste byl předkladatelem vy jako ministr průmyslu a obchodu, a následně jste byl ještě předkladatel jako ministr dopravy. Tak jestli budeme mít ještě třetího ministra, který za vás tady bude zaskakovat, když tady náhodou nebudete, anebo budeme rovnou ty zákony vyřazovat?

Ještě jsem dohledal, vy jste se tady zmiňoval o jaderných elektrárnách. Já bych vás jenom taktně upozornil, že Rowan Legal, která teď způsobila mírné problémy pana Kremlíka, tak bude radit státu s výstavbou jaderných elektráren proti ČEZu. Tak abyste měl ještě dostatek času na to, abyste mohl kontrolovat, co vlastně připravují.

A pan ministr zemědělství mi tak nějak někam zmizel, ale chtěl jsem se tady zeptat ještě, zdali nám ta žaloba vyřeší problém jeho případného střetu zájmů. Protože mi přijde zvláštní, že ministr zemědělství, který je pravděpodobně také ve střetu zájmů, podává za Českou republiku žalobu kvůli premiérovi, který je ve střetu zájmů. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan předseda Chvojka a pak se mi nahlásil pan ministr Havlíček, takže máme tři přednostní práva. Pan předseda Stanjura možná jenom na chvíli zrovna opustil sál, tak ho asi zařadíme na konec přednostních práv a poprosím pana předsedu Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Ještě jednou hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo pane předsedo. Já bych se chtěl zeptat pana ministra na jednu věc a prosím, ať to nebere osobně, protože vím, že on za ni určitě nebude moci, a možná mi osvětlí, kdo za tu praxi, která se konala na Ministerstvu dopravy, mohl. Koneckonců nakonec mi může odpovědět, že za ni mohl já nevím, bývalý ministr Stanjura nebo nějaký jiný ministr. Ta věc se týká té podivné praxe Ministerstva dopravy, o které jsem se dozvěděl cca před týdnem, kdy po jmenování členem vlády se ministr dopravy podle Ministerstva dopravy stává zároveň jako vedoucí ústředního orgánu státní správy zaměstnancem, tzn. s ministrem dopravy byla sepsána nějaká pracovní smlouva. A teď nevím, na základě čeho, co bylo předmětem pracovní smlouvy, jaký byl druh práce, který ministr vykonával, atd. A mě by zajímalo, kdo tam tuto zvláštní právní anomálii, ústavně-právní, úplně mimo zavedl, jak dlouho se tato ústavně-právní anomálie na Ministerstvu dopravy praktikovala, zda pan ministr hodlá, zda sám vůbec podepsal takovou, v uvozovkách, pracovní smlouvu a zda se případně s těmi, kdo za tuto praxi mohou, nějakým způsobem vypořádal tak, že jim bylo vysvětleno, že to prostě není v pořádku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan ministr Havlíček, poté pan předseda Stanjura.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych tedy reagoval na pár bodů, které zde zazněly.

SFDI je samozřejmě klíčová instituce, 93 miliard korun rozpočtu, 39 jde železnice, 39 jde na dopravu, zbytek jde na cyklostezky, na ostatní aktivity. Musím říct, že shodou okolností tedy příští týden, myslím, máme hned výbor. Budeme tam navíc rozdělovat řádově 7 miliard korun. Pochopitelně pracuji s tím, co zde bylo. Vždycky si dovedu představit, že by tam mohlo být o něco více, ale troufám si tvrdit, že z pozice možná místopředsedy vlády i s určitou podporou premiéra dokážeme pro SFDI zabezpečit možná o něco více zdrojů, než jak bylo plánováno. Nechci nic slibovat, ale v každém případě si troufám tvrdit, že tam vybojujeme o něco více.

Já rozumím tomu, že vás nezajímá, jestli jsem byl v Německu nebo v Polsku. Já bych to zde ani netvrdil, já jsem pouze reagoval na, řekněme, určitou výtku pana poslance Stanjury ve smyslu toho, že když jsem jednal s polským ministrem, že jsme nejednali o vysokorychlostních tratích. Tak já jsem jenom říkal, že jsme s ním jednali o vysokorychlostních tratích, a snažil jsem se vám i zde vysvětlit, i kolegům ostatním, že vysokorychlostní tratě jsou prioritou. Řekl jsem zde data, řekl jsem, že je to v nějaké projektové fázi. A dokonce jsem řekl, že už se zabezpečují peníze minimálně pro německou část, která tedy bude směřovat k Drážďanům. To znamená, můžeme se o tom bavit potom dál. Asi to není teď na nějaký velký detail.

Velký okruh Praha. Ano, tam se diskutuje více režimů. Pro mě dneska prioritní je ten hlavní okruh silniční, respektive okruh dálniční kolem Prahy, který, dneska víme, že má čtyři části, dvě se realizují, ty další dvě se připravují. Víme, že to všechno narazilo na stavební úřad, tuším, že v Uhřetěvsi. Mimo jiné, kdybychom možná měli už tu rekonstrukci, tak jsme se tomuto vyhnuli. Já jsem zde i v interpelacích nedávno zmiňoval ta data, která současně budou.

Není fér, abyste mi říkal, že zde minule spadlo něco pod stůl, protože to nebylo proto, že mám dva resorty. To bylo proto, a několikrát to zde padlo, že zasedal Senát a současně zasedala Sněmovna. A já v dané chvíli mám na výběr. Buď si vyberu Senát, anebo si vyberu Sněmovnu. A v tu chvíli já jsem byl v Senátu a v Senátu to končilo. Já jsem požádal o to, a děkuji za to všem, že se to posunulo. Všechny body, které tady byly, jsem tady odpoledne poté zvládl. To znamená, to nebylo dáno tím, jestli mám více nebo méně zákonů. To prostě bylo dáno tím, že zasedá Senát i Sněmovna. Já jsem to v dané chvíli musel dohrát v Senátu.

Rowan Legal, to je pochopitelně důležitá věc. Informaci nemáte správnou. Rowan Legal není ten, kdo by radil Ministerstvu průmyslu ve smyslu smlouvy s ČEZ. Smlouva s ČEZ se uzavírá na několika fázích a za první, kde byl tedy řádně Rowan Legal vysoutěžen, takzvaná malá zakázka, se nejednalo o prováděcí smlouvu, ale pouze o rozvrh toho, jakým způsobem vůbec se bude postupovat. Následně už to

nedělal Rowan Legal a je to i dohledatelné. Čili ta zakázka byla už ukončena v minulosti.

Omlouvám se ještě, že jsem i předtím zapomněl reagovat na toho zaměstnance. To je ta část, kdy ministr Kremlík skončil. Já nejsem žádný znalec toho, jakým způsobem má či nemá končit ministr. V každém případě jeden z výkladů byl, že jel na smlouvu, tím pádem se na něj vztahují pravidla jakožto na zaměstnance. Toto se v minulosti nedělo, ani na Ministerstvu dopravy. Mám-li správnou informaci, nastalo to jednou jedinkrát někdy před osmi lety. Nevím, jestli tam byl tenkrát pan ministr Stanjura nebo ještě jeho předchůdce, ale to teď opravdu nevím, říkám to politicky, ale plus minus osm let, kdy toto tam poprvé bylo aplikováno. Následně se to neaplikovalo.

Mně se to tedy zdálo úplně logické. Nechali jsme to prověřit a během, já nevím, jednoho týdne jsme to uzavřeli. To znamená, na základě vysvětlení Ministerstva práce a sociálních věcí, které nám celkem jasně řeklo, že takto není možné jít, že se musí jít takzvanou ústavní cestou, to znamená, odchodné ve výši jednoho měsíce plus, pokud se nepletu, tři měsíce auto k dispozici, tak to jsme okamžitě aplikovali. Čili o nic se nepřišlo, nic se nestalo. V tom daném měsíci se to zvládlo. A nechci teď říkat, kdo tam udělal chybu. Pravděpodobně tam chyba byla, ale co je podstatné, že se to odchytilo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan místopředseda Černohorský.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Neprojednáváme bod o dopravě a jsme ve fázi schůze, které se říká "navrhujeme změny programu", a opoziční okénko nám pěkně plyne minuta po minutě. To je důsledek toho, že je veto. Já jsem prosil pana ministra, aby nevystupoval. On si z toho udělal interpelaci. Ještě ho interpeluje vládní poslanec, pan poslanec Chvojka. Na to máme čtvrtky.

Když už tedy, tak ať to pan ministr nemá tak jednoduché, tak za prvé, za mě žádná taková praxe s pracovní smlouvou nebyla. Pan předseda Chvojka to nazval anomálií. Já jako programátor a neprávnik říkám, že to je úplná blbost. Nevím, kdo to vymyslel. Někdo, kdo chtěl prachy. Nikdo normální to nemohl myslet vážně. Takže nevím, co před osmi lety, ale v roce 2003, než já jsem byl ministr, tak jsme to neaplikovali, protože mi to nikdo neřekl. Kdyby mi to řekl, tak ho asi propustím ten den z Ministerstva dopravy. To ještě neplatil služební zákon, to by možná ještě šlo. Takže je to úplná blbost a ne anomálie. Ale to jsou ti manažeři, kteří byli najati premiérem, kteří pak jsou dva měsíce na překážkách, když není ministr. To pak máme dva ministry – jeden ve funkci a druhý na překážkách, kdybych přijal tuhle optiku. Ale to je úplně jedno. Ale to jsou jiné věci, ke kterým pan ministr říká, že se nechce vracet.

Pan premiér a ministr Ťok slíbili hejtmanům a starostům, že se mýto na jedničkách nebude vybírat, respektive, že bude nulová sazba. Najděte si ty veřejné výroky pana premiéra. Co s tím uděláte, pane ministře? Řeknete, že to byla lež? Nebo

že to vyšumělo? Nebo co se s tím stane? Jasný veřejný slib, dokonce memorandum, které bylo připraveno na předložení vládě, bylo připraveno, pak bylo z programu vlády opakovaně staženo. Takže to je přesně ono. Když mluvím s jednou skupinou, tak jim naslibuji, co chtějí slyšet. Když pak mluvím s druhou skupinou, tak zase řeknu něco jiného. A pak je ten chaos úplně jednoduše.

Já myslím, že ty odpovědi, které předvádí dneska pan ministr, jasně ukazují, že jeden člověk nemůže řídit dvě ministerstva z časových důvodů. Je to úplně jednoduché. A můžete si říct, že budete pracovat 26 hodin denně. Ten úřad nepracuje 26 hodin denně, ti mají standardní pracovní dobu. Nebo budou na MPO chodit na ranní a na Ministerstvo dopravy na odpolední? I to je řešení. Nevím, jak to prosadíte, ale nemá to... Není to o žádné odpovědnosti. Je to o tom, že došli ministři.

Ano, vždycky, když jste v úzkých, tak vytáhnete bez souvislosti nějakou část našeho programu. Ano, my dlouhodobě máme v programu sloučit ta dvě ministerstva. Ale nemůžu je slučovat v okamžiku, kdy mi dojdou ministři, a musím začít analýzou toho, abych ušetřil nějakou agendu, ne jednoho ministra. To je malá úspora. To jsme nestihli, buď, pak to bylo k ledu. Když jsem já navrhoval, že bychom výhledově měli řešit SFDI, a navrhl jsem tam nějaké kroky, tak se mě váš dnešní koaliční partner vrhl. Takže opět, ta myšlenka není špatná, ale musí se dělat v kontextu. Ne že někdo zakázku, tak ji zruším. To není žádné systémové řešení. Navíc, teď se z toho trochu kroutíte, že nevíte, jestli to bylo podle zákona, nebo nebylo. Ale trestní oznámení podal premiér, takže minimální on má podezření, že se tam dělo něco nekalého za vašeho předchůdce.

A když už tady mluvíte, a já to docela vítám, že se nechcete nějak extra vymezovat ke svým předchůdcům, tak ale fakt nechápu, v čem chcete využít služby bývalého ministra dopravy, jak jste se opakovaně... že sice nebude náměstek, anebo bude náměstek, že nebude, ale že nebude, ale že má ty zkušenosti, tak možná s tím platem by vám pomohl, jak to udělat, nebýt ministr a brát plat ministra. To fakt v tom žádné nevidím. A vy se ohrazujete, protože říkáme chaos. Tak si to řekněme. Budeme slučovat ministerstva – Andrej Babiš. Za tři dny Andrej Babiš – nebudeme slučovat ministerstva, kdo si to vymyslel? Andrej Babiš – Kremlík bude náměstek. To bylo ve čtvrtek. V pátek – to je nějaká bublina, Kremlík nebude náměstek. A tak je to jedno vedle druhého. E-shop, ne-e-shop, zrušená zakázka, nezrušená. Dobře, podle zákona pořád dokola.

Takže se sejdeme na té mimořádné schůzi, když jiného nezbyvá. Neberte nám čas. Tahle debata fakt nespĺňuje parametry toho, aby ti, kteří k dopravě mají co říct, se zapojili.

Možná o jednu věc bych vás poprosil, pane ministře. Zkuste zabrzdit legislativní činnost v resortu dopravy. My jsme si spočítali, jsou to čísla od Honzy Bauera a ten bohužel nemůže vystoupit, tak já sklídím plody jeho práce. Jestlipak víte, kolik novel, které se týkají buď zákona o pozemních komunikacích, nebo provozu na pozemních komunikacích, v tomto volebním období jsme už projednávali? Dvacet pět! Deset už vyšlo ve Sbírce zákonů, patnáct je v běhu. Mimochodem v minulém sněmovním týdnu jsme dva takové zákony opětovně vraceli do... To není normální! Jak můžeme

spravedlivě chtít po účastnících silničního provozu, aby se v tom orientovali, když nám to vychází jedna novela měsíčně? Já vím, že mnohé z nich jsou poslanecké, ale mnohé z nich jsou poslanecké z řad vládních poslanců. Zkuste svou autoritou zastavit tohle bombardování neustálými změnami. Nikam to nevede.

A vzpomeňme si, nedělám to rád, Dan Ťok říkal, že elektronické dálniční známky budou k 1. lednu 2017. Potom k 1. lednu 2019. Teď to máme k 1. 1. 2021 a v přímém přenosu posloucháme problémy, které jsou s přípravou toho systému. A když budete v úzkých, pane ministře, tak já vám poradím. Použijte oblíbenou taktiku Dana Ťoka – přijďte se změnou bodového systému. Vždycky když jsem s ním šel k Moravcovi do debaty, tak vždycky vytáhl tabulku a říkal, teď už to připravím, teď už to předložím. 2016, 2017, 2018, 2019 – nic jsme nedostali na stůl kromě PR hnutí ANO, že teď už konečně dojde k té zásadní... Takže až budete v úzkých, tak vám radím, přijďte se změnou bodového systému. Tím zase zaplníte stránky tisku, nikom to nepovede, ale debata bude odvedena od těch podstatných věcí, na které jsem poukázal ve svém prvním vystoupení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat ještě přednostními právy. Nyní pan poslanec Černohorský v zastoupení předsedy klubu a připraví se paní poslankyně Pekarová. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já jenom rychle. Státní fond dopravní infrastruktury vznikl z toho důvodu, že je potřeba zajistit dlouhodobé financování. To znamená, že pokud teď na začátku února on neví, jaké bude mít finance následující rok, tak je to pro ně dost problematické, aby cokoliv dlouhodobě plánovali. To byla ta moje hlavní připomínka.

Druhá věc byla ohledně vaší nepřítomnosti. V tomto případě to nespadlo úplně pod stůl do konce týdne z toho důvodu, že na vás byl předsedající výrazně hodnější, což byl shodou okolností myslím předseda ODS. Jde totiž o to, že pokud budete dejme tomu na nějakém jednání v rámci EU a nebudete tady dva tři dny, tak můžou propadnout nejenom zákony, které máte za MPO, jak tady pan předseda Stanjura říkal, tak tam máte i spoustu zákonů z oblasti dopravy, tak jsou tady i spousty mezinárodních smluv, kterým se budeme případně věnovat.

Leč já už tedy nebudu zdržovat. My se asi o dopravě budeme brzy bavit, protože venku začalo sněžit, tak uvidíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Černohorskému. Nyní s přednostním právem paní poslankyně Pekarová, připraví se paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Já musím říct, že kdo tady sleduje tu asi zhruba hodinu a půl probíhající debatu, tak musí mít pocit,

že už je to jedna taková velká bramboračka. A je to z toho důvodu, že tady máme tři návrhy na zařazení bodů, které se týkají každý tedy úplně něčeho jiného, ale velmi závažných a důležitých věcí, a vlastně v tuto chvíli jenom ti, kteří mají možnost, protože mají tu možnost s přednostním právem vystoupit, se k tomu mohou vyjadřovat. Každý tedy jedeme tady mimoběžně minimálně dvě, někdy až tři linie různých debat. A proto znovu apelují na to, abychom ty body schválili jako řádné body naší schůze, aby i ti, kteří nemají tu výhodu přednostního práva, se mohli dotazovat a mohli tedy v té debatě vůbec vystoupit.

Takže nechci, aby to tady působilo jako nevděk vůči vystupujícím ministrům, i to už je pokrok, že vůbec tedy přijdou, ale zase nenechme se ošálit tím, že je to taková snaha o to, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Prostě tady ta debata má význam ve všech těch věcech, které jsou tady navrhovány, všechny jsou dostatečně zásadní, abychom upřednostnili jejich projednání před některými z těch, které nás čekají dle řádného programu, a máme šanci tady aspoň potom nad tím vést skutečně debatu a ne jenom, jak to je často, velmi mimoběžný dialog.

Mě by totiž opravdu zajímalo, jak by pan ministr Toman reagoval na ty konkrétní výhrady, které tady zazněly v příspěvku předsedy našeho klubu pana Kalouska. Ale tam už neočekávám, že tedy to vystoupení pana ministra přijde, pokud tady ještě vůbec je. A v tomto směru proto znovu apelují na to, abychom ten bod, který jsem navrhla, schválili, ale přimlouvám se i za ty další dva, které tady navrhovali kolegové z jiných stran. Věřím tomu, že to celé té diskuzi jenom prospěje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové, nyní s přednostním právem předseda klubu KSČM Pavel Kováčik a připravena je paní kolegyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já skutečně také nechci, aby se tady celé odpoledne propovíдалo okolo onoho mimořádného bodu, protože víme, že je opoziční okénko, ale jeden krátký dotaz nebo možná pochybnost nebo žádost o vysvětlení k panu ministrovi Havlíčkovi bych přece jenom měl. On tady, pokud se nemýlím, a dobře jsem slyšel, prohlásil, že ještě se budou navyšovat prostředky do fondu dopravní infrastruktury, a potom si myslím tedy, že není třeba, abychom honem rychle využívali a plánovali a počítali s tím, že se některé důležité dopravní stavby budou stavět pomocí tzv. PPP projektů, protože to, jak se to propaguje jako věc, která je úžasná, tak víme třeba, jak dopadla D47, že tedy to není úplně to jasné a světlé, a že tedy je lepší, aby se tyto zásadní projekty financovaly právě a výhradně z těch veřejných zdrojů. To je můj názor. Myslím si, že kdyby to takto bylo, tak by se ušetřilo potom mnoho pochybností a mnoho problémů, protože jakmile namícháme soukromý a státní sektor, tak to nemusí vést k úplně kýženému výsledku pro ten státní nebo veřejný sektor. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová s přihláškou. Stále jsme u programu dnešního jednání. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chtěla bych navrhnout pevné zařazení projednávání sněmovního tisku číslo 425 – Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to na zítřek odpoledne a na čtvrtek dopoledne, tedy od 11 do 13 hodin.

Pro připomenutí. Jedná se o návrh novely, která by měla zakotvit do našeho právního řádu povinnost vlády vyčlenit v rámci státního rozpočtu na každý rok prostředky ve výši 2 % HDP. A ten návrh je podle predikce Ministerstva financí na daný rok, čímž vyhovují tomu požadavku, který měla vláda při neúspěšném předkládání toho mého minulého návrhu v minulém volebním období.

Jak jistě víte, výdaje na obranu v této výši jsou naším závazkem, který Česká republika stejně jako jiné státy učinila již na summitu NATO ve Walesu v roce 2014 a který bychom měli naplnit právě do 10 let. I přes nedostatečný dosavadní nárůst výdajů na obranu v posledních letech, který jistotu dosažení tohoto cíle ani za minulé, ani za současné vlády nedával, všichni představitelé vlády doposud alespoň ústně deklarovali, že tento cíl chceme dosáhnout. Ale v uplynulých dvou týdnech došlo k tomu, že jak premiér Babiš, tak vicepremiér Hamáček jeho naplnění zpochybnili, a to i přesto, že ještě před necelým rokem se pan premiér chlubil Donaldu Trumpovi v Bílém domě grafem, který ukazoval trajektorii, jakou 2 % HDP chce docílit. Jak se zdá, byly to pouze sliby a prázdné řeči.

Vláda zjišťuje, že nebude již nadále mít prostředky na sliby a dárečky, které voličům rozdala. V lednu letošního roku se rozpočet propadl do deficitu 8 mld. korun. Stalo se tak pouze potřetí v naší porevoluční éře, ale všichni se tváří, jako by se nic nedělo. Jde přitom o zcela jasný signál, že léta hojnosti nám pomalu končí. Když navíc zmíním, že vláda během těchto let nejen že nevytvářela žádné rezervy, ale rozpustila i ty, které stát měl, je zjevné, že bude třeba hledat peníze na důchody, na další slevy na jízděm atd.

Nastane to, před čím jsem zde opakovaně varovala, tedy začne se škrtat. A první na ráně bude znovu obrana naší země. To je právě to, o čem hovořil ministr Hamáček v minulém týdnu jako o zastropování peněz na 1,4 % HDP, aby bylo na požadavky sociálně demokratických ministrů. Je zjevné, že v ohrožení je nejen naše renomé coby spolehlivého a seriózního partnera, ale hlavně naše bezpečnost, protože potřeba modernizace armády je velmi akutní, a pokud do ní nebudeme investovat, ochota Aliance poskytovat nám jistotu bude klesat.

Vím, že řada z vás si toho je vědoma, přesto bohužel návrh na zákonné zakotvení obranných výdajů ve výši 2 % HDP v minulosti schválen nebyl. Pokud to ale s obranou naší země myslíme vážně a pokud nechceme opakovat stejnou chybu z minulosti, ke které se ODS přihlásila, že to skutečně byla chyba, že jsme i my byli

nucení škrtat, a škrkali jsme právě na obraně, nechceme prohlubovat vnitřní dluh armády, který v současné chvíli má. A je skutečně nejvyšší čas na to, abychom dali jistotu, že se tak nestane, a to zvláště s ohledem na to, že vláda bohužel uhýbá ze svých závazků.

Odpovědnost za to neseme my poslanci. Proto vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, žádám, abychom projednali tento znovupředložený návrh zákona a schválili jej tak, jak bylo navrženo. Bez jistoty prostředků v potřebné výši bude naše armáda navždy jen kasičkou pro vládní populismus, a pro doby krize je to samozřejmě špatně. Děkuji vám za pozornost a za případnou podporu toho mého návrhu. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové, poznamenáno. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy o programu schůze. Ptám se, jestli se někdo hlásí. Pokud ne, rozpravu k tomu končím a budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Konstatuji, že máme k rozhodnutí návrh kolegia politického grémia z rána, který přednesl pan předseda Poslanecké sněmovny. Máme před sebou návrh, který má vrátit proti tomu návrhu grémia do bloku zpráv na čtvrtek Zprávu o činnosti veřejného ochránce práv. To je rozdíl proti tomu návrhu z grémia. Pak máme návrh paní poslankyně Jany Černochové, buď na středu, nebo na čtvrtek ten tisk 425, protože návrhy kolegy Jurečky byly vetovány stanoviskem dvou poslaneckých klubů a návrh paní poslankyně Pekarové Adamové byl dvaceti podpisy a pana kolegy Stanjury také dvaceti podpisy.

To je shrnutí tedy těch hlasovacích možností a já bych nejdříve nechal hlasovat – všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme tedy hlasovat o návrhu politického grémia o novém řazení bodů, a to včetně toho souhrnu dnešního odpoledního bloku.

Zahájil jsem hlasování číslo 204. Kdo je pro návrh politického grémia? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 204. Ze 168, pro 167, proti nikdo. Bylo schváleno.

Nyní tedy samostatné hlasování o vrácení toho bodu číslo 233 – je to zpráva veřejného ochránce práv – který byl zařazen zpět do toho čtvrtečního jednání.

Zahájil jsem hlasování číslo 205. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 205. Ze 168, pro 5, proti nikdo. Návrh byl zamítnut. Čili budeme tedy postupovat podle schváleného pořadu schůze v rámci politického grémia. Ano, rozumíme si?

Nyní tedy návrh na zařazení bodu číslo 4, tisku 425, jako prvního bodu ve středu odpoledne, tedy ve 14.30 hodin, a to i před ty body, které jsou již pevně zařazené. Návrh paní kolegyně Černochové jako alternativa číslo jedna. Rozhodneme v hlasování číslo 206.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 206. Z přítomných 170, pro 40, proti 23. Návrh nebyl přijat.

Nyní alternativa číslo dvě, to znamená, tento tisk 425 projednat ve čtvrtek 13. 2. v 11 hodin, tedy také před jinak pevně zařazené body.

Zahájil jsem hlasování číslo 207 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 207. Z přítomných 171 poslanců, pro 42, proti 21. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy řídit schváleným pořadem schůze, a tedy v opozičním okénku začínáme bodem číslo 131. Bodem číslo 131 je

131.

Návrh poslanců Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Vojtěcha Munzara, Radima Fialy, Martina Jiráňka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti zakládání obchodních společností /sněmovní tisk 446/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 446/1. Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali své místo pan poslanec Oldřich Profant a zpravodaj pro první čtení Stanislav Fridrich. Požádal bych kolegu, aby nebránil diskuzi s paní ministryní spravedlnosti těm, kteří mají být u stolku zpravodajů, zaujmout jejich místa. (Silný hluk v sále.) Než udělím slovo zástupci navrhovatelů Ondřeji Profantovi, požádám sněmovnu o klid, tak abychom v důstojné atmosféře mohli tento tisk projednat.

Pane poslanče, myslím, že je možné, abyste přednesl své úvodní slovo. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážená Poslanecká sněmovno, vážená veřejnosti, já bych vám chtěl představit návrh, pod kterým je podepsáno 80 poslanců z devíti sněmovních stran, jehož název je "firma za jeden den". Tato novela má za cíl umožnit občanům stát se živnostníkem nebo založit společnost s ručením omezeným za 24 hodin, jednoduše, z pohodlí domova, přes internet. Tím podpoříme hned dvě oblasti klíčové pro rozvoj České republiky – podnikání a digitalizaci.

V současné době stojí založení firmy s ručením omezeným na různých poplatcích, minimálně 5 tisíc korun. Co je ale možná ještě horší, podnikatele to stojí nervy a jeho drahocenný čas, který by jinak mohl vynaložit právě rozvoji svého podnikání.

Zároveň je důležité zmínit hned ze začátku, že my nechceme rušit jakýkoliv současný proces. My chceme vedle současného procesu právě zavést zjednodušený proces, který využijí jen ti, kteří chtějí zvolit jednodušší cestu, rychlejší, s méně byrokracií, ale poskytující méně možností, avšak ty možnosti, které jsou nejčastější. Proto navrhuje celý proces výrazně zjednodušit. Já vám to ukážu na jednoduchém grafu. (Ukazuje.)

Současný proces má přibližně šest kroků a podle Světové banky trvá průměrně 21,5 dne. Náš proces má kroky dva a zvládnete ho za jeden den. Také chceme, aby klesly náklady na založení jednoduché společnosti s ručením omezeným z dnešních 5 až 10 tisíc korun na pouhých 500 korun. (V sále je hlučno.)

Světová banka každoročně vydává žebříček s názvem Doing Business. Takže jak se dělá, jak se podniká v kterém státě. Když jsme tento návrh zákona připravovali, tak v kategorii start podnikání jsme byli na 81. místě. To znamená v roce 2018. Dnes jsme na místě 134. Takže jsme se propadli o více jak padesát příček. Jsme za státy, jako je Burkina Faso nebo Rwanda, Palau, Peru. To jsou všechno státy, které nás předběhly v tom, jak jednoduché je podnikat. Já chápu, že někomu to připadá vtipné, ale vtipné to není, že tady nemáme kvalitní podnikatelské prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud diskutujete jiné téma, než je současný bod 131, sněmovní tisk 446, tak prosím v předsálí. Já počkám ještě, pan kolega se ještě rád nadechne, aby nám mohl ukázat nějaký další graf. Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Ondřej Profant: Tak. Pan premiér například velmi rád jmenuje Estonsko. Relativně malou evropskou zemi, která si jako svůj cíl vytyčila být moderní digitalizovanou zemí. No tak ve stejném žebříčku, kde my jsme pro tento rok na 134. místě, oni jsou čtrnáctí. To znamená 120 míst před námi. Je to země s asi ještě složitější minulostí, než máme my. A opravdu když to zvládnou oni, proč to nemůžeme zvládnout my? Myslím si, že není nic jednoduššího, než se vydat na stejnou cestu a být stejně přívětiví ke svým občanům a začínajícím podnikatelům, jako jsou Estonci.

Věřím, že přijetí tohoto zákona bude pozitivně motivovat lidi, aby zkusili rozjet vlastní podnikání a zakládali nové firmy. Rozvoj malých a středních podniků je jednou z cest, jak podpořit inovace a bojovat s nelichotivou pověstí České republiky jako montovny Západu. Já opravdu doufám, že nikdo z nás nechce být montovnou Západu, že chceme být progresivním státem, který se popere v konkurenci zbylých států o pozici toho přívětivého státu, kam lidé rádi chodí podnikat, zakládají firmy, vydělávají peníze.

Další část toho návrhu je založení společnosti... Tedy kromě založení společnosti s ručením omezeným upravuje zákon také zřízení živnosti volné. Tu bude nově také možné zřídit on-line. Navíc se sníží správní poplatky z 1 000 korun na 500 korun, jelikož díky zvýšení efektivity procesu náklady státu klesnou. Také navrhujeme zrušit povinnost volit si obory živnosti u živnosti volné, což dnes nemá žádnou právní relevanci.

Vláda tomuto návrhu poskytla neutrální stanovisko. Věřím, že ji přesvědčíme, že se jedná o dobrý a potřebný návrh a zde se dočkáme pozitivního stanoviska.

My si samozřejmě za svým návrhem stojíme. Nicméně jde nám o meritum věci. Jde nám o to, abychom ulehčili podnikatelům, abychom ukázali, že digitalizace

znamená i pozitivní věci, takové věci, o kterých podnikatelé uslyší rádi. Takové věci, které opravdu poskytnou hladší průběh podnikání. Rozhodně se nebráníme diskuzi o třeba komplexním pozměňovacím návrhu, stejně jako tomu bylo u tří digitalizačních zákonů, které tu v nedávné době prošly, protože v digitalizaci jsme pozadu a bez toho, abychom uvolňovali tu byrokracii v oblasti legislativy, se nepohneme vpřed.

Takže to je mé stručné představení návrhu. Já doufám, že návrh podpoříte. Samozřejmě jsem vám připraven vysvětlit každý detail našeho návrhu. Já vám to ukážu. (Ukazuje.) Náš návrh je opravdu podrobný. Není to tak, že by byla ta legislativa tak dlouhá, to je asi pět stránek, ale zbytek je důvodová zpráva, která se opravdu často odkazuje na data Světové banky, která se odkazuje na data, která nám poskytlo Ministerstvo spravedlnosti ohledně zakládání firem.

Ještě stručně jednou. To meritum věci je, že ty nejjednodušší způsoby, to znamená, chci zřídit s. r. o., mám dva tři společníky, chceme zjednodušit a poskytnout on-line. Tam, kde je prostě standardní smlouva. Tam, kde nejsou žádné další překážky. Samozřejmě nikomu nebráníme, zvolit si cestu složitější, pokud má náročnější požadavky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů za netradiční úvodní slovo. Upozorňuji, že nemohu dát nikomu faktickou poznámku, slovo k faktické poznámce, protože ještě není rozprava. Samozřejmě potom v rozpravě už bude standardní postup.

Nyní požádám zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Stanislava Fridricha, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Než vám udělím slovo, pane kolego, ještě jedna omluva, a to pana poslance Václava Klause od 17.15 hodin do konce jednatého dne z pracovních důvodů. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Fridrich: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, na úvod bych chtěl říct, že já určitě jsem zastáncem a příznivcem digitalizace. Na druhou stranu si myslím, že tento návrh zákona byl šit příliš horkou jehlou. Předkladatel ho nazval "firma za jeden den". Chtěl bych upozornit na fakt, že už dnes bez nejmenšího problému založíte firmu za jeden den, což vám asi potvrdí každý přítomný právník či notář. A já sám osobně to mám vyzkoušené.

Chci být stručný, takže se nebudu zabývat drobnostmi, jako jsou nevhodné formulace, chyby v interpunkci a nerespektovaná užívaná terminologie, ale obrátím se na pár základních oblastí, které si myslím, že za pozornost stojí.

Ta první je, že vlastně založení této společnosti on-line, v tom případě budou muset zakladatelé rezignovat na smluvní volnost a podřídit se nějakému formuláři a jednotným stanovám. Bylo už tu zmíněno, dva nebo tři zakladatelé. Ti tedy nebudou moci uzavřít, tak jak je dneska běžné, dohodnutou společenskou smlouvu, ale budou se muset podřídit nějakému formuláři v uvozovkách. A návrh je zacílen pouze na fázi

zakládání společnosti – to bych chtěl zdůraznit. Nevztahuje se na celý její životní cyklus ani nějaké provádění změn. To znamená, není tam řešeno, jak by se ta společenská smlouva třeba do budoucna měnila.

Problém je v živnostenském zákoně. To už tady celkem bylo zmíněno. Je nutno si uvědomit fakt, že tenhle návrh smlouvy se zabývá v podstatě jenom živností volnou. Když uvedu konkrétní případ, když třeba řemeslná kominická živnost podle ustanovení § 21 a § 22 zákona č. 455/1991 se musí prokazovat odborná způsobilost, tady to samozřejmě řešeno vůbec není a na tyto živnosti řemeslné a vázané se tento návrh vůbec nevztahuje. Je to celkem pochopitelné, asi nikdo z nás by nechtěl, aby třeba revizi komína nám šel udělat odborník na IT, aniž by byl řádně přezkoušen.

To, co vidím jako další velký problém, je, že můžete založit společnost podle návrhu z domova, ale neuděláte tam založení podnikatelského účtu, takže ta firma, živnost, s. r. o., bude fungovat bez jediné koruny, bez jediné garance. Kdo z vás dá tu důvěru a bude chtít spolupracovat s firmou, která nemá účet a která nemá ani korunu garance?

Další věc, která je – zákon vůbec neřeší sídlo firmy. Ano, je tam napsáno obec. Pokud je to obec dejme tomu 100 až 200 lidí, je možné si dohledat, kdo tu firmu zakládá. Pokud tam uvedu Praha, což asi bude většina případů, pak absolutně není možné zjistit sídlo firmy a také existuje podle vyjádření právníků reálné nebezpečí, že si na vaše bydliště internetem napíše třeba 100 firem své sídlo působnosti, protože to nikdo neověřuje, a vy pak budete řešit třeba problém exekucí. A pokud budete chtít zapsat sídlo firmy konkrétně, potřebujete k tomu souhlas majitele, což je zase praxe, která je používána i dnes, takže tam neušetříte vůbec nic.

Další problém je směrnice Evropské unie a vlastně vyloučení rejstříku vyloučených osob, to znamená, není tam vůbec řešeno, kteří lidé mají právo společnosti zakládat a jestli to nezakládá někdo, kdo na to vůbec nemá právo, a už vůbec neexistuje kontrola přes rejstřík v mezihraniční oblasti.

Tohle bych chtěl říci na úvod. Já jsem původně ve svém návrhu chtěl být tvrdší a chtěl jsem navrhnout zamítnutí tohoto zákona z těch důvodů, které jsem tady uvedl, ale sám se domnívám, že do budoucna to nějaká cesta je a že v budoucnosti digitalizace pokročí a možné to bude. Proto navrhuji přepracování toho zákona a v podrobné rozpravě to zopakují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Jak poznamenal, návrh bude podán v rozpravě. Otevírám rozpravu, do které je jako první přihlášen Dominik Feri. Eviduji přihlášku i zástupce navrhovatelů. Ten je bez přednostního práva, takže prvním přihlášeným je Dominik Feri, potom pan poslanec Martin Jiránek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já jsem se tady k tomu bodu hlásil už někdy v minulém roce, takže si úplně nevzpomínám, co jsem tehdy přesně chtěl říci.

Nicméně na úvod, tato debata je odborná. Myslím, že kdykoliv jindy bychom měli lpět řekneme na nějaké terminologické přesnosti, protože tady to má význam a tuto debatu sledují lidé, kteří se tomu profesně věnují, to znamená, je nutné přísně rozlišovat mezi firmou a společností. To má zásadní dopady. Obchodní společnost je jedna z obchodních korporací, firma je to jméno, pod kterým je ta obchodní společnost vedena v obchodním rejstříku. Tady to má smysl. Neberte to prosím jako nějaké lpění na úřední řeči, ale tady je to velmi nutné z hlediska toho zákona.

Co jsem ovšem jistě chtěl zmínit, je to – já jsem u tohoto návrhu zákona podepsán a děkuji, že tu otázku navrhovatelé zdvihli – abychom z toho úplně nevyřadili notáře, protože notáři jsou ten právníkový stav, který nyní poskytuje službu, poskytuje službu za stát, poskytuje ji podle mého soudu velmi dobře za velmi nelehkých podmínek. Je tu paní ministryně spravedlnosti, ta moc dobře ví, ta by jim ráda přidala, ráda změnila tarif, ale bohužel to není v silách, ale už se toho prý brzy dočkáme. Myslím, že by neměli být notáři ti, kteří budou obejiti. Kdyby byli obejiti, je špatné i pro nás z prostého důvodu, poněvadž pak bychom přišli o praktické zkušenosti.

Sama notářská komora se snaží téma elektronizace justice a elektronizace zakládání obchodních společností zdvihnout. V minulém roce, v říjnu, se konala konference k této věci, konala se s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu 2019/1151 ze dne 20. června 2019. Právě například závěry této konference, nějaký sborník debat o tom, co se tam řešilo, tak to by mělo být diskutováno ve výborech. Nedělám si iluze, že bychom to zvládli probrat tady, že bychom se tomuto tématu dovedli věnovat lépe. Rovněž otázku nějakých technických nepřesností a nevyjasněných záležitostí, které tu zmiňoval pan zpravodaj, tak to je také něco, čím jsou stíženy často i vládní návrhy, které mají mnohem delší, řekneme, rodokmen a pracuje na nich více lidí na více místech, a dá se to přesto opravit, dá se to opravit i komplexním pozměňovacím návrhem, který tu zmiňoval zástupce navrhovatelů, ctěný kolega Profant prostřednictvím pana předsedajícího.

Čili doporučoval bych nechat to projít do ústavně-právního výboru. Tam můžeme vést debatu. Dá se uspořádat i seminář a kulatý stůl k tématu zakládání společností, ale vracet to zpátky znamená, že to téma vůbec nechceme řešit. Jak říkám, notáři dělají dobrou práci, dělají dobrou službu za nelehkých podmínek, ale i přesto se tu zaštiťovala téměř každá zastoupená politická strana tím, že chce elektronizovat státní správu, a teď u tak zásadního tématu, které se dotýká tisíců lidí, říci no, my bychom to možná chtěli řešit nějak jinak, ještě není kam spěchat, není potřeba nic dávat do legislativního procesu, to by mi přišlo trošku alibistické. Musím také říci, že v ústavně-právním výboru se příliš otázkami kyberjustice nezabýváme aktivně, byť vím, že ministerstvo na tom pracuje trošku z jiného ranku, a mít tam takovýto tisk by vůbec nebylo na škodu.

Čili podporuji velmi to, abychom tento tisk postoupili dál, klidně ať je to na úkor prodloužení lhůt, na úkor toho, aby tam byl dostatečný prostor pro diskusi s notářskou

komorou a s dalšími stakeholdery, ale vracet to teď zpátky a říci ne, ne, počkáme si na něco jiného, počkáme si, co přinese směrnice, bych nepokládal za příliš šťastné. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dominiku Ferimu. Nyní pan poslanec Martin Jiránek v rozpravě. Máte slovo, prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já k tomu mám tři krátké poznámky. Škoda, že tu není pan ministr, protože v roce 2018, v květnu, si nechala Asociace malých a středních podniků a živnostníků udělat průzkum, které v té době předsedal pan ministr, co by mladým lidem pomohlo podnikat. Tři nejvíce jmenované argumenty se týkaly dvou věcí: snížení nákladů v počátku podnikání a zjednodušení administrativy. To znamená přesně ty věci, které řeší tento náš návrh, chtějí mladí podnikatelé, a vyšlo to z průzkumu Asociace malých a středních podniků a živnostníků. To za prvé.

Za druhé, jenom pro informaci, my už tento systém vlastně provozujeme jako ukázkou toho, jak to funguje, na urad.pirati.cz si můžete už nyní firmu založit. A vedle toho, že už se nám tam založily desítky firem s desítkami podnikatelů, to znamená ty problémy, které pan kolega zde jmenoval, tak ti podnikatelé ty problémy nemají a využívají právě toho, že je to levnější a rychlejší.

Za třetí. Protože se náš systém líbí právě i podnikatelům, tak už nás oslovila jedna z největších bank v České republice s tím, že s námi chce navázat spolupráci a právě upravit ten náš systém pro jejich potřeby, aby mohli zlepšit služby svým zákazníkům. To znamená, je o to zájem mezi začínajícími podnikateli, mezi studenty, jak potvrdila zpráva z asociace, je o to zájem mezi podnikateli samotnými, kteří už se přes ten systém registrují, a je o to zájem i mezi velkými hráči na trhu, kteří chápou tuto možnost jako velkou příležitost pro zjednodušení začátku podnikání pro zákazníky. Rád bych, abychom tohle dostali do dalších čtení a opravdu se o tom bavili, jak mluvil kolega Feri, a vylepšili drobné nepřesnosti a nejasnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Jiránkovi. Vyvolal faktickou poznámku Tomáše Kohoutka a já bych požádal zástupce klubu ANO a sociální demokracie, aby zajistili účast někoho z ministrů. Paní ministryně spravedlnosti právě odešla a pan vicepremiér tady sice byl, neseděl sice v lavici vlády, ale diskutoval s kolegyněmi, tak bych požádal, aby se vrátil, abychom mohli pokračovat. Rád bych dodržel jednací řád. Ještě chvilíčku. (Vicepremiér přichází.) Pane vicepremiére, moc vás žádám, abyste zaujal své místo v lavici vlády.

S faktickou poznámkou pan poslanec Tomáš Kohoutek. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Já děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, milí piráti prostřednictvím pana předsedající, opravdu si myslíte, že v České republice je problém založit firmu za jeden den? Já takovéto firmy zakládám

minimálně čtyři roky. Pokud mně nevěříte, zeptejte se vašeho Steva. Vy víte, o čem mluvím.

Chci říct, že v České republice opravdu není problém založit firmu za jeden den. Sepíše se k notářský zápis, klient zajde na živnostenský úřad, zajde do banky, založí konto, vrátí se k notáři, druhý den je firma zapsaná. V dnešní době v obchodním rejstříku jsou stovky, možná tisíce firem, které byly založeny za jeden den. V tom vašem návrhu vy říkáte, že chcete zjednodušit zakládání firem a snížit náklady. Ano, v Dánsku, v Estonsku, v jiných zemích se skutečně zakládají firmy řádově za jednotky eur. Ale už nikdo neřeší to, že vy si sice založíte v Dánsku firmu za dvacet třicet eur, ale zaplatíte potom každý rok několik set eur za provoz těch rejstříků, protože ty rejstříky někdo musí provozovat. Dnes v nákladech na založení firmy je například 2 700 soudní poplatek za to, že samozřejmě ta firma je registrovaná v obchodním rejstříku.

Dále chcete, aby společnost s ručením omezeným nemusela skládat základní kapitál. Prosim vás, co je to nesmysl. Buď podnikáte jako živnostník, ručíte celým svým majetkem a to vás už dneska stojí tisíc korun a jedna cesta na živnostenský úřad, anebo si založíte společnost s ručením omezeným, kde společník nedluží za dluhy společnosti, ale samozřejmě proto jsou ta pravidla pro založení společnosti náročnější, protože už dnes máme řadu společností, které jsou napsány na bílé koně a podobně. A v případě, že by se ty společnosti zakládaly (upozornění na čas) na počítači, jak chcete kontrolovat to... Já se přihlásím později. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Ondřej Profant s faktickou poznámkou a připraven je kolega Munzar. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane kolego, já chápu, že u vás ve straně vypadá normálně, že 2 700 se platí za vložení řádku do databáze. Pro mě to normální není. Je to tak. Je to jednoduchý rejstřík. Je tam pár údajů, nic složitého, a jak dobře víte, přesně, i naše strana provozuje on-line aplikaci, která umožňuje zakládání firem, ale není to pohodlné, je to zbytečně drahé, je tam zbytečně mnoho komplikací, jsou tam v pozadí papírové procesy, které lze eliminovat. Já nevím, jestli tady bojujete za to, aby to právní prostředí bylo nepřehledné, aby se věci pořád opisovaly z papíru, namísto aby od začátku byly elektronicky, aby tam nemohlo docházet k překlepům, k chybám v přepisu apod. Takhle opravdu digitalizace vypadat nemůže a myslím si, že tady pouze lobbujete za to, aby notáři měli více práce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou a ještě jedna faktická poznámka pana poslance Kohoutka. Prosim o klid sněmovnu. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás v této debatě upozornil ještě na jednu drobnost, která tady vůbec nezazněla. Dokažte si představit tu ideální situaci, kdy si na počítači otevřete stránku registrace firmy, zaplatíte třeba korunu a za pět minut máte zaregistrovanou firmu v obchodním rejstříku, firmu s. r. o. A teď si představte, že tak snadno si zaregistrujete firmu, ale ptám se předkladatelů – zkusili jste si někdy zrušit firmu s. r. o.? Zkusili jste si absolvovat tu anabázi, obrovskou anabázi, která je se zrušením firmy jako takové? A teď si představte, že ten rejstříkový soubor bude mít tisíce údajů, každý člověk si tak jednoduše založí firmu, aniž by mu ten notář třeba vysvětlil a řekl, v čem je problém, a ten člověk si za den založí dvacet firem a nemůže je vůbec používat, prostě má je založené, protože si je založil. A teď je bude chtít zrušit, protože najednou exekuce, někde něco, začne to být velkým problémem. Takže milí kolegové, až přijdete s tím, jak za korunu zrušit s. r. o., a zrušit ho do 24 hodin, tak všemi deseti budu podporovat váš návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Tomáš Kohoutek s faktickou poznámkou a další faktická poznámka Martina Jiráňka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Pan kolego Profante prostřednictvím pana předsedajícího, až budeme mít elektronické soudní spisy, celý systém justice bude fungovat elektronicky, tak pak můžeme chtít, aby fungovalo zakládání společností a aby fungoval obchodní rejstřík celý elektronicky. Jak zabráníte momentálně tomu, že nějaký bezdomovec, který bude mít občanský průkaz s čipem, tu občanku za pár set korun někomu prodá a ten dotyčný člověk si na toho bezdomovce, který má občanku s čipem, naseká 50 firem během jednoho dne? Protože tam nebude žádná kontrola ani orgánu veřejné správy, ani notáře a bude na ty firmy dělat jeden daňový únik a daňový podvod za druhým. Máte to nedomyšlené. Nezbote se na mě. Protože v současné době jsme tady schvalovali zákon o právu na digitální služby. Tam jsme řekli, že do pěti let se to musí udělat tak, aby na to byl stát připraven, a podle mého názoru, až bude stát připraven obecně na právo na digitální služby, tak pak ať se zakládají společnosti digitálně, ale nemůžeme předbíhat situaci, že budeme zakládat společnosti on-line, tak jak chcete vy. A i ta vaše platforma, kterou máte na vašich webových stránkách, tak není o ničem jiném, než že ten člověk vyplní formulář, na základě kterého si následně vygeneruje nějaké podklady a dokumenty a ty dokumenty pak zpracuje notář, a zpracuje se to tím postupem, jak jsem říkal. Jediný rozdíl je v tom, že na té vaší platformě vám to lidi napíší na nějakém internetovém prohlížeči, zatímco momentální klienti, když chtějí založit společnost, to prostě napíší v obyčejném e-mailu notáři, který to připraví úplně stejně. Není v tom jediný rozdíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A mám tady ještě dalších pět faktických poznámek. První je pan kolega

Lipavský, poté Bláha, Profant, Okamura a Feri. Kolega Munzar, řádně přihlášený jistě posečká. Jak jsem četl seznam, tak chápu, že má času dost. Nyní pan poslanec Lipavský s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, je opravdu fascinující pozorovat vystoupení lobbisty v přímém přenosu zde na plénu. Vy jste mluvil o Stevovi, tak to je místostarosta za pirátskou stranu Štěpán Štrébl na Praze 3. My jsme veřejnosti dali tu aplikaci a nyní chceme, aby to mohli používat všichni. Aby to nabídl stát. Takže vymlouvat se, že není zdigitalizované něco jiného, a proto nemůžeme digitalizovat tuto část, to je opravdu vrchol výmluv. Výmluvy, výmluvy, výmluvy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Další faktická poznámka – poslance Jiřího Bláhy, připraví se Ondřej Profant. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, udělal jsem si pár poznámek, jednu mám na mobilu.

To znamená, že bych doporučil navrhovatelům, aby občas navštívili stránky Ministerstva průmyslu a obchodu. Tam už 15. 7. 2019 vyšel článek o startu podnikání, kde je jasně napsáno, že se u nás nechá start podnikání právnických i fyzických osob udělat za jeden den. Jediné, co nelze za jeden den pořídit, je přihláška k DPH. Na tom se samozřejmě pracuje, abychom třeba udělali v tomto případě výjimku, že v okamžiku, kdy by byl třeba větší odpočet, tak by se neumožnil, až potom, co by bylo to DPH opravdu prozkoumáno z hlediska, jestli ta firma s tím nechce nějakým způsobem manipulovat.

Jinak určitě bych přivítal, když chcete řešit podnikatele, abyste chodili na podnikatelskou radu, kdybyste chodili do skupiny pro snižování administrativní zátěže, kdybyste se zúčastňovali podvýboru pro podnikatelské prostředí. Určitě byste se dozvěděli, že nejvíc podnikatele trápí exekuce, insolvence, trh práce, karenční doba a zneužívání nemocnosti, statistická hlášení, digitalizace, robotizace v návaznosti na přístup k internetu, vysokorychlostní internet a drahá data, cena odvodů za práci – máme obrovsky drahé odvody za práci, bankovní poplatky – které patří k nejdražším v celé Evropě, stravenky – tak jak nás vydírají stravenkové firmy, úroky z úvěrů – které patří k vysokým, dneska k největším v celé Evropě, bankovní úvěry a jejich složitost, dotační projekty a jejich složitost. A na závěr se vrátím k těm exekucím, insolvencím a hlavně vymahatelnost práva.

Takže to jsou věci, které podnikatele trápí. A určitě když se se mnou do toho pustíte a podpoříte mě, tak uděláme obrovský kus práce, ale to, co vykřikujete (upozornění na čas), tak je jenom kalení vody. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokračujeme faktickými poznámkami. Nyní místopředseda Tomio Okamura, připraví se kolega Dominik Feri, dále poslanec Ferjenčík, Martínek, Jiránek. Pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, musím tady reagovat na tu diskusi. Za SPD říkám, že jsme rádi, že jsme spolupředkladateli návrhu zákona, který umožní stát se živnostníkem nebo založit s. r. o. do 24 hodin, a dokonce za snížené náklady 500 korun a elektronicky. Jsem trošku nemile překvapen, jak je tady řada poslanců, kteří házejí tomuto návrhu klacky pod nohy, aniž sami cokoliv konstruktivního navrhnou. Vláda už měla možnost předvést digitalizaci státní správy. Návrhy tady v tomto ohledu nejsou, pokulhává to. Naopak my jako SPD chceme, aby byla státní správa digitalizovaná, abychom ušetřili jak občanům, tak státní správě, tak byrokracii. A myslím si, že ten návrh je prostě vynikající.

Dneska je navíc stav takový, že pro to, abyste si založili firmu, je potřeba využít různé zprostředkovatelské firmy, trvá to mnohem déle, než je tento návrh. Když se podíváme do světového žebříčku, jak rychle se zakládají ve světě společnosti, tak Česká republika je na nelichotivém místě. A celkově lze tedy říci, že tento návrh je velkým krokem dopředu. Navíc je možnost také uhradit ten poplatek 500 korun kreditní kartou, takže není potřeba ani zbytečně někam docházet.

Takže za SPD jsme rádi, že jsme spolupředkladatelem, a musím říci, že bych chtěl vyzvat i ostatní poslance, aby podpořili tento návrh, a uděláme krok dopředu k tomu, abychom odbyrokratizovali Českou republiku, aby ti občané, kteří se chtějí sebezaměstnat, abychom jim to umožnili bez překážek. Myslím si, že bychom to měli všichni podpořit. A jsem zvědavý na to, kdo bude hlasovat proti, protože i v případném druhém čtení se dá udělat řada úprav tak, aby to bylo komfortní i pro ty, kteří nyní nesouhlasí. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Dominika Feriho. Připraví se kolega Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Jsem nucen zareagovat na to, co tady tak jako nějak mezi řádky zaznívá, a sice že jsou tu nějakí lobbisté, kteří chtějí jenom zachovat ten velký kšeft pro notáře. Přejde mi to opravdu nevhodné. Přejde mi to nevhodné. Říkám to jako někdo, kdo je tam také podepsaný. Přejde mi to nevhodné, a snad nikdo nebude podezírat, nejsem notář, ani jím nechci nikdy být, ale přijde mi nevhodné, že za prvé se tím zamlžuje samotná podstata toho návrhu a dělá se tu taková nějaká prazvláštní politika, což samozřejmě možné je, ale ku prospěchu věci to asi nebude. A není to vhodné i z toho důvodu, že to prostě neodpovídá realitě.

Kdyby notáři měli takové ryto a takový kšeft, tak proč se sakra ty úřady neobsazují? Proč o to nikdo nemá zájem? To prostě neodpovídá realitě. A každý, kdo o tom něco ví a snažil se o tom něco zjistit, tak moc dobře ví, že řada notářských

úřadů zachází na úbytě. A i to není prostě důvod, proč bychom s nimi měli jednat. Nějaká, řekněme, ekonomická udržitelnost notářských úřadů. Ale ti notáři by u toho měli být přítomni jenom z toho důvodu, zejména z toho důvodu, že zkrátka znají tu praxi, ten pohled z peronu na jedoucí vlak je úplně jiný než pohled z jedoucího vlaku na peron. A proto bychom s nimi měli o této věci debatovat.

Co musím říci, co tu říkal kolega Bláha prostřednictvím pana předsedajícího, je velmi správně. Skutečně ta registrace k DPH nás v těch žebříčcích stahuje trochu dolů. Možná je to i důvod, proč by to mělo být přikázáno případně i rozpočtovému výboru, aby se zástupci Ministerstva financí k tomu sdostatek vyjádřili. Ale říkat to, že se tu někdo snaží zachovat nějaký velký kšeft pro notáře, je prosím pěkně mimo. A notář nejsem, býti nechci. A vězte, že u mnoha mých kolegů z právnické fakulty v Praze je právě i to ekonomické hledisko jedním z důvodů, proč těmi notáři být do budoucna nechťejí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Mikuláše Ferjenčíka. Připraví se Tomáš Martínek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jen stručně reagovat na svého předřečníka, kolegu Bláhu, který hovořil o těch věcech, které skutečně trápí podnikatele, a zmiňoval daňové zatížení práce. Já jsem tady opakovaně navrhoval snížení zdanění práce, stejně tak hnutí ANO mělo v programu snížení daňového zatížení práce. Tak jsem chtěl poprosit, abyste to konečně předložili, ať to můžeme společně s ODS a s vámi schválit. Hlasů tady na to máme habaděj. Bohužel za ty skoro už tři roky od voleb se to nepohnulo. To ale musíte předložit vy, protože bohužel opozice má jenom 85 hlasů, takže potřebujeme... respektive 92, podle toho, které strany počítáme jako koaliční. Každopádně potřebujeme, aby aspoň někdo z té vládní koalice byl ochoten to daňové zatížení práce snížit. A bohužel hnutí ANO to dosud nepředložilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Tomáše Martíčka. Připraví se Martin Jiránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji, dobrý den. Já také jen krátce zareaguji na kolegu Bláhu, protože jsem byl vyzván k tomu, abychom chodili na podvýbor pro podnikatelské prostředí. Musím zmínit, že tam chodím. Chodím i na odborné diskuse, které se věnují problematice podnikatelů, ale i dalších. Dokazuje to i to, že předkládám pozměňovací návrhy, které pomohou nejen podnikatelům, ale i ostatním občanům.

Například zítra zde budeme schvalovat v rámci projektu Moje daně můj původní návrh na prodloužení elektronické lhůty pro podání elektronického daňového

příznání, a tak dále. Takže myslím, že ta činnost tam je, a doufám, že i tenhle návrh, který de facto ukazuje na to v prvním čtení, že máme snahu digitalizovat a máme snahu se stát tím evropských tygrem k tomu, abychom přilákali společnosti, abychom přilákali kapitál, abychom přilákali investice, abychom se stali doopravdy evropským tygrem nejen v digitalizaci, obdobně jako se o to nyní například snaží Estonsko, tak abychom to doopravdy podpořili alespoň v prvním čtení a případné nedostatky nebo náměty od dalších koaličních nebo opozičních stran prostě probrali v tom druhém čtení při projednávání tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než předám slovo poslanci Martinu Jiránkovi, tak přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 15 do 18 hodin se omlouvá z pracovních důvodů Josef Hájek. Nyní tedy faktická poznámka poslance Jíránka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Já bych chtěl poděkovat kolegovi Bláhovi, který opravdu velmi dobře popsal ty problémy. Já to s velkými i malými firmami řeším, především ty exekuce, jak často zdůrazňuje, souhlasím, to je velký problém. Já bych chtěl pouze zdůraznit to, že toto jsou oblasti, které trápí většinou větší firmy a většinou déle podnikající. Pokud někdo uvažuje o podnikání nebo začíná podnikat, tak určitě neřeší problémy s exekucí atd., protože prostě potřebuje primárně řešit ten start a začátek. Takže jsem si vědom těch problémů velkých firem, ale to, co řešíme, jsou ty malé začínající firmičky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se Radek Koten. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové, já bych vás rád seznámil jen stručně se stanoviskem ODS k tomuto návrhu.

Nám velmi záleží dlouhodobě na tom, aby podmínky pro podnikání byly co nejjednodušší a podnikatelské prostředí co nejvíce přátelské. To je také jeden z důvodů, proč mnozí z nás z našeho klubu jsou spolupředkladateli tohoto zákona. Bohužel za poslední roky vidíme v naší zemi trend mnohdy opačný, kdy se vytváří prostředí pro podnikání, řekněme, plné papírování, plné byrokracie, kde jsou dokonce podnikatelé mnohdy pokutováni za banality. Skoro s každým vládním návrhem zákona, který se dotýká podnikatelského prostředí, vidíme zvyšování přísnosti a zmenšování tolerance vůči podnikatelům, posilování pravomoci státní správy, a to na úkor práv podnikatelů. Zítřka budeme například projednávat daňový řád, který je toho

esenciálním příkladem. A všechno tohle vede k vytváření atmosféry, která je vysloveně demotivační pro zakládání nových firem a rozvoje podnikání.

Podíváme-li se na údaje o malém a středním podnikání, které stále čekají na projednání naší Poslaneckou sněmovnou, tak zjistíme, že mezi roky 2016 až 2018 došlo k celkovému poklesu počtu malých a středních firem skoro o 7 tisíc. Významný pokles byl v roce 2017, v roce 2018 se počet subjektů sice navýšil, ale celkově jsme stále v negativní bilanci.

Negativní atmosféra v podnikatelském prostředí a obavy z byrokracie vedou také k tomu, že mladí lidé mnohdy vyhledávají spíše zaměstnání, než aby se vydali na nelehkou cestu podnikání, a mnohdy jsou odrazeni hned na začátku. Takže tento návrh zákona vnímáme jako jeden z možných kroků, jak tento trend obrátit a jak odstranit některé překážky hned na začátku cesty, aby se lidé hned nevydělali a nebyli, jak jsem řekl, odrazeni hned na začátku, ještě předtím, než začnou podnikat. Zároveň jsme si vědomi toho, že když si člověk udělá čas, oběhá si to, tak založení firmy může proběhnout v řádu dní za poměrně vyšších nákladů, než jsou v tomto zákoně, ale tento zákon považujeme za zjednodušení.

Takže ty cíle zákona, zjednodušovat procesy, zjednodušovat lidem život, poskytovat lidem moderní služby, to jsou důvody, pod které jsme se mohli podepsat. A my rozumíme tomu, že tady mohou být k některým dílčím věcem výhrady, které se ale dle našeho názoru dají dát opravit v dalších čteních tohoto návrhu, a proto navrhujeme prodloužit lhůtu na projednání o 20 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Nyní s faktickou poznámkou Jiří Bláha. Připraven je stále Radek Koten.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně a kolegové, já opět musím reagovat, protože to, co tady zaznívá v průběhu, tak je úplně nehorázné, protože nejhůř nám podnikatelům bylo opravdu za vlády přísné pravice. To znamená, že pokud vládla óděeska, tak my podnikatelé opravdu jsme byli na tom nejhůře. Já musím říct, že Ministerstvo průmyslu a obchodu dělá řadu opatření, a proto vznikl živnostenský balíček, a já vám tady můžu prezentovat to, co se třeba dočtete na Ministerstvu průmyslu a obchodu, na jejich stránkách, okamžitě to je k nahlédnutí.

To znamená, první bod – podpora rodinného podnikání, splněno na 70 %, dokonce zanedlouho budou půjčky bezúročné pro rodinné firmy, určitě víte, že rodinných firem je v naší republice převážná většina. Jednodušší rozjezd – splněno na 66 %, a to souvisí i s tím článkem, který jsem vám četl předtím, že do jednoho dne jste v klidu schopni založit jakoukoliv firmu, o DPH se můžeme bavit, je tam řada možností. Změny v zákonech jen dvakrát ročně – to jsme si tady odsouhlasili, sami jste to odmávali. Konec daňovým výjimkám – na tom se pracuje, aby bylo co nejméně daňových výjimek. Jednotná databáze formulářů – splněno na 50 %. Soustředit všechny povinnosti informace na jednom místě – splněno na 50 %. Omezení statistického průzkumu – splněno na 50 %, a pro ty nejmenší absolutně, ty nejmenší jsme zbavili všech statistických hlášení. To znamená, že zaměstnavatelé,

kteří zaměstnávají do pár zaměstnanců, nemusí hlásit na statistice vůbec nic. Za osm – jednodušší a nižší daně nejen pro malé firmy, tam máme splněno zatím jenom na 20 %. Kompenzace exekučních nákladů – tam jsem proti, já chci nulovou zátěž pro zaměstnavatele. A vstřícnější stavební úřad – víte, že na tom pracujeme.

Takže určitě Ministerstvo průmyslu a obchodu se snaží (upozornění na čas) dělat kroky a stačí jenom sledovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Vojtěcha Munzara. Kolega Koten je jistě připraven. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat vašim prostřednictvím na pana poslance Bláhu. Já bych mu chtěl jenom připomenout, že to byly právě pravice vlády, a byla to pravice, která tady vytvořila vůbec podmínky pro to, abyste třeba i vy mohl začít podnikat. Nezapomínejte, že předtím, za socialismu, tady svobodné podnikání nebylo. Ten prostor pro podnikání se vytvořil, tak neříkejte, že jste se měli za pravicových vlád nejhůř. Vy jste díky tomu mohl začít podnikat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Bláha se hlásí ještě k jedné faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já opět musím reagovat, protože jsem to všechno prožil. Když jsem začal podnikat, tak byly ještě ty staré zákony, protože jsem začal v roce 1990, a žádná pravice tady ještě nebyla, bylo tady jenom jedno hnutí. A to nic do té doby neudělalo, než jsem začal podnikat, takže já jsem začal podnikat úplně jednoduše. Došel jsem na bývalý ještě národní výbor a tam jsem řekl, že chci vyrábět rakvičky, kremrole, oni mi takhle dali štempl na základě toho, že jsem jim je přinesl ochutnat, a mohl jsem okamžitě druhý den začít podnikat. Nikdo mě nezdržoval, nic jsem nemusel řešit. V okamžiku, kdy přišla k moci ODS, tak mi to zakázali, že na to nemám kvalifikaci, že to dělat nemůžu. Takže moje žena musela ručit mně, který už jsem to dělal v té době tři roky, protože měla školu, měla gympl, já jsem byl jenom vyučen, že můžu podnikat pod jejím vedením, protože já jsem jí napsal praxi a ona mi zaručila, že já budu podnikat správně. Tak takhle jste nám připravovali podmínky pro podnikání. A takhle bych mohl jmenovat jeden druh za druhým. Milionářská daň, zvýšení DPH, které šlo z 5 % dál, a takto jde jedna rána za druhou, jeden dokument na druhým. Když jsem začínal, tak po mně nechtěl nikdo vůbec nic. Absolutně nikdo vůbec nic! Jakmile přišla ódéaska, museli jsme všechno. Takže dneska napravujeme to, co vy jste pokřivili, a věřte tomu, že to trvá nejdéle. Vrátit ten stav do původního stavu bude trvat dalších 20 let, protože 20 let jste to tady totálně zabili. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní Leo Luzar s faktickou poznámkou. Kolega Koten je stále připraven. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já jenom pro kolegy – mladší ročníky, kteří si ten plyšák ještě nepamatují, tak bych chtěl upozornit, že se psal rok 1986, zdůrazňuji 1986, kdy bylo povoleno podnikání v České republice, v tehdejší Československu, vznikali podnikatelé, byli podnikatelé, byli to drobní živnostníci, a tito lidé potom v roce 1989 teprve převzali a začali budovat tu sůl, kterou si teď přivlastňuje ODS. Ale opravdu to byl rok 1986. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádná přihláška pana poslance Radka Kotena. A eviduji přihlášky z místa – jak pana poslance Profanta, tak zpravodaje, ano. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Měl bych k tomu několik takových poznámek. Tato novela zákona má umožnit stát se živnostníkem nebo založit společnost s ručením omezeným jednoduše, tedy z domova přes internet a do 24 hodin. Náklady by neměly převýšit 500 Kč a mohlo by se tedy hradit, jak jsme zvyklí z nákupů z internetu, tedy i tou klasickou platební kartou.

Pamatuji si na začátky svého podnikání, kdy jsem zakládal v roce 2000 společnost s ručením omezeným. A musím říct, že to byl poměrně běh na dlouhou trať, protože v té době mi to trvalo, tedy zápis do obchodního rejstříku, minimálně dva měsíce, protože ten soud na to měl poměrně dost dlouhou lhůtu, a založení eseróčka mi trvalo od března až někdy dokonce do září, protože jsem musel doložit poměrně dost dokumentů atd.

Tato novela má tedy za úkol zejména zjednodušení a zlevnění vstupu do podnikání, zefektivnění procesu na straně státu a poskytované služby mají být pro nového živnostníka, který se rozhodne podnikat, uživatelsky přívětivé, abychom mu to neznechutíli hned na začátku. Dnes musí občan na živnostenský úřad, obvykle tedy v úřední den, což je obvykle středa a pondělí, a musí potom dalších pět dní čekat na vyřízení žádosti o vznik živnostenského oprávnění. Návrh by tedy tento proces značně zjednodušil. Občan by nemusel čekat na ohlášení a to by bylo zpracováno tedy automaticky. Za pomoci tohoto elektronického podání a díky automatickému zpracování dat bude zahájení podnikání nejenom snazší, ale i levnější o ty administrativní poplatky, tím podstatně klesnou i celkové náklady na start podnikání. V případě fyzické osoby to bude z 1 000 Kč na 500, tam to není tak markantní, ovšem v případě vzniku společnosti, tam je to poměrně markantní, protože z těch 5 000 až 12 000, které to může stát, to bude na 500 Kč, a to si myslím, že je už daleko zajímavější.

Já doufám, že se podaří tento návrh alespoň posunout do dalšího čtení, kde o tom můžeme dále diskutovat. Ale my potřebujeme podnikatele, aby zde vytvářeli pracovní místa, abychom zde i nadále neměli nezaměstnanost. A tady to je taková pobídka pro lidi, aby si skutečně mohli ty firmy založit takto jednoduše a aby se nebáli si vyřizovat živnosti. Takže ještě jednou, prosím o podporu tohoto zákona. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Kotenovi. S přednostním právem nyní pan předseda klubu SPD Radim Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Vidím, že jsem asi poslední z diskutujících. Dovolte mi, abych se jako spolupředkladatel tohoto návrhu zákona přidal s trochou do diskuse nejenom jako spolupředkladatel, ale i jako předseda hospodářského výboru. Myslím si, že je to skvělý počín pro podnikání v České republice. Málokdo možná ví, že největší daňové příjmy do státního rozpočtu nejsou od těch největších korporací, ale právě od těch malých, drobných, středních podnikatelů, kteří platí daně do státního rozpočtu. A nejenom proto je potřeba udržovat podnikání v České republice.

Já si taky pamatuji doby, kdy podnikatel rovná se podvodník u české politické scény. Věřím, že tato doba už je dávno pryč. A pokud se nám podaří tento zákon schválit, tak je to vynikající základní počín k tomu, aby se počty podnikatelů a podnikání v České republice mohly zvyšovat. Zatím podle stávajících statistik bohužel opak je pravdou. Počty podnikatelů, jak těch malých, drobných, středních, tak počty zaměstnavatelů se neustále snižují. Hlavně počty zaměstnavatelů se snižují přímo dramaticky. Dneska už nikdo nechce zaměstnávat lidi, nechce nést odpovědnost, protože stát si z těch firem potom vezme tolik, že jim téměř nic nezůstane, jenom ta odpovědnost za lidi, které zaměstnávají, a možná něco málo peněz, ale spíš dluhy. Takže považují to za dobrý počín. Ale řekl bych, že jenom toto nestačí.

Sledoval jsem tady diskusi dvou mých předřečníků z ODS a z ANO. Pánové, já jsem zde už nějakou dobu, ale můžu říct, že byrokratická zátěž podnikatelů a podnikání se zvyšuje od té doby, co si pamatuji, to znamená, že všechny vlády, co zde byly, zvyšovaly byrokratickou zátěž podnikatelů a podnikání, a to bohužel včetně ANO. Máme EET, kontrolní hlášení, další věci, které podnikatel musí dělat. A ta společnost, která vznikne, dokáží si téměř představit, že společnost, která vznikne, pokud nemá dostatek, nadbytek finančních prostředků, tak téměř nemůže začít s podnikáním, protože neustojí tu byrokratickou zátěž a všechno to, co má zařizovat. Na to totiž potřebujete lidi. To není tak, že by se to udělalo samo a vyplnili jste nějaké kontrolní hlášení. To všechno musí dělat lidé, kteří tomu rozumí. To znamená, že se to říká, začít podnikat v České republice dnes je velký problém, nejenom s tím, že to trvá, než tu firmu založíte, a snad díky tomuto zákonu už tady tento bod bude za námi, ale i kvůli té byrokratické zátěži, kterou všichni musí splňovat a udělat.

Takže místo toho, abychom o tom diskutovali, kdo míň a kdo víc, pojďme se dohodnout. A jestli se nám podaří (nepodaří?) prohlasovat tento zákon, tak pojďme

pokračovat v té byrokratické zátěži. A jak tady řekl pan kolega Bláha prostřednictvím pana předsedajícího, člena hospodářského výboru, bude nás čekat dlouhá cesta k tomu, abychom se těch lejster, papírů a razítek zbavili. A já bych si přál, aby to bylo co nejdřív.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha a s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka. Ptám se, jestli přednostní právo chce využít také zpravodaj, nebo až na závěr diskuse. Až na závěr diskuse. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, už opravdu naposled. V naší republice je milion firem na 10 milionů obyvatel zhruba, když to takhle budeme brát. Z milionu firem je jich zhruba 800 tisíc malých a středních. Ale máme k tomu dalších 3,5 milionu živnostenských listů. Takže si nemyslím, že tady máme komplikované založení firmy. Ano, máme komplikované to, když se chce firma zrušit. Ale ano, máme tady neuvěřitelně komplikované administrativní, byrokratické prostředí.

Proč dneska nechtějí zaměstnavatelé zaměstnávat, má ale souvislost s něčím úplně jiným. Je to s tím, že neexistuje trh práce. Díky tomu, že neexistuje trh práce, tak samozřejmě zaměstnanci – někteří, aby to zase nebylo dané, že všichni jsou špatní – tzn. zneužívají a samozřejmě podle toho se chovají. Dneska je běžné, že vedoucí pracovník v rámci firmy nechce vykonávat funkci toho, který má pod sebou lidi, protože si s nimi neví rady. Když je požádá, aby něco udělali, jim se nechce, neudělají to, samozřejmě on to odnese. Těch souvislostí je daleko víc. A největší souvislost je těch 30 let, na čemž jsme pracovali. Jedna byrokratická položka vedle druhé. Tím jsme začali, od nastavení různých bezpečnostních předpisů přes různé kontroly. Dneska jedna kontrola ochromí firmu v den kontroly zaměstnavatele na celý den. Ale pak dalších několik dnů, kdy on se musí vyjádřit k tomu zápisu kontroly, který je často na třeba deset, patnáct stránek, k tomu se musí ten podnikatel vyjádřit (upozornění na čas), aby se nějakým způsobem ochránil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka. Jsme stále v rozpravě. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Když jsem tady sledoval tu předchozí přestřelku mezi panem poslancem Blahou a některými kolegy... (Reakce z pléna: Bláhou s dlouhým á!) Bláhou, pardon... některými kolegy z pravicového spektra, tak mi to přišlo trochu úsměvné, protože já jsem začal podnikat na vysoké škole v roce 2002 jako soukromý zemědělec. Tu činnost jsem vykonával dvanáct let a

založení firmy mi trvalo v roce 2002 dva dny. Čistého času to bylo řádově několik málo hodin, než jsem ty úřady v rychlosti obešel.

Jsem samozřejmě rád, že tady se některé věci zjednoduší. Využíváme moderních nástrojů 21. století. Ale jestli toto má být demonstrace úsilí o zjednodušení podnikatelského prostředí v tomto volebním období, tak mně je tedy hodně smutno. Protože jako podnikatel se potýkám s daleko složitějšími věcmi, které mi stát staví do cesty. V podání této vládní koalice například v rámci i této schůze Sněmovny je to třeba novela daňového řádu. Je to hrozně fér a hrozně to zjednoduší podnikatelům život, když jim tato vláda na dalších 15 dnů bude zadržovat DPH! Ptali jste se těch podnikatelů, co na to říkají? Myslím, že nikdo tomu netleská! Myslím, že kdybyste se jich ptali, tak by uvítali raději nedělat těch 15 dnů, než tady s velkou pompou říkat, že toto, co tady máme teď, je to dramatické zjednodušení podnikatelského prostředí.

Podívejte se na aktuální témata z minulého týdne! Daňová kontrola, kdy daňová kontrolorka finančního úřadu si na zmrzlinu vyžádá šlehačku, tím změní sazbu DPH toho prodáváného výrobku a buzeruje za to tu holku, která toto udělala! To vám přijde jako normální řetěvové podnikatelské prostředí? O tom se bavme!

Mně tady sazby procentické, to, jak se plní plán na Ministerstvu průmyslu a obchodu z hlediska nějakého zjednodušení, když se podívám na příklady z této praxe, tak mi to přijde absurdní. Zadejte si do Googlu jednoduchý text, dejte si tam: Šikana ze strany finančního úřadu. Máte tam desítky konkrétních zdokumentovaných příkladů, kdy konkrétní podnikatelé upozorňují na absurdní případy kontrol. Tak propánajána se prosím pěkně podívejme na tyto věci.

A teď se obracím prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Bláhu: Já cením snahu nového ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka, že se o některé věci snaží. Že se snaží o podporu rodinného podnikání. Díky za to, ale běžte se, pane poslanče Bláho prostřednictvím pana předsedajícího podívat, co mezitím dělá Ministerstvo financí! No to mi tedy v pořádku nepřijde. Takže prosím pěkně, ta kosmetická debata, která se tady vedla, byla absurdní vzhledem k tomu, jaké povinnosti stát přenáší na podnikatele a že jim dalších 15 dní bude zadržovat víc než 20 mld. korun.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi a ptám se pana kolegy Profanta, jestli má zájem o vystoupení. Pan kolega Bláha se hlásil k faktické poznámce předtím. Vy jste se hlásil řádně, pane poslanče, a pan zpravodaj řekl, že chce na závěr rozpravy vystoupit. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na dotazy nebo výpady pana Jurečky. Jenom bych chtěl připomenout, že jsem Bláha s dlouhým á, celý život bláhový. A takhle přesně bláhový jsem před pěti roky šel k němu na ministerstvo, když byl ministrem, a

málem jsem byl jím přímo vyhozen od kulatého stolu, že jsem si dovolil mu říkat, co se mi nelíbí v rámci některých jeho resortů. Takže tak on přistupoval před pěti lety k nám podnikatelům, když jsme s otevřeným srdcem a s bláhovým přáním za ním přišli, tak jenom, protože měl možnost měnit podnikatelské prostředí, a nestalo se tak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Já se omlouvám, mně to nedá. Pane kolego, já vás poprosím, zeptejte se na vašem profesním svazu, Svazu pekařů a cukrářů, na čtyřletou spolupráci mezi mnou a svazem. Musím říct, že jsme mnoho podnětů, které váš svaz přinesl, odpracovali ve vztahu k Ministerstvu zemědělství, ale i třeba ve vztahu k operačnímu programu OP PIK, které se týkaly Ministerstva průmyslu a obchodu, tak aby mohlo být vaše podnikání více podpořeno. To je naprosto jednoznačný fakt.

A prosím pěkně, já jsem nikdy nikoho z jednání na Ministerstvu zemědělství nevyhodil. Vy sám jste tady na začátku tohoto volebního období kdysi deklaroval veřejně, že spolupráce s mou osobou byla dobrá. A teď, když jsem si dovolil říci kritiku, která si myslím, že je věcná, a vy jste nic z toho, co jsem kritizoval, fakticky nevyvrátil, tak jste použil tento argument. A v této Sněmovně, kdo mě zná, tak ví, a jsou tady poslanci z minulého volebního období i poslanci, kteří tehdy byli v opozici, jsem nikdy nikomu neodmítl pomoc, pokud to bylo racionální a pomoci jako ministr jsem mohl. Takže prosím pěkně nepoužívejte tyto neférové praktiky! A zeptejte se u vás na vedení svazu, které se mnou nejvíce komunikovalo, s panem Dřízalem a dalšími, jaká byla spolupráce s ministrem Jurečkou. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Profant. Není závěrečné slovo, ještě je pořad rozprava a respektuji přání, i když má přednostní právo zpravodaj, že chce mluvit nakonec ještě v rozpravě, takže máte slovo nyní.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo. Já bych ještě chtěl zdůraznit, že my jsme uspořádali seminář k této problematice pod záštitou hospodářského výboru, čímž panu předsedovi hospodářského výboru děkuju. Účastnili se ho i zástupci Ministerstva spravedlnosti, probírali jsme tam věci a určitě každý měl možnost se vyjádřit.

Hodněkrát tu zaznělo, že to nějakým způsobem jde již dnes, nebo před lety, že za dva dny a podobně. Ono to většinou tak jde, pokud máte správné kontakty nebo štěstí. Ale ta data Světové banky hovoří jasně. A pokud tedy zvláště páni notáři mají problém s daty Světové banky, tak by to asi měli řešit se Světovou bankou, proč je

tedy pomlouvá, když to jde správně. No nesmějte se! Píší to v té statistice! Dvacet jedna a půl dne.

Pan zpravodaj mi tu vyčítal, že ten návrh ubírá smluvní volnost. Ano, to je podstata toho návrhu, že si můžete vybrat, jestli půjdete cestou, kdy máte nějaké složitější řešení, kdy to budete konzultovat s notářem, využijete jeho odborných služeb, což je zcela v pořádku a správně, anebo jestli chcete jako drtivá většina lidí tu smlouvu mít zcela běžnou, podle mustru, a využijete této služby. Koneckonců, když zjistíte, že vám nevyhovuje, tak tu smlouvu můžete později změnit. Ale důležité je, že můžete začít podnikat řádně, neobcházet to přes živnostenský list, i když vaše práce nemá charakter živnostenského podnikání, a podobně.

Dále mi pan zpravodaj vyčetl, že ty firmy nebudou mít zřízený účet – ale budou mít zřízený účet! Už dneska v té aplikaci, kterou jsme uveřejnili na adrese urad.pirati.cz, si v průběhu zakládání zvolíte založení účtu. Jak říkal kolega Martin Jiránek, banky s námi komunikují o tom, že se jim to velmi líbí, že oni samozřejmě zájem o podnikatele, takže to tak není.

Sídlo společnosti. No to stačí podrobně nastudovat ten návrh, v důvodové zprávě je o tom kapitola 3.7 na straně 33. Samozřejmě počítáme se sídlem. Tady vzniká rozdíl mezi společenskou smlouvou, nebo smlouvou zakladatelů, a obchodním rejstříkem. V obchodním rejstříku samozřejmě musí být plně sídlo společnosti, které je prokázáno na základě právního titulu nebo souhlasu s umístěním sídla. Opět, nic se nemění, je to tam, stačí si to tam přečíst.

Dále samozřejmě argument – nemáme garanci, tedy jistinu. Většina z vašich stran je tu déle než naše strana a od roku 2014 je minimální vklad při zakládání společnosti jedna koruna. Jestli to vám připadá jako nějaká jistina, která pokryje soudní spor a následné škody při opravdovém podnikání, ne při objednavce zmrzliny, tak to asi nepodnikáte příliš úspěšně. Protože jedna koruna asi těžko něco takového pokryje. Koneckonců, 95,7 % firem je založeno s úvodním vkladem do 200 000 korun, což opět, když si představíme krach té společnosti, soudní spory, počty věřitelů atd., tak nepokryje téměř nic v praxi.

Dále bylo tady řečeno panem kolegou Kohoutkem prostřednictvím předsedajícího, že nemáme elektronický soudní spis. No která strana má Ministerstvo spravedlnosti šest let? Šest let, a nepohnuli jsme se nikam.

Dále bylo řečeno, že se jedná pouze o zakládání firem, například kolegou Luzarem prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, já souhlasím, jedná se o zakládání firem. Je to poslanecký návrh. Já tam s velkou radostí dopracuji i to rušení firem, protože si také nemyslím, že je to šťastné, jak je to složité, ale tato materie je o něco složitější v dnešní praxi, a proto je potřeba užší spolupráce s Ministerstvem spravedlnosti. Proto jsme to nedali do poslaneckého návrhu. Velmi rádi to zpracujeme.

Ke kolegovi Ferimu. My počítáme s tím, že to bude přikázáno hospodářskému výboru. Samozřejmě rád to půjdu obhájit i do ústavně-právního výboru.

Ještě nakonec bych tedy připomněl, že tento návrh podepsalo osmdesát poslanců z devíti stran z této Sněmovny, včetně poslanců hnutí ANO a ČSSD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně to nedá. Absurdní debata, podle mě absurdní o tom, jak založit firmu. Náš návrh, který tady prezentoval můj kolega – pokud jsou nějaké výhrady, prodlužme lhůtu mezi prvním a druhým čtením. Můžeme to vypořádat. Snad se dohodneme. Ale bavíme se pouze – já to nechci zlehčovat – o založení firmy. A co potom, když ji založíte? Jaké máme podnikatelské prostředí?

Pro pana poslance Bláhu s dlouhým "á" prostřednictvím pana místopředsedy. On si asi nevěšiml, že už sedm let je jeho hnutí zodpovědné za vytváření podnikatelského prostředí. Asi si toho nevěšiml. To bylo takové vystoupení opozičního, nevládního politika. To si člověk vždycky musí, když poslouchám jeho názory, uvědomit, že je součástí vládního hnutí, a ne opozičního. Tak konkrétní příklad. Vlastně vláda dělá úplně něco opačného, než vlastně říká. Daňový řád má být proklientský, pro daňové poplatníky výhodný. Paní ministryně a vláda sebere 27 miliard daňovým poplatníkům a zmenší pokuty státu, když nezákonně koná Finanční správa. Které z těchto dvou opatření je proklientské a pro daňové poplatníky? Myslím, že si odpovíme každý. Ani jedno. Směr je přesně opačný.

Když se zavede papírové EET, tak paní ministryně jen tak řekne – je to jednoduché, 540 formulářů, to vyplní každý. Asi to složité není, ale potřebujeme od někoho, kdo má hotovostní tržby do 600 (?) korun ručně, maximálně dva zaměstnance, aby vyplňoval kvartálně 540 kolonek? Není to nachystané náhodou jenom proto, že se někdo chystá, že je bude chytat za slovo a za konkrétní čísla? Musím říct, pokud mám dobré informace, že ten formulář už byl stažen z portálu Daňové správy. To je také ten spor, jestli to má být vyhláškou, nebo si daňová správa může ty formuláře dělat, jak chce.

Včera, především a minulý týden jsem zaznamenal dojemnou snahu pana premiéra a paní ministryně o ty malé hospodské, kteří mají jenom to pivo a toho utopence. Ať to tedy, když je snížené DPH, sníží těm štamgastům cenu. Paní ministryně a pane nepřítomný premiére, v těch malých hospodách není obrát 1 milion korun ročně. To nejsou plátcí DPH. Těm je úplně jedno, jestli je to 10, 15 nebo 21, protože oni žádné DPH neúčtují. Ano, oni nakupují s DPH 21 %. To zaplatí tomu státu. Takže pokud se chcete opravdu starat o malé venkovské hospody, tak to není sníženou sazbou na točené pivo, protože DPH se jich netýká. Byli jste proti snížení spotřební daně na pivo, to by pomohlo i těm malým. Byli jste proti tomu, abychom vyjmuli neplátce DPH z EET. Připomínám, celá opozice opakovaně navrhovala a hlasovala pro vyjmutí těch nejmenších z EET. Vy jste si je tam prosadili. Teď jim kompenzací za EET, snížíte DPH, které oni neúčtují.

To je bláznec, ne? To přece není normální. To nemůže nikdo myslet vážně, že těm nejmenším něco kompenzují. Dám jim novou povinnost, jasně, mohou vyplňovat 540 kolonek čtvrtletně, což je 2 160 kolonek ročně, což vychází tak 4 denně, nebo já nevím kolik, ale DPH se jich vůbec netkne. Ale vůbec. Ale pan premiér jim vzkazuje, těm štamgastům, oni tam mají tržby třeba 40 tisíc měsíčně, tak si spočítejte, kolik mají

zisk, aby ti štamgasti zkontrolovali, jak jim kvůli tomu DPH sníží cenu piva. Tak to je jednoduché. Já myslím, že ti hospodští můžou těm štamgastům odpovědět – nic vám nesnížíme, protože žádné DPH vám neúčtujeme. Tak možná jim to doplatí vláda. A tak je to se vším, s takzvanou pomocí podnikatelům.

My furt chceme pomáhat podnikatelům, ale nejlepší pomoc by byla, kdybychom jim dali pokoj. Nevymýšleli další a další povinnosti. Zeptejte se někoho, který má tu smůlu, že si ho vylosuje Český statistický úřad, co všechno musí ti malí vyplňovat. Pak to někdo sečte a pak se s tím pracuje, protože ta čísla jsou pravdivá. Takže nijak moc nepřekážet a nepodnikat. Ale tato vláda, když chce takzvaně pomáhat podnikatelům, tak skoro vždycky – co vymyslí? Dotační titul. Pan ministr Havlíček, velký propagátor EET ještě, když nebyl ve vládě, teď přišel s nápadem, protože jsou zavírány provozovny na vesnicích, že by to dotoval. Tak on to nejdřív zavře, a pak to dotuje. A říká se tomu podpora podnikání.

Tak já bych poprosil vládu, aby neuvalovala další a další povinnosti. Tohle klidně můžete pustit. Pokud máte výhrady, tak za těch 80 dnů to jsme schopni udělat. Nebo pak hrozí jiná možnost, že to vlastně vláda vezme, přepíše, místo "a" napíše "i", nebo naopak, odprezentuje jako vlastní vládní návrh, a pak už by to prošlo. Mně je to jedno. Přepište to teď mezi prvním a druhým čtením. Ale chci upozornit, že ten zákon sice je důležitý, ale řeší jenom start podnikání. A potom, kdo to úspěšně zvládne, přijde mnohem těžší období, vypořádat se s těmi povinnostmi, které sněmovní většina na ně uvaluje vlastně dnes a denně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Bláhy a potom paní ministryně financí bude reagovat s přednostním právem. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Váženě kolegyně, kolegové, já musím reagovat na vesnice, hospody a malé prodejny. Ta situace, proč zanikají vesnické hospody a prodejny, je úplně jiná a je to z důvodu, že jste tady dovolili v minulých letech dovoz za podnákladové ceny ze zahraničí, to znamená, že dotované výrobky. Já vám uvedu příklad. Na mase dříve bylo běžné, že se sem dováželo maso za 25 korun, přitom výrobní cena masa u nás byla 32, v Německu 34. A takhle bychom mohli jít. Došli bychom třeba až do Španělska, kde byla třeba 35, ale přesto se sem to maso dováželo za 25.

Co se stane? Náš zemědělec to nemá z čeho dotovat, takže ruší chov, tím pádem samozřejmě lidí, kteří se o to starají, nemají práci na vesnici, odcházejí za prací kam? Do města. Pokud na vesnici jenom přespávají, tak na vesnici nenakupují ani neutrácejí v hospodě! Je to logické. Takže pokud zakážeme dovoz za podnákladové ceny k nám do republiky třeba až z druhé strany světa, tak se dostaneme k tomu, že budeme mít práci na vesnici, ta se tam vrátí, a v ten okamžik nebudeme muset dotovat hospody ani vesnické prodejny. Je to jednoduché, účelné. A představte si, že i před tím rokem 1989 to moc dobře vládní garnitura věděla! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Skoro se mi nechce, ale pro pana poslance Bláhu. Řekněte to premiérovi. Proč křičíte na opozici? Sice silně pochybuji o těch opatřeních, ale budiž. Vy máte většinu, ne my! Tak si to řešte doma v hnutí ANO a na nás nekřičte. A jestli fakt chcete, pane poslanče Bláho, říkat, jak jsme před rokem 1989, jak to ti komunisté skvěle organizovali, no, možná že zakázali dovoz. Já myslím, že všeho. Já myslím, že všeho! Jestli fakt si pamatujete, jak byly plné obchody skvělého jídla, skvělé kvality, tak jste žil někde jinde, pane poslanče Bláho, a je bláhové nám tohle říkat, abych použil vaše slova. Tak si nechte tu fascinaci minulým režimem někam jinam! To sem skutečně nepatří. Tohle musíme odmítnout, tuhle představu, jak byly skvělé potraviny před rokem 1989. To ano! Kolik jich bylo! Jak jsme si mohli vybrat! Ano, někdy to měli v pondělí a někdy ve středu. Mohli jste si vybrat. Někdy to bylo v lednu a pak zase v dubnu. Také jste si mohli vybrat, který měsíc to půjdete koupit. Tak nevykládejte nám takové pohádky! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A paní ministryni ještě nemohu dát slovo, protože jsou tu další faktické poznámky. Pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych jenom chtěl hrozně vědět, proč reagujete vždycky na něco jiného, než byla myšlenka. A myšlenka byla ta, že za 20 let, které jste tady byli u moci vy, tak jste dopustili, aby v rámci "trh vše vyřeší" zničili totálně celé zemědělství. To znamená, že to, co tady fungovalo, to znamená, že jsme byli v řadě potravin soběstační, ve výrobě vepřového – vývoz, ve výrobě mléka – vývoz, a takhle bychom mohli jít, tak jsme se dostali do toho, že jsme závislí na tom, co k nám dovezou, a často se stává, že vyvezeme mléko a z toho samého mléka se sem dovezou jogurty daleko levněji, než jsme schopni my vyrobit. A ne z toho důvodu, že by je v těch ostatních státech vyrobili levněji a efektivněji, ale proto, že jsou více dotovány. Takže takhle jsme to vymysleli. Když jste bojovali o Evropskou unii, tak jste dovolili, aby kvóty, které byly pro nás, byly daleko měkčí, než mají Frantíci a jiné národy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vašim prostřednictvím k panu poslanci Bláhovi. Prosím o toleranci, že se někdy ta diskuze trochu odchýlí od myšlenky, jak vy říkáte. Ona se ta myšlenka někdy hrozně těžko hledá.

Nicméně já bych rád zdůraznil, že mnohem víc než na dovozu je tahle ekonomika závislá na vývozu. My, jedeme-li na plné produkční kapacity, musíme 80 % svého zboží a služeb vyvézt, protože jenom 20 % uplatníme na domácím trhu, v tom máme poměrně unikátní strukturu, a jakýkoliv zákaz s sebou samozřejmě pak přináší recipocitu z té druhé strany, a vzhledem k tomu, že jsme závislí na tom vývozu, tak by naši ekonomiku poškodil mnohonásobně více.

Já jsem ještě z té generace, která si pamatuje národní cenový úřad. Tak ho můžeme zase zavést a začít říkat, kolik má co stát, a ujist'uji vás, že ty konce jsou strašlivé. Také jsem je zažil, když jsem byl o polovinu mladší než teď. A nemusíme všechno řešit přece zákazem, pane poslanče Bláho. Váš milovaný předseda vlastní největšího dovozce masa, firmu Animalco, tak přesvědčte ho. Nemusíme zakazovat ten dovoz. Přesvědčte ho, ať se s těmi vesnicemi podělí o tu svoji marži, ať to tam prodává levněji, když vyzývá ty hospodské, ať se o to dépéháčko podělí s těmi lidmi, tak ať se Animalco podělí s těmi lidmi na vesnicích o tu marži a prostě bude to levnější, protože se váš pan předseda tak rozhodne. Je to jenom o vašich přesvědčovacích schopnostech.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová se omlouvá od 17 do 17.30 hodin z pracovních důvodů, ale vidím ji tu, tak možná ta omluva platila do této chvíle. A budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Pan poslanec Petr Bendl je na řadě, potom pan poslanec Jiří Bláha. Prosim, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já jenom edukační okénko pro pana poslance Bláhu. V roce 2015 byla soběstačnost České republiky v mléce 130 %, v roce 2017 – 117 %. Takže jsme vyprodukovali mnohem více mléka, než jsme spotřebovali. A logicky, co s ním? Asi jsme ho museli vyvézt.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha stáhl svoji faktickou poznámku, takže budeme pokračovat v rozpravě. S přednostním právem je přihlášena paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a po ní pan předseda Michálek. Prosim, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. My sice budeme o novele daňového řádu hovořit zítra, tuším zítra ve třetím čtení, jestli se nemýlím, nebo určitě tento týden, nicméně na tu hozenou rukavici musím reagovat. On tady bohužel pan předseda Stanjura není. On si vždycky vybere – já už to mám za sebou v prvním čtení, na rozpočtovém výboru, ve druhém čtení, na rozpočtovém výboru a teď samozřejmě ve třetím čtení a dnes si udělám takovou malou předevičnou – z té novely daňového řádu jenom malinkatý kousek. Ale to, že tato novela velice vytváří legislativní základ pro on-line finanční úřad, pro to, aby mohlo být zjednodušeně podáváno příznání formou předvyplnění, že

tam zjednodušuje kontrolní postupy, zavádí tam možnost, aby daňový poplatník, pokud s tím bude souhlasit, tak aby se vykomunikoval výsledek a daňová kontrola v podstatě po mailech, zavádí tam, a přiznávám, řeknu to dopředu, já jsem viděla vaši tiskovou konferenci dneska, tu jsem stihla, že Piráti to navrhovali v loňském roce, a já jsem tehdy slíbila: ano, my s tím počítáme a bude to v novele daňového řádu. Účinnost jsme měli stejnou a je to tam. To znamená, podporujeme elektronizaci, podávání přiznání u těch, kteří dnes ho mohou podávat i papírově. To znamená, jestliže se rozhodnou ho podat elektronicky, mohou. Budou mít posunutou lhůtu pro podání daňového přiznání o měsíc, a tím i posunutou lhůtu splatnosti, protože daň je splatná ve lhůtě pro podání přiznání. Snižujeme úrok z 16 % na 10 %.

A ta vyčítaná ztráta pětidenní liberační lhůty, tu kompenzujeme posunutím částky, od které se bude počítat úrok, čímž přichází podnikatel o pět dnů a získává další desítky dnů. Budu to zas opakovat zítra v rámci třetího čtení. A těch 15 dnů, které mi tady byly vyčítány, těch 15 dnů – a vysvětlovala jsem to, poslala jsem úsečku přesně po dni, proč to je, všem členům rozpočtového výboru – těch 15 dnů je proto, že chceme pokračovat v trendu zadržování jenom sporných nadměrných odpočtů. A říkala jsem a znova to zopakuji, že před zavedením kontrolního hlášení Finanční správa zadržovala ročně 5 až 7 mld. Pět až sedm miliard, které nebyly v kapsách plátců daní, ale byly v kapse státu, ve státní pokladně, v cash flow státu. Dnes je to 800 mil. po čtyřech letech kontrolního hlášení. Podařilo se zlikvidovat v podstatě karuselové podvody v naší zemi, což potvrdil i nejvyšší státní zástupce ve své závěrečné zprávě, NCOZ ve své závěrečné zprávě, a chceme v tom pokračovat a zadržovat jenom spornou část nadměrného odpočtu. To znamená, vysvětlovala jsem, máte odpočet 500 tis., sporná je faktura 200 tis., zadrží se jenom ona. A proto potřebuje Finanční správa těch 15 dnů navíc. Uváděla jsem příklady, že 30denní lhůta je jedna z nejkratších lhůt v EU. Říkala jsem na rozpočtovém výboru, takové Německo, které je mi neustále tady dáváno za vzor, má šest měsíců od vyměření. My máme 30 dnů od vyměření. A uvědomme si, že dnes jsou to třeba měsíce. To vyměření z toho sporného odpočtu trvá měsíce. Podle metodické pomůcky Finanční správy může být až rok a půl. A my to chceme zkrátit na 45 dnů a zadržet jenom tu spornou část, myslím Finanční správa.

Formulář EET je skutečně stažen. Byl to návrh formuláře, nešel do tisku a neměl nikdy žádných 500 kolonek. To byly prostě nadefinované řádky a formulář bude vydán tento týden, až já ho schválím. Až já ho schválím!

No a zjednodušování daní, paušální daň, jsme dali do mezirezortu. Já vím, teď mi řeknete, určitě bude minimálně deset faktických poznámek, že s tím přišla ODS. Ale já jsem neviděla nikdy žádný návrh, legislativní, kromě proklamací v médiích. My jsme zpracovali paušální odvod. A je v mezirezortu a každý se s ním může seznámit. A věřím, že v brzké době tady o něm povedeme debatu. To znamená, jedna platba, jeden odvod pro poplatníky s příjmy do jednoho milionu. A jako volba, ne povinnost. Jako volba.

No a slavné pivo. Já bych chtěla připomenout, že snížení DPH na točené pivo jsme měli – chtělo to Ministerstvo financí už v minulém volebním období, bylo v programovém prohlášení vlády a stalo se součástí novely zákona o elektronické

evidenci tržeb. Je snad logické, že DPH, snižování sazeb, nebo jakákoliv sazba, se týká plátců DPH, o tom se snad tady nemusíme nijakým způsobem přesvědčovat, a že snad nemohla být nikdy řeč o ničem jiném než o plátcích DPH. Já bych chtěla připomenout, že točené pivo bylo – každý alkohol – bylo vždy v základní sazbě, která se naopak v minulých letech zvyšovala. To znamená od 1. 5. 2004 19 %, od 1. 1. 2010 už to bylo 20 %, od 1. 1. 2012 to bylo 20 % a od 1. 1. 2013 21 %. Takže jsme první vláda, která ho snížila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budou následovat faktické poznámky. Pan poslanec Ferjenčík, pan předseda Kalousek, v tomto pořadí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, já bych chtěl jenom stručně reagovat na to vaše tvrzení o tom problematickém malinkatém kousku toho zákona. Vy hovoříte o 24 miliardách korun. Já si troufám tvrdit, že 24 miliard skutečně není malinkatý kousek. Je to zvýšení státního rozpočtu o 16 miliard korun a navýšení dalších veřejných rozpočtů o 8 miliard na úkor firem. A vy to obhajujete tím, že kvůli těmhle 24 miliardám, které jim seberete na 15 dnů, jim budete moct zadržet o něco méně než 800 milionů. Takže kvůli 800 milionům na 15 dnů zadržujete 24 miliard.

A kdyby vám šlo skutečně jenom o to plnění těch lhůt a nešlo vám o to cash flow státu, tak jste samozřejmě mohli to DPH posunout na druhé straně. To znamená, že byste jim o několik dnů posunuli splatnost toho DPH, a tím jste to mohli vykompenzovat. Ale nic takového jste samozřejmě neudělali. Takže to je ten důvod, co nám na tom zákonu vadí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, já se obávám, že váš argument o tom, jak kvůli zálohám na nadměrný odpočet se musí zvýšit ta doba o 15 dní, je argument scestný a nemluvíte pravdu. To vrácení záloh podle vašeho zákona, o kterém budeme zítra hlasovat, probíhá až v rámci kontrolní činnosti a tam žádný termín uvedený není. Předtím je vyhledávací činnost, v rámci které se ale nic nevrací. Není tedy sebemenší důvod, proč prodlužovat tu lhůtu o 15 dní. Rozhodně to není ten důvod, který vy tady uvádíte. Ten je v rozporu s textem vašeho zákona.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě v rozpravě pan předseda Michálek. Prosím máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se pokusím vrátit od té odbočky k daním k tomu, co teď projednáváme, čili k "firmě za jeden den". Teď tady došlo k takové paradoxní situaci, že někteří, myslím si, si úplně nevzpomínají na to, co se slibovalo před volbami, kdy byly ty diskuze, kdy všichni slibovali digitalizaci, jak půjde rychle zakládat firmy a tak dále, a nemají se k plnění svých volebních slibů.

Já jsem si tedy vytáhl textík z knížky, která se jmenuje O čem sním, když náhodou sním. Na straně 31 se píše: "V Kataru si lidé vyřizují skoro veškerou komunikaci s veřejnou správou přes mobilní aplikaci bez čekání."

Pane Faltýnku, to píše váš šéf, měl byste poslouchat. Ale mluvíte tady s paní ministryní (Schillerovou) a měli byste poslouchat, co říká šéf.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím, abychom se všichni oslovovali prostřednictvím předsedajícího. Děkuji.

Poslanec Jakub Michálek: Přesně tak. Omlouvám se, prostřednictvím předsedajícího. Šéf říká: "Hned. Podnikatelé z Estonska dokážou založit novou firmu přes internet za 18 minut. Mladí politici z Finska nebo Kanady lákají do svých zemí technologické firmy a inovátory, kteří tam vytváří tisíce pracovních míst. A my Češi máme veškeré předpoklady tuto revoluci využít a vrátit se tam, kde jsme před sto lety byli. V desíctce nejrozvinutějších států, ve světové špičce v oblasti technologií. A stát bude poskytovat svým občanům špičkové služby a nebude je zatěžovat, vůbec. My totiž, když po státu něco chceme, tak vyplňujeme, čekáme, platíme. Pojďme to zrušit. Jako v Kataru, tam vám jenom naskenují oko, a pak si můžete v automatu, co je na každém rohu, nebo v mobilní aplikaci zařídít hned a bez čekání například prodej bytu nebo přihlášení auta. Chcete založit firmu? Jasně, online, za 18 minut čistě na počítači. Daňová přiznání na internetu trvají tři minuty a přeplatek daně dostanete do pěti dnů."

Takže teď, když došlo na lámání chleba a budeme rozhodovat o tom, jestli zavedeme za minimální poplatek, ne za těch dnešních 5 tisíc nebo 10 tisíc, kolik vybírají různé firmy za šablony zakládání firem, zejména někteří notáři, tak teď máme možnost to udělat. Dneska se o tom bude rozhodovat, takže se o tom bude hlasovat. A je potřeba, abychom se vrátili k těm volebním slibům.

V roce 2018 bylo založeno 31 270 firem. Pokud vezmeme tu odměnu 5 tisíc za jednu firmu, tak to je 150 milionů, které se rozdělují mezi 450 notářů, což je 330 tisíc na notáře. My naopak navrhuje, aby se to snížilo z cca 5 tisíc na 500 korun, tak aby i když třeba mladý člověk, který začíná s podnikáním a má desetitisícové investiční náklady, nemusel platit naprosto zbytečný poplatek 5 tisíc notáři nebo nějaké podobné instituci, která to jenom zadá do databáze, když chce založit prostě standardní firmu na základě šablony, kde to může celé zařídít automat. Takže pomůžeme lidem, kteří začínají podnikání.

Já jsem vás chtěl poprosit, když už jsme to společně podepsali, my jsme to odpracovali, to, co měl pan Babiš v programu, abychom ten návrh, který byl podán i

s poslanci hnutí ANO, kteří jsou pod tím podepsáni, a teď to chce najednou někdo vracet k přepracování, s paní poslankyní Kořanovou, s panem poslancem Králíčkem, abychom to společně udělali, abychom to posunuli dál. Protože ten návrh vrátit to k přepracování znamená, že to zabijeme a že ti lidé budou muset dál čekat a platit a že se to velmi pravděpodobně nestihne do konce volebního období.

Takže vy, kteří to chcete, kteří chcete, aby se nemusely platit ty poplatky při zakládání firem, aby se pomohlo mladým podnikatelům nebo vlastně kterýmkoliv podnikatelům, to je jedno, jestli mladý, nebo starý, tohle pomůže opravdu všem, tak prosím zvažte sami, zda toto vaše dnešní rozhodnutí je v souladu s programem, se kterým jste kandidovali ve volbách, anebo by to naopak mělo být přikázáno výboru, abychom to co nejdříve prodiskutovali a abychom to schválili a ti lidé už tuhle službu mohli používat.

Já si myslím, že podnikatelé, kteří začínají s podnikáním, mají spoustu nákladů, které musí zahrnout, a že my nemáme žádné morální právo, abychom je zatěžovali dalšími tisíci korunami za věc, která už je v dnešní době absolutním přežitkem. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Faltýnek s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl vašim prostřednictvím za prvé se omluvit panu předsedovi Michálkovi, že jsem nevěnoval sto procent své pozornosti jeho vystoupení.

Na druhé straně bych ale chtěl vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, vzkázat panu kolegovi Michálkovi, že jsou lidé i tady mezi námi – není jich moc – kteří jsou schopni dělat více činností najednou. Třeba vařit několik jídel najednou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A s faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Rád bych doplnil pana předsedu Faltýnka – nebo řídit několik ministerstev najednou. Ale ty konce...!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášku do rozpravy nemám. Hlásí se prosím někdo z místa do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Závěrečná slova. Má zájem pan navrhovatel? Má, takže pan poslanec Profant závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Já děkuji za debatu. Já nechci uvádět žádné nové argumenty, protože to považuji za neférové. Nicméně chtěl bych ještě zopakovat

jednou, že ten návrh počítá se zachováním současné cesty a přidává zjednodušenou cestu pro ty, kteří o to mají zájem. Každý si může zvolit, jestli chce jednodušší cestu bez dalších zúčastněných osob, kde jenom vyplní dané náležitosti, sežene podepsaná prohlášení a podobně a vše bude fungovat, může to udělat vzdáleně, např. ze zahraničí, anebo jestli má nějaká specifika, popřípadě to jenom chce řešit postaru.

Samozřejmě, v čem se asi trochu mýjíme, je to zaměření. My samozřejmě tímto návrhem nemíříme na některé jakoby tradiční podnikatele, ale spíš na moderní start-upy. V České republice v posledních letech vyrostlo několik tzv. jednorožců. Start-upy s hodnotou nad miliardu. Ne, jednorožců ne. Miliardu dolarů. A já jsem velmi rád, že jsou takoví schopní a podnikaví lidé. A přesně tyhle start-upy vznikají dost často ve velmi jednoduchých, malých podmínkách a každá byrokratická překážka je pro ně zbytečná. A zároveň se rozhodují, jestli ten start-up nezaloží v jiné zemi, protože to pro ně nemá příliš velký význam, v které zemi jsou, v které zemi daní. Tím, že my těmto lidem vyjdeme vstříc, stejně jako jim vyšlo vstříc například Estonsko, tak nebudou odcházet. Jinak budou odcházet. Budou ty start-upy budovat jenom za účelem toho, aby je v Americe prodali, a ten kapitál vlastně zmizí. Ta firma tady nadále nebude zaměstnávat lidi a podobně, což si myslím, že je velká škoda. Byl bych rád, abychom tyto lidi neignorovali, abychom jim vyšli vstříc, posunuli se například k tomu Estonsku z toho našeho 134. místa a cílili na přední příčky pozic v tom žebříčku Doing Business Světové banky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To bylo závěrečné slovo. Pan zpravodaj chce se závěrečným slovem? Ano, prosím, pan poslanec Fridrich, který je zpravodajem. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Fridrich: Děkuji vám za slovo. Za prvé já bych chtěl říct, že jsem panu předkladateli tady vůbec nic nevyčetl. To bych si nikdy nedovolil. A považuji to za normální diskuzi. Prostě máme odlišné názory a vznášíme argumenty. Takže o žádné výčitky nešlo.

Za druhé. Chtěl bych říct, že padlo tady 134. místo, kde jsme na žebříčku ve světě. Ano, je to pravda. Ale je potřeba si uvědomit, že tam je započteno i zakládání účtů, zřízení sídla firmy a také registrace DPH. Znovu opakuji to, že i z mých praktických zkušeností je i dneska možné založit firmu za jeden den a rozhodně k tomu nepotřebujete žádné známosti nebo nějaké široké kontakty. Ten návrh se specializuje pouze na jednu oblast a tou je volná činnost. Čili rozhodně se nejedná o to, že by to pokrylo celé podnikatelské spektrum.

A já bych chtěl říct jednu věc, která mě vedla k tomu, abych ten návrh na přepracování vedl. My se tu pořád bavíme o tom, jak je to složité tu firmu založit, co může udělat stát, jak to bude fungovat. Ale já jsem z podnikatelského prostředí, prožil jsem tam celý život. A pro mě ten klíčový argument je ten, jak budete věřit firmě, která je založena bez účtu v bance, bez koruny na účtu a bez sídla společnosti. Já bych tedy s takovou firmou rozhodně žádný kontrakt neuzavřel.

A argument, že koruna není žádný garant. Ano, to je pravda, z hlediska peněz není. Ale z hlediska toho, že vás banka prověří a banka vám ten účet založí, tam ta garance už pro vás je.

A ať už nezdržuji, protože jak už všichni tady kolegové řekli, všechno bylo řečeno, jenom srovnám stávající stav s tou navrhovanou úpravou. Takže platná úprava: Notářský zápis, živnostenské oprávnění, banka, souhlas se sídlem. Návrh, který tady byl předložen, je společenská smlouva přes internet, třeba doma v neděli v půlnoci. Ale pak živnostenské oprávnění – banka souhlas se sídlem, pokud chcete podnikat, a pokud chcete být důvěryhodní na trhu. Takže ten jediný rozdíl, který tu je, je mezi tím notářským zápisem tím elektronickým založením. Obojí je schopné člověk stihnout za den. A podle mě ta důvěra mezi podnikateli má mnohem větší váhu.

Takže já znovu navrhuji, aby tento návrh byl vrácen k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To bylo závěrečné slovo pana zpravodaje. A jak jsme slyšeli, tak zde zazněl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. To je návrh, se kterým se nyní vyrovnáme hlasováním. Já jsem přivolal poslankyně a poslance do sálu a nyní jsem vás všechny odhlásil na základě vaší žádosti. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Děkuji. Jsme připraveni na hlasování.

Hlasujeme tedy o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 208, přihlášeno 159 poslanců, pro 84, proti 70. Návrh byl schválen. Tento návrh je vrácen navrhovateli k dopracování.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu navrhovateli. A s přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Takže já myslím, že se to teď v praxi ukázalo, jakým způsobem se dodržují volební sliby. A vyzývám vládu, aby nám poslala připomínky k tomu, jak ten návrh máme přepracovat, co konkrétně se tam má změnit, abychom mohli co nejrychleji ten návrh předložit zpátky do Poslanecké sněmovny, tak aby byl schválen během tohoto volebního období a aby na něj nemuseli čekat občané další roky a roky, a platit každý rok těch 150 milionů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní omluva. Paní poslankyně Monika Červíčková se omlouvá z dnešního jednání v době od 18.15 do 19 hodin z důvodu jednání.

Na řadě je bod

176.

**Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb.,
o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 652/ - první čtení**

K tomuto tisku jsme obdrželi stanovisko vlády jako sněmovní tisk 652/1. A já teď prosím paní poslankyni Lucii Šafránkovou, aby se za navrhovatele ujala slova a představila nám předložený návrh. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Dobrý poedečer, pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Jménem poslaneckého klubu SPD si vám dovoluji představit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů. Jde o soubor sedmi změn, který by měl odstranit nebo alespoň minimalizovat nejrůznější formy zneužívání dávek pomoci v hmotné nouzi, posílit kontrolní možnosti a kompetence pracovníků Úřadu práce, který je orgánem, jež tuto agendu zastřešuje a který za ni ze zákona zodpovídá, a taktěž umožnit udělení opravdu citelných sankcí těm osobám, které systém pomoci v hmotné nouzi zneužívají, a dlouhodobě tak okrádají své poctivé pracující spoluobčany, kteří je nedobrovolně financují.

Tento návrh vznikl v těsné interakci s odborníky z terénu a praxe. Zejména se samozřejmě jednalo o pracovníky Úřadu práce a sociálních odborů i ředitele škol a pedagogy, mimo jiné i z měst a obcí silně zasažených problematikou zneužívání sociálních dávek, resp. s ní úzce související tematikou ostudy českého státu, takzvaných vyloučených lokalit, ghatt, kde bují byznys s chudobou, kriminalita a sociálněpatologické jevy a které jsou časovanou bombou v našem systému. Vyrůstají zde generace dětí bez šance na slušnou budoucnost a život v jejich sousedství je pro slušné pracující občany nebezpečím a noční můrou.

Je povinností státu zde nekompromisně zasáhnout. Vláda je v tom dlouhodobě nečinná, proto přicházíme s tímto svým návrhem, který jistě není všespatitelný, ale je prvním nezbytným krokem k tomu, aby se systém postavený na hlavu pomalu začal obracet zpět na nohy.

Dovalte mi ještě v této souvislosti vyjádřit obdiv a úctu všem pracovníkům Úřadu práce a sociálních odborů měst a obcí, ale i České správy sociálního zabezpečení, kteří vykonávají těžkou a záslužnou práci, hájí zájmy a peníze státu takřkajíc v první linii. Jsou pod ohromným tlakem, často čelí nátlaku a výhrůžkám neúspěšných či agresivních žadatelů o sociální dávky, vesměs podporovaných nejrůznějšími neziskovými organizacemi napojenými na dávkový byznys. Je naší povinností tyto pracovníky ocenit a podpořit, v první řadě samozřejmě finančně, protože se na ně při zvyšování platů nepochopitelně zapomíná ve prospěch jiných skupin, ale i morálně a právně. Musíme jim říci a dokázat takto i v praxi, že si jejich práce vážíme a že za nimi vždy budeme stát, ať se nebojí rozhodovat dle zákona a svého svědomí.

Společným jmenovatelem navrhovaných změn je tedy snaha docílit prostřednictvím zpřísnění podmínek kontrolních a sankčních mechanismů omezení zneužívání finančních prostředků nepojistných sociálních dávek v oblasti státní pomoci v hmotné nouzi. Tato pomoc se musí stát pouze mimořádným prostředkem pro situace, kdy si její příjemce z objektivních důvodů nemůže obstarat příjem vlastní prací či podnikáním nebo když mu nízký pracovní příjem nestačí na pokrytí základních životních potřeb pro něho, pro jeho rodinu a jeho děti.

Současné legislativní nastavení v oblasti dávek pomoci v hmotné nouzi umožňuje v mnoha ohledech netransparentní a účelové jednání jejich příjemců a žadatelů o ně. Proto je třeba v zákoně učinit takové změny, které by pracovníkům orgánů pomoci v hmotné nouzi umožnily provádět efektivnější kontrolu včetně možnosti užití příslušných sankcí v oblasti zneužívání nepojistných sociálních dávek pomoci v hmotné nouzi a současně by vedly k významné úspoře veřejných prostředků.

A toto jsou další hlavní cíle námi předkládané novely: zvýšení adresnosti vyplácení příslušných dávek, snížení celkového objemu státem vyplácených prostředků na dávky pomoci v hmotné nouzi, zejména těch neodůvodněných, a snížení počtu příjemců těchto dávek a jejich omezení pouze na osoby, které se dočasně ocitly bez vlastního přičinění v hmotné nouzi a snaží se z této situace vlastními silami aktivně dostat.

Zneužívání dávek pomoci v hmotné nouzi má mnoho podob. Nejvíce se týká takzvaného doplatku na bydlení, což je dávka, která si zaslouží vlastní komplexní úpravu, na kterou taktéž čekáme léta. Snad se i zde začne blýskat na lepší časy.

Výrazné úpravy jsou zapotřebí i u takzvané mimořádné okamžité pomoci, ale to je specifická materie a předmětem tohoto návrhu není.

Dále se jedná mimo jiné o nepřiznávání a zatajování finančních příjmů adresátů dávek, o práci načerno a nelegální získávání příjmů, o fiktivní změny bydliště a podvody s tím spojené, o fiktivní pronájmy nemovitostí například mezi příbuznými, dlouhodobé vyhybání se prací a jejímu hledání, masivní zneužívání režimu pracovní neschopnosti.

Samostatnou kapitolou je pak zneužívání pěstounských dávek, zejména pak takzvané odměny pěstouna v rámci spekulativního pěstounství v rodině, kdy je pěstounem dítěte například prarodič, ačkoliv má k dítěti odvozenou vyživovací povinnost a přestože rodiče dítěte žijí a mohli by se o ně fakticky starat.

Prozatím tedy navrhuji provést v zákoně o pomoci v hmotné nouzi těchto sedm změn:

První změnou chceme rozšířit okruh osob, které mohou být vyřazeny z okruhu příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi z důvodu neplnění povinností zákonného zástupce dítěte spojených s řádným plněním povinné školní docházky, i osoby, které neplní tyto povinnosti ve vztahu k povinnému předškolnímu vzdělávání. Povinnost zajistit řádnou docházku a účast dítěte na posledním roce předškolního vzdělávání a na přípravě na docházku do základní školy je zcela srovnatelná s povinností rodiče zajistit řádné plnění povinné školní docházky dítěte. Povinná školní docházka a povinná roční příprava na ni jsou jedním ze základních nástrojů socializace dítěte a

jeho integrace do společnosti i z pohledu přípravy na budoucí další studium či výkon profese. A současně není ospravedlnitelné vyplácet sociální dávky těm osobám, které neplní své zákonné povinnosti ve vztahu ke státu a ke svým dětem. Rozšíření příslušného ustanovení o odkaz na dodržování školského zákona je nutné z toho důvodu, že tato právní norma upravuje i povinnosti zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků, mezi které patří mimo jiné povinnost zajistit, aby dítě a žák docházeli řádně do školy nebo školského zařízení, a dokládat důvody nepřítomnosti dítěte a žáka ve vyučování v souladu s podmínkami stanovenými školním řádem.

Za druhé navrhuje přiznat orgánům pomoci v hmotné nouzi možnost vyřadit z okruhu příjemců dávek ty osoby, které porušily během pobírání dávek režim práce neschopného, resp. režim takzvané dočasné neschopnosti plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodů nemoci nebo úrazu. Nynější právní úprava neumožňuje ty osoby, které i opakovaně porušily pravidla režimu práce neschopného, vyřadit z okruhu osob majících právo čerpat dávky pomoci v hmotné nouzi. Že se jedná o závažný problém, dokládá i nedávná statistika Úřadu práce, která hovoří o tom, že během prvního pololetí roku 2018 se jeho pracovníci zaměřili na dodržování režimu takzvané dočasné neschopnosti plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání a případné zneužívání nepojistných sociálních dávek v této souvislosti. V předmětné době evidoval Úřad práce 22 tisíc osob, které nemusely na základě lékařského potvrzení plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu. V průběhu prvního pololetí roku 2018 tudíž zaměstnanci Úřadu práce provedli 15 791 kontrol a zjistili přitom 4 307 porušení stanoveného režimu, což je tedy téměř ve 30 % případů, přičemž současná úprava zde umožňuje pouze vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, nikoliv z okruhu příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi.

Třetí změnou navrhuje přiznat orgánům pomoci v hmotné nouzi možnost vyřadit z okruhu příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi ty osoby, které setrvávají v pracovní neschopnosti, resp. v režimu takzvané dočasné neschopnosti plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu i po uplynutí doby, která je ekvivalentem maximální podpůrné době pro pobírání nemocenské včetně doby, o kterou může být tato doba maximálně prodloužena příslušným pracovištěm České správy sociálního zabezpečení, což je celkem 730 kalendářních dní po sobě jdoucích. To znamená, že tyto osoby by si měly před uplynutím této doby buď zažádat na příslušném pracovišti České správy sociálního zabezpečení o přiznání snížené pracovní schopnosti a invalidního důchodu, anebo nastoupit do zaměstnání, resp. začít si znovu aktivně zaměstnání hledat prostřednictvím Úřadu práce jako osoby tamtéž evidované, to znamená řádně plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Na základě informací pracovníků Úřadu práce nyní vím, že mnohé osoby setrvávají v režimu pracovní neschopnosti i mnoho let, velmi často například více než tři roky, a zaznamenaným rekordmanem svého druhu je i případ takovéto devítileté pracovní neschopnosti.

Čtvrtou změnou navrhuje zjednodušení a zrychlení procedury vyloučení osoby z okruhu tzv. společně posuzovaných osob, to je osob, jejichž poměry jsou prověřovány společně s příjemci dávek hmotné nouze a žadateli o ně, jestliže neplní příslušné podmínky pro status společně posuzované osoby ve smyslu zákona

o pomoci v hmotné nouzi, a to v případě, jestliže tyto skutečnosti příslušný žadatel o dávky v hmotné nouzi beze vší pochybnosti prokáže. Jde hlavně o důkaz toho typu, že daná osoba společně s žadatelem o dávku pomoci v hmotné nouzi neuzívá společně byt, anebo o případy, kdy je sice užívá, ale nepodílí se prokazatelně na úhradě nákladů společných potřeb. To znamená, jde o přenesení tzv. důkazního břemene na žadatele o dávku, což pomůže zejména enormně přetíženým pracovníkům Úřadů práce v nejproblémovějších regionech, ale současně to neznamená žádný bílý šek pro žadatele o dávky. Jestliže následná kontrola zjistí, že uvedené údaje neodpovídají skutečnosti, nebo jestli bude vstup do příslušné nemovitosti kontrolorovi Úřadu práce odepřen, příslušná dávka bude okamžitě odebrána.

Pátou změnou navrhuje do zákona implementovat podklad pro vyloučení z okruhu tzv. společně posuzovaných osob u těch osob, které nepřiznávají žádné příjmy, nepracují, nepodnikají a ani si práci aktivně nehledají. Speciálně se toto týká například těch rodičů, kteří deklarují jako osobu v hmotné nouzi a žadatele o dávku pomoci v hmotné nouzi své dítě, které je z hlediska zákona osobou v hmotné nouzi vždy, a chtějí tak navýšit výpočet stanoveného existenčního minima, a tím i výši celkového příjmu rodiny z dávek z pomoci v hmotné nouzi. Jde tedy o osoby, které nejsou v evidenci Úřadu práce, ať už z vlastního rozhodnutí, anebo z ní byli vyloučeni pro neplnění či porušení příslušných povinností.

Šestou změnou navrhuje zavedení povinnosti zahrnout mezi příjmy deklarované v žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi i příjmy z dávek péstounské péče. Zejména jde o tzv. odměnu péstouna zatím v těch případech, jestliže se jedná o péstounství v rámci rodiny a blízkých přímých příbuzenských vztahů. Opatření také směřuje proti tzv. spekulativnímu rodinnému péstounství, jehož smyslem je docílit toho, aby tzv. rodinní péstouni, kteří žádají o různé pomoci v hmotné nouzi, museli mezi svými příjmy rozhodnými pro přiznání příslušné dávky uvádět i příjmy z dávek péstounské péče. Tento návrh ve své logice vychází i z toho, že například tzv. odměna péstouna je posuzována jako příjem ze závislé činnosti i pro účely daně z příjmů, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na úrazové pojištění a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění.

Poslední změnou navrhuje zjednodušit a zpřísnit proceduru odejmutí či snížení dávky pomoci v hmotné nouzi, resp. zamítnutí žádosti o takovou dávku, jestliže příjemce dávky nebo žadatel o ni nedá orgánu pomoci v hmotné nouzi souhlas se vstupem do obydlí, znemožní provedení sociálního šetření nebo šetření v místě směřující k nutnému ověření skutečností rozhodných pro vznik nároku na příslušnou dávku pomoci v hmotné nouzi nebo na určení její výše. Cílem je jednoznačné předcházení podvodnému a spekulativnímu jednání v souvislosti s čerpáním dávek hmotné nouze a úspora veřejných prostředků. I proto se současně navrhuje prodloužení doby, po kterou může být dávka pomoci v hmotné nouzi odebrána či snížena, a to ze současných tří měsíců na mnohem citelnější dobu jednoho roku.

Účinnost tohoto zákona se navrhuje k prvnímu dni prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Předkládané úpravy jsou v souladu s ústavním zákonem číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, včetně Listiny základních práv a svobod, a respektují obecné zásady ústavního pořádku České republiky a nejsou ani v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky. Naprosto klíčový je zde odstavec 3 článku 26 Listiny základních práv a svobod. Každý má právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací. Občany, kteří toto právo nemohou bez své viny vykonávat, stát v přiměřeném rozsahu hmotně zajišťuje. Podmínky stanoví zákon.

Navrhované právní úpravy nejsou v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Kompatibilitu návrhu s evropským právem dosvědčuje stanovisko Parlamentního institutu.

Navrhované úpravy nezakládají negativní dopady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty ve smyslu zvýšení výdajů, naopak, jejich implementací do právního řádu dojde ke snížení veřejných výdajů v oblasti dávek pomoci v hmotné nouzi. Rozsah tohoto snížení nelze přesně a kvalifikovaně predikovat, jelikož je závislé na více proměnných. Ale odhady pracovníků resortu Ministerstva práce a sociálních věcí hovoří minimálně o zhruba 20 až 30 procentech příjemců dávek v hmotné nouzi, kteří systém určitým způsobem zneužívají. Výše zmíněné výsledky kontrolního šetření Úřadu práce v oblasti dodržování režimu pracovní neschopnosti osob v jeho evidenci by tomu docela odpovídaly při vědomí jejich rámcového a orientačního charakteru pro potenciální zobecnění.

Navrhované úpravy mohou mít dopad na určitý specifický segment pseudopodnikání, a to v oblasti pronájmu některých nemovitostí, zejména ubytoven, které primárně využívají příjemci dávek pomoci v hmotné nouzi zejména v lokalitách s vyšším stupněm sociálního vyloučení. To znamená, že tyto úpravy mohou vést k omezení tzv. obchodu s chudobou prostřednictvím omezení poptávky po něm.

Navrhované změny budou mít přímé dopady na dosavadní příjemce dávek pomoci v hmotné nouzi a žadatele o ně, kteří v jejich důsledku již nebudou mít na tyto dávky právní nárok, resp. dojde v jejich případě ke snížení výše těchto dávek. V tomto smyslu mohou mít tyto úpravy na dotčené osoby jak krátkodobý negativní, což je momentální snížení disponibilního příjmu, tak i možný a dlouhodobý pozitivní dopad, tím myslím zvýšenou aktivitu při hledání zaměstnání, nástup do něj a zajištění si příjmu vlastními silami, prací či podnikáním. Jedním z dílčích cílů návrhu je totiž i snaha nevytvářet prostřednictvím nejružnější dávkové podpory a pomoci prakticky trvalou závislost na nich a ztrátu pracovních návyků, které ve svých důsledcích vedou nebo mohou vést k prohlubování sociálního vyloučení příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi a které brání jejich sociální reintegraci.

Předložené návrhy nesměřují proti občanům ve složité sociální situaci. Chceme jen odstavit od veřejných zdrojů ty, kteří odmítají pracovat, podvádějí a žijí na úkor svých spoluobčanů, kterým se přitom ještě mnohdy nepokryté vysmívají.

Dámy a pánové, nebráníme se jakékoliv diskusi nad tímto návrhem nebo jeho částmi. Těšíme se na věcnou, kritickou diskusi, neboť jenom ta nás může posunout vpřed. Jsme připraveni vždy k jednání ve prospěch cíle. Opravdu už v oblasti

současného tristního nastavení systému sociálních dávek se všemi negativními důsledky nemůžeme dál na nic čekat. Chceme jen konečně nastartovat pozitivní změny v této oblasti. V zájmu samotných příjemců dávek, v zájmu jejich dětí a všech obětí negativního fenoménu vyloučených lokalit, v zájmu sociálních pracovníků a pracovníků Úřadu práce, kteří bez odezvy na alarmující situaci upozorňují léta, v zájmu slušných, pracujících občanů, kteří toto plýtvání svým charakterem na hranici výpalného platí. Prosím vás tedy o propuštění do druhého čtení a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajkou pro prvé čtení je paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, paní zpravodajko, ujměte se slova.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nebudu tak obsáhlá jako předkladatelka tohoto sněmovního tisku. Jenom mi dovozte, než potom budu říkat svůj vlastní názor při přihlášení do rozpravy, abych se ujmula pozice zpravodajky sněmovního tisku 652, novely o pomoci v hmotné nouzi. Chtěla bych říci, že tento sněmovní tisk reaguje, jak tady bylo i řečeno, vlastně na dlouhodobou neutěšenou situaci, co se týče, můžeme říci, až zneužívání, ale v tak velké míře, sto procentech, to v žádném případě není, sociálního systému. Každopádně strukturálně postižené kraje to trápí velice a projevují se právě záležitosti, které tady byly zmíněny, značně.

Tento sněmovní tisk nereaguje na situaci sám, my jsme v minulých týdnech projednávali i sněmovní tisk 290, což je také novela o hmotné nouzi z dílny kolegů ODS.

Já bych jenom chtěla říci, že tento poslanecký návrh má neutrální stanovisko vlády. Musím říci, že pro mě to bylo překvapující, každopádně i vláda si uvědomuje, že jak slíbila v září 2018 a vydefinovala 15 opatření v boji s chudobou, že s touto situací chce něco dělat, tak jsem přesvědčena, že i v další kritice, která se nese k tomuto sněmovnímu tisku, své neutrální stanoviska dala právě proto, že si je vědoma těch problémů, které tam stále jsou.

Také bych chtěla zdůraznit, že vláda se ztotožňuje s cílem omezit zneužívání dávek pomoci hmotné nouzi, nicméně upozorňuje, že způsob, jakým to činí předložený návrh, je nesystémový a vyvolává i pochybnosti z hlediska souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami. Paní předkladatelka tady uvedla, že to není pravda, ale tak jak jsem podrobně studovala celý návrh, tak musím říci, že ať se snaží o nějakých sedm pozic, sedm zásadních změn, tak ten samotný návrh je napsán velice legislativně technicky špatně. Nemůžeme odepřít to, že poslanci za SPD chtějí zásadně změnit situaci. Otázka je, jak k tomu přistupovali, protože opravdu jsou tam zásadní legislativně technické chyby. A pokud bychom se o tom měli bavit dál, vlastně propustit v nějaké podobě k dalšímu jednání, tak by musel přijít komplexní pozměňovací návrh, který by tuto oblast řešil.

Zároveň bych chtěla říci, že zde vlastně paní ministryně Maláčová, která už je zde, bude asi v březnu předkládat vládní novelu, která vlastně mění celý ten systém

přídavků, nebo respektive ze státní sociální podpory příspěvku a hmotné nouzi doplátku na bydlení na jednu dávku a toto navržené opatření zahrnuje i do své vládní podoby. Takže jsem přesvědčena, že pokud bychom tuto poslaneckou novelu propustili do druhého čtení, tak by musela opravdu doznat dalších komplexních změn, nehledě na to, že by se pak musela reagovat na ten vládní návrh, který přijde z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Jedna omluva. Poslanec Jan Skopec se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám rozpravu. Nejprve v rozpravě vystoupí s přednostními právy pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura, potom paní ministryně Maláčová a pak dostanou slovo poslankyně a poslanci, jak jsou přihlášení do obecné rozpravy. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady teď na programu novelu zákona z pera SPD, která ukončí zneužívání sociálních dávek takzvanými nepřízpůsobivými občany a bude je motivovat k řádnému životu. Na úvod mi dovoluji říci tu nejzásadnější informaci.

Návrh změn, které v této novele předkládají poslanci SPD, fakticky vznikl na četné žádosti a připomínky z postižených měst a obcí a od pracovníků úřadů práce a sociálních úřadů, kteří dlouhodobě upozorňují na zneužívání sociálního systému lidmi, kteří dlouhodobě odmítají pracovat, přestože jsou průčeschní, a parazitují na stávajícím sociálním systému. Pracovníci z praxe, s kterými jsme konzultovali, a jak jsem říkal, jsou to vedoucí pracovníci Úřadu práce České republiky, jsou to vedoucí pracovníci sociálních odborů magistrátů či radnic postižených měst a obcí v České republice, tak tyto pracovníci z praxe označili řadu legislativních mezer, které je třeba vyřešit. A to nejen v zájmu toho, abychom zabránili zneužívání sociálních podpor, ale také proto, aby systém na druhé straně měl víc peněz pro ty, kdo sociální pomoc potřebují oprávněně. S těmito všemi odborníky jsme tento návrh zákona konzultovali, oni společně s námi na něm několik měsíců pracovali a i finální verzi tohoto zákona jsme znovu s nimi ještě konzultovali, s lidmi, kteří 30 pracují třeba ve vedoucích pozicích na sociálních odborech, magistrátu nebo na úřadech práce.

Samozřejmě to, že vládní poslanci, to znamená, jsou to poslanci z tohoto pohledu ČSSD a KSČM, že to tady kritizují a vymlouvají se, že ta novela je nějaká nesystémová nebo že není snad nějaká optimální, tak to jsou jen výmluvy, protože nechtějí změnit ten stav. Protože tím pádem říkáte, že ti odborníci z praxe, kterými není ani paní ministryně, ani paní poslankyně za KSČM není, tak že vlastně tyto odborníci z praxe – paní ministryně se směje, směje se tomu, že říkám, že není odborníkem ve srovnání s těmi lidmi, kteří desítky let pracují na úřadu práce a desítky let pracují na sociálním odboru, tak vy se tomu smějete, já na tom trvám, že nejste tím odborníkem, nejste, třeba si na něj hrajete, ale nejste, ale to uslyšíme, protože budete

vystupovat po mně, tak tyto pracovníky zpochybňujete, vlastně ty jejich návrhy. To se mi nelíbí.

Chtěl bych, abychom tady měli věcnou rozpravu, protože ten problém tady existuje, a proto vás prosím, vážené kolegyně a vážení kolegové, abyste proto tento návrh nevnímali politicky, ale čistě prakticky. A o to bych chtěl požádat i paní ministryni Maláčovou z ČSSD, která se tady před chvílí smála. Myslím, že ten problém zneužívání sociálních dávek nepřizpůsobivými vůbec není k smíchu. Paní ministryně se směje, když o tom hovořím. Já si myslím, my v SPD si myslíme, že to k smíchu není. Nevím, co je na tom, že chceme ukončit zneužívání sociálních dávek takzvanými nepřizpůsobivými a motivovat je k řádnému životu, co je na tom k smíchu. Ano, možná se smějete tomu, paní ministryně, že ČSSD spolu s ODS jste byli nejdéle u vlády od roku 1989, nic jste nezměnili, naopak jste tento systém nastavili a naopak tento systém tady dlouhodobě udržujete. Ale to přece vůbec není k smíchu, že slušní a řádní lidé doplácí na ty parazitující a že jste to tady nikdy nechtěli změnit. A teď nám tady za chvíli budete říkat, paní ministryně, jak přicházíte s vlastními návrhy.

Všimli jsme si, že poté, co jsme tu novelu podali a tato naše novela je široce medializována, tak po těch 20 či více letech, co je ČSSD v politice, vlastně téměř 30 let, tak jste si některé ty body vyzobli, což je v pořádku, a prý budete chystat nějakou vládní novelu. Tak to už teď víme, že to bude novela neúčinná, a jestli vůbec ji předložíte, jestli vůbec projde, tak stejně ten systém, kdy ti nepřizpůsobiví lidé parazitují na systému, bude pokračovat dále, protože to nelze řešit dílčími změnami a nějakými proklamacemi, jak se všechno bude měnit. To jste jako ČSSD tady říkali už téměř 30 let. A nezměnili jste nic.

Takže já bych se zpátky vrátil k tomu našemu návrhu. Musel jsem se vyjádřit k tomu, že se tady paní ministryně Maláčová směje tomu, že to chceme změnit.

Návrh zákona z pera SPD má i motivační charakter. Jedním z navrhovaných předpokladů pro vyhovění zadateli o sociální pomoc je i řádné plnění rodičovských povinností včetně řádné zákonem požadované předškolní a školní docházky. To samozřejmě navrhujeme, abychom upřesnili tyto povinnosti. Věřím, že všichni se shodneme na tom, že klíčem k tomu, aby se alespoň děti vymanily z chudoby a neskončily na sociálních dávkách jako rodiče a prarodiče, je vzdělání a výchova. A nedělejme si iluze, řádnou výchovu dětí sociálně nepřizpůsobivých v rodině nemají, naopak se tam učí od rodiny stejnému životu bez práce a často mimo zákon. Jedinou naší i jejich nadějí na změnu životního stylu je škola a školka. Zvláště škola, alespoň povinná roční předškolní příprava, je zcela zásadní hlavně u romských dětí. Mnohé z nich neumí pořádně ani český jazyk, takže už od první třídy mají daleko horší výchozí podmínky pro to být v učení úspěšni.

Další extrémní hendikep dětí nejen romských, ale z rodin sociálně nepřizpůsobivých je absolutně nedostatečné zázemí doma. I tady je třeba, aby sociální úřady měly páku na rodiče a donutily je, aby svým dětem poskytli zázemí, které jim umožní se na školu co nejlépe připravovat. Samozřejmě je to také nutnost donutit rodiče, aby děti vůbec do školy posílali, byť už dnes lze teoreticky rodiče za takové

jednání trestněprávně stíhat. V praxi se tento institut využívá jen minimálně. A uzejme, že naším cílem přece není dostat rodiče za každou cenu do vězení, ale pravý opak, tedy motivovat je k řádnému životu a k tomu, aby své děti řádně vychovávali a vedli k povinnostem, k nimž v první řadě patří školní docházka. Nárok na sociální pomoc se tak v tomto momentě stává pozitivní motivací pro rodiče plnit své povinnosti.

Samozřejmě jedním z cílů námi navrhované novely zákona je nejen adresnost, ale současně i snížení počtu příjemců sociálních dávek a omezení na občany, kteří se dočasně ocitli bez vlastního přičinění v hmotné nouzi a snaží se z této situace vlastními silami aktivně dostat. Tady doufáme, že naše novela bude jen jedním z kamínek v mozaice systémových změn. Stát a obce musí umět lidem nabídnout nejen přechodnou sociální pomoc, ale nejlépe ihned řádnou práci. To znamená, peníze ihned za práci. A tady narážíme samozřejmě na další problém, a to je rozsáhlé zneužívání přiznávání invalidních důchodů ze strany takzvaných nepřizpůsobivých.

Z praxe opět víme, že na jednu stranu skuteční invalidé často po těžkých úrazech nebo po velmi těžkých chorobách, jako je rakovina, mají problém získat invalidní důchod a s tím potřebné sociální zabezpečení. Ale na druhé straně současný systém umožňuje, že máme velmi velké množství invalidů v uvozovkách, kteří jsou v produktivním věku a v městech se projíždějí v černých mercedesech a bavorácích. Myslím, že by stálo za to iniciovat rozsáhlou revizi takových invalidních důchodů a změnit nastavení tak, aby skutečně potřební, nemožoucí občané měli možnost invalidní důchod nejen získat, ale aby byl na důstojné úrovni, tedy minimálně aby byl nad hranici chudoby podle měření Evropského statistického úřadu, což je dnes pro Českou republiku cca 14 tisíc čistého měsíčně. A naopak těm, kteří jsou takzvané nepřizpůsobiví a systém zneužívají, bychom měli podporu odebrat.

Zákon, který zavádí a zaručuje minimální důstojný důchod pro starobní a invalidní důchodce ve výši hranice chudoby, jsme již za SPD podali a čeká tady ve Sněmovně také na projednání. Samozřejmě pro starobní důchodce za zachování podmínky odpracovaných let a od základní částky výše zásluhově. A popravdě nevidím důvod, proč bychom ho neměli přijmout, protože si troufám tvrdit, že nikdo zde v této Sněmovně si, věřím, nepřeje, aby staří lidé, kteří celý život pracovali, nebo lidé, kteří jsou skutečně nemožoucí a invalidní, žili jako žebráci pod hranicí chudoby. Navíc jejich podpora formou sociálních dávek je nejen ponižující a nedůstojná, ale stojí další peníze, které místo aby je dostali potřební, vynakládáme na správu komplikovaného systému, na úředníky a byrokracii s tím spojenou.

Já bych ještě jednou chtěl apelovat, protože jsem se tady doslechl, že tento návrh nebude propuštěn vládní koalicí hnutí ANO, ČSSD a KSČM do dalšího čtení, a doslechl jsem se, že by ho snad chtěli vrátit k dopracování. K dopracování čeho, když ten návrh byl zpracován mnoha lidmi, odborníky z praxe, kteří nám to konzultovali, z praxe těch, kteří každodenně čelí právě práci s těmi nepřizpůsobivými občany? Každodenně ti pracovníci ze sociálních odborů do těch lokalit chodí, a všichni to vědí, i ti, kteří tady říkají, že to chtějí vrátit, moc dobře to vědí! Moc dobře to ví i paní poslankyně Aulická za KSČM, protože je z Ústeckého kraje a ví, že právě i magistrát, sociální odbor Magistrátu Ústí nad Labem, nám pomáhal s tou novelou, paní

poslankyně. Takže je asi dost chybné, když říkáte, že ten návrh není dobře zpracovaný, protože je samozřejmě dobře zpracovaný, je velice dobře zpracovaný, paní poslankyně Aulická, a vy přece nemůžete, protože jste také z Ústeckého kraje, hlasovat pro vrácení. Můžete, ale pak se ukáže, že vám nejde o ten problém, a já vás znám, že si určitě uvnitř myslíte, že ten návrh je správný, že byste ho také chtěla, tak se na mě tady naopak hezky usmíváte. Trošku jinak než paní ministryně, která se spíš vysmívala.

Takže já jsem jenom chtěl apelovat na to, vážené dámy a přátelé, je tady po mnoha letech skutečně celkem komplexní novela, která ten daný segment alespoň do určité míry komplexněji, bych řekl, řeší, a byl by to dobrý výchozí bod pro diskusi v druhém čtení, abychom to konečně posunuli. Protože ta vaše argumentace tím, že vláda předloží svůj návrh, to jsme tady slyšeli, občané to už slyší 30 let, a nikdy žádný návrh předložen nebyl. A dál občané, slušní a pracující občané, doplácet na ty parazitující.

Takže pakliže tady budeme čekat zase další měsíc na to, jestli vůbec navrhnete nějaký dílčí návrh, a zatím paní ministryně, která bude vystupovat po mně, tak představila, ano, vyzobla si konečně z našeho návrhu, takže to ČSSD trochu nakoplo, protože samozřejmě se dívají, kde by nahnali preference, to je legitimní, to je v pořádku, to se díváme všichni, tak si vyzobla jenom něco, a opět je to málo, nedostatečné a špatné. Ale hlavně je ten problém v tom, že tím, že byste nám to nepropustili dál, tak vlastně ČSSD a ministryně Maláčová způsobuje, že další měsíce tady budou vlastně doplácet slušní a řádní občané na ty parazitující, protože se to zase pozdrží. A to je fakt! To je fakt! To všichni víme, jak tady trvá dlouho legislativní proces. Takže teď buď paní ministryně to bude odmitat, jak se tady před chvílí vysmívala našemu návrhu, to znamená, rovná se to tomu, že nadále budou další měsíce a měsíce a dlouhou dobu doplácet slušní a řádní lidé na ty parazitující, nebo to posuneme dál, a paní ministryně a vládní koalice si vloží své pozměňující návrhy v rámci druhého čtení do tohoto našeho návrhu. To je přece férová nabídka. A urychlíme to pro všechny. My vám nabízíme řešení. Takže jestli máte nějaké připomínky, vložte si to v rámci druhého čtení, ukážete tím svoji konstruktivnost, posuneme to dál, celkem během velice krátké doby může tady být změna zákona na světě a konečně slušní a řádní lidé budou na prvním místě, což je ostatně heslo SPD.

Jinak jsem chtěl ještě tady dodat k tomu návrhu, že my jsme ten návrh konzultovali nejenom s profesionály, ale my jsme ho konzultovali s postiženými městy a obcemi, které nám poslaly dopis. Já jsem osobně tato místa navštívil, mám na mysli třeba konkrétně město Úpice v Královéhradeckém kraji, kde jsem je osobně navštívil tady s poslankyní Šafránkovou a s našim poslancem Podalem, byli jsme tam za SPD, a my jsme jim dali tu novelu k připomínkování. Takže se opět k tomu vyjadřovali, byli tam dva ředitelé místní základní školy, starosta, místostarostové, sociální odborníci. A shodli jsme se na tom, že ty naše návrhy jsou dobré, že ta novela SPD je dobrá, a říkali, že by jim to opravdu pomohlo. Stejně tak si stěžuje město Bílina v Ústeckém kraji. Problémy jsou v Rotavě v Karlovarském kraji, v Moravskoslezském kraji, všude. Ti slušní a řádní lidé i ta města jako na smilování čekají na vyřešení této problematiky a my, SPD, s tím přicházíme jako první.

Konečně jsme s tím přišli jako první politická strana, a teď tady od paní ministryně Maláčové, od paní poslankyně Aulické, to znamená ČSSD, KSČM, slyšíme, že je to špatně. To znamená, města, starostové říkají, že je to dobře, odborníci říkají, že je to dobře, ředitelé základních škol, kteří se potýkají s obrovskými problémy i v rámci školních dětí z nepříznivých rodin na základních školách, říkají, že je to dobře, takže ti, co se s tím potýkají každý den a jsou profesionálové v oboru, desítky let v tom dělají, říkají, že je to dobře, ale ti, co se v tom nepohybují, ale politikáři, a paní ministryně se tady pasuje na odborníka na tyto sociální dávky, tak říkají, že to není dobře, jenom proto, že to navrhovala SPD, a oni si chtějí přihrát politickou polívku za ČSSD, potažmo za vládní koalici ještě s hnutím ANO a KSČM, a prostě to chcete zase zamítnout, aby lidi platili jako mourovatí.

Mně to trošku připadá, ten návrh ohledně doplatku na bydlení z minulého volebního období. SPD přišlo s vynikajícím návrhem, který jsme konzultovali také s odborníky, který měl řešit zneužívané doplatky na bydlení. Tenkrát tady ministryně Marksová Tominová s panem ministrem Dienstbierem slíbili, zase říkali minulé volební období, že ten náš návrh je nedokonalý, zamítli nám ho s tím, že do půl roku přijdou s vlastní novelou. Nejenom že nepřišli do půl roku s vlastní novelou, přišli asi po roce nebo po dvou. To znamená, ČSSD svým politikářením vytáhlo z kapes českého rozpočtu doslova částku odhadovanou v rámci miliard, protože více než rok, nebo rok a půl se zneužíval dál ten doplatek na bydlení jenom proto, že ČSSD politikářilo, a místo aby přijalo náš zákon a ve druhém čtení se případně upravil, tak jenom aby tehdejší Úsvit neměl politické body, tak se to zamítlo, a pak jsme tady rok nebo rok a půl nebo dva roky čekali na váš návrh, který stejně nebyl dokonalý, ale v podstatě okopíroval ten náš návrh. Principiálně ho okopíroval. Jenom aby se neřeklo, že SPD prosazuje dobré návrhy, že to byla ČSSD. Ale jak víte, ve volbách to ČSSD stejně nepomohlo.

Chci říci, že i tato zkušenost, kterou jste přeci vy v ČSSD udělali ve volbách, by vám měla přeci říct, pojďte spolupracovat, nezamítejte dobré návrhy a pojďte radši ty dobré návrhy posunovat.

Mám tady dopis z Úpice, kde si stěžují. A také jsem podal interpelace jak na pana ministra Hamáčka, tak na ministra školství Plagu. Zajímavé je, že přestože už uběhl termín, tak stále ještě nemám odpověď od pana ministra školství Plagy za hnutí ANO. Přestože tam příkládám ten dopis města Úpice, kde si to město, ředitelé základních škol stěžují, že prostě je tady špatný systém. A já se ptám pana ministra, jak to chce změnit, aby ta výuka na základních školách byla trošku komfortní, aby ty slušné děti nedoplácely na ty neslušné. Od pana ministra Plagy hnutí ANO nemám odpověď. Asi nemá zájem situaci řešit. Ale od pana ministra Hamáčka jsem odpověď dostal, ale samozřejmě nic neřešící odpověď.

My tady v SPD stojíme a pomáháme přímo konkrétními kroky měštům a obcím, které jsou postiženy touto problematikou. A znovu jsem vás chtěl tady požádat, abyste nám neházeli klacky pod nohy. Prosím, propusťme to do druhého čtení a tam dejme ty pozměňovávky. My rádi řekneme, že to bylo ve spolupráci i s dalšími politickými stranami. Nebudeme si to přivlastňovat. Ale pojďme to posunout prosím dál. Znova jsem vás chtěl tady vyzvat, abyste to nevraceli k dopracování. To jenom pro ty, kteří

si tenhle ten projev poslechnou, to je takový terminus technicus ve Sněmovně, když něco chcete odmítnout, tak to ty vládní strany vrátí jakoby k dopracování, přitom tam není co dopracovávat, protože dopracovat se to může ve druhém čtení, ale ne, protože by to bylo špatně, ale protože se udělá politický konsenzus.

Závěrem bych vás chtěl, vážené kolegyně a kolegové, požádat o propuštění našeho návrhu do druhého čtení a rádi budeme diskutovat i vaše věcné připomínky.

A teď si tedy poslechneme po mně paní ministryni Maláčovou, která ten náš návrh určitě zkritizuje, poplve, jak je špatný, hlavně aby nemusel být přijat, hlavně aby se to oddálilo. Takže to bude teď ještě další reality show v přímém přenosu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě než dám slovo paní ministryni, tak je zde faktická poznámka. Ale nejprve vás seznámím s omluvami. Paní poslankyně Majerová Zahradníková se omlouvá od 18.30 bez udání důvodu. Z pracovních důvodů se omlouvá od 17.30 do 23 hodin pan poslanec Vlastimil Válek. A pan poslanec Petr Venhoda se omlouvá z důvodu návštěvy lékaře mezi 18. a 19. hodinou.

Budeme postupovat tak, že nejprve dostane slovo pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou, potom s přednostním právem paní ministryně Maláčová a s přednostním právem paní poslankyně Aulická Jirovcová, která je zde zpravodajkou, a pak budeme pokračovat těmi, kdo jsou řádně přihlášení. Pan poslanec Bláha – faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jenom reagovat na to, co tady zaznělo. Rozhodně bych nechtěl říkat, jestli je něco špatně uděláno, nebo není, protože to opravdu nejsem schopen říct. To, že se dávky zneužívají, je nám všem jasné. To, že to je pozůstatek posledních třiceti let, tak jak se ten celý systém vyvíjel, to nám je asi všem taky jasné. To, že se dávky zneužívají napříč celým spektrem, že to nezneužívají jenom ti nepřizpůsobiví, ale všichni občané, protože řekněme si na rovinu, pokud můžu na něco dosáhnout, tak na to sáhnu. Mám v paměti třeba zaměstnankyni, která za mnou přišla a říkala hele, jsou teď dávky na svobodné matky s dětmi, my se asi s rodinou rozvedeme, abychom si na to sáhli. A takhle bychom mohli jít celým tím spektrem. Teď naposled přišel kluk, který se ve dvaatřiceti poprvé nechal zaměstnat, a když zjistil, že bude mít výplatu, kvůli které mu seberou přídavky na bydlení, nebo příspěvky na bydlení, tak okamžitě praštil s prací. Tak to je.

Informace napříč celou sociální správou přicházejí dnes a denně, to znamená, že kamkoli jdete, tam to slyšíte, říkájí vám o tom ti úředníci, kteří se s tím setkávají, nevědí si s tím rady, jak postupovat, a tak dále. Zase, zneužívání vadí nám všem. Myslím si, že nenajdeme mezi námi člověka, který by neřekl, vadí mi, nebo nevadí. Všichni říkáme vadí. Vadí to i těm, kteří zneužívají, protože si navzájem závidí ty dávky, které někdo získal větší a druhý menší. Takže tak to bohužel mezi námi je.

Ale myslíte, že bychom měli tenhle komplexní zákon předkládat tím, že to předloží poslanci? Já osobně si myslím, že by to mělo předložit ministerstvo, ale hlavně na základě podnětů celého politického spektra, protože já osobně si myslím, že bychom (upozornění na čas) k tomu měli přistoupit jako v případě exekucí a jít do toho všichni.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě paní ministryně s přednostním právem. A jedna omluva – paní poslankyně Jana Levová od 18.15 hodin se omlouvá z důvodu ošetřování rodinného příslušníka do konce jednacího dne. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající, za slovo k záležitosti, na kterou je pravděpodobně odborníkem každé kromě ministryně práce a sociálních věcí. Ale nebudu jízlivá. Panu předsedovi jsem se nesmála. Já jsem se na něho usmívala. Myslím si, že lidé můžou mít různé názory, ale mají se přesto na sebe usmívat a chovat se k sobě hezky a slušně, protože kam bychom jinak došli. Takže ještě jednou, pane místopředsedo, já jsem se vám nevysmívala, já jsem se na vás usmívala.

Co se týká toho návrhu, tak přestože se můžeme na sebe takto hezky usmívat, tak přesto musím konstatovat, že ten návrh není dobře napsaný. Je dokonce technicky velmi špatně napsaný a z tohoto důvodu vláda k tomuto návrhu dala takové stanovisko, jaké dala. Myslím si, že celý ten problém obchodu s chudobou je velmi komplikovaný. Každý si do něho projektuje to svoje. Já za sebe několik měsíců konzistentně říkám, že to je jeden z nejtěžších úkolů, které Ministerstvo práce a sociálních věcí před sebou má.

Počet vyloučených lokalit se nám neustále zvyšuje. Ztrojnásobil se nám za posledních deset let i přes tu pozornost a péči, kterou jsme nejenom v exekutivě, ale zejména v Parlamentu České republiky tomuto problému věnovali. Problémy, které s narůstajícím obchodem s chudobou souvisejí, se nám také neustále zvětšují. Není to jenom otázka takzvaného zneužívání dávek. Je to zejména otázka zpusťošných sídlišť, dětí bez vzdělání a bez jakékoli budoucnosti a také zpusťošných obcí bez perspektivy, kde není dobrá hospodářská situace, kde nejsou téměř žádná kvalitní pracovní místa, kde je čím dál tím více prázdných, opuštěných bytů. A to je výborná příležitost pro tyto obchodníky s chudobou, aby sem nastěhovali lidi, kteří nemají na výběr, jsou závislí na sociálním systému. A tím pádem se nám pak ty problémy koncentrují a posilují.

Takže ještě jednou. Obchod s chudobou opravdu k smíchu není a vyžaduje komplexní řešení.

Moje otázka na pana místopředsedu by byla, pokud obchod s chudobou považuje za tak důležité téma, tak proč se zástupce SPD neúčastnil té pracovní skupiny jako jeden jediný ze všech parlamentních politických stran, kterou Ministerstvo práce a

sociálních věcí svolalo a která se několik měsíců velmi intenzivně potkávala. Protože pokud se shodneme na tom, že to je opravdu velký problém, tak proč zástupce SPD se na činnosti této pracovní skupiny nepodílel? V té pracovní skupině byly zastoupeny parlamentní strany, byly tam zastoupeny obce, kterých se tento problém týká, byly tam zastoupeny ale také neziskové organizace a ostatní resorty, protože obchod s chudobou není pouze problém Ministerstva práce a sociálních věcí. Velmi úzce souvisí s bydlením, to znamená Ministerstvo pro místní rozvoj. Velmi úzce souvisí právě se vzděláním, to znamená Ministerstvo školství. Ale také s Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem zdravotnictví.

Jak už tady padlo, tak já jsem před vánočními svátky poslala do meziresortního připomínkového řízení vládní návrh dvou zákonů. Je to vlastně novela, která se týká dávek na bydlení, nově přídatku na bydlení. Protože bavíme se v souvislosti s obchodem s chudobou zejména – (vypnut mikrofon)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám, se, paní ministryně. Při předávání řízení jsem vás na chvíli vypnul. Nebylo to úmyslně, můžete pokračovat. (Místopředseda Okamura reaguje mimo mikrofon.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Pan místopředseda Okamura tvrdí, že to nebylo, ale já si to ještě ověřím. (Se smíchem.) To je legrace, pane místopředsedo, opět. Ale nedělám si z vás srandu, ale myslím to dobře.

To znamená, obchod s chudobou se týká zejména dávek na bydlení a potom zaměstnanosti a podpory v nezaměstnanosti.

Nedávno skončilo před dvěma týdny meziresortní připomínkové řízení a v tuto chvíli věcné rozdílné názory, které máme, vypořádáváme. A předpokládám, že ten vládní návrh poputuje do Poslanecké sněmovny v několika příštích měsících.

Ráda bych se také vyjádřila k tomu, že jsme opsali návrhy od SPD. Není to pravda. Myslím si, že to bylo opačně, protože vládní návrh obsahuje celkem 23 konkrétních kroků. Velmi dobře vydiskutovaných konkrétních kroků jak legislativního charakteru – to jsou ty dva zákony, které jsem zmiňovala –, tak nelegislativního charakteru. Je tam v tom nelegislativním balíčku obsažena zejména systémová sociální práce na obcích. To znamená pomoc dotčeným obcím. Je tam zmíněna reorganizace úřadů práce tak, aby úřady práce měly lepší nástroje na to, jak v daných lokalitách problémy řešit. Ale je tam i navýšení životního a existenčního minima pro ty, kteří pracovat skutečně nemohou. Je tam i navýšení částek nezabavitelného minima. My jsme se s paní ministryní spravedlnosti v minulých týdnech dohodli na této změně a mám velkou radost, že Ministerstvo spravedlnosti tento návrh vysílá do meziresortního připomínkového řízení.

Když mám stručně ten vládní návrh zákona popsat, tak bych ho popsala výrazem vybalancování práv a povinností. Protože se skutečně domnívám, že to je ten správný funkční přístup. Pomoci těm, kteří pomoc potřebují a měli by dostat férovou šanci se

ze svých problémů vymanit, ale zároveň očekávat, že budou své problémy aktivně řešit. To znamená ještě jednou – vybalancování práv a povinností.

Poslední věc, kterou bych k těmto návrhům chtěla říci, povinná školní docházka a odebírání dávek na bydlení, pokud nebudou děti chodit do školy. Já si myslím, že bychom měli nechat emoce stranou a zamyslet se nad tím, jestli současná situace, kdy tyto děti do školy nechodí a vycházejí ze základní školy negramotné, jestli je vyhovující. Já se domnívám, že tomu tak není. V Karlovarském a v Ústeckém kraji máme 16 % dětí bez ukončené základní školní docházky. A myslím si, že to jsou děti bez budoucnosti, a proto se snažím například tímto návrhem jejich situaci řešit tak, aby nějakou šanci v životě měly. A logicky také, pokud nebudeme problém vyloučení a chudoby přenášet z generace na generaci, tak budeme mít větší šanci obchodu s chudobou učinit přítrž.

Takže toliko za mne. Považuji to za velmi závažný problém. Jeden z největších úkolů, který před Ministerstvem práce a sociálních věcí stojí, a to říkám v kontextu důchodové reformy, novely zákona o sociálních službách, podpory rodin, balíčku zaměstnanosti a všech těch výzev, které Ministerstvo práce a sociálních věcí v tuto chvíli řeší. A pevně doufám, že se věcně shodneme na těch návrzích řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tady mám dvě přednostní práva, takže zpravodajka paní poslankyně Aulická Jírovcová, pak se připraví předseda klubu SPD Radim Fiala. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se teď dostala do stavu, že nevím, jak mám reagovat. Protože jsem chtěla reagovat na pana místopředsedu, tak snad vaším prostřednictvím na vás samotného – jenom abychom doznali těch správných záležitostí, co se týče jednacího řádu.

Já se opravdu musím teď vyjádřit k tomu, co tady řekl pan Okamura, protože mě se to dotklo osobně a nemyslím si, že jeho reakce byla prostě adekvátní. Mám pocit, že už prostě docházejí argumenty, tak se tady začíná stříkat populismem, ale ten populismus vlastně vzrostl přes tu trapnost, která se tady opravdu odehrála.

Za prvé bych chtěla říci, že KSČM není žádná koalice, ale že my tolerujeme koalici, resp. vládu, která tady vznikla. Takže bych byla ráda, kdybyste přestal s neustálým, že jsme KSČM jako koaliční. Není to pravda. A to, že tady řekneme reálný názor, který je popravdě, že ten návrh sice míří, ač populisticky, ale míří na tu situaci, kterou tady dlouhodobě projednáváme, ale je legislativně technicky špatný, tak vám se nelíbí, že vám zhodnotíme návrh, který opravdu je špatně napsaný. A my jako KSČM nebudeme podporovat špatně napsané zákony! To po nás nechtějte! Protože to jsou záležitosti, které se pak budou odehrávat v praxi, a ta praxe bude řešit ty dopady jenom proto, že my jsme tady schválili špatně napsané zákony. A tohle opravdu já nemůžu brát!

Absolutně se mi nelíbí to, že reagujete, že nejsme odborníky. Samozřejmě, vy si nemyslíte, že my tady nejednáme? Já jsem od roku 2015 přivezla do Mostu a do Ústeckého kraje dvakrát výbor pro sociální politiku, přivezla jsem tam výbor pro zdravotnictví, přivezla jsem tam pana premiéra. Ano, byl to velký problém, ale ten tlak se vyvinul aspoň v těch 15 opatření boje s chudobou, i když na to bohužel vláda pana premiéra nereaguje tak adekvátně, jak bychom si představovali. Ale výsledek je aspoň to, že máme od Ministerstva pro místní rozvoj hodnotové mapy a v souladu s tím se připravil zákon o přídatku na bydlení, který KSCM plně podporuje. Protože to je první velká novela a první velký přínos, který přichází pro strukturálně postižené kraje.

Chtěla bych říci na adresu pana ministra Plagy. Pan ministr Plaga, ač se neúčastní velmi často jednání Poslanecké sněmovny, tak ale reaguje i na tu situaci ve strukturálně postižených krajích. Třeba v Ústeckém kraji byl několikrát. Teď řešíme další návštěvu a řešíme i tu situaci, která v té nedocházce je. Ano, my máme třeba v Chánově průměrný počet omluvených hodin 160! Vám přijde zcela normální, že bychom měli této situaci neustále přihlížet? Mně tedy ne. A já se vůbec nebojím říci ano, je tu velký problém toho, že nám děti nedochází do škol, a paní ministryně Maláčová v té vládní novele to má také, i když vy samozřejmě také, nedochází do škol a my budeme říkat ano, my vám pomůžeme, této rodině, ale je nám absolutně jedno, jaké povinnosti si plníte, nebo ne. Tak my říkáme ne! Pojďme konečně říci ano, my stát vám pomůžeme, stát se o vás postará, ale vy tomu státu také musíte něco odvádět. Ať je to v tom, že budeme plnit klasické věci, které plní ostatní rodiny.

Chtěla bych říci, že dlouho jsme také čekali na revizi nepojistného dávkového systému, a musím říct, že jsem zklamána z toho, v jaké podobě nakonec přišel nebo nepřišel. Ale aspoň se tedy udělal nějaký krok dopředu a věřím tomu, že je to bohužel ještě další práce i pro další Sněmovnu, protože víme všichni, jak tady vlastně projednávání takovýchto oblastí trvá.

Chybí mi ale soulad dalších ministerstev. Paní ministryně Maláčová to tady řekla. Patnáct opatření boje s chudobou je šest ministerstev! Ministerstvo vnitra, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo školství, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo práce a Ministerstvo pro místní rozvoj. Prostě zatím zafungovalo jenom MMR a MPSV. De facto můžeme se bavit částečně i Ministerstvo zdravotnictví, protože tam se udělaly aspoň nějaké metodické posuny v oblasti štenic, které bohužel nás také trápí.

Ale musím říci, že argumenty, které tady padly na moji hlavu, že víceméně nekomunikujeme a že tady předkládáme nebo podporujeme věci, které nemáme vykomunikované, tak to je prostě absurdní. A ohrazují se tady proti tomu, protože já jsem ta, která navštěvuje neustále pracovní skupiny, která komunikuje s odborníky, s úřady práce, s kraji, jak se zdravotnictvím a sociálními oblastmi, ale chodí samozřejmě i do těch problémových lokalit. A mě velice mrzí, když potom opravdu se tady dozvídám takovéto věci, které se nezakládají na pravdě a jsou říkány jenom v tom smyslu, abychom byli populističtí a abychom ukázali, že my si tady hrajeme na ty, kteří tady mají spásnou novelu, která je opravdu špatně napsána.

A jenom bych chtěla říci – opatření obecné povahy bylo z dílny ODS a myslím, že ho tenkrát předložil pan kolega Vilímeček, který dnes sedí v Senátu, a my se dneska s opatřením obecné povahy vypořádáváme v těch strukturálně postižených krajích a vlastně i čekáme na ty parametry ústavní žaloby, která byla podána skupinou senátorů, protože stále nás to ovlivňuje i v těch dalších rozhodovacích pravomocích těch samospráv. A chtěla bych říci jenom zase, pane předsedající, vám, že opatření obecné povahy způsobuje to, že doplatky z hmotné nouze nejsou vydávány. Takže bych byla ráda, kdybychom aspoň věděli, o čem mluvíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem vystoupí předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, udělal jsem si pár poznámek.

Nejdřív, co mě zaujalo – a já musím říct, že nejsem odborník na sociální věci, ale přece jenom už tady chvíli sedím a pamatuji si, co jsme tady probírali – že paní Aulická, paní kolegyně poslankyně Aulická, prostřednictvím pana předsedajícího, říkala, že KSČM není součástí koalice. Není součástí koalice, ale funkčně víme, že bez nich – ano tolerují vládu – bez nich by prostě nic neprošlo. To znamená, funkčně, to znamená, to samo.

Další věc, kterou jsem chtěl říct – chápu vás, je to politika. Co je z pera SPD, tak je špatně, ale je to špatně proto, že vláda a ti, kteří tu vládu tolerují, mají napsanou novou novelu, která samozřejmě bude mít, nebo už teď je nám všem jasné, že projde, protože vládní koalice plus KSČM, která vládu toleruje, má dostatek hlasů na to, aby tato vládní novela prošla. Mimochodem, já jsem ji ještě neviděl, je to takový holub na střeše, ale pravděpodobně existuje a brzo ji uvidíme. Nicméně my jsme se aspoň pokusili s tím něco udělat.

Vrátil bych se ještě k paní ministryni. Paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, možná i bez prostřednictví, protože na ministry se můžu obracet přímo, já si myslím, že máme všichni společný zájem, že chceme zabránit zneužívání sociálních dávek, že ti lidé, kteří si myslí, že nebudou pracovat a budou mít nohy nahoře a budou je živit ti, kteří pracují a řádně platí daně, že tomu bychom měli zabránit. Já si myslím, že to je velký přínos do státního rozpočtu, ale stejně tak si nepřejí, abychom tyto peníze, které bychom zabráněním zneužívání dávek dostali do státního rozpočtu, rozpustili někde jinde. Ale já si dokážu představit, že pomocí těchto finančních prostředků jsme schopni například dostat ty děti do škol, ty, které tam nechodí. Jsme schopni zajistit spoustu dalších věcí, které dnes zajistit nemůžeme, protože na ně nemáme dostatek finančních prostředků a raději ty peníze dáváme lidem, kteří říkají, že se jim nevyplatí pracovat, protože stát se o ně dobře postará.

Další věc, které jsem si všiml. Paní ministryně neustále říkala, že jde o obchod s chudobou. Já si to nemyslím. My jsme přece bojovali s obchodem s chudobou v době, kdy obchodníci pronajímali za neuvěřitelné peníze malé garsonky bez hygienických zařízení lidem, kteří prostě neměli své vlastní bydlení. S tím také přišlo

SPD, aby se s tím skončilo, aby ty peníze, které stát vydává tady na ty malometrážní byty a ty věci, se nějakým způsobem optimalizovaly, a to se nakonec stalo. Ale myslím, že víc než obchod s chudobou teď řešíme boj s chudobou, to je to správné sousloví a ten správný obrat ve zneužívání dávek.

A já jsem přesvědčen, že peníze, které bychom získali tím, že se přestanou zneužívat, část, aspoň malá část sociálních dávek, můžeme velmi racionálně a dobře využít tak, abychom zajistili například, aby děti chodily do škol, aby se vzdělávaly, aby ta společnost se nějakým způsobem posunovala a aby nám nevznikalo tolik vyloučených lokalit tak, jak všichni víme, že jich neustále přibývá.

Takže paní ministryně, já myslím – a to ne že bych vás chtěl opravovat – ale myslím, že ne obchod s chudobou, ale boj s chudobou je to správné sousloví, které bychom teď měli akcentovat a se kterým bychom měli pracovat. Takže jenom tak na vysvětlenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Jaroslav Holík a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a vážení kolegové, já se teď malinko zamyslím. Je řešení tohoto zákona problém, nebo není? Já si myslím, že je to problém a že by se s tím mělo něco dělat. A místo toho, abychom to společně řešili, tak tady vytahujeme jeden na druhého protichůdné argumenty. Prosím vás, udělejme jednu věc – dejme všem lidem zhruba stejné podmínky, ne aby to někdo zneužíval a někdo ne. Já si myslím, že naše společnost si toto zaslouží.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha, zatím jediná faktická poznámka. Připraví se paní poslankyně Monika Jarošová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl opravdu poděkovat SPD, že s tím přišla. Protože samozřejmě vyprovokovala nějakou debatu a můžeme jít tou cestou dál. Já osobně bych vás chtěl poprosit, to téma je tak obrovsky široké, tak velice důležité, že je zbytečné se tady urážet, kdo co proč, něco si vyčítat, že někdo populisticky, někdo zase stranicky, někdo v rámci vládní garnitury. Já si myslím, že hodíme to za hlavu. Vždyť přece na exekucích jsme zatím dokázali, že jsme schopni spolu mluvit o problémech, že jsme schopni najít cesty a že jsme schopni ty cesty posouvat. Tak pojďme se domluvit, že ať už do dneska dopadne, nebo až se to bude hlasovat, jak, že prostě je potřeba, jestli přinese něco ministerstvo, tak v první řadě si všichni sednout, otevřít, říct svoje návrhy, říct svoje poznatky a na základě toho najít tu správnou cestu, kudy bychom měli jít a jak bychom to mohli nastavit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Monika Jarošová a připraví se pan poslanec Radek Koten. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Dobrý večer, vážené dámy a pánové. Jistě se zde všichni shodneme, že dávky hmotné nouze by měly být prostředkem k překlenutí tíživé životní situace a k zajištění důstojného přežití těch, kteří jsou na ně momentálně odkázáni. V žádném případě však nemohou být způsobem snadného života pro ty, kteří se z nich rozhodli pohodlně žít na úkor nás všech. Přesto je žádoucí, aby výše dávek zajišťovala důstojný život. Musí být jejich vyplácení nastaveno tak, aby neodstraňovaly motivaci poctivě pracovat. Bohužel pro některé příjemce těchto dávek je motivace k poctivé práci tím posledním, čím by se chtěli nechat vzrušovat.

Pokud známe případy, kdy jsou někteří příjemci těchto dávek na nich závislí i desítky let a prochází jim to, pak je v tomto systému něco nastaveno špatně. Jednak tito příjemci ztrácejí postupně sociální návyky, mezi které pracovat rozhodně patří, jednak vychovávají generaci dětí, které nikdy své rodiče neviděly pracovat a nemají žádnou motivaci k tomu, aby to v jejich případě bylo jiné.

V době, kdy se naše firmy potýkají s nedostatkem pracovníků, včetně těch s nejnižší možnou kvalifikací, je vyplácení dávky chronickým odmítačům práce neobhajitelné. Tyto peníze pak chybí v případě těch opravdu potřebných, jako jsou naši senioři, zdravotně postižení nebo rodiče samozivitelé. Často slýcháme z úst našich politiků, že do budoucna nebude dost peněz na důchody pro lidi, kteří celý život poctivě pracovali. A to je přesně ten příklad, kdy se ty peníze vyplácejí těm, kdo na ně nemají nárok.

Jsem přesvědčena, že novela zákona o hmotné nouzi, tak jak je předkládá hnutí SPD, přispěje k větší adresnosti a spravedlivějšímu vyplácení těm opravdu potřebným. Věřím, že napomůže i tomu navracet dlouhodobě nezaměstnané zpět do pracovního procesu. Nehledě na to, že tito rodiče budou dobrým příkladem pro jejich děti, které ve škole na dotaz, čím chtějí být, odpovídají, že chtějí být jako rodiče na úřadu práce.

Vážené dámy a pánové, ačkoliv není před volbami a neprobíhá žádná kampaň, kde mnohé strany slibují svým voličům nápravu zneužívání sociálních dávek, prosím vás o podporu tohoto zákona. Tímto gestem svým voličům dokážete, že to myslíte vážně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koten a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, dovoluji mi představit několik postřehů k novele zákona o pomoci v hmotné nouzi. Povinná školní docházka a povinná roční příprava na ni jsou jedním z těch základních

nástrojů socializace dítěte a jeho integrace do společností, jeho ukotvení, a to hlavně z pohledu přípravy na budoucí vyšší studium nebo výkon nějaké kvalifikované profese. Současně není ospravedlnitelné vyplácet sociální dávky těm osobám, které neplní své zákonné povinnosti ve vztahu ke státu a zásadně ke svým dětem. Bojkotování školní docházky dlouhodobě způsobuje problémy ve vzdělávacím systému, a tím i nižší šance pro budoucí uplatnění dětí, které díky absencím nemají později v dospělosti šanci na samostatný a produktivní život a stávají se z nich opět příjemci sociálních dávek. Bohužel špatný příklad rodičů v tom hraje velmi významnou roli. Je tedy nutné, aby i ti byli nuceni přehodnotit svoje postoje, aby si osvojili pracovní návyky.

Tato změna je velmi potřebná, neboť současný stav bych přirovnal k pyramidovému hrámu, a to z důvodu, že každých 15 let se díky štedré a neadresné státní podpoře zneužívání dávek právě počet vyplácených dávek z důvodu nárůstu populace zneužívajících zdvojnásobí. Náklady na rozpočet pro vyplácení těch dávek rostou samozřejmě ve stejném poměru. Tedy s výhledem na dalších třicet let je stávající systém prakticky i fakticky neudržitelný. Proto je nutné novelu zákona o hmotné nouzi přijmout a vytvořit tak podmínky pro budoucí generaci pracujících a zastavit naprosté drancování sociálního systému těmi, kdo ho pouze zneužívají, ale zároveň do něj ani korunou nepřispívají.

Doufám, že i tady z vládních řad pro tento zákon bude podpora, protože v případě, že nebude, tak ten systém jednoho krásného dne dojde a myslím si, že tohle tady nechce nikdo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Bauera a připraví se paní poslankyně Babišová.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé dámy a pánové, ono je už strašně málo času, tak mám skoro pocit, že bych vám raději měl popřát hezký večer. Ale já jsem tady měl připraveno několik dotazů a na to nesporně, když se podívám na ten časový rozvrh, určitě nedojde. Ale tak jenom pár poznámek. Chci říci, že určitě nebudu a nechci vystupovat jako advokát tohoto sněmovního tisku, ale i pod dojmem jednání výboru pro sociální politiku z minulého týdne si myslím, že ty argumenty se velmi podobají a jsou hodně podobné tomu, co jsme prožili minulý týden.

Mám tady první poznámku, ta je shodou okolností na vás, pane místopředsedo prostřednictvím vás. SPD přichází jako první s tím, aby se tento problém řešil. Já bych vás chtěl jenom upozornit, že určitě nejste první. My jsme přibližně před rokem předložili podobnou, i když ne možná tak rozsáhlou, novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi a možná jste zaznamenal, ten pracovní název se jmenuje třikrát a dost. My jsme chtěli řešit především ty v těch vyloučených lokalitách, kteří se opakovaně dopouštějí vážných přestupků. A možná jste zaznamenal, že i pod tímto návrhem byla podepsána vaše paní kolegyně Lucie Šafránková. Takže jste nebyli první a ten návrh tady byl předložen před rokem, a dokonce prošel přes první čtení.

Druhou poznámku, možná na konto pana kolegy Jirky Bláhy prostřednictvím pana předsedajícího. Všechny velké zákony má předkládat nejlépe ministerstvo, v tomto případě Ministerstvo práce a sociálních věcí. Já bych si to také velice přál. Ale fekněme si na rovinu, ani tak závažné věci, jako jsou liniové stavby a budování dálnic v České republice, se nerealizovaly a to zlepšení a urychlení se nerealizovalo přes vládní návrh. A my jsme dokonce museli tu 316 (?) dávat dohromady jako poslanecký návrh. A ono to vypovídá o schopnosti a kvalitě jednotlivých ministerstev vůbec ty velké věci řešit a předkládat do Sněmovny.

Další poznámku, tu mám pocit, že řekla paní ministryně. Je to těžké téma na jednoho člověka, je toho skoro až moc. Já tomu rozumím, že na bedra paní ministryně práce a sociálních věcí strana a vláda naložily opravdu velké úkoly, protože má na starost řešit důchodovou reformu, má na starost řešit financování sociálních služeb, balíček zaměstnanosti, prorodinnou politiku, a dokonce teď přichází s přidavkem na bydlení. Já tomu rozumím tak, že jak vláda, tak strana od vás očekávají hodně, ale ony bohužel žádné výsledky ani v jedné té oblasti, které jsem tady jmenoval, skutečně nejsou. A já si myslím, že to je ten hlavní důvod, proč se právě na půdě Sněmovny setkáváme s jednotlivými poslaneckými návrhy, ať už to byl náš návrh třikrát a dost, anebo teď návrh ze strany SPD, protože konkrétní ministerstvo není schopno nějaký ucelený návrh na změnu dané problematiky předložit.

U toho přidavku na bydlení bych chtěl, vážená paní ministryně, jenom říci prostřednictvím pana předsedajícího, že jsem se nejenom setkal s významným nesouhlasem ze strany některých skupin. Já jsem na začátku avizoval i na výboru pro sociální politiku, že mnohé ty věci jsou mi sympatické, ale chtěl bych vás upozornit, že při diskuzi s vašimi členy ze strany sociální demokracie jsem zjistil, že možná oni budou tou největší překážkou, protože oni s tímto návrhem mají velké problémy. A tam byste především měla hledat svoji podporu.

Poslední věc, kterou chci zmínit – já už jsem to tady také několikrát řekl – jsou tři čísla. Ministerstvo práce a sociálních věcí disponuje rozpočtem, to je ta kapitola 313, přibližně 686 miliard korun. Je to 44 % státního rozpočtu a z této kapitoly přibližně 94 % jsou mandatorní výdaje. A oproti loňskému roku ty mandatorní výdaje stouply přibližně o 9 %. Já to říkám z toho důvodu, že každý, a nemusí mít nějaké ekonomické vzdělání nebo Harvard, pochopí, že financování této kapitoly je dlouhodobě neudržitelné a že jedním z hlavních témat a hlavním úkolem Ministerstva práce by měla být revize těchto dávek. A my jsme k té revizi vyzývali jako opozice. Já mám pocit, že k revizi sociálních dávek vyzývala paní ministryně financí, a dokonce i pan premiér, a my jsme se do této chvíle žádné revize sociálních dávek nedočkali. Což si myslím, že je velký problém.

Druhý okruh, se kterým se potýkáme a se kterým souvisí tento sněmovní tisk, je, jakým způsobem je těch 686 miliard korun vlastně redistribuováno v rámci všech dávek. Uznávám, že významnou část tvoří důchody, a i to navýšení těch mandatorních výdajů tvoří důchody. Ale skutečně je to velké téma a my jsme vás opakovaně žádali, abyste se nad tou redistribucí, to znamená nad tím využíváním a alokací těch sociálních dávek, zamysleli.

Nic do Poslanecké sněmovny, mimo toho přídatku na bydlení, doposud nedošlo, a z tohoto důvodu si myslím, že je elementárním právem buď každého poslance, nebo nějakého poslaneckého klubu, pokud z Ministerstva práce skutečně nic nepřichází – vy jste dokonce neudělali nic ani s těmi patnácti opatřeními na vyloučené lokality –, tak je právem sem ty návrhy předkládat.

A opakuji, já nechci být obhájcem tohoto sněmovního tisku, ale myslím si, že tak jak jsem si těch sedm opatření nastudoval, že stojí za to, aby dostal šanci, aby prošel prostřednictvím našeho hlasování do dalšího čtení, protože na ani jednom tom opatření, které tam zmiňujete, nevidím nic, čím by se tato Sněmovna, případně příslušné výbory neměly zabývat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak neuvěřitelně přesně jste ukončil projev. Přesně, když naskočilo 19.00 hodin, tak to je obdivuhodné. Takže já tím pádem, snad ani nemusím ukončovat, přerušovat vaše vystoupení, takže já přerušuji dnešní schůzi a uvidíme se zítra v devět hodin, budeme pokračovat. Přeji krásný večer.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. února 2020
Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím, což jsem právě učinil, a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

O omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Marian Bojko – rodinné důvody, Petr Dolínek do 9.30 hodin – bez udání důvodu, Pavel Jelínek – zdravotní důvody, Jiří Kobza – rodinné důvody, Helena Langšádlová do 14.30 hodin – osobní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Petr Pávek od 14.30 do 19 hodin – pracovní důvody, Pavel Plzák od 15 do 17 hodin – osobní důvody, Ivo Pojezný – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, František Vácha – rodinné důvody, Lubomír Volný – osobní důvody. Dále se ještě omlouvá pan poslanec David Kasal ze zdravotních důvodů z dnešního dne.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – osobní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodů z bloku třetích čtení, to jest body 212 – sněmovní tisk 411, bod 214 – sněmovní tisk 229, bod 213 – sněmovní tisk 360, bod 215 – sněmovní tisk 230, bod 216 – sněmovní tisk 516, bod 217 – sněmovní tisk 530, bod 219 – sněmovní tisk 555 a bod 220 – sněmovní tisk 580, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty. Poté bychom případně pokračovali dalšími body z bloku prvních čtení, zákony.

Připomínám, že ve 12.30 hodin proběhnou volební body 224, 225 a 226. V případě, že proběhne i druhé kolo volby veřejného ochránce práv, toto proběhne v 18 hodin.

Odpolední jednání zahájíme pevně zařazenými body 11 – sněmovní tisk 550, bod 69 – sněmovní tisk 665, bod 70 – sněmovní tisk 666 a bod 119 – sněmovní tisk 390. Tak.

K pořadu schůze pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo. (Není zapnutý mikrofon.) Teď můžete, omlouvám se.

Poslanec Marek Benda: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já si dovoluji navrhnout, abychom odpoledne po pevně zařazených

bodech, to znamená po tom bodu 119, až ho doděláme, zařadili bod 87, což je návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové a dalších na změnu soudního řádu správního – zákon č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 237.

Jedná se o poměrně triviální novelu, ke které původně vláda dala negativní stanovisko, takže tato novela tady čekala, než dojde k nějaké dohodě mezi Nejvyšším správním soudem, exekutivou a příslušnými komorami. Myslím, že pod záštitou pana předsedy Sněmovny tato dohoda byla uzavřena a že jsme v situaci, kdy můžeme projednat – paní ministryně spravedlnosti také kýve, že je možné posunout tento tisk –, a nezdrží nás, pevně doufám, příliš dlouho. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Poprosím kolegyně a kolegy o klid v sále! Prosím, zaujměte svá místa. Ptám se, jestli ještě někdo k pořadu schůze v tuto chvíli má zájem vystoupit. Pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Já mám následující návrh, který jsem včera k večeru se pokusil zkonzultovat s většinou předsedů poslaneckých klubů. Můj návrh spočívá v tom, abychom dneska po těch pevně zařazených bodech odpoledne doprojednali nebo pokusili se doprojednat to tzv. opoziční okénko, které jsme včera bohužel nestihli dořešit.

Takže navrhuji, aby bod č. 176 – tisk 652, novela zákona o pomoci v hmotné nouzi, přerušeny, dále bod č. 74 – tisk 180, o regulaci reklamy, bod 174 – tisk 649, o volbách do Parlamentu ČR, bod č. 75 – tisk 182, o nemocenském pojištění, bod 125 – tisk 418, o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci, a bod č. 92 – tisk 254, o daních z příjmů, zařadili dnes, ve středu 12. 2., jako další odpolední body jednání po již pevně zařazených bodech. Předpokládám, že se většina shodne na tom, že podpoříme návrh Marka Bendy, čili pokud bude přijat návrh kolegy Bendy, tak po tomto zákoně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tak k pořadu schůze... Jestliže nikoho nevidím, tak budeme hlasovat o návrzích, které právě zazněly.

Nejprve tedy návrh pana poslance Bendy, abychom bod 87 – novela správního řádu soudního, tisk 237, zařadili po dnes již pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 119.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 209, přihlášeno je v tuto chvíli 161 poslanců, pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o návrhu pana předsedy Faltýnka. Není-li námitek, že bychom hlasovali jedním hlasováním o všech bodech... Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat, že by body 176, 74, 174, 75, 125 a 92 v pořadí, jak jsem je načtl, byly zařazeny dnes po již pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 87, který jsme si před chvílí odsouhlasili.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 210, přihlášeno 164, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Omlouvá se pan poslanec Jiří Bláha dnes mezi 12.30 a 13.00 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se pan ministr obrany Lubomír Metnar z celého dnešního jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu schůze. A já otevírám bod

212.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů už zaujala paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a zpravodaj garančního výboru, kterým je ústavně-právní výbor, pan poslanec Tomáš Kohoutek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 411/4, který byl doručen dne 21. ledna 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 411/5.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Má zájem. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych stručně uvedla návrh novely právní úpravy bytového spoluvlastnictví, obsažené v občanském zákoníku a zákoně 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům v některých bytových družstvech, který byl připraven v úzké spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, a které je také spolupředkladatelem navrhovaných úprav.

V prvé řadě bych ráda připomněla, že právní úprava bytového spoluvlastnictví se dotýká značného množství osob. V roce 2018 bylo v České republice evidováno přibližně 65 tisíc společenství vlastníků jednotek, přičemž jejich počet meziročně vzrostl o 3 %. V bytovém spoluvlastnictví je více než 1,5 milionu bytů. Tato úprava je tedy velmi významná pro řadu našich spoluobčanů.

Mezi zásadní navrhované změny lze zařadit zejména následující úpravy: úprava prohlášení vlastníka, v němž se podle stávajícího textu zákona mohou uvádět náležitosti stanov, což vyvolává v praxi otázky, zda v souvislosti s přijetím prohlášení lze společenství vlastníků pouze založit, nebo i zapsat do veřejného rejstříku, a rovněž otázku, zda následná změna stanov po vzniku společenství vlastníků jako právnické osoby je i změnou prohlášení. Návrh tyto pochybnosti odstraňuje tím, že stanovy budou nadále samostatným dokumentem odlišným od prohlášení.

Dále jsou navrženy změny v postupu při změně prohlášení, rovněž se mění úprava práv a povinností vlastníka jednotky, a to zejména ve vztahu k možnostem oprav a údržby nejen uvnitř jeho bytu, ale i pokud jde o společné části. Za důležité lze považovat i odstranění pochybností při rozhodování o poměru výše příspěvku a poté při stanovení příspěvku na správu domu a pozemku.

Zásadní změnou je úprava přechodu pohledávek a dluhů v případě převodu jednotky a vyjasnění otázky, v jaké výši a které dluhy přecházejí na nabyvatele. Ustanovení o přechodu dluhů se do budoucna vztahuje rovněž na platby za plnění spojené s užíváním bytu.

Navrhuje se i precizace textu, který se týká správy společných částí před vznikem společenství vlastníků jako právnické osoby.

Zjednodušuje se proces nuceného prodeje jednotky vlastníka, který neplní své povinnosti. Tento institut není v praxi pro svou složitou úpravu téměř využíván. Vůči vlastníkům, kteří neplní své povinnosti způsobem podstatně omezujícím nebo znemožňujícím výkon práv ostatních vlastníků jednotek, tak v podstatě neexistuje účinné řešení vzniklé situace.

V neposlední řadě se navrhuje vyloučení předkupního práva, a to zejména v případech, kdy je spoluvlastnictvím jednotka, ve které jsou vymezena garážová stání, nebo v případech, kdy je ve spoluvlastnictví zejména funkčně související pozemek. (V sále je velmi hlučno.)

Další drobné změny, jako úprava náhradního shromáždění při přezkoumávání rozhodnutí společenství vlastníků soudem směřující ke zjednodušení rozhodování a zlepšení fungování společenství. S ohledem na vztah právní úpravy bytového spoluvlastnictví obsažené v občanském zákoníku v zákonu č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům, jsou navrženy i další dílčí úpravy.

Návrh byl projednán ústavně-právním výborem jako výborem garančním a ten doporučil jeho schválení. Ve druhém čtení byly k návrhu podány pozměňovací návrhy.

Vzhledem k významu předkládaného materiálu vás prosím o jeho přijetí a postoupení k dalšímu projednávání do Senátu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Poprosím vás ještě jednou o klid v sále. Nechtěl jsem paní ministryni přerušovat. Ona má silný hlas, tak vás přehlušila, ale opravdu je tady skutečně příliš velký hluk. Jestliže máte nějaký telefonát nebo něco k projednání, prosím, běžte do předsálí.

Otevírám rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Feri. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, s tímto návrhem jsme dlouho

bojovali, ale myslím, že jsme našli nějakou variantu, která je schůdná tak nějak pro všechny.

Jedna věc tam vyvstala a byla zohledněna v rámci druhého čtení, a sice že tento návrh ve své původní předloze by vedl k faktické paralyze těch domů, kde je bytové družstvo a některé převedené jednotky, protože byť i jedna převedená jednotka, tak by mohl ten vlastník paralyzovat správu toho domu svou neúčastí. To bylo mým pozměňovacím návrhem B upraveno. Ten návrh nevymýšlí znovu kolo, neobjevuje Ameriku, vy ho znáte, skvělé, ale jenom zachovává současný stav, to znamená tak, aby se hlasovalo skutečně spravedlivě. Ústavně-právní výbor k němu přijal doporučující stanovisko, tuším – byl jsem nemocen –, že dokonce jednomyslně. Žádám vás tímto o podporu.

Celkový návrh vzhledem k tomu, že se podařilo dosáhnout kompromisu ve sporných věcech, budeme podporovat. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, kdo další. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já bych spíš poprosila nějakým způsobem systémově, jestli bychom mohli požádat paní ministryni, společně zřejmě s ministrem vnitra, možná částečně s ministrem kultury, aby vytvořili ve svých resortech nějakou skupinu, která bude řešit ten negativní fenomén těch platforem, nemyslím pouze Airbnb, protože vím, že v pátek se konala nějaká schůzka, kterou iniciovala paní ministryně Dostálová, ale vždycky se dostává potom ta schůzka do situace, že se úzce řeší jenom ta záležitost, která se týká toho jednoho resortu, a nemá to přesun k resortům dalším, protože je samozřejmě, že v rámci těchto platforem hraje obrovskou roli i Ministerstvo vnitra, kdy zase z hlediska cizineckého zákona jsou tam nějaké povinnosti, které se týkají oznamování v nějakých zákonných lhůtách. Teď jsem si třeba ověřovala, jestli v pátek padla na té schůzce, kterou paní ministryně iniciovala, zmínka o tom, že se v tomto ohledu mění občanský zákoník, který teoreticky – jak všichni věříme a doufáme – může v té problematice pomoci. A ti lidé, kteří tam byli, říkali, že se to tam vůbec nezmínilo, že to je pro ně nová informace.

Neberte to, paní ministryně, jako kritiku, spíše jako doporučení, protože ten problém zejména ve velkých městech je veliký. A já jsem se docela do té problematiky teď ponořila, protože na Praze 2 ten problém máme obrovský a vím, že řada resortů něco dělá, a dělá třeba i dobré kroky, ale nikdo ty resorty nekoordinuje tak, aby se udělalo něco, co bude na sebe navazovat a bude to mít hlavu a patu.

Takže bych poprosila, protože je to hlavně záležitost vašeho resortu, jestli byste třeba vy mohla být iniciátorkou toho, že tady bude nějaké meziresortní pracovní sezení, kde se ty věci vydiskutují, protože za chvíli sem dostaneme stavební zákon, zmiňovala to tam moje kolegyně na té schůzce, kdy Praha 2 podala podnět k provedení přezkumného řízení, konkrétně se jednalo o Podskalskou 27, jednalo se o uložení sankce za užívání bytového domu ke krátkodobým pronájmům. Sankce byla odvolacím orgánem Magistrátu hl. m. Prahy zrušena. Stručně řečeno, MMR tento

podnět zamítlo, což postrádá ratio, ale zamítlo to oprávněně s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, ale pozor – ten rozsudek je z roku 2008, ze kterého vám odcituji jenom jednu větu: Přenechání bytů do krátkodobého pronájmu nevybočuje z mezi dovolených způsobů užívání stavby.

Takže tady bych chtěla poprosit, aby se i v té diskusi o stavebním zákoně vytvořila do budoucna nějaká ustanovení, která nám vytvoří předpoklady pro to, aby stavební úřady mohly účinně zajišťovat dodržování svých rozhodnutí včetně vymezení účelu užívání staveb.

Vím, že probíráme občanský zákoník. Omlouvám se za tu vsuvku do stavebního zákona, ale ono to opravdu spolu souvisí. Jenom jsem chtěla využít té příležitosti, že tady od paní ministryně vidím nějakou snahu problém těch platforem, těch pronájmů bytů, řešit, tak, aby se tomu věnovala šířeji, třeba právě i z hlediska stavebního zákona anebo zákona o obcích, a samozřejmě v neposlední řadě hrozně důležité v těchto jednáních a v tom, jaké zákonné oprávnění máme, bude Ministerstvo vnitra. Takže to berte prosím ne jako kritiku, ale jako prosbu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Paní ministryně?

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Moc děkuji paní poslankyni. My jsme skutečně v pátek měli setkání. Já jsem vůbec netušila, že v kontextu toho se to tady dneska otevře. To, aby se zúčastňovalo těch jednání Ministerstva vnitra i Ministerstvo financí, navrhoval už pan poslanec Luzar právě na této schůzce. My určitě to další setkání uděláme, ale jenom abych paní poslankyni odpověděla.

Ono už dneska v tom zákoně v rámci toho, že se upravuje i ta 311, tak se samozřejmě na základě vznesených požadavků navrhuje zavedení možnosti ujednat si v souvislosti s nájmem bytu právo na zaplacení smluvní pokuty pro případ porušování povinností vyplývajících z nájmu ze strany nájemce. Toto bylo doposud zákonem zakázáno a zároveň budeme mít souhlasné stanovisko u pozměňovacího návrhu pana poslance Michálka, který vlastně směřuje k podchycení ubytovacích služeb, kdy se navrhuje oznamovací povinnost vlastníka jednotky vůči SVJ v případě, kdy vlastník poskytuje ubytovací služby. A tady to si myslím, že také je vlastně dobré podpořit tak, abychom ty věci jednali. Ale zároveň potvrzují, že je potřeba jednat mezirezortně, že se to netýká pouze rezortu MMR, takže my samozřejmě tyto prosby vyslyšíme a další jednání bude mezirezortní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Benda je přihlášen do rozpravy jako další. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem byl přihlášen původně před paní kolegyní Černochovou, ale nějak to tak trošičku zkolabovalo v tom elektronickém přihlášení.

Já jsem chtěl jenom, protože to tady úplně neodeznělo, maličko dodat k usnesení ústavně-právního výboru ty podstatné otázky, které tam byly nad rámec původního vládního návrhu, případně původního vládního návrhu, který přišel z Ministerstva spravedlnosti, které v tomto tisku byly sloučeny víceméně do jednoho, které byly přijaty. A jenom proto, aby to Sněmovna věděla a pak mi nikdo nevyčítal, že jsme tady hlasovali o něčem, o čem jsme netušili.

První, co je, tak jak už říkala paní ministryně, v roce 2012, když byl přijímán nový občanský zákoník, byla zvolena nějaká koncepce předkupního práva v případě spoluvlastnictví. Byla to koncepce, že pouze pokud to spoluvlastnictví vznikne nečekaně, v případě smrti a dalších věcí, tak tam existuje po nějakou dobu předkupní právo. Tato koncepce byla za minulého ministra, předpředminulého ministra Pelikána v roce 2016 změněna na to, že se předkupní právo vrátilo. Já už jsem to tehdy pokládal za velkou chybu. Vystupoval jsem proti tomu na půdě Poslanecké sněmovny. A nyní začaly chodit z rezortů, tentokrát konkrétně z Ministerstva pro místní rozvoj, návrhy na to, abychom předkupní právo tam a onde opět osekali. Tady se týkalo garážových stání, případně dalších věcí, které souvisejí s bydlením, ale věděl jsem stejně tak dobře, že stejné problémy jsou s tím na Ministerstvu zemědělství u pana ministra Tomana a u dalších. Že prostě předkupní právo u spoluvlastnictví vytváří velký problém, a podle mého názoru i koncepčně není správně, protože prostě spoluvlastnictví sice omezuje, ale je také celým vlastnictvím.

Proto navrhuje ústavně-právní výbor po dohodě s oběma rezorty, abychom se vrátili k původní koncepci předkupního práva u spoluvlastnictví, tak jak byla v novém občanském zákoníku v roce 2012, to znamená, že není předkupní právo, pouze ty omezené případy, kdy to vzniklo nějakou nenadálou událostí, například děděním, kde existuje ta půlroční lhůta, aby měli dědici možnost si věci vypořádat. To je podle mě zásadní koncepční změna, kterou jenom chci, aby Sněmovna věděla, že se o ní bude hlasovat.

Dále bych řekl, že podporujeme návrh pana poslance Feriho, který vede k zrovnoprávnění družstev a spoluvlastníků, pokud dochází k tomu rozpadávání družstevního vlastnictví na družstevní a to spoluvlastnictví jednotek.

A poté k tomu, co se ptala paní kolegyně Černochová. Já si myslím, že zdaleka není všechno, co se týká platform, vyřešeno. Přesto ústavně-právní výbor doporučil dva návrhy zase po dohodě s rezorty, které pokládáme za minimálně vykročení směrem k tomu, abychom mohli být schopni alespoň v tom občanském právu – a teď se nebavím o těch veřejnoprávních regulacích, ty musí přinést nepochybně exekutiva zvlášť – ale alespoň v tom občanském právu nějakým způsobem řešit problematiku právě sdíleného ubytování, respektive dneska už to v žádném případě není sdílené ubytování, ale prostě pronajímání na krátké časy.

Jedná se o novelizaci § 1182, občanského zákoníku, kde se doplňuje nový odstavec 3, který říká: "Vlastník jednotky předem oznámí osobě odpovědné za správu domu podnikání nebo jinou činnost v bytě, která může vést k narušení obvyklého klidu a pořádku v domě na dobu nikoliv přechodnou." Jedná se o to, že pokud právě tam chci provozovat něco takového, jsem povinen to těm ostatním, respektive správci

a ten to řekne ostatním spoluvlastníkům, sdělit, aby věděli, že se tam něco podobného dít bude, a mohli se nějakým způsobem podle toho zařídit. Samozřejmě pokud se tak dít nebude, bude nutné to vynucovat nějakými jinými prostředky, ale ty prostředky občanské právo zná.

A druhá část, která byla doplněna do zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytu a nebytových prostor v domě s byty, to jest zákon 67/2013, tam dochází zase k doplnění odstavce bodu 3, kde to, co je povinnost nahlásit, jsou osoby, u nichž lze mít za to, že mohou užívat byt, je-li užíván k jinému účelu než k zajištění bytových potřeb po dobu v souhrnu přesahující dva měsíce v průběhu zúčtovacího období.

Zase jde o to, aby v těch případech, kdy dochází k rozúčtování různých společně odebíraných – ať už jsou to popelnice, vody, pokud nemají samostatné vodoměry, a další a další otázky – aby bylo jasné, kolik v tom bytě bydlí osob, a aby ty platby, které za nimi jdou, byly opravdu podle toho počtu osob, které tam jsou, a ne že je jeden vlastník, který si tam pravidelně každých 14 dní točí sedm až dvanáct návštěvníků a tváří se vůči těm ostatním: já vůči vám vůbec žádné povinnosti nemám a já se na vás můžu v úplném klidu vykašlat.

Chtěl jsem, aby toto odeznělo na půdě Poslanecké sněmovny, abychom jednak věděli, o čem budeme hlasovat, abychom věděli, že jsme nějaký droboučký krůček směrem, řekněme, k minimálně předcházení těch občanskoprávních sporů v krátkodobém ubytování udělali. Ale že nepochybně, tak jak říkala paní kolegyně Černochová, před námi zbývá ještě veliká cesta, abychom problém platform vyřešili tak, abychom na jednu stranu respektovali vlastnictví a na druhou stranu respektovali i práva ostatních spoluvlastníků.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě o tomto bodu. Nikoho nevidím, nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o případné závěrečné slovo. Navrhovatel? Zpravodaj? Není zájem. My tedy přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedo. Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Ústavně-právní výbor navrhuje tuto hlasovací proceduru. S ohledem na to, že nebyl vznesen návrh ani na zamítnutí návrhu zákona jako celku, ani nebyly předneseny legislativně technické úpravy, tak bychom hlasovali pozměňovací návrhy A1 až A15, které byly přijaty v rámci projednávání na ústavně-právním výboru, jako celek. Následně bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem B, což je pozměňovací návrh kolegy poslance Dominika Feriho. Následně pozměňovací návrh pod písmenem C, což je pozměňovací návrh kolegy Milana Poura. A konečně návrh zákona jako celek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tuto poměrně jednoduchou přehlednou proceduru si přeje jen dle zvyklostí odhlasujeme. Už jsem přivolal kolegy z předsáří. Myslím, že je nás dostatečný počet.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 211 přihlášeno 182 poslanců, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Takže bychom nejprve hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, kdy se jedná celkem o dílčích 15 pozměňovacích návrhů přijatých v rámci projednávání v ústavně-právním výboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko výboru? (Souhlasné.) Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 212 je přihlášeno 183, pro 180, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B, což je pozměňovací návrh kolegy poslance Dominika Feriho. (Předsedající: Stanovisko výboru?) Ústavně-právní výbor přijal souhlasné stanovisko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 213 přihlášeno 183, pro 180, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Nyní bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem C, což je pozměňovací návrh kolegy poslance Milana Poura. Ústavně-právní výbor nepřijal stanovisko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko ministerstva? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 214 přihlášeno 183, pro 108, proti 11. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o zákonu jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 411, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 215 přihlášeno 183, pro 178, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Všem vám děkuji a končím třetí čtení tohoto bodu.

Otevírám bod číslo 214, kterým je

214.

Návrh poslanců Lukáše Černoorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů zaujímá pan poslanec Lukáš Černoorský za navrhovatele, zpravodajem garančního výboru, kterým byl ústavně-právní výbor, je pan poslanec Jan Farský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 229/10, který byl doručen dne 24. ledna 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 229/11.

Já se ptám navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Má zájem. Prosím, máte slovo. (V sále je značný hluk.)

Poslanec Lukáš Černoorský: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl předně všem poděkovat za to, že se podíleli na přípravě a projednávání tohoto zákona. Já jenom v rychlosti ještě –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíličku přeruším. Poprosím o klid v sále, dámy a pánové! Máte-li něco k vyřízení, prosím, běžte do předsáli.

Poslanec Lukáš Černoorský: Já jen tedy v rychlosti ještě dopředstavím. Jedná se tedy o návrh rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu. V tomto případě je potřeba upravit rozsah pravomocí v Ústavě. Proto je předložen tento zákon. Už jsme to tady měli i v minulosti, kdy jsme narazili trošku v Senátu. V tomto případě jsme tento návrh upravili, a to včetně prováděcího zákona, tak, aby se vycházelo vstříc i Senátu, za což bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat paní Valachové, která zprostředkovávala kontakt se Senátem. Dostali jsme od nich nějakou zpětnou vazbu, to bude pravděpodobně zapracováno prostřednictvím pozměňovacích návrhů. Doufám, že tento zákon bude přijat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a otevírám rozpravu. V rozpravě je jako první přihlášen pan poslanec Dominik Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní ministři a ministryně, jsem rád, že jsme u tohoto návrhu také dospěli k jakési shodě, která ale nesmí být limitovaná jenom na Poslaneckou sněmovnu, ale musí se vztahovat i na Senát. Pro nás, náš poslanecký klub, je otázka rozšíření pravomocí NKÚ věcí jasnou. Podporujeme ji, a dokonce se podařilo pozměňovacími návrhy specifikovat nějaká pravidla tak, aby to byla skutečně otázka dobré kontroly, nikoli nadbytečné byrokracie, která bude v důsledku vlastně jenom jalová a ničemu dobrému neprospěje.

Máme však za to, že bavíme-li se o novele Ústavy, a sice o článku 40, to znamená o okruhu zákonů, které vyžadují souhlas jak Poslanecké sněmovny, tak Senátu – v zahraniční doktríně se hovoří, ale už se to dostává i do té naší, o tzv. organických zákonech – tak bychom měli být trochu víc ambiciózní a měli bychom mít trochu větší představivost. Máme za to, že v tom výčtu zákonů, kde je potřeba souhlasu Sněmovny a Senátu, by měly figurovat i zákony jiné, nejenom zákon o NKÚ, tak jak je navrhováno pozměňovacím návrhem, ale také např. zákon o České národní bance, také zákon, který se týká dělby moci, a sice moci soudní, to znamená zákon o soudech a soudcích, zákon o Ústavním soudu. Osobně mám i za to, že by tam měly být i další zákony, zákon o obcích – obecní zřízení, zákon o krajích – krajské zřízení, nebo zákon o zpravodajských službách.

Možná se dá namítnout: vždyť přece tím svazujete ruce, vytváříte diktát Parlamentu, resp. diktát Senátu či diktát zrovna té komory, která stojí v opozici proti vládě. Nicméně takové rozšíření článku 40 vládě, která vládne uvážlivě, ruce nijak nesvazuje, a vládu, která nevládne uvážlivě, nutí vládnout uvážlivě. Totiž právě ta kumulativní podmínka souhlasu jak Poslanecké sněmovny, tak Senátu, vede k větší shodě napříč politickým spektrem a napříč společností, a zabraňuje tak otřesům. (Odminka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám rozumím, pane poslanče. Opakovaně vás žádám o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Dominik Feri: Jak říkám, není to obsahem této konkrétní novely, ale do budoucna, a budeme-li chtít měnit Ústavu, tak se bude jednat o zcela po mém soudu legitimní požadavek Senátu, aby měl větší slovo. A znovu připomínám – vládě se tak ruce významně svazovat nebudou. Nejsem takový blázen, abych si myslel, že by článku 40 měl být podřazen např. třeba kompetenční zákon nebo že by do režimu článku 40 měl spadat třeba i zákon o státním zastupitelství, byť vím, že je to teď věc citlivá, ale přesto, za trestní politiku je odpovědná vláda. Ale rozšířit článek 40 de lege ferenda o zákon o České národní bance, zákon o soudech a soudcích a zákon o Ústavním soudu například bych pokládal za více než šťastné, vhodné a nic, co by bylo z naší pozice opoziční strany míněno primárně jako opozice. Ty role se můžou do budoucna proměnit a mohlo by to současně opozici i v rámci vládnutí komplikovat práci. Ale jak říkám, to tam po mém soudu nenastane.

My tento návrh podpoříme, pokládáme to za nutný kompromis se Senátem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dále je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, musím říct, že jsme se teď od pana kolegy Feriho dozvěděli, co všechno by mělo být v článku 40. V podstatě jsme slyšeli, že by tam mohlo být úplně všechno, co se týká organizace a správy státu. Já bych se ráda vyjádřila k článku 40, tak jak zní v rámci mého pozměňovacího návrhu, a potom, jestli se nepletu, i kolegy Kupky.

Už jsem o tom mluvila v druhém čtení. Stálá komise pro Ústavu se opravdu po dlouhých jednáních shodla na tom, že doporučila této Sněmovně podpořit článek 40 tedy ve znění oněch pozměňovacích návrhů, to znamená, aby zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu byl tím, k jehož změně je potřeba souhlasu obou komor Parlamentu. Podotýkám, že to byla shoda, bylo to doporučení Stálé komise pro Ústavu, které vyplynulo mimo jiné i z toho, že jsme opakovaně jednali se stálou komisí pro Ústavu v Senátu.

Co je smyslem celé akce? Musím říct, že ocením, když si nalijeme čistého vína. Smyslem celé akce – v uvozovkách – opravdu není to, že by se pak Sněmovna radovala z posílení kompetencí Senátu. To si myslím, že by bylo trošku lhaním si do kapsy. Určitá řevnivost obou komor je zjevná a obávám se, že v tomto funkčním období k posílení kompetencí Senátu nedojde. Nicméně tím smyslem, proč jsme se na tom dohodli se stálou komisí Senátu, a smyslem doporučení stálé komise pro Ústavu bylo to, abychom konečně po deseti letech debat, které nikam nevedou, rozšířili kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu tak, jak je běžné ve všech ostatních zemích kolem nás, kde je běžné, že veřejné prostředky jsou tedy sledovány bedlivě a že občané mají zajištěno systémem a pravidly, že veřejné prostředky jsou kontrolovány.

Co se týká Nejvyššího kontrolního úřadu, tak přes jeho možnou demonizaci některými, Nejvyšší kontrolní úřad je prodlouženou rukou Sněmovny. Je to náš partner a je to náš nástroj, jak sledovat to, jak se např. hospodaří i z hlediska veřejných prostředků, jak je nastaven systém. Proto jsem dlouholetou zastánkyní rozšíření kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu, a proto jsem také – v uvozovkách – podlela ve druhém čtení a přihlásila jsem se k tomuto pozměňovacímu návrhu, byť je kritizován Legislativní radou vlády a samotným šéfem Nejvyššího kontrolního úřadu, s jedním cílem – rozšířme kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu.

Nyní bych to pragmaticky shrnula, vážené kolegyně a kolegové, že jsme v situaci, kdy buď podpoříme onen pozměňovací návrh – podotýkám, – stálé komise pro Ústavu, který je pragmatický a který sleduje rozšíření kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu. To je jedna varianta. Anebo druhá varianta, která nám v minulém funkčním období byla zapovězena, nebyla možná, nyní možná je, to je to, že nám Senát sám vrátí případné změny, které nyní Senátu posíláme, nyní schválíme, a sám

Senát si řekne, jak navrhuje, aby článek 40 zněl. Trošku se obávám, aby senátoři a senátorky nepodlehli mámení – v uvozovkách – Dominika Feriho, vašim prostřednictvím, a do onoho článku 40 nevyjmenovali celou řadu dalších zákonů. Protože mám velkou obavu, že potom by zase Sněmovna naopak Senátu nepřikývla.

Takže já sama budu dávat doporučení poslaneckého klubu sociální demokracie, ať zváží jednu z těch variant, kterou jsem popsala, budeme mít volné hlasování, a osobně tedy dávám určité varování, mám obavu, že čluněk může znamenat to, že naopak opět nerozšíříme kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Do rozpravy je jako další přihlášen pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, milé kolegyně, milí kolegové, já jednak doplním jenom stanovisko klubu ODS právě ve věci rozšíření článku 40 zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, který míří k tomu, opravdu stabilizovat tuto důležitou instituci v rámci ústavního systému České republiky, ale zmíním pak hlavně další pozměňovací návrh, který má podporu i ústavně-právního výboru, a ten se týká rozšíření kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu o sledování účinnosti a efektivity kontrol v oblasti veřejné správy tak, aby měl NKÚ možnost vyhodnotit a sledovat také to, jakým způsobem Česká republika je schopna zajišťovat sledování kontrolní činnosti svých jednotlivých orgánů.

Nejvyšší kontrolní úřad opakovaně ve svých zprávách se k této otázce vyslovoval. A vyslovovalo se k tomu i Ministerstvo financí, kdy v poměrně podrobném auditu kontrolní činnosti státu v roce 2017 upozornilo na celou řadu vážných problémů právě v duplicitních kontrolách ve veřejné správě. Myslím, že k nám všem se donesly informace a novinové články o tom, jak některé malé obce čelí tolika kontrolám, že to má ve výsledku devastační vliv na jejich vlastní činnost, na to, aby poskytovaly informace, aby poskytovaly služby svým vlastním občanům. A v této oblasti je nepochybně potřeba také to, aby tu existoval nástroj, jak kultivovat kontrolní činnost státu, jak zabránit tomu, aby probíhaly zbytečně duplicitní kontroly a stát se vyčerpával na tom, že ve výsledku kontroluje někoho, kdo nejenom že ve výsledku tu kontrolu tolik nepotřebuje, ale ve výsledku ta kontrola může ochromovat jeho vlastní činnost.

Samozřejmě že ta změna a doplnění nesměřuje k tomu, abychom zabránili efektivním kontrolám, účinným kontrolám z konkrétních kontrolních orgánů, ale abychom dokázali bránit tomu, kdy stát zdvojuje, ztrojuje a významně ohrožuje samotný rozpočet státu tím, že vyhazuje finanční prostředky za kontrolu nekoordinovanou, za kontrolu zbytečnou, a navíc ještě omezuje činnost těch samotných orgánů veřejné správy tím, že místo konkrétní služby, konkrétní práce pro veřejnost se věnují kontrolám. A totéž platí i pro malé obce.

Cílem rozšíření kompetencí NKÚ v tomto směru je dát Nejvyššímu kontrolnímu úřadu zmocnění, aby systematicky sledoval to, jakým způsobem v České republice

kontroly fungují, aby měl i přímo k tomuto pouvoir v Ústavě a mohl se tomu věnovat. Další věcí je, jaký nástroj k tomu bude mít, ale aby vůbec mohl Nejvyšší kontrolní úřad ve své činnosti sledovat, jak se v České republice daří kultivovat systém kontrol, tak aby byly opravdu účinné a aby ve výsledku víc nezatěžovaly, než pomáhaly. Věřím, že i tahle úprava může přispět k lepšímu systémovému uchopení fungování veřejné správy a že Nejvyššímu kontrolnímu úřadu přísluší dívat se i na to, jak se tahle důležitá část veřejné správy chová. Pokud se totiž podíváte do rozpočtu jednotlivých kontrolních institucí, tak zjistíte, že Česká republika vydává ročně řádově stovky milionů korun na to, aby zajistila kontrolní činnost samotného státu. Je-li to takhle vysoká částka, tak si nepochybně zaslouhuje také nadhled, kritické myšlení na to, jak tohle funguje a jestli opravdu nedochází, a jako že dochází, ke zdivožování, ztrojování těch kontrol.

Dáte-li hlas, svoji vůli právě pro rozšíření pravomocí NKÚ v této oblasti, tak to do budoucna bude znamenat i větší nadhled, větší kontrolu nad tím, jak stát v oblasti kontrol funguje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Do rozpravy z místa se přihlásil pan poslanec Kubiček. Až teď mi naskočil pan poslanec Grospič.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já se trošičku vyjádřím k této změně Ústavy, protože je to třetí pokus, trvá nám to rok a půl, a nějakým způsobem se snažíme dobrat k tomu, aby byly kontrolovány veřejné prostředky, které stát používá. Co se týká článku 40, zde bych se obrátil a podpořil paní poslankyni Valachovou s tím, že by bylo na senátorech, aby rozhodli, jak vyplnit článek 40. Je to jejich vůle a jejich rozhodnutí a my budeme připraveni o tomto diskutovat. To znamená, že za klub ANO nebudeme podporovat, ale nebudeme zamítat.

Co se týká rozšíření kontrol ve veřejné správě, o tuto kompetenci NKÚ nestojí, bylo to několikrát řečeno. Má to dvě věci. První věc, pan poslanec Kupka jako zástupce skupiny poslanců navrhuje rozšíření určité databáze, která by sledovala jednotné kontroly probíhající ve státní správě, ale nikdo si moc neuvědomil, o co jde. Ono to není o těch oběch, ale je to o Ministerstvu životního prostředí, České obchodní inspekci, tisíce, desetitisíce kontrol, kde Nejvyšší kontrolní úřad by musel zřídit databázi – podotýkám, nebyla provedena RIA. Nebyla provedena RIA, to znamená, že nevíme, kolik by tato databáze stála. A slyšel jsem v kuloárech několik částek pohybujících se od 6 milionů do 200 milionů. To je velký rozsah.

Další věc, která je, Nejvyšší kontrolní úřad nemá žádnou správní pravomoc, aby na základě kontrol ovlivňoval další orgány, to znamená, aby říkal, jakým způsobem s tím mají nakládat.

Na druhou stranu ale potvrzují, že bychom se nějakým způsobem do tohoto systému podívat měli. Ale otázka je, kdo by to měl dělat. Podle mého názoru by to příslušelo buď Ministerstvu financí, nebo Českému statistickému úřadu, a potom by Nejvyšší kontrolní úřad mohl provést kontrolu zaměřenou přesně na tuto činnost.

Tomu rozumím. Ale kompetence k tomu, aby vytvářel další databázi, kde dojde k velkému tlaku na státní rozpočet, to znamená navýšení rozpočtu Nejvyššího kontrolního úřadu v neznámé části, protože říkám, RIA nebyla udělána, tak já se k tomuto návrhu vyjádřit kladně nemohu. A toto je i stanovisko klubu ANO. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktická poznámka, pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Jenom si dovolím stručně reagovat. Ona zmíněná částka 200 milionů je dokonale vycucaná z prstu. A myslím, že v tomhle směru střízlivý pohled na to, jak náročné by bylo vytvořit jednoduchý evidenční nástroj, který koneckonců v nějaké zárodečné podobě má už teď Ministerstvo financí, by sahalo v řádu několika milionů, nikoli v řádu desítek nebo stovek milionů korun. A to je i výsledek základního průzkumu toho, jak taková evidence může fungovat, jak by mohla vypadat.

Nicméně vrátím-li se zpátky k tomu základnímu systémovému, tak jsme pojmenovali, a je to koneckonců opakovaný pohled i kontrolního výboru, že je tu často nadměrná kontrolní zátěž ze strany státu vůči malým obcím, vůči malým institucím, kde se stát úplně míjí ve své činnosti účinku. A je na nás, abychom se pokusili tohle změnit. Dáváme-li Nejvyššímu kontrolnímu úřadu pravomoc se na to podívat, tak neděláme nic jiného, než co sledujeme v podobě výročních zpráv Nejvyššího kontrolního úřadu, kdy s nadhledem sledujeme, jestli ta činnost v jednotlivých rovinách je efektivní, jestli vynakládané finanční prostředky daňových poplatníků mají patřičnou efektivitu, jestli tady nevyhazujeme peníze oknem místo toho, abychom je správně nasměrovali – v tomto případě do skutečně efektivní kontroly. A víme dobře, že efektivní kontrola není taková, která opakovaně a opakovaně dochází do jednoho místa, ale efektivní kontrola je taková, která je schopna se zaměřit na konkrétní problém a také napovědět, jak se s tím odhaleným systémovým problémem nebo třeba i konkrétním problémem vypořádat. A bránit Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, aby v rámci svých výročních zpráv a v rámci své činnosti se takto s nadhledem kriticky podíval na fungování kontrolní činnosti státu, mi vlastně přijde škoda.

Tolik krátká poznámka k tomu vystoupení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Kubiček.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný. Já jsem tady řekl, že nějaký nástroj na kontrolu toho, jak se kontroluje, by měl existovat. Ale znova opakuji, ani Nejvyšší kontrolní úřad o tuto pravomoc nestojí, pane poslanče. Slyšel jste to i na kontrolním výboru. Nestojí o tuto pravomoc. Tuto pravomoc by mělo mít Ministerstvo financí, statistický úřad. Budu vám k dispozici. Budu připraven hledat

nějaké řešení. Mnohokrát jsme mluvili s panem náměstkem Vyhnánkem, který spravuje podobnou databázi. Já nevím, proč by se měla dělat znova.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Martin Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Nechci proměnit diskusi v přestřelku, nicméně to, jestli nějaký úřad stojí, nebo nestojí o kompetenci, tak to samozřejmě k tomu přihlédnout můžeme, máme, ale nemá to být určující pohled na to, jestli Česká republika takovou kontrolu nebo takovou funkci potřebuje. Na jednu stranu pojmenujete, že je to nezbytně nutné. Žádná jiná instituce nemá možnost sledovat s takovým nadhledem fungování kontrol jako Nejvyšší kontrolní úřad. A způsob, jak to udělat, jak uplatnit tuto kontrolu, to je věcí už toho konkrétního prováděcího zákona, jak to nastavit, aby to bylo dokonale funkční, aby to zároveň neomezovalo kontrolu tam, kde ji omezit nelze – například v situaci, kdy se jedná o kontrolu na podnět, kdy ta kontrola má řešit třeba ekologickou havárii a podobně. To jsou případy, kde samozřejmě ono omezení nepřichází do úvahy. Proto i ta cesta, kterou jsme předložili, navrhujeme v případě této změny Ústavy, je citlivá vůči všem těmto vážným kompetencím a zároveň funkční z hlediska určení instituce, která má mít v ruce ten nezbytný nadhled. Nadhled, kterému se při nejlepší vůli jiným konkrétním resortům nedostává, protože ta kontrola samozřejmě zasahuje všechny resorty.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Černožský.

Poslanec Lukáš Černožský: Děkuji za slovo. Tady asi není sporu o tom, že by se mělo něco takového zavést. Ale například my tady jednou do roka dostáváme zprávu z Ministerstva financí o tom, jakým způsobem nebo kolik bylo případně provedeno kontrol. A jde o to, že by Nejvyšší kontrolní úřad u sebe musel evidovat databázi podle kontrolního řádu například o provedených dopingových testech. Bylo to tam i zmiňováno, že tam jsou, i kolikrát byly provedeny nějaké kontroly uskladnění protipěchotních min a podobně. Takže v prováděcím zákoně, který máte částečně předložený, to tam není úplně jako specifikováno a upraveno. A Nejvyšší kontrolní úřad uváděl, že tohle to není záležitost, kterou by měl stěžejně kontrolovat on. A jedna z variant, která se nabízí, je právě to Ministerstvo financí, které, jak už to tady bylo, nám tu zprávu jednou do roka připravuje. Takže spíše místo Nejvyššího kontrolního úřadu bych to v tomhle případě viděl spíše Ministerstvo financí. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A ještě jednou faktická poznámka, pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Problém ale spočívá v tom, že Ministerstvo financí se zaměřuje výhradně na kontrolu veřejných orgánů, nikoli na kontrolu celé široké škály dalších subjektů v České republice. To je ten závažný problém. Ano, nám jde o to, aby malé obce zbytečně nezatěžovaly opakované kontroly, které je možné a které je v zájmu státu i obcí lépe sladit, lépe koordinovat. Ale nám přece musí jít nutně o všechny ostatní malé subjekty, střední a velké subjekty. Tam když kontrola neprobíhá efektivně, tak to má samozřejmě neblahý dopad jak na jejich vlastní fungování, jak jsou schopny následně vytvářet hodnotu, ze které stát žije, ale zároveň na to, jak se vůbec té kontrolní činnosti ve státech daří, jestli je funkční, nebo není funkční. Proto míříme na to určit instituci, která je schopna se podívat i na jednotlivé resorty s nezbytným nadhledem, a nepřesuneme to jenom do pozice jedné konkrétní instituce na úrovni resortu. O to šlo. A proto jsem přesvědčený o tom, že doplnění ústavní kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu je namístě. To, jak to bude dělat, jak podrobná ta studie bude, to, jaké všechny kontroly se budou evidovat nebo jak podrobně se jimi bude zabývat, to je věc druhá. A tady nepochybně v okamžiku, kdy to bude informační systém, je možné velmi jednoduchým způsobem třídít to, co je skutečně zajímavé, co je významné z hlediska fungování kontrolní činnosti státu a co je podružné nebo banální.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě bude reagovat s faktickou poznámkou pan poslanec Černoorský.

Poslanec Lukáš Černoorský: Děkuji za slovo. Vy už jste tady uváděl, že Ministerstvo financí, prostřednictvím pana předsedajícího, si už eviduje, jakým způsobem jsou prováděny kontroly té finanční části. Tak proč v tom případě jim nějakým způsobem nerozšířit ten záběr, co všechno musí tedy případně kontrolovat? Nepřeváděl bych to tady na Nejvyšší kontrolní úřad, který to, když provádí nějakou systematickou kontrolu, tak on už kontroluje, jakým způsobem jsou prováděny kontroly. Dokonce v jednom závěru Nejvyššího kontrolního úřadu bylo vytýkáno, že právě ministerstvo zatížilo tím, že přeneslo na několik svých příspěvkovek kontrolní činnost, tak že tím zatížilo ty příjemce dotací. Ale nedokážu si představit, že by Nejvyšší kontrolní úřad měl dokonce momentálně i kapacitu na to, aby byl schopen tady tohle to vyhodnocovat, pokud jim tedy výrazně více nenavýšíme rozpočet. Viděl bych to opravdu spíš na to Ministerstvo financí. Ale o tom se samozřejmě můžeme do budoucna více pobavit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme se vypořádali s faktickými poznámkami a do rozpravy je přihlášen pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, také dovoluji i z pohledu Komunistické strany Čech a Moravy pár slov k předloženému návrhu zákona, který tady máme pod tiskem číslo 229, tuším. A je to věc, která už pamatuje ledašco v Poslanecké sněmovně za

dobu svého projednávání. A také mnohé ostré názory na to, zda potřebujeme, či nepotřebujeme rozšířit pravomoc kontrolního úřadu. Komunistická strana Čech a Moravy je názoru, a nikdy se tím netajila, sama v minulosti i ty kroky činila, že by se měla rozšířit pravomoc Nejvyššího kontrolního úřadu, a to na vyšší územně samosprávné celky, krajské samosprávy, obce, ale potažmo i na veřejnoprávní média, třeba Českou televizi, Český rozhlas.

V této souvislosti to, co dnes tady probíhá, si myslím, že nebudeme kvůli tomu ten zákon shazovat ze stolu, nicméně nebudeme podporovat, aby se rozšiřovala možnost článku 40, která by do výčtu zákonů, kde musí být určitý konsenzus obou komor Parlamentu, také přibyl zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, byť rozumím té polemice, že by to měl být stabilizující krok ve vztahu k Senátu, ve vztahu k obcím. Myslím si také, že nakonec z té diskuse, tak jak byly předloženy pozměňovací návrhy, a diskutovalo se o řadě variant, nakonec se ustupovalo i od různé kategorizace obcí, veřejnosprávních celků, rozšiřovalo se to i na subjekty, kde mají veřejnoprávní subjekty nějaký většinový podíl vlastnický, takže nejlépe asi té variantě vyhovuje pozměňovací návrh pod písmenem A.

Nicméně chtěl bych říci, že to samo ještě neznámá, že tento návrh zákona bude přece ad hoc znamenat, že budou veřejné územně samosprávné celky zaplaveny jednou kontrolou za druhou. Je zde zkušenost např. ze Slovenské republiky, kde se to děje, a přitom není tomu tak, děje se to na základě určitého podnětu, na základě určitého výběru a má to svá opodstatnění. Jestliže v tento moment je cíleno především na velké územně samosprávné celky, velká města, např. Prahu, Magistrát hlavního města Prahy, asi ta obava a potřeba je velice akutní, je oprávněná, nicméně nelze úplně v určitý moment abstrahovat a říct, že některých obcí se to týkat nebude a některých obcí se to pouze týkat bude.

Proto my budeme za nás, za komunistickou stranu, podporovat variantu, která bude přinášet obecnou možnost vstupu Nejvyššího kontrolního úřadu k rozšíření jeho pravomocí, ale zároveň nebudeme podporovat to, aby schvalování zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu podléhalo souhlasu obou komor Parlamentu, tak jak stanoveno a navrhováno v úpravě článku 40 Ústavy České republiky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Pávek. A poprosím všechny kolegy v sále o klid! Opět je tu zvýšená hladina hluku! Děkuji.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych se s vámi rád podělil o svoje osobní stanovisko k tomuto tématu. Dlouhodobě, a nejenom na stálé komisi pro Ústavu, ale i jako host na výboru pro veřejnou správu prezentuji svůj pohled na rozšíření pravomocí NKÚ – a sice já s ním nesouhlasím. Nesouhlasím s ním z principiálních důvodů, nikoliv proto, že bych se vyhýbal nebo bál kontrolování veřejnoprávních subjektů a jejich hospodaření. Ale uvědomuji si historii a velmi křehkou rovnováhu, kterou tvůrci Ústavy do tohoto dokumentu zakotvili. Ta křehká rovnováha spočívá v tom, že máme státní správu a

máme samosprávu. Od slova spravovati se sám. Já vím, že se to hodí podle potřeby udělat ze všeho veřejnoprávní korporace a subjekty, a že když je zapotřebí trošičku ty samosprávy okleštit a omezit, tak jako najdeme jiné výrazy, pod kterými se to schová. To je tak, jako když hovoříme třeba o úřednících a najednou to sklouzne do debaty o státních zaměstnancích. Tam ty pojmy, jeden sem, jeden tam, nic nám to neudělá.

Já si uvědomuji jednu věc: samospráva od slova spravovati se sám je pro mne naprosto výsadní privilegium. Každého zastupitelstva, každé obce, každého města v této zemi. A rozhodovat o svých samosprávných prostředcích je právě toto právo a tato výsada. Neumím si představit v praxi žádný postup a metodický pokyn, který by mohl Nejvyššímu kontrolnímu úřadu nebo jakémukoliv jinému úřadu nebo soudu nebo státnímu zástupci dát do rukou nástroj k tomu, aby posoudil hospodárnost nebo správnost takového rozhodnutí zastupitelstva.

Dovolím si přirovnat samosprávný rozpočet k rozpočtu rodinnému. Jak chcete posoudit rozhodování rodiny o tom, jak naloží se svými úsporami nebo se svými vydělanými prostředky? Těžko. Jedna rodina se rozhodne, že si pořídí automobil. Druhá rodina se rozhodne, že nechá studovat svoje děti. Některá se rozhodne, že si našetří na dovolenou u moře. Jak chcete stanovit kritéria toho, jestli se ta rodina rozhoduje správně? To není prostě možné. A stejně tak není možné dát jakémukoliv kontrolnímu úřadu, kontrolnímu orgánu, do ruky nástroje k posuzování, nebo moc k posuzování správnosti postupu při rozhodování samospráv, tzn. zastupitelstev obcí. Taková věc není možná.

To, co Nejvyšší kontrolní úřad dělá už od nepaměti a může dělat i nadále, je kontrolovat nakládání samospráv se státními prostředky. A to dělá. Jestliže obce např. využijí jakoukoli dotaci státu, tak samozřejmě NKÚ vždycky měl tuto pravomoc a také ji uplatňoval a vykonával a kontroly v těchto obcích probíhaly.

Domnívám se, že jsme zaměřili svou pozornost úplně špatným směrem. Že možná jsme měli vést daleko obsáhlejší diskuse např. o rozpočtovém určení daní. Možná jsme měli vést diskuse o tom, jak rozpočtové určení daní navýšit tak, aby samosprávy nebyly odkázány na masivní příjem dotací ze státního, potažmo evropského rozpočtu. To znamená, zásah do Ústavy a následně do zákona o NKÚ považují za vyklonění se z rovnováhy věcí veřejných a považují to za extrémně nešťastný krok a samozřejmě z toho důvodu pro to nebudu hlasovat. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a je zde faktická poznámka, pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem dobře poslouchal pana poslance Pávka a chtěl bych ho trochu vyvést z omylu. Samospráva, a tím, že máme sloučený model veřejné správy, dneska není to, co byla samospráva před vstupem České republiky do Evropské unie. Já už jsem tady o tom jednou hovořil, když se tady Sněmovna snažila obejít problematiku tzv. ceny obvyklé, kdy za překročení této ceny, porušení tohoto pravidla padala obvinění na komunální politiky, že se rozhodli špatně, když chtěli podpořit prodej nějaké místní hospůdky

člověku, který tam 30 let byl, a podobně. Ale problém je, že my jsme vstupem do Evropské unie přijali evropské právo, které tu samosprávu hodnotí trochu jinak. A je to tak, že vlastně do té doby obce a města byly fyzickými osobami a řídily se pravidlem "co není zakázáno, to je povoleno". Ale ta doba bohužel skončila.

Já také nejsem nadšeným zastáncem toho, aby NKÚ kontroloval samosprávu jako takovou. Nakonec s kontrolou NKÚ jsem se setkal jako starosta při kontrole efektivnosti využití státních peněz, kde to považují za normální a správné. A nebudu tady říkat podrobnosti té kontroly, která dopadla dobře, ale nicméně jak byla efektivní, o tom bych tady mohl mluvit celé hodiny a to nehodlám. Na druhé straně si je potřeba uvědomit skutečně to, že dneska těžko oddělujeme ty samosprávné peníze od peněz státních, respektive ty veřejné peníze dneska jsou pojem, který občas smazává rozdíl mezi samosprávou a státní správou, a když se bude ptát někdy třeba i na kraji nebo v jiných institucích, jaký je rozdíl mezi státní správou a samosprávou, tak vám nebudou schopni pořádně odpovědět.

Nejsem zastánce tohoto řešení, nicméně představa, že obce jsou svobodné samosprávy, ta už je dávno pryč. (Upozornění na čas.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan poslanec Pávek chce reagovat faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jenom velmi krátce. Víte co? Máme velmi dobře našlápnuto od obcí a samosprávných celků k národním výborům. To je totiž to, kam to znova všechno ústí. Jestliže prostě začneme omezovat práva samospráv na sebeurčení a seberozhodování, a to se týká zejména finančních prostředků, které mají ve své samosprávné působnosti, nemluvím teď o těch, které jsou v přenesené působnosti, nebo státních prostředků, ale v okamžiku, kdy prostě na ně dosedneme tíhou toho státu a jeho kontroly prostřednictvím Nejvyššího kontrolního úřadu, tak starostové přestanou být starostové, obce přestanou být obce a budeme tady mít jenom škálu národních výborů s jejich předsedy. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Adamec ještě chce také reagovat faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, abychom se nestrášili těmi národními výbory úplně, je potřeba se na to podívat strážlivým pohledem, je ráno, doufám, že to tak je.

Takže já musím říct, že tento zákon obecně jako ústavní zákon rozšiřuje pravomoci NKÚ. A to, jakým způsobem to dopadne na ty obce, budeme řešit v těch následujících zákonech, které jsou vlastně jakoby podřízené tomu ústavnímu zákonu, tak tam se bavme o tom, co NKÚ může ještě kontrolovat na těch obcích, jaké obce a podobně, ale tohle je samozřejmě obecné rozšíření pravomocí, jak já to chápu. A samozřejmě já s tím mám také problém v tomhle duchu. Na druhé straně to vlastní

provádění těch kontrol bude řešit následný zákon a tam se o tom pobavme a tam si to prostě vysvětlujeme, co ještě je samospráva a co už samospráva není. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktické poznámky byly vyčerpány. Ptám se, zda je ještě zájem někoho vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Prosim, pan poslanec.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Já jenom v rychlosti poděkuji za diskusi. Myslím, že tady bylo několik podnětů, kterými bychom se do budoucna mohli zabývat, například úprava toho rozpočtového určení daní. Minimálně kraje by to určitě uvítaly. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan zpravodaj, zájem o závěrečné slovo? Nemá. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim vždy sdělil stanovisko.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavně-právní výbor na své 55. schůzi, která se konala 5. února 2020, přijal návrh procedury a doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích v následujícím pořadí. Nejprve bychom vyjednali technické úpravy, ale ty nebyly představeny, a tak budeme moci přímo hlasovat o návrhu A. Pokud tento bude schválen, stávají se návrhy B a C2 nehlasovatelné. Pak bude následovat hlasování o pozměňovacím návrhu C1, a pokud ten bude prohlasován, tak D, který je totožný, bude nehlasovatelný. A v závěru budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tuto proceduru si nyní hlasováním schválíme.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 216. Přihlášeno je 185, pro 177, proti nikdo. Procedura byla schválena a já poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Jan Farský: Procedura byla schválena, a proto můžeme hlasovat o návrhu pod písmenem A. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 217. Přihlášeno 185, pro 70, proti 1. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Protože nebyl schválen pozměňovací návrh pod písmenem A, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko garančního výboru? (Stanovisko garančního výboru je souhlasné.) Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 218. Přihlášeno 185, pro 176, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Tím, že byl schválen pozměňovací návrh pod písmenem B, stal se pozměňovací návrh pod písmenem C2 nehlasovatelný a můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacím návrhu C1. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 219. Přihlášeno 184, pro 40, proti 32. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Vzhledem k tomu, že návrh D byl totožný, o něm už tedy nebudeme hlasovat a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. (Předsedající: Ano.) Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, souhlasím. Protože se jedná o ústavní zákon, je k jeho přijetí zapotřebí třípětinové většiny všech poslanců. Já tedy poprosím o přípravu kvora. Už je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Lukáše Černožského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 229, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 220. Přihlášeno je 185, pro 138, proti 9. Návrh byl přijat. (Potlesk.)

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím třetí čtení tohoto tisku.

Otevírám další bod, kterým je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb.,
o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 360/ - třetí čtení**

Poprosím, aby u stolku zpravodajů zaujala své místo za navrhovatele paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová a zpravodaj garančního výboru, kterým je kontrolní výbor, pan poslanec Roman Kubiček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 360/10, který byl doručen 24. ledna 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 360/11.

Ptám se paní ministryně, zda má jako navrhovatelka zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Paní ministryně, máte slovo. Všechny ostatní, ještě oslavující předchozí hlasování, prosím případně do předsáli a prosím o klid v sále! Ještě jednou prosím o klid v sále. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, pokud jde o tento vládní návrh zákona, jenom chci připomenout, že jej schválila vláda 3. prosince 2018, předložila jej Sněmovně 20. prosince 2018 a návrhem této novely je vlastně realizován jeden ze závazků vlády obsažených v jejím programovém prohlášení, jehož cílem je rozšířit dosavadní omezený rozsah kontrolních pravomocí NKÚ. Rozšíření pravomocí směřuje vlastně k tomu, aby byl vyrovnáný rozpočet v budoucnu a aby se tedy hospodárně nakládalo s veškerým veřejným majetkem a prostředky. Předpokladem přijetí předloženého návrhu zákona je souběžné schválení ústavního rozšíření kontrolní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu a navazuje to na předchozí tisk 229, který jste schválili.

Pokud jde o další kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, má podle předkládaného návrhu nově podléhat vedle hospodaření s majetkem státu též hospodaření s dalšími nestátními veřejnými prostředky, hospodaření s prostředky poskytnutými vedle státního rozpočtu i z dalších veřejných rozpočtů, hospodaření právnických osob většinou vlastněných nebo ovládaných státem nebo územním samosprávným celkem.

Pokud jde o dosavadní průběh, tak návrh zákona byl projednán v prvním čtení 12. února 2019, ve druhém čtení pak 21. ledna 2020. Byly vzneseny pozměňovací návrhy spočívající v zúžení okruhu územních samosprávných celků, jejichž hospodaření má podléhat kontrole NKÚ, na statutární města a kraje, v zúžení okruhu územních samosprávných celků, jejichž hospodaření má podléhat kontrole NKÚ, pouze na kraje, ve vypuštění kontroly hospodaření veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí z kontrolní působnosti NKÚ, v legislativně technických úpravách vyvolaných pozměňovacími návrhy a ve zvýšení počtu členů NKÚ z 15 na 17. Dále v posunutí zahájení kontrol na rok 2023 a v rozšíření působnosti NKÚ o průběžné vyhodnocování fungování systému kontrol. K jednotlivým pozměňovacím návrhům se vyjádřím. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě k předchozímu hlasování chce krátce vystoupit pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Netýká se to toho závěrečného hlasování, týká se to hlasování číslo 218, kde mám na sjetině, že jsem byl proti, chtěl jsem být pro. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní tedy otevírám rozpravu, do které se jak první přihlásil pan poslanec Vácha. (Není přítomen.) Poprosím pana poslance Valentu. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám takový dojem, že pan kolega Vácha se dnes ráno omlouval, proto jsem byl připraven hovořit před ním tedy. No nic.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, skutečně mi nedá, abych po letech permanentního rozkrývání nepravostí v činnosti a hospodaření České televize, v podstatě činnosti úplně to plané, a to vždy v rámci každoročního projednávání těchto výročních zpráv, se teď na vás neobrátil a nepřimluvil se za přijetí této novely.

Je mi jasné, že změna zahrnout do kontroly hospodaření tímto zákonem i Českou televizi je pouze jednou z mnoha nyní deklarovaných, dle mého názoru, ale jednou z těch nejdůležitějších a společensky nejoprávněnějších. Nejedná se totiž o nic menšího, než je skoro 7 mld. korun ročně povinně odváděných často z kapes těch nejpotřebnějších sociálních skupin. Musím tedy v této souvislosti ocenit nově zařazený § 3, ve kterém se nově praví, že úřad vykonává kontrolu hospodaření s dalšími veřejnými prostředky a s prostředky poskytnutými z veřejných zdrojů, přičemž hospodařením s dalšími veřejnými prostředky se pro účely tohoto zákona rozumí tzv. hospodaření i jiné právnické osoby, a je zde taxativně uvedena i Česká televize. Chtělo by se říci no konečně, to to ale trvalo.

Pro vaši informaci, jak tomu bylo s kontrolou České televize ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu doposud. Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, je Česká televize právnickou osobou, která hospodář s vlastním majetkem. Podle ustanovení § 1 odst. 3 tohoto zákona stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu. Z uvedeného je zřejmé, že hospodaření České televize s jejím vlastním majetkem nemá charakter hospodaření se státním majetkem, a proto na něj nelze doposud vztáhnout působnost Nejvyššího kontrolního úřadu ke kontrole hospodaření s tímto majetkem. Kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku České televize podle schváleného rozpočtu patří podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona do působnosti Rady České televize. Nejvyšší kontrolní úřad dnes disponuje tedy pouze zákonnou pravomocí kontrolovat hospodaření České televize s televizními poplatky vybíranými na základě zákona, a to v její prospěch. Ale ona ta kontrola

hospodaření s televizními poplatky také doposud, a to jaksi velice mazaně, nebyla možná.

Poslechněte si v tomto smyslu například část kontrolního závěru z kontrolní akce Nejvyššího kontrolního úřadu nazvané Televizní poplatky vybírané na základě zákona č. 97/2003 Sb. Cituji: "Náležitě uplatnění kritérií odpovídajících hospodaření České televize s poplatky může být zabezpečeno pouze v případech, že o poplatcích – " a teď to zdůrazňuji: "bude účtováno odděleně a z účetnictví bude možno prokazatelně zjistit, z jakého finančního zdroje byly náklady jednotlivých činností uhrazeny, neboť –" a opět zdůrazňuji a podtrhávám: "hospodaření České televize s prostředky z ostatních finančních zdrojů kontrolní činnosti NKÚ nepodléhá." A proto Česká televize velice chytře takovýmto způsobem odděleně neúčtuje. Je zákonné oprávnění NKÚ ke kontrole hospodaření s koncesionářskými poplatky teoreticky sice možné, ale v podstatě prakticky vyloučené.

A jak si Rada České televize, která je dnes podivuhodně financována z rozpočtu samotné České televize, nejspíše asi proto, aby nebyla na managementu České televize plně závislá, plní své povinnosti, máme možnost registrovat všichni. Jedním slovem tragédie. Snad až teď při schvalování rozpočtu České televize na rok 2020 se trošku v Radě České televize probrali. Minimální transparence, minimální hospodárnost či například tzv. vykazované vyrovnané hospodaření, které je ale reálně v každoročním deficitu, a mnoho jiných negativ jsou alespoň dle mého názoru těmi hlavními aspekty, proč bychom dnes měli tuto novelu podpořit, byť bude i současně nutná legislativní změna ústavního charakteru, o které tady bylo jednáno v bodě předtím. Ale tato změna určitě bude stát za to. A říkám to zde nejen v zájmu jednotlivého koncesionáře, ale i samotné České televize, aby bylo do budoucna možné alespoň některá z mnoha obvinění či podezření, o kterých jsem sáhodlouze hovořil, a nejen já, při projednávání výročních zpráv České televize, rozptýlit. Některá jsou ale velice těžko vyvratitelná. Ale to už je na jinou diskuzi.

Dámy a pánové, ještě jednou se omlouvám, že jsem v tomto svém příspěvku reflektoval pouze na vřazenou kontrolu České televize, ale přirozeně jsem všemi deseti pro obdobnou kontrolu úřadem takových institucí, jako je Český rozhlas, ale osobně i veřejné vysoké školy a některé další. V předkládané novele zákona o taxativně vymezené subjekty, ale podporu, oprávněnost jejich zařazení bych už rád nechal zase zde na plénu na někom jiném. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jiří Běhounek dnes mezi 11.30 až 13.00 hodin ze zdravotních důvodů. Tak. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v rozpravě. Pan poslanec Kupka se právě objevil na tabuli a přihlásil z místa. Máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Ještě jednou dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já si dovoluji zmínit dvě důležitá témata. Obě souvisí s pozměňovacími návrhy, které jsem předložil.

V tom jednom případě jde opravdu o to vymezit, které samosprávné funkce mají zůstat s tím současným systémem kontrol bez rozšíření dalších pravomocí. Já jsem stejně jako kolegové přesvědčený o tom, že česká samospráva funguje dostatečně kvalitně, má dostatek kontrolních mechanismů a je zbytečně rozšiřovat další kontrolní činnosti tam, kde to ve výsledku spíše přispívá k omezení funkcí pro veřejnost, k ohrožení služeb, a nikoliv k tomu, aby se opravdu fungování samospráv z kvalitňovalo. Tak to je první poznámka k rozšiřování samotných kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu na kontrolu obcí a měst. S tím, že v té komplexní podobě zůstávají statutární města, tak jak to navrhovali. Náš návrh spočíval v tom, obecní a městské samosprávy do činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu nezapojovat.

Druhé téma se týká sledování a vyhodnocování funkčnosti systému kontrol v České republice. Už jsem o tom hovořil v předchozím příspěvku. Pozměňovací návrh, který jsme připravili k tomuto prováděcímu zákonu o Nejvyšším kontrolním úřadu, zavádí novou formulaci "významná kontrolní zátěž", protože víme a opakovaně se ukázalo, že Česká republika čelí, a jak malé obce, větší obce, menší firmy čelí často významné kontrolní zátěži, a má nám jít o to, aby kontroly fungovaly lépe, aby se nezdvojovaly, neztrcovaly, ale aby byly opravdu efektivní. A znásobená duplicitní kontrola neznamená lepší výsledky, nápravu problémů, ale znamená opravdu jenom zbytečnou zátěž pro subjekty, které mají jako principiálně, jako základně svoji funkci buď poskytovat služby občanům, nebo vytvářet hodnoty, z nichž potom stát žije.

Snažíme se o to zavést nadhled, kontrolu nad tím, jakým způsobem funguje Česká republika v oblasti kontrol. Návrh přináší vznik evidence kontrol, která by umožnila jak Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, tak samotným kontrolním orgánům koordinovat lépe činnosti pro Nejvyšší kontrolní úřad, pak vyhodnocovat, co se v této oblasti děje, kde kontrola je opravdu neefektivní, a vést třeba v podobě pravidelných zpráv celý systém veřejné správy k tomu, aby napravlval ty zbytečné duplicity, aby napravlval tu neefektivní činnost tam, kde k ní dochází. Zároveň nám jde také o to přesněji stanovit, kde ta významná kontrolní zátěž už opravdu znamená omezení, ochromení samosprávných činností nebo například funkčnosti firem. Ten návrh říká, že všechny kontroly, kterých je v tom roce pro malé obce a pro malé firmy víc než tři, tak už to je významná zátěž. Stejně tak říkáme, že tam, kde dochází v tomtěž roce ke kontrole téže věci, téhož problému, dvakrát a víckrát, tak je to pro fungování celého systému kontrol neefektivní a jenom zatěžující. A stejně tak jde o to, aby v daném místě u dané obce nebo dané firmy neprobíhaly nekoordinovaně dvě a více kontrol současně.

Zároveň je nám ale jasné, že je kontrolní orgány musejí mít, a nechceme zasáhnout do jejich pravomocí v tom smyslu, že by je někdo omezoval. Ale tam, kde se jedná o plánované kontroly, tak tam samozřejmě ona koordinace je namístě, a má být v zájmu státu sledovat efektivitu kontrol a zároveň spolu s tím sledovat to, aby tou kontrolou kontrolované subjekty netrpěly a neochromovalo je to, a to zejména v oblasti právě těch malých subjektů a v oblasti malých obcí. Stanovujeme, kromě toho také rozšiřujeme ten okruh sledovaných kontrol nejenom na samotné kontroly finanční, ale na kontroly dle kontrolního řádu, tak se to podařilo vymezit, tak aby

bylo možné opravdu v tomhle směru zajistit efektivní nadhled a systémově sledovat, jak se České republiky v tomto směru daří.

Já jsem zaznamenal konkrétní připomínky k tomu návrhu, že například nebude možné tedy, když tam není zároveň pro kontrolní orgány sankce, dosáhnout změny. Právě proto, že není možné zasáhnout do pravomocí kontrolních orgánů, omezit jejich činnost tam, kde je namístě, tak se snažíme postupovat rozumně v tom smyslu, že dáváme těm kontrolním orgánům povinnost v okamžiku, kdy se ocitnou v tom režimu významné kontrolní zátěže, tak to tomu kontrolovanému orgánů zdůvodnit, vysvětlit, proč je ta kontrola nezbytná. A tohle je mechanismus, který možná někomu zní jako měkký, ale z hlediska řízení kontrol, z hlediska jejich koordinace je to namístě a je to nejrozumnější cesta, jak dosáhnout i lepší spolupráce kontrolních orgánů a přehledu nad tím, jak vlastně kontrola v České republice probíhá.

Zaznívalo, že ten systém bude stát příliš mnoho peněz. Proti tomu je ale potřeba říct, že ten současný systém pro stát znamená zbytečně vyhazované finanční prostředky, protože jedna ruka neví, co dělá druhá, a zaskakuje stát sám sebe v okamžiku, kdyby měl fungovat lépe, vidět na to, co dělají například související kontrolní mechanismy a související kontrolní orgány. Vytvoření té evidence, která v současné době už v omezené podobě funguje na Ministerstvu financí, rozhodně, tak jak tady zaznělo, nemá znamenat náklady ve výši stovek milionů korun, ale budou to nepochybně náklady jen v řádu milionů, nízkých milionů korun. Efekt, který by ale díky tomu mechanismu mohl nastat, samozřejmě znamená mnohem významnější úsporu a mnohem významnější pozitivní efekt pro to, jak stát funguje.

Zaznívalo, že NKÚ bude takovým nadhledem nad kontrolami neúměrně zatížený. Ale byl to sám Nejvyšší kontrolní úřad, který v několika svých závěrech upozornil na to, že kontroly nejsou efektivní. A má být v zájmu České republiky, aby tedy v této oblasti udržel stát větší pořádek a zajistil, že prostě budeme schopni sledovat efektivitu a podobu toho, jak samotné kontroly probíhají, zda se nezdvojují, nebo dokonce nenásobí. A zároveň ten nástroj, který by v tu chvíli Nejvyšší kontrolní úřad měl k dispozici, umožní velmi jednoduše a efektivně ten nadhled mít, vidět, co se kde odehrává, a snadno vytrít právě ty banální, marginální, nevýznamné případy a zaměřit se na to, kde opravdu dochází k selhávání kontrolní činnosti státu.

Opakovaně se instituce shodují v tom, že systém kontrolní činnosti státu opravdu selhává. Není efektivní. Dochází k významné nebo nadměrné zátěži malých obcí, dalších subjektů, které čelí nekoordinovaným kontrolám, a ve výsledku vedou k tomu, že místo toho, aby na prvním místě, na prvním místě z hlediska zájmu státu, bylo poskytování služeb nebo například fungování firem, tak se tady na první místo staví jakási kontrola pro kontrolu, aby někdo měl prostě odškrtnuto, že kontrola proběhla, bez ohledu na to, jestli má skutečný efekt a jestli dopadá na úrodnou půdu a je schopna dosáhnout změny jak u těch obcí, tak u těch subjektů.

Návrh, s kterým přicházíme, je postavený se znalostí věci, se znalostí i negativních dopadů těch kontrol a zároveň s pochopením pro to, že zasahovat nějakým tvrdým způsobem do systému kontrol by nebylo ani vhodné a ani by to ve výsledku pro Českou republiku nebylo přínosné. Jde nám ale o to zajistit efektivní

nástroj, jak sledovat v České republice fungování kontrolních mechanismů, fungování kontrolního systému a bránit těm excesům, bránit případům, kdy stát opravdu jenom dokola provádí kontrolu tam, kde žádný efekt ve výsledku nemá.

Děkuji za pozornost. Věřím, že odhlédnete třeba od zbytečných ideologických zátěží pohledu na tento návrh a budete sledovat jak zájem předkladatele udělat v oblasti kontrolní činnosti státu větší pořádek, tak zajistit úsporu a efektivní nakládání s veřejnými prostředky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Děkuji za vystoupení a ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy, protože žádnou přihlášku nemám. Nikdo se nehlásí, rozpravu ve třetím čtení končím. Můžeme se dotázat, jestli je zájem o závěrečná slova. Není. V tom případě požádám zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. O totéž požádám paní ministryni. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, před vámi leží hlasovací procedura, která je na první pohled složitá, ale není tomu tak, protože při těch hlasováních bude velké množství dalších zrušeno.

Já bych jenom upozornil na to, co tady přednášel pan poslanec Benda na minulém jednání o tomto zákonu, že před závěrečným hlasováním projednávání tohoto zákona přerušíme. Přerušíme to z toho důvodu, že jsme předtím odhlasovali změnu Ústavy a Senát na změnu Ústavy má prakticky neomezenou dobu, kdežto na schválení tohoto zákona by měl pouze třicet dní. To znamená, že pokud projde schválení Ústavy v Senátu, popřípadě její vrácení a odhlasování v Poslanecké sněmovně, potom bychom jedním hlasováním dohlasovali tento zákon.

Já si dovolím navrhnout proceduru, kterou přijal kontrolní výbor na své 27. schůzi 6. února 2020, a to následujícím způsobem.

Doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona v následujícím pořadí:

Návrh legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny přednesených ve třetím čtení. Tyto předneseny nebyly, takže hlasovat nemusíme.

Dále budeme hlasovat návrh A1. Bude-li schválen návrh A1, je návrh C, sněmovní dokument 4170, bod 1, nehlasovatelný. Nebude-li schválen návrh A1, budeme hlasovat návrh C, sněmovní dokument 4170, bod 1.

Dále návrhy A2 až A5. Budou-li schváleny návrhy A2 až A5, jsou návrhy B1 a B2 a D1 až D4 nehlasovatelné, jsou totožné s návrhy A2 až A5.

Dále návrh A6. Bude-li schválen návrh A6, je návrh D5 nehlasovatelný, je totožný s A6.

Dále návrhy A7 a A8.

Dále návrh C, sněmovní dokument 4162, body 1 až 5 a bod 6 v části týkající se změny zákona o kontrole.

Za sedmé návrh C, sněmovní dokument 4162, bod 6 v části týkající se změny daňového řádu.

Za osmé návrh C, sněmovní dokument 4170, bod 2.

Dále, pokud nebudou odhlasovány návrhy pod písmenem A, návrh D1 až D4. Jsou totožné s návrhem A2 až A5.

Dále návrh D5, který je totožný s návrhem A6.

Na závěr hlasovat o návrhu zákona jako celku, ale to jsem avizoval jako přerušení. To je můj návrh procedury.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Je nějaký návrh na změnu procedury? Nevidím.

Všichni jsme si vědomi toho, v jaké jsme situaci, takže bychom proceduru schválili v hlasování číslo 221, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru, včetně přerušení před závěrečným hlasováním. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 221, z přítomných 186 pro 167. Procedura byla schválena.

Můžeme tedy začít návrhem A1, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji. Já seznámím ve stručnosti s pozměňovacím návrhem pod písmenem A, byť byl doporučen legislativou rozdělit. Je to komplexní pozměňovací návrh garančního kontrolního výboru. Zužuje působnost NKÚ ve vztahu k obcím pouze na statutární města, původně byly trojkové obce, vylučuje veřejné výzkumné instituce a veřejné vysoké školy z působnosti NKÚ, navrhuje zvýšení členů NKÚ z 15 na 17 a posunuje účinnost zákona z roku 2021 na rok 2023.

Já nyní budu přednášet jednotlivá stanoviska, přednesená výborem, a požádám předkladatele o vyjádření.

Takže zahajujeme hlasování návrhem A1. Výbor doporučuje. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 222 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 222, z přítomných 185 pro 127, proti 27. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji. Tímto se stal nehlasovatelným návrh C, sněmovní dokument 4170.

Budeme pokračovat hlasováním o pozměňovacích návrzích A2 až A5. Výbor doporučuje. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 223 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 223, z přítomných 186 pro 155, proti 15. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji. Tímto se staly nehlasovatelné návrhy B1 a B2 a D1 až D4.

Nyní budeme hlasovat návrh A6, to je zvýšení z 15 na 17 členů. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministryně stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 224 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 224, z přítomných 186 pro 56, proti 34. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Kubiček: Tím je nehlasovatelný návrh D5. Dalšími návrhy jsou A7 až A8. Výbor doporučuje. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 225 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 225, z přítomných 186 pro 135, proti 28. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Kubiček: Nyní budeme hlasovat návrh C, sněmovní dokument 4162, body 1 až 5 a bod 6 v části týkající se změny zákona o kontrole. Výbor nedoporučuje. (Ministryně nesouhlasné stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 226 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 226, z přítomných 186 pro 40, proti 119. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Roman Kubiček: Nyní budeme hlasovat o návrhu pod písmenem C, sněmovní dokument 4162, bod 6 v části týkající se změny daňového řádu. Výbor nedoporučuje. (Ministryně nesouhlasné stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 227 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 227, z přítomných 186 pro 39, proti 125. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní budeme hlasovat návrh C, sněmovní dokument 4170, bod 2. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 228. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 228, z přítomných 186, pro 39, proti 127. Také bylo zamítnuto. Další návrh.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní navrhuji přerušení projednávání tohoto tisku do projednávání novely o Ústavě Senátem. To specifikovat časově asi nebudeme, jenom do projednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, takový návrh je možný, protože stanoví lhůtu vztaženou k jinému tisku, tedy lhůtu lze spočítat. Je tedy určitá.

Rozhodneme v hlasování číslo 229 o přerušení projednávání tohoto tisku do přijetí ústavního zákona o Nejvyšším kontrolnímu úřadě.

Zahájil jsem hlasování číslo 229. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 229, z přítomných 186, pro 178, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přerušili jsme tedy projednávání tisku 360 před závěrečným hlasováním, a to do doby přijetí ústavního zákona Senátem.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajům a končím bod 213.

Dalším bodem našeho jednání je

215.

Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - třetí čtení

Pan kolega Lukáš Černohorský se připraví za navrhovatele, pan kolega Kubíček je připraven jako zpravodaj garančního výboru. Očekávám tedy vyjádření zástupce navrhovatelů vzhledem k tomu předchozímu rozhodnutí.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den, děkuji za slovo. Já už to asi nebudu uvádět, už jsme to tady slyšeli několikrát. Navrhl bych ale jednu věc. Protože se jedná vlastně o velice podobný zákon, jako byl ten sněmovní tisk 360, tak já bych u tohoto tisku navrhl jeho přerušení do ukončení legislativního procesu sněmovního tisku číslo 360. Je to z toho důvodu, že kdyby se náhodou s tím tiskem 360 něco stalo, můžeme využít tento. V případě, že vstoupí v platnost, nebo ho schválíme a projde až do konce

legislativního procesu sněmovní tisk číslo 360, máme potom následně možnost tento tisk stáhnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Procedurální návrh je možný. Pane zpravodaji, jestli se chcete vyjádřit.

Poslanec Roman Kubíček: Já tento postup doporučuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Není to úplně obvyklé, ale můžeme to tak učinit. O přerušení tisku 230 do dokončení legislativního procesu k ústavnímu zákonu o Nejvyšším kontrolním úřadu a dokončení tisku 360 rozhodneme v hlasování číslo 230.

Zahájil jsem hlasování číslo 230. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 230, z přítomných 186, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přerušili jsme bod číslo 215.

Pokračovat budeme bodem číslo

216.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - třetí čtení

Děkuji, že svá místa zaujali u stolku zpravodajů pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a zpravodaj garančního výboru, výboru pro zdravotnictví, poslanec Kamal Farhan. Pozměňovací návrhy jsou vedeny ve sněmovním tisku 516/3, který byl doručen 22. ledna letošního roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 516/4. Ptám se pana ministra zdravotnictví, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. (Ano.) Pane ministře, máte slovo. (Silný hluk v sále.)

Ještě posečkejte, já vám zjednám potřebný klid. Pokud, kolegové a kolegyně, diskutujete ještě Nejvyšší kontrolní úřad nebo jiné téma, tak zásadně v předsáli. Ještě posečkám... Dděkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych skutečně stručně připomenul cíle daného návrhu zákona. Tím hlavním cílem je reagovat na nález Ústavního soudu, který zrušil současnou úpravu ustanovování orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, a zavést systém transparentního a

spravedlivého obsazování správních a dozorčích rad zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, který bude reflektovat postavení účastníků v systému veřejného zdravotního pojištění.

Obecně mohu říci za Ministerstvo zdravotnictví, že na základě dosavadních diskuzí podporuji takové řešení, které zachová dosavadní tripartitní rozdělení obsazení orgánů zaměstnaneckých pojišťoven tak, abychom zároveň zajistili pokračování pluralitního systému veřejného zdravotního pojištění. A naopak, pokud by bylo rozhodování o výdajích za zdravotní péči téměř absolutně svěřeno pojištěncům, jak je také jeden z pozměňovacích návrhů, to znamená spotřebiteli hrazené péče, v tomto směru se obáváme, že by toto mohlo významným způsobem ohrozit udržitelnost systému veřejného zdravotního pojištění. Z těchto důvodů se domníváme, že skutečně ta úprava, která má zajistit v zásadě pokračování toho tripartitního modelu, je tou nejlepší možnou.

Ve velice krátkém čase ve spolupráci s odborovými organizacemi jakožto zástupci zaměstnanců a zaměstnavatelů jakožto největšími plátcí pojistného na veřejné zdravotní pojištění byl připraven pozměňovací návrh, který jsem načel. Tento pozměňovací návrh zachovává zmíněné tripartitní rozložení sil, kdy třetina členů orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven bude nadále jmenována vládou, třetina by byla volena ze všech pojištěnců příslušné zdravotní pojišťovny skupinou zaměstnavatelů a osobami samostatně výdělečně činnými a třetina by byla volena opět ze všech pojištěnců zaměstnanci a osobami bez zdanitelných příjmů. Tím pádem skutečně na té straně pasivního volebního práva, to znamená možnosti kandidovat a být volen do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, vyhovujeme plně nálezu Ústavního soudu tak, aby nebyly žádné bariéry v tom, kdo může kandidovat, skutečně to mohou být veškerí pojištěnci dané zaměstnanecké zdravotní pojišťovny, a na straně toho aktivního volebního práva dáváme volební právo těm, kteří jsou plátcí pojistného na veřejné zdravotní pojištění, jak tedy zaměstnanci, tak zaměstnavatelé, osoby samostatně výdělečně činné i osoby bez zdanitelných příjmů.

Tento návrh i z diskuzí se všemi stakeholdery včetně zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven nebude z hlediska praktické proveditelnosti nikterak problematický. Skutečně se domníváme, že je realizovatelný již v té době relativně krátké, která zbývá do prvních voleb do dvou zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, které by měly proběhnout ke konci tohoto roku. To znamená, skutečně z našeho pohledu je to ta nejlepší možná, možná i kompromisní varianta.

Pozměňovací návrh, o kterém hovořím, je v souhrnu pozměňovacích návrhů označen pod písmenem C a také je reakcí na doplňkové usnesení vlády, kdy vláda, když přijala tento vládní návrh zákona, tak mně jako ministrowi zdravotnictví uložila připravit ještě další právní úpravu, která zohlední v oblasti volebního práva při volbách do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven postavení zaměstnanců jako plátců pojistného na veřejné zdravotní pojištění. A právě to obsahuje tento pozměňovací návrh. To znamená, v tomto směru i v rámci koaliční rady i v rámci vlády je shoda a věřím tomu, že tento pozměňovací návrh je dobrým kompromisním řešením, tak aby byla zachována funkčnost zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven

a zároveň dostatečná reprezentativnost těch, kteří se podílejí na systému veřejného zdravotního pojištění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji ministru zdravotnictví za jeho úvodní slovo. Otevírám rozpravu, mám zatím tři přihlášky. První přihlášený do rozpravy ve třetím čtení, kde lze navrhnout zpětvzetí návrhu do zahájení rozpravy, případně vzít takový návrh zpět jen se souhlasem Sněmovny a rozpravu konat pouze na opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb či písemných chyb a tiskových vyplývajících z přednesených pozměňovacích návrhů, případně podat návrh na opakované druhé čtení, můžeme zahájit vystoupením pana poslance Petra Třešňáka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás poprosil o podporu návrhu načteného do systému původně pod číslem 3968 a nyní v proceduře označeného B2 a B3. Detailně jsem tento návrh představoval již v prvním čtení, a to tehdy i jako samostatnou novelu. Nyní se však jedná o komplexní pozměňovací návrh skupiny poslanců za Piráty, STAN a SPD, který dle nás nejlépe reaguje právě na to rozhodnutí Ústavního soudu a dává všem pojištěncům možnost jak kandidovat, tak i volit se stejnou vahou hlasů do správních rad zdravotních pojišťoven, a to pomocí korespondenční i elektronické volby.

Krátce bych se zde rád vyjádřil i k poslaneckému návrhu pana ministra. Tam skutečně došlo k jistě pozitivní změně, tedy k odstranění té hranice 0,4 %, a také byla zavedena možnost elektronické volby, byť organizované – alespoň tak jsme to pochopili – přímo pojišťovnou, nikoli statistickým úřadem, jak navrhujeme my, tedy jako nezávislým orgánem. Přesto je to oproti té současné verzi zákona i té původně navržené vládní novele jistý posun vpřed. A právě proto, že ten náš návrh je v mnohém komplexnější, ale také ambicióznější, dovolil bych si navrhnout změnu procedury tak, aby návrhy B2 a B3 byly hlasovány před návrhy C, a to právě proto, že návrhy pod písmenem C, resp. ty C1 až C8 předložené panem ministrem, jsou i pro nás víceméně kompromisní návrhy.

Ještě ve stručnosti zmíním dva další pozměňovací návrhy, B4 a B5. Ty upravují definici střetu zájmů, která v té původní novele není příliš jasná. My navrhujeme, aby VZP i oborové zdravotní pojišťovny měly stejná omezení v rámci střetu zájmů a také menší zpřesnění jednoho paragrafu. Takže děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Třešňákovi. Nyní paní poslankyně Alena Gajdůšková, připraví se Vít Kaňkovský. A paní poslankyně, než vám dám slovo, znovu požádám sněmovnu o klid. Myslím to vážně. Jestli chcete být ve stenoprotokolu, koho jsem napomenul, klidně to udělám. Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji také. Vážený pane předsedající, vážená vládo, pane ministře, páni ministři, čtená Sněmovno, k tomuto návrhu zákona chci v první řadě zdůraznit, že i když se některé zdravotní pojišťovny tváří jako soukromé, všechny zdravotní pojišťovny spravují peníze ze zdravotního pojištění, tedy peníze pojištěnců. Ty všichni odvádíme na zdravotní pojištění, abychom za ně dostali zdravotní péči ve chvíli, kdy ji potřebujeme, kdy onemocníme nebo se nám stane úraz. Měli by to být tedy v první řadě pojištěnci, řekněme pacienti, kteří by měli mít možnost dohlížet na hospodaření pojišťoven. Připomínám, že to byly patientské organizace, odbory, zdravotníci, kteří v nedávné době museli bojovat o to, aby alespoň část toho, co leží na účtech zdravotních pojišťoven, šla opravdu do zdravotní péče, tedy tam, kde peníze chyběly. Ale o tom v této chvíli mluvit nechci. Chci jenom zdůraznit, že i proto je důležité, aby ve správních a dozorčích radách pojišťoven byli pojištěnci.

Pozměňovací návrh pana ministra toto slibuje. Já se přiznávám, že mám trochu pochybnost o tom, jak to v praxi bude fungovat, o praktickém provedení té procedury, která má zajistit možnost účasti veřejné kontroly v pojišťovnách i pacientům a patientským organizacím. Nicméně formulace pozměňovacího návrhu, tak jak je to dneska postaveno na tripartitním základě, řekněme, to předpokládá. Jak otevřená ta možnost bude, ukáže skutečně praxe, ale vzhledem k tomu, že tento návrh zákona potřebujeme, reaguje na výnos Ústavního soudu, a vzhledem k tomu, že se i předpokládá – pan ministr na zdravotním výboru to takto deklaroval – že ještě debata o tom bude a bude potřeba skutečně i potom, jak se v praxi ukáže funkčnost toho, co dneska schválíme, že ještě bude možnost se o tom bavit a skutečně ty věci doladit, podporuji tento pozměňovací návrh a to, co je vlastně výsledkem jednání ve zdravotnickém výboru.

Jenom k tomu ještě chci dodat jednu záležitost. My skutečně ctíme ten princip, o kterém jsem na začátku mluvila, že peníze ve veřejném zdravotním pojištění jsou peníze pojištěnců, a měly by být tedy pod důslednou veřejnou kontrolou. Ta je zajištěna jenom Poslaneckou sněmovnou. Proto se domnívám, že by zdravotně pojistné plány měla nadále schvalovat Poslanecká sněmovna. To je pozice sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovoluji vám, abych vás seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu KDU-ČSL k novele zákona o zaměstnaneckých a resortních pojišťovnách a o Všeobecné zdravotní pojišťovně.

Já jsem zde opakovaně vystupoval v prvním a ve druhém čtení, kdy jsem přednášel důvody, proč klub KDU-ČSL nesouhlasí s tou původní verzí vládní novely. Tu hlavní překážku vidíme v tom, že vládní návrh dostatečně nereflektuje nález

Ústavního soudu ze září 2018. A právě proto jsem na zdravotním výboru po prvním čtení načelil pozměňovací návrh, který se – a tady jsem to i očekával – stal poměrně silnou rozbuškou. Znovu zde zmíním, a stejně jsem to tak udělal i ve zdravotním výboru i ve druhém čtení tady, že ten návrh měl být krizovým řešením, a to do situace, pokud by Ministerstvo zdravotnictví nezměnilo názor na tu původní novelu. To znamená, mělo to být trošku i provokací, já jsem to panu ministrovi i osobně řekl, a i určitým apelem na to, aby do druhého čtení byl připraven kompromisní návrh.

Já v tomto směru děkuji panu ministrovi, že i po široké diskusi připravil ten kompromisní pozměňovací návrh, který máme dneska, je v hlasovací proceduře pod písmenem C. A já zde mohu říci, že klub KDU-ČSL tento pozměňovací návrh pana ministra podpoří z větší části. Máme zde určité věcné pochybnosti, tady navážu na milou kolegyni paní poslankyni Gajdůškovou, o tom technickém provedení pak těch samotných voleb. My ctíme ten tripartitní model a myslíme si, že je jediný správný, ale máme trošičku pochybnosti o ustanovení § 10b, který se týká sběru padesáti podpisů případných kandidátů do zdravotní pojišťovny, resp. těch spoluobčanů, kteří by je podpořili v té kandidatuře. Tady jsme přesvědčeni o tom, že to naráží na zákon o ochraně osobních údajů i na některou další legislativu týkající se ochrany citlivých údajů. Nicméně jsme přesvědčeni o tom, že touto otázkou se ještě bude zabývat Senát, a nebrání nám to v podpoře toho pozměňovacího návrhu.

Pouze se dvěma ustanoveními pozměňovacího návrhu pana ministra máme zásadní problém a ta nepodpoříme. Jedná se o písmeno C9 a 10, a tady také navážu na kolegyni Gajdůškovou. I my jsme přesvědčeni o tom, že vzhledem k toku miliard ve veřejném zdravotním pojištění je potřeba důsledná veřejná kontrola, a představa, že by se tato kompetence přesunula na vládu a již by o zdravotně pojistných plánech nerozhodovala Poslanecká sněmovna, to považujeme za velmi rizikové, a to bez ohledu na to, kdo v té vládě sedí. Po příštích volbách tam může sedět někdo jiný. Nicméně tento záměr ministerstva nepodporujeme a zde budeme zásadně proti.

Takže na závěr shrnu pozici klubu KDU-ČSL. Klub KDU-ČSL podpoří vládní novelu, pokud projde pozměňovací návrh pana ministra Vojtěcha vyjma bodů C9 a 10, kde budeme zásadně proti. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. Ještě než udělím slovo panu poslanci Válkovi, tak konstatuji, že náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan poslanec Hrnčíř. Nyní pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Protože vidím obavy v některých očích, opravdu budu stručný. Za náš klub – my tento pozměňovací, nebo my tento návrh zákona a tu změnu podporujeme, jsme si vědomi toho, že je potřeba ji udělat.

Domníváme se, že v bodě C, tedy písmenu C bod 9 a 10, by bylo vhodnější, aby schvalovala pojistné plány Poslanecká sněmovna i z toho důvodu, tedy tyto dva body nemůžeme podpořit. Nicméně jsme rádi, a já osobně jsem velmi rád, že finální verze toho pozměňovacího návrhu, která přišla do zdravotního výboru, byla v té formě,

jako ji pan ministr předložil, a je podle mě velmi rozumným kompromisem. Já budu pak zvědavý na to, jak bude v praxi fungovat a jak se vlastně ten pojištěnec dozví, kdo jsou ti další pojištěnci. Ale to je diskuse, kterou jsme vedli na zdravotním výboru, a nehodlám ji tady otvírat.

Chtěl bych připomenout pouze jednu věc, která tady nebyla zmíněna a souvisí s touto změnou ve schvalování těchto orgánů a nominací do těchto orgánů. Domníváme se, že je třeba zahájit diskusi o budoucnosti zdravotních pojišťoven a vůbec o možnosti připojištění, potenciálně o tom, jak se mají lišit zaměstnanecké pojišťovny od Všeobecné zdravotní pojišťovny a zda bychom se neměli vrátit k tomu, proč původně zaměstnanecké pojišťovny vznikaly a jakou měly náplň. Myslím si, že i když nechtíc, by tady toto mohlo tuto diskusi odstartovat, a myslím si, že tato diskuse je nesmírně důležitá, legitimní a souvisí s tím, v jaké situaci je obecně financování zdravotní péče a v jaké situaci jsou finanční prostředky pro zdravotní péči.

Tedy finálně tento návrh zákona podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi za jeho vystoupení. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Třešňák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Jen ve stručnosti, protože to zde bylo předřečníky otevřeno, tedy k návrhům C9, C10, tuším, pana ministra, o kterých se tu mluvilo jako o jakémsi osekání kompetencí Sněmovny při schvalování zdravotně pojistných plánů. Já to zde velice často opakuji, nicméně opět připomenu, pokud zdravotně pojistné plány budou Sněmovně předkládány včas, bylo by to skvělé, ale zatím zde doputovaly vždy s dvouletým zpožděním. A schvalovat víceméně rozpočet pojišťovny s dvouletým zpožděním je absurdní, a dělo se to tu doposud.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nikoho přihlášeného nemám v rozpravě. Ptám se na závěrečná slova. Pane ministře? Ano. Závěrečné slovo pana ministra zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Já velice děkuji všem kolegům za tu debatu a za podporu toho finálního řešení v rámci mého pozměňovacího návrhu. Cení si toho.

Jinak pokud jde o otázku sběru podpisů a souladu s ochranou osobních údajů, skutečně by zde neměl být žádný problém. Ten zákon vysloveně stanoví, že součástí podpisového archu je i podepsání souhlasu se zpracováním zcela minimálního rozsahu osobních údajů, to znamená jméno, příjmení, číslo pojištěnce. Mimo jiné tato podmínka byla i součástí toho původního vládního návrhu, který prošel připomínkovým řízením včetně Úřadu pro ochranu osobních údajů, který s navrženým řešením neměl žádný problém. To znamená, i Úřad pro ochranu osobních údajů se k tomuto vyjadřoval a nikterak tento systém nerozporoval jakožto

nesouladný se zákonem o ochraně osobních údajů nebo s GDPR, takže v tomto směru by skutečně žádný problém v praxi být neměl a věřím tomu, že to tedy bude dobře fungovat.

Takže ještě jednou děkuji za tu vyjádřenou podporu a prosím teď i při hlasování o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pokud nemá zpravodaj zájem o závěrečné slovo, požádám ho, než přikročíme k hlasování, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, stejně jako pan ministr. Ještě zagonguji, protože jsem požádal kolegy, kteří diskutovali na jiná témata, o to, aby je přenesli do předsálí. Odhlásil jsem vás všechny, požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Pane zpravodaji, hned jak se kolegové usadí, tak vám udělím slovo k proceduře hlasování. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, na základě usnesení výboru pro zdravotnictví z 55. schůze ze dne 5. února 2020 si vám dovoluji přečíst návrh procedury.

1. Návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené v třetím čtení, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. (Poznámka předsedajícího: Nebyly.)

2. Návrh C, pokud jde o body 9 a 10.

3. Návrh C, pokud jde o body 1 až 8 a 11, bude-li přijato, je nehlasovatelné A, B2 a B3.

4. Návrh A, bude-li přijato, je nehlasovatelné B2 a B3.

5. Návrh B2 a B3.

6. Návrh B1.

7. Návrh B4.

8. Návrh B5.

9. Hlasovat o návrhu zákona jako celku.

K jednotlivým bodům vás seznámím se stanovisky výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Vidím přihlášku k proceduře pana kolegy Třešňáka. Prosím, váš návrh na změnu procedury.

Poslanec Petr Třešňák: Je to ten návrh, co jsem zmiňoval v rozpravě, tedy předradit hlasování o návrzích B2 a B3 před návrhy C1 až C8.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Čili to předřazení, pane zpravodaji – vaše doporučení, nebo nedoporučení a rozhodnout hlasováním.

Poslanec Kamal Farhan: Dobře. Moje doporučení je – nebo takhle. Jelikož byl návrh změny procedury, asi bychom o tom měli hlasovat, měli bychom hlasovat o protinávruhu. Jinak já zastávám stanovisko zdravotního výboru o proceduře. Takže můj návrh je zůstat u původní procedury, ale předpokládám, že musíme hlasovat o protinávruhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, o protinávruhu kolegy Třešňáka rozhodneme v hlasování číslo 231, pokud někdo jiný nenavrhuje jinou změnu. Není tomu tak.

Zahajují hlasování 231, je to změna procedury podle kolegy Třešňáka. Kdo je pro? Kdo je proti?

Děkuji vám, hlasování 231, z přítomných 177 pro 58, proti 94. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji předložil zpravodaj podle usnesení výboru pro zdravotnictví, a to v hlasování číslo 232, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování 232, z přítomných 177 pro 162. Návrh byl přijat.

Budeme tedy postupovat podle procedury. Pane zpravodaji, první návrh. Legislativně technické nebyly, takže můžeme začít cěčkem.

Poslanec Kamal Farhan: Přistoupíme k bodu C. Jedná se o body 9 a 10. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování 233 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 233 ze 180 přítomných pro 35, proti 128. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Kamal Farhan: Jedná se o bod C, pokud jde o body 1 až 8 a 11. Budou-li tyto body přijaty, jsou pak nehlasovatelné pozměňovací návrhy A, B2 a B3. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování 234 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 234 z přítomných 180 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Kamal Farhan: V tuto chvíli, jak jsem již avizoval, se body A a B2 a B3 staly nehlasovatelnými. Proto přikročíme k pozměňovacímu návrhu pod bodem B1. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování 235. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 235 z přítomných 180 pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Kamal Farhan: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu B4 a stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování 236 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 236 z přítomných 182 pro 30, proti 119. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Kamal Farhan: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod číslem B5. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování 237. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 237 z přítomných 182 pro 28, proti 116. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Kamal Farhan: Ano, je to tak, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Můžeme tedy přistoupit k hlasování o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 516, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 238 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 238 z přítomných 182 pro 178, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 216.

Dalším bodem našeho jednání je

217.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - třetí čtení

Děkuji panu ministrovi Adamu Vojtěchovi, že zůstal u stolu zpravodajů. Zpravodajkou garančního výboru, výboru pro zdravotnictví, je paní poslankyně Olga Richterová. Také ji požádám, aby zaujala své místo. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 530/3, který byl doručen dne 24. ledna 2020. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 530/4. Ptám se pana ministra, jestli má zájem před otevřením rozpravy. Má.

Ještě požádám znovu sněmovnu o klid. Ještě chvilku, pane ministře. Rád bych, abychom i tento tisk byli schopni projednat v důstojném prostředí. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skutečně velmi stručně připomenu, že jde o návrh novely zákona o ochraně veřejného zdraví. Cílem návrhu je zejména adaptace dvou unijních nařízení v co nejkratší době. Dále ovšem, jak to již bývá u návrhu zákona o ochraně veřejného zdraví, tak hlavním tématem i pozměňovacích návrhů je oblast očkování a přijetí dětí na zotavovací akce a školy v přírodě bez dokladu o řádném očkování.

Za sebe osobně nemohu se ztotožnit s pozměňovacími návrhy, které v zásadě popírají zásadu kolektivní imunity a mohou u veřejnosti přispět k dalšímu snižování vnímání potřebnosti pravidelných očkování, a tím vést ke snadnějšímu šíření nakažlivých nemocí ve společnosti. To znamená, nemohu podpořit návrhy, kterými se vypouští povinnost doložit v lékařském posudku podrobení se stanovenému pravidelnému očkování nebo imunitu k nákaze u dětí účastnících se zotavovacích akcí. V případě zotavovacích akcí se jedná o dlouhodobější pobyty náhodně vytvořených velkých kolektivů dětí, navíc zpravidla s více zatěžujícím programem, a tedy s mnohem větším nebezpečím šíření nakažlivé nemoci nebo rizikem poranění.

Naopak tuto úpravu podporuji, pokud jde o školy v přírodě, to znamená, zde se domnívám, že není nutné trvat na současné podmínce v zákoně, protože tyto pobyty trvají krátkou dobu. Je to jasně definovaný kolektiv, který je pohromadě celý školní rok, a provozované aktivity jsou méně fyzicky náročné.

Dále nemohu souhlasit s návrhem na vypuštění povinnosti podrobení se pravidelnému očkování jako podmínky pro přijetí do dětských skupin, soukromých mateřských škol a předškolních zařízení, v nichž je provozována živnost výchovy dětí nad tři roky věku. V tomto směru se domníváme, že pro zachování příznivé epidemiologické situace je zcela nerozhodné, jestli jsou dané pečující subjekty soukromé, či zřízené státem, nebo územní samosprávou. Z tohoto pohledu ochrany veřejného zdraví by měly být podmínky u všech těchto subjektů stejné.

Také nemohu podpořit návrh měnící rozsah opatření proti šíření infekčních onemocnění fyzickými osobami a zužující informační povinnost nakažených osob vůči poskytovateli zdravotních služeb. Mám za to, že nastavení příslušných opatření minimalizujících potenciální riziko přenosu onemocnění při poranění je třeba zachovat zejména pro ochranu samotných zdravotníků při ošetřování těchto osob.

Dámy a pánové, tento vládní návrh zákona uvádí český právní řád do souladu s unijní úpravou, a plní tak zejména tedy naše závazky vyplývající z členství v Evropské unii a zároveň řeší otázku očkování a dalších oblastí, o kterých ještě bude určitě řeč. Prosím o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a nyní otevírám rozpravu. Jako první je přihlášena paní poslankyně Brzobohatá, připraví se paní poslankyně Gajdůšková. A doufám, že tady bude dostatečný klid na vystoupení, abych opět nemusel zklidňovat sněmovnu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já bych se chtěla vyjádřit úplně krátce ke sněmovnímu dokumentu, k svému pozměňovacímu návrhu 4118, což je nepovinné invazivní meningokové onemocnění. Já věřím, že se všichni stanete součástí revoluční změny v tom, že tohle očkování bude jako čtvrtá, pokud to schválíme, tak budeme čtvrtá země v Evropě, která ho bude mít hrazeno státem. Máme velkou podporu zdravotních pojišťoven, takže si myslím, že je to výborná věc. Navíc ušetříme maminkám do jednoho roku miminka skoro 10 000 korun, což si myslím, že je velice dobrá podpora.

Ještě bych chtěla říct, že tohle očkování podporuje vakcinologická společnost, vlastně i pojišťovny, a jedná se o onemocnění, které je velmi zrádné. Které z plného zdraví může člověka do 24 hodin naprosto oslabit a někdy usmrtit. Já sama jsem toho příkladem, nikomu z vás bych to nepřála, ale přežila jsem to, jsem tady, ale následky jsou potom katastrofální. Vlastně nejvíce ohrožené jsou malé děti do jednoho roku, proto jsme teď zvolili očkování pro nejmenší miminka a pan ministr na garančním zdravotním výboru přislíbil, že když se bude novelizovat zákon číslo 48, tak budeme myslet i na děti v dospívajícím věku, které jsou rovněž ohrožená skupina. Takže věřím, že mě všichni podpoříte, děkuji. (Potlesk předešlým poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Brzobohaté. Nyní vystoupí paní poslankyně Alena Gajdůšková, připraví se Vlastimil Válek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Pane ministře, vážená sněmovno, chci jenom pár slov říci k oblasti, které se tento návrh zákona týká, a to je očkování. Kdybychom měli odpovědět na otázku po nejužitečnějším vědeckém vynálezu lidstva, tak bychom určitě neměli zapomenout na vakcinaci. Očkování zachránilo dnes už stamiliony životů. A jak jsme si vyzkoušeli při epidemii spalniček, je ale hodně důležité a funguje to, chrání děti, chrání občany, jen když je proočkována drtivá většina dětí, lidí. Na druhou stranu právě proto, že je důležitá proočkovanosť většiny, je důležité velmi citlivě a racionálně povinnost očkování ukládat. Proto jsem se přidala k pozměňovacímu návrhu svého váženého kolegy pana profesora Válka o omezení povinností očkovat malé děti na hepatitidu typu B. Ta se přenáší krví a pohlavním stykem, ale o tom pan profesor Válek určitě bude mluvit.

Také bych ráda ocenila jednání o této materii na zdravotním výboru. Racionalitu, s jakou se v té debatě projevilo Ministerstvo zdravotnictví ve vztahu ke školám v přírodě a zotavovacím akcím. Jsem původní profesí pedagog a skutečně oceňuji, jak se k tomu Ministerstvo zdravotnictví postavilo. Netrvalo na věcech, které nemají smysl, ale stáli si za svým tam, kde je to důležité z pohledu veřejného zdraví.

Vítám také návrh paní poslankyně Brzobohaté na očkování proti meningokoku. Zde bych ráda jenom apel vůči panu ministrovi, abychom skutečně v budoucnosti zajistili očkování proti meningokokovi i v té skupině pubescentů, tedy dětí 12 a více let, které jsou také ohroženou skupinou.

Chci tedy na závěr podpořit závěry zdravotního výboru při konečném hlasování i o všech pozměňovacích návrzích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové, nyní pan poslanec Vlastimil Válek, připraví se kolega Třešňák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Zase se pokusím být, dámy a pánové, stručný.

V roce 2015 přijala vláda akční plán na zvýšení proočkovanosť. Po pěti letech ten akční plán končí fiaskem, protože ve všech parametrech podle statistik ÚZIS se proočkovanosť v České populaci snižuje, a to u hrazených i nehrazených očkování. Já tím chci říct, že je potřeba hledat jinou cestu, a jsem rád, že se nám daří jiné cesty najít. První z těch jiných cest byla podpora a připuštění toho, že existují komplikace po očkování a že je potřeba odškodnit ty, kteří tyto komplikace měli. Ta druhá cesta je tento zákon a některé pozměňovací návrhy v tomto zákoně, které se skupinou dalších poslanců společně podáváme, a napříč politickými stranami jsme pro ně získali podporu s kolegou Třešňákem, který pak k tomu bude také hovořit.

Chtěl bych zdůraznit, a chtěl bych to zdůraznit jako lékař, jako univerzitní profesor, nejenom jako poslanec, že považují očkování za jeden z největších výdobytků medicíny. Zachránilo ne stovky, ne tisíce, ale miliony, miliony lidských životů a pomocí očkování se podařilo vymýtit řadu onemocnění. To znamená, nálepka, která se používá, že někdo zjemňuje, oslabuje pravidla pro očkování, je lichá. Na druhé straně je hloupé a nerozumné popírat, že existují určité kontraindikace očkování, že existují komplikace, které může očkování využívat (?), a že existují často oprávněné obavy rodičů. A naší povinností jako lékařů, naší povinností jako poslanců, naší povinností jako politiků je tyto obavy rozptýlovat, a ne agresivním přístupem pak hnát tyto lidi do kouta tak, aby se z nich stali odpírači očkování. Je to fatální, je to špatné a jsem rád, že Poslanecká sněmovna našla pro toto shodu, protože musíme samozřejmě, musíme vysvětlovat odpíračům očkování, že je to nesmysl. Oni věří své hloupé pravdě tak, jak někteří věří tomu, že Země je placatá.

Na druhé straně nesmíme, nesmíme bagatelizovat oprávněné obavy těch, kteří mají, někdy měli ve svém životě i některých svých dětí špatnou zkušenost s komplikací po očkování. Proto k mým pozměňovacím návrhům – ten podstatný se týká toho, že bychom rádi vypustili slovo trvalé kontraindikace, protože trvalé kontraindikace neexistují, existují kontraindikace. Rádi bychom změkčili přístup k dětem, které nejsou očkovány proti hepatitidě B, protože tady není nejmenší důvod, proč tyto děti nepouštět na jednotlivé akce či do kolektivu.

K dalším pozměňovacím návrhům, které, řekneme, nastavují rozumnější pravidla pro účast dětí na zotavovacích akcích tak, aby děti, které se stejně pohybují v kolektivu, stejně v tom kolektivu jsou, aby se mohly těchto zotavovacích akcí zúčastnit, zdůvodní a vysvětlí můj kolega pan poslanec, prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Třešňák, který je jejich hlavním předkladatelem.

Na závěr bych chtěl podpořit pozměňovací návrh stran očkování proti meningokokové infekci a jsem velmi rád, že máme příslib pana ministra ze zdravotního výboru, že se v brzké době dostane zákon číslo 48, tedy přesně tento, znovu do Parlamentu a posune toto očkování pro vyšší věkové skupiny.

A dále bych chtěl přece jenom požádat o tolerantnější přístup Poslanecké sněmovny a zvážit argumenty pro to, proč v těch kolektivech, kde si platí a kde jsou to soukromé školky, školy v přírodě nebo skupiny dětí, možná v některých případech zvážit méně přísná pravidla pro to očkování pro určité skupiny dětí. Tady bych byl přece jen tolerantnější a myslím si, že diskusi o tomto bychom neměli házet pod stůl a neměli bychom být tak velmi radikální.

Závěrem ještě jednou děkuji za velkou shodu na zdravotním výboru a jsem rád, že Poslanecká sněmovna, jak to tak vypadá, snad bude kráčet rozumnou cestou, která podporuje očkování a přitom akceptuje obavy rodičů dětí, které mají očkování absolvovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. Svého stranického kolegu předběhne paní zpravodajka, která se přihlásila do rozpravy. Paní zpravodajko, hlásila jste se do rozpravy a jako zpravodajce vám tedy

udělím přednostní právo. Kolega Třešňák jistě posečká. Máte slovo. (V sále je trvalý hluk.)

Poslankyně Olga Richterová: Vážení přítomní členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se jako zpravodajka –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším a znovu požádám Sněmovnu o klid! Aní já vás neslyším. Takže kdo diskutuje jiné téma, tak zásadně v předsáli.

Poslankyně Olga Richterová: Já jsem se jako zpravodajka, vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlásila kvůli nezbytné legislativně technické úpravě, kterou je potřeba načíst teď, když je otevřená rozprava. A sice jde o to, že nyní představil pan poslanec Válek své návrhy, u kterých jsme mnozí připodepsaní, pak bude představovat pan poslanec Třešňák a tam jde o to, že u toho upřesnění kontraindikací se vlastně jeden pozměňovací návrh opírá o stávající znění zákona, a přitom, jak to vypadá ze shody na zdravotním výboru, tak by mělo projít vlastně vynětí toho slova trvalá kontraindikace, aby tam byla čistá kontraindikace. Z tohoto důvodu je potřeba přijmout potom legislativně technickou úpravu, která by zajistila, aby se při současném přijetí těch dvou pozměňovacích návrhů, C2 a E2, v rámci celého zákona používal jenom ten pojem kontraindikace.

Takže já to načtu. Jde o to, že podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny navrhuji následující legislativně technickou úpravu. Pokud budou současně přijaty pozměňovací návrhy C2 pana poslance Třešňáka a E2 pana poslance Válka, tak se v bodu 17b pozměňovacího návrhu C2 zrušuje slovo trvalou.

Děkuji za pozornost, pak o tom budeme hlasovat v té legislativně technické sekci procedury. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a nyní pan poslanec Třešňák, řádně přihlášený do rozpravy. Připraví se Vít Kaňkovský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Ještě dnes jednou pěkné dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já opět navážu na předchozí debatu, protože novela zákona o ochraně veřejného zdraví se skutečně stala půdorysem k debatě o požadavcích na povinné očkování.

Na začátku bych zde rád uvedl, že jako Piráti skutečně považujeme očkování za zásadní preventivní nástroj veřejného zdravotnictví, nicméně návrhy, které jsme buď předložili, nebo se k nim připojili napříč subjekty v Poslanecké sněmovně, vlastně ve velké míře odstraňují některé zásadní nelogičnosti a ve své podstatě jsou tak hlavně nyní, tak jak jsou v zákoně, trestem rodičů a dětí. A někdy i kromě odpovědnosti rodičů a pediatrů do toho zatahují i ředitele škol a mateřských škol.

Začnu tedy tím, který mám hlavně tímto na mysli, tedy ten požadavek na kompletní proočkovanost dětí na školách v přírodě, který navrhuje v pozměňovacím návrhu C2, respektive tedy zrušit povinnost, aby ředitelé škol museli hlídat proočkovanost při školách v přírodě. Zdůvodnění je jednoduché. Děti tráví v tom stejném, identickém kolektivu deset měsíců v roce, a pak by jim bylo zakázáno na jeden týden odjet na školu v přírodě. Jsem rád, že tento pozměňovací návrh získal podporu i výboru zdravotnictví, takže doufám, že je reálná šance, že projde i dnes ve třetím čtení.

Dále zmíním pozměňovací návrh C3, kde navrhuje zrušit povinnost dokladovat kompletní proočkovanost u soukromých mateřských škol a dětských skupin. Zde krátce. Jedná se víceméně o soukromoprávní vztah a svobodnou volbu v tomto vztahu, ačkoliv chápu, že to vzbuzuje ty největší kontroverze, nicméně je nutné si uvědomit, že opravdu některé dětské skupiny jsou malé kolektivy třeba čtyř pět dětí.

Dále – a to navážu na kolegu Válka – podporujeme pozměňovací návrhy k vypuštění trvalých kontraindikací a povinné hepatitidy B. A obecně jenom zdůrazním, jak zde bylo opět zmíněno panem kolegou Válkem, kterého si velice vážím, důvodem pro tyto pozměňovací návrhy je hlavně rozptýlit obavy těch některých odmítačů očkování, a ne je pouze zahánět do kouta zbytečnými restrikcemi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za diskusní příspěvek. Pokračujeme vystoupením pana poslance Kaňkovského. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré ještě dopoledne. Vážení pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, rád bych vás seznámil s pozicí klubu KDU-ČSL k předložené novele. Tato novela je transpoziční. My v tom jádru té transpoziční novely tuto novelu podporujeme.

Pokud se týká pozměňovacích návrhů, tak jenom krátce. Jednoznačně podporujeme pozměňovací návrh paní kolegyně Brzobohaté pod bodem D2, týkající se úhrady očkování proti meningokoku. Za to moc děkujeme.

Dále podporujeme pozměňovací návrh pod bodem A paní poslankyně Adámkové, tam jsem i spolupředkladatelem. Já jsem hluboce přesvědčen, že v současné složité epidemiologické situaci tím spíše by hlavní hygienik měl mít vzdělání lékaře, a to s příslušnou specializací. Chci tady říci, že to není nic osobně proti současné pozici hlavní hygieničky, ale my vnímáme problém v segmentu ochrany veřejného zdraví dlouhodobě jako neuspokojivý. Jsme přesvědčeni o tom, že ty epidemiologické výzvy, které dnes prožíváme, mohou být i do budoucna. To se netýká jenom koronaviru, to se může týkat dalších infekčních nákaz. A je také potřeba si uvědomit, že tady máme další epidemiologické výzvy, a to je například vzrůstající rezistence na antibiotika, se kterou se dneska již potýká například jižní Evropa. Takže jsem přesvědčen, že pozice hlavního hygienika by měla být obsazena specializací lékaře s příslušnou odbornou specializací v oblasti veřejného zdraví a hygieny.

Pokud se týká očkování, KDU-ČSL dlouhodobě podporuje očkování, protože i my to považujeme za naprosto zásadní preventivní nástroj v ochraně veřejného zdraví před závažnými infekčními chorobami. Tady se nic nemění. Nicméně určité pokrytectví, které máme v současném znění zákona, týkající se právě účasti dětí na zotavovacích akcích v některých předškolních zařízeních, považujeme spíše proti očkování, proti tomu, aby rodiče věřili a měli důvěru v to, že očkování funguje. Takže tady my podpoříme pozměňovací návrhy kolegy Třešňáka, Válka či Farského.

A na závěr mi dovoluji říci, že si myslím, že tento zákon je velmi důležitý a stane se ještě důležitějším právě v případě, pokud uděláme určitou inventuru, zejména v oblasti ochrany veřejného zdraví, a zejména i pokud se týká účasti dětí na některých akcích, jako jsou letní tábory, školy v přírodě či jiné zotavovací akce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. Nyní pan poslanec Petr Pávek v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, jenom velmi krátce. Nebude to debata o očkování, bude to debata o znění tohoto zákona. Já bych vás rád seznámil se stanoviskem klubu Starostů a nezávislých.

My podpoříme všechny pozměňovací návrhy s výjimkou D1, v souladu tedy s nedoporučením výboru pro zdravotnictví. Ušetřím si dlouhou debatu o přístupu státu, který svým radikálním a někdy až šikanózním způsobem vlastně podřívá u skupiny obyvatel důvěru v očkování, a domnívám se, že je opravdu nežádoucí, abychom vyčleňovali některé děti z akcí jenom proto, že například nemají kompletní proočkovanosť z důvodů, které nakonec určil třeba i lékař, z důvodů nějakých kontraindikací a podobně. Takže tento přístup nepovažujeme za šťastný. To je důvod, proč podpoříme tedy pozměňovací návrhy jak kolegy Válka, tak kolegy Třešňáka. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Pávkovi. Nyní pan poslanec Bohuslav Svoboda v rozpravě. Připraví se paní poslankyně Hana Aulická Jirovcová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, vážení páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové, máme před sebou zákon, který je velmi, velmi důležitý. Je to zákon, který řeší problematiku očkování, problematiku věcí, která je jedna z mála, které zásadním způsobem posunuly medicínu dopředu. Očkování je totiž schopno zabránit vzniku onemocnění. My za normálních okolností vždycky jenom onemocnění léčíme nebo snažíme se zabránit jeho negativním následkům, ale očkování je věc, která by měla vůbec onemocnění zabránit. Že to dokáže, víme.

Ve světě už byla eradikována celá řada infekčních onemocnění, ale aby k tomu došlo, musíme splnit nějaké podmínky. A ta zásadní podmínka, se kterou nikdo

z těch, co očkování omezují, nepočítá, je ta, že očkování funguje jenom tehdy, když je proočkováno určité procento dětí nebo obyvatel. To procento nesmí klesnout pod 80, lépe pod 85. Když je 85, tak záruka toho, že nevypukne v té zemi epidemie jako taková, je věc, která se dá považovat za prokázanou. Proto já také velmi zásadně protestuji proti všem pokusům o to, někde tu povinnost očkování změnit.

Co je zásadní, je to, že musíme upravit to, aby eventuální možné následky onemocnění, když se pohybujeme v minimálních číslech, byly kompenzovány. To už začalo tím, že jsme schválili možnost náhrady. Ale také musíme pracovat na tom, aby všechno to, co se tady navrhuje jako změny, mělo za sebou nějaké odůvodnění. Prvně odůvodnění není to, jestli to zařízení je soukromé, nebo státní. Úplně stejně se v tom kolektivu onemocní, ať je soukromé, nebo státní, a v okamžiku, kdy budeme mít ze soukromých zařízení významné procento neočkovaných dětí, ten počet očkovaných se sníží natolik, že to riziko epidemie tady bude. A s tím je potřeba počítat. To jediné, co musíme řešit, je to, abychom byli schopni, aby naši pediatři byli schopni v případě, že očkování skutečně je nevhodné pro to dítě, říct ano, v tomto případě je to nevhodné, nebo musíme to tak a tak upravit. To znamená, řešit to jako konkrétní případy. Ta možnost už tady je, pediatři to ne vždycky umějí, ale mají možnost konzultovat se specialisty, kteří se touto problematikou zabírají, a samozřejmě pak takové dítě musí dostat zvláštní režim a může se také tedy stát, že i se dostane na to rekreační zařízení, aniž by to očkování mělo. Ta číslovka ale bude velmi nízká a neovlivní to to, že by ta proočkovanosť se snížila.

Bohužel očkování je taková věc, která probíhá takovými vlnami názorů. Vždycky se někde objeví názor, že na základě očkování vzniká autismus, a vzápětí se přihlásí významná, početná skupina rodičů, kteří z tohoto důvodu odmítají autismus (očkování?). Ta myšlenka vzniku autismu skutečně měla jednoho autora-lékaře, ale byl již ze společnosti lékařské vyloučen pro šíření nepravdivé informace. A tak bychom měli také postupovat proti všem, kdo vznášejí takové pochyby o možném ošetřování. Já bych jenom každého chtěl upozornit, ať se podívá do té Afriky, kde běží epidemie spalniček, proti kterým jsme tady tak bojovali jako (proti) takové nevinné nemoci, a těch úmrtí na spalničky jsou tam tisíce. Já vím, že je to jiné prostředí s jiným statutem těch dětí, že mají jiné výživové podmínky, životní podmínky, ale v okamžiku, kdy se epidemie rozeběhne, není nic, co by ji dovedlo zastavit, když to obyvatelstvo nebude proočkováno.

Není to tedy o tom, že bychom si mohli hrát na něco. To jsou vážné věci, to jsou fakta, se kterými bychom neměli manipulovat. Měli bychom skutečně vzít na sebe to, že zajistíme pro všechny obyvatele, pacienty, děti to, když to jejich individuální situace vyžaduje, že budeme postupovat individuálně. Ale nemůžeme postupovat nějakým obecným nařízením, že řekneme, tato skupina lidí prostě proto, že jde do soukromého zařízení, nemusí být očkována. Musíme si uvědomit, že to není jenom o rozhodnutí těch, kteří nedají ty děti očkovat. Je to o tom, co musí akceptovat ti, kteří řádně své děti očkují nebo se o ně starají, nebo je nemohou proočkovat z nějakých závažných důvodů. Snižujete tu procentuální hladinu proočkových a zvyšujete riziko, že tato epidemie vznikne.

Proto my také nepodpoříme žádný návrh, který omezuje příkazovým způsobem povinnost očkování. Podpoříme všechny návrhy, které mají v sobě racionalitu. Je to třeba očkování proti hepatitidě B, kde víme, že proočkovanost v té dětské skupině nutná vůbec není. A podpoříme také všechny návrhy, nebo všechno to, co budeme dělat, abychom vytvořili podmínky pro to, že můžou vzdělávací zařízení a že můžou dětské lékaři zacházet s dětskými pacienty individuálně, to znamená v případě, který ale je medicínsky zdůvodněn, mohou to očkování upravit, nebo dokonce vynechat. Jsou takové děti, které nebudou moct být očkovány nikdy v životě, ani se to nikam neposune. Ale to jsou řádově jednotky a neovlivní to, aby v této zemi vznikla epidemie. Já nikomu nepřeji, aby se musel s tím ještě setkávat, nepřeji žádnému z lékařů, aby musel nosit v kapse troakar a těm dětem, které mají záškrty a začnou se dusit, dělal otvor do dýchací trubice, tak aby na místě neumřely. Já to ze svého dětství pamatuji, takové děti byly, takové děti k nám do ordinace chodily a můj otec skutečně musel ten troakar, tu trubičku, mít stále při sobě, protože byl praktický lékař a všechny tyto věci mu do rukou patřily.

Ještě jednou apeluji na všechny, aby použili své úvahové schopnosti a bránili tomu, aby libivá politika někomu nebo nějaké nátlakové skupině vyhovět neovlivnila naše zásadní rozhodování ve věcech, které skutečně jsou otázkou života a smrti možná pro generace našich dětí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Nyní je faktická poznámka pana poslance Petra Pávka, poté s řádnou přihláškou paní poslankyně Hana Aulická. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já bych jenom velmi přátelsky chtěl reagovat na kolegu Svobodu, který z projednávání tohoto zákona udělal projednávání povinného očkování. Takto to není. Kdyby tomu tak bylo, tak ta debata vypadá úplně jinak. Jsme tady přihlášení v mnohem větším množství a vedeme mnohem obsáhlejší diskuze. Tato debata není o povinném očkování, to máme za sebou, to jsme vyřešili. Povinné očkování prošlo touto Sněmovnou a zůstává tady pouze situace velmi ojedinělých případů, kdy se může stát, že nějaké dítě bude vyloučeno z kolektivu nějakého výjezdu, školy v přírodě, ozdravného pobytu jenom proto, že třeba nemá kompletní proočkovanost, což je vůči jeho zdraví pozitivní, neboť k tomu došlo na základě rozhodnutí jeho lékaře.

To znamená, my tady teď mícháme dvě věci dohromady. A já bych byl velmi nerad, kdyby tato debata měla sklouznout zase zpátky k debatě o očkování. Zůstáváme pouze u toho, že je to restriktivní a šikanózní přístup státu v případě, že nějaké dítě není třeba kompletně proočkováno, tak ho vyřazovat z toho kolektivu na straně jedné, tam kde je ta účast možná a dobrovolná, ale pak ho nutíme, aby chodilo do školy, kde vlastně stejně s těmi ostatními dětmi tráví veškerý čas, a tam je jeho docházka povinná. To znamená, tady se bavíme pouze o tom rozporu toho, co je povinné a co dává smysl, co nedává smysl a kde se to zvrhává vlastně v šikanu rodičů a dětí, které se tomuto vymykají. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Aulická Jírovcová v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji vystoupit se stanoviskem za poslanecký klub KSČM k tomuto návrhu, sněmovnímu tisku 530.

My samozřejmě vnímáme tu problematiku, tak jak tady byla řečena i mými kolegy, za velmi vážnou, závažnou a jsme toho názoru, že o očkování samotném, ale i o nastavení toho očkovacího kalendáře a i o samotných vakcínách je potřeba se dále bavit, ale samozřejmě na odborné platformě – chci tady zdůraznit. A dále řešit i mnohé poznatky, které z praxe jak ze zdravotní části, ale tak možná i z té části rodičů vnímáme i jako poslanci a poslankyně, jak jsme tady.

Samozřejmě budeme podporovat pozměňující návrh pana kolegy Válka a některé další. A kolegyně Andrey Brzobohatě, co se týče úhrady očkovacích látek proti invazivním meningokokovým infekcím. A zde bych se možná zastavila, že ta diskuze na výboru pro zdravotnictví se samozřejmě většinou nesla v té podpoře. Ale na druhou stranu já jako maminka malého dítěte i vnímám, že do těch dvou let věku je vlastně pro dítě ta nejvyšší dávka očkovacích látek, ať už to jsou vlastně tři dávky hexavakcíny, dále vakcína MMR v roce a půl, a pak samozřejmě nepovinné, i když velice často přidávané, proti pneumokokům a víceméně i rotaviry na začátku očkování, i když ty nejsou dány jehlou, ale na lžičku. A chtěla bych právě proto zdůraznit, že jsem přesvědčena, že to mohlo být rozšířeno alespoň do těch tří let věku, ale bylo to samozřejmě na té diskuzi právě pro tu možnost trošku rozložit i toto nepovinné očkování, i když bude hrazené pojišťovnou. A jsem ráda ale za tu budoucí slíbenou diskuzi pana ministra i v této problematice, protože se ukazuje, že máme další problém toho, kdy vlastně končí účinnost nebo kdy neúčinkuje to proočkování v tom raném věku právě na ty dospívající děti, abych je teď neurazila, a právě protože je asi nutná otázka třeba i některé očkovací látky třeba v rámci i toho očkovacího kalendáře ještě posunout, což se třeba udělalo u té očkovací látky MMR, což si myslím, že je velký přínos, ale samozřejmě je to na větší diskuzi.

To znamená za nás bych chtěla jenom upozornit, že nebudeme zásadně souhlasit s pozměňujícími návrhy, které hovoří, že by byla možnost přijímat neočkované děti do soukromých zařízení, ať už předškolní, nebo školní. Zásadně s tímto nesouhlasíme, protože pro nás je to začátek konce nejenom toho systému proočkovanosti, ale vůbec celkově rozdělení na státní nebo veřejné subjekty a na soukromé. A opravdu ten tlak rodičů, nebo na ty rodiče, kteří by chtěli právě neočkovat, ať už to je z různých důvodů, dávat do těch soukromých subjektů, tak si myslím, že bychom to teď nastartovali a započali, a myslím si, že to je opravdu špatně. To znamená, my podporujeme to, aby nejenom pediatrii, ale samozřejmě i ti rodiče měli možnost volněji dýchat, to znamená, to řeší pozměňující návrh pana Válka, ať už ten jeden, nebo ten druhý. A já věřím, že Sněmovna nepodpoří tedy ty pozměňující návrhy, které by nám odstartovaly velký zmatek, nebo i možná velký

průšvih v tom, že by byly osvobozeny od nepovinnosti očkování v těch soukromých subjektech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A ještě v rozpravě paní zpravodajka paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já jenom velmi stručně, protože posledně, ve druhém čtení, jsem shrnovala ty nelogičnosti, kde vlastně potom proběhla debata na zdravotním výboru. Nyní bych jenom opravdu velmi stručně chtěla i pro pana ministra tady na záznam říct, že my vlastně teď nemáme úplně přesné informace, protože neprobíhají ty pravidelné sérologické testy na hladině protilátek, tak jenom že do budoucna pro debatu o tomto tématu prostě jsou konkrétní data, jak to tedy v naší populaci je.

A druhá věc. Nejsou úplně kapacitně v pořádku některá očkovací centra. Zejména mám špatné zprávy z Motola, které přitom bylo speciální. Odesílali tam lidi z celé republiky s dětmi se závažnými komplikacemi. Takže právě proto, aby na tyto pozměňovací návrhy ještě navazovala další práce, vyzdvihuji, že posílit očkovací centrum v Motole je konkrétní výzva, která stojí podle mého soudu nakonec i před Ministerstvem zdravotnictví, protože je zřizovatelem té fakultní nemocnice. Takže tolik jenom jaksi dodatek k té dnešní debatě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova. Pan ministr nemá, paní zpravodajka také ne. Takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já prosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování. Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jde o to, že mám avízo, že bude návrh na změnu hlasovací procedury. Já předestřu hlasovací proceduru, kterou jsme schválili na výboru pro zdravotnictví na jeho 55. schůzi 5. února 2020. A tam jsme schválili:

Za prvé hlasovat návrhy legislativně technických úprav. Ty byly načteny. Za druhé A1, za třetí A2.1 až A2.3, za čtvrté A2.4, za páté B1, za šesté B2, za sedmé B3, za osmé C1, v případě schválení je nehlasovatelné C2 a F. Za deváté C2, v případě schválení je nehlasovatelné F. Za desáté F, za jedenácté C3, za dvanácté E1, za třinácté E2 – tady mám avízo na změnu, to bude asi ve faktické. Potom za čtrnácté D1, za patnácté D2. A potom samozřejmě hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zazněl návrh procedury. Hlásí se někdo s protinávřhem? Hlásí se pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Dobrý den. Já si dovolím navrhnout tu drobnou avizovanou změnu procedury, a sice abychom první hlasovali o bodu E2 a poté o bodu E1. V těch bodech je kontradikce. Ten první bod E1 se týká hepatitidy, E2 se týká toho slova "trvalá kontraindikace". Tedy abychom první hlasovali o té "trvalé kontraindikaci" E2, a až poté o hepatitidě B... E1 – mea culpa. Velmi se omlouvám a děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde ještě nějaký návrh na úpravu procedury? Není. Slyším žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nejprve budeme hlasovat o protinávruhu, tak jak ho zde přednesl pan poslanec Válek. Jsme připraveni na hlasování?

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 239, přihlášeno 173 poslanců, pro 101, proti 44. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o proceduře jako o celku, s tím, že jsme schválili to, že budeme nejprve hlasovat bod E2, a pak teprve bod E1.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 240, přihlášeno 175 poslanců, pro 170, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat. Budeme teď podle ní postupovat.

Paní zpravodajko, prosím, začneme.

Poslankyně Olga Richterová: Jako první budeme hlasovat o legislativně technických úpravách načtených v rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Hlasujeme o legislativně technických úpravách.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 241, přihlášeno 175 poslanců, pro 173, proti nikdo. Legislativně technické úpravy jsme schválili. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Další je A1 paní poslankyně Adámkové. Velmi stručně – jde o to, že hlavním hygienikem může být jmenován pouze lékař. Stanovisko výboru pro zdravotnictví je doporučující. (Ministr má stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 242, přihlášeno 175 poslanců, pro 139, proti 4. Návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslankyně Olga Richterová: Další bod je A2-1 až A2-3, také paní poslankyně Adámkové, zakotvuje podíl krajských hygienických stanic, zdravotních ústavů apod. při výuce a vzdělávání lékařů. Stanovisko výboru zdravotního je doporučující. (Ministr má stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 243, přihlášeno 176 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další pozměňovací návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Pozměňovací návrh A2-4. Ten vyjmenovává činnosti, které mohou v orgánech ochrany veřejného zdraví vykonávat pouze lékaři. Stanovisko výboru zdravotního je opět doporučující. (Ministr má stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 244, přihlášeno 176 poslanců, pro 148, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Dále jsme u návrhu B1 pana poslance Farhana, kde jde věcně o převedení referenční laboratoře přírodních léčivých zdrojů pod zdravotní ústav. Stanovisko výboru zdravotního je doporučující. (Stanovisko ministra je doporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 245, přihlášeno 176 poslanců, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Jsme u návrhu B2, opět pana poslance Farhana. Jde o věcnou úpravu týkajících se akčních plánů pro boj s hlukem, kde jde o úpravu přechodných ustanovení a účinnosti. Stanovisko výboru je opět doporučující. (Stanovisko ministra je doporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 246, přihlášeno 176 poslanců, pro 172, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím o další pozměňovací návrh.

Poslankyně Olga Richterová: B3 – jde o nakládání s nebezpečnými chemikáliemi ve vzdělávání. Stanovisko výboru je doporučující. (Stanovisko ministra je doporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 247, přihlášeno 176 poslanců, pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat. Dále prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Bod C1. To už je pozměňovací návrh skupiny poslanců. Předkládá pan poslanec Třešňák. Vypuštění povinnosti doložit kompletní očkování pro školy v přírodě a pro zotavovací akce, tedy tábory. Upozorňuji, že v případě schválení je nehlasovatelný návrh C2 a F. Stanovisko výboru zdravotního je nedoporučující. (Ministr nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 248, přihlášeno 176 poslanců, pro 49, proti 87. Návrh nebyl přijat. Budeme tedy hlasovat o návrhu C2.

Poslankyně Olga Richterová: Návrh C2 je užší. To je pouze o vypuštění té povinnosti u škol v přírodě, tedy u dětí, co jsou spolu stále celý rok stejně v jedné třídě. Tam je stanovisko výboru pro zdravotnictví doporučující. (Ministr doporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 249, přihlášeno 176 poslanců, pro 170, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Nyní je nehlasovatelné F a my pokračujeme k návrhu C3, který se zase případně vylučuje s E1 a E2. Ten návrh, který se týká soukromě zřizovaných dětských skupin či mateřských škol. Stanovisko výboru je nedoporučující. (Ministr nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 250, přihlášeno 176 poslanců, pro 41, proti 111. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Tím se dostáváme k návrhu E2 pana poslance Válka a skupiny poslanců. Tam jde o ustavení čisté kontraindikace, vypuštění slovíčka "trvalá". U této věci týkající se kontraindikace je stanovisko výboru pro zdravotnictví doporučující. (Ministr doporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 251, přihlášeno 176 poslanců, pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Nyní se stalo nehlasovatelným E1 a posouváme se k pozměňovacímu návrhu D1 paní poslankyně Brzobohaté, který zpřesňuje opatření proti šíření infekčních onemocnění a upřesňuje, v jakých případech jak informovat. Stanovisko výboru je nedoporučující. (Stanovisko ministra je nedoporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 252, přihlášeno 177 poslanců, pro 20, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Olga Richterová: Poslední pozměňovací návrh D2 se týká té úhrady očkovacích látek proti meningokoků. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Doporučující.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 253, přihlášeno 177 poslanců, pro 169, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony podle sněmovního tisku 530 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 254, přihlášeno 177 poslanců, pro 154, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi.

S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Po konzultaci s kolegy, předsedy poslaneckých klubů, mi dovoluje, abych předložil k hlasování celkem tři návrhy. Za prvé, že Poslanecká sněmovna seznala, že nastaly zvláštní okolnosti ke změně programu i mimo vyhrazenou dobu do třiceti minut po zahájení denního jednání. Za druhé, že Poslanecká sněmovna vyrazuje dnes pro třetí čtení i hodiny od 14.30 do 19 hodin. Za třetí navrhuji, pokud se nestihnou projednat do 12.30 hodin body 219 a 220, aby tyto body byly zařazeny jako první a druhý bod odpoledního programu. Děkuji. O každém z těchto návrhů se musí hlasovat samostatně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je to procedurální návrh. Budeme o něm nyní hlasovat. Nevím, jestli jsem zaznamenal všechno tak, jak to pan předseda řekl. Kdyžtak mi pomůže.

První návrh se týkal toho, že jsou zde mimořádné okolnosti, na základě kterých budeme měnit program. Stačí to takto pro všechny, aby věděli, o čem budeme hlasovat? Ano.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 255, přihlášeno 174 poslanců, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Druhý návrh, o kterém budeme hlasovat, je, že Poslanecká sněmovna vyhrazuje pro třetí čtení jednání dnes od 14.30 do 19 hodin. Je jasné všem, o čem budeme hlasovat? Je.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 256, přihlášeno 175 poslanců, pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A třetí návrh je, že pokud nestihneme dopoledne projednat body 219 a 220, tak budou pevně zařazeny jako první a druhý bod odpoledního programu dnešního jednání Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 257, přihlášeno 175 poslanců, pro 139, proti 2. Tento návrh jsme také přijali a budeme postupovat podle změněného programu.

V tuto chvíli ale zahajuji projednávání bodu číslo

219.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - třetí čtení

Jenom připomínám, že zahájíme projednávání tohoto bodu, ale budu muset v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny ve 12.30 hodin tento bod přerušit. U stolku zpravodajů je zástupce navrhovatele místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Proším ho, aby se ujal slova, pokud má zájem.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedná se o třetí čtení adaptačního předpisu, který zde byl už několikrát projednáván. V principu jde o to, že se adaptujeme na nařízení Evropského

parlamentu a Rady o službách přeshraničního dodávání balíků. Návrh zákona, jak už jsem říkal, má adaptační charakter a pouze stanoví sankce za porušení povinností vyplývajících z nařízení a určuje současně Český telekomunikační úřad a Českou obchodní inspekci jakožto národní regulační orgány. Jinak vše už je dnes běžně realizováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajem garančního hospodářského výboru je pan poslanec Leo Luzar. Prosim máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane předsedající. Já vás s dovolením seznámím s krátkou procedurou dnešního hlasování k tomuto zákonu. Máme pozměňovací návrh pouze jeden a tím je pozměňovací návrh garančního výboru, který navrhuje, aby se původní slova "dnem 23. listopadu 2019" nahradila slovy "dnem jeho vyhlášení". Tot' vše.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova.

Návrh procedury jsme slyšeli, tak pokud nikdo nežádá, aby ho pan zpravodaj zopakoval, budeme hlasovat o návrhu procedury.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 258, přihlášeno 172 poslanců, pro 138, proti nikdo. Proceduru jsme přijali. Prosim, abychom podle ní postupovali, pane zpravodaji.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Takže nyní budeme hlasovat o změně, kterou navrhl garanční výbor, a to v části třetí článku 30 slova "dnem 23. listopadu 2019" nahrazují slovy "dnem jeho vyhlášení".

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko výboru je, předpokládám, kladné. (Doporučující.) Pan ministr? (Ano, kladné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 259, přihlášeno 172 poslanců, pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Byl to jediný pozměňovací návrh. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 555 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 260, přihlášeno 172 poslanců, pro 146, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu místopředsedovi vlády a končím projednávání tohoto bodu.

Seznámím vás s omluvou. Paní předsedkyně Markéta Adamová Pekarová se omlouvá od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů. Nebudeme zahajovat bod číslo 220, ale tímto bodem zahájíme odpolední jednání ve 14.30 hodin, tak jak jsme si to právě schválili.

Je 12.30 hodin a podle schváleného pořadu schůze se nyní budeme zabývat volebními body. Na řadě je bod

224.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme, jak máme postupovat u volebních bodů. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já za slovo děkuji. Přeji, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Provedu vás volebními body, které jsou pouze tři, a z toho dva jsou druhé kola voleb bez rozpravy.

Prvním volebním bodem je návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury. Jsme ve druhém kole první volby. Připomenu, že zde zůstává neobsazeno jedno místo a my jsme dne 27. listopadu 2019 zvolili – původně ta místa byla dvě – tam jsme zvolili pana Ivana Ohlídala. Do druhého kola postoupil dvojnásobek kandidátů na zbývající jedno neobsazené místo, tedy dva, a z nich dnes budeme vybírat. Jsou to pan Martin Kobert, ten měl v prvním kole 16 hlasů, a paní Mirka Wildmannová, která v prvním kole získala 68 hlasů. Pokud jeden z těchto kandidátů bude dnes zvolen, tak mu započne čtyřleté funkční období dnem přijetí usnesení Poslanecké sněmovny.

Protože se jedná o druhé kolo, poprosím, pane předsedající, o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozprava byla už ukončena, takže přerušuji projednávání tohoto bodu na tajnou volbu. Další bod je bod číslo

225.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Prosím pana předsedu volební komise, aby nás opět seznámil se stavem projednávání tohoto bodu.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. U Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení se nacházíme ve třetí volbě a ve druhém kole, protože dne 9. července 2019 se uvolnila tři místa, nám se do této doby podařilo zvolit dva kandidáty v těch předchozích volbách. Byl to pan Jan Babor a paní Jaroslava Nestěrová. V tuto chvíli zbývá obsadit v tom druhém kole ještě jedno místo a do druhého kola budete vybírat z kandidátů z 27. listopadu, kteří postoupili, a je to kolega poslanec Jan Kubík, ten získal 86 hlasů, a pan Michal Kučera, který získal v tom prvním kole 32 hlasů. I zde započíná čtyřleté funkční období dnem volby, i zde prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, jsme ve stejné situaci, rozprava již byla ukončena. Přerušuji projednávání tohoto bodu k provedení tajné volby. A přistupujeme k bodu číslo

226.

Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Volební komise přijala k tomuto bodu usnesení číslo 147 ze dne 17. prosince 2019 a číslo 149 a 150 ze dne 21. ledna 2020. Pan předseda volební komise Martin Kolovratník se opět ujme slova. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. U volby veřejného ochránce práv i pro média a hlavně pro stenozáznam velmi stručně zrekapituluji dosavadní průběh.

Zákon o veřejném ochránci práv říká, že volba má proběhnout ve lhůtě nebo v termínu 60 dnů před ukončením mandátu toho stávajícího, což je v tomto případě paní Anna Šabatová, které její mandát končí 18. února. Z toho důvodu předseda Poslanecké sněmovny oslovil dopisem prezidenta republiky a Senát, aby navrhli nominace v souladu se zákonem, a tak se také stalo. Čtvrtého prosince Senát zaslal dvě nominace, a to pana Jana Matyse a pana Víta Alexandera Schorma, následně 13. prosince jsme obdrželi od prezidenta republiky návrh na paní poslankyni Helenu Válkovou. Tyto nominace volební komise přijala ve zmíněném usnesení číslo 147 – tedy Jan Matys, Vít Alexander Schorm a Helena Válková.

Ze strany volební komise tedy tato volba byla připravena ode dne 17. prosince. Následně dne 13. ledna prezident republiky informoval předsedu Poslanecké sněmovny, že se rozhodl vzít zpět svůj návrh nominace paní Heleny Válkové, a ve

stejný den jsme na volební komisi také obdrželi její dopis, kde se osobně této nominace paní Helena Válková vzdává. Po jednání prezidenta republiky s předsedou Poslanecké sněmovny prezident dopisem z 16. ledna na tuto funkci navrhl nového kandidáta, a to pana Stanislava Křečka, a všechny tyto kroky, které jsem nyní popsal, následně volební komise po projednání a i po předání informace předsedům poslaneckých klubů a všem členům volební komise promítla do dalších usnesení. Tak aby to šlo logicky za sebou, tedy jedno usnesení číslo 149 bylo z 21. ledna, kdy jsme právě jako volební komise vzali na vědomí zpětvzetí souhlasu s kandidaturou paní Helena Válkové a zároveň zpětvzetí návrhu od prezidenta, a zároveň jsme ve volební komisi nově přijali a akceptovali návrh prezidenta republiky na pana Stanislava Křečka. V následném usnesení číslo 150 jsme všechny tyto tři po těch změnách, tato tři jména, připravili pro vás, pro plénum Poslanecké sněmovny.

Na volebních lístcích tedy dnes budeme vybírat ze tří kandidátů – Stanislav Křeček je navržen prezidentem republiky, Jan Matys Senátem a pan Vít Alexander Schorm také Senátem Parlamentu České republiky.

Takže tolik stručná rekapitulace k vývoji, jak konala volební komise, a nyní, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy. Budeme poté na náš návrh, na návrh volební komise, hlasovat o návrhu na způsob volby. My navrhujeme, jak je u těchto voleb obvyklé, provedení tajnou volbou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu, jako první je přihlášen pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, já mám krátký procedurální návrh. Náš návrh bude znít, nebo můj návrh, abychom přerušili tento bod až do doby legislativního projednání tisku 705, protože my jsme navrhli zrušit úřad ombudsmana jako celek a přijde mi velice nedůstojné, kdyby k tomu došlo, aby ten zvolený chudák tam byl třeba jenom měsíc nebo dva. Takže to je můj procedurální návrh. Kdyby ho Sněmovna odmítla, tak se ještě krátce vyjádřím, koho budeme volit.

My jsme tedy nechtěli volit nikoho, protože považujeme tento úřad za zbytečný, ale v České republice se rozmáhá takový nešvar, že se přestává ctít ústavní právo kandidovat do nějaké funkce a všichni se soustředí na to útočit na nějakého jiného kandidáta. Viděli jsme to u Rady České televize, kde naprosto nechutným způsobem probíhaly útoky na paní ekonomku Lipovskou, křehkou ženu. Místo toho, aby ten člověk vstal a řekl: já podporuji docenta Vopičku, volte ho, je to skvělý člověk, kandidát, tak se útočí na někoho jiného. My jsme včera viděli toho představitele Milionu chviliek, jak říká, že bude demonstrovat, když bude zvolen pan doktor Křeček. Tak to nás ponouklo k tomu, že my tedy budeme volit pana doktora Křečka, protože si myslíme, že skutečně Sněmovna zastupuje občany. Když tak se má podporovat vlastní kandidát, ale ne útočit nebo vydírat nebo vyhrožovat ohledně kandidátů jiných. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl procedurální návrh, se kterým se vyrovnáme hlasováním. Procedurální návrh zní, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do té doby, než bude dokončeno projednávání bodu číslo 705. Slyším návrh na odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Jsme připraveni k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 261 přihlášeno 144 poslanců, pro 11, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat v rozpravě. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl po Václavu Klausovi také přihlásit k procedurálnímu návrhu, neboť jsem se dověděl, že Šimon Pánek, představitel organizace Člověk v tísni, která údajně pomáhá lidem, posílá předsedům politických stran esemesky, ve kterých jim jaksi dává najevo, v podstatě jim vyhrožuje, že budou mít problémy, když budou volit Stanislava Křečka. Já se domnívám, že to je výrazné ovlivňování takovéto silné organizace, která zčásti žije z cizích, zahraničních peněz, zčásti z peněz daňových poplatníků České republiky. Takže dávám návrh, aby se projednávání tohoto bodu odložilo do březnové schůze. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zapsal jsem si váš návrh. Je to také procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat. Zopakují ho, budeme hlasovat o tom, aby se projednávání tohoto bodu odložilo na březnovou schůzi Poslanecké sněmovny.

Pan předseda Stanjura zřejmě s protinávrhem. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nemám protinávrh, ale abychom se vyhnuli tomu – ten první návrh jsem nechal bez komentáře, předseda volební komise citoval zákon. Zákony platí. Volit musíme nejpozději v období do 60 dnů, kdy končí mandát. Nemáme vůli, ano, můžeme to prodloužit do 16. nebo 17. února, kdy končí zákonná lhůta. Tak bych prosil kolegy, aby nenavrhovali usnesení či procedurální návrhy, které jsou v rozporu se zákonem České republiky. Můžeme změnit zákon, samozřejmě můžeme, ale jsme tu od toho, abychom – kdo jiný, než my má naplňovat zákon? Nemusíme nikoho zvolit, tím docílíme toho, abychom ten zákon naplnili.

Já souhlasím s tím, že jsme dospěli lidé a máme když tak preferovat své kandidáty, a ne poukazovat na chyby druhých. Za občanské demokraty jsem odpovídal, veřejně jsem říkal, koho podpoříme, z důvodu, protože ten kandidát pan doktor Matys nejlépe odpovídal naší představě o úřadu ombudsmana, ale ani slovo jsem nemluvil proti kandidátům, to si myslím, že je korektní politická debata, takže s tím já souhlasím, ale nemůžeme to odkládat, protože bychom porušili zákon. Rozumím těm jakoby návrhům, ale je to opravdu v rozporu se zákonem, který dneska platí. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za připomenutí. V tom případě je jasné, že návrh, tak jak ho přednesl pan poslanec Foldyna, je nehlasovatelný, nemůžeme se dostat do rozporu se zákonem, takže o něm hlasovat nebudeme.

S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já bych chtěla vyzvat kolegy z ČSSD, aby se omluvili za slova, která tady řekl jejich kolega vůči Člověku v tísní. Protože pokud tady zaznělo, že údajně Člověk v tísní pomáhá lidem, tak myslím, že je zapotřebí se proti těmto slovům jasně vymezit.

Pane kolego Foldyno, prostřednictvím pana předsedajícího, Člověk v tísní dlouhé roky měl svoje sídlo na Praze 2 v Sokolské ulici. Já jako starostka jsem s nimi organizovala různé sbírky pomoci, skutečné pomoci. A to, že vy je takto bezprecedentním způsobem tady napadnete, aniž by se někdo z nich mohl obhájit a mohl vám říct, že vaše slova jsou lživá, mi nepřijde úplně fěr. Pokud chcete na ně útočit, číňte to někde jinde než na půdě Poslanecké sněmovny. A vy víte, pane kolego Foldyno prostřednictvím pana místopředsedy, že já rozhodně nejsem nějaká velká fanynka NGO, neziskových organizací, ale skutečně Člověk v tísní je organizace, která, kamkoli po světě přijedete, má velmi dobré renomé, a je to i pro Českou republiku něco, co se my jako poslanci, když přijedeme do zemí, do zlomených států, tak děkují za to, co Člověk v tísní v těchto státech za pomoc organizuje. Takže vás vyzývám tímto, abyste se jim omluvil! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat faktickými poznámkami v následujícím pořadí: elektronicky jsou přihlášení pan poslanec Feri, pan předseda Stanjura a pan poslanec Plzák, z místa se přihlásil pan poslanec Foldyna a paní předsedkyně Pekarová Adamová. Pan poslanec Feri je na řadě s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Já budu mluvit k panu kolegovi Foldynovi prostřednictvím vašim. Mně přijde naprosto neuvěřitelné, a ztotožňuji se s tím, co tady zmiňovala paní kolegyně Černochová, mně přijde opravdu neuvěřitelné, že tu zmiňujete, že někdo někomu psal, jako nějaký problém. Vždyť to je naše práce! My jsme tady od toho, abychom rozhodovali. My jsme tady od toho, abychom zastupovali zájmy našich voličů, a jsme tady také od toho, abychom dokázali posoudit, který zájem někoho jiného, s kterým se neztotožňujeme, nepodpoříme. Vždyť o co proboha jde? To se tady budeme tvářit, že nám nikdo nepíše? Že se s námi nikdo neschází? To se tady budeme tvářit, že na nás nikdo nevytváří nějaký nátlak, přiměřený, či nepřiměřený? Ale odkládat kvůli tomu volbu veřejného ochránce práv, to mi tedy opravdu nepřijde jako pádný a přesvědčivý důvod. To se na mě nezlobte. A připojuji se k žádosti o omluvu, protože to bylo něco, byť vám svědčí samozřejmě hmotněprávní imunita, co by se tady opravdu nemělo vyskytovat, po mém soudu. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura stáhl faktickou poznámku. Na řadě je pan poslanec Plzák. Proším, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré dopoledne. Já chápu, že se Člověk v tísni tady nemůže obhájit, ale obhájit ho přece mohou ti předsedové těch klubů, kteří tady vystoupí a řeknou, že jim nikdo nevyhrožoval. A jak tady říkal kolega Feri, ano, můžete se scházet, můžete s někým komunikovat elektronicky, ale pokud pan Minář již vyhrožuje veřejně, že bude-li zvolen pan Křeček, vyvolá demonstrace, tak to už přece nemá nic společného s demokracií a s komunikací s poslanci. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Foldyna s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já jsem řekl údajně, já nezpochybňuji, že v některých případech jaksi koná velmi dobrou činnost a v některých se chová jako hybridní politická organizace. To znamená, vyjadřuje určité názory atd. Já netvrdím, že nedělá dobročinnou činnost, nic takového tady nezaznělo. Já jsem říkal údajně. To je všechno. Nemám se za co omlouvat. Za co bych se vám omlouval! A to, že píše předsedům politických stran, že budou mít problémy v případě, že zvolí Křečka, to si myslím, že je docela vyhrožování nějakým způsobem. Já chápu, že jsme si už na to zvykli, že tady běhají jakési Miliony chviliek s neúspěšnými kandidáty na všechno možné a s neúspěšnými politickými stranami a chtěly by diktovat, jak se v této zemi bude vládnout. Dobře, tak běžte do voleb a pak to provádějte. Je to občanská možnost nebo občanská aktivita, to já nezpochybňuji. Já se tomu jenom usmívám. A řekl jsem to, co jsem řekl. Předsedové, někteří předsedové politických stran dostali SMS, že budou mít velké problémy v případě, že zvolí Stanislava Křečka. Já ho budu volit už jenom proto.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní předsedkyně Pekarová Adamová, faktická poznámka. Proším, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Ke kolegovi Foldynovi vaším prostřednictvím. Nedostala jsem žádnou takovou zprávu. Je to klasický způsob dezinformační kampaně, pustit takto do světa – někteří dostali možná. Je to taková ta klasická podprahová informace, podobná jako to vaše údajně, kterým nezlehčujete, jak sám říkáte, tedy nějak nekritizujete práci této organizace.

Tak jenom aby tady zaznělo, není pravda, že by všichni předsedové stran dostali takovou zprávu, že by nám bylo nějakým způsobem vyhrožováno, protože já jsem předsedkyně strany a ano, žádnou takovou zprávu jsem neobdržela. (Oživení)

v sále.) Jakkoliv to tady budí nějaké veselí, až mi opravdu přijde, že se tady nacházíme někde v kabaretu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid. Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Veselého. Já vás jenom seznámím s pořadím faktických poznámek: pan poslanec Feri, Čížinský, Benda, Rakušan, paní poslankyně Valachová z místa, pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já chci k těm apelům, které tady zazněly, říci, že Jaroslav Foldyna formuloval svůj osobní názor. Není to názor ČSSD. ČSSD si je vědoma plně toho, jakou práci odvádí člověk v tísní v České republice i ve světě, a s tím názorem nemáme nic společného, je to skutečně osobní názor pana Foldyny. (Potlesk části poslanců. V sále je hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Feri. Připraví se pan poslanec Čížinský. Jsme ve faktických poznámkách. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Ale nemám klid.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid. Přidám vám čas. Děkuji. Můžete pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane kolego Foldyno prostřednictvím pana předsedajícího, nedělejte ze sebe slabocha. Myslím si, že zrovna vy dokážete, kdyby vám nějaká takováhle esemeska přišla, tak tomu tlaku dokážete odolat. Kdyby vám přišlo sto mailů, tak tomu dokážete odolat. A rozhodnete se podle vlastního vědomí a svědomí. Kdyby vás někdo zastavil na ulici a řekl vám to, tak tomu dokážete odolat. Kdyby vás někdo napadl na ulici, tak tomu taky dokážete odolat. (Reakce z pléna.) No právě, právě.

Prosím, nezříkejme se odpovědnosti za to rozhodování. Od toho tu skutečně jsme. A tlaku dokážeme odolat, ať jde o jednotlivý zákon, nebo ať jde o personální záležitost.

A děkuji velmi kolegovi Veselému prostřednictvím pana předsedajícího, že tu jasně řekl, kde stojí ČSSD a kde stojí pan kolega Foldyna.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Čížinský. Připraví se pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. My poslanci bychom měli přece podporovat, aby nám lidé říkali názory, své názory na to, co tady

děláme nebo máme dělat. My jim máme naslouchat a máme se chovat podle toho, co si myslíme, že je správné. Ale máme být schopni čelit také názorům, se kterými třeba nesouhlasíme. A měli bychom tedy podporovat to, jak lidé vyjadřují své názory. A názor je možné vyjádřit e-mailem, esemeskou. Názor nám může říct někdo na ulici. A taky samozřejmě názor může někdo vyjádřit tím, že demonstruje. To je přece úplně v pořádku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda. Připraví se pan předseda Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, můj předseda řídí, takže vystoupiti nemůže. Říkám za něj, že žádnou esemesku nedostal. A fakt poprosím Jaroslava Foldynu, aby buď řekl, kdo takovou esemesku dostal, anebo ať takovéhle věty tady neříká. Je to fakt nesmysl.

Šimona Pánka přes mnohé rozdílnosti názorů já pokládám za osobního přítele celý život. Myslím, že udělal strašně moc věcí. Mnohokrát nám doporučoval věci, se kterými jsem nesouhlasil. Jasně jsem mu to řekl v desítkách zákonů, ve kterých jsme se střetli. Nedokážu si představit, že by někomu psal výhrůžnou esemesku. Mám pocit, že tady máte pomotaných několik příběhů a že Šimon do toho byl vtažen fakt jako úplně omylem. A přijde mi to vůči němu hrozně nefér. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Rakušan. Připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuju vám, pane předsedající, za slovo. Tak vašim prostřednictvím k panu kolegovi Foldynovi. On tady vyvolal takovou řadu předsedů politických stran a všichni sem musí předstoupit a říct panu Foldynovi vašim prostřednictvím: vy lžete, žádnou esemesku od Šimona Pánka jsme nedostali. Ono by bylo dobré, kdybychom v Poslanecké sněmovně, ať už si o Šimonovi Pánkovi a Člověku v tísní myslíme cokoli, tak abychom prostě byli v určitý okamžik schopni říct, ať už v tomto kabaretním představení fandíme panu Foldynovi, nebo předsedům, kteří sem přicházejí, tak je občas dobré si uvědomit, že svět může být i černobílý a jednou někdo mluví pravdu a jeden lže. A ten, kdo tady lže, je pan kolega Foldyna. My jsme takovou žádnou zprávu nedostali.

Očekával bych, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že se nám omluvíte. Možná jste hovořil s vašim panem předsedou Hamáčkem. Z té strany stále ještě jste. A možná on dostal nějakou esemesku. Ale myslím, že nemáte, aspoň v to plně doufám, prostřednictvím pana předsedajícího, přístup do našich mobilních telefonů. Já už bych se v téhle zemi ničemu nedivil. Ale opravdu jsme žádnou esemesku nedostali. Nelžete tady! Je to trapné! (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou. Pak pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Na veřejného ochránce práv se ročně obrací tisíce občanů a většina z nich, většina z nich podává oprávněné stížnosti, oprávněné stížnosti vůči tomu, že jsou porušována jejich práva, a to většinou úřady, tímto státem. Veřejný ochránce práv je prodloužená ruka nás jako Poslanecké sněmovny. A těší se takové důvěře, vážené kolegyně a kolegové, o které by se Poslanecké sněmovně mohlo jenom zdát.

Tato volba veřejného ochránce práv je skutečně stížena mnoha ranami. A já bych si přála, a vyzývám vás k tomu, ukončíme tuto debatu a provedme důstojně volbu veřejného ochránce práv s jakýmkoli výsledkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Foldyna stáhl faktickou poznámku. Na řadě je pan předseda Filip. Připraví se pan poslanec Profant. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já jsem ani nepředpokládal, že od Šimona Pánka dostal nějakou esemesku, vzhledem k tomu, že už od roku 2002 jsem s ním ve velké při, a to jednoduše. Nebyl mi schopen odpovědět na to a omluvit se Střednímu odbornému učilišti v Českých Budějovicích za to, že jeho opilý zaměstnanec najížděl do studentů, kteří uklízeli po povodních. A od té doby si o Člověku v tísní myslím své.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Profanta. Připraví se pan předseda Jurečka, zatím s poslední faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré poledne. Prohlásil bych tady za pirátskou stranu, že nikdo z vedení pirátské strany obdobnou esemesku také neobdržel. Takže za chvíli se k tomu dostaneme snad vylučovací metodou, komu takové esemesky chodí.

A zadruhé bych chtěl vzkázat všem občanům této země, že my v pirátské straně se zpětné vazby nebojíme. Nebojte se nám napsat. Zkuste to slušně. Ale my si poradíme s každou formou zpětné vazby, bereme ji na vědomí a bereme ji vážně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, reaguji tady na dva své předřečníky, a sice pana poslance Foldynu i paní poslankyni Kateřinu Valachovou.

Pane předsedající, vašim prostřednictvím. Vy tady děláte tu volbu nedůstojnou. Jak tady může zaznít od poslance této Sněmovny věc, která není pravdivá. X předsedů, já se k nim přidávám – žádnou esemesku od Šimona Pánka jsem nedostal. Nejenom k této volbě, ale nikdy v životě jsem od něj nedostal esemesku. Tak proč tady lžete? Mně to přijde jako podobná lež jako nedávno v neděli paní ministryně Maláčová lhala a říkala, že pro svoji novelu zákona o dávkách na bydlení má podporu napříč politickým spektrem od poslanců. Když jsem se jí zeptal, který poslanec KDU-ČSL jí tu podporu slíbil, tak řekla, že vlastně nikdo.

Takže prosím sociální demokraty, teď adresně pana poslance Foldynu vašim prostřednictvím, pane předsedající, aby nelhal. Nebo pak tady zbývá jedině, aby povstal pan předseda Okamura, pan předseda Babiš a ještě možná pan předseda Hamáček a ti aby řekli, jestli tu esemesku dostali. Protože drtivá většina předsedů ostatních stran ty esemesky nedostala. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A ještě pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou a pak paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chtěl bych zareagovat na ctěnou paní kolegyni Valachovou. Ona říkala tady jednu věc, že ty podněty, které podávají občané na úřad ombudsmana, jsou z drtivé části oprávněné. Já se přiznám, že si nejsem jist, že je to pravda. Já bych rád viděl tu statistiku. Ale je to úplně jedno, jestli jsou oprávněné, nebo ne. Oni se na ten úřad obrazejí s důvěrou, protože si myslí, že jim pomůže. A to je potřeba, aby tu zaznělo, abychom to nevychylovali zleva doprava a zbytečně tady tu diskusi nehrotili. Já opravdu si myslím, že není úplně fér tady reagovat na základě jakési esemesky.

Nedávno jsem viděl jakýsi podivný spot, kde údajně nějaká pirátka asistentka říká vesničanům, že nemají právo volit, a musel jsem se tomu i smát. Pokud tohle budeme brát vážně, každou esemesku, každý takovýhle spot a nebudeme o tom přemýšlet, sorry, takhle to nejde.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová. Připraví se pan poslanec Třešňák. Jsme stále ve faktických poznámkách. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Kolegyně, kolegové, Jaroslavu Foldynovi se podařilo nemožné, a sice že v debatě zastínil Václava Klause. Protože vy z vás, kdo jste mě pečlivě poslouchali, tak jsem samozřejmě reagovala na příspěvky, které zazněly, včetně toho, že má být institut veřejného ochránce práv zrušen. Moje výzva k tomu, abychom přistoupili k volbě a abychom se pokusili, aby aspoň ten konec

proběhl důstojně, byla upřímná. A to je asi tak všechno, co mohu sdělit k Marianu Jurečkovi – vašim prostřednictvím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než dám další slovo k faktickým poznámkám a k obecné rozpravě, tak mám následující návrh. Dokončíme projednávání tohoto bodu a posuneme polední přestávku o zhruba 20 minut. Máme napevno zařazený bod, ale jako první odpoledního programu, nikoliv na pevný čas. Udělám to takto, pokud proti tomu nebudou namítat některé poslanecké kluby ústy svých předsedů. Zatím žádnou námitku nevidím, tak budeme tak i postupovat.

Pan poslanec Třešňák je na řadě s faktickou poznámkou. Ruší. A na řadě je pan předseda Bartoš s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl také potvrdit, že já jsem žádnou esemesku tohoto typu nedostal. Dostal jsem spoustu jiných esemesek, které souvisejí s tou volbou. Radši bych ani nechtěl říkat, co mi chodí do mailu souvisejícího s volbou.

Jinak jsem rád, že tady třeba zazněla ta falešná mluvčí pirátské strany. Ale ona to není legrace! Ono to není, že se tomu zasmějete! To je paní Nela Lisková, která tady vystupuje jako nějaká mluvčí polovojenské domobrany Doněcké republiky, která dlouhodobě jede cílenou kampaň na Piráty. A díky takovým nevinným žertíčkům a takovým dezinformacím, které se bohužel pouštějí i zde v Poslanecké sněmovně od pultíku do veřejného prostoru – poslankyni Richterové lidi vyhrožují, že ji zplynou – to není legrace! A když tady rozvíříte i pan poslanec Foltyna takovéhle hejtíčky směrem k Člověku v tísní, tak pak jak se člověk má pohybovat v tom veřejném prostoru, když tady vystoupím na obhajobu dobré činnosti Člověka v tísní nebo jako poslankyně Richterové, a pak na mě pořávají lidi v supermarketu? V té přímé konfrontaci jsem rád, že v České republice zatím nevede ke zjevným projevům násilí. Měli jsme tady jenom pana Baldu, taky produkt dezinformací, srandiček, poloinformací. Ale jsou zahraniční země, kde se to projevilo v útocích na liberální politiky a často smrtí. Nezlehčujme to a nějaké poloinformace nebo údajně se něco stalo – pracujme s fakty! Příklad paní Nely Liskové a jejích falešných news nám zatápí v denním životě, nejen poslankyni Richterové, a není to fakt legrace. Tak jenom ať tady nezlehčujeme tyhle věci. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní předsedkyně Pekarová Adamová s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní předsedkyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Zaznělo tady mnohé u toho pultíku. Ale pořád tady nezaznělo to zásadní, totiž omluva, která je tady namíste. Protože pan poslanec Foldyna tady řekl jasně velmi závažné obvinění z vyhrožování. Takto jste to přímo nazval, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího. Takže omluva, ke které jste tady opakovaně vyzván, je rozhodně

namistě. A byt se tady omluvil už za váš klub jeden z poslanců, a já si toho velice vážím, tak rozhodně to nestačí. Prostě měl byste se omluvit vy sám, vyzývám vás k tomu opětovně!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Na řadě je paní poslankyně Richterová v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Pojdme zpátky k podstatě toho bodu. Bohužel, té omluvy, kterou bychom si mnozí přáli, té se asi nedočkáme.

Pojdme tedy zpátky k tomu, že jsme u volby veřejného ochránce práv. A i vzhledem k tomu, jak snadné je manipulovat veřejným míněním, co tady zaznělo v předešlých chvílích, si dovolím připomenout, proč je taková pozice potřeba. Úplně jednoduchým příkladem z naší národní historie, který znáte úplně všichni, je hilsneriáda. Tomáš Garrigue Masaryk se zastal chudého tuláka, Žida, který byl obviněn z rituální vraždy. A proč to připomínám dneska v tomhle kontextu? Protože se ho zastal navzdory vlastním předsudkům. Tomáš Garrigue Masaryk si dlouho myslel, že antisemitismus je v pořádku. Já to tady říkám proto, že i ta předchozí debata ukázala, jak hluboké jsou některé předsudky některých a jak těžké je mít odvalu se postavit vlastním předsudkům. A osoba ombudsmana nebo ombudsmanky tuhle odvalu, která je těžká a jde nejenom často proti názoru široké veřejnosti, ale i proti tomu, jak byl člověk vychován, co cítí on uvnitř, tak tuhle odvalu ta osobnost mít má.

Já jenom připomenu poslední větu, kterou k tomu řekl T. G. Masaryk v rozhovoru s Karlem Čapkem. Ta zněla: "Kdyže jsem v sobě překonal ten lidový antisemitism? Panáčku, citem snad nikdy, jen rozumem."

Vyzývám tedy k rozumu a k tomu, abychom i s myšlenkou na tenhle náš odkaz volili. Myslím, že na výběr máme – my za pirátský klub podpoříme pana Schorma. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem myslela, že vlastně nemůžu vystoupit, ale teď mně to nedalo, protože paní poslankyně Richterová, moje předěčnice, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, mě k tomu donutila. Ale v tom dobrém smyslu slova.

Před týdnem v Hospodářských novinách veřejná ochránkyně práv prohlásila, že sice jsem pro ni vhodnou kandidátkou s ohledem na svoji stranickou příslušnost nebyla, ale že ten článek, co o mně vyšel, a určitě se jí to nepsalo úplně lehce, že poprvé veřejně říká, že to byla demagogie a že jsem samozřejmě nikdy nikoho

nešikanovala z disidentů. A za to si ji velmi vážím. A to, že se mě takto veřejně veřejná ochránčyně práv zastala, to vypovídá o mnohém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A to byla poslední přihláška k faktické poznámce. Přihlášku do rozpravy žádnou nemám. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí. Rozpravu končím a prosím pana předsedu volební komise, aby nám dal pokyny k volbě.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ještě prosím, kolegyně, kolegové, neodcházejte. Musíme rozhodnout hlasováním o tom, že Sněmovna souhlasí s tajnou volbou. Než tak učiníme, tak snad mi od vás bude odpuštěno, tu vážnou debatu, kterou ve vši účtě nezlehčuji, jenom uzavřu tím, že vystoupení předsedy trvalo pět minut a rozprava 32 – když budu někdy slyšet, že jsem moc dlouhý, tak tento moment bych si rád zapamatoval. Ale ve vši účtě a omlouvám se za to, nechci samozřejmě vážnost toho tématu zpochybňovat a zlehčovat.

Takže nyní, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o tom, jestli Sněmovna souhlasí s provedením tajné volby. A poté, na vydávání hlasovacích lístků a samotnou volbu stanovíme 15minutový interval.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Než dám hlasovat, tak ještě konstatuji, že vzhledem k 15minutovému intervalu začne odpolední jednání Poslanecké sněmovny ve 14.45 hodin.

Nyní budeme hlasovat o tom, že volba bude tajná.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 262, přihlášeno 162 poslanců, pro 111, proti 18. Schválili jsme tajnou volbu.

Přeruším projednání tohoto bodu na provedení volby. A ještě, pane předsedo?

Poslanec Martin Kolovratník: Ještě tedy povím časy: je 13.08, takže já to zaokrouhlím – volební lístky budeme vydávat do 13.25, je to tedy od této chvíle 16 minut. A výsledek volby bych oznámil ve 14.45. Těsně před zahájením odpolední části Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, uděláme to tak, děkuji. Ještě jedna omluva. Pan předseda poslaneckého klubu Jakub Michálek se omlouvá z důvodu nemoci dnes od 11.45 do pátku 14. 2. včetně

Připomínám, že odpolední jednání zahájíme ve 14.45 napevno zařazeným bodem číslo 220.

(Jednání přerušeno ve 13.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.45 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám vás na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny, vážení člene vlády, a zahajuji tedy odpolední jednání 40. schůze Poslanecké sněmovny. A než začneme projednávat pevně zařazené body, požádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou.

Takže budou to tři body. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury ČR, návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení a návrh na volbu Veřejného ochránce práv. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji za slovo. U prvního volebního bodu, jímž je

224.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady
Technologické agentury České republiky

byla Poslanecká sněmovna úspěšná. Bylo vydáno 179 hlasovacích lístků, odevzdáno bylo 178 a jeden neodevzdán. Kворum nutné pro zvolení – a to bude stejné u všech tří voleb – je 90 a u této volby Martin Kobert získal 102 hlasů, Mirka Wildmannová 25. Martin Kobert byl tedy zvolen členem Kontrolní rady Technologické agentury a tato volba končí.

Obdobně úspěšná byla i další volba.

225.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

I zde bylo vydáno 179 lístků, 178 odevzdáno, jeden neodevzdán. Kворum nutné pro zvolení 90. Jan Kubík získal 91 hlasů a Michal Kučera 32. Jan Kubík byl zvolen členem dozorčí rady.

Tak a konečně třetí volba.

226.
Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

První kolo volby. Ty počty jsou stejné, 179 lístků vydáno, 178 odevzdáno, jeden neodevzdán, což nemá vliv na kворum, to je vypočítáváno z těch vydaných lístků. Kворum nutné pro zvolení bylo 90.

Stanislav Křeček získal 66 hlasů, Jan Matys 20 hlasů a Vít Alexander Schorm 47 hlasů. Konstatuji tedy, že v prvním kole nebyl zvolen nikdo, a v souladu s jednácím řádem do druhého kola volby postupují dva kandidáti. Je to onen dvojnásobek počtu neobsazených míst, dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů. To znamená, do druhého kola postupuje Stanislav Křeček a Vít Alexander Schorm.

Tak jak jsme dnes odhlasovali na návrh grémia Poslanecké sněmovny, to druhé kolo volební komise připraví dnes na 18. hodinu. Bude to bod už bez rozpravy, to znamená, ve chvíli, kdy přeručíme, bude volební místnost připravena a půjdeme rovnou hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jan Lipavský od 14.30 do 16 hodin z rodinných důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o

220.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodajka garančního výboru, což je rozpočtový výbor, paní poslankyně Miloslava Vostrá. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 580/3, který byl doručen dne 22. ledna 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 580/4.

Nyní se táží navrhovatelky, což je paní ministryně, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Máte zájem vystoupit? (Ministryně krátce hovoří s předsedajícím mimo mikrofon.) Tak je třetí čtení, můžete. Je to dotaz jenom, zda máte zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemusíte mít zájem. Můžete vystoupit třeba i v rozpravě, až budete chtít. Máte přednostní právo. Takže máte zájem vystoupit, paní ministryně, před otevřením rozpravy? Máte, ano. Tak se v klidu připravte... A máte slovo. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych ve stručnosti uvedla návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Předložený zákon je zejména realizací projektu Moje daně, neboli moderní a jednoduché daně, a věnuje se především čtyřem základním tématům z oblasti správy daní, a sice podpoře elektronizace, zjednodušení kontrolních postupů, revizi sankčního systému a zavedení institutu zálohy na daňový odpočet. Vzhledem k tomu, že návrh je nyní projednáván ve třetím čtení, myslím si, že jeho podrobné představení není nutné, protože byl představován ve všech čteních předcházejících.

V diskuzi, která na plénu i ve výborech k vládnímu návrhu proběhla, poněkud zanikají tyto hlavní pilíře novely, což je způsobeno zejména vytrháváním jednotlivých témat z celkového kontextu. Objevuje se tak například kritika toho, že se snižují úroky hrazené daňovému subjektu, ale už se nedodává, že se snižují veškeré úroky na jednotnou cenu peněz platnou v soukromoprávní oblasti. Snižují se tak především úroky hrazené daňovými subjekty, které představují více než dvacetinásobně vyšší objem finančních prostředků. Jde tedy o nejvýraznější snížení sankcí v daňové oblasti od počátku vytvoření nové daňové soustavy na začátku 90. let a vytvoření férového a přehledného systému, který kvitoval i Nejvyšší správní soud. (V sále je velmi hlučno.)

Kritizuje se prodloužení lhůty o 15 dní pro vrácení nadměrného odpočtu u nekontrolovaných daňových subjektů, ale už se nedodává, že je to nezbytný důsledek pro to, aby správce daně mohl ulevit těm kontrolovaným, kterým je celý nadměrný odpočet zadržován leckdy déle než rok.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás poprosím o klid, aby se paní ministryně mohla vyjádřit, protože ani já tady nahoře přesně už neslyším, o čem vlastně paní ministryně hovoří. Tak prosím o klid!

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Díky zavedení zálohy na daňový odpočet bude možné nespornou část zadržovaných prostředků vyplatit bez nutnosti čekat na ukončení vyměřovacího řízení.

Je namítáno, že se ruší toleranční doba pro pozdní platbu daně a pro podání daňového přiznání, ale už se nedodává, že je nahrazena zvýšením limitu pro vznik sankcí a jejich současným snížením, v důsledku čehož bude pro drtivou většinu subjektů tolerance daleko delší. Malí a střední podnikatelé tak budou moci delší dobu meškat se zaplacením daně bez rizika vzniku úroku z prodlení. Použiji-li příměr používaný kolegy z opozičních stran, že si patnáctidenním prodloužením lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu veřejné rozpočty meziročně půjčují 24 mld., tak by bylo spravedlivé přiznat, že díky novému pojetí tolerance bude garantována i bezúročná půjčka ze strany státu, a to nejen na dani z přidané hodnoty, ale na všech daních. Například ten, kdo platí 50 tis. korun, bude moci bezúročně meškat 74 dnů, při dani 100 tis. korun to bude 37 dní.

Asi nikoho nepřekvapí, že stanovisko Ministerstva financí k většině pozměňovacích návrhů uplatněných ve druhém čtení bude negativní. Důvody našeho postoje byly uvedeny v písemném stanovisku a podrobně diskutovány na garančním rozpočtovém výboru.

Dovolím si zde však okomentovat pozměňovací návrh, na jehož přípravě Ministerstvo financí spolupracovalo. Jde o pozměňovací návrh paní předsedkyně rozpočtového výboru Vostřé, který reaguje na nedávný náleží Ústavního soudu ve věci formulářových podání. Ačkoliv dlouhodobě považuji za žádoucí, aby legislativní změny v daňové oblasti pokud možno procházely komplexním legislativním procesem a diskusí s odbornou veřejností, jako je tomu u vládních návrhů zákonů,

v tomto případě bylo nutné operativně zareagovat na situaci, která nastala v době, kdy už vládní návrh byl předložen Poslanecké sněmovně. Ústavní soud zrušil ustanovení daňového řádu u formulářových podání ke konci letošního roku, a tím fakticky určil vládě a zákonodárcům lhůtu pro přijetí úpravy nové, která zrušenou úpravu nahradí v duchu závěrů nálezu Ústavního soudu. S ohledem na skutečnost, že standardní legislativní proces zpravidla trvá v České republice déle než jeden rok, považuji cestu poslaneckého pozměňovacího návrhu k již předloženému sněmovnímu tisku, který navíc novelizuje stejný paragraf, za prakticky jedinou, která garantuje včasné přijetí a současně vytvoření dostatečného prostoru pro následný legislativní proces vyhlášek ve věci daňových formulářů, k jejichž vydání by mělo být Ministerstvo financí nově zmocněno. Z tohoto důvodu tedy pozměňovacímu návrhu paní předsdkyně Vostré vyjadřuji podporu.

V tuto chvíli děkuji za vaši pozornost a jsem připravena odpovídat na případné další podněty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám rozpravu, do které je s přednostním právem přihlášen pan poslanec Miroslav Kalousek. Připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Pane poslanče, máte slovo. Prosim.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, dovolte, abych ještě před hlasováním požádal o podporu... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid v levé části sálu, na levici.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, abych ještě před hlasováním požádal o podporu kteréhokoliv z pozměňujících návrhů, který zamezuje prodloužit lhůtu k zadržení nadměrného odpočtu ze 30 na 45 dní. Těch pozměňujících návrhů je podáno několik. Jeden z nich je můj... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás musím znovu požádat o klid. Tak já vás chci opravdu požádat o klid, protože pan poslanec není slyšet a přerušuje své vystoupení, takže pak bych musel já vyhlásit pauzu, aby nemusel pan poslanec přerušovat. Tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Těch pozměňujících návrhů je několik, jeden z nich je můj. A mně naprosto nezáleží na tom, zda bude podpořen ten můj, nebo jakýkoliv jiný, ale záleží mi na tom, aby ta lhůta nebyla prodloužena z 30 na 45 dnů. Tuhle žádost chci opřít zejména o skutečnost, že Ministerstvo financí při zdůvodňování této lhůty argumentuje naprosto nepravdivě. I paní ministryně zmínila

teď ve svém vystoupení, že ono prodloužení z 30 na 45 dnů je nezbytným důsledkem zavedení takzvané zálohy na nadměrné odpočty, to znamená, že nově se zavádí institut, kdy finanční orgán vrátí tu část nadměrného odpočtu, kterou v rámci kontrolní činnosti nemíní prověřovat, a tvrdí, že to je ten důvod, proč onu lhůtu je potřeba prodloužit ze 30 na 45 dnů.

Prosím pěkně, to je lež jako věž. Jestli dovolíte, rád bych to popsal na srovnání současné situace a situace, kterou navodí tento zákon, bude-li schválen.

Za současné situace v okamžiku, kdy je podáno daňové přiznání a s ním nárok na nadměrný odpočet, běží správci daně třicetidenní lhůta, během které zváží, zda nároku vyhoví, požadavku vyhoví, anebo zda nadměrný odpočet zadrží a zahájí kontrolní činnost. Ta třicetidenní lhůta je vyhledávací a v 95 % po té třicetidenní vyhledávací lhůtě finanční... Kdyby ten Stanjura tak neřval!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás musím znovu požádat o klid. Už žádám potěšení, tak pak asi budu muset přistoupit třeba k minutové pauze, aby si to ti, co řeční mimo řečníka, uvědomili.

Poslanec Miroslav Kalousek: Kolegové, nehněvejte se. Já své projevy nečtu. Já se snažím mluvit spatra, abych byl srozumitelnější, ale pak to vyžaduje o něco víc soustředění. Nejsem schopen simultánek, omlouvám se.

Ještě jednou. Takže po té třicetidenní vyhledávací lhůtě, statisticky tak zhruba v 5 % případů, se Ministerstvo financí rozhodne, že přeplatek zadrží a zahájí kontrolní nebo vyměňovací činnost, během které si buď ujasní, že je všechno v pořádku, a pak to někdy vrátí, nebo to také někdy nevrátí, doměří, to už je běžný proces. Teď ministerstvo říká: Protože z toho, co kontrolovat nebudeme... (Odmilka kvůli hluku, řečník vyčkává.)

Teď ministerstvo říká: Protože z toho, co kontrolovat nebudeme, to vrátíme, tak potřebujeme tu vyhledávací lhůtu o 15 dní delší. – Ale k tomu není sebemenší důvod. Ze zákona, tak jak ho máme předložený, vyplývá, že ono stanovení zálohy začne probíhat až v rámci kontrolní činnosti, nikoliv v rámci té vyhledávací činnosti. A tak zní návrh zákona a tak s ním já v zásadě i souhlasím, pokud neprodlouží onu lhůtu.

To znamená, jestliže dnes Ministerstvo financí říká "my potřebujeme prodloužit tu vyhledávací činnost o 15 dní na 45 dní, protože budeme stanovovat zálohy na nadměrné odpočty", tak ministerstvo lže, protože ty zálohy na nadměrné odpočty bude stanovovat až v rámci kontrolní činnosti, která nastane až po té vyhledávací lhůtě. A v rámci vyhledávací činnosti nebude mít ani o jeden úkon, ani o jednu povinnost navíc. Jenom na ni dostane o 15 dní víc. Je to zcela zřejmé a jasné z dikce zákona. Přesto jsme tímto argumentem od prvního čtení zahlcováni.

Členové rozpočtového výboru mají ve svých podkladech, že proto, že budou zálohy na nadměrné odpočty, tak je nezbytné tu lhůtu prodloužit. Není to pravda. Znovu opakuji, v rámci vyhledávací činnosti nepřibude finančnímu orgánu ani jedna povinnost, ani jeden úkon navíc. Ten úkon stanovit případnou zálohu na nadměrný

odpočet mu připadne až v rámci té kontrolní činnosti, ale to je až po uplynutí oné 45denní nebo 30denní lhůty a tam už žádný termín není.

Takže jsou jenom dvě možnosti. Buď paní ministryně Poslaneckou sněmovnu obelhává s tím, že uvádí zástupný důvod, protože tím jediným skutečným důvodem je snaha vylepšit veřejné cash flow o 24 miliard na úkor poplatníků DPH, anebo se paní ministryně nechala obelhat svými úředníky, kteří chtějí mít o 15 dní delší lhůtu na vyhledávací činnost, aniž by jim tam přibyl jediný úkon navíc. Tu lež tady po nich opakuje v dobré víře. A já ji v tomto případě prosím, aby uznala moji argumentaci, protože tak to skutečně je, a podpořila jeden z těchto pozměňovacích návrhů. Jedno, nebo druhé. Buď nás paní ministryně klame vědomě, pak na těch 45 dnech bude trvat. Nebo nás klame nevědomě, a pak ji velmi prosím, aby to zvážila a podpořila nějaký pozměňovací návrh na 30 dnů.

Ať už to bude tak, či onak, velmi vás prosím, abyste vzhledem k tomu, že argumentace Ministerstva financí je zcela nepravdivá, abyste ji neakceptovali a podpořili některý z těchto pozměňovacích návrhů. Obracím se zejména na poslance sociální demokracie. Bude-li návrh zákona schválen, bude velmi brzy aplikován. Až bude velmi brzy aplikován a vy budete zase říkat, milí kolegové ze sociální demokracie, jak jste to nedomysleli a jak tyhle zmatky je potřeba napravit, tak bych vám strašně rád připomněl, že ta možnost to domyslet tady byla tři čtvrtě roku a nyní je i teď. Nyní i na základě mé naléhavé argumentace, kterou jsem kdykoliv připraven dokázat na jednotlivých ustanoveních daňového řádu.

Prosím tedy ještě jednou o podporu jednoho z pozměňovacích návrhů, který nepřipustí, aby podnikatelé, plátcí DPH, bezúročně úvěrovali stát po přechodnou dobu, což samozřejmě úplně jinou tíhou dopadne na malé a střední a úplně jinou tíhou na kapitálově silné skupiny, které se s tím snáze vyrovnají. Pro ty malé to může mít někdy až existenční dopad.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a připraví se pan poslanec Jan Hrnčíř. Pane poslance, máte slovo. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já samozřejmě uznávám, že tento zákon přináší řadu pozitiv, především tedy umožňuje spuštění toho systému Moje daně, aby se integrovala platba daní z různých systémů, stejně tak snižuje některé úrokové platby, stejně tak zavádí prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání o 30 dní, pokud je podáváno elektronicky. To všechno jsou pozitivní změny, které my vítáme. My si myslíme, že ten zákon by měl jít dál, že by bylo potřeba do portálu Moje daně integrovat i sociální a zdravotní pojištění, že to je ve skutečnosti ta nejdůležitější funkcionalita, na kterou by se měl stát prioritně soustředit, což tam bohužel chybí, nebo tak alespoň dostat možnost generovat z toho snadno formulář. Ale je to alespoň malý krok kupředu.

Pak je tam řada věcí, kde se s ministerstvem přeme o to, jestli ten zákon není příliš přísný, nebo jestli zbytečně neruší některé úlevy, jsou tam spory ohledně pětidenní lhůty, ohledně míry úroků. Já si třeba myslím, že v případě nezákonných zajišťovacích příkazů by měl stát firmám vyplácet dvojnásobek toho úroku, nebo klidně čtyřnásobek, jak navrhuji někteří kolegové, protože skutečně dopady nezákonných zajišťovacích příkazů mohou být zcela likvidační pro firmy. A myslím si, že tvrzení ministerstva, že se přece ta firma může se státem soudit o náhradu škody, podle mě neobstojí. Podle mě mají nějakou relevantní náhradu dostávat automaticky třeba formou toho dvojnásobného úroku, jak navrhuji, a až případně pokud ta škoda přesahuje i tohle, mají jít do soudního sporu. Myslím si, že je i nevhodné říkat podnikatelům, že pokud se chtějí domoci nápravy, tak ta hlavní cesta má být cestou soudní.

Takže tohle všechno jsou věci, kde některé jsou pozitivní, někde se přeme, ale asi to není zcela rozhodující pro podporu nebo nepodporu toho zákona. Ten nejproblematičtější bod je to zadržování 24 miliard korun na dobu 15 dnů každý měsíc firmám, které platí DPH. A těchto 24 miliard korun, které budou zadrženy, je zdůvodňováno podílem z 800 milionů korun. To znamená, kvůli 800 milionům – a to jenom části z nich, část tam pořád zůstane zadržena – se má zadržet 24 miliard. 24 miliard korun na 15 dnů každý měsíc, to jsou stamiliony zaplacené na úrocích. To znamená, největším beneficiem tohoto opatření budou banky.

Když se podíváme na úroky, které platí soukromé firmy, ve srovnání s úroky, které platí stát, tak to nedává absolutně žádnou logiku. Tady firmy budou platit jednotky procent úrok – neznám tu detailní situaci, ale bude to někde typicky mezi dvěma až šesti procenty ročního úroku – zatímco stát si dneska půjčuje za sazby, které jsou výrazně pod touto hranicí, někdy dokonce za úrok záporný. Takže my zhoršujeme cash flow firem, které si budou draze půjčovat, místo toho, abychom to nechali na státu, který si půjčuje daleko levněji. To nemá absolutně žádnou logiku.

A jediný důvod, proč toto opatření je zaváděno, je, aby se virtuálně nafoukl výsledek státního rozpočtu, aby přišlo 16 miliard korun do státního rozpočtu, 8 miliard do rozpočtů krajů a obcí jednorázově. To znamená, tenhle jeden rok se zlepšil výsledek, další roky se to vrátí do normálu, tam zase vláda vymyslí nějaký další jednorázový příjem, který bude na úkor třeba rezerv pro budoucnost. Až bude skutečně hospodářská krize a bude to potřeba řešit, tak ty rezervy najednou nebudou.

Kdyby to tak nebylo a kdyby skutečně šlo o zefektivnění toho procesu, tak má vláda jednoduchý nástroj, jak ten dopad na firmy minimalizovat, a to posunout tu splatnost DPH na druhé straně. To znamená, jsme OK, máme 15 dnů navíc, ale dáme vám třeba 5 dnů navíc na to, abyste to DPH odvedli. A ideálně by to měla vláda nastavit tak, aby se to cash flow zhruba vyrovnalo. A potom bych věřil paní ministryni, že skutečně šlo o ty zálohy, že šlo o jistotu daňových subjektů. Ale ve chvíli, kdy žádná takováhle úprava nenastala a jenom se prostě zadržuje 24 miliard cash flow celému jednomu segmentu hospodářství – a už je to i napsané ve státním rozpočtu, že jsou to příjmy pro tento rok, přestože ten zákon ještě dávno nebyl schválen –, tak je poměrně evidentní, že ten hlavní důvod je zlepšení opticky. Je to

čistě opticky, protože tam nedochází k nějakému hospodářskému růstu, prostě se jenom zdrží peníze o 15 dnů déle, opticky se vylepší hospodaření státu.

S tímhle my nemůžeme souhlasit. Z toho důvodu se u tohoto návrhu zákona zdržíme, přestože víme, že přináší řadu pozitivních věcí, některé jsme sami navrhli, jako bylo těch 30 dnů navíc pro elektronické podání daňového přiznání. Nicméně těch 24 miliard, které vláda krátkodobě, ale periodicky zabavuje firmám, je podle nás hrubá chyba, pro kterou nemůžeme hlasovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jan Hrnčíř a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Aha, s přednostním právem. Tak pardon, s přednostním právem vystoupí předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, prosím, a připraví se pan poslanec Jan Hrnčíř.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, paní ministryně, kolegyně, kolegové, formálně, abych nezapomněl, navrhuji, abychom opakovali druhé čtení. Hlavní důvod není politický spor o jednotlivé pozměňovací návrhy, k tomu se vrátím ve druhé části, ale to, že podle našeho názoru a např. i podle názoru Komory daňových poradců ten návrh, který nachystalo Ministerstvo financí a podala paní předsedkyně Vostrá, neodpovídá nálezu Ústavního soudu. My jsme to opravdu poměrně podrobně debatovali na rozpočtovém výboru, nicméně paní ministryně mě požádala, abych byl konkrétní, v čem to neodpovídá podle našeho názoru rozhodnutí Ústavního soudu. (Řečník se odmlčel, v sále je hluk. Předsedající: Tak...) Já vím, potom přes mikrofon poprosím, děkuji.

Paní ministryně to zná, nicméně pro vás pro všechny zopakují tři klíčové články z rozhodnutí Ústavního soudu, který zrušil část stávajícího platného daňového řádu, který se týkal tzv. daňových formulářů. A byly to body 39, 40, 41. Já vám je nejdřív očituji a pak vám popíšu, jak se podle mého názoru chybně s tím vypořádalo Ministerstvo financí a jak jednoduše by se s tím mohlo Ministerstvo financí vypořádat, já bych řekl za podpory celé Poslanecké sněmovny, protože to není tak politicky vyhocené.

"Ústavní soud má za to, že vůči institutu předepsaného tiskopisu nelze z hlediska ústavnosti nic namítat. Jestliže však je vyplnění tiskopisu ukládáno jako povinnost, je třeba, aby jeho obsah" – aby jeho obsah, opakují – "byl stanoven právním předpisem. V případě tiskopisu, jehož forma není dána zákonem ani podzákoným právním předpisem, abstraktní kontrola ústavnosti ukládaných povinností možná není." To znamená, když to přeložím, Ústavní soud říká: pokud má být daňový formulář, musí být formulován zákonným předpisem, aby případně Ústavní soud mohl zkontrolovat jeho ústavnost. Pokud tam není, tak Ústavní soud vlastně není schopen zkontrolovat ústavnost takového postupu Finanční správy.

Dále Ústavní soud pokračuje: "V návaznosti na východiska uvedená v nálezech spisové značky pléna Ústavního soudu 2410 a spisové značky pléna Ústavního soudu 3215 pak Ústavní soud dospěl k závěru, že napadené ustanovení § 72 odst. 1 daňového řádu porušuje právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním,

zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů podle čl. 10 odst. 3 Listiny." Tady v zásadě v tomto odstavci Ústavní soud ukázal, proč to minulé znění daňového řádu v odstavci 72 – nebo v čem porušovalo ústavnost. A není to triviální věc. Bylo porušeno ústavní právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů. Tak si představme, kdyby někdo jiný tohle dělal, jaké by to mělo dalekosáhlé důsledky. Proto byl ten paragraf v daňovém řádu zrušen.

A bod 41, který doplňuje ty dva předchozí body: "Ústavnímu soudu tudíž nezbylo než konstatovat, že napadené ustanovení nespĺňuje podmínky stanovené ústavním pořádkem pro uložení povinnosti daňovému subjektu sdělovat v přihlášce k daňové registraci, resp. v oznámení o změně registračních údajů a v řádném nebo dodatečném daňovém tvrzení údaje nezbytné pro správu daní. To nevylučuje případně zákonné zmocnění Ministerstva financí."

Z těchto tří odstavců je zřejmé, že Ústavní soud požaduje, aby na základě zákonného zmocnění stanovilo Ministerstvo financí vyhláškou obsah daňového formuláře. Bohužel, a paní ministryně mi na to neodpověděla na rozpočtovém výboru, kdyby toto jednoduché ustanovení přenesli úředníci Ministerstva financí do toho pozměňovacího návrhu, tak si myslím, že tento pozměňovací návrh získá podporu vlastně všech přítomných poslanců, protože ono by to mohlo být velmi jednoduché.

Ministerstvo financí – omlouvám se. Paní předsedkyně Vostrá navrhuje, aby v § 72 odst. 4 – má tuto textaci: "Ministerstvo financí stanoví v potřebném rozsahu pro jednotlivé druhy daní vyhláškou podrobnosti údajů a náležitostí, které lze požadovat ve formulovaném podání, popř. její uspořádání nebo vzor formulářového podání." Já vůbec nechápu, proč se vzpírá Ministerstvo financí rozhodnutí Ústavního soudu, protože ten odstavec mohl být velmi jednoduchý a nekonfliktní a mohl znít např. takto: Ministerstvo financí je zmocněno vyhláškou vydat formulářové podání. Takhle jednoduché to mohlo být, ne pouze podrobností údajů a náležitostí.

Ve veřejném prostoru – a bylo to díky panu poslanci Ferjenčíkovi, je třeba vždycky připomenout toho, kdo si toho všiml – se debatuje formulářové podání pro tzv. papírové EET, resp. pro ty, kteří budou používat v EET zvláštní režim, které mělo 540 kolonek pro jeden kvartál. Všiml jsem si, že už je to staženo z webu Finanční správy. Ale kdyby to bylo vyhláškou Ministerstva financí, tak se to za prvé dostane do toho veřejného prostoru dřív a každý by se mohl bránit a mohl by Ústavní soud prozkoumat ústavnost.

Kdybich použil slova Andreje Babiše, kterými komentoval ty pravdivé tabulky, které ukazovaly DPH na pivo, tak slovy Andreje Babiše to napsal asi nějaký blb nějakou debilní tabulku, kterou po něm nikdo nechtěl. Myslím, že ta slova Andreje Babiše na ten případ docela sedí a taky ta tabulka byla stažena. Na tomto konkrétním případě vám ukazují, proč je důležité vyhovět přání Ústavního soudu, aby ti, kteří to tvoří, měli odpovědnost, aby to byl právní předpis, aby se případně ti, kteří tu povinnost mají plnit, mohli bránit u Ústavního soudu. A my jsme přesvědčeni, že formulace – omlouvám se, to musím citovat – "stanoví podrobnosti údajů a

Ale já jsem se ptal řečnický už paní ministryně na rozpočtovém výboru a tu otázku položím i vám a zkuste si každý odpovědět. Z 800 milionů zlepšenou kontrolou se bude zdražovat méně, slibuje Finanční správa. I kdyby to byla nula, což je nesmysl, nikdy to nebude nula, ale i kdyby to byla nula, tak to je výborný obchod. Já vám ušetřím 800 milionů a vy mi na to dejte 27 miliard. Tak si každý z vás odpovězte, kdo by obchod udělal, kdybyste měli buď dostat 800 milionů, nebo zaplatit 27 miliard. Chtěl bych vidět toho, kdo by... A klidně tam škrtněte nuly. Nemusíme tam mít ty miliardy, to si těžko člověk představuje, že by zaplatil dvacet – někteří si to umí představit, ale někteří ne. Takže tam klidně škrtneme tři nuly, šest nul, ten poměr je pořád stejný. Takhle nevýhodný obchod prostě nikdo z vás neudělá. Pokud ano, tak ne že nematuroval z matematiky, ale neměl prospěch z matematiky ani na základní škole, pokud takový obchod považuje někdo za výhodný. Přesto to lákadlo těch peněz a toho umělého vylepšení hospodářského výsledku státního rozpočtu je natolik silné, že paní ministryně říká, že to je proklientský návrh zákona, 27 miliard za 800 milionů. Nechci slevu zadarmo, jak říká klasik v jednom známém českém filmu. Tak to je přesně tento případ.

Obecně i ten nový projekt Moje daně, aspoň z toho, co je v důvodové zprávě, je zatím zklamáním. Tolik se to zase nemění, pro pana poslance Ferjenčíka, prostřednictvím pana místopředsedy pane poslance Ferjenčíku. Když si to pročtete podrobně a debatujete s těmi, kteří dnes a denně komunikují s Finanční správou, tak to není žádný kvalitativní skok. Je to pořád jednosměrná komunikace. Člověk by očekával obousměrnou komunikaci v moderní době. Ano, zrušit jednotné inkasní místo, které mělo platit x let, bylo jednoduché, a teď máme plán, že za – já nevím, už se to chystá sedm let od toho zrušení, tak já nevím, za 10, 12, 15, já nevím, přijdeme k něčemu, co se nebude jmenovat jednotné inkasní místo, ale budou to nové funkcionality skvělého softwarového řešení Moje daně.

Já jako daňový poplatník nikdy neříkám moje daně, já říkám státní daně nebo vaše daně. Protože moje daně by byly, kdybych je inkasoval já, ale já je platím, takže ty daně jsou někoho jiného než toho daňového poplatníka. (Ministryně mimo mikrofon.) Já vím, že to je zkratka, a CRAB byl zkratka a znám. Pro paní ministryni – odskočím k Národnímu investičnímu plánu, k tomu know-how Andreje Babiše. Tak vzal stávající strategický dokument z Ministerstva dopravy, kde jsou skutečně stavby za 6 bilionů, to není žádné know-how, který se jmenuje velmi nudně – Sektorová strategie rozvoje dopravní infrastruktury do roku 2050. Paní ministryně, víte, jakou zkratku vymysleli úředníci? SeStra, to se pamatuje dobře. Takže máme Sestru, to je zkratka Sektorová strategie, to není žádná... (Poznámky ze sálu.)

Ano, je to třetí čtení, já bych poprosil pana poslance, aby na mě nekřičel. Pokud ho to nudí, ať jde do zákulisí, a to je všechno, odůvodňuji své pozměňující návrhy. Vy jste ten zákon evidentně nečetl, tak aspoň poslouchajte, když to nechcete poslouchat, tak jděte jinam prostřednictvím pana předsedajícího. Já na vás také nehalekám, když mluvíte, i když s vámi nesouhlasím. Paní ministryně vysvětlovala, já jsem reagoval.

Takže to je zkratka, Moje daně. Moderní a jednoduché, zejména jednoduché, DPH – jednoduché, 10, 15, 21, točené, netočené, s sebou, nesebou, alkoholické, nealkoholické atd., to je jednoduché – to je jak výsměch! Ale budiž. Zkratka je to

hezká. Kdyby se to třeba jmenovalo JENI, jednoduché a nízké, to by se mi líbilo, sice by to neznělo jako Moje daně, nebo NIJE, nízké a jednoduché. Jako za nás, paní ministryně mi fakt nabíjí.

Paní ministryně má pravdu, my jsme zvedli DPH na tři roky, uzákonili jsme tři roky, na 21 %, a od té doby nás hnutí ANO kritizuje za tento krok. V pořádku, člověk má brát kritiku a unést zodpovědnost za svá politická rozhodnutí. Ale v čem je to pokrytectví? Už sedmým rokem by ten chybný, zločinný, neuvěřitelný krok ODS mohli zrušit. Je to tak? My jsme to dokonce řekli – byla to chyba, přiznali jsme, že to byla chyba, a navrhli jsme to vrátit. Takže my jsme zavedli DPH na 21 % na tři roky, to je pravda, byla to chyba, přiznávám. Paní ministryně financí a její předchůdci, stávající premiér a Ivan Pilný, mají DPH už zavedeno pět let a nechystají se ani příští rok ho změnit. Takže příští rok to bude 6 ku 3, 2 ku 1, už bude dvakrát lepší v tom zvýšení DPH než my. My aspoň říkáme, že to byla chyba. A můžeme říct argumenty, které nás k tomu vedly. Vás to dneska nemusí zajímat, ale měli jsme vydělat na důchodovou reformu. Tu jste zrušili, DPH jste si ale nechali. A ještě máte tu odvahu, a použil bych i silnější slovo, ale nepoužiji, protože paní ministryně je dáma a má hroznou výhodu, tak to nepoužiji, tak má tu odvahu nás za to kritizovat.

Co jste s tím udělala, paní ministryně, s tím hrozným zvýšením DPH? Nic! Navrhla jste snížení toho hrozně vysokého DPH, které prosadila ODS? Nenavrhla. Vy už tři roky navrhuje zrušení superhrubé mzdy, jak se to řekne hezky – jenom slovně. Jenom slovně. My jsme vám nabídli, že vám s tím pomůžeme. My se lišíme v tom, o kolik se ty daně mají snížit. My říkáme na 15, vy říkáte na 19, a vy o 1,1 %, my o 5,1 %. Ale my říkáme, my jsme připraveni podpořit i ten váš návrh. Není to, jak to chceme my, ale snížení daní o 1,1 je lepší než snížení o nula. A vy pořád tady s tím nejste. Máte na to hlasy. My říkáme, že až budeme vládnout my, tak to snížíme o těch 5. Vy říkáte, že ne, my to respektujeme. Neříkáme buď bude po našem, nebo nic. Ale vy tak vždycky přijdete, hezky se usmějete, říkáte: já budu prosazovat to zrušení superhrubé mzdy. Máte na to hlasy. Napište to, ono to je napsané, přineste to sem, a máme to ne do roka, ale do šesti měsíců to máme schváleno a od 1. ledna 2021 může být zrušena superhrubá mzda.

Pan vicepremiér, nepřítomný, Jan Hamáček dokonce řekl, že to byl zločin. Já jsem nepochopil, v čem může být zločin. Ano, možná jsme mohli více říkat, v té době já jsem tady nebyl, ale to nevádí, mohli jsme říkat, že to je 15 ze superhrubé mzdy a že to odpovídá 20,1 daně z hrubé mzdy. To je pravda. To je o interpretaci a obě čísla jsou správná, 20,1 z hrubé nebo 15 % ze superhrubé. Ale co je na tom zločinného, jestli máte daň 20, 22, 18? O tom je politický střet, zejména jak vysoké mají být přímé daně. Tak nechápu. Navíc sociální demokraté už za svého posledního premiéra – já bych chtěl říct, historicky posledního premiéra, myslím, že se nepletu – taky to měli ve svém vládním programu za Bohuslava Sobotky. Takže slovy Jana Hamáčka, on byl v té době významný člen sociální demokracie, předseda Poslanecké sněmovny, zločin si vláda Bohuslava Sobotky dala do svého programového prohlášení. Stejně tak jako první vláda Andreje Babiše, stejně jak druhá vláda Andreje Babiše.

Tak když nás za to kritizujete, a my tu kritiku přijímáme a uznáváme a nepřeme se s vámi, tak to pojďme společně změnit. Klidně v těch parametrech, které navrhnete

vy, paní ministryně. Ta nabídka prostě platí. Možná se to socialistům nebude líbit, ale jedná se zhruba o 20 miliard, ať se držím čísel Ministerstva financí. Dobře, 24. 24 miliard je v letošním rozpočtu necelých 1,5 % výdajů. Každý z vás, který máte na starosti rodinný rozpočet, firemní, rozpočet nějaké organizace neziskové, ziskové, malé, velké firmy, tak musíte potvrdit, že najít úsporu 1,5 % není mimořádně náročný úkol. To ani úspora 10, 20, 30 %. Takže najít úspory na to lze docela jednoduše. Já jsem dneska říkal vašemu kolegovi v nějakém televizním duelu, že vám to najdu do konce týdne, když budete chtít, protože to fakt není 20 % státního rozpočtu. To je jiný problém.

Takže abychom to shrnuli. To zlepšení není tak velké, i když je, to jsem přiznal i na plénu, i na rozpočtovém výboru, zejména v té elektronizaci, nechci říct digitalizaci, to je něco jiného, ale v elektronizaci. Bohužel jsou tam minimálně tři faktory, které jsou proti daňovým poplatníkům, a to je snížení úroků a náhrad, které platí stát při nezákonném postupu státní správy – to je třeba zdůraznit, při nezákonném postupu, nevím, proč by stát neměl platit jak mourovatý, když postupuje nezákonně. Za druhé, těch 15 dnů, ta půjčka 27 miliard, a za třetí je zrušení té toleranční doby pro podání přiznání.

Jenom si vzpomínám, jak jsme marně podporovali návrh, aby se o měsíc posunulo daňové přiznání u těch, kteří to dělají elektronicky, kolik bylo připomínek a nesouhlasných stanovisek z Ministerstva financí. Čas ukázal, kdo má pravdu. A musím ocenit, že je dobře, že jste to opsali z jiných zdrojů a že jste to dali mnohdy, ale zbytečně ztrácíme čas a můžeme to udělat rovnou. Takže jsem přesvědčený, že – neříkám, že všechny, ale některé z těch dnes zamítnutých pozměňovacích návrhů se bezesporu objeví v některé z příštích vládních novel, ne opozičních.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poznamenal jsem si váš návrh na opakování druhého čtení, takže o něm budeme hlasovat ještě před hlasováním o pozměňovacích návrzích, protože pak by to nemělo pochopitelně smysl. A nyní vaše vystoupení strhlo tedy dvě faktické poznámky, takže vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a následně se připraví pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jen velmi stručně reagovat na svého předřečníka, vašim prostřednictvím, ohledně těch formulářů.

Za prvé, děkuji za kredit ohledně toho formuláře ke zvláštnímu režimu EET, nicméně já jsem to pouze vznesl na rozpočtovém výboru. Kredit si zaslouží kolega Kolářík, který mě na to upozornil, což jste asi nemohl tušit. To je jedna věc.

A druhá věc, čímž jsem chtěl podpořit váš argument ohledně pádnosti toho, že ty formuláře a přístup daňové správy a Ministerstva financí k nim jsou problém, že z povinnosti poplatníka, já cituji ze zákona o EET, podat správci daně za každé

kalendářní čtvrtletí oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu úředníci Ministerstva financí a Finanční správy vyvozují, že ta evidence nebo ten formulář se má vyplňovat po jednotlivých dnech. A ještě v první verzi tam navrhli, aby se tam psalo za každý den číslo první a poslední účtenky za daný den. To znamená, to vedlo k těm zhruba 540 položkám. Ono jich může být ještě víc. Může (jich) být o něco méně, ale bohužel Finanční správa trvá na tom, že hodlá stovky položek zachovat. Já doufám, že se mi podaří ten formulář o něco zredukovat a že skutečně ta nová verze po té dnes již smazané bude o něco příznivější. Ale Finanční správa stále trvá na tom, že to má být po jednotlivých dnech a že těch položek mají být stovky. Já si myslím, že je to naprosto nerozumné. Je to jeden z důvodů, proč jsme to napadli u Ústavního soudu, protože ten zákon, jak jsem z něj citoval, vůbec nepředpokládá, že ta papírová evidence má být po jednotlivých dnech, a přesto to úředníci Finanční správy takhle vykládají.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já někdy tady velmi obtížně snáším, když jsou tady srovnávána nějaká data, která jsou naprosto nelogická. Takže já se teď nechci bavit o konceptu jako celku, ale jestliže 27 nebo 24 miliard zadrží stát na 14 dní, tak když si vezmete časovou hodnotu peněz, takže 24 děleno 12 je 2 miliardy, na 14 dní hodnota miliarda. Jestli by si ty firmy půjčily na pětiprocentní úrok, tak všechny firmy v České republice to bude stát 50 milionů korun. Takže se tady vyměňuje 50 milionů korun za 800 milionů korun, které jsou v podstatě neřešeny rok, rok a půl. A to je vzájemné srovnání. Takže nemůžeme směšovat cash flow zároveň s tím konkrétním nákladem, co to přijde ty firmy v České republice. Ano, firmy v České republice to bude stát zhruba 50 milionů korun, pokud si budou půjčovat na pětiprocentní úrok. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní další faktické poznámky už tady nemám, žádosti, takže vystoupí pan poslanec Jan Hrnčič a připraví se pan poslanec Tomáš Martinek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčič: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych se v krátkosti vyjádřil k daňovému řádu. Já bych chtěl zareagovat na to, co tady bylo tedy řečeno, že daňový řád přirozeně přináší pozitivní věci, například záloha na daňový rozpočet. Tato změna ovšem reaguje na stanovisko Ústavního soudu, kdy jsou nadměrné odpočty zadržovány celé, pokud je sporná jenom část, což je samozřejmě pozitivní. Samozřejmě snížení úroků z prodlení, pokud zaplatíte později daň. Je dobré, že si můžete změnit i DIČ, pokud jste podnikající fyzická osoba, že už to nemusí být rodné číslo, nicméně ta negativa jednoznačně převažují.

My jako hnutí SPD jsme vždycky byli, jsme a budeme na straně slušných a poctivých živnostníků, proto se nám nelíbí, že daňový řád zavádí například daňové kontroly korespondenčně, bez součinnosti s daňovým subjektem. To nepovažujeme za úplně správné. Špatné je odstranění takzvané liberační pětidenní lhůty pro pozdní podání daňového přiznání, což si myslím, že je praxe, která tady je už roky, a není třeba ji rušit. Může se stát každému, že dojde pozdě faktura, že účetní tomu živnostníkovi zavolá a musí tam něco měnit a to tvrzení daně prostě se podá později. Já si myslím, že to problém žádný není. My jsme na to reagovali pozměňovacím návrhem, že jsme navrhovali alespoň třídenní lhůtu, to znamená, tři pracovní dny. V době elektronických podání si myslím, že to je dostatečné, nicméně rozpočtový výbor nám tento pozměňovací návrh zamítl.

Stejně tak tady již diskutované prodloužení lhůty pro vrácení odpočtu z DPH z 30 na 45 dnů v neprospěch právě daňových subjektů. Já se skutečně domnívám, že to je opravdu důvod, aby se opticky vylepšily státní finance, aby se vylepšilo hospodaření státního rozpočtu. A jenom tak pro zajímavost, v tuto chvíli státní rozpočet hospodaří s deficitem zhruba 24 mld. korun, takže si myslím, že to má opticky vylepšit cash flow státu, aby to vypadalo lépe. Já tam opravdu v době elektronických podání, kontrolního hlášení, kde ty kontroly skutečně probíhají počítačově a de facto on-line, tak si myslím, že je úplně nesmysl tu lhůtu protahovat. Samozřejmě snížení úroků při neoprávněném jednání správce daně, což jsou třeba zajišťovací příkazy a další chyby Finanční správy, kdy stát tedy musel platit úroky 32 % z té zadržené částky, snižuje se to na deset, to je zase v neprospěch daňových subjektů takto postižených.

To znamená, tuto novelu daňového řádu prostě podpořit nemůžeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Omlouvá se předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček z dnešní schůze od 17 hodin a ze zítřejší schůze z celého jednacího dne, a to z pracovních důvodů.

Takže nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a také na faktickou se připraví pan poslanec Václav Votava. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jen velmi stručně reagovat na kolegu Juříčka a ten jeho výpočet 50 milionů. Pokud se nemýlím, tak DPH se platí každý měsíc. To znamená, každý měsíc stát zadrží ty peníze, takže to musíte ještě vynásobit 12. Takže to není 50 milionů, ale 600 milionů. Já chápu, že se to posouvá, ale vy si tu částku musíte půjčit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, také bych rád zareagoval na pana kolegu Juříčka. Je úplně jedno,

jestli je to 50 milionů, nebo 600 milionů. Žijme trošku v realitě. Velká korporace – a to neříkám nic samozřejmě, co by nebyla pravda – si s tím určitě poradí, pokud tedy jí přijdou peníze, vratka DPH, později. Hůře je na tom malý živnostník. A tomu třeba nikdo nepůjčí. Pan kolega Juříček tady říkal, že mu půjčí na úrok, a vypočítával, kolik by ho to stálo, nebo kolik by to ty firmy stálo. Ale ten malý živnostník také úvěr nemusí dostat. A jemu to opravdu nabourává cash flow poměrně výrazně a čeká na každou korunu. Říkám jenom, jaká je realita.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Miroslav Kalousek, zatím poslední přihláška na faktickou, takže se připraví pan poslanec Tomáš Martínek. Dvě minuty. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. V reakci na to, co říkal pan Stanjura i pan Juříček. Nemá smysl se tady přít o budoucí cenu peněz, ale přeme se o to, zda skutečně to prodloužení lhůty je, nebo není nezbytné. A jestliže v rámci vyhledávací činnosti s novým jednacím řádem nepřibude jeden jediný úkon, tak to nezbytné není, protože kdyby byla pravda, pravdivé argumenty paní ministryně, tak by to znamenalo, že ty zálohy na nadměrný odpočet budou vyplaceny nejpozději ten 45. den. Ale to není pravda! Z dikce toho zákona jednoznačně vyplývá, že až 46. den se zahájí kontrolní činnost a v rámci té kontrolní činnosti se teprve ta záloha bude stanovovat. Tak jaká větší práce oproti stávajícímu stavu přibude Finanční správě v rámci vyhledávací činnosti, že na ni potřebuje o 50 % navíc? To je naprosto nepravdivý a lichý argument. A jestliže nám někdo nepravdivě argumentuje, tak bychom mu neměli vyhovět.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže nyní požádám o vystoupení v obecné rozpravě pana poslance Vojtěcha Munzara, jelikož tady nemám další přihlášku na faktickou, a připraví se pan poslanec Jan Skopec. (Námítky zprava, že k faktické je přihlášen posl. Martínek.) Hlásil se někdo? Vy se hlásíte rukou, z místa? (Gestikulace posl. Martínek.) Aha, omlouvám se, tak to jsem vás posunul omylem. Já jsem chtěl vymazat z faktické pana předřečníka. Tak prosím. Omlouvám se. Máte slovo, pane poslanče Martíne.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Nejdříve bych rád řekl, že jsem rád, že daný návrh obsahuje již mnou dříve podaný návrh na prodloužení lhůty elektronického daňového přiznání o měsíc, aby to za prvé podpořilo digitalizaci, podpořilo pozitivní komunikaci občanů s veřejnou správou formou elektronickou, dále by to mělo přinést větší komfort daňovým poplatníkům a současně ušetřit prostředky státu. Na druhou stranu, jak již bylo řečeno, návrh obsahuje i některé věci, které jsou problematické. Naštěstí zde máme plno pozměňovacích návrhů, které mohou celý výsledný zákon vylepšit a odstranit nedostatky, o kterých tady mluvili předřečníci.

Já osobně bych chtěl upozornit na některé pozměňovací návrhy, které jsem podával já, konkrétně se jedná o pozměňovací návrh G1, který by měl zajistit to, že by se z DIČ již automaticky odstranilo rodné číslo při nově vytvářených daňových identifikačních číslech. Také bych chtěl požádat o podporu pozměňovacích návrhů, které podávám s poslankyní Věrou Kovářovou, tedy například pozměňovacích návrhů C1 a C2. Především pozměňovací návrh C2 myslím naplní záměr předkladatelů, a navíc vyjde vstříc i daňovým poplatníkům, takže konkrétně u pozměňovacího návrhu C2 bych vás chtěl požádat o podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě jednou se omlouvám, pane poslanče. A nyní tedy vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní ministryně. Já už jsem k tomuto návrhu novely daňového řádu a souvisejících daňových předpisů vystupoval jak v prvním, tak druhém čtení. A to, co tady dnes budu říkat, berte jako úvod k mým pozměňovacím návrhům a snahu vás přesvědčit o tom, že některé skutečně mají smysl a některé věci, které Ministerstvo financí navrhuje, jsou skutečně velmi negativním zásahem do podnikatelského prostředí.

Kromě některých věcí, na kterých se shodla i odborná veřejnost, tak ta novela daňového řádu obsahuje i záležitosti, které jsou zářným příkladem toho, jak si stát řeší své problémy na úkor živnostníků, podnikatelů, daňových subjektů. Když si vezmete, na jednu stranu teprve soud musel dotlačit Ministerstvo financí, aby začalo se zabývat vůbec otázkou vrácení neprávem dlouho zadržovaných peněz z nesporných částí DPH daňových subjektů, a přesto po rozhodnutí Ústavního soudu Finanční správa v rozporu s tímto rozhodnutím nezačala takto zadržované peníze vracet, a to dokonce na přímý pokyn Ministerstva financí. Výsledkem toho rozhodnutí je část této novely, která by měla vést k navrácení těchto prostředků. Takže jakoby se vrátí do jedné kapsy podnikatelům část neoprávněně zadržovaných prostředků z vratek DPH, ale hned s tou samou novelou z druhé kapsy vytáhne Finanční správa, Ministerstvo financí všem daňovým subjektům, všem podnikatelům a firmám další prostředky, protože jim bude o 15 dnů déle zadržovat právě nadměrné odpočty DPH.

A už to tady říkali i někteří mí předřečníci, říkal to i pan kolega Votava vaším prostřednictvím, že to je obrovský zásah do cash flow všech těch firem a zejména je to brutální zásah do finančního zdraví těch malých firem a malých živnostníků, kteří nemají dostatečné rezervy, aby ten časový výpadek pokryli. Takže u nich si stát zařídil, nebo chce si zařídít, bezúročný zdroj peněz. A co udělají ty firmy a živnostníci? Budou si muset ty peníze někde sami půjčit. Ať už u finančních ústavů, nebo budou prodlužovat například splatnosti faktur, ale státu finanční prostředky na

DPH musí odvést ihned. Takže na toto opatření, které se nedotýká jen cash flow, se budou nabalovat další problémy.

Proto jsem dle svého slibu z prvního čtení předložil pozměňovací návrh, který najdete pod označením J3, aby se vrátila lhůta 30 dnů místo navržených 45 dní právě za účelem vrácení nadměrných odpočtů. DPH. Já jsem si vědom, že podobný návrh mají i někteří mí kolegové i z jiných politických stran, a já budu jenom velmi rád, když třeba neprojde můj, ale projde i některý jiný, který vede ke stejnému cíli.

Dlouhodobě vládě vyčítám, že plánovitě, není to jenom tato novela, plánovitě vychyluje jazyčky vah v neprospěch podnikatelů a ve prospěch státní moci. Na jednu stranu vláda plánovitě snižuje toleranci k chybám podnikatelů, zpříšňuje pokuty a sankce, na druhou stranu zvyšuje pravomoci státní moci a mnohdy zavírá oči před chybami Finanční správy a úředníků Finanční správy a Ministerstva financí, a tím také nevytváří přátelské podnikatelské prostředí. Prostor pro podnikání nenarovnává, ale naopak ho pokrývá, a odrazuje tím spoustu podnikatelů od toho, aby dále vykonávali svou činnost, a odrazuje i mladé lidi, aby přišli do sektoru podnikání a začali podnikat.

Takovým klasickým příkladem je další věc, kterou obsahuje novela daňového řádu, a to je rušení bezúročného období pro pozdní platbu daně a rušení pětidenní tolerance pro podání daňových přiznání daně z příjmu a daně z nemovitosti, a to bez žádného řádného zdůvodnění. Státu totiž tyto toleranční lhůty nijak neubližují dneska. Nenastává žádná škoda státu, pouze těmi tolerančními lhůtami ukazuje trochu vlídnější tvář. A teď přichází Ministerstvo financí a chce tuto toleranci rušit. Jenom tak. Jediné zdůvodnění, které jsem slyšel od zástupců hnutí ANO na rozpočtovém výboru, bylo, že nechápou, proč vlastně ta tolerance je, proč by stát měl být tolerantní. A tím bych řekl, že je shrnuta celá politika hnutí ANO vůči aktivním a nezávislým lidem, vůči podnikatelům a vůči daňovým poplatníkům.

Pozastavuji se nad tou nechápvavostí k tomu, nechat živnostníky, podnikatele se trochu nadechnout, a ne pořád něčím stresovat, zkracovat jim lhůty, zmenšovat toleranci, zvyšovat kontroly a zvyšovat pokuty. A to je praktický důsledek politiky posledních let. Ale třeba se mohu mýlit. Můžete mi to, kolegyně a kolegové z hnutí ANO dokázat, že se mýlím. A můžete hlasovat pozitivně o mých pozměňovacích návrzích, které se snaží tyto dvě tolerance zachovat. Ty pozměňovací návrhy jsou pod označením J2 a J1.

Ač Ministerstvo financí nechce toleranci k podnikatelům, ke svým chybám, resp. k chybám a pochybením Finanční správy je tolerantní a chce být tolerantní někdy až moc a dopředu se chce vyvíňovat a zbavovat odpovědnosti za chybný postup při stanovení daní. Velmi vágními formulacemi v § 254 se snaží vytvořit co nejširší množinu případů, kdy nebude muset platit úroky z takzvané nesprávně stanovené daně, a tím tu množinu dopředu vyprazdňuje. To není fér vůči daňovým poplatníkům. A proto jsem předložil i pozměňovací návrh J4, kterým navrhuji některé ty vágní formulace, které vedou k vyprázdnění a vyvíňování, vypustit a zrušit. (V sále je velký hluk.)

Další věc, která není fér vůči podnikatelům, ale nepřináší ji tato novela daňového řádu, tu přinesla novela daňového řádu v roce 2017, je fakt, že stát nechce platit úroky z nesprávně stanovené daně v případech takzvané dělené správy. (Řečník se odmlčel pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Musím vás požádat o klid. Pan poslanec mě požádal, abych zjednal pořádek v sále. Tak vás požádám, aby pana poslance nikdo nerušil.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ono se moc často s tímto pojmem – dělená a nedělená správa daně – nesetkáte. Ale dělená správa je vlastně to, když vám daň či pokutu či penále vyměří jedna státní instituce, například Celní správa, ale vymáhá ji jiná, například Finanční správa. A mně přijde úplně neuvěřitelné, že stát vytváří skupinu daňových poplatníků, kteří nemají nárok na úrok jenom proto, že si stát nějakým způsobem vnitřně rozdělil kompetence. Toto vyjmutí této skupiny daňových poplatníků se uskutečnilo novelou daňového řádu v roce 2017 navzdory a přímo proti rozhodnutí a judikatuře Nejvyššího správního soudu, který určil, že by i v případech dělené správy daní měl stát úroky hradit. A protože daňový subjekt nemůže nijak ovlivnit vnitřní rozdělení kompetence státu, tak mi skutečně nepříjde fér, že v případě dělené správy se na tyto daňové poplatníky úrok nevztahuje. Proto jsem předložil, a musím říct opětovně, pozměňovací návrh, kterým se škrtná to vyjmutí úroku v případě daňové správy, resp. to, že se úroky nevztahují v případě dělené správy daně.

Další pozměňovací návrh (listuje svými podklady) – některé přeskočím, protože jich mám deset – se týká přiznání daně z nemovitosti. Nevím, jestli jste si někdy, kolegyně, kolegové, položili otázku, že je velmi zvláštní, že stát má informace z katastru nemovitostí, má informace z daňového přiznání k dani z nabytí nemovitosti, a přitom stále po daňovém poplatníkovi požaduje, aby sám aktivně přišel na finanční úřad a podal daňové přiznání k dani z nemovitosti, přitom na standardní případy všechny informace, které stát potřebuje, již má. Proto jsem připravil pozměňovací návrh, který by vedl k tomu, že by si daňový poplatník mohl vybrat. V případě, že by si chtěl podat daňové přiznání sám, tak by ho podal. V případě, že by ho nechtěl podat, tak by mu byla vyměřena daň státními orgány podle údajů, které má stát k dispozici, a to bez sankce, pouze z moci úřední. Je to pouze možnost volby. Ale přišlo by mi to jako velmi velké zjednodušení pro všechny občany naší země, aby nemuseli pořád s papírem dávat na úřad ty informace, které stát již jednou má. Věřím, že na tento pozměňovací návrh pohlédnete s určitým pochopením, dáte mi za pravdu a podpoříte jej.

A poslední pozměňovací návrh, o kterém chci hovořit, je zvýšení limitu pro povinnou registraci k DPH ze stávajícího 1 milionu na 2 miliony korun. My na půdě Poslanecké sněmovny ve výborech neustále řešíme a probíráme administrativní zátěž podnikatelů. Dokonce i včera v rámci rozpravy k některým bodům jsme se o nich bavili. A přitom jedno z řešení máme všichni neustále před nosem.

Věřím, že všichni, i ti, kteří nechtějí podpořit můj pozměňovací návrh, souhlasí s tím, že v případě registrace k DPH nastává pro podnikatele čas zvýšených povinností s daňovou administrativou, vedení daňové evidence, příchod kontrolního hlášení a podobně. A je důležité si uvědomit, že stávající limit 1 milion korun se za více než 15 let nijak nezměnil. Co se změnilo, to jsou nové povinnosti, které v souvislosti s DPH na daňové poplatníky přišly. A změnilo se také obraty, protože se zvýšily. Díky inflaci mají podnikatelé například při stejné práci a stejné činnosti vyšší příjmy kvůli inflaci, ale soustavně i vyšší náklady. Ale to neznamená, že vydělávají ve finále více. Jen více obrátově překračují 1 milion korun. Třeba ve stavebnictví stačí jedna zakázka, a takový řemeslník spadne do limitu DPH a už v něm zůstane a už mu zůstanou všechny ty daňové povinnosti. Takže jestli chceme pomoci skutečně se snížením byrokracie, jestli nechceme, aby se živnostníci po nocích topili v papírech, jestli jim skutečně chceme pomoci, tak prosím zvýšme tento limit.

Ze strany ministerstva tady neustále slyšíme odkazy na evropské právo. Paní ministryně se tento návrh na rozpočtovém výboru snažila z mého pohledu trochu zahrát do autu s tím, že čeká na novelizaci směrnice. Ale kdyby byla skutečná vůle vlády, skutečná vůle Poslanecké sněmovny, tak jsem přesvědčen, že i na evropské úrovni by se nám to podařilo prosadit. Já znovu musím zopakovat příklad Slovinska, který už jsem tady říkal několikrát, které požádalo o zvýšení hranice 30. července 2012 a 22. ledna 2013 bylo vydáno rozhodnutí Rady Evropy o povolení zvýšení této mezní hranice a limitu pro registraci DPH. Pět měsíců. Pět měsíců stačilo Slovinsku. A dokonce v tom rozhodnutí Rady o Slovinsku potvrdilo možnost členských států požádat o zvýšení prahové hranice až na 100 tisíc eur. A ten limit, který navrhuji já, 2 miliony korun, se do těch 100 tisíc hravě vejde. Opravdu závisí jenom na ochotě a vůli pomoci trochu podnikatelům a tento limit konečně po 15 letech zvýšit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Juříček, zatím jediná faktická poznámka. A připraví se tedy pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Já se omlouvám, dámy a pánové, nechci nikoho zesměšňovat, ale samozřejmě, když máte čas T1 a ten prodloužíte o 15 dní, tak máte čas T2. A k tomu času T2 pak už vždycky připočítáváte těch 30 dnů. Takže je to skutečně tak, že si to v uvozovkách půjčíte na těch 14 dní.

Ale druhou věc musím ještě říct, že velmi obtížně zvládám to, že se tady čtou argumenty z prvního čtení, druhého čtení, třetího čtení, a je to furt dokola. Tak to mně připadá už úplně nesmyslné.

A třetí věc, musím říct, že bohužel kolegové jsou trošku mimo mísu, protože to, co trápí podnikatele, je spíš problém ten, že odvedou DPH i z nezaplacených faktur. A to je úplně jiné téma, které jsem tady nechtěl zcela otevírat, ale myslím si, že ne zcela rozumí podnikání. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ve vsí úctě k panu kolegovi Juříčkovi vašim prostřednictvím, je vidět, že úplně nenaslouchal ani dnes, ani v těch předchozích čteních. Kdyby mě důrazně poslouchal, tak by zjistil, že jsem tady mluvil i o tom, že dojde tím k prodloužení splatnosti faktur, ale pro podnikatele to znamená, že stejně musí splnit své daňové povinnosti vůči Finanční správě hned.

Co se týká napočítání těch lhůt, pane kolego prosím, vašim prostřednictvím, podívejte se na skutečnou podobu toho pozměňovacího návrhu. Já myslím, že jsme se s tím vypořádali velmi dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Skopeček v rozpravě. Než mu dám slovo, seznámím vás s omluvenkou: paní poslankyně Adámková se nám omlouvá mezi 16.15 a 19. hodinou z důvodu nemoci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Ještě než začnu, tak prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Juříčkovi. Prosím, nekádrujte nás tady. Pan kolega Munzar, já se ho musím zastat, podnikal rovněž, nejste tady jediným podnikatelem na světě, který má právo říkat, co je a co není správné. Prostě tady probíráme materií a nejste jediný podnikatel v České republice, který tomu rozumí. Tak příště prosím, abyste si tohle odpustil! Skutečně to sem nepatří.

K samotnému zákonu. Já budu velmi stručný, abych nerozčiloval kolegu Juříčka, že se opakujeme. Když si vzpomenu, kolikrát jste se vy tady opakovali, když jste schvalovali EET, a ty argumenty byly stále stejné, tak nevím, co si vůbec dovolujete nám vyčítat, že vystupujeme se stejnými argumenty.

Ale ten zákon zkrátka není dobrý a nepomáhá podnikatelskému prostředí. Pro mě tam jsou tři zásadní body, které přispějí ke komplikaci podnikání v České republice. Je to samozřejmě prodloužení lhůty pro vrácení nadměrných odpočtů. To je věc, se kterou já se prostě ztotožnit nemůžu, zvláště ve chvíli, kdy ten zákon je paní ministryní popisován jako zákon, který má přispět k digitalizaci, ke zjednodušování, k méně papírování. Koneckonců máme i díky této vládě kontrolní hlášení, které taky mělo přispět k tomu, že s DPH se přestane podvádět. A v logice toho, že tu máme nové dodatečné nástroje proti podvodům s DPH, vůbec nevidím žádnou logiku v tom, že si stát prodlužuje lhůtu, ve které bude zadržovat nadměrné odpočty.

Logika by přece měla být úplně opačná. Ve chvíli, kdy získal stát nové nástroje na odhalování daňových podvodů, tak by se lhůta, během které si stát přivlastňuje peníze, které mu nepatří, ale které patří podnikatelům, přeci měla zkracovat. Prodloužení lhůty samozřejmě zasáhne do cash flow firem, nejvíce to pocítí malí a střední podnikatelé. Může se stát i to, že díky tomu, že se jim zhorší cash flow, tak budou proplácet faktury dalším podnikatelům v pozdějších termínech, v pozdější

lhůtě a toto opatření se může valit podnikatelským sektorem v tom negativním slova smyslu dál.

Když jsme schvalovali daňový balíček, tak jsme paní ministryni vyčítali, a vyčítáme jí to stále, že český daňový systém je jeden z nejsložitějších na světě. Že i mezinárodní srovnání, jako je žebříček Světové banky Doing Business, ukazuje, že i v otázce daní jsme podprůměrní. Že i to pořadí v rámci jednoduchosti daňových systémů, tak jsme tam až na 54. místě, což celkově ten průměr podmínek pro podnikání a umístění České republiky v tom žebříčku spolu zejména s délkou stavebního řízení sráží směrem dolů v tom žebříčku, než bychom mohli být, kdybychom měli daňový systém v pořádku. A jeden z argumentů, proč v tom žebříčku v otázce daní, v otázce daňového systému jsme až na tom 54. místě, tak výtky ze strany Světové banky míří právě i k tomu, že máme příliš dlouhou délku zadržování nadměrných odpočtů. A vláda místo toho, aby se snažila nám to zkracovat, tak přichází se zákonem, který tu lhůtu prodlužuje a dělá si ze strany podnikatelů, nebo využívá podnikatele a jejich peníze pro kontokorentní úvěr, který si u nich bere. Bohužel bez toho, že by to podnikatelé samozřejmě chtěli.

Tím druhým argumentem, proč to není zákon, který by pomáhal podnikatelskému prostředí, podnikatelům, že by jim usnadňoval život, je samozřejmě zrušení toleranční lhůty pěti dnů pro beztestné podání opožděného tvrzení daně, opožděného daňového přiznání – to je opět věc nepřátelská ze strany státu vůči podnikatelům, krok nepřátelský vůči našemu podnikatelskému sektoru, který je podle mne neodůvodnitelný, zvláště ve chvíli, kdy stát samotný selhává ve svých agendách a často jednotlivá rozhodnutí, jednotlivá řízení je schopen realizovat daleko za lhůtou, kterou mu ukládá zákon, nebo dokonce i zdravý rozum. Ve chvíli, kdy by stát byl perfektní a plnil všechno podnikatelům, nejen podnikatelům, ale občanům včas, nebyla tam žádná zpoždění, tak bych tomu rozuměl, ale v tomto smyslu je to věc, kterou opravdu nechápu, proč Ministerstvo financí chce i takto symbolicky tu lhůtu pěti dnů krátit. Jestli opravdu chce vybrat ještě víc na pokutách, aby státní rozpočet bobtnal a bobtnal.

A tím třetím bodem, hlavním, kterým chci ilustrovat to, že v žádném případě nejde o zákon, který by pomáhal podnikání, podnikatelskému sektoru, je snížení úroků na straně státu za neoprávněné držení finančních prostředků, které platí podnikatelům. Opět nechápu drzost státu, kdy jsme tady nedávno slyšeli, kolik firem skončilo na základě neoprávněných finančních příkazů, kolik firem, které nijak nepodváděly, jak se později u soudu ukázalo, muselo kvůli zlovlí tohoto státu ukončit podnikání, tak vůbec nerozumím tomu, že stát má po takových negativních zkušenostech, které s ním podnikatelský sektor má, vůbec tu drzost sáhnout na úroky a snižovat jejich výši, když neoprávněně drží peníze, které státu nepatří, ale patří podnikatelům, a měly by ty peníze sloužit k rozvoji podnikání.

Já vás na závěr také poprosím o podporu pozměňujících návrhů. Já za velmi dobrý pozměňovací návrh považuji jednak samozřejmě to, aby se nechala ta lhůta na stávajících 30 dnech. Velmi kvituji, co předkládá kolega Munzar, a sice posunutí hranice nutně pro registraci k DPH na 2 miliony. Je to hranice, která je už několik let

stejná bez ohledu na to, jak roste v České republice inflace, a myslím si, že by měla být aktualizována.

Já tam poté předkládám pozměňující návrh, jeden z pozměňujících návrhů, který má umožnit odpouštění pokut. Tak jako už dneska dokáže daňový řád, nebo daňový řád počítá s tím, že se dají odpouštět penále, tak já přicházím s tím, aby se to mohlo týkat i pokut.

Takže poprosím nejenom o podporu těchto návrhů, ale o podporu návrhů z celého politického spektra, které na rozdíl od toho, co přináší sem paní ministryně, se naopak snaží podnikatelskému prostředí v České republice pomoci, a ten špatný zákon, ten zákon proti podnikatelům, který sem paní ministryně Schillerová přinesla, dostat do takové kondice, že nebude podnikatelům v České republice škodit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A jako další je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se krátce vyjádřila k daňovému řádu. Protože zde byla celá řada myšlenek již vyřčena, krátce shrnu.

Jak už jsem zmiňovala, tak si zaslouží daňový řád jednu pochvalu, a to že Ministerstvo financí využilo potenciál daňové informační schránky, která existuje už dlouhou dobu, ale zatím poplatníkům sloužila jen okrajově, většinou pouze ke zjišťování stavu na daňových účtech. A toto může být samozřejmě přínosné pro malé podnikatele, kteří nemají zřízenou datovou schránku.

Na druhou stranu vnímáme, že je navržena řada změn, které ve srovnání se současným stavem přinesou v mnoha ohledech pro daňové poplatníky výrazně horší podmínky. Zmíňme například několik ustanovení, jako je zrušení toleranční doby pro podání daňového přiznání a placení daně, výjimky, při kterých daňovému subjektu nevzniká nárok na úrok z neoprávněného jednání správce daně, či zrušení úroku z neoprávněného vymáhání správce daně.

Jak zde již mnohokrát zaznělo, tak asi nejzávažnější výtka je prodloužení doby vratky DPH z 30 na 45 dní. Jednorázově to přinese státu, resp. státnímu rozpočtu, 16 miliard korun. A samozřejmě to může způsobit problémy i na straně poplatníka. Dost často zaznívá, že tato úprava je úpravou proklientskou, s čímž se ovšem my nemůžeme ztotožnit, protože si myslíme a jsme přesvědčeni o tom, že změny významně zhorší pozici daňových poplatníků a zároveň nejsou nijak nezbytné.

Podpoříme některé pozměňovací návrhy, v podstatě většinu pozměňovacích návrhů kolegů z ostatních klubů. My jsme se rozhodli podat dva pozměňovací návrhy, ke kterým se připojili kolegové Ferjenčík v jednom případě a ve druhém Ferjenčík a pan poslanec Martínek. Obě ty úpravy jsou celkem jednoduché. Týká se pozměňovacího návrhu, který je pod písmenem C1 a týká se změny úroku z prodlžení. A pozměňovací návrh C2, kde se přidává bod – cituji: "V případě, kdy je dosavadní

výsledek kontrolního zjištění sdělován při jednání s daňovým subjektem, daňový subjekt se může vzdát práva na stanovení lhůty pro případné vyjádření podle odst. 2 ústně do protokolu". Myslím, že jsou to celkem dobré návrhy, a proto bych vás prosila o jejich podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní zde mám již přihlášeného v rozpravě, nebo zaznamenaného v rozpravě pana poslance Martinka, ale mám za to, že ten již hovořil, takže to je v tuto chvíli všechno. Táhá se, jestli se ještě někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatelky. Je. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, byť jsem se účastnila samozřejmě všech čtení v Poslanecké sněmovně, ale také všech jednání rozpočtového výboru a trpělivě jsem dodávala podklady, dodávala jsem analýzy, na všechny dotazy jsem odpovídala, tak jsem připravena na zejména ty zásadní argumenty, které tady zazněly, znovu tedy zareagovat i z tohoto pléna.

Nejdřív bych si dovolila takovou krátkou reakci na pana předsedu Stanjuru. My jsme si to vyjasňovali na rozpočtovém výboru, tak já se pokusím znovu. Prostě není možné, není možné práva a povinnosti stanovit pouze vyhláškou. Prosím, jsem právnická, navíc jsem působila sedm let v Legislativní radě vlády v komisi pro finanční právo. To prostě není možné. Já jsem to vysvětlovala stokrát, nevím, jakou analýzu pan předseda má, ale jasně jedná se o pozměňovací návrh paní předsedkyně Vostré. Jedná se o to, že jsme v časové nouzi. Já vždycky budu hájit a upřednostňovat – a řekla jsem to ve svém úvodním dnešním slově, řekla jsem to i na rozpočtovém výboru – klasický celý legislativní proces se vším všudy, ale tady jsme v časové nouzi. Jestliže nám uloží Ústavní soud zjednat nápravu do konce roku 2020, tak jediná možnost, kdy máme otevřený daňový řád, je prostřednictvím tohoto pozměňovacího návrhu.

A já bych chtěla zdůraznit, a toto je právní debata, ne politická, že Ústavní soud v nálezu uvedl, že okruh údajů v požadovaných formuláři musí být stanoven zákonem. Popřípadě dále konkretizován pod zákonným právním předpisem. Takže prosím, přečtěte si ten pozměňovací návrh! Tam dáváme zákonný rámec a současně zmocnění pro vydání vyhlášky, která samozřejmě bude následovat. Ale ta vyhláška musí být vydána v souladu se zmocněním, které je v zákoně, a na základě zákonných mantinelů. Takže to jenom opakují, že prostě je to takhle v pořádku. A toto je jediná možná cesta. Já samozřejmě nemám radost z toho, že to musíme řešit prostřednictvím pozměňovacího návrhu, a jsem ráda, že ho paní poslankyně, paní předsedkyně Vostrá podala. Připravilo ho Ministerstvo financí. To jsme nikdy nezatajovali, a protože jsme v časové nouzi. A to je podstatné. Abychom to, co nám vytýká Ústavní soud, napravili. Takže to je pro mě zásadnější a to tedy v tomto případě stojí nad tím,

abychom to zdržovali a nedodrželi lhůtu stanovenou Ústavním soudem. Takže k tomu.

Bavili jsme se tady, zaznělo tady několikrát, že se ruší liberační lhůta. Já jsem vysvětlovala na rozpočtovém výboru, máte propočty, máte k tomu tabulky, že sice se ruší pětidenní liberační lhůta pro vznik sankce za pozdní placení daní, buď už úrok, nebo pokuta, ale zato se zvyšuje částka, která je rozhodná pro výpočet této sankce, a to z 200 korun na 1 000 korun, a já jsem podpořila už na rozpočtovém výboru a podpořím to zase dnes – pozměňovací návrh pana poslance Onderky, kde on to zvedá z 200 korun na 1 000 korun. (V sále je hluk.)

Já vám dám takový příklad úroku. A říkala jsem to na rozpočtovém výboru. Když bude mít někdo daň 10 tisíc, tak mu sankce díky zvednutí rozhodné částky vznikne až po 370 dnech. Přišel opět, získal 370.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně, já si dovoluji vás přerušit a požádám sněmovnu o větší klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Když bude daň 50 tisíc korun, získává 74 dnů, kdy mu nebude úročeno. Když bude mít 100 tisíc, získává 37 dní. Když bude mít 5 milionů, získává nulu. Ale to nás netrápí, ne? To jsme si řekli i na rozpočtovém výboru. Já tady vedu neustále debatu, a vedu ji u rozpočtu a u všech daňových balíčků, o tématu zvyšování, snižování daní. Necháme si to, to se určitě bude opakovat při každé další novele daňových zákonů. Já jenom připomínám, že za šest let se sníží daně o 130 miliard. To je podstatné. A nebudu teď v tuto chvíli tu debatu rozvíjet. Tak.

Na závěr jsem si nechala pana předsedu Kalouska, že to bylo nejméně korektní jeho vystoupení, takže já budu reagovat korektně. Nebudu používat žádné silné výrazy, použiji fakta. Pan předseda Kalousek mě tady osočil ze lži. To už je silný výraz. Chápete, že to už každopádně musím na takové sdělení zareagovat.

Lžu, když říkám, že potřebuje Finanční správa o 15 dnů déle na prověřování částí, aby mohla vrátit takzvanou nespornou část nadměrného odpočtu. Klasický příklad, dnes máme lhůtu 30 dnů, je to jedna z nejkratších lhůt v Evropské unii, uváděla jsem Německo v rozpočtovém výboru, které mi tu je neustále dávano za vzor, tam je šest měsíců od vyměření.

Pan předseda Kalousek – chápu, že už několik let nedělá ministra financí, takže zůstal u té právní úpravy, která platila v době, kdy ministrem byl, ale on si nepřečetl, a to je podstatné, novou úpravu, která je v tomto daňovém řádu, je to § 174a, konkrétně odst. 3, kde je jasně řečeno, že prostě nemůže být ta záloha, ta nesporná část, vrácena dříve, než je prověřena. Já jsem vám poslala podrobnou úsečku, na které jsem den po dni zdůvodnila, proč je nutných těch 15 dnů navíc. A ukazovala jsem vám tento graf. Ukážu znovu, mám ho dneska jen v malé verzi. A říkala jsem vám, že než jsme zavedli kontrolní hlášení, což byla účinnost od 1. ledna 2016, tak objem zadržovaných odpočtů byl 5 až 7 miliard ročně. To byly peníze, které chyběly

plátcům, podnikatelům. Po zavedení, po třech letech od zavedení kontrolního hlášení ta zadržovaná částka byla někdy na podzim roku 2019 800 milionů a my chceme jít ještě níž. Ano, nebude to nula. Nula to nebude nikdy, vždycky budou nějaké podezřelé transakce. Dnes máte uplatněný nadměrný odpočet, o kterém má správe daně pochybnost, a zadrží ho třeba na rok. Zahájí kontrolu nebo vytýkáci řízení a prostě je to – postup postavení pochybnosti, omlouvám se – a je to na rok. Tady se chce pouze prověřit tu nespornou část, vrátí mu třeba z 500 tisíc 200 tisíc a zadrží to, o čem má pochybnost.

Mě opravdu fascinuje, že mě tady obviňuje ze lži bývalý ministr financí, kterého vůbec netrápilo, že tady kvetly karuselové podvody v miliardách jako houby po dešti.

V roce 2013, než hnutí ANO převzalo Ministerstvo financí, tak VAT Gap, to znamená to je díra v DPH, která tam měla být, ale prostě nebyla, protože byla, dovoluji si říci, ukradena, tak ta byla podle čísel Evropské komise, to jsou čísla Evropské komise, 19,3 %. Na konci roku 2017, zase беру čísla Evropské komise, protože ona to dělá s dvouletým zpožděním, tak já nemám čerstvější data, pouhý rok a něco po zavedení kontrolního hlášení to bylo 12,4 a já věřím, až přijdou další čísla, bude to ještě nižší číslo. Vůbec nevadilo tehdejšímu ministrovi, že tady za jeho éry podnikaly firmy, které se chlubily, že obchodují s dépéháčkem, které – většinou to bylo u hranic – prostě prováděly podvodné transakce, které stály státní rozpočet v jeho éře miliardy. To jsme až my, až prostě náš ministr za hnutí ANO, dnešní premiér Babiš, tím, že zavedl kontrolní hlášení, po třech letech zlikvidovali. Konstatoval to nejvyšší státní zástupce ve své závěrečné zprávě, konstatovala to zpráva NCOZ a konstatoval to i NKÚ.

Tak mě tady prosím neobviňujte ze lži. Co jste vy pro to udělal? Vůbec nic! Za vás to jenom kvetlo. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S přednostním právem se hlásil pan předseda Kalousek, poté pan předseda Stanjura. Pan předseda Kalousek se hlásil už v průběhu projevu. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Kolegové, promiňte, že vystupuji s přednostním právem. Paní ministryně se rozhodla vystoupit až po ukončení rozpravy, takže bohužel jenom tí s přednostním právem mohou reagovat. Já jsem byl osloven. Reagovat samozřejmě chci.

Za prvé, karuselové obchody nás trápily všechny. Co pro to kdo dělal, to bychom si mohli povídat někde jinde a také polemizovat o tom, co vybíráme díky nárůstu ekonomiky, co díky aktivním opatřením, ale zpět k daňovému řádu.

Paní ministryně, promiňte, ale vy jste svými slovy, co jste tady teď řekla, jenom potvrdila moji argumentaci, že není sebemenší důvod prodlužovat lhůtu pro vyhledávací činnost, neboť tam není o jeden jediný úkon navíc. Vy jste velmi správně řekla – a já s vámi souhlasím – že ta záloha na nadměrný odpočet může být vrácena až tehdy, když je řádně prověřena. V tom s vámi souhlasím také. A to prověřování

začne po ukončení vyhledávací lhůty. To začne kontrolní činností, anebo řízením o odstranění pochybnosti. Já jsem ty paragrafy četl velmi podrobně. Nemám pracovníké vzdělání, ale daňový řád, který tady novelizujeme, je z mé dílny.

Takže ještě jednou opakují. V té první fázi finanční úřad se rozhoduje, zda podrobí, nebo nepodrobí daňové přiznání kontrolní činnosti. Zhruba tak v 95 % případů se rozhodne, že nepodrobí kontrolní činnosti, a ten nadměrný odpočet vyplatí. Souhlasím s vámi, že tomu velmi prospěla kontrolní hlášení. To zcela jistě. Pak nastupuje ta kontrolní část, kde se buď odstraňují pochybnosti, nebo se kontroluje, nebo se doměřuje, popřípadě se i trestá, a v rámci té kontrolní činnosti teprve je prověřováno, kolik se vrátí té zálohy.

To znamená, ten argument, který vy uvádíte, že díky tomu se musí prodloužit ta vyhledávací činnost, to probíhá až po té vyhledávací činnosti. Tam je prostě klam, kterým klamete Poslaneckou sněmovnu – nebudu tedy říkat lež, budu říkat klam, ale prostě to není pravda – kterým klamete Poslaneckou sněmovnu, veřejnost a úplně všechny. Já jenom nevím, jestli to děláte vědomě, nebo jste se nechala oklamat vlastní Finanční správou, ale podle tohoto nového návrhu zákona v rámci té vyhledávací činnosti, kterou chcete prodloužit o 50 %, ta Finanční správa neudělá o výkon navíc.

Kdybyste měla pravdu vy a ne já – já se odmlčím a vy jí mezitím poradíte, pane Faltýnku... Kdybyste měla pravdu vy a ne já, tak by přece bylo zřejmé, že ta záloha, která nebude prověřena, bude vyplacena 45. den. Pokud by to takhle bylo, že by se to stanovilo v rámci vyhledávací činnosti a 45. den se vyplatila ta záloha a ten zbytek se prověřoval, tak bych se vám omluvil a třikrát udeřil čelem k východu. Ale takhle to není. Ta záloha se začne stanovovat až ten 46. den a dále. Žádná lhůta tam není. To znamená, teď máte 30, chcete 45, nemáte jeden jediný úkon navíc, který v rámci té vyhledávací lhůty budete dělat. Budete dělat to samé. To nově, co ten zákon přináší, ty zálohy, to budete dělat až po té vyhledávací lhůtě, ale vyhledávací lhůtu chcete o 50 % delší. Tam je ta lež! Prokážu na všech ustanoveních, která jsou ve vámi předkládaném návrhu. Nelze o tom pochybovat.

Pokud mě chcete přesvědčit, že nemám pravdu, tak tady prohlešte, že zálohy budou vypláceny 45. den po odevzdání daňového přiznání. Pak se vám omluvím a udeřím třikrát čelem o zem. Ale protože to prohlásit nemůžete, takhle to není, tak lžete vy, paní ministryně. Je mi líto.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Stanjura svoji přihlášku stáhl. V tom případě můžeme pokračovat závěrečným slovem paní zpravodajky, jestli má zájem. Zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo.

V tom případě zde zazněl návrh na opakování druhého čtení, o kterém bychom nyní měli hlasovat. Já svolám kolegy do sálu. Je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím a počkám, až se nám počet přihlášených ustálí. (Čeká se na příchod poslanců do sálu.)

Pro ty, co nyní přicházejí do sálu, zopakují, že budeme nejdříve hlasovat o vrácení návrhu do druhého čtení, respektive opakování druhého čtení.... Vypadá to, že jsou zde již všichni, počet přihlášených se nám ještě stále neustálil... Ještě stále přicházejí

kolegové. Jako první budeme hlasovat o opakování druhého čtení.... Počet přihlášených se nám stále neustálil.... Snad.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro opakování druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 263 bylo přihláшено 176 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Nyní prosím paní zpravodajku, aby nás provedla návrhem procedury.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámila s návrhem procedury, tak jak ji odsouhlasil rozpočtový výbor. První návrh, který zazněl, jsme prohlasovali. Teď bychom pokračovali po skupinách, tak jak se pozměňovací návrhy řadí.

Začali bychom skupinou číslo jedna, což jsou pozměňovací návrhy obsahující změny daňového řádu a to tak, že bychom začali písmenem A, což je z usnesení rozpočtového výboru. Přijetím A se stávají dále nehlasovatelnými I a J1. Pokračovali bychom G2, K2, J11, C2, G1. Přijetím G1 se stává nehlasovatelným J6. V případě, že by G1 nebylo přijato, hlasovali bychom o J6, E1. Přijetím E1 se stávají dále nehlasovatelnými F, H1, J3 a J12. Pokud by E1 nebylo přijato, tak bychom hlasovali o F. Přijetím F se stávají dále nehlasovatelnými H1, J3 a J12. V případě, že by nebylo přijato, hlasovali bychom o H1. Tady lze hlasovat pouze, pokud nebyl přijat E1 nebo F a přijetím H1 se stávají dále nehlasovatelnými J3 a J12. J3 bychom hlasovali, pouze pokud by nebyl přijat některý z návrhů E1, F nebo H1. Přijetím J3 se stává nehlasovatelným J12. J12 bychom hlasovali, pouze pokud by nebyl přijat některý z návrhů E1, F, H1 nebo J3. Pak bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu L1. Hlasovací návrh pod písmenem J1 by byl nehlasovatelný jak v případě přijetí A, tak nepřijetí A, protože jsou to návrhy totožné. Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem I, který lze hlasovat, pouze pokud by nebyl přijat A. Pozměňovací návrh pod písmenem B, pozměňovací návrh pod písmenem C1. Přijetím C1 se stává nehlasovatelným J2, takže J2 bychom hlasovali, pouze pokud by nebyl přijat C1. Dále bychom hlasovali pod písmenem D1. Přijetím D1 se stává nehlasovatelným D2. D2 bychom hlasovali, pouze pokud by nebyl přijat D1. Dále bychom hlasovali H2, H3. Přijetím H3 se stává nehlasovatelným J5. Dále bychom hlasovali o J4, J7, H4. Přijetím H4 se stává nehlasovatelným E2. A E2 bychom tedy hlasovali, pouze pokud by nebyl přijat H4. J5 bychom hlasovali, pokud by nebyl přijat H3. Pak bychom pokračovali L3.

Přešli bychom do druhé skupiny pozměňovacích návrhů, což jsou návrhy obsahující změnu zákona o dani z nemovitostí. Tady máme jeden pozměňovací návrh pod písmenem J9.

Přešli bychom do třetí skupiny pozměňovacích návrhů obsahujících změny zákona o dani z přidané hodnoty, kde máme pozměňovací návrh J8 a J10. A nakonec bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže to byl návrh procedury. Zeptám se, jestli byla procedura všem srozumitelná, případně jestli mají nějaké pozměňovací návrhy k proceduře. Pokud tomu tak není, budeme hlasovat o proceduře.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 264 je přihlášeno 178 poslanců a poslankyň, pro 176, proti 1. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Šlechtová k hlasování. Prosím.

Poslankyně Karla Šlechtová: Dobrý den, vážený pane předsedající. Já bych chtěla nahlásit, že omylem jsem hlasovala u hlasování číslo 263 ano, mělo být ne. Na stenozáznamu je ano, hlasovala jsem ne. Nezpochybňuji hlasování, je to jenom na stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já myslím, že procedura byla schválena a můžeme podle ní pokračovat. Prosím tedy o uvádění jednotlivých návrhů.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní začneme hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Je to pozměňovací návrh rozpočtového výboru, pana poslance Ferjenčíka, a týká se znovuzavedení toleranční doby, po kterou nevzniká pokuta za opožděné tvrzení daně. Jenom upozorňuji, že pokud by byl tento pozměňovací návrh přijat, tak se již nebude hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem I a J1.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o stanovisko výboru. (Stanovisko výboru doporučuje.) A stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 265 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 90, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Kontrola hlasování – pan poslanec Ferjenčík. Prosím jestli tedy bude něco k hlasování, nebo ne. Pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové. Stává se to maximálně jednou dvakrát za dvacet let. Hlasoval jsem pro, na sjetině mám křížek. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, dobře. Takže to je námitka proti hlasování, o které budeme hlasovat.

Zahajují hlasování o námitce. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 266 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat. Hlasování budeme opakovat.

Zaznamenal jsem žádost o odhlášení, jestli se nemýlím. Takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami a budeme opakovat to hlasování, bylo to to první hlasování o návrhu A... až se nám počet přihlášených ustálí, což se snad již stalo.

Zahajuji opakované hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 267 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 92, proti 72. Návrh byl přijat.

Já počkám, jestli znovu nebude nějaký přezkum. Prosím, pan předseda Chvojka provádí kontrolu hlasování. Tak pan poslanec Foldyna k hlasování. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Omlouvám se, stává se mi to poprvé za ty roky. Já jsem se zdržel hlasování a na sjetině mám pro, takže zpochybňuji hlasování. Omlouvám se moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, to je námitka proti hlasování, o které budeme opět hlasovat.

Zahajuji hlasování o námitce. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti námitce?

V hlasování číslo 268 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 176, proti nikdo. Námitku jsme tedy opět přijali, budeme opět opakovat hlasování o návrhu A.

Žádost o odhlášení je? Znovu je žádost o odhlášení, já vás znovu všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu A. Počet přihlášených se nám již ustálil.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 269 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 91, proti 73. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava.)

Prosím klid v sále, a pokud se již nikdo další nehlásí ke kontrole hlasování, tak můžeme pokračovat. Prosím paní zpravodajku o další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Tak nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem G2, pan poslanec Martínek, Michálek, a týká se to prolomení daňové mlčenlivosti vůči všem orgánům činným v trestním řízení v případě informací, které měly být zveřejněny. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 270 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 29, proti 105. Tento návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je pozměňovací návrh pod písmenem K, paní poslankyně Vostrá, úprava formulářových podání ve světle nálezu Ústavního soudu. Stanovisko rozpočtového výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 271 je přihlášeno 180, pro 116, proti 36. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno L2, pan poslanec Skopeček, neúčinnost podání zahrnuje též změnu zákona o dani z přidané hodnoty. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 272 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 272 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 65, proti 98. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno J11, pan poslanec Stanjura, zahájení daňové kontroly. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 273. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 273 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 96. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno C2, paní poslankyně Kovářová, sdělení výsledků kontrolního zjištění. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ministerstvo? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 274. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 274 přihlášeno 181 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 94. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno G1, pan poslanec Martínek. Týká se to přidělování DIČ nezávisle na rodném čísle daňového subjektu. Chci upozornit, že pokud bude přijat tento pozměňovací návrh, tak již nebudeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem J. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ministerstvo? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 275. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 275 je přihlášeno 181 poslanců a poslankyň, pro 63, proti 96. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Protože byl tento návrh zamítnut, budeme teď hlasovat o pozměňovacím návrhu J6.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko výboru, případně o čem návrh je? (Výbor nedoporučuje.) Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 276. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 276 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 65, proti 98. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno E1, což je pan poslanec Ferjenčík, zrušení prodloužení doby, po jejímž uplynutí dochází ke konkludentnímu stanovení daně. Chci upozornit, že pokud bude přijat tento pozměňovací návrh E1, tak již nebudeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem F a pozměňovacím návrhu pod písmenem H1, J3 a J12. Stanovisko výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 277 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 82, proti 96. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Protože byl tento návrh zamítnut, tak budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem F a tady rozpočtový výbor rovněž nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 78. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 278 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 82, proti 95. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další hlasování bude o pozměňovacím návrhu H1, o kterém budeme hlasovat, protože nebylo přijato E1 nebo F. Tady rozpočtový výbor opět nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 279. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 279 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 96. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu J3, jehož přijetím se stává nehlasovatelné J12. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 280 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 98. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu J12. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 281 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 95. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu E1, což je pan poslanec Skopeček, a tady se to týká zrušení námítky jako opravného prostředku proti rozhodnutí. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 282. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 282 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 63, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrhy J1 a I jsou nehlasovatelné, protože byl přijat pozměňovací návrh pod písmenem A, tudíž budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B což je pan poslanec Onderka, jedná se o zvýšení minimální hranice vzniku pokuty za opožděné tvrzení daně z 500 na 1 000 Kč. Rozpočtový výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 283. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 83 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 181, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno C1 paní poslankyně Kovářové. Jedná se o znovuzavedení toleranční doby, po kterou nevzniká úrok z prodlení. Jenom upozorňuji, že pokud tento návrh bude přijat, tak již nebudeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem J2. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 284. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 284 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 91. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Protože tento návrh byl zamítnut, tak nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu J2, což je pan poslanec Munzar, týká se to rovněž znovuzavedení toleranční doby, po kterou nevzniká úrok z prodlení. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 285. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 285 je přihlášeno 182 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 95. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Teď budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu D1 pana poslance Kolářika. Týká se to zastropování úroku z prodlení. Pokud tento návrh projde, nebudeme hlasovat o D2. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 286. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 286 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 93. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh – v tomto případě budeme hlasovat o D2, což je opět pan poslanec Kolářík. Týká se to opět zastropování úroku z prodlení, tentokrát pro fyzické osoby. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 287 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 91. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod písmenem H2 pana poslance Bartoška a Juránka. Týká se to zvýšení úroku z vratitelného přeplatku. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 288. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 288 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je písmeno H3, což je pan poslanec Bartošek a Juránek. Je to nově zavedený úrok z neoprávněně vymáhaného nedoplatku. Jenom upozorňuji, že pokud tento pozměňovací návrh bude přijat, potom o pozměňovacím návrhu pod písmenem J5 již nebudeme hlasovat. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 289 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je pod písmenem J4, pan poslanec Munzar. Jedná se o zrušení důvodů, pro které nevzniká úrok z nesprávného stanovení daně kvůli nezákonnému jednání daňového subjektu. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 290. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 290 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je pod písmenem J7 pana poslance Munzara. Jedná se o zavedení vzniku úroku z nesprávně stanovené daně u dělené správy. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 291 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 63, proti 93. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je pod písmenem H4 pana poslance Bartoška a Juránka a týká se zvýšení úroku z nesprávně stanovené daně a zvláštní výše úroku u zajišťovacích příkazů. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 292 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 91. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Protože tento návrh neprošel, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem E2. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 293 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 95. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další hlasování bude o pozměňovacím návrhu pod písmenem J5 pana poslance Munzara, zavedení úroku z neoprávněného vymáhání. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 294 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 97. Návrh byl zamítnut. A prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod písmenem L3, pan poslanec Skopeček, a týká se prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 295 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 96. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je pozměňovací návrh pod písmenem J9 pana poslance Munzara a týká se evidence pro daň z nemovitých věcí. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 296 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 94. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod písmenem J8 pana poslance Munzara a týká se plátcovství DPH. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 297. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 297 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 94. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod písmenem J10 pana poslance Munzara a týká se kontrolního hlášení. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 298 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 94. Návrh byl zamítnut.

Děkuji. A to byly podle mých poznámek všechny pozměňovací návrhy.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, jednalo se o poslední pozměňovací návrh. Teď budeme hlasovat pouze o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan předseda Kalousek se hlásí s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, velmi stručně se stanoviskem poslaneckého klubu TOP 09. Máme před sebou závěrečné hlasování o právní normě, na které bylo odvedena spousta dobré odborné práce a která by z větší části skutečně prospěla podnikatelskému prostředí a zjednodušila – kdyby. Kdyby tam nebylo vloženo několik zásadní min, jejichž negativní dopad několikanásobně převažuje do minusu ono zlepšení podnikatelského prostředí. Je mi

to velmi líto, protože pro osmdesát procent tohoto návrhu bychom strašně rádi hlasovali, ale prostě pro ty návrhy, které tady byly diskutovány, hlasovat nemůžeme.

Bylo tady nade vši pochybnost v diskusi prokázáno, že argumenty Ministerstva financí jsou nepravdivé a liché, že ve skutečnosti jde o něco jiného. Přesto jste se rozhodli to podpořit tak, jak to podpoříte, v podobě, která zhorší podnikatelské prostředí, která dál otevře nůžky v kvalitě podnikání pro velké kapitálové skupiny na straně jedné, které si s tím snadno poradí, a malými podnikateli na straně druhé, pro které to bude nesmírně tíživé. Je to vaše volba, je to špatné rozhodnutí a my musíme hlasovat proti.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže o všech návrzích bylo hlasováno a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 580, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování číslo 299. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 299 je přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 104, proti 56. Návrh byl tedy přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

To je všechno, co nás k tomuto tisku nyní čekalo, takže já děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodajce a projednávání tohoto bodu v tuto chvíli končím.

A jako další je zde bod

11.

**Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové,
Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 550/ - druhé čtení**

Já prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Zdeněk Ondráček. (Hluk v sále.) Ale než mu dám slovo, tak požádám sněmovnu o klid a pana poslance o strpení, než se kolegové, kteří se nechtějí věnovat projednávání tohoto zákona, odeberou k diskusím do předsálí.... Myslím, že klid je dostatečný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, předstupuji před vás za skupinu poslanců, navrhovatelů novely zákona o obecní policii. Jenom ve zkratce řeknu, jak tento návrh vznikl.

Na jednání podvýboru pro Policii České republiky, obecní policie a soukromé bezpečnostní služby jsme se v loňském roce na jaře, cca v tuto dobu, sešli se zástupci

Ministerstva vnitra a kolegiem statutárních měst, ředitelů statutárních měst a hlavního města Prahy a řešili jsme zákon o obecní policii a požadavky obecní policie pro výkon jejich služby. Na základě tohoto jednání podvýboru vznikla potřeba se podívat na zákon o obecní policii. Ve spolupráci s Ministerstvem vnitra, kterému bych chtěl touto cestou poděkovat za celý legislativní proces, vznikla novela, kterou jsme předložili jako skupina poslanců napříč politickým spektrem, členů podvýboru pro policii, popřípadě výboru pro bezpečnost. Na základě toho vláda vydala své doporučující stanovisko s tím, že vytkla některé nedostatky, které jsme v průběhu legislativního procesu odstranili.

Jsme teď v současné době ve druhém čtení, takže ještě touto cestou bych poděkoval, že jste umožnili projednání v rámci druhého čtení na této schůzi, tak jak jsem vás o to opakovaně žádal v prvním týdnu této schůze. Předpokládám, pozměňovací návrhy, které jsme zpracovali jako podvýbor pro policii, blíže představí pan zpravodaj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji zástupci navrhovatelů a nyní, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Bělica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vás seznámit s projednáním předloženého návrhu zákona ve výboru pro bezpečnost.

Výbor pro bezpečnost jako výbor garanční návrh zákona nejprve projednával na své 27. schůzi 4. 10. 2019, kde ale přerušil projednávání návrhu zákona do doby, než ho projedná podvýbor pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby.

Tento podvýbor návrh projednal dne 12. 12. 2019 a doporučil výboru pro bezpečnost s návrhem zákona vyslovit souhlas, nicméně k němu navrhl několik pozměňovacích návrhů. Jednalo se zejména o zapracování připomínek, které k návrhu zákona vnesla vláda, konkrétně o to, že:

- v úpravě podmínky bezúhonnosti v předkládaném návrhu zákona o obecní policii, čl. I bod 5, nebylo ve výčtu tzv. odklonů obsaženo odstoupení od trestního stíhání podle § 70 zákona o soudnictví ve věcech mládeže;

- dále v § 4b odst. 4 předkládaného návrhu zákona o obecní policii, čl. I bod 6, chybělo určení způsobu, jakým bude docházet k předávání žádostí a následně opisů z evidence přestupků mezi obcí a rejstříkem trestů, a přitom na jiném místě, např. § 24c odst. 4 návrhu zákona o obecní policii, toto předkladatel zakotvil;

- taktéž v navrhované nové formulaci podmínek pro odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla v § 17a odst. 3 písm. c) předkládaného návrhu zákona o obecní policii, čl. I bod 34, byl použit pojem "oprávněná osoba", který byl značně neurčitý a mohl by působit výkladové potíže;

- dále nově zaváděná skutková podstata přestupku podle § 28 odst. 3 písm. b) předkládaného návrhu zákona o obecní policii, čl. I. bod 50, byla částečně duplicitní

s již platnou a účinnou skutkovou podstatou § 125d odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu;

– a konečně část druhá předkládaného návrhu zákona obsahující novelu zákona o rejstříku trestů se jevila jako nadbytečná, neboť tuto úpravu předkladatel zakotvil již v § 4b odst. 4 návrh zákona o obecní policii, čl. I bod 6), což lze považovat za dostačující.

Všechny tyto nedostatky tak byly pozměňovacími návrhy v podvýboru odstraněny.

Nad rámec připomínek vlády k návrhu zákona byly vzneseny na podvýboru pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnosti služby ještě další dva pozměňovací návrhy, a to návrh na zpřesnění úpravy při podání vysvětlení osobou mladší 15 let. Při tomto úkonu dle současné právní úpravy musí být zajištěna přítomnost jejího zákonného zástupce, ale je jaksi opomenuto, pokud má osoba mladší 15 let ustanoveného opatrovníka. To bylo tedy pozměňovacím návrhem podvýboru upraveno a taktéž byl přidán dodatek, že nelze-li přítomnost zákonného zástupce nebo opatrovníka při podání vysvětlení osobou mladší 15 let zajistit a věc nesnese odkladu, musí být zajištěna přítomnost alespoň pracovníka orgánu sociálně-právní ochrany dětí. O takto provedeném podání vysvětlení bude pak zákonný zástupce nebo opatrovník obecní policií vyrozuměn.

Druhým pozměňovacím návrhem podvýboru nad rámec připomínek vlády pak byl návrh na zpřesnění oprávnění strážníka při používání pout jako donucovacího prostředku. Nově do této právní úpravy bylo přidáno oprávnění strážníka použít pouta nejen proti osobě, která ohrožuje vlastní život, jak je to podle současné právní úpravy, ale také pokud ohrožuje i pouze svoje zdraví, a dále také proti osobě, která se pokusí bezprostředně po zákroku strážníka o útěk. Doposud je to upraveno tak, že strážník může použít pouta, pouze pokud se osoba pokusí o útěk při samotném zákroku strážníka.

Ve znění těchto všech pozměňovacích návrhů, které jsem přednesl, podvýbor pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnosti služby doporučil výboru pro bezpečnost vyslovit souhlas s návrhem zákona.

Nad rámec výše uvedeného bych k těmto pozměňovacím návrhům chtěl ještě dodat, že všechny tyto pozměňovací návrhy byly konzultovány z legislativního hlediska i s Ministerstvem vnitra. Návrhem zákona, včetně těchto pozměňovacích návrhů, se tak znovu zabýval výbor pro bezpečnost na své další schůzi dne 9. 1. 2020. Výbor se celkově s předkládaným návrhem zákona a s pozměňovacími návrhy podvýboru pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnosti služby ztotožnil, a tak na svém daném jednání výbor pro bezpečnost doporučil Poslanecké sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas ve znění oněch pozměňovacích návrhů, o kterých jsem mluvil a které jsou obsahem předmětného usnesení výboru pro bezpečnost, sněmovní tisk číslo 550/5.

Vzhledem k tomu, že předložený návrh zákona počítal s účinností od 1. ledna 2020, což logicky je nyní neproveditelné, navrhl dále výbor pro bezpečnost datum

nabytí účinnosti předloženého návrhu zákona na 1. ledna roku 2021, a to i s ohledem na to, aby byl dostatek času na proškolení strážníků s tou novou úpravou.

Dámy a pánové, předmětný návrh zákona projednal ještě výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj 1. 11. 2019, kde pod sněmovním tiskem 550/3 přerušil projednávání, a následně výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal návrh zákona na svém zasedání 12. 12. 2019, které bylo poslancům doručeno jako sněmovní tisk 550/4, kde tento výbor doporučuje schválit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji garančního výboru panu poslanci Josefu Bělicovi, a protože byl, jak už bylo řečeno, tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, všechna usnesení máte doručena jako sněmovní tisky 550/2 až 5, tak bych požádal nyní zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Jana Schillera, aby se ujal slova se svou zpravodajskou zprávou za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane místopředsedo. Tak já potvrdím to, co říkal kolega. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 31. schůzi dne 12. prosince 2019 doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 550 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji, a protože to byly všechny zprávy zpravodajů, tak nyní otevírám rozpravu, do které mám několik přihlášek. Jako první paní poslankyně Nevludová. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jako členka podvýboru pro obecní policie celou tuto věc také sleduji. V navržené novele navrhuji zrušit § 4b odst. 3 a 5, a to z důvodu, že na základě domněnek či podezření nemohou úředníci obcí a Policejního prezidia ČR rozhodovat, co je a co není založení, podpora, propagace nebo sympatizování s hnutím, které směřuje k potlačování práv a svobod člověka, co je, nebo není národnostní, náboženská nebo rasová zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, a to v tom smyslu, kdy to zasahuje do osobnostních práv a svobod člověka. Toto může spolehlivě rozhodnout z doložených důkazů pouze příslušný soud dle právního řádu České republiky. Navrhované znění odst. 3 nespecifikuje konkrétní skutečnosti, které by byly podnětem pro zahájení takového řízení. Slovní spojení "zjištěné skutečnosti" je nejednoznačné. Návrh by se tedy stal lehce ohebným, libovolně aplikovatelným na kohokoliv, kdo například svobodně vyjádří svůj názor na shromáždění, na demonstraci na sociálních sítích, na internetu, v médiích apod., což člověku umožňuje Listina základních práv a svobod.

Pokud by obec měla důkazy, které by nasvědčovaly, že uchazeč o pracovní pozici strážníka, čekatel či strážník by páchal trestnou činnost motivovanou rasovou, národnostní nebo jinou sociální nenávisť, jednalo by se o jednání, které naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu nebo přestupku, a jeho pohnutkou by tak byla apriorní nenávisť vyplývající z příslušnosti adresáta útoku k rase, národnosti, náboženství, třídě či jiné sociální skupině, přičemž specifickým typem zařaditelným do této kategorie kriminality jsou také útoky proti symbolům či představitelům existujícího společenského systému, jsou-li motivované apriorní nenávisť vůči němu. V tom případě má obec či jakýkoli dotčený subjekt možnost zahájit v této věci trestní řízení ve smyslu § 403 trestního zákona, a tím pádem v případě pravomocného uznání viny by zcela logicky ztratil podmínku bezúhonnosti, na kterou současně znění zákona o obecní policii již pamatuje.

Pravděpodobně neexistuje člověk, který by někdy nepocítil zášť vůči jiné osobě. Stejně tak pravděpodobně neexistuje člověk, který by někdy nebyl terčem zášti. Zášť lze definovat jako nelibost, zlobu, nevraživost pocíťovanou vůči druhému, jež je výsledkem nějakého druhu osobní nespokojenost. A zde je ta velice tenká hranice mezi slovy zášť a svobodně projevovaný názor. Když budu někde demonstrovat, tak jako třeba demonstrují teď lidé z Milionu chviliek, kdy mají transparenty s šibenicí, napsáno Babiš, Zeman, tak je to jejich názor, nebo je to jejich zášť? Když budu demonstrovat proti pochodu Prague Pride, kdy se nechci dívat na něčí holý zadek, je to zášť, nebo je to názor? Tady je velice tenká hranice a je nebezpečné se pouštět na tento tenký led.

Dalším svým pozměňovacím návrhem navrhuji zrušit § 5a odst. 2, a to z důvodu, že toto navržené ustanovení je zcela zbytečné a zavádějící. Proti tomuto znění lze namítnout, že oznamovací povinnost vůči obci mají v současném platném znění zákona č. 553/1991 zakotvenu jednak orgány činné v trestním řízení v § 25, a jednak je tato povinnost pro čekatele nebo i strážníka zanesena v § 4a odst. 3 v trestní rovině a v § 4b odst. 5 v přestupkové rovině. Navíc nesplnění této oznamovací povinnosti strážníkem je kvalifikováno jako přestupek podle § 28 odst. 1 a 2 zákona č. 553/1991. Je tedy logické, že pokud strážník nesplní svou oznamovací povinnost, že byl pravomocně uznán vinným z přestupku, kterou mu ukládá stávající znění zákona o obecní policii, dopustí se tak dalšího přestupku, a tím pádem ztrácí podmínku spolehlivosti a je to důvodem pro rozvázání pracovního poměru.

Z logiky věci tedy vyplývá, že současná úprava je zcela dostačující a není třeba zde doplňovat navržené opatření, že si skutečnosti zjišťí obec věrohodným způsobem sama. Toto ustanovení navíc nijak nedefinuje pojem hodnověrným způsobem a mohlo by to tudíž vést k tomu, že díky takovému znění zákona by mohl zaměstnavatel dostat do rukou velice nebezpečný nástroj vůči svým zaměstnancům. V době, kdy se všechny bezpečnostní složky potýkají s nedostatkem uchazečů o tyto profese a dlouhodobě vládní personální podstav, je nelogické, že v návrhu novely zákona o obecní policii dochází k dalšímu zpříšňování podmínek spolehlivosti a bezúhonnosti čekatelů a strážníků.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní by měl být do rozpravy přihlášen pan poslanec Mašek. Než mu dám slovo, než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvou pana poslance Jurečky, který se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové, chtěl bych vás seznámit s mým pozměňovacím návrhem, čili poslance Jiřího Maška, ke sněmovnímu tisku 550, který je zaevidován jako sněmovní dokument 4289. V podstatě navazuje na to, co tady říkala moje předřečnice. Zde jsem přesvědčen o tom, že určitá spolehlivost strážníků obecní policie musí být definována. A návrhem je, že v § 4b odst. 3 by bylo následující znění: "Spolehlivým pro účely tohoto zákona není dále ten, u něhož zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že založil, podporuje nebo aktivně propaguje hnutí, které směřuje k potlačování základních práv a svobod člověka." Jako odůvodnění bych chtěl říct, že v daném případě se jedná o poněkud zužující variantu stávajícího § 4b odst. 3 z poslaneckého návrhu novely zákona o obecní policii. Nicméně jde o návrh, který zachovává základní smysl původně navrženého ustanovení, tedy institutu spolehlivosti, jehož cílem je zabránění působení problematických osob v rámci obecní policie. To je první pozměňovací návrh.

Dále bych chtěl načíst pozměňovací návrh Jiřího Maška, Zdeňka Ondráčka a Jana Bartoška. Je to pozměňovací návrh, který se týká odchodného strážníků obecní policie. Tady bych chtěl poděkovat kolegovi Bartoškoví, protože on měl připravený svůj návrh, jak řešit odchodné, ale po diskusi jsme se dohodli a udělali jsme průnik a s tímto průnikovým návrhem, kde došlo ke shodě, bych vás chtěl seznámit. Jedná se o to, že v § 8 se vkládá nový § 8a, který včetně nadpisu zní:

§ 8a Odchodné

Strážníkovi, který plnil úkoly podle tohoto zákona v hlavním pracovním poměru po dobu nejméně 15 let a dosáhl věku 50 let, přísluší odchodné při skončení pracovního poměru podle § 48 odst. 1 písm. a) nebo b), anebo podle odstavce 2 zákoníku práce; to neplatí, pokud pracovní poměr skončí výpovědí podle § 52 písm. f) až h), nebo okamžitým zrušením pracovního poměru podle § 55 odst. 1 zákoníku práce, anebo dohodou z těchto důvodů. Pro účely odchodného se sčítají veškeré předchozí doby pracovního poměru, kdy byl zaměstnanec obce zařazen na pracovní pozici strážník, s výjimkou doby trvání pracovního poměru, který skončil výpovědí podle § 52 písm. f) až h), nebo okamžitým zrušením pracovního poměru podle § 55 odst. 1 zákoníku práce, anebo dohodou z těchto důvodů. Tyto doby lze započítat pro účely odchodného pouze jednou. Do doby trvání pracovního poměru podle odstavce 1 se nezapočítává doba pracovního poměru po dobu převedení strážníka na jinou práci podle § 41 zákoníku práce a podle § 5a tohoto zákona, vyjma případu uvedeného v § 5a odst. 2.

Odchodné hradí obec, k níž je strážník v pracovním poměru ke dni jeho skončení podle odstavce 1.

Základní výše odchodného činí jeden průměrný měsíční výdělek strážníka uvedeného v odstavci 1. Za každý ukončený rok pracovního poměru podle odstavce 1

nad dobu 15 let se odchodné zvyšuje o jednu třetinu průměrného měsíčního výdělku strážníka. Celková výše odchodného nesmí překročit šestinásobek jeho průměrného měsíčního výdělku.

Odchodné vyplátí obec po skončení pracovního poměru v nejbližším výplatním termínu určeném u obce pro výplatu platu, pokud se strážníkem nedohodne na výplatě v den skončení pracovního poměru nebo na pozdějším termínu výplaty.

Pro účely odchodného se průměrným měsíčním výdělkem rozumí průměrný měsíční výdělek zjištěný podle zákoníku práce.

Odchodné není složkou platu a nezapočítává se pro účely zjišťování průměrného výdělku podle zákoníku práce.

Nyní k odůvodnění změny zákona. Ze strany obcí, obecních policií je dlouhodobě voláno po možnosti zavedení určitých finančních kompenzací ve prospěch strážníků, resp. po zavedení systému sociálních výhod pro tuto specifickou kategorii zaměstnanců při skončení jejich pracovního poměru. Již stávající právní úprava, např. zákoník práce, umožňuje obci podílet se na řešení dané problematiky různými způsoby. Platná právní úprava však není dostatečná.

Zařazení nového § 8a si klade za cíl nad rámec stávajícího odstupného upraveného v § 67 a 68 zákoníku práce určitým způsobem ocenit dlouholetý výkon práce uvedené pro obec a její obyvatele, a to práce vysoce fyzicky a psychicky náročné, která je srovnatelně náročná jako výkon služby příslušníka Policie České republiky vykonávajícího standardní činnost v rámci služby pořádkové a dopravní policie, pokud pracovní poměr strážníka skončí běžným způsobem, jako je např. odchod do starobního důchodu, zrušení obecní policie nebo ztráta jeho zdravotní způsobilosti apod.

Nárok na odchodné samozřejmě nevznikne v případech, kdy zaviněním strážníka dojde u zaměstnavatele k ukončení pracovního poměru strážníka výpovědí ze strany obce v případech podle § 52 písm. f) až h) zákoníku práce, kdy

strážník nesplňuje předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Spočívá-li nesplňování těchto požadavků v neuspokojivých pracovních výsledcích, je možné zaměstnanci, rozuměje strážníkovi, z tohoto důvodu dát výpověď, jen jestliže byl zaměstnavatelem v posledních 12 měsících písemně vyzván k jejich odstranění a zaměstnanec je v přiměřené době neodstranil;

u strážníka jsou dány důvody, pro které by s ním zaměstnavatel mohl okamžitě zrušit pracovní poměr, nebo pro závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k strážníkem vykonávané práci. Pro soustavné méně závažné porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci je možné dát zaměstnanci, strážníkovi, výpověď, jestliže byl v době posledních šesti měsíců v souvislosti s porušováním povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci písemně upozorněn na možnost výpovědi;

nebo strážník poruší zvlášť hrubým způsobem jinou povinnost zaměstnance stanovenou v § 301a.

Nárok na odchodné též nevzniká, pokud došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru ze strany obce z důvodu uvedeného v § 55 odst. 1 zákoníku práce, to je, byl-li strážník pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu delší než jeden rok nebo byl-li pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin spáchaný při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu nejméně šesti měsíců, dále, porušil-li zaměstnanec povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem.

Konstrukce navrhovaného ustanovení ideově vychází z ustanovení § 28a zákona číslo 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění pozdějších předpisů. Předkladatel zastává názor, že fyzická a psychická náročnost výkonu zaměstnání strážníka je nesrovnatelně vyšší, než je tomu u většiny ostatních zaměstnání v režimu zákoníku práce. Pokud obec disponuje prostředky na další odstupné např. pro úředníky, je více než spravedlivé poskytnout obdobné plnění i strážníkům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Martin Baxa. Prosim, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji, dobrý podvečer, pane předsedající, dámy a pánové. Já bych se chtěl optat prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance na jednu část, která zazněla v tom odůvodnění, a to je, pane poslanče, ta část, kde hovoříte o tom, že obce volají po tom, aby se zavedl institut odchodného. Já to nemyslím jakýmkoli způsobem ironicky nebo kriticky, jenom se opravdu na to reálně ptám, protože sám jsem starostou, primátorem města, které má velkou městskou policii, která má 300 zaměstnanců, velice významná část našeho rozpočtu slouží k financování městské policie. Chtěl bych jenom připomenout, že také poměrně významně vzrostly odměny strážníků zařazených do městské policie ať už v souvislosti se změnou nařízení vlády o platech, kdy nebylo jenom to plošné navýšení, ale také to, že díky iniciativě Ministerstva vnitra byli strážníci zařazeni o jeden stupeň – nemýlím-li se – výše v té platové tabulce, tak nás to stálo hodně peněz. Z druhé strany my prostě městskou policii velice potřebujeme a vážíme si jí. Nicméně to, co vy navrhuje, je každopádně nový výdaj z rozpočtů obcí v samostatné působnosti. A tak by mě opravdu jenom zajímalo, jakou cestou, jestli stanoviskem Svazu měst a obcí nebo některého jiného sdružení těchto samospráv bylo voláno po tom, aby se zavedl institut odchodného, a tedy aby se zvýšily výdaje z rozpočtu měst a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Jiří Mašek s faktickou poznámkou a jeho dvě minuty. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený kolego, děkuji za otázku. Na přímou otázku přímá odpověď. Obce volají po tom, aby kvalita těch strážníků byla co nejlepší, aby si mohli vybírat. A skutečně po vysvětlení nejprve se tomu obce trochu bránily, máte pravdu, že k tomu přišlo i vyjádření, řekněme, neutrální, ale po vysvětlení právě těch parametrů, že ty parametry jsou jeden plat po 15 letech odsloužených, resp. to narůstá maximálně do šesti platů, a když se to porovná třeba s odstupným, které se dává úředníkům po vykonané práci apod., tak dochází k tomu, že tam si myslím, že už jsme v tuhle chvíli v souladu. A ta pozitiva ve výběru kvalitních strážníků převažují. A pro strážníky je to určitý benefit, při kterém třeba i zvažují, jestli do téhle funkce nebo pozice strážníka nastoupí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Pavel Žáček. Prosim, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, ačkoli jsme poměrně podrobně probírali tento návrh na několika jednáních ve výboru i podvýboru, dovoluji mi sebekriticky konstatovat, že stále nejsem úplně přesvědčen o jeho nezbytnosti, přestože volání po novelizaci zákona o obecní policii není žádnou novinkou. Hlasy jsou občas slyšet jak přímo od Ministerstva vnitra, některých odborových svazů, od strážníků samotných, ale i od představitelů obcí. Jít nicméně cestou poslanecké iniciativy považuji přinejmenším za nešťastné. Absentuje totiž holistický přístup a pohled na celou problematiku obecní policie, který je rozhodně nezbytný. Když neznáme strategii a koncepci záměru dalšího směřování obecní policie, která spadá do samostatné působnosti municipalit, neměl by zákonodárny sbor chrlit další a další novely, které jen bezkonceptně látají díry nedostatků plynoucích z aplikační praxe. To od počátku vytykáme předloženému návrhu naší skupiny poslanců, kterému mj. logicky chybí podstatná část – analýza potřebnosti a vyhodnocení, zda se stávající systém osvědčil. Pokud ne, měla by samozřejmě vláda, nikoliv poslanci přijít s návrhem řešení.

Návrh se vyznačuje, přes označování jako "technická novela", řadu menších či větších změn co do zpřesnění výkladu některých ustanovení, které na straně jedné mohou skutečně vést k ulehčení práce strážníků obecní policie, což nerozporuji, ale na straně druhé vyvolávají otázky, zda jsou některé změny skutečně zapotřebí a nedochází k přiznání větší míry pravomocí strážníkům obecních policií. Předloha by měla být podrobena podrobnější odborné diskusi, která bude analyzovat tvrdá data, a nikoli vycházet jen z pocitů.

Na jednání podvýboru pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby nás zástupci Ministerstva vnitra ujišťovali, že novela vychází z poslední vládní novely a navazuje na ni, což údajně znamená, že potřebnými daty již Ministerstvo vnitra disponovalo při přípravě vládní novely, a je tedy poslanecká novela žádoucí. Přesto žádná data na jednání neprezentovali a ani nebyla představena ucelená koncepce, strategie a vize dalšího směřování obecní policie jako takové, která by měla odpovědět na otázku, jakou obecní policii vlastně chceme a co od ní

očekáváme. Zástupci odborů mj. uvedli – citují: "Bylo by nejprve zapotřebí stanovit, jakým směrem by se měl institut obecní policie do budoucna ubírat, jaké požadavky na obecní policii chce společnost klást, jakou roli by obecní policie měla zastávat v rámci bezpečnosti společnosti a státu, zkrátka co od obecní policie společnost vyžaduje a bude vyžadovat, a podle toho pak vytvořit patřičný a účinný zákon, který by její fungování upravoval." Konec citátu.

S tímto názorem se ztotožňuji. Stejně jako s jejich dalším postojem, kdy dále zástupci UBS uvedli, že – citují: "Zákon nemůže reagovat a brát v potaz pouze návrhy předložené velkými městskými policiemi zastoupenými zejména kolegiem ředitelů městských policií statutárních měst a hlavního města Prahy, ale je třeba, aby se bral ohled i na ty nejmenší obecní policie, kterých je absolutní většina a které mají mnohdy jen pár strážníků." Konec citátu.

K tomu lze jen pro doplnění dodat, že sporných, problematických a donekonečna diskutovaných otázek a ustanovení týkajících se obecní policie je mnohem více a je možné je nalézt napříč celým právním řádem, nejen v zákoně o obecní policii. Mějme prosím na paměti, že existence a činnost obecní policie byla od počátku míněna pouze jako doplňková ve vztahu k činnosti Policie ČR, a nikoliv aby její činnost nahrazovala či se jejich hranice působnosti a pravomocí smazávaly. Spolupráce Policie ČR a obecní policie je jistě žádoucí, ale nemůžeme přistoupit na to, že když Policie ČR již nestačí na některé své povinnosti, budeme její práci nahrazovat prací obecní policie místo toho, abychom vytvářeli adekvátní podmínky pro práci policistů.

Přestože by se na první pohled mohlo zdát, že se úkoly a pravomoci policie státní a obecní překrývají, tak není nic vzdálenějšího pravdě. Mají pouze styčné body, kterými jsou právě a pouze místní záležitosti veřejného pořádku a dopravy. Pro policii jsou například specifické úkoly v trestním řízení a s tím související pravomoci, které jsou na hony vzdálené obecní policii, která se k nim může dostat nanejvýš v případě zjištění trestného činu, kde může zasahovat pouze v postavení běžného občana – oznamovatele, případně může provést občanské zadržení pachatele. Strážník je v pracovním poměru k obci, může tedy zastupovat obec v trestním řízení na základě pověření, ale subjektem trestního řízení obecní policie jako instituce být nemůže. Pravomoci strážníků se tak v represivní politice státu zužují pouze na dokumentaci a vyřizování vybraných přestupků.

Zástupci Ministerstva vnitra členy podvýboru dále ujišťovali, že nedochází k dalšímu rozšiřování kompetencí obecní policie, ale k upřesňování formulací. Já si to nemyslím, protože když si jen zběžně prolistujeme předlohou před námi a zjistíme, o jaký rozsah novely se jedná, je jasné, že jde nad rámce pouhého zpřesňování. Dokonce při jednáních několikrát zaznělo, že by měla mít obecní policie stejné pravomoci de facto jako služba pořádkové policie. Nechám na vašem zvážení, kolegyně a kolegové, zda je to cesta, kterou se máme vydat. Argumenty zástupců odborů obsahovaly i některé vnitřní rozpory. Na jednu stranu vyjadřovaly znepokojení nad rostoucími povinnostmi pro obecní strážníky a suplování práce policie a na stranu druhou zároveň požadovaly navýšení svých pravomocí i do budoucna, aby mohli strážníci zároveň lépe zvládat a v některých oblastech suplovat a odbřemnit Policii ČR. Takováté schizofrenie je jen důsledkem již několikrát

zmíněné absence vize a směřování obecní policie, která je jedním z důležitých prvků bezpečnosti a ochrany místního veřejného pořádku.

Zákony by ale neměly být psány na míru bezpečnostním sborům a organizacím, jak si je ony samy přejí, ale měly by vycházet z důkladné analýzy a nejenom z toho, že je potřeba něco změnit a upřesnit. Rozhodně by se také u takto důležitých norem nemělo jednat o poslanecké iniciativy, které mohou do budoucna zakládat problém. Bez odborně fundovaného aparátu, který se problematikou zabývá dlouhodobě, jež má k dispozici příslušné ministerstvo, pochopitelně bude každý takovýto návrh potenciální časovanou bombou. Absence plnohodnotného připomínkového řízení nahrazeného pouze hlasováním ve vládě se může projevit fatálními externalitami, což právnímu státu příliš neprospěje.

Navíc musíme mít všichni na paměti, že tato legislativa je určena i pro ty nejmenší obce a pro obecní policie, které mají třeba i jediného strážníka. A přestože si práce strážníků obecní policie v řadě případů skutečně vážím, protože to nemají mnohdy jednoduché, tak přiznejme, že kvalita některých strážníků není valná. Tak to prostě je. Nejsou to policisté, které stát na své náklady vycvičí a vyškolí a připravuje je na náročnou práci, při které mnohdy zasahují do základních lidských práv a svobod. Do základních lidských práv a svobod nás všech. Nadneseně řečeno, máme tolik obecních policií, kolik máme obcí. A věřte mi, že ve svých řadách mají i takové, které na práci policistů nemají, a právě proto slouží u obecních policií, kde na ně nejsou kladeny tak vysoké nároky. Strážníci obecní policie tu nejsou od toho, aby suplovali práci policistů.

Zákon o obecní policii byl přijat již na sklonku roku 1991. Zákon vychází z filozofie doby, kdy ještě fungovalo federativní uspořádání a společnost byla ochotná vstřebávat zásadní změny. Komunistický Sbor národní bezpečnosti se transformoval na Policii ČR. Byla zrušena Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti, prudce narůstala kriminalita a policie nebyla schopna zajistit bezpečnost zejména v městských aglomeracích. Přijetím zákona o obecní policii byla představitelům měst a obcí dána možnost zajistit pro své občany větší pocit bezpečí. Od té doby se obecní policie z béčka Policie ČR vyvinula v plnohodnotnou bezpečnostní službu na korporátním principu. A taková služba potřebuje pevná pravidla.

Je otázkou, zda pouhé prezkušování strážníků Ministerstvem vnitra ještě dostačuje, když jim přiznáváme více povinností a pravomocí, s nimiž musí přijít i lepší kontrola a odpovědnost. Některé jednotky obecní policie dnes nejsou nepodobné soukromým bezpečnostním sborům pracujícím ve prospěch vládnoucích představitelů obecní komunity. Jakkoliv rozšiřovat pravomoci obecní policie, byť i pod záminkou zpřesnění, mi nepříjde v tuto chvíli vhodné. Obávám se, že pokračující autonomizace obecní policie by mohla přinést pouze další prohlubování problému s nekontrolovanými a nehlídanými strážníky. Nabízí se rovněž otázka, co bude dál. Bude dalším krokem přiblížení pracovního poměru strážníků služebnímu poměru příslušníků bezpečnostních sborů?

Ministr vnitra by zkrátka měl jasně říci, jakou má představu o tom, kam bude směřovat, vizi obecní policie, jaké bude mít postavení a pravomocí, zda Ministerstvo

vnitru neuvažuje o centrálním řízení jednotek obecní policie, zda neplánuje služební poměr pro strážníky, výsluhové nároky, změnu sociálního postavení a podobně. Může nám na tyto otázky odpovědět, nebo lépe představit jasnou vizi a kroky, které podnikne? Vítám, že vedeme diskuzi k tématu o směřování obecní policie ve výborech, podvýborech, ale i zde na plénu Poslanecké sněmovny. Ale zdůrazňuji opět, že doplňujeme práci vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych tady zareagoval na pana poslance Maška. Možná i na to, co říkal kolega Žáček. Ono víte, je to složitý problém, protože obecní policie kontrolované jsou, a jsou kontrolované samosprávou a občany města, obce, kde ta městská policie je. To, že je tam pravidelné proškolení a takové ty věci, to tady padlo. Já si myslím, že tohle je diskuze na trochu jiný prostor, na výbor a vůbec říct si filozofii dál směřování policie jako takové. Prostě obecní policie se ukotvily v právním řádu České republiky a musíme s nimi počítat, ať chceme, nebo nechceme. A pokud nenajdeme jiné a lepší systémové řešení, tak si tady můžeme při každé novele říkat ty názory, tak jak to každý cítí.

Co mě ale trochu překvapilo a přiznám se, že s tím nejsem ztotožněn, je tzv. odchodné, a i když je koncipované, že po patnácti letech a podobně. Trošku mi to zavání něčím, co se jmenuje služební poměr. A je potřeba říct, že k tomu ty policie a ti strážníci nikdy nebyli koncipováni, tak aby jednou skončili ve služebním poměru. Já si myslím, že jakýkoliv závazek finanční obcím do budoucna podle mě je špatně. Je špatně, protože opravdu ti policisté slouží na pracovní smlouvu. Samozřejmě mají složitý pracovní řád, všechno má svoje meze. Chápu to. A na druhou stranu nechápu obce, které by volaly po odchodném.

Pokud chceme mít kvalitní strážníky, je to o těch platech, to si řekněme na rovinu. O nic jiného jim nejde. A já musím říct, že teď se stala výrazná změna, kdy došlo ke změně katalogů prací a obecní strážníci byli zařazeni do jiné třídy. A já opravdu prosím, abychom zákonem neudávali to odchodné. Je to spíš prosba, abyste se nad tím zamysleli, protože jakýkoliv závazek do budoucna tohoto typu se nám může (upozornění na čas) vzhledem mstít. Já už skončím. A prosil bych, abychom to řešili jinou formou, podporu těch strážníků.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak paní poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já vlastně navážu na kolegu Adamce, protože ono v řadě případů to tou jinou formou na obcích už

řešíme. Motivujeme strážníky například obecními byty, nebo třeba v rozpočtech máme položky na odměny, u nichž vždycky dohlédneme na to, aby byly do přímého výkonu služby, takže tohle všechno vlastně je v pravomoci, dnes ti starostové tam kde obecní či městské policie jsou zřízené, toto všechno mají. Já si kladu otázku, jestli jim to má diktovat Poslanecká sněmovna, co mají dělat. Pokud někde jsou s prací strážníků spokojeni, tak už dnes starosta motivační možnost má.

Víte, určitě si zaslouží obrovské poděkování i úctu, už to tady zaznělo, že vlastně třeba i na rozdíl od některých policistů oni na ty přezkumy chodí, oni musí prokazovat v pravidelných intervalech znalost právního řádu, takže určitě by se dala najít i nějaká forma, jak třeba finančně podporovat jejich motivaci v nějakém dalším vzdělávání, ale tak jak to tady bylo zatím odprezentováno, já mám celou řadu otázek, protože nevím, kde na to některé obce vezmou, a byla bych nerada, aby se obecní policie na některých malých obcích z důvodu nedostatku finančních prostředků musely rušit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ivan Adamec s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já jen abych to domluvil, protože mi nestačily ty dvě minuty. Já se omlouvám.

Když obec má peníze, chce městskou policii nějakým způsobem motivovat, tak si to zařídí v tom čase, v ekonomickém období, které zrovna je, ale do budoucna závazky, to je velký problém. Skutečně to potom může odradit starosty, rady, zastupitelstva třeba navyšovat podle potřeby sbor městských policistů. Asi tohle není ten správný motivační prvek k tomu, aby městská policie v obcích byla v dostatečném počtu a dobře fungovala.

Ale co tady zaznělo třeba od kolegy Žáčka – já si také myslím, že je potřeba na tom pracovat, na změnách, protože i já mám někdy pocit, že státní policie využívá té obecní policie v místě, a někdy mám pocit, že až zneužívá. Já tady nechci říkat ty případy, protože jsme si to vysvětlovali u nás v regionu, a možná by někdy stálo za to přesněji kvalifikovat, co má dělat obecní městská policie a co ta státní, ale to my tady nevyřešíme na tomto plénu. K tomu se musejí sejít odborníci v tomto oboru a předložit nám nějaký životaschopný návrh, který budeme schopni průřezově podpořit.

Já znovu opakuji, zvedání platů podle ekonomické situace – proč ne? Když budou mít kvalifikaci, proč ne? Jsem ochoten slyšet dejme tomu i na nějaké posuny v hierarchii městské policie, ale prosím, ne výsluhy a ne odchodné. Ono je to totiž trošku podobné, akorát výsluhy jsou pak pravidelné, kdežto odchodné je jen jednou. Ale opravdu je to závazek do budoucna a já bych to nedělal.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. S další faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Černochová. Než

ji dám slovo, přečtu omluvu pana poslance Lukáše Kolaříka od 17.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych se navrhovatelů toho ustanovení, o kterém tak diskutujeme, chtěla zeptat, jak to bude v případech, kdy se bude jednat například o policistu nebo o vojáka z povolání, který ukončil služební poměr a který pobírá výsluhové nároky od státu, tedy v rámci bezpečnostního či ozbrojeného sboru, a nastoupí k obecní policii. Patnáct let, dalších patnáct let, dá se to zvládnout. Tak jestli ty výsluhové nároky budou pozastaveny, nebo jakou formou to bude řešeno. Byla tady zmínka o odchodném, nikoliv o výsluhových nárocích. Tak jenom abychom si upřesnili pojmy.

Mrzí mě, že se této diskuse neúčastní pan ministr vnitra, protože já bych chtěla ubezpečit hlavně od ministra vnitra, že nebude přebírat další pravomoci městská policie, protože skutečně ten podstav, který je u Policie České republiky, je obrovský. Jenom v Praze nám, kolegyně a kolegové, chybí něco kolem tisícovky policistů. Jenom v hlavním městě Praze.

Takže já jsem vždy podporovala městské policie, obecní policie a jsem ráda za to, že je můžeme zřizovat. Jenom bych skutečně nechtěla, aby to vyvolalo na obcích nějaké problémy, že naopak tím, že budou mít tento nový finanční nárok, tak to pro ně bude znamenat, že budou zvažovat, že budou buďto snižovat počty strážníků, nebo budou nuceny obecní městské policie rušit. To bych skutečně byla nerada, aby k něčemu takovému došlo. Jsme ve druhém čtení, máme možnost to probrat třeba i s našimi obvodními řediteli příslušných městských policií. Já tak učiním. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já mám jednu otázku a jednu námitku proti úvaze o odchodném. Z mých zkušeností odchodné je věc, která vyzývá lidi, aby po patnácti letech odešli. Já tu zkušenost mám. Oni, když se blíží k tomu věku, tak jich významné procento využije tu možnost a odejde. To je první věc.

A ta druhá je moje otázka. Co budeme dělat, když budu mít zaměstnance obecní policie, který odsloužil patnáct let, ale každých pět let v jiné obci? Kdo mu to zaplatí? Ta poslední obec, ve které je? Nebo ta první? Nevím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nemám nikoho přihlášeného do rozpravy ani elektronicky ani z místa ani s faktickými, takže končím v tuto chvíli obecnou rozpravu. Ptám se na případná závěrečná slova navrhovatele i zpravodaje. Máte zájem o závěrečná slova? Nemáte zájem.

V tuto chvíli zahajují podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prosím paní poslankyni Nevludovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se přihlašuji ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod čísly 4125 a 4378. Odůvodnila jsem je již v rozpravě obecné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jiří Mašek v podrobné rozpravě.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se přihlašuji také ke dvěma pozměňovacím návrhům. Ty jsou v systému pod čísly 4289 a 4379. Též jsem je odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli nevidím nikoho přihlášeného z místa. Končím podrobnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o případná závěrečná slova. Není zájem. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Jelikož máme dvě minuty do konce, navrhuji vyhlásit přestávku do 18.00 hodin. V 18.00 hodin budeme projednávat pevně zařazený bod, druhé kolo volby veřejného ochránce práv.

(Jednání bylo přerušeno v 17.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme projednávat pevně zařazený bod

226.

Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Poprosím vás o klid v jednacím sále. První kolo proběhlo dnes před polední přestávkou a já prosím předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby zopakoval kandidáty, kteří postoupí do druhého kola. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý večer. Děkuji za slovo v tento pro volby netypický čas. Ale sami tušíte, že budeme rychlí, protože je domluvena opravdu pouze jedna volba, nebo jeden volební bod, a jsme v druhém kole, to znamená bez rozpravy. Připomenu, že dnes po obědě u volby veřejného ochránce práv Sněmovna v tom prvním kole úspěšná nebyla. Kvorum nutné pro zvolení, to nadpoloviční, bylo 90 hlasů a toho nikdo z kandidátů nedosáhl. V souladu s volebním řádem jsme tedy zúžili počet kandidátů na dva, tedy na dvojnásobek počtu neobsazených míst.

Do finále, z kterého teď budete vybírat, postoupil pan Stanislav Křeček, který je nominován prezidentem republiky a v prvním kole získal 66 hlasů. Druhý je pan Vít Alexander Schorm. Ten byl nominován Senátem a v prvním kole získal 47 hlasů.

V tuto chvíli je volební místnost připravena na vydání volebních lístků. Stačí – já to zaokrouhlím – devět minut, protože dáváme pouze jeden lístek. Volební komise za deset minut výsledek sečte, takže v 18.20 hodin můžeme oznámit výsledek této volby a pokračovat v jednání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Rozprava se nevede, byla již ukončena. Přerušuji jednání na tajnou volbu do 18.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.20 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 18.20 hodin, čas vymezený na tajnou volbu vypršel. Poprosím předsedu volební komise, aby nám sdělil výsledek.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji. Volby se zúčastnilo 175 poslanců, bylo vydáno i odevzdáno 175 hlasovacích lístků a kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 88. Mohu konstatovat, že Poslanecká sněmovna v této volbě byla úspěšná a zvolila ombudsmana. Stanislav Křeček získal 91 hlasů a byl zvolen, pan Alexander Schorm 53 hlasů a zvolen nebyl. Tímto novému ombudsmanovi blahopřeji a konstatuji, že volba je ukončena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. V tuto chvíli budeme projednávat

69.

Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 665/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 665/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan místopředseda Pikal. Prosím, máte slovo. A poprosím klid v jednacím sále!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, vážení členové vlády, chtěl bych poděkovat panu předsedovi Vondráčkovi, že mi svěřil tuto úlohu jako spolunavrhovatel, a chtěl bych

také poděkovat všem spolunavrhovatelům, kteří se na vytvoření těchto tisků podíleli. Ta jednání nebyla jednoduchá, možná byla i ostrá. Přesto myslím, že vzhledem k tomu, že byla zvolena ta metoda, že pokud někdo s něčím nesouhlasí, tak to prostě v tom návrhu nebude, tak ten návrh je konsenzuální a věřím, že vás všichni spolunavrhovatelé seznámili ve vašich klubech s těmi jednotlivými ustanoveními, která se mění, takže to nebudu probírat podrobně. Nechám to když tak na paní zpravodajce a seznámím vás pouze s těmi zajímavějšími částmi, které se v tom návrhu nacházejí.

Jedná se tedy o změny jednacího řádu Poslanecké sněmovny, čeká nás potom ještě projednávání jednacího řádu Senátu. Já již v tuto chvíli avizuji, že budu navrhovat sloučení rozprav těchto tisků, protože nevidím důvod je projednávat odděleně. Jedná se prakticky o stejné změny, v případě toho Senátu je to skutečně jenom drobnost. A nyní tedy již k těm jednotlivým změnám, tak jak jsou předloženy.

Jako první věc, která se tam mění, je, že pro nás poslance se přidává pravomoc do jednacího řádu, že můžeme žádat vysvětlení a informace nejenom od správních úřadů, ale i od orgánů územní samosprávy, podobně jako je to upraveno v jednacím řádu Senátu. Jistě jste se ve své poslanecké praxi setkali s tím, že se na vás obrací občané i s lokálními problémy, takže tohle je jedna věc, která vám umožní lépe vykonávat váš mandát.

Další změnou je, že v Kanceláři Poslanecké sněmovny se zjednodušuje možnost vymáhání nějakých pokut, které jsou případně uloženy poslancům za nepřístojné chování nebo jiné provinění, pokud by něco takového nastalo. Nejsm si vědom toho, že by se to stalo v tomto volebním období, ale historicky taková zkušenost je, takže se na to reaguje, kdy bylo uloženo disciplinární opatření a bylo obtížné ho vymáhat. Pak se ruší nějaké starší ustanovení.

Další důležitá změna, která nastává, je, že projednávání zpráv a jiných informativních podkladů se bude primárně dít na výborech, takže tady nebudou velice dlouho ležet různé informativní zprávy, třeba rok, dva roky a podobně, ale projedná se to na tom výboru, a pokud proti tomu nikdo nevznese protest, a ten protest může vznést klub, může ho vznést menšina výboru, může ho vznést skupina poslanců, nebo se Sněmovna jako celek může usnést, že některé informace a zprávy bude chtít projednávat vždy na plénu, tak pokud tak nastane, tak se bude projednávat na plénu, a pokud se tak nestane, tak se ta věc bude projednávat čistě na výboru. Čili to projednávání bude rychlejší, bude odbornější, řekl bych, a nebude docházet ke zdržování některých věcí, na které potom čekají nějaké právní následky v podobě třeba schválení výsledků různých agentur apod.

Podobná změna se poté děje u mezinárodních smluv, kde se umožňuje také zrychlené projednávání mezinárodních smluv, což by mělo umožnit to, aby se Sněmovna s některými mezinárodními smlouvami vypořádala rychle, zejména z toho důvodu, že tam běží nějaké lhůty a v případě nepřijetí změn těch mezinárodních smluv hrozí nějaké sankce nebo hrozí, že vlastně náš právní pořádek nebude v souladu s mezinárodním právem, které jsme již povinni dodržovat, protože změna

té smlouvy stejně vstoupí v platnost bez ohledu na to, jestli my to tady stihneme projednat nebo nikoli.

A nakonec z těch významnějších změn ještě se tam přidává jedna záležitost, kdy jistě jste si vědomi, že občas schvalujeme, že některé výbory, podvýbory nebo komise budou ustanoveny na základě paritního principu, nicméně tento princip není zakotven v jednacím řádu, takže se o to někdy potom vedou spory, jak to přesně ustavit, a není to jisté a funguje to čistě na politické dohodě. Nyní se dává možnost to stanovit přímo a je také řečen ten mechanismus, jak to paritní zastoupení vypadá.

A poslední změna, která, myslím, bude populární, je to, že se zavádí možnost obchodu se suvenýry, tak aby Kancelář mohla prodávat některé drobné reklamní předměty a podobně, jako je to zvykem v mnoha jiných parlamentech. Myslím, že je to krok, jak být více otevřený veřejnosti a jak tedy nabídnout návštěvníkům Parlamentu, kteří sem chodí na spoustu exkurzí a podobně, nějaký větší komfort a nějakou možnost opatřit si památku. A vlastně stejná změna se potom navrhuje ve změně jednacího řádu Senátu.

Takže tolik k nějakému tomu úvodu. Jak jsem ještě říkal, navrhuje se změna, aby zprávy a jiné informace se mohly schvalovat čistě na výborech. Tohle byla jedna z těch oblastí, kde se nakonec muselo dospět k nějakému kompromisu, a je zde avizováno, že vlastně jeden z těch posunů, který tam nastal, je, že ten moment, kdy ta zpráva nebo informace je vlastně rozhodnuta, je ten moment, kdy se schválí pořad následující schůze, čili ten čas je skutečně konformní na to, když se nečekaně snad něco schválí na výboru, tak aby se nějaký klub nebo menšina poslanců měly dostatek času ozvat. A součástí té dohody bylo také to, že Sněmovna následně přijme ještě v souladu s tou změnou jednacího řádu usnesení, kdy vyjmenuje některé konkrétní zprávy, např. zprávy petičního výboru o peticích nebo výroční zprávy o činnosti hospodaření České televize, Českého rozhlasu nebo České tiskové kanceláře nebo informace předložené veřejným ochráncem práv nebo výroční zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu a jiné podstatné tisky, že bude navrženo, aby Sněmovna tyto vždycky projednávala na plénu, protože tyto tisky považují za skutečně důležité a je potřeba, aby se s nimi seznámila celá Sněmovna.

Čili to je můj krátký úvod. Já věřím, že jste všichni s tím návrhem seznámeni. Jsou to skutečně většinou drobné technické změny, které mají pomoci rychlosti projednávání ve Sněmovně, a všechny ty otázky, kde nebyla shoda napříč politickým spektrem, ty budeme případně ještě řešit v dalších politických jednáních, takže se také těším.

Děkuji za pozornost, prosím o podporu a prosím o to sloučení rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já jsem zaznamenal procedurální návrh na sloučení rozpravy u tisků 665 a 666. Poslance jsem svolal a gonguji a budeme o tomto návrhu hlasovat neprodleně. Ještě chvíli počkáme. Já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na sloučení rozpravy k tiskům 665 a 666. Já vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro sloučení rozpravy. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 300 přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 0, zdrželi se 4. Návrh byl přijat. Budeme slučovat rozpravu.

V tuto chvíli jsme v bodu – sněmovní tisk 665. Já poprosím paní zpravodajku, aby se ujala slova. Prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vám přednesla stručnou zpravodajskou zprávu po slově od zástupců předkladatelů.

Dne 9. 12. byl poslancům rozeslán sněmovní tisk 665. Jedná se o návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Píkala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěňčíkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Vláda projednala tuto novelu 18. 12. 2019 a zaujala souhlasné stanovisko.

Tato novela, která je poslanci předložena, je kompromisním návrhem, který vzešel z několika jednání pracovní skupiny pro jednací řád Poslanecké sněmovny zřízené pod záštitou předsedy, která je složena z pověřených zástupců všech poslaneckých klubů, Ministerstva spravedlnosti, Legislativního odboru Kanceláře sněmovny a organizace Rekonstrukce státu. V návrhu tohoto zákona byly zohledněny výhrady, které vyjádřili poslanci při projednávání obdobného návrhu zákona, kterým byl tisk 347, v tomto volebním období. Oproti zmíněnému návrhu je předkládaný návrh tohoto zákona obsahově užší, byť se v něm nově objevují některé další drobné úpravy spíše technického typu, popřípadě úpravy inspirované podanými pozměňovacími návrhy. Návrh zákona je předkládán na základě politické dohody dosažené v Poslanecké sněmovně mezi zástupci poslaneckých klubů.

Cílem tohoto návrhu zákona je úprava procedurálních pravidel, která reaguje na potřeby činnosti Poslanecké sněmovny, a předkladatelé navrhují, aby byl návrh zákona projednán postupem podle § 90 odst. 2 až 6 zákona o jednacím řádu Sněmovny tak, aby Poslanecká sněmovna s návrhem vyslovila souhlas již v prvním čtení.

Tolik moje stručná zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní zpravodajce a otevírám sněmovní tisk 666, bod číslo

70.

**Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 666/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 666/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan místopředseda Vojtěch Píkal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedající. Mám za to, že jsem již všechno řekl. Tento tisk s krásným názvem – s krásným číslem 666 je tedy tisk, který upravuje jednací řád Senátu a přidává tam prakticky jediný odstavec, že Kancelář Senátu je oprávněna prodávat upomínkové a propagační předměty, které se vztahují k činnosti Senátu nebo Kanceláře Senátu. Příjem z prodeje upomínkových a propagačních předmětů v Kanceláři Senátu je příjmem státního rozpočtu. Já věřím, že to je vše vysvětlující, a nemám potřebu to již nějak dál komentovat. Děkuji za pozornost a děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji zástupci navrhovatele a poprosím paní zpravodajku, aby se ujala svého slova. (Krátká prodleva.) Jsme ve sloučené rozpravě, novela o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a Senátu. Prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Jenom moment, já si to tady najdu. Už to mám.

Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, dne 9. 12. 2019 byl poslancům rozeslán sněmovní tisk 666. Jedná se o návrh poslanců návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů. Vláda projednala tuto novelu 18. 12. 2019 a zaujala souhlasné stanovisko.

V tomto případě se jedná o jednoduchou úpravu zákona o jednacím řádu Senátu, ve které se navrhuje doplnit ustanovení umožňující Kanceláři Senátu prodej propagačních a upomínkových předmětů vztahujících se k činnosti Senátu. Příjem z tohoto prodeje bude příjmem státního rozpočtu. Taktéž se navrhuje, aby návrh zákona byl projednán postupem podle § 90 odst. 2 až 6 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tak aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji.

**Sloučená rozprava k bodům 69 a 70
/sněmovní tisky 665 a 666/**

Otevírám v tuto chvíli sloučenou rozpravu k sněmovním tiskům 665 a 666, do které nemám nikoho přihlášeného elektronicky a ani z místa. Končím sloučenou rozpravu.

69.

**Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 665/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Přistoupíme k hlasování u sněmovního tisku 665. Já svolám kolegy z předsálí. Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 665 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 301 přihlášeno 146 poslankyň a poslanců, pro 143. Návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajují podrobnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, ani z místa. Končím podrobnou rozpravu. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 665."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 302 přihlášeno 146 poslankyň a poslanců, pro 142, proti 0, zdrželi se 4. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání tím končí.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

70.

**Návrh poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 666/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 666 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 303. Přihlášeno 146 poslankyň a poslanců, pro 141, proti 0, zdrželo se 5. Návrh byl přijat.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného elektronicky ani z místa. Končím podrobnou rozpravu. Přikročíme k hlasování o celém návrhu usnesení.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Radka Vondráčka, Vojtěcha Pikala, Marka Bendy, Jana Chvojky, Marie Pěničkové, Radovana Vícha, Jana Farského, Markéty Pekarové Adamové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 666.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 304. Přihlášeno 147 poslankyň a poslanců, pro 144, proti 0, zdrželi se 3. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byla vysloven souhlas, a projednávání tím končí.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

119.

**Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jaroslava Faltýnka, Jana Farského, Tomia Okamury a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 390/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 390/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Černožský.

Poslanec Lukáš Černožský: Děkuji za slovo. Platné znění Ústavy České republiky upravuje neslučitelnost funkcí v článku 21 a v článku 22 Ústavy. Současná ústavněprávní úprava však nevylučuje souběh výkonu funkce poslance a člena vlády.

S různými formami neslučitelnosti funkce poslance a člena vlády se lze v hojně míře setkat i v zemích s takzvaným parlamentním systémem, jako je například Belgie, Nizozemsko, Rakousko nebo náš nejbližší soused, Slovensko. V těchto zemích je na rozdíl od prezidentských systémů, kde dochází k absolutní neslučitelnosti a zániku mandátu, zavedena zvláštní forma neslučitelnosti, takzvaný klouzavý mandát, kdy se dočasným poslancem stává náhradník, který nastupuje místo člena vlády.

Navrhovaná právní úprava řeší neslučitelnost funkcí poslance a člena vlády institutem takzvaného klouzavého mandátu, kdy mandát poslance sklouzne na jeho náhradníka, který kandidoval na kandidátní listině téže politické strany nebo politického hnutí ve stejném volebním kraji. Smyslem zákazu vykonávat souběžně funkce je důsledná realizace principu dělby moci, a zároveň s ohledem na časovou náročnost výkonu těchto funkcí jejich kumulace může vést k absenci při zasedání komor Parlamentu a vyčerpání času ministrů účastí na jednáních Sněmovny nesouvisejících s jejich resortem. Tento čas by ministři mohli věnovat výkonu své funkce, zejména řízení svého resortu a zastupování zájmů České republiky v zahraničí.

Důsledkem velkého vytížení ministrů, kteří jsou zároveň poslanci, je jejich nízká účast v hlasování Poslanecké sněmovny. Například při průzkumu u České televize byla průměrná účast při sněmovních hlasováních za rok 2013 až 2017 u 14 ministrů celkem 54 %, přičemž průměr za ostatní poslance činil zhruba 77 %.

Důvody pro zavedení institutu klouzavého mandátu do právního řádu České republiky jsou, za prvé, posílení principu dělby moci a náležité kontroly vlády Poslaneckou sněmovnou, například prostřednictvím interpelací podle článku 53 a činnosti ve výborech. Poslanec, který je současně členem vlády, sám sebe logicky nezávisle kontrolovat nemůže. Tento návrh může výrazně zvýšit množství času vlády pro výkon práce na plný úvazek, aby nemuseli trávit celých cca 80 jednacích dnů Poslanecké sněmovny z celkových 250 pracovních dnů ročně na plenárních jednáních. Zde by měli být pouze v případech, kdy je jejich účast užitečná, v případě interpelací nutná, například potom následně na vyžádání Sněmovny nebo jejích orgánů, předkládání resortních tisků, při jednání o důvěře vlády atd. Významně by se snížila nutnost párování a posílila by se akceschopnost křehké vládní většiny, pro jejíž návrhy je absence ministrů a poslanců zároveň v hlasování riziková. Předseda vlády i ministr zahraničí by navíc měli lepší podmínky pro zastupování zájmů České republiky v zahraničí.

Pokud jde o výhrady, které zazněly, že zavedením klouzavého mandátu by se oslabil vztah mezi vládou a Sněmovnou, pak je třeba říct, že v českém ústavním systému je tento vztah postaven na důvěře Sněmovny ve vládu. Politické síly, které mají většinu ve Sněmovně, formují vládu s většinou ve Sněmovně a tuto většinu si po dobu volebního období udržují, přičemž samotná účast ministrů v hlasování či na jednáních mimo jejich gesci nemá na tento vztah vliv. Mechanismus udržování

koaliční většiny stran ve Sněmovně jsou dány politickými vztahy uvnitř jednotlivých politických sil a přítomnost ve Sněmovně na ně nemá podstatný vliv. Lze tak očekávat nejvýše zhoršení podmínek pro poslance, pro které bude náročnější si ministra takzvaně odchytnout přímo na plénu a řešit s ním neformálně vybrané problémy. Díky uvolněným dnům navíc si však bude moci ministr s tímto poslancem domluvit standardní schůzku. Relevantní není ani námitka snížení účasti ministrů ve Sněmovně, která je už teď dle hlasování velmi nízká.

Smyslem našich ústavních pravidel nemá být samoučelná účast ministrů na jednání Sněmovny, nýbrž pouze účast ve věcech jejich působnosti a v jiných věcech, kdy tak Sněmovna výslovně rozhodne. Bude tak v praxi mnohem realističtější od ministrů důsledně vyžadovat, aby se zúčastnili písemných a ústních interpelací, kde je účast zatím spíše nedostatečná.

Děkuji za úvodní slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Kateřina Valachová. A než se ujme slova, přečtu omluvy. Paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá dnes od 18.20 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Petr Vrána dnes od 18.20 hodin do konce jednacího dne z důvodu nemoci. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážená vládo, co se týká tohoto poslaneckého návrhu zákona, tak pouze doplním, že věci se zabývala už i stálá komise pro Ústavu, která většinově podpořila ten institut klouzavého mandátu a jeho zapojení do našeho ústavního pořádku. Určitě je důležité říct za mne jako zpravodaje, že předpokládáme ještě určité doplnění souvisejících právních předpisů včetně jednacího řádu tak, abychom měli plnou jistotu, co zavedení klouzavého mandátu bude znamenat. A naposledy, jako zpravodajka samozřejmě doporučím, aby tento návrh změny Ústavy projednala stálá komise pro Ústavu a ústavně-právní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného jednoho poslance, a to pana Stanislava Grospiče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se krátce vyjádřil k předloženému sněmovnímu tisku. Předkladatelé tohoto ústavního zákona si od něj slibují, že bude doplněna Ústava České republiky o institut takzvaného klouzavého mandátu, který by vylučoval souběh výkonu funkce poslance a člena vlády, tedy ministra, což současná ústavněprávní úprava nevylučuje, a tedy souběh výkonu obou funkcí umožňuje.

Dle předkladatelů je smyslem zákazu vykonávat souběžné funkce důsledná realizace principu dělby moci. S tím bych si dovolil polemizovat. Jako důvody

zavedení institutu takzvaného klouzavého mandátu uvádějí také předkladatelé vedle zmíněné dělby moci, za prvé, náležitou kontrolu vlády Poslaneckou sněmovnou, a za druhé, výrazné zvýšení možnosti času členů vlády pro výkon práce, například na plný úvazek.

Předkládaný návrh se nedotýká senátorů, protože by takový krok vyžadoval velmi široké změny volebního systému naší země do Senátu a zřejmě by si také vyžadoval zavedení například institutu náhradníka, prostě rozsáhlejší úpravu tohoto systému.

Předkladatelé upozorňují, že tento návrh bude mít mírný dopad na státní rozpočet, odhadují to na těch 10–15 milionů, jak je v důvodové zprávě, ročně a odhadují to tím, že nastoupí tedy náhradník, který by měl mít nárok na všechny náležitosti poslance, zatímco ministr-poslanec pobírá pouze jeden plat, a to plat, který je vyšší, a vyplývá to ze zákona tedy o platu č. 236/1995 Sb. v platném znění.

Chtěl bych říci, předložený návrh svojí konstrukcí a svým obsahem neřeší z mého pohledu úpravu institutu tzv. klouzavého mandátu, ale pouze a toliko rozšiřuje taxativní výčet důvodů, pro které mandát poslance zaniká, zachování mandátu poslance formou institutu tzv. klouzavého mandátu pak v takovém případě nemůže být akceptovatelné. Víím, že už jsou souběžně v systému uloženy dva pozměňovací návrhy. Možná k tomuto momentu jich je i více. Z těchto důvodů ovšem nelze ale navrhovanou úpravu brát tak a predikovat, že budou tyto návrhy akceptovatelné, anebo součástí navrhované úpravy, a proto navrhovaná úprava o klouzavém mandátu, pokud by měla být přijata v podobě, jak je předložena, nebude vlastně úpravou klouzavého mandátu, ale pouze úpravou taxativního výčtu dalšího ukončení výkonu mandátu. Nelze souhlasit ani s názorem předkladatelů, že navrhovaná úprava bude mít mírný dopad na vládní nebo státní rozpočet. Rozpočet Poslanecké sněmovny je vždy stavěn na zhruba 200 poslanců bez ohledu na to, zda některý z nich bude ministrem, či nikoliv.

Chtěl bych v této souvislosti tedy říci, že je možné, a víím, že se předkladatelé inspirovali úpravou, která je ve Slovenské republice a zejména v Rakouské republice. V Rakouské republice tato úprava měla širokou genezi. Byla postavena na zvyklosti, a teprve následně velice složitě se stala součástí právního řádu této země. Slovenská republika zase pregnantně stanoví otázky vzniku, zániku mandátů náhradníků, jeho postoupení případně dalším osobám či volbě, kdo vlastně z náhradníků bude potenciálně na tento post nahrazovat. Naše navrhovaná úprava v tisku 390 je velice lakonická. Přinese ve své podstatě řadu problémů a nebude řešit to, co si před ní předkladatelé zmiňují.

Já si dovoluji v této souvislosti navrhnout vrácení tohoto zákona předkladatelům k přepracování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Návrh jsem zaznamenal. Do obecné rozpravy nemám nikoho dalšího přihlášeného – tady paní poslankyně Němcová. Prosim.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý večer, dámy a pánové. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte jenom několik poznámek k předloženému návrhu zákona.

Za prvé bych chtěla říci, že ty odkazy na země, v nichž je klouzavý mandát zaveden, to znamená ty, které byly zmiňovány, Nizozemsko, Rakousko, Slovensko, tak dvě z nich jsou dvoukomorovým parlamentem – Nizozemsko, Rakousko, ale jsou voleny do obou komor poměrným volebním systémem a jsou známi náhradníci v případě klouzavého mandátu automaticky, kteří by nastoupili. Slovensko je jednokomorový parlament, kde poměrným volebním systémem automaticky vznikají náhradníci, kteří mohou na to místo nastoupit. To mám dojem, že u nás nevzniká, tedy vzniká pouze u Poslanecké sněmovny a nevzniká to u Senátu.

Pro mě připadá jako nedostatečná, vadná a chybná zmínka od předkladatelů v tom, že se nemusíme zabývat tím, co se děje v Senátu, nebo případným klouzavým mandátem pro senátora, protože v minulosti byli senátoři málo zastoupeni ve vládě, tak je to tam nějak doslovně napsáno, a v této vládě nejsou vůbec, takže se tím nemusíme zabývat. Já myslím, že to je z podstaty vada toho zákona, velká a zásadní, pro kterou by neměl být v této podobě v žádném případě přijat, protože nikdo neví, jaké bude budoucí složení vlády. Říci, že komora jedna v našem dvoukomorovém systému má určitou část výhod a jiná bude mít automaticky nevýhody, pokud by tedy člen vlády pocházel ze Senátu, mi nepřipadá vůbec správné a z ústavního hlediska to považuji za závadné.

Vláda k tomu dala neutrální stanovisko. Toto neutrální stanovisko rozšiřuje o řadu výhrad, které si myslím, že se musí zásadním způsobem potom, pokud tedy návrh zákona bude postoupen do dalších čtení a bude přepracován, tak v podstatě bude muset být celý přepsán, protože tak jak je představen, není životaschopný a nemůže v žádném případě fungovat jako něco, co by prospělo ústavnímu pořádku anebo vůbec vztahu komor ve vztahu k vládě apod. Zmínka o tom, že vláda se zodpovídá pouze Sněmovně a nikoliv Senátu, a proto není potřeba na Senát brát takový zřetel, mi nepřipadá relevantní, protože v legislativním procesu vláda musí, a je žádoucí, aby byla přítomna též v Senátu, a proto bychom se touto otázkou určitě měli i nadále zabývat.

Zdá se mi tedy, že ten návrh je velmi povrchní, sepsaný rychle, nedomyšlený. Nedávám žádný návrh, nechám tedy na Poslanecké sněmovně, jak s ním naloží pro další čtení, ale za sebe jsem přesvědčena, že v této podobě prostě nemůže v žádném případě být přijat, a čeká nás tedy stoprocentní přepracování toho návrhu, nebo 85procentní přepracování toho návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Nikoho dalšího do obecné rozpravy nevidím přihlášeného, tudíž končím obecnou rozpravu. Zagonguji a budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, který tady padl v obecné rozpravě. Ještě chvíli počkáme...

Zopakují, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 305 je přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 94, zdrželo se 28. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Nikoho nevidím, budeme hlasovat.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro přikázání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 306 přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 0, zdrželo se 20. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Poprosil bych o přikázání mandátovému a imunitnímu výboru, protože to úzce souvisí s jeho problematikou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. Paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Žádám o přikázání stálé komisi pro Ústavu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Je tady nějaký další, jiný návrh? Nikoho nevidím. Budeme hlasovat o přikázání mandátovému a imunitnímu výboru.

Kdo je pro? Zahájil jsem hlasování. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 307 přihlášeno 152 poslankyň a poslanců, pro 135, zdrželo se 17. Návrh byl přijat.

A budeme hlasovat o přikázání stálé komisi pro Ústavu.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 388 přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 136, proti 1, zdrželo se 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání mandátovému a imunitnímu výboru jako dalšímu výboru a stálé komisi pro Ústavu. Končím projednávání tohoto bodu.

Přerušuji jednání do zítřejších devíti hodin ráno, kdy budeme pokračovat odpočíváním na písemné interpelace. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. února 2020
Přítomno: 158 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré ráno. Vítám vás tady všechny v jednacím sále. V tuto chvíli jsem nucen udělat přestávku do 9.05 hodin, z důvodu nepřítomnosti ministrů. Takže dokud nebudou ministři přítomni, aspoň jeden, tak nebudeme zahajovat.

(Jednání přerušeno od 9.01 hodin do 9.06 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajují další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Feranec hlasuje s hlasovací kartou číslo 21.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Lukáš Kolářik z rodinných důvodů, pan poslanec Vondráček Radek – pracovní důvody, Adamec Ivan – pracovní důvody, Běhounek Jiří – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel – zdravotní důvody, Birke Jan – pracovní důvody, Bláha Jiří – pracovní důvody, Bojko Marian – rodinné důvody, Bžoch Jaroslav od 14.30 do 18 hodin – pracovní důvody, Čížinský Jan – pracovní důvody, Farský Jan od 13 hodin do 23.30 hodin bez udání důvodu, Fialová Eva – zdravotní důvody, Jelínek Pavel – zdravotní důvody, Juříček Pavel od 14.30 do 19 hodin – pracovní důvody, Kalous Adam – rodinné důvody, Kasal David – zdravotní důvody, Kobza Jiří – rodinné důvody, Kohoutek Tomáš – rodinné důvody, Kolovratník Martin – rodinné důvody, Králíček Robert do 11 hodin – pracovní důvody, Krejza Karel – osobní důvody, Krutáková Jana – pracovní důvody, Levová Jana – rodinné důvody, Matyášová Eva – rodinné důvody, Melková Marcela do 11 hodin – pracovní důvody, Michálek Jakub – zdravotní důvody, Nacher Patrik – pracovní důvody, Okleštěk Ladislav – zdravotní důvody, Pávek Petr – pracovní důvody, Pekarová Adamová Markéta do 11 hodin – pracovní důvody, Pojezný Ivo – pracovní důvody, Rakušan Vít – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, Staněk Antonín – pracovní důvody, Třešňák Petr do 10.30 hodin – pracovní důvody, Vácha František – rodinné důvody, Válková Helena do 11 hodin – pracovní důvody, Venhoda Petr – pracovní důvody, Volný Lubomír – pracovní důvody, Vondrák Ivo do 11 hodin – pracovní důvody, Votava Václav – pracovní důvody, Vrána Petr – zdravotní důvody, Výborný Marek – rodinné důvody, Vyzula Rostislav do 11 hodin – pracovní důvody.

Členové vlády: Babiš Andrej – osobní důvody, Brabec Richard do 10 hodin – zdravotní důvody, Dostálová Klára – pracovní důvody, Hamáček Jan do 10 hodin – pracovní důvody, Havlíček Karel – zahraniční cesta, Metnar Lubomír – zahraniční cesta, Petříček Tomáš do 11 hodin a od 14.30 hodin – pracovní důvody, Plaga Robert

– pracovní důvody, Toman Miroslav – zahraniční cesta, Vojtěch Adam – zahraniční cesta.

Pani poslankyně Balcarová – náhradní karta číslo 22.

Dnešní jednání zahájíme bodem 291, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím, a poté proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k projednávání bodu

291.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 40. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem 33 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešek nám zbývá projednat ještě 25 odpovědí na písemné interpelace.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednací řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. První je interpelace na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. Odpověděl na interpelaci poslanec Zdeňka Ondráčka ve věci údajného prodeje lázeňského domu Mercur v Mariánských Lázních. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 611. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti prvního místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. Jelikož pan ministr vnitra Jan Hamáček je omluven do 10 hodin, v tuto chvíli není přítomen na projednávání této předmětné interpelace, jeho interpelace se přerušuje opět do jeho přítomnosti.

Další interpelace je interpelace na předsedu vlády. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci kroků a opatření, kterými předseda vlády a vláda dosud reagovali a které kabinet připravuje v souvislosti s usnesením Poslanecké sněmovny ze dne 6. června 2019, kterým Sněmovna požádala vládu, aby navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení, včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 659. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Jelikož pan předseda vlády Andrej Babiš není přítomen a je řádně omluven, odkládá se tato interpelace opět do jeho přítomnosti. (O slovo se hlásí poslanec Grebeníček.) Pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ano, je to tak, přijali jsme usnesení, v němž se skutečně praví, že v případě, že nebude premiér přítomen, bude přerušena moje interpelace. Já bych vás chtěl požádat o revokaci tohoto usnesení vzhledem k tomu, že premiér je exponovaný na mnoha partiích, takže bychom to třeba projednali bez jeho přítomnosti. Pokud ovšem rozhodnete v hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá, já nechám o tomto vašem návrhu hlasovat, svolám poslance. Myslím si, že počet je ustálen, tudíž budeme hlasovat o revokaci usnesení interpelace na předsedu vlády vznesenou panem poslancem Miroslavem Grebeníčkem, že tuto interpelaci můžeme projednat i bez přítomnosti předsedy vlády České republiky.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 309. Přihlášeno je 90 poslankyň a poslanců, pro 55, proti nikdo, zdrželo se 35. Návrh byl přijat.

Zahajují tedy rozpravu k této interpelaci. Přihlášen je pan poslanec Grebeníček. Prosim máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, pane předsedající. Není to tak dávno, co jsem na 35. schůzi Poslanecké sněmovny do programu navrhl zařazení nového bodu s názvem Průběžná zpráva předsedy vlády o krocích a dosud přijatých či připravovaných opatřeních vlády k plnění usnesení Poslanecké sněmovny o zločinech privatizace. Připomněl jsem, že vláda byla k aktivitě vyzvána na 30. schůzi dne 6. června 2019, kdy Sněmovna přijala zmíněné usnesení založené na východisku, v němž Poslanecká sněmovna konstatovala, že v letech 1992 až 2005 došlo při privatizaci majetku státu k velké řadě excesů, chyb i zločinů, které způsobily České republice a jejím občanům škody na majetku v řádech stovek miliard korun a které vláda České republiky dosud nedořešily a jejich následky neodstranily. Sněmovna v tomto usnesení také vládu požádala o legislativní aktivity, tedy i o to, aby vláda navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení, včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situacím, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet.

Dámy a pánové, s návrhem na zařazení této problematiky do programu naší 35. schůze jsem však neuspěl, což mě do jistě míry překvapilo. Mimo jiné i proto, že od přijetí usnesení Sněmovny uplynulo již půl roku, tedy dost dlouhá doba na to, abychom mohli obdržet od předsedy vlády informaci, jak se on a vláda vyrovnávají s požadavkem Poslanecké sněmovny a zda nedochází v případě tak závažné záležitosti k průtahům, nebo dokonce k úmyslnému blokování toho, o co Sněmovna vládu požádala. Právě uvedené skutečnosti mě pak vedly k rozhodnutí oslovit předsedu vlády prostřednictvím písemné interpelace. Od premiéra jsem obdržel, jak je z jeho odpovědi zřejmé, sdělení, že vláda de facto na usnesení Poslanecké sněmovny nijak nereaguje a že nedělá a nebude v této záležitosti dělat vůbec nic, a to

s argumenty víc než vyhýbavými. Takovou rezignací, nebo dokonce rezistencí premiéra a vlády považují za zcela nepřijatelnou.

Troufám si tvrdit, že republika, její občané, kteří cestou privatizačních zločinů a hrubých pochybení konkrétních vysokých státních úředníků utrpěli škody v řádu stovek miliard korun, očekávají od kabinetu, který se zaklíná tím, že chce hájit jejich zájmy, něco zcela jiného než fráze a pochybná tvrzení o tom, že žádná legislativní aktivita prý není možná či vhodná. A nejde jen o případy, kdy privatizované podniky a státní majetek nebyly zaplacený. Škála zločinů a podvodů, kterými byl vyváděn majetek státu a prostředky podniků na pochybné nabyvatele a konta, je daleko, daleko, širší. V některých případech je to už bezmála třicet let, co byli občané a stát podváděni a okradeni podivnými privatizátory a nedbalými či zkorumpovanými úředníky. Z těch podvodů a krádeží vyrostla část takzvané nové elity. Vyrostl ale také a upevnil se korupční styl vládnutí a systém politické a ekonomické korupce. Vznikly úzké vazby mezi konkrétními stranami a jejich kmotry a sponzory.

Právě politická korupce, kmotrovské vazby a podivné sponzorské aféry mohou být jedním z vysvětlení pro skutečnost, že minulá vláda v tomto korupčním systému neudělala takřka nic pro to, aby byla potřebná účinná legislativní opatření a aby stát začal včas důsledně postihovat velkou hospodářskou kriminalitu včetně privatizačních podvodů. V některých případech byla justice tvář v tvář privatizačním zločinům, podvodům a krádežím státního, obecního i soukromého majetku téměř bezmocná. V mnoha případech ale – a je to veřejným tajemstvím – tehdejší vlády nehájily občany a zájmy republiky. Parlamentní většina přijímala děravé zákony, které privatizační zločiny a jinou velkou hospodářskou kriminalitu umožňovaly. A je více než pravděpodobné, že policie a státní zástupci selhávali. Lze se jen dohadovat, kdy šlo o slepotu a selhání prý z dobrých důvodů a kdy jen o existenční strach z postihu za to, že by se odvážili dobře konat svou práci. V mnoha případech tak právě pod tlakem politiky a nejrůznějších kmotrů a sponzorů stát selhával. Vznikl stav, kdy justice, policie a státní zastupitelství měly strach konat ve prospěch práva a šetřit a postihovat zločince a jejich pomocníky a příznivce usazené v úřadech.

Dovolím si proto připomenout, že demokracie není svoboda vyvolených do libosti okrádat republiku a občany a že současná beztrestnost privatizačních zlodějů, korupčníků a podvodníků je zjevným popřením demokracie. Šetření zmíněných zločinů je tedy požadavkem spravedlivým a plně demokratickým. Papaláši a spekulanti, kteří z podvodů a zločinů těžili a mají prospěch, jsou ekonomicky, politicky i mediálně činní. Žvaní o ohrožení demokracie a zvedají klacek mediálních kampaní, kterým tloučou po hlavě podvedené a okradené občany a každého nepohodlného, kdo zvedne hlas.

Dámy a pánové, nedávno jsem si prostudoval odpověď premiéra Babiše na ústní interpelaci poslance Jiřího Valenty, z níž si dovolím nyní citovat: Kuponka, krádež století, 600 mld., tunelování bank a jejich následná sanace 338 mld., lehké topné oleje 100 mld., privatizační fondy 50 mld. Dva tisíce miliard pryč, v dnešních cenách 5 tisíc miliard. Současně předseda vlády uvedl, že to byla otázka vůle, jestli chtěl někdo vyšetřovat. Před námi to byla jedna parta. Někdo nám rozvrátil hospodářství. Tolik premiér Babiš. Z jeho vyjádření je zřejmé, že Andreji Babišovi nechybí povědomí

o tom, že Česká republika a většina českých občanů byla okradena tunelováním a podvody v neuvěřitelném rozsahu, měřeno v dnešních cenách o několik bilionů korun.

S premiérem mohu rovněž souhlasit v tom, že beztrestnost pachatelů a nevyzmatelnost ukradených financí a majetku státu souvisí s tím, že zde vládla parta, která neměla zájem na tom, aby se zločiny privatizace prověřily a aby ukradené prostředky byly státu a občanům vráceny. Jistě, když se na místo činu přijde pozdě, stopy již bývají zaváté a peníze bývají převedené na zahraniční konta. Ne vždy se podaří takový husarský kousek jako zablokování 12 miliard z privatizace Mostecké uhelné na švýcarských účtech. Přitom jen špatné úvěry Investiční a poštovní banky, která v roce 2000 skončila v nucené správě, dosáhly 170 mld. korun. Tunelovaly se nejen banky a fondy, ale i privatizované firmy, státem ovládané společnosti, státní podniky, státem nepřímo dotované firmy a pozadu nezůstaly ani městy ovládané firmy. Všichni sice nekradli, ale téměř všem, kteří škody státu způsobili, se jejich hříchy odpouštěly. Podle zprávy NKÚ z listopadu 2003 se škody vzniklé státu tehdy vymáhaly jen ve 0,4 % případů, což představovalo jedno vymáhání na 250 kauz.

Zasvěcení tvrdí, že hlavní díl politické odpovědnosti za ztráty při privatizaci prý nese nejen Občanská demokratická strana, ale i některá další politická uskupení. Není prý divu, že právě ODS byla při hlasování o zločinech privatizace proti přijatému usnesení a ti ostatní se jen zdrželi hlasování. Ano, proti přijetí účinných opatření a proti účinnému šetření i proti důslednému vymáhání náhrady škod a proti objasnění odpovědnosti konkrétních osob se stavějí konkrétní politické strany a skupiny.

Otevřeně také prohlašuji, že jsem od Andreje Babiše očekával něco jiného než rezignaci nebo rezistenci vůči usnesení Poslanecké sněmovny. A tak se jej na dálku alespoň zeptám, a určitě se s mým vystoupením seznámí: mám vašemu postoji rozumět tak, pane premiére, že k těm, co nemají zájem na účinném šetření a postihu privatizačních zločinů a podvodů, patří nejen ti, kdo nepodpořili usnesení Poslanecké sněmovny, ale i současná vláda v čele s premiérem a odpovědnou ministryní spravedlnosti?

A ještě dvě závěrečné poznámky. Ne, skutečně nerozumím skandálnímu postoji úředníků Ministerstva spravedlnosti, na které se premiér nedávno odkazoval a kteří mají pocit, že privatizační zločiny, všechny ty gigantické podvody a tunely, údajně nedosahují takové závažnosti, aby bylo opodstatněné jejich zařazení do kategorie nepromlčitelných trestných činů. Ti stejní, kteří si hrají na nepromlčitelnost údajných práv a majetkových nároků zrádců republiky, nacistů a kolaborantů postizených dekrety prezidenta republiky Beneše, které schválilo i Národní shromáždění, ti stejní dnes občanům namlouvají, že prý s tunelováním bank, kampeliček, podniků a fondů včetně OKD se máme smířit, protože údajně se nedá nic dělat. Prý jsou tyto zločiny proti republice a občanům promlčeny.

Dámy a pánové, navíc prý nejde o vraždy, které jsou promlčeny po 30 letech, a v případě nepromlčitelnosti privatizačních zločinů by tak údajně došlo k preferenci hospodářského státního zájmu nad zájmem na ochranu lidského života.

Co k tomu dodat? Snad jenom to, že z mé strany jaksi už je to vše. Snad mě pochopí nejen premiér Andrej Babiš, ale i Muž z Ria, Blbec z Xenemünde či Pepa z Hongkongu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Do rozpravy jsou přihlášení poslanci Valenta a pan místopředseda Filip. Já přečtu omluvu, než dám slovo panu poslanci Valentovi. Paní poslankyně Gajdůšková se omlouvá z dnešního dopoledního jednání, a to do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Koten dnes od 9.30 do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Benda do 11 hodin z pracovních důvodů, pan předseda Vondráček, tu omluvu jsem už četl, dnes, a to z pracovních důvodů, paní poslankyně Golasowská do 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Matušovská dnes, na celý jednací den, z osobních důvodů a pan poslanec Jan Pošváf od 9 do 9.20 hodin z osobních důvodů.

Prosím pana poslance Valentu, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jistým způsobem navázat na kolegu Grebenička a připomenout naší vládě prostřednictvím nyní interpelovaného jejího, přestože nepřítomného, předsedy některé další skutečnosti, které by měly napomoci nastartování procesu katarze naší společnosti z doby, kdy se státní majetek kradl ve velkém za tichého souhlasu, či dokonce za aktivní spolupráce některých významných politiků.

Na úvod je nutno objektivně přiznat, že alespoň některé zlodějny, v dnešním vychtralém žargonu obhájců privatizace daň za demokratizaci společnosti, se dostaly až před soud. K těm nejkřiklavějším případům patří prodej Unipetrolu, OKD, Mostecké uhelné společnosti nebo Rakony. Opakovaná privatizace Unipetrolu, od roku 2005 součástí polské PKN Orlen, se dostala před soud i před vyšetřovací komise českého a polského parlamentu. Ale těch případů, které se dostaly až před moc soudní a kde soudce následně ještě definoval trestnou činnost, bylo skutečně minimálně.

Dámy a pánové, dnes je již nesporné, že si majetek naší země rozdělila, a to za ne zcela jasných či účelově chybějících legislativních pravidel, skupina mocných. Absence morálky některých byla více než zřejmá a ani dnes není nutno s tímto faktem nikterak polemizovat. A rozhodně se nejedná pouze o zaměstnanecké byty účelově přilepené k balíku OKD. Mnozí občané byli, a to nejen v 90. letech, vystaveni zcela beztrestným a nepostižitelným podvodníkům, kteří se jako supi slétili na ten politicky tolik opovrhovaný majetek z doby reálného socialismu. A bohužel musím říci, že ani česká Sněmovna, která by měla být garantem spravedlnosti a rovnosti, pod vlivem právě těch, kteří byli za privatizační nepravosti minimálně politicky spoluzodpovědní, nedokázala zájmy svých občanů obhájit. Například ještě v roce 2006 Poslanecká sněmovna zcela lživě konstatovala, že vláda se při prodeji státních majetku žádných chyb nedopustila.

Domnívám se, alespoň dle nesmiřitelného vystupování pana premiéra Babiše k této problematice, že zmíněné sněmovní usnesení je ve zřetelném rozporu s aktuálním stanoviskem vlády, a dokonce, jak již víme, i s nedávno přijatým usnesením Sněmovny. A je zcela lhostejno, že není dle výkladu zákona pro exekutivu zcela závazné. Na druhé straně ale věřím, nepřítomný pane premiére, že skutečně dodržíte, co jste mi sliboval v rámci ústní interpelace, která zde už také byla zmíněna kolegou Grebeničkem, v listopadu loňského roku. Cituji: "Mne nemusíte přesvědčovat, bych nikdy nešel do politiky, kdyby tradiční demoblok fungoval a nenechal zdecimovat naše hospodářství. Tak já určitě nemám zájem tady něco tajit nebo něčemu bránit. Určitě ne." Konec citátu.

Nastolené téma interpelace kolegy Grebenička disponuje kromě korelace s kauzami takzvané velké privatizace, ukradenými, či v uvozovkách jen nezaplacenými podniky vládami ODS, ODA a KDU-ČSL i jistou vazbou, a to také nikterak lichotivou, a jak jste i vy sám zmínil, pane premiére, i na privatizaci kuponovou, další to nebetyčnou zlodějnu. Tu nejen já považuji za obdobně velkou nepravost, jako byly jiné, tehdy vychytrale aplikované formy přechodu mnohamiliardového státního majetku na jednotlivce a na významným podnikům té doby spřízněné party. Přesněji řečeno na ekonomicko-politické mafie, jejichž někteří členové a některé aktivity probleskávají do povědomí veřejnosti ještě dnes. Veřejnost velice dobře ví, které politické subjekty dnes disponují právě tím zděděným prokromtrovským a prorokupčním potenciálem.

Jistě všichni víme, že symbolem kuponové privatizace, této další lumpenmazanosti, se stal podnikatel Viktor Kožený a jím založené Harvardské fondy. A právě na tomto příkladu můžeme také ilustrovat, že ne vše, co některým zavání po dolaru, po americku, musí s sebou zákonitě nést benefit či přidanou hodnotu, chcete-li, pro poctivé jednotlivce či společnost. A tak v tomto ohledu již jen připomínka pro mladší generaci či některé úmyslné nepamětníky doby nedávno minulé. Jmenovaný Kožený, zářivý to symbol kapitalismu a také dnes pravíci velebené a údajně úspěšné kuponové privatizace, prý cesty vedoucí ke svobodě, byl v roce 2010 odsouzen za mnohamiliardové podvody. Ovšem i díky neuvěřitelné laxnosti našich úřadů, ptejme se, zda něco na někoho věděl či na koho z politiků byl napojen, doposud žije spokojeně, a to za peníze nás všech nikterak v podstatě nepotrestán na Bahamách. I tak, dámy a pánové, tedy může někdy vypadat realizace polistopadové spravedlnosti.

Kuponová privatizace ale zasáhla naše státní hospodářství i jinak. Další její podstatnou a neodpuštělnou chybou, když už tedy vůbec proběhla, bylo to, že do zbrkle privatizovaných podniků nepřinesla, tedy příslušným zákonem nebyl zabezpečen, dostatečný rozvojový kapitál. Takto postižené podniky byly uměle donuceny se zadlužit u bank, ale přirozeně současně nebyly schopny splácet poskytnuté úvěry. A čekalo se jen na to, kdy se ocitnou ve vážných odbytových a výrobních potížích. Toto například uvedl i prezident České republiky Miloš Zeman v časopise Ekonom již v roce 1999. Ostatně absence nezbytného silného právního rámce, a ptejme se, proč a kvůli komu jakoby náhodou chyběl, vedla k defraudacím všeho možného typu, tvrdí například i ekonom Jan Švejnar, mimo jiné exkandidát na

prezidenta České republiky, jinak také ředitel Centra pro globální hospodářskou politiku na Kolumbijské univerzitě.

A dalším doprovodným a velice mazaně realizovaným aspektem té některými stále ještě nekriticky vychvalované privatizace, kromě toho tedy, že obrala všechny české občany o miliardy korun, bylo to, že kromě těchto krádeží státního majetku nedokázali laiční pravivoci privatizéři vygenerovat, a to pro značnou část do té doby fungujících firem, schopného státního správce. Třetina takto manažersky zanedbaných podniků potom spadla do konkurzu a zcela přirozeně zkrachovala. I za tuto laxnost, neschopnost či podle mého názoru spíše úmysl bychom měli tehdy zodpovědné viníky minimálně morálně odsoudit, když už potrestat je není dle zákona dnes možné. A mnohé partaje je mají stále mezi sebou, či alespoň profitují z jejich hmotné či jiné podpory. Víte, dámy a pánové, ona ta doba totiž není ještě tak daleko časově vzdálená. A když někdo může po nás komunistech prakticky každodenně uputně vyžadovat jakousi omluvu za skutky, které mnozí z nás nikdy nespáchali, ale ani osobně nezažili, tak by také nebylo od věci, aby na obdobnou věc upozornili i ty spolupachatele privatizačních lumpáren ze svých vlastních řad.

Vážené kolegyně a kolegové, my skutečně nechceme nic jiného, než aby se vláda tímto tématem podvodů a prachsprostých zlodějn různého druhu skutečně aktivně zaobírala – a řádný oficiální podnět, tedy předmětné usnesení Sněmovny, jak jsem již řekl, existuje – alespoň tam, kde to ještě legislativně lze, když už otázka nepromlčitelnosti privatizačních zločinů byla dříve smetena ze stolu. Přitom, a již jsem to i zdůrazňoval, se jednalo o největší krádež majetku státu ve prospěch jednotlivců v dějinách naší země, a to napříč všemi politickými systémy. A to zcela bez diskuse.

Pane premiére Babiši, jistě si sám dobře vzpomínáte, že pro příslušné usnesení číslo 653 hlasovalo 106 přítomných poslankyň a poslanců. Není proto možné celou kauzu odbýt dopisem předsedům poslaneckých klubů, že v podstatě nelze nic dělat, a přitom se populisticky nebo i trošku oportunisticky hlásit k nosné tezi, že skutečně ke krádežím v obrovském rozsahu během privatizačního procesu v 90. letech docházelo a náš stát byl některými skutečně oholen až na kost. Dopady privatizačních procesů, ať již to byly kauzy z té takzvané velké či z takzvané kuponové privatizace však kromě dobového masivního okradení občanů do hospodaření a mezinárodních investic České republiky pociťujeme bohužel i v dnešní době, a jsou často velice závažné a nadále poškozují nás všechny.

Pro vaši informaci mohu uvést příklad, to, když před dvěma roky chtěla firmu Škoda Transportation koupit čínská firma Railway Rolling Stock Corporation, a Číňané, podnikatelsky zcela racionálně chtěli, aby tehdejší ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek nechal na vládě schválit, že privatizace této firmy proběhla nezpochybnitelným způsobem. Ale to musel pan ministr Mládek odmítnout. A raději nespekulujme, z jakého důvodu tuto žádost odmítl. Podle vyjádření jeho samotného nemohl provést to, za co by mu hrozil kriminál. Potvrzení o čistotě privatizace prý po něm chtěl právník s blízkými vazbami na premiéra Sobotku, nejspíše tedy pan Pokorný. A obdobně neblahých reminiscencí na průběh privatizační éry lze uvést nespočet.

I z těchto důvodů, byť je již privatizovaný gigantický státní majetek bohužel pro občany této země nejspíše navždy zašantročený, udělejme alespoň ještě to, co se k nápravě tohoto stavu udělat dá. A k tomu vyzývám vás osobně, nepřítomný pane premiére, a vaši vládu, alespoň takto zprostředkovaně. Přehazovat zásadní problémy spojené s výkonem státní správy a zodpovědnost za jejich neřešení na poslance prostě nejde.

Suma sumárum, dámy a pánové, skutečně bychom měli pokročit již dále a přiznat si, že těch zločinů či nemravností během privatizace bylo tolik, že bych se nezdřáhal označit ji kompletně celou jako naplánovanou a zrealizovaný zločin namířený proti obyvatelům této země, ve prospěch jednotlivců a umně vytvořených ekonomicko-politických mafií.

Víte, již například v roce 1998, kdy vyhráli sociální demokraté volby, jejich hlavními údernými slogany byla vyjádření Miloše Zemana o spálené zemi a nutnosti provedení akce Čisté ruce. Proč tedy k tomu poté nedošlo?

Kriminalizaci procesu privatizace velice často používáte ve svých vystoupeních i vy, pane opětovně nepřítomný premiére vlády. A občané na to ve vašem případě volebně slyší. Tak prosím, konejte již. Věřím, že vám nejde jen o to vždy jen předvolebně oblnout voliče.

O excesech, chybách, ale i o zločinech privatizace se zmiňoval dokonce i jejich protagonista Tomáš Ježek a nepřímo i Jan Stráský, z čehož lze poměrně jednoznačně dovodit, že o jejím průběhu má pochyby nejen pravicově orientovaný občan této země. Souhlasím tak s názorem, že popírat jasná fakta ilustrující, že došlo ke zločinům s miliardovými škodami, může dnes již jen člověk, který z nějakého důvodu odmítá přijmout realitu. Volební exmanažer ODS Petr Havlík dokonce připravil v roce 1993 pro Václava Klause zprávu, kde velice věrně popsal napojení své strany na podezřelý zdroj příjmů a některé osoby, ale Klaus mu prý na to řekl: Ale s tím se nedá nic dělat...

Ono by se ale dělat dalo, tehdy přirozeně lépe než dnes. Ale osobně se domnívám, že i mnoho let poté leccos ještě udělat – alespoň nějaké potřebné kroky – lze. Aby národ viděl, že i jeho vláda má dobrou vůli a právní stát, morálka a spravedlnost nejsou pro ni jen prázdnými pojmy. Ale to by se muselo chtít. Již tehdy byl zájem spíše o sponzorované večere s předsedou ODS. A banky, místo toho, aby řádně fungovaly pro občany, tuto stranu také nepokrytě sponzorovaly. Věřím, že doba v tomto ohledu už ale pokročila a že místo takových kuloárních večerí, pane premiére, začnete hájit zájmy našich občanů. A nezlobte se, stovky ukradených miliard korun rozhodně nejsou žádnou maličkovostí.

Doba pokročila i v tom, že tehdy to nesmělo být tématem, vše se jevilo jako normální a v pořádku, a odpůrcům této organizované krádeže státního majetku se rozdávaly rozličné ostrakizující, zejména potom komunistické nálepky. O podvodných privatizacích ale často dobře věděli i zaměstnanci těch privatizovaných podniků. Ostatní to věděli od svých známých a příbuzných, ale každý se bál veřejné dehonestace, útoků na sebe a svoji rodinu, a tak všichni raději dělali, že nevidí a neslyší.

Vážený pane předsedo vlády, prozatím již nebudu ve svém hodnocení vašich neaktivit v plnění usnesení Sněmovny č. 653 pokračovat. Snažil jsem se vám touto zprostředkovanou formou připomenout, že byste si neměl jako hlava exekutivy dělat jen to, co sám chcete, ale občas i respektovat hlas občanů, který my vám zde jako jejich oprávnění ústavní zástupci tlumočíme. V případě ale, že naše volání nevyšly, určitě nalezneme jinou vhodnou příležitost, kde budeme v tomto tématu pokračovat.

Současně vám přeji hezký zbytek dovolené, naberte tam sílu i odvalu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí v rozpravě vystoupí pan místopředseda Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, paní a pánové, když jsem uváděl to zmiňované usnesení, které potom Poslanecká sněmovna přijala, vycházel jsem z faktických kauz, které jsem se jako poslanec Poslanecké sněmovny dozvěděl v kterékoli době své činnosti. Ale mezitím od toho přijatého usnesení vznikla iniciativa, která se jmenuje Manifest občanů poškozených státem. A tento manifest a jednotlivé věci byly doručeny včera, 12. února, i ministryni spravedlnosti, a ti signatáři manifestu mě požádali, abych vás s tím seznámil, protože se to týká právě nenaplněného kroku vlády České republiky vůči tomu usnesení Poslanecké sněmovny.

Víte, že nemám ve zvyku své projevy číst, ale tentokrát budu muset, protože to není můj text a já se k věcem, které znám, potom vyjádřím osobně. Dovolte mi tedy, abych citoval:

Opakované oznámení o nezákonném úředním postupu, vědomém porušování trestního řádu, zákona o státním zastupitelství a pohrdání Ústavou České republiky státním zastupitelstvím, podnět k zahájení kárných řízení.

Vážená paní ministryně, výše uvedení podatelé, signatáři Manifestu občanů poškozených státem, který byl založen 17. listopadu 2017, vás tímto oznámením opakovaně zdvořile upozorňuji na hrubá porušování základních lidských práv zaručených Ústavou ČR i mezinárodní úmluvou.

Česká republika je mezinárodně uznávaná za demokratický právní stát. V právním státě by mělo být samozřejmě dodržování základních lidských práv, mezi které patří právo na ochranu majetku a právo na spravedlivý soudní proces.

Český právní systém není dlouhodobě schopen zajistit ochranu majetku soukromých osob ani majetku státu, to je majetku všech občanů České republiky, což lze jednoznačně doložit nestíháním osob za zvlášť závažné trestné činy, mimo jiné podvodné privatizace. Označit právní systém za zkorumpovaný rozhodně nestačí, protože se nejedná jenom o porušení nestrannosti, ale o vědomé porušování zákonů ze strany státních zaměstnanců, kteří mají v náplni svoji činnosti zajistit dodržování zákonů.

Porušování zákonů má za povinnost vyšetřovat Policie ČR a dozorovat státní zastupitelství. Vyšetřovací a kontrolní orgány by měly spolehlivě zajistit vyšetřování závažné majetkové trestné činnosti i organizovaný zločin. Skutečnost a praxe je pravý opak. Řada příslušníků Policie ČR zcela vědomě a opakovaně porušuje příslušné zákony, pachatelům trestných činů poskytuje ochranu a umožňuje jim v trestném jednání pokračovat. Na výše uvedený stav je opakovaně upozorňován ministr odpovědný za činnost rezortu Ministerstva vnitra i poslanci Parlamentu ČR.

Správnost vyšetřovacích postupů policie má ze zákona dozorovat státní zastupitelství. Státní zastupitelství má čtyři stupně a každý má svoje vedoucí. Postup státních zástupců je dán zákonem o státním zastupitelství č. 283/1993 Sb. v základním ustanovení § 2 odst. 2, citují: Státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem rychlý, odborný a účinný. Svoji působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod. Další závaznou právní normou pro státní zástupce je zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád.

Za dodržování zákonů státními zástupci má plnou odpovědnost nejvyšší státní zástupce dr. Pavel Zeman, který si neplní svoje zákonné povinnosti za účelem chránit a podporovat nezákonný úřední postup. Zcela vědomě jedná ve prospěch pachatelů závažné majetkové trestné činnosti i organizovaného zločinu a umožňuje jim v trestném jednání pokračovat.

Vážená paní ministryně spravedlnosti, obracíme se na vás, jak jsme již výše uvedli, nejen jako občané České republiky, ale i jako signatáři Manifestu občanů poškozených státem a žádáme, abyste z titulu své funkce, která souvisí s politickou zodpovědností za stav justice a především stav státního zastupitelství, začala jednat a zajistila vymahatelnost práva a spravedlnosti pro občany naší vlasti, občany, kteří byli státem poškozeni. Postupně vás budeme seznamovat s doloženým porušováním zákonů, zametáním kauz pod koberec, zneužíváním pravomoci. Především státní zástupci si uzurpují moc, která jim ze zákona nenáleží.

K níže uvedeným signatářům Miroslava Schötty, Ing. Václava Prince uvádíme sumář kauz, který již nespočetněkrát nejen Ministerstvo spravedlnosti obdrželo. Podněty na zahájení kárných řízení, ať již ve vztahu k nejvyššímu státnímu zástupci Pavlu Zemanovi a dalším státním zástupcům, či rozsáhlé kauzy dalších občanů, kteří se nemohou domoci spravedlnosti, vám v minulosti Institut Aleny Vításkové, zapsaný spolek ochrana lidských práv a svobod, zasilal a zasílat bude. Prokazatelně nezákonné úřední postupy uvádíme v konkrétních případech, stejně jako nemožnost domoci se svých práv a spravedlnosti.

Případ Miroslav Schötta. Oznámil v roce 1997 na policii vloupání do jeho obchodu, ke kterému došlo v nočních hodinách. Byla způsobena celková škoda cca 150 tisíc Kč. Pachatel se policii sám přiznal a odcizení peněz za zboží cca 80 tisíc potvrdilo několik svědků. V uvedeném jednání nenalezla policie porušení zákona. Dozorující státní zástupkyně okresního státního zastupitelství dr. Ivana Růžičková potvrdila správnost postupu policie a o odcizených penězích ve svém usnesení

uvedla, že tyto byly uloženy do notářské úschovy. Uložení peněz k notáři nebyla pravda a pachatel si peníze ponechal k neomezenému užívání a neuhradil žádnou škodu, odcizené peníze se musely vymáhat občanskoprávní cestou.

V roce 2001 okresní státní zástupce Mgr. Pavel Zeman případ přezkoumal a následně potvrdil správnost postupu policie i dozorující státní zástupkyně. Svým nezákonným jednáním poskytl ochranu pachatelům majetkové trestné činnosti a umožnil jim v trestném jednání pokračovat. Současně poskytl ochranu podvodu a zneužití pravomoci své kolegyni, která tak mohla i přes závažné trestné jednání postoupit do funkce krajské státní zástupkyně a následně se stala soudkyní krajského soudu.

Dne 13. 10. 2016 podal Miroslav Schötta na Policii ČR oznámení o porušování zákona na soudního exekutora JUDr. Vendulu Flajshansovou z Plzně, která se dopustila podvodu tím, že vydala dražební vyhlášku na prodej nemovitosti firmy, ve kterém je jednatelem, pro částku 53 105 Kč plus příslušenství. Vyhlášení dražby nemovitosti bylo bez právního důvodu a jednalo se o zjevný záměr způsobit škodu v řádech milionů Kč, protože částka 53 105 Kč byla již zaplacená několik měsíců před vydáním dražební vyhlášky a tuto skutečnost exekutorský úřad v dané době písemně potvrdil. Neuhrazeny zůstaly pouze exekuční náklady, které exekutorský úřad odmítl sdělit v souladu s exekučním řádem § 88. Odhad dražené nemovitosti byl znalcem Bc. Alenou Němcovou účelově podhodnocen na částku 1,2 milionu Kč. Skutečná hodnota přesahuje částku 6 milionů Kč.

Policejnímu vyšetřovateli i státnímu zastupitelství byly opakovaně předloženy nezpochybnitelné důkazy o podvodu exekutora a soudního znalce, ale porušení zákona nebylo nalezeno. Podvodného jednání exekutora a soudní znalkyně odmítla opakovaně řádně vyšetřovat policie. Po podané stížnosti věc dozorovali státní zástupci z okresního státního zastupitelství Pavel Tolar, Antonie Zelená a z krajského státního zastupitelství Augustin Hrbotický, Anna Maříková, Pavlína Kropáčková, z vrchního státního zastupitelství Hena Macháčková, Lenka Bradáčová, z Nejvyššího státního zastupitelství Jiří Hajda a Pavel Zeman. Uvedení státní zástupci zcela vědomě poskytli ochranu a podporu prokazatelnému zločinu exekutora, soudní znalkyně organizovanému zločinu.

Dopisem ze dne 14. 12. 2017 je oznámeno nejvyššímu státnímu zástupci dr. Pavlu Zemanovi pokračování nezákonného úředního postupu. V tomto podání jsou opět uvedeny podrobnosti o vloupání do prodejny v roce 1997 a prokazatelná ochrana této trestné činnosti od dozorujících státních zástupců. Podrobně je uveden a prokázán podvod exekutora a soudní znalkyně z roku 2016. V příloze je dopis předsedovi Nejvyššího soudu dr. Josefu Baxovi ze dne 17. 8. 2017 a podání Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze ze dne 6. 10. 2017, ve kterých jsou uvedeny podrobnosti o případu. Dr. Pavel Zeman nenašel ani odvahu, aby na dopis odpověděl. Odpověděl za něj z Nejvyššího státního zastupitelství dr. Jiří Hajda, který dopisem ze dne 2. 1. 2018 sděluje, že se jedná o obsahově shodný podnět. JUDr. Jiří Hajda přijal zcela vědomě roli užitečného, aby mohl poskytnout ochranu zločinnosti svého přímého nadřízeného dr. Pavla Zemana. Kopie důkazů nebudu číst.

Informace a důkazy o podvodu exekutora a znalce jsou uvedeny v dopise ze dne 14. 5. 2019 zaslaném e-mailem na Ministerstvo spravedlnosti. Tento dopis vám pravděpodobně nebyl ani pracovníky ministerstva předán, protože na něj nebylo nikdy odpovězeno.

Dne 17. 12. 2019 je na krajském státním zastupitelství podáno opakovaně oznámení o nezákonném úředním postupu, vědomém porušování trestního řádu, zákona o státním zastupitelství a pohrdání Ústavou České republiky státním zastupitelstvím. V 11 bodech jsou uvedeny konkrétní důkazy prokazující podvod exekutora i soudní znalkyně.

V případě Miroslava Schötty se jedná "jenom" o škodu v řádech milionů Kč a "jenom" o ekonomickou likvidaci původně úspěšně živnostníka. Pro nedoplatek státu byl exekutorem donucen prodat zděděný rodinný dům se škodou přesahující 4,5 milionu Kč. Velký psychologický teror se nedá ani popsat. V důsledku vědomého protiústavního a trestného jednání státních zaměstnanců českého právního systému pokračuje exekuce i na část starobního důchodu pro nezaviněné nedoplatky vůči státu.

Ing. Václav Princ upozorňuje na privatizaci státního podniku Mototechna v roce 1995. Na základě privatizačního projektu se prodával státní podnik v hodnotě 250 milionů Kč. Stát státní podnik prodával cca za 21 milionů Kč, protože dluhy byly 212 milionů Kč, Komerční bance, a. s., které měl privatizovaný podnik splatit. Do zaplacení částky 21 milionů Kč nemohly být nemovitosti a majetek státního podniku v účetní hodnotě 250 milionů Kč rozprodávány. Přesto privatizační podvodníci prodali čtyři nemovitosti bývalého státního podniku za 21 milionů Kč, a tím státu zaplatili. Nezaplatili však 212 milionů Kč, státní podnik vytunelovali, jak to popsal ředitel Inspekce ministra vnitra plk. dr. Mikoláš Tomín dne 3. června 1999 v informaci pro ministra vnitra č. j. IN-62/09-99. Tento důkaz byl několikrát předložen Policii České republiky a státnímu zástupci dr. Františku Tibitanzlovi a dalším úředníkům a byl předložen i v průběhu dalších 15 let. Důkaz uvádí fakta, která Policie ČR znala a která vypovídají o podvodu a vytunelování státního majetku. Fond národního majetku měl žádat nezaplacený majetek zpět z důvodu nesplacení dluhu 212 milionů Kč a také z důvodu nesplněného privatizačního projektu.

Nejvyšší státní zastupitelství na základě přešetření skončené věci uznalo pochybení trestněprávních orgánů 13. 9. 2012 a slíbilo věc sledovat do jejího ukončení. Do roku 2020 nedošlo k ukončení a trestná činnost je od roku 1997 legalizovaná, jak je uvedeno v dopise.

Nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman porušuje vědomě zákon, legalizuje podvod privatizace ukradeného státního podniku. Podvod i dnes zajišťuje velké finanční zisky z trestné činnosti z vybraných nájmu nemovitostí bývalého státního podniku a z prodeje jeho nemovitostí. Podrobnosti jsou v přílohách. V případě inženýra Václava Prince se jedná již o krytí úspěšných podvodů ze strany státního zastupitelství v řádech stamilionů korun.

Případ Aleny Vitáskové. Opakovaně žádala o zahájení kárného řízení s nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem a dalšími státními zástupci včetně prošetření

jejich odborných znalostí. Ne vždy se musí jednat o zjištěný úmysl státního zastupitelství poškodit občany či stát. Mnohdy se jedná o hrubou neznalost příslušných zákonů. Naposledy byl Institutem Aleny Vításkové, zapsaným spolkem, podán podnět na zahájení kárného řízení a šetření způsobilosti výkonu funkce státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství Pavla Zemana a dalších státních zástupců dopisem ze dne 30. 11. 2019 č.j. 76/2019/11, který byl dále doplněn o další podněty.

Ve věci podezření z nedodržení zákonů, absolutní bezradnosti občanů domoci se práva a spravedlnosti byly Institutem Aleny Vításkové zaslány například stížnosti občana pana Prkna, či v poslední době inženýra Milana Hory. Smyslem podání oznamovatelů je upozornit a žádat nápravu při porušování zákonů ze strany státních zástupců, kteří mají v náplni své činnosti přímo povinnost zajišťovat dodržování zákonů a základních lidských práv a svobod.

Za tento neblahý stav na státním zastupitelství má ze zákona odpovědnost nejvyšší státní zástupce JUDr. Pavel Zeman, který opakovaně a zcela vědomě hrubě porušuje platné české zákony, především zákon o státním zastupitelství a trestní řád. Svým jednáním dává ostatním občanům najevo, že pro něj zákony neplatí, že je může libovolně beztrestně porušovat a ústavními právy může opovrhovat.

Z důkazů uvedených oznamovateli je nepochybnitelné, že JUDr. Pavel Zeman dlouhodobě jedná ve prospěch pachatelů trestných činů, ať již vědomě, nebo z neznalosti zákonů. Zajišťuje jim ochranu a umožňuje jim v trestném jednání pokračovat. Svoje nezákonné a protiústavní jednání převádí JUDr. Pavel Zeman i na svoje podřízené státní zástupce. S jeho vědomím, nebo pravděpodobně na jeho pokyn porušují svoje zákonné povinnosti a jednají ve prospěch pachatelů trestných činů. Aktivně se podílí na systematickém okrádání a terorizování občanů. Státní zástupci jen dokazují, že mezinárodní označení pro Českou republiku "právní stát" je jen nespílitelným přáním všech skutečně pracujících občanů.

Vážená paní ministryně, žádáme vás z titulu vaší funkce ministryně spravedlnosti a politické zodpovědnosti, která se k této funkci váže, abyste zahájila kroky k nápravě státního zastupitelství. V dokumentech, které níže uvedení signatáři Manifestu občanů poškozených státem vašemu Ministerstvu spravedlnosti předali, lze jednoznačně dovést porušování zákonů ze strany státního zastupitelství. JUDr. Pavlu Zemanovi je prokázána nejen nedbalost, ale podezření ze závažné trestné činnosti, neznalosti zákonů, porušování a pohrdání ústavními právy.

Pravdivost důkazů v podaných návrzích na zahájení kárných řízení jsou jednoduše ověřitelná, pokud je skutečný politický zájem o nápravu systému. Dlouhodobě probíhají pokusy státního zastupitelství v čele s nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem nastolit nějaký čtvrtý pilíř moci nevolených struktur v našem státě. Tento vývoj je alarmujícím ohrožením demokracie s vážným nebezpečím nastolení prokurátorského státu.

Závěrem si vás, vážená paní ministryně, dovoluujeme požádat, abyste se danou věcí zabývala a tento vývoj nepřipustila. Při této příležitosti vás žádáme, abyste přijala požadavek Manifestu občanů poškozených státem, který vám byl tímto podáním doručen, o přijetí a projednání závažné situace ve společnosti v oblasti

vymahatelnosti práva a spravedlnosti, porušování lidských práv a svobod s konkrétními požadavky na nápravu systému.

Česká republika se dlouhodobě potýká s problémem vymahatelnosti práva a spravedlnosti. Na konkrétních případech dokazujeme, že si pachatelé závažné trestné činnosti objednávají u orgánů činných v trestním řízení beztrestnost a možnost v trestném jednání pokračovat. Tato skutečnost dokazuje, že je možné si objednat i účelové trestní stíhání a s tím spojené i odsouzení. Tento stav je ve skutečnosti v právním státě nemožný. Je společensky nutné současný právní systém napravit, aby se občané mohli právní cestou dovolat alespoň základních lidských práv.

Jste ve funkci ministryně spravedlnosti, ve které máte možnost zahájit nápravné kroky a navrátit občanům ztracenou víru v politiku, ve spravedlnost a vymahatelnost práva, což jsou základní pilíře demokratického státu. Předem děkujeme za váš zájem a stanovení termínu jednání. Podepsáni signatáři.

Dovolte mi tedy, abych teď už bez čtení textu, který jsem citoval, dopis ministryni spravedlnosti, řekl, že jedním z těch případů jsem se vážně zabýval. V letech 2010 až 2013 jsem v této Sněmovně vykonával funkci předsedy kontrolního výboru Poslanecké sněmovny a podnět Václava Prince jsem po projednání kontrolní výboru postoupil nejvyššímu státnímu zástupci, v té době již Pavlu Zemanovi. Po určitých peripetiích, protože ten podnět kontrolního výboru nejvyššímu státnímu zástupci jsme podali 14. 30. 2012 a odpověď nám přišla od doktora Jana Laty 13. 9. 2012, tak bylo řečeno: V návaznosti na vyrozumění ve věcech uvedených u Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích pod spisovou značkou ZN 1122/98 a u Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích pod spisovou značkou KZN 760/2002 a spisovou značkou KZV 72/2002 byla nejvyšším státním zástupcem dne 2. 5. 2012 nařizována kontrola skončené věci podle § 12 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, vám sděluji následující skutečnosti – a psal se rok 2012, tři roky, tři roky předtím, než se mohl ten trestný čin privatizace stíhat, dokud nebyl promlčen.

Cituji znovu z dopisu doktora Laty: "Při kontrole skončené věci bylo zjištěno, že se orgány činné v trestním řízení dostatečně nezabývaly samotným průběhem privatizace Mototechny, státní podnik, včetně vyhodnocení reálnosti privatizačního projektu, avšak posuzovaly pouze jednání podezřelých po proběhlé privatizaci. Pokud by přitom z okolností privatizačního projektu vyplývalo důvodné podezření, že úmysl spáchat trestnou činnost existoval již v době vypracování nebo schvalování privatizačního projektu, pak by trestní stíhání vzhledem k dvacetileté promlčecí době ve smyslu § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, promlčeno nebylo. Nejvyšším státním zastupitelstvím proto byla Krajskému státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích uložena opatření, v jakém směru věc privatizace Mototechny dále došetřit. Pro úplnost sděluji, že Nejvyšší státní zastupitelství bude věc sledovat až do jejího konečného vyřízení. JUDr. Jan Lata, Ph.D., státní zástupce."

Mohu říct, že tři roky se nedělo nic a podle platných trestněprávních předpisů tento případ je tedy promlčen rokem 2016.

Mohl bych pokračovat v tom, co se odehrává, jaké zvláštnosti se odehrávají v našem právním systému. Například privatizovaný podnik plzeňských pivovarů obešel zapsané Právovárečné měšťanstvo v Plzni, a to velmi zajímavým způsobem. Tak dlouho se táhlo zapisování tohoto spolku, a to nakonec procesní hmotněprávní subjektu Právovárečného měšťanstva v Plzni bylo uznáno s konečnou platností až kasačním usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 7. 11. 2013 podle spisové značky 28-CDO-18-99 z roku 2013 na základě shora uvedených meritorních soudních rozhodnutí. Ale již předtím, protože usilovali právovárečníci o to, aby mohli mít podíl na majetku plzeňského pivovaru ještě před privatizací, to jim nikdy nebylo umožněno, a proto skončilo dlouho předtím, v roce 2007, odmítavé usnesení Ústavního soudu České republiky, kdy Ústavní soud uzavřel, že jednotliví právovárečníci nejsou k uplatňování těchto majetkových nároků aktivně legitimováni, a odmítl tedy jejich podíl na majetku plzeňského pivovaru. Tu peripetii snad nemusím přítomným poslancům a poslankyním připomínat, kdy jsme to prodávali za malé peníze do japonských rukou, pak to přešlo do rukou jihoafrické společnosti. A dnes je tedy součástí jednoho z největších koncernů InBev, tedy brazilsko-americko-belgického společenství, které vydělává nemalé prostředky právě na značce Plzeňský Prazdroj.

Pokud byste chtěli pokračovat, mohl bych i další příklady uvádět. Ale smyslem mého vystoupení je to, že nejde o to, abychom se tady přeli s předsedou vlády, s ministryní spravedlnosti o tom, kdy připraví pro tuto Sněmovnu vládní návrh zákona o novém stanovení nepromlčitelnosti privatizačních zločinů alespoň tak, abychom to mohli stíhat, ty trestné činy, které se staly po roce 2000, protože ty ostatní pravděpodobně z pohledu zákazu retroaktivity práva nelze stíhat. Ale všechny ty věci, které se odehrály v 90. letech, zůstanou promlčeny. To samozřejmě má na občany výrazný vliv. A to, že založili zapsaný spolek, který chce zajistit, aby nebyli dále občané poškozováni státem, je jejich legitimní právo, jako je legitimní právo jiných se domáhat u soudu spravedlnosti.

Dovolte mi tedy, abych uzavřel, že to naše usnesení nebylo jakýmsi plácnutím do vody. My budeme trvat na tom, aby vláda České republiky se s tím vypořádala, aby dala občanům České republiky alespoň naději na spravedlivý proces. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré dopoledne. Děkuji panu předsedovi za vystoupení v rozpravě. Pokud se již nikdo další nehlásí do rozpravy k této interpelaci, tak rozpravu v rámci této interpelace končím.

Seznámím vás a omluvenkami. Pan poslanec Kubík se omlouvá dnes mezi 10. a 12. hodinou z důvodu jednání a pan poslanec Chvojka se omlouvá z dnešního jednání z rodinných důvodů.

A nyní se táží pana poslance Grebeníčka, jestli má zájem o návrh usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mám v rukou text, který publikoval v září roku 2011 jeden z našich respektovaných deníků.

Titulek zní: Kalousek burcuje starosty: Nenechme peníze kmotrům Občanské demokratické strany! A text – není to dlouhé, dá se to vydržet: Restaurace v mělnickém kempu se včera zaplnila asi 20 zvědavými starosty z okolních měst a obcí. Přijeli si poslechnout ministra financí Miroslava Kalouska, TOP 09, jak se jim chystá přilepšit na úkor čtyř velkých měst: Prahy, Brna, Plzně a Ostravy. "Je to naše prioritní číslo jedna, nebo přesněji řečeno prioritní číslo 1 až 2," odpověděl Kalousek na dotaz jednoho ze starostů, zda budou návrh bránit proti koaliční ODS, které se chystaná varianta nového rozdělení daní nelíbí. Kalousek nechtěl říct, zda by kvůli rozpočtovému určení daní odešli z koalice, ale jeho kolega, předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostů Petr Gazdík, mluvil o tom, že pokud ODS jejich návrh odmítne, ve vládě je nikdo neudrží. Podle Kalouska vedení ODS jeho návrh odmítá proto, že se nelíbí jejich kmotrům, kteří ve velkých městech prosadili koalici ODS a ČSSD. "Pokud si venkov nechá líbit, že je kmotří jako Janoušek, Hrdlička a Rittig budou dál okrádat o jejich peníze, které by mohli použít na chodníky a školky, s tím, že je potřebují na tunel Blanka, pak tu změnu neprosadíme," uvedl Kalousek. Pražský tunel Blanka se v té době prodražil už o 10 miliard na 38 miliard korun. Starosty vyzval tehdy Miroslav Kalousek, aby ze všech sil lidem vysvětlovali, že jde o jejich peníze. Podle ministra o 50 miliardách pražského rozpočtu nerozhoduje zastupitelstvo, ale právě vlivní podnikatelé Tomáš Hrdlička, Roman Janoušek a Ivo Rittig.

Dámy a pánové, a pánové, drobnost, která plasticky popisuje, co se skutečně v minulosti u nás dělo a bohužel ještě děje.

Jistě, jednou za rok dostane obyvatelstvo České republiky k prostudování dokument obsahující odhad korupce v naší zemi. Možná, že by se z toho dala založit nová tradice. Patronem korupčníků by mohl být třeba svatý Václav, který třemi sty voly podmazával Němce, aby nechali Čechy na pokoji. Potěšíme se sice občas tím, že v Itálii je to ještě horší než u nás, ale to je tak všechno. Občané sice volají po změně, avšak následně rezignovaně prohlašují: Kapři si rybník nevypouštějí. Kéž by v případě premiéra Babiše a jeho vlády tomu bylo jinak.

Děkuji za pozornost a nemám důvod, proč bych navrhoval nové usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, usnesení nenavrhujete žádné? (Poslanec Grebeníček: Ne.) Dobře, takže bez usnesení. Dobře, můžeme tedy tuto interpelaci uzavřít.

Budeme se zabývat další interpelací zařazenou na dnešní jednání a je to interpelace, kdy předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jana Zahradníka ve věci energetické bezpečnosti České republiky. Projednávání této věci bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády, ale pan interpelující poslanec Jan Zahradník se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem navrhl přerušení své interpelace do přítomnosti pana premiéra, což je odloženo donekonečna, ad infinitum. Proto bych chtěl požádat pana

místopředsedu, zdali by akceptoval můj návrh na revokaci tohoto usnesení a nechal hlasovat o tomto mém návrhu tak, abych mohl svoji reakci na odpověď pana premiéra přednésti na dnešním jednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je procedurálně samozřejmě možné. Rozhodneme hlasováním o přerušení do přítomnosti předsedy vlády, tedy abychom tuto interpelaci dále projednávali bez přítomnosti. Zagongoval jsem, ještě posečkám, až budou přítomni poslanci. O návrhu na revokaci usnesení Poslanecké sněmovny k tomu, aby bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády, rozhodneme v následujícím hlasování. Všechny vás odhlásím. Čekal jsem s odhlášením, až bude větší přítomnost. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu poslance Jana Zahradníka, abychom pokračovali bez přítomnosti předsedy vlády v projednávání jeho písemné interpelace podle tisku 684, rozhodneme v hlasování číslo 310, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 310 z přítomných 79 pro 78, nikdo nebyl proti. Usnesení bylo přijato, budeme tedy pokračovat v projednávání interpelace Jana Zahradníka ve věci energetické bezpečnosti České republiky. Pan poslanec se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych vás chtěl seznámit se svou reakcí na odpověď pana premiéra Andreje Babiše na moji interpelaci ve věci energetické bezpečnosti České republiky. Svou reakci uvedu citací toho, co pan premiér řekl letos v lednu v Právu. On řekl: Nenecháme si od Evropy vnucovat věci, které by měly ohrožovat naše hospodářství. Určitě se nenecháme strhnout fanatickým zelenými opatřeními, která by ohrožovala náš průmysl. To se radši budeme soudit a budeme se v nejhorsím dohadovat o sankcích.

Tak musím říci, že odpověď, kterou panu premiérovi připravili jeho podřízení, v žádném případě toto jeho rozhodnutí nijak nereflktuje. Autoři těch odpovědí se zřejmě na tu problematiku dívají úplně jinak, i když pravdou je, a to bych uvedl jednoduchým číselným údajem, zatímco tady mluvíme o solárním tunelu, který by měl dosáhnout výše 1 bilionu korun, tak z těch dalších kroků při naplňování zeleného údelu by to naší zemi stálo možná 3, možná 5 bilionů korun. Tahle svá tvrzení nemám nějak nepodložena, ale vycházím z toho, co řekl na konci prosince loňského roku náměstek ministra průmyslu a obchodu pro energetiku René Neděla. On řekl: počítali jsme, na kolik nás vyjde splnění cílů podílu obnovitelných zdrojů do roku 2030, včetně energetické účinnosti to vycházelo na 3 biliony. Tedy 1 bilion, to je ten dotační titul na obnovitelné zdroje a ten bude ještě deset let dobíhat, a 2 biliony podle náměstka Neděly pak připadají na energetickou účinnost.

Dámy a pánové, já bych si teď dovolil postupně ty odpovědi analyzovat.

První moje otázka se týkala počtu fotovoltaických elektráren, plochy panelů, instalovaného výkonu, kapacity případných bateriových úložišť, která by se dala

umístit a) na střechy rodinných domů, na nevyužívané plochy po ukončené těžbě, a jak velké náklady v podobě investic by to přineslo.

Musím konstatovat, že odpověď na moji první otázku se neopírá o žádné konkrétní výpočty, které by provádělo samo Ministerstvo průmyslu a obchodu, ale pouze o materiály vypracované pro lobbistická sdružení, kterými jsou Solární asociace a Česká fotovoltaická asociace. První o sobě na webu píše, že je největší profesní sdružení podnikatelů v solární energetice a dalších příznivců fotovoltaiky, a to druhé sdružení pak, že cílem činnosti spolku je obecně prospěšná činnost spočívající v prosazování a rozvoji využívání fotovoltaické energie jakožto obnovitelného přírodního a ekologického zdroje energie. Čili to hovoří za vše, jaké zdroje použili ti, kteří navrhovali panu premiérovi odpověď na moji otázku.

Nyní tedy, co nám říkají čísla, která můžeme v odpovědi pana premiéra vidět. Střešní plochy rodinných a bytových domů mají podle nich potenciál ve výši 4 500 megawatt-peak. Megawatt-peak nebo kilowatt-peak je jednotka výkonu solárního článku nebo solární elektrárny při, řekněme, standardních, možná lépe řečeno optimálních podmínkách, když tedy svítí sluníčko a je teplo.

Další, ostatní budovy, veřejný sektor, budovy služeb, průmyslové, dokonce skýtají možnosti dalších 7 300 megawatt-peak instalovaného výkonu, tedy dohromady celkem nějakých 12 tisíc megawatt-peak, což bych označil jako variantu jedna. A to by odpovídalo dodávce 12 milionů megawatthodin, tedy 12 terawatthodin, protože podle zprávy Energetického regulačního úřadu za rok 2018 je roční měrná dodávka fotovoltaické elektrárny 1 tisíc megawatthodin na instalovaný megawatt-peak, což tedy podle naší analýzy, těch 12 terawatthodin bylo zhruba 14 procent výroby elektřiny v roce 2018. Odhad instalovaného výkonu fotovoltaiky na brownfieldech je ve výši 600 megawatt-peak, což je číslo ve výši necelých 5 procent, a nebudeme tedy se jim příliš zabývat.

Odpověď se odvolává na studii firmy ENACO, která uvádí trochu jiné údaje. Podle nich je odhad celkového potenciálu v roce 2045, ke kterému se mnohé úvahy vztahují a který vychází z předpokladu, že by ten trh byl saturován ne všemi objekty pro bydlení, ale jejich zhruba 50 procenty, tam, kde se lidé mohou rozhodnout, zdali chtějí, nebo nechtějí si dát na střechu fotovoltaické panely, a u 70 procent u ostatních objektů, tam, kde by stát mohl možná autoritativně rozhodnout a jenom technické podmínky by bránily případné instalaci.

Toto by znamenalo instalaci výkonu 7 500 megawatt-peak, což je pro mě varianta B. Zda je tento odhad reálný, nebo není, zda je jenom zbožným přáním, nechme stranou. Ale i kdyby se jej podařilo naplnit, tak by nám v tom roce 2045 fotovoltaické elektrárny dodávaly zhruba 9 procent výroby elektřiny v roce 2018. Ta byla takřka rekordní, dosáhla u nás 88 terawatthodin, což je takové vztažné číslo udávající každému laikovi zhruba význam té jednotky terawatthodina. Takových terawatthodin ročně u nás vyrobíme a z větší části spotřebujeme 88.

Odhad pro rok 2050 udává spotřebu 83 terawatthodin, čili můžeme vycházet z toho nižšího údaje, ať jsme v tomhle, řekněme, korektní. A když provedeme jednoduché výpočty reflektující dnešní realitu, a to už je naše reakce, tak pokud

bychom na všechny obydlené rodinné domy – a podle Českého statistického úřadu z roku 2011 je jich zhruba 1,5 milionu – instalovali dneska nabízenou fotovoltaickou kapacitu, fotovoltaickou energetiku, z prosince 2019, instalovaný výkon na střechu je 4,75 kilowatt-peak, baterie by měla kapacitu zhruba 7,2 kilowatthodin, cena je odhadována ve výši 335 tisíc korun. A pokud bychom něco podobného taky instalovali na všechny obydlené bytové domy nebo na paneláky, těch je zhruba 200 tisíc, pak bychom dostali instalovaný výkon ve výši 12 tisíc megawatt-peak a potenciál dodávek zhruba 14 terawatthodin, což zase je 15 procent výroby elektřiny z roku 2018.

Stálo by to, po přepočtu těch investičních údajů, které jsem uváděl, zhruba 840 miliard korun, vycházejí tedy ze současných, reálných cen na trhu. Kdybychom tedy vycházeli podobně jako firma ENACO z určité padesáti-, zhruba, pětiprocentní saturace, když bychom zprůměrovali těch 50 a 70 procent, dostali bychom tedy zhruba poloviční částku, 450 miliard korun, kolik by to vyžadovalo.

Daleko závažnější ovšem je to, co není zmíněno v odpovědi, ale dá se ve studii také najít. To už autoři odpovědi nenašli. Pro ilustraci několik citací z kapitoly 6.2 Scénáře ekonomického potenciálu fotovoltaické energetiky. Z výsledků ekonomické analýzy instalace střešní fotovoltaiky je zřejmé, že ani pro jednu z analyzovaných kategorií odběru není instalace střešní fotovoltaiky ekonomicky vhodná, říká na straně 36. Na straně 38 potom: Z citlivostní analýzy vyplývá, že kladnou výnosnost, tedy nenulové IRR – internal rate of return, asi návratnost té instalace – jsou schopny produkovat střešní fotovoltaiky až při využití vyrobené elektřiny ve vlastní spotřebě ve výši 90 až 100 %, což znamená malý instalační výkon, tedy zhruba 0,5 až 1 kilowatt-peak. Čili přeložíme-li to do nějakého srozumitelného jazyka, bez státní dotace jsou investice do střešních fotovoltaik s výjimkou těch nejmenších, tedy vyrobit – spotřebovat, nenávratné.

Jak je to dál s těmi dotacemi, nám říká ten materiál o pár stránek dál. Pro realizaci plného technického potenciálu střešní fotovoltaiky a při realizaci o průměrném výkonu 4,5 kilowatt-peak by bylo nezbytné zavést investiční dotace ve výši 33,6 tisíc korun na kilowatt-peak. Výše uvedená dotace však nezaručuje optimální využití vyrobené energie. V případě, že by byl kladen důraz jak na podporu rozvoje střešních fotovoltaických elektráren a využití jejich potenciálu, tak i na optimální využití vyrobené energie, je nutno podporu cílit optimálně na dimenzované systémy ve výši 2,5 až 3,5 kilowattů. Čili zase optimální, v uvozovkách, by bylo podporovat zdroje s instalovaným výkonem o 30 % menším, nežli jak se uvažuje ve výpočtech, což by znamenalo, že by naše plánované dodávky nebyly ani těch 12 až 15 %, ale klesly by až na 5 až 7 %.

Vydáme-li z údajů, které uvádí firma ENACO dál, kdy maximální výše jednotkové dotace by měla činit u bateriových systémů 55 tis. korun na kilowatt-peak a u ostatních 30 tisíc korun na kilowatt-peak, tak předpokládáme roční instalace ve výši 50 megawatt-peak, a tady by to znamenalo, že by dotace včetně bateriových akumulčních systémů znamenaly 2 mld. korun ročně.

Pokud to porovnáme s tím, co dá vypočítat z údajů na stejné straně, měly by přijít státu příjmy z této činnosti ve výši 700 mil. korun za rok. Počítá se tedy zhruba s DPH ve výši 500 mil. korun jako jedna z příjmových položek, daň z příjmů montážních firem, které by realizovaly ty investice, 64 mil. korun za rok, a vzniklo by tím nových tisíc pracovních míst s průměrnou mzdou 38 tis. korun, což by znamenalo roční odvody 120 mil. korun. Tedy odečteme-li ty předpokládané náklady a výnos 700 mil., tak je pořád ztráta 1,3 mld. korun za rok, což tedy samozřejmě není žádná dobrá, pozitivní zpráva. Opět nám tady hrozí, že bychom se dopustili stejné strategické chyby jako před deseti lety, kdy se schvalovala podpora velkých solárních parků, a ty nás ročně stojí, jak víme, 30 mld. korun a do roku 2030 stát budou, až tedy dosáhnou bilionu korun, jak už jsem o tom mluvil.

A výsledek? Ten tedy není bohužel žádný. Podle údajů Energetického regulačního úřadu za rok 2018 dodaly fotovoltaické elektrárny pouhých 2,5 % vyrobené elektřiny, a to tedy převážně v době, kdy jí bylo potřeba nejméně. Odborník na stabilitu rozvodné soustavy by řekl: více škody než užitku. Přepočteno na osobu, každý občan by byl okraden o 100 tis. korun, aniž by to znamenalo nějaký význam pro životní prostředí nebo ekonomiky.

Tedy porovnání fotovoltaiky a dalšího takového alternativního zdroje, podle mého názoru bezemisního, tedy jaderného zdroje, tak můžeme po jednoduchých výpočtech dojít k tomu, že při té variantě A, kdybychom realizovali dodávky ve výši 12 terawatthodin, u varianty B by to bylo 7,5 terawatthodiny a u té naší varianty C, jak jsem říkal, opět 12 terawatthodin, tak by to stálo postupně 540, 338, případně 840 mld. korun, což by při realizaci, při vložení těchto peněz do jaderné energetiky přineslo v té první variantě 31 500 megawatthodin, tedy 31,5 terawatthodiny.

A já tady budu počítat s takovým jakoby stoprocentním polštářem, protože vždycky všichni říkají, když předpokládáme, že ten megawatt v jádře stojí 120 mld., že to bude dražší, tak navrhuji to ještě všechno buďto násobit, nebo v tomhle případě dělit dvěma, tak máme 15 terawatthodin. V případě pak toho našeho realističtějšího docházíme k 24 terawatthodinám realizované roční výroby energie z jádra versus náklady na budování fotovoltaických elektráren.

Čili určitě to jádro je neskonale efektivnější. V podstatě to vychází, že bychom za ty investice, které bychom utratili podporou té fotovoltaiky, mohli budovat dvě temelínské, v tuto chvíli fungující nové jaderné elektrárny, dva nové Temelíny. Otázka je kde. Ale to je prosím druhá věc, tedy teď spíš pracujeme s čísly, tak jak v té studii máme.

Takže dámy a pánové, to by bylo k té první otázce.

Druhá otázka je neméně zajímavá. Ptal jsem se, jak by to všechno vypadalo u větrných elektráren. Ta odpověď sice odkazuje na závěry dokumentu, který nechal zpracovat Ústav fyziky atmosféry Akademie věd, ovšem opět jsou tam hodnoty čerpány z materiálu lobbistického sdružení Komory obnovitelných zdrojů energie, který má název Analýza větrné energetiky České republiky z roku 2015. Tady jsou uváděny dvě hodnoty pro rok 2050, a to jednak konzervativní scénář pro větrnou energetiku ve výši 3 100 megawattů instalovaného výkonu, a pak jakýsi optimistický

scénář ve výši 5 800 megawattů instalovaného výkonu. Správně je v té odpovědi poznamenáno, že tato čísla vyjadřují technický potenciál a neodpovídají sociálně-ekonomickému potenciálu, tedy vlastně otázce, jak se k tomu bude stavět veřejnost, jak tedy bude trpět ty větrníky ve svém okolí, případně jaké na to budou zdroje.

Kdybychom tento nárůst chtěli realizovat pomocí jednoho z největších zařízení, které dnes používáme pro vnitrozemské instalace, nikoliv tedy ty mořské, jako to mají Němci například, ale u nás žádné moře nemáme, tak musíme mít vnitrozemská zařízení, třeba takový Vestas V90, který má jmenovitý výkon 2 megawatty, museli bychom jich vystavět 1 550, případně dokonce 2 900 v tom druhém scénáři. Vzhledem k tomu, že maximální životnost těchto zařízení je na úrovni 25 let, znamenalo by to, že bychom jich museli postavit, zprovoznit 50 až 10 ročně, čili každoročně obnovit jednu čtvrtinu až jednu polovinu současných instalací.

K tomu, abychom posoudili, jak vůbec tyto varianty mají nějaký smysl, zda tedy 3 100 megawattů, tedy 1 550 větrníků, nebo 5 800 megawattů – 2 900 větrníků, podíváme se do sousedního Bavorska, které je nám blízké nejen geograficky, ale i rozlohou a počtem obyvatel, má ovšem trojnásobné HDP.

Podle nedávného vyjádření bavorského ministra ekonomiky je do roku 2022 v Bavorsku plánovaná výstavba pouze dalších 300 větrných elektráren, protože výstavbu většího počtu zabrzдила striktní regulace z důvodu jejich vzdálenosti od lidských obydlí. Zjistíme, že tam v roce 2017 bylo v provozu 1 100 větrných elektráren s instalovaným výkonem 2 500 MW ročně vyrábějících 4,5 mil. MWh, což tedy je těch 4 500 TWh elektrické energie. Srovnání měrných dodávek – tady máme údaj od ERÚ, který uvádí, že jeden instalovaný MW ve větrné elektrárně vyrobí ročně 2 000 MWh, to je taková ta norma, tak u nás tedy by to bylo přesně do 1 899, 1 900 MWh/MW, v Bavorsku je to 1 846 MWh/MW. Čili odchylka od toho jaksi normativního tabulkového výkonu výroby energie je zhruba tři procenta.

Pokud se na ta čísla podíváme z optimistického scénáře, tedy instalace 3 000 turbín s výkonem 5 800 MW, tak je to scénář takřka utopický. Pokud bychom to ještě sledovali s prizmatem tedy ceny energie, která je v Německu daleko větší, tak asi dvakrát větší než u nás, tak bychom se prostě úplně vymkli ze všech možných relací. Podle zprávy ERÚ o provozu elektrizační soustavy v roce 2018 a České společnosti pro větrnou energii pak o celkovém instalovaném výkonu 320 MW ty větrné elektrárny, a bylo jich 201, tak těchto 201 větrných elektráren o výkonu 320 MW dodalo 600 000 MWh elektrické energie, tedy 0,6 TWh, 0,7 % celkové výroby – zanedbatelný, zanedbatelný zlomek.

Podíváme-li se na problém ještě z ekonomického hlediska, pak by při dnešní ceně té elektrárny Vestace 90, která byla tedy 70 mil. korun, tak bychom se dostali k ročním investicím ve výši 3,5 až 7 miliard korun, tedy v tom uvažovaném pětadvacetiletém horizontu 105 až 210 miliard korun. Opět dramatické hodnoty. A kolik energie bychom takto získali? Tak ze zprávy ERÚ vyplývá, že roční měrné dodávky jsou ty 2 000, to už jsem říkal, MWh/MW, pak bychom měli vyrábět zhruba 6,2 až 11,6 TWh, tedy 7 až 13 % při těch optimistických prognózách.

Čili srovnáme-li tu hypotetickou větrnou energetiku s kapacitou případného jaderného potenciálu, kdy bychom ty peníze vložili do jádra, dostali bychom se zhruba na stejnou hodnotu.

Zajímavý je také pohled z hlediska materiálové náročnosti, tedy ekologický pohled. Potřebný cement a ocel na výrobu, na stavbu těch větrníků, stále ještě nemůžeme bez produkce CO₂ a velkého množství energie vyrábět. Tak podle České společnosti pro větrnou energii je na výstavbu VtE Vestas 90 potřeba 1 100 tun betonu, tedy 150 tun cementu, a 300 tun oceli. V měrných jednotkách to znamená 7,5 t/MW instalovaný. A v případě cementu a u oceli 150 t/MW. Pokud to srovnáme výstavbou jaderné elektrárny Temelín, která má jmenovitý výkon 2 000 MW, tam bylo spotřebováno 300 tis. tun betonu a 20 tis. tun oceli. Čili 20 t/MW cementu a 13 t/MW u oceli, tedy na jednotku instalovaného výkonu spotřebujeme v případě větrných elektráren 4krát více cementu a 13krát více oceli. Tady bychom museli říct, že kdybychom to chtěli přepočítat podle množství vyrobené energie, kdy ty roční dodávky samozřejmě nejsou stabilní, tak bychom se dostali k ještě daleko větším částkám – u cementu by to bylo 13krát a u oceli 42krát více.

Čili znovu říkám, nemluvíme přitom o žádných kapacitních rezervách, jenom čistě o budování těch větrníků, případně tedy fotovoltaických parků. Žádné záložní zdroje. A přitom samozřejmě tyto na přírodě závislé zdroje nefungují pořád, ale jenom když se přírodě zlíbí.

Jaký nárůst instalovaného výkonu, byla další moje otázka, je současná naše distribuční síť schopna zvládnout. Tady ta odpověď mluví o tom, že byl posuzován modelový případ, kdyby byl v roce 2050 instalovaný výkon větrných elektráren 6 tis. MW a 25 tis. MW u fotovoltaických elektráren, to je ten plán pro rok 2050, tak by musely být roční investice do elektrizační sítě o 86 miliard korun vyšší – rozvodné sítě prosím. A uvedených 7 tis. MW je pak dvojnásobek plánu, který má Bavorsko. Čili pořád jsme u nějakých studií, a to studií, které nedělají žádní skeptici, ale dělá je Česká fotovoltaická asociace a tu nelze podezřívát z nedostatečných ambicí. Pokud bychom vycházeli z uvedené spotřeby navýšení investic, tak by se jednalo o investice 2,5 bilionu korun. Opět tady dělme dvěma, tak by to mohlo být 1,2 bilionu korun. Opět při investicích těchto prostředků do jádra bychom se dostali k 70 TWh roční výroby energie, případně tedy při tom skeptickém dělení dvěma k 35 vyrobených TWh za rok, což bychom tedy získali, kdybychom nepromarnili ty peníze u těch obnovitelných zdrojů.

Jaké investice by musely být vynaloženy na stabilizaci sítě, pokud by tedy ten podíl OZE byl těch 22 %. Tak tady za pozornost stojí dvě sdělení. Pokud by podíl OZE na výrobě elektřiny znamenal 16 %, tak by stabilita sítě ohrožena nebyla a nemuseli bychom investovat víc. Druhým je pak informace, že investice z veřejných prostředků jsou vyčísleny ve vnitrostátním plánu ČR na období 2021 až 2030 a činí 900 miliard korun, že tedy část bude realizována až v následujícím období a že jde o investice z veřejných zdrojů, což znamená, že i soukromý sektor bude muset tomu nějak přispět. Čili i bez tohoto dalšího bilionu, který je tedy jakoby navíc, ta čísla jsou naprosto odstrašující.

Pátá otázka se týkala toho, jak se tady to vztahuje k naší bezpečnosti, vlastně národní bezpečnosti, zdali problémy s dostupností surovin pro výrobu fotovoltaických panelů, případně ukládacích kapacit, které se nacházejí v Číně, případně ve spolehlivých zemích, v Africe atd., a zdali byla ta tematika projednaná Bezpečnostní radou státu. Ta odpověď říká, že tedy projednána na úrovni Bezpečnostní rady státu nebyla. Zatímco prezident Trump, ten již samozřejmě v tom podnikl určité kroky a ukazuje, že Spojené státy jsou si vědomy, o jak vážnou hrozbu se jedná.

Materiál uvádí v odpovědi, že je třeba se dívat na to a jednat na úrovni EU, což je dobře, což je výhodnější než řešit to sami. Ale jaký konkrétní návrh EU a Evropská komise dala? Podíváme se na stránku kritické suroviny na webu Evropské komise. Je tam toho mnoho, co se dočteme, ale to, co Trump vydal jako nařízení k zajištění bezpečných a spolehlivých dodávek kritických nerostů, tam tedy není nic.

Otázka snižování cen, to byla šestá. Snižování cen jak u samotných surovin, tak tedy i u konečných komponentů fotovoltaiky, což bylo příčinou toho solárního boomu, za předpokladu, že se budou u nás ty obnovitelné zdroje prosazovat, včetně elektromobility, tedy stejným tempem jako v Evropské unii. Tak ta otázka nebyla šťastná, musím říct, ale přesto je zřejmé z celkového kontextu, jak by na to ty světové ceny reagovaly, kdybychom se vydali stejnou cestou jako Evropská unie, kdyby se tou cestou vydal i zbytek světa.

Podle predikce Mezinárodní energetické agentury by ceny panelů do roku 2040 měly klesnout o dalších 50 %. Ovšem výkonný ředitel této agentury říká: Historické zpomalení energetické účinnosti v roce 2018, což je nejnižší míra zlepšení od začátku desetiletí, vyžaduje odvážné kroky ze strany tvůrců politik a investorů. Energetickou účinnost – říká ten pán – můžeme zvýšit o tři procenta ročně jednoduše pomocí existujících technologií a nákladově efektivních investic. Neexistuje podle něj žádná omluva pro nečinnost. Je třeba zavést ambiciózní politiky, které podníí investice a zavedou nezbytné technologie v celosvětovém měřítku.

To by mohla klidně říkat slečna Greta Thunbergová a říká to tady nějaký výkonný ředitel této agentury. To je asi něco takového, jako kdybychom si mysleli, že stejně jako automobil zrychlí z nuly na sto, tak stejně rychle také zrychlí ze sto na dvě stě. Prostě dosažení 100% účinnosti možné není a ten limitní přechod se prostě vždycky bude zpomalovat. Čili energetická účinnost není zdroj pro její zvyšování. Není prostě zdroj pro nějaké velké úspory.

Dámy a pánové, další otázka se týká těch tolik zmiňovaných v nedávném období biopaliv. Zejména tedy když došlo ke krachu biopaliv první generace, jak tomu bude s biopalivy generace druhé. Tedy biopaliva druhé generace, jejichž možnost tady je. Měla by být vyráběna například z kafilerních tuků, fritovacího oleje, dřevní štěpky, plastového odpadu. Nikoliv tedy z kukuřice nebo z obilí, jako je to u těch biopaliv první generace.

Tady první věta v odpovědi píše: Spíš než objem surovin je otázkou zpracovatelská výrobní kapacita – To je pěkné. To je, jako by si ten, co má úmysl si postavit palenici, nenechal zjistit, kolik tam roste v okolí švestek. To je něco

podobného. Je to trochu cimrmanovská pozice. Oni mi doporučují, abych si to někde dohledal. To nevím, jestli je to od nich diplomatické, ale neurazil jsem se, vůbec ne.

Nechali jsme si tam vyšetřit, jak se ten materiál, ke kterému se odkazují, a to je ten slavný vnitrostátní plán České republiky v oblasti energetiky a klimatu, dívá na biopaliva druhé generace. Ten se tam neobjevuje ani jednou, tenhle pojem. Dvakrát je tam výraz biopaliva první generace, výraz výrobní je tam 31krát, ale ani jednou ve spojení s biopalivy. Samotný výraz biopaliva pak tam je – bez tedy generačního přívlastku – je tam 46krát, ale ani jednou ve spojení s nějakými zdroji nebo výrobními kapacitami.

Biopaliva, jak říká autor článku na Auto.cz, zatím přinesla zemědělcům zisk, chudým zemím hlad a bídu, vědcům pochybnosti a motoristům zničená auta. Přinese druhá generace zlepšení? ptá se. Tak já přeji zemědělcům zisk. Ti si ho zaslouží, ti nás částí své produkce živí. A těm chudým zemím tedy hlad a bídu nepřeji a zničená auta také ne.

Z čeho by se tedy dala vyrábět ta druhá generace biopaliv? Seno, sláma. Čím ale budeme krmit dobytek, čím budeme stlát, abychom měli hnůj, takzvanou kejdu? To už jsme zjistili, že není úplně ono. Tak si vezměme ty zmíněné kafilerní tuky. Statistické údaje uvádějí, že se na našem území chovalo v roce 2017 1,5 milionu kusů skotu a 1,5 milionu prasat. Kdybychom předpokládali průměrnou váhu 500 kg u skotu a u prasat 100 kg, pak při průměrném 5% obsahu tuku dostáváme 42 tisíc teoretických tun disponibilní suroviny. Při 80% výtěžnosti bychom z toho vyrobili 34 milionů litrů biopaliva, což je necelé 1 % z 6 miliard litrů nafty, která se u nás ročně spotřebuje. A to jsme počítali, že na naftu přeměníme tuk z veškerého hovězího i vepřového dobytka. Co můžeme tedy mít ve skutečnosti? Celých 10 %. Pokud by to byla pravda, tak máme v tomhle segmentu k dispozici náhradu za naftu pouze ve výši jednoho promile celkové spotřeby nafty.

No a dřevní štěpka? Tak tady s tím, myslím, zatočil kůrovec a nebude ani štěpka, nebude ani smrk, nebudou možná ani lesy. Ale to je už zase jiná kapitola. A takhle se můžeme podívat na výrobu paliv z jedlých olejů, plastů a dalších perspektivních surovin. Kdybychom chvíli jednoduše počítali, tak je to jeden větší nesmysl než druhý.

Asociace pro využití OZE si nechala udělat komplexní energetickou bilanci pomocí programu GEMIS. Výsledky tedy nejsou povzbuzující. A na okraj, ve zmiňovaném vnitrostátním plánu České republiky v oblasti energetiky a klimatu pak o tomto 30 let existujícím programu GEMIS, o tomto nástroji, který již před 12 lety využívala Pačesova komise, se neříká ani slovo.

Dámy a pánové, pomalu se blíží konec doby, ale já ještě budu mluvit, nekončím svoje vystoupení. Přejdu k osmé otázce a ta se týkala srovnávacích nákladů na energii leveled cost of electricity – LCOE. Ptal jsem se, s jakými hodnotami ministerstvo počítá u jednotlivých zdrojů, ať už je to uhlí, jádro, plyn, slunce, vítr, případně další, a jaké byly pro výpočet použity hodnoty u jednotlivých zdrojů. Místo toho, abych se v odpovědi dozvěděl nějaká konkrétní čísla, na která jsem se v té osmé otázce ptal,

tak jsem se dozvěděl, jak je problém složitý a proč v odpovědi žádná čísla být nemohou.

Přesto ale odpověď není bezcenná. Ta nejpodstatnější a velmi zásadní je informace o tom, že ta metodika LCOE, tedy poměr mezi celkovými náklady na zdroj, investice a provoz a množstvím energie vyrobené za dobu životnosti, je nahrazena novou metodikou – VA LCOE. To VA je jakoby upravená LCOE, value-adjusted, která do nákladů navíc započítá i náklady na stabilitu dodávek. A tady to najednou všechno padá k zemi. Zatímco to LCOE dává určitou optimistickou prognózu, u uhlí ty náklady rostou, u fotovoltaiky klesají, tak ty value-adjusted, kdy se započítávají i náklady na stabilitu dodávek – což je u fotovoltaiky klíčové – tak tam ty náklady fotovoltaických zařízení rostou a náklady uhlí významně klesají. Čili autor odpovědi si asi byl vědom toho, že to není úplně tak jednoduché, a proto se omezil na určitá ne přímo vypovídající tvrzení ve své odpovědi.

Pro ilustraci, hodnoty –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás musím přerušit. Podle zákona o jednacím řádu v 11 hodin končí bod 291 této schůze, tedy odpovědi na písemné interpelace. Budete pokračovat, a připomínám, že s faktickou poznámkou – pro stenoprotokol – je přihlášen po našem vystoupení pan poslanec Polanský, který bude při pokračování zařazen, pokud na tom samozřejmě bude trvat, do rozpravy k vaší interpelaci.

Než budeme pokračovat, dovoluji mi, abych konstatoval došlou omluvu pana poslance Foldyny, a to na dnešní den od 10 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Ještě pro ústní interpelace připomínám, že na odpoledne je omluven pan předseda vlády Andrej Babiš, paní ministryně Klára Dostálová, pan ministr Karel Havlíček, pan ministr Lubomír Metnar, ale bude tady na odpoledne pan ministr Petříček, který se omlouval jenom na dopoledne. Omluven je pan ministr Plaga z pracovních důvodů, pan ministr Toman, který je na zahraniční cestě, a pan ministr Vojtěch Adam, který je také na zahraniční cestě.

Teď mi dovoluji, abych uzavřel bod 291 a konstatoval, že se budeme zabývat body z bloku prvních čtení smluv, tedy body 188 až 205 podle schváleného pořadu schůze. Odpoledne se budeme věnovat bodu 292, což jsou ústní interpelace.

Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den. Měli bychom se tedy zabývat body z bloku smlouvy v prvním čtení, jak už bylo řečeno panem místopředsedou Poslanecké sněmovny. Samozřejmě je zde i možnost navrhnout změny programu. Pan poslanec Černohorský se hlásí. Prosim, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dovoluji, abych na základě dohody předsedů klubu navrhl pevně zařazení bodu číslo

87, což je návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové a dalších na změnu soudního řádu správního, sněmovní tisk 237. Navrhují jej zařadit dnes ve 12.45 hodin. Včera jsme to bohužel už těsně nestihli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, mám poznamenáno. Hlásí se ještě někdo s návrhem na změnu programu schůze? Pane poslance, prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl říci, že mě velice mrzí, že se nezařazují smlouvy, které jsou ve druhém čtení, na pořad jednání pléna Poslanecké sněmovny. Některé ty smlouvy tam leží skoro rok, některé možná i déle. Takže já navrhuji, abychom vzali celý ten blok smluv ve druhém čtení a zařadili jej za dnešní blok prvního čtení. Je pravděpodobné, že se na ně nedostane, ale já bych chtěl, aby to tam bylo zařazeno, abychom si připomněli, že musíme projednávat i tyto mezinárodní smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom se ujistím o podstatě toho návrhu. Navrhujete, aby za dnešní blok smluv v prvním čtení se zařadily smlouvy, které jsou ve druhém čtení.

Poslanec Jan Lipavský: Ano, potvrzuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde další návrh na změnu pořadu schůze? Není. Budeme tedy hlasovat o těch dvou návrzích tak, jak zazněly.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Černožského, aby se bod 87, sněmovní tisk 237, soudní řád správní, zařadil napevno na dnešek na 12.45 hodin.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 311, přihlášeno 125 poslanců, pro 103, proti nebyl nikdo. Návrh jsme přijali. Ve 12.45 hodin se budeme zabývat bodem číslo 87.

Další návrh – od pana poslance Lipavského je, abychom za blok smluv v prvním čtení zařadili smlouvy ve druhém čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 312, přihlášeno 128 poslanců, pro 107, proti nikdo. I tento návrh jsme schválili.

Nyní se budeme věnovat bodu

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. – 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie,

4. – 14. září 2018)

/sněmovní tisk 416/ - první čtení

Úvodní slovo přednese ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zaznamenal jsem, tak jako vždycky při projednávání tohoto bodu, určitý překvapený šum, když se bavíme v situaci České republiky o Mezinárodní velrybářské komisi. Ano, stále platí, že žádnou velrybu nemáme ani nelovíme, ale naše členství v Mezinárodní velrybářské komisi se datuje už od roku 2005 a vzniklo z pragmatických důvodů, tedy vlastně k určitému globálnímu příspěvku České republiky k ochraně velryb, kterým v určitých druzích hrozilo vyhubení, a protože Evropská unie jako celek nemůže být členem, nemůže hlasovat na velrybářské komisi, nebo o Mezinárodní úmluvě o regulaci velrybářství, tak tam vstoupily jednotlivé členské státy a jedním z nich je tedy od roku 2005 i Česká republika.

Velmi stručně k tomuto návrhu, k ratifikaci změn. Delegace České republiky vystupovala na zasedání komise v roce 2016 a 2018 ve shodě s koordinovanou pozicí Evropské unie v souladu s příslušným rozhodnutím Rady. Změny harmonogramu se týkají zejména prodloužení platnosti nulových kvót pro komerční lov velryb a dále stanovení nových kvót pro domorodý lov velryb pro obživu. Tady mohou říci, že zatímco pokračuje zákaz komerčního lovu velryb, tak se v určitých typech velryb nebo druzích velryb zvyšuje podíl, nebo se zvyšuje možný odlov v jednotlivých letech pro tyto velryby, ale pouze pro domorodé obyvatelstvo. Tomu je lov dovolen za stanovených podmínek tak, aby nebyly ohroženy populace velryb.

Česká republika neuplatňuje žádnou výhradu ke změnám harmonogramu úmluvy, přijatým na 66. a 67. zasedání, a proto je může přijmout. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Michal Ratiborský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové. Předkládané změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství z roku 1946 byly sjednány na dvou zasedáních Mezinárodní velrybářské komise v roce 2016 a 2018. Jsou předkládány zároveň v jednom materiálu. Věcně je podstatný pouze závěr zasedání velrybářské

komise z roku 2018, kde došlo k přijetí komplexní změny harmonogramu, a to ve vztahu ke kvótám pro domorodý způsob lovu velryb pro obživu. Dále se změna týká i procesu automatického obnovování stanovených kvót v případě absence požadavku na jejich navýšení.

Materiál byl schválen vládou České republiky dne 4. února 2019 a je v souladu s koordinovanou pozicí Evropské unie v této oblasti. Změny nebudou mít žádný dopad na ČR z důvodu, že velryby se v české fauně opravdu nevyskytují.

Doporučuji propustit do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není, takže se budeme zabývat návrhem přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Jiný návrh nevidím.

Budeme tedy hlasovat o tom, abychom přikázali tento návrh k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 313: přihlášeno 131 poslanců, pro 117, proti nikdo. Návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu výboru a končím první čtení tohoto návrhu.

Budeme se zabývat bodem

189.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Chilskou republikou o letecké dopravě
/sněmovní tisk 430/ - první čtení**

Místopředseda vlády ministr průmyslu, obchodu a dopravy Karel Havlíček je omluven. Je zde pověření pro pana ministra Brabce. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte mi tentokrát v zastoupení pana ministra dopravy uvést tento bod, a budu velmi stručný. Vzájemné vztahy mezi Českou republikou a Chilskou republikou v oblasti civilního letectví nebyly až dosud upraveny žádnou dvoustrannou mezinárodní smlouvou. Přímé letecké spojení mezi Českou republikou a Chilskou republikou neexistuje, nicméně letecké společnosti z Chile a Španělska projevily už v roce 2016 zájem o obvyklou obchodní spolupráci mezi leteckými

dopravci formou ujednání o společném označování linek, takzvaný code-sharing, a to mezi Santiagem de Chile a Prahou přes Madrid. To bylo také impulsem pro úpravu smluvních vztahů v oblasti obchodní letecké dopravy. V roce 2017 proběhlo expertní jednání, jehož výsledkem byl návrh textu letecké dohody schválené následně na jednání vlády a podepsané dne 11. prosince 2018.

Sjednání dohody je předpokladem pro oboustranný rozvoj přímých i nepřímých mezinárodních leteckých služeb mezi Českou republikou a Chile. Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednání výborům Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou pro první čtení je paní poslankyně Karla Šlechtová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane ministře, vážená vládo, vzhledem k tomu, že pan ministr zde sdělil vše potřebné, já jenom doplním, že tato dohoda má formu prezidentské dohody, neboť upravuje záležitosti podle naší Ústavy České republiky. Rozhodnutí sjednat tuto dohodu bylo ovlivněno zejména konkrétními provozními zájmy leteckých podniků na přepravním trhu mezi Chile a Českou republikou. Určitě doporučujeme za zahraniční výbor postoupení této dohody do dalšího kola v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí. Zájem o závěrečná slova také není. Budeme se zabývat tedy návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor opět navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím, budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 314: přihlášeno 136 poslanců, pro 118, proti nikdo. Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím první čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme zabývat bodem

190.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I
a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu
/sněmovní tisk 459/ - první čtení**

Místo ministra školství, mládeže a tělovýchovy je předsedou vlády pověřen pan ministr Brabec, aby opět tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak ještě jednou do třetice děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já to mám dneska od velryb přes letectví k dopingu, a dovoluji mi tedy stručně odůvodnit změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu, které jsou Parlamentu předkládány k vyslovení souhlasu s ratifikací.

Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu, dále jen Úmluva, přijatá na 33. zasedání Generální konference UNESCO v Paříži v roce 2005, je mnohostrannou úmluvou, která pro Českou republiku vstoupila v platnost v roce 2007. Účelem této Úmluvy je zohlednit nové okolnosti v boji proti dopingu, posílit činnost národních antidopingových organizací a vytvořit celosvětově smluvní rámec pro společný boj vládních i nevládních organizací proti dopingu. Nedílnými součástmi Úmluvy jsou Příloha I: Seznam zakázaných látek a metod a Příloha II: Mezinárodní standard pro terapeutické výjimky. V souvislosti s vývojem dopingových látek a metod v oblasti sportu je Příloha I aktualizována každoročně.

Pro rok 2019 je většina změn založena na upřesnění názvů skupin a látek, které jsou v Příloze I zařazeny již od roku 2018. Další změny například zpřesňují používání zakázaných látek prostřednictvím výživových doplňků. Změna Přílohy II pro rok 2019 dále upřesňuje pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

Úmluva patří do kategorie smluv, jejichž přijetí, nebo přijetí jejich změn je podmíněno souhlasem Parlamentu České republiky a ratifikací prezidentem republiky. Jak již bylo řečeno, Příloha I a Příloha II jsou nedílnou součástí této Úmluvy a přijetí jejich změn vyžaduje dodržet stejný ústavněprávní postup.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Jiří Míhola. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pan ministr Brabec tady vlastně všechno podstatné shrnul. Já bych jenom ještě více zdůraznil, že se zde jedná především o tu aktualizaci příloh. Každoročně tedy ty přílohy reagují na vývoj nových látek a metod zneužívaných v dopingu ve sportu jejich zařazením na seznam a dochází zároveň také k vyřazování

některých látek a metod ze seznamu, pokud jejich zařazení na seznam nadále nesplňuje kritéria stanovená Světovou antidopingovou agenturou. A jak bylo obšírněji řečeno, v Příloze II – tam se zjednodušují pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

Doporučuji přijetí této smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Milan Hnilička. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já jenom pár slov k této mezinárodní úmluvě. Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu patří do kategorie smluv, jejichž přijetí, nebo přijetí jejich změn je podmíněno souhlasem Parlamentu České republiky a ratifikací prezidentem České republiky. Přílohy této Úmluvy jsou její nedílnou součástí a přijetí jejich změn vyžaduje dodržet stejný ústavněprávní postup. V souvislosti s vývojem dopingových látek a metod zneužívaných v dopingu ve sportu dochází ke změně příloh Úmluvy každoročně, tak jak tady bylo řečeno, a proto musí být i každoročně schvalovány v legislativním procesu a zveřejňovány ve Sbírce mezinárodních smluv.

Vzhledem k délce legislativního procesu schvalování změny Úmluvy nelze stihnout jejich zveřejnění ve Sbírce mezinárodních smluv k datu jejich platnosti, tj. od prvního ledna následujícího roku. Situace je dokonce taková, že nyní projednávané přílohy jsou vydány pro rok 2019, schvalujeme je tedy v době, kdy už vlastně neplatí, neboť jsou již vydány přílohy nové na rok 2020. Z tohoto důvodu zasílá Ministerstvo zahraničních věcí v souladu s čl. 34 odst. 3 Úmluvy každoročně oznámení sekretariátu UNESCO o nemožnosti ukončit vnitrostátní schvalovací proces změn příloh Českou republikou před jejich vstupem v platnost.

Osobně považuji tuto situaci za velice nešťastnou a z toho důvodu hodlám iniciovat jednání s Ministerstvem zahraničních věcí, jehož cílem by mělo být nalezení takového řešení, aby do budoucna Česká republika naplnila své závazky v oblasti sportu vůči UNESCO standardním způsobem, tak jako ostatní signatářské státy této úmluvy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla jediná přihláška do obecné rozpravy. Žádnou další nevidím, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova – pan ministr nemá, pan zpravodaj také ne. Budeme se tedy zabývat příkázáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím.

Hlasujeme tedy o příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 315 – přihlášeno 137 poslanců, pro 116, proti nikdo. Návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu výboru. Končím prvé čtení.

Na řadě je bod

191.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Kyrgyzské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Biškeku dne 9. dubna 2019
/sněmovní tisk 487/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, na jednání Poslanecké sněmovny předkládám smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Kyrgyzstánem, která byla podepsána 9. dubna 2019 v Biškeku.

Cílem zahraniční politiky České republiky je zajistit rozvoj vzájemně výhodných všestranných hospodářských vztahů s ostatními státy světa, takže uzavření této mezinárodní daňové smlouvy sleduje záměr omezit daňové zatížení podnikatelských subjektů při vyloučení jistě nežádoucího mezinárodního dvojího zdanění.

V současné době existuje ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Kyrgyzstánem bezesmluvní vztah, přičemž pro funkcionalitu daňových vztahů a rozvoj vztahů mezi oběma státy vůbec je existence smlouvy o zamezení dvojího zdanění nepochybně potřebná. Kyrgyzstán představuje poslední zemi bývalého Sovětského svazu, se kterou doposud Česká republika nemá smlouvu o zamezení dvojího zdanění. Smlouva o zamezení dvojího zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Kyrgyzstánem v současnosti navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN, přičemž samozřejmě reaguje na vnitřní daňové předpisy obou zemí. Smlouva obsahuje všechny tzv. minimální standardy vyplývající z projektu BEPS.

Tato daňová smlouva je pro naše podnikatelské subjekty velmi důležitá. Bilaterální vztahy mezi Českou republikou a Kyrgyzstánem jsou dobré, avšak dosavadní objem obchodní spolupráce v absolutních číslech je stále na skromnější úrovni. V posledních letech se trend zřetelně mění a došlo ke zvýšení kontaktů mezi podnikatelskými sférami obou zemí, což spolu s dalšími opatřeními vytváří předpoklad pro růst vzájemného obchodu v dalších letech. Zmínit lze například v dubnu 2019 uzavřenou dohodu o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky a Ministerstvem hospodářství Kyrgyzské republiky.

Kyrgyzstán patří k zemím Střední Asie a se svou ekonomikou nabízí českým investorům řadu možností pro investice, například v oblasti lehkého průmyslu, potravinářství, např. technologie výroby piva, zemědělských provozů, čištění odpadních vod, vodních elektráren, dopravní techniky a v neposlední řadě také turistiky.

Bilance vzájemně obchodní výměny je vzhledem k poměrně nízkému dovozu z Kyrgyzstánu výrazně ve prospěch naší země. Výše celkového obrátu obchodu se v roce 2017 více než zdvojnásobila oproti předchozímu roku na hodnotu přesahující 16 milionů USD, v roce 2018 lehce přesáhla hodnotu 11 milionů USD. V Kyrgyzstánu je aktivní např. česká firma Regulus, která dodala topný systém do stavby nejvyšší jurty na světě.

Závěrem chci konstatovat, že text smlouvy plně odráží vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti. Tato daňová smlouva umožní koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a v neposlední řadě umožní relevantní výměnu informací. Čili vás prosím, abyste tyto skutečnosti vzali na vědomí, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Monika Červíčková je zpravodajkou pro prvé čtení. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že paní ministryně skutečně velmi detailně představila danou smlouvu, mi nezbývá než dodat jen základní informace spíše technického rázu.

Tato smlouva dostala od vlády souhlasné stanovisko, a to nejen s ohledem na fakt, že sjednání smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nevyžaduje změny v českém právní řádu a nedotýká se závazků z jiných mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána. Tuto smlouvu projednal již Senát České republiky, jeho garanční výbor, a rovněž dal souhlasné stanovisko. Proto navrhuji přikázat tento sněmovní tisk, tuto smlouvu, k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy nemám žádnou přihlášku a nikoho nevidím, že by se hlásil do rozpravy, takže rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova také není. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl, aby se touto smlouvou zabýval zahraniční výbor. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 316, přihlášeno 140, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu.

Omluvy: paní poslankyně Helena Válková se omlouvá z dnešního jednání od 11.30 hodin z pracovních důvodů. Je přítomna, takže omluva v tuto chvíli už neplatí. Pan poslanec Pavel Jelínek se omlouvá od 11.30 hodin do konce ze zdravotních důvodů.

Na řadě je bod číslo

192.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 499/ - první čtení

Paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová je již připravena, aby nám tento návrh představila. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás stručně informovala o předložené dohodě o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí označovaného jako IGA. IGA je mezivládní dohoda, která doplňuje text nařízení o jednotném mechanismu řešení krizí a řeší některé otázky související s ustanovením a fungováním jednotného fondu pro řešení krizí.

Vůči České republice se IGA použije ode dne jejího případného vstupu do bankovní unie, a to buď přijetím eura, či uzavřením institutu tzv. úzké spolupráce s Evropskou centrální bankou a zapojením do jednotného mechanismu dohledu. Pro Českou republiku jako členský stát mimo eurozónu tak v současnosti nevyplývají z podpisu této dohody žádné další povinnosti. IGA je však relevantní i pro státy, které se bankovní unie zatím neúčastní. Prostřednictvím ustanovení o tzv. mimosmluvní odpovědnosti totiž IGA zajišťuje, aby státy stojící mimo bankovní unii skrze rozpočet Evropské unie nehradily případné náklady rozhodnutí v rámci jednotného mechanismu řešení krizí, na kterých se nebudou podílet. IGA také upravuje postup pro případ budoucího přistoupení nového člana do bankovní unie či případné vystoupení člana z bankovní unie. IGA se tedy věcně dotýká i postavení nečlenů bankovní unie, proto se Česká republika aktivně zapojila do procesu vyjednávání textu dohody a stala se také jejím signatářem.

Vláda vyslovila souhlas se sjednáním této dohody v květnu 2014 a na základě toho pak dohodu za Českou republiku podepsal velvyslanec a stálý představitel České republiky při EU, tehdejší, pan Martin Povejšil, samozřejmě s výhradou ratifikace. V téže roce pak byla tato dohoda předložena oběma komorám Parlamentu České republiky k vyjádření souhlasu s ratifikací, Senát svůj souhlas udělil ještě v prosinci 2014. V Poslanecké sněmovně byla IGA projednána ve výborech s doporučením udělit souhlas s ratifikací, avšak do konce volebního období nedošlo k jejímu projednání ve druhém čtení. IGA je proto znovu předkládána oběma komorám

Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací, došlo pouze k aktualizaci znění předkládací zprávy, která je součástí vámi obdrženého materiálu.

Zároveň bych si dovolila připomenout, že ratifikaci dokončily již všechny země eurozóny a ostatní signatářské státy prozatím stojící mimo bankovní unii s výjimkou České republiky, Dánska, Polska a Chorvatska, přičemž Chorvatsko tak plánuje učinit v nejbližší době. Považuji proto za vhodné, aby Česká republika nezůstala příliš dlouho v trojici signatářských států, které dohodu stále neratifikovaly, a tedy aby svůj ratifikační proces dokončila.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Původně byl zpravodajem pro prvé čtení určen pan poslanec Vít Rakušan, který není přítomen, je omluven, zastoupí ho jako zpravodajka paní poslankyně Karla Šlechtová, ale protože jsme v prvním čtení, musíme dát o změně zpravodaje hlasovat.

Takže budeme hlasovat o změně zpravodaje, místo Víta Rakušana Karla Šlechtová se ujme této role.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 317 přihlášeno 143 poslanců, pro 114, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Šlechtová je zpravodajkou a teď jí dávám slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní ministryně, paní poslankyně, páni poslanci, já jenom vypichnu to, co zde již paní ministryně sdělila, a to že Česká republika by měla převzít plná práva a povinnosti smluvní strany právě z této dohody IGA dnem přijetí eura jako své měny. Jak zde sdělila i paní ministryně, do té doby pro nás nevyplývají žádné finanční ani jiné závazky. Uzavření IGA je v souladu s právním řádem České republiky a nedotkne se ani závazků, které vyplývají z našeho členství České republiky v Evropské unii, a je rovněž v souladu s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Proto doporučujeme její ratifikaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Petr Beitzl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitzl: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, já bych mohl jenom zopakovat to, co tady už bylo dvakrát řečeno, že Česká republika nemusí přistupovat k této dohodě, v současné době, jak bylo řečeno, je výjimkou, a já bych doporučoval, abychom tou výjimkou zůstali minimálně do té doby, než Evropská unie rozhodne kromě zřízení jednotného fondu pro řešení krizí o opatřeních, která by vedla k rozpočtové a fiskální disciplíně států, které s tím dnes mají obrovské problémy, můžu tady jmenovat Řecko, Španělsko,

Itálii. A ten jednotný fond vzniká právě proto, aby z něj byly sanovány stávající chyby těchto vlád a těchto rozpočtů. Pokud do toho nevstoupíme, nic se nestane. Doporučuji jít tou cestou, o které jsem mluvil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Dále se z místa do rozpravy hlásí pan poslanec Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se připojím k prohlášení svého předchůdce. Znovu opakuji, v současné době nejsme členem eurozóny, a pokud bychom se do ní dostali, bude to pro naši republiku výrazné finanční zatížení. Takže za této situace považuji přijetí této smlouvy jako nepřijatelný hazard. Říkám to za poslanecký klub SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo má paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem to tedy řekla v úvodním slovu a zopakuji to. Je pravda, že bychom nemuseli být součástí této dohody, protože nejsme země eurozóny. Nicméně jsme dneska vlastně v trojici států, které zatím neratifikovaly tuto smlouvu, a je dobré, abychom tam byli, abychom naopak hlídali to, že se nebudeme v žádném případě podílet na žádných nápadech typu, že bychom platili za nějaké chyby, nebo přispívali na nějaké chyby států, které vlastně musí přispívat v rámci eurozóny do toho jednotného mechanismu pro řešení krizí. Takže to není na žádné sanování chyb, ale naopak je dobré u toho být a tyto věci sledovat. Proto si myslím, že je důležité tuto smlouvu ratifikovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. Budeme se zabývat příkázáním výboru k projednání. Organizační výbor opět navrhl přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Ano. Pan poslanec Skopeczek vystoupí s návrhem na přikázání dalšímu výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Já bych navrhl ještě výbor pro evropské záležitosti, to si myslím, že je téma, které by mu slušelo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Ještě někdo z poslankyň a poslanců chce vystoupit s návrhem na přikázání dalšímu výboru? Ne, budeme tedy postupně hlasovat.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 318 přihlášeno 144 poslanců, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 319 přihlášeno 144 poslanců, pro 120, proti nikdo. Konstatuji, že návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro evropské záležitosti, a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Nové omluvy: paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá z dnešního jednání po celý jednací den z pracovních důvodů, pan poslanec Miloslav Rozner se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne.

Na řadě je bod

193.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách /sněmovní tisk 507/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nyní předkládám Poslanecké sněmovně návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Buenos Aires dne 6. března 2019. Dovolím si v této souvislosti uvést následující: vzhledem k narůstající potřebě mezinárodní spolupráce mezi celními orgány v boji proti porušování celních předpisů a také vzhledem ke skutečnosti, že celní správy České republiky a Argentinské republiky nemají v současnosti žádný právní nástroj, který by jim umožňoval účinně spolupracovat při předcházení a šetření porušení celních předpisů, se celní správy smluvních stran dohodly na tom, že předloží svým vládám návrh na uzavření této smlouvy. Účelem smlouvy je především poškození finančních zájmů obou smluvních stran formou účinné spolupráce při předcházení a šetření porušování celních předpisů. Smlouva umožní také výměnu informací a zkušeností celních správ v oblasti podloudného dovozu zboží a nezákonného obchodu s omamnými a psychotropními látkami. Za provádění smlouvy bude v České republice odpovědné Generální ředitelství cel. Provádění smlouvy nebude mít dopad na státní rozpočet, nevyžádá si změny v personálním, materiálním ani finančním zajištění činnosti celní správy, naopak lze předpokládat snížení počtu a rozsahu celních podvodů, a tím zajištění vyšších příjmů do státního rozpočtu. Vláda odsouhlasila návrh na sjednání smlouvy 31. října 2018 usnesením č. 705. Určitě

možná namítnete, kde je takové prodlení. Bylo způsobeno jednoznačně na straně argentinské. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Petr Beitl. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Argentina je pro Českou republiku třetím největším obchodním partnerem z Latinské Ameriky a v rámci vzájemné obchodní výměny mezi oběma zeměmi skutečně dochází k záměrnému porušování předpisů, a to s cílem obejít ustanovení týkající se úhrady cla, daní a jiných obdobných peněžitých předpisů vybíraných v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží nebo ustanovení upravující zákazy a omezení dovozu či vývozu konkrétních druhů zboží včetně omamných a psychotropních látek. Uzavření smlouvy je proto v zájmu České republiky vzhledem k tomu, že smlouva směřuje k předcházení a šetření porušování celních předpisů, které poškozují především její finanční zájmy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova nemá ani paní ministryně ani pan zpravodaj. Budeme se zabývat návrhem výborům k projednání. Je zde návrh organizačního výboru, aby se návrhem zabýval zahraniční výbor. Má někdo jiný návrh? Nebo návrh na další výbor? Ne. Budeme tedy hlasovat.

Hlasujeme o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 320, přihlášeno 145 poslanců, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu výboru.

Končím první čtení tohoto návrhu.

Na řadě je bod

194.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení
mezi Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019
/sněmovní tisk 511/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložená smlouva

o sociálním zabezpečení s Mongolskem je standardní smlouvou tohoto typu, která by měla navázat na již sjednané smlouvy zejména o zamezení dvojího zdanění či o ochraně investic. Jejím úkolem je především vymezit, ve kterém státě bude migrující pracovník platit pojištění, a současně pak stanovit z toho plynoucí důchodové nároky. Pro zaměstnavatele vysílající své zaměstnance do Mongolska je důležité mít jistotu v tom, kam mají za ně odvádět pojistné, a pro pracovníky samotné pak především to, že doba pojištění ve druhém smluvním státě se jim takzvané neztratí, ale v budoucnu se zohlední v přiznaných důchodech. Podrobnější informace jsou rozvedeny v předkládací zprávě.

Prosím o propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom stručně shrnu, že mezi Českou republikou a Mongolskem existuje poměrně kvalitní smluvní základna. Tyto dokumenty by měla doplnit i smlouva o sociálním zabezpečení obsažená v tomto materiálu, který právě projednáváme. Podobně jako dokumenty v sociální oblasti sjednané se vzdálenějšími státy, zámořskými zeměmi a podobně, upravuje i předkládaná smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem vedle účasti na pojištění pouze poskytování důchodových dávek. Smlouva s Mongolskem představuje standardní dokument, který plně respektuje základní mezinárodně uznávané principy.

Doporučuji její přijetí a projednání v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova také není. Budeme se tedy zabývat návrhem k přikázání výborům k projednání. Organizační výbor opět navrhuje zahraniční výbor. Je zde prosím jiný návrh? Není.

Můžeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 321, přihlášeno 146 poslanců, pro 116, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu.

Další omluva – pan poslanec Ivo Vondrák se omlouvá od 14.30 do 19 z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

195.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Nizozemským královstvím ve vztahu ke Curaçau o letecké dopravě
/sněmovní tisk 513/ - první čtení**

Místo místopředsedy vlády, ministra průmyslu, obchodu a dopravy Karla Havlíčka je pověřena místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová, aby tento návrh uvedla. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Tuto smlouvu uvádím za pana vicepremiéra Havlíčka.

Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, Curaçao je jednou ze čtyř autonomních zemí Nizozemského království, dále Aruba, Svatý Martin a samotné Nizozemsko, které se nachází v jižním Karibiku. Vzájemné vztahy obou zemí v oblasti civilního letectví nejsou dosud nijak upraveny. V srpnu 2015 byla Česká republika oslovena s návrhem na smluvní úpravu těchto vztahů a v roce 2016 bylo dosaženo shody na textu letecké dohody na expertní úrovni.

Dohoda obsahuje obvyklá ustanovení o podmínkách pro výkon obchodní letecké dopravy mezi smluvními stranami. Text dohody je liberální a odpovídá současnému vývoji v oblasti civilního letectví. Tato dohoda může v budoucnu přispět k rozvoji letecké dopravy z České republiky do oblasti Karibiku, kam v současné době čeští letečtí dopravci své lety již provozují. Dohoda jim poskytuje právní základ pro případné rozšiřování jejich obchodních aktivit v této oblasti. Strategická poloha Curaçaa uprostřed amerického kontinentu spolu s liberální politikou je předpokladem pro další posilování turistického ruchu i finanční a logistické oblasti na ostrově.

Dovoluji si vás tedy požádat o postoupení materiálu k projednání výborům. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Zpravodajkou pro první čtení je paní poslankyně Karla Šlechtová. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, paní ministryně, členové vlády, já pouze doplním paní ministryni. Podepsaný text dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu naší země a také vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání a následné provádění této dohody nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu. A ještě co považuji za vhodné zde zmínit, že dohodu následně bude vykonávat Ministerstvo dopravy a Úřad pro civilní letectví.

Tato dohoda má opět charakter mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie a doporučujeme následně její schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Žádná přihláška nepřišla ani nikoho nevidím, že by se do obecné rozpravy hlásil. Rozpravu končím – pardon, nekončím rozpravu. Přehlédl jsem pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, který se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové. Já jen chci navrhnout, aby to projednal hospodářský výbor. Ona to není úplně jednoduchá záležitost v té letecké dopravě v současné situaci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní končím obecnou rozpravu, protože žádná další přihláška už není. Zájem o závěrečná slova není. Budeme se zabývat návrhem příkázání výborům. Organizační výbor navrhl zahraniční výbor a pan místopředseda Sněmovny navrhl hospodářský výbor. Takže postupně budeme hlasovat o těchto výborech.

Nejprve o příkázání zahraničnímu výboru. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 322, přihlášeno 147 poslanců, pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní hlasování o příkázání hospodářskému výboru. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 323, přihlášeno 147 poslanců, pro 107, proti nikdo. Konstatuji, že návrh jsme příkázali k projednání zahraničnímu výboru a hospodářskému výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu.

Místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal se omlouvá dnes od 11.50 do 12.30 hodin z důvodu pracovního jednání.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

196.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Sultanátu Omán o letecké dopravě /sněmovní tisk 522/ - prvé čtení

Místo pověřeného člena vlády Karla Havlíčka je pověřena i v tomto případě paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová, aby uvedla tento návrh. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vzájemné vztahy České republiky a Sultanátu Omán v oblasti civilního letectví nejsou v současné době nijak upraveny.

Na základě zájmu obou stran se v roce 2011 uskutečnilo v Praze jednání expertních delegací o textu mezinárodní dohody. Následně vláda České republiky vyslovila se sjednáním dohody souhlas svým usnesením v prosinci 2011. Vhodný termín a místo podpisu se podařilo nalézt až v roce 2019, kdy byla dohoda při příležitosti návštěvy delegace Senátu ČR v Ománu dne 25. března 2019 podepsána.

Text dohody je liberální, je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dohoda představuje jednu z možností, jak dále rozvíjet vzájemné vztahy obou zemí, stanoví právní základ pro případné provozování leteckých služeb. Dopravcům obou stran nabízí široké možnosti pro komerční využití.

Dovoluji si tedy požádat vás o postoupení této dohody výborům Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jiří Kobza, ale pan poslanec Kobza není přítomen – pan poslanec Holík ho zastoupí. Ale abychom to mohli udělat, protože jsme v prvé čtení, musíme hlasovat. Přivolám poslance do sálu a budeme hlasovat o změně zpravodaje.

Zpravodajem pro prvé čtení místo pana poslance Kobzy bude pan poslanec Holík. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 324, přihlášeno 146 poslanců, pro 119, proti nikdo.

Pan poslanec Holík je schválen zpravodajem. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, zpráva paní ministryně byla velmi podrobná, takže si dovoluji říct jenom pár bodů, které budu sice opakovat, ale jenom abych její zprávu zdůraznil.

Jak už bylo řečeno, Česká republika a Omán nemají diplomatické styky, nemáme taky ani společné letecké spojení. Tato smlouva víceméně jenom umožňuje, nebo dává šanci na přelety jednoho státu nad územím druhého v případě nouze, že by tam letadla mohla přistát. Znovu zopakují, že tato smlouva nebude mít žádný vliv na zatížení státního rozpočtu. A snad nakonec bych mohl říct, i když s Ománem nemáme diplomatické styky, tak tuto dohodu vidím jako velice dobrý krok ke sblížení obou ekonomik. A pokud můžu, dovoluji si navrhnout, aby tato zpráva byla projednána na zahraničním výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Juříček, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já si myslím, že celkově všechny zahraniční smlouvy by spíš, jestliže se jedná o byznys, tak by měly spíš skončit jako v garančním výboru hospodářském, anebo minimálně aspoň projednané v hospodářském, byť s Ománem nemáme žádné letecké spojení, nicméně přelety můžou být taky o byznysu. Ale obecně bych požádal organizační výbor, aby to dělil podle toho, jestli daně a cla, tak by to mělo skončit na rozpočtovém výboru logicky. A jestli je to o byznysu a potenciálním byznysu, tak by to mělo končit na hospodářském výboru. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, беру to současně jako návrh, aby se tímto návrhem zabýval hospodářský výbor. Jenom připomínám, že u smluv nemáme stanoven garanční výbor.

Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nikdo se do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Je zde návrh od organizačního výboru na zahraniční výbor. Pak zazněl návrh na hospodářský výbor. Navrhuje ještě někdo nějaký další výbor, aby se zabýval návrhem? Ano, pan poslanec Lipavský navrhuje další výbor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Omlouvám se, nevěděl jsem, že je rozprava uzavřena. Já jsem se hlásil do faktické poznámky. Standardně mezinárodní smlouvy prostě dostává zahraniční výbor. Pokud si to nějaký výbor chce k sobě zařadit, tak nikdy nebyl problém, aby tam ta smlouva odkázána, takže já si myslím, že organizační výbor to v tuhle chvíli dělá správně, a tu praxi bych rád dodržel. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nechal jsem vám slovo, protože jsem chápal, že se to týká příkázání výboru, i když už nebyla rozprava.

Budeme postupně rozhodovat o příkázání výborům. Nejprve zahraniční výbor.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 325. Přihlášeno 146 poslanců, pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o příkázání hospodářskému výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 326. Přihlášeno 147 poslanců, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu a hospodářskému výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu. Současně předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne. Přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Jedná se o

197.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Mongolska o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem,
podepsaná dne 20. května 2019 v Praze
/sněmovní tisk 533/ - první čtení**

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, tento materiál obsahuje návrh na ratifikaci takzvané readmisní dohody s Mongolskem. Smluvní dokumenty tohoto typu jsou jedním z důležitých nástrojů boje proti nelegální migraci.

Tato dohoda obsahuje zejména základní závazek smluvních stran přijmout zpět na území svého státu občana, který nesplňuje nebo přestal splňovat platné podmínky pro vstup nebo pobyt na území druhého státu. Dále obsahuje hlavní zásady týkající se postupu při realizaci tohoto závazku, to znamená podávání žádosti, lhůty pro vyřízení, lhůty pro realizaci, ustanovení týkající se ochrany osobních údajů a tak podobně. Účelem dohody je maximálně urychlit předávání nelegálně pobývajících osob, zkrátit jejich pobyt v zajišťovacích zařízeních, a tím i snížit náklady, které souvisejí s jejich zadržením a následným předáním.

Dohoda je na výslovnou žádost mongolské strany navenek sjednávána jako mezivládní smlouva, vnitrostátně však vyžaduje vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky a ratifikaci prezidentem republiky, neboť jde o mezinárodní smlouvu, která upravuje práva a povinnosti osob a zakotvuje úpravu vyhrazenou v zákonu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Karla Šlechtová. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci, jak sdělil pan ministr, smlouvy o předávání a přebírání osob, které nelegálně pobývají na území státu, jsou takzvané readmisní smlouvy, tvoří právní základ pro realizaci navrácení protiprávně pobývajících osob do států jejich původu. V tomto případě se jedná o smlouvu mezi Českou republikou a Mongolskem.

Ve vztahu k Mongolsku není dosud oblast navrácení nelegálně pobývajících osob smluvně upravena, a proto se předkládá k odsouhlasení Parlamentu tato dohoda,

kteřou podporuji, a doporučujeme k dalšímu projednání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které zatím nevidím nikoho přihlášeného, takže se rozhlédnu po sále. Nikdo se nehlásí, takže končím obecnou rozpravu a táži se, zdali má paní zpravodajka či paní místopředseda zájem o závěrečné slovo. Nemají. Paní poslankyně také nemá zájem o závěrečné slovo, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím, že by měl někdo zájem, takže zagonguji. Svolám poslance do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je pro to, aby byl předložený návrh přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 327. Přihlášeno 147 poslanců, pro 95, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu. Ještě přečtu omluvu. Omluva je – pan poslanec Jan Volný, omlouvá se mezi 14.30 a 18.00 hodin z pracovních důvodů.

Další návrh je bod

198.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Gruzii o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 10. července 2019 v Tbilisi /sněmovní tisk 594/ - první čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl místopředseda vlády a ministr vnitra Jana Hamáček. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, oblast policejní spolupráce není v současné době ve vzájemných vztazích s Gruzii smluvně upravena a účelem této smlouvy je poskytnout bezpečnostním orgánům potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti všem formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi.

Spolupráce bude zahrnovat výměnu operativních a strategických informací, vytváření pracovních týmů, vysílání konzultantů a styčných důstojníků, spolupráci při pátrání po osobách a při zajišťování bezpečnostních doprovodů letadel. Smlouva dále upravuje věci, které se týkají... (Ministrovi zvoní mobilní telefon. Pobavení v sále.) Omlouvám se. Smlouva dále upravuje věci, které se týkají žádosti o spolupráci, možnosti odmítnutí spolupráce, hrazení nákladů, ochranu osobních údajů a předávání

utajovaných informací a v neposlední řadě smlouva dává české straně možnost sdílet informace poskytnuté gruzínskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie nebo schengenského prostoru.

Děkuji za pozornost a ještě jednou se omlouvám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení, poslanec František Navrkal. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, pan ministr již k dohodě všechno podstatné řekl, dokonce jsme to měli s fanfárou. Já bych k tomu jen dodal, že se jedná tedy o spolupráci mezi Českou republikou a Gruzii v boji s trestnou činností, která byla Poslanecké sněmovně předložena 17. září 2019 a organizační výbor se jí zabýval 3. října 2019. Jedná se o standardní smlouvu a spíše se divím, že ji naše země ještě neuzavřela. Obdobné smlouvy máme s jinými zeměmi bývalého postsovětského prostoru, mezi nimi například i sousedním státem Gruzie, Arménií.

Kromě toho bych rád dodal, že Gruzie dlouhodobě usiluje o těsnější vztahy s Evropskou unií i NATO. Je dokonce jednou ze zemí evropské politiky Východního partnerství a je také zemí, která dlouhodobě čelí silnému tlaku svého severního souseda. Proto posílení naší spolupráce vidím jako žádoucí a naprosto logické.

Abych to nezdržoval, jedná se o standardní bilaterální smlouvu o boji s trestnou činností a navrhuji ji k odsouhlasení a v souladu s usnesením organizačního výboru ji zároveň navrhuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které... Vy se hlásíte, pane poslanče? Ne. ... do které se zatím nikdo nepřihlásil. Obecnou rozpravu končím. Táhne se na zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj? Pan navrhovatel? Nemáte zájem. Nyní tedy se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 328. Přihlášeno 148 poslanců, pro 97, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího tisku a jde o

199.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií
a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou
na straně druhé, podepsaná dne 25. června 2019 v Lucemburku
všemi členskými státy Evropské unie a dne 30. června 2019
v Hanoji za Evropskou unií a Vietnam
/sněmovní tisk 609/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesla místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, tento materiál je předkládán k vyslovení souhlasu s ratifikací dohody, která byla dne 25. června 2019 podepsána v Lucemburku všemi členskými státy EU. Za ČR dohodu podepsala ministryně pro místní rozvoj paní Klára Dostálová a dne 30. června 2019 došlo v Hanoji k podpisu za EU a Vietnam. Svůj souhlas s ratifikací již vyslovil v Senátu výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost.

Sjednaná dohoda přináší právní jistotu a předvídatelnost, jež by měly EU a Vietnamu pomoci přilákat a udržet investice podporující jejich ekonomiku. Jako jeden z největších zahraničních investorů v zemi bude EU těžit z lepšího investičního klimatu, jež prováděním dohody vznikne. Dohoda zajišťuje vysokou úroveň ochrany investic, avšak svým obsahem nezasahuje do práva EU, jejích členských států a Vietnamu na regulaci a sledování legitimních cílů veřejné politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, bezpečnosti a životního prostředí.

Dohoda obsahuje moderní a reformovaný mechanismus řešení investičních sporů, který se skládá ze stálého tribunálu prvního stupně a stálého odvolacího tribunálu, jež povedou řízení o urovnání sporů transparentním a nestranným způsobem. Od svého vstupu v platnost dohoda plně nahradí stávající dvoustranné dohody o podpoře a ochraně investic uzavřené mezi Vietnamem a členskými státy EU. Tímto také pozbude platnost česko-vietnamská investiční dohoda z roku 1997, a to včetně ustanovení o aplikaci ochranné lhůty. V praxi to znamená, že se na investice existující ke dni ukončení platnosti této investiční dohody již nebude po dobu dalších 10 let vztahovat ochrana z ní plynoucí.

Z pohledu českého ústavního práva se jedná o smlouvu prezidentské kategorie. Dohoda vstoupí v platnost poté, co bude schválena dle příslušných vnitrostátních procesů všemi členskými státy, bude odsouhlasena Evropským parlamentem a dojde k přijetí příslušného rozhodnutí Rady, kterým se dohoda uzavírá. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Petr Beitl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, já bych snad ještě pro pořádek doplnil, že výdaje v rámci této dohody jsou 700 tisíc eur ročně a jsou financovány zatím z rozpočtu EU. Dohoda nepředpokládá přímý dopad na státní rozpočet České republiky, alespoň prozatím. Konkrétní financování systému a podíl České republiky zatím nebyl stanoven. Dohoda skutečně přinese českým podnikatelům větší ochranu jejich investic ve Vietnamu. Prozatím sice nelze přesně kvantifikovat strategický přínos, ale již nyní lze předpokládat, že povede k důslednějšimu dodržování právních předpisů nebo snížení nákladů na soudní řízení v rámci systému investičního soudu pro investice pro žalující strany, jimiž jsou malé a střední podniky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Františka Koprívu. (Omyl.) Takže já vás odhlásím. A nyní se tedy rozhlédnu po sále, zdali někdo chce ještě hovořit. Nikoho přihlášeného nemám, takže končím obecnou rozpravu. Táží se na zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Pan zpravodaj? Nemáte zájem. Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Ano, pan poslanec Kopríva. Prosím.

Poslanec František Kopríva: Dobré už odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych navrhl to přiřadit ještě výboru pro evropské záležitosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozhlédnu se po sále. Žádný návrh nevidím, takže budeme hlasovat, protože to není protinávrh, protože tady to můžeme u smluv přikázat rovnocenně i dalšímu výboru.

Takže nejprve budeme tedy hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 329 přihlášeno 147 poslanců, pro 95, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání také výboru pro evropské záležitosti.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 330 přihlášeno 149 poslanců, pro 98, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání také výboru pro evropské záležitosti.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího tisku a jde o

200.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou
Botswanské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému
úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pretorii dne 29. října 2019
/sněmovní tisk 671/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesla místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, na jednání vaší schůze se nyní předkládá smlouva o zamezení dvojímu zdanění s Botswanou, která byla podepsána 29. října 2019 v Pretorii. Jedná se o historicky první smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Botswanou.

Cílem zahraniční politiky ČR je rozvoj vzájemně výhodných všestranných hospodářských vztahů mezi zeměmi. Uzavření této mezinárodní daňové smlouvy sleduje záměr omezit daňové zatížení podnikatelských subjektů při vyloučení nežádoucího mezinárodního dvojího zdanění, k němuž bez existence daňové smlouvy v mezinárodních hospodářských vztazích běžně dochází. V současné době tedy existuje ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Botswanou bezesmluvní vztah, přičemž pro funkcionalitu daňových vztahů a rozvoj vztahů mezi oběma státy vůbec je existence smlouvy o zamezení dvojímu zdanění jistě potřebná. Botswana je malou, avšak vzkvétající a velmi otevřenou ekonomikou, která nabízí českým investorům řadu možností pro investice, zejména v oblasti těžebního průmyslu, energetiky, informačních technologií a zdravotnictví.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Botswanou v současnosti navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN, přičemž samozřejmě reaguje na vnitřní daňové předpisy obou zemí. Smlouva umožní koordinaci činností daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a v neposlední řadě umožní relevantní výměnu informací, a to v souladu se všemi existujícími mezinárodními standardy. Sjednání této smlouvy o zamezení dvojímu zdanění zvýší právní jistotu případných investorů obou států. Její uzavření ani provádění nebude mít přímý dopad na státní rozpočet. Celkový přínos plynoucí z aplikace této smlouvy bude v praxi záviset na budoucím rozvoji jednotlivých forem hospodářské spolupráce.

V tomto kontextu lze uvést, že bilance vzájemné obchodní výměny je v posledních letech velmi vyrovnaná, resp. mírně ve prospěch naší země. Vzájemný obchod mezi Českou republikou a Botswanou zdaleka nedosahuje svého potenciálu. Obrat vzájemné obchodní výměny činil v roce 2018 pouhých 1,74 mil. USD.

U vývozu do Botswany tvořily v roce 2018 nejhodnotnější položky lékařský a jiný nábytek, dále telefonní přístroje, motory, produkty z oblasti elektrotechnického vybavení a jiné. U dovozu do České republiky se zdaleka nejvíce prosazuje hovězí maso, nábytek, kožené výrobky, kufry, ocel a mazací přípravky. Smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi Českou republikou a Botswanou jistě otevře prostor i pro další české podnikatelské subjekty, a napomůže tak rozvoji vzájemných hospodářských vztahů včetně investičních aktivit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec František Navrkal. Prosím.

Poslanec František Navrkal: Děkuji ještě jednou za slovo. Nebudu se tady rozvykládat jako posledně. Paní ministryně opět vše podstatné shrnula. Jen bych v pár větech dodal, že předložená smlouva mezi Českou republikou a Botswanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku byla Poslanecké sněmovně předložena 6. prosince 2019 a organizační výbor se jí zabýval 9. ledna 2020.

Je to smlouva standardní a jsem přesvědčen, že její přijetí pomůže ke zvýšení právní jistoty investorů, a tím poslouží k rozvoji ekonomických vztahů mezi našimi zeměmi. Myslím si, že i načasování je velice vhodné, jelikož si i nová Evropská komise dala za jednu ze svých priorit větší zaměření na Afriku a prohlubování vztahů s jednotlivými africkými zeměmi. Proto navrhuji smlouvu k odsouhlasení a podobně jako posledně ji také v souladu s návrhem organizačního výboru doporučuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já přečtu jednu omluvu a je to aktualizace ještě omluvy pana ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka, který se ještě navíc k tomu, co již bylo řečeno, omlouvá od 12.30 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Takže se podívám do sálu, nikdo se nehlásí, takže já obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali má pan zpravodaj nebo paní ministryně zájem o závěrečná slova. Nemáte. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 331, přihlášeno 148 poslanců, pro 101, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Přistoupíme k dalšímu bodu, jedná se o

201.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Bangladéšské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Praze dne 11. prosince 2019
/sněmovní tisk 686/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesla místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Předkládám smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Bangladéšem, která byla podepsána dne 11. prosince 2019 v Praze.

Česká republika má v současné době uzavřeny mezinárodní smlouvy týkající se zamezení dvojímu zdanění s 89 státy světa, nicméně Bangladéš mezi nimi doposud není. Při mezinárodním zdanění je přitom zcela zásadní, zda země, která má jistou roli v obchodních a finančních záměrech českých daňových poplatníků, má uzavřenou daňovou smlouvu s naším státem, a to je jistě i případ Bangladéše.

Smlouva nenahrazuje vnitrostátní daňové předpisy smluvních států, a nemůže tak založit novou daňovou povinnost, ale pouze povinnosti vyplývající z vnitrostátních předpisů upravuje. Přispívá k objektivnímu rozdělení práva na daň z jednotlivých druhů příjmů mezi oba státy, to je mezi stát zdroje příjmu a stát jeho příjemce. Do textu smlouvy jsou zahrnuty i některé závěry OECD projektu BEPS proti snižování daňového základu a přesouvání zisků.

Bangladéš patří k zemím geopolitické oblasti jižní Asie a se svou ekonomikou nabízí českým investorům jisté možnosti pro investice, například v oblasti energetiky, v oblasti lehkého průmyslu a rovněž průmyslu farmaceutického. Celkový přínos plynoucí z aplikace této smlouvy bude v praxi záviset na budoucím rozvoji jednotlivých forem hospodářské spolupráce. V tomto kontextu lze uvést, že bilance vzájemné obchodní výměny je vzhledem k poměrně vysokému dovozu z Bangladéše výrazně ve prospěch této země, takže obrat obchodu mezi Českou republikou a Bangladéšem činil podle dostupných údajů například za rok 2018 622 595 amerických dolarů. V mezinárodním srovnání obratu s předchozím obdobím se jedná o nárůst cca 22 %. Podíl českého vývozu na obratu dosáhl ve stanoveném období zmíněného roku zhruba 9 %, přičemž cílem české strany je zajisté snížit tento deficit vzájemné obchodní výměny.

Tato komplexní daňová smlouva pokrývá zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů. Standardně také upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí a rovněž tak zásadu

nediskriminace, neformální řešení sporů případně vzniklých při jejím provádění a současně zajistí i relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států. Smlouva zvýší právní jistotu případných investorů obou zemí, vytvoří prostor pro další české podnikatelské subjekty, a napomůže tak rozvoji vzájemných hospodářských vztahů. Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Bangladéšem nyní navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN, přičemž samozřejmě reaguje i na vnitřní daňové předpisy obou zemí.

Dovoluji si proto vám navrhnout, abyste tyto skutečnosti vzali v potaz a doporučili k projednání ve výborech Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Petr Beitl. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Beitl: Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, i já se přimlouvám o to, aby se Bangladéš stal 90. zemí, s kterou bude mít Česká republika uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění. Možná bych vaši pozornost získal tím, že bych vás upozornil, že to je jedna z nejlidnatějších zemí světa, která má 160 milionů obyvatel, tedy 16krát tolik co Česká republika. A další informaci snad mohu doplnit jenom tu, že se skloňuje podle mužského rodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance. Takže já se rozhlédnu po sále, nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Táže se, zdali má někdo zájem o závěrečná slova, resp. pan zpravodaj a paní ministryně. (Ne.) Nemáte zájem o závěrečná slova.

Nyní se budeme tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táže se, zdali má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, takže přistoupíme k hlasování. (V sále je velmi hlučno.)

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Já zahajuji hlasování teď. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 332, přihlášeno 148 poslanců, pro 111, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Přistoupíme k dalšímu návrhu, jedná se o

202.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o vydávání mezi Českou republikou a Argentinskou republikou (Praha, 25. 11. 2019)
/sněmovní tisk 691/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesla ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Paní ministryně, máte slovo, prosím. A prosím vás o klid v jednacím sále!

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych krátce uvedla vládní návrh, kterým se Parlamentu předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vydávání, která byla podepsána 25. listopadu loňského roku v Praze.

Musím konstatovat, že mezi Českou republikou a Argentinskou republikou nejsou v současné době v platnosti žádné dvoustranné smlouvy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech a Argentinská republika není ani smluvní stranou úmluv Rady Evropy týkajících se vydávání osob a dalších forem mezinárodní justiční spolupráce. Justiční spolupráce probíhá na bezesmluvním základě.

Smyslem smlouvy o vydávání mezi Českou a Argentinskou republikou je prohloubení efektivity, zvýšení rychlosti a zjednodušení řízení o vydávání osob, což bude přínosem k účinnější vymahatelnosti práva a účinnějšímu trestněprávnímu postihu. Sjednání smlouvy je v souladu se zahraničními politickými zájmy České republiky a napomůže rozšíření možností mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech mezi smluvními stranami. (Hluk v sále trvá.)

Pokud jde o náklady spojené s prováděním smlouvy, budou pokryty z rozpočtových kapitol rezortů, které se na tom budou podílet.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám ještě jednou o klid. Promiňte, paní ministryně, že vás přeruším, abych vám zajistil důstojné prostředí jako dámě. Prosím vás ještě jednou o klid. Vydržme to ještě půl hodinky. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Budou se na tom podílet jednak Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo zahraničních věcí. To je asi vše, co bych k tomuto návrhu v krátkosti uvedla. Děkuji za pozornost a prosím o příznivé posouzení tohoto vládního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Marek Benda. Máte slovo, pane poslanče. (Poslanec Benda je překvapen.) Ano vy.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, přiznám se, že jsem nezaregistroval, že jsem zpravodajem této smlouvy, ale předpokládám, že není žádného problému, abychom tuto smlouvu propustili do druhého čtení a zabývali se jí na čtení mezi výbory. Děkuji za pozornost. (Smích a potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jinak samozřejmě platí, že tady mám záložně vždycky ten dokument k dispozici, takže kdyby v budoucnu někdo chtěl – minimálně za mého řízení – tak si vždycky přijďte tady pro tahák.

Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, rozhlédnu se po sále. Nyní končím tedy obecnou rozpravu. Táží se na závěrečná slova. Pan zpravodaj? (Ne.) Paní ministryně? (Ne.) Nemáte zájem.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 333. Přihlášeno je 150 poslanců, pro 111, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o

203.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o vyměřování lodí (TONNAGE), 1969, ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 692/ - první čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček, který ovšem je tady omluven. Mám tedy pověření, že úvodní slovo přednese paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych představila Mezinárodní úmluvu o vyměřování lodí TONNAGE, 1969, což je mezinárodní úmluva přijatá Mezinárodní námořní organizací IMO a je jednou z technických úmluv Mezinárodní námořní organizace, která stanoví požadavky na započítávání vnitřních prostor námořního plavidla, takzvané TONNAGE. TONNAGE je základní údaj pro vypočítávání registračních a přístavních poplatků. Jednotné stanovení TONNAGE zajišťuje rovný přístup plavidlům v oblasti poplatků.

Úmluva TONNAGE byla podepsána v Londýně dne 23. června 1969. Po rozdělení Československa přistoupila Česká republika k úmluvě sukcesí. Úmluva pro Českou republiku tedy vstoupila v platnost 1. ledna 1993. Po dokončení procesu řádné implementace podle článku 10 Ústavy České republiky se úmluva předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu včetně dílčích změn přílohy přijatých od jejího vzniku.

Text TONNAGE je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii a nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Jiří Strýček. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já osobně si myslím, že paní ministryně tady v dostatečné šířce zdůvodnila návrh této mezinárodní úmluvy, takže v podstatě už ani nemám co komentovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám zatím přihlášeného žádného poslance. Rozhlédnu se po sále, ale ani se nikdo nehlásí, takže končím obecnou rozpravu. Táži se na zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? (Ne.) Pan zpravodaj? (Ne.) Nemáte zájem.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím. Takže přistoupíme k hlasování.

Táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 334. Přihlášeno 151 poslanců, pro 109, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o

204.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech
pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí
/sněmovní tisk 693/ - první čtení**

Děkuji. Prosím, aby úvodní slovo v zastoupení pana ministra dopravy Karla Havlíčka přednesla paní ministryně Alena Schillerová. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři z roku 1972, dále úmluva COLREG, je mezinárodní úmluva přijata Mezinárodní námořní organizací a je jednou z nejdůležitějších mezinárodních námořních úmluv týkající se provozu plavidel na volných mořích a všech navazujících vodních cestách, po kterých mohou plout námořní plavidla. Hlavním cílem úmluvy COLREG je zajištění jednotných pravidel provozu námořních plavidel.

Úmluva COLREG byla podepsána v Londýně 20. října 1972 a pro tehdejší Československo vstoupila v platnost 15. července 1977. Po rozdělení Československa přistoupila Česká republika k úmluvě COLREG sukcesí. Úmluva COLREG pro Českou republiku tedy vstoupila v platnost 1. ledna 1993.

Pro dokončení procesu řádné implementace podle článku 10 Ústavy se úmluva předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s úmluvou COLREG včetně dílčích změn přijatých postupně od jejího vzniku až k dnešnímu dni. Text úmluvy COLREG je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii a nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení a vyslovení souhlasu pana zpravodaje pro první čtení, poslance Jiřího Strýčka. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou. Myslím si, že i tady u této úmluvy paní ministryně dostatečně odborně a v dostatečně šíři odůvodnila danou problematiku, takže v podstatě taky nemám, co bych dodal. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného. (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Ano, mám

tady. Tak předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Jsem rád, že po delší době se někdo zúčastní diskuze, aby to nebylo tak monotónní pro mě tady. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No, mně to úvodní slovo úplně nestačilo. Není úplně obvyklé, abychom tady projednávali pravidla pro zabránění srážek na moři. Navíc jsem se dozvěděl, že ta smlouva už pro nás platí 27 let a teď ji máme ratifikovat. Ta pravidla platí od roku 1993 – nebo ta úmluva, že je platná. Když jsme 27 let vydrželi bez toho, abychom to projednali ve Sněmovně, nevím, kolika srážkám na moři jsme zabránili tím, že jsme signatáři, a ani nevím, kolika českých subjektů se to týká.

Můj dotaz je jednoduchý pro paní ministryni. Kdybychom to neudělali, bráníme někomu ve štěstí? Ohrozíme ostatní, kteří řeší srážky na moři, nebo ne?

Já vím, že vám připadá, že zdržuji, ale občas stojí za to nejen to posílat kolegům a kolegyním do zahraničního výboru, ale občas se do těch smluv podívat. Zjistit, co vlastně schvalujeme, a položit si tu základní otázku: Potřebujeme to? To je přece klíčová otázka. Pokud ano, tak to musíme schválit, protože nejsme schopni dojednat jakoukoliv změnu. Pokud ne, tak já nevím, tak představte si, že sedíte na radnici nebo na kraji a přinese vám úřednice (nesroz.) na to zastupitelstvo a říkají: A to je úplně zbytečné, to se nás vůbec netýká, pane hejtmane, pane primátore, pane starosto, ale doporučujeme, abychom to schválili. Myslím, že zastupitelstva by se tím nezabývala.

My takhle formálně tady valíme – něco jiného jsou smlouvy o zabránění dvojmu zdanění. To je úplně něco jiného, k tomu jsem také nevystupoval. Ale tady – už i ty názvy. V příštím bodě budeme řešit nosné rakety. Podívejte se na tu šíři, co my všechno zvládneme. Teď zabráníme srážkám na moři a pak asi zabráníme nosným raketám, aby střílely po těch plavidlech, nebo já nevím, co je v tom dalším bodě. Já se přiznám, zatím jsem neměl čas to studovat. V tom rozpočtovém výboru jsme toho měli poměrně dost a ta veřejná slyšení volebního výboru, třicet hodin čistého času, vám také něco seberou.

Ale aby to nebylo – vy to asi děláte v zastoupení, paní ministryně, že jo? Výborně. Paní ministryně také bude bránit srážkám na moři. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, máte zájem se vyjádřit? Slovo má paní ministryně. Ale je tady jedna faktická poznámka, musím vás přerušit. Faktickou poznámku má pan poslanec Dolínek. Jenom připomínám, že ve 12.45 hodin máme pevný bod. Takže vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Vážení kolegové, vážený pane předsedo klubu prostřednictvím pana předsedajícího, není to smlouva, je to úmluva, ale to můžeme přeskočit, což má trochu jiný parametr. Ale proč to tady máme? Ono to je jednoduché. Ta úmluva počítá s tím, že se dělí státy na dva druhy, na ty přímořské a státy vlnajky. My jsme stát vlnajky, na nás jako na stát vlnajky se vztahují trochu jiné povinnosti, například nemusíme speciálně upravovat pravidla pro pobřežní vody, protože nemáme ani řeku, která by přímo na hranicích se vlévala do moře.

Nicméně ta pravidla jsou právě od toho, aby se předcházelo těm srážkám, a my nemáme v tuto chvíli žádnou registrovanou obchodní loď pod vlajkou České republiky, ale jsou samozřejmě rekreační lodě, jachty apod. a ty již plují s naší vlajkou.

Já chápu, a máte pravdu v jedné věci, proč zrovna rok 2020 byl vyvolen na to, abychom přistoupili k projednávání Sněmovnou. Tady se s vámi naprosto shodují. Není to případ jenom této úmluvy, ale více úmluv, proč tento rok byl vyvolen, že se k tomu přidáme. Nicméně samotný obsah bych prosím nezlehčoval, protože se to opravdu týká úpravy, která je pro někoho běžným chlebem, pro toho, kdo se věnuje například rekreačním plavbám v rámci oceánů, moří apod. Ale samozřejmě dotaz na to, proč zrovna dnes byl vybrán ten den, je namístě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zase faktická poznámka. Paní ministryně, na vás už asi nedojde vzhledem k zařazenému bodu, protože mám faktické poznámky dokonce dvě. Zdali dojde na tu druhou, záleží teď na panu předsedovi Stanjurovi. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jednak mi dovolu, abych zareagoval na vystoupení svého předřečníka. Je opravdu logické, že když nejsme přímořský stát, nemáme řeku, která se vlévá do moře. To nejsou dva argumenty, to je jeden, ale to nevádí.

Chcete říci, že našim jachtařům, těm, kteří mají jachty a plují po mořích, že potřebují k tomu, aby pluli dobře, to, že my to budeme ratifikovat? Co se pro ně změní? Podle mě vůbec nic. A to je ten klíčový dotaz. Já nezlehčuji obsah. Já se ptám, zda to vůbec potřebujeme. To je klíčový dotaz. Pokud ano, tak to ratifikujeme. Pokud ne, tak řekněme, že ne, a máme o jeden právní předpis méně. Na tom není nic špatného.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, paní ministryně, máte prostor, protože paní poslankyně Procházková stáhla přihlášku, takže máte tak třicet sekund na odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Budu rychlá. Máte pravdu, že jsem tady v zastoupení, ale v podkladech mám určité informace. Ta smlouva je nyní mezivládní. Ona nebyla nikdy ve Sbírce mezinárodních smluv vyhlášena v českém jazyce. To je další věc, která je důležitá.

Potřebujeme ji jako prezidentskou, aby zavázala konečné uživatele, to znamená jachtaře, námořníky, dokonce tady mám napsáno, že se vztahuje na námořní jachty plující na mořích pod vlajkou České republiky a jejich velitelé se musejí pravidly COLREG řídit. Není tedy technicky možné, aby se některý segment plavidel na mořích pravidly COLREG neřídil, takže my to skutečně potřebujeme, podle podkladů, které tady mám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme 12.45 hodin a čeká nás pevně zařazený bod, takže já přerušuji projednávání tohoto bodu.

Nejprve přečtu jednu omluvu. Od 12.45 hodin do konce jednání se dnes omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Aleš Juchelka.

Nyní přistoupíme k pevně zařazenému bodu, který máme zařazený na 12.45 hodin. Jedná se o

87.

Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 237/1. Prosim, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, pan poslanec Marek Benda. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím být stručný, abychom to za tu čtvrt hodinu stihli. Nejedná se o úplně banální věc. Již před více než rokem, konkrétně 12. července 2018, byla Poslanecké sněmovně předložena novela soudního řádu správního, podepsaná poměrně napříč politickým spektrem, když se podíváte na ty podpisy, která měla řešit přetížení Nejvyššího správního soudu.

Já stejně tak jako kolegové, kteří se spolupodepsali pod ten návrh, jsme přesvědčeni, že úkolem nejvyšších soudů je v první řadě se zabývat skutečně tou judikaturou, která má nějakým způsobem směřovat ke sjednocování judikatury v zemi, která má dlouhodobě nastavovat pravidla, a ne za každou cenu řešit každý případ bez ohledu na to, jestli se jedná o desítky milionů nebo jestli se jedná o dvoutisícovou pokutu při dopravní nehodě.

V okamžiku, kdy byl přijímán soudní řád správní v roce 2002, bylo připuštěno, že proti všem rozhodnutím krajských soudů je možné dovolání, kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Poté v roce 2006, když došlo k výraznému nárůstu stížností ve věcech mezinárodní ochrany, jsme přijali do § 104 tehdy ustanovení, které říkalo, že kasační stížnost je možné pro nepřijatelnost odmítnout, pokud se nedotýká vyšších zájmů, nějakého širšího problému než konkrétního žadatele, právě jenom ve věcech mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud přišel s tezí před dvěma lety, že by bylo dobré tuto výjimku rozšířit na všechny otázky, které směřují z krajských soudů prostřednictvím kasační stížnosti, a my jsme tento návrh takto předložili Poslanecké sněmovně.

Vláda dala negativní stanovisko zejména z důvodu obavy některých resortů, že ony by se nemohly odvolávat proti rozhodnutí krajských soudů a nedocházelo by ke sjednocování judikatury. Proto zůstal návrh přes rok ležet v Poslanecké sněmovně

před prvním čtením a probíhala jednání mezi exekutivou, Nejvyšším správním soudem, Českou advokátní komorou, která vyslovila také pochybnosti, a Komorou daňových poradců, kteří také měli obavy z toho, že v některých zejména složitějších daňových řízeních je potřeba, aby kasační stížnost v úplné podobě zůstala.

Jednání dospěla ke konci, před měsícem, tedy přibližně, pan předseda Vondráček uspořádal seminář, na kterém byly všechny zainteresované skupiny, a byl představen společný návrh, který bychom pak samozřejmě načetli jako návrh ve druhém čtení, resp. před druhým čtením, který by znamenal, že v těch případech, kdy na krajském soudu rozhodoval samosoudce, což jsou ty jednodušší případy – a můžou být samozřejmě rozšiřovány do budoucna i tím, které všechny případy přiznáme samosoudcům, ale zatím jsou to typicky pokuty, otázky důchodového zabezpečení, sociálního zabezpečení a dalších věcí – tak tam že by tento institut nepřijatelnosti mohl existovat. Tam, kde rozhoduje senát na krajské úrovni, by stále musel Nejvyšší správní soud ještě v každém případě rozhodnout. Pokládáme to za užitečné.

Prosím Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh propustila. Víím, že i stanovisko exekutivy, a předpokládám, že paní ministryně Benešová už je přihlášena o slovo, se změnilo a že bychom mohli přece jenom trochu Nejvyššímu správnímu soudu, který je opravdu dramaticky přetížen množstvím v řadě případů fakt jako velmi banálních stížností, pomoci a odbřemenit ho, aby se mohl zabývat těmi zásadnějšími věcmi.

Současně jsem chtěl poděkovat paní kolegyni Malé, kterou jsem dneska poprosil, aby vzala zpravodajku, protože pan kolega Michálek, který měl být zpravodajem, je omluven. Takže děkuji, že mi v tomto případě vyhověla.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy bych původně požádal, aby se slova zpravodaje pro prvé čtení ujal poslanec Jakub Michálek. Nicméně mám tady návrh na náhradu zpravodaje za pana poslance Jakuba Michálka a měla by to být paní poslankyně Taťána Malá. Takže budeme muset hlasovat o změně zpravodaje. Takže já svolám poslance do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje na paní poslankyni Taťánu Malou? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 335: přihlášeno 150 poslanců, pro 117, proti žádný. Změna zpravodaje byla přijata.

Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Taťána Malá.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych přednesla opravdu naprosto stručnou zpravodajskou zprávu k tisku 237.

Co se týká tohoto návrhu, tak již detailně problematiku popsal kolega Marek Benda jako zástupce předkladatelů. Já jen stručně shrnu, že účelem navržené úpravy je urychlení soudního přezkumu rozhodnutí a dalších aktů správních orgánů, a to ve

fázi řízení před Nejvyšším správním soudem, tedy v řízení o kasační stížnosti. Detaily tady již zazněly, a já proto, abychom stihli tento tisk dnes rychle projednat, bych vás chtěla poprosit o podporu tohoto návrhu a jeho propuštění k projednání do výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, kde mám s přednostním právem přihlášenou nejprve paní ministryni, dále na faktickou poznámku paní poslankyni Helenu Válkovou a potom ještě pana poslance Dominika Feriho, abych to vzhledem k časovému horizontu zopakoval, abychom všichni věděli. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, co na to říci. Doba se mění a musíme se přizpůsobovat tomu, co se děje. Původně, jak bylo konstatováno předkladatelem, vláda k tomuto návrhu dala nesouhlasné stanovisko. Mám tady poznámku, že k tomu došlo 31. 7. 2018 na schůzi vlády. Důvodem bylo, že panovala obava, že Nejvyšší správní soud přestane hrát roli sjednocovatele judikatury a toho, kdo napравuje excesy v rozhodování krajských soudů. Mezitím se na Nejvyšší správní soud naválily takhle strmě kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud to nezvládá. Já se snažím mu pomoci tím, že jim přidělujeme, pokud je to vůbec možné, soudce. Ale ten soud není nafukovací, takže musíme s tím něco dělat.

Pokud jde o tento návrh, já měním to původní stanovisko vlády, a samozřejmě předcházela tomu jednání. Pan premiér byl osobně na Nejvyšším správním soudu, kde došlo k určitým dohodám a k takovým dvěma větvím, jak vyřešit nepřijemnou situaci. První větev je krátkodobá řešení, což je tento návrh, a druhou větví bude dlouhodobá řešení, která zasáhnou do budoucí koncepce správního soudnictví, a to je na více let, takže zřejmě na mého nástupce. Vznikl současně kompromis dojednaný jednak představiteli Nejvyššího správního soudu a profesními komorami a v důsledku toho kompromisu lze na tento návrh nahlížet jako na akceptovatelný z mé strany.

Samozřejmě není to dlouhodobé řešení, to budeme muset vyřešit jinak, nicméně já se připojuji a prosím, aby tedy tento návrh pana poslance Bendy a dalších byl podpořen, protože je to srozumitelné, je to logické a dává to šanci, aby se odbřemnil Nejvyšší správní soud.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy na faktickou poznámku paní poslankyně Helena Válková a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já chci jenom připomenout, že to byl pan předseda Nejvyššího správního soudu Baxa, který zvedl tuhle kartu a v podstatě velmi přesvědčivě nás tenkrát svými argumenty dovedl k tomu, že jsme nakonec ten návrh, jak tady výstižně a

systematicky chronologicky uvedl pan poslanec Benda, předložili. Já jsem vystoupila jenom proto, že bych chtěla, aby tady jasně zaznělo, že vůbec jinak s tím obsahem bych nesouhlasila, kdybych tenkrát už nevěřila tomu, že dojde k nějaké reformě. Protože tohle je důkaz toho, že nám chybí reforma správního soudnictví a že tohle je jenom taková malá náplast. Proto i vítám na jedné straně změnu stanoviska Ministerstva spravedlnosti, ale na druhé straně i tu větu, která zazněla v projevu paní ministryně spravedlnosti, že si je velmi dobře vědoma, že musí dojít k reformě soudů, a že toto je jenom taková nouzovka, jestli mi dovolíte tento lidový výraz. Čili za tohoto předpokladu ano. Jinak samozřejmě bych ten návrh ani nepodepsala. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já se chci jenom zeptat, než dám slovo panu poslanci Dominiku Ferimu. Zaznamenal jsem tady takový neformální návrh, jestli to mám nechat dojet. Já to klidně nechám takzvaně dojet po 13. hodině. Jenom se ptám do sálu, jestli někdo z předsedů klubů proti tomu zásadně protestuje. Jestli ne, tak to malinko přetáhneme. Dobře, myslím, že jsme dohodnuti, takhle to stačí z pléna, když se ptám. Tak prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, není mnoho času. Jediné, co k tomu řeknu, je, že v roce 2010 nápad věci byl 2 200 věcí, v roce 2019 4 200 věcí – a počty soudců se nějak dramaticky nezměnily. To znamená, je potřeba něco dělat. Toto je první pomoc. Není to řešení dlouhodobé. Mám osobně pochybnosti, jestli ten kompromis splní ta očekávání, ale je to něco, co se dá udělat, dá se to udělat rychle, a prosím vás o podporu. A myslím, že je tady dojednaná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy přečtu ještě omluvy. Pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá dnes od 12.45 do 13.30 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá dnes od 13 hodin do 19 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy se podívám, zdali je ještě další zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho dalšího nevidím. Takže já obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan navrhovatel? Paní zpravodajka? Nemáte zájem.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Táži se, jestli navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nikoho nevidím, takže přistoupíme k hlasování. Já zagonguji.

Táži se tedy, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 336. Přihlášeno 151, pro 122, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nikoho nevidím. V tom případě tento tisk jsme pro tuto chvíli projednali.

Nyní ovšem ještě neodcházejte, protože musíme ještě před polední přestávkou provést závěrečné hlasování.

Nyní navrhuji hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny, kromě bodu 292, což jsou ústní interpelace. Pan poslanec Benda se hlásil? Ne. Připomínám, že odpolední jednání zahájíme ve 14.30, pakliže toto projde.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 337, přihlášeno 151 poslanců, pro 92, proti 12. Konstatuji, že jsme vyřadili zbývající neprojednané body schváleného pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny, kromě bodu 292, což jsou ústní interpelace.

Připomínám tedy, že ústní interpelace budou zahájeny dnes odpoledne ve 14.30 hodin. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám pěkné odpoledne a vítám vás po naší polední pauze před posledním bodem této 40. schůze Poslanecké sněmovny v tomto volebním období.

Než otevřeme bod, seznámím vás s omluvenkami. Pan poslanec Zlesák se nám omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Holík z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Elfmark od 15 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Brzobohatá od 16.30 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Kozlová od 14.30 do 18. hodiny z důvodu návštěvy lékaře, paní ministryně Benešová od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Rutová mezi 16. a 18. hodinou z rodinných důvodů, pan poslanec Holomčík od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Válková od 14.30 do 18. hodiny taktéž z pracovních důvodů, pan poslanec Rais mezi 14. a 18. hodinou z rodinných důvodů, pan poslanec Petrtýl od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan poslanec Strýček od 15. hodiny do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Vyzula od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Balaštíková od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Staněk od 14.30 do 19. hodiny z rodinných důvodů, paní poslankyně Procházková od 14.30 do 19. hodiny z rodinných důvodů a paní poslankyně Nevludová od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. To byly omluvy.

A nyní tedy otevírám bod 292 této 40. schůze Poslanecké sněmovny, což jsou

292. Ústní interpelace

Nejdříve to budou ústní interpelace určené předsedovi vlády České republiky nebo vládě České republiky jako celku a poté ostatním členům vlády.

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve tedy na předsedu vlády, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po skončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

A nyní dávám slovo panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše, a to ve věci lhaní v Čau lidí hlášení, a připraví se pan poslanec Jakub Janda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený a nepřítomný pane premiére, já celkem dokážu pochopit, že se chlubíte věcmi, které schválila celá tahle Sněmovna dohromady, jako třeba zvýšení důchodů. Stejně tak chápu, že se chlubíte věcmi, které jste nejprve zařídil Pirátům, a pak jste je předložil sám a vláda je schválila, jako je třeba nominační zákon nebo omezení kumulace platů politiků. Ale co skutečně nechápu, jak je možné, že se chlubíte i věcmi, kde hnutí ANO bylo jako jeden muž proti, abyste se tím následně chlubil.

O čem mluvím? Pátého prosince 2018 tato Sněmovna svým hlasováním snížila DPH na hromadnou dopravu z 15 % na 10 % a vaše hnutí bylo v této Sněmovně proti tomuto návrhu. Celá opozice přehlasovala vládu. Proti bylo hnutí ANO, ČSSD se zdržela a 94 hlasy ten návrh prošel. Všechny ostatní strany to podpořily a došlo ke snížení DPH na hromadnou dopravu. Vy jste tedy byli proti tomuto návrhu, abyste následně 9. února napsal na svůj Facebook ve vašem pravidelném hlášení: 2019 jsme přesunuli hromadnou přepravu osob z 15 do 10 %.

To je prostě naprosto nehorázná lež! Byli to všichni ostatní, jenom ne vy, kdo zařídil, že hromadná doprava je v nižší sazbě DPH. Tak prosím přestaňte v tom svém pravidelném hlášení lhát. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za přesné dodržení času. Pan premiér v souladu s jednacím řádem odpoví na vaši interpelaci do 30 dnů písemně.

A nyní má slovo pan poslanec Jakub Janda, který přednese interpelaci ve věci programu Můj klub. Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Jelikož pan premiér není přítomen, tak já si počkám do jeho přítomnosti, protože na svoji interpelaci chci jeho přímou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tom případě prosím paní poslankyni Jarošovou, která bude interpelovat ve věci jednání vašich europoslanců. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážený pane premiére, již delší dobu mě, a nejenom mě, trápí jistá rozpolcenost vaše a vašeho hnutí ANO. Abych byla konkrétní, již několikrát jsme mohli sledovat, že co se týká obrany českých zájmů, jinak jste hovořil před našimi občany, ale zcela opačně, v rozporu s vašimi slovy, hlasovali vaši poslanci v europarlamentu. Jen připomenu, vy si fotíte s Viktorem Orbánem selfie, a vaši poslanci pak hlasují pro rezoluci proti Maďarsku. Vy hájíte na domácí scéně V4, a komisařka Jourová vyhrožuje Polsku v souvislosti s reformou justice.

Uvědomujete si vůbec zhoubnost toho, když na jedné straně klamete občany slovy o obraně národních zájmů, a na druhé straně v tichosti souhlasíte s výroky vašich europoslanců, kterým leží jednota V4 v žaludku a snaží se ji všemožně nabourat? Myslíte si, že taková politika je v zájmu občanů této země a že přispívá k upevňování vztahů uvnitř V4?

A pak bych se chtěla zeptat, kdo v hnutí ANO nese odpovědnost za jednání vašich europoslanců. Na jedné z interpelací jste tvrdil, že za své poslance a jejich rozhodování nenesete odpovědnost, pak bych vám jen připomněla, že jako předseda strany naopak nesete velkou odpovědnost za výběr vašich kandidátů, tedy i za postoje paní Jourové, Charanzové a v minulosti třeba i pana Teličky. Nehledě na to, že některá kontroverzní unijní rozhodnutí přijatá i vašimi europoslanci jsou díky bruselským předpisům nadřazena českým zákonům, a tak mohou negativně ovlivňovat život našich občanů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stejně jako v ostatních případech, pan premiér odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů. U ostatních to již nebudu opakovat.

A nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci klouzavého mandátu. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, zdravím vás na hory. Snad si tu lyžovačku užíváte.

Obrácím se na vás s dotazem ohledně zavedení institutu klouzavého mandátu, tedy že pokud by se poslanec stal členem vlády, tak by jej na poslanecké židli zastoupil náhradník. V případě ukončení vládního angažmá by se pak daný člen vlády vrátil do poslanecké lavice.

Vážený pane premiére, zajímal by mě váš názor na zavedení klouzavého mandátu. Podporujete ho? Z vašich dosavadních vystoupení bych si dovolila hádat, že ano. Aspoň byste do té naší, jak říkáte, žvanírny už nemusel chodit vůbec. I když jak to vypadá nyní, tak se současný stav vašich absencí od toho moc neliší. Na druhou stranu pokud by byl klouzavý mandát zaveden, když nebudete muset chodit sem do práce v úterý, středu a pátek, tak byste se na nás mohl přijít podívat alespoň na interpelace. Co myslíte? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než dám slovo další interpelující poslankyni, seznámím vás s omluvenkami. Takže paní poslankyně Adámková se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Řehounek mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů a pan poslanec Hnilička také mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů.

A nyní bude interpelovat paní poslankyně Maříková ve věci předražených zakázek. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, po e-shopu na dálniční známky za 401 milionů korun, po kterém jste odvolal ministra dopravy Vladimíra Kremlíka, má problémy i Ministerstvo práce a sociálních věcí, a to o 1 miliardu předražený IT systém pro vyplácení sociálních dávek, a Ministerstvo obrany čelí také kritice kvůli zakázkám na radary.

Pane premiére, jak vysvětlíte problémy rovnou ve třech rezortech? Je to chyba ministrů, kteří nezvládají manažerskou práci, nebo netransparentností státních zakázek? Budou problémy s předraženými zakázkami prošetřeny? A jaká opatření přijmete, abychom se nedočkali problémů v dalších rezortech? Protože určitě není řešením odvolávat jednoho ministra za druhým nebo odvolávat náměstký, když ani nevíme, zda jde skutečně o obchod ministrů, předražené zakázky nebo tendr na míru něčoho jiného z ministerstva. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A jako další bude interpelovat paní poslankyně Richterová, a to ve věci dětské skupiny – konkrétní termín, kdy půjde zákon na vládu. Prosím paní poslankyni Richterovou. Máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Na minulých ústních interpelacích – děkuji za slovo – byl pan předseda vlády v práci, takže jsem se mohla dotázat na konkrétní věci k dětským skupinám. Jenže bohužel ty odpovědi byly velmi nepřesné. Zejména zaznívalo z úst pana předsedy vlády, že nemá povědomí, podklady k tomu, že by byla poptávka po místech ať už ve školkách, nebo v zařízeních podobných, třeba těch dětských skupinách.

Protože pro budoucnost České republiky je naprosto klíčové, aby se tady rodilo dost dětí, tak se tomu tématu věnuji. Dětské skupiny, dostatek zařízení předškolní

péče jsou klíčové pro to, aby se rodiny rozhodly mít děti nejenom dvě, ale i tři, to by hrozně prospělo dlouhodobě v téhle zemi.

Oficiální analýzy Ministerstva práce – analýza dostupnosti zařízení péče o předškolní děti – říkají, že chybí zhruba 20 tisíc míst pro děti do věku tří let. Potvrzují to i Asociace provozovatelů dětských skupin. Tam evidují, že na jednu dětskou skupinu připadá zhruba deset čekatelů, zájemců, pro které už není místo.

Takže tahle čísla pan předseda vlády minule neměl. Já mu je teď dávám. A zajímalo by mě, kdy se tedy na vládu dostane zákon o dětských skupinách, který stále visí ve vzduchoprázdnu. Na tuhle otázku mi posledně zodpovězeno nebylo. A přitom je to právě předškolní péče, kvalitní a stabilní, která rodičům usnadní rozhodování a často přehoupne to přání na třetí dítě do reality. Takže proto se na to ptám, kdy tenhle klíčový zákon nalezne shodu mezi ministerstvy financí, zdravotnictví, školství a práce, a to musí zajistit (upozornění na čas) pan předseda vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Kohoutka, který bude interpelovat ve věci válečných reparací.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný premiére, podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích nemáte právo nepožadovat vyrovnání dluhu za válečné škody, který mají ostatní k České republice. Tento dluh je nepromlčitelný. Vážený pane premiére, důvodem pro nevymáhání nejsou vztahy v Evropě, protože Československo v minulosti bylo povinno splácet válečné dluhy jak z první, tak z druhé světové války, a splatilo je.

Občané mě žádají, abych vás vyzval, abyste už konečně inicioval splácení dluhů, který má viník války vůči nám. Prosím o odpověď, zda tak na žádost občanů i moji učiníte. Tím, že tak nečiníte, se dopouštíte vy a vaše vláda porušování povinnosti při správě cizího majetku tím, že ten majetek není cizí, ale nás všech, a vy nemáte právo o něj občany připravit. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Kotena, který bude interpelovat ve věci daně. Prosím.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený nepřítomný pane premiére, dámy a pánové, v minulých dnech se na sociálních sítích objevily různé tabulky lidové tvořivosti na aplikaci nových sazeb pro DPH na pivo a nealko pivo v restauracích a při stánkovém prodeji.

Myslím, že při schvalování zákona o EET zde padl slib ohledně plošného snížení sazeb DPH na prodej piva jako kompenzace za vícenáklady na provoz EET pro malé provozovny, zejména na vesnických hospodách a dalších restauračních zařízeních. Bohužel zveřejněný systém vytváří pouze dohady a v konečném důsledku pouze podhoubí k možnosti nějakého prodeje nacytat na prodej piva, které někdo odnese

z restauračního zařízení, a kontrola mu za to uloží mastnou pokutu. Místo zjednodušení čeká prodejce další peklo s určováním tří sazeb DPH. Úplně pomíjím skutečnost, že většina hospod na vesnici není plátcem DPH, tedy žádnou úlevu nepocítí, a odvede tak obvyklých 21 % při jeho nákupu, se kterou ho dále prodá.

Nějak mi tedy uniká význam této změny pro záchranu hospod na vesnici a podporu hostinských, kteří si EET nedobrovolně museli pořídít a mají s provozem nemalé náklady. Jak tedy hodláte kompenzovat vícenáklady těmto zařízením s nevýznamným ročním obratem a nevelkým okruhem zákazníků, která mnohdy provozují tuto službu spíše z fanouškovství než pro tvorbu samotného zisku? Velmi vám děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Jiránek přednese interpelaci ve věci výměny na pozici předsedy ČTÚ. Než pan poslanec dorazí, seznámím sněmovnu s dalšími omluvenkami. Omlouvá se pan poslanec Zahradník od 15.30 hodin z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec Kubíček mezi 14.30 a 18. hodinou z důvodu návštěvy lékaře a omlouvá se pan poslanec Králíček mezi 14.45 a 18 hodinou z rodinných důvodů.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Vážený pane premiére, v posledních dnech jako předseda podvýboru pro ICT a telekomunikace dostávám dotazy a komentáře od právníků a lidí z oblasti telekomunikací na téma jmenování nové předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Zákon o elektronických komunikacích v § 107 odst. 7 jasně říká, že funkce předsedy rady zaniká v okamžiku zániku jeho funkce člena rady podle odst. 5 a 6. Rozhodnutí o odvolání z funkce člena včetně odůvodnění se doručí odvolanému předsedovi rady a zároveň se zveřejní v den zániku funkce. Vláda na návrh ministra průmyslu a obchodu bezodkladně jmenuje nového předsedu rady na zbývající část funkčního období odvolaného předsedy rady. Vláda přitom neodvolala pana předsedu Nováka z funkce člena rady, ale jen z funkce předsedy rady, což zákon nezná. Jako člena rady jste ho dle vyjádření pana ministra Havlíčka na tiskové konferenci a v usnesení vlády č. 85 ze dne 27. ledna chtěli ponechat, což zákon evidentně neumožňuje, a ani jste nezveřejnili v den zániku funkce rozhodnutí o odvolání včetně odůvodnění, jak vám to předepisuje zákon.

Těmito kroky – a to nemluvím o velmi zvláštním odůvodnění vašeho rozhodnutí – je podle řady právníků odvolání pana předsedy nezákonné, a i tím jsou nezákonné i další návazné kroky, jako je jmenování nové paní předsedkyně, které je podle již zmíněného usnesení jen na tři roky, ačkoliv podle zákona mělo být pouze do října tohoto roku. Vážený pane premiére, jde mi stejně jako vám o zlepšení situace na mobilním trhu, proto bych moc rád měl i z důvodu, aby jednání současné paní předsedkyně zejména s ohledem na realizaci 5G aukce nemohlo být zpochybněno, vaše veřejné ujištění, a ideálně právní rozbor, že je usnesení vlády v pořádku. (Upozornění na čas.)

Rád bych v zájmu budoucí činnosti úřadu měl jistotu, že nedojde k žádným soudním rozhodnutím, která by měla za následek chaos v rozhodování jedné z nejdůležitějších institucí státní správy, kterou ČTÚ bezesporu je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já poprosím o lepší dodržování času. A nyní paní poslankyně Šafránková přednese interpelaci ve věci zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane premiére, obracím se na vás v záležitosti budoucího vývoje ve věci příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. V posledních letech již několikrát došlo k navýšení minimální mzdy, což má mimo jiné přímý vliv na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, zejména tam, kde mají tato pracovní místa spíše než ekonomický charakter podobu terapie a integrace postižených osob, což je mimořádně důležité.

Je tedy pochopitelné, že produktivita práce těchto osob nemůže mnohdy odpovídat ani výši minimální mzdy. Ekonomická stabilita a budoucnost zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají tyto občany, je tedy značně závislá právě na jmenovaném příspěvku, který poskytuje Úřad práce. V loňském roce sice došlo k jeho zvýšení o 800 korun, což kompenzovalo zvýšení minimální mzdy o 1 150 korun v roce 2019, k 1. lednu 2020 došlo ovšem k dalšímu navýšení minimální mzdy o 1 250 korun.

Proto se vás, pane premiére, ptám, zda vláda připravuje i v tomto roce adekvátní navýšení tohoto příspěvku, aby nebylo ohroženo zaměstnávání těchto osob, což by bylo z hlediska kvality jejich životů velmi negativní. A pokud ano, tak v jakém časovém horizontu lze očekávat přijetí tohoto vládního nařízení. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní pan poslanec Kopřiva přednese interpelaci ve věci Přátelě koheze. Prosím.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, já jsem zaznamenal ve vašem pravidelném facebookovém hlášení Čau lidi z 2. 2. tohoto roku – a teď budu citovat: "Včera jsem letěl čtyři hodiny do Portugalska a zase zpět. V malém městečku Beja bylo setkání členských států, které čerpají z evropského rozpočtu peníze na kohezi, což jsou hlavně investice na posílení méně rozvinutých oblastí v EU. Podle toho si tyto státy říkají Přátelě koheze. Loni v listopadu jsem stejné setkání uspořádal v Praze. Tohle je asi nejdůležitější věc pro rozpočet 2021 až 2027. Komise dala v květnu 2018 návrh rozpočtu, který je o 52 miliard euro vyšší než ten stávající 2014 až 2020, a zároveň dává o 95 miliard míň na kohezi a zemědělství a centrálně řízené programy, ze kterých čerpají hlavně nejbohatší státy. Posiluje zhruba o 150 miliard euro. Nikdo

nám nikdy pořádně nevysvětlil, proč je rozpočet navržený právě takto." A tak dále. A potom tam píšete: "Prošel jsem všechny položky v rozpočtu a mám jasnou představu, které by se daly přesunout ve prospěch koheze a investic."

Jenomže tam chybí konkrétně vyjmenované ty vaše představy. Takže bych se chtěl zeptat, jaké konkrétní přesuny ve víceletém finančním rámci Evropské unie budete navrhopvat na té nadcházející mimořádné Evropské radě. Potom by mě také zajímalo, proč si myslíte, že Česká republika potřebuje kohezi. Samozřejmě se shodneme, že by se měly vyrovnávat ty rozdíly mezi členskými státy v rámci EU, ale na druhou stranu Česká republika už na tom není celkově tak špatně, aby musela využívat jenom tyto programy, a myslím si, že při troše vůle by se jistě daly využívat už i ty programy, jak vy říkáte, pro ty bohatší státy. Tak se chci zeptat, jestli neuvažujete i nad tím, že by se vytyčily jako priority ty další programy. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za přesné dodržení času a prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat ve věci Invalidní důchodci – průtahy ve vystavování průkazů ZTP. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se obracím na pana předsedu vlády kvůli dlouhotrvajícímu problému. Minule jsem připomínala, že plošné slevy na jízdné neplatí pro ty držitele i plného invalidního důchodu, kteří nemají současně kartičku ZTP. A ta kartička ZTP je další problém, který tahle vláda dlouhodobě neřeší. Já jsem se tomu věnovala už v červnu 2018, kdy jsem dostala odpověď z Generálního ředitelství Úřadu práce, že ano, že o novou kartičku lze žádat skutečně nejdéle 60 dní předtím, než vyprší platnost.

A teď mám čerstvý případ, kdy se paní ptá, co má dělat, že v říjnu žádala o novou průkazku, čili přesně, když měla možnost konečně zažádat na konci října, protože na konci prosince jí vyprší platnost. Ta vypršela, je únor a paní nemá platnou možnost parkovat s průkazem ZTP, mít slevy a tak dále. Takže máme tady úřad, který není schopen ani vyřídit kartičku ZTP za čtyři měsíce, všichni to víme. Když jsem se v tom roce 2018 na to ptala, tak odpověď byla ano, jsme si toho vědomi. A títo lidé nyní ani nemají nárok na ty slevy na jízdné. I když potom tu kartičku s nejvyšší pravděpodobností opět dostanou.

Já se tedy ptám pana premiéra, co udělá – za první – se situací v lékařské posudkové službě, kde jsou takovéto průtahy, za druhé s těmi špatně nastavenými plošnými slevami, kde pouze na držení této kartičky závisí, zda je plní invalidní důchodci dostanou, a za třetí s tím, že nechodí na interpelace a na tyto otázky neodpovídá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. To byla poslední interpelace na předsedu vlády v tomto bloku, takže upozorňuji, že byly vyčerpány

všechny přihlášky na předsedu vlády a nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Paní poslankyni Helenu Langšádlovou tedy prosím, aby přednesla interpelaci na ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, a zahájila tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Upozorňuji, že paní ministryně je omluvena. Interpelace bude ve věci daňových slev. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já se obracím na nepřítomnou paní ministryni ve věci zrušení daňové slevy na manželku či manžela. Ve veřejných zdrojích se objevila informace, že plánujete, paní ministryně, zmíněnou daňovou slevu omezit na manželku nebo manžela, kteří pečují o děti, starší příbuzné či postižené, a že máte záměr těm ostatním tuto slevu na dani zrušit. Ráda bych podotkla, že tito manželé či manželky mohou být například studenti, lidé, kteří pobírají invalidní důchod, kdy výše základní výměry je třeba 3 270 korun měsíčně, či senioři s minimálním starobním důchodem, který činí 4 040 korun. Tedy nelze říci, že rodiny, které mají nárok na slevu na dani na manželku nebo na manžela a které o nikoho nepečují, jsou pouze rodiny, které jsou na tom dobře, ale mnohdy to mohou být i rodiny, které jsou v nesnadné ekonomické situaci.

Proto bych se vás, paní ministryně, chtěla zeptat, proč chcete rušit tento nástroj, který, domnívám se, je vhodným nástrojem podpory manželství a rodiny, a proč chcete znevýhodňovat ty občany, kteří žijí v manželství a kteří by naopak měli mít podporu státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně, jak jsem říkal, je omluvena, takže odpoví na vaši interpelaci písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů, stejně jako pan premiér na všechny interpelace, které na něj byly předneseny.

A nyní pan poslanec Kopriva přijde na interpelaci na pana ministra Hamáčka, a to ve věci úřední změny pohlaví. Prosím.

Poslanec František Kopriva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, já jsem vlastně už podával interpelaci písemnou a teď mám doplňující otázky k té písemné. Je to ve věci úřední změny pohlaví, kde vlastně za současného stavu ta legislativa nutí lidi, kteří si chtějí úředně změnit pohlaví, aby podstoupili operaci, která je sterilizuje. Za to byla Česká republika kritizována, že je to neodůvodněné zasahování do základních lidských práv, konkrétně je to v rozporu s rozsudkem Evropského soudu pro lidská práva a s rozhodnutím Evropského výboru pro sociální práva. Předevčirem rovněž v této věci doporučil senát Ústavního soudu zrušení patřičného paragrafu, to je § 29 nového občanského zákoníku. Ústavní soud zahájí v této věci plenární jednání.

Já jsem spolu s vámi interpeloval i paní ministryni spravedlnosti a pana ministra zdravotnictví a z jejich odpovědí vyplynulo, že se to v mezirezortním připomínkovém řízení vlastně zaseklo na připomínkách Ministerstva vnitra, což jste uvedl i vy

v odpovědi na tu písemnou interpelaci. Nicméně mi není úplně jasné, jaké ty připomínky konkrétně jsou, protože – teď budu citovat Ministerstvo spravedlnosti, že "s ohledem na kategorickou povahu těchto připomínek, která neposkytuje dostatečný prostor k odstranění vzniklého rozporu, je zřejmé, že v dohledné době nelze počítat s předložením návrhu vlády".

Tak se chci zeptat, jaké ty kategorické připomínky z Ministerstva vnitra jsou. A pak se chci zeptat, zdali plánujete ten zákon předložit v tomto volebním období, aby legislativa nebyla v rozporu s těmi citovanými nálezy. Zkrátka je to neopodstatněné a je to i v rozporu s těmi mezinárodními doporučeními. Tak se chci zeptat, jestli byste souhlasil s takovou úpravou ideově. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A pan vicepremiér je přítomen, takže prosím, máte možnost odpovědi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče, otázka zavedení takzvané úřední změny pohlaví, tedy možností dosáhnout změny zapsaného údaje o pohlaví, aniž by daná osoba prošla operativní změnou pohlaví, se jeví jako poměrně komplikovaná a dle mého mínění vyžaduje náležitou odbornou, ale i celospolečenskou diskusi. V tomto duchu se ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který v loňském roce odmítl vyhovět požadavku na změnu rodného čísla vedenou snahou o změnu oficiálně vedeného údaje o pohlaví.

Tu právní úpravu, jak jste správně řekl, která měla řešit tuto věc, připravilo Ministerstvo spravedlnosti, to znamená, že tím hlavním gesčním orgánem je toto ministerstvo, protože se jedná v první řadě o otázku občanskoprávní. Ten návrh prošel mezirezortem v roce 2018 a od té doby doznal nemalých změn, včetně například doplnění vazby na zdravotnickou legislativu, ale některé otázky dosud nebyly vyřešeny.

My jako Ministerstvo vnitra jsme vystupovali pouze v roli místa připomínkového a uplatnili jsme připomínky, které jsou spíše technické. Šlo nám o to, aby bylo vyjasněno, jaké budou dopady této navrhované úpravy zejména z hlediska praktické aplikace, a s ohledem na naši působnost jsme nesouhlasili s tím, aby takto komplikovanou agendu měly na starosti běžné matriční úřady. Takže z našeho pohledu výhrady byly čistě technické s tím, že nechceme nějak blokovat legislativu, nicméně pokládáme za nezbytné, aby právní předpis, který ve finále vznikne, vznikl na základě politické shody a byl funkční a byl také v praxi aplikovatelný. Takže z našeho pohledu naše výhrady byly technického rázu a hlavně se soustředily na to, které úřady mají tuto agendu vykonávat, a my jsme nesouhlasili s tím, aby to byly běžné matriční úřady.

Já se té diskusi nebráním, můžeme o tom debatovat. Možná kdybyste tu moji odpověď na písemnou interpelaci zařadil na pořad schůze, tak jsme k tomu mohli vést všichni debatu i za účasti dalších kolegů, poslanců a poslankyň. Tomu já se nebráním, nicméně za nás – my nejsme gesční resort. Gesčním resortem je Ministerstvo

spravedlnosti a my jsme uplatnili pouze technické připomínky z hlediska fungování běžných matričních úřadů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za odpověď. Děkuji za nevyužití času a pan poslanec má možnost položit doplňující dotaz, kterou využije. Prosím.

Poslanec František Kopřiva: Já nemám ani tak doplňující dotaz, ale já zdvihám tuto hozenou rukavici a zařadím to tedy na dopolední blok písemných interpelací na příští schůzi, ať se o tom můžeme pobavit na plénu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr už nebude reagovat, takže nyní pan poslanec Navrkal, který však není přítomen, takže já prosím pana poslance Beitla, který bude interpelovat nepřítomného ministra Havlíčka ve věci elektronické dálniční známky.

Poslanec Petr Beitl: Vážený pane ministře, obracím se na vás ohledně kauzy kolem zavedení elektronické dálniční známky. Šéf Státního fondu dopravní infrastruktury Zbyněk Hořelica na začátku ledna podepsal s firmou Asseco smlouvu, podle níž tato firma měla nový systém vyvinout a čtyři roky spravovat. Cenu Fond dohodl na 401 milionů korun. Cena a smlouva vzešla z uzavřeného výběrového řízení, kam fond přizval jen vybrané firmy. Nešlo tedy o klasickou otevřenou soutěž. Na výběru dodavatele bez otevřené soutěže se podílela firma, v níž působí manžel šéfky IT oddělení SFDI. Následná zakázka na zajištění distribuce dálničních známek by podle zadávací dokumentace měla státní kasu během následujících pěti let připravit o dalších 477 milionů, v případě prodloužení o dalších pět let by se částka vyšplhala na 926 milionů korun. Podotýkám, že slovenská verze e-shopu a systém e-známka SK stála 3 miliony eur, tedy jen něco přes 75 milionů korun.

Vážený pane ministře, po nástupu do funkce jste prohlásil, že elektronické známky budou od ledna 2021 zavedeny. A já se ptám, kolik bude celý projekt stát, kdo kdy a na koho podá premiérem avizované trestní oznámení. Máte informaci, proč se do soutěže o distributora nepřihlásila Česká pošta, stávající distributor? Řekl vám bývalý ministr Kremlík o tom, že mu byl nabídnut úplatek? A je to skutečně tak, že přechod na elektronické dálniční známky v tomto roce je závislý na bezpečnosti a kvalitě systému, který dobrovolně vytvořili IT vývojáři v rámci hackathonu?

Vedle e-shopu musí ministerstvo zvládnout ještě další výběrová řízení na související činnosti. Jste si jistý, že řešení problémů máte ve svých rukou? S premiérem panem Babišem jste navštívili vývojáře, kteří dobrovolně a zdarma pracovali na vývoji e-shopu pro dálniční známky. (Upozornění na čas.) Jejich motivací byla podle pana Vondráčka, který akci organizoval, naštvanost z toho, jak diletantsky stát postupoval. Omluvili jste se vy nebo pan premiér za tento diletantský přístup? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je skutečně velké množství otázek. Pan ministr na ně odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat nepřítomného ministra Plagu ve věci poplatku z pobytu na kolejích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Protože je pan ministr školství již podruhé v řadě nepřítomen na interpelacích, tak já svoji interpelaci stahuji, protože by neměla valného smyslu s jeho zvykem odpovídat vždy pár hodin před uplynutím lhůty na interpelaci, a položím mu dotaz příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Nyní tedy prosím pana poslance Valentu, který bude interpelovat nepřítomného ministra Havlíčka ve věci odvolání předsedy ČTÚ Jaromíra Nováka. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, sice jste se již k odvolání předsedy Rady ČTÚ Jaromíra Nováka vyjadřoval v odpovědi na interpelaci kolegy Kupky z ODS, ale mě ta vaše povšechná odpověď vůbec neuspokojila. Jako bývalý předseda podvýboru pro ICD průmysl a eGovernment jsem se účastnil mnoha odborných jednání, kde pan Novák vždy prokazoval významnou erudici a velice dobré manažerské schopnosti, a přítomní odborníci velice často spatřovali problém spíše v podivném přístupu a jednání MPO. Typickým příkladem byla neschopnost ministerstva administrovat dotačních 40 mld. korun na rozvoj vysokorychlostního internetu a očividná snaha pana předsedy tento stav nějak napravit.

Ve vašem vyjádření k odvolání Ing. Nováka zazněly některé velice zajímavé výroky o tom, že disponujete nějakými informacemi od zpravodajských služeb, ale i dalšími podezřeními. Prosím tedy o jejich specifikaci, jinak to jsou jen zbytečná slova do větru.

Dále bych od vás velice rád slyšel stanovisko k správní žalobě pana Nováka, kterou chce podat z důvodu údajně zpackané, a tedy neplatné výpovědi. Podle některých právníků musí být odvolání předsedy ČTÚ spojeno i s odvoláním z funkce člena rady, což se nestalo.

Druhým argumentem je platnost zásady, že jakékoliv rozhodnutí orgánu veřejné moci musí být přezkoumatelné. Usnesení vlády neobsahuje odůvodnění, a tím dochází k porušení § 107 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích, a vzniká tak zásadní vada, tedy ta zmíněná nepřezkoumatelnost. Ale i kdyby toto odůvodnění pan Novák obdržel, chybí zde naplnění povinnosti zveřejnění.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než dám slovo dalšímu, seznámím vás s omluvenkami. Pan poslanec Sadovský se omlouvá od 15 hodin do konce

jednání ze zdravotních a paní poslankyně Mračková Vildumetzová se omlouvá mezi 15.30 a 18.00 hodin z důvodu nemoci a pracovních důvodů.

Nyní prosím pana poslance Bendla, který bude interpelovat nepřítomného ministra Tomana ve věci pronájmu obor Lesů České republiky. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dozvěděl jsem se, že Lesy České republiky mají zájem na tom, aby pronajaly vzácné obory, historické obory, které spravují, a proto se vás chci zeptat, zdali se tato informace zakládá na pravdě, zdali Lesy České republiky opravdu chystají pronájem obor, zda s tímto pronájmem souhlasíte, jaká případně má být forma výběrového řízení a jaké jsou podmínky nájmu.

Dále, je součástí nájmu také zpracovaný odhad pronajatého majetku, včetně odhadu vzácného genofondu zvířat? Mám teď na mysli zejména bílého jelena, kozu bezoárovou a další vzácný genofond, který v podobě těchto zvířat v České republice máme. Případně kdy má dojít k vyhlášení výběrového řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To jsou jasné otázky. Pan ministr na ně odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů.

Nyní paní poslankyně Maříková bude interpelovat nepřítomného ministra Havlíčka ve věci e-shopu na dálniční známky. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, v médiích jste se vyjádřil, že nová zakázka na dálniční známky je na dobré cestě a bude stát polovinu ceny té zrušené. Ušetří se tedy 200 milionů. A já se ptám, kde je ten onen systém zadarmo, který dva dny tvořilo 60 programátorů. Proč ho stát nevyužil? Šlo snad o marketingovou akci? Pokud stát může něco používat zdarma v případě, že to bude právně a technicky možné, proč by to měl kupovat někde jinde za peníze?

Vy jste se dále vyjádřil v tisku, že původní zakázka byla zadávána komplikovaně s ohledem na zbytečnou dikci bezpečnostních ochranných prvků. A pane ministře, já se ptám, jaké bezpečnostní prvky bude mít tedy nový systém a jak se bude lišit od té původní zakázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji za jasnou otázku a za využití času. Pan ministr odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

A nyní paní poslankyně Kořanová bude interpelovat přítomného ministra Zaorálka ve věci výstavby nové budovy Národní knihovny České republiky. Prosím.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, před měsícem jsem v Pražském deníku zaznamenala článek o vašem záměru přijít na jednání vlády s návrhem na výstavbu nové budovy Národní knihovny České republiky s tím, že v současné době probíhají jednání se zástupci hlavního města. Chtěla bych se vás tedy zeptat na následující:

Za prvé. V jaké fázi jsou v současné době jednání s hlavním městem a jakým způsobem by se podle vás měla Praha ideálně na výstavbě podílet?

Za druhé. Je podle vás současný management Národní knihovny schopen stavbu realizovat i vzhledem k tomu, že barokní areál Klementina se opravuje přes deset let a závěrečná etapa za miliardu korun má skluz několik let?

Za třetí. V článku se dále píše, že litujete, že nebyl realizován návrh pana architekta Kaplického, takzvaný blob. Máte nějaké informace o tom, zda by jeho tehdejší návrh mohl být dnes technicky realizován? Rozhodně chápu poptávku knihovnické obce po nové budově Národní knihovny i veškeré nevýhody, které plynou ze současného stavu, a jsem ráda, že jste se rozhodl toto téma trochu oživit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Děkuji za interpelaci. Skutečně se tím zabýváme i v těch intencích, které byly naznačeny. Já jenom řeknu rovnou, že teď už je to tak, že jsme připravili materiál pro vládu, který se týká právě toho rozhodování o tom, že by bylo třeba začít stavět novou Národní knihovnu, a on je v meziresortním řízení v této chvíli. Takže v této chvíli budeme vypořádávat ty připomínky, které jsme dostali. Takže to je to, co se tedy fakticky děje.

Důvody, proč jsem se rozhodl k takovému kroku, jsou dány tím, že jsem přesvědčen, že to současné řešení, kdy sídlo Národní knihovna má v Klementinu, že ta situace vlastně nic neřeší a je neudržitelná do budoucna, protože v těchto prostorách nemůže Národní knihovna dlouhodobě existovat. Důvodů je několik. Kdybych měl říct úplně to základní, tak je to třeba to, že po rekonstrukci Klementina, která stojí před svou třetí fází, sice budeme mít na konci dobře opravenou památkovou barokní budovu ohromné ceny, jednu z největších, nebo možná největší po Pražském hradu v Praze, ale nebudeme mít prostor, který by byl schopen plnit roli Národní knihovny, prostě třeba proto, že se tam vůbec nevejdou knihy. Vejde se jich tam v podstatě po té rekonstrukci jenom desetina. Zjednodušeně z deseti milionů se tam vejde jenom jeden. To znamená, ten stav, který je dneska, kdy si tam jdete půjčit knihu a u každé třetí čtvrté vám řeknou, že ji nemají, že se pro ni musí dojet, ten by vlastně pokračoval. Všechny ty alternativy řešení, budování různých alternativ v podstatě v rámci toho Klementina se ukázaly být neživotné a domnívám se, že ta každá úvaha skončí u toho, že Národní knihovna, její centrum musí být vystavěno znovu. A to je to, co bych chtěl vládě předložit, nebo to, co už jsem vlastně dostal do toho meziresortního řízení, abychom si uvědomili, že v této chvíli Česká republika ve svém hlavním městě nemá vyřešený problém Národní knihovny. Já tedy nechci

mluvit o tom, že Národní knihovna je zcela specifická instituce, která plní v každé zemi zvláštní úlohu, shromažďování povinných tisků a dále, která je nezastupitelná.

A jenom ještě jednu věc bych řekl, že v současné době mi připadá, že velice roste role knihoven. Někdo by řekl, že je digitální věk, tak co tady strašíte s knihovnami. Ale když se podíváte třeba do Liberce, Hradce Králové, Brna, tak tam máte dneska moderní, velmi dobře fungující knihovny, které se stávají víc než jenom místem půjčování knížek. Jsou to opravdu taková společenská centra, komunitní centra těch měst, která plní celou řadu funkcí. To znamená – a víte, že i další města dneska zvažují, jako třeba Ostrava, stavbu knihovny právě jako určitého centra dokonce. A dokonce i v Praze se podařilo postavit Technickou knihovnu v Dejvicích, kde je možné se podívat, jak takové místo jako knihovna dnes ve světě funguje. Takže i takovýto příklad najdeme zrovna tady i kousek. Nicméně opravdu plnohodnotnou Národní knihovnu nemáme a nejsme schopni ji podle mě vytvořit na půdě, na půdorysu Klementina, i proto třeba, že to je zátopová oblast, tak tam těžko budeme ty knihy skladovat, i kdybychom chtěli někde v podzemí, je to všechno nereálné. Takže je tu nutnost postavit novou budovu.

Já tady velmi zjednodušeně říkám ty argumenty, které bych chtěl předložit nakonec i vládě, a chtěl bych, abychom začali se pohybovat směrem k tomu. A co k tomu potřebujeme? Spolupráci s Prahou. To je myslím ten váš druhý dotaz, nebo první. Já jsem zahájil ta jednání s Prahou. Jednali jsme, informoval jsem o tom, že tady musíme začít kooperovat, protože není možné v hlavním městě stavět Národní knihovnu samozřejmě bez dohody s hlavním městem. Tady se musí celá řada věcí sladit a my bychom chtěli po hlavním městě především, aby nám pomohlo v této fázi uvažovat o tom, kde by ta knihovna měla být. To je vlastně první věc, na které se musíme s radními dohodnout. Takže jsme vlastně zahájili, bez Prahy se nedá hnout, jednání s Prahou jsme začali. Samozřejmě Praha s tím obecně souhlasí, to není věc nějakého sporu, a teď, protože tohle by měla být hlavně tedy akce vlády a státu, ale potřebujeme součinnost samozřejmě pražské radnice při hledání místa. A to je docela zásadní rozhodnutí i z hlediska, to umístění je samozřejmě klíčové dokonce nejenom – i prý pro Prahu samotnou přirozeně. Takže my vlastně potřebujeme určité rozdělení práce s Prahou obecně, protože se mluví také o koncertní síni, což mně se zdálo, že by právě měla být spíš věcí Prahy, a Národní knihovna by měla být věcí vlády. To bylo mé takové provizorní, které jsem v těch jednáních uplatňoval.

A vaše otázka, jestli je současný management Národní knihovny schopen realizovat – no, to kdyby se to rozhodnutí přijalo, tak my nejsme ještě ve fázi ani studie. My potřebujeme dohodu, kde by to mělo stát, pak zpracovat studii. To znamená, já si dovedu představit, že v této chvíli určitě jsme schopni to rozjet, protože kdybychom se rozhodli, že i budeme –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, pane ministře. (Aha.) Paní poslankyně položí doplňující dotaz, a tím vám umožní projev dokončit. Prosim.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji moc za slovo. Není to doplňující dotaz. Já vám hrozně děkuji za váš důkladný výklad. Vážím si ho a ráda bych tedy ten čas využila, jestli byste mi mohl odpovědět na tu třetí otázku, protože ta je pro mě srdcová a nejdůležitější. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, zkusím odpovědět i na tu třetí část, ke které jsem se ještě nedostal.

Tak první věc je, že ta jednání prozatím, která se vedou s hlavním městem Prahou, ukazují, že Praha zřejmě neuvažuje tak, že by se ta Národní knihovna stavěla v tom prostoru tuším Prahy 7, nebo kde to původně bylo plánováno, z důvodu možná proto, že už to tam je přehuštěné, já nevím, že už tam těch investic bylo dost. To je věc Prahy. Takže v této chvíli to vypadá, že Praha by hledala i místo výstavby zřejmě jinde. A druhá věc je, že – to se pouštím trochu na nejistý led, ale já se domnívám, že v architektuře současné je deset let poměrně dost velká doba. Za deset let se hodně věcí změní. Těžko si představím, že bychom se za tu dobu jenom tak mohli vracet k něčemu, co tady bylo před těmi lety. Takže mně připadá, abych tak řekl, že ta věc je neoživitelná v té původní podobě, i když mně se třeba také zamlouvala jako myšlenka. Ale dneska jsme už příliš daleko od toho. A také zřejmě není možné vůbec na tom místě o tom uvažovat.

Takže ono je všechno jinak. Jiné bude prostředí, jiné budou podmínky a jinam se dostal celkově i ten vývoj. A bohužel samozřejmě, především bych řekl, tu není pan Kaplický. Já za sebe si těžko dovedu představit realizaci podobné stavby bez přítomnosti toho architekta. Takže tady je celá řada věcí, proč si bohužel myslím, že to, co vy jste zmínila, je spíš minulost, a za sebe vám říkám trochu svůj osobní názor, že se k tomu už vrátit nedá.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Seznámím sněmovnu s omluvenkami. Pan poslanec Mašek se omlouvá mezi 15. a 20. hodinou z pracovních důvodů a pan poslanec Polanský od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Melková tady není, takže to propadá, a prosím pana poslance Martínka, který bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci regulace a rizik podnikových dluhopisů. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci uvolnění regulace podnikových dluhopisů. Čím dál častěji se na internetu objevují nabídky podnikových dluhopisů, které pro potenciální investory vypadají atraktivně. Úroková míra se běžně pohybuje od 7 do 9 %. Při vyhledávání dluhopisů s vysokými výnosy na internetu je možné narazit i na inzerci slibující dluhopisy s výnosem 14 %.

Tomu však také odpovídá riziko, které potenciální investor podstupuje. Jako příklad uvádím online prodejce Zoot, který přestal platit své závazky, a držitelům dluhopisů tak reálně hrozí, že získají nazpět asi jen desetinu z celkových 239 milionů korun. Malí investoři, kteří se často nedostanou k dluhopisům velkých společností, jako je například ČEZ či České dráhy, hledají možnosti investic do dluhopisů jinde, čehož využívají weby, které nabízejí zajímavě úročené dluhopisy menších či začínajících firem.

Exploze rizikových firemních dluhopisů je dle webu rizikovedluhopisy.cz, který před největším nebezpečím investic do rizikových dluhopisů varuje, způsobena uvolněním regulace Českou národní bankou a Ministerstvem financí v roce 2012. Vypadla například povinnost nechat si u ČNB schvalovat emisní podmínky. Běžní občané jsou tak ohroženi mnohdy agresivním marketingem společností. Za jejich investici, mnohdy celoživotních úspor, jsou jim slibovány vysoké zisky. Společnosti tak oslovují občany e-mailem, telefonem na osobní číslo, reklamami na internetu či přes finanční poradce, kteří z investičních smluv mají provize. Dle některých jsou korporátní dluhopisy časovanou bombou, která v budoucnu může způsobit mnoho problémů.

Ptám se vás proto, zda se ministerstvo touto problematikou zabývá. Jaké kroky bude podnikat, aby ochránilo malé investory? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, Ministerstvo financí se tématu podnikových dluhopisů dlouhodobě věnuje a vnímá a pečlivě vyhodnocuje veškerá rizika. Od ledna 2018 například nemohou investiční zprostředkovatelé nabízet dluhopisy bez prospektu, tedy informačního dokumentu schváleného Českou národní bankou.

V současné době vrátil Senát do Poslanecké sněmovny návrh zákona evidovaný jako sněmovní tisk číslo 398, který zavádí povinnost mít i pro listinné dluhopisy přiděleno mezinárodní identifikační číslo cenného papíru, takzvaný ISIN. Je to navrženo především z důvodu snazší dohledatelnosti emisí a zvýšení transparentnosti emise.

Dále je navrženo, aby emisní podmínky obsahovaly varování, že ani schválení prospektu ze strany České národní banky není zárukou nízkého rizika, protože Česká národní banka neposuzuje schopnost emitenta splácet dluhopisy ani pravdivost informací uvedených v prospektu. Důvodem je zejména to, aby investoři nebyli uvedeni v omyl, že schválení prospektu znamená dohled či garanci České národní banky. Česká národní banka vydala v březnu 2019 dohledový benchmark, kterým dále reguluje nabízení dluhopisů drobným investorům.

Ministerstvo financí publikovalo v roce 2019 takzvaný scorecard korporátních dluhopisů, který má investorům umožnit lépe posoudit riziko, že emitent nebude

schopen dluhopisy splatit, a to na základě posouzení údajů z účetních závěrek. V lednu 2020 publikovalo Ministerstvo financí aktualizovanou verzi tohoto dokumentu, a to včetně návodu na vyhledání podstatných údajů v účetních závěrkách emitentů.

Dále Ministerstvo financí připravuje novelu zákona o dluhopisech, kdy emisní podmínky dluhopisů bez prospektu, konkrétně emise do jednoho milionu eur, budou doplněny i o údaje o emitentovi, protože v dnešní době obsahují emisní podmínky jen informace o dluhopisu. Bude navrženo, aby osoby nabízející tyto dluhopisy publikovaly tyto emisní podmínky na svých webových stránkách, a ve vztahu k této povinnosti bude zaveden dohled České národní banky včetně možnosti uložit sankci.

Schvalování podmínek Českou národní bankou bylo v roce 2012 vypuštěno pro nadbytečnost, kdy u veřejně nabízených emisí schvaluje Česká národní banka prospekt. Česká národní banka schvalovala emisní podmínky z hlediska úplnosti a neposuzovala schopnost emitenta dostát svým závazkům. Posouzení rizika spojeného s dluhopisy vždy bylo zejména na investorovi. Z tohoto důvodu považují za důležitou i otázku finančního vzdělávání. Na podporu vyšší finanční gramotnosti Ministerstvo financí vytvořilo aktualizovanou Národní strategii finančního vzdělávání, kterou vláda schválila 13. ledna 2020. Najdete ji i na stránkách Ministerstva financí, nebo přímo na mém Facebooku, kde jsem o tom podrobně informovala. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosim.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za odpověď. Musím říct, že jsem interpelaci využil především proto, abych dané téma dostal do mediálního prostoru, protože přeci jen se může jednat o množství miliard, které v tuto chvíli můžou být ohroženy, a v některých případech už dokonce záměrně s původním cílem dané emise, že nebude návratnost zajištěna. Takže je to téma, kde by si lidé měli uvědomit to obrovské riziko, které případně podstupují především s těmi vyššími úroky, které jsou jim nabízeny, kde samozřejmě je často úměra v tom, že čím vyšší úrok, tím vyšší riziko.

Chci se tedy zeptat – doplňující dotaz ohledně toho, jestli si Ministerstvo financí například vede nějaké statistiky ohrožených, nebo – já vím, že je to možná spíš práce ČNB – ale ohledně toho, jaké z toho počtu emisí jsou ohroženy a kde hrozí doopravdy, že část prostředků investorů propadne a už je neuvídí. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně odpoví na doplňující dotaz. Prosim.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jsem ráda, že jste to téma zdvihl, protože vidíte z celé řady kroků, že Ministerstvo financí to nenechává, nenechává nás to chladným a celá řada legislativních... připravuje novelu zákona, určitě se můžete zapojit potom v rámci připomínkového řízení.

Takovou statistiku si nevedeme, protože dohledová činnost je povinností České národní banky. Ale samozřejmě snažíme se po diskusi s Českou národní bankou, to vždycky vzniká po diskusi s nimi, vytvořit legislativní zázemí, právě abychom chránili drobné investory.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní by měl interpelovat pan poslanec Třešňák nepřítomného ministra Vojtěcha, avšak pan poslanec Třešňák zde také není přítomen, takže to propadá. A prosím pana poslance Černoohorského, který bude interpelovat opět paní ministryni Schillerovou ve věci, jaké byly důvody odvolání předsedy představenstva OKD. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černoohorský: Tak má otázka je zcela jednoduchá. Už jste ji tedy vyřkl. Jaké byly důvody odvolání předsedy představenstva OKD? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To bylo rychlé. Prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, o odvolání předsedy představenstva rozhodl stoprocentní akcionář OKD, tedy společnost Prisko. O odvolání jsem byla Priskem informována a neměla jsem důvod s ním nesouhlasit. Je třeba si uvědomit, že situace na trhu se výrazně změnila. OKD tím pádem v současnosti trpí výrazným poklesem cen černého uhlí a zároveň nízkou produktivitou s vysokými fixními náklady a z těchto důvodů je extrémně citlivé na změnu cen. Takže současné vedení je složeno z odborníků, dlouhodobých pracovníků OKD. Věřím, že díky svým schopnostem a zejména bohatým zkušenostem v problematice budou dokonale zorientováni a nebudou se muset seznamovat s jejím fungováním a dokážou společnost řídit efektivně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Lukáš Černoohorský: Já spíš nerozumím tomu, proč byl tedy předseda představenstva OKD odvolán na základě toho, že se snížila cena uhlí. To on totiž není schopen ovlivnit, protože ty ceny jsou ovlivněny spíš tím, jak efektivně jsou to schopni vytěžít například třeba Australané, kteří nemají hlubinné doly jako my. Leč vlastně jediný, kdo se vyměnil, byl víceméně tedy předseda představenstva. Takže pokud tam byla nějaká nespokojenost s představenstvem, tak proč tam byl zásah jenom u toho předsedy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď na doplňující dotaz.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jak jsem řekla, byla jsem o tom informována. Nebylo to na žádný můj pokyn, jestli mě k tomu tlačíte. Vzala jsem to na vědomí. To není jenom o poklesu ceny uhlí. Za to by určitě těžko bylo někoho vinit. To je ekonomický faktor. Ale ono to souvisí s tím, že tím pádem tam máte vlastně problém s nízkou produktivitou, s vysokými fixními náklady. Je to potřeba řešit. A prostě pokud společnost dospěla k názoru, že tam chce odborníky, lidi, kteří se v tom vyznají, posunout to někam dál, budou reagovat na tuto složitou ekonomickou situaci, protože jde samozřejmě o nějakou ekonomickou rentabilitu společnosti, tak já jsem v podstatě vzala na vědomí to, že ta změna byla k lepšímu, nebo bude.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní bude paní poslankyně Balcarová interpelovat pana ministra Brabce ve věci Národní přírodní rezervace Lanžhotské pralesy. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chtěla jsem se zeptat na ochranu oblasti Soutoku – Podluží, který by měl být vyhlášen jako evropsky významná lokalita v rámci Natura 2000. Tento proces byl zahájen v roce 2008. Česká republika na to vyhlášení měla šest let, to znamená, mělo být vyhlášeno nejspíše do roku 2014. V tuto chvíli pořád ještě vyhlášení nebylo. Takže jsem se chtěla zeptat pana ministra, jak v tomto ministerstvo bude dále postupovat. A pak jsem se chtěla ještě zeptat, že současně se zahajuje proces, nebo se zahájil v roce 2019, vyhlášení Národní přírodní rezervace Lanžhotské pralesy, které se týká ochrany 40 % předmětného území. Jestli mi tedy může vysvětlit, jak se věci mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za otázku. Já si na začátku neodpustím povzdech nad tím, že asi hrajeme nějaký špatný repertoár tady, že na nás chodí tak málo lidí odpoledne. Ale přesto jsem vděčný za věcný dotaz. Vy jste se ptala na EVL, v konkrétním případě je to ochrana evropsky významné lokality Soutok – Podluží a tady vycházíme z nařízení vlády 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, které stanoví formu ochrany právě pro tuto evropsky významnou lokalitu v kategorii národní přírodní rezervace, národní přírodní památka, případně přírodní rezervace a přírodní památka, tedy kombinací uvedených maloplošných zvláště chráněných území.

Tou první částí, kterou v této chvíli právě začínáme řešit, nebo jsme začali řešit minulý rok, je záměr na vyhlášení národní přírodní rezervace Lanžhotské pralesy. Ten záměr byl v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny oznámen 25. října loňského roku všem známým vlastníkům pozemků dotčeným návrhem a dotčeným obcím a kraji. Uplynula lhůta 90 dní pro uplatnění připomínek nebo námitek. My jsme obdrželi řadu námitek od celkem tří vlastníků, Lesů ČR, státního podniku, Povodí Moravy, státního podniku, a města Lanžhot. V této chvíli bych nechtěl hovořit úplně o obsahu námitek, protože je vypořádáváme, jsou předmětem správního řízení, a už vůbec samozřejmě nechci naznačovat, jak Ministerstvo životního prostředí o nich rozhodne.

A z hlediska, pokud by vás zajímal časový harmonogram, tak my momentálně samozřejmě jsme v rámci správního řízení, vypořádáváme obdržené námítky, což zajišťuje Ministerstvo životního prostředí, a na základě shromážděných podkladů ministerstvo do 60 dnů rozhodne o vypořádání těchto námitek. Ovšem to správní řízení je dvojinstanční a proti rozhodnutí ministerstva coby první instance mohou účastníci řízení podat rozklad, po kterém bude rozhodovat ministr na základě doporučení rozkladové komise. A proti rozhodnutí mému v rámci stanoviska rozkladové komise se mohou účastníci dále bránit správní žalobou.

To znamená, hrubým odhadem, že konečné vyhlášení národní přírodní rezervace jako první části ochrany evropsky významné lokality Soutok očekáváme v horizontu minimálně jednoho roku, pokud vše půjde dobře. Protože potom samozřejmě ještě probíhá klasický legislativní proces, tedy mezirezort, Legislativní rada vlády a potom vyhlášení rezervace. Zároveň Agentura ochrany přírody a krajiny v rámci regionů diskutuje, nebo chce zadat socioekonomickou studii možné chráněné krajinné oblasti Soutok a je to v tomto případě poměrně dlouhodobá práce, protože už před deseti lety, zmiňovala jste, byla diskuse s regionem, objevila se celá řada výhrad z regionu, obav, že lidé nebudou moci chodit na houby nebo nebudou moci rybařit nebo budou nějaké jiné problémy. To už se tenkrát kolegové z agentury snažili nějakým způsobem rozptýlit. My se obecně řídíme tím, že se snažíme mít nějaký základní konsenzus s regionem. Nechceme vnutit regionu nějakou přírodní nebo chráněnou oblast, ať už formou CHKO, a už vůbec třeba ne národního parku, ale samozřejmě ani maloplošného území typu přírodní rezervace, takzvaně silou, že bychom to tam nanutili, ale snažíme se vždycky najít nějaký soulad, kompromis s tím, co si region, v tomto případě obce, kterých se ta oblast týká, co si prostě přejí.

Takže v této chvíli řešíme vlastně paralelně konkrétní část, tedy národní přírodní rezervaci Lanžhotské pralesy a její vyhlášení, a širší diskusi o možnosti v budoucnu, pokud bychom našli konsenzus, právě chráněné krajinné oblasti Soutok. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz, prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já jenom, abych si byla jistá, takže v tuto chvíli jsou Lanžhotské pralesy v procesu a tam se předpokládá, že

v příštím roce dojde k vyhlášení tak nějak. A co se týká toho většího území, ty Lanžhotské pralesy jsou 40 % toho původního území Soutok, tak tam je to teď nejisté a čeká se na nějakou studii, na nějaké vyjednávání? Děkuji. (Ministr Brabec: Ano, přesně tak.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan ministr potvrdil pokýváním a odpovídat na mikrofon nebude. Takže prosím pana poslance Jandu, který bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci sazby DPH na skipasy. Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, novelou zákona o DPH došlo 1. února 2019 k uplatnění rozdílné sazby DPH na jízdné lanovými dráhami na 10 % a lyžařskými vleky na 15 %. To způsobilo provozovatelům lyžařských středisek mnohé komplikace a oprávněně je vnímají jako velkou křivdu. V lyžařských areálech, které provozují dopravní zařízení obojího typu, totiž není provozovatel při vystavování daňových dokladů schopen dopředu určit, zda návštěvník-lyžař využije lanovku, vlek nebo obojí. V praxi tak tato dvojí sazba způsobuje nejen obrovské nejasnosti při nákupu přepravního tarifu, tedy skipasu, ale navíc s nástupem 3. a 4. vlny EET nebudou schopni provozovatelé lyžařských středisek vystavit při prodeji skipasů prodejní doklad a stanovit tak správnou výši DPH.

Vy sama jste ostatně v komunikaci s Asociací lanové dopravy přislíbila nápravu, resp. podporu případné změny. Ptám se vás proto, zda ministerstvo v této věci chystá změnu legislativy. A v případě, že nikoli, zda podpoříte případný pozměňovací návrh k novele zákona o DPH, kterou jsem předložil Sněmovně minulý rok.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, jenom trochu si připomeneme historii, abychom věděli, kde jsme. Dovoluji si vám připomenout, že návrh na snížení sazby daně na 10 % u pozemní hromadné pravidelné dopravy cestujících, jejich zavazadel, s výjimkou osobní dopravy lyžařskými vleky, předložili v březnu 2018 poslanci Věra Kovářová, Petr Gazdík, Jan Farský, Vít Rakušan a Jana Krutáková. Byl to sněmovní tisk 140. Nejedná se tedy o vládní novelu, to bych chtěla zdůraznit. A při hlasování ve Sněmovně jste ten návrh podpořil i vy, pokud si dobře vzpomínám. Zákon byl tedy schválen 20. prosince 2018, účinnost nastala 1. února 2019, to vy jste správně řekl. V médiích se objevuje, že změna nastala až od roku 2020, ale vy jste správně řekl od 2019, takže vy to máte nastudováno správně. A to znamená, že ta lyžařská střediska musela dle nových pravidel postupovat už minulou sezónu.

Již v únoru loňského roku, toho 18. 2. 2019, jsem zaslala dopis Asociaci lanové dopravy, který tady mám s sebou, mohu vám ho klidně poskytnout, kde je podrobně popsán způsob, jak správně uplatňovat sazbu daně v těchto případech, neboť se

nejedná o jediné odvětví v české ekonomice, kde může nastat kombinace různých služeb a dodání zboží v různých sazbách daně, příkladně vstupy do prostor, kde je v jedné ceně bazén, sauna, masáže apod. To není nic, co bychom neznali. Buď je plátcem schopen fakticky nebo kvalifikovaným odhadem – znalost chování většiny zákazníků ve skiareálu – určit poměr mezi lanovkou, která má 10 %, a ostatními způsoby dopravy, vleky 15 %, nebo pokud není schopen to určit, jedná se o smíšenou sazbu, pak se uplatní jedna sazba daně ve výši 21 %. Všechno to v tom návodu je popsáno.

Předmětný poslanecký návrh tedy představoval skutečně změnu oproti tomuto. Paní poslankyně ho hájila ve Sněmovně tím, že usiluje o podporu pravidelné hromadné přepravy, jako je autobus, tramvaje, vlaky, metro, před automobily, a říkala, že tam, kde je to součástí té hromadné dopravy, takže – paní poslankyně nám jde, tak nám to může potvrdit – tak tam to chtěla podpořit. To znamená, nebylo prezentováno v návrhu paní poslankyně Kovářové, že by součástí záměru bylo podpořit lyžařská střediska.

Já neznám váš pozměňovací návrh. Pokud to chcete vrátit do vyšší sazby, tak samozřejmě s tím problémem nemám, takže to je otázka další debaty. Ale prostě tehdy se tím pozměňovacím návrhem sledovala podpora hromadné přepravy. To se tady podařilo i prosadit v Poslanecké sněmovně. Vy jste o tom hlasoval, já jsem na to reagovala, popsala jsem, jak mají postupovat.

Co se týče EET, také na to Finanční správa má řešení. Oni nemusí při tom skipasu tam uvádět sazbu DPH, mohou to až zaúčtovat potom správně. Tak to řešení má, to prostě není nic, co by třeba neznala ta wellness centra, kde jsou také rozdílné sazby.

Takže já k tomu v tuto chvíli říkám, nebyl to vládní návrh, byl to návrh paní poslankyně, prošel v Poslanecké sněmovně a prakticky to řešení má. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz? Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Ano, mám zájem. Já jsem tady nemluvil, že ten pozměňovací návrh je připraven. Ten pozměňovací návrh není připravený. Já jsem podal novelu ohledně vratky DPH a k tomu bychom to mohli přidat nějakým pozměňovacím návrhem o snížení sazby i pro vleky. Tak jsem to myslel, paní ministryně.

Pokud se týká wellness a dalších takových věcí, tak tam asi takový problém nevidím. Tam to rozčlenění jde, ale pokud máte lanovou dráhu, která jede přes celý kopec a půlka toho kopce je vlek, a pak vám přijede zahraniční turista a vy mu v tu chvíli musíte vystavit dva skipasy, nebo vysvětlit mu, že nemůže ten stejný skipas použít jak na lanovku, tak na vlek, tak toto problém je. Takže právě tady o to se mi jedná. Že lanové dráhy byly zařazeny do veřejné dopravy, o tom vím, to jste mě poučila zcela správně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já už v tuto chvíli nemám, co bych asi doplnila. Prostě řešení to má, nemusí mít dva skipasy, popisujeme to tam. Má to řešení v EET. Říkám, není to prostě nic, co by ekonomika neznala, a byl to návrh paní poslankyně. Podporovala hromadnou přepravu, tak toto tady řekla, určitě by se to někde našlo ve stenozáznamech. Pro mě v tuto chvíli už nemám, co bych dodala. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní bude paní poslankyně Richterová interpelovat nepřítomnou ministryni paní Benešovou ve věci průtahů na opatrovnických soudech dětem. Běží čas. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já se obracím na nepřítomnou paní ministryni spravedlnosti s tím, co už jsem s ní řešila v říjnu 2019, a nedostala jsem bohužel jasné odpovědi. Zajímá mě to, zda Ministerstvo spravedlnosti sleduje následující čísla.

Zda sleduje, za prvé, jak dlouho trvá, než se vypíší jednání u malých dětí, například pod šest let věku nebo pod jinou věkovou hranicí, a to zkrátka z toho důvodu, že malým dětem běží čas výrazně rychleji. Proto je důležité jejich situaci na opatrovnických soudech řešit neprodleně.

Za druhé mě zase zajímá u toho typu opatrovnických soudů, jak probíhají případy osvojení. V některých krajích totiž soudci těm osvojitelům, kteří byli předem pečlivě vybráni, svěřují děti na předběžné opatření a jinde nikoli. A pak děti čekají v ústavech, a často zbytečně, a řádná jednání jsou vypsána v řádu měsíců. Takže to umístění na základě předběžného opatření k osvojitelům v zájmu dětí je můj druhý dotaz.

A třetí dotaz. Zajímá mě, zda takto obdobně Ministerstvo spravedlnosti statisticky sleduje i případy svěřeni do pěstounské péče, tedy nikoliv pouze k osvojitelům, nebo do péče jiné osoby, a zkrátka mě zajímá, jak rychle to u těch malých dětí, nebo u dětí obecně, podle toho, co Ministerstvo spravedlnosti sleduje, probíhá.

Poslední dotaz, čtvrtý, se týká souladu s návrhy OSPOD. Sledujete, do jaké míry se soudy řídí návrhy OSPOD? Anebo do jaké míry jsou s nimi v rozporu? Ráda bych, aby náš stát měl přehled o rychlosti opatrovnických soudů, a to zvlášť ve vztahu k malým dětem a k dětem obecně, a samozřejmě, pokud máte ještě nějakou jinou statistiku, budu za ni ráda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A než dám slovo paní poslankyni Kovářové, seznámím vás s dalšími omluvenkami. Paní poslankyně Pastuchová se nám omlouvá do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů a paní

poslankyně Dražilová od 15.30 hodin do konce jednacího dne taktéž z pracovních důvodů.

A nyní bude paní poslankyně Kovářová interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci daňového řádu a návrhu opozice. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, v posledních měsících jsme stále častěji svědky, kdy vládní koalice bez nějaké větší diskuse automaticky zamítá opoziční pozměňovací návrhy, či dokonce novely zákonů s odůvodněním, že vláda již připravuje komplexnější změnu právní úpravy. Od tohoto potvrzení tedy mnohdy uběhne několik měsíců, než je vládní návrh předložen.

Nicméně ráda bych se vrátila právě k pozměňovacím návrhům, které jsou z 99 procent automaticky odmítány. Nejinak tomu bylo v případě daňového řádu. Byla předložena celá řada pozměňovacích návrhů, které zlepšovaly postavení nebo práva daňového poplatníka, či měly zlepšovat jeho komfort. A jaké bylo stanovisko vašeho resortu? Nesouhlas, nesouhlas a nesouhlas. Nemohu se tedy vyhnout pocitu, že vládní koalice automaticky zamítá opoziční návrhy, které leckdy zlepšují postavení těch, na které má předmětná právní úprava dopadat. Přitom obsahově se nejedná o žádné politické návrhy, pouze o technické úpravy.

Vážená paní ministryně, proč neustále od vládní koalice slyšíme, že opoziční návrhy jsou špatné, neprošly řádným legislativním procesem, i když byly předloženy v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny? Jsou tedy jen ty vládní návrhy ty dokonalé a správné? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, interpelace se vztahuje k projednání novely daňového řádu a souvisejících zákonů, sněmovní tisk číslo 580, jejíž třetí čtení proběhlo včera, 12. února 2020. Já v tuto chvíli, když vy jste vlastně necílila na žádný konkrétní návrh, myslela jste to obecně, tak já i obecně budu odpovídat.

Pokud Ministerstvo financí, a víte, že i já jsem chodila, samozřejmě logicky, na všechna čtení, to jasně, to je moje povinnost, ale byla jsem i na všech jednáních rozpočtového výboru mezi všemi čteními k tomuto tisku, protože to je jeden z prioritních tisků Ministerstva financí, protože je to legislativní základ pro náš projekt online finanční úřad, a chtěla bych zdůraznit, že pokud zpracovává Ministerstvo financí stanoviska k pozměňovacím návrhům, tak důsledně aplikuje odborný přístup a nerozlišuje návrhy na politické nebo ostatní, což nakonec v těch vyjádřeních, ať už jsme o tom vedli debatu, a samozřejmě logicky, protože jsme nevyhovovali, tak se to opozičním poslancům nelíbilo, ale prostě ta argumentace v těch vyjádřeních jasně byla uvedena.

Ke všem stanoviskům – ke všem pozměňovacím návrhům, pardon, abych byla přesná, zaujalo Ministerstvo financí, a na tom si trvám, odborné stanovisko bez rozdílu toho, kdo vlastně podával ten pozměňovací návrh, bylo to takto posláno rozpočtovému výboru, a pokud si dobře vzpomínáte, tak rozpočtový výbor se v podstatě se stanovisky Ministerstva financí v tomto případě – a nebývá to vždycky, pokud já si dobře vzpomínám – se všemi mými stanovisky se ztotožnil. To znamená, prošlo skutečně jenom to, co jsem podpořila v rozpočtovém výboru. Na plénu se to nepodařilo ve 100 procentech, ale v rozpočtovém výboru ano.

To znamená, že ke všem pozměňovacím návrhům, k nimž bylo zaujato negativní stanovisko, byly uvedeny také věcné důvody tohoto kroku. Byla tam tabulka, víte, že to tam bylo popsáno, že jsem celou řadu z nich osobně vysvětlila, a u řady pozměňovacích návrhů také byly uvedeny výhrady legislativního charakteru. To znamená, ne věcného, ale legislativního, protože ať byly velmi, velmi zásadní. Byla to debata, kterou jsem tady vedla i včera s panem předsedou Stanjurou na plénu, třeba stran pozměňovacího návrhu paní předsedkyně Vostré, který připravovalo Ministerstvo financí, a já jsem se k tomu hlásila, a který vlastně akceptoval názor Ústavního soudu, a z časové nouze jsme to takto řešili, protože Ústavní soud nám na nápravu dal do konce tohoto roku a legislativní proces by nebylo při dobré vůli, ten standardní, který vždycky budu upřednostňovat, by nebylo z pohledu, z hlediska sebelepší vůle stihnout, a já samozřejmě chci naplnit výhrady a výtky Ústavního soudu a dostat správnou legislativu.

A vysvětlovala jsem tady, že to, co požadovali opoziční poslanci, prostě není možné. Není možné. Byla to čistě – nebyla to vůbec politická debata, byla to čistě odborná a ryze právní debata. Řekla jsem ano, vyhláška tam je, ale vyhlášku může ministerstvo vydat a já vydám vyhlášku k tiskopisům. A půjde do legislativního procesu jenom v momentě, že bude zmocnění v zákoně. A zmocnění musí dát mantinely, jinak taková vyhláška by byla protiústavní. Takže to, co chtěli opoziční poslanci, prostě není možné legislativně. Není to možné právně. Takže ta debata byla čistě odborná a v žádném případě politická.

V řadě případů obsah pozměňovacího návrhu směřoval přímo proti obsahu vládního návrhu, zpravidla tím, že ho neguje. Takže chápete, že jestliže je tady nějaký vládní návrh, to znamená tedy projev nějaké politické vůle, nějak to chceme realizovat, a proti tomu jde naprosto negativní, tak logicky nesouhlasný postoj je jasným vyústěním tohoto kroku, protože bychom popírali sami sebe. To prostě by asi těžko dávalo smysl.

V části případů se jednalo návrhy odpovídající si obsahem již dříve uplatněným odmítnutým připomínkám z mezirezortního připomínkového řízení, zejména ze strany profesních komor, zájmových organizací, takže negativní postoj ministerstva je v tomto ohledu konzistentní. Není vůbec závislý na tom, že byl uplatněn tady opozičním poslancem, ale tím, že už jsme to v mezirezortu jednou odmítli a namítla to třeba komora nějaká, daňových poradců nebo jiná. Tady to mám obecně skutečně zpracované. V několika případech jde navíc o návrhy, které již byly v minulosti Poslaneckou sněmovnou zamítnuty, a negativní postoj ministerstva je v tomto ohledu také konzistentní.

Takže takto bych asi všeobecně a obecně zdůvodnila, proč jsem včera měla k tomu negativní postoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, paní ministryně. Já bych využila čas, který tady mám na doplňující otázku, s tím, že dnes se hovořilo hodně o novele zákona o DPH, o snížení právě DPH na jízdné ve veřejné dopravě. Zaznamenali jsme totiž, že pan premiér Babiš ve svém nedělním příspěvku Čau lidi se vyjádřil pozitivně v tom a pochlubil se, jak vláda ANO snížila v loňském roce DPH na jízdné ve veřejné dopravě z 15 na 10 %, což je tedy pravdou, že došlo k tomu snížení, došlo k velkým úsporám na úrovni krajů v řádech stovek milionů korun. Co tedy říkáte na to, že pan premiér se vyjádřil, že vláda ANO tento zákon tedy podpořila, ovšem tento návrh nebyl z dílny vládní koalice, ale z dílny Starostů a nezávislých, a všichni poslanci za hnutí ANO hlasovali proti tomuto návrhu. (Upozornění na čas.) Takže jsem se chtěla zeptat, zda Ministerstvo financí neinformovalo špatně pana premiéra.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím o odpověď na doplňující dotaz.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Určitě ne. Pan premiér tyhle věci sleduje sám osobně. Paní poslankyně, máte pravdu, tento pozměňovací návrh byl z dílny (poznámka zprava) – novela, pardon. Novela. Beru zpět. Novela. Beru zpět. Poslanecký návrh. (Směrem k pravé části sálu.) Přefekla jsem se, pane poslanče, tak klid. Klid. To bylo přefeknutí. Poslanecký návrh, ne záměr. Poslanecký návrh byl z dílny těchto poslanců, které jste jmenovala, ale nebylo by možné dát tento podnět, kdyby v roce 2015 pan premiér, který byl tehdy v pozici ministra financí, nezavedl druhou sníženou sazbu. Takže musíme vždycky jít úplně na ten začátek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Ferjenčík bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci snížení zdanění práce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, já bych se chtěl zeptat, kdy konečně snížíte zdanění práce, jak jste slibovali před volbami, jak jste slibovali v programovém prohlášení, jak periodicky slibujete v médiích. Bohužel čas se krátí a už je poměrně málo času na to, aby se vůbec v tomto volebním období stihlo to zdanění práce snížit a schválit. Takže mě by zajímalo, jestli tedy zrušíte superhrubou mzdu a snížíte daň, nebo zvýšíte slevu na

poplatníka, nebo zavedete slevy na sociálním pojištění, jak jste slibovali před volbami, a jestli tedy se nějaký z těchto kroků stane. My jsme mnohokrát během tohoto období navrhovali zvýšit slevu na poplatníka, aby všichni zaměstnanci ušetřili víc než 5 tisíc korun ročně na daních. My jsme navrhovali i kompromis, ať to jsou třeba 2 tisíce ročně, ale bohužel to vládní koalice vždycky zamítla. Tak mě zajímá, kdy tedy přijdete s nějakým snížením zdanění práce vy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, otevřel jste tady několik témat. Já bych chtěla připomenout takovou tu tabulku snižování daní za posledních šest let, která zhruba obsahuje 130 mld. Jsou tam slevy na děti – první, druhé, třetí atd. Ale budu se věnovat superhrubé mzdě, na kterou se ptáte.

My jsme se zavázali v programovém prohlášení vlády, že zrušíme superhrubou mzdu a že snížíme tu efektivní daň pro zaměstnance, která je 20,1 %, vy to znáte, na 19 %. Já jsem tento záměr dala už do daňového balíčku na rok 2019, který byl v připomínkovém řízení v roce 2018. Tehdy jsem to po mezirezortu po dohodě vlastně s premiérem a s vládními kolegy stáhla, protože jsme neměli v té době podporu. A ten mezirezort odhalil určitý problém, který – samozřejmě, že jsou tam rozpočtové dopady, to víme, to v tuto chvíli nechci eskalovat, to řeknu za chvíli, ale základní problém, který tam je, my pokud zrušíme superhrubou mzdu a snížíme daň na 19 %, tak v podstatě na tom vydělávají 1,1 % zaměstnanci – samozřejmě čím má menší plat, tím méně, tu tabulku jsem měla podrobně zpracovanou v rámci mezirezortu tehdy, ale zůstává skupina OSVČ, která má dnes 15 %, šla by na 19 %, protože my nemůžeme udělat v rámci fyzických osob různé sazby, to prostě už by byl opravdu zmatek, a šla by na 19 %. My jsme to tehdy měli připraveno tak, že to budeme kompenzovat OSVČ tak, že si budou moci tři čtvrtiny, myslím, že tři čtvrtiny to byly, zaplaceného, odvedeného sociálního pojištění dát do výdajů. Tak jsme to chtěli, tak to zhruba vycházelo, ale každopádně pořád je to 19 %, což oni těžko ponесou. A pak ten mezirezort odhalil, že je určitá skupina poplatníků, kterým rozhodně poroste, kterým není co započítat, protože mají třeba příjmy z pronájmu nebo ostatní příjmy, a tím pádem těm by prostě rostly daně, což je zase v rozporu s jiným naším bodem programového prohlášení vlády.

Takže my jsme se dohodli na úrovni koalice, která byla v lednu, že – a samozřejmě rozpočtové dopady nezastírám. Je to 24 mld. na státním rozpočtu, asi 34 mld. na veřejných rozpočtech. Nebo 33 mld. To už je jedno. 33,4 mld. na veřejných rozpočtech. My jsme se dohodli, že při sestavování prvního návrhu rozpočtu, toho prvního, co se dělá vlastně v dubnu, předkládá se do konce června na vládu, tak prostě se musíme pobavit o prioritách, protože máme určité priority. Jsou to důchody, jsou to platy učitelů investice a prostě musíme to nějakým způsobem

zohlednit v rámci jednání o rozpočtu a až v rámci tohoto jednání bude definitivně jasno, ale vzhledem k okolnostem, které jsem teď sdělila, jsem velmi skeptická.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se zeptat, proč tedy jednoduše nezvýšíte tu slevu na poplatníka, což je úplně jednoduché opatření. Je nejvíc sociálně citlivé, protože z něj profitují úplně všichni. Už dneska jsou i daně lidí, co jsou na úrovni minimální mzdy, přesahují ty daně tu základní slevu, takže by na tom vydělali všichni a je to administrativně nesmírně jednoduché. Takže to by bylo velmi jednoduché opatření. Můžete tam udělat kompromis, jaký chcete. Můžete to zvednout na 27 tis., pak to nebude mít velký rozpočtový dopad, můžete to zvednout na 30 tis., jak jsme navrhovali my, pak to bude někde okolo těch 20 mld. Na druhou stranu výnosy daně z příjmů fyzických osob rostou extrémně rychle, a to výrazně rychleji než ekonomika nebo než jiné daně, stejně tak průměrné daňové zatížení práce výrazně roste u nás. To jsou všechno důvody, které umožňují v rámci rozpočtu to zdanění práce snížit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Vy jste si částečně odpověděl tím, že návrh, který jste myslím, že – já nevím – v nějakém řízení navrhoval, na 30 tis., myslím, že jste to někde měl, tak jsou rozpočtové dopady přes 20 mld. Já bych pořád chtěla připomenout, my máme nějaké programové prohlášení vlády, máme určité priority, budeme o tom jednat v rámci rozpočtu a chci připomenout, že daně snižujeme. Snižujeme je už šest let. Zhruba to dělá dneska asi 130 mld. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Zdeněk Podal s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové. Vážený pane nepřítomný ministře, interpeluji vás na základě žádosti majitelů obytných automobilů nad 3,5 tuny. Tito uvádějí, že při cestování na dálnici platí poplatky jako nákladní vozidlo dané EURO třídy. Proč má být obytný vůz určený k rodinné rekreaci ve stejné kategorii jako vozy provozované komerčně, které jsou určeny pro převážení nákladu? Proč má obytný vůz v pátek mezi 15. a 20. hodinou platit vyšší poplatky, když právě toto je doba, kdy rodiny vyjíždějí na víkend?

I podle mého názoru by bylo logické, aby obytná vozidla o hmotnosti větší než 3,5 tuny platila buď stejné poplatky jako osobní vozidla, nebo alespoň jako autobus, který se také používá pro přepravu osob. Ve většině evropských států platí obytné vozy jednotné poplatky bez ohledu na hmotnost. Například Slovensko, Maďarsko, Francie. Výjimkou, kde jsou obytné vozy ve stejné kategorii jako vozy nákladní, je jen naše republika a Rakousko. Tyto obytné vozy používají většinou vícečlenné rodiny, proto se domnívám, že by vaše ministerstvo mělo této žádosti vyhovět. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Martin Kupka s interpelací na paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážená paní ministryně, já sleduji poměrně podrobně dění na poli moderní české architektury, takže mně neunikla přestřelka ohledně rekonstrukce karlovarského hotelu Thermal. Nepochybně se shodujeme v tom, že se jedná o jednu z nejvýznamnějších památek druhé poloviny 20. století, jednu z nejvýznamnějších staveb brutalistní architektury, jak se to obecně označuje, architektonický brutalismus, kterým jsou manželé Machoninovi uznáváni po celém světě.

Já bych se chtěl ale zeptat, co říkáte názoru současných odborníků, kteří říkají, že k největší devastaci té budovy dochází bohužel právě s nástupem hnutí ANO. Andrej Babiš chtěl hotel nejprve prodat, nakonec jenom vypustil bazén. Ta současná rekonstrukce má stát 580 milionů, což je významný balík peněz, ale není jasné, kdo nad stavbou drží architektonický dohled. Není jasné, jaké architektonické a umělecké hodnoty ta samotná rekonstrukce vlastně sleduje, jaké chrání.

Říkáte, že jste ve spojení s autorkou Věrou Machoninovou a jejími potomky, ti to ale popírají. Navíc uvádějí, že dochází k nevratným škodám a zásahům do původní architektury, do toho původního díla. Navíc pokud dochází k ničení uměleckých děl takových autorů a designerů, jako jsou Libenský, Brychtová, Roubíček nebo Chlupáč, tak rozhodně nejde o citlivost, ale naopak barbarství.

Já bych se rád zeptal, jak to tedy s rekonstrukcí hotelu Thermal je. Rád bych se zeptal, kdy proběhlo výběrové řízení na architekta té rekonstrukce, protože u všech významných staveb historických právě samotná rekonstrukce je také předmětem soutěže. Chtěl bych se zeptat, kolikrát jste hovořila s Věrou Machoninovou. (Předsedající upozorňuje na čas.) Případně kolikrát s ní hovořil samotný ředitel hotelu a kdo je tedy autorem rekonstrukce toho projektu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím o dodržování času na interpelaci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, mohu vás ubezpečit, že rekonstrukce hotelu Thermal je v plném proudu, tak jak nikdy nebyla. Já jsem tam pozvala – byla jsem na inspekci minulý týden, pozvala jsem tam zástupce médií, provedla je po staveništi s panem ředitelem. Viděli, že všechny pokoje v podstatě se buď úplně nově předělávají, to znamená, že byli na stavbě, lidově řečeno, a zbývající menší polovina se rekonstruuje, protože ta rekonstrukce byla před pár lety. Takže v podstatě od 6. ledna letošního roku je pro hosty hotel uzavřen, maximální rychlostí probíhají práce na jeho rekonstrukci a modernizaci, které bylo nezbytné provést. Kompletně je renovováno – vybaveno bude 120 pokojů typu superior, 6 pokojů typu suite v 10. až 15. patře, a i dříve částečně modernizované pokoje ve 2. až 9. se dočkají výměny stoupaček, instalace a z hlediska nutnosti i některého zařízení.

Další prioritou je zvýšení požární bezpečnosti. Probíhá instalace protipožárních dveří, nástřiků, protipožární zajištění mezipokojových příček, suchovodů. Dále se pracuje na snížení energetické náročnosti budovy prostřednictvím rozšíření rekuperace tepla, vybudování nového systému měření, regulace energií a médií. V neposlední řadě se vymění inženýrské sítě a vybavení lékařské ordinace.

Thermal pro hosty znovu otevřeme – my jsme limitováni tím, abychom neohrozili festival. Takže vždy ty práce naplánujeme tak, abychom toto všechno, co jsem vám teď vyjmenovala – ještě jsem nedodala, že budeme dělat okolní terasy do spuštění letošního Mezinárodního filmového festivalu a veřejné toalety za recepcí. To bude všechno hotovo do letošního festivalu.

Pak budeme soutěžit okna, obálku, nátěry, bazén – tam samozřejmě máme vybranou firmu, ale prostě dodělává se projektová dokumentace, a zase to bude tak, aby to bylo do termínu příštího Mezinárodního filmového festivalu. To znamená, my nesmíme nikdy ohrozit konání festivalu. To znamená, otevřeme teď, už letos, část pokojů v polovině března, další pokoje budou postupně otevírány v průběhu dalších měsíců. To znamená před vypuknutím festivalu 3. července.

Pokud jde o architektonickou hodnotu díla manželů Machoninových, osobně si ho velmi vážím, a byla jsem opakovaně ujišťována vedením hotelu – já jsem se nikdy s Machoninovými, nebo s těmi zástupci rodiny nesečkala – byla jsem opakovaně ujištěna, že unikátní architektonická hodnota budovy zůstane po rekonstrukci v maximální možné míře zachována. Není však možné prosím udělat z hotelu skanzen nebo muzeum. My prostě musíme respektovat určité současné standardy jak pro bezpečnostní a protipožární opatření, tak také pro dnes požadovaný komfort ubytování. To znamená, když jsme prováděli média pokoji, tak jsme říkali – modřínové dveře, modřínové obklady, tvar kachlíček, labutě – a to možná říkám odborně nepřesně – labutě, jak jsou noční stolky, pokud možno maximální barvy, mám i vizualizace na Facebooku těch pokojů – barva toho nábytku, která byla převážně bílá. Našla se celá řada křesílek ještě z dob Machoninových. Ta se všechna repasují. Ale na druhé straně máme určité finanční zdroje, je na to vyčleněno necelých 600 milionů, včetně bazénu, bazén bude stát asi 110, a je důležité, abychom bazén otevřeli, chceme – máme termín 1. 6. 2021 otevření bazénu.

Já rozhodně s velkým respektem a s velkou úctou přistupuji k odkazu práce manželů Machoninových, ale hotel nemůžeme nechat spadnout. Prostě nemůžeme dalších 10 let vést debatu. Prostě hotel je nutné zrekonstruovat. Je to důležitý kulturní stánek, který se používá pro Mezinárodní filmový festival. Takže to bych chtěla zdůraznit, a toto jsou věci, které neustále poměňujeme.

Ještě k té schůzce s panem ředitelem Novákem. Já jsem z jeho strany byla ujištěna o jeho komunikaci a konzultaci rekonstrukce s rodinou paní Machoninové a hned týden po svém návratu, kdy on řekl, že se sešel vlastně – pardon – že on se sešel na konci října 2019 k jednání s vnukem paní Machoninové, panem Kordovským, to mi přímo osobně řekl, a ten podle mých informací 21. ledna tohoto roku kontaktoval jednoho z architektů rekonstrukce, a panu Kordovskému byla panem ředitelem nabídnuta účast na společném jednání 23. ledna, které nevyužil. Já po této mediální přestřelce, úplně zbytečné, protože... (Předsedající upozorňuje na čas.)

Tak já ještě pokud mi položíte doplňující otázku, odpovím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana poslance.

Poslanec Martin Kupka: Já jsem ale nijak nezpochybnil, že rekonstrukce je v plném proudu, jak říkáte, tak jako nikdy. Já jsem se ptal po umělecké a kulturní kvalitě té rekonstrukce. Česká republika má za sebou naštěstí celou řadu velmi úspěšných rekonstrukcí historických památek, a dokonce některé jsou příkladné a jsou uznávané ve světě. A všechny informace, které se k nám teď dostávají ohledně rekonstrukce hotelu Thermal, ukazují, že tady se tak bohužel neděje, že máme sice výjimečnou příležitost, aby stát byl ještě v kontaktu s jednou z autorek, Věrou Machoninovou, dokázal svá slova o tom, jak respektuje její odkaz tím, že s ní bude i v kontaktu nad rekonstrukcí a třeba repasí toho původního nábytku, ale vedle toho se dozvídáme, jak opravdu umělecká díla nesporné kvality jsou opomíjena, nebo dokonce ničena. Na to já se ptám. Ptám se na to, jakým způsobem jste vybírali architekta té samotné rekonstrukce, protože to je samozřejmě disciplína také sama o sobě. (Předsedající upozorňuje na čas.) A to, jak kvalitně bude celá architektura té rekonstrukce zvládnuta, je důležité.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já, pane poslanče, tady po té podle mě zbytečné a docela nedůstojné přestřelce – protože si myslím, že se snažíme o to, aby byl hotel Thermal důstojnou památkou, nechceme ho prodat, chceme, aby zůstal v rukou státu, a chceme, aby sloužil především nejenom tedy Mezinárodnímu filmovému festivalu, protože to je dejme tomu velmi důležité, ale je to přece jenom nějaký měsíc v roce, ale chceme, aby sloužil i hostům. Aby prostě sloužil občanům Karlovarského kraje v případě hotelu, kteří přijedou z okolí, a zejména bazén, protože vím sama – a už jsem tam byla několikrát a debatovala jsem,

ať už na politické úrovni se zástupci místního města, ale i s občany, že prostě je to pro ně srdcová záležitost, ten bazén, takže nám na něm také záleží.

Každopádně my jsme – já jsem si nechala poslat od pana ředitele všechny podklady, i od jeho právních zástupců, my neporušujeme žádné právní normy v této oblasti. Já se se zástupci rodiny Machoninových sejdou. Já v tuto chvíli zjišťuji vlastně, kdo je oprávněný jednat, jestli přímo paní Machoninová, nebo kdo je od ní zmocněn, protože já budu jednat s tím, kdo je oprávněn jednat jménem paní Machoninové, nebo přímo s ní, já si ji pozvu, pozvu si pana ředitele.

Ale znovu opakuji, my se chceme zachovat naprosto s respektem k odkazu díla manželů Machoninových. Říkám věci, které jsme tam našli. Křesílka, procházela jsem tam sklepy, procházela tam různé části toho hotelu, strávila jsem tam prostě více než půlden. A zase tam pojedou za dva měsíce. A budu tam takhle jezdit často podle potřeby, abych sledovala vývoj prací, a budu se všemi mluvit. Takže já se s nimi sejdou. Proberu s nimi, co jim konkrétně vadí. Budeme se bavit o právním rozměru, ale budeme bavit i o nějakém praktickém rozměru. My nemůžeme dalších deset let prodiskutovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Radek Koten s interpelací na pana nepřítomného ministra Karla Havlíčka. Prosim, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Tak dobrý den, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové.

Vážený pane nepřítomný ministře, ohledně tendru na výběr elektronické dálniční známky v České republice již bylo řečeno mnoho. Spekulace stíhá spekulaci a na internetových médiích se objevily nové a další zaručené zprávy o nové ceně zakázky.

V loňském roce jsem interpeloval vašeho předchůdce pana Ťoka, proč vymýšlíme vymyšlené a nepoužijeme systém osvědčený v ostrém provozu na Slovensku nebo Maďarsku, protože tam SkyToll ten systém provozuje. Zajímá mě tedy, zda na Ministerstvu dopravy někoho napadlo alespoň zjistit cenu zakázky zaplacené u našich sousedů na Slovensku zejména na webový portál nadstavby pro validaci elektronických dálničních známek, zaslání pokut a další možné kontroly včetně systému distribučních míst na Slovensku. Dále porovnání možné podobnosti systému výběru elektronických známek nebo shodu s našimi nároky na tento systém.

Původní cena zakázky v České republice 401 milionů rozpoutala poměrně širokou diskuzi na internetu a sociálních sítích, a to včetně podezření z pokusu o uplácení pana Kremlíka a na možné předražené zakázky. Toto podezření je nutné velmi důkladně prošetřit. Srovnání by tak mohlo zásadně posunout pohled na danou zakázku, a tím by se skutečně mohlo zamezit i dalším spekulacím a my bychom snad byli schopni rozklíčovat, co by tedy pro nás bylo dobré, a co nikoliv. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. I na tuto interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar s interpelací na opět nepřítomného a omluveného pana ministra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové.

Vážený pane ministře, při plánování budoucího energetického mixu se kalkuluje s instalovanými výkony a budoucí spotřebou. Nicméně aby byla zajištěna kontinuální stabilita dodávek elektrické energie a aby bez problému fungovala celá soustavná síť, je nutné myslet i na tzv. pohotový výkon. V případě jeho nedostatku hrozí lokální výpadky sítě a roste riziko blackoutu.

Kvůli postupného odstavování klasických uhelných zdrojů výroby elektřiny, které dnes v čase zajišťují pozitivní výkonovou bilanci, dojde už kolem roku 2030 k tomu, že bude nedostatek pohotového výkonu, což by mohlo zapříčinit nucený import elektřiny ze zahraničí – a otázkou je odkud. A také vzroste riziko blackoutu. I přesto, že nový jaderný zdroj by měl být postavený dle optimistického výhledu vlády po roce 2040, a já se můžu obávat, že je to přílišný optimismus, nebude to řešit nedostatek pohotového výkonu po roce 2030.

Proto se vás chci, pane ministře, zeptat, jak se náš stát na toto připravuje. Jaká přijímá opatření, aby se tomuto riziku předcházelo? Co se v této věci plánuje a realizuje, abychom i po roce 2030 měli zajištěnou stabilní výkonovou bilanci? Většinou chci při interpelacích znát osobní stanovisko ministra než čekat na odpověď zpracovanou aparátem ministerstva, ale u této dnešní mé interpelace velmi uvítám písemnou odpověď podloženou i číselnými a grafickými údaji. Děkuji předem za vaši písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Beitl s interpelací na paní ministryni Alenu Schillerovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Pěkné odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně. Ministerstvo financí po kritice přehnané byrokracie raději stáhlo formulář na tzv. zvláštní režim EET, který má od 1. května sloužit pro bezhotovostní platby. V něm mají podnikatelé povinnost každého čtvrtroku vyplnit až 500 kolonek. Podle mluvčího Ministerstva financí Michala Žurovce probíhá nyní revize a snaha o jeho zjednodušení.

O vysoké administrativní náročnosti ale mluvil už dřív třeba šéf podnikatelských odborů Radomil Bábek. Už loni upozornil, že tahle varianta přinese ještě víc papírování a zdržování, takže živnostníci nakonec přejdou na běžnou formu EET nebo s podnikáním raději skončí. Ve formuláři totiž budou muset kromě jiného uvádět

údaje o výši tržeb a počtu vydaných a případně stornovaných účtenek za každý den. Kromě toho bude nutné vyplnit pořadové číslo první a poslední účtenky, a to opět v každém dni za celé čtvrtletí. V další části formuláře pak budou muset podnikatelé vyplnit i součty za jednotlivé měsíce a také celé čtvrtletí.

Vážená paní ministryně, víte o tom, že podle Českého statistického úřadu meziročně poklesl počet podnikatelů o 16 tisíc? Zdá se být jasné, že překážky, které stát podnikatelům neustále klade, každý nepřekoná a vzdá to. Vždyť represe ze strany Finanční správy a státu, kdy se kontroluje hlava nehlava s cílem doměřit daň nebo udělit pokutu, zná každý.

Nyní dovoluji dvě otázky. Považujete vy nebo úředníci ministerstva podnikatele za pokusné králíky, na kterých testujete toxicitu vašich nařízení a míru jejich odolnosti a vůli dále podnikat? Má být tato forma zvláštního režimu EET poslední ranou těm drobným podnikatelům, kteří z hlediska objemu tržeb nejsou schopni absolvovat martyrium se zapojením do elektronického EET? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane poslanče, tak mám k tomu něco připraveného, ale budu mluvit z hlavy.

Ten zvláštní režim, který jsme zavedli, tady ho odsouhlasila Poslanecká sněmovna, dala jsem ho do zákona, bylo to moje rozhodnutí, poté co jsem vydiskutovala varianty možného řešení pro ty nejmenší se všemi asociacemi a komorami v této zemi. Všechny jsem je svolala už měsíc po doručení, nebo čtrnáct dní po doručení rozhodnutí Ústavního soudu, nachystala jsem varianty, a vždycky: toto je ono, toto udělejte.

Vyšli jsme z toho, co dneska podnikatel, který nemá EET, už musí dělat. Musí prostě – já nevím, chodíte ke kadeřníkovi třeba? Tak kdybyste tam přišel – chodíte asi určitě, že jo? Tak přijdete, a dnes ještě nemusí mít, až do 1. 5. nemusí mít kadeřník EET. Ale pokud už dneska řeknete dejte mi účtenku, tak vám ji dát musí, podle jiných předpisů. Tak my jsme si říkali: to stejně dělat musí na požádání, tak to napříště bude dělat povinně ten nejmenší. Řekneme si, ještě si připomeneme ty parametry pro něho. Pak říká daňový zákon, konkrétně daňový řád: průběžně si vede evidenci příjmů. Já jsem se třeba ptala své kadeřnice, své kosmetičky, protože když někde chodím, tak s nimi debatuji. Říkám: Jak to děláte, jak si hlídáte tržby, kolik jste třeba vydělaly? Protože to nevíte. A každá mi řekla... A dál jsem se ptala dalších řemeslníků – já žiju v normálním světě, takže bavím se s normálními lidmi, nežiju ve skleníku. A tak mi řekla třeba: Mám tady sešit, podívej se, mi říkala kosmetička, podívej se, tady mám sešit, denně si napíšu tržbu. Kadeřnice mi řekla to samé. Tady mám sešit, denně si napíšu tržbu. A oni to dělají.

A my jsme pro ty nejmenší, s příjmy do milionu, neplátcí DPH, 600 tisíc hotovostních tržeb, maximálně dva zaměstnance, zavedli tento zvláštní režim. Finanční správa jim to chtěla ulehčit, samozřejmě i s Ministerstvem financí. A říkáme, vytvoříme formulář – nakonec to vyplývá i ze zákona – a ten formulář, ať nemusí vlastně, ať už tam jenom doplní ty údaje.

Tam nebylo žádných 500 kolonek prosím vás. Byl to návrh formuláře, byl na stránkách, v podstatě se o něm vedla debata, nešel nikam do tisku, nevznikla ani koruna škody nikomu. Já jsem po té debatě, která se tady strhla – protože tam samozřejmě nešlo o žádné 500 povinných kolonek, tam šlo o řádky, aby byl komfort, aby měl přesně dostatečný počet řádků – já jsem ho stáhla. Vydáme ho buď zítra, nebo v pondělí. Jak budu mít čas prostě, já už ho debatuji celý týden. Bude tak jednoduchý, že se nebudete stačit divit, jak bude jednoduchý, naprosto jednoduchý. Nikoho zatěžovat nebude. Takže to, co bylo, ten návrh, ten neměl být proto, aby to byla nějaká buzerace, ale proto, aby tam měli případně každé alternativy a mohli mít maximální komfort. Dobře, bylo to takto zneužito, není to pravda, 500 kolonek tam nebylo. Je to prostě zase tady jakási mediální bublina, útok na EET.

Víte, mně je dobře, já jsem minulý týden zahájila kampaň k EET, byla jsem v Letňanech, tam byl plný sál lidí. Dneska jsem si odskočila v polední pauze. Mezi těmi smlouvami a interpelacemi jsem byla asi hodinu a půl nebo dvě hodiny na konferenci, kde bylo asi 400 lidí, možná i víc, kterých se bude týkat třetí, čtvrtá vlna. A ta debata byla naprosto konstruktivní. Ti lidé byli slušní, věcní, nikdo tam nenadával, berou to tak, jak to je. Měla jsem tam s sebou kolegyně z Finanční správy, z Generálního finančního ředitelství. Řešili jsme konkrétní problémy. Spíš mě třeba trápí problémy, které tam zaznívaly, které budu muset řešit s dalšími kolegyně, které se týkají třeba průvodcovství načerno a tak dále. Což už je přesah Finanční správy. Budeme to muset řešit s MPO, s MMR. Já jsem slíbila, že na to svolám speciální schůzku jenom tady této skupiny. Ale ti lidé to prostě diskutují, debatují, a prostě ty bubliny bohužel, musím to tak říct, děláte jenom tady v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Nebude to otázka. Já jsem se chtěl zeptat na to, kdy ten formulář vyjde. Vy jste na to odpověděla. Jenom jsem chtěl ještě krátce reagovat, že bych vám možná doporučil se přizpůsobit trochu metodě moudrého krále Václava, který chodil mezi lidí v přestrojení, aby zjistil, co si ti lidé skutečně myslí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: No ono, pane poslanče, já bych moc ráda. Ale s tím profláknutým obličejem já těžko prostě můžu jít, aniž by mě někdo poznal. Ale věřte tomu, chodím mezi lidí, mám ráda lidi,

nebojím se jich. Jak můžu, tak prostě jdu kamkoliv, debatuji, vyslechnu si třeba někdy i nějaké věci, které se jim nelíbí, nebojím se. Ale já těžko – jestli chcete, abych tedy chodila v nějaké masce, to dělat nebudu. Já se lidí fakt nebojím a mám je moc ráda a s lidmi se bavím hrozně moc ráda. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Olga Richterová, opět s interpelací na paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, děkuji za slovo. Zároveň jsem ráda, že tady je paní ministryně. Nicméně já jsem na ní už tu interpelaci chtěla mít poslední, akorát na mě nevyšla řada s tím dotazem. Jde o to, že je řada ekonomických studií, řada velmi fundovaných výpočtů, které říkají, že se společnosti jako celku velmi vyplatí investovat do předškolní péče o malé děti. Je to jednak proto, že vlastně právě dostupnost předškolní péče od nějakého toho roku a půl, dvou let věku dětí umožňuje zejména matkám zapojení se na částečný úvazek a potom se sníží takový ten propad v příjmech jako dlouhodobý důsledek té péče o děti. Na druhou stranu u kvalitní předškolní péče jde i o nástroj, jak pomoci dětem z různě znevýhodněného prostředí.

Každopádně ty výsledky jsou opravdu ohromující. Některé americké studie uvádějí, že na jeden investovaný dolar dlouhodobě je to dvanáct dolarů zisku. Takže to je moje otázka. Jakým způsobem vaše vláda, paní ministryně, se vyrovná s tím problémem dětských skupin, kde vy se nemůžete shodnout na financování s Ministerstvem práce. Posledně jsem se dozvěděla, že výkopová částka je 7 500 na měsíc na dítě. A to je naprostý spodní limit ze všech čísel, co mám od Asociace provozovatelů dětských skupin, co se bavím s lidmi z terénu, na to, aby to vůbec mohlo fungovat. Péče o malé děti je prostě drahá, protože je na ně potřeba víc lidí, a když nebude kvalitní, tak to nemá smysl.

Takže se zeptám, zda se dohodnete a zda tyhle peníze do těch dětí a rodin investujete.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni. Prosim.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, jsem ráda, že jste říkala, že jsem tady byla, jenom na vás nedošla řada, protože já sem chodím. Maximálně když jsem na Ecofinu v Bruselu, jinak jsem tady vždycky.

Chtěla bych upozornit, že jsme domluveni v rámci vlády. My jsme domluveni v tom směru, že paní ministryně pro místní rozvoj – doufám, že to říkám dobře – v tuto chvíli ve spolupráci s MPSV prověřuje možnosti pokračování financování z prostředků ESIF. To znamená, že by se podařilo přelokovat – možná to říkám nepřesně – peníze z jiné části do tohoto roku i na rok 2021. Víceméně na koaliční

radě paní ministryně pro místní rozvoj říkala, že – teď nechci za ní mluvit – že to víceméně jakoby je na spadnutí.

Mezitím, protože se vyjednává nové programovací období, tak počítáme s tím, že dostaneme peníze na to další programovací období zase z evropských peněz. Nicméně už tam bude podmínka. To znamená, to musíme mít od roku 2022 nějakou zákonnou úpravu vydiskutovanou a účinnou. Takže my nejsme v časovém presu, my peníze dostaneme z Evropy, tak jsem se domluvili na koalici, a od roku 2022 musíme mít zákonnou úpravu pro dětské skupiny, abychom dostali znovu peníze z Evropy. Tak to v podstatě říkám zjednodušeně, ale takto jsme se na koalici dohodli.

Takže v tuto chvíli probíhají v rámci mezirezortního připomínkového řízení velmi intenzivní jednání. Připomínky nemělo jenom Ministerstvo financí, ale i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Takže předpokládám, že bude pokračovat toto jednání a budeme se dál bavit o těch konkrétních podmínkách. Ale obavy o tom, že by nebyly financovány dětské skupiny – budou peníze pro rok 2021 z evropských peněz. O tom nás ubezpečila paní ministryně pro místní rozvoj, která to samozřejmě vyjednává ve spolupráci s MPSV. A úpravu musíme mít od roku 2022. A věřte, že se určitě na tom dohodneme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji, ale ta odpověď nebyla úplná. Jde o to, že skutečně se tam musíte dohodnout na nějaké té měsíční částce. Takže mě prostě zajímá, jakou částku považujete měsíčně za přijatelnou vy. A jednak není vůbec jisté, že od toho roku 2022 se financování z Evropské unie podaří, protože to je na inovace. A prostě provozování dětských skupin je něco, co postupem času nezbytně a nevyhnutelně musí převzít náš stát. Takže tam je opravdu velký otazník. Pokud má být účinná od roku 2022 ta úprava, tak ve skutečnosti je nejvyšší čas, protože to schválení prostě většinou rok trvá. Čili máme-li rok 2020 a ještě to ani nemáte vydiskutované v koalici, vyřešené všechny připomínky, tak ve skutečnosti je nejvyšší čas.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak legislativní proces trvá v této zemi v průměru dvanáct měsíců, takže jestliže máme mít účinnost od 1. ledna 2022, tak věřte, že čas je. My jsme si toho vědomi a my to velmi debatujeme. Nakonec MŠMT podporuje soukromé mateřské školy v současné době částkou 5 069 korun na dítě na měsíc, částka 1 000 korun měsíčně dítěti jako úhrada nákladů na výdejnu stravování. Tedy v tuto chvíli je v podstatě v přímém rozporu s úhradou pro výdejnu jídla při soukromých mateřských školách, kde poskytuje MŠMT dotaci ve výši 2 421 korun.

Čili to jsou debaty, které vedeme, technické, o kterých se bavíme. Shody dosáhnout musíme. Věřte, že času je dost. A já nesdílím váš názor. Po té debatě, která proběhla na koaliční radě, že to nebude možné financovat, potřebujeme ten zákon, abychom o to mohli žádat. A vyjednávat bude naše vláda, konkrétně premiér. Takže prostě věřte, že pro to uděláme všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na pana ministra vnitra Jana Hamáčka. Prosim máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, 27. ledna 2020 se středočeská koalice ANO, ČSSD a KSČM rozhodla nechat kontrolní výbor bez předsedy. Dosavadní předseda kontrolního výboru z hnutí STAN musel kvůli vážné nemoci odstoupit a nový předseda nebyl zvolen, a to z toho důvodu, že je krátká doba do voleb, což je osm měsíců. Domnívám se, že tak dochází k faktické likvidaci práce tohoto výboru. Dochází k bojkotu práce nejzásadnějšího voleného kontrolního orgánu Středočeského kraje, který musí být zřízen ze zákona. Shledává Ministerstvo vnitra tento stav v souladu se zákonem?

Vážený pane ministře, jak budete postupovat jako dozorový orgán, tedy Ministerstvo vnitra, aby tato škodlivá situace ve Středočeském kraji byla napravena a kontrolní výbor byl plně funkční? Nebo se domníváte, že je to dobrý příklad pro všechny kraje? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní poslankyně, Ministerstvu vnitra je z médií i z webových stránek Středočeského kraje známo, že funkce předsedy kontrolního výboru zastupitelstva tohoto kraje není v současné době obsazena, a jak jste správně řekla, dosavadní předseda na svou funkci jak předsedy, tak člena výboru rezignoval z vážných zdravotních důvodů. Nicméně Ministerstvo vnitra nyní neeviduje žádný písemný podnět týkající se nastalé situace a zároveň při své vlastní úřední činnosti nezaznamenalo, že by činnost tohoto výboru měla být určitým způsobem omezena či ochromena. Zákon o krajích i jednací řád zastupitelstva, který je na stránkách Středočeského kraje, předpokládají aktivitu předsedy výboru při tom, jak řídí svůj výbor, nicméně kontrolní výbor zastupitelstva Středočeského kraje má i svoje místopředsedy, to znamená, že ti jsou z povahy věci povinni plnit úkol předsedy výboru, pokud ta funkce je uprázdněná. Tím podle mého je vytvořen předpoklad, aby ta činnost výboru byla i nadále zajištěna.

Pokud jde o případné nezvolení nového předsedy, tak podotýkám, že povinnosti zastupitelstva je předsedu zvolit, nicméně však není dán žádný zákonný termín. Funkce by měla být obsazena neprodleně, avšak s přihlédnutím ke konkrétním

okolnostem, typicky ke schopnosti zastupitelstva nalézt pro určitého kandidáta potřebnou většinu hlasů.

Závěrem chci říci, že pokud by Ministerstvo vnitra obdrželo podnět namítající nefunkčnost výboru či pokud by takovéto skutečnosti zjistilo z vlastní činnosti, bude se věci samozřejmě zabývat v mezích své dozorové a kontrolní pravomoci vůči krajům, která je upravena zákonem o krajích.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosim, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. V podstatě jsem chtěla položit doplňující otázku, zda se tím budete v případě písemného podnětu zabývat, čili tam už jste mi odpověděl.

Jak jste také říkal, že je povinností zvolit předsedu, a to neprodleně, což se z politických důvodů nestalo, což považuji za velmi závadné, protože přece jenom bývá dobrým zvykem, že kontrolní výbor je svěřen opozici a nikdy s tím nebyvají problémy. Ovšem argument, který říká, že je blízko do voleb, osm měsíců, tak to si pak může koalice na kraji říci, že třeba dva roky jsou také krátká doba do voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr má zájem o odpověď. Prosim.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážená paní poslankyně, já vás nechci k ničemu navádět, ale myslím si, že moje úvodní vystoupení bylo docela jasné. Pokud nemáme podnět, nemůžeme konat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec František Kopřiva s interpelací na nepřítomného a omluveného ministra Roberta Plagu. Prosim, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové.

Vážený pane ministře, víme, že aktuální stav poradenských center na vysokých školách je nedostačující. Ne všem studentům, kteří potřebují podporu, se služby poradenských center dostanou včas. Zároveň v tuto chvíli nemají poradenská centra kapacity na to, aby se zaměřila na prevenci. Přitom zahraniční praxe ukazuje, že se investice vrátí, a to jak v ukazatelích kvality života, tak ekonomicky.

Jenom připomenu, že zhruba 20 % dětí ve věku 13 až 18 let má nějaké psychické obtíže a že 50 % chronických duševních onemocnění se poprvé projeví do 14. roku

života a 75 % chronických duševních onemocnění do 24. roku života. To jsou skutečně alarmující čísla.

Teď se dostávám k Národnímu akčnímu plánu pro duševní zdraví, což měl být koncepční dokument, který měl navrhovat nějaké dlouhodobé změny a koncepce, které povedou k dlouhodobému zlepšení. Bohužel ta verze, kterou schválila vláda, mi přijde jako nedostačující, tak se ptám, zdali plánuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy spolu případně s Ministerstvem financí vytvořit nějakou koncepční strategii financování těchto služeb a poradenských center a za druhé, zda ministerstvo naváže s vysokými školami dialog, který povede k celkovému zlepšení nabízených služeb v poradenských centrech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Petr Třešňák s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Vážený pane ministře, dovoluji si dotázat se vás ve vaší nepřítomnosti na následující téma. Minulý týden začala po internetu kolovat smlouva s advokátní kanceláří Rowan Legal, která je běžně dostupná v registru smluv týkajících se právního poradenství státu ve věci výstavby nových jaderných bloků, resp. pátého bloku v elektrárně Dukovany. Jako členovi stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů je mi sice známo, že jde pouze o vuvozovkách malou smlouvu týkající se přípravy smlouvy mezi státem a ČEZ a že maximální plnění v této smlouvě je v hodnotě 2 miliony korun. Jinak smlouva obsahuje primárně hodinové sazby.

Protože tato kancelář v minulých týdnech figurovala i v kauze vašeho předchůdce na Ministerstvu dopravy, můj dotaz tedy zní, zda Ministerstvo průmyslu a obchodu nadále spolupracuje s touto advokátní kanceláří, a to nejenom v rámci této smlouvy, zda bylo plnění této smlouvy vyčerpáno v plném rozsahu a jaký je průběh výběru té vuvozovkách velké právní kanceláře poskytující poradenství státu ve věci přípravy výstavby nového jaderného zdroje, a to včetně vyjednávání s Evropskou komisí, protože počítám, že advokátní kancelář Rowan Legal pravděpodobně nebude touto kanceláří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Petr Bendl s interpelací na pana ministra vnitra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane vicepremiéře, moje otázka se týká problematiky, kterou má Poslanecká sněmovna na stole, a tuším, že předminulý týden ji projednávala. Vy jste tady nebyl. Jde mi

o možnost plošného zákazu předjíždění kamionů na dálnicích, který já považuji za absolutní nesmysl a myslím si, že by to přineslo České republice obrovské problémy. Proto se vás chci zeptat na váš názor, jak se na tu situaci díváte, zdali existuje nějaká statistika, která by vypovídala o problematice porušování zákazu předjíždění, který už na některých částech dálnice máme, jestli to policie řeší či nikoliv.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane poslanče, úvodem mi dovoluji říci, že s vámi naprosto souhlasím, že plošný zákaz předjíždění kamionů by situaci nevyřešil, ba naopak zkomplikoval, takže v tom se shodneme.

Policie České republiky v loňském roce předložila cestou Ministerstva vnitra na Ministerstvo dopravy návrh celkem 51 úseků dálniční sítě České republiky, na kterých by měl platit pro nákladní vozidla nad 12 tun zákaz předjíždění. Vytipování úseků předcházelo celkové vyhodnocení stávající dopravní situace v konkrétním úseku dálnice, kdy byl brán zřetel především na statistiku dopravní nehodovosti, plynulost silničního provozu a také na technické vlastnosti té části dálnice. Od začátku roku 2020 začal platit na těch vybraných úsecích zákaz předjíždění pro nákladní vozidla nad 3,5 tuny v době od 6 do 22 hodin, a to na základě nově instalovaného dopravního značení. Tento zákaz v současné době platí celkem pro 145 km dálnic. Jsou to dálnice D1, D5, D8 a D11. Jak jsem řekl, celoplošný zákaz předjíždění pro nákladní vozidla policie nepodporuje.

Ze strany policie je problematice zákazu předjíždění pro nákladní vozidla nad 3,5 tuny věnována celoročně maximální možná pozornost, a to nejen v souvislosti s nově instalovaným zákazovým dopravním značením, ale také ve vztahu k ustanovení § 36 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Případně zjištěné protiprávní jednání je ze strany Policie České republiky zadokumentováno a jako případný důkazní prostředek a protiprávní jednání je bezodkladně s řidičem na místě řešeno, případně oznámeno správnímu orgánu. Z těchto skutečností vyplývá, že předmětné problematice se ze strany policie věnuje mimořádná pozornost, nicméně nemáme údaje, které by se vztahovaly k počtu udělených sankcí za porušení dopravního značení zákaz předjíždění pro nákladní automobily, protože takováto evidence prostě vedena není. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Už jenom poděkování a jsem rád, že máme na to stejný názor. Doufám, že se nám podaří přesvědčit některé kolegy poslance, kteří tohle navrhuji, že to je nesmysl. Děkuji vám za názor.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, já jsem se vás chtěl zeptat na tu vaši myšlenku, s kterou jste přišla minulý týden, a to je návrat k regulaci nájemného. Ale já jsem chtěl znát váš osobní názor. Nechci čekat na písemnou odpověď, protože to bych dostal odpověď z aparátu ministerstva, nikoliv vaši osobní. Proto stahuji tuto interpelaci a přednesu ji příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Černohorský s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. (Poslanec Černohorský vbíhá do jednacího sálu.) Je přítomen, takže jeho interpelace nepropadá a může ji přednést. Může se vydýchat. (Poslanec Černohorský: Děkuji.) Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Pan ministr tady není, takže chtěl bych se zeptat, proč existuje web živnostenský balíček. Na stránce není vlastně nic, co by se dalo zjistit, nedá se tam nic rozkliknout. Jak chcete dosáhnout například jednoduššího rozjezdu? (Hovoří přerývaně, zadýchaně.) Pardon, běh. Co si mám představit pod tím, že už je splněno 66 % z jednoduššího rozjezdu? Co je cíl? Proč je majitelem domény Česká agentura na podporu obchodu CzechTrade, co má společného s legislativou MPO? Bude se web ještě nějak rozvíjet a jaké byly případné náklady na vybudování tohoto webu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, s velkou námahou přečtená interpelace, na kterou bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Tomáš Martínek, rovněž s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci nahrazení dosavadních papírových dálničních kuponů systémem elektronických vinět. Nově si budou moci motoristé koupit nové elektronické dálniční známky v e-shopu a aplikaci. Systém má zajistit společnost Asseco Central Europe, i když to už není asi úplně aktuální. Vybraná společnost by měla být zodpovědná za vybudování systému zahrnujícího právě e-shop a aplikaci a následně i za jeho provoz do konce roku 2024.

Pomínu-li způsob, jakým byla společnost vybrána, tedy že nedošlo k vyhlášení veřejné soutěže, zajímá mě, kam poputují prostředky za jednotlivé platby kupujících, které bude e-shop vybírat, respektive kdo bude vybrané peníze spravovat a jakou mají občané jistotu, že nebudou peníze vynakládány neúčelně a neefektivně, či dokonce rozkradeny. Na základě výše zmíněného bych se vás rád dotázal, kam půjdou prostředky, které bude e-shop vybírat. Půjdou na účet spravovaný státem, nebo danou společností? V případě, že půjdou na účet společnosti, jaká opatření stát přijal, aby nebyly prostředky společnosti vytunelovány, anebo o ně stát nepřišel v případě

úpadku společnosti? V jakém intervalu by měly být prostředky převáděny na účet státu? Denně, měsíčně, ročně?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, na tuto interpelaci bude rovněž odpovězeno písemně. Přečtu omluvu. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík se omlouvá dnes od 16.30 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Další v pořadí je paní poslankyně Barbora Kořanová s interpelací na pana ministra Lubomíra Zaorálka. Prosím.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já budu pokračovat ve svém kulturním okénku dnes.

Vážený pane ministře, můj další dotaz se týká přímo problematiky mého regionu, a to výstavby nové Západočeské galerie v Plzni. V loňském roce v březnu regionální deník psal o tom, že již za rok by mohly začít stavební práce, tedy podle článku by měly začít v létě letošního roku. Vedení kraje tehdy jednalo s exministrem a naším poslancekým kolegou panem Antonínem Staňkem a dle vyjádření kraje bylo přislíbeno na stavbu 480 milionů korun, které měl kraj dostat postupně ve třech letech výstavby. Chci se tedy zeptat, zda sliby, které učinil pan exministr Staněk, platí, případně zda vedete s vedením kraje nějaká další jednání a zda úřad pod vašim vedením vůbec s výstavbou počítá. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já samozřejmě si uvědomuji, že Západočeská galerie má velkou šanci oslovit veřejnost v tom historickém jádru města a že by to byla zřejmě velmi účinná a taková působivá věc. Také proto, že jsem s tím návrhem byl seznámen, tak jsem tu budovu galerie zařadil do Národního investičního plánu. Ona je tam resortem kultury zařazena jako výstavba nové budovy Západočeské galerie v Plzni v celkovém objemu předpokládaných výdajů 930 milionů korun. Takže takto figuruje. O těch jednáních, která tedy jste zmiňovala, mezi mým předchůdcem a představiteli zřejmě Plzně nemám žádné doklady na ministerstvu. To tedy zřejmě všechno proběhlo pouze ústně.

A co se týče toho projektu, kromě zařazení do toho Národního investičního plánu připravujeme nový investiční program kofinancování projektů kulturní infrastruktury, protože mně obecně jde o to, aby se budovaly právě i ty objekty kulturní i mimo hlavní město Prahu, v regionech. Takže to je program, který by měl sloužit právě k podpoře regionů a k podpoře kulturní infrastruktury v regionech. Nicméně těch požadavků je poměrně hodně, a proto při těch jednáních, která jsme vedli, Ministerstvo financí dalo při zřizování toho programu jako podmínku, že to kofinancování ze strany státu musí být omezeno 10 procenty. To znamená, maximální

možná míra kofinancování ze strany státu by měla být 10 procent. My budeme dále jednat s ministerstvem, především proto, abychom umožnili, nebo abychom, kdyby to bylo možné, zvýšili tu účast státu třeba na 20 procent. To je to, co bych si představoval, že by mohlo být předmětem toho vyjednávání. Nicméně v této chvíli je pravda, že je tam ten limit 10 procent.

Já se domnívám, že co se týče té stavby galerie, že vzhledem k těm možnostem, které nyní mám, je evidentní, že na podobnou akci musí být sdruženy prostředky města, kraje, státu. A o tom způsobu, jak je sdružit, o tom by se mělo jednat vlastně mezi všemi účastníky. Já jsem třeba také o této věci jednal nedávno s hejtmanem kraje panem Bernardem. Mimo jiné on se zmínil o tomto požadavku kraje a já jsem ho informoval pravděpodobně jako vás o té situaci, o tom, co je mi známo, a o tom, co můžeme v této chvíli nabídnout. Takže řekněme, že v těch programech to figuruje, nicméně to, co jste zmiňovala o těch stovkách milionů korun, těmi tedy bohužel, přiznávám, nedisponuji a o takových částkách v této chvíli nejsem schopen jednat, protože to je nad naše možnosti. Ale jinak o Západočeské galerii vím a v této podobě, jak jsem teď to popsal, se tím zabývám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Není zájem o doplňující otázku, takže můžeme přistoupit k další interpelaci a tou je interpelace paní poslankyně Dany Balcarové na pana ministra Richarda Brabce. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, zaznamenala jsem, že Ministerstvo životního prostředí změnilo na začátku roku svůj průvodní dopis ke stavebnímu zákonu. V první verzi s datem 23. 12. 2019 ministerstvo vzhledem k množství a významnosti připomínek požadovalo stažení návrhu novely a její přepracování a doplnění. Vzhledem k tomu, že návrh například ruší závazná odborná stanoviska orgánů ochrany přírody, mi odmítavý postup ze strany MŽP připadal logický. Proto mě překvapilo, když se v eKLEPu objevila nová verze průvodního dopisu, která má datum 20. 12. 2019, přestože do systému eKLEPu byla nahraná až 6. 1., a v tomto novém dokumentu je věta o stažení... tam již není, vypadla z něho, a ministerstvo zde požaduje jenom řádné vypořádání připomínek a doplnění všech nezbytných částí.

A tak jsem se chtěla zeptat, jak k této změně dokumentu došlo, a hlavně by mě zajímalo, proč Ministerstvo životního prostředí tak zásadně změnilo názor na návrh novely stavebního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Rád odpovím. Vážená paní kolegyně, hlavní důvod byl ten, a teď vám přesně neodehrají ty dny nebo hodiny, jak to probíhalo, protože do eKLEPu samozřejmě nezařazují ten materiál já. Ale my jsme diskutovali právě v období před VánoceMI stav možného vypořádání našich

připomínek a to bylo v období, kdy se předpokládalo, že maximální termín, nebo nejzazší termín vypořádání připomínek by měl být do konce ledna. Mezitím ale došlo k dohodě mezi paní ministryní pro místní rozvoj a panem premiérem o tom, že ten termín na vypořádání připomínek bude do konce března. A v tu chvíli jsme už viděli určitou naději, kterou stále vidíme, že v těch dalších dvou měsících bude možné vypořádat některé zásadnější připomínky, které Ministerstvo životního prostředí mělo.

My jsme, a to netajím, dali vlastně už v mezidobí určitý kompromis, kdy jsme navrhli, že bychom byli schopni řešit problematiku dlouhého stavebního řízení, a velmi komplikovaného, což je nepochybně věc, ve které se s Ministerstvem pro místní rozvoj shodujeme, a já jsem přesvědčen, že nejenom s ním, ale i s dalšími resorty a podle mého názoru s drtivou většinou kolegyní a kolegů tady ve Sněmovně, nebo obecně v Parlamentu, a určitě s většinou našich obyvatel, že prostě stavební právo, resp. stavební řízení je příliš dlouhé a komplikované v České republice. Proto jsme navrhli princip takzvaného jednotného environmentálního povolení, který by umožnil integrovat všechna ta zelená razítka, když to velmi zjednoduším, do jednoho. A právě jsme diskutovali ještě jak s Ministerstvem pro místní rozvoj, tak i s Hospodářskou komorou, která s ministerstvem spolupracovala na rekodifikaci, o tom, jak bychom tenhle ten model do toho v podstatě mohli dát. A protože jsme měli celou řadu zásadnějších rozporů, které jsme jasně deklarovali například v oblasti automatického povolení, které v některých případech může být v rozporu s evropskými směrnici, třeba s EIA, nebo k otázkám převažování nebo převažení soukromého zájmu nad zájmem veřejným, nad situací, která se týká zákona o ochraně přírody a krajiny, kde jsme jednoznačně požadovali, aby z integrace bylo vyňato rozhodování podle tohoto zákona v nezastavěném území chráněných krajinných oblastí, nebo chráněných území obecně včetně národních parků. Viděli jsme řadu problémů v oblasti EIA, v oblasti SEA, z hlediska kompetence orgánů EIA, protože to jsou všechno evropské směrnice, stejně jako IPPC. A prostě byly to docela závažné věci, které jsme si neuměli představit, že by byly vypořádány do konce ledna.

Když jsme zjistili, že je tady možný termín do konce března, tak jsme přesvědčeni, a v tomto smyslu i jednáme, protože už proběhla celá řada jednání s MMR i s Hospodářskou komorou v této věci, nebo dohromady s těmito subjekty, o tom, jakým způsobem bychom ty naše připomínky do toho dovedli vtělit. Máme tam samozřejmě věci, ve kterých jsme připraveni diskutovat o nějakém kompromisu, a pak jsou věci, které jsou skutečně v rozporu, nebo byly by v rozporu s evropskou legislativou, pokud by měly být přijaty v této podobě. Tam mám pocit, nebo jsem si skoro jistý, že Ministerstvo pro místní rozvoj, protože jsem o tom mluvil samozřejmě jak s ministryní, tak s celým jejím týmem, a taky za nás vyjednává samozřejmě celý vyjednávací tým právníků i lidí z odborných sekcí, že si tyhle věci uvědomují a že jsme schopni dojít prostě k nějakému společnému řešení do konce března. I když je to samozřejmě velmi hektické, ale jedná se dost intenzivně. To byl vlastně důvod, protože vidíme teď možnost, že naše připomínky mohou být vypořádány a není třeba přistupovat k takovému kroku, jako je stažení nebo dopracování toho materiálu. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Já jsem vlastně spokojena, když říkáte, že dochází k nějaké dohodě s MMR, že by mohly být zohledněny požadavky ochrany životního prostředí. Ale také jste zmínil tu Hospodářskou komoru. A tam já vidím velká rizika. Pakliže toto bude určovat Hospodářská komora, jak se hodně v médiích diskutuje, že návrh napsala vlastně Hospodářská komora, tak si myslím, že tam jsou velká rizika, protože prostě oni samozřejmě upřednostňují úplně jiné zájmy, než je ochrana životního prostředí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já na to přeci jen ještě zareaguji. Samozřejmě že zájmy instituce, asociace, jako je Hospodářská komora, se v řadě věcí budou logicky lišit se zájmem Ministerstva životního prostředí. Ale pro nás je klíčový partner Ministerstvo pro místní rozvoj. Na některých jednáních byly i zástupci Hospodářské komory, třeba pan doktor Korbel, který mimo jiné dřív i pracoval na ministerstvu, jestli se nemýlím, a další lidé. Ale prostě pro nás je ten partner jediný, a to je resort místního rozvoje. Takže my jsme samozřejmě vždycky prostřednictvím místního rozvoje, prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj, tyhle věci řešili, s tím, že říkám znovu, v některých případech se jednání zúčastňovali i kolegové z Hospodářské komory a ta jednání byla poměrně tvrdá. My jsme jim jasně řekli, že některé věci prostě nejsou průchozí, že to není otázka zrychlení procesu, na kterém se všichni shodneme, ale že jsou tam i věci, které oni si do té integrace jakoby zahrnuli navíc, což nebylo ani v původním věcném záměru. A tam je potřeba vždycky rozlišit, jestli opravdu jsme přesvědčeni, že to může znamenat zrychlení stavebního řízení a zjednodušení stavebního řízení. A v některých případech to tak nebylo a v těch případech jsme prostě jasně samozřejmě řekli, že tohleto do toho rozhodně nebudeme souhlasit, aby bylo zahrnováno, a myslím, že jsme dali jasně důkazy, a to i jaksi kolegové, kolegyně z Hospodářské komory jasně uznali, že naše argumenty byly v řadě případů oprávněné, a svoje připomínky v této věci ve většině případů třeba stáhli. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Petr Beitl s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Není přítomen, takže jeho interpelace propadá. Pan poslanec Lukáš Černoهورský s interpelací na paní ministryni Alenu Schillerovou. Prosím.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Děkuji za slovo. Paní ministryně, navážu na interpelaci kolegy pana poslance Kupky. Odpověděla jste mu, že hotel nemůže být skanzen. To samozřejmě nikdo nechce. Kvalitně opravit hotel se dá i tak, že

zachováte jeho architektonickou hodnotu. Těší mě, že samozřejmě myslíte na zachování barev a materiálu, ale nové fotografie vzorových pokojů potvrzují, že jejich návrh v ničem neodpovídá původním architektonickým myšlenkám a jejich kvalita je hluboko pod čtyřhvězdičkovým hotelovým standardem. Opakovaně se tedy zeptám, kdo je tedy architektem plánované rekonstrukce a jak byl vybrán.

Již dříve jste odpověděla na otázku ohledně zachování uměleckých děl, že nejdříve je potřeba zjistit, kde co je. Tak bych rád správcům připomněl, že v letech 2013 až 2014 proběhl v hotelu stavebně historický průzkum zpracovaný odborníky z ČVUT, kde mimo jiné byl vytvořen i soupis všech uměleckých děl a inventáře nábytku, který je docela rozsáhlý. Chtěl bych se zeptat, jak ta umělecká díla plánujete zachovat. Je tedy pravdou, že jsou původní křesla skladována v bazénu? Za jakých podmínek bude společnost Saunia provozovat bazénovou část hotelu? Kdo a jakým způsobem provozovatele vybíral? Kdy zveřejníte nebo poskytnete k nahlédnutí projekty rekonstrukce, ne jen vizualizace?

Ve své odpovědi na interpelaci pana poslance Kupky jste tvrdila, že vnuk paní Machoninové Jan Kordovský se měl setkat s ředitelem Novákem na schůzce 23. ledna, ale podle mých informací taková schůzka nikdy být neměla. V lednu dostal architekt Pavel Směták informaci v esemesce, že druhý den se shodou okolností i ředitel Novák nachází ve městě a že za ním může přijít někde na Pankrác. Ale nešlo přímo o komunikaci s panem Kordovským, který je jednou z osob, které zastupují paní Machoninovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím paní ministryni a přečtu omluvenku. Pan ministr Richard Brabec se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, asi by bylo nedůstojné nás obou tady řešit, a já to ani nevím, jedna paní povídala. Já mám informace, které jsem vám předala ,oficiálně od pana ředitele, já jsem si je vyžádala i písemně, kde on mně tyto věci sdělil. A tak jsem je dala já. Jestli někdo někomu volal a někde na Pankráci, to skutečně, chápete, že asi je nedůstojné našeho hovoru. Já budu řešit fakta.

Projekční práce modernizace zastrešuje firma Energy Benefit Centre, vítěz výběrového řízení. Dostala jsem informaci, samozřejmě nebyla jsem u toho, ale mám tu informaci od pana ředitele, mám ji písemně, že výběrového řízení se účastnil i ateliér Alfa rodiny Machoninových, nicméně vzhledem k ceně, že byli skutečně nejdražší, tak vybráni nebyli. To bylo transparentní výběrové řízení.

Konzultace pokojů řeší pan ředitel s architektem Janem Mackovičem, což uvedl i na brífinku minulý týden v pátek v Karlových Varech v Thermalu. A z původních interiérů byly na pokojích před začátkem modernizace jen dveře, upozorňuji. Předtím, než se začala modernizace. Takže snažíme se samozřejmě, jak jsem to říkala, zachovat ducha, zachovat maximálně s velkým odkazem a úctou, ale říkám, jsme limitováni tím, že ten hotel spadnout nenecháme. Křesílek je přesně – teď jsem ho

požádala, před vaší interpelací, ať mi to přesně pošle do mailu. Křesílek různých tvarů a velikostí je 578. Já jsem si prošla hotel, takže on mi některé opravdu velmi zanedbaná, taková ta malá křesílka, co byla na těch pokojích, tak mi ukazoval. Říkal, že všechny zrekonstruujeme, nebo možná říkám špatný termín, prostě všechny opravíme. Takže on říkal, že odhaduje to, že by na každém pokoji mohlo to jedno křesílko být, protože je jich 578, ale různých velikostí, nejsou to stejný typ. Takové ty červené ušáky, typické pro Thermal, tak ty, co se zachovaly, tak jsou dneska, viděla jsem to na vlastní oči, jsou součástí, jak máte recepci a tam vlastně tu prostoru kolem recepcce, nejsem v hotelové terminologii zběhlá, tak tam už jsou ty velké ušáky červené. Samozřejmě není jich asi tolik, kolik jich bylo tehdy. A taková ta malá křesílka, typická, tak ta jsou skutečně v těch prostorech, které dneska se také rekonstruují, tam se pracuje i dole na vzduchotechnice, na vytápění. Dokonce by se měly velice významně i snížit náklady na energie, co se týče Thermalu. Takže všechna křesílka, která jsou dohledaná, a je jich různých tvarů 578, teď mi to dal do mailu, před chvílí, tak všechna budou zrekonstruována, to není správný termín, a budou použita v rámci hotelu, zejména v pokojové části.

To je všechno, co v tuto chvíli vím. Cokoliv budete chtít, tak jsem samozřejmě připravena vám to dodat písemně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším – pardon omlouvám se, pan poslanec má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Já tedy, když jsme se dohodli, že zbytek bych dostal písemně, tak bych ještě dodal, že zjišťujete ten kontakt. Tak paní architektku Machoninovou zastupuje právník pan doktor Vyskočil. Případně pokud budete chtít kontakt, tak vám můžu poskytnout tady na jeho vnuka pana Jana Kordovského. Potom bych poprosil vzhledem k tomu, že tam asi tedy odpovíte, předpokládám, asi do 30 dnů, tak jestli byste mi tam tedy mohla případně i připsat, kdy by došlo k té schůzce s rodinou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já bych vás poprosila o ty otázky, ale jestli mi je můžete poslat do mailu, protože to bylo jenom ústní, já jsem pořádně nevěděla, na co se mne tady budete ptát. Takže poprosím vás, dám vám vizitku, pošlete mailem, já vám samozřejmě odpovím.

A já jsem jenom nechala, dneska jsem požádala pana ředitele, nebo ne dnes, myslím, že začátkem týdne, nebo v pátek, já jsem s ním téměř v každodenním kontaktu, jsem ho požádala, aby mi dohledal, kdo je dnes, jestli přímo paní Machoninová, myslím paní architektka, anebo kdo je oprávněn jednat za rodinu. To znamená, že já se budu bavit s tím, kdo – buď s paní Machoninovou, anebo s někým, kdo jedná, já jsem právník, takže kdo jedná na základě plné moci za paní

Machoninovou. Takže to teď momentálně ještě jsem neměla dodáno, takže vy mi to říkáte, já si to samozřejmě ověřím ze spisu. A tu schůzku zrealizuji dle časových možností obou stran. Určitě. I za přítomnosti pana ředitele Nováka.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Olga Richterová s interpelací na omluvenou paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já se obracím na nepřítomnou paní ministryni s tématem, které se týká lékařské posudkové služby, což je státní úřad právě spadající pod Ministerstvo práce a sociálních věcí zprostředkovaně. A jde o to, že si lidé se zdravotním postižením opakovaně stěžují, že vlastně jim právě přes tuto posudkovou službu nejsou včas vydávány tzv. průkazy ZTP, zdravotně a tělesně postiženého. Jenže na to je pak navázaný třeba parkovací průkaz a typicky se stane to, že ti lidé dostávají buď přímo pokuty, anebo výhrůžky pokutou od městských strážníků, že jezdí a stojí neoprávněně. Samozřejmě, že městskou policii nezajímá, že ty průkazky jsou v šetření úřadu práce, v šetření posudkového lékaře. Policie prostě chce platnou kartičku.

A co s tím? Já jsem se ptala generálního ředitelství Úřadu práce už v červnu 2018, jestli by si lidé nemohli dávat včas žádosti dlouho před uběhnutím platnosti kartičky, ale možné to je pouze dva měsíce předem. A to vystavení klidně trvá čtyři, pět měsíců. Takže co s tím uděláte, paní ministryně? Nefunguje posudková služba, nefunguje vystavování ani administrativních kartiček ZTP v nevratných situacích u zdravotních postižení, která nelze přehodnotit, ani v těchto případech to není vždy vystaveno na dobu neurčitou. A máme tady situace, kdy tito lidé nejenom že nemají své parkovací místo, ale nemají ani nárok na slevy na jízdném. Takže mě zajímá, jak toto, paní ministryně, řešíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, na interpelaci bude odpovězeno rovněž písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Černohorský s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že tady pan ministr není, tak předpokládám, že mi bude odpovězeno písemně. Takže nechť úředníci klidně se můžou výrazně rozepsat.

Mě by zajímaly stěžejní obchvaty města Přerov, Otrokovice, Zlín a konkrétně třeba i Česká Lípa, kde pan premiér Babiš a tehdejší ministr dopravy pan Ťok podepisovali petici za to, aby se dostavěl obchvat České Lípy. Tak mě by zajímal podrobný plán, kdy a jak se plánují vybudovat tyto obchvaty a kdy můžeme očekávat první kopnutí do země. Protože ve většině případů se tam ministr pouze objevil, přestříhl pásku, zmizel a od té doby se neděje na těchto obchvatech vůbec nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně na tuto interpelaci.

Další v pořadí je paní poslankyně Balcarová, která ale není přítomna v jednacím sále, tudíž její interpelace propadá. A poslední interpelací je opět pan poslanec Lukáš Černožorský s interpelací opět na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Můj dotaz je směřován, už jsem ho tady pokládal, když jsme s panem ministrem jednali o bodu dopravy na schůzi, ale hlavním dotazem je tedy, jak hodlá vyřešit výkyvy financování Státního fondu dopravní infrastruktury a jaké už udělal kroky, jaké plánuje kroky, aby zajistil stabilní financování pro tento fond tak, abychom do budoucna dopředu věděli, co konkrétně se bude stavět, tak aby mohli i dlouhodobě plánovat. Protože pokud každý rok budeme hýbat jak na sinusoidě s financováním tohoto fondu, tak nejsme schopni do budoucna zajistit i stabilní financování té dopravní infrastruktury.

Opět, pan ministr tady není, takže klidně necht' se nebojí úředníci pro pana ministra připravit tu odpověď klidně i rozsáhlejší. Pokud má už připravené i nějaké analýzy, tak necht' to k tomu případně přiloží. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Opět bude odpovězeno písemně na tuhle interpelaci.

Já konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Vzhledem k tomu, že jsme vyřadili z pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny všechny zbývající body, končím také 40. schůzi Poslanecké sněmovny. Přeji vám pěkný den. Na shledanou.

(Schůze skončila v 17.11 hodin.)